

10.8.121

RHETORES GRAECI

EX

CODICIBUS FLORENTINIS

**MEDIOLANENSIBUS MONACENSIBUS NEAPOLITANIS
PARISIENSIBUS ROMANIS VENETIS
TAURINENSIBUS ET VINDOBONENSIBUS**

EMENDATIORES ET AUCTIORES EDIDIT

SUIS ALIORUMQUE ANNOTATIONIBUS INSTRUXIT INDICES LOCUTISSIMOS. ADIECIT

CHRISTIANUS WALZ

PROFESSOR TUBINGENSIS.

VOL. VII.

Pars II.

STUTTGARTIAE ET TUBINGAE

sumtibus J. G. C O T T A E.

LONDINI

apud BLACK, YOUNG et YOUNG. Tavistock Street.

LUTETIAE

apud FIRMIN DIDOT.

MDCCCXXXIV.

POSTAGE PAID

27

THE NATIONAL
GEOGRAPHIC MAGAZINE
PUBLISHED BY THE NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY
WASHINGTON, D. C.

THE NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY
PUBLISHED BY THE NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY
WASHINGTON, D. C.

THE NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY
PUBLISHED BY THE NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY
WASHINGTON, D. C.

TUINGAN, typis Napier de l'Orme.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΟΙΜΙΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

C a p. I.

Περὶ τῶν ἐξ ὑπολήψεων¹ προοιμίων.

α. Προοίμιόν ἐστι λόγος παρασκευάζων τὸν ἀκροα- 5
τὴν εἰς ὑποδοχὴν τῆς ὑποθέσεως· καλῶς δὲ προοίμιον
ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ παρὰ τῶν² καθαρθῶν ἐν ἀρχῇ
λεγόμενα· τέλος δὲ αὐτοῦ τὸ παρασχεῖν εὐηκοον πρὸς τὰ
λοιπὰ τὸν ἀκροατὴν.

β. Εἰς τὸ αὐτό³ Ἐπὴνεσεν ἐν ταύτῳ καὶ τὰ καθό- 10
λου προοίμια, καλλίστην εὖρεσιν τὴν περὶ αὐτῶν εἰρηκῶς·
οὐ γὰρ ἦν αὕτη καλλίστη, εἰ μὴ ἐκεῖνα καλὰ, καὶ εἰκότως·
τοῦ γὰρ ὅλου λόγου ζῶν ἀτεχνῶς ἰοικότος, τὸ προοίμιον
τῇ κεφαλῇ⁴ τούτου ἀναλογεῖ· ἄλλως τε καὶ ἄτεχνον τὸ
ἀπροοιμιάστως ἐμβάλλειν ταῖς ὑποθέσεσιν, μὴ πρότερον 15
προηυτρεπικότας⁵ περὶ ὧν λέγομεν. Καλλίστη οὖν καὶ
ἀναγκαιοτάτη ἡ περὶ αὐτῶν εὖρεσις· ἐπὴνεσε δὲ κατὰ τὸ
ἐξαιρέτον καὶ τὸ κάλλιστον αὐτῶν μέρος, τὸ ἐξ ὑπολή-

1 Mon. περὶ τῶν ἐπιπλήξεων προοιμίων. 2 τῶν Mon. om.
est in Farn. et Med. 3 εἰς ὁ αὐτὸ ex Med. recepi, abest a Mon.

Par. 1. et Farn. sub hac et sub sq. littera. 4 Mon. Farn.

Med. τῷ κεφαλαίῳ. Par. 1. κεφαλῇ. 5 Mon. et Farn. προηυ-
τρεπικός. Med. —κότας.

Rhetor. VII. 2.

ψεων πραγματικώτατον αὐτὸ ⁶ καὶ πολυϋλότατον δια-
γνοῦς, οὗ φησὶ μετ' ὀλίγα τὴν ἀρετὴν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις
δεικνυσθαι. ⁷

γ'. Εἰς τὸ αὐτό. Πρώτην εἶπε διότι καὶ ἄλλαι εἰσιν·
5 εἰπὼν δὲ πρώτην τὰς διαφορὰς ποιότητος ἐδήλωσε τῶν
ἐφεξῆς προοιμίων· ἡ γὰρ ἀπαρίθμησις τὸ σχῆμα τοῦτο
δηλοῖ.

δ'. Εὐρέσεως τετύχηκεν. Εὐρεσις ἐστὶ λόγος νοη-
μάτων καὶ ἐπιχειρημάτων εὐπορίαν ἔχων ἢ ἔννοϊαν· ἦτοι
10 νοημάτων ἀρμοδίων εὐπορίαν τῷ ὑποκειμένῳ προβλήμα-
τι ἡγοῦν πράγματι. Ἠπόρησαν δὲ τινες, ποίαν εἴληχε
μετουσίαν κεφάλαιον καὶ εὐρεσις, καὶ τίσιν ἔργοις τὸ κε-
φάλαιον γίνεται, ⁸ καὶ τί τούτων ἑκάτερον καὶ πῶς νοη-
τέον τὸ ⁹ ἐν τῷ στάσει βιβλίῳ ὑπὸ τοῦ τεχνογράφου
15 ῥηθῆν. Ἔστιν οὖν σχεδὸν ὁ αὐτὸς τῷ ¹⁰ περὶ εὐρέσεως.
Κεφάλαιον τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου ἐκ νοημάτων διαφορῶν
πρὸς ἐν τι τεινόντων τὸ κατασκευάζομενον· εὐρεσις δὲ δια-
νοημάτων διαφορῶν εὐπορία· κοινωνοῦσι δὲ ἀλλήλοις, καθὼ

6 αὐτὸ abest a Mon. Farn., recepi ex Med. Litt. α. usque
ad litt. ζ in Ven. in brevius contractae leguntur ita: Ἡ πρώτη
καὶ καλλίστη τῶν προοιμίων εὐρεσις καλλίστης καὶ πραγματικώτατης
εὐρέσεως τετύχηκεν· πρῶτον εἰπὼν τὰς διαφορὰς ποιότητος τῶν
ἐφεξῆς προοιμίων ἐδήλωσεν· ἡ γὰρ ἀπαρίθμησις τὸ σχῆμα τοῦτο
δηλοῖ· εὐρεσις δὲ ἐστὶ λόγος νοημάτων καὶ ἐπιχειρημάτων εὐπορίαν
ἔχων, ἢ ἔννοϊαν ἡγοῦν εὐπορίαν νοημάτων ἀρμοδίων τῷ ὑποκειμένῳ
πράγματι. Πραγματικώτατης δὲ ἀντὶ τοῦ πολυϋλοτάτης, καὶ γὰρ
αὐτὸς προῖον ἔρεῖ· τῶν ἐξ ὑπολήψεως ἢ ἀρετῇ πανταχοῦ φαίνεται·
ἐν προβλήμασι γὰρ ἢ κρίνομεν ἢ βουλευόμεθα. Οὐχὶ τὸ πατηγν-
ρικὸν ἐκβαλεῖν βουλομένης τοῦ περὶ προοιμίου ταῦτά φησιν κ. τ. λ.
7 Sequitur in Med. πραγματικώτατης, κοινοτάτης, ποριμωτάτης,
πολυϋλοτάτης· ὕλη γὰρ ἐνταῦθα σημαίνει τὰ πράγματα· οὕτω δὲ
εἶπεν ἐξαιρὼν τὰ ἐξ ὑπολήψεων προοίμια. Idem legitur inter scho-
lia minora in codd. Parr. et Farn. 8 Farn. ut saepe γράφε-
ται. 9 Farn. τῷ. 10 Mon. τὸ, Med. Farn. τῷ.

πρὸς ἓνα σκοπὸν τὸν προκείμενον φέρονται· δεῖ γὰρ συμφυῶς τῇ ὑποθέσει ἑκάτερον ἐξετάζεσθαι. εἰ γὰρ ἄλλο μὲν εἴη τὸ ζητούμενον, ἄλλο δὲ τὸ κατασκευάζον, καὶ ἡ ἀσύστατον ἂν εἴη τὸ ζήτημα, ἢ ἀμαθὴς ὁ μελετῶν, οἷον τί-γῃμι, εἰ ¹¹ προκείτοιο στοχαστικὴ ζήτησις εἰς ἐξέτα- 5 σιν, ἡμεῖς δὲ ἀντίληψιν ἢ τινος ἑτέρας κεφάλαιον δτάσεως εἰσαγάγωμεν, ἀσύστατον ¹² εὐθέως τὸ ζήτημα· ἢ εἰ κοινὸν τόπον μέλλοντες ἐρεῖν τὰ τῆς ἀνασκευῆς ¹³ περιλάβωμεν κεφάλαια, παρὰ τὴν τεχνολογίαν ὁ λόγος προβήσεται. Κατὰ ταῦτα μὲν οὖν κοινωνουῖσι, διότανται δὲ ¹⁰ τούτοις· τὸ μὲν κεφάλαιον ὠρισμένον ἐστὶ καὶ αἰετφυλαττόμενον, οἷον ἐπὶ τῆς πραγματικῆς δίκαιον καὶ ¹⁴ συμφέρον καὶ νόμιμον. ταῦτα πάντα ἐν ἑκάστη στάσει πραγματικῇ ἐμπεσεῖται, καὶ πᾶς μεταχειριζόμενος χρησεται, ἢ δὲ εὗρεσις ἀόριστος καὶ πρὸς τὴν ἑκάστου φαν- ¹⁵ τασίαν ἐγγινομένη· διὸ οὐ πάντες χρήσονται τῇ αὐτῇ, ἀλλὰ πολλοὶ ¹⁵ μὲν εὐπορωτέρα, ¹⁶ οἱ δὲ στενωτέρα, πρὸς τὴν φύσιν μετρούμενοι. ἔτι τὰ μὲν κεφάλαια περιέχει τὴν εὗρεσιν· ἢ δὲ ταῦτα ¹⁷ οὐ, ἀλλὰ περιέχεται· καὶ τὸ πάντων μέγιστον, ὅτι τὰ μὲν κεφάλαια ἀπὸ τῶν ἀγῶνων ²⁰ ἀρχόμενα εἰς τοὺς ἀγῶνας καταλήγει, ἢ δὲ εὗρεσις καὶ τῇ παρεκβάσει, καὶ τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ λόγου πεπληρῶται. ¹⁸ Πρὸς δὲ τὸ ἐν τῷ περὶ στάσεων τῷ τεχνικῷ ¹⁹ λεχθέν φαμεν, ὅτι ἐκεῖ ὁ τεχνογράφος ἔοικεν ἀντιπίπτοντος λόγῳ ²⁰ κεκρῆσθαι· ἐπειδὴ γὰρ σκοπὸν προϋθετο ²⁵

11 Mon. οἱ et μοχ στοχαστικόν. corrigunt Med. Farn. 12 Mon. ἀσύστατος. 13 Mon. ἀνάγκης. Med. Farn. ἀνασκευῆς. 14 καὶ Mon. Farn. om., recepi ex Med. 15 Mon. πολὺ, post μὲν in Mon. Farn. legitur δὲ, quod Med. om. 16 Mon. et Farn. εὐπορωτέρα, οἱ δὲ στενωτέρα, lectio forsā nata est ex i adscripto. Med. his — τέρα. sine i subscripto. 17 ταῦτα Farn. om. 18 Mon. κεκλήρωται. 19 Mon. περιστάσεων τεχνικῶν, corr. Med. Farn. 20 λόγῳ Farn. λόγου Mon. λύσει Med.

περὶ διαιρέσεως πολιτικῶν ζητημάτων λέγειν, ἤμελλε δὲ
καὶ τινὰ τῆς εὐρέσεως ²¹ προσθεῖναι τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ τῷ
σκοπῷ δοκῇ μαχόμενα διαπράττεσθαι, ἐπεσημνήνατο φη-
σας, ἐξ ἀνάγκης τοῦτο παρακολουθεῖν· ἔπειτα καὶ τῆς
5 ἰδίας σαφηνείας ἤγουν ἀκριβείας ὁ τεχνογράφος ἀντιποι-
ούμενος, ἀπορῶν δὲ τῶν κεφαλαίων ἐκάστου ἰδικόν· ²²
ὅρον ἀποδιδόναι· ἐπὶ γὰρ τῶν μερικῶν ἐκλείπουσιν οἱ
ὅροι· βουλούμενος τοῦτο ²³ σαφηνίσαι διὰ τῆς εὐρέσεως
τὸ δι' ὅρων ἀδυνατήσαν ²⁴ ποιεῖ· ²⁵ οἷον τῆς στοχαστι-
10 κῆς ζητήσεως κεφάλαιά ἐστι τάδε, παραγραφικόν, ἐλέγχων
ἀπαιτήσεις, βούλησις καὶ τὰ λοιπὰ· Ἐν τῷ λέγειν οὖν
περὶ βουλήσεως καὶ τὰς μεθόδους τοῦ κεφαλαίου παρα-
διδόναι ἀνάγκη περιπίπτειν καὶ τροφήν καὶ ὅσα τοιαῦ-
τα, καὶ ἴσως τις ἀπορήσειε, τί δῆποτε εἰπὼν σχεδὸν καὶ
15 διδάξας, ὅτι ἔν τισι διαλλάττει, ἐπήγαγε· ²⁶ πλὴν ὅσον
οὐ ²⁷ πάντα ἔχει τὰ περὶ εὐρέσεως· φανέν οὖν, ὅτι τοῦ-
το παρίσθησι τοῦ τεχνικοῦ τὴν ἀκριβείαν· εἰπὼν γὰρ τὸ
σχεδὸν ὑπόνοιαν τοῦ μὴ διαλλάττειν παρέσχετο, τῷ ²⁸ δὲ
προσθεῖναι, πλὴν ὅσον οὐ πάντα ἔχει τὰ περὶ εὐρέσεως,
20 ἐν οἷς διαφέρει ἀλλήλων ἐδήλωσεν.

ε. Τοῖς ἐκ τῶν ὑπολήψεων καλουμένοις· ²⁹
Πρῶτον καὶ κάλλιστον προοίμιον τὸ ἐξ ὑπολήψεων, καὶ
γὰρ αὐτὸς προῖων ἐρεῖ, τῶν ἐξ ὑπολήψεως ἡ ἀρετὴ παν-
ταχοῦ φαίνεται.

25 ε'. Διελὼν ἐκθῆσομαι. Ἐκάστου προοίμιον θέ-
λων εἰπεῖν εὖρεσιν ἐν μέρει διαιρῶν αὐτά· ³⁰

21 τῆς εὐρέσεως Mon. om. 22 Mon. ἰδιωτικόν. Farn. Par.
Med. ἰδικόν. 23 Mon. Farn. Med. τοῦ. Par. τοῦτο. 24 Farn.

ἀδυνατήσαι. Mon. Med. ἀδυνατήσαν. 25 Par. ποιῆσαι. 26

Med. Farn. διαλλάττει καὶ ἐπήγαγε. Mon. ἀπήγαγε. 27 οὐ Mon.
om. 28 Codd. τοῦ. 29 Verba Hermogenis in Mon. et Farn,

constanter desunt. recepi ex Med. 30 Mon. Farn. Par. διαι-
ρῶν. Med. διαιρεῖ. Sequitur in Med. περὶ οὗ ἡ κρίσις. διὰ

ζ. "Ἡ κρίνομεν ἢ βουλευόμεθα. Ἐν προβλήμασι λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐν ζητήμασι τοῖς ἐξεταζομένοις· οὐ τὸ πανηγυρικὸν δὲ ἐκβαλεῖν βουλόμενος τοῦ περὶ προοιμίου ταῦτά φησιν· παραλαμβάνει δὲ καὶ τοῦτο· κρίσιν γὰρ γενικῶ λόγῳ καὶ τὴν ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἐπίσκεψιν 5 δηλοῖ, ἥτινι καὶ τὴν ἐν πανηγυρικῶ λόγῳ μέτιεν μεταχειρίσιν. πρόβλημα δὲ καλεῖ, ὃ ἀνωτέρω εἶπεν ὑπόθεσιν, ὡς τοῦτο· παρίστατό τις ἐπ' ἐρημίας νεοσφαγεῖ σώματι, βασιτάζων ξίφος ἡμαγμένον, καὶ φεύγει φόνον.³¹

η. Τῶν ἐξωθεν ἐμφαινόμενων. Ἐξωθεν ἐμ- 10 φαινόμενοι εἰσιν οἱ ἐξω τούτων πάντων, οἷον³² οἱ πολέμιοι· ἐμφαίνονται δὲ πολλάκις μὲν ἐν, πολλάκις δὲ πλειονα, ἢ ἐν πρᾶγμα ἢ ἐν πρόσωπον, ἢ πολλὰ πρόσωπα, ἢ πολλὰ πράγματα.³³

τούτου ἐδήλωσε τὸ δικανικόν, βουλευτήριον δὲ διὰ τὸ συμβουλευτικόν, τοῦ δὲ πανηγυρικοῦ οὐκ ἐμνημόνευσεν ὡς ἐν τούτοις ὄντος. Sch. min. Farn. κρίσις, διὰ τὸ δικανικόν, βουλευτήριον διὰ τὸ συμβ- τοῦ πανηγ. δὲ οὐκ ἐμνήσθη, ὡς ὄντος ἐν τούτοις. ibid. ἢ κρίνομεν Sch. τὸ πανηγυρικὸν δὲ δηλονότι ἐν ἑκατέροις εὐρίσκεται. τῶν κατηγορούντων Sch. τῶν συνηγορούντων τοῖς κατηγοροῖς, τῶν ἀπολογουμένων· τῶν συνηγορούντων τοῖς φεύγουσι. 31 Med. φόνον φεύγει. 32 οἷον ex Par. 1. recepi. 33 Sch. min. in Par. 1. τοῦτο φησιν, ὅτι δεῖ σκοπεῖν τὸν φήτορα τὰς ὑπολήψεις τῶν δικαστῶν, ἃς ἔχουσι περὶ τὸ πρόσωπον ἐκάστου· εἰτα ἐρμηνεύων αὐτὸς ἑαυτὸν ποῖων λέγει· ἐπάγει τὸ κατὰ μέρος, ὅτι ἐκάστου τῶν κατηγορούντων, τῶν ἀπολογουμένων, τῶν ἐχόντων αὐτὰ τὰ πράγματα· διὰ γὰρ (γὰρ Med. et Farn. om.) τοῦτο πάντως καὶ ἐξ ὑπολήψεως κέκληται, ὅτι τῶν δικαζόντων, τὴν περὶ αὐτὰ ὑπόληψιν ὀφείλομεθ διαγινώσκειν· γνοὺς γὰρ, ὅποῖόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅπως ἐπ' αὐτῇ διακρίνεται οἱ δικάζοντες, καὶ ποῖαι αὐτοῖς ὑπολήψεις (Med. ποῖα αὐτοῖς ὑπόληψις) περὶ τὰ ζηθέντα πρόσωπα, θαυμάσιον οἷον τὸ προοίμιον ἐργάσθ. Eadem exstant in Farn. inter majorum scholiorum contextum post litt. ε'. et in Med. qui omnia miscuit, post litt. η. sed uterque post ἐργάσθ addit: τῇ πρὸς ἐκείνους

θ'. Πρῶτον μὲν οὖν.³⁴ Οἱ δικασταὶ ἦτοι εὐμενεῖς εἰσιν, ἢ οὐ, ἢ αὐδέτερον· ἂν μὲν οὖν εὐμενεῖς ᾖσιν ἡμῖν κ. τ. λ. Vol. V. p. 370. v. 22. — 373. v. 9.

ιβ'. Ὅρῶν ἡμᾶς ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἀπὸ τῶν δικαζόντων τὸ πρῶτον προοίμιον· γράφει δὲ τὰ προοίμια ἀπὸ τῶν δικαζόντων, οἵτινές εἰσιν οἱ κριταὶ, ἀπὸ τῶν κατηγορῶν, οἵτινές εἰσιν οἱ διώκοντες, ἀπὸ τῶν ἀπολογουμένων, οἵτινές εἰσιν οἱ φεύγοντες, ἀπὸ τῶν ἐχόντων αὐτὰ τὰ πράγματα² καὶ τὰ ἐγκλήματα.³

10 ιγ'. Εἰ δὲ φανῶν εἴη τὸ πρᾶγμα·⁴ Ὡς ἐπὶ φόνου ἀπλᾶς, χαλεπὸν γάρ καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο, καὶ πρὸς θυμὸν ἐπιφορὸν παρασκευάσαι,⁵ Οἰκτός γε μὴν οἷς τὰ ἀνήκεστα συμβέβηκε πεπονθέναι παρακολουθεῖ, ἦτοι

εὐνοίᾳ κακῶς ἡμᾶς ποιῶν· εἰ δὲ ἰδίαν πρὸς ἡμᾶς — — — — — χεῖ-
ζειν τὸ πρᾶγμα λέγοντες λόγον, [T. V. p. 371. v. 4. — 372. v. 9,
cum nota.] contra una cum Mon. litteram θ', abrumpunt in
verbis: εἰ μὲν οὖν τῇ πρὸς ἐκείνον φιλίᾳ, ἥτιον, quibus Par. 1,
recte subjungit ea, qua sinistro loco inferunt Farn. et Med,
34 Ven. add. σκοπῆτιον τὸ πρᾶγμα, ποταπὸν ἐστὶ, ποταπὸν ἐπὶ πλεῖστα,

1 Litt. ιβ'. abest a Ven. 2 ἐχόντων αὐτὰ τὰ πράγματα
Sch. min. Farn. Par. τῶν ἐχόντων τὰς ὑποθέσεις. 3 Sequitur
in Med, et Sch. min. Ὅρῶμεν ὑμᾶς· ἰστίον, ὅτι ἐκεῖνα ὠβελί-
σθη τὰ χωρία, ἐν οἷς πρόσωπόν τινας ῥήτορος λέγοντος ὑποκρίνεται
ὁ τεχνικός ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. Τῷ μὲν θεῷ ὧ ἄνδρες. Δικα-
ζόν τὸ πρόβλημα, καὶ ἔστιν ἐξ ὑπολήψεως, (Farn. ὑποθέσεις) ἄρ-
χεται δὲ ἀπὸ τῶν δικαζόντων, ἦγουν τῶν κριτῶν. Ἐβόήθη θά-
ποτε· ψηφίσματος εἰσφορὰ πραγματική, (Med. in marg. addit;
ἢ καὶ οὕτως, ἢ στίσις πραγματικὴ καταψηφίσματος εἰσφορὰ.) Φυ-
γάδες Med. in marg. οἱ ἐξόριστοι, οἱ ἐπὶ τισιν αἰτίαις φυγῇ κα-
ταδικασθέντες. Γράφει Sch. min, ἦγουν συμβουλευεῖ. Κατάγειν,
ἐπανάγειν ἀπὸ τῆς ὑπεροχίας, 4 Ven. τὸ πρᾶγμα τὸ γεγενημέ-
νον, idem καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο — — — οἰκτός γε om. — Recedit
hanc litteram etiam Georg. Diaereta, de quo vide T. VI. fin. 5
Diaer. addit: οἰκτεῖσθαι δὲ μόνον, ὡς ἐπὶ ἐμπερησθέντος· οἰκτός γὰρ οἷς,

ἐχθροῦ τινος ἐπηρεία· ἢ ⁶ ἄλλως φύσεως ἀνάγκη· ⁷ Χαλεπαίνουσι τοιγαροῦν οἱ ἀκροαταὶ τοῖς δεδρακόσιν, οἰκτερουσι τοὺς πεπονθότας, πάσχει δέ τις, ⁸ ὡς ἔφαμεν, ἢ πονηροῦ τινος ἐπιβεβουλευκότος, ἄς ἐφ' οὗ τὴν οἰκίαν ⁹ ἐμπερησθῆναι ὑπὸ τοῦ γείτονος ὑπῆρξεν, ἢ φύσεως νόμῳ· ⁵ πατρός τινος ἢ υἱοῦ ἢ ἄλλου τῶν προσηκόντων ἀπογεγονότων. ¹⁰ Οἶκτος δὲ καὶ ὀργὴ καὶ ἔλεος τοῖς ὅμοια τῷ προκειμένῳ ¹¹ ὑποδείγματι πεπονθόσι παρέπεται, καὶ ¹² ἐπὶ μὲν τῶν ἐξ ἐπιβουλῆς πεπονθότων κατηγορία ἐνίσταται, ἐπὶ δὲ τῶν ¹³ φύσεως νόμῳ, ἐπιτάφιοι, μονωδαί· ¹⁰ καὶ εἴ τι ¹⁴ ἄλλο τοιοῦτον ἢ τέχνη ¹⁵ δέδωκεν ἐξευρίσκειν ¹⁶ ἀνθρώποις.

ιδ' — ις' vide T. V. p. 373, v. 10. — 374. v. 9.

ιζ'. Καὶ προσιμίου δριμύτης πρότασις. Τὸ ἀναγκαῖον ἐστὶ τὸ δριμύ· ¹⁷ δριμύτητα δὲ προσιμίου τὴν πρότασιν ἐκάλεσεν, αὐτὸ γάρ ἐστι τὸ δρῶν καὶ συνεκτε· ¹⁵

6 Diaer. cod. Vat. ἢ καὶ μ. 7 Diaer. addit: ἐν ἐπιτάφῳ δὲ μάλιστα τοῦτο, ὅταν τις λυπῆται οἰχομένου τινός. 8 Mon. τινός. 9 Mon. οἰκίαν. in Diaer. cod. Vat. haec vox sineis exesa est. 10 Mon. Farn. ἀπὸ γεγονότων, corr. Med. Vat. Ven. ἀπογεγονότος. 11 Vat. προτεθειμένῳ. 12 Vat. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν. 13 Ven. Vat. τῶν, reliqui τῷ. 14 Mon. καὶ εἴ τι. ἄλλο. Farn. εἴ τι. Med. καὶ ἄλλο εἴ τι. 15 Mon. Farn. ἐν τέχνῃ. 16 Farn. ἐξευρίσκει. Litt. ιδ' et ις. om. Sch. min. Ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ πολῖται: ἢ τῆς αἰτίας πρότασις, ἢ κατασκευὴ. Διδασκαλικώτερον· σαφέστερον, ἀπλούστερον. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡμῶς· τοῦτο ἀπὸ τῶν δικαζόντων τὸ προσιμίων. Τὴν γραφὴν· τὴν κατηγορίαν. Ἀπέκτεινε τὸν υἱόν· γρ. ἀπέκτεινε τὸν ἑαυτοῦ υἱόν κατὰ τὸν τῶν ἀκρίτων νόμον καὶ κρίνεται. Τούτῳ χαλεπαίνοντες· τῷ πατρί. Ἐκείνους οἰκτείροντες· τὴν μητέρα καὶ τὸν υἱόν. 17 Mon. δριμύ· δριμύτητα. (sic) Farn. δριμύ. Med. τὸ δριμύ. Ven. τὸ ἀναγκ. ἐστὶ τὸ δριμύ et δὲ post δριμύτητα om.

κώτατον προοίμιον ¹⁸ παντός· καὶ αὐτοῦ μὴ δοθέντος οὐδὲν τῶν λοιπῶν ἔσται· ¹⁹

Εὐσταθίου· ²⁰ Ἐκ τοῦ κατηγορικοῦ ²¹ τὸ τρίτον προοίμιον ἔχει τὴν ἀρχήν· ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς δόξης, ἣν οὐ φθονεῖν δείκνυσιν τὸ προοίμιον, ἀπὸ τοῦ κατηγοροῦ λαμβάνοντα τὴν βασκανίαν ἀποκρούεσθαι· φαίνεται γὰρ οὐ διὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ διὰ τὸν φθόνον κινεῖσθαι ὁ λαλῶν, ὃ καλὸν ἔστιν, ἀποκρούεσθαι, καὶ ἔπειτα εἰπεῖν εἰς τὸ τοῖς πολλοῖς νομιζόμενον μὴ ²² οὕτως ἔχειν· φθο-
10 νοῦνται δὲ ἡ δόξα ἡ πλοῦτος· ²³

18 Ven. τοῦ παντός προοίμιον. 19 ἔσται Ven. om., ab eo-
dem sequentia usque ad litt. κή, absunt. 20 Mon. Εὐσταθίου.
21 Med. κατηγοροῦ. 22 Mon. με. 23 In Farn. sequitur:
σημειῶσαι δέ, ὅτι καλὸν ἔστι τὸ προοίμιον, ἀπὸ τοῦ κατηγοροῦ λαμ-
βάνοντα etc. usque ad ἡ δόξα ἡ πλοῦτος. "Ὅταν ἐπὶ δόξῃ βασ-
καίνωμεν ἡ πλούτῳ Med. Farn. et Par. Ἐφη τὸν κατηγοροῦν-
τα δύο ὑπολήψεις ἐμποιεῖν τοῖς δικασταῖς ἐναντίας περὶ αὐτῶν, ἐν
αὐτῇ τῷ κατηγορεῖν, φθόνον καὶ ἔχθραν, αἵτι διὲ τὸν φθόνον τέ-
λειον διακρούεσθαι. Ἐπεργάζεται δὲ τῇ τεχνολογίᾳ καὶ ἐπὶ τίσιν αἱ
τοῦ φθόνον ὑπολήψεις, καὶ φησιν, ὅτι ἡ ἐπὶ δόξῃ ἡ ἐπὶ πλούτῳ,
καὶ εἰπὼν τὸ προειληφὸς παράδειγμα περὶ δόξης εἶναι τὸ ἐπὶ πλούτῳ
ἐπάγει· τὸ δὲ ἡ διαzeugτικὸν ἔστι, τὸ πρὸς τι, ὅταν ἡ δόξη βασκαί-
νωμιν· σαφέστερον δὲ ἂν ἦν, εἰ ἔλεγε πλούτῳ μὲν, δόξῃ δέ. Ἀχ-
θεῖσθαι μὲν ἡμᾶς ὡς ἄνδρες· Med. et Farn. τοῦ δικανικοῦ
ἔστι τὸ προοίμιον καὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν δικαζόντων, ἵνα καὶ λυπῶνται
καὶ ἄχθωνται. Ὁρθῶς ἐρεῖ· προσηκόντως, ἁρμοζόντως, οἰκείως·
Ἡ πλούτῳ Med. ἔφη τὸν κατηγοροῦντα δύο ὑπολήψεις ἐμποιεῖν
τοῖς δικασταῖς, ἐναντίας περὶ ἑαυτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ κατηγορεῖν, φθό-
νον καὶ ἔχθραν, καὶ ὅτι διὲ τὸν φθόνον τέλειον διακρούεσθαι, ὡς
προεγράφη. Εἴτις ἐμφαίνοιτο Sch. Farn. min. εἰ τις φθόνος
δηλονότι. Ὁ φθόνος σημαίνει καὶ τὴν μέμψιν. Δεινόν· αἰτοπον,
χαλεπόν· ἀντιληψις ἐκ τοῦ μὴ κεκωλυμένου. Ἐπὶ φθόνον· ἐπι-
μομφον. Οἶον πρεσβεύων· τοῦτο περὶ δόξης, ἐπάγει δὲ ἐχομέ-
νως καὶ τὸ περὶ πλούτου. Ἐτραγῶδηθη· τραγῶδιαν ἱνὰ δημη-

ιδ'. Ὅτι αἰσχρὸν ἀπεχθάνεσθαι κοινῷ ἐν-
εργέτῃ· καὶ τοῦτο τοῦ δικανικοῦ τὸ προοίμιον· ἀρνη-
τίον δὲ τὴν ἔχθραν ἐπὶ προδοίμῳ, ὅτε ἐστὶ πρόσωπον ἢ
πλούσιον ἢ ἐνδοξον, ἢ ἐπαινούμενον, ἢ γοῦν χρηστὸν ἢ
ὦμόν, ἐξουσιάζον δέ. 5

κ'. Οὐκ ἔχθρας ἔνεκεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. 24
Τοῦ συμβουλευτικοῦ τὸ προοίμιον ἐστὶ· ἐκφεύγειν δὲ τὸ
δοκεῖν δι' ἔχθραν λέγειν· τὸ γὰρ πρόσωπον τῶν ἄγαν
ἐνδόξων 25 καὶ δείκνυσι τὸ εὐδοχιμοῦσιν ἀντιλέγειν οὐ κα-
λὸν, ὡς φροντίζων δὲ τοῦ προσώπου λέγει. 10

κά. Οὐκ ἀπεχθανόμενος ἰδίᾳ τῷ πλουσίῳ.
Καὶ τοῦτο τὸ 26 προοίμιον δικανικόν, 27 γίνεται δὲ πρὸς 28
πρόσωπον ὦμόν καὶ ἐνδοξον. Δείκνυσι δὲ ἑαυτὸν ὁ προ-
οιμαζόμενος οὐ διὰ τὸ ἀπεχθάνεσθαι λέγειν, ἀλλὰ τοῖς
νόμοις καὶ τῇ πόλει βοηθῶν, 29 φησὶ, λέγω, καὶ τοῦ 15
κοινοῦ συμφέροντος ἕνεκα, καὶ ὅλως εἰπεῖν, ὡς παραιτού-
μενος τὰς ἰδίας ἔχθρας ταῦτα προβάλλεται. 30

γορικῶς ἵππαι, τραγῳδία δὲ ἐστὶ πάθους τιτὸς διήγησις. Καὶ κρι-
νεται· στοχασμὸς, ἐπεὶ γὰρ ὁ Δημοσθένης, εἰ μὴ ἐφίλει αἰ ὁ Φί-
λιππος, ἀνθ' ὧν τὰ τῆς πατρίδος αὐτῷ προδίδωκε, οὐκ ἂν ἐστι-
φάνην. Πρὸς δὲ ὑπερέχον πρόσωπον· ἀπὸ κοινοῦ τὸ λεκτικόν.
ἀπέθανον λιμῷ· δηλονότι οἱ τοῦ πένητος υἱοί. Ἐπὶ τῶν πο-
λιτῶν· ἢ γοῦν τοῦ πένητος, ἢ τῶν ἐκείνου υἱῶν. Γραφὴν· ἢ γοῦν
τὴν κατηγορίαν κατὰ τοῦ πλουσίου. Ἐπὶ τοῖς νόμοις· ὑπὲρ τῶν
τόμων καὶ τῆς πόλεως. Καὶ τῇ πόλει· ὅτι, ὅτε ζητήσῃ πλούσιος
πτωχόν, λαμβάνει. 24 Litt. κ'—κβ' est etiam in Med. 25
Med. addit: τὸ τοῦ Περικλείους. 26 τὸ Vat. Med. om. 27
Mon. hic et in sqq. δικαστικόν, ubi Med. et Farn. δικανικόν.
28 πρὸς Mon. om. Vat. Med. πρὸς πρόσωπον δι' ἐξουσίαν ὦμόν.
Δείκνυσιν οὖν. 29 Vat. Med. pergit: καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέρον-
τος ἕνεκα [Med. ἕνεκα om.] ἀγανακτῶν· διὰ τοῦτο δὲ ἀγανακτῶν
[διὰ τοῦτο δὲ ἀγαν. Med. om.] διὰ τὸ ἐπ' ἐξουσίας εἶναι τοῖς πλου-
σίοις, πρὸς σφετέρῃ ζητῆν πένητος καὶ λαμβάνειν, καὶ ὅλως ἔ.
30 Sequitur in Med. Par. 1. et Farn. Ἰστικόν ὡς ἐνθα οἱ διπλοῖ

κβ. "Οπερ Εὐκτήμιον, ὃ ἄνδρες δικάσται.
 'Ο Εὐκτήμιων λόγον ἐποίησε κατ' Ἀνδροτίωνος, ἀδικηθεὶς
 ὑπ' αὐτοῦ, ³¹ καὶ Δημοσθένους κατὰ Ἀνδροτίωνος τὰ
 ὅμοια πεπονθώς, καὶ τοῦτο δὲ τὸ προοίμιον δικανικόν,

ὁβελισμοὶ εἰσι (Farn. et Par. 1. "Ενθα οἱ διπλοὶ ὀβελοὶ εἰσι, χρη-
 γινώσκειν, ὅτι) παρτίληπται ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ ἢ
 Δημοσθενικὸν ῥήτόν, ἢ Ἡροδότου ἢ Θουκυδίδου, ἢ Ἀριστείδου, ἢ
 ἑτέρου τινὸς ῥήτορος ἢ φιλοσόφου, ἢ ποιητοῦ, ἢ ὅλως τινὸς τῶν
 ἀρχαιοτέρων, εἰς ὠφέλειαν τῶν τῆς ὑποκειμένης διδασκαλλίας.
 Οἶον ἡνέχθη σκηπτὸς: 'Ο Περικλῆς στρατηγὸς γίνετο Ἀθη-
 ναίων, καὶ μεγάλα κατωρθώκως καὶ τρόπαια στήσας, ἤτήσατο κα-
 λιεῖσθαι Ὀλύμπιος, καὶ ἐψηφίσθη τοῦτο ἀντὶ παρα τῶν δήμου, μι-
 κροῦ δὲ ὕστερον, ὥς ἔχει τὸ πλῆγμα, κατηνέχθη σκηπτὸς ἐπὶ τὴν
 εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ὑπονομίας γεγωνίας τοῦ μνηῦσαι αὐτῷ τοὺς θεοὺς,
 συμβουλεύει τις, μήτε αὐτὸν Ὀλύμπιον καλεῖσθαι. (Med. καλεῖ-
 σθαι αὐτὸν Ὀλ.) Μηδεὶς ὑμῶν ὦ Med. καὶ τοῦτο δικανικόν,
 ὅπου τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους λόγου ἔχον τὴν ἀρχήν· ἀποκρουόμενον
 τὸ μὴ φθονεῖν, πλούτῳ δηλονότι. Ποτὲ δὲ ἀρνησόμεθα Med.
 Farn. ἀντὶ τοῦ διόλου μὲν ἀρεῖσθαι τὴν ἔχθραν, διόλου δὲ ὁμολο-
 γεῖν, καὶ μὴ ἐν μέρει μὲν ὁμολογεῖν, ἐν μέρει δὲ ἀρεῖσθαι. Τι-
 μιμυρίαν κατὰ τῶν ἡδικηκότων λαμβάνειν· Farn. ἐὰν μὲν
 κατὰ γραφῆς, συνυπακούσης· περὶ τῶν δικαστῶν, πλὴν ἄμεινον· περὶ
 τῶν ἡδικηκότων γράφειν. 31 Mon. 'Ο Εὐκτ. ἀδικηθεὶς ὑπ' Ἀν-
 δροτ. λόγον ἐποίησε, καὶ Δημ. receptam lectionem habet Farn.
 Med. Par. 1. Rem explicat Farn. "Εστὶν ἡ ὑπόθεσις ἢ κατὰ Ἀρι-
 στοκράτους τοιαύτη· τρεῖς ἦσαν ἐν Θράκῃ βασιλεῖς, Βηρισάδης, Ἀμά-
 δοκος καὶ Κερσοβλέπτης· ὧν μὴ φίλια τὰ εἰς ἀλλήλους ἐχόντων,
 ὑπὴρξάντων ἕκαστος τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐθεράπευσεν διὰ τὸ μὴ προσ-
 θεμένων αὐτῶν ἐν τῶν τριῶν, πὸ πᾶν τῆς Χερσφονήσου κράτος περι-
 ποιεῖσθαι, 'Εντὶ οὖν αὐτῶν τῷ Κερσοβλέπτῃ ἦν ὑποστρατηγὸς ὁ
 Χαρίδημος ὁ Ὀρεΐτης· ὃν πολίτην ὑμῶν αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίη-
 σαν καὶ γεγονότα ἤδη αὐτοῖς χρήσιμον καὶ πρόσδοκώμενον εἶσθαι·
 περὶ τούτου οὖν ψήφισμα ἔγραψεν Ἀριστοκράτης ἐν τῇ βουλῇ τοιοῦ-
 το· ἐὰν τις ἀποκτελῇ Χαρίδημον ἀγώγιμος ἔστω ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀ-
 θηναίων συγκλήτου· ἐὰν δὲ τις τὸν ἀγώγιμον ἀφείληται, ἢ πόλις ἢ

καὶ ὁμολογοῦν τὴν ³² ἔχθραν· προαδικηθεὶς γὰρ ἀμύ-
νεται.

κγ'. Πλὴν εἰ μὴ πιθανῶς λέγοιμεν. Καὶ
τοῦτο δικανικὸν τὸ προαίμιον, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ὑπερ-
απολογουμένου, ³³ ἡγουν τοῦ ἐντολέως· ἐπιμὴ ὑποπτός ⁵
ἔστι δωροδοκεῖσθαι ὑπὸ τινος, παραιτεῖται τὸ κέρδος
καὶ ἀρνείται· πιθανὸν δὲ ὄντος τοῦτο προβάλλεται τὴν
σωτηρίαν τῶν βοηθουμένων.

κδ'. Οἶον φιλεῖν αὐτοὺς ἀδελφούς. Καὶ τοῦ-
το δικανικὸν ³⁴ τὸ προαίμιον ἔχον τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ 10
ἀπολογουμένου αὐτοῦ· ὁμολογεῖ δὲ τὴν εὐνοίαν ὅλως
φανερώς. Δίδωαι γὰρ ἢ ὑπόθεσις, ὁμολογεῖ δὲ ἢ διὰ
γένος· χρη γὰρ ὑπὲρ συγγενῶν λέγειν, ἢ διὰ κοινούς
εὐεργέτας λέγων τις ἢ ὅλως τὸ ὑπὲρ προσηκόντων λαλεῖν·
ἀνεπίφθορος ³⁵ γὰρ τότε φαίνεται ὁ λέγων, ὥς μὴ ¹⁵
φθονῶν τῷ κατηγορουμένῳ ἢ μισῶν αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὸ
προσῆκον λαλῶν.

κε'. Ὡς ἂν οἶός τε ὦ συνερεῖν. Οὐ θέλει γὰρ,
ἵνα λυθῇ ἡ ἀτέλεια τοῦ Χαβρίου· ἀποθανόντος γὰρ τοῦ
Χαβρίου εὐρέτο διδόναι, ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ὁ Δημοσθένης ²⁰
δὲ λέγει, ἵνα ἔχη τὴν ἀτέλειαν.

κς'. Οἶον οὐκ ἄγνοα μὲν. Καὶ τοῦτο δικανικόν,
ἀπὸ τοῦ ἔχοντος τὰ ἐγκλήματα ἢ ἀρχὴ τοῦ προαιμίου·

ἰδιώτης, ἑκατονδὸς ἔστω. Τοῦτου κατηγορῶν τοῦ ψηφίσματος Εὐ-
θυκλῆς τῷ Δημοσθένει λόγῳ χρησάμενος, καὶ φησι μὴ συμφέρειν
τοῖς Ἀθηναίοις, τριατὴν Χαριδῆμω δοῦναι δωρεάν, ἀπολοῦμεν γὰρ
διὰ ταύτης Χερρόνησον, μηδενὸς μὲν Χαριδῆμω πολιοῦντος διὰ τὸ
ψηφισμα, τοῦ δὲ Κερροβλήπιου διὰ τοῦτου ἰσχυροῦ γενομένου, καὶ
τὸ πᾶν τῆς Χερρόνησου κράτος ἐαυτῷ περιποιούμενον, καὶ μηκέτι
ἡμᾶς θεραπεύοντος.

32 Med. et Farn. ὁμολογοῦν τὴν. Mon.
ὁμολογοῦντος. 33 Par. Med. ἀπολογουμένου. Specimen ex
Farn. sumtum h. l. finitum est. 34 Med. δικανικοῦ. 35
Mon. ἀντιφθορος.

γίνονται· δι' ἐν τούτοις προοίμια τέσσαρα, τὸ διαλύσαι τὰς χρηστὰς ὑπολήψεις, τὸ διαλύσαι τὰς φάυλας, τὸ βεβαιῶσαι ³⁶ τὰς φάυλας, τὸ βεβαιῶσαι τὰς χρηστὰς.

κζ. Ὅτι μὲν οὐκ ἄλλος τις. Ἀπὸ τοῦ ἀπολογου-
 5 μένου ³⁷ τὸ προοίμιον· ἡ δὲ ἀπολογία ³⁸ ἐπὶ τῆς τὸ
 ἔγκλημα ἔχουσας γυναικὸς, τῆς νίκης δὲ τὴν γυναῖκα
 αἰτίαν φησὶ, διὰ τὸ φοβηθέντας τοὺς υἱοὺς, μὴ αὐτοὺς
 ἀνέλῃ, ἀριστέας ἀναφανῆναι· βεβαιοῖ δὲ τὸ προοίμιον
 τὰς χρηστὰς ὑπολήψεις, τὰς δὲ φάυλας διαλύει.

10 κη. Καὶ γὰρ συμβουλευόντες ³⁹ λέγομεν, ποιῶμεν
 τόδε, ὡς ⁴⁰ ἂν μὴ τὰ τοῖς ἐχθροῖς δι' εὐχῆς ἐπισπα-
 σώμεθα ⁴¹ κακὰ, καὶ πάλιν, ποιῶμεν τόδε, ὡς ἂν τοὺς
 τριλικῶς ἡμῖν διακειμένους εὐφραίνωμεν· ὡσαύτως καὶ
 ἐπαινοῦντές φαμεν, ⁴² ὡς ὁ τοῦ προκειμένου ἐπαινος
 15 πολλοὺς ἐπὶ τὸν ὅμοιον ζῆλον παρακαλέσει, καὶ εὐφρα-
 νεῖ ⁴³ μὲν ἀγγέλους καὶ πάντας τοὺς ἀρετὴν ἐπασκοῦν-
 τας, δαίμονας δὲ λυπήσει καὶ καταισχυνεῖ. ⁴⁴

36 τὸ βεβαιῶσαι τὰς φάυλας Mon. om. 37 Mon. ὁμολο-
 γουμένον. 38 ἡ δὲ ἀπολογία — — — ἀριστέας ἀναφανῆ-
 ναι Mon. et Par. om., recepi ex Med. In Mon. τὸ προοίμιον·

ἀπὸ λόγου ὑπὲρ τούτου ἔγκλημα ἔχοντος· βεβαιοῖ δὲ κ. τ. λ.: par-
 ter Par. nisi quod rectius: ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ scribit. 39 Ven.

Ἐμφαίνεται δὲ καὶ ἔξωθεν πρόσωπον· καὶ γὰρ συμβ. Med. Ἀλλὰ
 καὶ συμβουλευόντες λέγομεν. Ceterum hanc et sq. paragraphum
 non distinguit numeris a Diaeretae commentariis: in sequenti-
 bus autem capitibus nostrum commentarium prorsus omittit.

40 Med. ἡ. 41 Mon. ἐπισπασώμενα. 42 Med. addit: οὐ
 γὰρ τὰ ἔξωθεν ἐμφαινόμενα ἀπολείπονται τοῦ ἐπιδεικτικοῦ· φῆσαι
 τοῖνυν ὁ ἐπαινῶν. 43 Mon. εὐφραίνει. 44 Par. et Med.

καταισχύνη. Mon. καταισχύτει. Sch. min. Τὴν τῆς ἐν λιπόντες·
 τὴν πολεμικὴν δηλονότι, ἣ γον τὸν συνασπισμὸν τῶν ἰδίων. Πρόσω-
 πα, ὡς ἔφαμεν, πολεμίων· οὐ πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ συμ-
 μάχων καὶ προγόνων καὶ οἰκιστῶν καὶ ἐτέρων τοιούτων. Μάλιστα,
 καὶ ἑαίρετον. Παρούση κρίσει· ἐκτάσει, ὑποδίσει.

κθ'. Τοῦτο τὸ προοίμιον ἀπὸ τῶν ἐξωθεν ἐμφαινομένων προσώπων ἄρχεται, οὐκ ἄξιον λέγον, ἃ δοκεῖ τοῖς πολέμοις, ἡμᾶς ποιεῖν· ἔστι δὲ συμβουλευτικόν.

Cap. II.

Περὶ τῶν ἐξ ὑποδιαίρεσεως προοιμίων.

Α. Ὡν μέλλει ¹ λέγειν· μαθήματα δὲ ἔφαμεν καὶ ⁵ ἀνωτέρω, ὅτι τὰς ὑποθέσεις καλεῖ, ἀφ' ὧν καὶ αἱ προτάσεις εὐρίσκονται. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι οὐκ αἶν ἐν τοῖς ἐξ ὑποδιαίρεσεως ἢ πρότασις τοῦ προοιμίου ἀπὸ τῆς ἐμπιπτούσης τῶν ἐξ ὑποδιαίρεσεως διαφορῶν ² γίνεται.

¹ Ven. Εὐρίσκεται δὲ καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν ἐξῆς μαθημάτων. Μαθήματα ἔφαμεν ἤδη καὶ ἄνω. Sch. min. μαθημάτων· δηλοῦσι τῶν μελλόντων ἐφεξῆς φηθήσεσθαι μεθόδων καὶ προβλημάτων.

² Mon. διαιρῶν. Post γίνεται Ven. pergit: Ἄλλ' ἔστιν ὅταν τῆς προτάσεως ἐξ ὑπολήψεως γινομένης, ὡς ἀπὸ τῶν προκείμενων ὑποδειγμάτων ἐστὶ μαθεῖν, καὶ πρὸς αὐτὴν τῶν λοιπῶν τοῦ προοιμίου μερῶν γιγεννημένων. (Cod. γιγεννημένην.) Τὸ δεύτερον κεφάλαιον γίνεται ἐξ ὑποδιαίρεσεως· καθολικώτερον γὰρ τὰ ἐξ ὑπολήψεως τῶν ἐξ ὑποδιαίρεσεως καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ προοιμίου διαφορῶν, καὶ τοῦτο δὲ αὐτὸ ὁ τεχνικός ἐπεσημῆνατο πολλάκις, καὶ παταχοῦ φήσας τὰ ἐξ ὑπολήψεως τὴν οἰκείαν ἐνδείκνυσθαι ἀρετὴν, ὡς τῶν μὲν ἐξ ὑπολήψεως ἄδειαν ἔχοντων καὶ οὐ καλυνομένων, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἐξ ὑποδιαίρεσεως, φημι δὲ ἐκ περιουσίας, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ καιροῦ τὴν πρότασιν κληροῦσθαι· οὐ μὴν γε καὶ ἔμπαλιν, ἀλλ' ἴσως ἐρεῖ τις· καὶ τί μὴ ἀπὸ τῆς προτάσεως χαρακτηρίζεται τὸ προοίμιον καὶ κατ' ἐκείνην μόνην λαμβάνει τὸ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ μερῶν, πρὸς ὃν ἐροῦμεν, ὅτι ἀντιδιαστέλλεται ταῦτα τῶν ἐξ ὑπολήψεως τῷ περιττῷ καὶ ἰδιώσει τὴν ὀνομασίαν λαμβάνοντα, ὥσπερ καὶ ἄνθρωπος καὶ ἵππος φέρε καὶ βοῦς· οὐ γὰρ ὅτι ζῶα καὶ αὐτὰ ἐπὶ τῆς τοῦ ζῶου μεμένης μόνον κλήσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ

Τὰ ἐξ ⁵ ὑποδιαίρεσως, φησὶ, προσήκοντα οὐκ ἐν πᾶσι τοῖς προβλήμασιν εὐρίσκεται, οὐδ' εἰ εὐρεθῇ ἐν προβλήμασιν, ὅλα διόλου εὐρίσκεται, ἀλλὰ μέρη αὐτῶν συναναμειγμένα τοῖς ἐξ ὑπόληψως· ἐκείνων γὰρ ἡ ἀρετὴ καὶ ⁵ ἰσχύς ἐν πᾶσιν εὐρίσκεται.

β. Τὰ δυνάμενα ⁴ τέμνειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μαχαιρῶν, αἱ τεθηγμέναι μᾶλλον τέμνουσιν· εὐθηκτα ⁵ οὖν ἀντὶ τοῦ τμητικοῦ, ⁶ ενεργούς, δραστικοῦ· ἄλλοι δὲ εὐθηκτά ⁷ φασὶ διὰ τοῦ ἰ γράφεσθαι στοιχείου, οἷον ⁸ 10 εὐαφῇ καὶ πολλὴν ἐπιφαίνοντα τὴν εὐτυχίαν τοῦ καταλήλως καὶ ἀρμοδίως τῇ ὑποθέσει προάγεσθαι καὶ μηδὲν ἄστοχον πάσχειν, καὶ ἀποτυχετικόν, ἀλλ' εὐθιγον τῷ λόγῳ τὴν ἐπαφὴν παρεχόμενα.

γ'. "Οτι καὶ ⁹ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐξ ὑποδιαίρεσως 15 ὑπόληψις φαίνεται, ὡς ἀνωτέρω ἐδηλώσαμεν.

δ'. Ἀθρόον ἐνταῦθα οὐ τὸ σημαῖνον ¹⁰ τὸ ἐν, ἀλλὰ

ἀποτυχεῖν, καὶ μάλιστα τῶν ιδιωμάτων γνωριστικὸν ἐαυτῶν, πεπονηται. 3 Τὰ ἐξ ὑποδιαίρεσως — — ἐν πᾶσιν εὐρίσκεται ex Par. 1. inserui. a Mon. absunt. 4 Ven. εὐθηκτα μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπὸ μεταφορᾶς. 5 Sch. εὐθηκτα διὰ τοῦ ἡ τμητικὰ ενεργῇ, δραστήρια· διὰ τοῦ ἰ εὐαφῇ, εὐμεταχείριστα. Δριμένα· ἰσχυρά διὰ τὸν νοῦν τὸν ὑπερβάλλοντα. 6 Ven. τμητικά, ενεργῇ, δραστήρια. Par. 1. τμητικοῦ etc. 7 Mon. εὐκτη θικτα. Sch. min. ἀρετὴν ἐνταῦθα τὴν ἐπιτηδειότητά καὶ εὐρεσιν λέγει· εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι τὸ ὄνομα δηλοῖ ποτὲ μὲν μίαν τῶν γενικῶν, ἀνδρείαν τυχόν ἢ φρόνησιν· ποτὲ δὲ πάσας αὐτὰς σύλλήβδην, ὡς Ὅμηρος· παντοίην ἀρετὴν κεκασμένος, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν σημαίνει, ὡς ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ. 8 Ven. οἷον. 9 καὶ Mon. om., a Ven. litt. γ'. abest. Post παρεχόμενα pergīt ita: Τρίτον δὲ καλεῖται τὸ τοῦ ἀθρόου πρὸς τὸ μέλλον ὑποδιαίρεσις. Τοῦτο οὕτως καλεῖται, οὐ γὰρ λειπ. 10 Par. οὐ σημαίνει. Sch. min. ὅτι ἡ τοῦ ἀθρόου πράγματος εἰς τὰ ἐπὶ τομῇ οὐ προσιμὸν ἐστὶν ἀλλὰ κατασκευὴ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἐτιχολόγησεν δ' Ἐρμογένης ἐν τῷ ἐντάτῳ κεφαλαίῳ τοῦ τρίτου τόμου τοῦ παρόντος βιβλίου, ἐκείνῳ

δύο, ἢ τὸ λαμβανόμενον οὐκ ἐπὶ χρόνου ἑνός, ἀλλ' ἐπὶ ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος, ἢ ἐπὶ παρωχήμενον καὶ μέλλοντος· τοῦτο δὲ οὕτως καλεῖται· οὐ γὰρ λεπτολογῶν τὸ ἀδίκημα κατὰ μέρος εἰσάγει, ὥς ἐφ' ὧν προεῖπον, ἀλλ' ὅλον αὐτὸ ἄθρόον λαβὼν πρὸς τὸ μέλλον μόνον ὑποδιαίρει· πῶς δ' ἂν ἡδύνατο τὸ ἀδίκημα ὑποδιαίρειν, εἰ οὕτως ἔλεγεν· εἰ γὰρ οἱ πατέρες τούτου μόνου τοῦ γένους

οὖν ἐντυχὼν εἴη, ὃ φησιν ὁ τεχνικός· Κατέσκαψάν τινες πόλιν· ἢ στάσις στοχασμός. Αἰτεῖ εἰς τὸ γέρας τὸν ῥήτορα· εἰ προστεθῇ τὸ καὶ βουλευταί, πραγματικὴ ἂν ἦν. Δεύτερον ἐξ ὑποδιαίρεσεως· τὸ ἐν ὧς καθ' ἑξιν προϋπάρχει· τὸ ἔτερον ἐπισυμβαίνον κατὰ πόδας ἦδη. Ἡστὴ καὶ εἰσὶν αἱ Ἀθήναι· οἷον ποῦ μὲν ὑψηλὸν τὸ τεῖχος, ποῦ δὲ χαμαῖζήλον· ποῦ δὲ ἀσθενεῖς καὶ ποῦ ἰσχυρόν. Τοῦ Μακεδόνα· τοῦ Φιλίππου δηλονότι· Καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν· εἰπὼν παράδειγμα δημοσίου ἀδικήματος, φημὶ δὴ τὸ κατὰ Δημάδην, τεινὸν πρὸς τὸ κοινόν, λέγει καὶ ἰδιωτικόν, τὸ κατὰ τὸν πορνοβοσκόν· ἰδιωτὴς δὲ ὁ πορνοβοσκός, οὐ γὰρ ῥήτωρ ἢ στρατηγός ἢ πριαβευτής, Πορνοβοσκός ἐστὶν ὁ τρέφων ἐκ μικροῦ τὰ βρέφη εἰς τὸ πορνεύεσθαι, ἢ καὶ αὐτὰς τὰς πόρννας τρέφων ἐπὶ τοῦτοις. Ib. Μάγος ἐστὶν ὁ ἐπὶ ῥαῖς τισὶ κεχημέρος, φαρμακός δὲ ὁ μὴ ἐπὶ ῥαῖς, ἀλλὰ δηλητηρίοις τισὶ φαρμάκων εἰς τὸ κακοῦν. αὕτη αὐτῶν ἡ διαφορὰ· τελώνης δὲ ὁ τοῦ δημοσίου πράκτης, ὃ τοὺς ἂν ἔτος εὐνομιζομένους τῶν δημοσίων παρὰ τῶν ὑποτελῶν ἐξ αὐτῶν εἰσπραττόμενος. Πρὸς τὸ μέλλον ὑποδιαίρεσις· χρή σημειώσασθαι, ὅτι τὸ ἄθρόον κατὰ μὲν τὸν χρόνον διαίρουμένον τρίτον εἶδος ἐστὶ τῶν ἐξ ὑποδιαίρεσιως προδιδυμίων· κατὰ δὲ λεπτὰ διαίρουμένον αὐτὸ καθ' αὐτὸ κατασκευὴ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Τὰ παραδείγματα, φησὶ διαλεκταῖς, οἱ τὰ τῆς ῥητορικῆς τέχνης, καὶ διὰ τοῦτο χρηστέον αὐτοῖς, ὃ καὶ ποιεῖ. Ἡ στάσις πραγματικὴ νόμον εἰσφορά μετὰ περιστάσεως. Πολλοὶ τυραννοῦσι· τοῦτο τοῦ δευτέρου παράδειγμα, φημὶ δὴ τοῦ πραττομένου· πολλάκις· ταῦτ' ἐμὴν γένος τῷ τεταρχειμένῳ σώματι, τοῦ μηδὲ πώποτε γεγονότος, τῆνικαὐτὰ δὲ πρώτου συμβάντος, ὃ παθεῖν καὶ πρὸς τὸ μέλλον διδιδότες ἐπιτεχόμεθα τὸν πεπραχότα. Τιμωροῦντας αὐτοὺς· ἀντὶ τοῦ ἐκδικοῦντας ἡμᾶς αὐτούς.

ἐτυράννοῦν, εἰ μέχρι τῶν υἱέων, τὰ τῆς πονηρᾶς ταύτης ἀπέληγεν ἐπιθυμίαις, οὐχ οὕτως δεινόν· νῦν δὲ αἰδιότητι ὑποβέβληται, τῇ τοῦ γένους διαδοχῇ συμπαράτεινομένου τοῦ λυπηροῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ταριχομικτοῦντος, εἰ γὰρ ζώσῃ
 5 ἐμὶγνυτο, εἰ πᾶν μικρὸν γοῦν ἐμπέσῃ, εἶχεν ἂν τὸ πραχθὲν συγγνώμην. ¹¹

Cap. III. invenies integrum Vol. V. p. 378. v. 9. — 379. v. 4.

C a p. IV.

Περὶ τῶν ἀπὸ καιροῦ προσιμίων.

Τὸ ἀπὸ καιροῦ καὶ ἀπὸ τῶν λοιπῶν περιστάτικῶν λαμβάνεται· ἔχει δὲ ὑπερβαλὴν δυνάμειος περὶ τὸ ἐξ ὑπο-
 10 λήψεως, ἐπειδὴ ἐκεῖνα πολλάκις εὐνοίας ἢ κέρδους ἢ φθόνου ὑπόνοιαν δίδωσιν. ¹²

Cap.

¹¹ Sequitur in Ven. Μὴ μίντοι μίζονος κρίνοντος οὕτως μὲν ἀπλῶς. Sch. min. τίς ἡ ἰδία εὐρεσις τῆς κατηγορίας, καὶ τίς τῆς ἀπολογίας, ἔχομένως διδάξει σε ὁ τεχνικός. Σαφῆ δὲ αὐτὰ· τὰ ἐν κατηγορίᾳ καὶ ἀπολογίᾳ. Καὶ ἀσεβείας κρίνειν· ὁ μὲν φόνος ἰδιωτικὸν ἀδίκημα, ὁ δὲ εἰς ἀριστεία φόμος δημόσιον. κοινὸς γάρ ἐστιν εὐεργέτης ὁ ἀριστεύς, τὰ δὲ τῷ κοινῷ ἀνήκοντα δημόσια, οἷον ἐστὶ καὶ τὸ προδοῦναι πόλιν, μῆζον οὖν τοῦ ἰδιωτικοῦ τὸ δημόσιον, καὶ πάλιν μῆζον τοῦ δημοσίου ἀδικήματος ἢ ἀσέβεια ἢ πρὸς τὸ θεῖον· ἀσέβεια γάρ ἐστι τὸ πρᾶξαι τι ἢ εἰπεῖν, τῖνον εἰς ὕβριν τοῦ κρείττονος, οἷον τὸ ὑποκρίνασθαι τὸ σχῆμα τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπερ ἡ Φύη ἐποίησεν, καὶ τὸ εἰπεῖν· οὕτις σῖτο θεῶν ὁλωτέρος ἄλλος. Ad idem: μῆζον γάρ ἐστι τοῦ φόμου, τὸ δημόσιον ἀδίκημα. Ἀντίστασις διὰ τὸ ἔθος, μετὰστασις ἐπὶ τὸν νόμον. Οἱ Πεισι-
 στρατίδαι τυράννοι· Ἀντίληψις κατὰ τὸ μὴ κεκολυμένον. Ἄτε-
 χνον γάρ τὸ τοιοῦτον· οὐκ ἄτεχνον μόνον, Ἐρμέγυντες, ἀλλὰ καὶ
 ἡλίδιον ἐπιεικῶς. ¹² Alia Schol., quae Par. ad hoc caput

C a p. V.

Περὶ παντὸς προοιμίου καὶ ἐκ πόσων μερῶν
συνίστηται.

Α. Πᾶν προοίμιον σύγκειται¹ ἐκ τεσσάρων, ^{1*} ἐκ προ-
τάσεως, ² ἐκ κατασκευῆς, ἐξ ἀποδόσεως, ἣγουν ἀξιώ-
σεως, ἐκ βάσεως, ἣ συνάγει τὴν πρότασιν· καὶ πρῶτα 5
μὲν ἐν προοιμίοις πρότασις γίνεται· ἐπακολουθεῖ τῇ προ-
τάσει κατασκευή· ἀπὸ τῆς κατασκευῆς ³ ἀπόδοσις, ἥτις
ἐστὶν ἀξιώσις, ⁴ ἐκ τῆς ἀξιώσεως ἡ βᾶσις γίνεται, ἥτις
συνάγει τὴν πρότασιν καὶ τὴν ἀπόφασιν, ἣγουν τὴν
ἀξίωσιν, ἣ δὲ πρότασις ἐκ τῶν ὑποθέσεων αἰεὶ ἦτοι τῆς 10
ὑλῆς τοῦ προκειμένου ζητήματος γίνεται, αἰ καὶ μαθή-
ματα Ἑρμογένους καλεῖ, ὡς αὐτῶν ἡμᾶς διδασκόντων,
ὅπως χρή τὴν τοῦ προοιμίου ποιήσασθαι πρότασιν, περὶ
ᾧ καὶ αὐτὸς φθάνει διδάξας. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι τὸ
προοίμιον ἔχει τὰ τέσσαρα ταῦτα· τὸ δὲ τέταρτον ἐνίοτε 15
ἐκλείπει, τὰ δὲ τρία ἦτοι δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ πάντως

habet, vide Vol. V. p. 379. v. 7. — 380. v. 4. Sch. min.
τρόπον τινὰ ἤδη δεῖξαι· πραγματικὴ ψηφίσματος εἰσφορά.
Τὸ μὲν δοκεῖν, ἐγὼ γράφω· πρότασις ἔχουσα καὶ τὴν ἀξίω-
σιν. Γένη τὰ τέσσα φησὶν· ἀνῆλθον γὰρ αὐτὰ ἄρῃνα ὄντα οἱ
Λακεδαιμόνιοι τύραννοι, ἵνα μὴ πληθύνωσι οἱ Ἀθηναῖοι. Τί ἐστι
πινάκιον, εἴρηται ἐν τῷ περὶ τῶν ἐξ ὑπολήψεως προοιμίων. Ἀγχι-
στροφον· σύντομον, ἔχει γὰρ πρότασιν καὶ ἀξίωσιν. Οὐκ ἀναγ-
καῖον· οὐ χρειώδες. 1 Ven. omisso capite antecedente ita:
Σύγκειται δὲ πᾶν προοίμιον πρῶτον μὲν ἐκ προτάσεως, ἣ πρότασις
ἐκ τῶν ὑποθέσεων αἰεὶ κ. τ. λ. 1* Sch. min. ἣγουν ἀπὸ τῶν ἐξ
ὑπολήψεως, ἐξ ὑποδιαίρεσις, καὶ τῶν λοιπῶν. 2 Sch. m. περὶ
προτάσεως καὶ τῶν λοιπῶν ζῆται εἰς τὰ προλεγόμενα τῶν εὐρίσιων.
Ἐκ τῶν μαθημάτων· ἐκ τῆς διδασκαλίας τῶν προβλημάτων. 3
Sch. m. ἥ τις ἐστὶν αἰτία τῆς προτάσεως. 4 Sch. m. παρέλπει
τὴν κατασκευὴν, ὡς οὖσαν τῆς προτάσεως.

ἐμφαίνεται· καὶ ἡ μὲν πρότασις προδήλως ἐκ τοῦ ἐπιχειρήματος γίνεται, ἡ δὲ κατασκευὴ τῆς αἰτίας ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεται· ἡ δὲ ἀξίωσις σκόπει πῶς ὁ διάνυμός ἐστι, καὶ ποτὲ μὲν ἀπόδοσις λέγεται, ποτὲ δὲ ἀξίωσις.
 5 Ἀλλὰ ⁶ τί δεῖται φέρε ἀπόδοσις ἀξιώσεως; καὶ λέγομεν ὅτι ἡ ἀξίωσις δεῖται τοῦ βοηθήσοντος, ἀξίωσις γὰρ ἐστὶν ἡ ἰκετεία, ἡ δὲ ἀπόδοσις τὸ προσήκον κελεύει γίνεσθαι· πολὺ δὲ διέστηκε τὸ ⁷ δεῖσθαι τοῦ κελεύειν· ὁ γὰρ λέγων, ὑμᾶς δὲ προσήκει πρόνοιαν τῆς ὑμετέρας εὐδοξίας
 10 ποιουνμένους, ὥς ἐκ τοῦ δικαίου προερχόμενος κελεύει· ὥς καὶ τὸ, ἔστι δὲ οὐκ ἄξιον ποιεῖν ἃ δοκεῖ τοῖς πολεμίοις· ὁ δὲ λέγων συμβουλευσὼν παρελήλυθεν, ἀποδιδόναι τὴν πόλιν, ἣν ἔσωσαν αὐτοὶ, καὶ ὁ ἀξίων τὸδε γενέσθαι οὐ κελεύει, ἀλλ' ἀξιοὶ δεόμενος· διὸ ταῦτα κυρίως ἀξιώσεις
 15 λέγονται· ἡ δὲ βάσις, δι' ἣν αἰτίαν λείπει τε πολλάκις καὶ προτίθεται, λεκτέον· γίνεται γὰρ ὡς αἰτία τῆς ἀποδόσεως, ὡς αὐτὸς ὁ τεχνικὸς φησιν· ἐὰν ⁸ δὲ προστιθῶμεν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀποδόσεως, πανηγυρικώτερα ⁹

5 πῶς Mon. om. 6 Ἀλλὰ τί δεῖται ἀπ. ἀξιώσεως ex Ven. recepi: deest in Mon. et Par. 7 Ven. τοῦ. 8 Ven. εἰ, 9 Sch. min. παιδοποιεῖν· ἐὰν προσημιζόμενος ἤσκη καὶ τοῦ πράγματος αὐτοῦ, ἔφοδον ποιῆς· τοῦτο γὰρ ἡ ἔφοδος καὶ οὐκ ἄλλο, ὥς δηλοῖ καὶ τοῦνομα· ὁδεύει γὰρ ὁ λέγων ἐπ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τοῦ προσημιον καὶ ἄπτεται αὐτοῦ. Par. inter sch. majora inserit: φόρου παρὰ τινος τολμηθέντος, γράφει τις· δεινῶν ἐν τῇ πόλει τολμωμένων, ὧς ἄνδρες δικασταὶ, ἤκω τιμωρήσων, ὥς ἂν οἷός τε ὧ, τοῖς ἀδικηθεῖσι· πρότις τοῦτο ἐξ αὐτοῦ τοῦ μαθήματος, εἶπουν τῆς ὕλης· οἶδα γὰρ ἡμᾶς τοῦ μηδὲν τοιοῦτον τολμᾶσθαι νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν φροντίζοντας· τοῦτο κατασκευὴ ἀπὸ τῆς αἰτίας· εἴτα ἡ ἀξίωσις· ἀξίω τοίνυν, ζῆλον ὑμᾶς τοῦ δικαίου λαβόντας ἐπελελθεῖν ἀξίως τὸν τολμητὴν· εἰ δὲ ἀπόδοσιν θελήσεις ποιῆσαι, οὕτω γράψεις· ὀφειλόμενον οὖν ἐστὶν, τὸν ὅμοιον ὑμᾶς ζῆλον κατὰ τοῦ παρόντος ἐνδείξασθαι ἀδικήματος. Μέχρι τούτου τὸ ἐπιδεικτικόν· εἰ δὲ καὶ πανηγυρικὸν ποιῆσαι θελήσεις προόμιον, προδήλως τὴν

γίνεται ἡ βάσις καὶ ἐπιὼν λέγει, εἰ βούλει δὲ πρόσθε
καὶ τὴν τῆς ἀξιώσεως αἰτίαν, τουτέστιν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
γυμνόν· τὸ δὲ, δι' ἣν αἰτίαν βάσιν, ¹⁰ καὶ οὐ φανερώς
τῆς ἀξιώσεως ¹¹ αἰτίαν λέγει τὸν τόπον, ἥδη λεκτέον·
βάσιν τοίνυν αὐτὸν καλεῖ ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου· ἐπεὶ γὰρ ⁵
ἐν αὐτῷ ἀποκαταλήγει ¹² καὶ εἰς αὐτὸν καταπαύεται τὸ
προσίμιον, εὐκότως βάσιν αὐτὸν ἐκάλεσεν, ὑπόκρισιν δὲ
προσιμίου, τὸ μετρίαν καὶ ἀτάραχον καὶ τοῖς ὑποκει-
μένοις ἀρμόζουσαν πράγμασι κατὰστασιν παρέχεισθαι τὸν
ρήτορα. 10

β'. Τοῦτο ¹³ πᾶν ἀκριβῶς εἶπε, τὰ γὰρ ἐπιφωνή-
ματα κ. τ. λ. Vol. V. p. 381. v. 21. — p. 382. v. 2. οὐ γάρ τι
κατεπιείγει συντομίας φροντίζειν, καὶ τῆς περὶ τὰ λεγό-
μενα δεινότητος· οὐδὲ τὸ μὲν τι αὐτῶν ¹⁴ λέγοντα ἐρεῖν,
τὸ δὲ τῇ τοῦ δικαίου παραχωρεῖν κρίσει· μόνης δὲ τῆς ¹⁵
ἡδονῆς τῶν ἀκούοντων φροντίζειν, ἣ γένοιτ' ἂν ἀπὸ
τῶν τοιούτων. Ἐπὶ δὲ τοῦ δικανικοῦ πρὸς ὕδωρ τοῦ λό-
γου γινομένου ἱκανὸν καὶ τὰ καιριώτερα εἰπόντα μετρη-
σαι ¹⁶ τῷ τοῦ χρόνου ῥεύματι, ¹⁷ ἄλλως τε καὶ οὐκ
ἀποφαίνεσθαι τὸν δικαζόμενον χρή, ἀλλὰ συνάγειν μὲν ²⁰
ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν λόγον, μὴ μέντοι καὶ ἀποφαίνεσθαι,
ἀλλὰ ¹⁸ τούτου παραχωρεῖν τοῖς δικασταῖς, ἀποφαινό-

αἰτίαν τῆς ἀποδόσεως, καὶ ἐρεῖς, ἵνα μὴ φόρων τολμωμένων πάντα
τὰ τῆς πολιτείας συγχέηται. 10 Mon. post βάσιν ponit λέγει,

nec non post αἰτίαν. Par. et Ven. prius om.

11 Mon. ἐξου-

σίας. 12 Par. ἀπολήγει. Sch. min. ἐπιφωνηματικῶς· supra

scriptum: τροπικῶς. ad marg. ὡς τό· πάντα δὲ κακὸν κακῷ ἐστίν-
ριται· περὶ δὲ ἐπιφωνήματος μαθήσῃ ἐν τῷ ἐννιάτῳ κεφαλαίῳ τοῦ

τετάρτου τόμου τούτου τοῦ βιβλίου. 13 Ven. παρηγορητικότη

γίνεται ἡ βάσις. τοῦτο πᾶν. 14 post αὐτῶν Ven. habet εἶναι.

15 τῆς et sq. φροντίζειν Ven. om. 16 Mon. μερίσαι. 17

Ven. addit: τὸν λόγον. Sequentia usque ad litt. δ'. om. 18 Par.

ἀλλὰ τὰς τούτου. post δικασταῖς Mon. addit εἶναι.

μενος γὰρ εἰς ὀργὴν αὐτοὺς κινήσει· τὸ γὰρ εἰπεῖν ὅτι δι' ὧν ἀναγκαζόμεναι δυστυχοῦσιν ἀπαιδίαν αἱ νῆσοι, ὅπερ ἐστὶν ἡ βάσις, ὁρισμός ἐστιν, ὁ δὲ ὁρισμός ἀποφάσει ἵσκειν.

5 γ'. Ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους καλεῖται ἡ ἐν συντόμῳ ἀπαγγελία τοῦ σκοποῦ, οἷον κατατρέχει Χερρόνησον. ¹⁹

δ'. Ἡ ἑρμηνεία ²⁰ ἐν δυσὶ τούτοις κ. τ. λ. Vol. V. p. 382. v. 8. — 17. τὸν δὲ καιρὸν ἐκάστου ἐδήλωσεν ὁ τεχνικός. Δεῖ δὲ, ὡς φθάνομεν εἰπόντες, πᾶσας τὰς εμφαν-
10 τικὰς λέξεις καὶ πᾶσαν τοιαύτην περιόγειαν ἐκφεύγειν ἐν προοιμίῳ, καὶ εὐκόλα ταῦτα καὶ ἀνειμένα ποιεῖν τῇ συνθέσει, καὶ πολὺ τὸ φιλάνθρωπον ἐπιφαίνοντα. ²¹

19 Mon. Χερρόνησον. Par. Χερρόνησον. Par. addit: Ἐν τῷ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὅπερ ἐστὶν ἔννατον κεφάλαιον τοῦ τρίτου τόμου τοῦ παρόντος βιβλίου, μαθήσῃ, πῶς ἐπιφωνηματικῶς αὐτὰ ἐκφέρεται τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· νῦν δὲ καὶ περὶ τῆς βάσεως αὐτῶν λέγει, ὡς δείκνυσιν ἐν τῷ τέλει τούτου τοῦ κεφαλαίου. 20

Praecedat in Ven. Δεῖ δὲ τὸ προοίμιον ἐν μὲν τοῖς πολιτικοῖς ἐρμηνεύσθαι μακροτέροις τοῖς κώλοις καὶ σχοινοτενίσιν· ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς συντοτραμμένους καὶ εὐκόλοις μᾶλλον. περιβολὴ δὲ αὐτάτης καὶ τὰ ἐξῆς. 21 Mon. Ven. ἐπιφαίνεται. Sch. min.

κατὰ τὴν εὐρυθυμίαν· περὶ θυμοῦ ἐν πάσαις ταῖς ἰδίαις εὐρήσις. Ἡ ἐν τῷ λόγῳ· ἡ ἐν τῇ λέξει, ἡγουν ἐν τῷ σχηματισμῷ τῆς φράσεως διὰ τὴν εὐρυθυμίαν, ἡ ἐν τῷ ἰῷ καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ. Ἐν τῷ νῷ· τῷ νοήματι. Φιλοτιμίαν τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους εἶπεν, ὅταν ἐν τῇ βάσει καὶ αὐτοῦ ἀψώμεθα τοῦ πράγματος. Φιλοτιμίαν· ἀφθονίαν. Τοῖς πολιτικοῖς· ἀγωνιστικοῖς, δικανικοῖς. Τοῖς κώλοις· περὶ κώλου ζῆτει τὸ τρίτον κεφάλαιον τοῦ πετάρτου τόμου, καὶ εἰς τὰς ἰδίας πύσας. Τοῖς παθητικοῖς· τοῖς πάθῃ κινουῖσιν· ὀργὴν, λύπην καὶ τὰ τοιαῦτα. Συντοτραμμένοις· εὐκόλοις καὶ σαφίσι. Διπλασιάσαι· διπλῇ προτάσει καὶ διπλῇ κατασκευῇ χρῆσθαι πολλάκις· ὡς Ἰσοκράτης ἐν τῷ πρὸς Δημόνικον λόγῳ καὶ παρ' Ὀμήρῳ· πολλὰ πλάγχθη· πολλῶν ἀνθρώπων· πολλὰ δ' ὄγ' ἐνὶ πότιφ. Ἐχειν ἀσφαλῶς· λέξει μόνη τοῦ

τοῦτο δ' ἂν συμβαίνει, ἐὰν τὰ σχήματα τῆς λέξεως μὴ
 χαλεπὰ μηδὲ δεινότερα ²² ποιῶμεν, ἀλλὰ μέτρια καὶ εὐ-
 κολα· καὶ τὸ μέλος προῖον· τοὺς δὲ ῥυθμοὺς βεβηκό-
 τας· ταῦτα δὲ περὶ τῶν παθητικῶν ἔπομεν προοιμίον
 μόνον, πολιτικά δὲ ²³ τὰ κ. τ. λ. Vol. V. p. 382. v. 18. — 5
 p. 383. v. 1. εὐκόλοις δὲ εἶπεν ὁ τεχνικός ἀντὶ τοῦ σαφέ-
 σιν, οὐ γὰρ κῶλα λέγει, προεῖπε ²⁴ γὰρ, ὅτι συνειστραμ-
 μένα δεῖ εἶναι· ἡ δὲ συστροφὴ διὰ τῶν βραχυτέρων φι-
 λει γίνεσθαι κώλων, περιβολὴ δὲ αὐτάρχεις εἶπε, δηλῶν
 ὅτι εἰς καὶ ἀφ' ἑτέρων κατασκευαί, οἷον ἀπὸ τῶν περι- 10
 στατικῶν τῶν ἄλλων, ἀλλ' αὐταὶ τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι
 τέλους ἀρμόσουσιν, ὥς ἐπίπαν αὐξητικῶς κατασκευαζο-
 μένοις, οὐ προοιμίοις, οἷς σπειρματικῶς καὶ ὅσον παρα-
 δηλῶσαι τὴν ἰσχὺν ²⁵ τοῦ λόγου οὐχὶ κατασκευάσαι τὰ
 κεφάλαια πρόθεσις, πλὴν εἰ μὴ που ²⁶ σπανίως τοῦτο 15
 συμπίσσι, ²⁷ καὶ γὰρ οὐκ ἔστι, φησί, μικρά, ὥστε λα-
 θεῖν, οὐδὲ μέτρια, ὥστε μὴ γνωσθῆναι· χρηὴ δὲ γινώ-
 σκειν, ὅτι κατασκευὴ μὲν ἐστὶ τὸ ταῖς αἰτίαις ἀληθῆ δει-
 κνύναι τὴν πρότασιν· διασκευὴ δὲ τὸ διὰ τοῦ τρόπου
 αὐξεῖν καὶ πολλαπλασιάζειν ²⁸ τὸ ὁμολογούμενον καὶ 20

προκειμένου διαφέρει· τὸ γὰρ μὴ παρακρουσθῆναι οὐκ ἄλλω, ἢ τῷ
 ἀσφαλῶς ἀντεχομένῳ τινὸς ἐπακολουθεῖ. Μὴ παρακρουσθῆν-
 τας· ἴσα τὰ κῶλα. 22 Ven. δημοτικά. 23 Ven. πολ. δέ
 φασιν. 24 Ven. προεῖπομεν γὰρ, ὅτι συνειστρ. ταῦτα δεῖ. 25
 Mon. Ven. ὑπόθεσιν. et post πρόθεσις Mon. addit: τὴν ὑπόθεσιν
 τοῦ λόγου. 26 που Par. om. 27 Litt. εἰ et initium litt. ε'.
 lege Vol. V. p. 383. v. 2 — 7. In Ven. litt. ε'. et ε'. deest. Ha-
 bet vero ita post τοῦτο συμπίσσι. Ἐπεὶ τοῦ Χιρρόφονησον ἔχειν
 ἡμᾶς ἀσφαλῶς, τὸ μὴ παρακρουσθῆναι ἀποσπηρεθῆναι πάλιν αὐ-
 τῆς, λίσσι μόνῃ τοῦ προκειμένου διαφέρει. τὸ γὰρ μὴ παρακρου-
 σθῆναι οὐ κίλλος, ἢ τὸ ἀσφαλῶς ἀντεχομένους τινὲ ἀκολουθεῖν·
 οἷα μὲν οὖν, ὡς Ἀθηναῖοι, κακὰ εἴρηκεν ἀνωτέρω τὴν βάσιν συνά-
 γειν τὴν τε πρῶτασιν καὶ τὴν ἀπόδοσιν· πῶς οὖν τοῦτο ποιεῖ κ. τ. λ.
 28 Par. πολυπλασιάζειν.

οἶονεὶ διαζωγραφεῖν αὐτὸ καὶ ἐκφράζειν· ²⁹ καὶ ὥσπερ ὑπ' ὄψιν ἄγειν τοῖς ἀκροαταῖς, ὡς ἔχει τὸ, „ἦν ἰδεῖν οὖν, κράτιστε, ³⁰ τὴν Βυζαντίδα καὶ τὰ ἐξῆς.

ζ. Εἴρηται ἀνωτέρω τὴν βάσιν συνάγειν τὴν τε
 5 πρότασιν· πᾶς οὖν τοῦτο ποιεῖ, ἐντεῦθεν ἐστὶν ἐλεῖν.
 Ἔστιν ἡ πρότασις αὕτη· ³¹ οἷα κακὰ πάσχουσιν οἱ νησιῶται προφάσει ³² τῶν φόρων, οὐδένα ὑμῶν λέληθε· ³³ τοῦτο μέχρι τῆς ἀποδόσεως ἀσαφές· διὰ μὲν γὰρ τοὺς φόρους κακὰ φησι πάσχειν τοὺς νησιώτας, ποῖα δὲ, μέχρι
 10 τῆς βάσεως ἄδηλα· ἀλλ' ἐπειδὴ αὕτη ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους γενομένη, ³⁴ καὶ τὴν αἰτίαν προστιθήσιν τῶν κακῶν, εἰκότως τὴν πρότασιν συνάπτειν λέγεται τῇ ἀξιώσει· ἔστι γὰρ ἡ ἀξίωσις τῶν φόρων μὲν ἄνεσιν τοῖς νησιώταις προμηθευμένη· οὐ μέντοι καὶ δι' ἥντινα οὐδ'
 15 αὕτη προστιθεῖσα τὴν αἰτίαν· τῆς δὲ βάσεως τοῦτο ποιούσης καὶ ταύτῃ ἀμφοτέρως ὀριζούσης, εὖ μάλα καὶ καταλλήλως συνάπτειν αὐτὰς εἴρηκεν· ³⁵ ἐνὶ γὰρ λόγῳ ταῦτα κάκεινην σαφῇ καθίστησι· τὸ γὰρ ἐκ τοῦ δασμοῦ κακὸν ὁποῖόν ἐστιν, ὃ καὶ ἡ πρότασις καὶ ἡ ἀξίωσις
 20 περιφέρει, μόνῃ ἐσαφηνίσεν αὕτη, τῷ τοῦ γένους ὀλέθρῳ τὴν τοιαύτην πρόσδοδον μηνύσασα τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς νησιώτας προσελεθεῖν. ³⁶

29 Mon. ἐκφράττειν. 30 Mon. ἀκράτιστα. 31 Sch. min. πραγματικὴ ψηφίσματος εἰσφορὰ ψιλῇ. Ὁχληροῦς· φορτικούς· Τολμῶντες ἐπιφῶν. τόλμησον γὰρ κὰν τῷ λέγειν· δειλὸς γὰρ οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖ. Περὶ ἐπιφωσημάτων ζῆτι κεφάλαιον ἔντατον τοῦ τετάρτου τόμου τούτου τοῦ βιβλίου. Δι' ὃν ἀναγκαζόμεναι· δι' ὄντινα, φόρον δηλονότι. 32 Ven. προφ. τῶν φόρων πάσχειν οἱ νησ. 33 Ven. ἔλαθεν. 34 Mon. et Par. γενομένην. Ven. γενομένη. 35 Ven. εἴρηται. 36 Quae sequuntur: ἐὰν μὲν ἐπὶ κριτάς — — βάσις λέγεται Ven. om. Par. inter sch. maiora inserit: ad στήσεις τὴν ἀξίωσιν· καὶ μὴν οὐκ ἀξίωσις τὸ προσήκει, ἀλλ' ἀπόδοσις· ἀπόδοσις γὰρ ἐστίν, ὅταν ὡς κελύων τις λέγη.

Ἐάν μὲν ἐπὶ κριτὰς ἀναφέρωμεν, κρείττον' λέγειν αὐ-
τὴν ἀξίωσιν· ἀξιοῖ γὰρ τοὺς ἀκούοντας πρόνοιαν ποιή-
σασθαι· ἰὰν δὲ οὐκ ἐπὶ κριτὰς, ἀλλ' ἐπὶ αὐτὸ τὸ δί-
καιον, οἷον χρή δέ, ἐπεὶ τοῦτο γίνεται, εἰκότα καὶ νό-
μιμα διανοεῖν καὶ ἐγχειρεῖν, ἵνα μὴ ἀπαιδίαν αἱ νῆσοι 5
δυστυχεῶσιν διὰ τούτων, δι' οὓς οὕτω κακῶς τὰ φίλτατα
ἀπεμπολοῦσιν, 17 τότε βάσις λέγεται.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΣΕΩΣ.

Cap. I.

Περὶ καταστάσεως, 1 ἤγουν διηγήσεως.

α. Μετὰ τοὺς τόπους κ. τ. λ. Vol. V, p. 384. v. 11—17, 10
καὶ διὰ τί ὁ τεχνικός ἐπιγράψας περὶ καταστάσεως οὐκ
ἀπῆρξατο ἐξ αὐτῆς, κατὰσταίς ἐστιν, ἀλλὰ 2 διήγησις;

ἐρειδόμενος τῷ δικαίῳ, ὡς ἐνταῦθα. ἀξίωσις δέ, ὅτε ἀξιοῖ· οἷον,
ἀλλὰ πρὸς θεῶν, ὑπόσχετέ μοι τὰς ἀκοὰς μικρόν· ἀξιοῖ γὰρ, οὐ
κελεύει, ἀλλὰ κατεχρήσατο ὁ τεχνικός. Αὐτὸ λέγω τὰ ἀπ' ἀρ-
χῆς· σημειῶσαι, ὅτι τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· οἷον αὐτὸ τὸ πρῶ-
γμα γυνόν· ἂν εἴπωμεν ἐπιφωνηματικώτερον ἤγουν τροπικώτερον
πανηγυρικὴ καὶ παιδροτέρα γίνεται ἡ βάσις, δηλονότι ὁ λόγος, ὁ
συνάγων τὴν πρῶτασιν καὶ τὴν ἀξίωσιν, ὁ ἐστὶ μαθεῖν ἐκ τούτου
τοῦ παραδείγματος. 37 Mon, οὕτω τὰ φίλτατα κακῶς ἀπα-
μελοῦσιν ὅτε βάσις, λέγ.

1 In Ven. titulus; Τόμος δευτ. περὶ διηγήσεως, Par. inter
sch. maiora inserit: κατὰσταίς ἐστιν ἡ διήγησις, ἡ καθιστάσα
εἰς ἀρχὴν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως τὸν λόγον· προκατὰστασις δέ
ἡ τὰ πρὸςβύτερα τῆς προκειμένης ὑποθέσεως κατὰ ἀκολουθίαν ἀπαγ-
γέλλουσα· προκατασκευὴ δέ ἡ τῶν ἀγωνιστικῶν κεφαλαίων προέκθε-
σις, ὡς ἂν ἐκάστη συμφέρῃ. Litt. α. non est in Ven. 2 Mon.
ἀλλὰ καὶ διήγησις ἐστιν, καὶ λέγωμεν.

καὶ λέγομεν, ὡς ταῦτόν γινώσκων τὴν κατάστασιν τῇ
 διηγῆσαι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κατάστασις ἐστίν, εἶπε διήγη-
 σις ἐστίν, καὶ γὰρ ὑποκατιῶν λέγει· τὴν γὰρ προκατά-
 στασιν τῆς διηγῆσεως τὴν καὶ προδιήγησιν λεγομένην
 5 ἄξιον ἐξετάσαι πόθεν ληφθήσεται· φιλοσύντομος γὰρ ὢν
 ὁ τεχνικός, μὴ θέλων ταῦτό λέγειν, λέγων τί ἐστι κατά-
 στασις καὶ τί διήγησις, καὶ ὅτι ἀδιάφορον καὶ ταῦτόν,
 ἐπιγράψας περὶ καταστάσεως ἀπῆρξατο ἐκ διηγῆσεως, ὡς
 ὁ ἐπιγράψας περὶ στοιχείου καὶ ἀπαρξάμενος οὐ τί ἐστι
 10 στοιχείον, ἀλλὰ γράμματά ἐστιν εἰκοσι τέσσαρα· ταῦτα
 τοίνυν σαφῇ βουλόμενος ἡμῖν παραστῆσαι παραδείγμασι
 κέχρηται τοῖς ἐκ τοῦ συμβουλευτικοῦ εἶδους τῆς ῥητορι-
 κῆς, πρῶτον μὲν περὶ μετοικιῶν καὶ μονῶν καὶ τῆς ἐν
 τούτοις εὐρέσεως, δεύτερον περὶ νόμου εἰσφορᾶς καὶ μέν-
 15 τοι καὶ λύσεως,³ τρίτον περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης· εἰδ³
 οὕτως πως πλατύνεται⁴ διήγησις· πέμπτον, πόσοι τρό-
 ποι διηγῆσεως· ἕκτον, περὶ ἀκμῆς διηγῆσεως, ὧν τὴν
 διαίρεσιν ὡς οἶόν τε ὑποκατιόντες ποιήσομεν. σημαίνει
 δέ, ὅτι ἡ προκατάστασις τῶν μετοικιῶν καὶ τῶν ἐπιμο-
 20 νῶν ἀπὸ τῆς κτίσεως τῶν πόλεων καὶ οἰκῆσεως τῶν χω-
 ρῶν λαμβάνεται· ὧν οὐδέν ἐστι πρεσβύτερον, ἢ δὲ κα-
 τάστασις ἤτοι διήγησις ἐκ τοῦ ἐνεστώτος⁵ χρόνου· καὶ
 ὅτι ἡ προκατάστασις τῆς εἰσφορᾶς καὶ λύσεως τοῦ νό-
 μου ἐκ τῆς γραφῆς καὶ ἐκ θέσεως αὐτοῦ λαμβάνονται,
 25 ὧν οὐδέν πρεσβύτερον, ἢ δὲ διήγησις ἐκ τῶν ἄρτι ἐκ τοῦ
 νόμου ἐπισυμβαινόντων.⁶ καὶ ὅτι ἡ προκατάστασις τοῦ
 κινεῖν πόλεμον, τὰ πρεσβύτερα κακὰ ὑπάρχουσι τῶν
 ὑπεναντίων, καὶ ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἐπεβούλευον ἡμῖν· ἡ δὲ
 διήγησις ἐκ τῶν ἄρτι ὑπ' αὐτῶν ἢ λαληθέντων ἢ πρα-
 30 χθέντων· ὁμοίως καὶ περὶ εἰρήνης.

³ Mon. λύεται.⁴ Mon. περιπλατύνεται omissio πως.

5

Par. ἐπεσχηκός.

⁶ Mon. συμβαινόντων.

β'. Ἰστίον, ὅτι προκατάστασις ἐστὶ λόγος ἐν βραχεὶ
 τὰ ἐν τῇ καταστάσει μηνύων περιεχόμενα. ὥς δὲ Ἀψίνης
 φησὶν ἐν τῇ περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου τοῦ πολιτικοῦ
 τέχνη, ἔφοδος πρὸς τὰς ἀποδείξεις, οἷον ἐν τῷ κατὰ Μει-
 δίου.⁷ βούλομαι δὲ ἕκαστον ἀπ' ἑρχῆς ὧν πέπονθα ἐπι-
 5 δείξας καὶ περὶ τῶν πληγῶν εἰπεῖν, ἃς τὸ τελευταῖον⁸
 προστέυνέ μοι, ἐν γὰρ οὐδέν ἐστιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπρα-
 γμένων οὐ δίκαιος ὧν ἀπολωλέναι φαίνεται.⁹ Κατάστα-
 σις δὲ ἐστὶ λόγος πρὸς τὸ τοῦ πράγματος συμφέρον κα-
 θιστὰς τὴν διήγησιν, καὶ τὰ ἀντιπίπτοντα προαναίρων¹⁰
 τῆς τῶν ἀκούοντων ἐννοίας· διαφέρει δὲ διηγήσεως, ὅτι
 ἡ μὲν ψιλὴν ἔκθεσιν ἔχει τῶν πραγμάτων, ἡ δὲ τῶν τε
 πρὸ τοῦ πράγματος ἕνια παραλαμβάνει,¹¹ καὶ τῶν μετὰ
 τὸ πρᾶγμα, καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα,¹² οὐ πάντως ὥς γέ-
 γονεν, ἀλλ' ὥς ἂν αὐτῷ δοκῇ συμφέρον ἀφηγεῖται,¹³ τὰ¹⁵
 μὲν ὅτι μάλιστα συστέλλουσα, τὰ δὲ πλατύνουσα, ἕνια
 δὲ καὶ πρὸς τὸ μείζον ἐξαίρουσα· καὶ γὰρ Ἰσοκράτης φη-
 σὶν ἐν τῇ τέχνῃ, ὥς ἐν τῇ διηγῇ λεκτέον τό τε πρᾶ-
 γμα καὶ τὰ μετὰ τὸ πρᾶγμα καὶ τὰς διανοίας, αἷς¹³
 ἑκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων χρώμενος τόδε τι πέπραχε.²⁰
 Καταστάσεως δὴ τρόπους Ἀψίνης φησὶ δώδεκα· ἡ γὰρ
 τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν ἐξετάζομεν, ἡ τὴν τῶν ἀκούοντων,
 ἡ ἀντιπίπτον ἀναιροῦμεν, ἡ προσυστάσει χρώμεθα, ἡ
 προδιαβολῇ, ἡ προδιορισμῷ,¹⁴ ἡ ἀντεξετάσει τῶν προ-

7 p. 518. 8 Par. ἃς ὑπερόν μοι ἐπίθηται. Ven. προτίεινε.
 9 φαίνεται Mon. om. 10 Ven. περιλαμβάνει. 11 καὶ αὐτὸ τὸ
 πρᾶγμα Mon. om. 12 Par. ἀφηγεῖσθαι. 13 Ven. ἃς. χρώμενος
 Mon. om. 14 Mon. προορισμῷ. vid. Aps. p. 690. Sch. m. πόθεν
 ληφθήσεται· λαμβάνεται μὲν ἀπὸ τῶν προεβυτέρων· τοὺς δὲ τρό-
 πους μαθήσῃ διὰ τῶν ὑποκειμένων πέντε κεφαλαίων, ὧν πρῶτον τὸ
 περὶ μετοικίας. Ἀξιῷσει ἢ κρίσει. ἀξιῷσει διὰ τὸ συμβουλευτι-
 κόν, κρίσει διὰ τὸ δικανικόν. Τῶν πραγμάτων αἱ ζητήσεις·
 οἱ τρόποι. Ἐφ' ᾧ τρεπτέον· ἐφ' ᾧ τεχνικόν τρεπτέον ἐστὶ δη-

- τέρων καὶ τῶν νῦν. ἢ τὸ πρῶτον κεφάλαιον καταστα-
 τικῶς εἰσάγομεν, τουτέστιν ἀφηγηματικῶς καὶ ἀνηπλω-
 μένως, ἢ μέρος κεφαλαίου ἀπολαμβάνοντες εἰσάγομεν κατα-
 στατικῶς, ἢ τρόπους παρεισφέρομεν, τοῦτο γὰρ ¹⁵ μύ-
 5 λιστα ἐν τοῖς ἐσχηματισμένοις ἀρμόσει τῶν ζητημάτων,
 ἢ ἐπαγγελία χρώμενοι τὴν κατάστασιν ἐργασούμεθα· πε-
 ρὶ διηγήσεως δὲ προθέμενος εἰπεῖν ὁ τεχνικὸς περὶ προ-
 καταστάσεως διαλαμβάνει· ¹⁶ μέρος γὰρ καὶ αὕτη τῆς
 διηγήσεως καὶ πρεσβύτερον, καὶ ὥσπερ κεφάλαιον τοῦ
 10 παντὸς λόγου ¹⁷ τούτου τοῦ μέρους· διὰ ται τοῦτο οὐδὲ
 καθ' αὐτὸ ἤξιώται ἐπισκέψεως, σύνεστι γὰρ τῇ διηγῇσει,
 οὐχ ὥσπερ τὸ προοίμιον, τοῦτο γὰρ οὐ τῆς διηγῇσεως,
 ἀλλὰ τοῦ παντὸς μέρος λόγου· διὸ δὴ καὶ ὁ περὶ αὐτοῦ
 λόγος ἀποκρίχεται τῆς διηγῇσεως, ἢ μέντοι προκατά-
 15 στασις θῷ· ¹⁸ οὐδὲ γὰρ κατ' ἰδίαν ἐπιγραφὴν, ¹⁹ ὥσπερ
 τὸ προοίμιον τὴν οἰκείαν ὑπόθεσιν περιλαμβάνει, ἀλλὰ
 τῆς διηγῇσεως ἐστὶ κατασκευαστικὸν μόριον, ὥσπερ προ-
 οίμιον ἢ κατασκευὴ καὶ ἢ ἀξιώσις· οὐκ ἔχουσαν δὲ τὸ κυ-
 ριώτερον καὶ περιέχον παρῳσάμενον περὶ τοῦ μέρους προ-
 20 τεῖναι τὴν ἐπαγγελίαν τῆς διδασκαλίας· συγγέοντος γὰρ
 τοῦτο τὴν διδασκαλίαν καὶ ἀγνοοῦντος τὴν εἰς τὰ κυριώ-
 τερα μέρη τομὴν· εὐτελέστερον δὲ τὸν περὶ διηγῇματος
 λόγον ποιοῦμενος, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐν προγυμνάσματι περὶ
 προκαταστάσεως πρῶτον ²⁰ ποιεῖται τὴν διδασκαλίαν.
- 25 Τὸ φαίνεται ²¹ ἀντὶ τοῦ φανεροῦ καὶ δῆλη καθίσταται·
 τί δὲ ἐστὶ, φησὶ, διήγησις; οὐδὲν ἄλλο ἢ πλατυσμός τῆς
 ὑποκειμένης ὑποθέσεως· πῶς δὲ πλατύνεται, ἐγὼ, φησὶν

λονότι· *Θιῶρημα*, τὸ ἀπὸ τῆς *ῥητορικῆς τέχνης* γινόμενον, 15 Ven.
 δι. 16 Ven, περὶ καταστάσεως προδιαλαμβάνει, 17 Par. Ven.
 τοῦ παντὸς μέρους τούτου τοῦ λόγου. 18 Mon. et Par. οὐ. Ven.
 οὕτως. 19 Mon. Par, *περιγραφὴν*, Ven, *ἐπιγραφὴν*. 20 Mon.
 λόγον. 21 Τὸ φαίνεται ἀντὶ τοῦ *sqq.* usque ad litt. γ'. ex
 Par. recepi: Mon. om. Ven. nec litt. γ'. habet.

Ἐρμογένης, διδάξω. ἐκθήσομαι γὰρ τοὺς τρόπους σαφῶς, δι' ὧν πλατυνῆς τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα καὶ μέντοι καὶ ἐξέθετο κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἐν τῷ ἐβδόμῳ κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος τόμου, ἐν ᾧ περὶ διηγήσεως κάλλιστα καὶ ὑψηλότατα διαλέγεται. Πολὺν ἀνάλωσε λόγον κ. τ. λ.⁵ Vol. V. p. 384. v. 21. — p. 385. v. 18.

γ'. Ἡ σύνταξις, καὶ εἰ ὁμοίως ἐν πᾶσι προβλήμασιν ἡ αὐτὴ εὐρεσις προκαταστάσεως γίνεται, ἢ καθ' ἕκαστον εἶδος ζητήματος ἰδίᾳ²² τις γίνεται.

Cap. II.

Περὶ μετοικιῶν καὶ τῆς ἐν τούτοις εὐρέσεως. 10

α'. Οἱ περὶ μετοικίας βουλευόμενοι.²³ Ζητήσεως ἄξιον, τί δήποτε ὁ Ἐρμογένης²⁴ τὸν περὶ τῶν στά-

22 Par. ἰδίᾳ. 23 Mon. Par. 2. βουλόμενοι. Ven. Οἱ περὶ μετοικισίας βουλευόμενοι δυοῖν τούτοις ἕνεκεν θατέρου τὴν βουλὴν ἔχουσι. 24 ὁ Ἐρμογένης Mon. om. Sch. min. Τὴν βουλὴν ἔχουσιν· ἰστίον ὅτι ἐν τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ καὶ τοῖς ἐξῆς τέσσαρσι τὰ ὅλα εἶδη τῶν προβλημάτων καὶ αἱ ἐν τούτοις εὐρέσεις τῆς προκατασκευῆς θεωροῦνται. Πακτιωλοῦ· ποταμὸς Ἀνδρὸς ὁ Πακτιωλὸς, οὗ τὴν ψάμμον χρυσοῦ γεννητικὴν εἶναι ἔλεγον. Στεῖται Σικελία· σισμούς φασιν οἱ φυσικοὶ γίνεσθαι, τοῦ ὑπογείου ὕδατος κινουμένου. Τοῦ Νείλου· ὁ Νεῖλος ῥεῖ μὲν ἀπὸ τῶν ὀρίων, οἷς καταβρέχεται καὶ κατάδουποι ὄνομα· ῥεῖ δὲ θέρους· λίγοντος ἤδη· ὅτι οἱ ἐτήσιοι ἄνεμοι πνέοντες τήκουσι τὰς ἐν αὐτοῖς χιόνας, ἐνθεν καὶ σφοδρὸς κατιῶν ὑπερεκχέται μὲν τοῦ κίτους καὶ τῶν ὀχθῶν, ἄρδαι τὴν ὑποκειμένην τῆς Αἰγύπτου χώραν. Ἐπὶ τὴν Κατάνην· πόλις μὲν ἡ Κατάνη· ἡ δὲ Αἴτη λόφος τις γειτνιάων, ἐν ᾧ πῦρ αὐτομάτως ἀναδίδεται, οἷς φασὶ καὶ τὸν Ἡράκλεια ταυτὸν ἐμβυλεῖν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῶν δοξομανούντων φιλοσόφων καὶ βουλομένων ἀπαθανатиθῆναι. Πλάττεται οὖν ὁ Ἐρμογένης, ὅτι χιομένου ἐπὶ

σεων ποιούμενος λόγον καὶ τὴν κατ' ἐκείνας ἐπαγγελιά-
μενος εὐρεῖσιν ἐνταῦθα διδάξαι οὐ περὶ τῶν ἀγωνιστικῶν
πρῶτον διέλαβε στάσεων, ἀλλὰ περὶ πραγματικῆς, ἥτις
οὐ τοῦ δικανικοῦ μέρους, ἀλλὰ τοῦ συμβουλευτικοῦ. τίς
δ' οὖν ἡ αἰτία ἐροῦμεν, ὥς ἐν μὲν τῷ περὶ τῶν στάσεων κ. τ. λ.
Vol. V. p. 386. v. 5—13.

C a p. III.

Περὶ νόμων εἰσφορᾶς καὶ θέσεως ἢ διαθέσεως.

α'. Νόμος ἦν ἄνευ πανσελήνου μὴ ἐξέρχεσθαι εἰς
πόλεμον, ἐπολέμησαν Ἀθηναῖοις ²⁵ καὶ ἐνίκησαν μὴ

τὴν Κατάνειαν τοῦ πυρὸς βουλευόνται οἱ πολῖται μετοικεῖν· ἐν δὲ
τῷ ἰσθμῷ κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος τόμου τοῦτο πεποίηκεν εὐθὺς
περὶ ὧν προὔκειτο λέγειν αὐτῷ, ἤγουν περὶ προκαταστάσεως ἢ διη-
γήσεως. 25 Mon. Ἀθηναῖοι. Ven. caput hoc om. Sch. min.
αἱ τῶν νόμων εἰσφοραὶ ἀντὶ τοῦ αἱ δὲ μετὰ περιστάσεως εἰ-
σφοραὶ τῶν νόμων, καὶ αἱ μετὰ περιστάσεως λύσεις τῶν νόμων.
Νόμου λύσεις μετὰ περιστάσεως, καὶ νόμου εἰσφορὰ μετὰ περιστά-
σεως· οἷον νόμος, τὸν μοιχὸν χρήματα ἐκτινύναι· μοιχῶν πολλῶν
ἄλικομένων καὶ προθύμως βαλλομένων γράφει τις· λελύσθαι μὲν
ἐκείνον τὸν νόμον, τεθεῖσθαι δὲ ἕτερον, ἀναιρεῖσθαι τοὺς μοιχοὺς·
ἰδοὺ ἐν ταυτῷ ἡ λύσις καὶ εἰσφορὰ· περιστάσις δὲ τὸ ἀδιῶς μοι-
χεῖν αὐτοῖς. Κακοῦ τινος ἀπαντήσαντος· ἐκ τούτου γινώ-
σκει, ὅτι χωρὶς περιστάσεως οὐ λύεται νόμος. Αἱ ἄνευ περιστά-
σεως οὐδὲ προβλήματά εἰσιν, ὥς ἡ θέσις· ποῖαν μὲν γὰρ ἔξουσι
διήγησιν μὴ ἔχουσαν πρῶγμα· μὴ οὔσης δὲ διηγήσεως μηδὲ τῶν ἀπ'
ἀρχῆς ἄχρι τέλους οὐδὲ προβλήματα ἔσται, ἀλλὰ ψιλὸν προγύμνα-
σμα. Οὐδὲ διηγήσεις ἔχει· ἀληθεῖς δηλονότι· ἐπεὶ εἰσι καὶ
πιπλάσμεναι διηγήσεις. Κατὰ Κύζικον. Καταλιπὼν Ἀλκιβιά-
δης τὸν στρατὸν μετὰ τὸν ἐν Κυζίκῳ πόλεμον, κατὰ μετάκλησιν
Ἀθηναίων, μυρίων αὐτοῖς κατέστη συμφορῶν αἴτιος. καὶ ἐπανελθὼν

οὔσης πανσελήνου. καὶ λέγει τις λύεσθαι τὸν νόμον παρὰ Λακεδαιμονίοις. ¹⁶

C a p. V.

Περὶ διηγήσεως.

Ἄ. Πλατύνεται τοίνυν ἡ διήγησις ἐκ τοῦ ἑκάστον τῶν λεγομένων τρισὶ καὶ τετράσι κώλοις καὶ πλείοσι πολλάκις ἐκφέρεσθαι, ὅπερ λέγεται ἐρμηνεία· ἐρμηνεία γάρ ἐστι τὸ πολλάκις τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ποικίλοις καὶ διαφόροις ὀνόμασι μεταποιεῖν τοῖς κώλοις, ὅπερ καὶ κόσμον ἐμποιεῖ τοῦ λόγου καὶ τὴν δύναμιν τρέφει τοῦ ῥήτορος. ¹ αὐξάνεται δὲ καὶ μῆκνεται ἡ διήγησις ἐκ πέντε τοιῶν. ¹⁰ ἐκ τοῦ πεπραγμένου καὶ τῆς αἰτίας αὐτοῦ, ἐκ τοῦ παραλειφθέντος καὶ τῆς αἰτίας αὐτοῦ, ἥτοι διὰ τί παρελείφθη τὸ παραλειφθὲν καὶ οὐ γέγονεν, ² ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ

πειράται εἰσφέρειν τὸν νόμον. Περὶ τούτου πλατύτερον διαλαμβάνει Πλούταρχος ἐν τοῖς παραλλήλοις. Σημειῶσαι, πῶς εἰσφέρεται νόμος. Νόμος ἦν ἀποστελλομένου στρατηγοῦ μὴ ὑποτιγῆναι αὐτὸν ἄνει στρατοῦ. Εἰσφορὰ νόμου καὶ λύσις ἐν ταύτῃ. Ἀφ' οὗ καὶ ἐνδοξότεροι διατελοῦμεν ὄντες πολέμῳ· ἢ σύνταξις, ἀφ' οὗ πολέμου καὶ ἐνδοξοὶ ὄντες διατελοῦμεν. 26 Litt. β. et totum caput IV. περὶ ἀσβεΐας καὶ φόνου vide Vol. V. p. 386. v. 20. — p. 388. v. 27.

1 Mon. φητοῦ. Sch. min. εἰδέναι χρὴ, ὥς οἱ λέγῃται, ὅσα ἔμελλον ἐρεῖν ἐν διηγέσει, ἐν τῇ προδιηγέσει εἶπον· ἀνάγκη οὖν τὸ πρῶτον κεφάλαιον τούτου τοῦ τόμου, καὶ εὐρήσεις. Σημειῶσαι, πῶς πλατύνεται διήγησις. 2 Par. οὐκ ἐγένετο. Sch. min. τρόποις· τόποις γενικοῖς ἢ μέρεσι. Ῥητῷ μέτρῳ· ὠρισμένῳ. Ὅρα, πῶς μία καὶ ἡ αὐτὴ ἔννοια τῶν ἑξ κώλων. Μέτρῳ· τὸ μὲν προοίμιον συνεστραμμένον ὀφείλει εἶναι, καὶ μὴ πέρα τοῦ δέοντος ἐκτείνεσθαι, ἵνα μὴ καὶ τὴν ἀκοὴν τῶν δικαστῶν ἀποκναίωμεν, καὶ τὸ

πραχθέντος, διὰ τί γέγονεν καὶ ἐκ τῶν λογισμῶν. ἰνίκα οὖν τῆς διηγήσεως πλάτος λέγει, οὐχ ἀπλᾶς λέγει, ἀλλὰ τῶν μερῶν αὐτῆς λέγει τὴν αὐξήσιν τῶν προλεχθέντων πέντε. ἡνίκα δὲ λέγει μῆκος, αὐτὰ τὰ μέρη αἰνύττεται, ⁵ ἐπεὶ πῶς ἐν ἀρχῇ εἰπὼν, ὅπως πλατύνεται διηγήσεις, ἐπηγαγεν αὐτὸ κατιῶν οὕτω; πρῶτον μὲν οὖν οὕτω μηχανύεται ἐξ ἐρμηνείας, ἣ δὴλον ὡς τῶν μερῶν τιθεμένων μὲν μηχανύεται ἢ διηγήσεις, ἐνὸς δὲ ἑκάστου αὐτῶν ἐρμηνευομένου διαφόροις καὶ ποικίλοις ὀνόμασι τεσσάρων καὶ ¹⁰ πέντε κώλων πλατύνεται, καὶ διὰ τῆς ³ διαιρέσεως σαφέστερον αὐτὸ δείξομεν· ἔστω δὲ παράδειγμα ὁ στρατηγὸς ὁ μὴ ἀνοίξας τὰς πύλας· α'. τὸ πραχθέν, β'. ἡ αἰτία ⁴ τῶν πραχθέντων, γ'. τὸ παραλειφθέν, δ'. ἡ αἰτία τοῦ παραλειφθέντος, ε'. ἡ προδιήγησις τοῦ λογισμοῦ, ¹⁵ ε'. οἱ λογισμοί. Τὸ πραχθέν ἡμεῖς ἐνστάντος τοῦ πολέμου καὶ καταρῥαγείσης τῆς μάχης ⁵ καὶ κινηθείσης ἡμῖν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς φιλονεικίας τοῦτον στρατηγεῖν ἠξιώσαμεν. καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως ἐπιστεύσαμεν· ἢ αἰτία τοῦ πραχθέντος, οὐχ ὡς μὰ τὴν ἀλήθειαν προ- ²⁰ δώσοντος αὐτοῦ τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπήσοντος, ἀλλ' ὡς εὐνοϊκῶς προστησομένου τῶν ἡμετέρων πραγμάτων. ἢ αἰτία τοῦ παραλειφθέντος, δύσθους γὰρ ἦν περὶ τὴν πόλιν καὶ ἄδικος πάνν, ἀλλὰ καὶ αἰτιος ἡμῖν ἥττης ἐγένετο· τὸ παραλειφθέν, ὃ δὲ ταῦτα πιστευθεῖς ²⁵ οὔτε ἱστρατήγει καλῶς οὔτε ἐξηγεῖτο τῶν πραγμάτων· ἢ προδιήγησις τοῦ λογισμοῦ, ἐπεὶ δὲ ὁ θεὸς καλῶς ποιῶν

ἔδοξε ἡμῖν ἀνονήτως ζεῖ· ἐν δὲ τῇ διηγῇ τοῦ πράγματος αὐτοῦ πᾶσα ἀνάγκη ἐνδιατρίβειν τῷ λόγῳ καὶ κενοῦν τὴν ἑαυτοῦ ἰσχὺν τὸν ῥήτορα, πῶς γὰρ, εἰ μὴ ἐν τούτῳ χρειώδης· οἷς δὲ ἐργάζεται προσοίμον, ἔμαθες ἐν τῷ πέμπτῳ κεφαλαίῳ τοῦ πρώτου τόμου τοῦ παρόντος βιβλίου. ³ διὰ τῆς Mon. om. ⁴ Mon. καίτοι τῶν πραχθέντων. numeri α', β' etc. Mon. om. Pro γ' iterum ponit καίτοι. ⁵ τῆς μάχης Mon. om.

καὶ κηδόμενος τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων καὶ ἐπανορθούμενος τὰ τῆς πόλεως πταίσματα κατὰ νοῦν ⁶ ἐποίησε, ρῆξαι τὰ δισμὰ καὶ φυγεῖν δυνηθῆναι καὶ σωθῆναι πρὸς ἡμᾶς· οἱ λογισμοὶ, ἐνταῦθα ὁ στρατηγὸς ἐλογίσαστο, εἰ μὲν ἀνοίξει τὰς πύλας σωθῆναι τε παρασκευάσει 5 τοὺς τριακοσίους, καὶ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τῆς προδοσίας ἔσται· καὶ τῆς ἥτις ἡμῖν ἀπαντήσῃ παραμυθία, εἰ δὲ μὴ ἀνοίξουσιν, ὥς πληρῶσι τε τὴν ἐπιθυμίαν καὶ πάντες τεθνήξονται καὶ εἰς στενὸν κομιδῇ περιστήσεται τὰ ἡμέτερα· ἀλλ' οὐ πάντα κυρίως κᾶλα, ἴσως δέ τις ἀπο- 10 ρήσει, πᾶς τοῦ τεχνικοῦ ἐν τῷ παραδειγματι τιθέντος πρῶτον τὸ παραλειφθὲν, οἷον ἔστω δὲ ὁ στρατηγὸς ὁ μὴ ἀνοίξας τὰς πύλας, ἀπὸ τοῦ παραλειφθέντος πρῶτον, ἡμεῖς γὰρ ἐνστάντος τοῦ πολέμου καὶ καταῤῥαγείας μάχης καὶ κινήσεως ἡμῶν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς φιλονει- 15 κίας, ἄλλον μὲν οὐδένα τῶν πάντων στρατηγὸν ἐχειροτονήσαμεν, οὐδὲ ἐπιστήσαμεν τοῖς πράγμασιν, οὐδὲ τὸ στρατόπεδον ἐπιστεύσαμεν, νῦν ἐν τῇ διαιρέσει τὸ πραχθὲν ἐπετάγη αὐτῷ· φαρὲν οὖν, ὥς ἐπὶ τινων μακρῶν διηγήσεων οὐχ ἅπαξ εὐρίσκεται τὸ παραλειφθὲν, ἀλλὰ 20 καὶ δις εἰ τύχοι καὶ τρις ὁμοίως.⁷ καὶ τὸ πραχθὲν, διὸ βουλόμενοι δεῖξαι ποσαχᾶς τίθεται καὶ τί ἐστι, τεθείκαμεν αὐτὸ, ἃς ἂν παραδειγματικᾶς κείμενον ἐμφαίνοντο τοῖς μανθάνειν ὀφείλουσιν, καὶ αὐτοὶ ὅσάκις ἂν εὐρίσκω- 25 σιν αὐτὸ κείμενον, γνωρίζωσιν αὐτό. ἀλλὰ καὶ χρῆσθαι 25 αὐτῷ δύναιτο· ⁸ τούτῳ οὖν τῷ τρόπῳ ἅπαξ ἐτέθη παρ' ἡμῶν ἐν τῇ διαιρέσει· ὅτι δὲ καὶ ὁ τεχνικὸς τὸ αὐτὸ ἐνόησεν, ὅρα πῶς μνημονεύσας πρῶτον τοῦ παραλειφθέντος εἴτα τοῦ πραχθέντος, τρίτης δὲ τῆς αἰτίας τοῦ πραχθέντος οὐκ ὠνόμασεν αὐτὸ ὁ τεχνικὸς, ὥς ἤδη ἐτέρου παρ' 30

⁶ Sch. min. προλογισμὸς, ἀντὶ τοῦ ὅπερ ἐβούλοντο. 7 Mon. τρεῖς ὁμοίως. 8 Mon. αἰτοῦ δύνανται. Par. αὐτῷ om.

αὐτοῦ καὶ προτεθέντος καὶ τεχνολογηθέντος. "Ορα γάρ, τί φησιν· εἴτα ἡ αἰτία τοῦ πραχθέντος οὐχ ὡς μὰ τὴν ἀληθεῖαν προδῶσοντος αὐτοῦ τὴν πόλιν, παραλειφθέν ἐστιν. ὁμοίως καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπήσοντος· ἀλλ' ὥς
 5 εὐνοϊκῶς προστεθειμένου τῶν ἡμετέρων πραγμάτων· ἐν-
 ταῦθα γάρ⁹ ἐν τῇ αἰτία τοῦ πραχθέντος, ὡς φησιν ὁ
 τεχνικός, οὐκ ἔστι μόνον τοῦ πραχθέντος ἡ αἰτία, ἀλλὰ
 καὶ τοῦ παραλειφθέντος. τὸ γὰρ εἰπεῖν οὐχ ὡς μὰ τὴν
 ἀληθεῖαν προδῶσοντος αὐτοῦ τὴν πόλιν, παραλειφθέν
 10 ἐστιν, ὁμοίως καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπήσοντος· τὸ δέ, ἀλλ'⁹
 ὡς εὐνοϊκῶς προστεθειμένου τῶν ἡμετέρων πραγμάτων
 τὸ πραχθέν ἐστι. τίς γὰρ εἴποι τὸ οὐχ ὡς μὰ τὴν ἀλη-
 θεῖαν προδῶσοντος αὐτοῦ πραχθέν ἐστι καὶ οὐ παρα-
 λειφθέν, ἐπεὶ ταῦτόν ἐσται τὸ προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ
 15 τὸ εὐνοϊκῶς προστεθειμένου τῶν πραγμάτων, ὅπερ οὐδεὶς
 ἂν ὁμολογήσειεν. ὅθεν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων
 φησὶ καὶ παρατηρητέον, ὅτι τὰ πραττόμενα καὶ τὰ πα-
 ραλειπόμενα καὶ τὰς αἰτίας τῶν πραττομένων καὶ παρα-
 λειπόμενα καὶ τὰς αἰτίας τῶν παραλειπομένων καὶ τοὺς
 20 λογισμοὺς, οὐκ εἶπε τὸ παραλειφθέν¹⁰ πρῶτον, εἴτα τὸ
 πραττόμενον, εἴτα τὴν αἰτίαν τοῦ πραττομένου καὶ πάλιν
 τὸ παραλειφθέν, διὰ τὸ ἀρκεῖσθαι ἅπαξ ὀνομάσαντα
 τὸ παραλειφθέν τὴν αὐτοῦ φύσιν διδάξαι. διὰ τοῦτο καὶ
 ἡμεῖς ἅπαξ αὐτοῦ μνῆμην ἐποιησάμεθα προτάξαντες τε
 25 τὸ πραχθέν καὶ ἅπαξ τεθεικότες τὸ παραλειφθέν· καὶ
 διὰ τί ἐπτά εὐρισκομένων ἐν τῇ διηγῇ παραλειφθέν-
 τος καὶ ἐναντίου,^{10*} καὶ αἰτίας τοῦ ἐναντίου, πραχθέν-
 τος καὶ αἰτίας τοῦ πραχθέντος καὶ λογισμοῦ, πέντε τι-
 νῶν ἐμνημόνευσεν ὁ τεχνικός καὶ οὐχὶ τῶν ἐπτά· λέγο-
 30 μεν οὖν, ὅτι ὡς καθολικὸν ὄνομα ἦτοι γενικὸν θεῖς τὸ
 λι-

9 Mon. τά. 10 Mon. παραληφθέν. 10* Mon. παραλειφθέν-
 τος ἐναντία. omisso εἰρ. καὶ αἰτίας τοῦ ἐναντίου.

λειφθὲν συμπεριέλαβεν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ ἐναντίον, τὸ γὰρ παραλειφθὲν ἔχει ἐν ἑαυτῷ τοῦ προσδοκηθέντος τὸ ἐναντίον· τὸ μὲν γὰρ πραχθὲν ἄτμητον ὡς ἐν τι σημειῶν, τὸ δὲ παραλειφθὲν δύο σημαίνει, σημαίνει γὰρ τὴν στέρησιν ἀπλῶς τοῦ μὴ πραχθέντος, σημαίνει καὶ τὸ 5 ἐναντίον τοῦ πραχθέντος· καὶ ἵνα ἐκ παραδείγματος σαφέστερον γένηται τὸ λεγόμενον, τῷ τοῦ τεχνικοῦ χρησμαι παραδείγματι· ὅρα γὰρ αὐτὸ, φησὶ, τὸ πραχθὲν· τοῦτον δὲ στρατηγεῖν ἤξιώσαμεν, καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως ἐπιστεύσαμεν, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἔχειν καὶ 10 πράττειν ὅπως καὶ θελήσειεν, ἐπέταξamen· ¹¹ εἶτα ἐπάγει τὴν αἰτίαν τοῦ πραχθέντος, οὐχ ὡς μὰ τὴν ἀλήθειαν προδώσοντος αὐτοῦ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπήσοντος, ἀλλ' ὡς εὐνοϊκῶς προστησομένου τῶν ἡμετέρων πραγμάτων· ἐν τούτοις τοῖς τρισὶ κώλοις τριῶν 15 τινῶν ἐμνημόνευσεν, παραλειφθέντος, ὅπερ ἐστίν, οὐχ ὡς μὰ τὴν ἀλήθειαν προδώσοντος αὐτοῦ τὴν πόλιν, καὶ τοῦ ἐναντίου, ὅπερ ἐστίν, οὐχ ὡς τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπήσοντος, τοῦτο γὰρ ἐναντίον ἐστὶ τοῦ ἐπαγομένου ἥτοι τοῦ πραχθέντος, ἀλλ' ὡς εὐνοϊκῶς προστησομένου ¹² τῶν 20 ἡμετέρων πραγμάτων· ὅπερ ἐστὶ τὸ πραχθὲν· τὸ γὰρ εὐνοϊκῶς προϊστασθαι τῶν ἰδίων τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπήσοντος ἐναντίον ἐστὶ· φιλοσύνητος οὖν ὑπάρχων ὁ τεχνικὸς διδασκαλικώτερον λόγον ἐκτιθέμενος, διὰ τοῦ παραλειφθέντος ὀνόματος ἐσήμανε τὸ τε παραλειφθὲν καὶ 25 τὸ ἐναντίον.

β. Διήγησις ἐστὶν ἐκθεσις πραγμάτων γεγονότων ἢ ἄς γεγονότων, καὶ ἡ μὲν ἐστὶ γενική, ἡ δὲ εἰδική· καὶ γενική μὲν διήγησις ἀπαγγελία πραγμάτων γεγονότων, ἡ ὄντων ἢ μελλόντων, ἡ δὲ εἰδικὴ ἀπαγγελία πραγμάτων 30 γεγενημένων ἢ ὄντων ἐπὶ χριτοῦ, ὑπὲρ ὧν δεῖ φέρειν τὰς ἀποδείξεις. ἰστέον δὲ, ὅτι φανερῶν ὄντων τῶν πραγμάτων,

11 Codd. ἐπέταξιν.

12 Mon. inserit ἥτοι.

περιττὸν τὸ διηγῆσθαι, ὅπερ φασὶν ἐν δευτερολογίαις εὐρίσκεισθαι, ἢ ὅταν ἄδοξα τὰ πράγματα ἢ ἡ δὲ τάξις τῆς διηγήσεως οὐκ αἰετὰ μετὰ τὰ προοίμια, ἀλλ' ἐσθ' ὅτε καὶ μετὰ τὰς πίστεις καὶ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ ¹³ Τιμάρχου καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίου.

γ'. Ὁ γὰρ ¹⁴ ἐν εὐπεριγράπτῳ καὶ συντόμῳ λόγῳ πλατυνόμενος δῆλον ὅτι δι' ἐτέρων καὶ ἐτέρων λέξεων πλατυνθήσεται· τὸ μὲν γὰρ ἀπερίγραπτον ¹⁵ καὶ ἀόριστον μῆκος τοῦ λόγου καὶ τὰς αὐτὰς ἐπιδέχεται λέξεις καὶ μέρη ¹⁶ τοῦ λόγου διάφορα. τὸ δὲ εὐπερίγραπτον καὶ ὠρισμένον, ὥσπερ καὶ ἡ τῆς διηγήσεως ἐν τρισὶ καὶ τέττασι κώλοις περιγραφῇ οὐκέτι, ὥστε εἰκότως ἡ ἐξ αὐτοῦ γενομένη εὐπορία τῶν λέξεων τροφή καὶ αὐξησις ¹⁷ γίνεται τοῦ ῥήτορος. Περιγραφὴν δὲ λέγει τὴν σύντομον διάνοιαν. αὕτη γὰρ καὶ μόνη ποικίλως ἐρμηνευθεῖσα ἐκόσμησέ τε τὴν φράσιν καὶ δόξαν ἀκριβῶς τῷ ῥή-

¹³ κατὰ Mon. om. ¹⁴ Ven. litt. α'. et β. omitta: Τρέφει δὲ καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος ἐν ταῖς περιγραφαῖς τοῦτο ἀσκούμενον· ὁ γὰρ εὐπεριγράπτῳ κ. τ. λ. ¹⁵ Mon. ἀπερίληπτον. Ven. et Par. ἀπερίγραπτον. ¹⁶ Ven. τὰ μὲν. ¹⁷ Sch. min. Ἐρμηνευθέν· ἐκφρασθέν. Τρέφει δὲ καὶ τὴν δύναμιν· ἐν ταῖς εὐπεριγράπτοις καὶ μικραῖς διηγήσεσιν ὁ πολυπλοκισμὸς, φησὶ, τῶν κώλων αἵξει τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος, πλατύνων αὐτὴν δηλαδὴ τὴν διήγησιν. Μάλιστα· κατὰ σύγκρισιν ἐξαιρέτως. Ἐν ταῖς περιγραφαῖς· τουτέστι ταῖς δι' ὀνομάτων ἐπαγγελίαις, καὶ ταῖς συντόμοις ἐρμηνείαις ἢ ταῖς διατυπώσεις. Τοῦτο ἀσκούμενον· γυμναζόμενον, μελετώμενον. Ἐξ ἀνάγκης· εἰκότως εἶπεν τὸ ἐξ ἀνάγκης, ὁ γὰρ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν πολλοῖς κώλοις ἀπαγγεῖλαι μελιτῶν πρὸς ἀνάγκην ἔχει, οὐ πολλῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ διαφόρων ὀνομάτων εὐπορεῖν εἰς τὴν ἔκφρασιν, ἄλλως γὰρ οὐκ ἔνι τοῦτο ποιῆσαι. Μηκύνεται· μακρὰ γίνεται. Ἐξ ἐρμηνείας· φράσεως. Οὐκ ἐποίησα οὐδὲ ἐργασάμην, ἐκεῖνο δὲ οὐ διεπρ. τρεῖς λέξεις τὸ ἐν σημαίνουσαι. Αἰτίαν ζητήσομεν· τοῦτο κατασκευῆς

τορι παρίσχεν· αἱ δὲ διεξοδικώτεραι οὖν. διαφόρως γὰρ ἐρμηνευθεῖσαι αὗται ἐπίλογοι ἢ δευτερολογίαι ἔσονται.¹⁸

δ. Παραλειφθέντα¹⁹ ταῦτα λέγει, ἐπεὶ μὴ ἐπράχθη, οὐδὲ γὰρ ἄλλος τῶν πραγμάτων ἐπιστατεῖν προκχεύρισταί, ἢ οὗτος ὁ στρατηγός, ὥστε τὸ ἄλλον ἐπιστή- 5
σαι παραλειφθέν. ²⁰ εἰκότως οὖν ταύτην τὴν ἐργασίαν ἐκ τῶν παραλειφθέντων καλεῖσθαι παρεσκεύασεν.

ε. Ὅμοίως καὶ τοῦτο ἐκ τῶν παραλειφθέντων λέγεται. ἔξον γὰρ καλῶς τῶν πραγμάτων ἐξηγεῖσθαι τὸν στρατηγὸν παραλείπεται· ²¹ εἰργασται δ' αὐτῷ τὰ ἐναν- 10
τία τούτων.²²

ς. Πόσοι τρόποι διηγήσεων; τρεῖς, ἅπλους ὁ ἀπὸ πολλῶν καὶ ποικίλων καὶ ἱκανῶν καὶ βαρύνοντων τοὺς ἀντιδίκους, ἡμῖν δὲ βοηθούντων πραγμάτων· ἐγκατάσκευος, ὁ ταῖς αἰτίαις κατασκευαζόμενος, ἐνδιάσκευος, ὁ ἐκ προσα- 15
που διασκευαζόμενος, ἅπλους ὁ ἀπὸ δυνατῶν πραγμάτων καὶ πολλῶν, ὅταν γὰρ ἢ τὰ πράγματα πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ ἱκανὰ, ἢ καὶ βαρῇ τοὺς ἀντιδίκους, ἡμῖν δὲ βοη-

εῖδος. Σημεῖα πλατυσμοῦ· α. ἐξ ἐρμηνείας. β. ἐκ τοῦ παραλειφθέντος. γ. ἐκ τοῦ πεπραγμένου. δ. ἐκ τῆς αἰτίας. ε. ἐκ τῶν λογισμῶν. Οὕτω καλὸς εἰς κατασκευὴν· σημειῶσαι, ὅτι οὐδὲν τῆς τοῦ πεπραγμένου αἰτίας οἰκειότερον τῇ κατασκευῇ τῆς διηγήσεως. Ἄλλον μὲν οὐδένα· τὸ παραλειφθέν. Οὐδέ ἐπιστήσαμεν· τὸ ἐναντίον ἐπίτασις ἐστὶ τοῦ παραλειφθέντος. 18 Par. inter ach. majora inserit: Σημειῶσαι δι' ὅλου τοῦ χωρίου, ὅτι καὶ τὰ πρῶτόμενα καὶ τὰς αἰτίας τῶν πρῶτομένων καὶ τὰ παραλειπόμενα καὶ τὰς αἰτίας τῶν παραλειπομένων καὶ τοὺς λογισμοὺς καὶ πάντα ἐν πολλοῖς κώλοις λέγειν δυνάμεθα. 19 Ven. praemittit: Ἔστω δὲ ὁ στρατηγός ὁ μὴ ἀνοίξας τὰς πύλας παρὰ τοῦ παραλειφθέντος. 20 Ven. παραλειφθέντων καλεῖσθαι παρεσκεύασεν· ὁ δὲ ταῦτα πιστευθεὶς πάλιν ἐκ τῶν παραλειφθέντων, οὔτε ἰσχυρῶς καλῶς. Καὶ τοῦτο ἐκ τῶν παραλ. λέγεται. 21 Mon. τῶν στρατηγῶν λέλειπται. 22 Par. πάντων· id. addit: σημειῶσαι, ὅτι τρόπον ἴδιον ἢ διασκευὴ ἐστὶ. Litt. ε'. abest a Ven.

θῆ, ἀπλῇ χρησόμεθα τῇ διηγήσει· οὐ δεῖται γὰρ ἰσχυ-
 ρῶν λόγων τὸ αὐτομάτως ἰσχυρὸν πρᾶγμα, ὡς ἐν τῷ
 κατὰ Κόνωνος αἰκίας· „ἐξήλθουεν εἰς Πάνακτον ἔτος του-
 τι τρίτον, καὶ μεθ' ἡμῶν ἐσκήνωσαν οἱ Ἀριστωνος υἱεῖς
 5 καὶ προσοφύρουν τε ἡμῖν καὶ τὰς ἀμίδας²³ κατερρόγγυνον.“
 οὐ γὰρ εἶχε μᾶλλον δεινῶσαι τῷ λόγῳ, ἢ τὰ πράγματα
 λέγων αὐτὰ ὁ ῥήτωρ ψιλὰ, ἃ ἐπραττὸν ἐκεῖνοι. ἐγκατά-
 σκευος, ἢ ἔχουσα αἰτίας· ὅταν γὰρ σύντομος καὶ πολί-
 τικὴ ἢ²⁴ διήγησις, τῷ ἐγκατασκευῶ χρησόμεθα τρόπῳ.
 10 ταῖς αἰτίαις κατασκευάζοντες αὐτήν, ἵνα γένηται ῥητορι-
 κωτέρα τῇ προσθήκῃ τῶν αἰτιῶν, εἰς τὴν κατασκευὴν
 βοηθουμένη· οἷον ὡς ἡ κατὰ Ἀριστοκράτους. φάσκων
 γὰρ Χερρόνησον²⁵ κινδυνεύειν τῇ πόλει, τὰς αἰτίας λέ-
 γει δι' αὐτὴν ἐσώζετο, καὶ τὰς αἰτίας ἐξ ὧν ἀπολεῖται· ἔστι
 15 γὰρ τοῦτο·²⁶ „τελευτήσαντος Κότυος Βηρισάδην καὶ
 Ἀμάδοκον καὶ Κερσοβλέπτην τρεῖς ἀνδ' ἐνὸς Θράκης
 γενέσθαι βασιλέας· συμβέβηκε²⁷ γὰρ ἐκ τούτου αὐτοῖς
 μὲν ἀντιπάλους εἶναι τούτους, ἡμᾶς δὲ ὑπέρχεσθαι²⁸
 καὶ θεραπεύειν.“ ἐνδιάσκευος ἢ τροπικῆ· ὅταν δὲ ἢ σύν-
 20 τομος καὶ φαιδροτέρα, τῷ ἐνδιασκευῶ χρησόμεθα τρό-
 πῳ, μὴ φειδόμενοι μηδὲ τῶν ἀπὸ τοῦ τρόπου κατασκευ-
 ῶν· ἐνδιάσκευος γὰρ τοι διὰ τοῦτο κέκληται, ὅτι τοῖς
 ἀπὸ τῆς διασκευῆς μέρεσι βοηθεῖται, οἷον ὡς ἐν τῷ τῆς
 παραπρεσβείας Δημοσθένους,²⁹ θῆμα δεινόν, ὃ ἄνδρες

23 Sch. min. τὸ σταμνίον ἐν ᾧ οὐροῦσιν. — Adv. Conon.
 p. 1257. 24 Mon. ἢ. Sch. min. ὅτι τὸ ἐγκατάσκευον ταῖς αἰ-
 τίαις γίνεται. Ἐνδιασκευῶ χρ. τρόπῳ. τὴν μέθοδον εἶπε τρό-
 πον. Ἀπὸ τοῦ τρόπου· τοῦ ὅπως γέγονε τὸ πρᾶγμα. Σημειώ-
 σαι, ὅτι τὸ ἐνδιάσκευον τρόπον ποιῇ. 25 Par. Χερρόνησον.
 Mon. Χερρόνησον. 26 p. 623. 27 Sch. min. τὸ συνέβη ἀπὸ
 κοινού. 28 Sch. min. ὑποπίπτειν, ταπεινοῦσθαι. Διὰ τῆς
 θεωρίας ταύτης· τῆς ἐννοίας, τοῦ σκοποῦ, φησὶ δὲ τῆς αἰτίας.
 29 p. 361. — Sch. min. ἐγκατάσκευος διήγησις ἢ καθ' ἕναστον

Ἀθηναῖοι, καὶ ἑλευνόν· ὅτε γὰρ ἐπορευόμεθα εἰς Δελ-
 φούς, ἐξ ἀνάγκης ἦν ὁρᾶν ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας
 τεῖχη περιρηγμένα, χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γυναῖα
 δὲ καὶ παιδάρια ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰ-
 κτρούς." δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι περὶ πλάτους καὶ μήκους 5
 πρῶτον ἡμᾶς διδάξας ὁ τεχνικός τῆς διηγήσεως ὕστερον
 τοὺς τρόπους αὐτῆς ἡμῖν ἐξέθετο. γίνεαι γὰρ ἡ ποσότης
 προῆκται τῆς ποιότητος· εἰ γὰρ μὴ δέξεται ὄγκον τὸ σῶ-
 μα, οὐκ ἂν ποιωθείη, καὶ γενήσεται τυχὸν λευκὸν ἢ μέ-
 λαν, ὑγρὸν ἢ ξηρὸν, ^{1ο} θερμὸν ἢ ψυχρὸν· ^{2ο} πού γάρ 10
 ἂν σχοιῇ τὴν ὑπαρξιν, ὄγκου μὴ ὄντος, ὅθεν καὶ ὁ Ἀρι-
 στοτέλης ἐν τῇ τῶν κατηγοριῶν διδασκαλίᾳ τὸ ποσὸν
 τοῦ ποιοῦ προέταξε. δεῖ τοίνυν ἐκ μεταφραῆς τοῦ σώμα-
 τος καὶ τὴν περὶ διηγήσεως διδασκαλίαν τεκμήρασθαι·
 δοθέντος τοίνυν τοῦ ὄγκου τῆς διηγήσεως ἦτοι πλάτους 15
 καὶ μήκους διὰ τοῦ πραχθέντος καὶ τῆς αὐτοῦ αἰτίας,
 ὁμοίως τοῦ παραλειφθέντος καὶ τῆς τρίτου αἰτίας, εἴτα
 τῶν λογισμῶν, καὶ τούτων ἑκάστου ἐν τρισὶ καὶ τέτρασι
 κώλοις, ἢ καὶ πλείοσι λεχθέντων, ἀκόλουθον ἦν καὶ χρω-
 ματίσαι αὐτὴν διὰ τῶν τρόπων καὶ διαφόρους ποιότητας 20
 δοῦναι ἀναλογούσας ταῖς σωματικαῖς κράσεσιν, ὥς ἂν τὸ
 τέλος ἀπενέγκαιτο μηδενὸς λιπομένου τῶν ἐν τοῖς σώ-
 μασι τελειωτικῶν· οὕτως τοίνυν τῆς διηγήσεως φανείσης
 διὰ τε τοῦ ὄγκου καὶ τῶν προσεπιγινομένων ποιότητων,
 ἔδει αὐτὸν καὶ ἀκμῆς ἐπιμνησθῆναι, ὥς μὴ μόνον ἀ- 25
 πλῶς μέγεθος φανῆναι τὴν διήγησιν πεποιομένην ἔχου-
 σαν, ἀλλὰ καὶ αὐξήσειν ἀναλογοῦσαν τῇ τῶν σωμάτων
 αὐξήσει· ὥσπερ γὰρ αὐτὰ ἐν τῇ γενήσῃ μὲν ὑπάρχουσι

λόγον καὶ τὴν αἰτίαν καὶ τὴν κατασκευὴν ἐμφαίνουσα, οἷον ἡμεῖς
 αὐτὸν στρατηγὸν ἐχειροτονήσαμεν· ἐγινώσκομεν γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀν-
 δρεῖον· ἐνδίαρκενος δὲ διήγησις τὸ ἐπὶ λεπτῷ τὰ πράγματα διηγεῖ-
 σθαι· ἦν ὁρᾶν ἄνδρας, γυναῖκας, καὶ παῖδας καὶ τόδε καὶ τόδε.
 30 Mon. ξυρόν. 31 Par. iterum ξηρόν,

τῇ ἑαυτῶν φύσει κατὰ τὸ μέγεθος κατάλληλα, δεχόμενα
 δὲ πλείστην αὐξήσιν ἢ καὶ τὴν τελειότητα τῆς προσθή-
 κης εὐληφότεα, λέγω ³² μὲν τῆς αὐξήσεως, ἀλλάττει δὲ
 τὰς ποιότητες ἢ ἥττον ψυχρὰ ἢ μᾶλλον ξηρὰ γινόμενα,
 5 τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ διήγησις αὐξηθεῖσα διὰ τῶν
 προῤῥηθέντων πέντε, εἰ χρή λέγειν, ἢ μέτρων ἢ εἰδῶν, ἢ
 ὡς ἂν τις αὐτὰ κατονομάσῃ, καὶ ἐκάστου αὐτῶν ἐν τρι-
 σὶν καὶ τέτρασιν ἢ καὶ πλείοσι κώλοις λεχθέντος, ὀφεί-
 λει ἀκμὴν δεξασθαι, ἥτις τριχῶς γίνεται, ἥτοι τοῦ πρά-
 10 γματος αὐτοῦ, ἢ τῆς αὐξήσεως ἢ τῆς αἰτίας τῆς ἀξιώ-
 σεως· ἐπισκευμμένος δὲ τις σκοπεῖτω τὸ παράδειγμα σώ-
 ματός τε καὶ λόγου, ὡς οὐκ ἐν πᾶσι τὴν ἀναλογίαν φυ-
 λαττόντων πρὸς ἄλληλα, ἀλλ' ὅσον τὸ μὲν λόγος, τὸ δὲ
 οὐσία, διαφόρους ποιότητας μετὰ τὸν ὄγκον καὶ τὴν
 15 ποσότητα δεχομένων, πλείστην δὲ διαφορὰν κατὰ τὴν
 αὐξήσιν ἐχόντων, καὶ μὴ παραλλάσσοντος τὰς ἐν τοῖς
 μέρεσι ποιότητας τοῦ σώματος κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς
 διηγήσεως.

ζ. Διττὸν ³³ τὸ σημαινόμενον τῆς διηγήσεως, τὸ
 20 μὲν κοινόν, τὸ δὲ ἀντιδιαστελλόμενον τῇ διασκευῇ, καὶ
 τὸ μὲν κοινόν, δηλονότι οἱ τρεῖς τρόποι τῆς διηγήσεως
 εἰσι, ³⁴ κατὰ δὲ τὸ εἰδικόν ἢ ἐνδιάσκευος οὐκέτι, καὶ ὁ
 τρόπος δὲ ὡσαύτως διττὸν ἔχει τὸ σημαινόμενον.

η. Ἀντὶ ³⁵ τοῦ ἀπλῆ καὶ ἀποϊκίλος καὶ ἀσθενῆς,
 25 τοιοῦτον γὰρ τὸ σύντομον καὶ εὐτελές, ὃ καὶ εὖζωνον
 καλοῦσιν καὶ μὴ ἀφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸ ἰσχύειν, ἀλλὰ
 τῆς ἀπὸ ³⁶ τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν τρόπων ἀποδείξεως δεο-
 μένη. τοῦτο γὰρ ἐδήλωσε διὰ τοῦ πολιτικῆ.

θ. Ἀντὶ ³⁷ τοῦ ἐπακτικωτέρα καὶ πρὸς πάθος ἐπα-

32 Mon. λήγει. 33 Ven. praemittit: Ἀπλῇ χρησόμεθα τῇ
 διηγῇσι. 34 εἰσὶ Ven. om. 35 Ven. praemittit: ἐὰν δὲ
 σύντομος ἢ καὶ πολιτικῇ ἢ διήγησις. 36 Ven. παρὰ. 37 Ven.
 praemittit: ἐὰν δὲ ἢ σύντομος καὶ παιδοτέρα.

γωγότερα, ³⁸ τουτέστι πάθος ἐμποιῆσαι δυναμένη χα-
ρᾶς, φόβου, λύπης, ὀργῆς, τῶν τοιούτων.

ι. Ἀμὲς στάμνος ³⁹ ἐν ᾧ οὐροῦσι, τοῦτο δὲ Σοφο-
κλῆς ἐν Πανδώρα ἐνουρήθραν ⁴⁰ καλεῖ, Διοχίλος δὲ
οὐράνην. 5

ια. Ἡ τοῦ πράγματος αὐτοῦ, διαφοροῖς καὶ ποικί-
λοις κώλοις λεγόμενου, οἷον συλλαβὰν ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν
ἐπαιεν, ἐτίτρωσεν, ὁμοῦ τῇ γυναικὶ ἐφάνευσεν ὡς ἄλλο-
τρίους, ὡς ἐχθροὺς, ὡς ἐκ τινος τῶν πολεμίων γεγυό-
τας· ἢ τῆς ἀξιώσεως διαφοροῖς καὶ ποικίλοις κώλοις λε- 10
γομένης, οἷον τίς οὐκ ἀγανακτεῖ; τίς οὐκ ὀργίζεται; τίς
οὐ καλεπαινῇ τοῖς γεγεννημένοις; τίς οὐκ ἀπαιτεῖ τὴν
προσέκουςαν δίκην; ἢ τῆς αἰτίας τῆς ἀξιώσεως διαφό-
ροις καὶ ποικίλοις κώλοις λεγόμενης, δι' ὃν πεπληρωται
μιασμάτων ἢ οἰκία, δι' ὃν ἄνθρωποι φρόνοι, δι' ὃν ἄσπε- 15

38 Par. ἐπαγωγότερα. Ven. Mon. ἐπαγωγότερα. 39 Par.
σταμνίον. Ven. praemittit: προσοῦρον τε ἡμῖν, καὶ τὰς ἀμίδας
κατεφύγγονον. Aeschyli locum [Fr. 13. ed. Schütz] servavit
Athen. I. p. 17. c. similemque Sophoclia in Ἀχαιῶν σενδεῖναι.
Sch. min. τῶν διηγήσεων· ἡγουν τῶν προβλημάτων, τῶν ὑπο-
θέσεων. Ἐγκατάσκευος ἐξ αἰτίας. Ζήτει περὶ διασκευῆς τὸ δωδέ-
κατον κεφάλαιον τοῦ τρίτου τόμου τοῦτου τοῦ βιβλίου. Ἡ ἀκμὴ τῆς
διηγήσεως· ἦτοι τοῦ πράγματος ἢ τῆς ἀξιώσεως τῆς αἰτίας, ἢ
τῶν δύο, ἢ καὶ τῶν τριῶν. In fine capitis Par. addit: ἐνδια-
σκευῶς ἐκεῖ διηγῆται ἀπὸ τοῦ τρόπου· λέγει γὰρ, ἦν ἰδεῖν τόδε
καὶ τόδε. Ἀκμή ἐστιν αὔξησης καὶ ἀνάβασις. Σημειῶσαι, ὅτι οὐκ
εἰσὶ μέρη διηγήσεως ἢ τε ἀξίωσις, καὶ ἡ αἰτία τῆς ἀξιώσεως· καὶ
διὰ τοῦτο παρήκην ἀνωτέρω καὶ οὐκ ἐμνήσθην αὐτῶν ὁ τεχνικός.
Ἀκρίτων νόμον· ἐίδιδον γὰρ ὁ νόμος παντὶ πατρὶ, ἀποκτείνειν
τὸν υἱόν. Σημειῶσαι, τίς ἐστιν αἰτία ἀξιώσεως· τοῦτο δὲ ἐν τοῖς
προοίμιοις καὶ βίαις εἶπε. Litt. ια. abest a Ven. 40 Pollux X.
44. cfr. Bothii Lex. Sophocl. p. 627. vitiose exscriptum a
Faehsio Lex. in Tragicos p. 335.

βίς σφαγαί, δι' ὃν ὅλον γένος ἐρύπται πεφρνευμένον, παρ' οὗ ἡκιστα τις ἂν προσιδόκησεν.

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΠΕΡΙ ΕΠΡΕΣΕΩΣ.¹

Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, ² τί δήποτε πέντε κεφαλαίων
 5 μνημονεύσας, ἅν τὸ πρῶτόν ἐστιν εἰσαγωγή τῶν κεφα-
 λαίων οὐκ ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο, ἀλλ' ἐκ προ-
 κατασκευῆς, ἧς μνήμην οὐκ ἐποιήσατο, καὶ λέγομεν,
 ὅτι βουλόμενος διδάξαι πῶς εἰσάγονται τὰ κεφάλαια
 προδιδάξας ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ προοιμίων, ἐν δὲ τῷ δευ-
 10 τέρῳ ἐφεξῆς περὶ προκαταστάσεως, εἶτα περὶ καταστά-
 σεως, ἥ ³ ἐστὶ διήγησις, καὶ πῶς πλατύνεται καὶ μικρύν-
 νεται, εἶτα καὶ τρόπων διηγηματικῶν καὶ ἀκμῆς τῆς
 διηγήσεως, ἐν τῷ τρίτῳ βουλόμενος διδάξαι κ. τ. λ.
 Vol. V. p. 391. v. 12. — 19. διὸ ἐν τοῖς πρώτοις διδάσκει
 15 περὶ προκατασκευῆς, ἧτις ἐστὶ τῶν κεφαλαίων, καὶ τῶν
 ζητημάτων προέκθεσις, εἶτα περὶ κατασκευῆς καὶ λύσεως
 τῶν αὐτῶν. καὶ εἶθ' οὕτως περὶ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν.
 Προκατασκευῇ ⁴ τοίνυν ἐστὶν, ὥς καὶ αὐτὸς φησιν, ἡ ἐκ-
 θεσις τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ζητημάτων, οἷον βούλεται
 20 τις κατηγορεῖσθαι τινος περὶ φόνου, προδοσίας καὶ ἀσε-

¹ Sch. min. Σύνταγμα ἐστὶ τόμος μετὰ σκίψεως. Litt. á. non est in Ven. ² ζητῆσαι Mon. om. ³ ἡ Mon. om. Sch. min. φθάνω· προέληφα. Δι' ἐμαντοῦ· αὐτοστομαί. Τοῦ κορυφαίου τ. ρ. μέρους· τῶν στάσεων λέγει διὰ τοὺς ἀγῶνας. Οἱ τρόποι· τρόπους λέγει τὴν πρότασιν, τὴν ὑποφορὰν, τὴν ἀντιπρότασιν καὶ τὴν λύσιν. Καὶ μὴν καὶ ὁμοσηματα καὶ μὴν καὶ μν-τοι ἤδη προσέτι· ἤδη δὲ ἀλλὰ μὴν καὶ μὴν, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ. Περαιτέρω· πέρα, περμιτέρω· καὶ πόρρω πόρρωτέρω. ⁴ Par. τὸ αὐτὸ προκατασκευῇ, προέκθεσις, ἐκθεσις, ἐπαγγελία, ὑπόσχεσις.

βειας· διὲ τοίνυν ἄρξασθαι ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν κατηγοριῶν καὶ ταύτας θέμενον· οἷον βούλομαι τοίνυν, ἃ δικάσται, τουτοῦν τὸν πολλάκις ἀσιλγῇ καὶ παράνομον φανέντα, ἄλόντα φόνου δαΐσαι γραφῇ προδοσίαν τε εἰργασμένον πόλεως τῶν Φωκίων, καὶ εἰς θεὸν τὸ τρίτον ἡσεβηκότα, καὶ τούτων τεθειμένων ὑποκατιόντα τὴν κατασκευὴν αὐτῶν ἡγουν τὴν περὶ αὐτῶν ἀπόδειξιν παραστήσαι, ὡς ἀληθῆ τὰ κατηγορημένα, καὶ οὐκ ἔστιν ἡ τῶν κεφαλαίων προκατασκευὴ ψευδῆς, ἡ παρὰ ἐχθροῦ προεκτεθειμένων τῶν κεφαλαίων ἡμεῖς δεῖξομεν ταῦτα 10 οὐκ ἀληθῆ· τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν διὰ προκατασκευῆς τιθέμενα ὀφείλομεν ἀποδεικτικῶς κατασκευάζειν, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἐναντίων τιθέμενα διαλύειν· γινώσκων τοίνυν ὁ τεχνικός, ὡς οὐκ αἰετὴν αὐτὴν ἡ χώραν ἔχει ἡ προκατασκευὴ δαίκνυσιν αὐτῆς τοὺς διαφόρους τρόπους καὶ φησιν, 15 ὡς πολλάκις ἀπὸ τῶν προοιμίων ἐφεξῆς τίθενται τῆς προκατασκευῆς τὰ κεφάλαια·⁶ εἴτα ἡ διήγησις καὶ οὕτως ἡ κατασκευὴ, ἡ ἡ λύσις αὐτῶν. καὶ τοῦτο μὲν γίνεται

5 αὐτὴν Mon. om. 6 Sch. min. ἡ προκατασκευὴ ζητημάτων, κεφαλαίων, ἐπιχειρημάτων. - Τὰ ζητήματα· τὰς ὑποθέσεις, ὡς δηλοῖ κατωτέρω· σημειῶσαι δέ, ὅτι ἀπὸ προοιμίου καὶ ἡ προκατάστασις· ἀπὸ τῆς προκαταστάσεως ἡ διήγησις· εἴτα ἡ προκατασκευὴ· εἴτα ἡ κατασκευὴ, ἔσχατον δὲ οἱ ἐπίλογοι. Οἷς περιπλάκεις ὁ λόγος Par. inter sch. maj. περὶ μὲν τῆς τῶν κεφαλαίων εἰσαγωγῆς τὸ τρίτον κεφάλαιον τούτου τοῦ τόμου διαλαμβάνει, καὶ τῶν τρόπων αὐτῶν καὶ δι' ὅσων γίνεται· περὶ δὲ τῶν λύσεων τὸ τε πέμπτον, ἐν ᾧ περὶ ἐνστάσεως καὶ ἀντιπαραστάσεως τεχνολογεῖ· καὶ τὸ δεύτερον, ἐν ᾧ περὶ τοῦ βιαίου ὄρου, περὶ δὲ ἐπιχειρημάτων, τὸ τέταρτον κεφάλαιον περὶ ἐργασιῶν, τοῦ περὶ ἐνθυμημάτων καὶ ἐπενθυμημάτων τὸ ἑβδομον καὶ ἔγδοον. paullo post: Προεκτίθεται ὁ ῥήτωρ τὰ κεφάλαια, εἰκουν τὰς ὑποθέσεις, οἷον τίνων διττὸν λόγον παρὰ πρεσβυτοῦ λαβεῖν, πρῶτον μὲν τῶνδε, δεῦτερον τῶνδε. τούτοις δὲ συμπλέκεται ὁ λόγος δι' ἐπιχειρημάτων, ἐργασιῶν, ἐνθυμημάτων, ἐπενθυμημάτων ἢ καὶ πλαστῶν· γίνεται ἡ κατασκευὴ,

περὶ τῶν βουλομένων λαθεῖν τοὺς ἀκροατάς, ὡς ἂν ἐπι-
 λαθομένων τῶν κατηγορικῶν κεφαλαίων οὕτως ἐπενέγκη
 τὴν κατασκευὴν, ὡς θέλει ὁ προεκδόμενος, τὰ κεφάλαια.
 εἰ δὲ τὸν λόγον βούλοιο ποιῆσαι σαφῆ, θαρρόων τῇ δυ-
 8 νάμει τῆς κατασκευῆς, ὡς αἱ ἀποδείξεις αὐτοῦ ἰσχυραὶ
 εἴσι, τίθησι τὸ προοίμιον· εἴτα προδιηγείται, καὶ πλη-
 ρώσας καὶ τὴν διήγησιν, εἰδ' οὕτως τίθησι τὰ κεφάλαια
 καὶ τὰ ζητήματα καὶ ἐφεξῆς κατὰ πόδας τὴν κατασκευὴν
 ἢ τὴν λύσιν αὐτῶν· ἰστέον δὲ, ὅτι ἔστι καὶ ἕτερον εἶδος
 10 προκατασκευῆς, τὸ ἀντὶ τῶν ζητημάτων καὶ τῶν κεφα-
 λαίων τιθέναι νόμον κατὰ τῶν τοιούτων τινὲ ἐγκλήματι
 ὑπευθύνων, οἷον βουλόμενός τις ἐνστήσαι μοιχείας γρα-
 φὴν τινος, τοῦ μὲν ἐγκλήματος οὐ μνημονεύσει, προάξει
 δὲ νόμον κατὰ μοιχείας, ὡς ἂν δείξη, ἐννόμως κατηγο-
 15 ρεῖν, εἰδ' οὕτως ἐπάξει τὴν ἀπόδειξιν τῆς κατηγορίας
 καὶ τοῦ ὑπευθύνου καὶ ἔστι τότε τὸ νόμιμον ἀντὶ προ-
 κατασκευῆς· ὥσπερ γὰρ τῆς προκατασκευῆς προτεθείσης
 ὑπὸ τῆς κατασκευῆς αἱ κατασκευαὶ καὶ ἡ ἀπόδειξις τῶν κεφα-
 λαίων, οὕτως προτιθεμένου τοῦ νόμου καὶ τόπον προ-
 20 κατασκευῆς ἔχοντος, ἐπιφέρεται ἡ ἀπόδειξις, καὶ ἡ κατα-
 σκευὴ τοῦ ἐγκλήματος, καθ' οὗ τὸ νόμιμον ἐγένετο.

β'. Τὴν παροῦσαν⁷ πραγματείαν κορυφαῖον φησι ῥη-
 τορικῆς μέρος, ἐπεὶ καὶ οὕτως ἔχει, εἶγε καὶ ἡ διαίρεσις,
 ἥτοι τὸ διαιρητικὸν ὑπὸ τὴν εὗρεσιν⁸ ὁράται· ἐπινοη-
 25 θέν γὰρ ὑπὸ τῆς τέχνης καὶ εὗρεσθén οὕτως ὑπέστη⁹ τε
 καὶ προήχθη.

7 Litt. β' et γ'. etiam ad marg. codicis Mon. 327. manu a solita diversa scripta sunt: Κορυφαῖον μέρος τὴν παροῦσαν πραγμ. λέγει, ἐπεὶ — εὗρεσιν. "Ὅπερ μέγιστόν ἐστιν, ἔλεγεν περὶ κεφαλαίων διαίρεσιν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ ἔλεγε τὴν διαίρεσιν τῶν κεφαλαίων μέγιστον τῶν τὴν ῥητορικὴν συνιστάντων [Cod. συνιστώων], οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὴν κατασκευὴν αὐτῶν κορυφαῖον μέρος ὀνομάζει, ἐν ἐκείνῳ γὰρ τὰς φύ- σεις τῶν κεφαλαίων, ἐν τούτῳ δὲ τὰς εἰσαγωγὰς δίδωσιν, καὶ τὰς λύ- σεις. 8 Ven. διαίρεσιν. 9 Mon. ἐπίστη. Post προήχθη habet

γ'. Τρόποι. Οἶον ὅτι κεφάλαιον ἢ παρ' ἡμῶν εἰσάγεται ἢ παρὰ τῶν ἀντιδίκων· τοῦτο ἢ εἰσαγωγή. τρόποι δέ,

Ven. Ἔστι δὲ ἢ τε τῶν κεφαλαίων εἰσαγωγή· οἶον. Sch. min. αἴρεσιν δοῦναι· ἐκλογὴν. Τὴν τομήν· τὴν διαίρεσιν. inter sch. maj. Τὴν διαίρεσιν τοῦ λόγου, ἣν μέλλει κατασκευάσαι διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ὑποτιπτότων. Ἔχει χώραν· Sch. min. ὑποτίπωσιν. Λόγον παρὰ πρῶσβ. λόγον ἀπολογίαν λέγει. Ὡς ἀπήγγειλεν· εἶδος σαφηνείας. Ἐπὶ κεφαλαίων· ἐν συντόμῳ. Ἀποδείξει· εἰς τὴν κατασκευὴν, δηλονότι εἰς τοὺς ἁγῶνας α. ψευδολογίας, β. ἀμαθίας, γ. δειλίας, δ. ἀργίας, ε. δωροδοκίας. Εἰ τούτοις τέτμηκε· ἁγῶσι, inter sch. maj. τούτοις, οὐχ ἑτέροις, ἀλλὰ μὲν προεκθίμενος δηλονότι, ἀλλὰ δὲ κατασκευάσας. ἢ εἴπερ πᾶσι, καὶ οὐ τοῖς μὲν, τοῖς δ' οὐκ· ἢ πλείοσιν· ἢ ἐν τῇ τάξει τῆς κατασκευῆς ἐχρήσατο τῷ πρώτῳ ὡς πρώτῳ, καὶ τῷ δευτέρῳ ὡς δευτέρῳ, καὶ μὴ ἄλλην ἄλλοις κατασκεύασε. Ἐν τῇ κατασκευῇ Sch. min. ἐμελέτησε δι' ἐπιχειρημάτων. Λόγον ἴδιον· λόγον καθολικὸν καὶ θεωρίαν καὶ τέχνην. Ζητεῖς· ἐπιμερισίαν ζητεῖς. Τοῦ τῆς παραπρῶσβειας· λόγον δηλονότι. Sch. maj. εἰ τὰ προανατιταγμένα ζητεῖς, φησὶν, ἰδιάζοντα λόγον ζητεῖς ἑτέρων θεωρημάτων καὶ ἐννοιῶν, καὶ τέχνην ἄλλην, ἰδιάζουσαν παρὰ τὴν καθολικὴν τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῆς παραπρῶσβειας Αἰσχίνου, καὶ οὐ συγχωρήσεις οἰκονομίαν εἶναι τὰ περὶ αὐτὸν, καὶ οὐ τέχνην, τὸ μὴ ποιήσασθαι προκατασκευὴν ὡς τεχνολογουμένην καὶ προεκθίσθαι τὰ κεφάλαια. Μεγάλῃ δὲ διαφορὰ τὸ περὶ τῆς καθόλου τέχνης εἰπεῖν, ἢ διανοήσασθαι καὶ διδάξαι σκοπὸν λόγου δικανικὴν ἔχοντος ἀνάγκην, καὶ πείσαι φιλονεικοῦντα τὸν ἀντικαθιστάμενον, οἶον οὐτάς ἐστιν ὁ τῆς παραπρῶσβειας, χρώμενος μὲν καὶ τῇ τέχνῃ, καὶ πρὸς τὸ χρησίμον δὲ τῶν ζητουμένων διοικονομούμενος. Sch. min. οὐ συγχωρεῖς αὐτὸν, φησὶν, οἰκονομεῖν, καθὼς ἀνωτέρω ἐξέθετο. Ἀστεῖα λέγονται ῥήματα τὰ μετὰ ἡδονῆς καὶ γλυκύτητος, ἐπεὶ ὡς ἐπίπαν ἠθικοὶ τινὲς εἰσιν οἱ πολιτικοί, καὶ μετὰ χάριτος καὶ γλυκύτητος προφέροντες τὰ ῥήματα. Τεχνολογῆσαι· διοργανῶσαι. Θεωρῆσαι, σκοπῆσαι, κατανοῆσαι. Διοικονομουμένου· τοῦ λόγου μεθοδευομένου. Μιᾶ χώρῃ· οὐχ ἐν τόπῳ τοῦ λόγου σινοῦσαν, ἀλλὰ δυοί. Παραστήσαι· δηλῶσαι. Τί ποτε τῷ ῥήτορι·

ἥτις¹⁰ εἰ παρ' ἡμῶν μὲν εἰσάγομεν τὸ κεφάλαιον, ἀπλῆς
 δεῖται τῆς ἐκθέσεως, καὶ τῆς εἰς τοῦτο κατασκευῆς· ἂν
 δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν¹¹ καὶ εἰσάγεται παρ' ἡμῶν οὐχ οὐ-
 τως, ἀλλὰ διὰ τοσούτων τρόπων. Δεῖ γὰρ τότε κοσμη-
 5 σαι τὸ κεφάλαιον προτάσει, ὑποφορᾷ, ἀντιπροτάσει, ἀν-
 θυποφορᾷ, τῇ¹² καὶ λύσει· συνίστανται δὲ αἱ λύσεις ἐξ
 ἐνστάσεως,¹³ καὶ ἀντιπαραστάσεως καὶ ὅρου βιαιίου, τὰ
 δὲ ἐπιχειρήματα ἐκ τῶν περιστατικῶν, οὗτοι γὰρ τόποι
 ἐπιχειρημάτων, αἱ δὲ ἐργασίαι ἀπὸ τοῦ¹⁴ ἐναντίου, ἀπὸ
 10 τοῦ μείζονος, ἀπὸ τοῦ μικροτέρου, ἀπὸ παραβολῆς, ἀπὸ
 παραδείγματος, τὸ δ' ἐνθύμημα¹⁵ πάλιν ἀπὸ τῶν περι-
 στατικῶν.

δ. Ὅσον¹⁶ εἰς τὸ τεχνῶσαι δηλονότι, ἡ γὰρ χρῆσις
 πολλὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὥς καὶ αὐτὸς φησιν.

15 ε. Ἐπὶ γάρ τι πρᾶγμα λαβοῦσα ἐργάσασθαι διὰ
 πασῶν, τούτων περᾶν, ἡ καὶ διὰ τινων τῶν μεθόδων,
 ἔτι δὲ ἡ ὕλη ἐργάζεσθαι χορηγῇ πάλιν τοῖς αὐτοῖς ἐπ-

τί ἄρα καὶ φήτορι συνδίδωμι Παρέστιη· συνέβη. Τοῦ πρά-
 γματος· τοῦ λόγου ὅσα γὰρ μὴ πρόσωπα, ταῦτα πράγματα. Ἐν
 ἐπιστάσει· ἐν ἐξετάσει. Καθαρῶς· ἀθόλως. Ἐναύλου· ἐνέ-
 χον· ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ εἴληπται. Τὴν ἐπαγγελίαν· τὴν ὑπόσχε-
 σιν. Ἐάλωκεν· ἐφωμάθη. Ἐν τῇ ἀπαριθμήσει ἡ γοῦν τῇ
 προκατασκευῇ προέταξε κεφάλαιον τοῦτο πρῶτον μὲν ὡς ἀπηγγεῖλεν·
 ἐν δὲ τῇ κατασκευῇ ἐνήλλαξε τὴν τέχνην καὶ τὴν τάξιν. μετὰ πολλὰ
 κεφάλαια θίξις αὐτὸ, ἐν τῷ εἰπεῖν ἀντιληπτικῶς τὴν ὑποφορὰν κα-
 τὰ τὸ μὴ κεκωλυμένον. Ἀνεύθυνος ἐπὶ λόγοις. ἔξις γὰρ καὶ
 οὐ κεκώλυται λέγειν, ἃ βούλεται τις. 10 Ven. ὅτι παρ' ἡμῶν
 εἰσαγόμενον. Mon. 327. ὅτι εἰ — εἰσάγεται. 11 Ven. ἐχθρῶν
 εἰσάγεται. Mon. 327. ἂν δὲ ὑπό. 12 τῇ Mon. 327. om. 13
 Mon. 8. ἀναστάσεως. Mon. 327. ἐνστάσεως. 14 Ven. παρὰ τοῦ
 ἐναντίου, ἀπὸ τοῦ μείζ. παρὰ τοῦ μικροτέρου, παρὰ τοῦ ἴσου, παρὰ
 παραβ., παρὰ παρ. 15 Mon. 327. τὰ δὲ ἐνθύμηματα ἀπὸ τ.
 περ. 16 Ven. praemittit: ἐμοὶ παρεντεθέντων. et ante litt. ε.
 ἀνακεκλυμένην δὲ γε.

αναλαβοῦσα ¹⁷ ἐπιχειρεῖ κύκλον τῇ μεταχειρίσει μιμου-
μένη.

C a p. I.

Περὶ προκατασκευῆς.

α. Ὡς εἰ ¹⁸ ἔλεγεν, εἰ τέχνην ζητεῖς τοῦ τῆς παρα-
προσβείας λόγον τὴν κατ' αὐτὸν οἰκονομίαν τοῦ ῥήτορος ⁹
ἀποπέμψῃ. ἀλλ' οὐ τέχνη τοῦτον, οἰκονομία δὲ εἰργα-
σται· ἡ μὲν γὰρ τέχνη μετὰ τὴν διήγησιν ἐπάγειν βού-
λεται τὴν προκατασκευὴν, εἴτα τὴν κατασκευὴν· ἡ δὲ
οἰκονομία οὐχ οὕτως· ἀλλὰ πρὸ τῆς διηγήσεως ¹⁹ τὴν
προκατασκευὴν, ἄλλο γάρ ἐστι τέχνη καὶ ἄλλο οἰκονο- 10
μία, τὸ μὲν γὰρ τοῖς ²⁰ καθ' ἑαυτὸ ἢ τοῖς ἐμπύπτουσι
χρηταί, οἰκονομία δὲ τῷ πρὸς τι· εἰ μὴ γὰρ συμφέρει
τὸ ἐμπύπτον, οὐ χρηταί· ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ ἡ χρῆσις οὐ
κατὰ τεχνικὴν τάξιν, ἀλλ' ὥς ἂν ὁ καιρὸς διδῶ παρα-
κολουθεῖ.

15

β. Τὸ ²¹ ἐξῆς οὕτως· εἰ δέ μοι λέγοι τις ὡς Δημο-
σθένους κ. τ. λ. Vol. V. p. 392. v. 8—15.

γ'. Καὶ καθ' ὑπέρβατον εἴρηται καὶ ἑλλειπτικῶς τὸ
χωρίων· ἐφεξῆς μὲν γὰρ τοῦ ²² γραφέντα δεῖ τὸ προς-
τάττουσι τάττεσθαι, τάττεσθαι δὲ μετὰ προσθήκης τοῖ 20

17 Par. πάλιν h. l. repetit. 18 Ven. praemittit: λόγον ἴδιον ζητεῖς
θιωρίαν καὶ τέχνην τοῦ τῆς παραπροσβείας, καὶ οἰκονομίαν οὐκ ἂν ἔρεῖς·
ὡς εἰ ἔλεγεν. (Mon. ὡσεύ.) 19 Ven. πρὸ τῆς κατασκευῆς τὴν
διήγησιν. 20 Mon. et Ven. τῶν. tum Ven. εἴπερ αὖ τοῖς ἐμπ.
Ven. οἰκονομία δὲ τῶν πρὸς τι. 21 Ven. Ἀπηλλοτριωμένη τῶν
ζητημάτων τῶν στοχαστικῶν δηλονότι καὶ ὀρικῶν· εἰ δέ μοι λέγοι
τις — — κατὰ Τιμοκράτους καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ καθ' ὑπέρβατον εἴ-
ρηται καὶ ἑλλειπτικῶς. 22 Ven. τοῦτο γραφέντα δεῖ τὸ προτάσ-
σιν τάττεσθαι μετὰ προσθήκης. Cum Mon. et Par. post τάττε-

ἄρθρον τὸν ὑπὸ Τιμοκράτους γραφέντα καὶ τὸ πῶς δι-
δῶσιν ἐξουσίαν κατηγορίας. ²³

σθαι habeant δέ, his posui τίττεσθαι. 23 Ven. addit: προ-
κατασκευῆς δὲ καὶ ἐνταῦθα προσληπτέον μέρος. Sequitur in Ven.
caput: περὶ κεφαλαίων, περὶ ἐνστάσεως, περὶ ὅρου βιαίου. —
Sch. min. Ὡς ἐπηγγείλατο, ὑπέσχετο. Κατεσκευάσεν· ἀλληγά-
λως δὲ τέθεικε τὰ κεφάλαια. Τὸν λόγον· τὸν τῆς παραπροσβί-
ας. Τῶν μερῶν· τῶν κεφαλαίων. Ἀπορρήτους· λεχθῆναι ἀ-
δυνάτους διὰ τὸν ἐγκείμενον νοῦν. Κοινὰ διδασκαλίας· τοῦτο
καὶ ἀνωτέρω εἴρηκεν, ὡς ἑτερόν ἐστι τόδε, καὶ ἑτερον τόδε, οἷον ἄλ-
λο τέχνη, καὶ ἄλλο οἰκονομία. Ὁρικῆς· τοῦτο ἱστορικόν ἐστι τοῦ
λόγου τὸ ζήτημα· ὃ μὲν γὰρ Δημοσθένης δημόσιον ἀδίκημα εἶναι
τὸ γεγονός εἰς αὐτὸν ἐν τῇ χορηγίᾳ τῆς ἐορτῆς παρὰ Μειδίου ἐπει-
ράτο δεῖξαι· δηλονότι τὸ ἐπινεχθῆναι αὐτῷ πληγὰς, ὃ δὲ Μειδίας
ἐφασκεν οὐ δημόσιον εἶναι. Προβολῆς· προτίρας εἰσαγωγῆς δι-
κης. Διοίσειν· συνολοῖν, ὠφελήσειν· στοχασμός κατὰ παραγρα-
φὴν. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος· Αἰσχίνου λόγος ἐστὶ κατὰ Τιμαρχοῦ,
ἵνα μὴ δύνηται λέγειν, ὡς πορνεία χαίρων καὶ ἄσωτίᾳ. τοῦτο γὰρ
τὸ κατεδηδοκίμαι τὴν πατρόθεν αὐτῷ προσγενομένην οὐσίαν· ἔγραψε
δὲ τοῦτον. Τῇ διδούσῃ· τῇ δηλούσῃ. Συναγωνίζεται· συμ-
βάλλεται, ἁρμόζει. Οἷον αὐτόν· τὸν Τιμαρχον. Ἀπηλλοτριω-
μένη· διεξευγμένη, κειωρισμένη, ξίνη τῶν ὀρικῶν καὶ στοχαστικῶν
ζητημάτων. Μέσῳ· τῷ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Δημοσθένους εἰσαγομένῳ.
Ἐκεῖ μὲν εἰς τὸν κατὰ Τιμοκράτους λόγον. Ἐνταῦθα· Προς-
ληπτέον τὸ μέρος· τὴν πραγματικὴν αἰνίττει. Ἐν τῷ κατὰ Τι-
μαρχοῦ· τὸ ζήτημα ἦν στοχαστικόν, εἰ φιλιππίζει Αἰσχίνης· ἐνέπεσε
δὲ παραγραφικόν, λέγοντος τοῦ Αἰσχίνου μεταληπτικῶς καὶ δια-
κρουομένου τὸν ἄγῳτα· οὐ δὲ Τιμαρχον κατηγορεῖν, οὐδὲ λέγειν ὅ-
λως, πόρνος γὰρ ἐστὶ καὶ ἄσωτος. Τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ· τῇ
νομίμῳ δηλονότι. Τετήρηκε τῷ νόμῳ· καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνο
οὐκ ἐστὶ προκατασκευή.

Cap. II.

Περὶ βιαιίου.

Σκοπῶν¹ ἀκριβῶς γνώσῃ, ὅτι ὁ βίαιος ὄρος μικτόν τί ἐστι, σύγκειται γὰρ ἐκ τοῦ ἐνὸς εἶδους, τῆς μεταλήψεως δηλονότι, τῆς ἐνστάσεως καὶ τοῦ ὄρου· δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα, βίαιος γὰρ ἡ ἐνστασις, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ⁵ τεχνικός φησιν, καὶ ἡ μὲν ἐνστασις βιαιόν τί ἐστιν· ὁ δὲ ὄρος αὐτὸν τὸν ὄρον δηλοῖ, πρὸς ὃν ἡ τοῦ βιαιίου συνάφεια² καὶ σκόπει, πῶς τὸ μὲν βίαιον ἀπαγορεύει μόνον, οὐ τοῦτό ἐστιν, ὁ δὲ ὄρος ὀρίζεται μόνον· τὸ δὲ ἐστὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν συγκείμενον, ὃ βίαιος ὄρος ἐκλήθη, τὰ 10 δύο συνάγει ἐν ταύτῳ· πρὸς γὰρ τῷ εἰπεῖν, οὐ σώζεται διὰ Φωκίας ἀπολλυμένους Χερρόνησος, καὶ δηλῶσαι τὴν ἐνστασιν, ὀρίζεται, ὅτι διὰ Φωκίας ἀπόλλυται, πλησιάζοντος αὐτῇ τοῦ Φιλίππου.

α. Μετὰ τὰ δύο εἶδη τῆς προκατασκευῆς διδάσκει 15 περὶ βιαιίου, ὅπερ ἐστὶν ἐναντίον τῆς προτάσεως τοῦ ἐναντίου, οἷον Αἰσχίνης φησὶ τὸν Φιλίππον εὖνουν εἶναι τοῖς Ἀθηναίους, ὁ δὲ Δημοσθένης τὸ βίαιον ἀποδείξει λέγων, ὡς οὐ μόνον οὐκ εὖνους ὁ Φίλιππος, ἀλλὰ καὶ δύσνους καὶ πολέμιος, οὐδὲ γὰρ μόνον οὐ σώζονται Φω- 20 κεῖς δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπόλλυνται· τοῦτο οὖν εἶδος λύσεως τρίτον ὠνόμασεν ὁ Ἑρμογένης, ὡς δύο εἰδῶν ὄντων τῆς προκατασκευῆς καὶ τούτου ὑπάρχοντος τρίτου, ὡς καὶ διὰ τῆς διαιρέσεως δειχθήσεται. Μὴ θαυμάσης δὲ, εἰ³ τρίτον εἶδος λύσεως αὐτὸ ὠνόμασεν. ἐκ τούτου 25 γὰρ καὶ τὸ ἐναντίον ἐσήμανε· δέον δὲ εἰπεῖν κατασκευῆς καὶ λύσεως, ἔφη λύσεως, καὶ γὰρ προεκτιθεμένων διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν κεφαλαίων ἢ κατασκευάζονται ὑπὸ

1 σκοπῶν ἀκριβῶς — — πλησιάζοντος αὐτῇ τοῦ Φιλίππου, ex Par. recepi. Mon. om. 2 Ven. litt. α. non habet. Litt. β. et γ. quas habet, vide Vol. V. p. 392. v. 19. — p. 393. v. 13. 3 εἰ Mon. om.

τοῦ θεμένου μόνον, ἢ λύονται ⁴ ὑπὸ τοῦ ἐναντίου προσώ-
 που. κατασκευὴ γὰρ λέγεται ἢ τοῦ προεκτιθέμενου τὰ κε-
 φάλαια ἀποδείξεις, λύσις δὲ λέγεται ἢ ἀνατροπὴ τῶν ὑπὸ
 τοῦ ἐναντίου τιθεμένων κεφαλαίων τε καὶ ζητημάτων.
 5 δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οὐ μόνον ἢ ἀποδείξεις τῆς προκα-
 τασκευῆς λέγεται κατασκευὴ, ἀλλὰ καὶ ἢ λύσις λέγεται
 κατασκευὴ λύσεως, οἷον ἐκ τοῦ περὶ κεφαλαίων· ἐὰν δὲ,
 φησί, κατηγορῶμεν, ἀνάγκη τοῦ ἐχθροῦ τὰ κεφάλαιον τι-
 θέντος καὶ λέγοντος, ἐλέγχους πάρασχε, ἡμᾶς λύειν λέ-
 10 γοντας, οὐ δεῖ ἐλέγχους παρέχεσθαι παντὸς πράγματος,
 καὶ τῆς τούτου κατασκευῆς εὐπορήσομεν ἀπὸ τῶν ἐπιχει-
 ρημάτων· καὶ ὅρα πῶς τὴν βεβαίωσιν τῆς λύσεως ὠνό-
 μασεν· εἶδη δὲ κατασκευῆς τρία, ἢ προεκτιθεμένων τῶν
 κεφαλαίων διὰ τῆς προκατασκευῆς, ἢ οὐ προεκτιθεμένων
 15 κεφαλαίων οὐδὲ ἐπαγγελίας αὐτῶν οὔσης νόμος προτίθε-
 ται ἀντὶ τῶν κεφαλαίων· τοῦ δοκεῖν κατὰ τοὺς νόμους
 εἰσέρχεσθαι τὴν κρίσιν, ἢ ἐὰν τινος κειμένου τὸ ἐναν-
 τίον αὐτοῦ κατασκευασθῇ, ὃ καὶ βίαιον λέγεται, ἢ ἐὰν
 προεκτιθεμένων διὰ τῆς προκατασκευῆς, ὑπὸ τοῦ Δημο-
 20 σθένους κατὰ Αἰσχίνου ἐπάγεται ἢ κατασκευὴ αὐτῶν ὑπ’
 αὐτοῦ· οἷον σκέψασθε παρ’ ὑμῖν ^{4*} αὐτοῖς τίνωνπ ροσῆκει
 λόγον παρὰ πρεσβευτοῦ λαβεῖν· πρῶτον μὲν τοίνυν, ὧν
 ἀπήγγειλε· δεύτερον δὲ, ὧν προσέταξατε αὐτῷ, μετὰ ταῦ-
 τα τῶν χρόνων, ἐφ’ ἅπασιν δὲ τούτοις, εἰ ἀδωροδοκῆτως
 25 ἢ μὴ πάντα ταῦτα πέπρακται, ἐνταῦθα τὰ ἐγκλήματα
 ἐπὶ κεφαλαίων τιθεῖς ἕκαστον ἐξελέγξει καὶ ἀποδείξει, ὧν
 ἢ ἀποδείξεις λέγεται κατασκευὴ· ἐπεὶ γὰρ ὁ Δημοσθένης
 ἐστὶν ὁ προτιθεῖς τὰ κεφάλαια τῶν ἐγκλημάτων, αὐτὸς
 ἀναγκάζεται κατασκευάσαι τὴν περὶ αὐτῶν ἀλήθειαν· εἰ
 30 δὲ ὁ Αἰσχίνης ἴσταται ἀπολογούμενος, ἀναγκάζεται λύειν
 αὐτὰ, καὶ τότε λέγεται λύσις τῶν κεφαλαίων, ἥτοι τῶν
 κατη-

4 Mon. ἢ καὶ λύντος. 4* Mon. ἡμῖν. — de fals. leg. p. 342.

κατηγοριῶν, καὶ κατασκευὴ τῆς λύσεως τῶν κεφα-
 λαίων· ὁ γὰρ κατηγορῶν κατασκευάζει τὰ ὑπ' αὐ-
 τοῦ τιθέντα, εἴτε ἐγκλήματα, εἴτε ἐπαίνους, ὁ δὲ
 δι' ἐναντίας λύει καὶ ψευδῇ αὐτὰ ἀποδεικνύει· ἢ μὴ
 προεκτιθεμένων κεφαλαίων, οὐδὲ ἐπαγγελίας αὐτοῦ 5
 οὕσης νόμος προτίθεται ἀντὶ τῶν ἱ. κεφαλαίων, τοῦ
 δοκεῖν κατὰ νόμον εἰσερχεσθαι τὴν κρίσιν· τίθεται
 γὰρ νόμος κατὰ μοιχείας· εἰθ' οὕτως ἀποδεικνύμενος
 Τιμαρχος ὑπὸ Αἰσχίνου μοιχεύει ὑπεύθυνος ὑπόκειται τῇ
 τοῦ προστιθέντος ψήφῳ, ἢ ἐάν τις κειμένου τὸ ἐναν- 10
 τίον αὐτοῦ κατασκευασθῇ, ὃ καὶ βίαιον λέγεται· οἷον
 διὰ Φωκίας σώζεται Χερρόνησος· τὸ βίαιον τὸ ἐναντίον
 ἀποφαίνεται, καὶ κατασκευάζων ὅτι οὐ μόνον οὐ σώζε-
 ται διὰ Φωκίας, ἀλλὰ καὶ διὰ Φωκίας μᾶλλον ἀπόλλυ-
 ται, καὶ ὁ Δημοσθένης, ὁ ἄλλ' ἀγανακτήσει Φίλιππος, 15
 ἐὰν τῶν πρεσβευσάντων τὴν εἰρήνην καταψηφίσῃσθε· δι'
 ἃ γὰρ ὁ 7 πρέσβυς οἴεται σωθῆσσεσθαι, διὰ ταῦτα δεί-
 κνυσὶν αὐτὸν ἀπολωλέναι δίκαιον· ὁ μὲν γὰρ φησὶν δεῖν
 φυλάττεσθαι τοὺς Ἀθηναίους, μὴ εἰς ὀργὴν παρακαλέ-
 σωνται τὸν Φίλιππον· ὁ δὲ δείκνυσιν αὐτὸν τιμωρίας 20
 ἄξιον· ἐξ αὐτοῦ τούτου μάλιστα, διότι τοῖς Ἀθηναίοις
 τοιαῦτα ψηφίσασθαι παρακελεύεται, δι' ἃ μὴ χαλεπαίνει
 Φίλιππος· ἐπιφέρει γάρ· ἐγὼ δὲ εἰ τοῦτό ἐστιν ἀληθές,
 οὐκ ἔχω σκοπούμενος εὐρεῖν, ὃ τι μείζον τούτου κατηγο-
 ρήσω, εἰ γὰρ ὁ τῆς εἰρήνης ἕνεκα χρήματα ἀναλώσας, 25
 ὥστε τυχεῖν αὐτῆς, οὗτος οὕτω γέγονε νῦν φοβερός καὶ
 μέγας, ὥστε τῶν ὄρκων καὶ τῶν δικῶν ἀμελήσαντας
 ὑμᾶς ἤδη τι Φιλίππῳ χαριεῖσθαι σκοπεῖν, τί παθόντες
 ἂν οἱ τούτων αἰτίοι τὴν προσήκουσαν δίκην δεδωκότες
 εἶεν; Διὰ τὴν πρῶτον εἶδος κατασκευῆς καὶ δεύτερον εἰ- 30
 πὼν ὁ τεχνικός τὸ βίαιον τρίτον εἶδος λύσεως ὠνόμα-

5 Mon. ἀντὶ κεφαλαίων, νόμον εἰσερχεσθαι τ. κ. 6 de
 fals. leg. p. 382. 7 Mon. διὰ γὰρ σε πρέσβυς.

σεν; φήσιν γάρ· ἔστι καὶ τρίτον εἶδος λύσεως τὸ παρα-
 δοξότατον καὶ ἰσχυρότατον καὶ νικητικώτατον, ⁸ ὃ καὶ
 βίαιον κέκληται, ὅταν εἰς τὸ ἐναντίον περιεστιάται τοῦ
 λόγου δυνάμεθα ἐξ αὐτῶν ⁹ αἰροῦντες τὸν ἀντίδικον,
 οἷς θαρρόων εἰσέρχεται. Ἔδει τοίνυν περὶ προκατασκευῆς
 πρῶτον καὶ δευτέρον εἶδος ἐκθέμενον, καὶ τούτων τὴν
 ἀπόδειξιν ὀνομάσαντα κατασκευὴν τὸ βίαιον ἢ πρῶτον
 εἶδος λύσεως ὀνομάσαι, ἢ εἴγε ἡβούλετο αὐτὸ τρίτον κα-
 λέσαι, κατασκευῆς εἶδος ὥφειλεν αὐτὸ καλέσαι, καὶ οὐχί
 10 λύσεως· μὴ ὀνομασθέντος γὰρ μηδεὶς εἶδους λύσεως
 πῶς τὸ τρίτον προσαγορεύεται; καὶ φαμεν ὅτι βουλόμε-
 νος διδάξαι τὸ βίαιον μὴ μόνον λύσιν ἔχειν ἀλλὰ καὶ
 κατασκευὴν, ὠνόμασεν αὐτὸ τρίτον· εἰ γὰρ τὰ προρρη-
 θέντα δύο εἶδη τῆς προκατασκευῆς ἀναμφιβόλως κατα-
 15 σκευῆς εἰσι κεφάλαια, ὀνομαζόμενον τὸ βίαιον τρίτον
 φαίνεται, καὶ αὐτὸ κατασκευὴν κεφαλαίου ὑπισχνοῦμενον·
 ὥστε μὴ μόνον εἶδος λύσεως εἶναι τὸ βίαιον, ἀλλὰ καὶ
 κατασκευῆς, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἐὰν τὸ βίαιον ἔχῃ λύσιν,
 λέγεται δὲ τρίτον τῶν δύο εἰδῶν, τῆς προκατασκευῆς δη-
 20 λονότι, καὶ ἡ προκατασκευὴ, ἢ τε πρώτη καὶ ἡ δευτέρα,
 οὐ μόνον κατασκευάζουσιν, ἀλλὰ καὶ λύουσι, καὶ εὐρί-
 σκονται ἐν τῷ πρώτῳ εἶδει τῆς προκατασκευῆς κεφαλαίων
 καὶ λύσις κεφαλαίων· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ, ὡσαύ-
 τως ἐν τῷ τρίτῳ ἤγουν ἐν τῷ βιαίῳ· εἰ τοίνυν ὑπὸ ἐχθροῦ
 25 τίθεται κεφάλαιον, διὰ τῆς προκατασκευῆς τοῦ τε πρῶ-

8 καὶ νικητικώτατον Mon. om. Sch. min. ἔστι καὶ τρίτον·
 ἐὰν στίχης εἰς τὸ τρίτον, οὕτω νοήσεις· ἔστι καὶ τρίτον κεφάλαιον
 τοῦ τόμου· τί δὲ ἐστὶν αὐτὸ τὸ τρίτον; εἶδος λύσεως, ὡς καὶ ἄλ-
 λων εἰδῶν λύσεις ὄντων τῆς ἐνστάσεως καὶ ἀντιπαρασιτάσεως. 9
 Sch. min. τῶν λόγων δηλονότι. Ἡ σύνταξις οὕτως· ἐξ αὐτῶν, οἷς
 θαρρόων συνεσέρχεται, καταβύλλοντες τὸν ἀντίδικον· ὃ μὲν γὰρ
 φήσιν· ὁ Διοκλῆς· ὁ δὲ Δαίμων· ὁ Δημοσθένης. Προκα-
 τασκευασθῆναι τῇ πύλει· προσυπακουστέον τὸ θελήσῃ.

του εἶδους καὶ τοῦ δευτέρου, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ βιαίου ὑφ' ἡμῶν κατασκευάζεται ἡ λύσις, εἰ δὲ ὑφ' ἡμῶν τίθεται διὰ τῆς προκατασκευῆς τὸ κεφάλαιον, κατασκευῆς τὸ τηνικάδε δεόμεθα τοῦ κεφαλαίου, ὥστε εὐρίσκεισθαι ἐν τοῖς τρισὶν εἰδείοις, ὡς εἴρηται, καὶ κατασκευὴν κεφα- 5 λαιῶν καὶ λύσιν τῶν κεφαλαίων· ἄλλως τε καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἐν δευτέρῳ εἶδει τῆς προκατασκευῆς· κατασκευὴ δύο τινῶν ἐστὶ κατασκευὴ κατασκευῆς, καὶ κατασκευὴ λύσεως, καὶ γὰρ καὶ ὁ λύων κατασκευῆς δεῖται εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀπόδειξιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων κεφα- 10 λαιῶν, ὡς εἶναι τὴν λύσιν μετὰ κατασκευῆς, καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ τεχνικὸς ὑποκατιῶν ἐσαφήνησε τούτῳ, ὡς ἐν τοῖς ἄνω πρὸ μικροῦ εἰδείξαμεν. 10

C a p. III.

Περὶ κεφαλαίων. 1

β. Διδάξας ἡμᾶς ὁ τεχνικὸς ἐκάστης στάσεως τὰ 15 κεφάλαια, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ στοχασμοῦ, τοῦτο γὰρ δὴ πρότερον ἐν παραδείγματι τίθεται, εἰδ' οὕτως τὴν πραγματικὴν, διαιρεῖται γὰρ, φησὶν, ὅτε καὶ πρόσωπα ἔχοι 2 καὶ πράγματα κρινόμενα, παραγραφικῶς ἐστὶν ὅτε ἐλέγχων ἀπαιτήσῃ, βουλήσῃ, δυνάμει, τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι 20 τέλους, ἀντιλήψῃ, μεταλήψῃ, μεταθέσῃ αἰτίας, πειθῇ ἢ ἀπολογία, ποιότητι κοινῇ, ἄρτι τὴν κατασκευὴν αὐτῶν καὶ τὴν λύσιν ὑπισχνεῖται παραδοῦναι ἡμῖν· οὐδὲ

10 Litt. β. et γ. vide T. V. p. 392. v. 19. — p. 393. v. 13.

1 Litt. α. vid. Vol. V. p. 393. v. 17 — 21. 2 Par. ἔχῃ. Sch. min. ὑποβαλλομένης· προτιθείσης. Ἰστίον, ὅτι ἐν τῷ κεφαλαίῳ ἐνδέχεται λείπειν πρότασιν καὶ ἀντιπρότασιν, ὑποφορὸν δὲ καὶ λύσιν οὐκ ἐνδέχεται.

γὰρ ἀρκεῖ κ. τ. λ. Vol. V. p. 394. v. 1 — 13. ὥς γὰρ εἴρη-
 ται οὐδείς τῶν ἀκροατῶν πεισθεῖη ἐκ τῶν λεγομένων ἐν
 ταῖς στάσεσιν, ἢ δυνατόν εἶναι τὸν λόγον τὸν παρ' ἡμῶν
 ἐκτεθέντα ὡς ἀληθῆ, ἢ ἐλεγχθῆναι τὸν προβαλλόμενον
 5 ὑπὸ τῶν ἐναντίων ὡς ψευδῆ· ἢ τῶν ἐλέγχων γὰρ, φησὶν,
 ἀπαίτησις διπλῇ ἐστίν· ἢ γὰρ εἰσὶν μάρτυρες ἢ οὐ· οἷον
 μνωμένῳ τινὶ κόρην ἢ μήτηρ ἐφη τῆς κόρης, θάπτον τε-
 θνήξασθαι αὐτήν, ἢ ἐκείνῳ δοθῆναι· ἀπέθανεν ἐπὶ ση-
 μείοις φαρμάκων ἢ παῖς, εἴτα βασανίζων ὁ πατήρ τὰς
 10 θεραπαίνας περὶ μὲν τῆς φαρμακείας ἀκίχκοις πλείον οὐ-
 δέν, μοιχείαν δὲ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν μνηστῆρα, καὶ
 φαρμακείας κρίνει τὴν γυναῖκα· εἰ μὲν ποιεῖται τὴν πα-
 ραγραφὴν τῶν μαρτύρων, λέξει ἢ γυνή, ἢ ὁ ἀντιποιούμε-
 νος αὐτῆς, εἰ οὐ πάντας τοὺς ἐλευθέρους ἀξιοπίστους
 15 ὑπολαμβάνομεν, ἥκιστα ἂν τοῖς δούλοις πιστεύσαιομεν·
 καὶ ὥς ἐκ τούτου μόνον ἀσθενὴς αὐτῆς³ φαίνεται ὁ λό-
 γος ὁ τοὺς μάρτυρας παράγραφόμενος, ὅθεν διδάσκει ἐκ
 τῶν ἐπιχειρημάτων τὴν σύστασιν τῶν κεφαλαίων· καὶ
 κατὰ πόσους τρόπους εἰσάγεται ἐπιχείρημα καὶ ἐκ ποίων·
 20 εἴτα πῶς ἐργάζεται τὰ ἐπιχειρήματα, καὶ τίς ἐστὶν ἡ δύ-
 ναμις τῆς ἐργασίας, καὶ μηδὲ μέχρι τούτου στὰς, πῶς
 εὐρίσκονται πάλιν τὰ ἐνθυμήματα τὰ κατασκευάζοντα
 τὴν ἐργασίαν, καὶ ταῦτα πάντα καὶ δυνατόν ποιοῦσι τὸν
 λόγον, ἐν τῇ ἀποδείξει καὶ λύσει καὶ τῷ πλήθει ἁπειρον,
 25 ὥς μηδενὸς λιπόμενον, ὥστε εἰ θελήσει ἕκαστος ὁ τὴν
 τέχνην μετερχόμενος ἐκ τῆς τοιαύτης μεθόδου καὶ προσ-
 κορῆς γενήσεται τοῖς ἀκούουσιν, ἐκ τῆς ἀμυθῆτου εὐρέ-
 σεως τῶν τε κατασκευαζόντων, τοῦ προβαλλομένου τὸν
 λόγον καὶ τῶν ἀναλύνοντων τὴν πρότασιν τοῦ ἐναντίου·
 30 παραδίδωσιν οὖν ἡμῖν τὴν μέθοδον οὕτως· τίθησι κεφά-
 λαιον πρῶτον τοῦ στοχασμοῦ τὴν τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν·
 καὶ ἐπειδὴ δύο πρόσωπά εἰσι, τοῦ τε διώκοντος καὶ τοῦ

3 Mon. φαίνεται αὐτοῦ.

φεύγοντος, εἰ μὲν ὁ διώκων εὐπορήσει μαρτύρων, κατα-
 σκενᾷσιν τὸν περὶ τῶν μαρτύρων λόγον ἀναγκαῖον, ⁴ ὥς
 δεῖ παντοίῳ τρόπῳ πιστεῦσθαι τοὺς μάρτυρας, καὶ τοῦ-
 το ἰσχυροποιήσιν ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων, ὥς ἐν τῷ περὶ
 ἐργασίας ἐπιχειρημάτων, εἰ θεῶ φίλον, μαθησόμεθα· εἰ ⁵
 δὲ ὁ διώκων μὲν προβάλλεται τὸν περὶ τῶν μαρτύρων
 λόγον, ὥς εὐπορῶν αὐτῶν, θελήσει δὲ αὐτῷ ἐναντιωθῆ-
 ναι ὁ φεύγων, λύσει τὰ παρὰ τοῦ διώκοντος προβαλλό-
 μενα, ὥς ἐν τοῖς ἐφεξῆς δείξομεν· ἡ δὲ εἰσαγωγή κεφα-
 λαίου, εἰ μὲν παρ' ἡμῶν τίθεται, ἀπλῶς εἰσάγεται ἥτοι ¹⁰
 προτάσεως διχα, εἰ δὲ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ εἰσάγεται, ὀφεί-
 λομεν κοσμήσαι τὰ κεφάλαια τούτοις τοῖς τέσσαρσι, προ-
 τάσει, ὑποφορᾷ, ἀντιπροτάσει, λύσει, τῇ καὶ ἀνθυπο-
 φορᾷ καλουμένῃ· καὶ ἐπὶ παραδείγματος ἑνὸς ταῦτα τὰ
 τέσσαρα δείξομεν. Φίλιππος γὰρ ἄρχεται μὲν περὶ Ἀλον- ¹⁵
 νήσου λέγων, ὥς ὑμῖν δίδωσιν ἑαυτοῦ οὖσαν, ὑμᾶς δὲ
 φησιν οὐ δικαίως αὐτὸν ἀπαιτεῖν, οὐ γὰρ ὑμετέραν οὖ-
 σαν οὔτε ⁶ λαβεῖν, οὔτε νῦν ἔχιν· ἔλεγε δὲ πρὸς ἡμᾶς
 τοιοῦτους λόγους, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐπρεσβεύσαμεν· τοῦτο
 ἡ πρότασις· ὥς ληστὰς ἀφελόμενος τὴν νῆσον κτήσαιοτο, ²⁰
 καὶ προσήκει αὐτὴν ἑαυτοῦ εἶναι· τοῦτο ἡ ὑποφορὰ, κα-
 θὼς εἴρηται· ἐχθροῦ γὰρ ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος, καὶ
 παρ' ἡμῶν προφέρηται· τοῦτον δὲ τὸν λόγον ὥς οὐ
 δίκαιον οὐ χαλεπὸν αὐτοῦ ἐστὶν ἀφελῆσθαι· τοῦτο ἡ
 ἀντιπρότασις· ἅπαντες γὰρ οἱ λησταὶ τοὺς ἀλλοτρίους ²⁵
 τόπους καταλαμβάνοντες καὶ τούτους ἐχθροὺς ποιοῦμενοι
 ἐντεῦθεν τοὺς ἄλλους κακῶς ποιοῦσιν· ὁ δὲ τοὺς ληστὰς
 τιμωρησάμενος καὶ κρατήσας οὐκ ἂν δὴ ποτε εἰκότως
 λέγοι, εἰ φαίη, ἃ ἐκεῖνοι ἀδίκως καὶ ἀλλότρια εἶχον
 ταῦτα ἂν ⁷ ἑαυτοῦ γενέσθαι· τοῦτο ἡ ἀνθυποφορὰ, καὶ ³⁰

⁴ ἀναγκαῖον, ὥς δεῖ — — — προβάλλεται τὸν περὶ τῶν μαρ-
 τύρων λόγον Par. 1. om. est in Par. 1983. ⁵ Mon. ὁ δὲ. Par. 1983.
 εἰ δέ. ⁶ Mon. οὐδέ. ⁷ Mon. ἐάν. scf. ἂν. tum Mon. γίνεσθαι.

- ἡ λύσις καλουμένη· καὶ γὰρ πρότασις μὲν ἴστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς ὑποφορᾶς, ὑποφορὰ δὲ τοῦ ἐχθροῦ λόγος· ἀντιπρότασις δὲ ἡ τῆς λύσεως ἐπαγγελία· λύσις δὲ ἦν ποιούμεθα ἐκ τῆς τῶν ἐπιχειρημάτων κατασκευῆς· χρὴ δὲ
 5 γινώσκειν, ὥς πολλάκις ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῶν ἐπιχειρημάτων λείπει ἡ πρότασις, μὴδὲ λυμαινομένη τῷ λόγῳ, πολλάκις δὲ καὶ ἡ ἀντιπρότασις· οὐδὲν γάρ ἐστιν ἡ πρότασις, εἰ μὴ κόσμος τοῦ λόγου ὁμοίως καὶ ἡ ἀντιπρότασις· καὶ διὰ τοῦτο λείπονται, οὐδὲ μίαν βλάβην ἐμ-
 10 ποιοῦσι τοῦ λόγου· ἄξιον οὖν ἀπορῆσαι, πῶς τὴν τῶν στάσεων πραγματείαν πρῶτην ὁ Ἑρμογένης ποιησάμενος, δευτέραν δὲ τὴν περὶ εὐρέσεως, εἰδ' οὕτως τρίτην τὴν περὶ ἰδεῶν ἐν ταῖς στάσεσι καὶ τοῦ περὶ εὐρέσεως μέμνηται λέγων, ἔστι δὲ σχεδὸν ὁ αὐτὸς τῷ περὶ εὐρέ-
 15 σεως, πλὴν ὅσον οὐ πάντα ἔχει τὰ περὶ εὐρέσεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ περὶ ἰδεῶν γάσκων, ⁸ διδάσκειν οὖν πρό γε ἐκείνων τὸν περὶ ἰδεῶν λόγον πάντῃ ἀνόητον, καὶ λέγομεν ὅτι ταῦτα τὰ ῥησείδια οὐκ εἰσὶ τῶν στάσεων, ἀλλὰ τῶν προλεγομένων τῶν στάσεων· ἀπὸ στοχασμοῦ τοίνυν ποι-
 20 ησάμενος τὴν ἀρχὴν τῆς τέχνης, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν στάσεων ποιήσας τὸ περὶ εὐρέσεως, καὶ τρίτον τὸ περὶ ἰδεῶν ἔσχατον ὥς εἰσαγωγὴν ἐποίησατο τῶν στάσεων, μεμνημένος τῶν προγεγοννητῶν δύο πραγματειῶν, τῆς τε περὶ εὐρέσεως καὶ περὶ ἰδεῶν. ⁹
- 25 **εἰ. Πυνθάνομαι** ¹⁰ τοίνυν αὐτὸν περιάγοντα κατὰ

⁸ Mon. πάσχειν. διδάσκων. ⁹ Litt. γ'. et δ'. vide Vol. V. p. 394. v. 14. — p. 395. v. 6. — Ven. litt. β. et δ. non habet.

¹⁰ Praecedit in Par.: δεήσει τῆς θείσεως· θέσειν ἐνταῦθα αὐτὴν τὴν ἐκθεσιν τοῦ κεφαλαίου καὶ προβολὴν φησι. Πρότασις μὲν γὰρ· ἡ προκατάληψις καὶ προεπαγγελία τῆς ὑποφορᾶς τοῦ ἐχθροῦ· τουτίστι προκατάληψιν λαβὼν ὁ ῥήτωρ προεπαγγέλλει τὰ μέλλοντα ἐρηθίσασθαι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Τάχα τοίνυν καὶ τοιοῦτος· ἡ πρότασις καὶ προεπαγγελία. Θεωρίας ἐνδείγματα· τοῦ-

τὴν ἀγορὰν λέγειν, ἃ καὶ νῦν ἴσως πρὸς ὑμᾶς ἔρει ἀγανακτᾶν, εἰ μόνος τῶν ἐνταυθοῖ πολιτευομένων λόγων εὐθύνας ὑφίξει, λείπει ἡ ἀντιπρότασις καὶ ἡ ἀνθυποφορά· ¹¹ καὶ ἔστι μόνον ὑποφορὰ καὶ λύσις, οἷον ἀλλὰ ἀδίκως, ¹² φησὶν, ἤρξας· εἴτα παρῶν, ὅτε με εἰσῆγον 5 οἱ λογισταὶ οὐ κατηγόρεις.

C a p. IV.

Περὶ ἐπιχειρημάτων.

Α. Πᾶν κεφάλαιον ἢ παρ' ἡμῶν εἰσάγεται καὶ δεῖται κατασκευῆς, ἢ παρὰ τῶν ἐναντίων καὶ δεῖται λύ-

τό φησιν, ὅτι οὐ πρὸς ἀνάγκην μὲν ἐστὶ τῷ ῥήτορι λαμβάνειν πρότασιν καὶ ἀντιπρότασιν· οὐδὲν γὰρ λυμαίνονται καὶ μὴ ληφθεῖσαι τῇ ὑποφορᾷ ἢ τῇ ταύτης λύσει· ληφθεῖσαι μίντοι καλλωπίζουσι καὶ κοσμοῦσι τὸν λόγον· καὶ πῶς, φησὶ, τοῦτο ποιοῦσι; διασύρουσι καὶ διαβάλλουσι τοῦ ἔχθρου τὸν λόγον, ὅς ἐστιν ἡ ὑποφορὰ, καὶ ἑαδὶαν ὑπισχυνομένοι δοῦναι τὴν λύσιν· ἐνδείγματα οὖν καὶ ἐμφάσεις καλλίστης καὶ ἡδίστης ἐννοίας δεικνύουσιν, εἰ προσέχοιμεν τῇ λέξει τῆς φράσεως τοῦ διασυρμού· ὡς ἐὰν λέγωμεν, ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες δικασταί, συνείσεως πλήρη ῥήματα, οἷα μὴδ' ἂν αὐτὸς εἴτε Δημοσθένης δημηγορῶν, οὐδ' ἂν Πλάτων, οὐδ' ἂν Θουκυδίδης, ἢ Ἡρόδοτος· τοιαῦτα γὰρ χάριτος καὶ ἡθους πλήρη τῇ ῥήματα τοῦ διασυρμού. Καὶ τις ἄλλος ὑπὲρ τοῦ νόμου λέγῃ· εἴτε, φησὶν ὁ Ἀεπίδης, εἴτε τις ἕτερος ὑπὲρ τοῦ τεθέντος νόμου λέγει, καὶ ἰσχυρίζεται καλῶς ἔχειν αὐτὸν, καὶ χρῆναι τὸ τῆς τελείας ἀναιρεθῆναι, οὐδὲν μὲν δίκαιον ἔρε· τοῦτο δὲ μόνον, ὅτι ἀναξίως τινὲς ἔτιχον τῆς ἀτελείας, καὶ ἐξέφυγον τὸ ὑποτελεῖς εἶναι φόρων. Ἐκδεδυκέναι· ἐκφυγεῖν. ¹¹ Post ἀνθυποφορὰ Mon. habet: Λίπει πρότασις καὶ ἀντιπρότασις. Sch. min. οὔτε νῦν ἔχειν· προσυπακουστίον τὸ λέγει. Αὐτοῦ ἀφελίσθαι· ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Φιλίππου τὸν λόγον τοῦτον οὐκ ἔστι δύσκολον καὶ χαλεπὸν ἀφελίσθαι. ¹² Dem. pro cor. p. 266.

σεως· πᾶσα δὲ κατασκευὴ καὶ λύσις ἐκ τῶν περιστά-
των μορίων γίνεται· ἔστω κεφάλαιον ὁ Περικλῆς προδό-
της· ὅτι μὴ ἐδήλωσε τοὺς καρποὺς αὐτοῦ Ἀρχίδαμος,
ὑπὲρ ἐστὶ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ στοχασμοῦ.

5 β. Ἐπιχειρημά ¹ ἐστίν, ὥς μὲν Ἀρποκρατίων, θέ-
σις νοήματος εἰς τι μέρους ζήτημα, πρὸς τὴν καθόλου
καὶ γενικὴν ζήτησιν ἔχον τὴν ἀναφοράν· ὥς δὲ Νεοκλῆς
ἐπιχειρημά ἐστὶ συλλογισμὸς, κ. τ. λ. Vol. V. p. 395. v. 12.
— 397. v. 3.

10 γ. Ἀντὶ ² τοῦ κοινόν ἢ γένεσις τῶν ἐπιχειρημάτων
καὶ ἀνασκευάζουσι καὶ κατασκευάζουσι,

δ. Ἀντὶ τοῦ ἐν ἑκατέροις τοῖς ἐπιχειρήμασι τοῖς τε
κατασκευάζουσι τὸ προτεθὲν καὶ τοῖς ἀνασκευάζουσιν
ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἰσι νοημάτων. ³

15 ε. Τὰ γὰρ περιστατικὰ κεχώριται τῶν προσώπων
καὶ δῆλον ἅφ' ὧν πολλάκις καθ' ἐν καὶ κατὰ δύο ἢ
καὶ κατὰ πάντα ἐμπίπτει τῷ ὑποκειμένῳ, ἐπὶ δὲ ⁴ τῆς
ὑλῆς οὐ δυνατόν· οὐ γὰρ φιλάργυρος τὸ τοῦ λίχνου πά-
θαι ἂν ποτε, οὐδ' υἱὸς τὸ τοῦ μηδὲν προσηκόντος καὶ
20 δικάζομένου πατρί.

Τοῖς περιστατικοῖς ⁵ ὥς ἤδη εἴρηται· πρὸς γὰρ τὸ
οἰκεῖον συμφέρον καὶ τὰς ποιότητας αἱ τοῖς περιστα-
τικοῖς ἐπακολουθοῦσι, βιάζεται πιθανῶς μεταπλάττειν.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ⁶ καλὸν ἵν' τὸν υἱὸν εὐλα-

¹ Litt. α. non est in Ven. ² Ven. Εἴτε οἷν εἰσάγοιμεν
ἡμεῖς κεφάλαιον, εἴτε θέντες λύοιμεν καὶ τὰ ἐξῆς· ἀντὶ τοῦ κοινόν.
(Mon. κοινού) Omissa litt, δ. post κατασκευάζουσι pergit: Προσ-
τιθήσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ ἐβδόμῳ τι τὴν ὑλὴν. ³ Sequuntur
in Par. ea, quae leguntur T. V, p. 397. v. 3—6. Ibid. v. 6.—
p. 398, v. 14. legitur litt. ε. ⁴ Mon. ὑπὲρ δὲ τῆς. Ven. ὑπὲρ
ἐπὶ τῆς. Par. ἐπὶ δὲ τῆς. ⁵ Ven. Ἐπιμερίζεται τῶν ἄλλων ἐκά-
στω, ὅτῳ ἂν καὶ δύναται. ⁶ Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος sqq. usque
ad litt. η. Mon. et Ven. om,

βεῖσθαι τὸν πατέρα τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἀπὸ τοῦ δι-
 καίου ὀρίζοντες ἀντιτίθμεν ἀπὸ τοῦ· καλὸν ἐστὶ τὸ τοὺς
 γονεῖς τιμᾶν· ὀρίζει γὰρ τί ἐστὶ τὸ κεφάλαιον· ἀπὸ
 προσώπου τὸ ἐπιχειρημα, ἐπὶ καὶ οἱ πατέρες τῶν παι-
 δων φροντίζουσιν· οἱ πατέρες τὸ πρόσωπον· ἀπὸ τοῦ 5
 τόπου· καὶ μάλιστα ἐκεῖσε ἔδει αὐτὸν τιμᾶν, ὅπου σπά-
 νις ἦν τῶν θεραπευόντων· ἀπὸ τοῦ χρόνου· καὶ τότε,
 ἡνίκα τῇ λύτῃ καὶ τῇ ἀήθει χρήσει τοῦ οἴνου κατείχε-
 το· ἀπὸ τοῦ τρόπου· προσηκόντως καὶ εὐλαβῶς καὶ με-
 τὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας· ἀπὸ τῆς αἰτίας, ὥς ἂν ἀντὶ 10
 τῶν καταρῶν τὰς εὐχὰς μᾶλλον ἐκληροῦτο, καὶ μὴ ἐκ-
 πεπτώκει τῆς γνησιότητος· ταῦτα μὲν ἐπιχειρήματα·
 ἐργάσθαι δὲ ἐν ἑκάστῳ πρῶτον μὲν ἀπὸ παραβολῆς, ὥς-
 περ γὰρ οἱ τιμῶντες τοὺς γονεῖς μακροχρόνιοι γίνονται,
 οὕτω καὶ οἱ τὸ ἐναντίον πράττοντες τῆς ζωῆς ἀποτέ- 15
 μνονται· ἀπὸ παραδείγματος, καὶ ὅρα τὸν Κάιν, πῶς
 ὅλον τὸν βίον στένων καὶ τρέμων διήγαγε τῇ πρὸς
 τοὺς πατέρας καὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδικοῖα, καὶ τὰ ὅμοια·
 ὡσαύτως εἶτα τὰ ἐνθυμήματα, ὅτι εἰ μὴδὲν ἐμελλε κερ-
 δῆσειν ἀγαθὸν δι' αὐτὴν τὴν φύσιν καὶ ὅτι ἐξ αὐτοῦ 20
 γεγέννητο, περικαλύπτειν ἔδει τὸ σφάλμα, καὶ τὸ αὐτὸ
 τῇρει ἐπὶ πᾶν τὸ κεφάλαιον εἴτε δικανικοῦ εἴτε συμβου-
 λευτικοῦ εἴτε πανηγυρικοῦ· πᾶν γὰρ ἐκ πάντων ἐπι-
 χειρημάτων συνίσταται, καὶ ἐκ τῶν μελλουσῶν 6* ῥηθήσε-
 σθαι ἐργασιῶν. Εἴτε ἐπὶ τοῦ μέλλοντος· τὸ συμ- 25
 βουλευτικὸν λέγει· τὸ δὲ πανηγυρικὸν παρῆκε διὰ τὸ
 μὴ στασιάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀναμείχθαι τούτοις τοῖς
 δυοῖν εἵδουσιν.

ή. Τοῦτο εἶπεν, ἐπεὶ τοι 7 πολλάκις ἢ παντελῶς ἐκ-

6* Par. μελλόντων. scripsi μελλουσῶν. 7 Ven. praemit-
 tit: εἰ μὴ τι πρὸ αὐτοῦ παραδοξότερον εὑρεθείη. Pro ἐπεὶ τοι
 Mon. ἐπάγει. Sch. min. Ἀρχιδάμος· βασιλεὺς Λακεδαιμο-
 νίων, Ὁρίσας· ἀντιπαθεῖς σημειῶσαι, τίνας λέγονται παραδο-

λείπει τὸ κεφάλαιον κ. τι λ. Vol. V. p. 398, v. 18. — p. 399. v. 9, λέγω δὲ τῶν κατηγορούντων καὶ ἀπολογουμένων καὶ γὰρ ὁ αἰτῶν τὴν δωρεὰν τῶν φευγόντων ὑπάρχων ἄς πεποιηκῶς τὸ πρᾶγμα, τὴν τοῦ διώκοντος χώραν
 5 κληροῦται, * πρῶτος λέγων, ὃ χαρακτηρίζει τὸν διώκοντα,

λοι στοχασμοί. Ἐν δημοκρατίᾳ· ἡ γὰρ δημοκρατία πόλις ἐστὶ, infra addit: ἴτοι τόπος. Μὴ συκοφαντῶσι· συκοφάντης ἐστὶν ὁ ψευδοκατήγορος· φησὶ γὰρ ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῶν παραλλήλων, ὅτι σὺν ἑκκεν κατηγορήσαντός τινος ψευδῶς πρῶτον καὶ διαγνωσθέντος τοῦ ψεύδους ἐκλήθη συκοφάντης, καὶ οὕτως ἐπὶ τῆς καθόλου ψευδοῦς κατηγορίας ἐληπται. Συκοφαντία ἐστὶν ἡ κρύβδην λιοδορία ἢ φανερῶς· καταλαλιά δὲ ἡ καθόλου. Ἀπὸ τῶν εἰκότων εἴρηται διαφόρως ἐν ταῖς στάσεσιν, ὅτι εἰκότα ἰδικωτέροι λόγῳ τὰ ἐμφαινόμενα τεκμήρια τοῖς προσώποις φαμὲν, σημεῖα δὲ τὰ ἐν τοῖς πράγμασιν εὐρισκόμενα. Δήμοις· ἐν τοῖς οἰκίοις δηλονότι δήμοις. Ῥήτωρ ἀνένθυρος· εἰπὼν ἀνένθυρος φησὶν ἐπὶ λόγοις, ὥριστο τὴν στάσιν, ὅτι ἀντιληψις, εἰτὰ φησιν οὐκ ἀνένθυρος, λύων αὐτὴν ἀντιθείει, Ὁ Δισχινης κρινόμενος κ. τ. λ. Vol. V, p. 399. v. 12 — 18. Ἀσφαλῶς ἐστὶ πολιτεῖσθαι· οἱ δημοκρατούμενοι, φησὶν, ἐν λόγοις ἔχουσι τὴν πολιτείαν· οὗτοι οὖν, ἂν μὴ ὤσιν ἀληθεῖς, ἀλλὰ ψευδολογῶσι καὶ παραπρεσβεύωσι, πῶς ἔστι τὸ πολιτεῖσθαι αὐτοὺς ἀσφαλῶς. Καὶ νῦν γράφεις· τοῦτο τῆς πραγματικῆς· ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἔθος ἐξετάζεις. Ἡ λύσεις· λύσιν ἐνταῦθα κατασκευὴν τῆς λύσεως φησιν· εἰπόντος γὰρ Δημοσθένους, ὅτι δεῖ διορῆσαι τὸν Ἰσθμὸν, ἵνα μὴ συνεχῶς κατατρέχη Χερσώνησον Φίλιππος, ἀπειλογησάτο τις καὶ ἔλυσε τὸ κεφάλαιον διὰ τῶν προρρήθέντων ἐπιχειρημάτων, ὅτι οὐ δεῖ διορῆσαι· εἰτα τυχὼν ὁ Δημοσθένης πρὸς τὴν τοιαύτην λύσιν ἀπαντᾷ καὶ λύει αὐτὴν διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιχειρημάτων κατασκευαστικῶς, ὥστε ἵν' εἴπε λύσιν ὁ τεχνικὸς λύσις ἐστὶν, ἀλλὰ λύσεως, εἴτουν κατασκευὴ λύσεως. Εὐρίσκεται κοινόν, ἵνα γένηται ἐκ προσώπου καὶ πράγματος καὶ ἄλλων τινῶν περιστατικῶν. Ἐλέγχους παρέχεσθαι· τὸ κεφάλαιόν ἐστι τοῦτο τὴν τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν παριστῶν. Πάλιν δεῖ λόγων· τοῦτο τοῦ προσώπου καὶ τοῦ πράγματος. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ μὴ περιττὰς εἶναι δεκτὴν Προσθήκειν νομίζειν, ἀπὸ τῆς ὕλης δηλονότι. 8 Ven. κατα-

διό και παράδοχοι καλοῦνται οἱ τοιοῦτοι στοχασμοί, ἅ-
 τε δὴ τὴν τάξιν τῶν προσώπων ἀμείβοντες· ἐπεὶ τοίνυν
 τὴν τοῦ κατηγόρου τάξιν ὁ φεύγων ἐν τούτοις ἔχει ⁹ τοῖς
 στοχασμοῖς, ἀναγκαιῶς πρὸ τῶν ἄλλων κεφαλαίων καὶ
 πρὸ τοῦ παραγραφικοῦ, ἃ τοῦ φεύγοντός ἐστι, τὰ ἀπ' ⁵
 ἀρχῆς ἄχρι τέλους θήσεις, εἰδ' οὕτως ἐπὶ τὰ τοῦ φεύ-
 γοντος ἥξεις κεφάλαια τὰς λύσεις αὐτῶν καὶ τὰς ἀνθυ-
 ποφορὰς ἐργαζόμενος. ¹⁰

θ'. Ἰστίον, ὅτι μὲν γενέσις δύο καὶ τρία εὐρίσκει
 ἐπιχειρήματα, οἷον οὐκ εἰκὸς ἐθελῆσαι προδοῦναι Περι- ¹⁰
 κλέα τὸν συνειτὸν Ἀθηναίους τοὺς φίλους Λακεδαιμο-
 νίοις τοῖς ἐχθροῖς· ἐνταῦθα πρᾶγμα ἓν, ἡ προδοσία
 καὶ πρόσωπα τρία, τοῦ Περικλείους, καὶ τῶν προδοσιμέ-
 νων Ἀθηναίων, καὶ οἷς προδίδονται Λακεδαιμονίοις, καὶ
 πάλιν ἓν πολλάκις ἐπιχείρημα κοινὸν καὶ δύο καὶ τριῶν ¹⁵
 εὐρίσκεται γενέσεων· οἷον δεῖ τῶν κρίσεων ἐλέγχους παρ-
 ἔχεσθαι παρ' ὑμῖν τοῖς δημοκρατουμένοις, τοῦτο γὰρ
 τὸ πρῶτον ἐπιχείρημα ἐγένετο ἐκ προσώπων μὲν τῶν
 δημοκρατουμένων καὶ τοῦ τόπου, ἐνθα ἔστιν ἡ δημο-
 κρατία· ὥστε τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ πρόσωπον καὶ τόπον· ²⁰
 ἰστίον δέ, ὅτι καὶ κ. τ. λ. Vol. V. p. 399, v. 20—23, δεῖ δὲ
 εἰδέναι, ὅτι ὁ τεχνικὸς οὐ δέδωκε παραδείγματα πάντων
 τῶν περιστατικῶν μορίων, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ τῶν ἐλέγχων
 ἀπαιτήσει, τεσσάρων μόνων, πράγματος, προσώπου,
 τόπου τε καὶ αἰτίας, ἀπὸ τε τοῦ φεύγοντος, ἀπὸ τε τοῦ ²⁵
 διώκοντος· ἐν δὲ τῇ βουλήσει τῶν τεσσάρων, πράγματος,
 προσώπου, αἰτίας καὶ χρόνου, ἀπὸ τοῦ φεύγοντος, ἀπὸ
 δὲ τοῦ διώκοντος οὐδ' ὅλως· ἐν δὲ τῇ δυνάμει πράγμα-
 τος, προσώπου, καὶ χρόνου, ἀπὸ τοῦ διώκοντος· ἀπὸ δὲ

κληροῦται. ⁹ Ven. κατέχει. ¹⁰ Sequitur in Ven.: Δύο καὶ τρία
 παραιτῶν, ἀντὶ συμβάντος οὕτως, ἔστι δὲ Ἀττικὴ ἡ σύνταξις εὐθεία
 ἀντὶ γενικῆς, ἀντὶ γὰρ τοῦ παραιτούτος. Reliqua usque ad finem
 capitis absunt.

τοῦ φεύγοντος ὁμοίως οὐκ ἐχρήσατο καὶ ὅλως παραδεί-
γματι, οὐδὲ γὰρ ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασιν εὐρίσκονται κα-
τὰ τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ἐξ περιστατικά· ἡμεῖς δὲ τῶν ἐξ
ἐποιήσαμεν, καὶ συγγνώτῳ ἕκαστος τῶν ἐντυγχανόντων
τῷ πονήματι, εἴτι εὐρεθῇ ἐν αὐτοῖς οὐκ ἰσχυρὸν ἢ οὐ
λίαν ἀρμόδιον, οὐ γὰρ ἐσμεν τῶν πραγμάτων δημιουργοί
ἐφέλκοντες αὐτὰ ἐνθα καὶ βουλοίμεθα, ἀλλὰ τοῖς
προγεγονόσι τοὺς λόγους ἀρμόζομεν· ὁ δὲ τούτων τὴν
πεῖραν εἰληφώς δυνατός ἐσται ἐν ἑτέροις προσαρμόσαι
10 τὰ προσπίπτοντα τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἔχων συν-
ερχομένην, καὶ ῥαδίως ¹¹ χειραγωγηθήσεται ὑπ' αὐτῆς
πρὸς τὴν τῶν ἐπιχειρημάτων χορηγίαν κατὰ τὰ ἐξ περι-
στατικά μόρια, ὅψεται γὰρ ὑφ' ἡμῶν τὸν λόγον βια-
σθέντα ὁ ἐγκύπτων ἐνταῦθα διὰ τὸ εἶναι τὸ κεφάλαιον
15 ἀνεπίδεκτον κατὰ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐξ περιστατικῶν
μορίων· τὸ δὲ ἀνεύθυνος ἐν λόγοις ἔχον τρία μόνα μό-
ρια ἀπὸ τοῦ φεύγοντος μόνου· καὶ τὸ κοινὰ γράφεις
τρία ἐν τῇ κατασκευῇ καὶ τῇ λύσει, ἥτοι ἀπὸ τοῦ διώ-
κοντος καὶ τοῦ φεύγοντος· καὶ περὶ τῆς διορυγῆς τοῦ
20 Ἰσθμοῦ καὶ τῆς μνήσεως ὡς εὐχερῇ παρήκαμεν· οὐδεμία
γὰρ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς δυσχέρεια, ὅτι καθά φησιν ὁ τεχνι-
κός, ὥσπερ ἡ μία γένεσις τοῦ ἐπιχειρήματος καὶ δύο καὶ
τρία παρὰ τὸ τυχὸν εὐρίσκει ἐπιχειρήματα, οὕτως καὶ ἐν
ἐπιχείρηματι εὐρίσκεται κοινὸν καὶ δύο καὶ τριῶν γενέσεων·
25 ὥς δύνασθαι τὸ αὐτὸ δοκεῖν εἶναι καὶ καιροῦ καὶ τόπου
ἢ αἰτίας ἢ πράγματος, ἢ προσώπου ἢ τόπου.

11 καὶ ῥαδίως χειραγωγηθήσεται — ἐγκύπτων ἐνταῦθα Mon.
om. Sch. min. Τὴν θωρίαν· τὴν ἔννοιαν τῆς ὑποθέσεως. Ἡ
ἀνάγκη· τῆς στερόφουτος δηλονότι. Συστέλλειν τὰ νοήματα δυνά-
μεθα περιοδικῶς, ἡ δὲ περίοδος ἐτεχνολογήθη τῷ Ἑρμογένει ἐν τῷ
τρίτῳ κεφαλαίῳ τοῦ τετάρτου τόμου τοῦ παρόντος βιβλίου, ἐκεῖ οὖν
γνώσῃ, πῶς πολλὰς ἐννοίας συνεστραμμένως δι' ὀλίγων ἑρμῆς· πλα-
τύνειν δὲ κ. τ. λ. Vol. V. p. 400. v. 1—15.

Cap. V.

Περὶ ἐνστάσεως καὶ ἀντιπαραστάσεως.

ἀ. Διδάξας ἡμᾶς ὁ τεχνικός τὴν τῶν ἐπιχειρημάτων
 εἰσαγωγὴν καὶ λύσιν, ταῦτα δὲ εὐρίσκονται γινόμενα ἀπὸ
 τῆς περιστάσεως, ἡ δὲ περίστασις ἐστὶ τοῦ κατηγόρου
 πρὸς βοήθειαν τοῦ φεύγοντος, τὸ ἀντιληπτικὸν εἰσέρχε- 5
 ται κεφάλαιον· οἷον ὅτι ἔξεστί μοι ἀποκτείνει τὸν υἱόν·
 κεφάλαιον, ὃ διώκων πάλιν χρήσεται τοῖς κατ' ἐκτοῦ,
 οἷς ἐπίσταται ἐναντίοις τῆς ἀντιλήψεως· ταῦτα δὲ ἐστὶν
 ἡ ἐνστασις ἢ λέγουσα, ἡ ὅτι οὐκ ἔξεστιν, ἡ ὅτι εἰ καὶ
 ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐνώπιον τῆς μητρός. ἔδει οὖν μετὰ τὰ 10
 ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἐξ ὧν τὰ ἐπιχειρήματα εἰρίσκεται,
 διδάξαι τὸν τεχνικὸν ἐφεξῆς περὶ ¹ ἐνστάσεως· τοῦ γὰρ
 στοχασμοῦ πρῶτον δεδοκώς κεφάλαιον τὴν τῶν ἐλέγχων
 ἀπαίτησιν καὶ δεύτερον τὴν βούλησιν, καὶ τρίτον τὴν
 δύναμιν, τέταρτον τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, εἴτα πέμ- 15
 πτον κεφάλαιον τὴν ἀντίληψιν εἰδώς δι' ἐνστάσεως καὶ
 ἀντιπαραστάσεως αὐτὴν λυομένην μετὰ τὰ ἐπιχειρήματα
 τὰ εὐρισκόμενα ἀπὸ περιστάσεως τὴν διδασκαλίαν ἀρμο-
 δίως τῆς ἐνστάσεως καὶ ἀντιπαραστάσεως ἐξέθετο· βου-
 λόμενος δὲ ὁ τεχνικός τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἐνστάσεως καὶ 20
 ἀντιπαραστάσεως ἡμῖν ὑποδείξει· φησὶν ἐν πάσῃ στάσει
 κ. τ. λ. Vol. V. p. 400. v. 18. — p. 401. v. 16.

Βουλόμενος ² ὁ τεχνικός τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἐνστάσεως

1 Mon. παρὰ. scilicet. περὶ. — v. 14. καὶ δεύτερον τὴν βούλ. — ἄχρι
 τέλους Mon. om. 2 Sch. min. Ἐξῆς μοι κτεῖναι· ἀντιλη-
 πτικώς. Τὸ κεφάλαιον· ἐξῆς γὰρ κτείνει τὸν υἱὸν κατὰ τὸν νόμον
 ἀκριτώς· ἔκτεινέ τις ἐνώπιον τῆς μητρός, καὶ θανάτου ἐκείτης κρίνεται.
³ Ἀνύθνυος ἐπὶ λόγοις· εἴρηται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ πρὸ τούτου κεφαλαίῳ.
 Κατ' εἰκόνα τῆς ἐνστάσεως· κατ' ἀλήθειαν γὰρ ἐν μόνῃ ἐπὶ
 τῇ μεταλήψει. Σημειῶσαι, ὅτι καὶ ἀνάγκη καὶ ὑπόδειξις ἢ περίστασις

καὶ ἀντιπαραστάσεως ἐπιδειξαὶ φησιν, καθ' ἕκαστον κεφάλαιον ἐν πάσῃ στάσει κατὰ ἐνστασιν καὶ ἀντιπαράστασιν τὰς μάχας δεῖ³ καὶ τὰς κατασκευὰς γίνεσθαι· ἦτοι κατ' εἰκόνα ταύτην εἰσάγουσιν, οἷον χρὴ ἐλέγχους 5 παρέχεσθαι, τὸ κεφάλαιον· οὐ χρὴ ἐλέγχους παρέχεσθαι, ἐνστασις· εἰ δὲ χρὴ, οὐκ ἐπὶ τῶν κρύφα πραττομένων·⁴ ἀντιπαράστασις· καὶ ἐπὶ τῆς βουλήσεως ὡσαύτως· κ. τ. λ. Vol. V. p. 401. v. 4 — 14. τὴν δὲ τάξιν τῆς ἐνστάσεως καὶ ἀντιπαραστάσεως ὁ τεχνικὸς καλῶς ἐπεσημήνατο.

- 10 γ'. Τὸ ἐξῆς οὕτως·⁵ τοῦτο δὲ ἡ τέχνη πάσχει ἀπορῆσασα ὀλιγάκις, ἀντὶ τοῦ σπανίως τοῦτο πάσχει ἡ τέχνη, τουτέστι τὸ εἰς ἑκατέραν, τὴν ἐνστασιν φημι ἢ τὴν ἀντιπαράστασιν, μὴ ἐπιχειρεῖν, καὶ ὅσα ἐξῆς τῷ τεχνικῷ εἴρηται, καὶ γὰρ ὀλιγάκις τῶν τοιούτων ἔξαπορεῖ.

σημαίνει, καθάπαξ δὲ τὰ περιστατικά. Βιαιότατον· ἰσχυρότατον. Δεῖ καινοτομεῖν· δεῖ παρὰ τὸ ἔθος πράττειν. Καινοτομεῖν προσήκει· τοῦτό ἐστι τὸ ἐπιχειρῆμα ἐκ τοῦ πράγματος κατὰ ἀντιπαράστασιν. Ἀμύθητος· τοῦτο λέγει, ὅτι οἷαν ἂν προτάξῃς, εἴτε τὴν ἐνστασιν, εἴτε τὴν ἀντιπαράστασιν, εἴτε θήσῃς ἐπιχειρῆμα, εἴτε ἐργασίαν, εἴτε ἐνθύμημα, γίνεται ἀμύθητος καὶ κάλλιστος ὁ λόγος. Πίστεις· ἀποδείξεις. Ὀλιγάκις ἡ τέχνη πάσχει· τοῦτο τὸ μὴ γίνεσθαι τὰς λύσεις ἐκ πλειόνων ἐπιχειρημάτων καὶ ἐργασιῶν καὶ ἐνθυμημάτων ὀλιγάκις πάσχει ἡ τέχνη ἀπορῆσασα. 3 δεῖ Ven. om. Litt. α. non est in Ven. 4 Ven. addit: πραγμάτων. Sch. min. Οἱ παλαιοὶ πολλάκις· τοῦτο καὶ ὁ Θεολόγος κ. τ. λ. Vol. V. p. 402. v. 2 — 7. Βιαιότερον τὸ ῥητορικώτερον λέγει· ὅρος δὲ καὶ βίαιος ὅρος καὶ βίαιον διαφέρει, ὅτι ὅρος οὐ βιάζεται, ἀλλὰ μόνον ὀνομάζει, ὃ δὲ βίαιος ὅρος βιάζεται καὶ ὀνομάζει· τὸ βίαιον βιάζεται μόνον, οὐχ ὀρίζεται· βίαιον δὲ ἐστὶν ἡ ἐνστασις καὶ ἀντιπαράστασις, ἃ ποιεῖ τὴν μετέληψιν. 5 Τὸ ἐξῆς οὕτως non est in Ven., qui habet: Τοῦτο δὲ ὀλιγάκις ἀπορῆσασα ἡ τέχνη πάσχει· ὀλιγάκις ἀπορῆσασα ἀντὶ τοῦ σπανίως κ. τ. λ.

Cap. VI.

Περὶ ἐργασίας ἐπιχειρημάτων.

α. Ἐργάζεται⁶ πᾶν ἐπιχείρημα ἀπὸ παραβολῆς, ἀπὸ παραδείγματος, ἀπὸ⁷ μικροτέρου, ἀπὸ μείζονος, ἀπὸ ἐναντίου, ἀπὸ ἴσου, ἀπὸ παραβολῆς, οἷον⁸ ὥσπερ γὰρ τὸ ἐργάζεσθαι κρεῖττον τοῦ ἀπρακτεῖν καὶ σχολὴν⁵ ἄγειν, οὕτως τὸ καινοτομεῖν καὶ μὴ μένειν αἰεὶ ἐν ταυ-
 τότητι λυσιτελίστερον· ἀπὸ παραδείγματος, τὸν Ξέρ-
 ξην ὅρα· πῶς καινοτομήσας τὴν ὁρυγὴν τοῦ Ἀθῶ σύν-
 τομον εὗρε τὸν πλοῦν τοῦ οἰκείου στρατεύματος· ἀπὸ⁹
 μικροτέρου, οἷον Εὐβοεῖς καινοτομήσαντες τὸ καὶ τὸ¹⁰
 κατώρθωσαν τόδε καὶ τόδε· ἀπὸ μείζονος καὶ τοῦ μὴ
 παρ' ἄλλον τολμηθέντος· δεῖ τὸν σπουδαῖον ἐφάπτεσθαι,
 μήτι γε τοῦ ὑφ' ἑτέρων γεγονότος· ἀπὸ¹⁰ ἴσου, εἰ ὁ ἐπι-
 νοῶν τι τῶν συμφερόντων συντετὸς, καὶ ὁ καινοτομῶν ἐπὶ
 τὸ συμφέρον σπουδαῖος καὶ ἐπαινετὸς διὰ τοῦτο· ἀπὸ¹⁵
 τοῦ ἐναντίου, εἰ γὰρ τὸ σχολὴν ἄγειν περὶ τὰ πρακτεῖα
 ἐπιρροφον, πῶς οὐκ ἐγκωμίων ἄξιοι οἱ τὰς τοῦ βίου και-
 νοτομίας ἐννοοῦντες;

β. Οὐ¹¹ τὰ περιστάτικα λέγει, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ πα-

6 Ἐργάζεται πᾶν ἐπιχ. Mon. et Par. om., recepi ex Ven.
 7 Ven. παρὰ μικρ. παρὰ μ. παρὰ τοῦ ἐν. παρὰ τοῦ ἱ. παρὰ πα-
 ραβ. mox ib. παρὰ παράδειγμα. 8 οἷον Pæt. om. Sch. min.
 ὅρα μὴ ποτε κ.τ.λ. Vol. V. p. 402. v. 10—17. 9 Ven. παρὰ
 μικροί. et mox παρὰ μείζονος. Mon. εὐβοῆς καινοτομήματος.
 Sch. min. ἃ δοκοῦσιν εἶναι τινες ἐπιχ. Μινουκιανὸς λέγει
 καὶ Μητροφάνης. Ἀπὸ περιστάσεως· τῆς ἐργασίας δηλονότι
 λέγει, καὶ οὐδετέρως εἶπε διὰ τὸ προεπιτεῖν ἀπ' αὐτῶν τούτων ἃ
 δοκοῦσιν. Ἀλλὰ καθ' ἕκαστον· οὐ γὰρ ἐν ἑκάστῳ κεφάλαιον
 μόνον ἔχει τὰς ἐργασίας, ἀλλὰ ἐν ἑκάστῳ ἐπιχείρημα, καὶ διὰ τοῦ-
 το ἀμύθητος ἡ ἐπιχειρήσας αὐτῶν. 10 Ven. παρὰ τοῦ ἴσου,
 οἷον εἰ. 11 Ven. praemittit: Ταῦτα δὲ οὐ καθ' ἕκαστον κε-

ραβολῆς καὶ παραδείγματος, καὶ ἀπὸ μικροτέρου, καὶ ἀπὸ ἴσου καὶ μείζονος καὶ ἐναντίου. Ἰστέον ¹² δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ ἥττονος ἐργαζόμενον ἐπιχειρήμα ἐπιτιμητικῶς αἰεὶ εἰσάγεται· δεινὸν τὸ μὲν λόγοις ὑβρικότα ¹³ εὐ-
 5 θύνεσθαι, τὸν δὲ παίσαντα ἀγρίεσθαι.

γ'. Σημείωσαι, ¹⁴ ὅτι ταῦτα οὐ καθ' ἑκάστον ζητοῦνται κεφάλαιον, ἀλλὰ καθ' ἑκάστον ἐπιχειρήμα, ἐπιχειρήματα δὲ καθ' ἑκάστον κεφάλαιον εὐρίσκονται ¹⁵· κατὰ τὰ περιστατικὰ μόρια ἐν κατασκευῇ· καὶ ἐν τῇ λύσει ¹⁶ ὥστε ἑκάστον τῶν δώδεκα κατὰ τὰ ¹⁷ ἐξ ταῦτα εὐρίσκει-
 10 σθαι τὰ δοκοῦντα εἶναι ἐπιχειρήματα, ἀλλὰ μὴ ὄντα, ὡς γίνεσθαι καθ' ἑκάστον κεφάλαιον, εἰ ἐγχωροίη, κατὰ τὴν διαίρεσιν τῆς τέχνης ἐργαζόμενα ἐπιχειρήματα ἰβδομήκοντα καὶ δύο· εἶπον δὲ κατὰ τὴν διαίρεσιν τῆς τέ-
 15 χνης· ἐπειδὴ ἡ μὲν τέχνη ἐπίσταται ταῦτα, ἡ φύσις δὲ τῶν πραγμάτων οὐκ ἐπιδέχεται ταῦτα ἐν πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις, διὸ, ὡς ἐγχωροίη, ἐν τοῖς ἀγῶσι χρῆσόμεθα.

δ'. Ἰστέον, ὅτι αἱ ἐργασίαι ἀπὸ τῶν περιστατικῶν λαμβάνονται· οἷον ἡ ἐκ παραβολῆς ἀπὸ ¹⁸ προσώπου, ἡ
 20 πράγματος, ἡ αἰτίας, ἡ χρόνου, ἡ τρόπου, ἡ τόπου, ὁμως καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἐργασίας, πλὴν παραδείγματος· τοῦτο γὰρ γίνεται ἐκ τῆς παραβολῆς, ἥνικα ἐκ προσώπου λαμβάνεται ἡ παραβολή, καὶ οὐκέτι χώραν ἔχει ἐπὶ ¹⁹
 τῶν

φάλαιον ζητηθήσεται. ^{11b}. τὰ παρὰ παραβ. κ. π. καὶ παρὰ μικροτέρου καὶ ἴσου. ¹² Ven. ἰστέον, ὡς τὸ παρὰ ἥττονος. Mon. τὸ om., recepi ex Ven. ¹³ Mon. ὑβρικοτέροις. Par. λόγοις μὲν ὑβρικότα. Ven. τὸν μὲν λόγῳ ὑβρικότα εὐθ. τὸν παίσαντα δὲ ἀφ. Ὡσπερ καὶ κεφάλαιον τεθέντος καὶ τὰ ἐξῆς. Ἰστέον, ὅτι αἱ ἐργ. litt. δ. ¹⁴ σημείωσαι Mon. om. ¹⁵ Ven. ἡ ἀπό. ¹⁶ ἐπὶ Par. om. Par. post litt. δ., addit: κάλλιστα τὴν ἐργασίαν τῶν ἐπιχειρημάτων ποιησάμενος νῦν μίμναις ἐπὶ τὴν ἐργασίαν, καὶ λέγει, ὅτι ὥσπερ τὰς λύσεις δι' ἐπιχειρημάτων κατασκευάζομεν, οὐ-

τῶν λοιπῶν περιστάτικῶν· οὐ γάρ ἐστι διάφορον ἄλλο παραβολῆς καὶ παραδείγματος, ἢ ὅτι τὸ μὲν ἐκ προσώπου αἰεὶ λαμβάνεται, ἢ παραβολή ¹⁷ δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων περιστάτικῶν.

C a p. VII.

Περὶ ἐνθυμημάτων.¹

5

α'. Τόποι ἐνθυμηματικοὶ εἴκοσι καὶ εἰς. α'. ἐκ τοῦ ἐναντίου. β'. ἐκ τοῦ ἐνδεχομένου. γ'. ἐκ τῶν πρὸς τι. δ'. ἐκ τῶν αἰτίων. ε'. ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον. ς'. ἐκ τῆς ἀκολουθήσεως. ζ'. ἐκ τῶν εἰρημένων. η'. ἐκ τοῦ ἀναλόγου. θ'. ἐκ τοῦ παραδείγματος. ι. ἐξ ἀπαγωγῆς ¹⁰

τω καὶ τὰ ἐπιχειρήματα διὰ τῶν ἐργασιῶν, καὶ κείνας δι' ἐνθυμημάτων· περὶ δὲ τούτων ἀπάντων οὐ μόνον ἐν τῇ παρόντι κεφαλαίῳ διαξιμῖν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις δυαίν. Ἐκ τοῦ ἐναντίου· ἡ σωφροσύνη ἐναντίον ἐστὶ τῆς ἀκολασίας. Ἀπείροις· τοὺς ἀτέχτους λέγει ἀπείρους, οὐ τοὺς πολλούς. Στρατευόμενος· ἰοστρατεύσθαι πρᾶγμα. Παρὼν ἐφ' ᾧ πᾶσιν· εἰδέναι δεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ πρᾶγματος ἐπιχείρημα· ὅτι ταῦτόν ἐστι τῇ κεφαλαίῳ. Τὸ καλὸν τοῖς ἐξ κεφαλαίοις τῆς πραγματικῆς διαιρεῖται, νομίμῳ, δικαίῳ, συμφέροντι, δυνατῷ, ἐνδόξῳ, ἐκβησομένῳ. Γονέας τιμᾶν· οἶόν ἐστι τὸ τοῦ Χύμ· προεῖρηται δὲ ἐν τῇ περὶ ἐπιχειρημάτων. Ἐκ παραβολῆς· παραβολή ἀόριστος, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ ὥς. ¹⁷ Ven. ἢ παραβολή καὶ παρὰ τῶν περιστάτικῶν.

1 In Ven. ordo capitum: περὶ ὅρου. περὶ διασκευῆς, cui sine titulo proprio subjungitur cap. περὶ ἐνθυμημάτων, ordine nostri commentarii prorsus inverso. Transit enim ad ἐνθύμημα in verbis, quae noster habet sub litt. β'. multo post init. Συνίστημι δὲ ὁ συλλογισμὸς, ὡς φησι Νεοκλῆς, consentiens cum nostro usque ad finem capitis: tum vertitur ad litt. α'. Ἐνθύμημά ἐστι τὸ ἐν τῇ διανοήματι ἔχον — ὁ ἀκρωτέρος. Τόποι δὲ ἐνθυμηματικοὶ καλοῦνται ἐκ τοῦ ἐναντίου κ. τ. λ.

ια. ἐκ τῆς διαιρέσεως. ιβ. ἐκ τῆς κρίσεως. ιγ. ἐκ τῶν
 καιρῶν. ιδ. ἀπὸ ² μεταλήψεως. ιε. ἀπὸ τῶν ἱπομένων.
 ις. ἐξ ὀρισμοῦ. ιζ. ἐξ ὑποθέσεως. ιη. ἐκ τῶν ἀμαρ-
 τανομένων. ιθ. ἐκ τοῦ ἔνεκα. κ. ἐκ τοῦ ἀνόματος.
 5 κα. ³ ὅταν ἐκ τῶν προδιαβεβλημένων καὶ ἀνθρώπων καὶ
 πραγμάτων τὴν αἰτίαν τοῦ παραδόξου λέγωμεν. τὰ δὲ παρα-
 δείγματα κατὰ πόδας. Εἴπωμεν οὖν πρῶτον, τί ἐστὶν ἐνθύ-
 μημα. ἐνθύμημά ἐστι τὸ ἐν τῷ διανοήματι ἔχον τὴν δύ-
 ναμιν καὶ τὴν σύστασιν· διάνοια γάρ ἐστι τις ἐκ μά-
 10 χης λεγομένη ἐν ἀκολουθίας σχήματι. ⁴ καὶ ἀπλῶς τὸ
 ἐνθύμημα συλλογισμὸς ῥητορικὸς ὑπάρχει· καὶ γὰρ ἀτε-
 λὴς ἐστι. καὶ ἄλλως, ἐνθύμημά ἐστι συλλογισμὸς ἀτε-
 λὴς· καὶ ἀναγκαῖον τὴν ἐπὶ μέρους ἢ τὸ συμπέρασμα
 λείπειν τῷ λόγῳ. διόπερ εἴρηται κυρίως ἐνθύμημα, ὅτι
 15 προσενθυμεῖται τὸ λείπον ὁ ἀκροώμενος.

Πρῶτος τοίνυν τόπος ἐνθυμημάτων ὁ ἐκ τοῦ ἐναν-
 τίου κ. τ. λ. Vol. V. p. 404. v. 3. — p. 406. v. 17.

β. Ἐνθύμημά ⁵ ἐστὶν, ὡς Νεοκλῆς, λόγος προειρη-
 μένων τινῶν περὶ τοῦ ζητουμένου ἢ περὶ τοῦ καθηγου-

2 Ven. ἐκ μεταλήψεως· ἐκ τῶν ἐπ. 3 Ex κα. Mon. fecit
 καί. Pat. κα. πρῶτος. Ven. προβεβλημένων καὶ ἀνθρώπων πραγμά-
 των τὴν αἰτ. τοῦ παρ. λέγωμεν· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐστὶν, ὅταν τὰ
 ἐναντία τοῖς ἐναντίοις ἀκολουθεῖ. οἶον, καὶ γὰρ εἰ ἡ σωφ. κ. τ. λ.
 Numeros δεύτερος, τρίτος Ven. om. constanter ponens: ὁ δὲ ἐκ
 τοῦ ἰνδεχομένου· ἐκ δὲ τῶν πρὸς τι etc. 4 σχήματι Mon. om.
 id. habet: λογισμὸς ῥητ. Ven. ῥητορ. συλλογ. Sch. min. δόξαν
 δριμύτητος· τὴν ὑπόληψιν τῆς ἰσχύος. "Ὁ τί τί ἐστίν" ἀντὶ
 τοῦ ὅ ἐστι. τοῦτο δὲ διδάσκει ὅτι λέγει, ὅτι συγκριτικῶς ὕπαν ἐκφέ-
 ρεται· ὅπως δὲ εὐρίσκεται, ἀπὸ τῶν περιστατικῶν· ὅπου δὲ, ἐπὶ
 τοῦ τέλους τῆς κατασκευῆς, μετὰ γὰρ τῆς ἐργασίας ἐπάγεται αὐτ.
 "Ἢ τάξις, φησὶν, αὕτη" τὸ εἰδῆναι τί ἐστὶ καὶ ὅπως καὶ ὅπου
 εἰρίσκεται, πρὸς ἀνάγκης εἶναι ποιεῖ τὸ δριμὺ δοκεῖν τὸ ἐνθύμημα.
 5 Absunt haec a Ven. usque ad p. 761. v. 16.

μένου αὐτοῦ, καὶ τινὰ δὲ συνήχησιν ἔχοντων τῶν ἀκροα-
 τῶν, τὸ ἐνδεὶον κεφαλαιωδῶς καὶ συνειλημμένως προστι-
 θείς· ὡς δ' ἐνιοι, ἐνθύμημά ἐστι τοῦ προηγουμένου ἐπι-
 χειρήματος συμπέρασμα, προσαγόμενον τῷ ζητήματι ἐν
 μιᾷ περιόδῳ· ὡς δὲ Ἀρποκρατίων, ἐνθύμημά ἐστι λόγος 5
 πρὸς ἀπόδειξιν λαμβανόμενος τῶν ὑποκειμένων· τινὲς δὲ
 οὕτως· ἐνθύμημά ἐστιν ὁ συγκατασκευάζει τὸ προκειμέ-
 νον κεφάλαιον. Νεοκλῆς δὲ οὕτως ὀρίζεται· ἐνθύμημά
 ἐστι συνεστραμμένος λογισμὸς ἀτελής καθ' ἐν ἀξίωμα,
 οὐχ ἀπλοῦν ἢ ὁμοιον, οὐχ ἀπλῶς ἐκφερόμενον· τῶν δὲ 10
 ἐνθυμημάτων τὰ μὲν ἐστὶν ἀπλῶς ἐνθυμήματα, τὰ δὲ
 καὶ ἐπενθυμήματα, περὶ ὧν ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ ἐροῦμεν.
 διαφέρει δὲ συλλογισμὸς διαλεκτικὸς καὶ τὸ ἐνθύμημα,
 ὡς Ἀλέξανδρός φησι, ταύτῃ, ὅτι ἐν μὲν τῷ διαλεκτικῷ
 συλλογισμῷ κ. τ. λ. Vol. V. p. 403. v. 16. — p. 404. v. 2. 15
 διαφέρει δὲ καὶ ἐπιχειρήματος τὸ ἐνθύμημα, τὸ μὲν γὰρ
 ἐπιχειρημα θέσις ἐστὶ νοήματος καὶ μερικὸν ζήτημα, πρὸς
 τὴν καθόλου καὶ γενικὴν ζήτησιν ἔχον τὴν ἀναφορὰν,
 τὸ δὲ ἐνθύμημα τοῦ τεθέντος ἐπιχειρήματος συντακτικὴ
 μετὰ κατασκευῆς ὁ ἐπάνοδος. Ἀλέξανδρος δὲ φησιν, ὅτι 20
 τὸ ἐπιχειρημα τελειώτερον εἶναι δοκεῖ τοῦ ἐνθυμήματος,
 οὐ γὰρ μόνον, φησί, βούλεται τὰ τε λήμματα καὶ τὴν
 ἐπιφορὰν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τὴν πρότασιν, ἧς καὶ ἡ πίστις
 γίνεται, οἷον οὗτος κέκλωκε, φῶρια γὰρ ἔχει, οὐκ ἂν
 γὰρ ἔχει τὰ φῶρια μὴ κλέψας· ὥστε κέκλωκε· τῷ τοί- 25
 νων μεταχειρισμῷ ἀλλήλων διαφέρει· ἐὰν μὲν γὰρ μερί-
 ζης τὴν πίστιν εἰς τε πρότασιν καὶ λήμμα καὶ συμπέ-
 ρασμα, ἐπιχειρημα γέγονεν· ἐὰν δὲ τιθεῖς τὰ προηγού-
 μενα μόρια συστρέψας ἑπενέγκῃς τι, ἐνθυμηματικῶς
 ἐξοίσεις. Νεοκλῆς δὲ οὕτω φησί· τοῦ δὲ ἐνθυμήματος 30
 τὸ ἐπιχειρημα ταύτῃ διαφέρει, ἢ τὸ μὲν ἐπιχειρημα καὶ
 τὴν τῶν λημμάτων παραμυθίαν παρέχει· τὸ δὲ ἐνθύ-

6 Mon. συντακτικὴν μετασκευῆς.

7 Mon. οὐ στρέψας.

μημα ἐφ' ὁμολογουμένοις τισὶν πρόβουσιν. ὁ δὲ συλλο-
 γισμὸς, ὡς φησι Νεοκλῆς, δισσωῶς ἐκφέρεται· ἡ γὰρ τὸ
 ζητούμενον τίθεται, ἔπειτα τὰ λήμματα καὶ τὸ ἐπισυν-
 δέον⁸ ἐπιφέρεται, οἷον ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος, τὸ γὰρ
 5 ἀεικίνητον ἀθάνατον, ἢ πρὸ τοῦ ζητουμένου τῶν λήμ-
 μάτων τιθεμένων· ἐπιφέρεται τότε τὸ ζητούμενον, οἷον
 ἡ ψυχὴ αὐτοκίνητος, τὸ αὐτοκίνητον ἀεικίνητον· τοῦτο
 δὲ ἀθάνατον ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος· τὸ δὲ αὐτὸ, φησί,
 πρῶγμα ὅταν μὲν προτιδῇται, καλεῖται πρότασις, ὅταν
 10 δὲ ἐπιφέρηται, ἐπιφορά· οὐδέποτε δὲ ἄνευ τῆς προτά-
 σεως ἐπιφορά, ἐπάγεται. Δημοσθένης μέντοι τοῦτο πε-
 ποιήκε, μὴ προδῆς γὰρ πρότασιν, ὅτι καλλίων Καλλίας
 Θεμιστοκλέους, κοινὴν τοῖς λήμμασιν ἐπήγαγε τὴν ἐπι-
 φοράν. τοῦτο δὲ ποιητέον, ὅταν τὴν ἐναντίαν γνώμην,
 15 οἷς ἂν μέλλῃς λέγειν, οἱ ἀκούοντες ἔχωσιν· συνέστηκε
 δὲ ὁ συλλογισμὸς, ὡς φησι Νεοκλῆς, ἐκ προτάσεως καὶ
 ἐκ⁹ τοῦ καθηγούμενου τῆς προτάσεως. καὶ ἐκ τοῦ ἐπι-
 συνδέοντος τὸ καθηγούμενον τῆς προτάσεως, οὐδενὶ τῶν
 λοιπῶν τῆς αὐτῆς οὔσης· τῷ γὰρ συλλογισμῷ τῷ νῦν
 20 χρώμεθα ἀντὶ τοῦ συνακτικοῦ λόγου, οὐχ ὡς οἱ Στωϊ-
 κοί, ἐπὶ τοῦ κατὰ δύναμιν τροπικοῦ προάγοντες· τῇ δὲ
 προτάσει, φασί,¹⁰ πρόσκειται οὐδενὶ τῶν λοιπῶν τῆς αὐ-
 τῆς οὔσης· ἐπειδὴ ὁ ῥητορικὸς συλλογισμὸς οὐ συνάγει
 τι τῶν συλλαμβανόμενων· πρότασιν μὲν γὰρ ἔχει, κα-
 25 θηγούμενον δὲ οὐ. ἀληθοῦς δὲ τῆς προτάσεως οὔσης,
 ἥτοι ὡς¹¹ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀληθές ἐστι τὸ ζητούμενον,
 ἡ αἰ, οἷον τὸ τὰ φώρια παρὰ τούτῳ εὐρησθαι· τοῦ
 μὲν ἐξ ἅπαντος, φησί, τεκμήριον λεγόμενον, τοῦ δὲ ἐπὶ
 πλεῖστον εἰκὸς, ἐπειδὴ συνδέον ἐστὶ τὸ τὴν πρὸς ἄλλην

8 Mon. τὸ εἰ συνδέον. 9 καὶ ἐκ τοῦ καθηγούμενου — —
 ἐπισυνδέοντος τὸ καθ. τῆς προτ. Ven. om. 10 Ven. φημί. 11
 ὡς et οἷον post αἰ Ven. om. idem habet ut Mon. παρὰ τοῦτο
 εὐρησθαι.

σχέσιν τῆς προτάσεως καὶ τοῦ προκαθηγουμένου παρισ-
 τῶν. οἷον· τὰ φώρια ἔχων κέκλοφας. περὶ μὲν οὖν συλ-
 λογισμῶν τοσαῦτα· τῶν δὲ ἐνθυμημάτων ὅποσα μὲν κα-
 τὰ τῶν συνεχόντων ¹², τὴν καθήγησιν μόνην πρόεισι κα-
 θολικῶς, ὡς φησι Νεοκλῆς, ἐξενεχθέντα γνῶμαι εὐθὺς 5
 γίνονται· ὅποσα δὲ καὶ τὸ καθηρούμενον τοῦ ζητουμέ-
 νου περιεῖληφε, πάντως περιέχει γνωμικῶς ἐξηγῆθαι δυ-
 νάμενον· ἀπλῶς γάρ, φησὶ, τὸ ἐπισυνδέον τὴν καθήγη-
 σιν ἐν συλλογισμῷ καθολικῶς ἐξενεχθὲν γνώμη γίνεται·
 καὶ ἀνάπαλιν δὲ ἀπὸ πάσης γνώμης ἐνθύμημα δύναται ¹⁰
 γενέσθαι, γνώμη δὲ ἐστίν, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος, καθο-
 λικὴ ἀπόφασις περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων, καὶ ¹³
 οὕτως ἔχειν ὀφειλόντων. τῶν δὲ γνωμῶν ἓναι μὲν ¹⁴
 χωρὶς ἀποδείξεως λέγονται, οἷον, εἰς οἰωνὸς ἄριστος· αἱ δὲ
 μετὰ ἀποδείξεως· τούτων δὲ αἱ μὲν λεληθυῖαν ἔχουσι-τὴν ¹⁵
 ἀπόδειξιν, αἱ δὲ φανεράν· λεληθυῖαν μὲν, ὡς αἱ τοιαῦται·

Ἔδει γὰρ ἡμῶς σύλλογον ¹⁵ ποιουμένους
 Τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὃς ἔρχεται κακά.
 Τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνοισι ληλασμένον ¹⁶

Χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

20

τοῦ μὲν γὰρ τὸν φύντα θρηνεῖν ἀπόδειξις τὸ, εἰς ὃς
 ἔρχεται κακά· ὡσαύτως καὶ τοῦ ἐπὶ θανόντι χαίρειν τὸ
 πόνων ληλασμένον· φανεράν δὲ ἔχουσιν αἱ τοιαῦται τὴν
 ἀπόδειξιν, ἐστὶ μήτηρ πατὴρ φιλοτεκνοτέρα, ἢ μὲν γὰρ
 αὐτῆς οἶδεν ὄντα, ὃ δὲ οἶεται. Διαφέρει δὲ γνώμης ἐν- ²⁵
 θύμημα, ὡς Ἀλέξανδρός φησι· τῆς μὲν ἀναποδείκτου
 προδήλως διαφέρει, τῷ ἐκείνῃ μὲν ψιλὴν εἶναι ἀπόφα-
 σιν, τὸ δὲ ὡσπερ συλλογισμόν τινα, τῆς δὲ ὑποδεδειγμέ-

12 Ven. συνεχόντων. sq. μόνην Mon. om. 13 Ven. ἦ. 14
 ἓναι μὲν χωρὶς ἀποδ. — — τούτων δὲ Mon. et Par. om., recepi ex
 Ven. 15 Mon. συλλογισμούς. Ven. σύλλογον. Par. συλλόγους.
 — Eurip. Cresphont. Fr. I. 16 Ven. πεπαισμένον. infra idem
 ληλασμένον.

νης, ¹⁷ ἢ τὰ μέρη τῶν ὅλων, ἐμπεριέχεται γὰρ τῇ γνώ-
 μη τὸ ἐνθυμήμα, ¹⁸ μέρος δὲ ἐκείνο, καθὸ ἡ ἀπόφασις
 ἀποδεδεικται. ἔτι τῶν ἐνθυμημάτων τὰ μὲν ἐστὶν ἐλεγκτι-
 καὰ κ. τ. λ. Vol. V. p. 406. v. 18. — p. 410. v. 5. Σχήμα-
 5 τα δὲ ἐνθυμημάτων τέσσαρα, ἀποδεικτικόν, ἐλεγκτικόν,
 συλλογιστικόν, μικτόν. ἀποδεικτικὸν μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἐξ
 ἀκολουθῶν κώλων τὴν ὑποταγὴν ἔχον, οἷον ἔχει, ¹⁹ ὅσῳ
 τοίνυν κρεῖττον δοκεῖν εὐήθη, ἢ πονηρόν εἶναι, καὶ τὰ
 ἐξῆς· ἐλεγκτικὸν δὲ, τὸ ἐξ ἐναντίων κώλων συνιστάμε-
 10 νον, οἷον ²⁰ τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον
 εἶναι καὶ ἐξῆς· συλλογιστικὸν δὲ τὸ ἄλλο ἐξ ἄλλων δει-
 κνύμενον· οἷον ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθῇην καὶ ²⁰ ἐξῆς,
 μικτόν δὲ ἦτοι ἐπιχειρηματικόν, ὃ μετὰ τὴν πρόθεσιν εὐ-
 θύς ἅμα τῷ ἐπιχειρήματι ἐκφέρεται, οἷον τὸ τοιόνδε,
 15 ὥσπερ ἂν αἷτις ἐκείνων ἰάλω, σὺ τὰδε οὐκ ἂν ἔγραψας, ²¹
 καὶ ἐξῆς. ἀρταται δὲ κ. τ. λ. ²² Vol. V. p. 410. v. 5—7.

17 In voce ἀποδιδειγμένης Mon. et Par. 2. paragraphum fi-
 niunt, et Schol. minus, pertinens ad verba: „σχῆμα μὲν ἔχοντα
 συγκριτικόν“ interjiciunt: „Ὡς ἔχει αὐτὸ τὸ τοῦ τεχνικοῦ, καίτοι
 ἐκεῖνος μὲν διώρυσσεν ὄρος, ἡμεῖς δὲ γῆν, σχῆμα γὰρ συγκρίσεως τὸ
 ὄρος πρὸς γῆν. λήψη οὖν καὶ ἕτερα ἐνθυμήματα, εἰ βούλῃ, ἀπὸ
 τῶν περιστάτικων, ἅφ’ ὧν καὶ τὸ ἐπιχειρήμα τυχὸν τὸ γῆν ὁρῶ-
 μαί· οἷον καίτοι ἐκεῖνος μὲν ἐν χειμῶνι, ἡμεῖς γὰρ ἐν θέρει· ὅπερ
 ἐστὶν ἀπὸ τοῦ χρόνου· καὶ Ξέρξης μὲν, ἵνα προσθῇ τῇ ἀρχῇ, ἡμεῖς
 δὲ, ἵνα μὴ ἀλώμεν. ἀπὸ αἰτίας δὲ τούτου· τὰ τοιαῦτα μὲν οὖν εἰσιν
 ἀπὸ τῶν περιστάτικων μορίων ἐνθυμήματα, ἔχουσι δὲ σχῆμα συγκρί-
 σιως, εἰσὶ δὲ ἐπενθυμήματα. Cum hoc scholio conjungunt: ἢ τὰ
 μέρη τῶν ὅλων αἰγ. Restitui ordinem ex Par. 1. 18 Mon. ἐπ-
 ενθύμημα. 19 οἷον ἔχει Par. om. Mon. habet ἔχω. Ven. οἷον,
 ὅσῳ τοίνυν εὐήθη κρεῖττον δοκεῖν, 19* pro cor. pag. 267.
 20 Phil. III. pag. 115. Ven. τὰ ἐξῆς, 21 Mon. οὐκ
 ἀνέγραψας, scripsi ἂν ἔγραψας. Ven. οὐκ ἔγραψας καὶ τὰ
 ἐξῆς. 22 Ven. pergit: προσθήσομεν δὲ καὶ ταύτας τῇ περὶ
 τοῦ ἐνθυμήματος διδασκαλίᾳ. tum transit ad ea quae in nostro

ζ'. Ὡς περ γὰρ τὸ ἐπιχείρημα κατασκευάζει ἡ ἐργασία, οὕτως καὶ τὸ ἐνθύμημα κατασκευάζει τὴν ἐργασίαν, φησὶν. 23

C a p. VIII,

Περὶ ἐπενθυμήματος.

α'. Ἰστίον ὅτι ἡ τοῦ λόγου μεταχειρίσις τὸ εὐρεθὲν 5
δευτέρον ἐνθύμημα δοκεῖν ποιεῖ καὶ ἑπενθύμημα εἶναι. ἐπενθύμημα δέ ἐστιν ἐπὶ φθάνοντι ἐνθυμήματι, ἕτερον ἐπινοούμενον ἐνθύμημα· οἷον καὶ ὁ μὲν Περσῶν βασιλεὺς ἵνα πλεονεκτήσῃ, διώρυξεν, ἡμεῖς δέ, ἵνα μὴ πλεονεκτώμεθα, ἐνθύμημα. εἴτα ἐπὶ τούτῳ καὶ ὁ μὲν ἐπειγόντων τῶν 10
μειζόνων αὐτὸν ὁμῶς τοῦ πλεονεκτεῖν ἕνεκα ἐποίησε τὰ χαλεπώτερα, ἡμεῖς δέ οὐδενὸς ἄλλου καλοῦντος ἡμᾶς, ἵνα μὴ ζημιώμεθα, 2 τὸ πρᾶγμα οὐχ ὑποστησώμεθα, ἐπενθύμημα. πολλάκις δέ ἡ φύσις τῶν πραγμάτων καὶ

commentario in fronte capitis sunt: ἐνθύμημά ἐστι τὸ ἐν τῷ
διανοήματι ἔχον. 23 Par. 1. addit: καὶ εἰ λύσις μὲν εὐπορήσειεν· προσεπακουστίον τὸ μάλιστα, ἵνα μὴ δοκῇ ἑλλιπῶς ἔχειν τὸ χωρίον, καὶ στικτίον ἀπὸ τοῦ· καὶ ἡ λύσις, μίσας, ἄχρι τῆς εὐρούσης πάλιν, ἐκτίσει δὲ στικτίον τελείαν. Εὐρούσης πάλιν· ἰστίον, ὅτι τινὲς κακῶς ἀναγινώσκοντες οὐκ ἐπιβάλλουσι [Par. 1. ἐκβάλ.] τῷ νοήματι καὶ φάσκουσιν, ἑλλιπῶς ἔχειν τὸ χωρίον, λέγοντος τοῦ πλείων ἢ δορυμύτης γίνεται· οὐχ οὕτω δὲ ἔχει, ἀλλὰ μόνον προσεπακούειν δεῖ τῷ· καὶ εἰ ἡ λύσις, τὸ μάλιστα, ἵνα νοῆται ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἰς ἄπειρον προχωρεῖν δύνασθαι τὴν δορυμύτητα. Σχῆμα συγκριτικό· συγκριτικῶς λέγει ἐκφέρεσθαι τὰ ἐνθυμήματα τὴν ἐκ παραβολῆς ἢ τινά ἄλλην τῆς ἐργασίας μεταχείρισιν.

1 καὶ Par. om. v. 7. Mon. ἐκότερον, scr. ἕτερον. Sch. min. "Ὅρος ἐπενθυμήματος· ἐπὶ προειρημένῳ προλαβόντι· τὸ γὰρ, καίτοι ἐκείνος μὲν διώρυξεν ὅρος, ἡμεῖς δὲ γῆν, ἐνθύμημα ὃν πρὸς τὴν ἐργασίαν ὀρεῖ, τὴν καὶ γὰρ βασιλεὺς διώρυξε τὸν Ἄθω. 2 Par. ζημιωθώμεν.

τοῦ ἐπενθυμήματος. ἰδίαν εὐρεῖσιν κατασκευάζει. καὶ
 ἔστιν³ οὐ διὰ τὸ δευτέρως ταγῆναι καλεῖσθαι ἐπενθύ-
 μημα, ἀλλὰ διὰ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος, οἷον⁴ δει-
 νὸν τὸ ἁμαρτάνειν πιστὸν ὄντα, εἴτα ἐκ τοῦ ἐναντίου,
 5 ὅτι καὶ ὁ ἄπιστος ὀφείλει φεύγειν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ φύ-
 σεως τὸ καλὸν ἐπιστάμενος, τὸν δὲ πιστὸν οὐ μόνον τὰς
 ἁμαρτίας ἐκκλίνειν χρεὼν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐκ πίστεως
 αὐτοῦ προσγενομένην γνῶσιν πᾶσαν μετιέναι ἀρετὴν.
 Τοῦτ' ἔστιν ἀληθινὸν ἐπενθύμημα, ὥς φησιν ὁ τεχνικός,
 10 οἷον δεινὸν τὸ ἀδικεῖν τὴν πατριδα· εἴτα ἐργάσατο, φη-
 σίν, ἐκ τοῦ ἐναντίου· χρηὴ γὰρ ἀδικεῖν πολεμίους, εἴτα
 τὸ ἐνθύμημα, ὅτι χαλεπώτερον ἔστιν ὁ πολίτης ἀδικῶν
 τοῦ πολεμίου. ὅτι ὁ μὲν διὰ τὸ γένος συγγνώμην ἔχει·
 ὁ δὲ ἐπιτείνει διὰ τὸ πολίτης εἶναι τὸ μῖσος·⁵ τούτῳ τῷ
 15 ἐνθυμήματι εἰ προσγένοιτο τὸ, καὶ μάλιστα ἂν ὁ πολίτης
 ἀριστεύς ᾗ ὁ ἀδικῶν, οὐδ' ὀδοκεῖ πρότερον εὖ πεποιηταί,
 καὶ λοιπὸν τοῦτ' ἔστι τὸ ἐκ τῆς φύσεως τοῦ αὐτοῦ πρά-
 γματος ἀληθινὸν ἐπενθύμημα μετὰ προσθήκης τινὸς
 δριμύτητα χαριζόμενον αὐτῷ τῷ ἐνθυμήματι, καὶ λοιπὸν

3 Mon. ἔστιν οὐσία οὐ διὰ etc. Sch. min. πάλιν συνάψει·
 τοῦτο ἐνθύμημα ἐξ αἰτίας· τοῦτο ἐπενθύμημα ἐξ αἰτίας. τὸ δεύτε-
 ρον· τὴν διάνοιαν δηλονότι. 4 Ven. qui omīssa litt. α. et β'.
 solam litteram γ'. continet ad calcem hujus sectionem hanc
 subjecit ita: Εἴτα ἐπενθύμημα θείης, χαλεπώτερός ἐστιν ὁ πολίτης
 ἀδικῶν τοῦ πολεμίου· ὅμοιον τοῦτο ἐνθύμημα ἐπενθυμήματι τούτῳ,
 δεινὸν τὸ ἁμαρτεῖν πιστὸν ὄντα· εἴτα ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἐπεὶ καὶ ὁ
 ἄπιστος ὀφείλει φεῖδεσθαι τῆς ἁμαρτίας, ὥς ἐκ φύσεως τὸ καλὸν
 ἐπιστάμενος. τὸν γὰρ πιστὸν οὐ μόνον τῆς ἁμαρτίας ἐκκλίνειν χρεὼν,
 ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς πίστεως αὐτοῖς προσγενομένην γνῶσιν πᾶ-
 σαν μετιέναι ἀρετὴν. καὶ τοῦτο γὰρ ἀληθινόν ἐστιν ἐπενθύμημα.
 5 Mon. τὸ μισεῖσθαι. Sch. min. Λοιπὸν τοῦτο τὸ ἐκ τῆς φύσεως
 τοῦ αὐτοῦ πράγματος. Σημείωσαι, ὅτι διπλὴ συγκριτικὴ ἐπίστασις
 ἔστιν ἐπενθύμημα καὶ οὐδὲν ἄλλο.

οὕτω γίνεται, καὶ καλεῖται ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ προβλη-
ματι, διπλῇ συγκριτικῇ ἐπίτασις περιττοτέραν δομιύτητα
χαριζομένη αὐτῷ τῷ ἐνθυμήματι.

β'. Ἰστίον δὲ, ὅτι τεθὲν κεφάλαιον πρῶτον λύεται
ἀπὸ τῆς ἐνστάσεως καὶ ἀντιπαραστάσεως. β'. εἴτα προς- 5
λαμβάνονται ἐπιχειρημα εἰς κατασκευὴν ἀπὸ τῆς περι-
στάσεως. γ'. εἴτα ἐργάζεται ἀπὸ τῶν ἐξ τῶν δοκούντων
εἶναι ἐπιχειρημάτων, μὴ ὄντων δὲ ἐπιχειρημάτων, οἷον
παραβολῆς, παραδείγματος, μικροτέρου, μεζονος, ἴσου,
ἐναντίου. δ. εἴτα ἕκαστον τούτων ἐπιφέρεται ἐπινθύ- 10
μημα. ε. τὰ δὲ ἐνθυμήματα εὐρίσκονται, σχῆμα μὲν ἔχον-
τα συγκριτικόν, εὐρεσιν δὲ ἐν τῇ συγκρίσει ἀπὸ τῶν πε-
ριστάσεων, τόπου, χρόνου, τρόπου, προσώπου, αἰτίας,
πράγματος.⁶

C a p. IX.

Περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους.

15

α. Σημειῶσαι, ¹ ὅτι οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει κατασκευὴν
τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, οἷαν καὶ
τὰ λοιπά. ἀλλ' ἴδιον τόπον ἐπέχει τῶν ἐπιχειρημάτων
τὴν ὑποδιαίρεσιν καλουμένην, ὑποδιαίρεσις δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ
ἀθρόου πράγματος εἰς λεπτὸν τομή. αὕτη δὲ γίνεται ἢ 20
κατὰ ποσότητα ἢ ποιότητα, ὅταν τὰ πολλὰ ὀλίγα ποιῶ-
μεν, ἢ τὰ μεγάλα τῶν ἐγγλημάτων εὐτελέστερα, οἷον
πατήρ τις ἀπέκτεινε τρεῖς υἱούς. ὑποδιαίρουμεν τὸ ἀπο-
κτεῖναι, καὶ τὸ ἰδίους υἱούς, καὶ τὸ τρεῖς.

β. Οὐ ² μάχεται τὰ νῦν τοῖς ἐν τῇ διαιρέσει τῶν 25

⁶ Litt. γ'. vide Vol. V. p. 410. v. 11. — p. 411. v. 13.

¹ Sch. min. ἐνθεν γὰρ καὶ τὰ ἄλλα· μὴ γὰρ ὄντων τῶν
ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους οὐδὲ ζήτημά ἐστιν, οὐδὲ κεφάλαιον, ἀλλὰ
μόνον προγύμνασμα. ² Mon. οἱ οὐ. Ven. litt. α. omitta: Οὐ

στάσεων ειρημένους, εἶγε μὲν γίνεσθαι φησι καὶ αὖξε-
σθαι τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἀφ' ὧν περ καὶ τὴν
τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσιν, ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ περιστατικά·
ἐν ταῦθα δὲ φησιν, ὥς ἐτέρως ταῦτα κατασκευάζεσθαι
5 οὐκ ἀπὸ τῶν περιστατικῶν, ἀλλὰ κακῇ καλῶς τὴν γένε-
σιν ἡμῖν τούτων ὑπέφηνε· κἀν ταῦθα τὴν ἰσχὺν αὐτῶν
καὶ ὅπως γινόμενα δεῖ κρατύνειν αὐτὰ ἀκριβῶς ὑπέ-
δειξε· πολὺ δὲ τὸ διάφορον ἔχει γενέσεις πράγματος.

Ἡ καὶ πρὸς ³ τὸ ἔπειτα τούτου συντήρησις καὶ πρὸς
10 τὸν οἰκίῳν σκοπὸν ἄφρις· τὸ μὲν γὰρ ἀπλῶς, τὸ δὲ πρὸς
τι· καὶ τὸ μὲν σχεδὸν παντός, τὸ δὲ οὐ πάντος· αὖξε-
ται μὲν οὖν ταῦτα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἀπὸ ⁴ τῶν
περιστατικῶν, ἰσχύει δὲ τῇ ὑποδιαίρεισι, οἷον ἐπὶ τοῦ
ὑποδείγματος, ἐπὶ τοῦ τούς τρεῖς υἱοὺς ἀποκτείναντος
15 κατὰ τὸν τῶν ἀκρίτων νόμον, καὶ ἀξιούντος δημοσίᾳ
τρέφεσθαι· ὁ γὰρ ⁵ τρεῖς υἱοὺς ἀποκτείνας μηδεμίαν λα-
βὼν τούτων φειδῶ πρόδηλος μισότεκνος καὶ φονεὺς, καὶ
κατὰ τοῦτο ἀνάξιος δημοσίας σιτήσεως· εἴτα τὸ τρίτον
ὑποδιαίρεισις κατ' αὐτὴν τοῦ τεχνικοῦ τὴν εἰσήγησιν·
20 εἴτα τὸ νιεῖς καὶ ἔτι τὸ ἀπέκτεινας· καὶ οὕτως τὸ ἰσχυ-
ρὸν αὐτοῖς περιποιήσῃ.

γ'. Ἔστι ⁶ δὲ ὑποδιαίρεισις ἡ τοῦ ἀθρόου πράγματος
εἰς λεπτὰ τομῇ, οἷον τρεῖς τις ἀπέκτεινεν νιεῖς κατὰ τὸν

γὰρ ἡ περίστισις κατασκευάζει τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. οὐ μά-
χεται τὰ νῦν τοῖς ἐντὸς διαιρέτων στάσεων, εἶγε ἐκεῖ μὲν γινέσθαι
καὶ αὖξεσθαι. (Mon. ἄρξασθαι. Par. αὖξεσθαι.) 3 ἢ καὶ πρὸς

τὸ ἔπειτα sqq. usque ad litt. γ'. Par. om. 4 Ven. παρὰ.

5 Mon. ὅπου γὰρ τρεῖς υἱοὺς μὴ μὴν λαβὼν τούτων φειδῶν. Ven.
ὅπου γὰρ τρεῖς υἱοὺς ἀπέκτεινας, μηδ. τούτων λαβὼν φειδῶ πρόδη-
λος εἰ μισ. κ. φ. καὶ διὰ τοῦτο ἀνάξιος εἰ δημ. 6 Ven. in bre-

vius contraxit litteram γ'. Εἰ γὰρ μηδὲν προσήκοντας ἀπέκτεινε
καὶ τὰ ἑξῆς, κατὰ τὸ τοῦ ἀντιθέτου σχῆμα τοῦτο προάγεται· ἄλλος
μὲν ἂν τὰς δικαίας ἂν ὑπόσχοι τιμωρίας· τοῦτο δὲ περιοδικῶς συν-
άγεται.

τῶν ἁκριτῶν νόμον, ὑποδιαίρεται δὲ ἕκαστον αὐτῶν, ἥτοι τὸ τρεῖς, καὶ τὸ νίεις, καὶ τὸ ἀπέχτεινεν· ὅτι δύ-
ναιται ληφθῆναι ταῦτα καὶ ἀποταθῆναι, ὡς πνεῦμα
κατὰ τοῦ ἀντιθέτου σχῆμα· ἀντίθετον δὲ σχῆμά ἐστιν,
ὅταν ἀντικείμενα ἢ ἀλλήλοις τὰ νοήματα, οἷον εἰ γὰρ 5
μὴ προσήκοντας, τὸ ὄν ὡς μὴ ὄν, εἰ γὰρ ἀλλοτρίους,
τὸ μὴ ὄν ὡς ὄν. εἰ γὰρ ὁθνεῖον, εἰ γὰρ ξένους, οὐκ ἂν
ἡγανάκτησα, καὶ τότε οὐκ ἂν ἐδυσχεράνα, οὐκ ἂν ἀπή-
τησα τιμωρίαν, νῦν δὲ φιλάτους, οὐς ἐγέννησας, οὐς
ἐθρεψας, ὑπὲρ ὧν ἔδει μάχισθαι, ὑπὲρ ὧν ἔδει δεδιέναι, 10
μή τις αὐτοὺς ἄλλος ἀποκτείνῃ, φθάσας τοῦτο ἐποίησας,
ἄρα τὸ τοιοῦτον ἄγος καταδεξαίμην, οὐκ ἐστιν εἰπεῖν.

δ. Πῶς ὁρισθεῖσα οἷον καὶ ὁ ἓνα ἀποκτείνας φο-
νεύς ἐστιν. προάγει δὲ αὐτὸ τῷ κατ' ἐρώτησιν σχήμα-
τι, ὡς ἐλεγκτικῶ ὄντι καὶ χρησίμῳ τῷ καιρῷ. 15

ε. Ἡ ὑποδιαίρεσις αὕτη τριχῶς ἢ ἀπὸ τοῦ πράγμα-
τος· οἷον εἰ γὰρ ἑτέρου τινὸς ἦρα, καὶ οὕτως ἐπὶ σὲ ἂν
ἦγον τὴν αἰτίαν· ἢ ἀπὸ τῶν ὁμοίων· εἰ 1^ο γὰρ μὴ ἦρα,

7 τῶν Mon. om. 8 δὲ Mon. om. Sch. min. Εὐρισκομένη
πολλή· γινομένη τῇ διαιρέσει πολλή. Ὅρισας ἐαντῷ· ἀντὶ τοῦ
ἐαυτοῦ μόνου ποιήσας· γίνεται γὰρ ποτε καὶ τοῦ φεύγοντος. Ὁλο-
σχερῶς· παχυμερῶς καὶ τελείως. ἀντὶ τοῦ πάντα τὰ ἀπ' ἀρχῆς
ἄχρι τέλους. Ἐαυτοῦ παῖδα· ἐκληρονομεῖ γὰρ αὐτοῦ τελευτῶντος
ὁ δημόσιος. Νοεῖται μὲν οὕτως· οὕτως εἵπομεν, ὅσον εἰς δι-
δασκαλίας ὑφήγησιν βέλτιον οὕτω νοεῖται κατὰ κῶλον τιθέμενα.
Ἀπὸ τοῦ λόγου· τοῦ πλατύναι αὐτά. Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἐπιμο-
νὴ τῆς διανοίας. περὶ πνεύματος ζῆτει τὸ τέταρτον κεφάλαιον τοῦ
τετάρτου τόμου τούτου τοῦ βιβλίου. Περὶ ἀντιθέτου ζῆτει τὸ τέ-
ταρτον κεφάλαιον τοῦ τετάρτου τόμου τούτου τοῦ βιβλίου. Περὶ
περιόδου ζῆτει τὸ τρίτον κεφάλαιον τούτου τοῦ βιβλίου, ἐν ᾧ καὶ
περὶ κῶλων καὶ σχοινοειδῶν καὶ κομμάτων διαλέγεται. Μηδὲν
προσέχοντας· κατὰ τοῦ ἀντιθέτου σχῆμα τοῦτο προάγεται, ὡς
φησιν ὁ τεχνικός. Φθάσας· προεληφώς ἄλλους εἰς τὸν φόνον. 9
Ven. praemittit: Ἐκάστη ὑποδιαίρεσις ὁρισθεῖσα. 10 Mon. ἡ, scr, εἰ,

ἀλλ' ἐνόσει νόσον ἄλλην τοῦ σώματος, ¹⁰ οὐκ ἂν καὶ
 τότε σε ἔχρινα· ἢ ἀπὸ τοῦ μείζονος· εἰ δὲ καὶ ἐμάνη,
 ἄρα οὐκ ἐπὶ σέ ἤρχετο ἡ αἰτία· τοῦτο δὲ τὸ παράδειγμα
 οὐκ ἔστι πάνυ ἀρμόδιον, ἀλλὰ ἐκείνῳ συμβαίνει ὃ ἀξι-
 5 ούμεθα παρέχειν ἐπὶ μισθῷ, ἢ τοῦτο· εἰ γὰρ ἔτεθνή-
 κει, οὐκ ἂν ἐπὶ σέ ἤγαγον τὴν αἰτίαν, παράδειγμα δὲ τὸ
 ἐπιδεχόμενον τὴν ἐξ ὑποδιαίρεσεως εἰς λεπτόν τομὴν τοῦ
 ἀθρόου, τοὺς τρεῖς τόπους, ἀπὸ τε τοῦ αἰτοῦ πράγμα-
 τος καὶ ὁμοίου καὶ τοῦ μείζονος, οἷον Φίλιππος πέπομ-
 10 φεν ἑκατὸν τάλαντα βουλόμενος πρίασθαι τὸν Δημοσθέ-
 νην· ἀπὸ τοῦ πράγματος, οὐδὲ πρὸς τὸ πολιτεύεσθαι
 σὺν τῷ Φιλίππῳ δέδωκα ¹¹ ἂν ἑκατὸν τάλαντοis τὸν
 Δημοσθένην· ἐκ τῶν μικροτέρων ὑποδιαίρεσις, μήτι γε
 πεπραγμένον, ἐκ τοῦ μικροτέρου, ἐκ τοῦ ὁμοίου· ἀλλ'
 15 ἄλλον τινὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸν τυχόντα δέδωκα ἂν,
 μήτι γε τὸν Δημοσθένην· ἐκ τοῦ μείζονος, οὐδ' εἰ μυ-
 ρία τάλαντα διδόνῃ, οὐδ' ἂν πόλεις, οὐδ' ἂν ἔθνη, ἀν-
 τὶ Δημοσθένους λήψομαι.

ζ'. Ὑπομερισμός ¹² καὶ ὑποδιαίρεσις ταυτὸν ἐστιν,
 20 ὡς δῆλον ἀφ' ὧν ἐν τῷ περὶ διασκευῆς λόγῳ φησὶν, ὅτι
 καὶ πᾶς ὑπομερισμός τὰ αὐτὰ λέγει τῇ διασκευῇ καὶ ἐπά-
 γει· δεῖ γὰρ ἐκ τῆς ὑποδιαίρεσεως εἰς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ
 ἐπανελθεῖν, τουτέστι τὴν διατύπωσιν, ἥτοι τὸ διατυ-
 πούμενον· γίνεται δὲ ἡ ὑποδιαίρεσις, ἥτοι ὁ ὑπομερισμός
 25 ἢ ἀπὸ τοῦ μικροτέρου, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, ἢ ἀπὸ τοῦ
 μείζονος.

10* Par. 1. τῷ σώματι. Sch. m. εἰς ἄλλους· ἔρωτας δηλο-
 νότι. 11 Mon. δίδωκα. 12 Mon. πεπραγμένον. Sch. min.
 ποικίλλει δὲ τοῖς σχήμασι· τοῦτο περιοδικῶς συνάγεται. Οὐκ
 ἂν εἶπον· προσωποποιῖα ἐστὶ τὸ εἰσάγειν τὸ ξαντοῦ πρόσωπον·
 οἷον εἶπον ἂν. Διδάσκει τὸν ἀκροατὴν, τίνας χάριν ὑπαλλάττει τὰ
 σχήματα, οἷον διὰ τὸ ποικίλλειν. 13 Ven. Γίνεται δὲ ὑποδιαί-
 ρεσις· πᾶς ὑπομερ. Litt. i non est in cod.

ζ. Ἰστίον, ὅτι τῶν ὁμοίων καὶ τῶν ἰδίων αἱ λεπταὶ ὑποδιαίρεισις δύνανται ἀναδέξασθαι τὰς προσωποποιίας ἀναγκαίως οὐσας, καὶ εἰ θέλεις καὶ περιόδους, καὶ παντὶ τρόπῳ δύνασαι μηκύνειν· ἄλλασι οὖν τὰ σχήματα, ἵνα μὴ προσκορὲς ἢ τὸ ἐξ ὑποδιαίρεισις, οἷον εἰ γὰρ οὐχ 5 υἷον ἀπέχτεινας, ἀλλὰ τινα τῶν μὴ προσηκόντων, οὐκ ἔδει σε δοῦναι τιμωρίαν, ποτὲ δὲ οὕτως· ἄλλος μὲν ἂν καὶ ἐπ' ἐκείνῳ τιμωρίαν ἀπήτησε, καίτοι μικρότερον ἦν τὸ ξένον, ἢ ἰδίων υἷον ἀποκτεῖναι, καλλίων δὲ μεταχείρισις αὕτη· ἄλλος μὲν ἂν καὶ διὰ τοῦτο ἐμίσησεν, εἰ καὶ 10 τοῦτου μετριώτερον ἐποίησας, ἵνα ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ πράγματος ἀρχόμενοι εἰς τὴν ἀξίωσιν ἐρχώμεθα, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῆς ἀξιώσεως ἀρχόμενοι εἰς τὸ πρᾶγμα ἐρχώμεθα. οἷον ἀπὸ τοῦ πράγματος ἐπὶ τὴν ἀξίωσιν· λαβὼν ἑκατὸν τάλαντα πρᾶσόν μοι τὸν Δημοσθένην, ἀπὸ τοῦ μικροτέ- 15 ρου ὑποδιαίρεισις. πάλιν ἀπὸ τοῦ πράγματος ἐπὶ τὴν ἀξίωσιν· οὐδ' ἄλλον τινὰ τῶν τυχόντων ἔδωκα ἂν, μήτι γε Δημοσθένην· τὸ δ' ἄλλον τινὰ τῶν τυχόντων ἐστὶ τὸ πρᾶγμα· οὐδὲ μυρία τάλαντα ἢ πόλεις λήψομαι ἀντὶ Δημοσθένους· ἀνέστρεψε γὰρ τὸ διδοίη εἰς τὸ λήψομαι, 20 καὶ τὸ Δημοσθένους ὑπὲρ ¹⁴ Δημοσθένους· καὶ γὰρ τὸ λήψομαι καὶ τὸ ὑπὲρ Δημοσθένους ἀξιώσις ἐστὶ καὶ τοῦτο· Φιλίππου λέγοντος δίδωμι, ἀναστρέφων λέγει οὐ λήψομαι, καὶ γίνεται οὕτως ἐναλλαγὴ τοῦ σχήματος, καὶ πρὸς τὸ λήψομαι καὶ τὰ λοιπὰ ἀκολουθοῦσι παραλλασ- 25 σόμενα.

η. Ἐπειδήπερ προσκορὴ τὸν λόγον γίνεσθαι ὁ τεχνικός ἐπίσταται διὰ τὸ ἀπαράλλακτον τοῦ σχήματος, τῆς παραλλαγῆς λόγον ποιούμενός φησιν· ἐπειδὴ τῇ προσωποποιίᾳ χρώμενος μακρὸν ἀποτενεῖς ¹⁵ λόγον, ἄλλαξον 30 τὸ σχῆμα· τοῦτο δὲ ποιήσεις ἀφαιρῶν τὸ γνῶρισμα τῆς προσωποποιίας, καὶ χρώμενος τῇ προσωποποιίᾳ, ὥς ἂν

14 Mon. ὑπέ.

15 Par. ἀποτελεῖς.

δοκῆς κεχρησθαι αὐτῇ· ὅτι δι' αὐτῆς ἐκφέρεις τὸν λόγον
καὶ πάλιν δόξης μὴ χρησθαι αὐτῇ διὰ τὸ ἀναιρεῖν τὸ
χαρακτηρίζον αὐτήν· τοῦτο δέ ἐστι, φησὶν, ἔὰν μὴ λέ-
γῃς· εἶπον ἄν· καὶ ἐδεινοποίησε μὲν ¹⁶ ὁ ῥήτωρ ἐνταῦ-
5 θα τὸν λόγον, ὥσπερ τι αἶνιγμα λέγων οὐκ αὐτὸ ἡμῖν
τὸ πρᾶγμα ὑποφαίνων διὰ τὸ φάναι· εἰ γὰρ μὴ λέγοις,
εἶπον ἄν, ὅτι ἐν τοῖς πρὸ τούτου ἔφη οὕτως· δύναται
δὲ καὶ ἐκάστη ὑποδιαίρεσις ὀρισθεῖσα καὶ χώραν προ-
σωποποιῖας ἀναδέξασθαι· ποικίλλε δὲ τοῖς σχήμασιν, οἵ-
10 ον εἰ γὰρ ἓνα ἀπέκτεινας, οὐκ ἂν εἶπον καὶ τότε, ὅτι
φόνος ἀσεβῆς ¹⁷ σοι τετόλμηται· εἰ τοίνυν μηχανεύεις τὸν
λόγον, μηκέτι τὸ εἶπον ἂν χρῶ· καὶ τότε ἄλλο τι πρότε-
τερον φανέται ὁ λόγος καὶ οὐχὶ προσωποποιῖα· οἷον οὕ-
τως· εἰ γὰρ ἓνα νιὸν ἀπέκτεινας, οὐκ ἂν εἶπον καὶ τότε,
15 ὅτι φόνος ἀσεβῆς σοι τετόλμηται, ἀλλὰ καὶ εἰ ἀπεκτέρυ-
ξας, οὐκ ἂν ἐφάνης πατὴρ μισότεκνος, ἵνα μὴ δευτερω-
θῇ τὸ εἶπον, καὶ τῇ ταυτότητι τῆς προφθοῆς προσκο-
ρῆς ὁ λόγος γένηται, καὶ ἀλλοιοῦται τῆς προσωποποιῖας
νενοθυεμένης τὸ τοῦ λόγου σχηματιζομένου· οὕτως ἡμῖν
20 τοῦτο τὸ χωρίον ἐγνωσται· εἰ δέ τι χρειῶσον ὑφ' ἐτέρου
νοηθεῖη, μεταμαθεῖν ἀπενχόμεθα.

Ἄλλως· ¹⁸ ἄλλος μὲν οὖν ἐμίσησεν ἄν καὶ διὰ τόδε
ἢ ἀντιστροφῇ· καὶ διὰ τόδε ἄν ἐμίσησέ τις ἄλλος· καὶ
πάλιν, οὐδὲ ἄλλον τινὰ τῶν τυχόντων ¹⁹ ἔδωκα ἄν, μή-
25 τιγε Δημοσθένη· ἢ ἀντιστροφῇ, καὶ Δημοσθένην ἔδωκα
ἄν, οὐδὲ ²⁰ τῶν τυχόντων τινὰ ἄλλον, καὶ πάλιν οὐδ' εἰ
μυρία τάλαντα οὐδὲ πόλεις οὐδ' ἂν ἔθνη ἀντὶ Δημο-
σθένους λήψομαι· ἢ ἀντιστροφῇ, οὐ λήψομαι ἀντὶ Δη-

16 Mon. δὲ μὲν, 17 Mon. ἀσεβήσσετε. 18 Ven. habet
haec post litt. ιά. 19 Ven. ἐπιτυχόντων. 20 οὐδὲ τῶν τυ-
χόντων τινὰ ἄλλον, καὶ πάλιν οὐδ' εἰ μ. τάλαντα Mon. om. Ven.
ἢ ἀντιστροφῇ· Δημοσθένην ἔδωκα ἄν. [ἄν Par. 1. om.] emendavi
ex Parr.

μοσθένους ἔθνη καὶ πόλεις, οὐδὲ μυρία τάλαντα. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ πράγματος ἀρχόμενοι εἰς τὴν ἀξίωσιν καταβαίνομεν οὕτως· εἰ γὰρ τόδε ἐποίησας, οὐκ ἔδει σε δοῦναι τιμωρίαν· ἀπὸ τῆς ἀξιώσεως εἰς τὸ πρᾶγμα οὕτως· ἄλλος μὲν οὖν ἐμίσησεν ἂν σε ²¹ διὰ τόδε ἢ εἰς 5 καὶ τὸ τούτου μετριώτερον ἐποίησας.

ι. Καλλίονα μεταχείρισιν λέγει ὁ τεχνικός τὴν ἀναστροφὴν τὴν ἀνάλογον ²² τῇ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἀντιστροφῇ· ὥσπερ γὰρ ἀντιστροφὴν ἔχειναι λέγουσι τὸ ποιεῖν τὸ ὑποκείμενον κατηγορούμενον καὶ τὸ κατηγορού- 10 μενον ὑποκείμενον, οἷον ὁ ἄνθρωπος ζῶν, καὶ ζῶν ὁ ἄνθρωπος· εὐχερίστερον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ιδίων διὰ τὸ ἀντιστρέφειν, οἷον τὸ γελαστικὸν ἄνθρωπος ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος γελαστικόν, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ Ἑρμογένης ἀναστροφὴν λέγει, ὅταν ἀπὸ τοῦ πράγματος ἀρξάμενοι 15 καὶ εἰς τὴν ἀξίωσιν ἔλθοντες, ἀπὸ τῆς ἀξιώσεως ἀρξάμενοι εἰς τὸ πρᾶγμα καταβῶμεν· οἷον εἰ γὰρ τόδε ἐποίησας, οὐ δεῖ σε δοῦναι τιμωρίαν, ἀντίστρεψον· τιμωρίαν γὰρ δοῦναι σε οὐκ ἔδει, εἰ ἐποίησας τόδε, ἄλλο ἐπιχείρησον· ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ ἐπ' ἐκείνῳ σε τιμωρίαν ἀπή- 20 τησα ἂν, καίτοι μικρότερον ἦν καὶ μετριώτερον ἦν, ἀναστροφή· εἰ γὰρ καὶ μετριώτερον ἦν καὶ μικρότερον ἦν, ἀπήτησα ἂν τιμωρίαν καὶ ἐπ' ἐκείνῳ· ἄλλο ἐπιχείρημα· ἄλλος μὲν οὖν ἐμίσησε καὶ διὰ τόδε· ἀναστροφή, καὶ διὰ τόδε ἐμίσησέ τις ἄλλος· ἄλλο ²³ ἐπιχείρημα, οὐδὲ ἄλλον 25 τινὰ τῶν ἐπιτυχόντων ἔδωκα ἂν, μήτι γε Δημοσθένην· ²⁴

21 Mon. καὶ διὰ. Ven. καὶ om. 22 τὴν ἀνάλογον — ἀντιστροφὴν Mon. om. Sch. min. προσκορὶς· κόρον αἰτίον. Τόδε ἐποίησας· κατὰ ἐπαπόρησιν. Δοῦναι τιμωρίαν· τοῦτό ἐστι τὸ λείπον τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Ἄλλος μὲν οὖν τις· ἄλλο σῆμα ἢ πρόσωπον. Σημεῖωσαι, ποίησέ τι ἀπὸ τοῦ πράγματος ἀρξόμεθα, καὶ πότε ἀπὸ τῆς ἀξιώσεως. Ἐλλειπῶς τὸ ἔδει σε δοῦναι δίκην, ὃ δεῖ προτετάχθαι ἐπὶ τοῦδε. 23 ἄλλο Mon. om. 24

ἀναστροφῇ, Δημοσθένην ἔδωκα ἂν, οὐδὲ τῶν ἐπιτυχόντων
 τινὰ ἄλλον· ἄλλο ἐπιλέγει, οὐδ' εἰ μυρία τάλαντα, οὐδ'
 ἂν πόλεις οὐδ' ἂν ἔθνη ἀντὶ Δημοσθένους λήψομαι· ἀντί-
 παλιν, οὐ λήψομαι ἀντὶ Δημοσθένους ἔθνη καὶ πόλεις,
 5 οὐδὲ μυρία τάλαντα· τὴν πολλὴν²⁵ ἀκρίβειαν ἐν τῇ ἀνα-
 στροφῇ φυλάξαντες οὐκ ἐφροντίσαμεν τοῦ κάλλους τοῦ
 λόγου, ἀλλὰ τοῦτο μόνον δεῖξαι τί ἐστὶν ἀληθινωτάτη
 ἀναστροφῇ· ὁ γὰρ τοῦτο εἰδὼς περὶ τὸ κάλλος τοῦ λό-
 γου κύριος ἐστὶ ποικίλλων ὥς ἂν ἐθέλοι· οὐδὲ γὰρ
 10 χρεωστέῃ πάσας ἐναντίας θεῖναι τὰς λέξεις, ἀλλὰ τινὰς
 διὰ τὸ παραλλάσσον τὸν λόγον καὶ τῷ ποικίλῳ²⁶ ἐκφρευ-
 γειν τὸ προσχορίε· ἐπεὶ τυχὸν ἔχοντος τοῦ κώλου ἢ τῆς
 περιόδου ἢ τοῦ πνεύματος λέξεις δέκα, εἰ καὶ ὀλίγα εἴπω-
 μεν, οὐκ ἀνάγκη αὐτὸν θεῖναι τὴν δεκάτην καὶ τὴν ἐν-
 15 νάτην δευτέραν, καὶ τὴν ὀγδόην τρίτην, καὶ τὴν ἐβδό-
 μην τετάρτην, καὶ τὴν ἕκτην πέμπτην²⁷ καὶ τὰ ἐξῆς
 ὁμοίως· ἀλλ' ὥς ἂν συντελῇ καὶ ὁ λόγος καλλωπίζεται
 ἐκφρεύων τὴν ὁμοιότητα, γένοιτο ἡ ἀναστροφῇ, καὶ γὰρ
 οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἑρμογένης ταύτην ἐφύλαξε τὴν ἀκρίβειαν
 20 ἐν τῷ παραδείγματι· ὅθεν καὶ μόλις τις συνήσκι, τίνα
 λέγει ἀναστροφῇ· εἰ γὰρ ἐφύλαξε τὴν ἀκρίβειαν, εὐχερὲς
 ἦν τὸ παρ' αὐτοῦ λεγόμενον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀνέστρεψε, τὸ
 δὲ μετέλλαξεν, οἷον ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ ἐπ' ἐκείνῳ σε τι-
 μωρίαν ἀπήτησα ἂν, καίτοι μικρόν²⁸ ἦν καὶ μετριώτε-

ρον,

Mon. ἔδωκα ἂν Δημοσθένους ἀνάστασις.

25 Par. τὴν ἀκρί-

βειαν τὴν πολλήν.

26 Par. et Mon. ποικίλλω.

27 καὶ

τὴν ἕκτην πέμπτην Mon. om.

28 καίτοι μικρόν ἦν — — —

ἀπήτησα ἂν Mon. om. Ven. omissis litt. ζ. — l. ita: Ἀλλ' ἀνα-
 στρέφων τὴν μωρίαν, οἷον εἰ δέ τι τούτων μετριώτερον ἐποίησας, οἴ-
 σον ἴν' οὕτως ἀναστρέφεται. Sch. min. Εἰ γὰρ τόδε ἐποίησας·
 κατὰ ἐπαπόρησιν. Ἐκρινόν σε παρήσεις τὴν σε ἀντωνυμίαν. Ὁ
 συνθάψας· ἔνεκα τῶν δύο κρίνει αὐτὸν τοῦ τε συνθάψαι τῷ τι-
 θνῶτι τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα, καὶ τοῦ μὴ ἀνακομίσει τὸ σῶμα ἐκεί-

ρον, εἰ καὶ τε τούτου μετριώτερον ἐποίησας, καὶ ἐπ' ἐκεί-
νῃ σε τιμωρίαν ἀπῆτησα ἄν.

ια. Οἶον ἴν' οὕτως ἀναστρέφεται, ὥς ἐπὶ τῶν δια-
λεκτικῶν ὁ ὑποκείμενος γίνεται κ. τ. λ. T.V.p. 412. v. 9—15.

ιβ. Ἦγουν τὸ ²⁹ εἰ παρεκαθέξου· τὸ δὲ ἔδωκας ἀντὶ ⁵
τοῦ συνεχώρησας· ἐὰν γὰρ συγχωρήσας ἀνέλῃς, ὃ ἔδω-
κας, οἶον τὴν ὑποδιαίρεισιν καὶ πάλιν ἀνελὼν ἐπιφέρεις,
πολυπλασιάζεις τοῦ λόγου τὴν δριμύτητα· οἶον εἰ μὴ
ἀπέκτεινας τὸν υἱὸν ἀλλὰ ἀπεκήρυξας, συμπαθείας ἐκρί-
θης ἄξιος· ἐπεὶ δὲ ἀπέκτεινας οὐ συγχωρηθήσῃ· καίτοι οὐδὲ ¹⁰
τὸ ἀποκηρῦξαι συγκεχώρηται· ὅπερ γὰρ ἀνείλομεν, πάλιν
ἐπηνέγκαμεν· καὶ γέγονεν ὁ λόγος δριμύτερος. ¹⁰

ιγ. Ἰσθι ³¹ ὅτι ἐὰν συγχωρήσας ἀνέλῃς ὑποδιαίρεισιν,
καὶ πάλιν ἀνελὼν ἐπιφέρεις, πολυπλασιάζεις τοῦ λόγου
τὴν δριμύτητα· οἶον εἰ μὴ ἀπέκτεινας τὸν υἱὸν ἀλλ' ἀπε- ¹⁵
κήρυξας, συμπαθείας ἂν ἐκρίθης ἄξιος· ἐπεὶ δὲ ἀπέκτει-
νας, οὐ συγχωρηθήσῃ, καὶ τοι οὐδὲ ἀποκηρῦξαι συγκε-
χώρηται. ὅπερ γὰρ ἀνείλομεν, πάλιν ἐπηνέγκαμεν, καὶ
γέγονεν ὁ λόγος δριμύτερος, ἵνα δὲ μὴ προσκορὴς εἶναι
δοκῇς διὰ τῆς προσωποποιίας πληρῶν λόγου, θαυμαστός ²⁰

νον ἐντεταμένον. Καίτοι οὐδὲ τότε· οἶον· εἰ καὶ τῇ τάφῃ παρε-
καθέξου, τί πρὸς ἐμὲ· οὐ γὰρ προσήκων αἰτοῦ ἐτύγχανες, ἐγὼ ὤ-
φειλον παρακαθέξισθαι. Κάτω ἔηται τὸ περὶ ἀναστροφῆς ἀκριβῶς
μετὰ τὴν διαίρεισιν κείμενον. ib. τὸ γὰρ ἐπὶ μικροῖς κρίνειν τινα,
ἢ πάσης εἰσὶ συγγνώμης ἄξια, μαρδόν, ὃ ἐστὶν ἀνόητον. 29 Prae-
cedit in Par. Εἰ δύνασαι, φησὶ, μὴ σῆς εἰς τὸ ἐφρόντισα μόνον,
καὶ παρήσεις τὸ ἔκρινόν σε, ἀλλὰ βιαστικώτερον καὶ ἐνστατικώτερον
ἀγωνίσαι, ὅτι εἰ καὶ μὴ ταῦτα ἐποίησας, ἀλλ' ἐκεῖνα, ἔδωκας ἂν
τιμωρίαν. 30 Quae sequuntur in Par. vide Vol. V. p. 412.
v. 16 — 21. 31 Ven. litt. ιβ'. omissa. Βιάσαι ἀναιρεῖν ὃ ἔδω-
κας, ἀντὶ τοῦ συνεχώρησας· εἰ γὰρ συγχωρήσας ἀνέλῃς ὃ ἔδωκας,
οἶον τὴν ὑποδιαίρεισιν, καὶ πάλιν. Idem post verba: ὁ λόγος δρι-
μύτερος transit ad litt. ιδ'. Εἰ μὲν τότε ἐποίησας, συγγνώμης ἄξιός
ἀποτινόμενον γάρ.

φανήσῃ ῥήτωρ, τὸ γνῶρισμα αὐτῆς ἀφαιρῶν ³² καὶ χρώ-
μενος αὐτῇ· εἰ γὰρ μὴ λέγοις, εἶπον ἄν, ἄλλο τι φαί-
νεται πρότερον.

ιδ'. Αποτεινομένου γὰρ ³³ τοῦ λόγου οὐ δι᾽ καθ' ⁵
ἕκαστον τιθέναι τὸ εἶπον ἄν· ὥσπερ ἐπὶ τούτῳ· εἰ γὰρ
ἓνα υἱὸν ἀπέκτεινεν, οὐκ εἶπον ἄν καὶ τότε, ὅτι φόνος
ἀσεβῆς σοι τετόλμηται· ἀλλ' εἰ καὶ ἀπεκέρυξας, οὐκ ἄν
ἐφάνης πατὴρ μισότεκνος· ἀφείλου γὰρ τὸ γνῶρισμα τῆς
προσωποποιίας μὴ δευτερώσας αὐτό· οἷον τόδε, εἶπον ἄν.

ιε'. Ἡ προσωποποιία ³⁴ ταύτῃ διαφέρει τοῦ πλαστοῦ,
¹⁰ καθὼς ἡ μὲν προσωποποιία διὰ τῆς ὑποδιαίρεσεως πρόεισι
καὶ τοῦ ἀντιθετικοῦ καλουμένου σχήματος, τὸ δὲ πλα-

³² Sch. min. οἷον ἓνα μὴ τὴν προσωποποιίαν ἐπιστημῇ, οὐ
ὡς ποιῆς προσωποποιῶν. Εἶπον ἄν· τὸ εἶπον ἄν ἔφη διὰ τὸ
παράδειγμα τοῦ ἀποκτείναντος τοὺς τρεῖς υἱούς, ὅπερ φθάσας ἐξ-
έθετο· ἐκίσει γὰρ οὕτως ἔφη, εἰ γὰρ ἓνα ἀπέκτεινας, οὐκ ἄν εἶπον
καὶ τότε, ὅτι φόνος ἀσεβῆς σοι τετόλμηται· ἐπὶ οὖν ὁ τοιοῦτος λό-
γος δηλωτικός ἐστι τῆς προσωποποιίας, ἀπαγορεύει τὸ κερῆσθαι
αὐτῷ. Πλαστὸν ἐπιχειρήμυ ἐστι τὸ μὴ γεγονὸς ὡς γεγονός.
Ἀήπουθεν εὐρέσεως· δηλονότι τοῦ πλαστοῦ. Πᾶσι τοῖς ἀπ' ³
ἀρχῆς· οὐ γὰρ ὑποδιαίρεται, ἀλλ' ἀθρόον ὅλον πλάττεται, ὡς
ἔχει καὶ τὰ ἐπαγόμενα παραδείγματα. ³³ γὰρ Mon. om. Ven.
ad finem huius litterae addit: Τὸ γνῶρισμα αὐτῆς ἀφαιρῶν, οἶ-
ον τὴν προσωποποιίαν· ἐπιστημῇ οὐ, ὡς ποιῆς προσωποποιῶν.
³⁴ Par. addit: Φανερὰν ὁ τεχνικός τὴν διαφορὰν τοῦ πλαστοῦ
ἐποίησται πρὸς τὰς ἐξ ὑποδιαίρεσεως ἐργασίας τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι
τέλους· καὶ γὰρ πάντα πλάττονται, καὶ κατὰ τοῦτο πλαστὰ εἰσι
τῷ φάναι, ἐπιφερόμενον πᾶσι τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· ἄν μὲν
γὰρ διέλθῃ αὐτὰ, καὶ πλάσῃ καὶ ἐρεῖς· εἰ δὲ ἓνα ἀπέκτεινας, εἰ δὲ
μὴ υἱόν, πλάττεις μὲν, οὐ μὲν πλαστὸν ποιῆς, ἀλλ' ἐργασίαν κα-
τὰ διαίρεσιν, εἰ δὲ ἀδιαίρετως, ἀθρόα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους
ἀπολαβὼν πλάσῃ, πλαστὸν ποιῆς, οἷον εἰ δὲ πρὶν ᾧ ποιῆσαι τὸ
ἀγαθὸν ᾔτουν δωρεάν, οὐκ ἄν ἔδοι· τοῦτο γὰρ ἀθρόα τὰ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἄχρι τέλους, οὐ μέρος αὐτῶν. Ἐφιλοτιμησάμεθα· ἀντι

στὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἢ τοῦ γεγονότος· ὅθεν ³⁵ καὶ πλαττεῖσθαι μὲν λέγεται ἢ προσωποποιῖα ἦτοι πλαττόμενον, πλαστὸν δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἢ τοῦ γεγονότος λαμβανόμενον, ὃ καὶ κυρίως πλαστὸν· πλαστὸν δὲ ἐστὶ τὸ μὴ γεγονὸς ὡς γεγονός.

ἰς'. Ἀθρόαν εἰσβολὴν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους κατὰ τὸν οἰκεῖον εὐρήσομεν τοῦ κεφαλαίου τόπον, τότε γὰρ καὶ τὴν αὐξήσιν αὐτῶν ἔδει ³⁶ ποιῆσαι, ἀφ' ὧν ἐμάθομεν τόπων, ἦτοι τῶν περιστατικῶν· γίνεται δὲ μετὰ ταῦτα τὰ πλαστὰ διχῶς, ἢ γὰρ ὡς οὐ γενόμενον τὸ ¹⁰ γεγονὸς ἀθρόως πλάσσεται, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου· ἀπὸ μὲν τοῦ γενομένου ὡς μὴ γενομένου οὕτως· εἰ γὰρ τις τῶν εὐνοϊκῶς πρὸς ἡμᾶς διακειμένων ἀπάτη χρῆσθαι πρὸς ἡμᾶς Φίλιππον τοῖς τοιοῖτοις αὐτοῦ κατεμήνυε λόγοις, ἄρα ἂν προσεῖχετε ³⁷ τὸ λοιπὸν Φίλιππὸν τὸν νοῦν οὕτως ¹⁵ περιφανῶς ἐληλεγμένῳ· ἀπὸ ³⁸ τοῦ ἐναντίου οὕτως· εἰ δὲ ἀναντιρρήτως ἡμῖν τὸ συμφέρον προὔτεινε Φίλιππος, πόσης ἂν αὐτὸν σπουδῆς ἠξιῶσατε καὶ μεθ' ὅσης ἂν αὐτοῦ περιχαρείας τὸν λόγον ἐδέχεσθε· δεινὸν δὲ καὶ παντελοῦς εὐηθείας, τοῖς μὲν ἡδουσιν ἐπιτέρεσθαι, τῶν δὲ ²⁰ ἀνιασόντων μηδένα λόγον πρὸς ἀποτροπὴν φαίνεσθαι

τοῦ ὑπερμέτρου καὶ ἐπιμελῶς. Σημειῶσαι, πότε ἔχει χώραν τὰ πλαστά· ὅτι μετὰ τὴν ὅλην αὐτῶν διήγησιν. ³⁵ ὅθεν καὶ πλαττεῖσθαι μὲν — ἢ τοῦ γεγονότος Ven. om. πλαστὸν δὲ ἐστὶ τὸ μὴ γειγ. ὡς γεγονός id. om., tum pergit: Εὐρήσεις τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους καταστήσασθαι. Τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους οὕτως· ἀπάτη μετέρχεται ἡμᾶς Φίλιππος ταῦτα προτείνων, ἡ μεγάλην ποιήσῃ [sic] τὴν βλάβην πραχθέντα· μετὰ τὴν ἀθρόαν εἰσβ. — εὐρήσομεν κατὰ τὸν οἰκεῖον τοῦ κεφ. τόπον. ³⁶ Ven. ἔξεισι. ³⁷ Mon. προσέχετε τ. λ. Φιλ. τὸ νῦν. Par. Φίλιππὸν τὸ λοιπὸν τὸν νοῦν. Ven. περιφανῶς τὸν νοῦν οὕτως. Sch. min. τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους οὕτως· ἀπάτη μετέρχεται ἡμᾶς Φίλιππος, ταῦτα προτείνων, ἡ μεγάλην ποιήσῃ τὴν βλάβην πραχθέντα. ³⁸ Ven. ἀπὸ δὲ τοῦ

ποιουμένους· καὶ πάλιν, εἰ δὲ καὶ ἡμᾶς ἔγνω Φίλιππος, ἀπάτῃ μεταρχομένους αὐτὸν, ἄρα ἂν ἠνέσχετο πεισθῆ-
ναι; ³⁹ οὐκ ἔχετε εἰπεῖν· οὐ μόνον δὲ ἐνταῦθα οὕτως δι-
χῶς γίνεται τὰ πλαστὰ, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ τοῦτο φύσις
5 τοῦ πλαστοῦ ἀπὸ τοῦ γεγονότος ὡς μὴ γεγονότος ⁴⁰ φη-
μι καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου γίνεσθαι, καὶ σκόπει καὶ τοῦ
παρόντος τεχνικοῦ τὰ ὑποδείγματα.

ἰζ.. Τοῦτο ⁴¹ τοῦ ἀθροῦν καλεῖται· οὐδὲ γὰρ κ. τ. λ.
Vol. V. p. 413. v. 13 — 19.

Cap. X.

10 Περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους τῆς
πραγματικῆς.¹

Τὸ πολυσχιδὲς καὶ ποικίλον τῶν τῆς πραγματικῆς
κεφαλαίων τὸν τεχνικὸν εἰπεῖν κατηνάγκασε, δυσχερῆ λύ-

39 Par. ποιῆσαι. ad marg. γρ. πεισθῆναι. Sch. min. γῆν
αἰτιοῦντι· θάλασσαν γὰρ ἦτι καὶ ξηράν. Συνήνεγκεν· ἔλυσ-
τῆλσιν. Εἴτα πλαστὸν· τοῦτο ἀπὸ τοῦ γεγονότος ἐπ' ἀγαθῷ.
Εἰ δὲ τότε· τοῦτο ἀπὸ τοῦ γεγονότος ἐπὶ κακῷ. Παραπειρᾶ-
σθαι· βιάζεσθαι ἀπόπειραν ποιῆσθαι. Σημῶσαι, πῶς καὶ ἀπὸ
τοῦ ἐναντίου ἐστὶ καὶ τῷ μικρότερον συμπλέκεται. Ἀλλὰ ἐλή-
φθην· δηλονότι ὑπὸ τοῦ τυράννου. Συνεχώρησεν ἡμῖν· ὁ
Φίλιππος δηλονότι. Εὐτελέστερον· ἐλληπτότερον, εὐδιαγνωστό-
τερον. Οὐκ ἂν ὤκησα πρὸς τὴν ὠφέλειαν τῶν νίων. Εὖγε, ὦ
Ἐρμόγετε, ὡς ἄριστα διαλέγη τοῖς οὐ ἑαθίμοις. Τὰς θεωρίας
τὰς ἐννοίας. Καθ' ἡγεμόνι· τῷ Δημοσθένει. 40 ὡς μὴ γεγο-
νότος ex Ven. recepi. Mon. om. 41 Ven. praemittit: εἰ δὲ
τότε συμβούλιναι δοῦναι γῆν καὶ ὕδωρ, τοῦτο παρὰ τοῦ γεγονότος
ἐπ' ἀγαθῷ· εἴτα τὸ πλαστὸν φέρε· εἰ δὲ τότε, ὅτε Ποτίδαιαν· τοῦ-
το παρὰ τοῦ γεγονότος ἐπὶ κακῷ· τοῦτο τοῦ ἀθροῦν πλάσμα.

1 Totum hoc caput Mon. omittit usque ad litt. ιγ. Sch.

σιν ἔχουν τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους· μόνη γὰρ τῶν στάσεων ἀπασῶν ἡ πραγματικὴ τὸν μέλλοντα χρόνον κληρωσαμένη, καὶ τοῖς τελικοῖς κεφαλαίοις διαιρουμένη, καὶ πολλαῖς ταῖς στάσεσι κοινωνοῦσα καὶ κατ' ἐκείνας διαιρουμένη, οὐκ εὐχερῇ καὶ ῥαδίαν τὴν λύσιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους προβάλλεται, ἀλλὰ νομίμῳ, δικαίῳ, συμφέροντι, δυνατῷ, ἐνδόξῳ καὶ τῇ ἐκβησομένῳ διαιρουμένη. Τὸ τοίνυν νόμιμον, ὡς φησιν ὁ τεχνικός, ἐν μὲν τῇ ἑγγράφῳ κατὰ μίαν τῶν νομικῶν ὑποπίπτει στάσεων, καὶ κατ' ἐκείνην διαιρεθῆσεται, τὸ δὲ δίκαιον κατὰ μίαν 10 τῶν δικαιολογικῶν, ἀντίληψιν φημι, ἣ καὶ τὴν τῶν ἀντιθετικῶν ἀντίστασιν, ἣ καὶ διαιρουμένη πολλὴν τοῖς μελετῶσι ποιῶται δυσχέρειαν, ἥνπερ ὁ τεχνικός ἀκριβῶς ἐπιστάμενος δυσχερῇ μὲν λύσιν, ἔφη, τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἔχει τῆς πραγματικῆς· ἥδη δὲ ταύτην τεχνολογῇ 15 σάμενος καὶ πρὸς εἰδότας τοὺς λόγους ποιούμενος ἔφη, καὶ τοῦτο τὸ μάθημα σαφέστατον ἐκθῆσομαι· ἄνευ δὲ παραδείγματος θίξις ἀσάφειαν τῷ λόγῳ πεποίηκεν· τὰ δὲ παραδείγματα σαφεστέραν ποιεῖ τὴν τέχνην. Ἐστὼ οὖν παράδειγμα τοῦ προκειμένου προβλήματος τόδε· πολ- 20 λῶν πολεμίων τῇ τῶν Ἀθηναίων πόλει ἐπισκηράντων καὶ συμφορῶν προκειμένων οὐ μικρῶν, ἔγραψεν Ὑπερίδης, τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους² εἶναι, καὶ γράφεται τοῦτον παρανομίας Ἀριστογυίτων. ἐνταῦθα ἡ μὲν ζήτησις ἐστὶ

μίη. καὶ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν· οἷόν ἐστι τὸ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ διακόφαντος μέρος τοῦ τίχους καὶ ἐξελθάντος καὶ νικήσαντος· ποιεῖ γὰρ ἐκεῖνο ἀντίστασιν. Τῶν ἀντιθετικῶν· τῶν ταπτάρων λέγει, τυχὸν ὅτι ὠφέλησα, ὅπερ ἐστὶν ἀντίστασις, ἢ ἐκ τῶν ἐτέρων τριῶν, μεταστάσεως, ἀντεγκλήματος, συγγνώμης. Ἐν τῇ ἀντεκλήψει· καὶ ἐν τῇ ἀντιλήψει γὰρ οὕτως ποιούμεν, λέγοντες ὅτι ἐξῆν μοι φοβεῖσθαι τὸν τρισαριστία, χρώμεθα καὶ ἀντιθετικῷ, ἡγουν ἀντεγκληματικῷ, ὅτι ἄξιός ἦν τοῦ ἀνηρῆσθαι, τί γὰρ ἐμοίχευεν. 2 Par. ὑποτίμους, scripsi ἐπιτίμους. cfr. T. IV. p. 707.

πραγματικῇ, περὶ γὰρ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὴν ἀμφισβή-
 τησιν, εἰ χρή δίκαιον τὸ παρὰ τοῦ Ὑπερίδου δέξασθαι
 ψήφισμα· ἀλλ' ἰδωμεν καὶ τὸν τοῦ τεχνικοῦ, εἰ οὕτως
 ἔχει, σκοπόν· φησὶ γάρ, ἔαν μὲν τὸ πρᾶγμα παρ' ἡμῖν
 5 εἴη γεγονός, καὶ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν ἡμετέραν βλά-
 βην εἰσαγόμενον, οὕτως αὐτὸ λύσομεν, ζητοῦντες τῶν
 ἀντιθετικῶν στάσεων τὰ λυσιτελοῦντα ἡμῖν θήσομεν,
 ὥσπερ ποιοῦμεν ἐν τῇ ἀντιλήψει· παρὰ μὲν γὰρ τοῦ Ὑπε-
 ρίδου τὸ ψήφισμα γεγονός, ὑπὸ δὲ τοῦ Ἀριστογείτονος
 10 κατηγορούμενον ὡς παράνομον, δίκαιον Ὑπερίδης τὸ ψή-
 φισμα δεῖξαι πειρώμενος ζητήσῃ τῶν ἀντιστατικῶν στά-
 σεων τὰ λυσιτελοῦντα, ἥγουν τὴν ἀντίστασιν, καὶ κατ'
 ἐκείνην μελετήσῃ λέγων, ὡς ὑπὲρ τοῦ κοινῇ λυσιτελοῦν-
 τος τοῦτο πεποίηκα, ἵνα εἰδότες οἱ ἄτιμοι ἐντίμους αὐ-
 15 τοὺς γεγονότας κατατολμήσωσι προκινδυνεῦσαι τῆς πό-
 λεως· τὸ δὲ ὥσπερ ἐν ἀντιλήψει πεποίηκαμεν· ὁ ζωγρά-
 φος ὁ τὰ ναυάγια γράψας ἔρεϊ, ὡς ὑπὲρ τῶν πλιόντων
 τοῦτο πεποίηκα· τότε δὲ πολλάκις καὶ τῶν ἄλλων στά-
 σεων τὰ λυσιτελοῦντα θήσομεν· ἐνδέχεται γὰρ καὶ στο-
 20 χαστικὸν μελετῆσαι, καὶ μάλιστα τὸ τῆς πραγματικῆς
 συμφέρον· τὸ γὰρ τί ποιοῦσιν ἡμῖν τόδε τι γενήσεται,
 καὶ τί μὴ ποιοῦσι, καὶ τὸ χρήσιμον προσλαβεῖν Ὀλυν-
 θον, μᾶλλον δὲ ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ μέγας ὁ Φίλιππος
 ἐλὼν ἐκείνους γίνηται καθ' ἡμῶν ἐκ τοῦ εἰκότος στο-
 25 χαστικοῦ πλατύνεται· εἰκὸς γὰρ τὸν Φίλιππον ἐλόντα
 ἐκείνους γενέσθαι καὶ καθ' ἡμῶν, βούλησις γὰρ Φιλίπ-
 πῳ μὴ ἡρεμεῖν, εἰ δὲ προσλήψεται καὶ δυνάμειος, παντὶ
 εἰκὸς ἐκβῆναι τὰ κατὰ νοῦν· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα μετὰ
 βουλήσεως καὶ δυνάμειος, ἅπερ ἐστὶ κεφάλαια στοχα-
 30 σμοῦ, τὸ τῆς πραγματικῆς συμφέρον ἐπλατύναμεν·
 ποτὲ δὲ καὶ μεταληπτικὰ ἔαν ἔχῃ, τὸ κεφάλαιον τοῦ
 πλασσομένου θήσομεν, ἅς ἐπὶ ἄλλου τινὸς παραδείγμα-
 τος, ὁ γὰρ περὶ τοῦ μετοικῆσαι βουλευόμενος καὶ τὸ

συμφέρον μελετῶν, μεταληπτικῶς ἐρεῖ κατὰ ἔνστασιν, ὥς οὐ δι' ἡμᾶς ρεῖ τὸ πῦρ, ἀλλὰ διὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν.

Ἐν μὲν γὰρ τῷ στοχασμῷ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους τὰ σημειᾶ εἰσι τὰ φανερά, οἷον τὸ παρίστασο, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις στάσεσιν αὐτὰ κρινόμενα καὶ ζητούμενά ⁵ εἰσι τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, εἴτε ἱεροσουλία, εἴτε φόβος, εἴτε αἵτησις δωρεᾶς, εἴτε τι τοιοῦτον, ὥς ἐν μὲν τοῖς προλαβοῦσι τὰ δικανικὰ ἐδίδεξεν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὅτι λύνονται ἢ δι' ἀντιλήψεως, ἢ δι' ἀντιθέσεως, ἢ τινος τῶν τοιούτων κεφαλαίων, ἐνταῦθα δὲ διὰ πρα- ¹⁰ γματικῆς.

Cap. XI.

Περὶ τάξεως ἐπιχειρημάτων.¹

Ἀποδεικτικὸν ἀντὶ τοῦ δικανικοῦ, πολιτικῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐναγωνίου, οἷον τὰ συμβουλευτικὰ καὶ δικανικὰ, πανηγυρικά δὲ ὅσα λαμπρότητα ² ἐπάγεται· πῶς δὲ ταῦ- ¹⁵

1 Ven. caput hoc sine proprio titulo capiti περὶ ἐργασίας ἐπιχειρημάτων subiungit, incipit: εἰ γὰρ τύχοι τὰ μὲν αὐτῶν ἀποδεικτικὰ πολιτικῆς ἐρμηνείας διόμενα, τὰ δὲ πανηγυρικά· πολιτικῆς ἀντὶ τοῦ ἐναγωνίου. 2 Mon. ὅσον λαμπρότατον. Ven. ὅσα λαμπρότατα. Sch. min. Ἀποδεικτικὰ τὰ στασιαζόμενα, τὰ ἀγωνιστικά, πανηγυρικά τὰ φαιδρὰ καὶ ὁμολογούμενα καὶ αὐξητικά. Ἀποδεικτικὰ λέγονται διὰ τοιαύτην αἰτίαν· οἷον πρῶτον ἐθέλω ἀποδεῖξαι τυχὸν τὸν φόρον ἢ τὴν κλοπὴν, ὅτι γέγονεν· εἴτα μετὰ τὴν ἀπόδειξιν θέλω αὐξῆσαι τὰ γεγονότα ἐγκλήματα. Πολιτικῆς ἐρμηνείας· ἐναγωνίου φράσεως. Τὰ πανηγυρικά· τὰ λαμπρότητα ἔχοντα ἀπὸ τῆς ποιότητος. Λόξαν ἀκμῆς· ὑπόνοιαν ἰσχύος, δυνάμεως. Αὕτη μὲν ἰδέα· οὐ τὸ ἔν εἶδος, δηλονότι τῶν ἐπιχειρημάτων· ἰδίαν εἶπε διὰ τὸ εἰπεῖν ἄνω φράσιν· θωρηρία δὲ ἴσκι τῆς τάξεως μία.

τα, τὸ περὶ ἰδίων βιβλίον διδάξει· ἀποδεικτικώτατα δὲ κ. τ. λ.
 T. V. p. 414. v. 16. — p. 415. v. 16, Πολιτικά ³ τὰ ἐναγώνια καὶ
 συμβουλευτικά ⁴ καὶ δικανικά καλεῖ· ἃ εἰσὶ τὰ ἀπὸ τῆς αἰ-
 τίας καὶ τοῦ ἐναντίου λαμβανόμενα τῶν ἐργασιῶν· ἐπι-
 5 χειρήματα γὰρ τὰς ἐργασίας φησὶ, τὰ δὲ ἀπὸ παραδει-
 γμάτων καὶ τροπῶν καὶ τῶν λοιπῶν περιστατικῶν καὶ
 ἐργασιῶν λαμβανόμενα πανηγυρικά ἐστι, τουτέστι λαμ-
 πρά· τὰ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐκ τῶν ἐγκωμια-
 στικῶν λαμβάνονται, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἐκ τῆς
 10 ὁμοιότητος αὐτῶν, τουτέστι τῶν παραδειγμάτων, ἃ καὶ
 τὴν ἀκμὴν ποιοῦσιν, ἥτις ἐστὶ πανηγυρικοῦ· οὐ μὴν ἀλ-
 λά καὶ τὰ ἀπὸ καιροῦ καὶ τόπου τὴν ὕλην ἀπὸ τῶν ἐγ-
 κωμιαστικῶν ἔχουσι, δυναμένων ἡμῶν καὶ ψέγειν καὶ
 ἐπαινεῖν· πολλάκις δὲ καὶ πανηγυρικοῦ ὄντος ἐπιχειρή-
 15 ματος τοῖς κατὰ συστροφὴν σχήμασι μεταχειριζόμεθα
 αὐτὸ ἀποδεικτικῶς· οἷον ὡς ἐν τῇ στηλιτευτικῇ, ⁵ ὃ γὰρ
 τοῖς δήμοις τὸ ἀπηνέστερον παρειαῶς ἀνοήτοις καὶ ἀσουλ-
 λόγοις ἀνθρώποις, εἰτα ἑαυτῷ τὸ φιλανθρωπότερον πρό-
 δηλὸς ἐστὶν ἕως φανερόν κινῶν διωγμόν· ⁶ ἐνταῦθα γὰρ
 20 ἀπὸ προσώπου ὄν καὶ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ τὸ ἐπιχείρημα
 εἰς ἀποδεικτικὸν μετέβη διὰ τοῦ κατὰ συστροφὴν σχή-
 ματος.⁷

γ. Προκλητικώτερόν ⁸ φησι τὸ προκαλούμενον τὸ

3 Haec usque ad litt. β. Ven. om. 4 Par. καὶ δικανικά
 καὶ συμβ. 5 Mon. στηλευτικῇ, ὡς γάρ. 6 Mon. ὡς φανε-
 ρῶν διωγμῶν. 7 Sequitur in Par. ἐπιχειρήματα μὲν εἶπε τὰς
 ὑποθέσεις καὶ τὰ προβλήματα, ἀποδεικτικά δὲ τὰ δικανικά. In Ven.
 litterae β. praemittitur: Ἄλλως τε καὶ ἡδίων τοῖς ἀκούουσιν· οἱ
 γὰρ παρὰ στενότητος. κ. τ. λ. Vol. V. p. 415. v. 17 — 20. 8
 Ven. Καὶ οἷα τὸ προκλητικώτερον τοῦ ἐξῆς κεφαλαίου τελευταίων
 εἰδέναι, οἷον ὡς ἐπὶ ὑποδείγματος. Praecedit in Par.: Τὸ προ-
 καλούμενον μετ' αὐτὸ κεφάλαιον καὶ ἔχον συγγένειαν πρὸς αὐτό· ὡς
 ἐπὶ τοῦ κρινομένου τυραννίδος Περικλέους ἡ δύναμις προκαλεῖται τὴν

ἐξῆς κεφάλαιον, οἷον ὡς ἐπὶ ὑποδείγματος ἡ βούλησις
καὶ ἡ δύναμις κεφάλαιόν ἐστι στοχαστικόν· δεῖ οὖν τὸν ?
τὴν βούλησιν ἀναιροῦντα τηρήσαντα ¹⁰ τὰ ἐπιχειρήματα,
ὅσα χορηγῇ ἡ ὑπόθεσις τοῦ κεφαλαίου, τὸ τὴν δύναμιν
προκαλοῦμενον ἐπιχειρήμα τελευταῖον θάιναι· ¹¹ ἔστω δὲ 5
ἐπὶ Περικλέους τὸ λιχθὲν γυμναζόμενον· προκειμένου γάρ
ἀναιρεῖν, ὡς οὐ προδότου γνώμη ὑπεστί ¹² Περικλεῖ, τὰ
μὲν ἄλλα τῶν ἐπιχειρημάτων οἷον τὰ τοῦ πράγματος
καὶ τὰ τοῦ τρόπου, καὶ εἴ τι ἄλλο ἢ ὑπόθεσις δίδωσι,
προταγήσεται, ὡς οὐκ ἐγερτικά ¹³ τῆς δυνάμεως· τὰ μὲν- 10
τοι τοῦ προσώπου τηρηθήσεται τελευταῖα, ὡς τῆς δυνά-
μειως ὄντα προκλητικά· οἷον οὐκ εἰκὸς θιλῆσαι προδοῦ-
ναι Περικλέα, αἰσχρὸν γάρ πρᾶγμα προδοσία, τοῦτο ἀπὸ
τοῦ πράγματος· πῶς δὲ καὶ δράσεις τοῦτο πανταχόθεν
ἀπόρου τοῦτου καθισταμένου, τοῦτο ἀπὸ τοῦ τρόπου, 15
εἴτα ἀπὸ τοῦ χρόνου, τότε γάρ, ὅτε πανταχόθεν ἡ πό-
λις ἐφρουρεῖτο καὶ μηδενὶ συνεχωρεῖτο ¹⁴ τὸ ἐξίεναι ¹⁵
ἢ παραβάλλειν, καὶ τελευταῖον καὶ τὰ τοῦ προσώπου·
ὅτι καὶ Περικλεῖ δύσκολον, ὃ τῇ ὑπονοίᾳ ταύτῃ ἐν προσ-
ποίησει ¹⁶ τιμῆς ἀεὶ δορυφόροι περιέεισιν, ὡς μηδὲν αὐ- 20

βούλησιν· οἷον οὐκ ἂν ἡδυνάμην στρατιώταις δορυφορούμενος ἐπι-
θίσθαι τῇ τυραννίδι, οὐ γὰρ τῶν τυχόντων εἰμὶ στρατηγῶν, ὡς ἂν
διαληφθῶ ὥστε τρόπον τινὰ φυλαττόμενος, οὐκ ἂν ἡβουλόμην τάδε
ποιῆσαι. 9 τὸν Par. om. 10 Mon. τηρήσεται. 11 Mon.
εἶναι. 12 Mon. γνώμην ὑπέσθη Περικλεῖ. paullo ante id. Πα-
ρακλίους. 13 Mon. ἐγεργητικά. Ven. ἐγερτικά. 14 Mon.
συνεχωρεῖ, 15 τὸ ἐξίεναι Par. om. 16 Mon. πρὸς ποιήσει
τινός. Ven. δορυφ. πάρεισιν. Sch. mih. Ἐν ταῖς ὑποφοραῖς
ταῖς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν προτάσεις ταῖς ἀντιδικτικαῖς. Ἐποφορὰς λέ-
γει τὰς ὑφίστις τοῦ λόγου καὶ ὑπτιότητις ἐν τῷ λήγειν· κυρίως δὲ
ὑποφορὰν τὴν τῶν αὐτῶν τοῦ ὀργάνου κατάπαυσιν λέγουσι· τοῦτο
οὖν ἐνταῦθα ἡ ὑποφορὰ, οὐχ ὁ παρ' ἡμῶν ἀντιδικτικῶς εἰσαγόμε-
νος τοῦ ἐχθροῦ λόγος· τινὲς δὲ ὑποφορὰς τὰς ὑπαλλαγὰς τῶν ἐπι-
χειρημάτων καὶ ἐργασιῶν καλῶς ἐνόησαν, Κεφαλαίου προσδοκῶ

τὸν λαθεῖν δύνασθαι τῶν πραττομένων· καὶ διὰ ταῦτα οὐκ οὐδὲ δυνήθῃναι εἰκὸς προδοῦναι αὐτόν· σκόπει οὖν, ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν κεφαλαίων, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ τῆς δυνάμειος ἀποτρεπτικά, καὶ ὅσα τῷ προσώπῳ τὸ ἀδύνατον περιποιεῖται τοῦ πράγματος, πρὸ τῆς ἀπὸ τοῦ προσώπου τέτακται ἐπιχειρήσεως, καὶ μετ' ἐκείνα εὐθὺς τὸ ἀπὸ τοῦ προσώπου, ὃ ἐξ ἀνάγκης τὸ τῆς δυνάμειος κεφάλαιον ἐξανίστησιν.

Cap. XII.

Περὶ ὁροῦ.

- 10 α. Σημειῶσαι ὅτι ὁ τὸν ὅρον μελετῶν καὶ ¹ ὁ τὸν ἀνθορισμὸν ἀντιτιθεῖς τούτῳ τὰ πρὸ τοῦ πράγματος εἰωθότα συμβαίνειν λέγουσιν· ὁ μὲν ἐκ τῶν παρεμμένων, ὁ δὲ ἐκ ² τῶν πεπραγμένων· ὡσαύτως καὶ ὁ τὸν συλλογισμὸν καὶ ὁ τὴν λύσιν τοῦ συλλογισμοῦ μελετῶν ἐκ τῶν
15 ἐπισυμβαίνοντων τῷ πράγματι λέγουσιν, ὁ μὲν ἐκ τῶν παρεμμένων, ³ ὁ δὲ ἐκ τῶν πεπραγμένων, ὡς μόνη τῇ διαστάσει τοῦ χρόνου διαφέρειν τοῦ μὴ διαμαρτεῖν τὰς δριμύτητας. ⁴

κίαν· προσεπακουστέον τὸ τελευταῖα τίθεται. ¹ καὶ Mon. om. Ven. ὁ om. ² Mon. ἐκ om. ³ Ven. ὁ μὲν ἐκ τῶν πεπραγμ. ὁ δὲ ἐκ τῶν παρεμ. ὡς μόνη τῇ διαστάσει. (Mon. ἰδίᾳ σιάσει.) ⁴ Sequitur in Par. Σημειώσιον, ὡς ὁ τεχνικός, οὐκ οὔσης διαφορᾶς ὅρον καὶ ἀνθορισμοῦ, ἐπεὶ καὶ ὁ ὅρος ὅρος ἐστὶ τοῦ φεύγοντος, καὶ ὁ ἀνθορισμὸς ὅρος τοῦ διώκοντος, καὶ διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τούτων διαφορὰν ἔφη, ὅτι ὁ τὸν ὅρον ἔχων ἔχει καὶ τὸν συλλογισμὸν· ἐπεὶ τοιοῦτο ἀναμφηρίστως ὁ τὸν ὅρον ἔχων τὸν συλλογισμὸν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ τὴν αὐτοῦ λύσιν, τὸν δὲ συλλογισμὸν ἔχει ὁ τὸν ἀνθορισμὸν μὴ ἔχων· ἐρεῖ γὰρ ὁ μὲν διώκων ἀνθοριζόμενος καὶ συλλογιζόμενος,

β. Τὸ ἐξῆς οὕτως· τέχνη παρ' ἡμῖν εἴρηται θαυμα-
 σία πρὸς τὸ μῆτε συγκεχύσθαι τὸν λόγον, μῆτε ἄπορον
 εἶναι, ἀλλ' εὐκρινῇ, οἷον ἐπὶ τῶν ἐπιχειρημάτων πεποιή-
 καμεν, διαιτήσοντες ἐκ πόσων λαμβάνεται τὸ ἐπιχείρημα
 καὶ ἀπὸ τίνων· ὥς οὖν ἐπ' ἐκείνου, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ- 5
 των ἔστιν ἰδεῖν διηρημένης τῆς διανοίας σαφηνισθέντα,
 ὥς εἰ καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λαμβάνεται ὁ ὅρος⁵ καὶ ὁ
 ἀνθορισμὸς, καὶ ὁ συλλογισμὸς καὶ αἱ λύσεις τοῦ συλλο-
 γισμοῦ, ἀλλ' οὖν τῷ χρόνῳ τὸ διάφορον αὐτῶν φαίνε-
 ται. τὰ γὰρ τοῦ ἀνθορισμοῦ⁶ πεπραγμένα ἀπὸ τῶν πρὸ 10
 τοῦ πράγματος λαμβάνεται, τὰ δὲ τοῦ συλλογισμοῦ ἀπὸ⁷
 τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα. ὡσαύτως καὶ ὁ ὅρος καὶ ἡ τοῦ
 συλλογισμοῦ λύσις. εἰ γὰρ καὶ ἀπὸ τῶν παρεμμένων ἄμ-
 φω, ἀλλ' οὖν οὐχὶ καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χρόνον, ἀλλὰ τὸ
 μὲν ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἀνθορισμὸς, ἡ λύσις δὲ, ἀφ' οὗ χρό- 15
 νου καὶ ὁ συλλογισμὸς. Σημειωτέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τε-
 τραχῶς τὸ πρόβλημα τοῦ συλλογισμοῦ, ὀρικὸν, γενικὸν,
 εἰδικὸν, καὶ κατὰ συμβεβηκός·⁸ ὀρικὸν, οὐκ εἰμὶ ἱερό-
 συλος, κλέπτης δέ, ἢ κατὰ ἀνθορισμὸν, καὶ γὰρ καὶ αὐ-
 τὸς ὅρος ἐστὶ τοῦ διώκοντος, ὥς ἐκεῖνος τοῦ φεύγοντος. 20
 ἱερόσυλος εἶ, οὐ κλέπτης· γενικὸν, ὥς ὁ συλλογισμὸς, συν-
 ἄγει γὰρ ἄμφω. καὶ τοῦτο καὶ τοῦτο ἱεροσυλία, καὶ οὐδὲν
 διαφέρει· εἰδικὸν, ἢ λύσις τοῦ συλλογισμοῦ, ἕτερον τοῦ-

ὑφελου εἴτε οὖν ἱερά, εἴτε ἰδιωτικά, ταυτὸν ἐστὶ, καὶ ἱερόσυλος εἶ.
 ὁ δὲ φεύγων ὀριζόμενος καὶ λύων, οὐχ ἱερῶν ἠψάμεν, ἰδιωτικά ὑ-
 φιλόμην· ἕτερον τοῦτο καὶ ἕτερον ἐκείνο, κλέπτης ἄρα εἰμὶ. Litte-
 rae β. praemittit Ven. Τέχνη δὲ θαυμασία παρ' ἡμῖν εἴρηται.
 5 Ven. λαμβάνεται ὅρος (etiam Mon. articulum h. l. om.) καὶ
 συλλογισμὸς καὶ ἀνθορισμὸς καὶ λύσις. 6 Ven. ὅρου. ex eodem
 recepi πρὸ ante τοῦ πράγματος, quod Mon. om. 7 Ven. πα-
 ρα, idem. ὡσαύτως καὶ ὁ ἀνθορισμὸς. 8 Ven. addit: ὥστε τῇ
 μὲν δυνάμει αὐτὰ εἶναι καὶ τοῦτο οἷα τὰ ἔνθεν. Sq. usque ad lit-
 teram γ'. om. ubi pergit: Ὅρος καὶ συλλογ. καὶ ἀνθορ. καὶ ἡ.

το καὶ ἕτερον ἐκεῖνο· τίς γὰρ κοινωνία τῷ ἰδιωτικῷ
 χρήματα ὑφελίσθαι πρὸς τὸ κλέψαι τὰ ἱερά; κοινὸν δὲ
 ἄμφοιν, τῷ τε συλλογισμῷ καὶ τῇ λύσει τούτου τὸ ἐπι-
 συμβεβηκὸς τῷ πράγματι· ὥσπερ γὰρ περὶ τὸ πρᾶγμα
 5 ὁ ὅρος καὶ ὁ ἀνθορισμὸς μάχονται, οὕτως περὶ τὸ ἐπι-
 συμβαῖνον τῷ πράγματι ὁ συλλογισμὸς καὶ ἡ τούτου λύ-
 σις, καὶ ταῦτα διὰ παραδείγματος πεποίηκεν ὁ τεχνικός.

Ὁ ὅρος γίνεται ¹⁰ ἐκ τῶν παρειμένων, οἷον ἔδει σε
 ποιῆσαι τὸ, οὐκ ἐποίησας· ὁ ἀνθορισμὸς ἐκ τῶν πεπρα-
 10 γμένων, ὅτι ἔδει με ποιῆσαι τὸ, ἐποίησα· ὁ ὅρος τοῦ
 φεύγοντός ἐστιν, ὃ δὲ ἀνθορισμὸς τοῦ διώκοντος.

Διὰ τὴν διάνοιαν αὐτῶν, ὅτι ὁ μὲν ὅρος κ. τ. λ.
 Vol. V. p. 416. v. 5 — 13, τὴν διαφορὰν αὐτὴν καὶ
 κοινωνίαν εἶπεν ὁ Ἑρμογένης διαίρεισιν τῆς κοινωνίας καὶ
 15 τῆς διανοίας, αἰτίαν οὖσαν τοῦ μὴ πεφυρῆθαι τὸν λόγον
 μηδὲ ἄπορον εἶναι.

Ὅτι μὲν ἀναμφηρίστως ὁ μὲν ἀνθορισμὸς καὶ ὁ
 συλλογισμὸς εἰσι τοῦ διώκοντος, ὁ δὲ ὅρος καὶ ἡ λύσις
 τοῦ συλλογισμοῦ τοῦ φεύγοντός, ἅπασι δῆλον· ἐπὶ δὲ
 20 τοῦ παρόντος ὑποδείγματος, ¹¹ ὅπερ ὁ τεχνικός δέδωκεν,
 ὃ μὲν συλλογισμὸς καὶ ὁ ἀνθορισμὸς ἐπὶ τὸν ταῖς ἀλη-
 θεύαις φεύγοντα μετέπεσον· ὁ δὲ ὅρος καὶ ἡ λύσις τοῦ
 συλλογισμοῦ ἐπὶ τὸν ὀφείλοντα διώκειν· καὶ γέγονε τὸ
 ἀνάπαλιν ἐπὶ τοῦ παραδείγματος δι' αἰτίαν τοιαύτην·
 25 ἐπὶ γὰρ τῶν παραδόξων λεγομένων στοχασμῶν, οἳ εἰσιν
 οἱ κατ' αἰτησιν δωρεᾶς, αἰεὶ ἡ τάξις ἀντιστρέφεται, ὃ
 γὰρ αἰτῶν τὴν δωρεὰν φιλόσοφος ἐπὶ τῷ πείσαι τὸν τυ-
 ραννον, καταθέσθαι τὴν τυραννίδα, καὶ ὁ ἀνηροκῶς
 τύραννον ἐν τῷ μαίνεσθαι, καὶ τοῦτο αὐτὸ αἰτῶν, τὸ

9 Mon. τὰ.

10 ὁ ὅρος γίνεται sqq. usque ad litt. γ'.

Mon. om.

11 Sch. min. οὐ τοῦτό ἐστι τυραννοκτονία·
 τὸ οὐ τοῦτο ὅρος· τὸ τοῦτο ἀνθορισμός. Λεῖπει, ἔδει εἰδέναι·
 δηλοῦσι τὸ βουλευσασθαι μετὰ εὐταξίας ἀντιθεῖν.

τὴν τυραννοκτόνον λαβεῖν δωρεάν ὀφείλοντες ἐν τάξει
φευγόντων εἶναι, τόπον κατηγορῶν ἐπέχουσι, καὶ τὰ τῶν
κατηγορούντων ἀρπάζουσι κεφάλαια, παραχωροῦντες τοῖς,
πρὸς οὓς ἡ αἵτησις τῶν φευγόντων, οἵπερ ὠφελον ἔχειν
τὰ τῶν κατηγορούντων· διὰ τὸ ἐναλλάξ οὖν χρῆσθαι 8
τοῖς κεφαλαίοις ἑκατέροις καὶ τοὺς αἰτοῦντας καὶ τοὺς
αἰτουμένους, παρὰδοχοὶ οἱ στοχασμοὶ λέγονται· ἐπεὶ ὅτι
ἄνευ τούτων ἐν τοῖς λοιποῖς ἅπασιν ὁ μὲν ἀνθορισμὸς
καὶ ὁ συλλογισμὸς τοῦ διώκοντός εἰσιν ἀεὶ, ὁ δὲ ὅρος
καὶ ἡ τοῦ συλλογισμοῦ λύσις τοῦ φεύγοντος ὠμολόγη- 10
ται· ἐπὶ μέντοι τῶν κατὰ ἀμφισβήτησιν δωρεᾶς, τυχὸν
τῶν δύο ἱατρῶν, ἡ τοῦ καταδραμόντος ἀπὸ τῆς ἀκροπό-
λεως τοῦ τυράννου, καὶ τοῦ ὑπαντήσαντος καὶ ἀνελόν-
τος οὐχ ἡ αὐτὴ ἐστὶ διαίρεσις τῶν κεφαλαίων. ἀλλὰ δι-
πλῇ ἀντεξέτασις, ἑκατέρου διὰ τῶν τεττάρων τούτων κε- 13
φαλαίων τὰ μὲν ἑαυτῷ πεπραγμένα συνιστῶντος, τὰ δὲ
τοῦ ἀντιδίκου ἀνατρέποντος.

γ': Ὁ ὅρος καὶ ὁ συλλογισμὸς καὶ ὁ ἀνθορισμὸς
καὶ ἡ τοῦ συλλογισμοῦ λύσις τέσσαρα ταῦτα δύο συζυ-
γίας ποιοῦσι 12 τῷ δοκεῖν κατὰ τῶν ἀντικειμένων ἀλλή- 20
λοις ἀντεφαρμόζοντα· καὶ γὰρ ἡ πρώτη ἀπὸ τῶν πε-
πραγμένων καὶ παρειμένων τὸ ἰσχυρὸν ἑαυτῇ περιποιᾶ-
ται· καὶ ἡ δευτέρα δὲ 13 ὁμοίως ἀπὸ τῶν αὐτῶν κρατύ-
νεσθαι βούλεται, ἐπειδὴ δὲ ταῦτα τῇ τῆς ἐννοίας δυνά-
μει τὰ αὐτὰ ὄντα ἄγνοιαν ἡμῖν ἐμποιεῖ, ἐκ ποίων μὲν 25
πεπραγμένων, τίνων δὲ παρειμένων 14 ἐργάζεται, ἔστ' ἂν
ἡ τοῦ χρόνου ταῦτα διασαφήσῃ διάστασις· τὰ μὲν ἀπὸ
τοῦ πρὸ τοῦ 15 πράγματος εἰποῦσα λαμβάνεσθαι, τὰ δὲ

12 ποιοῦσι Mon. om. Ven. τὸ δοκοῦν. Sch. min. τὴν λύ-
σιν τοῦ συλλογισμοῦ· ὁ φεύγων ἔχει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἱεροσούλου.
Ἄνω κεφάλαια λέγει τὸν ὅρον καὶ τὸν ἀνθορισμόν, κάτω τὸν
συλλογισμόν καὶ τὴν λύσιν αὐτοῦ. 13 Mon. καί. Ven. δέ. 14
Ven. ταύτην ἐργάζ. 15 πρὸ τοῦ Mon. om. recepi ex Ven.

ἀπὸ τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα· διάστασις γὰρ χρόνον λέγει
 τὰ πρὸ τοῦ πράγματος καὶ τὰ μετὰ τὸ πρᾶγμα. καὶ τῇ
 παρ' ἑαυτῆς εὐκρινείᾳ ¹⁶ τὸ ἐν αὐτοῖς συγκεχυμένον τε
 καὶ πεφυρμένον διακαθαίρουσα καὶ τὸ οἰκεῖον ἐκάστη
 5 τούτῳ προσνέμουσα· εὐκρίτως μόνην ταύτην ὁ τεχνικός
 φησι τοῦτο παρασχεῖν· ¹⁷ λέγω δὲ τὸ μὴ διαμαρτεῖν τὰς
 δριμύτητας ἥγουν τὰς ἀπὸ τῆς τοῦ χρόνου διαστάσεως
 εὐκαίρως ¹⁸ καὶ καταλλήλως ἐκατέρᾳ ἀντιθέσει παρενρ-
 10 θείσας ¹⁹ ἀντιλογίας· ταῦτα γὰρ δριμύτητα ἐνταῦθα κα-
 λεῖ· δριμύτητας δὲ ταύτας ἐκάλεσεν, ἑπεὶ τοι δοκοῦσι
 κ. τ. λ. Vol. V. p. 416. v. 18—23. τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τῆς
 δριμύτητος ἰδέα, διὰ τῶν ἀφελῶν δοκούντων καὶ κοινο-
 τέρων ἀνίσουσα τὸ ἑαυτῆς. ἡ δριμύτητας ταύτας ²⁰ καλεῖ
 διὰ τὸ δραστήριον καὶ ἐργαστικὸν ²¹ τοῦ προκειμένου·
 15 τοιοῦτον γὰρ πᾶν τὸ δριμύσσον. ²²

16 Mon. ἐκκρίνει. 17 Ven. πύσχειν. 18 εὐκαίρως Mon.
 om. 19 Mon. παρενρθείσας. Sq. ταῦτα γὰρ δριμύτητα ἐνταῦ-
 θα καλεῖ Ven. om. 20 Mon. δριμύτητος ταύτης omisso καλεῖ.
 21 Ven. ἐργαστικόν. 22 Sequitur in Par. Τῇ δυνάμει, φη-
 σί, τὰ αὐτὰ ἐστὶ τὰ τε πρῶτα δύο κεφάλαια, ὁ ὄρος καὶ ὁ ἀνθο-
 ρισμὸς, καὶ τὰ ἔσχατα ταῦτα, ὁ συλλογισμὸς καὶ ἡ λύσις αὐτοῦ· ὁ
 μὲν ὀρίζεται, ὅτι τόδε ἐστίν, ὁ δὲ, ὅτι τόδε· καὶ ὁ μὲν, ὅτι ταῖ-
 τὸν τοῦτο ἐκρίνω· ὁ δὲ ὅτι οὐ ταῦτόν· τῇ δὲ διαστάσει μόνον τῶν
 χρόνων διαφέρουσι, ὅτι ὁ μὲν ὄρος καὶ ὁ ἀνθορισμὸς περὶ τῶν
 πρὸ τοῦ πράγματος καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀμφισβητοῦσιν, ὁ δὲ συλ-
 λογισμὸς καὶ ἡ λύσις αὐτοῦ περὶ τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα ἐπισυνμβεβη-
 κόντων· ἐπεροήσατο δὲ τὴν διαφορὰν ταύτην ὁ Ἐρμογένης, ὡς αὐ-
 τὸς φησι, διὰ δύο ταύτας αἰτίας, ἵνα τε δριμύτητας αἱ ἐργασίαι
 ἔχωσι διὰ τῶν χρόνων καὶ τῆς ὑπαλλαγῆς, καὶ ἵνα σαφὴ καὶ εὐ-
 διάκριτα τὰ κεφάλαια ᾗ, καὶ μὴ πλατύνοντο αὐτοῖς περιπίπτωμεν,
 διὰ τὸ τὰς αὐτὰς δυνάμεις ἔχειν ἑκάτερα. Μόνῃ τῇ διαστάσει
 τοῦ χρόνου διαφέρουσι, χρόνος δὲ λέγει τὰ παρεκτεταμένα καὶ τὰ πε-

C a p. XIII.

Περὶ διασκευῆς.

Ἡ διασκευή οὐκ ἔστι διήγησις, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ διηγῆσει ψιλῶς εἰρημένων σεσωματοποιημένη¹ φράσις ἀρμόττουσα καὶ ἐπιλόγοις² οἶον. Αὐτὴν ἔρυσαν κ. τ. λ. Vol. V. p. 417. ν. 9—12. καὶ τοῦ θεολόγου, ὁμοίως περι- 5 στάντες γὰρ ἡμᾶς ὁ τῶν ἐταίρων καὶ ἡλικῶν χορὸς, ἔστι δὲ ὢν καὶ διδασκάλων οὐ μεθήσειν ἐφασκον. διαφέρει δὲ ἡ ἡθοποιῖα διατυπώσεως τῷ τὴν μὲν ἡθοποιῖαν πε- ριστατικὰ ἔχειν, οἷς καὶ διαπλατύνεται, τὴν δὲ διατύπω- σιν τῷ τρόπῳ μόνῳ πλατύνεσθαι, ὡς τὰ ἀνωτέρω ῥη- 10 θέντα παραδείγματα.

δ. Τῷ³ ἐνδιασκεύω, ὡς ἐφ' οὗ μέλλομεν ὑποδεί- γματος παραθέσθαι· τὸν τρόπον γὰρ πλατύνοντες ὅπως πραγμῆνα, ἐξ οὗτινος χρόνου συμβαίνει ἰσχυρὰν εἶναι τὴν ἐργασίαν τῶν κεφαλαίων.

1 Mon. σεσωματοποιημένη. Sch. min. Ἐν ποιητικῇ· ὡς παρ' Ὀμήρῳ· ἀμφὶ δὲ κύμα στείλη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχεν [Il. α. 481.] καὶ τὰ ἐξῆς. 2 Ven. addit: ὥσπερ ἐν ποιητικῇ, ὡς παρ' Ὀμήρῳ· ἀμφὶ δὲ κύμα στείλη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε καὶ τὰ ἐξῆς. Οὐ μέντοι γε οὔτε αἰτίαις οὔτε λογισμοῖς τοσοῦτον· ἄγαν ἀκριβῶς προσ- ἔθηκε τὸ τοσοῦτον· εὐθείᾳ γὰρ ἡ διατύπωσις κ. τ. λ. — Litt. β. et γ'. vide Vol. V. p. 417. ν. 12—19. Sch. min. Διασκευά- ζοντος· τοῦ ῥήτορος δηλονότι. Οὔτε μὲντοις· ἡ αἰτία γὰρ καὶ οἱ λογισμοὶ κατασκευῆς ἴδια, ὥς φησιν ἐν τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέ- λους. Διασκευάζονται· ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθα γίνονται, καὶ πλα- τύνονται. Εἰκός ἦν τελεῖσθαι· εἰ γὰρ παρὰ τὸ εἰκός λεχθεῖη τι, τῷ κακοζήλῳ ὑπάγεται, ὥς φησι μετ' ὀλίγα αὐτὸς οὗτος· περὶ δὲ κακοζήλου ζῆται τὸ δωδέκατον κεφάλαιον τοῦ τετάρτου τόμου τού- του τοῦ βιβλίου. Τολμᾶν· τί ἐστι τὸ τολμᾶν εἴρηται διαφόρως. Ἐκ τοῦ εἰκότος· ἐκ τῶν παραδειγμάτων. Ἡ διατύπωσις· ἡ ἔκφρασις. 3 Ven. Τῷ τρόπῳ πάντως πλατύνεται, ὡς ἐφ' οὗ μέλλομεν ὑπόδειγμα γενέσθαι. τὸν τρόπον γάρ.

ἤγετο τὴν ἐπὶ θάνατον ὑπὸ τοῦ τυράννου ἐκδοθεὶς, εὐ-
θὺς καὶ τὰς προσωποποιῖας ἐπάγομεν, γυναικῶν, φίλων
καὶ τῶν ὁμοίων.⁴

- ἔ. Ὡς ἐπὶ τούτου· τύραννον προγραφίς τις ὑπὸ τῶν
5 πολιτῶν προσκυνῆσαι, εἶτα ἀπαγορεύσας πρὸς τοῦτο, ἐκ-
δίδοται πρὸς τοῦ τυράννου ἄγεσθαι τὴν ἐπὶ θάνατον·
ἐνταῦθα κἂν μὴ τι τοιοῦτον ἐπράχθῃ, ὅμως ἔξεστί σοι
διατυποῦν οὕτως, ὅτι περιστάντες αὐτὸν, γυνή, τέκνα καὶ
τὸ λοιπὸν γένος, ἅμα φίλοις θερμότερόν τε τοῦτον ἡσπά-
10 ζοντο, καὶ πολλοῖς τοῖς δάκρυσι πλύνοντες, τοιοῦτοις αὐ-
τοῦ λόγοις τὸ ἀπηνές καὶ σκληρὸν καταμαλάττειν ἐπε-
χειροῦν ἦθος, γυνὴ μὲν ἐντεῦθεν βοῶσα, ἄνερ, μνησθητι
γυναικός τε καὶ παίδων καὶ τῶν ἐπὶ τούτοις χαρίτων,
καὶ μὴ ὡς ἐχθροὺς ἡμᾶς ἀμυνόμενος τὸν ἀνέλπιστον
15 ὑποστροφῆς χωρισμόν σου προξενήσῃς ἡμῖν, πολλὰς μὲν
γὰρ ἀποδημίας ἐστείλω καὶ μακροτέρας ἔστ' ὅτε τῆς προ-
θεσμίας. ἀλλ' ὅμως κἂν ὀψέ, ἤκας γόνυ, καὶ τῆς χαριστάτης
σου θείας ἡμᾶς ἐπλησας· νῦν δὲ καὶ τὴν ἀποδημίαν ὀρῶ-
μεν ὡς χαλεπὴν· δῆμιον γὰρ καὶ ξίφος ὄχημα κέκτη-
20 ται. καὶ τὸ πάλιν νοστήσαι σε, ἀπροσδόκητον ὄν. ἐμοὶ
μὲν γὰρ τὰ τῆς χηρείας, τοῖς δὲ τέκνοις ἡμῶν τὰ τῆς
ὀρφανίας ἐπαπειλεῖ δυσχερῇ. ἐπικάμφθητι ἡμῖν καὶ κάμ-
ψον γόνυ τῷ διὰ τοῦτό σε τοῦ ζῆν ἀπελαύνοντι· μάλα-
ξον τὸ σκληρὸν ἦθος ὑπείκων τῷ βουλήματι τοῦ κελεύον-
35 τος. καὶ συμμαλάξας πᾶν τὸ προσδοκώμενον τῷ ἡματέ-
ρῳ χωρισμῷ ἀπηνές. καὶ γυνὴ μὲν οὕτως· ἐτέρωθι δὲ
φίλοι, ὡς ἀφιλέταιρος οἷτος καὶ πρὶν μὲν, νῦν δὲ μάλι-
στα, καὶ μικρὸν ἢ οὐδὲν⁵ φροντίζων συγγενῶν καὶ τῆς
ἄλ-

⁴ Ven. ἐπάγομεν συγγενῶν καὶ φίλων καὶ τῶν ἰδίων. Καὶ οἷα
εἰκὸς ἦν ἐφ' ἐκάστη τῶν πραττομένων καὶ λεχθῆναι δυναμένων ἐξ
αἰτίας τῶν ἐμφαινομένων προσώπων ἐν τῇ διατυπώσει. ὡς ἐπὶ τούτου.
⁵ ἢ οὐδὲν Ven. om.

ἄλλης φρατρίας· τί γὰρ μέγα ἢ χαλεπὸν προσταττόμενος
 προτιμότερον ἄγει ⁶ τοῦ ζῆν τὸν θάνατον; οὐχὶ καὶ παῖς
 ὢν πολλάκις ὤκλασεν ἐπὶ γόνυ, οὐχὶ καὶ ἄκων πταίσας
 τὸν πόδα ὠλίσθησε πρηνὴς ἐπὶ γῆς; ⁷ τούτων τι καὶ τὸ
 παρὸν λογισάσθω, ἐξ οὗ τυράννου μετὰ τῶν δι' ἐπιθυ- ⁵
 μίας πλησθήσεται φιλοτιμία· ἡμῖν δὲ περιέσται ⁸ ὁ φίλ-
 τατός τε καὶ θυμηρέστατος. ἀνάβλειψον ἄνθρωπε πρὸς
 τὸν οὐρανόν, καὶ ἴδε τὰ κάλλη τούτου· καὶ τὸν ἐν αὐ-
 τῷ λαμπτήρα, ἀμυχάνω· τινὲ ὥραιότητος λάμψει τὴν
 οἰκουμένην πυρσεύοντα. μὴ καταλίπῃς τὸ γλυκὺ αὐτοῦ ¹⁰
 φῶς, οὐ τοῖς λαβοῦσιν αἰσθησιν οὐκ ἀνάληγτος πάντως
 ἢ στέρησις· πρόσχευε τῇ γῇ, οἷσις καὶ ὅσοις παντοδαποῖς
 κομᾷ καὶ αὕτη καλοῖς καὶ τὴν ἀθάνατον δοκῶ μοι φνύ-
 σιν ἱκανῶς ἐπάγεσθαι, μή τι γε δὴ ἄνθρωπον, ὃ δίαίτα
 πρὸς τοῦ κρείττονος τὸ θανμαστὸν ἀφώρισται τοῦτο χω- ¹⁵
 ρίον. δεινὸν τοῖς παρὰ θεοῦ δεδομένοις μὴ χάριν ἔχοντα
 ἡδεσθαι, ἀλλ' ἐν ἐχθροῦ μοίρᾳ τὴν δωρεάν ἀποτίθισθαι,
 ἀλλ' οὐδεμία σοι τούτων φροντίς· εἰ μὲν ⁹ θελτιόνων ἐλπιδί,
 οὐδεὶς ἂν μέμψαιτο· εἰ δ' οὐδενὸς ἔνεκεν, μανία τὸ πρᾶ-
 γμα καὶ παροινία οὐδ' ἦν τινα ἀπολιποῦσα ὑπερβολήν· ²⁰
 ἀλλὰ γινοῦ τοῦ κατήγοντος· πολλάκις συμβούλους ἡμᾶς
 παρέλαβες, καὶ σε τοῖς προσήκουσι παρεστήσαμεν· τού-
 των τι καὶ τὰ παρόντα λελογισμένος τοῖς πρὸς τὸ ἄμει-
 νον παρακαλοῦσι πάρασχε τὴν ῥοπήν, πείρα προειλη-
 φώς, ὥς τὸ συμφέρον σοὶ αἰεὶ ἡρομηθούμεθα· καὶ οὐ- ²⁵
 τως μὲν ἐπὶ τῶν τοιούτων καὶ τῶν ὁμοίων, δίδωσι γὰρ
 ταῦτα καὶ χορηγεῖ ἢ ὑπόθεσις· ἐπεὶ καὶ τύραννος τυχόν,
 ἂν ἐβούλετο, ἀνήσει τὴν τιμωρίαν, ἐὰν δὲ φόνου τυχόν ¹⁰
 ἢ τινος τῶν τοιούτων ὑπέχων τὴν δίκην ἐπὶ τῷ κολασθῇ-

⁶ Mon. ἄγειν τῷ ζῆν θάνατον. Ven. προτιμότερον ἔχεις. idem: ὤκλασας, ὠλίσθησας.

⁷ Mon. γῆν. ⁸ Mon. Ven. et Par. παρίσται.

⁹ Mon. ἐμοί. — tum Mon. μανίας τὸ πρ. κ. παροινίας.

¹⁰ Mon. h. l. et v. 27. τυχόν. omissio praec. δέ.

ἤγετο τὴν ἐπὶ θάνατον ὑπὸ τοῦ τυράννου ἐκδοθεὶς, εὐ-
θὺς καὶ τὰς προσωποποιίας ἐπάγομεν, γυναικῶν, φίλων
καὶ τῶν ὁμοίων.⁴

ἔ. Ὡς ἐπὶ τούτου· τύραννον προτραπείς τις ὑπὸ τῶν
5 πολιτῶν προσκυνῆσαι, εἴτα ἀπαγορεύσας πρὸς τοῦτο, ἐκ-
δίδοται πρὸς τοῦ τυράννου ἄγεσθαι τὴν ἐπὶ θάνατον·
ἐνταῦθα καὶ μὴ τι τοιοῦτον ἐπράχθη, ὅμως ἔξεστί σοι
διατυποῦν οὕτως, ὅτι περιστάντες αὐτὸν, γυνή, τέκνα καὶ
τὸ λοιπὸν γένος, ἅμα φίλοις θερμότερόν τε τοῦτον ἡσπά-
10 ζοντο, καὶ πολλοῖς τοῖς δάκρυσι πλύνοντες, τοιούτοις αὖ-
τοῦ λόγοις τὸ ἀπηνές καὶ σκληρὸν καταμαλάττειν ἐπε-
χειροῦν ἦθος, γυνὴ μὲν ἐντεῦθεν βοῶσα, ἄνερ, μνησθητι
γυναικός τε καὶ παιδῶν καὶ τῶν ἐπὶ τούτοις χαρίτων,
καὶ μὴ ὡς ἐχθροὺς ἡμᾶς ἀμυνόμενος τὸν ἀνέλπιστον
15 ὑποστρωφῆς χωρισμόν σου προξενήσης ἡμῖν, πολλὰς μὲν
γὰρ ἀποδημίας ἐστεῖλω καὶ μακροτέρας ἐστ' ὅτε τῆς προ-
θεσμίας. ἀλλ' ὅμως καὶ ὀψέ, ἤκες γόνυ, καὶ τῆς χαριστάτης
σου θείας ἡμᾶς ἔπλησας· νῦν δὲ καὶ τὴν ἀποδημίαν ὀρῶ-
μεν ὡς χαλεπὴν· δῆμιον γὰρ καὶ ξίφος ὄχημα κέκτη-
20 ται. καὶ τὸ πάλιν νοστήσαι σε, ἀπροσδόκητον ὄν. ἐμοὶ
μὲν γὰρ τα τῆς χηρείας, τοῖς δὲ τέκνοις ἡμῶν τὰ τῆς
ὀρφανίας ἐπαπειλεῖ δυσχερῇ. ἐπικάμφθητι ἡμῖν καὶ κάμ-
ψον γόνυ τῷ διὰ τοῦτό σε τοῦ ζῆν ἀπελάνοντι· μάλα-
ξον τὸ σκληρὸν ἦθος ὑπέικων τῷ βουλήματι τοῦ κελεύον-
25 τος. καὶ συμμαλάξας πᾶν τὸ προσδοκώμενον τῷ ἡμετέ-
ρῳ χωρισμῷ ἀπηνές. καὶ γυνὴ μὲν οὕτως· ἐτέρωθεν δὲ
φίλοι, ὡς ἀφιλέταιρος οἷτος καὶ πρὶν μὲν, νῦν δὲ μάλι-
στα, καὶ μικρόν ἢ οὐδὲν⁵ φροντίζων συγγενῶν καὶ τῆς
ἄλ-

4 Ven. ἐπάγομεν συγγενῶν καὶ φίλων καὶ τῶν ἰδίων. Καὶ οἷα
εἰκὸς ἦν ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραττομένων καὶ λεχθῆναι δυναμίων ἐξ
αἰτίας τῶν ἐμφαινόμενων προσώπων ἐν τῇ διατυπώσει. ὡς ἐπὶ τούτου.
5 ἢ οὐδὲν Ven. om.

ἄλλης φρατρίας· τί γὰρ μέγα ἢ χαλεπὸν προσταττόμενος
 προτιμότερον ἄγει ⁶ τοῦ ζῆν τὸν θάνατον; οὐχὶ καὶ παῖς
 ὢν πολλάκις ὤκλασεν ἐπὶ γόνυ, οὐχὶ καὶ ἄκων πταίσας
 τὸν πόδα ὠλίσθησε πρηνὴς ἐπὶ γῆς; ⁷ τούτων τι καὶ τὸ
 παρὸν λογισάσθω, ἐξ οὗ τυράννου μὲν τῶν δι' ἐπιθυ- ⁵
 μίας πλησθήσεται φιλοτιμία· ἡμῖν δὲ περιέσται ⁸ ὁ φιλ-
 τατός τε καὶ θυμηρέστατος. ἀνάβλειψον ἄνθρωπε πρὸς
 τὸν οὐρανόν, καὶ ἴδε τὰ κάλλη τούτου· καὶ τὸν ἐν αὐ-
 τῷ λαμπτήρα, ἀμηχάνῳ· τινὲ ὠραιότητος λάμψει τὴν
 οἰκουμένην πυρσεύοντα. μὴ καταλίπῃς τὸ γλυκὺ αὐτοῦ ¹⁰
 φῶς, οὐ τοῖς λαβοῦσιν αἰσθήσιν οὐκ ἀνάληγτος πάντως
 ἡ στέρησις· πρόσχεῖς τῇ γῇ, οἴοις καὶ ὅσοις παντοδαποῖς
 κομᾷ καὶ αὕτῃ καλοῖς καὶ τὴν ἀθάνατον δοκῶ μοι φύ-
 σιν ἱκανῶς ἐπάγεσθαι, μήτιγ' εἰ ἄνθρωπον, ᾧ δίαίτα
 πρὸς τοῦ κρείττονος τὸ θαυμαστὸν ἀφώρισται τοῦτο χω- ¹⁵
 ρίον. δεινὸν τοῖς παρὰ θεοῦ δεδομένοις μὴ χάριν ἔχοντα
 ἡδεσθαι, ἀλλ' ἐν ἐχθροῦ μοίρᾳ τὴν δωρεὰν ἀποτίθασθαι,
 ἀλλ' οὐδεμία σοι τούτων φροντίς· εἰ μὲν ⁹ βελτιόνων ἐλπίδι,
 οὐδεὶς ἂν μέμνηται· εἰ δ' οὐδενὸς ἔνεκεν, μανία τὸ πρᾶ-
 γμα καὶ παροιμία οὐδ' ἦν τινα ἀπολιποῦσα ὑπερβολήν· ²⁰
 ἀλλὰ γενοῦ τοῦ κατήχοντος· πολλάκις συμβούλους ἡμᾶς
 παρέλαβες, καὶ σε τοῖς προσήκουσι παρεστήσαμεν· τού-
 των τι καὶ τὰ παρόντα λελογισμένος τοῖς πρὸς τὸ ἄμει-
 νον παρακαλοῦσι πάρασχε τὴν ῥοπὴν, πείρα προειλη-
 φώς, ὥς τὸ συμφέρον σοι αἰεὶ προμηθεύμεθα· καὶ οὐ- ²⁵
 τως μὲν ἐπὶ τῶν τοιούτων καὶ τῶν ὁμοίων, δίδωσι γὰρ
 ταῦτα καὶ χορηγεῖ ἢ ὑπόθεσις· ἐπεὶ καὶ τύραννος τυχόν,
 ἂν ἐβούλετο, ἀνήσει τὴν τιμωρίαν, ἐὰν δὲ φόνου τυχόν ¹⁰
 ἢ τινος τῶν τοιούτων ὑπέχων τὴν δίκην ἐπὶ τῷ κολασθῇ-

⁶ Mon. ἄγειν τῷ ζῆν θάνατον. Ven. προτιμότερον ἔχεις. idem:
 ὤκλασας, ὠλίσθησας. ⁷ Mon. γῆν. ⁸ Mon. Ven. et Par.
 παρίσταται. ⁹ Mon. ἐμοί. — tum Mon. μανίας τὸ πρ. κ. παροιρίας.
¹⁰ Mon. h. l. et v. 27. τυχών. omissio praec. δέ.

ναι ἐκδίδεται, οὐκ ἔχει ¹¹ ταῦτα χώραν πραχθῆναι, ἂν οἷδεν ποιούντων ἢ λεγόντων ¹² τῆς τιμωρίας ἐξελεσθαι δύναται.

ς'. Οἶον ¹³ ἡ ἔκφρασις· τὸ παρὸν δὲ τοῦτο παράγ-
5 γελμα οὐ περὶ τῶν ἐναγωνίων ἐστὶ διηγημάτων, ἀλλὰ
περὶ τῶν ἀπλῶς, ἱστορικῶν φημι καὶ πανηγυρικῶν· ἀν-
τιδιαστελλόμεν γὰρ τὸ ἱστορικὸν τοῦ πανηγυρικοῦ, Ἀρι-
στοτέλει ἐξακολουθοῦντες, τέταρτον τοῦτο εἶδος ἐπεισά-
γουντι ῥητορικῆς· τὰ δὲ ἐφεξῆς εἰρημένα Ἑρμογένει περὶ
10 τῶν ἐναγωνίων προϊόντες σὺν θεῷ ἐπιδείξομεν, ἰστίον
μέντοι, ὡς ἐκφράζοντες τινα μάλιστα τόδε ¹⁴ διατυπώ-
σομεν διὰ τὸ ἐνάργειαν τηνικαῦτα ποιεῖν βούλεσθαι.

ζ'. Εἰ γὰρ κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους τῇ διατυπώσει
χρῶς, προσκορῆς ἔση, καὶ ψυχρολογία ἀλώσῃ· τὰ παρ-
15 ἐλθόντα δὲ μόνα διατυποῦν κελευόμεθα, ¹⁵ ἐπεὶ τοι διό-
μεθα τὰ μηκέτι ὄντα ὥσπερ εἰς μέσον θεῖναι, καὶ οἶ-
ονεὶ ὑπ' ὅψιν ἀγαγεῖν τῇ διασκευῇ, ¹⁶ ὡσαύτως δὲ καὶ
τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι ¹⁷ ἔξεστι διατυποῦν, ὡς ἂν τῶν μή-
πω ὄντων ὡς ἤδη παρόντων αἰσθῆσιν λάβωμεν, τὰ γὰρ
παρόντα ¹⁸ ὡς ἐνεστῶτα καὶ δῆλα τοῖς πᾶσιν ὄντα γι-

11 Mon. ἔχει om. 12 Mon. τοιούτων ἢ λεγομένων. 13 Ven. γίνεται δὲ ἡ διατύπωσις τοῦ πράγματος· τὸ παρὸν τοῦτο παράγ. 14 Ven. τότε. Post ποιεῖν βούλεσθαι addit idem: ἡ ὑπὸ τῶν παρόντων, ὡς ἔχουσιν αἱ τῶν καιρῶν ἐκφράσεις. Ἐξεστι τὸν παρελθόντα ἀπολαβόντα⁸ εἶναι τισι διηγήμασιν ἐνδασκεύως ἀπο-
πληρῶσαι τὸ ἄνω μέρος. 15 Mon. κεφαλαιούμεθα. 16 Ven. addit: τὰ γὰρ παρόντα γινώσκεται· contra paullo post τὰ γὰρ παρόντα — — γινώσκεται om. 17 εἶσεσθαι Par. om. 18 Sch. min. ὡς ἔχουσιν αἱ τῶν καιρῶν ἐκφράσεις. Ταῦτα διατυπώ-
των· καὶ γὰρ ἡμεῖς καὶ ταῦτα διατυπούμεν τῷ λόγῳ, οὐχὶ αὐτὰ διατυποῦσι τὰ πράγματα. Τὸ ἄνω μέρος· τὸν παρελθόντα λέγει. Τοῖς αὐτοῖς τῆς διασκευῆς μέρισιν ἢ ῥήμασιν. Μελλόν-
των διατύπωσιν· νόησον ἀκριβῶς, ὅτι τοῦτο λέγει, ἵνα ὅτι καὶ
ὁ μέλλων καὶ ὁ παρρηχηῶς, ἡ καὶ ὁ ἐνεστὼς ἐπιδέχονται διασκευῇ,

νώσκεται, ταῦτα δὲ τὰ κατὰ τοὺς τρεῖς φησι χρόνους διηγήματα ὡς ἐπίπαν ὑπὸ μόνῃν τῶν ἐναγωνίων ἐμπίπτει τὴν πραγματικὴν· ἐπὶ γὰρ τοῦ δικανικοῦ σπανίως ἐστὶν εὐρεῖν τοῦτο· ἅπασαι γὰρ αἱ τοῦ δικανικοῦ διηγήσεις τοῦ παρεληλυθότος εἰσὶν· οἶδεῖς γὰρ τῶν ἄρτι πρα- 3 τομένων καὶ μήπω πέρας εἰληφότων ὑπέχει εὐθύνας· μόνη οὖν τοὺς τρεῖς χρόνους ἔχει πραγματικὴ, διὰ μὲν τὰ ἐνιστώτα ἐσθ' ὅτι δοκιμάζουσα καὶ τῶν μελλόντων κατευστοχεῖν, περὶ ὧν καὶ πρόκειται ταύτῃ διαλαβεῖν, ἀνα- 10 τρεχούσῃ δὲ καὶ ἐπὶ τὰ πρόην, εἵπερ εὐρίσκοιτο τὸ προ- τεθὲν αὐτῇ διαπεράνασθαι καὶ ἐκ τούτων, πᾶν γὰρ τὸ ἐπίσκειψιν προτεινόμενον ἢ κακὸν ἢ συμφέρον καὶ τὰ ἐξῆς κατὰ τοὺς τρεῖς, εἰ ἐγχωρεῖ, δοκιμάζεται χρόνους, κατὰ τὸν παρεληλυθότα, ὅπως πρὶν ἢ γένηται τὸ παρὸν εἴχε 15 τὰ πράγματα, ὅπως τε νῦν ἔχει, τοῦτο δὲ οὐ δεῖται διδασκαλίας ποικίλης, αἰσθήσιν τοῦ παρεῖναι παρέχον, καὶ ὅπως ἔξει μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ ἐκβησόμενον τοῖς τελικοῖς συγκαταριθμεῖται. Ὑπόδειγμα δὲ τῶν λεγομένων τοῦτο, ῥεῖ ἐπὶ τὴν Κατάνην ἀπὸ ¹⁹ τῆς Αἴτνης τὸ πῦρ· καὶ συμβουλευεῖ τις μετοικεῖν· ἐνταῦθα γὰρ διατυπώσει ὁ 20

ἀποκληρῶμεν ταύτην τῷ παρῶν καὶ ἐν τῇ διηγέσει· τὸν δὲ ἐνιστώ- 10 τα καὶ τὸν μέλλοντα ἐῶμεν, καὶ μὴ ἐνοχλῶμεν, καὶ ἐν ἐκείνῳ διὰ τῆς διασκευῆς, εἰ μὴ ἀνάγκη τις ἐπέλγῃ. Ταῖς αἰτίαις· τεχνολόγησε περὶ τούτων ἐν τῇ διηγέσει, οὗ φησι· πλατύνεται ἡ διή- 15 γησις τρισὶ καὶ τέτρασι κύλοις καὶ τοῖς πεπραγμένοις καὶ τοῖς πα- ραλειφθεῖσι καὶ ταῖς αἰτίαις αὐτῶν, καὶ τοῖς λογισμοῖς, ὥς ἔχει τὸ παράδειγμα τοῦ στρατηγοῦ τοῦ μὴ ἀνολέαντος τὰς πύλας. Παν- 20 τὰ πασι νῦν ἄπορον· ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος αἰτίας τό· ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον [p. 1257. Cod. Ναύπακτον.] Ταῖς ὑποδιαίρεσε- 25 σιν· εἰ διαφέρει τὸ πλαστὸν τῶν ἐξ ὑποδιαίρεσιως, ἐτεχνολόγησεν Ἐρ- μογένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Ἐσαφηνίσαμεν δὲ καὶ ἡμεῖς τούτο ἐκείνῳ κατὰ δύναμιν. Φυλάξομεν· ἦτοι ἐν τοῖς 30 ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἢ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις. 19 Ven. ἐπὶ.

ῥήτωρ τὴν πρὸ τοῦ πυρὸς τῆς ῥύσεως ²⁰ ἀδεᾶ καὶ πε-
 ποιθότως τῶν πολιτῶν ²¹ κατοικίαν φάσκων, ὅπως ἔχοι
 αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα ²² καθ' ἡδονήν, σπείρουσι μὲν τοὺς
 ἀγροὺς, φυτεύουσι δὲ τὴν γῆν ἀνυπόπτως τῆς νῦν περι-
 5 στάσης ²³ ἀνάγκης, ἐξάγουσι δὲ ποίμνια καὶ βουκόλια
 καὶ συνάγουσιν ἐπὶ νομάς τε καὶ ἀπὸ νομῶν σὺν ἀγα-
 θῇ τῇ ἐλπίδι· καὶ οἷον ἔφροितτε μὲν τὰ λήϊα γλαφυρὸν,
 ἡρέεα ξειφύρου ὑποκινούντος, ἔβρου δὲ τὰ φυτόα, καὶ λει-
 μῶνες τῇ ποικιλίᾳ χρωρυνόμενοι τῶν ἀνθέων· ἔαρος ²⁴ ὥρε
 10 εἰσίων τὰ αἰσθητήρια κάλλεσιν ἀνυμνήτοις καὶ ταῖς εὐώ-
 δεσιν ἀποφοροῖς· ἄρνες δὲ καὶ μόσχοι καὶ ἔριφοι ἀπαλὸν
 σκιρτῶντες καὶ συνεχῆς ἡδὺ θέαμα τοῖς ὁρώσιν καθίσταν-
 το, ²⁵ ἅπερ ἅπαντα ἐπέλειπεν νῦν τῇ δυσελπιστίᾳ, μῆτε
 τῶν ὑπόντων εὐφραινόντων διὰ τὰ προσδοκώμενα χαλε-
 15 πᾶ, μῆτε τῆς προτέρας ἐπιμελείας ἀξιούντων ἡμῶν τὰ
 πρὸ τοῦ περισπούδαστα· ἐννόει γὰρ μοι τὰ μέλλοντα,
 ἐπεὶ γὰρ πυρὸς αὕτη φύσις τὰ ἐπιπίπτοντα δαπανῶσαν ²⁶
 τὰ ὑπόλοιπα ἐπινέμεσθαι, τίνες ἐσόμεθα, ἐπειδὴν ἐπιλεί-
 ποντες τοῦ ὑπεκκαύματος αὐτῇ τῇ πόλει τὸ πῦρ ἐπιστῇ
 20 βρέμον μὲν ἀπηχῆς, ²⁷ μυκώμενον δὲ ἄγριον, πᾶν δὲ τὸ
 ἐμποδὼν ἀφανίζον· καὶ μέσους ἡμᾶς σωτηρίας ἀπο-
 λάβη ἀπόρους. ²⁸ διὰ ταῦτα μὲν μεταναστεύειν χρεῶν.
 Διὰ τί μὲν οὖν τὰ ἐνεστιῶτα οὐ διασκευάζεται, ²⁹ εἴ-
 ρηται, καὶ ὅτι ἐπὶ μόνῃς πραγματικῆς τὸ νῦν τοῦ τεχνε-
 25 κοῦ ἰσχύει παράγγελμα, τὸ γὰρ τῆς ἱστορίας οὐ τῶν ἐκα-
 γωνίων. ³⁰

20 Mon. ῥήσεως ἀ. κ. πεπεθότος.

21 Par. τῶν πολιτικῶν.

22 τὸ πρᾶγμα Par. om.

23 Mon. ἀνυπόπτως τῶν παρὰ πάσης

ἀν.

24 ἔαρος ὥρε Ven. om.

25 Mon. καθίστανται. Ven.

καθίσταντο.

26 Mon. παρῶντος δαπανῶντος. Ven. δαπανῶσαν.
ἀπόρους.

27 Mon. ἀποχῆς.

28 Ven. ἐρήμους.

29 Ven. κατασκευάζε-

ται.

30 Sequitur in Par. Οἱ μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου εἶπον,

οἱ δὲ τὸν παρεληλυθότα, ἡμεῖς δὲ φάμεν ἄνω μέρος τὸ τέλος τῶν

ἡ. Σημειωτέον, ³¹ ὅτι ἐνταῦθα οὐδαμοῦ χρόνου διαφορᾶς μνημονεύει· λέγει γὰρ περὶ τοῦ δικανικοῦ, ὅπερ αἰεὶ περὶ τὸν παρωχημένον ³² ὁράται χρόνον, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἐστὶ τοῖς προγενεστέροις τῶν περὶ οὗ ἡ κρίσις ἀποχρήσασθαι πρὸς αὐξήσιν τούτων, καὶ διασκευᾶσαι ὁμοίως καὶ ταῦτα, ὥσπερ 5 ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας τὸ κατὰ Φωκίας πάθος, διὰ τοῦτό φησιν, ὅτι ἐν ταῖς διηγήσεσιν αὐτοῦ μνήμην ³³ ποιησόμεθα, τουτέστι τοῖς διασκευασθῆναι ὀφείλοντος, ὡς τοῦ πράγματος αὐτοῦ, τοῦ περὶ οὗ ἡ κρίσις, οὐ διασκευαζομένου μόνον, καὶ τοῦτο ὅτε δεήσειεν κατὰ τὸν τῆς διηγήσεως τόπον, ἀλλὰ κα- 10

αἰώνων, καὶ τὸν μέλλοντα χρόνον· καὶ πόθεν τοῦτό φαμεν; ἐξ αὐτοῦ τοῦ τεχνικοῦ. φησὶ γὰρ, ἔστι τὸν παρεληλυθότα χρόνον ἀπολαβόντας τουτέστι χωρίσαντας καὶ διηγηματικῶς εἰπεῖν, δηλοῖτο ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου, ὅπου καὶ διήγησις, εἶτα τί ἐνδιασκεύως φησὶν ὑποπληρῶσαι τὸ ἄνω μέρος, τουτέστι τὸ ἀγωνιστικώτερον μέρος τοῦ λόγου, καὶ τοῦ μέλλοντος χρόνου, καὶ τὸ παράδειγμα θρανότερον ἐν τῇ ἐγκωμίῳ τῶν ἄνω μερῶν. Διηγησάμενος γὰρ τὸν διωγμὸν μέχρι τῶν ἀγώνων αὐτῶν διατυποῖ μετὰ τοὺς λόγους τοῦ τυράννου, καὶ τῶν μαρτύρων· ἀποπῶν, τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀνδραγαθήσαντας τὸν τῶν κακούργων ὑποστῆναι θάνατον. Τὸ τοῦ παρεληλυθότος φησὶν, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Δημοσθένους· [de fals. leg. p. 361.] θέμα διονόν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἑλαινόν· ὅτε γὰρ ἐπορευόμεθα εἰς Δελφοὺς, ἐξ ἀνάγκης ἦν ὄρεῖν ταῦτα πάντα, οἰκίας κατεσκευάμενας, τεῖχη περιηρημένα, χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γυναῖκα καὶ παιδάρια ὀλίγα καὶ πρεσβύτας οἰκτρούς. Αὕτη διήγησις τοῦ παρελθόντος ἐνδιασκευος, χρηὶ οὖν, φησὶν, ὅτι ἐξ ἀνάγκης καὶ κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους ἐμπέσει τοιαύτη διήγησις, τὸν μὲν παρεληλυθότα διασκευᾶζειν ἢ ὡς οὐ μέλλοντας ἐνοχλήσειν, καὶ τοῖς κάτω μέρεσιν, εἵ-
 τουν τῷ ἐνεστώτι· ἐπὶ τούτου γὰρ οὐκ ἀναγκαῖα ἢ διασκευὴ πάνν. Καταλιπόντας οὖν ἐπ' αὐτοῦ τὸ διασκευᾶσαι διὰ τὸ προσκορὴς δεῖ διασκευᾶζειν τὸν μέλλοντα· τοῦτο δὲ καὶ οἰκονομίαν εἶπε. 31
 Ven. praemittit: αἱ δὲ εἴη τὸ πρῶγμα ὀφείλον διασκευᾶσθαι καὶ ἄνω καὶ κάτω. 32 ὁράται χρόνον Mon. om. Ven. ἐπειδὴ δεῖ.
 33 Mon. μνήμη. Ven. μνήμην. Par. μνήαν.

τασκευαζομένου μόνον, καὶ τοῦτο ὅτε δεήσειεν, εἶπομεν
 δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς οὕτως ἐδίδαξεν· εἰσὶ καὶ ἄ-
 πλαῖ διηγήσεις· οὐ διασκευάζεσθαι δὲ ἔφαμεν κατὰ τὸν
 οἰκείον τόπον τῆς διηγήσεως τὸ περὶ οὗ ἡ κρίσις, ἐπειδὴ
 5 ἐν τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὅπου καὶ ἡ τελεία αὐξη-
 σις οὐδὲν κωλύει, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιλόγων. τὸ δὲ περὶ οὗ
 ἡ κρίσις προσεθήκαμεν, ἐπεὶ τὸ πρὸς τὴν κρίσιν συμ-
 βαλλόμενον καὶ βοηθοῦν ³⁴ διήγημα διασκευασθήσεται
 πάντως· χρή μέντοι εἰδέναι, ὥς τότε ἄπορον εἰς διατύπω-
 10 σιν τὸ πρᾶγμα, ὅταν ἐφ' ἑαυτοῦ ἰσχὺν ἐν τῇ διηγέσει,
 ὥς αὐτὸς οὕτως ἐδίδαξεν ὁ τεχνικός, διὸ καὶ κατασκευά-
 ζεσθαι μόνον διδάσκει ἡμᾶς διὰ ³⁵ τούτων τὰ ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἄχρι τέλους· οὐ τῷ ὑπομερισμῷ, ὥσπερ εἴωθεν ταῦ-
 τα, καθὼς καὶ αὐτὸς διδάξει προῖων· ἀλλὰ κατασκευά-
 15 ζεσθαι λέγει ταῦτα, ὅτε διατυπώσεως ἀπορεῖ τὰ πράγμα-
 τα τῷ πλαστῷ· ὃ μετὰ τὸ ἐπιχειρημα καὶ τὴν ἐργασίαν
 τίθεται· καὶ τούτου ὑπόδειγμα παραθήσομεν μετ' ὀλίγον.
 Τὸ ³⁶ ἀθρόον οὕτως, ἀλλ' οὐρῶν δὴν ἡμῖν καὶ τὰ
 οὐροδόχα συντρίβων ἀγγεία, πῶς οὐ ταῖς ἰσχάταις περι-
 20 ἔβαλες ἡμᾶς ἀτιμίαις; εἴτα τὸ πλαστὸν μετὰ τὸ ἐπιχει-
 ρημα καὶ τὴν ἐκ παραβολῆς ἐργασίαν οὕτως· τὸ γὰρ ἐν-
 ρεῖν καὶ ἀλλοεθνεῖσι χεῖριστον, μήτι γε δὴ πολίταις τε
 καὶ συστρατιώταις· τοῦτο τὸ ἐπιχειρημα ἀπὸ προσώπου καὶ
 πράγματος, εἴτα ἡ ἐργασία ἀπὸ μικροτέρου· οὐδὲ γὰρ ὃ
 25 ἐμπτύσας τινὰ ἐγκλήματος ἀπολύεται, ἀλλ' ὑπέχει καὶ
 μικροτέρας ὕβρεως δίκην· εἴτα τὸ πλαστὸν οὕτως· εἰ δὲ
 τότε, ὅτε ἀσελγαίνειν αὐτοῖς ταῦτα ἐπεχειρεῖτο, παρῆν
 τις σωφρονῶν τῶν δυναστείας περιβεβλημένων, ἄρα ἂν

³⁴ Ven. προσβοηθοῦν. ³⁵ διὰ Mon. et Ven. om., μοx
 Ven. προῖων διδάξει. ³⁶ Ven. praemittit: ἐν δὲ παντάπασιν
 ἢ ἄπορον εἰς διατύπωσιν τὸ πρᾶγμα, ὥς ἐν τῷ, κατὰ Κόωνος
 αἰκίας τὸ ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον, ἀλλ' ἀθρόως εἰπόντες ἐκτὶ τὸ
 πῆρως.

ἡνέσχετο τούτων, οὐκ ἂν ἔγωγε γήσω· ἰστίον δέ, ὡς τοιαύτη κατασκευὴ λέγεται ³⁷ ἐπὶ τούτων, καθὰ ἐνταύθα ὑπεδειγματίσαμεν.

ι. Πλάσαντες, ὅταν μετὰ προσωποποιῆς προάγωμεν, πλαστὰ δὲ ἐπιφέροντες, ὅταν ἄνευ προσωποποιῆς· ⁵ τί δὲ τὸ λεγόμενον, ἔγνωμεν ἐν τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους.

ια. Καλῶς τοῦτο ἐπεσημήνατο, ἐπεὶ δύναται ὁ ὑπομερισμὸς καὶ ὡς πνεῦμα ἀποταθῆναι καὶ ὡς περίοδος συστραφῆναι· ὡς πνεῦμα μὲν οὕτως· ἐπὶ γὰρ τοῦ τοὺς ¹⁰ υἱοὺς ἀποκτείναντος ἀκρίτως γενόμενος ἐν τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὑπομερίσας κατὰ πνεῦμα ἱερεῖς, ³⁸ εἰ γὰρ εἰς μηδὲν ἀγχιστεύοντας τὴν μαιφονίαν εἰργάσατο, εἰ γὰρ εἰς ξένους ἢ εἰς ὀθνεῖους, οὐκ ἂν ἀπήτησα δίκας αὐτόν, οὐκ ἂν προῦκαλούμην, οὐκ ἂν ὑπέβαλον τιμωρίαν, νυνὶ δὲ φιλ- ¹⁵ τάτους, γνησίους, οὓς ἐγέννησεν, οὓς ἔθρεψεν· ὡς δὲ περίοδος οὕτως· ἄλλος μὲν οὖν ³⁹ τις ἐνδίκως ἂν δοίη τιμωρίαν, καὶ εἰς μηδένας τῶν προσηκόντων τὸ τοῦ φόνου διδρακῶς μῦθος· οὗτος δὲ τρεῖς ἀποκτείνας υἱοὺς ἀθω-

37 Mon. λέγει. Par. λέγεται. Ven. τοιαύτη κατασκευὴ λέγει χρῆσθαι ἐπὶ τούτων, καθὼς ἰ. ὑπ. Καὶ τοὺς ὑπομερισμοὺς, οὓς ἐμέλλομεν ἐν τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους καὶ τὰ ἐξῆς. Καλῶς τοῦτο ἐπισ. Litteram ἰ. habet post litt. ια. Τοῖς ἐπιούσι φυλάζομεν τῇ διασκευῇ, ἥτις ἦν ἐν τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἢ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καὶ πλάσαντις τινα· πλάσαντες ὅταν — — — ἐν τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους γνωσόμεθα. (Tenendum cap. περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους in cod. post cap. περὶ διασκευῆς proferri.) Cod. addit: Ὡς κατασκευάζοντες· ὡς εἶωθε ταύτην κατασκευάζεσθαι τῇ ὑποδιαίρει· λέγει δὲ περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὡς ἀπαρατηρήτως ἔχει. Τούτους φυλάζομεν τῇ διασκευῇ, ὡς διατυπώντες, μόνῃ τῇ τῶν κώλων ἁρμονίᾳ χρώμενοι. Διαφέρει τῶν ἄλλων ἀναιρεθέντων τῆς διασκευῆς τόπων· πρόδηλον ὅτι αὐτὸς νῦν περὶ τῆς ἐν ἐπιλόγοις διασκευῆς ἥτοι διατυπώσεως λέγει. 38 Ven. οὕτως ἱερεῖς. 39 οὖν τις Ven. om.

ωθήσεται· οὕτως μὲν οὖν δυναμένου τοῦ ὑπομερισμοῦ
 ἀποταθῆναι καὶ συστραφῆναι, φησὶν ἐνταῦθα ὁ τεχνι-
 κός, ὡς ἡνίκα διαποροίη διασκευῆς ἢ διήγησις, τοὺς ὀφει-
 λομένους ὑπομερισμοὺς τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐν
 5 τῇ διασκευῇ τηρήσεις, οὐχ ἵνα χρήσῃ οὕτως, ἀλλ' ἵνα τῇ
 μὲν ἐννοίᾳ ὑπομερίσῃς, τῇ λέξει δὲ διατυπώσῃς βραχέσι
 τοῖς κώλοις χρώμενος· δύο δὲ λοιπὸν ὄντων τῶν 4^ο τῆς
 διασκευῆς τρόπων, ἐνὸς μὲν ἐν τοῖς ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέ-
 λους, ἐτέρου δὲ ἐν τοῖς ἐπιλόγοις, ἐν οἷς τὸν ἔλεον ἐκ-
 10 βάλλομεν, παρ' ὅσον ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐκβάλλεται ἡ
 διασκευή τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους εὐδηλον, ὡς κατὰ
 τοὺς ἐπιλόγους τὰ νῦν ἰσχύει παραγγέλματα.

ιβ. Τῶν ἄλλων ἀναιρεθέντων τῆς διασκευῆς τόπων,
 πρόδηλον, ὡς ταῦτα νῦν περὶ τῆς ἐν ἐπιλόγοις διασκευ-
 15 ῆς 4¹ ἥτοι διατυπώσεως λέγει· πῶς-δὲ διάφορα ἔσται τὰ
 τῆς φράσεως μόνον; ἵνα μὴ λέγωμεν ὡς πνεῦμα ἀποτεί-
 νοντες, ἢ στρογγύλως κατὰ περιόδους ἐκφέροντες, ὡς
 φθάνομεν τὸ παράδειγμα θέντες, ἀλλ' οὕτως νῦν τοῦ-
 τον ὁρᾶτε τὸν ἀπὸ τῆς ἀκριβείας τοῦ νόμου λαβόντα συν-
 20 αἰσθήσιν τοῦ εἰργασμένου αὐτῷ κακοῦ, ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν
 ὦμόν, τὸν ἀπάνθρωπον, τὸν ἀγνοήσαντα τὴν φύσιν, τὸν
 μὴ ἐνὸς ἀρκεσθέντα τῷ μιάσματι, τὸν ἐχθροῦ χεῖρον
 περὶ 4² τὰ φίλτατα διατεθέντα, τὸν μηδὲ τὴν τοῖς ξένοις
 ὀφειλομένην αἰδῶ τοῖς γένεσι διασώσαντα, ταῦτα γὰρ
 25 οὐδὲν ἕτερον κατὰ τὴν ἐννοιαν, ἢ ὁ ὑπομερισμός, δια-
 φέρει δὲ τῷ ἀσυνδέτῳ καὶ τῇ βραχύτητι τῶν κώλων· ὡς
 διατυπῶντες δὲ εἴρηται τῷ τεχνικῷ ἀντὶ τοῦ παθητικῶς
 ἐξαγγέλλοντες· ἡ γὰρ τοι διατύπωσις παθαίνειν εἴωθεν

40 τῶν Ven. om., idem habet διασκ. τόπων. 41 διασκευ-
 ῆς Mon. om., idem habet: διατυπώσας. Sch. min. ὡς κατα-
 σκευάζοντες ὡς εἶωθε ταῦτα κατασκευάζεσθαι τῇ ὑποδιαίρεσει,
 λέγεται δὲ περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ὅτι ἀπαραιτήτως ἔχει.
 42 περὶ Mon. om.

τὸν ἀκροατὴν· γίνεται δὲ τούτῳ τῷ ἀσυνδέτῳ σχήματι καλουμένῳ, διὸ καὶ ὡς ἐπίπαν τοῦτο τὸ σχῆμα τῷ παθητικῷ τόπῳ τηρεῖται, ὅς ἐστιν οἱ ἐπίλογοι, ἀθροισμὸν πραγμάτων καὶ ἡθῶν καὶ παιδῶν περιέχοντες.

ιγ'. Κατασκευαστικὰ μὲν γὰρ κῶλα τὰ μακρὰ ⁴³ καὶ 5 σχοινοτενῇ, ὡς τό· ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενος· διασκευαστικὰ δὲ τὰ βραχέα καὶ πάθη κινοῦντα, ὡς τό· ἣν ὀρεῖν ταῦτα πάντα, οἰκίας κατεσκαμμένας, χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, καὶ ὥσπερ ἂ μετ' ὀλίγον αὐτὸς 10 ἔρῃ οὗτος ὁ τεχνικός, τὸ τριακοσίους ἐθύσατε καὶ τὰ ἐξῆς, ἃ σχεδὸν τῇ βραχύτητι κόμματα ἂν εἴη.

ιδ'. Τοῦτο λέγει φυλάττεσθαι ἐν τῇ διασκευῇ τοῦ μὴ κατασκευαστικῶς ἐπιχειρῆσαι.

ιε'. Ἀπὸ τῆς διασκευῆς δηλονότι, ὡς ἂνωτέρῳ παρεθέμεθα, τὸ δὲ, εἰ γὰρ καὶ διαφοροίη τὸ πρᾶγμα δια- 15 σκευῆς ἀθρόως, ὁ ὑπομερισμὸς προσωποποιῆας οὐκ ἀπορεῖ, ἀντιπίπτοντας πόρου ἐστὶ λύσις, ὥς τινος γὰρ ἡπορηκότος ἄρα ἐνδέχεται, ὥσπερ τὸ πρᾶγμα ἀπορεῖ πολλάκις διατυπώσεως· οὕτως καὶ ὁ ὑπομερισμὸς προσωποποιῆας λύνει τὸ ἀντιπίπτον, ὡς οὐκ ἀπορεῖ· εἰ γὰρ σχεδὸν ταῖ- 20 τόν ἐστὶ πᾶς ὑπομερισμὸς ἥτοι ὑποδιαίρεσις προσωποποιῆας, ὡς προῖων διδάξει, πῶς ἄρα προσωποποιῆας ἀπορήσει; δεῖ γὰρ ⁴⁴ τὸ ἀθρόως προσυπακούεσθαι τὸ διασκευῆς ἀθρόως ἐπιφερόμενον, δεῖγμα γὰρ τοῦτο καὶ πα-

43 Τὰ μακρὰ Mon. om. Sch. min. κατασκευαζόντων σχοινοτενῇ, διασκευαζόντων κομματικά. Περὶ περιόδου, καὶ ὅτι ἐκ τῶν ὑποδιαίρεσεων αἱ προσωποποιῆαι τίκονται, ἐτεχνολόγησεν Ἑρμογένης ἐν τοῖς ὑπ' ἀρχῆς ἄχρι τίλους· περὶ δὲ περιόδου ζῆτει καὶ τοῦ τέταρτου τόμου τούτου τοῦ βιβλίου τὸ τέταρτον κεφάλαιον.

44 Mon. δι. Schol. min. τοῦτο ποιεῖν· ἀνατρίχειν ὁμοίως εἰς τὸ πρᾶγμα. Ταυτολογεῖ· ταῦτα λέγει· ὅτι φάσκει καὶ δύναται ἢ τε διασκευῇ καὶ ἢ τῶν χωρίων ἀγωγή. Τί ἐστὶ χωρίον· τὰ ἐξ ὁμοίων ἱστοριῶν εἰς ἀνατροπὴν ἢ ἔλεγχον τῶν νῦν διασκευαζομένων ἁμαβανόμενα, ἃ καὶ πρὸς πλείον πᾶθος οἶδε κινεῖν τὸν ἀκροατὴν.

ραστατικὸν τοῦ, πάντως ὅτι διασκευῆς ἄπορον τὸ πρᾶγμα τότε ἀθρόως ἐπιφέρεται.

Δεῖ προσυπακούειν τὸ ἐπιφερόμενον, ἵνα ἡ νοούμενον οὕτως, εἰ γὰρ καὶ ἀθρόως ἐπιφερόμενον τὸ πρᾶγμα διασκευῆς ἀπορεῖ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁ ὑπομερισμὸς προσωποποιῖας.

ιζ'. Ὡς γὰρ ἀπὸ τῆς διασκευῆς δυνατόν ἀναδραμεῖν ἐπὶ τὸ πρᾶγμα ἀνεμποδίστως, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπομερισμοῦ παράδειγμα, πῶς ἀπὸ τῆς διασκευῆς ἐπὶ τὸ
 10 πρᾶγμά ἐστιν ἐπανελθεῖν τὸ προκειμένον τοῦ τεχνικοῦ· μετὰ γὰρ τὸ εἰπεῖν ἐνδιασκεύως, τριαχοσίους ἐθύσατε, ⁴⁵ ὡς ἱερεῖα, ὡς σφάγια ὠμῶς καὶ ἀνηλεῶς, καὶ διατυπῶσαι οὕτως λέγοντας, οἳ ἐποιοῦν περιπτυσσόμενοι ⁴⁶ ἀλλήλους, ἐπανατρέχεις εἰ βούλει πάλιν ἐπὶ τὸ πρᾶγμα ἀν-
 15 ἐμποδίστως λέγων, τούτους ἐθύσατε, διεφθείρατε τὸν ἀριθμὸν ὑμῶν ⁴⁷ τὸν ἐπαινούμενον. ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπομερισμοῦ οὕτως· οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ μάγου τοῦ αἰτήσαντός τινος θυγατέρα καὶ μὴ τυχόντος, εἶτα πεποιηκός αὐτήν ⁴⁸ εἰδώλου ἔραν· ἐνταῦθα γὰρ μετὰ τὸ ὑποδιελεῖν τὸν
 20 τοῦ εἰδώλου ἔρωτα καὶ εἰπεῖν οὕτως· εἰ γὰρ ἀνδρὸς ἦρα, εἰ γὰρ σοῦ αὐτοῦ ἦρα, οὐκ ἂν ἐπὶ σέ ἦγον τὴν αἰτίαν, εὐθύς ἀνατρέχει ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, λέγων οὕτως, νῦν δὲ εἰδώλου ἐρώσης, πῶς οὐκ ἐπὶ σε ἀνοίσομεν τὴν αἰτίαν· ὡσαύτως δὲ τετήρηται καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων χωρίων ⁴⁹
 25 γινόμενον· διό φησι καὶ ὁ τεχνικός· „ταυτολογεῖ δὲ διασκευῇ καὶ ἡ τῶν καλουμένων χωρίων ἀγωγή“· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὁμοιον πάσχει εἶπε τὸ ταυτολογεῖ, καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ παραδείγματος δῆλον ἀπὸ τοῦ τεχνικοῦ, χωρία δὲ λέγεται τὰ ἐξ ὁμοίων ἱστοριῶν εἰς ἀνατροπὴν ἢ ἔλεγχον τῶν νῦν διασκευαζομένων λαμβανόμενα, ἃ καὶ πρὸς
 30 πλέον πάθος οἶδε κινεῖν τὸν ἀκροατήν. ⁵⁰

⁴⁵ ἐθύσατε Mon. om. ⁴⁶ Mon. περιπτύσσοντες. ⁴⁷ ὑμῶν Mon. om. ⁴⁸ Mon. αὐτοῦ. scr. αὐτῆς. ⁴⁹ χωρίων Mon. om. ⁵⁰ Sequitur in Par.

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΕΡΙ ΕΥΡΕΣΕΩΣ.

C a p. I.

Περὶ λόγου σχημάτων.

Ἄ. Διδάξας ἡμᾶς ὁ τεχνικὸς ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ περὶ
 προκατασκευῆς καὶ βιαιίου, εἴτα περὶ κεφαλαίων εισαγω-
 γῆς καὶ ἐπιχειρημάτων, ἐνστάσεώς τε καὶ ἀντιπαραστά- 5
 σεως, ἐργασίας τε ἐπιχειρημάτων καὶ ἐνθυμήματος, περὶ
 τε τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, καὶ τάξεως ἐπιχειρημά-
 των ἀμφὶ τεῶρου¹ καὶ διασκευῆς, νῦν ἐκτίθεται διδασκαλίαν
 καλλίστην περὶ τῶν τοῦ λόγου σχημάτων, καὶ φησιν· ὅσα
 μὲν τῶν ἐπιχειρημάτων ἢ τῶν ἐργασιῶν πολιτικά ἐστί τῷ 10
 νῷ καὶ ἀποδεικτικά, ταῦτα προσίκει στρογγύλως ἐκφέρε-
 σθαι, καὶ κατὰ ἀντίθετον καὶ περιόδους, ὅσα δὲ πανη-
 γυρικά τῷ νῷ ἢ παραδειγματικά ἢ ἐκ παραβολῆς λαμ-
 βανόμενα, ταῦτα δὲ πνευματικῶς ἐκφέροντας καὶ ἀκμαί-
 ως ἐκφέρειν, καὶ οὕτως μὲν διαιρῶν τὰ ἐπιχειρήματα εἰς 15
 δύο, καὶ τὰς ἐργασίας εἰς τε πολιτικὰ καὶ πανηγυρικά,
 τὸ μὲν σχῆμα τῶν πολιτικῶν φησι δεῖν εἶναι στρογγύλον
 καὶ κατὰ τὰ ἀντίθετα καὶ περιόδους, τὸ δὲ σχῆμα τῶν
 πανηγυρικῶν κατὰ πνεῦμα καὶ ἀκμὴν ἐκφέρεσθαι· καὶ
 ἐπειδὴ οὕτω ἦν μνημονεύσας τῶν τοιούτων σχημάτων, πρῶ- 20
 τον μὲν διδάσκει ὑποκατιῶν ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ περὶ ἀν-

Ὅρα, πῶς ἀπὸ τοῦ χωρίου ἐπάνεισιν εἰς τὸ πρᾶγμα αὐτό· ἀπὸ γὰρ
 τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἀπέθανον ἱμῶν καὶ ἐν Θυραῖα τριακόσιοι, ἀλλὰ
 νόμῳ πολέμου, ὅπερ ἐστὶ τὸ χωρίον, ἐπαγγέλλειν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶ-
 γμα· ἡμεῖς δὲ τριακοσίους ἐσφάζατε· καλῶς οὖν προειληφώς εἶπεν,
 ὅτι καὶ οἱ ὑπομερισμοὶ τὰ αὐτὰ λέγουσι τῇ διασκευῇ ἀνεμπροδίστως·
 ἐπαγγέλλεται γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, οἶον, εἰ δὲ ἓνα ἀπέκτεινας.
 νῦν δὲ τρεῖς ἀπέκτεινας, ταῦτα δὲ διασαφεῖ καὶ ἐν τῷ κατωτέρῳ
 χωρίῳ. 1. ὅρου Mon. om., posui ex conji.

τιθέτου, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ περὶ περιόδου, εἶτα περὶ τοῦ σχήματος τῶν πανηγυρικῶν ἐπιχειρημάτων, δηλαδὴ περὶ πνεύματος καὶ ἀκμῆς καὶ οὕτως ἄριστα κατὰ τὰξιν τὴν παρέπουσαν ^{1*} καὶ ἐκθήμενος καὶ σαφηνίσας ἐν ἐπι-
 5 λήψιμον ἐποίησε περὶ τοῦ στρογγύλου σχήματος μὴ δια-
 λαβῶν· εἰπὼν γὰρ, ὅτι τὰ πολιτικὰ ἐκφέρεσθαι δεῖ πάν-
 τα ἐνθυμήματα στρογγύλως κατὰ τὴν σύγκρισιν, οὕτως
 γὰρ δριμύτητος πλείονος δόξαν ἀποφέρονται, ² ἢ εἴ τις
 αὐτὰ ἀπλώσει τῷ λόγῳ, ἢ πλανωμένῳ παραδείγματι ἐχρή-
 10 σατο, οὐχ ὁποῖα δεῖ κεχρησθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς, οἷον
 στρογγύλῳ, αἰτίαν μόνον προβαλλόμενος τὴν τοῦ Δημο-
 σθένους χρῆσιν ὡς αὐτοῦ ἐν τῷ πολιτικῷ ἐπιχειρήματι
 ἠπλωμένῳ σχήματι χρησαμένου καὶ οὐ στρογγύλῳ· ἔδει
 οὖν αὐτὸν εἰπεῖν πρῶτον τί ἐστι στρογγύλον· εἶθ' οὕτω
 15 φάναι ὡς εἰ καὶ εἶπομεν ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐπιχειρήμα-
 σι σχήματι δεῖον κεχρησθαι στρογγύλῳ, ὅμως εὐρίσκεται
 πολλάκις ἀντὶ στρογγύλου ἠπλωμένον, ὡς παρὰ Δημοσθέ-
 νει, ὡς ἂν ἀμφότερά τις μεμαθήκοι διαφορὰν τοῦ στρογ-
 γύλου καὶ ἠπλωμένου, ἀλλ' ἴσως ὡς φιλοσύντομος τὸ
 20 ἠπλωμένον διδάξας τὸ ἐναντίον αὐτοῦ ὑπονοεῖν ἡμᾶς
 εἶασεν, ὅπερ οὐκ ἔστι σαφοῦς διδασκαλίας· ἔστι τοίνυν
 στρογγύλον λόγος σύντομος ἐξ ἀντιθέσεως ἢ συγκρίσεως
 συμπλεκόμενος, μετὰ δριμύτητος ἐλέγχων τὸν ἐναντίον,
 ὡς τό· ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων ἰάλω, σὺ τὰδε οὐκ ἂν
 25 ἐχρῆσθας, οὕτως ἂν σὺ νῦν ἀλῶς ἄλλος οὐ γράψῃ.

β'. Τέσσαρσι τόμοις στοιχειώσας ὁ τεχνικὸς τὸ περὶ
 εὐρέσεως τῷ μὲν πρώτῳ τόμῳ διεξῆλθεν περὶ προσιμίων,
 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ προκαταστάσεως, ἤτοι διηγῆ-
 σεως, εἶτα πλάτους διηγῆσεως καὶ μήκους, ἐν δὲ τῷ τρί-
 30 τῳ πρῶτον περὶ κατασκευῆς καὶ λύσεων, εἶτα περὶ κεφα-
 λαίων, ἐπιχειρημάτων τε καὶ εἰδῶν τῶν τῆς μεταλήψεως,
 ἐργασίας τε ἐπιχειρημάτων καὶ ἐνθυμήματος, ἀλλὰ μὴν

^{1*} τὴν παρέπουσαν Mon. om. ² Mon. ὑποφέροντας.

καὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρὶ τέλους καὶ τάξεως ἐπιχειρημάτων, ὅρου τε καὶ διασκευῆς· ἥκει δὲ νῦν καὶ ἐπὶ τὰ τοῦ λόγου σχήματα, ἕκαστον τῶν προεκτεθέντων ποίῳ σχήματι ἐκφέρεσθαι δεῖ³ διδάσκων.

γ'. Πολιτικά ἀντὶ τοῦ δεινότητος φροντίζοντά καὶ τὸ πιθανὸν καὶ ἀναντιρρόητον τῷ λέγοντι περιποιουῦντα.

δ'. Σχῆμα⁴ στρογγύλον ἐστὶ λόγος σύντομος ἐξ ἀντιθέσεως ἢ συγκρίσεως συμπλεκόμενος⁵ μετὰ δριμύτη-

3 δι Mon. om. Ven. littera α. et β. omissa incipit ita:

Ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἐπιχειρημάτων ἢ τῶν ἐργασιῶν πολιτικά ἐσὶ τῷ τῷ⁶ πολιτικά κ. τ. λ.

4 Ven. praemittit: προσήκει ταῦτα στρογγύλως. Post litt. β. sequitur in Par. τί ἐστὶν ἐπιχειρημα, καὶ τί ἐργασία, καὶ τί ἐνθύμημα, εἴρηκεν ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ ἐν τῷ ἕκτῳ καὶ ἑβδόμῳ καὶ ὀγδῶν κεφάλαιῳ, καὶ ὅπως γίνονται, καὶ πόθεν λαμβάνονται καὶ τὰ παραδείγματα αὐτῶν, καὶ ἔτι ἐν τῷ περὶ τάξεως ἐπιχειρημάτων σαφέστερον περὶ αὐτῶν εἶπεν, ὃ ἐστὶν δέκατον κεφάλαιον τοῦ αὐτοῦ τόμου.

5 Par. λαμβανόμενος. Sch. min. Σημείωσαι ὅτι τὰ παραδειγματικά καὶ ἐκ παραβολῆς λέγεται εἶναι παρηγορικά ταῖς ἐννοίαις. Τῷ τῷ⁶ τοῖς νοήμασι, ταῖς ἐννοίαις. Πολιτικά λέγονται καὶ ἀποδεικτικά τὰ αὐτά, τὰ κατὰ οὐστροφήν περαινόμενα καὶ διὰ βραχείων τὸν λόγον ἀποτελοῦντα. Παραδειγματικά καὶ ἐκ παραβολῆς λαμβανόμενα, ἃ φασὶ χορῆναι πνευματικῶς ἐκφέρεσθαι καὶ ἀκμῶς, εὐρήσεις ἐν τῷ περὶ πνεύματος ὃ ἐστὶ κεφάλαιον τέταρτον τούτου τοῦ τόμου, μετὰ τὴν περίοδον κείμενον, καὶ εἴση, πῶς ἀποτείνεται καὶ μὴκνεται κατὰ πνεῦμα λόγος καὶ δόξαν ἀκμῆς δίδωσι τῷ ἀκροατῇ. Κατὰ ἀντίθετα· τί ἐστὶν ἀντίθετον καὶ τί περίοδος, μετ' ὀλίγα διδάξει ὁ τεχνικός. Πανηγυρικά· τὰ ἀπὸ προσώπων ἢ παραδειγμάτων λεγόμενα ἢ λαμπρά, οἷα τὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ τῇ λαμπρότητι. Πνευματικῶς ἀποτ. τὰ διὰ μακροῦ ἐκφερόμενα. Τούτῳ τῷ σχήματι· τῷ ἀπλοῦντι κατὰ πνεῦμα τὸ ἐνθύμημα. Ἐν τοῖς βιβλίοις· τὰ τοιαῦτα πνεῦμά ἐστι περιοδικόν. Ἀρμόσται καὶ φρούραρχοι εἰλόντο παρὰ Λάκωσιν οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν πόλεων· οἱ φρούραρχοι, ἢ οἱ θυρωροὶ οἱ ἀρμόττοντες τὰς πύλας, ἢ οἱ τὰς

τος, ἐλέγχων τὸν ἐναντίον ὡς ἔχει τόδε. ὥσπερ γὰρ εἴτις ἐκείνων ἐάλω σὺ τάδε οὐκ ἂν ἔγραψας. οὕτως ἂν σὺ ἀλῶς, ἄλλος οὐ γράψει. ⁶ — Ἐπίτασις ἐστὶν τὸ οὔτε· οὔτε ὑπὲρ εὐεργετῶν ἐποιοῦν· ἐνδέχεται μὲν γὰρ τινα ὑπὲρ φίλου κινδυνεύειν, ἵπὲρ δὲ τοῦ μηδὲν ὠφεληκότος εἰ μὴ καὶ παροργίσαντος κινδυνεύειν, πολλῆς ὡς εἰκὸς ἐστὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἐπιεικείας δεῖγμα τοῦτο.

πόλεις πρὸς φίλλαν συναρμόζοντες. Λίγει, τίνα ἦσαν τὰ κύκλω· ἤτησαν Ἀθηναῖοι παρὰ Κορινθίων βοήθειαν καὶ Θηβαίων ἐν τῷ Δικιλείῳ πολέμῳ, καὶ οὐκ ἔλαβον. Οὐκ ἐποιοῦν ταῦτα· οὔτε τὰ αὐτὰ, ὅ ἐστι τὸ μὴ βοηθῆσαι, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐγγὺς τούτων, ὅ ἐστιν ὅμοια παραπλήσια. Λίσχινη· ἀποστροφή. Τῇ τάξει δὲ ἐνταῦθα· Τὸ σοφίζεσθαι τὰς τέχνας καὶ πλαγίζεσθαι τοὺς ἀκροατὰς ὁ ῥήτωρ· ἄλλοι μὲν ἱτέρῳ ἐποίει, νῦν δὲ τῇ ὑπαλλαγῇ τῆς τάξεως· δέον γὰρ θεῖναι τὸ ἐπιχείρημα· εἴτα τὴν ἐργασίαν, εἴτα τὸ ἐνθύμημα, προῦθῃ μὲν τὸ ἐνθύμημα, ἐπὶ γὰρ δὲ τὸ ἐπιχείρημα καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἤπλωσε τὸν λόγον, εἴτα συσπείρας συνήγαγεν αὐτὸν δι' ἱτέρου ἐνθυμήματος. Τολμήσας· τολμηρῶς ἐνοήσας. Γνωθὶ ἐπιστήσας, ὅτι τὸ παράδειγμα οὐ μόνον τῶν ἡπλωμένων ἐστὶν, οἷς πολλάκις ἔφη καλλωπίζεσθαι τὸν Δημοσθένην ὁ τεχνικός, ἀλλὰ καὶ στοργγύλον. Ἡπλῶται μὲν γὰρ τῷ ἐνθυμήματι, τῷ ἐπιχειρήματι, τῇ ἐργασίᾳ· συνίστασθαι δὲ καὶ στοργγύλον ἐγένετο τῷ τελευταίῳ ἐνθυμήματι· τὸ δὲ στοργγύλον ὁ τεχνικός πρὸ ὀλίγων εἶπεν ἴδιον εἶναι τῶν πολιτικῶν ἐπιχειρημάτων· εἰπὼν οὖν περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἀποτείνεσθαι ταῦτα, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐποίησεν, εἴτα τὸ στοργγύλον διδάξας ἐχομένως λίγει τὰ ἀντίθετα καὶ τὰς περιόδους ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ κεφαλαίῳ, καὶ τηνικαῦτα ἄπτεται τῶν πανηγυρικῶν διδάσκων περὶ πνεύματος καὶ τῆς ἐκ τούτου ἀκμῆς. 6 Sequitur in Ven. "Ὅσα δὲ πανηγυρικὰ τῷ νῶ, ἀντὶ τοῦ λαμπρὰ· τοιαύτας γὰρ τὰς τῆς λαμπρότητος ἐννοίας προϋόντες σὺν θεῷ ἐπιγνωσόμεθα. καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα ὁ Δημοσθένης τῷ πνευματικῷ ἀπλοῦν τι τὸ ἐνθύμημα. (ita!) Κατεχόντων ἀρμοσταῖς καὶ φρουραῖς. Ἀρμοστὰς Λάκωνες ἐκάλουν τοὺς ἐκτεμπομέ-

Cap. II.

Περὶ ἀντιθέτου.

α. Δύο τινῶν διδασκαλίαν ἡμῖν προδόμενος ὁ τεχνι-
 κὸς ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ τετάρτου τόμου, περὶ τε λόγου
 πολιτικοῦ καὶ πανηγυρικοῦ, ἔφη τὸν πολιτικὸν λόγον
 στρογγύλως καὶ κατὰ ἀντίθετα καὶ κατὰ περιόδους ἐκ- 5
 γέρεσθαι καὶ διὰ τοῦ ἐναντίου παραδείγματος τοῦ ἡπλω-
 μένου διδάξας, τί ἐστὶ στρογγύλον σχῆμα, νῦν διδάσκει
 περὶ ἀντιθέτου· καὶ ὑποκατιῶν ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ
 ἀμφὶ τῆς περιόδου διδάσκει, καὶ ἐπειδὴ ἄνεν ὅρου ἄδη-
 λόν ἐστιν ἕκαστον τῶν λεγομένων, ὀρίζεται καὶ φησιν, 10
 ἀντίθετόν ἐστι σχῆμα λόγου διπλασιάζον πάντα τὸν ὑπο-
 κείμενον νοῦν. σχῆμα μὲν λαβὼν τὸ γένος, καὶ ἐπειδὴ περ
 ἐστὶ σχήματα καὶ σωματίων, ἔφη λόγον, τῇ διαφορᾷ ταύ-
 τη ἀντιδιαστείλας αὐτὸ ἐκ τῶν σωματίων, καὶ ἐπειδὴ τὸ
 τοῦ λόγου σχῆμα οὐκ ἐστὶν ἓν, ἀλλὰ πολλὰ, ἐστὶ γὰρ 15
 καὶ σχῆμα περιόδου καὶ πνεύματος, ἐπὶ δὲ καὶ ἀκμῆς,
 ἀλλὰ καὶ παρηγήσεως καὶ ἐτέρων τινῶν, πρὸς ἀντιδια-
 στολὴν ἐκείνῳ ἐχρήσατο, τῷ διπλασιάζειν πάντα τὸν ὑπο-
 κείμενον νοῦν· πῶς δὲ διπλασιάζεται, ἐκ τοῦ παραδεί-
 γματος εἰσόμεθα· οἷον ἡμέρας οὔσης, φαίη τις, εἰ μὲν 20
 γὰρ μὴ ἦν ἡμέρα ἀλλὰ νύξ, ἔδει ἡμᾶς μὴ πολεμεῖν, ἀλ-
 λά τὰ περὶ τοῦ πολέμου διαμεριμνᾶν. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐστὶ,
 κεχρησθαι θεῖ τοῖς ὅπλοις κατὰ τῶν πολεμίων· ἐδιπλα-
 σίασε τοῖνον, ὥς μὴ μόνον τὸ ὄν εἰπὼν ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ
 ὄν ἀναπλάσας, καὶ ὄν μὲν ἐστὶ τὸ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐστὶ, 25
 μὴ ὄν, ὁ ἀναδιπλασιασμός, τὸ εἰ μὴ ἦν ἡμέρα· οὔσης
 γὰρ ἡμέρας καὶ πολέμου καθιεστηκότος, εἴτις φαίη εἰ μὴ
 ἦν ἡμέρα, καὶ εἰ μὴ ἦν πόλεμος, ἢ λέγοι, εἰ ἦν νύξ,

τούς ὑπὸ τῷ πόλει ἐπιμελητὰς ἦτοι φρουράρχους. Οὔτε ὑπὲρ εὐερ-
 γειῶν ἐποίουν, οὔτε ἀκίνδυνα ἰώρων· ἐπίτασις ἐστὶ τὸ οὔτε ὑπὲρ εὐ.

καὶ οὐχ ἡμέρα, εἰ ἦν εἰρήνη καὶ οὐ πόλεμος, ἢ τὸ ὄν λέγει ὡς τὸ μὴ ὄν, ἢ τὸ μὴ ὄν ἀναπλάττει ὡς ὄν. εἴτα καταβαίνων ἐκ τοῦ ἀναπλασμοῦ εἰς τὴν ἀλήθειαν διπλασιάζει πάντα τὸν ὑποκείμενον νοῦν· ἡ ἀρετὴ τοίνυν τοῦ
5 ἀντιθέτου τοῦτο ἐστίν, ὅτι καὶ ἀπλούμενον τῷ πλήθει τῶν κώλων πνεῦμα γίνεται. καὶ συστρεφόμενον τῇ ἐρημνείᾳ, περιόδου τάξιν ὑπέχει, καὶ τοῦ μὲν πρώτου παραδειγμα πρῶτον κῶλον, εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐν ἡσυχίᾳ τὰ καθεστηκότα· δεύτερον κῶλον, καὶ ἀπραγμοσύνη κατεῖχεν
10 ἡμᾶς· τρίτον κῶλον, καὶ μήτε ἄτοπον μήτε φοβερὸν ἐφίστηκει παρὰ τῶν πολεμίων μηδέν· τέταρτον κῶλον, ἀδείας δὲ ἡμεῖς ἐπειλημμένοι καὶ ἐξουσίας τοῦ πράττειν ὅσα βουλομένοις ἡμῖν ἐτύγχανεν· πέμπτον κῶλον, ἔδει φυλάττειν τὰ καθεστηκότα· ἕκτον κῶλον, καὶ μὴ παρακινεῖν
15 μηδὲ ἐν· ἑβδομον κῶλον, μηδὲ καινοτομεῖν· ὄγδοον κῶλον, ἀλλὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐμμένειν ἔθροισι τε καὶ ψηφίσμασι καὶ νόμοις. εἴτα τὸ ζητούμενον αὐτὸ τὸ ὄν· πρῶτον κῶλον, ἐπεὶ δὲ πόλεμος κεκίνηται· δεύτερον κῶλον, καὶ πλησίον οἱ πολέμιοι· τρίτον κῶλον, καὶ ἐφέστηκε τὰ δεινά·
20 τέταρτον κῶλον, καὶ ταραχὴ τοσαύτη τῶν πραγμάτων· πέμπτον κῶλον, τίνος ἕνεκεν οὐ καινοτομήσομεν· ἕκτον κῶλον, αὐτοῦ τοῦ πολέμου ταύτην ἔχοντος τὴν φύσιν· ἑβδομον κῶλον, ἀμφ' αὐτοῦ τεχνᾶσθαι τὰ πολλὰ· ὄγδοον κῶλον, καὶ τὸν τῶν ἀνθρώπων μεταποιεῖν ἐπὶ
25 τὸ καινότερον βίον. τοῦ δὲ δευτέρου ἦτοι τῆς περιόδου παράδειγμα τόδε· πρῶτον κῶλον, ἃ γὰρ ἐφυλαξάμεθα ποιεῖν εἰκότως οὔσης εἰρήνης· δεύτερον κῶλον, ταῦτα βέλτιον ἐργάσασθαι πολέμου καθεστηκότος, καὶ ἀπορήσειεν ἂν τις περὶ τοῦ ἀντιθέτου φάσκων. εἰ τοίνυν ἐν τῷ ἀν-
30 τιθέτῳ ἀναπλασμός ἐστίν καὶ τὸ μὴ ὄν ὡς ὄν λέγει καὶ τὸ ὄν ὡς μὴ ὄν. ἔστι δὲ καὶ περισσόν, τίς ἢ τούτου χρεια καὶ πῶς ἀναγκαῖον νομίζεται; καὶ φάμεν, ὡς οὔτε κατὰ ἀλήθειαν τὸ ὄν ὡς μὴ ὄν γίνεται, οὔτε τὸ μὴ ὄν ὡς

ὡς ὄν. ἡ γὰρ ψεῦδος ἀποφαινόμεθα, ὅπερ οὐδεὶς ἂν κα-
 τεδέξατο, ἀλλὰ καθ' ὑπόθεσιν λέγομεν τὸ ὄν ὡς εἰ μὴ
 ἦν, καὶ τὸ μὴ ὄν εἰ ἦν καὶ οὔτε ψεῦδος τῷ ὄντι οὔτε
 περισσὴ ἢ πρότασις τῆς ἀντιθέσεως κατὰ τὸ ἀκριβές,
 ἀλλ' ἐνὶ πνεύματι δύο τινὰ μανθάνομεν, τὸ τί ὀφείλομεν 5
 ἐν εἰρήνῃ ποιεῖν, καὶ τί ἐν πολέμῳ, τί τε ἐργάζεσθαι
 νυκτὸς οὔσης, καὶ τί ἡμέρας καθεστηκυίας· ἐπεὶ ἐν τῷ
 ζητούμενῳ ἐν μόνον μανθάνομεν· ἐν μὲν γὰρ τῷ ζητου-
 μένῳ τί ὀφείλομεν ποιεῖν ἢ βουλευέσθαι τοῦ ζητουμένου
 ἐσθηκότως ὑποδηλοῦμεν· ἐν δὲ τῷ ἀντιθέτῳ καὶ πρὸ τοῦ 10
 γενέσθαι τὸ πρᾶγμα παρασκευαζόμεθα τὰ δέοντα πράτ-
 τειν ἐν αὐτῷ, ὡς ἡνίκα ἀπέλθοι εὐρεθῶμεν ἔτοιμοι τί
 ὀφείλομεν ἢ πράξει ἢ βουλευσασθαι προμεμαθηκότες,
 ὅσον δὲ τὸ πρὸ τοῦ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα, εἰ πρὸς αὐτὸ
 ἐτοιμαζόμεθα, χρησιμώτερον τοῦ ἡνίκα ἐνστῇ τό τε βου- 15
 λεύεσθαι, τοσοῦτον τοῦ ζητουμένου καὶ ἐνόντος ἐστὶ
 χρησιμώτερον τὸ ἀντίθετον. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως ἀναγκαῖον,
 ὡς ὁ τεχνικός φησιν, ὅτι τοῦ ἀντιθέτου λεγομένου νο-
 εῖται ὑπὸ τῶν ἀκούοντων τὸ κατὰ φύσιν· κοσμεῖ δὲ καὶ
 προοίμιον πολλάκις, εἰς τοιοῦτῳ σχήματι ¹ τὸ προοί- 20
 μιον ἐξενέγκοι· ὡς ὁ Δημοσθένης. εἰ μὲν περὶ καινοῦ
 τινος πράγματος προϋτίθετο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέ-
 γειν· καὶ γὰρ ἐνταῦθα τὸ κατὰ φύσιν ἐστίν· ἐπεὶ δὲ
 περὶ ὧν πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήκασιν οὗτοι, συμ-
 βαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡγοῦμαι ² καὶ πρῶτος ἀναστὰς 25
 εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν· τὸ δὲ ἀντιθετικόν, εἰ μὲν
 περὶ καινοῦ τινος πράγματος προϋτίθετο, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, λέγειν. ἀντίπεσον δὲ πρὸς τοῦτό τινες οὕτως εἰ-
 πόντες, ὡς οὐκ ἐστίν ³ ἀντίθετον, ἀλλὰ κατὰ φύσιν, καὶ
 τίς ἂν αὐτοῖς συγκαταθόιτο. τοῦ πράγματος γὰρ μὴ ὄν- 30
 τος καινοῦ λεγομένου καινοῦ, ⁴ τὸ κατὰ φύσιν ἐστὶ λοι-

1 σχήματι Mon. om. 2 ἡγοῦμαι Mon. om. — Phil. I. in. 3 ὡς
 οὐκ ἐστίν Mon. om. 4 λεγομένου καινοῦ Par. om. Sch. min. Ψη-
 Rhetor. VII. 2.

πὸν, τὸ μὴ εἶναι αὐτὸ καινόν· λεγόμενον γὰρ καινὸν οὐκ ἀληθές ἐστι· τὸ γὰρ κατὰ φύσιν ἀληθές θελεῖ εἶναι, ὡς καθὸ ἐστὶν ἐκφερόμενον καὶ οὐ καθὸ οὐκ ἐστὶ· καὶ εἰ ἐστὶ, φασὶν, ἀντίθετον τὸ λεγόμενον καινὸν, κατὰ
 5 καινοῦ ἐσται, λοιπὸν κατὰ φύσιν τὸ μὴ καινὸν λέγεσθαι καινόν· οἷον ἵνα καὶ ἐπὶ παραδείγματος γένηται σαφέστερον· ἡμέρας οὔσης, εἴ τις λέγει, εἰ μὴ ἦν ἡμέρα, ἀλλὰ νῦν, τὸ κατὰ φύσιν⁵ λέγει· ὁ δὲ λέγων, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐστὶν ἡμέρας οὔσης, ἀντίθετον λέγει,⁶ ὅπερ ἄτοπον καὶ ἀλλό-
 10 ποτον. τί οὖν εἵπομεν, πῶς ἐπιλυσόμεθα τὴν ἀπορίαν; φασὲν, ὅτι ὁ τεχνικὸς εἰπὼν εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προϋτίθετο, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν,⁷ καὶ γὰρ ἐνταῦθα τὸ κατὰ φύσιν ἐστίν, οὐ λέγει τὸ κατὰ φύσιν, τὸ εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προϋτίθετο λέγειν,
 15 ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐπιφερομένου, τοῦ, ἐπειδὴ δὲ περὶ ὧν πολ-
 λάκις ἤδη πρότερον εἰρήκασιν οὗτοι, βουλόμεν γὰρ διδάξαι, τί ἐστὶν ἀντίθετον, ἐπειδὴ ἀντίστροφόν ἐστιν πρὸς τὸ ὄν, τὸ γὰρ γινόμενον λέγει, εἰ μὴ ἐγίνετο καὶ οἷον ἀναπλασμός ἐστιν, ἡθέλησε πρότερον διδάξαι, πῶς ὄνο-
 20 μάζεται τὸ ὄν, ὡς ὄν ἐκφερόμενον, ὅπως αὐτοῦ μαθόν-
 τες τὴν κλῆσιν τὸ ἀντιστρόφως ἐκφερόμενον, δευτέρως μάθωμεν, ὡς ἂν εἴποι τις, εἰ μὲν ἡμέρας οὔσης εἴποις, ὅτι ἐπειδὴ ἡμέρα ἐστὶ τὸ ἀκόλουθον καὶ κατὰ φύσιν λέ-
 γεις. εἰ δὲ τὸ μὴ ὄν ὡς ὄν προφέρεις καὶ τὸ ὄν ὡς μὴ

φίσημασι καὶ νόμοις· ἔως ὧδε τὸ παρὰ φύσιν τοῦ ἀντιθέτου· εἴτα εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀπὸ τοῦ, ἐπεὶ δὲ πόλεμος, τὸ κατὰ φύσιν ζητούμενον. Συστραφέν ἐν ῥύθμῳ· τὸ πνεῦμα ἐπεκτείνεται εἰς μῆκος λόγου διὰ μικροῦ συγκλείον τὴν ἔννοιαν· ἡ δὲ περίοδος δι' ὀλίγων κώλων τοῦτο ποιεῖ. Οὐτε ἰσχυρότερον· ὅτι οὐ μόνον τὸ προκείμενον λέγει, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀντικείμενα ἀναιρεῖ. 5 τὸ κατὰ φύσιν Mon. om. 6 Post λέγει Mon. inserit: ὁ τότε ἀντίθετον; εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πρ. προϋτίθετο ὡς ἂν. Ἀ. λέγειν. 7 Pat. λέγειν ὡς ἄνδρες Ἀθ.

ὃν κατὰ ἀντίθεσιν ἀποφαίνει, οἷον εἰ οὐκ ἦν ἡμέρα, ἀλλὰ νύξ. τούτου χάριν πρῶτον διδάσκει τὸ ἀκόλουθον καὶ κατὰ φύσιν. εἰδ' οὕτως τὸ ἀντίθετον, ἀκόλουθον δὲ καὶ κατὰ φύσιν ἐστὶ τὸ, „ἐπειδὴ περὶ ὧν πολλάκις ἤδη εἰρήκασιν οὗτοι, συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡγοῦμαι 5 καὶ πρότερον ἀναστὰς συγγνώμης ἂν εἰκότως τυγχάνειν“ ἀντίθετον δὲ τοῦτο· εἰ μὲν περὶ καινοῦ πράγματος προϋτίθετο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχεῖν * ἔδει τοῖς πρεσβυτέροις παραχωροῦντα πρῶτον εἰπεῖν. ἡ δὲ ἑτέρα πρότασις ἢ προτεθεῖσα παρὰ τοῦ τεχνικοῦ, τὸ, „εἰ μὲν 10 περὶ καινοῦ τινος πράγματος προϋτίθετο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν,“ οὔτε ὡς τοῦ κατὰ φύσιν παραδείγμα, οὔτε ὡς τοῦ ἀντιθέτου ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ εἰσηγέχθη, ἀλλ' ὡς δῆλωσις τοῦ λόγου, ποῖος λόγος ἐστὶ τοῦ Δημοσθένους, ὁ ταύτην ἔχων τὴν κατασκευὴν, ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰ- 15 πεῖν ὁ λόγος ὁ κατὰ Φιλίππου, πρῶτος τὴν ἀρχὴν προέφερε τοῦ λόγου, τὸ εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος* ἐπεὶ οὔτε ὡς ἀντίθετον, οὔτε ὡς κατὰ φύσιν αὐτοῦ ἐμνημόνευσεν, ἀλλ' ὡς δηλωτικῷ τοῦ Δημοσθενικοῦ λόγου· ὅθεν καὶ ἄνευ ἐκείνου τὰ δύο εὐρίσκονται, τὸ τε κατὰ φύσιν καὶ 20 τὸ ἀντίθετον· ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο καὶ τὸ ἀντίθετον εὐρίσκεται κατὰ φύσιν καὶ ἐν τῷ παραδείγματι δευτέρῳ κατὰ φύσιν ἐν * ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ψευδῶς καὶ ἀντίθετον.

8 Mon. ἐπισχόντα. 9 ἐν Mon. om. Post litt. β'. Par. addit: Περιττὸν τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ δοκεῖ ἀναγκαῖον εἶναι τῷ προσδοκίαν ἐμποιεῖν τοῦ κατὰ φύσιν ζητουμένου· ἀκούσας γὰρ ὁ ἀκροατῆς, ὅτι εἰ μὲν οὐκ ἦν ἡμέρα, τότε ἂν ἐχρῆν ποιεῖν, προσδοκῇ ἀκούσασθαι τόδε, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐστὶ, ποιητέον τόδε. Κατὰ φύσιν τὸ, ἐπειδὴ δὲ περὶ ὧν πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήκασιν οὗτοι· τοῦτο γὰρ ἦν τὸ ζητούμενον· διήκει δὲ ἐπὶ τοῦ Δημοσθενικοῦ χωρίου, ἅχρι τοῦ εἰκότως ἂν συγγνώμης τυγχάνειν· εἴτα τὸ ἀντίθετον, εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος ἅχρι τοῦ παραχωροῦντα πρῶτον εἰπεῖν· τὸ δὲ ἐν ἀρχῇ λεχθὲν ὑφ' Ἑρμογίνους, εἰ δὲ περὶ καινοῦ τινος πράγμα-

β. Τὸ ἀντίθετον ¹⁰ εἰ καὶ περιτεύειν δοκεῖ καὶ παρέλκουσαν τὴν πρότασιν ἔχειν, ἀλλ' οὖν ἐξ ὑποθέσεως λαμβάνον αὐτήν, ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ σχήματι διδάσκει, τί χρὴ ποιεῖν τοῦ προκειμένου ὑπάρχοντος, καὶ τί τοῦ
5 ἀντικειμένου αὐτῷ τῷ νῦν ὑπάρχοντι πράγματι ¹¹.

C a p. III.

Περὶ περιόδου.

α. Διελθὼν τὰ περὶ ἀντιθέτου σχήματος καὶ περὶ τῆς περιόδου ἄρτι διδάξαι ἡμᾶς βουλόμενος τὸν ὅρον

τοῦ οὕτως νῦν, ἀπὸ τοῦ, ὡς ἔχει ὁ Δημοσθενικὸς λόγος ὅδε, τὸ δὲ τοῦ Δημοσθένους ἀπαραιοήτως οὕτως ἔχει, εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, προτίθεται λέγειν, ἐπισχεῖν ἔδει, τοῖς πρεσβυτέροις παραχωροῦντα πρῶτον εἰπεῖν· ἐπειδὴ δὲ περὶ ὧν πολλὰκις ἤδη πρότερον εἰρήκασιν οὗτοι συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν. οὕτως ἔχει τὸ ὅλον χωρίον· καὶ ἄχρις μὲν τοῦ πρῶτον ἔστιν εἰπεῖν ἔστι τὸ ἀντίθετον, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐπειδὴ δὲ αὐτὸ τὸ ζητούμενον. Τὸ ἀντίθετον τὸ μὴ γεγονὸς λέγει, εἰ ἐγένετο· οἷον θαυμαστὸν ἦν, εἰ Φίλιππος μὴ πονῶν ἡμῶν πονούντων περιῆν· ἐναντίων δὲ τὸ ἀντιστρέφον τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν δρώντων εἰς τοὺς πάσχοντας, καὶ ἀπὸ τῶν πασχόντων εἰς τοὺς δρώντας, οἷον θαυμαστὸν ἦν, εἰ μηδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς ὧν χρὴ τοῦ πάντα σπουδῇ πράσσοις περιῆμεν. Ὅτι διαφέρει ἐναντίον καὶ ἀντίθετον κατὰ ῥήτορας, κατὰ φιλοσόφους δὲ οὐχί. Οἷον οὐ δὲ θαυμαστὸν· τοῦτο ἐναντίον, ἵστι δὲ ἐκ τοῦ δευτέρου Ὀλυμπιακῶν. Καὶ ὁ θεολόγος, οὐ γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀρετῶν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν κακιῶν· οὐ πάντοτε δὲ τὸ ἐναντίον πρὸς τοὺς πάσχοντας ἢ ποιοῦντας περιῖσταται, καὶ δηλοῖ τὸ προῤῥηθῆναι τοῦ θεολόγου. Ψηφίζομένων καὶ πυθανομένων περιγίνεται. 10 Ven. littera ᾱ omissa incipit in litt. β'. ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν δρώντων εἰς τοὺς πάσχοντας, καὶ ἔμπαιν. 11 Litt. γ'. δ'. vide Vol. V. p. 421, v. 5—14.

αὐτῆς ἔφη· περίοδος κυρίως ¹ ἐστὶν ἡ τοῦ ὅλου ἐπιχειρήματος ἀναγκαστική καὶ σύνοδος καὶ κλείς τρόπον τινα, καὶ πάλιν ἀληθινὴ περίοδος ἐστίν, ἡ ἀπαρτίζουσα τὸ ἐπιχείρημα καὶ συνάγουσα ². Τρίτος ὅρος σχήματος περιόδου· σχῆμα αὐτοτελὲς ὅλου τοῦ ἐπιχειρήματος ὅν- 5
θμῳ συντόμως ἀπηρτισμένον.

β'. Ἐνθύμημά ³ ἐστὶν εἰκότως κ. τ. λ. Vol. V. p. 421. v. 17 — p. 424. v. 10.

γ'. Ἀποδεικτικαὶ ⁴ τοῖς σχήμασι περίοδοι αἱ ἐξ ἀκολουθίων τῶν κώλων περίοδον ἔχουσιν, οἷον ὅσῳ τοίνυν ¹⁰
τὸ λυπεῖν ἐν βραχεὶ τοῦ πάντας μισαιφρονεῖν ⁵ ὑπάρχει καταδεέστερον, τοσοῦτον ἀνδροφόνος τυράννου ἐπ' ἑλλαττον· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς κώλοις διήρκεισεν ἡ ἀκολουθία τῶν ἀνταποδιδομένων· τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον καὶ ἡ προειρημένη περίοδος τοῖς ἀκολουθητικοῖς συνδεο- ¹⁵
μένη μορίοις, καὶ εἰ μὴ καθαρῶς ἐστὶν ἀποδεικτικὴ, ἀλλὰ μικτὴ, ἅμα γὰρ τῷ ἐπιχειρῆματι ἐξηγνέχθη, ὥς ἔχει καὶ τὸ, ὥσπερ εἴ τις ἐκείνων προήλω ⁶, σὺ τὰδε οὐκ

1 Schol. min. ἀπὸ τοῦ ἀληθῶς. 2 Schol. min. ἐπ' οὐδενὸς σὺν τῶν ἀπάντων οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ οὐχὶ τῶν ἀπάντων· συνάγει γὰρ τὸ ἐπιχείρημα τὸ ἐκείνοις θ' ἅμα μὲν ἡδομένοισι. Quae sequuntur: τρίτος ὅρος — ἀπηρτισμένον Par. om. 3 Ven. litt. α. om, incipit: "Ο τινες ἐνθύμημα κυλοῦσιν. 4 Ven. litterae γ'. prae-mittit: Εἰσὶ δὲ καὶ ἀποδεικτικαὶ τοῖς σχήμασιν. Litt. δ'. ε. ζ'. non habet. 5 Mon. μισαίνεν. Ven. μισαιφρονεῖν. Mox in ἐπ' ἑλλαττον Ven. om. ἐπ'. 6, Par. ἰάλω· ad marg. γγ'. προήλω. Post ἄλλος οὐ γράφει sequitur in Par. διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι οὐχ ἐνὶ ὑποκρίπτουσιν σχήματι αἱ περίοδοι, ἐπειδὴ αἱ μὲν αὐτῶν ἐνθυμηματικά, αἱ δὲ γνωμικά, αἱ δὲ ἀποδεικτικά, αἱ δὲ ἐπιτιμητικά, αἱ δὲ ἐκ συμπλοκῆς δύο ἀδικημάτων γίνονται καὶ κατὰ τέσσαρας πτώσεις· καὶ αἱ μὲν αὐτῶν μονόκωλοι, αἱ δὲ δίκωλοι, αἱ δὲ τρικώλοι, αἱ δὲ τετράκωλοι.

ἂν ἔγραψας, οὕτως ἂν σὺ νῦν δίκην δῶς, ἄλλος οὐ γράψει.

δ. Δύο ἀδικήματα τὸ ἀργῆσαι διὰ πειγῆς ἐρχόμενον καὶ οὐ διὰ πλοῦ, ταχύτερον γὰρ ἂν ἀπῆλθε πλεύσας πρὶν ἐκείνον λαβεῖν τὰς πόλεις· καὶ τὸ ἕτερον, ὅτι ἐκεῖ ἀπελθὼν ἐψεύσατο, κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἀπολώλεκεν.

ε. Ἐν μὲν τῷ γράψαι μηδὲνα εἶναι ἀτελῆ· τοὺς ἔχοντας ἀφείλετο τὴν ἀτέλειαν· ἐν δὲ τῷ προσγράψαι

7 Par. praeter ea, quae sub litt. ε. continentur, habet: ἰσοσκελὴς καὶ ἰσοῦλεως κ. τ. λ. Vol. V. p. 424. v. 11—p. 425. v. 3. Ἑρμηνείας ἑνθ' μὲν· ἐν εὐρυθμίᾳ ἐκφράσεως· ἑνθ' οὖν δὲ ἔστιν ἀκολουθία, ἁρμονία μέλους, εὐταξία, εὐφραδία ἢ ποιὰ ἐξήγησις. Οἷς ἂν ληφθεῖεν ἑγώ· τὸ ἑγώ ἔστιν ὑπερβατόν. Ἰσόπλευρον· φησὶν, ὅτι καὶ οἱ δύο ὦσιν, ἵνα ὦσιν ἴσα, καὶ τε τίσσασα δύο καὶ δύο, ἴσαι θείουσιν αἱ περίοδοι. Ἑρμηνείαν· τὴν φράσιν. Περίοδος ἐκ παραβολῆς τετρακύκλος εἰς τὸ κατὰ Ἀνδροτίωρος καὶ Ἀριστοκράτους. Ὡς περ γὰρ εἴ τις· ἀόριστον τό τις. Διαπορητικόν ἔστι, τὸ ἑαυτὸν ἐρωτᾶν καὶ πάλιν ἀποκρίνεσθαι. Ἀποδώσεις αὐτό· ἐὰν ἀποδῶ, εἰς αὐτὸ τὸ δηλούμενον τῷ τόδε. Μεταποιῆσαι· μεταποιούμενον γὰρ τοῦτο τὸ περιοδικὸν γίνεται περίοδος [γίνεσθαι] κατὰ διαπόρησιν. Εἰποῦσι τὰ ληθῆ· λείπει δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐν τῇ προτάσει εἰρημένον τὸ ἀπολώλεκεν, ὥστε καὶ ἐν τῇ προδηλωθείσῃ περιόδῳ τὸ ἀφείλετο. Διὰ τί φείσαιτο· διαπορητικὴ καὶ αὕτη ὁμοίως τῇ προηγουμένῃ. Πρὸς ὑμᾶς ἔφησε· δύο καὶ αὕτη ἔχει ἀδικήματα. Τοῦ ὑποτεθέντος· τὸ καλῶς μεταποιεῖν, φησὶ, τὰ νοήματα ἐκεῖνό ἐστι τοῦ τοιάνδε κατὰ σχῆμα τὴν περίοδον γίνεσθαι. Σημείωσαι, ὅμ γίνεται περίοδος μονόκυκλος, δίκυκλος, τρίκυκλος, τετρακύκλος, περαιτέρω δὲ οὐκ ἔστιν. Γραφῇ παραδιδόμενον· δηλονότι τῇ τῶν ἀρχαίων γραφῇ. Ἐκπλήττει γινόμενον· τοῦτο λέγει, ὅτι κ. τ. λ. Vol. V. p. 425. v. 4—5. Ὑμῖν ἐξεῖναι· προσυπακουστικόν τὸ ἀφείλετο. Τετρακύκλου· τετραγώνου. Μεταποιήσιν λέγει, οἷαν φθάσας εἴπε τὴν κατὰ ἐπιτίμησιν· καλλίστην δὲ ταῖς ἀληθείαις χρεῖαν ἔχει πρὸς μεικροῖσιν, ὅτι δύναται στρέφεσθαι, τῇ στροφῇ γὰρ

μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι ὑμᾶς, τὸ δοῦναι ὑμῖν ἐ-
 εῖναι· ἔνταῦθα μὲν καὶ αἱ προτάσεις γίνονται ἀποδό-
 σεις, καὶ αἱ ἀποδόσεις προτάσεις· καὶ καθὼς βούλει ἀν-
 τιστρέφεις· χιασμὸς δὲ οὐδαμῶς γίνεται, ἀλλ' ἢ μόνον
 ἀντιστροφαι τέσσαρες. Ὁ μὲν γὰρ Φιλίππος ὅσφ πλείονα 5
 ὑπὲρ τὴν ὀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσοῦτω θαναμαστό-
 τερος παρὰ πᾶσι νομίζεται· ὑμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, ὅσον χεῖρον ἢ προσῆκε, χρῆσθε ἢ τοῖς πράγμασι,
 τοσοῦτω πλείονα αἰσχύνῃν ὠφλήκατε. Ἐνταῦθα δὲ αἱ
 ἀποδόσεις προτάσεις οὐ γίνονται οὐδέποτε, ἀλλ' ἢ 9 μό- 10
 νον ἐκ τῶν προτάσεων ὁ χιασμὸς· ἐν ταύτῃ δὲ οἱ χιασμοὶ
 ἔπονται ρ'.

ς'. Παράδειγμα τῆς ἀναστρεφομένης καὶ χιαζομένης
 περιόδου, ὡς ἂν μάθωμεν πόσα σχήματα τῆς τοιαύτης
 περιόδου· καὶ γὰρ ἐκ προτάσεως καὶ ἀποδόσεως συνιστα- 15
 μένης τῆς τετραγώνου περιόδου, προηγουμένων τῶν προ-
 τάσεων, ἐπομένων δὲ τῶν ἀποδόσεων, γίνονται σχήματα
 ὀκτώ· εἴτα προηγουμένων τῶν ἀποδόσεων καὶ ἐπομένων
 τῶν προτάσεων γίνεται ἕτερα ὀκτὼ σχήματα, ὡς εἶναι
 πάντα τὰ σχήματα τὸν ἀριθμὸν 15· τῆς γὰρ πρώτης 20
 προτάσεως πρώτης τιθεμένης, ἐναλλαττομένης δὲ τῆς
 ἀποδόσεως, σχήματα γίνονται 8, καὶ πάλιν τῆς δευτέρας
 προτάσεως τιθεμένης, ὑπαλλαττομένης τῆς ἀποδόσεως, γί-
 νονται σχήματα 8, ὡς εἶναι τῶν προτάσεων προηγουμέ- 25
 νων, ἐπομένων δὲ τῶν ἀποδόσεων σχήματα ἢ· ἀναστρε-
 φομένης οὖν τῆς περιόδου καὶ τιθείσης τῆς ἀποδόσεως·
 πρώτης, 1^ο ἐπομένης δὲ τῆς προτάσεως, ἴσα τὸν ἀριθμὸν
 εἰμαρῶς ἢ μεταποίησις ἔπεται. Τοὺς ἔχοντας· ἀπὸ κοινού τὸ
 ἀφείλετο. Ἡ ἀντιστρεφομένη καὶ χιαζομένη·

Παλαιὰ **X** παλαιοῖς
 ρία **X** ρίοις.

Ἐὰν χιάζεται ποιῇ κδ' σχήματα· εἰ δὲ οὐ χιάζεται, ποιῇ ιθ'.
 8 Mon. χρῆσθαι, ser. χρῆσθε. 9 Mon. ἦν, ser. ἦ. 10 Mon.

γίνονται σχήματα ὅτιώ ἕτερα, ὡς ὁμοῦ περιόδου σχηματιζομένης ¹¹ σχηματιζόντων σχημάτων δέκα καὶ ἕξ, ὧν τὰ παραδείγματα θέντες σαφῇ ποιήσομεν τὰ λεγόμενα.

C a p. IV.

Περὶ πνεύματος.

ἀ. Ἐκθέμενος ¹ ἡμῖν ὁ τεχνικός τὰ σχήματα τῶν
 5 ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν πολιτικῶν καὶ ἀπο-
 δεικτικῶν, ἅπερ ἐκφέρονται στρογγύλως τε καὶ κατὰ ἀν-
 τίθετα καὶ κατὰ περιόδους, καὶ διδάξας ἡμᾶς, τί ἐστὶ
 στρογγύλον σχῆμα καὶ τί ἀντίθετον, ἔτι δὲ τί ἐστὶ πε-
 ρίοδος καὶ πόσα σχήματα περιοδικὰ συνίστανται, καὶ τί
 10 ἔστι πρότασις καὶ ἀπόδοσις, καὶ ἐκ πόσων κώλων δύνα-
 ται συνίστασθαι περίοδος, ἔτι δὲ περὶ τετραγώνου περιό-
 δου, ποῖαι μὲν χιάζονται, ποῖαι δὲ μόνον ἀναστρέφονται
 καὶ οὐ χιάζονται, πόσα δὲ εἶδη τῶν χιαζομένων περιό-
 δων γίνονται, αἰνιξάμενος δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν σχη-
 15 μάτων τῆς χιαζομένης περιόδου, ἅπερ ἡμεῖς συμπράττον-
 τος ἡμῖν λεπτομερῶς ἐξεθέμεθα· ὥστε μὴ εὐρίσκεσθαι
 πρώτας ἱπομένας δὲ τὰς προτάσεις. ¹¹ σχηματιζομένης Mon.

om. Par. habet ad marg. γρ'. χιαζομένης.

¹ Par. praemittit: πρὸς τὸ ἐξηκόμενον αὐτῷ ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώ-
 του κεφαλαίου τοῦ παρόντος τετάρτου τόμου περὶ τῶν πανηγυρικῶν
 ἐπιχειρημάτων ὅτι δεῖ ταῦτα ἐξημενεῖσθαι καὶ ἀποινεῖσθαι πνευ-
 ματικῶς καὶ ἀκμαίως ἀφορῶν λέγει, ὅτι δεῖ τὸν μίλλοντα λέγειν τὰ
 ποῖα τῶν νοημάτων κατὰ πνεῦμα ἐξενηχθήσεται, πρῶτον εἰπεῖν, τί
 ἐστὶ πνεῦμα· περὶ γὰρ τῶν πολιτικῶν ἐπιχειρημάτων ἤδη φθάσας
 ἐτεχνολόγησεν. Sch. min. Νοήματα πανηγυρικῶς λέγει τὰ ὑπὸ
 παραδείγματος ἢ παραβολῆς ἐπιχειρήματα, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν ἀρχῇ
 τοῦ παρόντος τετάρτου τόμου. Κόμμασι μετρούμενον· τοῦ-
 ἐστὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἐκφωνηματικῆς συνεκτινόμενον τῇ φωνῇ τοῦ
 λέγοντος.

ἕτερον σχῆμα περιοδικόν παρὰ ταῦτα, μέτεισιν ἐπὶ τὰ
 σχήματα τῶν πανηγυρικῶν ἐπιχειρημάτων, παραδειγμα-
 τικῶν τε καὶ τῶν ἐκ παραβολῆς· φησὶ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ,
 ὅτι ὅσα τῶν ἐπιχειρημάτων ἢ ἐργασιῶν πανηγυρικά τῷ
 νῷ, ἢ παραδειγματικά ἢ ἐκ παραβολῆς λαμβανόμενα, 5
 ταῦτα δεῖ πνευματικῶς ἀποτείνοντας καὶ ἀκμαίως ἐκφέ-
 ρειν· διὸ ὡς εἴρηται διαλαβὼν περὶ σχημάτων τῶν πολι-
 τικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν, ἡκεῖ ἄρτι
 τοῦ διδάξαι ἡμᾶς περὶ τῶν σχημάτων τοῦ πανηγυρικοῦ
 καὶ παραδειγματικοῦ καὶ ἐκ παραβολῆς ἐπιχειρήματος, 10
 τὰ δὲ σχήματα αὐτῶν ἐκφέρεται πνευματικῶς καὶ ἀκ-
 μαίως· διδάσκει οὖν περὶ πνεύματος, καὶ ὑποκατιῶν περὶ
 ἀκμῆς, ὑποτίθεται δὲ ἡμῖν πρῶτον ζητῆσαι, τί ἐστι
 πνεῦμα, ὅπερ διὰ τοῦ ὅρου ἐδείξε· δεύτερον, πόσα εἶδη
 πνευμάτων, τρίτον, πῶς γίνεται πνεῦμα· εἴτα τέταρτον, 15
 πῶς συντίθεται· πέμπτον, πόσα εὐρίσκονται σχήματα
 τῶν πνευμάτων· εἵπομεν οὖν πρῶτον, τί ἐστι πνεῦμα,
 εἴτα ἐφεξῆς ἀκολουθοῦντες τῷ τεχνικῷ τὰ λοιπὰ σαφη-
 νίσομεν· ὅρος πνεύματος· πνεῦμά ἐστι μὲν σύνθεσις λό-
 γου, διάνοιαν ἀπαρτίζον ἐν κώλοις, καὶ κόμμασι μετρού- 20
 μενον πρὸς τὴν διάρκειαν τοῦ πνεύματος κατὰ τὴν φω-
 νὴν τοῦ λέγοντος. Ἰδωμεν οὖν ἐν ἑκαστῷ τῶν ἐν τῷ
 ὅρῳ λαμβανομένων, ποίαν δύναμιν ἔχει· πῶς γὰρ ὅρος
 ἐκ γένους λαμβάνεται καὶ συστατικῶν διαφορῶν; Γένος
 τοίνυν ἐστὶν ἐνταῦθα ἡ σύνθεσις· τὰ δὲ λοιπὰ, συστα- 25
 τικά· καὶ ἐπειδὴ ἡ σύνθεσις ἐστι μὲν καὶ ἐπὶ σωμάτων,
 προσέθηκε τὸ λόγος· ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν λόγων οἱ μὲν εἰσὶ
 τέλειοι, οἱ δὲ ἀτελεῖς, προσέθηκε τὸ ἀπαρτίζον διάνοιαν,
 καὶ ἐπειδὴ περ εἰσὶ καὶ ἕτερα εἶδη λόγων ἀπαρτίζοντα
 μὲν διάνοιαν, μὴ ὄντα δὲ πνεῦμα, ὥσπερ τὰ κῶλα καὶ 30
 τὰ κόμματα, προσέθηκεν ἐν κώλοις καὶ κόμμασι με-
 τρούμενον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πνεύματος, καὶ ἐπει-
 δή περ δύναται καὶ ἐκ κώλου καὶ κόμματος συντιθέμενος

- λόγος μὴ ἀναμετρεῖσθαι πρὸς τὴν διάρκειαν τοῦ πνεύματος, φησὶ ² πρὸς διάρκειαν τοῦ πνεύματος, ὑποδηλῶν δὲ, τίνος πνεύματος, ἔφη κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ λέγοντος, οὕτω τοίνυν ἀποδεδωκώς τὸν ὄρον ἐπειδὴ πᾶν τὸ διδασκόμενον ὡς ἀσαφές ἐξ ὁμολογουμένων καὶ σαφεστέρων ὀφείλει τὴν περὶ αὐτοῦ ἔχειν διδασκαλίαν, ἡγροεῖτο δὲ, τί ἐστι κῶλον καὶ κόμμα, τούτων δὲ ἀγνοουμένων, οὐκ ἐνεδέχετο γνωσθῆναι τὴν διδασκαλίαν τοῦ πνεύματος, ὑποκατιῶν διδάσκει περὶ κώλου καὶ κόμματος, καὶ φησιν,
- 10 ὅτι κῶλον καὶ κόμμα ἀπαρτίζει διάνοιαν, διαφέρει δὲ τοῖς μέτροις, ὅτι τὸ μὲν ἀπὸ τεττάρων καὶ πέντε συλλαβῶν μέχρι τῶν ἐξ κόμμα ἐστὶν ἐπωδῶ μετρούμενον· τὸ δὲ ὑπὲρ τὰς ἐπτά καὶ ὀκτὼ καὶ δέκα καὶ ἐγγίζον ἤδη τῷ ἱαμβικῷ μέτρῳ καὶ μέχρι τοῦ ἡρωϊκοῦ μέτρου προχωροῦν,
- 15 κῶλον γίνεται ὀρθὸν καὶ τετραμμένον, ὁ δὲ τῶν συλλαβῶν ἀριθμὸς περιενοῖται, καὶ οἶμαι ἀπορίαν ἔχειν ταύτην τὴν διδασκαλίαν· εἰ γὰρ ἀπὸ τεττάρων καὶ πέντε συλλαβῶν μέχρι τῶν ἐξ κόμμα ἐστὶν ἐπωδῶ μετρούμενον, πῶς ὑποκατιῶν φησιν, εἰ γὰρ ἀπαρτίζοιτο διάνοια, καὶ
- 20 ἐν δύο συλλαβαῖς κόμμα ἐστίν· εἴτα καὶ ὀριζόμενός φησι· κόμμα ἐστὶ σύνθεσις διανοίας μικροτέρου κώλου· σαφηνίσομεν οὖν ἡμεῖς καὶ διδάξομεν, τί ἐστι κόμμα, καὶ τί ἐστι κῶλον· καὶ πῶς μετρεῖται καὶ τί ἐπωδός, νῦν δὲ ὁ ³ τεχνικός ἀσαφῆ διδασκαλίαν ἡμῖν ἐξέθετο· τίθησι γὰρ
- 25 τὸν ἐπωδόν, μέτρον καὶ κανόνα, ὅτε μὲν τοῦ κώλου, ὅτε δὲ τοῦ κόμματος, ὥστε συμβαίνει ταῦτόν εἶναι καὶ κῶλον καὶ κόμμα. φησὶ γάρ· οἱ δὲ φασιν καὶ τὸν ἐπωδὸν κῶλον εἶναι, ἐνταῦθα λέγει ἴσον μέτρον εἶναι τοῦ κώλου καὶ τοῦ ἐπωδοῦ· πρὸ ὀλίγου δὲ ἔφη, ὅτι τὸ μὲν ἀπὸ
- 30 τεσσάρων καὶ πέντε συλλαβῶν μέχρι τῶν ἐξ κόμμα ἐστὶν ἐπωδῶ μετρούμενον· ὥστε ταῦτόν δέδωκε κόμμα καὶ κῶ-

² φησὶ πρὸς διάρκειαν τοῦ πνεύματος Mon. om.

³ Mon.

νῦν γὰρ τεχν.

λον καὶ ἐπωδὸν, ὅπερ ἄτοπον, τὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα. λελύσθω οὖν οὕτως· ταῦτόν λέγει κῶλον καὶ κόμμα ὁ Ἑρμογένης ὡς ἀμφοτέρω ἴσα τῷ ἐπωδῷ, ἥνικα κῶλον μὲν ἢ βραχὺ, κόμμα δὲ μακρόν· δεῖ οὖν γινώσκειν, ὅτι κόμμα ἐστὶ σύνθεσις διανοίας μακρο- 5 τέρα κῶλον, ἀπὸ μιᾶς συλλαβῆς μέχρις ἐξ ἐκτεινομένη· εἰπον δὲ ἀπὸ μιᾶς συλλαβῆς, ὡς ἐρωτῶντός τινος, νῦν ἦκεις; καὶ τοῦ ἐρωτηθέντος ἀποκριναμένου οὐ· τελεία διάνοια δεδήλωται· ἀλλὰ καὶ τὸ παρὰ τοῦ Δημοσθένους, σὺπερ ὁ τεχνικὸς ἐμνήσθη, πότερον ταῦτα ποιῶν ἡδίκηι 10 καὶ παρυσπόνδει καὶ τὴν εἰρήνην ἔλυσεν ἢ οὐ, τὸ ἢ οὐ κόμμα ἐστὶν ἐρωτῶντος ὁλόκληρον ἀνθρώπου, τὸ δὲ κῶλόν ἐστι σύνθεσις λόγου διάνοιαν ἀπαρτίζον ἀπὸ ἑπτά καὶ ὀκτὼ καὶ δέκα συλλαβῶν, ἐγγίζον ἤδη τῷ τριμέτρῳ, ὅπερ ἐστὶ δακτυλικόν, τὸ διῆχον μέχρι συλλαβῶν ἑπτα- 15 καίδεκα, ἀλλὰ μὴν καὶ μέχρι τοῦ μέτρου διῆχον, ἐπειδὴ τὸν ἐπωδὸν φησι κῶλον εἶναι· ὁ δὲ ἐπωδὸς μέχρι τριμέτρου ἰωνικοῦ καταληκτικοῦ διήκει, δηλονότι μέχρι δεκα- τεσσάρων συλλαβῶν αὖξεται τὸ κῶλον. ἐπωδὸς μέτρον ἐστὶ τροχαϊκόν τριμέτρον καταληκτικόν, διῆχον ὁμοίως 20 μέχρι τοῦ τριμέτρου καταληκτικοῦ· εἰ τοίνυν τις μετρεῖ τὸν ἐπωδὸν μέχρι τριμέτρου ἰωνικοῦ, τοῦτο δὲ τὸ μέτρον κατὰ διποδίαν μετρεῖται, ὅρα ποῦ καταντᾷ τὸ μήκος αὐτοῦ, καὶ τίς ἂν νοῦν ἔχων εἴποι κόμμα εἶναι τὸ εἰς τὸ τοιοῦτον μέγεθος ἐκτεινόμενον· δεῖ οὖν εἰδέναι, ὡς ὁ 25 ἐπωδὸς ὁμώνυμος φωνή ἐστι· σημαίνει ⁴ γὰρ τὸν τέλειον κατὰ μέγιστα μέτρα στίχον, ἡγουν τὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον κατὰ συζυγίαν μετρούμενον, σημαίνει καὶ τὸν μικρόν στίχον τὸν δίμετρον, ὅς ἐστι κυρίως ἐπωδός· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐποιοῦν στίχους ἢ ἓνα μέγαν ἢ ἓνα μικρόν· καὶ 30 τὸν πρῶτον τῶν μεγάλων ὠνόμαζον στροφὴν, τὸν δὲ

4 Mon. συμβαίνει.

ἕτερον τὸν ἴσον ἀντίστροφον· τὸν δὲ βραχὺν ἐπῳδόν, καὶ γὰρ περὶ τοὺς βωμοὺς ἐν ταῖς ἑορταῖς χορεύοντες ἀπερχόμενοι μὲν πρὸς τὸν βωμὸν ἔλεγον στίχον, τὸν ὀνομαζόμενον στροφὴν· εἶτα στρεφόμενοι ἀπὸ τῶν βωμῶν ἐναλ-
 5 λάξαντες κατὰ χορείαν τὰς χεῖρας ἤδον ἕτερον στίχον τὸν ὀνομαζόμενον ἀντίστροφον, εἶτα ἰστάμενοι ἔλεγον τὸν βραχὺν στίχον, τὸν ὀνομαζόμενον ἐπῳδόν, ἢ πολλάκις ἔλεγον τὸν ἓνα μακρὸν στίχον τὸν ὀνομαζόμενον στροφὴν, εἰθ' οὕτως τὸν ἐπῳδόν, καὶ πάλιν τὸν ἕτερον
 10 μακρὸν στίχον ἦτοι τὸν ἀντίστροφον, καὶ εἰθ' οὕτως τὸν ἐπῳδόν· καὶ ἡ μὲν στροφή ἦν κατὰ ἀναλογίαν τῆς ἀνωτάτῳ σφαίρας ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἐπὶ δύσιν κινουμένης, ὁ δὲ ἀντίστροφος ἀνάλογος ἦν τῇ κινουμένῃ σφαίρᾳ τῆς ἀποδύσεως ἐπὶ ἀνατολὰς κινουμένη, ὁ δὲ
 15 ἐπῳδὸς ἢ ἡ ἐπῳδὸς ἢ τὸ ἐπῳδόν, καὶ γὰρ καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως λέγεται, κατὰ ἀναλογίαν τῆς γῆς· ἔστι δὲ αἰεὶ τὸ ἐπῳδόν βραχυτέρον τοῦ πρὸ αὐτοῦ στίχου συλλαβὰς τέσσαρας, οἷον στίχος μὲν ὁ πρῶτος, ἦγουν στροφή, ἦτοι κῶλον, οἷον·

20 Πάτερ Λυκάμβη 6, ποῖον ἐφράσω τόδε;
 εἶτα τὸ ἐπῳδόν·

Τίς 7 [τίς] σὰς παρήγει φρένας;
 εἶτα ἀντίστροφος ἦτοι κῶλον·

Ἄς τὸ πρὶν ἠρήμισθα, νῦν δὲ δὴ πολλὸς
 25 εἶτα πάλιν ἐπῳδόν·

Ἄστοϊσι φαίνεται 8 γέλως,
 τούτων οὖν δειχθέντων τὸ μὲν κῶλον ὁ στίχος ὁ μακρὸς, κόμμα δὲ τὸ ἐπῳδόν· ὁ τοίνυν χωρίσαι κόμμα ἀπὸ κῶλου βουλόμενος τῇ ποσότητι τῶν συλλαβῶν χωρίσει ἐκ

5 Mon. ἴχον· δον. 6 Mon. λυκάββα. Inter Archil. Fragm. Nr. LXXXIV. ed. Gaisf. leguntur duo versus priores. Jo. Sicel.

secundum versum ita habet: τίς σὰς παρήγει φρένας, ἄς πρὶν γ' ἔσχε, quare scripsi ἄς, Codd. ἦς. 7 Mon. τί. 8 Mon. ἄ-

παραλλήλου κειμένων τε καὶ κομμάτων· πᾶν γὰρ τὸ ἥτ-
 τον τοῦ πρώτου συλλαβὰς τρεῖς ἢ τέτταρας ἢ πλεῖον
 ἔσται κόμμα· εἰ δὲ δύο, καὶ αὐτὸ κῶλον βραχυτέρου τοῦ
 πρώτου· πλὴν εἰ μὴ που ⁹ τὸ κῶλον εἴη βραχὺ, ἥγουν
 διμετρον ἀκατάληκτον· τότε γὰρ καὶ τὸ καταληκτικὸν 5
 διμετρον κόμμα λέγεται· οἶμαι δὲ μὴ ἐρῶσθαι τὸν ὅρον
 τοῦ κῶλου, οὐ γὰρ αἰὲ ἀπαρτίζει τελείαν διάνοιαν, ἀλλ'
 ἔστιν ὅτε δεδομένου κῶλου ἑνὸς ἐπιζητεῖσθαι καὶ ἕτερόν
 τι ὥς τῆς διανοίας κρεμαμένης· ἐλεγχθήσεται δὲ ὁ ὅρος
 μὴ εἶναι ἐρῶμένος ἐκ τῶν κατὰ πόδας παραδειγμάτων ¹⁰
 τοῦ τεχνικοῦ, ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκεῖνος σφετεριζόμε-
 νος· ταῦτα γὰρ τελείαν διάνοιαν οὐκ ἀπαρτίζει κῶλον
 ὄν, ἀλλ' ἐπιζητεῖ καὶ ἕτερόν τι εἰς συμπλήρωσιν τῆς δια-
 νοίας· μετοχή ¹⁰ γάρ ἐστιν καὶ λόγος ῥήματος, οὐ χω-
 ρίς ἢ ἐκφωνουμένη ἢ ἐπινουμένη ¹¹ ἔννοια οὐκ ἀπαρτί- 15
 ζεται· καὶ γὰρ ὁ ἀπαρτισμὸς τῆς διανοίας τοῦ παραδεί-
 γματος τοῦ δεδομένου ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ ἐκ τεσσάρων κῶ-
 λων συνίσταται καὶ κομμάτων πέντε· οἶον, ἀλλ' ὁ τὴν
 Εὐβοίαν σφετεριζόμενος καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα
 ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν δύο κῶλα, εἶτα κόμματα δύο· καὶ κατα- 20
 λαμβάνων Ὁρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμὸν, πάλιν
 κῶλον, καὶ καθιστὰς μὲν ἐν μὲν Ὁρωπῷ Φιλιστιδὴν τυ-
 ραννον, ἐν δὲ Ἐρετρίᾳ Κλείταρχον, κόμμα, πότερον ταῦ-
 τα ποιῶν ἡδίκηει καὶ παρεσπόνδει καὶ τὴν εἰρήνην ἔλυσεν,
 ἢ οὐ· τὸ ὅλον τῆς διανοίας μέχρι τούτου· δεῖ οὖν ὀρί- 25
 σασθαι τὸ κῶλον οὕτως· κῶλόν ἐστι τὸ ὅλην διάνοιαν
 ἀπαρτίζον ἢ μέρος ὅλον, διάνοιαν μὲν γὰρ ὅλην ἀπαρτί-
 ζει, ὥς τὸ, Ἡροδότου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς ἱστορίας ἀποδεί-
 ξις ἥδε. τὴν δὲ μὴ τελείαν ἀπαρτίζον διάνοιαν, ἀλλὰ
 μέρος ὅλης ὅλον, ὥς τὰ προειρημένα. 30

β'. Ἐπειδὴ ¹² οὐκ εἶχεν εἰπεῖν ἀφωρισμένως τὴν τῶν

στοιχι φαίνε. 9 Mon. μήπω. 10 Mon. μέτοχον. 11 ἢ ἐπινουμένη
 Mon. om. 12 Incipit hic Ven. ita: 'Ο δὲ τῶν συλλαβῶν ἀ-

συλλαβῶν ποσότητα τοῦ κώλου τε καὶ κόμματος, διὰ τοῦτο ἐπὶνεγκε τὸ περινερόηται ἤδη, περινενοημένου γάρ ἐστι τὸ ἐξ ἐπινοίας τοῦ λέγοντος προσλαμβάνον ¹³ τι.

γ'. Ἐν τῷ περὶ πνεύματος φησιν ὁ τεχνικός, ὡς τὸ
 5 κῶλον τὸ ὑπὲρ τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον σχοινοτενὲς κέλῃται
 χρήσιμον προοιμίῳ καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν προοιμίῳ παρα-
 βολαῖς· ὠνόμασται δὲ σχοινοτενὲς ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ
 μέτρου τοῦ γεωμετρικοῦ, ἐξήκοντα γὰρ στάδια σημαίνει
 καὶ οὐχ, ὡς φασί τινες, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σχοινίου·
 10 ἐκεῖνο γὰρ καὶ μικρόν ἐστι καὶ μέγα καὶ μέγιστον καὶ
 ὡς ἂν δοκῇ ἐκάστω τῶν ἐργαζομένων αὐτά.

δ'. Σημειῶσαι, ὅτι τὸ κόμμα μέχρι τῶν ἐννέα συλ-
 λαβῶν διήκει, ὅτι ἔχει δύο λέξεις, τὸ δὲ κῶλον ἀπὸ τῶν
 5 μέχρι τῶν ἐς' λέγεται ὀρθὸν καὶ τεταμένον, καὶ διή-

ριθμὸς περινερόηται ἤδη, ἐπειδὴ οὐκ εἶχεν. (εἰπεῖν cod. om.) tum
 litt. β'. finita transit ad litt. δ'. post init. Ἰστίον ὡς τὸ κόμμα
 τοῦ κώλου. 13. Par. add. Τρίμετρον λέγει τὸ ἴσον στίχῳ ἰάμ-
 βῳ, διὰ τὸ τὸν ἱαμβον τρία μέτρα δεχέσθαι, σπονδαῖον, ἱαμβον,
 καὶ πυφρίχιον· ἡρωϊκὸν δὲ λέγει τὸ μακρότερον ἢ κατὰ ἱαμβον, ὅτε
 καὶ οἱ ἡρωϊκοὶ στίχοι μακρότεροι τῶν ἰαμβῶν, ὅτι τρισύλλαβα μέ-
 τρα δεχεται, δάκτυλον καὶ τὰ λοιπὰ. Στίχος ἐστίν, εἰ μὲν κατα-
 ληκτικός εἶη, ἐπτασύλλαβος, εἰ δὲ ἀκατάληκτος, ὀκτωσύλλαβος· καὶ
 τί ἐστι κατάληξις ἐν τῇ σεμνότητι περὶ τοῦ εἰκελοῦ ἐρήθη· τὸ τρί-
 μετρον κατὰ συζυγίαν ὀφείλει μετρεῖσθαι, οἷον ἀρχὴν ἀπαιτῶν·
 τοῦτο δὲ ἐρήθη ἐν τῇ σεμνότητι καὶ ἐν τῇ καθαρότητι. Sch. min.
 Τῷ τριμέτρῳ· διὰ τὸ εἶχεν τὸ ἱαμβικὸν τρεῖς συζυγίας, εἴρηται
 τρίμετρον. Περινερόηται ἀντὶ τοῦ ἁόριστός ἐστι τῇ διανοίᾳ τοῦ
 λέγοντος. Περιβολαῖς· ταῖς λαμπρότησι. Τὸν ἐπαρόν· κατα-
 ληκτικοῦ μὲν, τί σοι θίλεις γενέσθαι, ἀκατάληκτου δὲ, τί θίλεις
 ποιῆσαι σοι. Τὸ δὲ ὑποκάτω· ἐπαρός ἐστι κόμμα διάνοιαν δη-
 λῶν ἐν ὁπῷ συλλαβαῖς, ὥσπερ τὰ Ἀνακρίοντος, ἐπαρός δὲ λέγεται,
 ὅτι οἱ περὶ τὸν βωμὸν χορεύοντες μετὰ τὸ (Cod. τὸ non habet)
 σιραφῆναι καὶ ἀντισιραφῆναι ἴσταντο λέγοντες τὸν ἐπαρόν. Οὕτως
 λέξει· τῇ δυνάμει τοῦ λέγοντος.

κει μέχρι τῶν λβ'. Ἰστίον δέ, ὅτι τὸ κόμμα τοῦ κώλου οὐ μόνον τῇ ποσότητι τῶν συλλαβῶν διαστέλλεται, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν λέξεων· τὸ γὰρ κόμμα οὐ περαιτέρω τῶν τριῶν πρόεισι λέξεων, ἀλλ' εἴ τι πλέον τῶν τριῶν προῖτοι λέξεων, κῶλόν ἐστιν· ἀλλ' οὐδὲν πάλιν εἰ αἱ λέ- 5 ξεις ὥσι πολυσύλλαβοι καὶ δύο εὐρίσκονται, κῶλον ¹⁴ ἀπαρτίζουσιν παραιτοῦνται. οὐ γὰρ, ἀλλ' εἰ μὲν ἐντὸς εἰεν τοῦ ι ἢ θ' ἀριθμοῦ ἀμφιβάλλεται, εἰ κόμμα τοῦτο, ἢ κῶλον, ἐπωδῶ ἴσον· ὁ γὰρ ἐπωδὸς συλλαβῶν ἐστιν ἢ ἢ θ', ὡς τό· τίς σὰς παρήειρε φρένας; εἰ δὲ καὶ ἐκβαίη 10 τὸν ι ἀριθμὸν ἢ τῶν συλλαβῶν ποσότης, καὶ δύο εἰεν αἱ λέξεις, οὐδεὶς λόγος μὴ οὐχὶ κῶλον εἶναι τὴν συνθήκην.

ε. Οὐχ ὑποβάλλεται ἀριθμῷ τὰ πνεύματα, ἀλλ' ὅσας θέλεις ὁμοίως καὶ τὸ κῶλον καὶ τὸ κόμμα δέχεται κατὰ τὸν τόπον συλλαβᾶς, ποτὲ μὲν τόσας, ποτὲ δὲ τό- 15 σας· πλὴν χρηὴ μὴ ὑπερβαίνειν παντελῶς τῶν μέτρων τοὺς ὅρους.

ς'. Μαθόντες τί ἐστὶ πνεῦμα, μάθωμεν καὶ, πόσα εἶδη πνευμάτων, καὶ γὰρ ἡ νόημα ἐν πλείοσι κώλοις ἐν ἐρμηνείᾳ ἐργαζόμενον ἐπεκτείνεται, καὶ γίνεται ¹⁵ μὲν 20 κῶλα δύο ἢ ¹⁶ καὶ τρία νοήματος ἑνὸς ἐχόμενα· ὅπερ καὶ ἀκμή ἐστιν κατὰ φράσιν, ἢ ἕκαστον νόημα ἀπαρτίζεται κῶλῳ, τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀληθὴς ἀκμή κατὰ νόημα, ὡς προῶν ὁ τεχνικὸς διδάξει· καὶ τοῦ μὲν πρώτου πα- 25 ράδειγμα· ὅτε γὰρ περιῶν Φίλιππος Ἰλλυριοὺς καὶ Τρι- βαλλοὺς, τινὰς ¹⁷ δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο καὶ δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτόν· καὶ τινες τῶν ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τῇ ¹⁸ τῆς εἰρήνης ἐξουσία

14 Ven. τὸ κῶλον ἀπαρτίζον. 15 Par. γίνονται. 16 ἢ Mon. om. Sch. min. Μέχρις ἐνταῦθα τί ἐστὶ πνεῦμα ἔλεγεν, ὡς προανατατιτόμενος ὑπῆρχετο, νῦν δὲ τὰ εἶδη αὐτοῦ κατὰ δεύτερον λόγον διέξυσιν. 17 τινὰς Mon. om. 18 τῇ Mon. om.

βαδίζοντες ἐκεῖσε διεφθείροντο ¹⁹, ἅν εἰς ²⁰ οὗτος ἦν, τότε δὴ τότε πάντες ²¹, ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκευάζετο ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο· εἰ δὲ μὴ ἡσθάνοντο, ἕτερος λόγος οὗτος, οὐ πρὸς ἐμέ· τοῦτο νόημά ἐστιν ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ
 5 μηκυνθέν, καὶ γεγονὸς ἐξ ἑπτὰ κώλων καὶ δύο κομμά-
 των, ὃ ὀνομάζεται πνεῦμα καὶ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ἀ-
 κμή· τοῦ δὲ δευτέρου παράδειγμα· ἀλλ' ὃ τὴν Εὐβοίαν
 ἐκεῖνος σφετεριζόμενος, ἐν νόημα· καὶ κατασκευάζων ἐπι-
 τεύχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, ἕτερον, καὶ κατασκάπτων Πορ-
 10 θμόν, ἕτερον, ἕκαστον γὰρ αὐτῶν ὅλον ὅλου νοήματός
 ἐστι συναπαρτιζόμενον τῷ κώλῳ, καὶ ἐστιν ἀκμή τελεία
 καὶ ἀληθής. Καιρὸς δὲ μεταβῆναι ἡμᾶς· ἐπὶ τὸ τρίτον
 κεφάλαιον, πῶς γίνεται πνεῦμα· ὅπερ ἐν κατασκευῇ μὲν
 καὶ ἐπαγγελίᾳ ἔφη πῶς γίνεται, ὑποκατιῶν δὲ, πῶς ἐ-
 15 λέγχεται· φησὶ γάρ· ἐλέγχεται τὸ πνεῦμα τῇ ἐπιμονῇ
 τοῦ σχήματος, εἰ μὲν ἄρξεται τοῦ σχήματος τοῦ λέγοντος
 ἐξ ἀποφάσεως· ἀποφατικῶς δεῖ εἶναι τὰ κῶλα πάντα, ἕως
 οὐκ ἀπαρτισθῇ τὸ πνεῦμα· εἰ δὲ ὑπαλλάξας τὸ σχῆμα ἐκ
 τῆς ἀποφάσεως ἔλθῃς εἰς ἐρώτησιν ἢ εἰς δεῖξιν ἢ εἰς ὑπο-
 20 στροφήν ἢ εἰς ἄρνησιν τεμῶν τὸ πνεῦμα, οὗ ἤρξω ²², ἕτε-
 ρον ἀπειργάσω. — Εἰπὼν ²³, ὅτι δεῖ ἐπιμεῖναι τῷ σχή-
 ματι

19 Sch. min. ἀντὶ τοῦ ἐδωροδοκοῦντο παρὰ Φιλίππου. 20
 Schol. min. ὑπισχνεῖται τὸν Αἰσχίνην δεῖξαι παρὰ Φιλίππου χρή-
 ματα λαβόντα. 21 πάντες Par. om. Schol. min. τοῦτο ἀκμή
 ἐστι κατὰ ἔννοιαν· διάφορα γὰρ ἔχει νοήματα, ὥς μετ' ὀλίγον Ἑρ-
 μογένης δηλώσει. Ἐλέγχεται τὸ πνεῦμα· νῦν λέγει, πόθεν
 γίνεται τὸ πνεῦμα κατὰ τρίτον λόγον, ὥς ὑπέσχετο. 22 Par.
 εἴρξω. 23 Praecedit in Par. Τοῦτο ἀκμή ἐστι κατὰ μόνην τὴν
 ἐρμηνείαν, ὥς μετ' ὀλίγον ὁ τεχνικὸς ἐρεῖ, διὰ γὰρ πολλῶν κώλων
 τὴν αὐτὴν παρτίσιν ἔννοιαν. Τοῦτο ἡ σύνθεσις· καὶ γνώθι, ὅτι
 ἀπὴρτισται τῷ τεχνικῷ, ὥς ὑπέσχετο ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κεφαλαίου, τὰ
 τέσσαρα· τί ἐστὶ πνεῦμα, πόσα εἶδη αὐτοῦ, πόθεν γίνεται καὶ

ματι τῷ κατ' ἐρώτησιν τυχόν ἢ τῷ ἄλλῳ, εἰ βούλοιτο τις ἐπιδειῖσαι τὴν τέχνην καὶ ποιῆσαι πνεῦμα, καὶ προσθεῖς τὸ συνδίδται καὶ εἴτονον γίνεται τὸ πνεῦμα τοῖς συνεῖσι· συνδέσμοις τοῖς συμπλεκτικοῖς ²⁴, οἷον ἂν λέγῃς, οὐ σὺ μὲν Εὐβοίαν ἐσφτερίζουσιν, οὐ σὺ δὲ κατασκευάζεις, καὶ ἔτι 5 ἐπαγαγὼν τὸ καὶ πάσχει δὲ γε κεκοσμημένον ²⁵ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, ἀντὶ τοῦ πάθος ἐμφαίνει ψυχῆς· οἷον θυμὸν τοῦ λέγοντος καὶ ζῆλον δείκνυσι· τὸ ὥς δὲ συντιθέμενον ἄνωθεν ἕως τέλους ἐμελλε καὶ παραδείγματα θεῖναι· ἄλλ' ἐπεὶ σαφές ἦν τοῦτο καὶ πάντα τὰ σχήματα ¹⁰ τοιαῦτά εἰσι, καὶ παρέλκον ἦν τὸ παραδειγματίζειν, οὐκ ἐποίησε τοῦτο ²⁶· παράδειγμα γὰρ, φησὶν, οὐκ ἔθηκα, ὅτι πάντα τὰ πνεύματα οὕτως ἔχουσι.

ἦ. Πρῶτον μὲν γάρ ἐστιν ἀποφαντικὸν ²⁷ σχῆμα, ἐν ᾧ ἐμμένων καὶ τὰ κῶλα πάντα ἐκφέρων ἀποφαντικὸν ¹⁵ ποιεῖ πνεῦμα· οἷον ²⁸ ἄλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκείνος σφετεριζόμενος καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχιμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ κατασκάπτων Ὠρεὼν καὶ καταλαμβάνων Πορθμὸν, καὶ καθιστὰς ἐν μὲν Ὠρεῶ Φιλοστίδην τύραννον, ἐν δὲ Ἐρετρίᾳ Κλείταρχον διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ σχήματος ²⁰ ἐν ἐστὶ πνεῦμα, τοῦτο τὸ ὅλον· πάλιν ἂν εἴπῃς ἐρωτηματικῶς, ²⁹ τίς ὁ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενος; τίς ὁ κατα-

εἴλεται, καὶ νῦν εἶπε, τὸ πῶς συνδίδται καὶ συντιθέται ²⁴

Schol. min. τῷ τοῖς συνδέσμοις ἔχτιν· οἷον οὕτως γὰρ περιῶν ὁ Φίλιππος Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβαλλοὺς, καὶ τινὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐφεῖς συνδέσμοις ἔχει πολλοὺς. Ὁ θεν βούλει· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ παρορημένου, καὶ μέλλοντος καὶ τῶν λοιπῶν. ²⁵ Par. κοσμομένων.

²⁶ οὐκ ἐποίησε τοῦτο Par. om. ²⁷ Mon. h. l. et mox ἀποφαντικόν. Schol. min. τὰς τηρήσεις· τὰς γνώσεις τῶν πνευμάτων· ὅρα δὲ τοῦ διδασκάλου τὸ ἄφθονον· εἰπὼν γὰρ, ὅτι παράδειγμα οὐκ ἔθηκα, ὅμως τίθησιν. ²⁸ Dem. pro cor. p. 248.

²⁹ Schol. min. ἀπὸ τοῦ ἀποφαντικοῦ ἐποίησεν ἐρωτηματικὸν σχῆμα. Ἀντὶ τοῦ ἄφθονου· ἐν τῇ ἐνοματικῇ εἴλετο, ἄλλ' ὁ τὴν

σκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν; τίς ὁ καταλαμ-
 βάνων Ὠρεόν; τίς ὁ κατασκάπτων Πορθμόν; τοῦτο πά-
 λιν ἕτερον πνεῦμα· ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν δεκτικῶς ἀποφαί-
 νη, οὗτός ἐστιν ὁ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενος, οὗτος ὁ
 5 κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ τὰ ὅμοια·
 μέχρι γὰρ ἂν ἐπιμείνῃς τῷ αὐτῷ σχήματι, φυλάττεται
 καὶ τὸ πνεῦμα, εἰ δὲ ὑπαλλάξῃς τὸ σχῆμα, ἕτερον πνεῦ-
 μα ποιῇς. Καιρὸς δὲ καὶ περὶ τετάρτου εἰπεῖν κεφα-
 λαίον, τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ μνημονευθὲν τῷ
 10 τεχνικῷ, πῶς συντίθεται τὸ πνεῦμα ἐν τῇ ἀποδείξει, πῶς
 συνδεῖται καὶ συντίθεται καὶ εὐτονον γίνεται· καὶ φησιν,
 ὅτι διὰ τῶν συμπλεκτικῶν συνδέσμων συνδεῖται· ὥσπερ
 γὰρ τὰ ἐκ πολλῶν ξύλων καὶ σανίδων διὰ τῶν γόμφων
 ἐν τι γίνονται, οὕτω τὰ κῶλα καὶ κόμματα συντιθέμενα
 15 διὰ τῶν συνδέσμων, οἷα γόμφων καὶ περονῶν, ἐν γινό-
 μενα εἰς πνεύματα ἀποτελοῦνται. Πέμπτον δὲ κεφάλαιον
 ἐστὶ, πόσα σχήματα πνευμάτων. καὶ φησιν, ὅσα καὶ λό-
 γων· ἐστὶ γὰρ πνεῦμα σχήματος ἀποφαντικόν, ὥς τὸ,
 ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκείνος σφετεριζόμενος καὶ κατα-
 20 σκευάζων ἐπιτείχισμα καὶ τὰ ἐξῆς· δεύτερον ἐρωτηματι-
 κόν, τίς ὁ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενος καὶ κατασκευά-
 ζων ἐπιτείχισμα καὶ τὰ ἐξῆς, μὴ ἀλλασσομένου τοῦ σχή-
 ματος ποιῇ τὸ πνεῦμα, ἥνίκα γὰρ ἀλλαγῇ τὸ σχῆμα,
 ἕτερον πνεῦμα γίνεται· τρίτον ἐλεγκτικόν, οὐχ οὗτος ὁ
 25 τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενος. τέταρτον τὸ δεκτικόν·
 οὗτός ἐστιν ὁ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενος· πέμπτον τὸ
 ἐνστατικόν· οὐ τὴν Εὐβοίαν ἐσφετερίζον; οὐ κατασκευά-
 ζες ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἐξῆς· ἕκτον, ὅταν
 εἰς ἑαυτὸν τις στρέψας εἴπῃ περὶ ἑαυτοῦ· ἐγὼ ³⁹ τὴν
 Εὐβοίαν· ἐν δὲ τῇ ἐρωτήσει, τίς ὁ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενος, καὶ
 αὐτὰ λέγων τὰ ῥήματα μόνῃ τῇ ὑπαλλαγῇ τοῦ ὁ εἰς τὸ τίς κατε-
 χρήσω. Μόριον τὸ τίς λέγει· οὕτω δὲ τὸ ἀκούουσαν· τὸ τίς πα-
 ραλαβὼν μόριον διὰ τὸ σχῆμα. 30 Schol. min. οἷον ὅτι δι-

Εὐβοίαν σφετεριζόμεν, ἢ ἐγὼ ἤμην ὁ τὴν Εὐβοίαν σφε-
 τεριζόμενος. καὶ τὰ ἐξῆς· ἑβδομον, τὸ ἀρνητικόν. οὐκ
 ἐγὼ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμεν, καὶ ἐξῆς· ὀγδοον, τὸ
 ἀποτρεπτικόν, μὴ μοι τὴν Εὐβοίαν σφετερίζου, μηδὲ κα-
 τασκεύαζε ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ τὰ ἐξῆς. 5
 δύναται δὲ ἀλλάξαι τὸ σχῆμα, καὶ τὸ ἐνικῶς λεγόμενον
 σχηματίζει πληθυντικῶς, καὶ τὸ ἀνάπαλιν ἀλλ' οἱ τὴν
 Εὐβοίαν σφετεριζόμενοι ἀποφαντικῶς καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ
 κατ' ἐρώτησιν, τινες οἱ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενοι;
 καὶ ἀπλῶς καὶ κατὰ ἐλεγμὸν, ³¹ οὐχ οὗτοι εἰσιν οἱ τὴν 10
 Εὐβοίαν σφετεριζόμενοι· καὶ κατὰ ἀποστροφὴν καὶ ἄρ-
 νησιν καὶ ἀποτροπὴν· δύνασαι δὲ καὶ κατὰ ἔγκλισιν ἀλ-
 λάξαι καὶ ποιῆσαι τὸ ὀριστικόν προστακτικόν καὶ εὐκτι-
 κόν καὶ ὑποτακτικόν, καὶ τὰς πτώσεις μεταποιῆσαι καὶ
 ἐκφέρειν οὐ μόνον κατ' εὐθείαν ὡς τὸ προκείμενον, ἀλλ' 15
 καὶ κατὰ γενικὴν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλη-
 τικὴν· δύνασαι δὲ καὶ ὀνόματι ἐκφέρειν κυρίῳ καὶ προση-
 γορικῷ, καὶ ἐπιθέτῳ καὶ εἰδικῷ, καὶ ἐθνικῷ καὶ πρὸς τι.
 ὡς τὸ, Φίλιππος ἐστὶν ὁ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενος,
 ἄνθρωποι εἰσιν οἱ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενοι· βιάζο- 20
 μαι γὰρ τὸ παράδειγμα· ἐπεὶ, φαίης ἂν, ἄνθρωποι εἴ-
 σιν οἱ τῶν κοινῶν φροντίζοντες καὶ ἐκ μικρῶν μεγάλας
 τὰς πόλεις καθιστάντες· ἐπίθετον δὲ, ἀνδρεῖοι εἰσιν οἱ
 τοὺς πλείονας ἥττονες ὄντες ὑπερνικῶντες, ³² ἐθνικὸν δὲ,
 Μακεδόνες εἰσιν οἱ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμενοι, πρὸς τι 25
 δὲ, ἐχθροὶ Ἀθηναίων εἰσιν οἱ τὴν Εὐβοίαν σφετεριζόμε-
 νοι· ἐκφέρεται δὲ καὶ δι' ἀντωνυμίας, ὡς τό· οὗτος καὶ
 οὗτοι. καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐγώ· καὶ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς· καὶ διὰ
 μετοχῶν· καὶ διὰ τὸ σαφὲς καὶ φανερόν· οὐκ ἔθνηκα οὔτε
 τῶν γευνῶν οὔτε τῶν πασῶν ἐγκλίσεων παραδείγματα πρὸς 30

γινῆσθαι ἀπὸ προσώπου τοῦ Φιλίππου, ἐγὼ ἤμην ὁ τὴν Εὐ-
 βοίαν σφετεριζόμενος καὶ τὰ ἐξῆς. 31 Mon. ἔλεχμον. Par. 1.
 ἐλεγμὸν. 32 Par. οἱ τοὺς πλείονας ἥτιόντες.

τὸ μὴ γενέσθαι τὸν λόγον προσκορῇ τοῖς ἀναγινώσκουσιν ἐντυγχάνουσιν, οἷσπερ ἐπίστανται.

- θ'. Πληρώσας ὁ τεχνικὸς τὸν περὶ τοῦ πνεύματος λόγον, ἐξ ἧς διδάσκει περὶ ἀκμῆς· καὶ γὰρ ἐν τῇ διαί-
 5 ρέσει τῶν εἰδῶν τοῦ λόγου φησὶν· ³³ ὅσα δὲ πανηγυρικά
 τῷ νῷ, ἢ παραδειγματικά, ἢ ἐκ παραβολῆς λαμβανόμε-
 να, ταῦτα διὲ πνευματικῶς ἀποτείνοντας καὶ ἀκμαίως
 ἐκφέρειν, εἰπὼν οὖν περὶ πνεύματος ὅσα ἐχρῆν, ἐξῆς
 περὶ ἀκμῆς διαλαμβάνει, καὶ φησιν ὅτι ἡ ἀκμὴ διττή.
 10 ἔστι γὰρ ἀκμὴ διανοίας, ὅταν πληρώσας τις ἐννόημα
 ἐν πνεύματι εἰς ἄλλο νόημα λαθὼν μεταθῇ ³⁴ καὶ ποι-
 ῇσῃ ἕτερον πνεῦμα. εἴτα πληρώσας κακύνει εἰς ἄλλο
 πνεῦμα μεταβῇ, οἷον πνεῦμα πρῶτον. ὅτε γὰρ περιῶν
 ὁ Φίλιππος Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβαλλοὺς, τινὰς δὲ καὶ τῶν
 15 Ἑλλήνων κατεστρέφετο, καὶ δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγά-
 λας ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτόν· καὶ τινες τῶν ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ
 τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζοντες, ἐκείσε διεφθείροντο,
 ὧν εἷς οὗτος ἦν. τότε δὴ πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρε-
 σκευάζετο ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο· αἱ δὲ μὴ ἡσθάνοντο,
 20 ἕτερος λόγος οὗτος, οὐ πρὸς ἐμέ· μέχρι τούτου τὸ ἐν

³³ Eadem aliis verbis expressa praecedunt in Par.: ἐν τῷ
 πρώτῳ κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος πρώτου τόμου κατ' ἀρχὰς εὐθὺς
 τοῦτο εἶπεν, ὅτι ὅσα ἐπιχειρήματα πανηγυρικά τῷ νῷ, ἤτοι παρ.
 — — — πνευματικῶς ἀποτείνεσθαι καὶ ἀκμαίως· ὅπερ οὖν ἐκείσε
 προείπετο, τοῦτο νῦν ἐσαφήνισε περὶ πνεύματος φάμενος καὶ ἀκμῆς.
 Ὁ δὲ ἀκμαῖος λόγος. τοῦτό φησιν, ὅτι ἡ ἀκμὴ διχῶς γίνεται,
 καὶ κατὰ ἔννοιαν καὶ κατὰ λέξιν, καὶ οὐχ ἡ αὐτὴ ἐστίν, ἄλλο γὰρ
 ἀκμὴ διανοίας, καὶ ἄλλο τι παρ' ἐκείνο λέξιως· περὶ δὲ ἀκμῆς ἔμα-
 ρτες καὶ ἐν τῷ ἰβδόμῳ κεφαλαίῳ τούτου τοῦ βιβλίου, ἐν ᾧ περὶ
 διηγήσεως διαλέγεται. Sch. min. ἀκμαῖος ὁ ἰσχυρὸς, ὁ ἀκμάζων.
 περὶ δὲ ἐτυμολογίας ἀκμῆς εἴρηται εἰς τὸ περὶ μύθου ἐν τοῖς προ-
 γυμνάσμασιν. Μία ἐστὶν ἀκμὴ τῶν ἰδεῶν τῶν ὑποβεβηκυῶν τῷ
 μεγέθει τοῦ λόγου καὶ ἀξιώματι. Ἀναστῆσαι τοὺς ἀκούον-
 τας· πτεροῦσαι, διεγείραι. ³⁴ Mon. μεταβολῇ.

πνεῦμα δίδει, ὡς μὴ ἀλλάξαν τὸ νόημα, εἴτα ἤρξατο πνεύματος ἑτέρου ἐξεργασίας· ἡ δὲ ἐργασία, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ μεμαυθήκαμεν, λαμβάνεται ἀπὸ παραβολῆς, ἀπὸ παραδειγματος, ἀπὸ μικροτέρου, ἀπὸ μείζονος, ἀπὸ ἴσου, ἀπὸ ἐναντίου· ἄρτι οὖν βουλόμενος ἐργάσασθαι τὸ 5 ἐπὶ τῷ προρῶνθέντι πνεύματι, φησὶν, ἕτερον πνεῦμα ἀπὸ παραδειγματος· ἐγὼ μὲν γὰρ προὔλεγον καὶ διημαρτυράμην καὶ παρ' ὑμῖν αἰεὶ καὶ ὅπου πεμφθεῖην, αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν· μέχρι τούτου τὸ δεῦτερον πνεῦμα, ἀκμὴ δὲ λέγεται, ὅταν πληρωθῇ τὸ ἐν πνεῦμα, καὶ κατὰ σχῆ- 10 μα ἐνὸς εἶδους τῶν σχημάτων, εἰς ἕτερον σχῆμα μεταβῇ, τότε γίνεται ἀκμὴ ἐν τῇ μεταβολῇ τοῦ σχήματος τοῦ νοήματος μὴ ἀλλασσομένου· διπλῆς τοίνυν οὔσης τῆς ἀκμῆς διανοίας τε καὶ λόγου, δεῖ ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν νοημάτων τὸ ποριμώτερον τελευταῖον τιθῆναι· ποριμώτερον 15 δὲ ἔστι τὸ ἐκ παραδειγμάτων καὶ παραβολῶν τὴν σύστασιν λαμβάνον· οἷον ὡς ἐποίησεν Ὁμηρος· καὶ γὰρ αὐτὸς πληρώσας τὸ πνεῦμα κατὰ κῶλον ἐν πράγμασιν, ἐπὶ τὴν παραβολὴν ἦλθεν·

Ἄσπις ἄρ' 35 ἄσπιδ' ἔρειδε· κόρυς κόρυ· ἀνὴρα δ' ἀνῆρ. 20

Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φαλοῖσι

Νεφάντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

εἴτα ἡ παραβολὴ ἐπάγεται·

Ἦς δ' ὅτι τοῖχον ἀνῆρ ἀράρη πυκνοῖσι λίθοισι. 36

φησὶν οὖν ὁ τεχνικός, ὅτι ἀκμῆς γινομένης ἀπὸ τῶν νοη- 25 μάτων, δεῖται τελευταῖον τηρεῖν τὸ ποριμώτερον. δεῖ γὰρ αἰεὶ τὸν λόγον αὔξειν· ποριμώτερον δὲ ἔστι τὸ ἀπὸ παραδειγμάτων τὴν σύστασιν λαβεῖν δυνάμενον ἢ παραβολῶν· οὕτω γὰρ τῆς τέχνης τάξιν σε διδασκούσης καὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον κατ' ὀλίγου προαγομένης καὶ ἀναγούσης, 30 εὐδοκίμεῖν ἢ ψυχῇ δοκεῖ τῆς τέχνης δι' ὧν προσῆκεν

εὐδοούσης. ³⁷ καὶ μετὰ τινά φησιν· καὶ Ὅμηρος τὸ κα-
τὰ κῶλον πνεῦμα ἐν πράγματι πληρώσας ἐπὶ τὴν παρα-
βολὴν ἤλθεν·

Ἄσπις ἄρ' ἀσπίδ' ἱριδε, κόρυς κόρυς, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·

5 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθις λαμπροῖσι φαλοῖσι

Ναυόντων, ὧς πυκνοὶ ἐφίστασαν ἀλλήλοισιν,

εἶτα ἡ παραβολή,

Ὡς δ' ὅτι τοῖχον ὥτ' ἄρα πυκνοῖσι λίθοισιν·

ἕκαστον παράδειγμα μετὰ τὴν περὶ αὐτοῦ ἐρμηνείαν τι-
10 θύμενον μαρτυρεῖν ὀφείλει ἀληθεῖ οὔσῃ καὶ οὐκ ἐναν-
τιοῦσθαι αὐτῇ· οἷον πᾶς μέσος ὄρος, τῆς μὲν ἐλάσσονος
προτάσεως κατηγορούμενος· τῇ δὲ μείζονι ὑποκείμενος,
καταφατικῆς οὔσης τῆς ἐλάσσονος προτάσεως, τῆς δὲ
μείζονος καθόλου καὶ αὐτῆς καταφατικῆς, καθόλου κα-
15 ταφατικὸν συνάγει συμπέρασμα· οἷον τὸ ζῶον τοῦ ἵππου
μὲν κατηγορεῖται, τῇ οὐσίᾳ δὲ ὑπόκειται· πᾶς γὰρ ἵπ-
πος ζῶον, καὶ πᾶν ζῶον οὐσία, πᾶς ἄρα ἵππος οὐσία·
εἰ δὲ φάμενος τὰ ἰδιώματα τοῦ πρώτου σχήματος δέδω-
κε παράδειγμα μὴ συνάγον καθόλου καταφατικὸν συμ-
20 πέρασμα, ὥς τὸ πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, οὐδὲν ζῶον λίθος,
οὐδεὶς ἄνθρωπος λίθος, τί ἂν ἐδόκει λέγειν ὁ ταῦτα
φάμενος; οὐκ ἔξω τοῦ καθιστηκότος τυγχάνειν, οὐ πα-
ραπληξία καὶ ἀνοησία ἔνοχος εἶναι, οὐχὶ ληρεῖν καὶ ἀγνο-
εῖν, ὃ τι καὶ φθέγγεται; οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα εἰπὼν
25 ὁ τεχνικὸς, δεῖ τελευταῖον τηρεῖν τὸ ποριμώτερον· τοῦτο
δὲ ἐστὶ τὸ ἐκ παραδειγμάτων καὶ πρὸς πίστῳσιν οἰκείαν
προαγαγὼν ῥητὸν Ὀμηρικόν, ποταπὸν ὥφειλε προαγα-
γεῖν ἐναντίον ἑαυτοῦ, ἢ ἀρμόδιον τῷ κανόνι αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ὥφειλε προφέρειν ῥητὸν, ἔχον τὰ πράγματα πρῶτον
30 καὶ ἐπομένην τὴν παραβολὴν, πάντως οἶμαι συμφήσειεν
ἂν ἕκαστος τῶν συνιέναι δυναμένων· ὁ δὲ προήνεγκε μὲν
τὴν ἐκ τοῦ Ὀμήρου μαρτυρίαν, οὐχ' Ὀμηρικῶς δέ· ὁ μὲν

37 Par. ad marg. γρ. ὀδινούσης.

γάρ Ὅμηρος πρῶτον τὴν παραβολὴν τέθεικε καὶ οὕτω τὰ πράγματα·

Ὡς δ' ὅτε τοῦτον ἀτὴρ ἀράρη πυκινῶσι λῆθοισι

Δώματος ὑψηλοῦ, βίας ἀνέμων ἀλείνων·

Ὡς ἄραρον κέρυθεις τε καὶ ἀσπίδεις δμφαλοῖσσαι·

5

Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἱριδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀτὴρ.

καὶ ἐξῆς. εἰ δὲ πρὸς τὴν χρεῖαν τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας φαιή τις μεταπλάσαι τὸ Ὀμηρικόν, ἔδει αὐτὸν μεταπεπλασμένον προφέροντα μὴ εἶπε, ὥς Ὅμηρος τὸ κατὰ κῶλον πνεῦμα ἐν πράγμασι πληρώσας ἐπὶ τὴν παραβολὴν ἤλθεν. ἀλλ' ἢ μηδόλως τὸ Ὀμηρικόν τοῦτο προαγαγεῖν ῥήτὸν, ἢ προαγαγόντα εἰπεῖν, ὥς Ὅμηρος μὲν πρὸ τοῦ πράγματος τὴν παραβολὴν προὔθετο, καὶ ὥς εἰπεῖν τινα αἰτίαν. σὺ δὲ, ὦ φίλος, πρὸς τὸ διδασκόμενον εἴπερ εὐδοκιμεῖν βούλοιο τὰ πράγματα προθέμενος, ἐπάγαγε 15 τελευταίαν τὴν παραβολὴν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῦτο ἐποίησεν, εἶπεν ἂν τις, καὶ εἰ μὴ κατὰ τὴν σὴν διδασκαλίαν τὸ τοῦ Ὀμήρου ὑπάρχει πνεῦμα, τίς χρεῖα μνησθῆναι αὐτοῦ, εἰ δὲ λόγων ἐβούλετο καὶ αἰτιῶν ἀπαλλαγῆναι ἢ σιγῆσαι τὸν Ὅμηρον ἢ ἕτερον αὐτοῦ ἐφρευρηχότα πνεῦμα, 20 συνηγοροῦν τῇ αὐτοῦ διδασκαλίᾳ, προσενεγκαῖν ἀμέμπτως· εἰσὶ γὰρ παρ' Ὀμήρῳ καὶ οὐκ ὀλίγα οἷον·

Αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 38

Σμερδαλίον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων·

Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθιμόντι

25

Μυρτοί, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθια γίνεται ὥρη.

καὶ πληρώσας τὸ κατὰ κῶλον πνεῦμα ἐν πράγμασιν ἐπὶ τὴν παραβολὴν ἤλθεν·

Ἦύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά· 39

καὶ πάλιν,

30

Αὐτὰρ 40 ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστος,

Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς·

αῖτα ἢ παραβολή·

Ἦντε περ κλαγγὴ γιγάνων πίλει οὐρανόθεν πρό·
καὶ πάλιν ἕτερον, ὃ καὶ πάντων ἐστὶν ἄρμοδιώτερον·

Οὐδὲ ⁴¹ σέθεν, Μενίλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθορτο
5 Ἀθάνατοι, ⁴² πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγέλει·
Ἦ δὲ τόσον μὲν ἔργειν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ
Παῖδός ἔργει μῦθον, ὅθ' ⁴³ ἥδεῖ λήξεται ὕμῳ·

καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ποριμωτέρον· ἐξῆς δὲ τριψόμε-
θα ἐπὶ τὴν ἐν πνεύματι τάσιν.

10 ἰ. Μεταποίησις ⁴⁴ τοῦ πνεύματος εἰς περίοδον· ὅς
γὰρ Φίλιππον ὄρων πάντα καταλαβεῖν ⁴⁵ βιαζόμενον καὶ
τοῖς ἐνσπόνδοις αἰε ⁴⁶ πανούργως ἐπιτιθέμενον οὐ συνίει
λοιπὸν ταῖς ἐκείνου τοῦ πολέμου περιεχόμενος ἄρκυσιν,
οὗτος ἐμοὶ μάτην ⁴⁷ τανῦν διοχλαῖ.

41 Il. Δ. 127—131. 42 ἀθάνατοι codd. om. 43 Mon.
ὅθ'. 44 Ven. litt. ε—θ'. omissis: Τότε, ὅτε περιὼν ὁ Φί-
λιππος καὶ τὰ ἐξῆς. 45 Par. Ven. καταλαβεῖν. Mon. καταβα-
λεῖν. 46 αἰε ex Ven. recepi. Mon. om. 47 Par. ταύτην.
Sch. min. θελήσας ἐργάσασθαι· τοῦτό φησιν, ὅτι, εἰ μὲν μία ἐστὶν
ἡ ἔννοια, γένηται δὲ μία ὑπαλλαγή τοῦ πνεύματος ἢ καὶ δύο καὶ
τρεῖς, ἀκμὴ γίνεται, ἀλλὰ κατὰ μόνην τὴν ἐρμηνείαν· οὐ μὴν καὶ
κατὰ ἔννοιαν· εἰ δὲ μὴ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ πνεύματος γένηται ὑπαλ-
λαγή, οἷον ἐξ ἐρωτηματικοῦ εἰς ἀποφαντικόν, ἀλλὰ ταύταις καὶ ἐν-
νοσιῶν ὑπαλλαγὰς ἔφονται, τηρικαῦτα τελεία καὶ κατὰ ἔννοιαν ἀκμὴ
γίνεται. Ἄλλο πνεῦμα· εἴτα εἰς ἕτερον πνεῦμα ἐνέπτεται οὐ διὰ
τῆς αὐτῆς ἐννοίας. Μέχρι τῶν προδοτιῶν· τοῦ Δημοσθενικοῦ
χωρίου λέγει, ἐν ᾧ περὶ τῶν προδοτιῶν διαλέγεται. Κατὰ ἄλλα·
πνεύματα δηλονότι. Ἐκείνους· τρίτη ἔννοια ἐκείνους τοὺς προ-
δοτὰς λέγει τοὺς ἐμφερόμενους τῷ Δημοσθενικῷ λόγῳ. Καταλι-
πὼν πάλιν· ὁ Δημοσθένης. Παραδείγματα· ἃ ἔειπε ὁ Δη-
μοσθένης, λέγει ἐν ἐκείνῳ τῷ λόγῳ κατὰ τῶν προδοτιῶν· ὁ δὲ Ἐρ-
μογόνης ἐν τῇ τέχνῃ αὐτῶν οὐκ ἐμνήσθη. Εἰς κατασκευὴν τοῦ-
του· τοῦ ὅτι αὐτοὺς ἐπώλησαν. Ἔστι ἐνταῦθα· τοῦ λόγου

C a p. V.

Περὶ τὰς τῶς.

Τάσις ἐστὶ λόγου, ὅταν ὑπεραίρῃ τῷ μέτρῳ τὸ πνεῦμα μακρότερον γινόμενον ὑπὲρ τὸ δύνασθαι ἐν ἰδίῳ ληφθῆναι τοῦ λέγοντος πνεύματι· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ τάσις, τὸ ἀποτετάσθαι ἐπὶ μήκιστον ἢ χρὴ τὸ πνεῦμα. 3
 ἔστι δὲ φανερόν τὸ πνεῦμα, ὅτι τάσις ἐστὶ λόγου εἶπεν ὁ τεχνικός, ἀντὶ τοῦ τάσις πνεύματος· πρῶτον μὲν γὰρ, ὅτι οὐ περὶ ἀπλῶς λόγου ποιῖται τὸν λόγον, δευτέρῳ φησι περὶ τάσεως τῆς ἐν πνεύματι, οὐκ εἶπε περὶ τάσεως τῆς ἐν λόγῳ. οὐκ ἂν οὖν ἐπηγγείλατο περὶ πνεύματος 10 καὶ περὶ λόγου ἐδίδασκεν. Αὕτη δὲ ἡ τάσις 2 γίνεται καὶ ἐν κατηγορίαις καὶ ἐν ἀπρλογίαις· εἶδος δὲ ἔχει ἡ τάσις τὴν καταφορὰν, ἥτις ἐν ταῖς κατηγορίαις μόνον λαμβάνεται· καταφορὰ γὰρ 3 ἐστὶν ἡ ἐν τῇ κατηγορίᾳ τάσις, ὡς εἶναι τὴν μὲν τάσιν γένος, κατηγορίαν δὲ 15 διαφορὰν συστατικὴν· ὡς ἂν εἴποι τις καταφορὰ ἐστὶ τεταμένη κατηγορία· 4

δηλονότι ὁ Δημοσθένης· ἐν τούτῳ ἔστι τοῦ λόγου. Ποριμώτερον, τὸ ἰσχὺν καὶ πλείονα ὕλην παρέχον. Δεῖ εἶδναι, ὅτι τὰ παραδείγματα ἐξ ὁμοιοειδῶν, [Cod. ὁμοιοειδῶν et ἀνομοιοειδῶν] αἱ δὲ παραβολαὶ ἐξ ἀνομοιοειδῶν λαμβάνονται.

1 Caput hoc non est in Ven., qui omnino nihil continet, nisi: περὶ διλημμάτων, περὶ τροπῆς, περὶ σημνοῦ λόγου, περὶ κακοζήλου, περὶ τῶν ἰσχηματ. προβλημάτων. 2 αὕτη δὲ ἡ τάσις — ἀπολογίαις Mon. om. 3 Par. δέ. Sch. min. ὅτι καταφορὰν λέγει τὴν ἐπιτεταμένην κατηγορίαν. 4 Par. addit: Εἴ τι μὲν καταφορὰ, τοῦτο καὶ τάσις· οὐ μὴν εἴ τι τάσις, τοῦτο καὶ καταφορὰ· εὐρίσκεται γὰρ ἡ τάσις, εἴτουν ἡ πλείων ἢ χρὴ ἐπίτασις τοῦ πνεύματος ἐν τῷ λέγειν οὐ μόνον ἐν κατηγορίαις ζήτητος τοῦ θυμοῦ τῷ κατηγορῶν, καὶ πλείονι τῷ πνεύματι χρωμένῳ, ἢ δύναται ὑπεργ-

C a p. VI.

Περὶ διλημμάτων,

Πληρώσας τὰ σχήματα τῶν πολιτικῶν καὶ πανηγυ-
 ρικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν τε καὶ παραδειγματικῶν, καὶ ἐκ
 παραβολῆς ἐπιχειρημάτων ὁ τεχνικός ἤκει καὶ ἐπὶ τὰ ἔτε-
 5 ρον σχῆμα τὸ λεγόμενον διλήμματος, καὶ διδάσκει, τί ἐστὶ
 διλήμματος, καὶ πότε δεῖ λαμβάνεσθαι· ἐστὶ τοίνυν δι-
 λήμματος σχῆμα λόγου δριμύτητος δύο¹ ἔχον καὶ ἀλή-
 θειαν· καὶ γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ὥσπερ ἐρωτῶντός σου δύο
 τινὰ, ὁποῖον ἂν ἀποκριθῇ, ὁ δὲ ἐναντίας ἡττηθήσεται·
 10 ὀφείλει οὖν ὁ ἐρωτῶν ταῦτα ἐρωτῆσαι δύο· ὥς εἶναι
 ἐναντία ἀλλήλοις ἄμεσα· ἵνα καὶ θέλῃ καὶ μὴ θέλῃ ἐν
 ἐκ τῶν δύο ἀποκρίνηται· εἰ γὰρ εἴη ἔμμεσον, διαφεύξεται
 σου τὴν ἐρώτησιν· οἷον πότερον παρῆς ἐν τῇ πανηγύρει,
 ἢ οὐ παρῆς; ἀνάγκη γὰρ αὐτὸν ἐν ἐκ² τῶν δύο ἀπο-
 15 κριθῆναι, ἢ ὅτι παρήμην, ἢ ὅτι οὐ παρήμην· ὥς τῶν
 δύο μέσου μηδενὸς ὄντος· εἴτα ἀποκρινομένου παρήμην,
 ἀπαντήσεις, πῶς οὖν κατηγορεῖς τῶν συμπαρόντων σοι
 ὥς κακῶς πραξάντων τῷ παρεῖναι; καὶ σὺ ἄρα ὡσαύτως
 ὑπεύθυνος αὐτοῖς εἰ συμπαρών· εἰ δὲ εἴπῃ, οὐ παρήμην,
 20 ἀποκριθήσῃ, γραφὴν ἀπολίσῃ κατηγορίας μεγίστης, ὅτι
 τῇ πανηγύρει τῆς πόλεως οὐ παρῆς· εἰ γὰρ ἐρωτήσεις
 ἐναντίας μὲν ἐρωτήσεις, ἐχούσας δὲ ἔμμεσον, φεύξεται
 σου τὴν ἐρώτησιν μηδεμιᾷ προτάσει συγκατατιθέμενος·
 καὶ πάλιν, καλὴν γυναῖκα ἔγημας ἢ αἰσχρὰν; ἀποκριθή-
 25 σεται πάντως ἐν ἐκ τῶν δύο, ἢ καλὴν ἢ αἰσχρὰν, διὰ
 τὸ μὴ εἶναι ἔμμεσον· καὶ πρὸς ἑκάτερον ἀπαντήσεις, εἰ
 πεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπολογίαις· αὕτη οὖν ἡ διαφορὰ, ὅτι ἡ μὲν κα-
 ταφορὰ πάντως τάσις ἐστίν, ἥγουν εἶδος αὐτῆς, ἡ δὲ τάσις γένους
 ἐπάρχουσα τόπον οὐ πάντως καταφορὰ ἐστίν, εὐρίσκειται γὰρ καὶ ἐν
 ἀπολογίαις.

1 Sch. min. ὑπόληψιν βεβαίαν.

2 Mon. ἕνεκα τῶν δύο.

μὲν καλὴν ἀποκριθῇ, φήσεις ὅτι καὶ κοινὴν, ³ εἰ δὲ αἰσχροὺς ἀποκριθῇ, αἰποὺς οὐκοῦν ποινὴν καὶ τιμωρίαν, καὶ οὐκ ἔδει σε γῆμαι· ἢ ἐκάστη τῶν προτάσεων ἰδίας λύσεως τυγχάνει. ὥς τὸ, τί οὖν κατηγορεῖς τῶν ἐν τῇ πανηγύρει, συμπαρῶν αὐτοῖς καὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι ὑποκείμενος· ἢ ἢ μὴ συμπαρῶν ἀσεβείας γραφὴν ἀποίση, ὥς ταῖς ἐορταῖς μὴ συμπαρῶν καὶ συνορτάζων τοῖς πολίταις· εἰ γὰρ εἴη ἔμμεσον, οὐδ' ὁπότερον τῶν προβαλλομένων ἀποκριθῆσεται· καὶ γὰρ εἰ ἐρωτήσῃ πότερον πενιχρὰν γυναικα ἐγνημας ἢ τῶν εὐδαιμόνων ἢ πλουσίων, ἀποκριθῇ- 10 σεται μηδετέρον, ἀλλὰ τὰ αὐτάρκη κεκτημένην, καὶ μενεῖς ἀχανὲς πρὸς αὐτὸν μηδὲν ἀνταποκριθῆναι δυνάμενος· οὐδὲ γὰρ δαΐ σε ἐρωτᾷν ἄλλ', ἢ ὅπερ ἐπίστασαι, ὅτι ἀποκριθῆσεται, καὶ μὴ βούληται, ἢ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, τῶν δύο προτάσεων ἐν, καὶ ὅτι οἶον ἂν ἀποκριθῇ, εὗροι 15 σε πρὸς αὐτὸ ἔτοιμον τοῦ τὴν λύσιν αὐτοῦ παρέχειν καὶ οὕτως ἡττηθῆσεται· καὶ ταῦτα μὲν περὶ διλημμάτων· ἐξῆς δὲ ῥητέον περὶ παρηγήσεως, ὃ ἐστὶ κεφάλαιον ἑβδομον τοῦ τετάρτου τόμου.

β. Ἐν τῇ τέχνῃ τῇ τῶν στάσεων· ⁴ ἐκεῖ γὰρ ἐν ἀντι- 20

3 Stob., T. 67, 17: Aul. Gell. N. A. V. 9. 4 Ven. litt. α. omīssa incipit: παρ' ἡμῶν ἐν τῇ τέχνῃ ὡς παραγραφικὸν μεμελή- τηται· ἐν τῇ τέχνῃ τῶν στάσεων λέγει, Par. addit! Τοιοῦτον δι- λήμματος ἐξέθετο ὁ τεχνικὸς ἐν τῇ διαιρέσει τῶν στάσεων, κατὰ τὸ δεύτερον εἶδος τῆς ἀντιλήψεως, τὸ ἀπ' αὐτοῦ τε πεπραγμένου καὶ τινος ἐπισυμβεβηκότος ἑτέρου τὴν κρίσιν ἔχον, ἐν ᾧ φησιν, ἐπὶ τίαι μα κρίνεις; Διὰ τοῦτο οὖν ἐνταῦθα φησιν ὑποκατιῶν ἐν τῷ τέλει τούτου τοῦ κεφαλαίου, ὅτι καὶ παρ' ἡμῶν ἐν τῇ τέχνῃ ὡς παρα- γραφικὸν μεμελήτηται, τέχνην καλίσας τὴν διαιρέσιν τῶν στάσεων, Ἡ οὐ παρῆς· τοῦτο ἐρώτησις ἐστὶ Δημοσθένους πρὸς Λισχίνην διλήμματος· ὅτι χορηγὸς γενόμενος ἐν τῇ ἐορτῇ καὶ μέλλων στεφανοῦσθαι ἐκώλυτο ὑπ' Λισχίνου, λίγοντος μηδὲν αὐτὸν ὡς χορηγὸν τῆς τιμῆς τυχεῖν, ὀφείλοντα δημοσίᾳ, οὗς ὁ νόμος ἐκώλυε τῆς τιμῆς τυχεῖν καὶ στεφανοῦσθαι· λέγει οὖν ὁ Δημοσθένης, ὅτι τότε ὤφειλε

λήψει οὕτως τὸ παραγραφικὸν ἐμελέτησεν, ὃ καὶ νῦν
 μικρὸν ἔμπροσθεν τὸ διλήμματος παραδειγματίζων, οὐ-
 τως ἐχορῆτο ὅτε ἔλεγε, παρῆς⁵ τοῖτοις καὶ συνευφραίνου
 ἢ οὐ παρῆς, καὶ πάλιν, ἦδεῖς τὰ μέλλοντα, ἢ οὐ. ταῦτα
 5 γὰρ διλήμματος μὲν ἐστὶ, δύναμιν δὲ παραγραφικου
 ἔχει, ἀπὸ τοῦ χρόνου παραλαμβανομένην. μεμελέτηται
 δὲ εἶπεν. αὐτοῦ γὰρ ἐστὶ ταῦτα λεγόμενα παραδείγματα,
 οὐχὶ Δημοσθένους, ὁ γὰρ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ
 στεφάνου διὰ παντὸς τοῦ λόγου τῇ ἐννοίᾳ χρώμενος ταύ-
 10 τη, ἐτέρως συντομώτερον καὶ μόγις κατανοούμενη, ὡς
 κατὰ διλήμματος χρηταί. ἐπεὶ οὖν διεξοδικώτερον⁶ οὗτος
 προάγει, μεμελέτηται εἶπεν, οὐχ' ὅτι ἰδίως ἀλλαχοῦ ἐμε-
 λέτησεν εἰς τοιαύτην ὑπόθεσιν,

C a p. VII.

Περὶ παρηγήσεως.

15 α. Παρήγησις ἐστὶ κάλλος ὁμοίως ὀνομάτων ἐν δια-
 κατηγορίᾳ καὶ δεικνύν, μὴ δεῖν με χορηγεῖν ἢ στεφανοῦσθαι, ὅτι
 ἐπεχέλου τῷ πράγματι, οὐ νῦν μετὰ τὴν χορηγίαν. ἔστι δὲ τοῦτο
 παραγραφὴ ἀπὸ χρόνου, ἥ καὶ οὗτος ἐποίησεν ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ
 δευτέρου εἰδους τῆς ἀντιλήψεως κατὰ τὰς στάσεις, ἐρωτᾷ οὖν τὸν
 Λισσίην κατὰ διλήμματος· παρῆς ἐν τῇ ἰσορῇ μετὰ τῶν πανηγυρι-
 στῶν χορηγοῦντι καὶ συνευφραίνου, ἢ οὐ παρῆς; εἰ μὲν γὰρ παρῆς
 τότε· ἔστι δὲ τὸ διλήμματος ἄμεισον, καὶ διὰ τοῦτο σισοφισμένον
 καὶ ἄφικτον. Οὐκ ἦδεῖς· Συνεβούλευσε κ. τ. λ. Vol. V. p. 429.
 v. 25. — p. 450. v. 2. Μὴ δεῖν γῆμαι· ἀλλ' ἔγνημα καὶ δεόν-
 τως χάριν τεκνογονίας μέσως ἔχουσαν, μήτε καλὴν, μήτε κακὴν, κα-
 λὴν μὲν τοῦ μὴ ἀπολασταιν ἐμὲ, κακὴν δὲ τοῦ μὴ μοιχεύεσθαι
 αὐτήν. Ἰδέας ἀποδόσεως· αἱ δύο ἐρωτήσεις δύο ἀποδόσεις
 ἔχουσιν, ὡς τοῦ Θεολόγου, δεῖν εἰ μὲν ἀληθῆ, μὴ μύθους ὀνομά-
 ζεσθαι, εἰ δὲ ψευδῆ, μὴ θαυμάζεσθαι. 5 Ven. πότερον παρῆς
 τούτοις γινομένοις. 6 Mon. ἐξοδικώτερον. Ven. διεξοδικώτερον.

φόρῳ γνώσει ταῦτόν ἡχοῦντων. γίνεται δὲ, ὅταν δύο ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες λέξεις ἢ ἀπλῶς ὀνόματα εἴποι τις, ὅμοια μὲν ἡχοῦντα, διάφορον δὲ τὴν δῆλωσιν ἔχοντα, καὶ δύο μὲν λέξεις, ὡς τὸ, πείθει τὸν Πειθίαν, ¹ καὶ τὸ, ἀλλ' οὐκ Εὐπείθει πεπίθοντο. ² τρεῖς δέ. 5

¹ Ἦτοι ὃ καὶ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλάτο ³

² Ὁν θυμὸν κατέδων πάτον ἀνθρώπων ἀλείνων.

τρεῖς γὰρ λέξεις εἶσι, ταῦτόν μὲν ἡχοῦσαι, διάφορον δὲ σημασίαν ἔχουσαι· τὸ ἀλήϊον τόπον γὰρ σημαίνει, καὶ τὸ ἀλάτο, καὶ τὸ ἀλείνων. τέσσαρες δὲ λέξεις. "Ἐλλη- 10 νας ἐλόμενος Φίλιππος κωλύσας ἑλληνίζειν ἐλέους ἐποίησεν ἀξίους· καὶ τὸ παρὰ Δημοσθένει, „δεινὸν γὰρ εἰ τοὺς ἐλεῖν ἂν ἔλωσιν οὐκ εἰδότας ἐλόμενοι ἐλέησετε.“ ἔστι δὲ ὁ λόγος τοῦ προβλήματος· πεπόμφασι Λακεδαιμόνιοι Πλάταιαν ἐνοικῆσιν ὑπισχνούμενοι, εἰ λάβοιεν τοὺς τρια- 15 κοσίους· συμβουλεύει τις δίδοναι, Πλαταιεὺς ἀντιλέγουσιν. Οὕτως δὲ ἔχει τὰ τῆς ὑποθέσεως· ἐπολιόρχησαν Λακεδαιμόνιοι Πλάταιαν, συνέρραξαν πόλεμον Ἀθηναίοις· ἐλήφθησαν ἐξ αὐτῶν αἰχμάλωτοι τριακόσιοι, οὓς κατέσφαξαν Ἀθηναῖοι ἐν τῷ βωμῷ. πρὸ δὲ τοῦ ἀναιρεθῆ- 20 ναι αὐτοὺς ἔπειψαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους πρεσβείαν, αἰτοῦμενοι λαβεῖν τοὺς τριακοσίους καὶ ὑπισχνόμενοι ἐνοικῆσαι Πλάταιαν, καὶ συνεβούλευσε μὲν τις δοῦναι, ἀντιῦπον Πλαταιεὺς, εἰπόντες διὰ Δημοσθένους. δεινὸν γὰρ εἰ τοὺς ἐλεῖν, ⁴ ἂν ἔλωσιν, οὐκ εἰδότας, ἐλόν- 25

¹ Xenoph. Hellen. VII. 1. 41.

² Mon. πεπίθονται. Od.

Ω. 465. ³ Il. Z. 201.

⁴ Mon. εἰς τοὺς ἐλθεῖν ἀνέλωσιν (supra ἀνέλωσιν) οὐκ εἰδότας ἐλέησετε. Par. in fine capitis addit: ἡ Αἴγυπτος, φησὶ [Thuc. I, 110.] πᾶσα ἰππεύει τῷ βασιλεῖ, πλὴν μόνον ἐνὸς τοῦ Ἀμυρταίου, ὃς ἐν τοῖς ἔλεσιν ἐβασίλευσεν· τοῦτον δὲ μόνον τὸν Ἀμυρταίου οὐκ ἠδυνήθη ἐλεῖν ὁ βασιλεὺς, διὰ τὸ δύσβατον τῶν ἐλῶν, οἷς ὑπεκρέβη, καὶ ἅμα ὅτι ἐν πᾶσιν Αἰγυπτίοις μαχιμώτατοι εἰσιν οἱ Ἕλαιοι· ἰδοὺ τολώνν, ἔλος μὲν ὄνομα τῆς χώρας, ἧς ἤρχεν Ἀμυρ-

τες ἐλεήσετε· ἔστι δὲ θαυμασία παρήχησις, ἔχει δὲ τινα μικρὰν παραλλαγὴν· ἐλθωμεν οὖν καὶ ἐπὶ τὸ ὄγδοον κεφάλαιον.

Cap. VIII.

Περὶ κύκλου.

5 α. Κύκλος ἐστὶ σχῆμα καὶ αὐτὸ ἐρμηνείας ἴδιον κάλ-
 λος ἐμπεριέχον λόγου· γίνεται δὲ, καθὼς φησιν ὁ τεχνι-
 κός, ὅταν ἀφ' οὗ ἄρξηται τις ὀνόματος ἢ ῥήματος εἰς τὸ
 αὐτὸ καταλήξῃ πάλιν, μὴτε πτώσιν ἀλλάξας,¹ μὴτε ἀριθμὸν
 μὴτε ἄλλο τι. οἷον „σοὶ μὲν ἦν κλέπτης ὁ πατήρ, εἵπερ
 10 ἦν ὁμοίός σοι.“² καὶ ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας· ἦν ἡμῖν
 πρὸς Φίλιππον πόλεμος, ἦν, καὶ πάλιν, δέδοικα³ μὲν, ὧ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δέδοικα· καὶ φαιμεν οὐ καλῶς ἄρξα-
 σθαι οὐδὲ ὀρίσαι τὸν τεχνικόν· ἔδει γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν ἢ
 περὶ κύκλου λόγου, ἢ περὶ κυκλικοῦ⁴ λόγου· ἐπεὶ λέγων
 15 ἀπλῶς, κύκλος ἐστὶν σχῆμα ἐρμηνείας ἴδιον κάλλος ἐμπε-
 ριέχον λόγου, οἷκ ἀληθεύει· οὐ γὰρ ἀπλῶς κύκλος ἔχει
 κάλλος λόγου, ἀλλ' ὁ τοῦ λόγου κύκλος, ἐπεὶ τί ἂν εἴ-
 ποιμεν πρὸς Εὐκλείδην καὶ τὴν ἀλήθειαν, ὅτι κύκλος
 ἐστὶ λεγόντων σχῆμα ἐπίπεδον ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιε-
 20 χόμενον, πρὸς ἣν ἀφ' ἐνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τοῦ σχή-
 ματος κειμένων πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθύς ἴσαι ἀλ-
 λήλοις εἰσὶν· ἀλλ' ἐπεὶ περὶ σχημάτων ἐν λόγοις οὐκ ἐν
 σώμασιν ἦν αὐτοῦ ὁ πᾶς λόγος, ὥς ὁμολογούμενον αὐτὸ
 παρσιωῶπησεν. οὕτως οὖν ὀριστίον, κύκλος ἐστὶ σχῆμα
 25 λόγου, ἐρμηνείας ἴδιον κάλλος ἐμπεριέχον ἐκ τῆς λέξεως,

ταῖος, ἔλος δὲ ὁ συνηρηφῆς καὶ δύσβατος τόπος, ᾧ ὑπερέρβη, "Ελεῖοι δὲ ὄνομα τοῦ ἔθνους, ἑλῆν δὲ τὸ κατὰσχέιν· καὶ γινώθι, πόσας ὁ εἰς ἧχος ἔσχε σημασίας.

1 ἀλλάξας Mon. om., recepi ex Herm.

2 Phil. IV. p. 151. 3 de fals. leg. p. 372. 4 Mon. παρακυκλικοῦ.

ἥς ἄρχεται, εἰς αὐτὴν καταλήγον, κατὰ πάντα ἀπαράλ-
 λακτον· ὁ γὰρ ὁρισμὸς τοῦ τεχνικοῦ, εἰ μὲν ἐστὶν ἑλλι-
 πής, οὐκ ἐστὶν ὅρος, ἡ δὲ τὴν προσθήκην δέχεται καὶ
 οὕτως ἐκπίπτει τοῦ ιδιώματος τοῦ ὁρισμοῦ· φησὶ γὰρ,
 κύκλος ἐστὶ καὶ αὐτὸ ἐρμηνείας ἴδιον κάλλος ἐμπεριέχον 5
 λόγου· πρῶτον μὲν πᾶς ὁρισμὸς δηλωτικὸς ὑπάρχει τῆς
 φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος, καὶ οὔτε ἑλλείπειν
 θέλει οὔτε πλεονάζειν· διὸ καὶ ἀντιστρέφει. ἴδωμεν οὖν,
 εἰ καὶ ὁ παρὼν ὁρισμὸς ἀντιστρέφει. κύκλος ἐστὶ σχῆμα
 λόγου ἴδιον κάλλος ἐμπεριέχον· πᾶν οὖν σχῆμα ἴδιον 10
 κάλλος ἐμπεριέχον κύκλος ἐστίν· οὐδεὶς οἶμαι τοῦτο φή-
 σει, ἡ παρήχησις ἔχουσα κάλλος κύκλος ἐσται, καὶ πε-
 ρίοδος κεκαλλωπισμένον σχῆμα, ὁμοίως καὶ κῶλον καὶ
 κόμμα· κεκαλλωπισμένα καὶ αὐτὰ κύκλοι ἔσονται· εἴτα
 φησὶ, γίνεται δὲ ὅταν ἀφ' οὗ ἄρξηται τις ὀνόματος ἢ 15
 ῥήματος εἰς τὸ αὐτὸ καταλήξῃ πάλιν, μῆτε πτωσὶν ἀλ-
 λάξας, μῆτε χρόνον, μῆτε ἀριθμὸν, μῆτε ἄλλο τι· τοῦτο
 οὖν προστιθέμενον, ὡς ἐν τῷ δοκεῖν ὅρον τέλειον ἐργα-
 ζόμενον, ἀντιστρέφει, ἀλλὰ καὶ ἀντιστρέφῃ τοῦ εἶναι
 ὅρος ἐξέπεσεν. ὁ γὰρ ὅρος μετὰ τοῦ ἀντιστρέφειν σύν- 20
 τομος ὀφείλει εἶναι. οὕτως γὰρ αὐτὸν ὀρίζονται· ὅρος
 ἐστὶ λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκει-
 μένου πράγματος· οὗτος δὲ λόγος ἐστὶ πεπλατυσμένος,
 διδασκαλίας τάξιν ἐμπεριέχων, παντελῶς ἀπεικικῶς ὅρω.
 ὀριστέον οὖν αὐτὸν ὡς προέφημεν. σχῆμα λόγου ἴδιον 25
 κάλλος ἐμπεριέχον, τὴν αὐτὴν ὁ ἀρχὴν καὶ τέλος κατὰ
 πάντα ἔχον ἀπαράλλακτον· εἴρηται δὲ κύκλος, ἀπὸ με-
 ταφορᾶς τῶν ἐπιπέδων κυκλικῶν σχημάτων· ἐκείνη γὰρ
 ἄδηλον ἔχουσιν τὴν ἀρχὴν, διὰ τὸ ἐν πᾶσιν ὅμοιον καὶ
 ταῦτα διὰ τὸ ταὐτὸν καὶ ἀπαράλλακτον τῆς ἀρχῆς καὶ 30
 τέλους τῆς ἑκταυτῆς τυγχάνουσι κλήσεως. Ἰστέον δὲ, ὡς

5 Mon. οὕτως, scr. οὔτε. 6 τὴν αὐτὴν ἀρχὴν — — — εἴρηται Mon. om.
 7 τῆς Mon. om. Sch. min. Σημειῶσαι, ὅτι καὶ περιοδικῶς καὶ διηγη-

μή ἀρισθεὶς ἐν τῷ ὀρισμῷ τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθέντι ὁ τεχνικὸς ἐπὶ τέλει φησὶν ἕτερον ὀρισμόν· κύκλος ἐστὶ, τὸ δὲ ἄφ' ὧν ἂν ἄρξηται τις ὀνομάτων ἢ ῥημάτων^α εἰπὼν πάντως πᾶσαν λέξιν περιέλαβεν. ἐπεὶ τί ἂν εἴποις περὶ τῆς σοι ἀντωνυμίας ἐν ἐν τῷ παραδείγματι τέθεικεν. ἀλλ' ὅμως καὶ τῇ τοῦ ὀνόματος κλήσει ἐπὶ παντὶ μέρει λόγου κέχρηται οἱ τεχνογράφοι. ὡς τὸ, καλοῖς ὀνόμασιν ἐχρήσατο Πλάτων, ὡς ἐκ τούτου οὖν τὸ ἰοῦ, ἰοῦ κύκλος ἐστὶ, καὶ τὸ αἰ' αἰ', καὶ τὸ οὐχὶ οὐχὶ, ὅπερ οὐδεὶς¹⁰ ἂν καταδέξαιτο λέγειν. ἔδει οὖν φάναι, σχῆμα λόγου ἴδιον κάλλος ἔχον τὸ ἄφ' ὧν ἂν ἄρξηται τις εἰς αὐτὰ καταλήγειν ἀπαραλλάκτως· ἀρκούντως οὖν περὶ τοῦ κύκλου διαλαβόντες μεταβῶμεν ἐπὶ τὰ ἐπιφωνήματα.

Cap.

ματικῶς γίνεται κύκλος. Λέγεται τοίνυν· ἰδοὺ ἀπὸ τοῦ λέγειν ἤρξατο, καὶ εἰς τὸ λέγειν κατέληξεν. Τὸ Δημοσθενικὸν οὕτως ἔχει· λέγεται τοίνυν τειχίζειν ἐκείνος εἰπὼν οἴχασθαι πρὸς βούσων εἰς Λακιδαιμόνα· καὶ πάντες ἴστε, ὃν τρόπον ἐξαπατῆσαι λέγεται· τὸ δὲ διὰ μέσου Ἑρμογίνους ἐστὶ, ἀγμὲ δὴ τό· καὶ διελθὼν τὰ κατὰ τὸν Θεμιστοκλέα, πάλιν ὁμοίως ἐπαύσατο· λείπει γάρ, ὅτι Δημοσθέτης ἐπαύσατο εἰς τὸ λέγεται, τὰ κατὰ τὸν Θεμιστοκλέα διελθὼν. ἰδ. Τὸ καὶ διελθὼν τὰ κατὰ τὸν Θεμιστοκλέα πάλιν ὁμοίως ἐπαύσατο τοῦ Ἑρμογίνους ἐστὶ, μέσον κείμενον τοῦ Δημοσθενικοῦ ζητοῦ, καὶ οὗτος μὲν κύκλος διηγῆσις· κατὰ περίοδον δὲ κύκλους εὐρήσεις ἐν τῇ περὶ περιόδου, ὃ ἐστὶ τρίτον κεφάλαιον τούτου τοῦ τόμου. Καὶ τούτων· ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. Ἐκ τῆς ὁμοιότητος· ἢ ὁμοιότης, φησὶ, τῶν ὀνομάτων ἀμφίβολον καθίσταται τῷ κύκλῳ τὴν ἀρχὴν, ἄφ' οὗ ἂν εἶναι δύναται, ἤγουν ἄφ' ἧς ἂν συλλαβῆς ἄρχασθαι δύναται. Τοῦτο γάρ ἐστι κύκλος· ὅρα πῶς ἀπὸ κύκλου ἤρξατο, καὶ εἰς κύκλον κατέληξεν. Οὐχ ὁ ῥυθμὸς· διὰ τοῦτο γὰρ οὐ δεικνύουσιν αὐτὸν ὁ ῥυθμὸς ἢ ἄλλο τι, ἀλλὰ μόνον ταυτοῦτης συλλαβῶν, ὅτι καὶ ἀπλῶς οὕτως γίνεται καὶ κατὰ περίοδον καὶ κατὰ διήγησιν.

C a p. IX.

Περὶ ἐπιφωνημάτων.

Ἰστίον, ὡς τρία εἶδη ἐπιφωνημάτων ὁ τεχνικὸς διδάσκει· πρῶτον μὲν εἶναι λέγει ἐπὶ πράγματι ¹ παρ' ἡμῶν ἔξωθεν λεγόμενον, καὶ φησιν δεῖν αὐτὸν καὶ προσέχσθαι τῷ ὑποκειμένῳ ὡς ἐκείνου μέρος ὄντα, ἵνα μὴ ἀ- ⁵ πείδῃ καὶ αὐτὸν ἔξωθεν τι προσεληφέναι· ἵνα ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιφωνήματος φύσις δῆλη, οἶον·

Σὺν δ' Εὐρὸς τε Νέτος τ' ἔπεισε ² Ζεφυρὸς τε θυσαῆς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων.

καὶ

10

Σὺν δὲ νεφέσσι κάλυψε

Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον·

μέχρι τούτων ἢ διατύπωσις, τὸ δέ·

³ Ὁρώρι δ' οὐρανὸν νύξ·

ἔστιν ἐπιφώνημα καὶ ἐρμηνεύων φησίν· ἢ μὲν γὰρ ἐκ ¹⁵ τῶν νεφῶν τὸ σκότος γίνεται, προσέχεται τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἴδιον τοῦ πράγματος ἐγένετο· ἢ δὲ ἐξ οὐρανοῦ λέγεις τὴν νύκτα γεγονέναι, δεῖ σε τολμήσαντα καὶ νύκτα εἰπόντα τὸ ἄλλο σκότος ³ καὶ ἐξ οὐρανοῦ γεγονέναι εἰ-

1 Par. παραδείγματι. 2 Mon. et Par. τε omisso ἔπεισε.

Od. E. 295. Schol. min. ἵνα ἢ ὁμοιον καὶ μὴ ἀπείδῃ τοῖς λεχθησομένοις δηλονότι· τὸ δὲ τετολμῆσθαι ἀντὶ τοῦ τολμηρῶς καὶ ἀσφαλῶς παρελῆφθαι. Τὸ πρᾶγμα λέγει· αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα, θέρους ἦν ἀκμή καὶ τὰ λοιπά· εἴτα ἐπὶ ἐκείνῳ τὸ ἐπιφώνημα, οἶον, οὕτω νύκτος ποιεῖν οὐκ ἐθέλουσα· ἔξωθεν γὰρ ἐπηνέχθη τῷ ὅλῳ τοῦ μύθου. 3 Mon. post σκότος habet γίνεται et εἰ. εἰπεῖν om. Sch. min. Ἄλλο πάλιν εἶπε παραδείγμα. Ἡ διατύπωσις· ἢ ζωγραφία, τουτέστιν ἢ ἔκφρασις· τοῦτο ἐστὶ τὸ τολμηθῆν, ὅτι οὐκ ἐκ νεφῶν, ἀλλ' ἐξ οὐρανοῦ ἐγένετο νύξ. Ἦν ἀντὶ τοῦ καθό. Προσέχεται ἀντὶ τοῦ πλησίον ἐστὶ, κεικόλληται. Τὸ νύξος δηλονότι· δύο γὰρ σκότῃ εἶπεν, τὸ ἐξ οὐρανοῦ σκίασμα, τὸ ἐκ τῆς νυκτὸς καὶ τῶν νεφῶν. Ἐν ἐνὶ κώλῳ ἀκμήν· ἀκμή γὰρ

Rhetor. VII. 3.

- πειν· ὅθεν οὐδέποτε γίνεται 'σκότος, οὐδὲ νύξ· τὸ ἐπιφώνημα ὁ τεχνικός φησιν, ὅτι εἰ κατὰ κῶλον ποιοῖτό τις μεμετρημένως τὴν τοῦ πράγματος διήγησιν ἐν τῷ μηδὲν εἶναι ἀπαράλλακτον· διατύπωσις δέ ἐστι τοῦ πρά-
- 5 γματος μόνον καὶ προβλήματος διασκευή· εἰ δὲ παυσάμενος ἐνέγκῃ τι ἔξωθεν τολμηρῶς, ἵνα ἔχῃ τι παράδοξον καὶ οὐ τοῖς πᾶσιν ἐγνωσμένον, ἀλλ' οὐδὲ ἀπηλλοτριωμένον τῶν ἐν τοῖς κώλοις ῥηθέντων τοῖς πρὸ αὐτοῦ τεθειμένοις· ἀλλὰ τινα ἐπίτασιν αὐτῶν καὶ μετὰ τῆς
- 10 ἐπιτάσεως δεικνύνει, καὶ αὐτῆς τὴν γένεσιν πόθεν ἐγένετο· οἷον ὡς ἵνα τις προειπὼν ἡλίου φλογμὸν ἐπενέγκῃ πῦρ ἐξημμένον ἐκ τῶν ἀστέρων ἢ τοῦ αἰθέρος, καὶ γὰρ ἐνταῦθα εἰπὼν κίνησιν τῶν τεσσάρων ἀνέμων ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος κατὰ τοῦ Ὀδυσσεύς γεγενῆσθαι καὶ κατὰ
- 15 γῆς καὶ θαλάσσης ἐπικάλυψιν τῶν νεφῶν ὑπεσήμανε, ὡς συννεφία γέγονεν· εἴτα ἐπίτασιν βουλόμενος δεῖξαι ἤγουν βαθὺ σκότος, ὕπερ ἐπίτασις τῆς συννεφίας ἐμνήσθη νυκτός· ἐπιζητοῦντος δὲ ὡς εἰκὸς τοῦ ἀκροατοῦ, πόθεν ἦκει ἡ νύξ, ὡς ἐτόλμησεν εἰπεῖν νύκτα, εἶπε τολμηρῶς καὶ
- 20 οὐρανὸν, ἐξ οὗ ⁴ ἐγενήθη ἡ νύξ· καὶ ὡς ἂν τις μεταφράζων εἴποι, συνῆλθεν ὁ Νότος τε καὶ ὁ δὺσπνοος Ζέφυρος σὺν τῷ Εὐρῷ μετὰ καὶ τοῦ Βορέου τοῦ κυλίουτος μεγάλα κύματα, συνεκάλυψε δὲ τοῖς νέφεσι τὴν γῆν ὁμοῦ καὶ τὴν θάλασσαν, ὥρμησε δὲ νύξ βαθεῖα ἐξ οὐρανοῦ·
- 25 καὶ ὁ μὲν τεχνικός τολμηρῶς λέγει ἐπεισάγεσθαι τὸ ἐπιφώνημα διὰ τὸ ἀσύνηθες καὶ ξένον, ὡς ἔξωθεν τολιῶμενον εἰσάγεσθαι· ἀσάφειαν δὲ ἐνεδείξατο ἐν αὐτῷ ἐν τῷ εἰπεῖν πῶς γίνεται τὸ ἐπιφώνημα, καὶ ἐν τῷ δοῦναι παράδειγμα οὔτε κατάλληλον ἄγαν τῇ ὑπ' αὐτοῦ γεγενη-
- 30 μένῃ διδασκαλίᾳ τοῦ λόγου, οὔτε οὕτω κείμενον παρ' Ὀμήρῳ· ὁ μὲν γὰρ τεχνικός πρῶτον λέγει τὴν διατύπωσιν ἐν πολλοῖς κώλοις ἐκφέρεται, ὡς ἐν τῷ περὶ πνεύματος ἔμαθες κατὰ τὸ τέταρτον κεφάλαιον τούτου τοῦ τόμου. 4 Mon. ἐξ οὐρανοῦ.

γίνεσθαι τοῦ πράγματος κατὰ κῶλον μεμετρημένως ἐκφε-
ρομένην, καὶ εἶδ' οὕτως ἐπάγεσθαι τὸ ἐπιφώνημα. καὶ
ἐπαγομένην ἔχει τὴν διατύπωσιν ταύτην· ἔχει γὰρ οὕτως·

Σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε

Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. 5

Σὺν δ' Εὐρος τε Νότος τ' ἔπεισε Ζέφυρός τε δυσαῆς.

Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης μίγα κῦμα κυλίνθων.

Οἰόμεθα δὲ τῇ ἐναλλαγῇ τῆς τάξεως τῶν στίχων δο-
κεῖν τῷ τεχνικῷ ἁρμοδιώτερον ἐπεισάγειν· παράδειγμα
τοῦ ἐπιφωνήματος καὶ διὰ τοῦτο ἐναλλάξ θεῖναι τοὺς 10
στίχους· ἀλλ' ἐπεὶ αἰδῶς διδασκαλίας οὐκ ἄμετρος ὀ-
φείλει εἶναι, αὐτόν τε εὐλαβητέον, ὅσον οὐκ ἔπαχο-
λουθεῖ ζημία τοῦ γνωσθῆναι ὀφείλοντος, ἴδωμεν, εἴ τι
καὶ ἡμεῖς συνεισφέρειν τῇ διδασκαλίᾳ πρὸς σαφήνειαν
τοῦ ἐπιφωνήματος δυνησόμεθα· ὥς ἂν καὶ Ὅμηρος τὴν 15
τάξιν ἔχοι τῶν στίχων, ὥς ὑπ' αὐτοῦ γεγονάσι, καὶ τὸ ἐπι-
φώνημα ἴσως καὶ ἁρμοδιώτερον παρατεθῇ· ἢ τοῦ ἐπι-
φωνήματος τοίνυν φύσις, ὥς τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ διδα-
σχάλῳ δοκεῖ, τολμηρόν τι ὀφείλει ἔχειν ἔξωθεν ἐπεισα-
γόμενον παρ' ἡμῶν καὶ μὴ ἀπάδειν, ἀλλὰ προσέχεσθαι 20
τῷ ὑποκειμένῳ· καὶ καθὼ μὲν προσέχεσθαι δεῖ καὶ μὴ
ἀπαῖδον εἶναι, ἥνίκα περὶ νεφῶν^{6*} τις λέγει, ἐπιφέρειν· χρη
τὸ ἐπιφώνημα· ἢ νύκτα βαθεῖαν, ἢ ταραχὴν θαλάσσης
ὅτι μεγίστην, καθὼ δὲ ἡ ἐπίτασις τῆς αὐτοῦ πυκνότητος
εἴωθε ταῦτα ποιεῖν, χρη ἐπιτεταμένως καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν 25
ἐπιφωνήματα λέγειν καὶ τολμηρῶς· εἰ δὲ περὶ ταραχῆς
ἀνέμων καὶ σφοδρᾶς κινήσεως⁷ ναυαγησάντων πολέμους
καὶ νεκρῶν ἐπὶ τῆς χέρσου ἐκβράσεις· ἁρμόσωμεν οὖν τὸ
Ὀμηρικὸν ῥητὸν ὥς ἐτέθη παρ' Ὀμήρῳ καὶ μηδὲν ὑπαλ-
λάξαντες καὶ τὴν διατύπωσιν δειξώμεν καὶ τὸ ἐπιφώ- 30
νημα.

5 Par. ἐπάγειν. 6 οὐκ Mon. om. 6* Mon. νεφροῦ. scr.
νεφῶν. 7 Mon. κινήσεις.

Ὡς εἰπὼν σύναγε νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 Χεραὶ τρίαιναν ἑλὼν, πύσας δ' ὀρόθουνεν ⁸ ἄλλας
 Παντοίων ἀνέμων, ὠρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.

εἰπὼν γὰρ κινήθῃναι τὴν θάλασσαν καὶ τῶν ἀνέμων ἀπάν-
 5 των διεγερθῆναι εἰς συστροφάς καὶ καταιγίδας, πυκνωθῆ-
 ναι δὲ τὰ νέφη, καὶ ἐπικαλύφαι τὴν τε ξηρὰν καὶ τὴν θά-
 λασσαν, καὶ ἐπελθεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ νύκτα· προσέχεται γὰρ
 ταῖς καταιγίδαι καὶ τῇ πυκνότητι τῶν νεφελῶν τὸ σκότος·
 10 τολμηρὸν δὲ ἐστὶ τὸ εἰπεῖν αὐτὸ νύκτα, ὅπερ ἐστὶν ἐπί-
 τασις τοῦ σκότους, καὶ ἐπεὶ ἐτόλμησεν ὀνομάσαι τὸ μὴ
 ὄν νύκτα, εἶπεν αὐτὸ καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὀρμήσαι· ἡ γὰρ
 πρώτη ἐστὶ τόλμα τὸ ὀνομάσαι τὴν συννεφίαν νύκτα, ἀφ'
 οὗ δὲ τοῦτο τολμηθῇ, οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ ἐκ τοῦ οὐρα-
 νοῦ ἐληλυθῆναι αὐτὴν εἰπεῖν· καὶ οὕτω μὲν περὶ τοῦ
 15 ἐπιφωνήματος δηλῶσαι μὴν φήθημεν, μετασκευάσαντες
 τὸ ἀπὸ τοῦ τεχνικοῦ ἀκαταλλήλως τεθὲν καὶ μεταποιή-
 σαντες αὐτὸ καθὰ ὑπὸ Ὀμήρου ἐγήρυσται· ὥς ἂν καὶ
 τοῦ ἐπιφωνήματος ἡ διδασκαλία φανῇ καὶ τὸ παράδει-
 γμα σώζοιτο ὥς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ γέγονεν· ἐπεὶ εἰ ⁹ μετα-
 20 σκευαζόμενον γέγονε παράδειγμα, ἐφάνη ἂν μὴ ἐν τῷ
 παντὶ εὐρίσκομένου ἐπιφωνήματος πλασματικῶς τεθῆναι
 καὶ μὴ ὥς γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς· εἶποι γὰρ ἂν τις, ὥς εἰ
 εὐρίσκοιτο παράδειγμα ἕτερον ἢ παρ' Ὀμήρῳ ἢ παρ' ἑτέ-
 ρῳ τινί, τίς ἀνάγκη ἐκεῖνο μὲν μὴ τεθῆναι, τὸ μήπω δὲ
 25 γεγονὸς νῦν πλάττεσθαι; εἰ δὲ φαίη ὁ τεχνικὸς ὥς ἑτέρου
 παραδείγματος καταλλήλου μὴ εὐρίσκομένου ἠναγκά-
 σθην ¹⁰ τοῦτο μεταποιῆσαι ¹¹, ἐλεγχθήσεται λέγων, ὥς
 οὐπω τινὸς ἐπιφώνημα ποιήσαντος αὐτὸς ἐστὶν ὁ τού-
 του πατὴρ τε καὶ γεννήτωρ, ὅπερ ἄτοπον· καὶ μὴ δυνά-
 30 μενον αὐτὸν προφανῶς ἐλέγξει, πολλοῖς γὰρ περὶ ἐπιφω-
 νημάτων ἀρχαίοις εἴρηται, ἄλλως τοῦτο μεταπλασθῆν

⁸ Mon. ὠρόθουνεν et ὠρώρει. Od. E. 291—294. ⁹ εἰ
 Mon. om. ¹⁰ Mon. ἀναγκάσθη. ¹¹ Par. μεταπλάσαι.

μόνον ἂν εἴη ἐπιφώνημα· ἕτερον δὲ μηδαμῶς παρ' ὅτου-
 οὖν τῶν ἀρχαίων εὐρίσκεισθαι· ἀλλὰ τούτων μὲν περὶ ὁ
 λόγος ἱκανῶς ἔχει· μεταβησόμεθα δὲ καὶ ἐπὶ τὸ δεύτερον
 εἶδος τῶν ἐπιφωνημάτων, ὃ καὶ ἀκμήν τινες ἐκάλεσαν οὐ
 καλῶς· ἐν γὰρ ἐνὶ κώλῳ ἀκμή οὐ γίνεται, ἀλλ' ἐν πλεί- 5
 οσιν· ἔστι δὲ τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἐπιφωνημάτων, ὅταν
 πνεύματος ταθέντος ἐν πολλοῖς κώλοις τεύθῃ ἐπὶ τέλει
 κῶλον, ὅλου τοῦ πνεύματος τὴν δύναμιν ἔχον ἐν ἑαυτῷ
 ἐπιτατικῶς· τὸ, γὰρ Ἀϊάντι ἐπολέμουν μὲν οἱ Τρῶες,
 βέλη κατ' αὐτοῦ πυκνὰ πέμποντες, ἀντετάσσαστο δὲ αὐ- 10
 τῷ καὶ ὁ παρ' αὐτοῖς δοξαζόμενος δαίμων· καὶ ταῦτα
 εἰπὼν ὁ Ὅμηρος ἐπήνεγκε· πανταχοῦ δὲ τὸ κακὸν προς-
 θήκη κακοῦ ἐκρατύνετο· ὅπερ ἐστὶν ἡ ὁλότης τῆς ¹²
 ἐπηρείας μετ' ἐπιτάσειώς τε σημανθείσης διὰ τοῦ ἐσθή-
 ρικτο ῥήματος· ἔστι δὲ καὶ τρίτον εἶδος ἐπιφωνήματος ¹⁵
 τὸ ἀπὸ τῶν τρόπων λαμβανόμενον· ὅταν, φησὶ, τὰ ἀπὸ
 τῶν τρόπων ὀνόματα ἔλκωμεν εἰς τὸ παρ' ἡμῶν ἐκτιθέ-
 μενον πρᾶγμα, τολμηρῶς ἡμῶν βιαζομένων τὰ ἐκ τοῦ
 ἁλλοτρίου πράγματος εἰς τὸ ἡμέτερον μεταφέρειν· τὸ δὲ
 ἀσφαλὲς ἐχόντων διὰ τὸ καὶ εἰς τὴν παραβολὴν αὐτὰς ²⁰
 προειρηγένηαι, οἷον βουλόμενός τις ἐξηγήσασθαι περὶ
 πραγμάτων πόλεως ἐν ταραχῇ καὶ ἀκαταστασίᾳ οὔσης,
 εἰποιμεν παραβολὴν τρικυμίας, μεταβῇ δὲ εἰς τὰ τῆς
 πόλεως καὶ εἴπῃ ¹³ χειμῶνα ἐπενηνέχθαι τῇ πόλει· καὶ

12 Par. μετ' ἐπηρείας. 13 Mon. εἴπῃς. Par. εἴποι Schol.
 min. Προθέμενος γὰρ τοὺς τῆς πόλεως κινδύνους τροπικῶς ναυα-
 γίῳ παραβαλεῖν, οὐχ ἁπλῶς εἶπεν, ἐν χειμῶνι ἐστὶ τὰ τῆς πόλεως
 πράγματα, καὶ ἔστι τῆς τροπῆς, ἀλλ' ἠναγκάσθη ἐπιμηθεῖναι
 ταύτῃ, ἵνα τὰ ἁλλότρια οἰκεῖα τῷ ὑποκειμένῳ ποιήσῃ· ἐνθὲν τοι
 καὶ τὸν κλύδωνα παρέλαβε καὶ τὸν σάλον, καὶ τὸν κυβερνήτην, καὶ
 ὅσα τὰ τῶν ναυαγίων· ὑπόκειται οὖν, φησὶν, ὥσπερ προηγουμένη ἡ
 ναυαγία· ἐπιφωνηματικά δὲ εἰσι τὰ τῇ ναυαγίᾳ, εἶπον αὐτῇ τῇ
 τροπῇ ἀκολουθοῦντα, ὁ κλύδων, ὁ σάλος, ὁ κυβερνήτης, ὁ λιμὴν,

ταραχὴν ἐπισυμβῆναι τῇ τῶν πραγμάτων καταστάσει,
 καὶ βαπτιζομένου τοῦ σκάφους ἡμῖν χρεῖα κυβερνήτου,
 δυναμένου μὲν ζάλης διασώσασθαι ἡμᾶς, τὰς ἀγκύρας
 δὲ προσδεῖν ἀσαλεύτοις πέτραις καὶ γαλήνῃ ἡμῖν χορηγή-
 5 σαι ὅλον, φησὶν ὁ τεχνικός, ἐν χειμῶνι καὶ νῦν ἐστὶ τὰ
 τῆς πόλεως πράγματα καὶ κλύδωνι, καὶ σαλεύεται τὰ
 καθιστηκότα, καὶ δεῖται τοῦ κυβερνήσοντος αὐτά· καὶ
 τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν τρίτων εἰδὼν τῶν ἐπιφωνημάτων
 τῶν παρ' Ἑρμογένους ἡμῖν ἐκτεθειμένων· ἐξῆς ¹³ ῥητέον
 10 καὶ περὶ τῆς τῶν ἀρχαίων δόξης ἀμφὶ τῶν ἐπιφωνημά-
 των, οἷά φησι καὶ μάλιστα ὁ περὶ σχήματος λέξεως ἀ-
 κριβῶς διαλαβὼν· τὸ δὲ ἐπιφώνημα καλούμενον ὀρίζοιτο
 μὲν ἂν τις λέξιν ἐπικοσμοῦσαν, οὐ γὰρ ἐπίσης πᾶσα
 τῶν λέξεων ἢ χρεῖα, ἀλλ' αἱ μὲν ὑπηρετοῦσι τοῖς πρά-
 15 γμασι καὶ δὲ ἑαυτῶν παριστῶσιν ὡς ἐν εἰκόνι τὰ πρά-
 γματα, αἱ δὲ ἐπικοσμοῦσαι γαργαλίζουσι τὴν ἀκοὴν διὰ
 τῆς ἡδύτητος τῶν λέξεων, ἐπεισάγουσαι καὶ τι περισσό-
 τερον τῶν προλεχθέντων εἰς τε σαφήνειαν τῶν προδιη-
 γηθέντων, καὶ εἰς καλλωπισμὸν τοῦ λόγου· ἐπὶ τέλει δὲ
 20 τίθενται, ὥσπερ καὶ ἡ ὦα ἢ ἐν τοῖς ἱματίοις ἄχροις
 αὐτῶν προσγινομένη, ἵνα μὴ τῇ μεσότητι ἐντεθεῖσα τῷ
 μεγέθει τοῦ πέπλου σμικροτέρα οὖσα ὑποκρύπτοιτο·
 καὶ ἐπιφωνήματα μὲν πλεῖστα παρὰ τοῖς ἐλλογίμοις τῶν
 ἀρχαίων, μάλιστα δὲ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ· ἐκ καπνοῦ κ. τ. λ.
 25 Vol. V. p. 432. v. 17—23. νομίζουσι δὲ τινες καὶ τὸ ἐν-

τὰ ἐπόμενα· περὶ τούτων δὲ, δηλονότι τῶν τροπικῶν ὑπέσχετο καὶ
 ἐν τῷ ἐχομένῳ ἐξῆς κεφαλαίῳ ἐρεῖν τῷ περὶ τροπῆς, ὃ καὶ πεποίη-
 κεν. Δύναται τις εἰδέναι· προειπὼν, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐπιφώ-
 νημα κατὰ τινα τρόπον γίνεται, καὶ ἀποσιωπήσας τὸ ἀγνοούμενον
 πᾶσι, νῦν μετὰ τὸ διαβαλεῖν τοὺς εἰρηκότας αὐτὸ κακῶς ἀκμῆν ἐν
 ἐνὶ κώλῳ, ἀναφανδὸν φησιν, ὅτι οὐδεὶς δύναται εἰδέναι, ὅθεν γί-
 νεται· τοῦτο δὲ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀκμή, διαφύδην ἀποφαίνεται. Ἐκ-
 λαμβανόμενα· ἰλκόμενα. 13 Mon. ἐξ ἧς. scr. ἐξῆς.

θύμημα ἐπιφωνήματος εἶδος εἶναι· ἐπιχείρημα· „ὅμεις¹⁵
τοῖνον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίων γῆς καὶ θα-
λάττης ἀρχόντων καὶ τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς κατεχόντων
ἀρμοσταῖς καὶ φρουραῖς, Εὐβοίαν, Τάναγραν, τὴν Βοι-
ωτίαν ἅπασαν, Μέγαρα, Αἰγίναν, Κλεωνάς, τὰς ἄλλας δ
νῆσους“· ἐπιχείρημα· „οὐ ναῦς, οὐ τεῖχη τῆς πόλεως τότε
κεκτημένης ἐξήλθετε εἰς Ἀλίαρτον“, καὶ πάλιν ἐργασία,
„οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον εἰς Κόρινθον τῶν τότε
Ἀθηναίων πολλὰ ἂν ἐχόντων μνησικακῆσαι καὶ Κοριν-
θίοις καὶ Θηβαίοις τῶν παρὰ τὸν Δεκελειὸν πόλεμον¹⁰
πραχθέντων, ἀλλ’ οὐκ ἐποιοῦν ταῦτα οὐδὲ ἐγγὺς τού-
των“· εἰτα τὸ ἐνθύμημα, ὃ νομίζεται παρὰ τισιν ἐπι-
φώνημα, „καίτοι τότε ἀμφοτέρω, Αἰσχίνῃ, οὐθ’ ὑπὲρ
εὐεργετῶν ἐποιοῦν, οὐτ’ ἀκίνδυνα ἰώρων“, καὶ τὸ τοιοῦ-
τον μᾶλλον ἀπόδειξις ἐστίν, ἢ ἐπιφώνημα· ἐλέγχεται δὲ¹⁵
πλέον τοῦ μὴ εἶναι ἐπιφώνημα, ὅτι τὸ ἐπιφώνημα ἀεὶ
τελευταῖον τίθεται, ἐπιφώνημα γὰρ διὰ τοῦτο κέκληται,
ὅτι ἐπιφωνεῖται τῷ γιγνομένῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην
τινὲς φασιν ἐπιφωνήματι τοικέναι, ἀλλ’ ὅμως καὶ αὕτη
προτασσομένη πολλάκις ἐξελέγχεται μὴ εἶναι, μηδὲ τοι-²⁰
κέναι ἐπιφωνήματι· λέγουσι δὲ τινες καὶ τοῦτο ἐπιφώ-
νημα εἶναι·

Νήπιος· οὐδ’ ἄρ’ ἔμιλλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξειν·¹⁶

ὅπερ μᾶλλον προσφώνημα ἂν εἴη ἢ χλευασμός· καὶ περὶ
μὲν τῶν ἐπιφωνημάτων ἱκανῶς [ἔχει] κρίναντες ἐπὶ τὰ²⁵
ἐξῆς βαδιούμεθα.

15 Dem. pro cor. p. 258.

16 Il. M. 115. ἀλύξας.

C a p. X.

Περὶ τροπῆς.

Προπίετοται τὰ τῆς πόλεως· ¹ ὁ ἀνωτέρω ἐπηγ-
 γείλατο περὶ ἐπιφωνημάτων ποιούμενος τὸν λόγον, ὡς
 καὶ ἐν τῷ περὶ τροπῆς μεμνησόμενος αὐτῶν, τοῦτο ποιεῖ
 5 νῦν, ἐπιφώνημα γὰρ καὶ τοῦτό ἐστιν ἀπὸ τῶν τῆς τρο-
 πῆς ὀνομάτων μεταληφθέν· οὐκ ἐπεσημήνατο δὲ τοῦτο
 ἐνταῦθα τῷ μὴ πρὸς ἀγνώτας, ἀλλ' ἐπιστήμονας ἥδη
 τὸν λόγον ποιεῖσθαι· τοιοῦτον καὶ τὸ ἐφεξῆς τό· μεθύει
 τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων Φίλιππος.

¹ Ven. τῆς πόλ. πράγματα [Ol. III. p. 34.] ὁ (Mon. καὶ)
 ἀνωτέρω, Par. add. Προπίνειν φασὶ τὸ ἐν συμποσίῳ κατέχοντά
 τινα τὸ ἔκπομα μτείαν τινὸς τῶν συμπρόοντων αὐτῷ ἢ καὶ μὴ
 συμπρόοντων ποιήσασθαι· οἶον, ὑγιαίνειν μοι εἰπεῖν. ἢ ἐρύσασθαι
 μοι Κλεινίας, εἴτα βοῆσαι τοῦ πόματος· μετήγαγεν οὖν τὸ τῆς
 προποσίας ὄνομα ὁ Δημοσθένης ἐπὶ τῆς προδοσίας· οἶον ἐν οἷδεν
 δωροδοκήσας ὁ Αἰσχίνης ἔχει τὸ προδοῦναι τὴν πόλιν· καὶ ἐν ἴσῳ
 τοῦ προπίνειν τινός· δύναται οὖν αὐτὸ τὸ προπίνειν καὶ ἐπ' αὐτοῦ
 τοῦ ὑποκειμένου κτεῖσθαι καὶ νοεῖσθαι καλῶς, καὶ ἐφ' οὗ ἔξωθιν
 τροπικῶς ἐλήφθη, ἐπὶ τῆς προδοσίας δηλονότι· ἐστὶ δὲ ἐπιφωνη-
 ματικὸν αὐτοῦ τὸ μεθύειν, ὃ καὶ διὰ μακροῦ ἀπεδόθη· ἢ δὲ αἰ-
 τία εἴρηται τῷ τεχνικῷ. Ἀπὸ ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα· ὡς ἐν
 εἴπῃ· οὗτος λιθίνην ἔχει ψυχὴν· ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα, ὡς ἐστὶ
 τὸ συνδρομὴ γέγονε τῶν νεφῶν· τὸ γὰρ τρέχειν ἐμψύχων. Μὴ
 ὑποκείμενον· οὐ γὰρ περὶ συμποσίου ἦν αὐτοῖς ὁ λόγος ἢ περὶ
 θηρίων· διὰ τοῦτο μὴ ὑποκτεῖσθαι αὐτὰ φησι τῷ λόγῳ. Ἐνθ' εἴ-
 ναι· καλῶς δηλονότι. Κακοζηλότερον· περὶ κακοζήλου εἰρή-
 σται τῷ τεχνικῷ μετὰ κεφάλαιον πρῶτον τὸ περὶ σεμνότητος. Τὸ
 ἡσκήσαμεν· ἐπὶ ἀγῶνος τίττεται· οὗτος δὲ ἐπὶ ἐχθροῦ. Εἰ-
 πὼν ὄνομα· ὄνομα λέγει τὸ ἡσκήσαμεν. Τὰ ἐξῆς ὁμοίως·
 συντελούντα καὶ ἀρμόζοντα. Συντελικὰ· ἀρμόδια. Μεθύει·

C a p. XI.

Περὶ σεμνοῦ λόγου.

Ἀσχολούμενοι ἐν τῷ περὶ διαιρέσεως ἐκάστου κεφα-
 λαίου τῶν σχημάτων περὶ ἐπιφωνήματος τῶν σχημάτων,
 περὶ ἐπιφωνήματος διαλαβόντες, νῦν ἤκομεν εἰς τὸ περὶ
 σεμνοῦ λόγου, οὐχ ὑπομνηματίσαι αὐτὸ βουλόμενοι·
 ἔστι γὰρ τοῦτο πάνυ σαφές, ἀλλὰ περὶ τῶν παραδει-
 γμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ τεθέντων μικρόν τι εἰ-
 πεῖν καὶ διεξελθεῖν τὰ δέοντα· φησὶν οὖν, ὅτι τὰ μὲν
 σεμνὰ σεμνότητος λύσιν οὐκ ἐπιδέχονται, ¹ διὰ τὸ ἄφ'
 ἑαυτῶν ἔχειν κατὰ φύσιν τὴν σεμνότητα, τὰ δὲ αἰσχροῦ ¹⁰
 ἐπιδέονται θεραπείας, ἃ σεμνὰ ἀποφέρεσθαι χρῶν παρ'
 ἡμῶν· καὶ γὰρ ὥσπερ τὰ μὲν εὐσχήμονα τῶν σωμάτων
 γυμνὰ τυγχάνοντα ² διὰ τὴν φυσικὴν εὐπρέπειαν οὐκ
 ἐπιδέονται καλύμματος, τὰ δὲ δοκοῦντα αἰσχροῦ ἐπικα-
 λύπτονται καὶ σκέπης ἐπιδέονται, οὕτω καὶ τὰ μὲν σε- ¹⁵
 μνὰ τῶν νοημάτων γυμνὰ ὄντα τῇ φυσικῇ εὐπρεπείᾳ
 καλλυνόμενα ἀπροσδεῖ τῆς ἐκ τῶν διὰ λόγου σεμνότητος
 σχηματίζουσι· φησὶν οὖν ὁ τεχνικός, ὅτι ἡ ὀνόματι ἡ-
 μῶν ὄντ' ὀνόματος χρωμένων τὸ αἰσχρὸν σεμνύνεται, ἢ
 πολλάκις οὐδὲ λεγόντων τὸ πρᾶγμα, ἂν αἰσχρὸν ἢ πάνυ ²⁰
 καὶ ὥς ἀποροῦντός τινος περὶ τοῦ δευτέρου· ὅτι πῶς ἂν
 ἐννοηθεῖη, εἰ σιωπηθεῖη· λύσιν τὴν ἀντίθεσιν φησιν,

[Phil. I. p. 54.] εἰ τὸ μεθεῖν τῷ [Cod. τό] προπέποιται παρίξεντο, γε-
 λοῖον ἂν ἰδοίαι, διατί δέ; ὅτι πῶς τις πίνων μεθεῖ· τὸ δὲ ἰσχυρὸν
 τῷ ἡσχησάμεν παράκειται, ὃ καὶ κοσμεῖ τὸν λόγον, ὅτι ἔπεται τοῖς
 περὶ τοὺς ἀγῶνας ὑσχυμένοις καὶ ἰσχυροῦς εἶναι.

1 Mon. ἐπιδέονται. scr. ἐπιδέχονται. 2 Par. τυγχάνοντα ὄντα.
 Sch. min. Ἐν οὐρανῷ Ζεὺς· οἶον καὶ τό· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ
 θεὸς ἦν μὲν αἰ, ὃ ἔστι καὶ ἔσται· καὶ θεοῦ δέ, ὅταν εἴπω· ἐν
 φωτὶ περιστράφθη· καὶ τριαδ· καὶ θιὰν οὐδέως ἑώρακε πώποτε.

ἵνα τὰ πρὸ τοῦ αἰσχροῦ πράγματος εἰπωμεν καὶ τὰ
μετ' αὐτό· ἐξ ὧν ἐκεῖνο καὶ σιωπώμενον νοεῖται, ἐκεῖνο
δὲ σιωπήσωμεν· καὶ τοῦ μὲν πρώτου παρατίθῃσι τὸ μὲν
παρὰ ³ Μενάνδρῳ διήγημα· πυθόμενος γάρ τινος κόρης
^δ διεφθαρμένης σεμνῶς ἀφηγήσατο πρᾶγμα αἰσχρὸν ὀνό-
μασι βελτίστοις ἤτοι λέξεσι· Διονυσίων ἦν πομπή, ὃ
δέ με ἠκολούθησε μέχρι τὰ πρὸς τὴν θύραν· ἔπειτα
φοιτῶν καὶ κολακεύων τὴν μητέρα ἔγνω ⁴ με· τοῦ δὲ
δευτέρου παράδειγμα καὶ παρ' Ὀμήρῳ· ⁵

10 Λῦσε δὲ παρθενικὴν ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχενεν.

Ἢ δ' ὑποκυσσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα.

τὸ λῦσαι παρθενικὴν ζώνην ἐν δ' ὕπνον ἔχενεν, ἔστι δὲ
πρὸ τοῦ αἰσχροῦ πράγματος, τὸ δὲ, ἢ δ' ὑποκυσσαμένη
τέκεν, ἔστι τὸ μετὰ τὸ πρᾶγμα καὶ οὕτω μὲν τεθειμέ-

3 Par. μὲν. Mon. παρὰ om. 4 Schol. min. Ὀνόματι
χρωμένων ἀντ' ὀνόματος· ὡς ὃ ἀντὶ τοῦ ἐφθάρθαι ὀνόματος
ἔγνω με εἰπών. Τὴν ζώνην τῆς παρθενίας λέγει κυρίως. "Ὅμοια
καὶ ταῦτα Ὀμήρου ἔπη, [Il. A. 528.]

Ἢ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κροτίων.

Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπιέρωσαντο ἄνακτος.

Κριτὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλείξιν Ὀλυμπον.

καὶ [Il. A. 197.]

Στῇ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης Ἰλε Πηλεΐωνα,

Οἷφ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄρατο.

καὶ [Il. A. 46.]

Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο.

Αὐτοῦ κινήθειας· ὃ δ' ἦε τυκτὶ τοικῶς.

καὶ [Il. E. 341.]

Οὐ γὰρ οἶτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἰθόπα οἶνον.

καὶ [Il. E. 440.]

Φράζεο Τυδείδῃ καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν

Ἴσα θίλε φρονέειν, ἐπεὶ οὔποτε φύλον ὅμοιον

Ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

Ταῦτα γὰρ πάντα μεγαλοπρεπῆ καὶ τίμια, καὶ ὡς ἀληθῶς κρι-
τῶν λόγοις τοικῶτα. 5 Od. A. 245. et 254.

νον, μῆλλον δὲ πεπλασμένον ἐστὶ σεμνόν· ὥς δὲ κεῖται παρ' Ὀμήρῳ καὶ πάννυ ἄσεμνον, οὐδὲ γὰρ ἐσιώπησε τὸ αἰσχρὸν πρᾶγμα Ὀμηρος, ἀλλὰ μεθ' ἐρμηνείας αὐτὸ ἐξέφηρεν· ἔχει γὰρ τὸ Ὀμηρικὸν ὥδε·

Λύσε δὲ παρθενικὴν ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχεν· 5

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Καίρι γίνυι φιλότῃ, περιπλομένου δ' ἰναιαντοῦ

Τέτις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εἶναι

Ἀθανάτων, 6 σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναι τε. 10

Νῦν δ' ἔρχοιο πρὸς δῶμα καὶ ἴσχειο μῆδ' ὀνομήγης.

Αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἑνοσίχθων·

Ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόρτον ἐδέσαιο κυμαίνοντα·

Ἢ δ' ὑποκυσσαμένη Πελίην τίει καὶ Νηλεῖα.

αἱ τοίνυν σεσίγηται παρ' Ὀμήρῳ τὸ τοῦ αἰσχροῦ πρά- 15
γματος, κρινέτω ἕκαστος τῶν ἀκούνοντων· οὐ τοίνυν ἐστὶ σεμνὸς ὁ λόγος ὁ Ὀμηρικὸς, ἀλλὰ τὸ πλασθὲν ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· περὶ δὲ τῶν ἐξῆς, σὺ-
δεις ἡμῖν λόγος σαφηνείας ἀξιῶσαι διὰ τὸ ἐαυτῶν εὐλη-
πτον, καὶ μάλιστα ὅσα διαιρέσεως παρ' ἡμῶν ἔτυχον, 20
καὶ εἰ μὲν τι τῶν εἰς ὄνησιν τῷ εἰσαγομένῳ εὔρηται παρ' ἡμῶν, τῷ θεῷ χάρις, παρ' οὗ δωρεὰ πᾶσα καὶ τῶν ἀγα-
θῶν ἡ χορηγία· εἰ δ' οὐδεμία ὄνησις ἢ τῶν ἐσφαλμένων
τι γέγραπται, ἡμέτερον τὸ ἐλάττωμα, καὶ συγγνώμης
ἀξιούσθω ὑπὸ τῶν ἐντυγχανόντων ὑπὲρ γε καὶ μόνης 25
τῆς ἡμῶν προαιρέσεως· προαίρεσις μὲν γὰρ ἦν, τοῦ λίαν
ἐπωφελῆ πᾶσι τοῖς ἐντευξομένοις γενέσθαι, ἀλλ' οὐ ῥά-
διον τὸ ἐπιτυγχάνειν, ὧν δεόμεθα· μόνα γὰρ ἐκεῖνα δι-
δοται, ἃ δίκαια κρίνει παρέχειν ὁ τῶν κρείττωνων ἀπάν-
των καὶ χορηγὸς καὶ ταμίας, ὁ καὶ τοῦ λόγου δοτὴρ 30
καὶ τοῦ εἶναι ἡμᾶς σοφὸς πρῦτανις.

β'. Ἰστιόν, ὥς 7 τὸ περὶ σεμνοῦ λόγου τοῦτο παρά-

δειγμα πέπλασται ὑφ' Ἑρμογένους εἰς σευνότητα· τὸ γὰρ παρ' Ὀμήρῳ καὶ λίαν ἐστὶν αἰσχρόν· ἅτε καὶ τὰ ἐν τῷ πράγματι αὐτῷ αἰσχροῦ ἐξαγγέλλων· ⁹ σκόπει γὰρ ἐκεῖ, ὅτι καὶ τὸ αἰσχρόν τῇ ἐρμηνείᾳ ἐξέφηνεν· ἀλλ' οὐ τελεί-
 5 ως παρέλιπεν ἀποσιωπήσας.

C a p. XII.

Περὶ κακοζήλου. ¹

Τί μὲν ἐστὶ κακόπλαστον, ἐν τῷ περὶ ἀσυστάτων ἐδί-
 δαξε· μᾶλλον δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐγγύς ἀσυστάτων,
 ὅτι τὸ παρὰ τὴν ἱστορίαν ἐστί· ταυτὸν δὲ εἰπεῖν καὶ παρ'
 10 ἀλήθειαν, οἷον μετὰ τὴν Νικίου ἐπιστολὴν, νῦν δὲ δι-
 δάσκει, τί ἐστὶ κακοζήλον.

Ἰίνεται τὸ κακοζήλον ² κατὰ τὸ ἀδύνατον κ. τ. λ.
 T. V. p. 434. v. 6. — 24. εἰ τοίνυν τοιοῦτον ἐρμηνευθῇ,

capit hic. ὡς Mon. om.; recepi ex Ven., qui etiam habet πέπλασται ὡς ὑφ' Ἑρμ. 8 Ven. inserit: ἔχει γὰρ οὕτως· λῦσι δὲ παρ-
 θενίην κ. τ. λ. usque ad *Ἡλίην* τέκε καὶ *Νηλῆα*, quae in Mon.
 et in Par. exstant sub litt. α.

1 Mon. et Ven. duabus lineis hoc caput absolvunt. *Περὶ Κείροπος* — — *βούλειται*. et: *Περὶ Πολυξένης* — — *τάφον*. Ven. incipit οἱμοὶ δράκων μου γίνεται τὸ ἥμισυ. 2 Sch. min. ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς ἀνασκευῆς, οἷον τοῦ ἀσπαφούς, τοῦ ἀδυνάτου καὶ τῶν λοιπῶν ἀνασκευάζεται τὸ κακοζήλον ἢ κατασκευάζεται. Μέχρι τοῦ εἰκότος· ἐν τισιν εὐρίσκεται μέχρι τοῦ εἰκότως προχωρεῖν. Περὶ διασκευῆς ζήτει τὸ δωδίκαιον κεφάλαιον τοῦ τρίτου τόμου. λέγει γὰρ ἐν ἐκείνῳ πρὸς τῇ ἀρχῇ καὶ περὶ κακοζήλου. Τὸ πληρὲς τῆς τροπῆς· ὡς ἐάν ὀνομάσω τὸν ἄρπαγα-λύκον ἢ τὸν ἰσχυρόν λέοντα, ἢ τὸν δολερόν ἀλώπεκα, καὶ μὴ δυνηθῶ δι' ὅλου τοῦ κυρίου καλῶς ἐπεξελθεῖν τῇ τροπῇ.

κακόζηλόν ἐστι καὶ ἀνασκευάζεται ῥαδίως. Διασκευὰς λέγει τῶν πραγμάτων τὰς ἀφηγήσεις καὶ διατυπώσεις καὶ οἷον ἐκφράσεις, καὶ γραφὰς ἐμψύχους τῷ δοκεῖν· τοῦτο δὲ διὰ τῶν τρόπων γίνεται, ὡς ἑμαυτοὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ κεφαλαίῳ τοῦ τρίτου τόμου. 5

Νοῦν εἰσάγει· ἀντὶ τοῦ πιστὰ ποιεῖ καὶ εὐαπόδεκτα, ὡς ὁ θεολόγος· τάχα με γέροντα καὶ μυθολόγον νομίζετε, πρῶτον κατασκευάζει, καὶ οὕτω λέγει τὸν μῦθον· ἐβιάδιζον πρὸς ἑμαυτόν· τῇ προκατασκευῇ οὖν εἰσήγαγε νοῦν τοῖς ἀκροαταῖς, ἀφ' οὗ καὶ τὸ μυθικόν ³ προσ- 10 ἐδόκησαν τοῦ νοήματος, καὶ ἀσφαλὲς αὐτοῖς ἔδοξε, πρὶν λεχθῆναι.

Ἡ τῷ λόγῳ· τῷ νοήματι κακόζηλα, τὸ ἀδύνατον καὶ τὰ λοιπὰ· τῷ λόγῳ δὲ τὰ τροπικὴν ἔχοντα λείξιν, μὴ ἐξεργασθεῖσαν κατὰ ἀκολουθίαν καὶ μεταχειρισθεῖ- 15 σαν καλῶς.

ἀ. Περὶ Κέκροπος ὁ λόγος, εἰς δράκοντα μεταβαλλομένου, ὡς ὁ μῦθος βούλεται.

Προδιόρθώσει· ἐὰν εἴπω· μὴ μοι ἀπιστήσης λέγοντι. Προκατασκευῇ, ὅταν ἀδύνατόν τι μέλλων εἰπεῖν 20 περὶ τινος προκατασκευάσω, ὅτι καὶ τοιοῦτος ἦν, ὥστε δύνασθαι ποιεῖν τοιαῦτα, οἷον ἐστι καὶ τὸ περὶ τοῦ Κύκλωπος. Ἐπιδιόρθώσει, ὅταν ἔσχατον τὰ αὐτὰ ποιήσω.

Ἡ ἐπιδιόρθωσις ὁμοίως τῇ προθεραπείᾳ καὶ προκατασκευῇ ἰαμὰ ἐστι τοῦ κακόζηλου· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ 25 δράκωνος μου γέγονε τὸ ἥμισυ, ἡ σεμνότης ἐπιδιόρθωσις·

3 Cod. μυθικόν. Scholia minora: τὰ προλεχθέντα καὶ προμαλαχθέντα μετὰ θεραπείας τινός, τοῦτο γὰρ εἶπε μαλάττειν τροπικῶς. Τὸ τόλμημα· τὸ ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λεγόμενον νόημα εὐστόχως καὶ ὡς ἀληθῶς τολμηρῶς. Εὐτελεὲς λέγει οὐ τὸ μικρόν, ἀλλ' ἰγγὺς ἀσυνείτου· ἀσυνεία γὰρ τις τὸ λέγειν τὸν Κέκροπα, ὅτι δράκωνος μου γέγονε τὸ ἥμισυ. [Eur. Fr. inc. CLXVI.] Καὶ λείθον· προσυπακουστίον τὸ κινεῖν.

σεμνὸν γὰρ τό· περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ, μετὰ συν-
 εσιῶς τινος εἰρημένον· ἔστι δὲ καὶ ἄλλως ἐπιδιορθοῦ-
 σθαι, οἷον ἐάν τι κ. τ. λ. Vol. V. p. 434. v. 27. — p. 435. v. 2.

Ὡσπερ προηγουμένου τοῦ κοινοῦ καὶ εὐτελοῦς ἐπ-
 5 αγόμενον τὸ σεμνὸν ἰαυὰ ἔστιν οὕτως προηγουμένου μὲν
 τοῦ σεμνοῦ, ἐπαγομένου δὲ τοῦ εὐτελοῦς καὶ κοινοῦ γίνε-
 ται τὸ κακόζηλον, κατὰ τὸ τοῦ τεχνικοῦ παράδειγμα.
 Περὶ δὲ ἐπιφωνημάτων ἑμαυτοὶ ἐν τῷ ἐννάτῳ κεφαλαίῳ
 τούτου τοῦ τόμου.

10 β'. Περὶ Πολυξένης ⁴ ὁ λόγος τοῦ Πριάμου, ἀπο-
 σφαττουμένης παρὰ τὸν Ἀχιλλέως τάφον.

Cap. XIII.

Περὶ ἐσχηματισμένων προβλημάτων.

Ἄλλο τι περαινῇ ¹ ὁ λόγος· Ὁ γὰρ πένης οὐ
 μόνον τὸ ἐναντίον, οὐ προτείνεται, βούλεται συνιστᾶν,
 15 ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν τινα ἕτερα, πλαγιάζων τὸν λόγον· παρ-
 αγγέλλει μὲν γὰρ ἑαυτὸν, συνίστησι δὲ τὸ ἐναντίον, καὶ
 προσέτι ἕτερα τινα πλαγιάζων προτείνεται καὶ συνιστᾶν
 ἐθέλει, τὸ μὴ εἶναι παρὰ τῷ πλουσίῳ σῖτον, ἢ τὸ, κἂν
 ἦ, χρῆναι αὐτὸν προῖκα καὶ ἀποινὴ λαβεῖν.

25 Κατὰ ἔμφασιν. Βούλεται μὲν γὰρ ὁ υἱὸς ἐπὶ

4 Ven. praemittit: ἢ δὲ καὶ πίπτονσ' ὅμως.

1 Haec et sequentia usque ad litt. α. absunt a Mon. Sch.
 min. τὸ ἐναντίον οὐ λέγομεν. Ὁ γὰρ Περικλῆς προτείνεται
 μὲν βούλεσθαι ἀπιέναι παρὰ Λακεδαιμονίους, οὐ βούλεται δὲ, ἀλ-
 λά τὸ ἐναντίον αὐτοῦ ὥς ἂν δύνηται κατασκευάζει μεταχειριζόμενος.
 Ἐβριοπαθῶν· ὕβριν γὰρ ἡγεῖτο τὸ ὅλως Ἀθηναίους περὶ τού-
 του βουλεύεσθαι. Ἐαυτὸν προσαγγέλλει· ἀντὶ τοῦ θάνατον
 ἑαυτῷ προτιμᾷ· τοῦτο γὰρ αἰετὶ δηλοῖ τὸ προσαγγέλλειν. Ἀπλῶς λα-
 βεῖν, ἀντὶ τοῦ προῖκα καὶ χωρὶς ποιῆς.

τῇ μοιχείᾳ τῆς γυναικὸς κατηγορεῖν τοῦ πατρὸς, οὐ συγ-
χωρεῖται δὲ παρὰ τοῦ νόμου, οὐδὲ διδόασι τούτῳ παρήγη-
σιν οἱ δικασταί, ἀλλ' ἐπιλαμβάνονται· τοίνυν προσποι-
εῖται μανίαν, καὶ βοῦλεσθαι φεύγειν φάσκει, κατὰ τὸν
νόμον μὴ τοῦτο βουλόμενος, ἀλλ' ἑτερόν τι τὸ ἐν προσ-⁵
χῆματι μανίας τὰ τῆς κατηγορίας ῥήματα φθέγγεσθαι
ἀνεπιλήπτως· διὰ τοῦτο καὶ κατὰ ἔμφασιν λέγεται, ὅτι
ἐμφαίνει τὰ τῆς μοιχείας προσποιούμενος τὴν μανίαν,
καὶ τὴν φυγὴν τῷ λόγῳ αἰρούμενος.

Ἐν σχήματι γὰρ μανίας τυχὸν καὶ παραγορᾶς τὰ¹⁰
τῆς μοιχείας λέγει, καὶ τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς κατηγορίαν
κατασκευάζει ἀνεπιλήπτου, μὴ θέλων φυγεῖν.

Ἐν μελετᾷ, τὰ ἐναντία· τὰ διὰ τῆς ἰσχυρᾶς κα-
τασκευῆς τῆς ὑπογορᾶς συστήσαι τὸ ἐναντίον, οὐ προ-
ῖσχεται· πλεῖον δὲ οὐδὲν, ὥς καὶ τῷ τεχνικῷ δοκεῖ· τὰ¹⁵
δὲ πλάγια οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα νοήματα ἔχει,
ὥς ἐπὶ τοῦ πένιτος· οὐ μόνον γὰρ σπεύδει τὸ μὴ δεῖν
τεθνάναι αὐτοῖς συνιστᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ἔχειν ἐκεῖ-
νον σίτον.

α. Τῶν ἰσχηματισμένων ἐναντίων καὶ πλαγίων μία²⁰
ἡ μεταχειρίσις² ἀπὸ τῶν ὑπογορῶν, αἱ εἰσιν οἱ τῶν ἐ-
χθρῶν λόγοι· τοῦτο οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ Περικλέους σαφές
δειχθήσεται· ἀπαιτούμενος γὰρ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων
γῆσει οὕτως· ἐχθροὶ τινες ὑμῖν ἄλλοι τῆς πόλεως ἐμὲ
Λακεδαιμονίοις ἀποδιδούσιν, ὧς Ἀθηναῖοι, μέμψονται,³ ²³
ἐγὼ δὲ ἀπελθεῖν βούλομαι, καὶ τὴν ὑπογορὰν ταύτην
κατασκευάζειν· ὥς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν δηρὸν οὕτως, ὅτι
οὐκ εἰκὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν Λακεδαιμονίοις πει-
θομένοις τὸν στρατηγὸν ἀποδιδόναι Περικλέα καὶ ῥήτο-

² Codd. μεταχειρίσις. ³ Par. μέμψονται ὧς Ἀθην. Sch.
min. ἐμφαίνωμεν τι κατὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ λόγου, ὃ οὐκ ἔξον τι-
φθεῖται. Αἱ ὑπογοραὶ κατασκευάζονται καὶ ἐκφέρονται μεμελε-
τημένως τὸ ἐναντίον οὐ προτείνεται συνιστῶσαι.

ρα, εἴτα τυχὸν καὶ ἐπιχείρημα δώσει ἐνταῦθα τὸν Ξέρ-
ξην, ὅτι καὶ ὁ Ξέρξης γῆν ποτε καὶ ὕδωρ Ἀθηναίους αἰ-
τήσας οὐκ ἔλαβε παρ' αὐτῶν· ταῦτα δὲ πάντα κατα-
σκευάζων καὶ ἐπιχειρῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν δεικνύει,
ὅτι καὶ ἐχθροὶ ὑμῖν, ἐὰν ἐμὲ ἀποδῶτε, μέμψονται, ὅπερ
ἐστίν, ἃς λέγει λύσεις, μήτι γε δὴ οἱ φίλοι.

β'. Τὸ ⁴ ἐξῆς οὕτως· ὁ γὰρ παρὰ τῶν ἐχθρῶν λό-
γος ἐστίν ἰσχυροποιούμενος ἀσθενεστέρας ἀναγκάζων
εἶναι τὰς λύσεις· δεικνύσι τὸ βούλεσθαι τὸν σοφιστὴν
10 ἐκεῖ πλέον ἢ κατὰ τὸ δοκοῦν εἰσάγεσθαι.

Ἡ

4 Ven. Litt. ᾧ. omissa: Ἀσθενεστέρας ἀναγκάζων εἶναι τὰς
λύσεις, ἐκεῖ δεικνύσι τὸ βούλεσθαι πλέον τὸν σοφιστὴν ἢ κατὰ τὸ
δοκοῦν εἰσάγεσθαι· τὸ ἐξῆς οὕτως, τὸ βουλευέσθαι τὸν σοφ. πλέον
ἢ κατὰ τὸ δοκοῦν εἰσάγεσθαι. Tum transit ad litt. δ'. 5 Sch.
min. τὸν ῥήτορα. ultima verba: ἢ κατὰ τὸ δοκοῦν εἰσάγεσθαι
Mon. om. Sequentia usque ad litt. γ'. ex Parisino recepi.
Sch. min. μήτε Μαρδονίῳ· πολέμιοι οὗτοι Ἀθηναίοις, οἷς οὐχ ὑπ-
ήκουσαν. Ἐποφορῶν κατασκευή· ἡ ἰσχυρὰ τῶν ὑποφορῶν κατα-
σκευὴ δηλοῖται. Τοιοῦτόν τι πεπραχέναι· διὰ μέσου τὰ τοιαῦ-
τα [Cod. ταῦτα] νοήματα κεῖται. Οὐ φημι ταῦτα· εἶπεν, ὥς οὐ
δίκαιον πείθεσθαι τοῖς ἐχθροῖς, ἄλλος μὲν, φησὶν, εἶπεν ἄν, ἐγὼ δὲ οὐ
φημι ταῦτα. Ἀντικρυς· φανερώς, ἀναφανδόν. Ἐντιρέχουσιν
φήμην· λέγων γὰρ ὁ υἱὸς, ὅτι σὸν εἶναι λόγισαι πάτερ τὸ παι-
δίον, οὐκ ἐμόν, τὴν φήμην τῆς μοιχείας κατὰ ἔμφασιν δηλοῖ, ἀνεπι-
λήπτως γε μὴν. Διτιτὰ δηλώσαι· ὁ τεχνικός ταῦτα ὑποκατιῶν
εἶπε ποῦά εἰσιν, ὥς ἐπὶ τοῦ δοθέντος ὑποδείγματος τὸ συνίσταται καὶ
συζήσεται. Ἀνεύθυνον τὸ σὸν, ἀντί τοῦ συγγενικόν· ὑπέθυνον
τὸ σπερματικόν, ὃ καὶ σημαίνεται νῦν κατ' ἔμφασιν. Οἶον ἡμῖν
ἐξηγήσεται. Σημείωσαι, ὅτι καὶ τοῦτο ὁ τεχνικός ἐμελίτησεν.
Τὸ συνίσταται διττὸν ἐνταῦθα· τὸ γὰρ σινουσιάζει σημαίνει, καὶ
τὸ συνοικεῖν· ὁμοίως καὶ τὸ συζῆσαι διτιτῶς. Τῆς συνθέσεως·
τί ἐστι σύνθεσις, ἐν τῷ ὑποκειμένῳ παραδείγματι μαθήσῃ. Τὸ εἰ-
ρηται ἐξ ἰδίου προσώπου ἔφη ὁ τεχνικός· εἴρηται, φησὶν, παρ'
ἐμοῦ ἐν τῇ μελίτῃ οὕτως. Τοῦτο ἢ οἰνθίσις τὸ ἐβύων πάτερ. Εἰ

Ἡ μέντοι μεταχειρίσις. Ἡ μεταχειρίσις ἐπ' ἀμφοῖν κ. τ. λ. Vol. V. p. 435. v. 6. — p. 436. v. 1. Τὸν παρὰ τῶν ἐχθρῶν λόγον ἰσχυρὸν κατασκευάζων ὁ ρήτωρ, καὶ ἀναγκαιῶς ἀσθενεῖς τῆς ὑποφορᾶς κατασκευάζων τὰς λύσεις, αἱ καὶ ἀνθυποφοραὶ λέγονται, δείκνυσιν, ὅτι βού- 5 λεται πλέον τι εἶναι ἐν αὐταῖς, ἢ ἐν τῷ δοκοῦντι εἰσάγεσθαι, ὅσον ὅτι παρίστησι τοῖς ἀκροαταῖς διὰ τοῦ ἰσχυρὰν μὲν τὴν ὑποφορὰν ποιῆσαι, ἀσθενῆ δὲ τὴν λύσιν· ὅτι εἰ θέλει μὴ τούτῳ προσέχεν τὸν νοῦν τῷ προβαλλομένῳ, δεῖ τὸν Περικλέα δοθῆναι, ἀλλὰ τῷ ἐναντίῳ αὐ- 10 τοῦ, τῷ μὴ βούλεσθαι τοῦτο γεγονέναι· περὶ ἐχθρῶν δὲ λέγει, ὅτι τὴν ὑποφορὰν ὅλην ὡς ἀπὸ ἐχθρῶν ποιεῖται.

Ταῦτα ἐκ τῆς ὑποφορᾶς· Τέσσαρες εἰσι, πρότασις, ὑποφορὰ, ἀντιπρότασις, λύσις. Πρότασις ἡ ἐπαγγελία τῆς ὑποφορᾶς, ἀκούω τὸν δεῖνα περιόντα λέγειν· 15 ὑποφορὰ, ὡς χαλεπὸν τὸ μετεῖναι φιλοσοφίαν· τοῦτο τοῦ ἐναντίου ὁ λόγος· ἀντιπρότασις, ἡ καὶ ἐπαγγελία τῆς λύσεως, ἐγὼ δὲ τὸν τοιοῦτον λόγον ἐλέγξω ψευδῆ· λύσις δηλονότι τῆς ὑποφορᾶς, ἥτις καὶ ἀνθυποφορὰ λέγεται· τὸ γὰρ φιλοσοφεῖν πράγμα ῥᾶδιον· ταύτην δὲ τὴν λύσιν 20 δεῖ συνιστάνειν τὸν ρήτορα, οἷς διδάσκει ὁ τεχνικός· εἴρηται δὲ περὶ τούτων ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τοῦ τρίτου τόμου. Φήσει παρελθόντων ὁ λέγων ἐν σχήματι ἐχθρῶν Ἀθηναίοις τὸ ἐκείνων ὑπερχόμενος πρόσωπον, τὰ ὑποκείμενα πάντα, ὅσα καὶ ἐκεῖνος δηλαδὴ εἶπεν, ἂν ὑπὲρ αὐ- 25 τοῦ· καὶ ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ λέγων, ὅπερ ἴδιον ἐσχηματισμένου προβλήματος, ὑποφορὰ δὲ ἐστίν ὁ τοῦ ἐναντίου λόγος.

μὲν σήσεις εἰς τὸ ἔβδων, τῷ δὲ πάτερ προσθήσεις τὸ σὶ δὲ ἧς οὐδαμῶς, διέλυσας τὴν ἔκφασιν. Οὐδὲ ἧς οὐδαμῶς· οὐκοῦν ἀσπίτως εἶπε, καὶ χωρὶς προσθήκης. Ἀπὸ τοῦ οὐδαμοῦ· τὸ οὐδαμοῦ ἱποψίαν παρέχει, ὥς οὐκ ἦν ὁ πατὴρ μοιχὸς, μὴ κειμένου δὲ τούτου δηλονότι μοιχὸς φαίνεται.

Χρή, φησὶ, τοῦτο περὶ πλείστον ποιῆσθαι, τὸ μεταχειριζομένους σχημάτων ἀσφαλῶν ὑπορεῖν, ἵνα μὴ λώμεν τὰς ἐμφάσεις τελείως, καὶ οἷονεὶ γυμνὸν εἰσάγωμεν τὸν λόγον, ὅτι τὸ ἐναντίον, οὐ προῖσχύομεθα, βουλούμεθα, τοῦτο γὰρ εἰς ὀργὴν κινήσει τοὺς ἀκροατάς, καὶ οὐκέτι προσέξουσιν ἡμῖν τὸν νοῦν.

γ'. Ἐπέταττον οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις Ποτίδαιαν, Μέγαραν καὶ Αἴγιναν ἀποδοῦναι αὐτοῖς, ὥς αὐτῶν μὲν οὐδ' αὖτε, κατεχομένας δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

- 10 δ. Τὸ ⁶ ὅλον οὕτως ἔστι καὶ ἄλλη μεταχειρίσις τὸ περιτιθέντα ἐτέρῳ τοῦ λόγου εἰσάγειν τὰ νοήματα· τὸ δὲ ἐγὼ δὲ οὐ φημι ταῦτα οὐ ⁷ τῆς τεχνολογίας ἔστιν, ἀλλὰ τοῦ ὑποδείγματος· ἄλλος μὲν ταῦτα φήσει, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐρῶ ταῦτα.

Cap. XIV.

Περὶ συγκριτικῶν προβλημάτων.

- 15 Συγκριτικά εἰσι προβλήματα ἐν μὲν στοχασμῷ τὸ τῶν δύο ἱατρῶν πρόβλημα· φιλονεικοῦσαι γὰρ ἀμφοτέρω ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς, ὃ μὲν λέγων, ὅτι ἐγὼ δέδωκα δηλητήριον ἀντιφάρμακον τῷ τυράννῳ καὶ διὰ τοῦτο φωραθεὶς ἐδιώχθη παρὰ τοῦ τυράννου· ὃ δὲ λέγων, οὐ σὺ, ἀλλ'
 20 ἐγὼ μάλιστα μετακλήθεις ἀπὸ τῆς πόλεως ἀφορμῇ τοῦ φαρμάκου ἔλαθον δούς αὐτῷ δηλητήριον· τὸ δὲ παράδειγμα τοῦτο σαφέστερον καὶ πλατύτερον ἐν τοῖς ἐξηγηταῖς κεῖται· ἐν δὲ τῷ ὄρῳ παράδειγμα τῶν φιλονεικούντων δύο περὶ τῆς δωρεᾶς ὥς ἀπεκτονότων τὸν τύραννον,
 25 ὧν ὁ μὲν εἰς ἐδίωξεν αὐτόν, ὁ δὲ ἕτερος φεύγοντα συναντήσας ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ⁸ ἐφόνευσεν. Φησὶν ὁ Δημοσθένης ⁹ πρὸς Αἰσχίνην, ἐμὲ μὲν οὐκ εἰκὸς βουληθῆ-

6 Ven. Ταῦτα ἐκ τῆς ἀνθυποφορᾶς κατασκευασθῆναι· ἔστι καὶ ἄλλη μεταχειρίσις· τὸ ὅλον οὕτως. 7 Mon. οὐν. 8 Par. φεύγοντα συναντήσας ἀπέκτεινεν αὐτόν ἀπὸ τῆς ἀκροπ. φεύγοντα. 9

ναι προδοῦναι πλούσιον ὄντα καὶ δωροδοκίαις χαίροντα, σέ δὲ εἰκός, πένητα ὄντα, καὶ ὁ κατηγορῶν τοῦ νέου πλουσίου τυραννίδος ἐπιθέσειws ἔρει, σέ μὲν εἰκός βουλή-
θῆναι νέον ὄντα, ἡ γὰρ νεότης ἐπιφόρον δόξῃ, ἀλλὰ καὶ δυνηθῆναι πλούσιον ὄντα· ἐμὲ δὲ οὐκ εἰκός· τυχὸν 5
γὰρ ὅτι ἔξωρός εἰμι, ἀλλὰ καὶ πένης, καθὼ καὶ ἀδυνα-
τῷ πρὸς τοῦτο· τὰ τοιαῦτα δὲ μέρος εἰσὶ τῶν προβλη-
μάτων, οὐ μὴν προβλήματα αὐτοτελῆ, καθ' ἓν γὰρ ἡ
δύο μόνα κεφάλαια οὐκ ἐξετάζονται.

Τὸ τοῦτο ὃ πεποίηκα ἐγὼ ἀνθορισμός ἐστιν, ὃν κοι- 10
νῷ ὀνόματι ὄρον καλοῦμεν· ὄρος δὲ κυρίως ἐκ τῶν παρ-
εμένων γνωρίζεται, οἷον οὐ τοῦτό ἐστιν ὃ λέγεις ἢ ὃ πε-
ποίηκας, ἀλλὰ τοῦτο, ὃ πεποίηκας, ἢ ὃ οὐκ ἐπραξας, ὧν
τῷ μὲν προτέρῳ ὃ διώκων χρῆται, τῷ δὲ δευτέρῳ ὃ φεύ-
γων· οἷον εἰ ἀμφισβητοῦσι τυραννοκτόνου δωρεᾶς, ἡ τὸν 15
τύραννον ἄνδρα ἀνελοῦσα γυνή, καὶ ὁ φιλόσοφος, ὁ πεί-
σας τὸν τύραννον καταθέσθαι τὴν τυραννίδα, ἔρει ἡ γυ-
νή, τοῦτό ἐστιν ὃ πεποίηκα ἐγὼ, ἀνθοριζόμενῃ· ὃ δὲ ἔρει,
τοῦτό ἐστιν ὃ εἰργασάμην, ἀνθοριζόμενος· κατέθετο γὰρ
τὴν τυραννίδα. ἐνταῦθα, εἰ βούλει, καὶ τὴν σύγκρισιν 20
ποιήσεις τῶν προβλημάτων, ποῖον τοῦ ἑτέρου μείζον.
Ἐφοδος δὲ ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς προοιμίοις ἐκείνων αὐτῶν ἄ-
ψασθαι τῶν πραγμάτων· περὶ δὲ ὄρου καὶ ἀνθορισμοῦ
καὶ συλλογισμοῦ, εἶπον περὶ τῶν πρὸ τοῦ πράγματος
καὶ τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα ἐτεχνολόγησεν Ἐρμογένης ἐν 25
τῷ δωδεκάτῳ κεφαλαίῳ τοῦ τρίτου τόμου, ἐν ᾧ εἶπε

Φησὶν ὁ Δημοσθένης et sequentia usque ad litt. β'. Mon. om.
Sch. min. τοῦτο κατασκευάζοντες· τὴν μετὰθεσιν τῆς αἰτίας.
Τὸ χρῶμα· τὴν αἰτίαν λέγει, διότι χρωματίζει τὸν λόγον καὶ εὐ-
πρεπῆ ποιεῖ. Ἀπὸ τῶν πρὸ τοῦ πράγματος· ἐκ τῶν παρεμέ-
νων. Ἐκεῖθεν· σημειῶσαι ἐκ τῶν ἀπλῶν προβλημάτων γίνεται τὰ
διπλᾶ. Τὰ συγκρινόμενα· δύο πρόσωπα ἢ πλείονα ἢ πράγμα-
τα ὁμοίως δύο. Ἄλλης περιστάσεως· ἐκ τῶν ἄλλων περιστά-
τικων. Ἄλλα δὲ ἐκάσταις· ἕξ γὰρ εἰσὶ τὰ περιστατικά, πρῶ-
τον, πρᾶγμα, αἰτία, τόπος, τρόπος, χρόνος.

περὶ ὄρου, ἀνθορισμοῦ καὶ συλλογισμοῦ καὶ λύσεως συλλογισμοῦ.

β. Ὡς ὁ μαινόμενος τύραννον ἀνελὼν καὶ αὐτῶν τὸ γέρας· ἐρεῖ γὰρ ὅτι καὶ τοῦτο τυραννοκτονία ἐστὶ τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ πραχθῆν· ἀνήρηται γὰρ ὁ τύραννος.

γ. Μελετητικὰς ἐφόδους ¹⁰ τὰς ἐσχηματισμένας φησὶν, οὕτως δὲ καλοῦνται διὰ τὸ ἐσχηματίζεσθαι καὶ ἄλλα μὲν λέγειν, ἄλλα δὲ δοκεῖν εἰσάγειν· ἐφοδοὶ δὲ διὰ τὸ εὐθὺς τοῦ οἰκείου ἀπεισθαι πράγματος· μελιτῶνται ¹⁰ δὲ αὐταὶ ἐν μὲν τοῖς ἀπλοῖς ὅροις, ὡς ἐπὶ τοῦ μαινομένου καὶ τοῦ τύραννον ἀποκτείναντος, εἴτα σωφρονήσαντος, καὶ γέρας αἰτοῦντος· μὴ λαμβάνων γὰρ οὗτος τὸ γέρας δύναται πον ἐσχηματισμένως λέγειν, ὅτι ἐπεὶ τὴν πόλιν εὐεργέτησα καὶ τὴν δωρεὰν οὐ λαμβάνω, ¹¹ ἀποθανεῖν εἰμι ἄξιος· ὅπερ οὐ βούλεται μάλιστα ἐν τοῖς δι- ¹⁵ πλοῖς ὅροις, ὡς ἐπὶ τῶν δύο τῶν ἀνελόντων τὸν τύραννον, ὧν ὁ μὲν ἐδίωξε, θάτερος δὲ ἀπαντήσας φεύγοντα ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐφόνευσε· καὶ ἀμφοτέροι περὶ τῆς δωρεᾶς ἐρίζουσι· δύνανται γὰρ πον καὶ οὗτοι τυχὸν μὴ ²⁰ τὴν δωρεὰν λαμβάνοντες ἐσχηματισμένως λέγειν, ὅτι εὐεργετήσαντες καὶ τὴν δωρεὰν μὴ λαβόντες ἀποθανεῖν ἐσμεν ἄξιοι, ὅπερ οὐ βούλονται.

δ. Ὁ Κέφαλος ¹² καὶ Ἀριστοφῶν ῥήτορες· τούτων ἑκάτερος τὸ μὲν οἰκεῖον ἀπὸ τῶν ἐγκωμιαστικῶν ἐπαινεῖ ²⁵ τόπων· τὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ἀπὸ τοῦ ψόγου διαβάλλει· κρινόμενοι δηλονότι περὶ καλοῦ βίου γέρας, καὶ περὶ τοῦτου ἀμφισβητοῦντες ἀλλήλοις καὶ δοκιμαζόμενοι.

ε. Παρακολουθεῖ ἡ ἀνωτέρω λεγομένη ὕλη τόποις, τὸ ἐπιτήδειον ἢ ἀνεπιτήδειον, ἡ εὐχερὲς ἢ δυσχερὲς· χρό- ³⁰ νοις τὸ εὐκαιρον ἢ ἄκαιρον· πράγμασι τὸ εὐκολον ἢ δύσκολον· τρόποις τὸ ἀπλοῦν ἢ περιέργον καὶ ἐπὶ τοῖς λοιποῖς ὁμοίως.

¹⁰ Mon. εἰσόδους.

¹¹ Par. οἱ λαμβάνω. Mon. ἐλάμβανον.

¹² Litteras δ'. et ἰ. Mon. om.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ
ΤΟΜΟΣ Α.

Cap. I.

α. Τὸ ἐξῆς¹ οὕτως· τῷ ῥήτορι εἴπερ ἄλλο τι τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐστὶ γινώσκειν, τὰς ἰδέας οἶμαι τοῦ λό-⁵ γου εἶναι ἀναγκαιοτάτας γινώσκειν· κατὰ κοινοῦ γὰρ ἅμφω τὰ τε ἀναγκαιοτάτων καὶ τὸ γινώσκειν.

β. Τὸ χρήσιμον τοῦ βιβλίου εὐθὺς ἐκ προοιμίων ἐμφαίνει, διαρρήδην ἀναγκαιοτάτων καὶ τὸ γινώσκειν² αὐτὸ τοῖς τὴν ῥητορικὴν μετιοῦσι γνησίως βοῶν, ἰδέα δέ¹⁰ ἐστὶ ποιότης³ λόγου, τοῖς ὑποκειμένοις ἀρμόδιος προσώ-

¹ Prolegomena quae sunt in codd. vide Vol. V. p. 437. Ven. praemissis brevibus prolegomenis incipit: Εἴπερ ἄλλο τι τῷ ῥήτορι καὶ τὰς ἰδέας οἶμαι τοῦ λόγου τῶν ἀναγκαιοτάτων εἶναι γινώσκειν. Τὸ χρήσιμον κ. τ. λ. Sch. min. Ὡς οὐκ ἄλλο τι ῥήτορι τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐστὶ, τὸ τὰς ἰδέας εἰδέναι. Σημειῖται, ὅτι δοξαστικῶς προέταξε τὸν σκοπὸν. Σημειῖται, ὅτι τὰ ὅντα ἢ δοξαστικῶς ἢ ἐπιστημονικῶς. "Ὅπη ποτὲ ἔχουσιν· ἀντὶ τοῦ τίς ἢ αὖτις αὐτῶν. [αὐτῶν Par. 2. om.] Καλῶς διὰ τὸ ἡδύ· ἀκριβῶς διὰ τὸ ἰσχυράν. Τὸ ἀκριβῶς πρόσκειται· ἐστὶ γὰρ λόγος καλῶς μὲν τῷ κάλλει τῆς συνθέσεως συγκείμενος, οὐ μὲν ἀκριβῶς τὴν τέχνην. ² καὶ τὸ γινώσκειν Ven. et Par. 2. om. ³ Eadem definitio in Par. 1. et 2. universo libro praeponitur, sed in fine legitur ita: κατὰ τὴν ἔννοιαν καὶ λίσιν ὅλης τῆς ἀρμοῦνίας. Par. 2. h. l. iisdem, quibus Mon., verbis eam repetit.

ποίς τε καὶ πράγμασιν κατὰ γε ἔννοιαν καὶ λέξιν καὶ
 τὴν ὅλην τῆς ἁρμονίας διαπλοκὴν· ἰδέα δὲ εἶδους διαφέ-
 ρει, ὥσπερ γένος εἶδους καὶ ὅλον μέρους· τὸ μὲν γὰρ
 εἶδος περιληπτικὸν ἐστὶ τῶν ἰδεῶν, αἱ δὲ ἰδέαι ὑπὸ τὸ
 5 εἶδος ἀνάγονται, ἀδύνατον γὰρ δικανικὸν ἢ συμβουλευ-
 τικὸν ἢ πανηγυρικὸν εἶδος λόγου συστήναι χωρὶς πλειό-
 νων ἰδεῶν μίξεως. ⁴ Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ χρήσιμον καὶ
 τὸν σκοπὸν ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας ὑπέφηνε· τῆς γὰρ
 ἐπιγραφῆς ὁμολογουμένης οὔσης καὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς
 10 εἰς τὰ μέρη τομῆς, λῆρος ἦν τὸ περὶ τοῦ γνησίου πολυ-
 πραγμονεῖν. διὸ καὶ ταῦτα παρὶς διδάσκει, τί τὸ χρή-
 σιμον, καὶ τίς ὁ σκοπός. Ἐνταῦθα καὶ πολλαὶ ζητήσεις
 ἀναφύονται, τῶν μὲν τὴν αἰτίαν βουλομένων μαθεῖν,
 δι' ἣν τὸ χρήσιμον προέταξε τοῦ σκοποῦ, τῶν δὲ φασκόν-
 15 των ἀνόητον εἶναι τὴν ὑποκειμένην πραγματείαν, εἴπερ
 ἀλόγως τὰ ὅλα διαγινώσκειται, χωρὶς γὰρ ταύτης τοῦτο
 ποιεῖν τῇ αἰσθήσει δυνατόν. καὶ πόρων οὐ δεόμεθα πρὸς
 τὴν κατάλυσιν, ἀλλ' ἐκ ταύτης ἡμῖν τῆς ἀντιλογίας ἡ
 περὶ τῆς τάξεως περιγίνεται λύσις· διὰ γὰρ τοὺς ἐπιφνα-
 20 μένους δοξαστικῶς μόνον προτάξας τὸν σκοπὸν ἤλθεν
 ἐπὶ τὸ χρήσιμον, ἀρίστη διδασκαλίᾳ χρησάμενος, ἐπειδὴ
 γὰρ τὰς σημασίας τῶν ὀνομάτων ἢ δοξαστικῶς ἢ κατὰ
 ἐπιστημονικὴν δεχόμεθα γινώσιν, προέβηκε μὲν τέως δο-
 ξαστικῶς τὸν σκοπὸν· ἐπήγαγε δὲ τὸ χρήσιμον, ἵνα καὶ
 25 τὴν τάξιν ἐρῶμένην ὁ φυλάξῃ καὶ τῶν ἐναντιουμένων
 ἀφέλῃ τὰς βλασφημίας· ἐπεὶ τοί γε μετὰ τὴν ἀναίρεσιν
 τῶν διαβολῶν αὐτίς τὸν σκοπὸν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐπι-
 στημονικὴν παραδίδωσι γινώσιν. Τοῦτο δὲ κατὰ τὸν
 Ἑρμίνου λόγον καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας
 30 φαίνεται πεποιητῶς, προθέμενος γὰρ θῆσθαι, τί ὄνομα
 καὶ ῥῆμα, τί δὲ ἀπόφασις καὶ κατάφασις καὶ ἀπό-

⁴ Quae sequuntur usque ad litt. ε. Ven, om, 5 Mon,
 ἑρμῆνον,

φανσις καὶ λόγος, εἰς ἕτερα μετατρέπη, τὸ χρήσιμον
 ἐκ τῆς μεταβολῆς ἐμφαίνειν βουλόμενος. ἀλλ' εἰ μὲν ὁ
 φιλόσοφος ἐξέστη τοῦ προκειμένου κατὰ τὸν Ἑρμῖνου
 λόγον οὐκ ἔχω λέγειν· ἐπιφέρουσι γάρ τινες τὴν Ἀλεξάν-
 δρου καὶ Πορφυρίου λύσιν, ἥτις ἐστὶ καὶ ἀκριβής, πλὴν 5
 φαίνεται καὶ αὐτὸς περὶ ἄλλων τινῶν πρότερον διαλα-
 βῶν, εἰδ' οὕτως ὁρισάμενος τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὄημα, πε-
 ρὶ ὧν ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας λέγειν προέβητο, τὸν
 αὐτὸν τοίνυν καὶ ὁ τεχνικὸς τρόπον διὰ μὲν τοὺς ἀντιλέ-
 γοντας δοξαστικῶς προέταξε τὸν σκοπὸν· μετὰ δὲ τὴν 10
 τοῦ χρησίμου γνῶσιν ἀκριβῶς αὐτὸν παραδίδωσι· καὶ
 τοῦτο σαφῶς ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεώς ἐστιν ἰδεῖν, ὅπως μὲν
 ἐν ἀρχῇ δοξαστικῶς μόνον προστίθῃσι τὸν σκοπὸν, ὅπως
 δὲ πάλιν ἐπάγει τὸ χρήσιμον καὶ τὸν περὶ αὐτοῦ πλατύ-
 νει λόγον, πῇ μὲν κατὰ τὸ θεωρεῖν, πῇ δὲ κατὰ τὸ δη- 15
 μιουργεῖν· εἰτε γὰρ θύλοις, τρησὶν, εἰδέναι κρίνειν τοὺς
 τῶν ἀρχαίων χαρρακτῆρας καὶ νεωτέρων μὴ μόνον καλῶς
 ἂν ἔχοιεν, ἀλλ' ἤδη πού καὶ τὴν ἐπὶ θατέρου γνῶσιν,
 εἰτε βούλοιο δημιουργεῖν καὶ λόγου ἐργάτης γενέσθαι,
 μὴ τῶν τυχόντων, ἀλλὰ παραπλησίων τοῖς τῶν ἀρχαίων, 20
 τό γε τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἀναγκαιότατον, εἰ μέλλοι μὴ
 σφόδρα τοῦ ἀκριβοῦς τις ἀπενεχθήσεσθαι· 6

γ'. Ὡς ἐν ἀνθ' ἐνὸς εἰπεῖν τοιοῦτόν ἐστιν, ὅποιαί
 τινές εἰσιν καὶ ὅπως γίνονται, οἷον ἡ σεμνότης τοιάδε
 ἐστὶ καὶ οὕτως ἔχουσα καὶ ἐκ τῶνδε καὶ ἐκ τῶνδε τοῦ 25
 λόγου μερῶν συνίσταται. ἄλλως· 7 ὅτι οὕτως δεῖ ἔχειν
 ἐκάστην, εἰ μέλλοι τεχνικῶς συγκεῖσθαι· τὴν γὰρ τοι

6 Sequitur in Parr. Ἀπὸ τοῦ ὡσπερ τὰ ἄλλα μέρη τῆς ἡ-
 τορικῆς, οὕτω καὶ τῶν ἰδιῶν τὸ μάθημα ἀνάγκη εἶναι τῷ ῥήτορι
 μαθεῖν. Τὸ εἶπερ ἀπὸ τοῦ ὡς; ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπειδήπερ. — Αἶψαν
 τῶν ἀναγκαιότατων εἶναι τὴν τῶν ἰδιῶν γνῶσιν τὸ χρήσιμον αὐτῶν
 προανεκήρυξεν. 7 Post ἄλλως Mon. et Par. 2. habent οἷον.
 Par. 1. om.

σαφήνειαν φέρε ἀπλουστάτην εἶναι δεῖ. ὅπως δὲ γίνεται διὰ τῆς καθαρότητος καὶ εὐκρινείας. ἄλλως· ὅποι ποτὲ ἔχουσι, πότερον ἀκριβῶς καὶ ἐντέχνως ἢ οὐ.

δ. Ἐκ ποίων, φησὶ, τόπων, καὶ τίνα τὰ χαρακτηρίζοντα ἑκάστου τούτων; οἶον, ὅτι ἡ σαφήνεια φέρε ἀπλουστάτη ἐστὶ κατὰ τὰ λέξιν καὶ νόημα οὐδὲν ἔχουσα περισκελές τε καὶ ἐμπερίβολον. γίνεται δὲ διὰ τῆς καθαρότητος καὶ εὐκρινείας, τὸ ὅπη τε ἔχουσι καὶ ὅπως γίνονται, καὶ οὐδὲν ἕτερον σημαίνει, ἢ τὰ κατὰ μέρος καὶ
10 τὰς μίξεις αὐτῶν, ὥστε τὸ μὲν ὅλον ἀπαγγεῖλαι καὶ τοῖς περὶ τὴν τέχνην δεινοῖς οὐχ οἶον τε διὰ τὴν παρεπομένην ἀνάγκην, ἀλλ' ἐκεῖνο φραζέτω τις ἡμῖν, εἰ ^{7*} τὸ κατὰ μέρος καὶ τὰ ποιοῦντα τὸ ὅλον δύναται τις καταλαβεῖν ἄνευ τέχνης καὶ τῆς ὑποκειμένης πραγματείας.

15 ε. Τὸ ἐξῆς, καὶ γὰρ οὐκ ἄνευ τῆς περὶ ταῦτα ἐπιστήμης ἤρουν τῶν ἰδεῶν γίνονται· ἂν τὸ εἰδέναι τὰ τῶν ἄλλων κρίναι, εἴτε καλῶς ἂν ἔχοι εἴτε μὴ, εἴτε τινὸς ἀρχαίου εἴτε νεωτέρου· εὐλόγως ⁸ δὲ σφόδρα τὸ ἀκριβῶς προστέθεικεν, ἐνδέχεται γὰρ καλῶς μὲν ἔχειν τόνδε τινὰ
20 τὸν λόγον ⁹ τῷ τῆς συνθέκης ἥτοι τῆς συνθέσεως κάλλει διαπρέποντα, μὴ μέντοι πρὸς ἀκρίβειαν εἰργάσθαι τῆς τέχνης.

ς. Γενναίους ¹⁰ φησὶ λόγους τοὺς μὴ χαμαιπετεῖς μηδὲ εἰκῇ συγχειμένους καὶ εὐκαταφρονήτους.

7* Mon. εἰς, scr. εἰ. 8 Ven. Ὅπη ποτὲ ἔχουσι, καὶ ὅπως γίνονται, ἐκ ποίων συνίστανται τόπων, καὶ τίνα τὰ χαρακτηρίζοντα ἑκαστον τόπον, καθότι τε καλῶς ἂν ἔχοι καὶ ἀκριβῶς. Εὐλόγως σφόδρα τὸ ἀκριβῶς. 9 τὸν λόγον Par. 1. om. Ven. τῷ τῆς συνθέσεως κάλλει. Mon. τῷ τῆς συνθέκης ἥτοι τῆς συνθέσεως καὶ κάλλει. Par. καὶ om. 10 Ven. praemittit: καλῶν τε καὶ γενναίων. Sch. min. γενναίων· ἰσχυρῶν. Ἐπιστήμης ταύτης· ἐπιστήμην ἱππῶν κατεχρήσατο· τέχνη γὰρ εἴρηται τὸ περὶ ἰδεῶν, οὐκ ἐπιστήμη. Ὁ ζῆλος· τοντῆσιν ἢ μίμησις, μετὰ φιλῆς δὲ ἐμπειρίας τῆς ἄνευ τέχνης γινομένης, ταυτίσιν

ζ. Καλῶς τὸ μὴ πόρρω· οὐ γὰρ οἷόν τι τὸν κρίνον-
τα πρὸς ἀκριβείαν πᾶσαν τῶν τε τοῦ δέοντος ἐννοιῶν
καὶ τῆς τοιᾶσδε τῶν ὀνομάτων στοχάζεσθαι συνθέσεως.
πολλὰ γὰρ τοιῶσδε παρὰ τῶν ἀρχαίων ¹¹ εἰρημένα πα-
λυτρόπως οἱ μετ' αὐτοὺς ἐξεδέξαντο, διόπερ ἀκριβῶς 5
πρόσκειται τὸ μὴ σφόδρα· ἀγαπητὸν γὰρ ἐγγυὲς βα-
λόντα φανῆναι τῆς ὀρθῆς κρίσεως.]

η. Διονύσιος ¹² μὲν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ μίμησις
ὀρίζεται τὴν μίμησιν οὕτως· „μίμησις ἐστὶν ἐνέργεια διὰ
τῶν θεωρημάτων ἐκυματιομένη τὸ παραδείγμα.“ ὥς δὲ οἱ 10
μεταγενέστεροι λέγουσιν, λόγος ¹³ ἡ πράξις ὁμοίωσιν
εὐ ἔχουσαν τοῦ παραδείγματος περιέχουσα· ζῆλος δὲ ἐστὶν
ἐνέργεια ψυχῆς πρὸς θαῦμα τοῦ δοκούντος εἶναι καλοῦ
κινουμένη· ὁ δὲ νοῦς· ὁ πρὸς τοὺς ἀρχαίους ζῆλος, φη-
σιν, τουτέστιν ἡ μίμησις, μετὰ ψιλῆς δὲ ἐμπειρίας τῆς 15
ἄνευ τέχνης γινομένης τουτέστιν ἀναγνώσεως μόνης· κα-
λῶς δὲ τὴν ἐμπειρίαν ἄλογον τριβὴν εἶπε, τὸ μὲν γὰρ

ἀναγνώσεως μόνης. Πρὸς ἐκείνους· ὁ πρὸς τοὺς ἀρχαίους λέ-
γει. Τοῦ ὀρθοῦ· τοῦ πρέποντος, τοῦ καθήκοντος. Σφάλλοι
μᾶλλον· ὁ μὲν γὰρ μὴ ὀξὺς τὴν φύσιν ἀγαπᾷ κατὰ τὸν Ὀμηρικόν
Ὀδυσσεῖα ἀτρίμας ἴσθαι καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούειν· ὁ δὲ τῷ τάχει
τῆς φύσεως πεποιθὼς, καὶ μόνην αὐτὴν πρὸς ἕκαστα τῶν ἐγχειραν-
μένων ἀποχρῆν οἰόμενος, τὸν τε παρὰ τῆς τέχνης χαλινὸν ἀνεχόμε-
νος οὐδαμῶς, καταγέλαστος πολλαχῇ τοῖς ἐπιστήμοσι γίνεται. Περὶ
ταῦτα· τὴς ἰδέας φησὶν. Ἐπιστήμης· ἐπιστάσεως καὶ σκέψεως.
Ζηλοῦν· μιμεῖσθαι, Μετρίως· μέσως, Ἀμάρτοι· ἀποτυγχά-
ντοι. Σκοποῦ· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκ φύσεως γινομένη, ἀλλ' ἐκ μελέτης
καὶ ἀσκήσεως, 11 Ven. ἀρχαιοτέρων. 12 Ven. litt. ζ. omis-
sa. Ἡ γὰρ τοι μίμησις καὶ ὁ ζῆλος. Διονύσιος κ. τ. λ. usque ad
καλοῦ κινουμένη. Εἰ μέλλοι μὴ σφόδρα πόρρω τοῦ ἀκριβοῦς τις
ἀπενεχθῆσεσθαι· καλῶς τὸ μὴ πόρρω τοῦ ἀκριβοῦς etc. litt. ζ,
qua finita pergit: Μετὰ μὲν ἐμπειρίας ψιλῆς καὶ τιμὸς ἀλόγον
τριβῆς· καλῶς τὴν ἐμπειρίαν κ. τ. λ. 13 λόγος Μον. om.

ὅτι γινώσκει, τὸ δὲ ὅτι ¹⁴ παντελῶς ἀμαθής ἐστιν, οὐ-
περ ¹⁵ ὁ κατὰ τὴν τέχνην εὐρίσκει λόγος· καὶ γὰρ ὁ
θεῖος Πλάτων φησὶν· ἐγὼ γὰρ τέχνην ¹⁶ οὐ καλῶ, ὃ ἂν
ἦ ἄλογον πρᾶγμα.

5 θ'. Εἰ δυσχερῶς αἱ γενναῖαι φύσεις, ὅταν ἀτεχνεῖς
ᾧσι, τυγχάνουσι τοῦ σκοποῦ ¹⁷ τοῦ ὀρθοῦ, καὶ πολλά-
κις ἀντιλαμβάνονται τῆς αἰσθήσεως, τί δράσουσιν οἱ νωθεῖς
καὶ πείρα μόνον καταλαμβάνοντες τὴν αἴσθησιν· πλὴν ἵνα
καὶ τι μᾶλλον ἐπιρρώσωμεν τὰς ἀντιθέσεις αὐτῶν, συγ-
10 χωρήσωμεν μὴ πείρα καταλαβεῖν τὴν αἴσθησιν, ἀλλ' ἐμ-
πειρίαν, καὶ πάλιν αὐτὴν μὴδὲ ἐμποδιζέσθαι παρὰ ¹⁸ τῆς
φύσεως. ἦν γὰρ ἐνστῆναι τῷ βουλομένῳ πρὸς αὐτὸ τοῦ-
το, καὶ λέγειν ὡς ἐπισφαλές ἐστι τὸ τὴν αἴσθησιν ἐκ
πρώτης ὀψεως τῇ πείρᾳ λαβεῖν, καὶ ἡ βεβλαμμένη πα-
15 ρὰ τῆς φύσεως· ἀλλὰ ταῦτα συγχωροῦμεν· ἔστω κατα-
λαβεῖν ἐμπειρίαν τὴν αἴσθησιν, καὶ μὴδὲν εἶναι τὸ βλά-
πτον αὐτήν, ἀλλ' οὐδὲν ὁ τοιοῦτος διενέγκοι χωρὶς τέχνης
ἀλόγως φερόμενος τῶν τῇ πείρᾳ καταλαβόντων τὴν αἴ-
σθησιν καὶ βλαπτομένων παρὰ τῆς φύσεως· τοῦναντίον
20 γὰρ αὐτὸν σφάλλοι, φησὶ, τὰ τῆς φύσεως πλεονεκτήμα-
τα, καὶ ἐξῆς· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ὅσον συμβάλλεται φύσις,
ὅταν ἔχη τὸν λόγον ἑνθυμίζοντα καὶ κυβερνῶσαν τὴν τέ-
χνην, τοσοῦτον βλάπτει χωρὶς τούτων προσγινομένη,
περιγίνεται ¹⁹ γὰρ οὐδὲν τῶν χρησίμων ²⁰ τῷ νομίζοντι

14 Ven. διότι.
15 Ven. ὅπερ ὁ κατὰ τὴν τέχνην ἂν εὐ-
ρίσκει λόγος. Mon. οὐ πρὸς ὃ κατὰ τ. τ. ε. λέγων. recepi lectio-
nem ex Par. 1. 2.

16 τέχνην Mon. om. — Gorg. c. 19. p. 465. A. Post ἄλογον πρᾶγμα Ven. om. litt. θ'. pergit: Τοῦναν-
τίον γὰρ ἴσως ἂν αὐτὸν καὶ σφάλλοι μᾶλλον τὰ τῆς φύσεως πλεον-
εκτήματα· ὁ μὲν γὰρ μὴ ὀξὺς κ. τ. λ. ut Vol. V. p. 440. v. 11—17.
17 σκοποῦ Mon. et Par. 2. om. est in Par. 1. 18 Par. 1. ὑπό.
Mon. et Par. 2. παρὰ. 19 Mon. παραγράφεται. Par. 2. περι-
γράφεται. Par. 1. παραγίνεται, scr. περιγίνεται. 20 Par. τῶν

χωρίς ἐπιστήμης προὔχειν, ἀλλὰ πάσχει ταῦτόν τοις ἀλό-
γοις. καθάπερ γὰρ ἵππος ταχύς ²¹ ἄνευ τοῦ διοικοῦν-
τος ἀτάκτως φερόμενος θεῖ μὲν ταχέως, ἀλλὰ σφαλερῶς
καὶ τὴν μέσην ἀφίεις ὁδὸν καὶ τετριμμένην ²² εἰς ἀβά-
τους καὶ κρημνώδεις ἀφίησι τάπους, οὕτω καὶ ἡ γενναία ὁ
φύσις χωρὶς λόγου καὶ τέχνης ὅποι καὶ τύχοι φέρεται πε-
πλανημένη τῆδε ἀκείσσει, καὶ μηδὲν δυναμένη τῶν προση-
κόντων ποιεῖν· ἀλλ' οὐδὲν πρὸς ἔπος φασί· μένει γὰρ
τὸ διάπορηθὲν, καὶ περιττόν τὸ πρηνεῖν περὶ τὴν ὑποκει-
μένην πραγματείαν, φασὶν, ὅπου γε τὸ τέλειον αἰσθῆσαι ¹⁰
καὶ μάνη καταλαμβάνεται, καὶ τοῦτο μὲν ἀληθῶς· οὐδὲν
γὰρ ἔχει πλέον ὁ τὴν τέχνην ἡσχημένος τοῦ μὴ οὕτως
ἐχόντος περὶ τὴν τελείαν κατέληψιν· ἄμφω γὰρ τὸ ὅλον
αἰσθῆσαι γινώσκουσιν· ἀλλ' ὁ μὲν ἀναλόγως ἔχει περὶ τὰ
τοιαῦτα, καὶ τὴν περὶ ταῦτα διοίκησιν ἀγνοεῖ, διὸ καὶ ¹⁵
τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐφικνεῖται τοῦ δέοντος, ὁ δὲ περὶ τὰ κα-
τὰ μέρος ἐμπειρῶς ἔχων ὁ δ' ἂν βουλευθῇ μετὰ λόγου
καὶ τέχνης ποιεῖ καὶ τὴν ἀρχὴν οὐ διαμαρτάνει τοῦ
προσήκοντος· καὶ τοῦτο δηλὸν ἡμῖν ὁ τεχνικός ἐν ἀρχῇ
τῆς πραγματείας πεποίηκε· τὰ γὰρ ποιοῦντα, φησί, τὰς ²⁰
ιδέας καὶ κατὰ μέρος σπουδῇ μοι διδάσκειν καὶ τὰς μίξεις
αὐτῶν ὁρᾶν. ²³

ια. Ἀπορήσειεν ²⁴ ἂν τις, διὰ τί τὰ παρὰ τῆς φύ-
σεως ἀγαθὰ ἐν ἄλλοις ὠνόμασεν· ἐν ἡμῖν γὰρ δηλονότι
καὶ ἡ φύσις καὶ τὰ παρὰ τῆς φύσεως δῶρα, ὅπως ἂν ²⁵
ἑκαστα διακείμενα τυγχάνοι, φασὲν οὖν, ὅτι ἐν ἄλλοις
εἶπε τὰ τῆς φύσεως, διότι οὐκ ἐν ἡμῖν προηγουμένως τὸ
κῦρος αὐτῶν· οὐ γὰρ ἂν ἰκὼν τις ἔλοιτο τὴν νωθὴν τε
καὶ ἀπρηνόητον ἐκάστων φύσιν, ἢ τὴν ὀξείαν καὶ πρὸς

σχημάτων ἢ τῶν χρησίμων, ²¹ Mon. παχύς ἄνευ τοῦ διηκοῦντος,

²² Mon. τετριμμένην. ²³ Litt. l. vide Vol. V. p. 440. v. 21,

— p. 441. v. 2. ²⁴ Ven. praemittit: Εἰ δὲ μὴ ἄλλο γε μαθη-

τόν ἐστι καὶ διδακτόν, οὐκ ἐν ἄλλοις, ἐφ' ἡμῖν δὲ ὄν.

πάντα χωρεῖν ἔτοιμον, ἀλλὰ δηλον, ὅτι ἢ τε παρὰ τῶν
 προτέρων βίων ἀξία καὶ ἡ τοιαύδε τῶν προτέρων ἔξις,
 ἄλλα τε πρὸς τούτοις αἷτια θεῖα τε καὶ ἀνθρώπινα χο-
 ρηγὰ τῆς διαφόρου φύσεως ἐκάστω τυγχάνει. διὸ τὰ μὲν
 5 παρὰ τῆς φύσεως ἐν ἄλλοις εἶπεν, ἐφ' ἡμῖν δὲ τὰ τῆς
 μαθήσεως· προαιρέσεις γὰρ καὶ ὁρμὴ βελτίστη, τῆς ²⁵
 φύσεως ὑπουργούσης, τῶν καλλίστων ἀπάντων ἡμῖν πρυ-
 τανεύονται τὰς μαθήσεις· ἔτι γε μὴν καὶ Διονύσιος πρὸς
 τῷ τέλει τοῦ τετάρτου βιβλίου τῶν ²⁶ περὶ μιμήσεως προ-
 10 αἰρέσεώς τε καὶ δυνάμεώς ²⁷ φησι τὴν κυριωτάτην εἶναι
 μοῖραν ἐν τῇ φύσει, ἣν οὐκ ἐφ' ἡμῖν εἶναι, ²⁸ οἷαν ἀξι-

25 τῆς Ven. om. 26 Mon. τῷ. Parr. τῶν. Ven. τοῦ.
 27 Ven. περὶ προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως τῆς περὶ λόγον διεξῶν
 ἔφη· τῆς μὲν δυνάμεως τὴν κυριωτάτην. 28 Ven. εἰσιν. Sch.
 min. Τὰ τῆς φύσεως ἐν ἄλλοις εἶπεν, διότι ἐκ θεοῦ οὐκ ἀπὸ
 σπουδῆς, ὡς (ὡς ex Par. 2. addidi) τὰ τῆς τέχνης, Πλείονι
 γὰρ· ἀντὶ τοῦ πάνυ πλείονως. Εὖ γε Ἐρμόγενης τὸ χρήσιμον πάλ-
 λιν. Ἐργάζεσθαι· τὸ μὲν γὰρ λέγειν ἢ φέειν, τὸ δ' εὖ λέγειν
 ἢ τέχνη διδάσκειν ἢ περὶ τῆς ιδίας. Διδασκόν· οὐκ ἐν τῇ φύσει,
 ἀλλ' ἐν τῇ ἡμετέρᾳ προαιρέσει. Οὐκ ἐν ἄλλοις· οἶκ ἐν ἑτέροις,
 ἀλλ' ἐν μόνοις ἡμῖν τοῖς λογικοῖς, ἢ οὐκ ἐν ἑτέρων ἐξουσίᾳ, ἀλλ' ἐν
 τῇ ἡμετέρᾳ προαιρέσει καὶ σπουδῇ. Κατ' ὁρμόν· κατὰ τὸν ἀκρι-
 βῆ κανόνα. Παρέλθουεν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δρομέων, τῶν ἐν
 τῷ παριέναι νικῶντων. Τοῖς δὲ ἄμφω· τοῖς δὲ βουλομένοις καὶ
 γράφειν καὶ κρίνειν πολὺ πλῖον. Ρῆδιον αὐτόν· τὸν περὶ ιδιῶν
 δηλονότι λόγον, Καλῶν τε καὶ γυναικῶν· ὡραίων καὶ ἰσχυ-
 ρῶν. Ἀπλῶς· καθόλου, ἀδιστακτως. Post litt. ιβ'. sequitur
 in Par. inter sch. maj. Τὸ τάχα, εἰ καὶ ἐνδοιασμοῦ ἐστὶν ἐπιφύημα,
 ἀλλ' οὐκ ἐπὶ βεβαιώσεως εἰληπται τῷ τεχνικῷ· δηλον γὰρ, ὅτι τῆς
 εἰς φύσιν κρείττων ἢ τέχνη· τοῦτο καὶ ὁ θεολόγος ἐμιμήσατο πολλά-
 κς, ἀντὶ τῶν βεβαιωτικῶν ἐνδοιαστικοῖς χρησάμενος, ὡς ἔχει τὸ· καὶ
 τοσοῦτον ἴσως, ὅσον ἤδη γινώσκει τοὺς γινωσκομένους· ὁ μὲντοι
 Ὀμηρος αὖ τῷ τάχα ἐπὶ τοῦ ταχίως μόνον χρῆται, ὡς τὸ·

Τάχα δ' ἴκετο ἔργ' ἀνθρώπων. [Il. T. 131.]

οὔτεν ἔχιν· τῆς δὲ προαιρέσεως οὐδὲν μέρος ἐστίν, οὐ
μὴ τὴν ἐξουσίαν ἡμεῖς ἔχομεν· καὶ εἰκεν ὁ τεχνογράφος
ἐπιμελῶς ἐκείνοις ἐντετυχηκῶς καὶ αὐτὸς οὐκ ἔφ' ἡμῖν
ἄνομακέναι τὴν φύσιν.

ιβ'. Ἐκ τοῦ ²⁹ κατὰ σοφιστῶν Ἰσοκράτους ἐγνώμεν, 5
ὅτι τῆς ῥητορικῆς τὸ μὲν ἐστὶ διδακτὸν, τὸ δὲ ἀδίδα-
κτον, οἷον ἡ περὶ τι ἐπιτηδειότης προσοῦσά τινι ἐκ φύ-
σεως, οὐκ ἂν γάρ τις ἐκ μιμήσεως τοῦτο προσλάβοι, εἰ
μὴ τῷ διδασκάλῳ παραπλησίως ἔχοι φύσεως, τὸ χαριέν-
τως λέγειν τυχὸν ἢ τὸ συντόμως, περὶ ὧν φησιν ὁ Ἰσο- 10
κράτης δεῖν τὸν διδάσκαλον παράδειγμα ἑαυτὸν καθι-
στάναι· φασὶ γὰρ οἱ φιλόσοφοι πρὸς τὸ ἦθος τῆς ψυ-
χῆς μεταμορφοῦσθαι καὶ χαρακτηρίζεσθαι τοὺς λόγους·
οἷον εἰ τραχὺς τὸ ἦθος, καὶ ὁ λόγος τοιοῦτος· εἰ χαρίεις,
καὶ ὁ λόγος τοιοῦτος. τοῦτο οὖν οὐ διδακτὸν, ἀλλὰ φυσικόν. 15

ιγ'. Ἀναγκαῖα, φησὶ, τῶν ιδεῶν ἡ γνῶσις καὶ τῷ λέ-
γοντι καὶ τῷ κρίνοντι· πολὺ δὲ μᾶλλον ἀναγκασιότερα τῷ
ἀμφότερα ἐπιτηδεύοντι, καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ κρίνειν.

ιδ'. Ἰκανῶς παραστήσας τὸ χρήσιμον καὶ δείξας ἀν-
αγκαιότατον τὸν περὶ τῶν ιδεῶν λόγον καὶ τοῖς ἐργάζε- 20
σθαι ταῦτα καὶ τοῖς εἰδέναι κρίνειν βουλομένοις ἐπὶ τὴν
κοινὴν ἀνατρέχει δόξαν, καὶ φησιν, μὴ δεῖν θανατᾶζειν,
εἰ μὴ ῥᾶδιον αὐτὸν μὴδ' οἷον ἀπλῆς τινος πραγματείας
ὄντα εὐρίσκομεν· ἐπεὶ μὴδὲ ἄλλο τι τῶν χρηστῶν ἐκ τοῦ
ῥάστου πέφυκε περιγίνεσθαι, εἰ δὲ χαλεπὰ τὰ καλὰ, πό- 25
σον μᾶλλον ὁ λόγος, καθ' ὃν καὶ μόνον τῶν ἀλόγων δι-
ενηνόχαμεν.

ις'. Εἰ γὰρ ἐν θνητοῖς ³⁰ τοῦτο μόνον λογικόν, εἰ-

29 Litt. ιβ'. ιγ'. Ven. om. Litt. ιδ'. vide Vol. V. p. 441.
v. 8 — 15. 30 Ven. litt. ιδ. omissa: Λόγον δὲ καλῶν τε καὶ
γενναίων εἰ μᾶλλον τι χρηστότερον ἀνθρώποις οὖσι καὶ ζώοις логи-
κοῖς γιγνίσσθαι. Mon. ἐν θνητοῖς — — ἀρμαδιωτίτα. per lacu-
nam om.

κάτωσ ἀντῷ καὶ ἡ τοῦ λόγου ἄσκησις πάντων ἐστὶν ἀρ-
μοδιωτέρα, ἐκάστου γὰρ κατὰ ³¹ φύσιν πρὸς τὴν οἰκείαν
ἐπείγεται σωτηρίαν, σώζει δὲ ἕκαστον ἡ τελειότης· ἐκάστου
δὲ ἀνθρώπου τελειότης οὐδὲν ἕτερον ἢ λόγος· πάντων ἄρα
5 *χορίτων ἀνθρώποις ἡ περὶ λόγους ἄσκησις.*

ιζ. Τῶν ιδεῶν λέγει, ³² καλεῖται γὰρ τὰ αὐτὰ εἶδη
καὶ ἰδέαι, ὡς ἐν τῷ περὶ στασεων· εἰδους γὰρ ἕνεκα προ-
βλημάτων ἀντὶ τοῦ ιδέας.

ιη. Εἰ γὰρ ἐν θνητοῖς, φησὶ, μόνος ὁ ἄνθρωπος
10 *λογικός, καὶ ἡ τοῦ λόγου ἄσκησις πάντων αὐτῷ ἄρα ἐστὶν
ἀρμοδιωτέρον.*

ιθ'. Εἰ γὰρ καὶ ἐκ πλειόνων, ³³ φησὶν, ιδεῶν κ. τ. λ.
Vol. V. p. 442. v. 3 — 8. προσηγορίας. ³⁴ ἐκ τούτων δὲ ἀ-
πάντων κατασκευάσας τὸ χρήσιμον καὶ τὰς τῶν ἀντιλε-
15 γόντων διαβολὰς ἀρκούντως ἐκκαθάρας ὑπ' αὐτὸν ἐρχε-
ται τὸν σκοπὸν, ἐνθα καὶ ζήτησιν ἀπ' αὐτῆς τῆς λέξεως
ἀναφαίνεται· τί ³⁵ δὴ ποτὲ τὰ πρῶτα τοῦ σκοποῦ κατὰ
ἀναίρεσιν λαβὼν ἐπήγαγεν κατὰ θέσιν τὰ ἐπόμενα. καὶ
μὴν τὸναντίον εἶδει ³⁶ ποιεῖν, καὶ τὴν μὲν οἰκείαν προ-
20 αἵρεσιν κατὰ θέσιν ἐμφαίνειν, ἐκείνα δὲ τιθέναι κατὰ
ἀναίρεσιν, περὶ ὧν διδάσκειν οὐκ ἤθελεν. ἀλλ' ἴσως καὶ
κατ' αὐτὸ τοῦτο θαυμάσαις ἂν αὐτὸν, εἰ καὶ μὴ τὴν
ὀρθῶς ἔχουσαν λάβοις ἐξηγήσιν. καὶ γὰρ διὰ τοὺς πρὸ
αὐτοῦ κακῶς μεταχειρισμένους τὸν περὶ τῶν ιδεῶν λό-
25 γον κατὰ ἀναίρεσιν εὐθὺς ἔλαβε τὸν σκοπὸν, ἐντεῦθεν
ἡμῖν παραστῆσαι βουλόμενος, ὅτι τὴν μὲν ἐκείνων φεύ-
γειν κακίαν οἱ τῶν καθόλου βραχεία φροντίσαντες τὴν

κατὰ

31 Ven. πρὸς τὴν φύσιν. 32 τῶν ιδεῶν λέγει καλεῖται γὰρ
Mon. per lacunam om. 33 καὶ ἐκ πλειόνων φησὶν Mon. per
lacunam om. Ven. litt. ιζ. et ιη. omissa. Nūn ἐστὶν ἡμῖν οὐ περὶ
τῆς Πλάτωνος ἢ Δημοσθένους ιδέας ὁ λόγος. εἰ γὰρ καὶ ἐκ πλειόνων
ιδεῶν ἐκ. τ. συνεστ. οἱ λόγοι. 34 Post προσηγορίας Ven. transit
ad litt. κ. 35 Mon. τό. 36 Mon. εἶδη.

πᾶσαν ἔθιντο σπουδὴν ἐνὸς ἑκάστου διδάσκειν τοὺς τύ-
 πους, ὃ τὴν ἀρχὴν ὁ τεχνικὸς ἀποσειόμενός φησι, μὴ
 περὶ τῆς Πλάτωνος ἰδέας ἢ Δημοσθένους ἢ τοῦ δεῖνος
 εἶναι τὸν λόγον, ἀλλ' ἑκάστον αὐτὸ πρότερον δεῖξαι, τί
 σεμνότης καὶ πῶς γίνεται, καὶ ποία ἢ τραχύτης καὶ τὰ 5
 λοιπὰ τῶν λόγων εἶδη· καὶ οὗτος μὲν ὁ λόγος οὐ πόρρω
 τῆς ἀληθείας· λέγει γὰρ παρακατιῶν, ὡς οὐδεὶς τῶν πα-
 λαιοτέρων ἀκριβὲς τι περὶ τούτων φαίνεται πραγματευ-
 σάμενος, ὅσοι δὲ καὶ προσήψαντο, τεταραγμένως· ἀλλὰ
 καὶ οὗτος μὲν, καθὰ δεδηλώκαμεν, ὁ λόγος ἐφάπτεται 10
 τῆς ἀληθείας, πλὴν ῥηθήσεται καὶ ἕτερος κατὰ γε τὴν
 ἐμὴν κρίσιν τοῦ προλεχθέντος ἐρῶμενέστερος, ἀντίπερ γὰρ
 εὐθύς ἐκ τοῦ σκοποῦ τὰ παρὰ τοῖς πολλοῖς γνώριμα καὶ
 ὧν ἀντιλαμβάνεται πρῶτον ἢ αἰσθήσις, οὐ γὰρ περὶ τῆς
 Πλάτωνος ἢ Δημοσθενικῆς ἢ τοῦ δεῖνος φησιν ἰδέας ἢ- 15
 μιν, ἀλλὰ διδάξει, τί σεμνότης, καὶ τί ἀφέλεια, καὶ νῦν
 μὲν ἐκ τοῦ παρατυχόντος τίθησιν τὰ παραδείγματα, τὴν
 γὰρ τάξιν καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐπ' αὐτῆς φυλάττει τῆς
 διδασκαλίας.

κ'. Πρὸς ³⁷ τῷ τέλει τοῦ περὶ ἰδεῶν ἐν τῷ δευτέρῳ 20
 βιβλίῳ, ἐν ᾧ περὶ τῶν χαρακτήρων ἑκάστου τῶν ἀρχαίων
 διαλαμβάνεται, ³⁸ καὶ ἰδίᾳ περὶ ἑκάστου τῶν ἀρίστων
 ῥητόρων τε καὶ συγγραφέων διεξέρχεται.

κα'. Πῶς, φησὶν, ἃ νῦν ἀπηγόρευσε, περὶ τούτων
 μικρὸν ὑστέρων ἐπαγγέλλεται λέγειν· καὶ τοῦτο δοκεῖ πως 25
 εἶναι τῶν ἀλύτων· εἰ μὴ τις πρὸς τὸν τρόπον ἀποβλέψει
 τῆς διδασκαλίας· ὁ μὲν γὰρ σκοπὸς αὐτῷ περὶ τῆς ἀπλῶς
 σεμνότητος εἰπεῖν, ὁ δὲ τῆς διδασκαλίας καταναγκάζει
 τρόπος εἰς τύπον ἀρχαῖον κατένυχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν οὕ-
 τως ὁ περὶ τῆς σεμνότητος σταίη λόγος διὰ κενῆς, διὸ καὶ 30

37 Ven. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ περὶ ἰδεῶν δευτέρου βιβλίου
 καὶ ἰδίᾳ περὶ ἑκάστου — διεξέρχεται. tum transit ad litt. κβ'.
 38 Pag. διαλαμβάνει.

περὶ τούτων διδάσκειν ἐπαγγέλλεται· καὶ τοῦτο μὲν ἐν-
τεῦθεν ἀπελυσάμεθα.

κβ. Ὅποιον ³⁹ μὲν, ὅτι μεγέθους τῷ λόγῳ περι-
ποιητικῇ, ὅπως δὲ γίνεται, διὰ ποίων ἐννοιῶν, μεθό-
δων, λέξεων, σχημάτων καὶ τῶν λοιπῶν. Ἰστέον δὲ, ὅτι
ἄλλο μὲν εἶδος, καὶ ἄλλο ἰδέα, ὡς ἄνω ἔφαμεν· τοῖς δὲ
ὀνόμασι διαφόρως κέχρηται, ποτὲ μὲν εἶδη τὰς ἰδέας κα-
λῶν, ποτὲ δὲ ἰδέας τὰ εἶδη· ἰδέαι δὲ λόγων αἱ γενικώτα-
ταί εἰσιν ἐπὶ τὰ σαφήνεια, μέγεθος, κάλλος, ⁴⁰ γοργότης,
¹⁰ ἦθος, ἀλήθεια, δεινότης· αἱ δὲ τρεῖς διαιροῦνται εἰς
έτερας δώδεκα, ὡς εἶναι τὰς πάσας ἐκκαίδεκα· ἐκάστη δὲ
τούτων εἰς ὅκτῳ διαιρεῖται, ἐννοιαν, μέθοδον, λέξιν,
σχῆμα, κῶλον, συνθήκην, ἀνάπαισιν, ῥυθμόν. ⁴¹

κγ. Ἰστέον, ὅτι ἡ σεμνότης καὶ ἡ τραχύτης καὶ ἡ
¹⁵ ἀφέλεια, ὧν ἐνταῦθα μέμνηται, γενικαὶ οὐκ εἰσιν ἰδέαι·
ἀλλ' εἰς ἕτερον ἀνάγονται, ὡς αὐτὸς ὑποκατιῶν διδάξει· ⁴²
ἡ μὲν γὰρ σεμνότης καὶ ἡ τραχύτης ἀνάγονται ὑπὸ τὴν
ιδέαν, ἣ καλεῖται ⁴³ μέγεθος, ἡ δὲ ἀφέλεια ὑπὸ τὸ
ἦθος.

²⁰ κδ. Τοῦτο δοκεῖ πως εἶναι τῶν ἀπόρων· αὐτὸς γὰρ

³⁹ Ven. Ὅποιόν τί ἐστι σεμνότης δεῖξαι καὶ ὅπως γίνεται·
ὅποιον μὲν κ. τ. λ. ⁴⁰ Sq. γοργότης, ἦθ. ἀλ. δεινότης Ven.
om. Post δεινότης Mon. repetit κάλλος. ⁴¹ Sequitur schema
in Ven. Ἰδέαι ζ. Μικρώτεραι ιδ'.

Ἀδιαίρετοι δ'.

ἀλήθεια, γοργότης, δεινότης, κάλλος.

Διαιρούμεναι ιγ'.

α. σαφήνεια, β. μέγεθος, γ. ἦθος.

(α. καθαρότης, εὐκρίνεια.) (β. σεμνότης, τραχύτης, αφοδρότης,
λαμπρότης, σμικρότης.) (γ. βαρύτης, ἐπιείκεια, ἀφέλεια [γλυκύ-
της, δριμύτης καὶ δξύτης.]) ⁴² Sq. in Mon. ἡ μὲν γὰρ σε-
μνότης δὲ ἀνάγονται ὑποκατιῶν διδάξει· ἡ μὲν γὰρ σεμνότης καὶ
κ. τ. λ. Par. 2. ἡ μὲν γὰρ καὶ ἡ σεμνότης καὶ ἡ τρ. ⁴³ Mon.
ἡ καλεῖ. Par. 2. ἦν καλεῖ. Par. 1. ἡ καλεῖται.

τοῖς ἑαυτοῦ, φασὶ, περιπετὴς γίνεται λόγοις, καὶ οἷς ἐγκαλεῖ τοῖς πρὸ αὐτοῦ, τούτοις ἐπὶ τοῦ παρόντος φαίνεται χρώμενος· λέγει γὰρ ἕνεκα τῶν κατ' ἄνδρα εὐδοκιμούντων ταύτης δεῖσθαι τῆς πραγματείας· ἔπειτα ἀντιτρέχει πάλιν αὐτοῖς πανταχῇ τὰναντία τῆς οἰκείας προαιρέσεως ⁵ ἀποφηνάμενός. καὶ πρῶτον μὲν ἔφη περὶ Πλάτωνος ἢ Δημόσθενους, μὴ εἶναι ἰδέας τὸν λόγον· ἔπειτα καὶ περὶ αὐτῶν τούτων, φησὶν, ἐν ὑστέρω λεγέσεται, καὶ τὸ μὲν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας ἀπελυσάμεθα, τῶν κατ' ἄνδρα εὐδοκιμούντων εἶναι τὴν ὑποκειμένην πραγματείαν, ¹⁰ καὶ αὐτὸς ἀνείλε τῶν προλαβόντων καταμειψάμενος, οἱ περὶ ταῦτα τὴν πᾶσαν ἐσχῆκασιν σπουδὴν, τῶν καθόλου βραχέα φροντίσαντες. ἀλλ' ὅρα μήπω δύο σκοποὺς εἶναι βούλεται, καὶ μηδεὶς πρὸς τὸ λεχθὲν ἐκὼν ⁴⁴ ταράξει· τί γὰρ τὸ κωλύον δύο πραγμάτων ὑποκειμένων εἶναι το- ¹⁵ σαῦτα καὶ τὰ τέλη· οὐ γὰρ ἑνὸς πράγματος εἶναι δύο τέλη λέγων, μήποτ' εἰς τοσοῦτον μανείην· ἀλλὰ τὸν μὲν ἕνα σκοπὸν εἶναι φημι περὶ τῶν ὅλων, τὸν δ' ἕτερον περὶ τῶν κατ' ἄνδρα ποιοούντων· ὃς ὑποβέβηκε τῷ προτέρῳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορᾷ, περὶ οὗ καὶ ἡ πᾶσα τῆς πραγματείας ²⁰ ἀνήκει διοίκησις· ὅταν οὖν λέγῃ περὶ σιμνότητος καὶ τραχύτητος, περὶ τῶν τοιούτων σχημάτων τὰς καθόλου ιδέας διδάσκει, ὅταν δὲ τοὺς κατ' ἄνδρα ⁴⁵ περὶ τῶν τελῶν· τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ φαίνεται ⁴⁶ καταμειψάμενος, ὡς κακῶς τὴν τῶν ποιοούντων πραγματευσαμένους μεταχείρι- ²⁵ σιν· ⁴⁷ εἰ δέ τις ἡμᾶς μὴ λέγειν τάληθές, ἀλλὰ φενακίζειν ἐκ τούτων ὑπολαμβάνει τῶν λόγων, εἰς μνήμην ἔλθοι τῶν προλαβόντων· οὐ γὰρ ⁴⁸ μόνον πρὸς τὸ θιω-

⁴⁴ Mon. ἐκὼ ταράξει. Par. 1. ἐκὼν ταράξει. Par. 2. ἐκτα-
μι

ράξει. ⁴⁵ Par. 1. ad marg. γφ'. περὶ τῶν κατ' ἄνδρα. ⁴⁶ φαίνεται Par. 1. om. ⁴⁷ Par. διαχείρισιν. Mon. μεταχείρι-

σιν. ⁴⁸ γὰρ Mon. om. in Par. 2. γὰρ et sq. πρὸς manu se-
cunda inserta sunt. Schol. min. αὐτὸ ἕκαστον· τὸ εἶδος

ρεῖν, ἀλλ' ἤδη που καὶ πρὸς τὸ δημιουργεῖν χρησιμώτα-
τον ἔφαμεν τὸν περὶ τῶν ιδεῶν λόγον· ἐργαζόμεθα δὲ καὶ
κρίνομεν τοὺς τελείους· δηλονότι χαρακτῆρας, ὥστε δύο
σκοπῶν εὐρισκομένων καὶ τοῦ μὲν φερομένου πρὸς τὰ
5 τέλη, τοῦ δὲ πρὸς τὰ ποιοῦντα προσηκόντως ὁ τεχνικός
πρὸς ἑκάτερον ἀποδέδωκεν· ἔστι μὲν γὰρ ὁ πᾶς αὐτῷ
σκοπὸς περὶ τῶν ποιοούντων ⁴⁹ διαλαβεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ τὸ
τέλος οὐκ ἐν τούτοις ὑπέφηνε καὶ τὸ μὴ πάντῃ σπουδα-
ζόμενον περιέλαβεν· ὃ κατορθοῦνται ἐκ τῆς περὶ τῶν ποι-
10 ούντων ἐπιστήμης. ⁵⁰

κζ'. Τὸ ⁵¹ μὲν τοῦ τοιούτου τοῦ Δημοσθενικοῦ λό-
γου φησὶ, μέρη δὲ βουλευτικόν, ⁵² πανηγυρικόν ἢ μι-
κτόν, τὰ ἐν προοιμίῳ ἢ ⁵³ ἀντιθέσειν ἢ διηγήσειν
εἰρημένα, εἶδος δὲ δικανικόν, συμβουλευτικόν, πανηγυρι-
15 κόν, ἢ μικτόν. ⁵⁴

κη'. Τοῦ τοιούτου τοῦ Δημοσθένους λόγου ἀνάγκη
φησὶ, τό τε ὅλον εἶδος σκοπεῖν, οἷον ὅτι δικανικός ὁ περὶ
τοῦ στεφάνου λόγος ὢν, πανηγυρικῆς ἐστὶν ἰδέας καὶ τὰ
μέρη· μέρη δὲ ἐστὶ σεμνότης, λαμπρότης· ἐξ ὧν ὁ λόγος
20 συνέστηκεν.

κθ'. Τὸ μὲν ⁵⁵ ὅθ' ἐκ ποίων ειδῶν κεκίνηται τῆς

αὐτό. Τῶν κατ' ἄνδρα· καθ' ἕνα. "Ἐνεκεν ἐκείνων λέγω τῶν
εὐδοκιμησάντων καθ' ἕνα ἑκάστον, τουτέστιν εἰς ἕκαστος. Προ-
χειρισσάμενους· προβαλομένους. Μάλιστα τῶν ἄλλων·
πλείων. 49 Mor. h. l. et in fine paragraphi: περὶ τῶν τοιού-
των. Par. 1. 2. ποιοούντων. 50 Litt. κγ'. κδ'. Ven. om. Litt.
κί. κς'. vide Vol. V. p. 442. v. 25 — p. 444. v. 8. 51 Ven.
litt. κς'. omissa: Ἀνάγκη τὰ τε μέρη καθ' ἕκαστον καὶ τὸ ὅλον
εἶδος τοῦ τοιούτου δεικνύοντας. 52 Par. Ven. βουλευτικόν, πα-
νηγ. ἢ μικτόν om. 53 Mon. δέ. 54. Sequitur in Par.:
Τὸ ἐκ τούτων συνηκτικὸς τῶν μερῶν ἤγουν λέξεων ἐννοίας καὶ τῶν
λοιπῶν, καὶ ἄλλως μέρη τὰς ἰδέας λέγει, σαφηνεῖαν, μίγεθος καὶ
τὰ λοιπά· εἶδη δὲ τοὺς ἐκ τούτων γινόμενους χαρακτῆρας, Πλαται-
νικόν, Δημοσθενικόν καὶ τοὺς ἑξῆς. 55 Ven. litt. κη. omissa:

ρήτορικῆς, τὸ δὲ ἐξ ὧν ποίαις τισὶν ἰδέαις κέχραται· τὸ δὲ ὁποῖον ἠθικὸν ἢ πραγματικὸν, ἢ παθητικὸν, ⁵⁶ καὶ δι' οὗ τοιοῦτον· ἀντὶ τῶν πῦνων μιγέντων ἢ κραθέντων ὁ παθητικὸς ἢ ἠθικὸς γέγονε λόγος.

λα. Ἀντὶ τοῦ ἀρμόττων μᾶλλον ποιηταῖς, εἰσὶ γὰρ 5 ἰδέαι, αἷς ἐάν τις ἐπὶ πολὺ χρῆσεται, ποιητικότερον ἐργάζεται τὸν λόγον· εἰ γὰρ καὶ μὴ μεταχρηῖται, ἀλλ' ἢ γε καὶ διάνοια καὶ ὁ χαρακτήρ ποιητικὸς, καὶ ἐπειδὴ εἰσὶν ἰδέαι λέξεις ἀπαιτοῦσαι ⁵⁷ ποιητικὰς, ὡς ἡ γλυκύτης.

λγ. Μηδεὶς, φησὶν, ἐπιτιμήσῃ μῆτε τῇ μεθόδῳ ταύ- 10 τη, μῆτε τῇ κρίσει, πρὶν ἅπασιν ὁμιλήσῃ ⁵⁸ τοῖς ῥηθησομένοις· ἐκείσε γὰρ σαφῶς καὶ τὸν τρόπον οἴσεται τῆς διδασκαλίας, ὃν ἐπὶ τοῦ παρόντος λέγειν ἀδύνατον· πῶς γὰρ οἷόν τε τὴν πᾶσαν τοῦ βίου δύναμιν ἐν τῇ προθεωρίᾳ μαθεῖν· διὸ περὶ μὲν τοῦ τρόπου τῆς διδα- 15 σκαλίας ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὑπερέθετο, καθὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου πεποίηκεν· εὐθύς γὰρ ἐν τοῖς προοιμίοις εὖνουν ἑαυτὸν εἶναι φήσας, οὐχ ὅσα ποιῇ τὴν εὖνοιαν διεξῆλθε· τάχα γὰρ τὸν πάντα λόγον εἰς τοῦτο κατανάλωσε, τῆς πολιτείας μεμνημένος, καὶ ὅσα περὶ 20 τὴν πόλιν ἐξεργάσατο, καὶ πολλὴν εὐθύς ἐκ τῆς εἰσβολῆς τοῦ βιβλίου ⁵⁹ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐνέβαλε σπουδὴν· δῆλον γὰρ, ὡς προθύμως ἀντιέξονται τῆς πραγματείας, ἅτε μηδὲν ἐχούσης κατὰ τὴν τοῦ γράψαντος ἐπαγγελίαν

Ὁθεν τε καὶ ἐξ ὧν συνίστηκεν, ὁποῖόν τε ἐστὶ. ⁵⁶ Ven., omis-
sis sequentibus, transit ad litt. λ'. καὶ πῶς μνησμένου αὐτοῦ τό-
τε μὲν ποιητικὸς, τότε δὲ ὡς ποιητικὸς κ. τ. λ. Vol. V. p. 444.
v. 9 — p. 446. v. 25. ⁵⁷ Par. 1. ἀπαιτοῦσαι. — Litt. λβ'.
vide Vol. V. p. 447. v. 1 — 3. ⁵⁸ Par. ὁμιλήσει. Par. add.
Μηδεὶς ἐπιτιμήσειεν· ἀξίως κατὰ προϋπόσχεσιν· καὶ μέθ-
οδον μὲν εἶπε, τὸ δι' ἐνὸς τὰς πάντων φητόρων καὶ ποιητῶν καὶ
συγγραφέων ἰδέας δηλώσαι· κρίσιν δὲ τὴν τοῦ Δημοσθένους ἐπιλο-
γήν. ⁵⁹ Mon. εἰσβολῆς βι. Par. 2. εἰσβ. τοῦ βιβλίου.

εἰ σαφές ἢ τὴν ἀρχὴν ἀνευκρίνητον· τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ ὁ τεχνικός ὑπερέθετο μὲν ἐν τοῖς ἐφεξῆς περὶ τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας· ἐν δὲ μόνον ἔλαβε, λέγω δὴ τὴν εὐκρίνειαν, ⁶⁰ ὅπως ἐκ ταύτης ἐφελκύσσεται τοὺς ἀκροατάς.

λδ'. Αὐντακτον εἶναι δοκεῖ τοῦτο· διὲ οὖν τὸ ὅτι νοεῖν αἰτιολογικὸν οὕτως· ὁ τοίνυν Δημοσθένης, ἐπειδὴ τὸ κεφάλαιον ἦν τῶν πολιτικῶν λόγων ἡκριβωκῶς, τουτέστι τὸ καταποικίλλειν ⁶¹ τὸν λόγον, καὶ μίγνυναι τὰ
 10 εἶδη, τὸ μὲν ὅπως μίγνυ καὶ συνέπλεκεν οὐ χαλεπὸν ἔστιν εὐρεῖν· ἐξ οἷων μέντοι ἀρχῶν προῦτων τοιούτους ἀπειργάζετο τοὺς λόγους, τοῦτο δυσχερὲς εὐρεῖν, ⁶² ἄμεινον δὲ καθ' ὑπέρβατον συντάξαι· τὸ μὲν τοίνυν εὐρεῖν, ὡς ὁ Δημοσθένης ἡκριβωκῶς, ὃ τί περ ἦν κεφάλαιον τῶν
 15 πολιτικῶν λόγων, διὰ πάντων ἤκει ταῖς μίξεσι, τάχα ἂν οὐ τῶν ⁶³ σφόδρα γένοιτο χαλεπῶν· μίγνυσσι δὲ παντα-

60 Par. addit: Εὐκρίνειαν οὐ τὴν ἰδίαν λέγει, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἰδίου συγγράμματος· ὅθεν γὰρ οἱ παλαιότεροι τεχνογράφοι ἀσαφῶς περὶ τῶν ἰδεῶν εἶπον, τοσοῦτεν μάλιστα οὗτος ἀκριβῶς. - 61 Par. 2. τὸ κατὰ ποικίλλειν λόγον. 62 εὐρεῖν Mon. om. est in Par. 2. 63 Mon. οὕτω σφόδρα γένηται. Par. addit: διὰ πάντων τῶν εἰδῶν, ὃ ἔστι τῶν ἰδεῶν, πανταχοῦ δὲ πατηγυρικοῦ, δικανικοῦ, συμβουλευτικοῦ· καὶ τοῖς τρισὶ γὰρ τούτοις χρῆται τῇ μίξει πασῶν τῶν ἰδεῶν. Τὸ διὰ πάντων ἤκειν πανταχοῦ τινὲς μὲν οὕτως ἡρμήνευσαν, ὅτι διὰ πασῶν τῶν ἰδεῶν ἤκει καὶ μίγνυσιν αὐτὰς ἐν τοῖς τρισὶν εἰδοῖσιν· ἔστι δὲ καὶ οὕτω γινῶναι, ὅτι Δημοσθένης ταῖς μίξεσι πάντων ἤκει πανταχοῦ, ἤγουν πάντας τοὺς ἑαυτοῦ λόγους ἀλλήλοις μίγνυσσι, καὶ ἐν πᾶσι τούτοις διὰ πάντων ἤκει τῶν εἰδῶν ταῖς μίξεσι· καὶ ὅτι καλῶς ἔχει τοῦτο, καὶ αὐτὸς μαρτυρεῖ ἐχομένως, μὴθ' ὅτε συμβουλευεὶ φάσκων καὶ τὰ ἐξῆς. Τὰς μίξεις ἐνταῦθα λέγει, οἷον βαλὼν τὴν λαμπρότητα τυχόν εἰς τὴν τραχύτητα καὶ παραβολὴν, καὶ τὰς λοιπὰς ιδέας, καὶ μίξας αὐτάς, καὶ ποιήσας ἓνα λόγον χαλεπὸν εὐρεῖν τὸν τοιοῦτον λόγον καὶ εἰπεῖν, ὥσπερ οὐδ' ἐπὶ τῶν ζωγράφων, βαλόντος τινὸς τὸ φαιὸν καὶ λευκόν, καὶ

χοῦ εἶδη, ὡς ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς κατηγορεῖ τῶν προδο-
τῶν, καὶ ψέγει τὸν Φίλιππον, ἐγκωμιάζει δὲ τοὺς προ-
γόνους, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ὀλυμπιακῶν. ⁶⁴

λς'. Μετὰ τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας συνίστησι τὸ
παράδειγμα καὶ φησι κεφάλαιον εἶναι τῶν πολιτικῶν λό- 5
γων τὸν Δημοσθένην. καὶ λίαν ἡκριβωκέναι τὴν περὶ
τούτων διοίκησιν, ἀλλ' ὅτι μὲν διὰ πάντων ἡκει παντα-
χοῦ ταῖς μίξεσι, καὶ συμβουλευῶν μὲν οὐ πάντῃ χωρίζει
τοῦ δικανικοῦ τε καὶ πανηγυρικοῦ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ
πάλιν αὖ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐκ ἀφίσταται τῶν λοιπῶν· τὰ 10
χα ἂν οὐ τῶν σφόδρα, φησὶ, γένοι χαλεπῶν τοῖς οὐχ ἀ-
πλῶς αὐτὸν μετιοῦσιν· δι' ἣν δὲ αἰτίαν τὰ ποιῶντα
μιγνύμενα διαφόρως ἁλλοιοτέρους ποιῇ τοὺς λόγους, χα-
λεπὸν οὐ μόνον εὑρεῖν, ἀλλὰ καὶ εὐρόντα εἰπεῖν καὶ δεῖ-
ξαί τι σαφεῖς περὶ αὐτῶν· ἐπεὶ τοι καὶ τὴν ἔκλειψιν τῆς 15
σελήνης καὶ ὁ τυχῶν, εἰ βούλοιτο, μόνον θεάσεται· τί δὲ
τὸ αἷτιον καὶ πόθεν ἐγένετο ἐπιστήμονος εὑρεῖν καὶ δι-
δάξαι σαφῶς· ὅτι δὲ παγγάλεπον καὶ τὸ ἐπινοῆσαι καὶ
τὸ εὑρεθῆναι εἰπεῖν καὶ παραστήσαι μετὰ εὐκρινείας, δεδη-
λώκασιν οἱ πρὸ αὐτοῦ μηδὲν ἀκριβές περὶ τούτων πραγ- 20
ματευσάμεναι.

λς'. Στοιχείοις, οἷον ἀρχαίοις τύποις ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν τεσσάρων στοιχείων, πυρὸς, ἀερός, γῆς, ὕδατος,
ἐξ ὧν πᾶν σῶμα συνίσταται. ⁶⁵

τοιάνδε καὶ τοιάνδε χροῖμα δύναται εὑρεῖν ὄνομα, ὅτε ἂν αὐτὸ κα-
λίσῃ. Schol. min. Ἡμᾶς διὰ τούτων μετὰ τὸ εὐτυχεῖν δηλο-
πότι. Ὅτι περ κεφάλαιον· τὸ ὅτι περ ἀντὶ τοῦ ὅπερ ἦν.
Πανηγυρικὸν ἐνταῦθα τὸ σύμμικτον λέγει, τὸ μετὰ τοῦ δικα-
νικοῦ ἢ συμβουλευτικοῦ μεγάλων πραγμάτων ἀφήγησιν ἔχον. 64
Ven. litt. λά—λδ'. omittis: Τὸ μὲν ὡς διὰ πάντων ἡκει παντα-
χοῦ ταῖς μίξεσι· καὶ γὰρ ἐν Φιλ. litt. λέ. quam vide Vol. V. p.
447. v. 9—16. 65 Litt. λή—μά. recepit Joannes Sicel. Litt.
λή. vide Vol. V. p. 447. v. 17—p. 448. v. 7.

λθ'. Καλῶς τὸ ἀκριβές. ⁶⁶ Οἶδε γὰρ καὶ Βασιλικὸν γεγραφότα πρὸ αὐτοῦ περὶ ἰδεῶν, οὐ μέντοι σὺν εὐκρινείᾳ καὶ τάξει τῇ ἀρίστη, ἥπερ διαφερόντως αὐτὸς φαίνεται κεκρημένος.

5 μ'. Πρῶτον μὲν, φησὶν, ὀλίγοι τετολμήκασιν ἐπὶ τὴν τοιαύτην ἔλθειν ἐγχείρησιν, ⁶⁷ ὅσοι δὲ καὶ προσήψαντο, συγκεκμηένως τοῦτο πεποιήκασιν καὶ τοσοῦτον ἀπέχουσι τοῦ διδάσκειν ἑτέρους, ὥστε τὴν ἀρχὴν ἑαυτοῖς ἀπιστοῦσιν, εἰ δεόντως ὅλως εἰρήκασιν.

10 μά. Τῷ εἰπεῖν ἤψαντο ἐσήμανεν, ὅτι οὐ τελείως εἰρήκασιν· οὐ γὰρ ἀφώρτισαν καὶ ἐπεσημῆναντο, ⁶⁸ ὅτι τότε τὸ σχῆμα σεμνότητος τυχόν ἐστιν ἢ ἄλλης ἰδέας, ἀλλ' ἀναμιῖξ πάντα τεθείκασιν ἀτάκτως.

μβ'. Εἰς ⁶⁹ τοὺς ὑπομνηματίσαντας τῶν Δημοσθένων νικῶν λόγων ἐνίους ἀποτείνεται ⁷⁰ καὶ τὰς περὶ αὐτῶν θεωρίας φιλοτιμότερον ἐπεξεργασαμένους Βασιλικὸν τε καὶ Ζήνωνα καὶ τοὺς ὁμοίους. ⁷¹

μγ'. Τινὲς, φησὶν, περὶ τῶν Δημοσθένων λόγων γράψαντες οὐ περὶ σεμνότητος καὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν καθολικῶς διελέχθησαν, ἀλλὰ περὶ τῶν παρ' αὐτῷ σχημάτων ἐθεώρησαν, ἃ μέρη εἰσὶν ἀναγόμενα εἰς τὰς ἰδέας· ἐκάστης γὰρ ἰδέας ἰδιὰ ἐστὶν σχήματα.

μδ'. Οἱ ἐπιτυγχόντες, φησὶν, εἰς αὐτοὺς, καὶ δόξαντίς τι λέγειν, εἰς τὸ ⁷² κατὰ μέρος κατεγέροντο τῶν καθ-

66 Mon. καὶ τὸ ἀκριβές, ἤγουν τὰ ὄνομα βασιλικόν. Ven. litt. λς'—λή. omissis: Οὐδέ γάρ ἐστιν ὅστις πρὸ ἡμῶν ἀκριβές τι περὶ τούτων πραγματευσάμενος φαίνεται· καλῶς τὸ α. ο. γ. κ. B. πρὸ αὐτοῦ γεγραφότα. etiam Sicel. πρὸ αὐτοῦ γεγρ. 67 Mon. Par. 2. Sicel. ἐγχείρησιν. Par. 1. ἐγχείρισιν. 68 Sicel. ἐσημῆναντο. 69. Ven. litt. μ', et μά. omissa: Πρὸς γὰρ αὐ τοῖς ἄλλοις καὶ οἱ δόξαντίς τι λέγειν περὶ τ' ἀνδρός. 70 Mon. ἀπὸ θεωρίας, omissio τίνεται καὶ τὰς περὶ αὐτῶν. restitui ex Par. 1. 2. 71 Mon. ἐνίους. Par. 1. 2. Ven. ὁμοίους, 72 Mon. τό. Par. 2. τά.

όλου βραχία φροντίσαντες, οἷον περὶ σεμνότητος ἀφελείας.

μέ. Μεταφορικῇ ⁷³ ἡ λέξις οὕσα, κυριώτατα γάρ ⁷⁴ καὶ πρῶτως ἐπὶ τῶν τοῦ κόσμου στοιχείων εἴρηται, δευτέρως δὲ ἐπὶ τῶν γραμμάτων, ⁷⁵ ἐκεῖνά τε γὰρ ἀρχὴ παν-
τὸς τοῦ σωματικοῦ καὶ ταῦτα συλλαβῶν καὶ λέξεων· εἰκότως. οὖν καὶ ⁷⁶ τὰς ἰδέας στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς τοῦ ἀρίστου τῶν πολιτικῶν λόγων φησίν.

μζ. Τὸ ὅποια, οἷαν ἔχει φύσιν ἐκάστη τῶν ἰδεῶν, γλυκεῖαν, αἰσθητὴν, ἀφελῇ, δεινὴν, τὸ δὲ ὅπως γίνεται, ¹⁰ διὰ ποίων κατασκευάζεται τόπων, τὸ δὲ τί δύναται, τί τὸ ἀπὸ τῆς μίξεως τῶνδε ἢ τῶνδε τῶν ἰδεῶν ἀποτελεσμα.

μη. Σκοπὸς ἐστὶν τῷ τεχνικῷ ἀπάσας καθ' ἑαυτὰς

⁷³ Ven. litt. μγ'. μδ. omissa: Τὰ γάρ τοι τοῦ Δημοσθένι-
κού λόγου καθάπερ εἰ στοιχεῖα· μέχρι τοῦ· καὶ τί δύναται. Μεταφ.
γὰρ ἡ λέξις οὕσα κυριώτατα· καὶ πρ. ⁷⁴ Mon. γὰρ κυριωτέρα.
Par. 2. γὰρ κυριωτάτη καὶ πρ. Par. 1. κυριώτατα γάρ. ⁷⁵
Par. 1. πραγμάτων. Schol. min. "Α δὲ καὶ· αὖ στοιχεῖά φησιν.
"Ὅσα ἴδμεν γινώσκειν· ὅσα ἐγὼ ἀνέγνων. Τὸ κατὰ μέρος
ἐπὶ τὸ νόημα καὶ λέξιν σχῆμα καὶ τὰ λοιπὰ μόρια τῶν ὁκτώ, οἷς
ἐκάστη ἰδέα γίνεται καὶ θεωρεῖται. Περὶ αὐτῆς σεμνότητος·
τουτέστι σεμνότητος, λαμπρότητος καὶ τῶν λοιπῶν, ἣ περὶ ὧν προ-
είπομεν μορίων. Καὶ τούτου· τοῦ Δημοσθένους. Τῶν με-
ρῶν· τῶν σχημάτων τῆς συνθήκης καὶ τῶν ἄλλων. "Ἐν μέτροις·
"Ἐμμετρα, οἷα τὰ Ἰσοκράτους καὶ Δημοσθένους καὶ τοῦ Θεολόγου·
ποιητικά, οἷα τὰ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου. Καταλογάδην γρά-
φειν ἐστὶ τὸ μῆτε πάντη μέτρων φροντίζειν, ὡς Ὀμηρος τυχόν, μῆτε
ὡς ποιητικῶς γράφειν, ἀλλὰ ἀπαραφυλάκτως καὶ πάντη ἀπαρατη-
ρήτῳ χαρακτηρί. Ποῖα δὲ λέγει μέτρα καὶ ποῖαν ποίησιν, καὶ τί-
νεις οἱ χρησάμενοι τούτοις, εἴρηται ὑμῖν πρὸ ὀλίγου. *ibid.* τὸν πεζὸν
λόγον λέγει. ⁷⁶ καὶ Mon. om. est in Par. et Ven. idem
litt. μζ'. omissa, transit ad litt. μζ'. Τὸ δὲ ὅποια. Litt. μζ'. vide
Vol. V. p. 448. v. 12—15.

πρότερον παραστήσαι 77 τὰς ἰδέας, ὅποσαι τέ εἰσι καὶ ὅποια καὶ ὅπως γίνονται, τὸν δὲ Δημοσθενικὸν χάριν παραδείγματος ἔλαβε τύπον· οὐδὲ γὰρ τις οὕτω φαίνεται διαποικίλας τὸν λόγον. 78

5 ν'. Οὐκ ἴδια, φησὶν, ἐκάστη τῶν ἰδεῶν ἐπιτετήδευται καὶ μελετέτηται παρὰ τῷ ῥήτορι, ἀλλ' ἡ πασῶν ἅμα ἀκριβεστάτη καὶ ἐν τῷ δέοντι παρ' αὐτῷ μίξις τὸν κάλλιστον τῶν πολιτικῶν ἀπεργάζεται λόγων· ὅθεν καὶ Διονύσιος ἐν τῷ πρώτῳ χαρακτήρων κράτιστον εἶναι φη-
10 σιν ἔν πολιτικοῖς λόγοις τὸν Δημοσθενικόν.

νά. Ἀρχεται μετὰ τὴν ἐκκάθαρσιν τῶν λυπούντων ἀποφαντικῶς τῆς διδασκαλίας· τοῦτο γὰρ ἀνδρὸς μάλα ἵ τεχνίτου, τὸ μηδαμῶς κατὰ τοὺς προειρημένους ἀπιστεῖν ἑαυτῷ περὶ ὧν ἂν βούληται λέγειν· ὅρα γὰρ, ὅπως ἀξι-
15 ωματικῶς μηδὲν ἐνδοιάσας προέθιτο μὲν κατὰ τὸν πρῶτον σκοπὸν, τὸν πολιτικὸν καὶ τέλειον ἄ λόγον, ὃν κατ'

77 Mon. καταστήσαι. 78 Mon. τοὺς λόγους. Par. 2. διὰ ποικίλλας τοὺς λόγους. Litt. μθ'. vide Vol. V. p. 445. v. 15—21.

1 Ven. litt. μή. μθ'. omitta: Εἰ μῆλλοι τις ὥς ἐν ἅπαντα ἀκούσασθαι τάδε· οὐ γὰρ ἰδεῶν ἐκάστη ἐπιτετήδ. 2 Ven. χαρακτήρων h. l. repetit. 3 Mon. μᾶλλον. 4 καὶ τέλειον Mon. om. Schol. min. Ταῦτα καὶ εὗρεῖν· τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς μίξεις ἐκάστης ἰδέας. Καθ' ἣν προὔθιμιθα· ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνοι καὶ περὶ τῶν μερῶν διδάξαντες καὶ ἀσαφῶς καὶ τεταραγμένως περὶ αὐτῶν διαλαβόντες. Τὰς ἀρχάς· οἷον ἔθνοια, μέθοδον καὶ τὰ λοιπά. Κἀνταῦθα δώσει· τὸ κἀνταῦθα Ἑρμογίνους ἐστίν· εἶπε δὲ τοῦτο διὰ τὸ τὸν Δημοσθένην ἐκῆσε φάναι· τὸ δὲ πρῶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει. Κριτής δέ· ὥς ἐκὶ παρὰ Δημοσθένει. Φημὶ τοίνυν· εἰ μῆλλοι τις, φησὶν, τοῖν ἴνα λόγον ἐκ τῶν ἐπὶ ἰδεῶν μινυμένων πρὸς ἀλλήλας ἀποτελούμενον. Τάδε σαφήνεια· ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ἰδεῶν. Τούτων δὲ τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν ἐφ' ἑαυτῶν. Τοντέστιν ἄτομοι, ἀδιαίρετοι μένουσιν ἐφ' ἑαυτῶν ἀλήθεια, γοργότης, δυνάτης, κάλλος. Τούτων· ὥς ἡ σημώτης καὶ ἡ παραβολή· οὐ γὰρ συμπλέκονται

ἔξαιρετον ἐκάλεσε Δημοσθενικόν· ἔπειτα διὰ τὴν ἀνάγκην ἐπὶ τὰ ποιοῦντα κατέφυγεν, ἃ δεῖ λαμβάνειν, ὥς ἔν καὶ μὴ κατὰ παράθεσιν, ἀλλὰ συμπεπλεγμένα καὶ δι' ἀλλήλων ἦχοντα· τοιοῦτος γὰρ ὁ Δημοσθενικὸς λόγος.

υβ'. Αἱ μὲν ἔ γάρ ἐνὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν ἀλλήλαις κοι- 5 νωνοῦσιν, αἱ δὲ πλείουσιν, ὥς ἡ καθαρότης τῇ εὐκρινείᾳ, λέξει, κώλοις, συνθήκῃ κοινωνεῖ· καὶ ἡ τραχύτης τῇ σφοδρότητι κατὰ πλείονα.

υγ'. Τοῦτό φησιν, ὅτι εὐρίσκονται ἰδέαι κοινωνοῦσαι ἀλλήλαις, κατὰ ἔννοιαν τυχόν μόνην, ἣ καὶ σχῆμα 10 μόνον· αἱ δὲ καὶ κατὰ ἔννοιαν καὶ κατὰ σχῆμα· κατὰ ἔννοιαν μὲν κοινωνεῖ τραχύτης τῇ ἀκμῇ· αἱ γὰρ ἐπιτιμήσεις, ὥς αὐτὸς φησιν, οὔσαι τραχύτητος ἰδίαί, ποιοῦσι καὶ τὴν ἀκμὴν, ὅτε καὶ κώλῳ καὶ σχήματι μακρῷ καὶ λαμπρῷ ἐξαγγελθεῖεν αἱ ἔννοιαι· κατὰ σχῆμα δὲ κοινο- 15 νεῖ, φησὶν, ἀφέλεια τῇ καθαρότητι, οἷον „Σαννίων ὁ ἔστι δὴ πού τις“ καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ γὰρ καθαρὸν τοῦτο καὶ ἀφελές· κατὰ ἔννοιαν δὲ καὶ κατὰ σχῆμα κοινωνεῖ ἡ ἀκμὴ τῇ σφοδρότητι.

υδ'. Ὁ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἡ καθαρότης τῇ σέμ- 20 νότητι κοινωνεῖ σχήμασι, κώλοις, ἀναπαύσει, τοῖς δὲ κεχώριται· ὥστε τὰ μέρη τὰ ὀκτὼ διαφορὰς καλεῖ· 7 λέγει οὖν, ὅτι κατὰ ἓν μέρος ἡ δύο μέρη κοινωνεῖ ἰδέα, τοῖς δὲ ἄλλοις κεχώριται, ὥστε τὰ μέρη τὰ ὀκτὼ δια-

ἀλλήλαις, ἀλλὰ ἀρκοῦσιν ἑαυταῖς εἰς σύστασιν. Ἐφ' ἑαυτῶν· ἔντὶ τοῦ ἰδικαί. 5. Ven. omissa litt. γά. Τούτων δὲ τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν ἐφ' ἑαυτῶν εἰσιν, ὥς αἱ ἀδιαίρετοι, ἀλήθεια, γοργότης, δεινότης, κάλλος· αἱ δὲ ἔχουσιν ὑφ' ἑαυτὰς, ὥς αἱ διαιρούμεναι, σαφήνεια, μέγεθος, ἥθος, αἱ δὲ κοινωνοῦσιν ἀλλήλαις μίρει τινὶ ἢ καὶ μέρει· αἱ μὲν γάρ. 6 Dem. in Mid. p. 533. 7 Mon. καλεῖ, ὥς μικρὸν ὑστερον λέγει κατὰ ἓν μέρος κ. τ. λ. Par. 2. λέγει οὖν, ὅτι κατὰ ἓν μ. — τὰ ὀκτὼ διαφορὰς καλεῖ, quae lectio est Par. 1., omittit.

φορὰς καλεῖ, ὡς μικρόν ὕστερον εἰσόμεθα· ἢ οὕτως κατὰ διαφορὰν τινα· ἐπειδὴ τὴν τραχύτητα λέγει τυχὸν κοινωνεῖν σφοδρότητι κατὰ ἔννοιαν, οὐ μέντοι καθάπαξ· ἢ μὲν γὰρ κατὰ μειζόνων γίνεται προσώπων, ἢ δὲ σφοδρότης κατὰ ἐλαττόνων· κοινωνουῖσα οὖν κατὰ διαφορὰν τινα, ἐννοία, μεθόδῳ, κεχώρισται σχήμασι, κώλοις.

νέ. Ἐνια γὰρ τῶν παρακολουθημάτων, εἰ τύχοι ταύτης τῆς ἰδέας, καὶ ἕτερα παρέπεται· καὶ κατὰ τοῦτο συμφερομένη διέστηκεν ἑτέροις τρόποις, ὡς προϊόντες ἀποδείξομεν, καὶ συμβαίνει κατὰ διαφορὰν αὐτὰς κοινωνεῖν· οἷς γὰρ, εἰ τύχοι, συμφέρεται μιᾷ τῶν ἰδεῶν, τοῖς ἀπὸ τῆς ἑτέρας χωρίζεται.

νς. Περὶ μὲν τῶν ἰδιωμάτων ἐκάστης ἰδέας ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπερίθετο λέγειν, ἀναγκαῖον ἡγησάμενος περὶ τῶν κοινῶν πρῶτον εἰπεῖν, ἐξ ὧν πᾶς πέφυκε γίνεσθαι λόγος· τάχα γὰρ ἂν ἡ τούτων διδασκαλία συντελέσει πρὸς ῥαδίαν τῶν κατὰ μέρος κατάληψιν· ὅτε καὶ τὰς ὑποβεβηκυίας τισὶ τῶν προειρημένων ἰδεῶν προθέντες, ἐξ ὧν πεφύκασιν γίνεσθαι, λέγοιμεν, ὥστε προλαμβάνειν τοὺς δὲ τὴν τῶν κοινῶν διδασκαλίαν· εὐμαρίστερον γὰρ πῶς ὁ ταῦτα καταλαβὼν παρακολουθήσει τοῖς ὑπολοίποις.

α. Αἱ μὲν γὰρ τῶν ἰδεῶν μονοειδεῖς ἔχουσι τὰς ἐννοίας, ὡς ἡ καθαρότης, αἱ δὲ καὶ μέχρι τριῶν καὶ τεττάρων προέρχονται τόπων, ὡς ἡ σεμνότης καὶ εἴ τι νεῖς ἕτεραι ταύτῃ ὅμοιαι, ὡς αἱ ἱστορικαί· καὶ γὰρ αὐταὶ διὰ τὸν χρόνον πλησιάζουσι ταῖς μυθικαῖς, ὡς καὶ Θουκυδίδης φησί· καὶ ὅσαι τὰ ταῖς αἰσθήσεσιν ἡδέα ἔκφραζουσιν, ὄψει, ἀκοῇ, ὁσφρήσει, γείσει, ἀφῇ, ὡς Ὅμηρος· 10

8 αἱ μὲν γὰρ τῶν Mon. per lacunam om. Ven. praemittit: Ἄπας τοίνυν λόγος ἔννοιαν ἔχει πάντως τινά, ἢ ἐννοίας. Litt. γγ—ς. om. 9 Mon. ἰδέαις. 10 Il. ε. 347.

Τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δια φύιν νοθηλία ποιήν,
 Λωτόν τ' ἐρσηντία ἰδὲ κρόκον ἥδ' ὑάκινθον,
 καὶ Σαπφῶ ¹¹.

Ἄμφι δ' ὕδωρ

Ψυχρὸν κίλαδεῖ δι' ὁσδωρ

Μαλίνων,

καὶ

Οἶον ¹² τὸ γλυκύμαλον ¹³ ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὁσδω;

Ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ, λελάθοντο δὲ μαλοδροπῆες. ¹⁴

Οὐ μὲν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' αὖκ' ἐδύναντ' ἐφικίσθαι,

10

καὶ Θεόκριτος

Ἄδν ¹⁵ δὲ τοῦ ¹⁶ θέρειος παρ' ὕδωρ φύον αἰθριοκοιτήν. ¹⁷

καὶ

Ἦς μίλι τοι ¹⁸ γλυκὺ τοῦτο ¹⁹ κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

β. Ἡ ἔννοια ἐνεργοῦσα ποιήσῃ τὴν μέθοδον· ἡ ¹⁵
 γὰρ ἔννοια ἀναλογοῦσα τῇ ψυχῇ, ὅταν μὲν ἡρεμῇ καὶ
 μένῃ καθ' ἑαυτήν, οὐδὲν ἀποτελεῖ· κινουμένη δὲ ποιᾷ
 τι, καὶ τοῦτο καλεῖται μέθοδος· ἡ περὶ τὴν ἔννοιαν, καὶ
 οὐ μόνον ἡ ἔννοια ψυχῆς τάξιν ἐπέχει, καὶ ἡ μέθοδος
 τῆς κινήσεως, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἡ λέξις τοῦ σώματος· ὥσπερ ²⁰
 γὰρ οὐ δυνατόν ἐνεργεῖν τὴν ψυχὴν ἄνευ σώματος, οὕ-
 τως καὶ τὴν ἔννοιαν οὐχ οἷον τε χωρὶς λέξεως· ἀναλο-

11 Mon, σάμφοις. Fragm. IV, ed. Gaisf. Codd. δὲ ὕδωρ,

12 Sapph. Fragm. XLVI. ὡς γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὕ-

σδω. cfr. Schneidewin ad Ibyci Rheg. rell. p. 119. 13 Mon,

Par. 1, γλυκὺ μᾶλλον εὐρίσκεται, Par. 2, μᾶλλον εὐρέθεται. Ven.

μᾶλον ἐρεύθεται. 14 Abest haec vox a lexicis; Mon. et Parr.

μαλοδροπῆες. Ven. μαλοδροπῆες. Etymol. δρεπιῖς, ubi Hesych.

δρεπιῖς. vide Steph. Thes. s. v. δρέπω, p. 3424, ed. Valpy.

15 Id. VIII. 78. Mon, αὐτὴ δὲ. Par. 1, αὐτὴ. omisso sq. δὲ.

16 Mon, et Par. 1, τό. Ven, τῷ. Par. 2, τῷ θέρειος. 17 Mon.

αἰθριοκίτη. Parr. et Ven. αἰθριοκοίτη. 18 Theocr. Id. III.

54. Mon, μίλιτος. Ven, μίλιτι. Par, μίλι τοι. 19 τοῦτο Par,

1, om.

γεῖ γὰρ ἡ λέξις τῷ σώματι, καὶ ὥσπερ ἐν τῷ σώματι
 εἰσιν αἱ μορφαί, οὕτως ἐν τῇ λέξει τὰ σχήματα· καὶ δὴ
 πᾶσας τὰς τοῦ σώματος ιδιότητας εὗροις ἂν ἐπὶ τῆς λέ-
 ξεως, ὥσπερ καὶ τὰς τῆς ψυχῆς ἐπὶ τῆς ἐννοίας· ἔστι
 5 μὲν γὰρ αὐτῇ σχήματα, καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων αἱ
 μορφαί, μαλ' μακρὰ καὶ βραχέα κῶλα, τάξιν τοῦ μεγέ-
 θους ἐπέχοντα, καὶ ²⁰ σύνθεσις ὁμωνύμως κ. τ. λ. Vol.
 V. p. 449. γ. 24—27. Οὕτως κατὰ πάντα παραπλήσιος
 ὢν ²¹ ὁ περὶ τῶν ἰδεῶν λόγος τῷ προτεθέντι ²² πολλα-
 10 χῶς ὑφ' ἡμῶν παραδείγματι τούτῳ μόνον διέστηκε, τῷ
 μὴ κατ' ἀνάγκην ἐκ τῆς λέξεως συγκαθέλκεσθαι τὴν
 διάνοιαν, ὥσπερ ἐκ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν· αὕτη γὰρ
 πάντα ποιεῖ τῇ ἰδίᾳ βουλήσει καταδουλοῦσα τὸ σῶμα·
 ἐπειδὴν δὲ μὴ δυνηθῇ, συγκαταφέρεται καὶ αὕτη πρὸς
 15 τὴν ἐκείνου κρασί· πρόδηλον γὰρ, ὥς τὸ ἡττώμενον
 κυβερνᾶται τῇ βουλήσει τοῦ κρατήσαντος, καὶ πολλὰ
 μὲν αἰρέσεις φέρονται φιλοσόφων πρὸς τὸν τῆς ψυχῆς
 καὶ τοῦ σώματος λόγον· οἱ μὲν γὰρ Στωικοὶ λέγουσι
 μὴ εἶναι ψυχὴν, ²³ ἄλλ' ἐκ τῆς κράσεως τῶν στοιχείων
 20 ἀποτελεῖσθαι τὴν γένεσιν· ὅταν μὲν γὰρ πλεονάσῃ τὸ
 θερμὸν, ποιεῖ τὸν λέοντα, ὄθεν, φασί, ²⁴ καὶ θυμικός
 ἔστιν· ὅταν δὲ κατὰ λόγον καὶ σχεδὸν ἐξ ἴσου συνέλθῃ,
 ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον· ταύτης τῆς δόξης προστάτης ἐγένε-
 το καὶ Γαληνός· ἕτερον δὲ πάλιν ἄλλας τερατολογίας
 25 καὶ λήρους εἰρήκασιν· τὸ γὰρ τοιόνδε σῶμα, φασί, πρὸς
 τὴν οἰκείαν κατασκευὴν τοιαύτην ἐπιλεξάμενον λαμβάνει
 καὶ τὴν ψυχὴν· οἱ δὲ περὶ Πλάτωνα ²⁵ τῆς προτέρας
 δόξης εἰσιν, ἣν καὶ προτεθεῖκαμεν, καὶ δοκεῖ μᾶλλον
 ἔχειν καλῶς· ἡ γὰρ ψυχὴ τὴν ἀρχὴν ἐνοικήσασα τῷ σώ-

20 Mon. κατά. 21 παραπλήσιος ὢν — — — διέστηκε τῷ
 μὴ κατ' ἀνάγκην Par. 1. om. 22 Mon. τῶν προτεθέντων π. ὅ.
 ἢ. παραδείγματα. 23 Mon. ψυχρόν. Parr. ψυχὴν. 24 Codd.
 h. l. et paullo post φησί. 25 Mon. ἡ δὲ περιπλάτεια.

ματι βιάζεται μὲν αὐτὸ δουλαγωγεῖν· ἐνικηθεῖσα ²⁶ δὲ καταφέρεται καὶ μοχθηρὰν ἀναλαμβάνει προαίρεσιν· ἐπὶ δὲ τῆς ἐννοίας οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῇ ²⁷ βούλησιν οὕτω ποιῆται τὴν πᾶσαν τοῦ λόγου μεταχείρισιν. ²⁸

γ'. Σύνθεσις ἐστὶν ἡ τῶν λέξεων ἁρμονία· ἀνάπανσις δὲ ἡ πλήρωσις καὶ τὸ ἀπαρτίσαι τὴν διάνοιαν, ὅπερ ἐν τῇ ἀναγνώσει ἐστὶν ἡ στιγμή· ῥυθμός δὲ ἐστὶν ἡ ποιὰ ἀπήχησις· ἵνα δὲ σαφέστερον διαλάβωμεν, ἐννοία μὲν ἐστὶν ἐκείνο αὐτὸ τὸ νόημα, τὸ ὀρμηθὲν ἀπὸ τῆς ψυ- ¹⁰ χῆς, τυχὸν τὰ διανοηθῆναι Ἑρμογένῃ ἐκθέσθαι, τί ἐστι φύσις ἐκάστης τῶν τρισκαίδεκα στάσεων· μέθοδος ¹⁹ ἡ ἐπεξεργασία καὶ μεταχειρίσις τοῦ τοιούδε νοήματος, καὶ πρὸς τὸ τοιόνδε ἢ τοιόνδε ἐπινόημα μετάβασις καὶ ὑπαλ-

26 Mon. ἐκοιμηθεῖσα. Parr. ἐνικηθεῖσα· 27 Mon. αὐτοῦ.

28 Mon. μεταχειρίσιν. Par. 1. μεταχειρίσιν. Par. 2. διαχειρίσιν. 29 Parr. add. Μέθοδον καλεῖ τὸ τῆς ἐννοίας σχῆμα· ἰστέον, ὅτι ἄλλοι τεχνογράφοι τρία φασίν, οὐχὶ ὀκτώ· γνώμην, οἶον τὸν νοῦν, σχῆμα, τοιούτοι τὸν τύπον τοῦ λόγου, ἀπαγγέλλαν, δι' ἧς ἀπαγγέλλεται τὰ πράγματα. Schol. min. μέθοδον τὴν οἰκονομίαν, τὸ πῶς δεῖ ἐκβάλλειν τὰ νοήματα, ἢ καὶ εὐθεῖαν ἢ κατὰ γενικὴν, ἢ τὰ καθεξῆς. Καὶ λέξιν· συνυπακουστέον τὸ ἔχει, ἢ καὶ λέξιν ἔχει. Ἡ χούτοις· ἐχρῆν ταύταις εἰπεῖν, ἀλλ' ὥς πρῶτα εἰλαβε τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν μέθοδον, ἤγουν τὴν μεταχειρίσιν καὶ κλήσιν τῆς ἐννοίας, καὶ τεχνολογίαν, καὶ τοιόνδε ἢ τοιόνδε μεταμόρφωσιν. Ἰδιότητα· ἡ μακρὰ ἐστὶν ἢ βραχεῖα, ἡ σιμνὴ ἢ τραχιῖα. Συνθέσεις· αἱ τῶν λέξεων ἁρμογαί. Ἀναπάυσεις· ἐνθα καταλήγει τὸ πῶλον καὶ τὸ κόμμα. Συνιστάμενον· ὃ γὰρ τοιούδε ἢ τοιούδε ἦχος ἐν τοῖς λοιποῖς ἡπιά θεωρεῖται. Ἀναπαύσθαι· ποτὲ μὲν εἰς διουλλαβίαν, ποτὲ δὲ εἰς τρισυλλαβίαν. Τὸν ῥυθμόν· ἢ λεῖον, ἢ σφοδρόν, ἢ τραχύν. Ἔστω γὰρ· ὅτι ἡ γλυκύτης ἐπιτασίς ἐστιν ἀφελείας, ἡ δὲ ἀφέλεια ἀνάγεται ὑπὸ τὸ ἦθος, ὥς καὶ αὐτὸς ὑπερόν φησι.

- λαγῇ· λόγος δέ ἐστιν εἶτουν ἢ λέξις, αἱ συλλαβαὶ, αἱ πε-
 ριπλεκόμεναι τῇ τε πρώτῃ ἐννοίᾳ, τῇ τε ταύτης μεθόδῳ
 καὶ τοιαῦδε μεταχειρίσει· σχῆμα δὲ τοῦτό ἐστιν ἐν λέξει,
 ὅπερ ἐν τῇ ἐννοίᾳ μέθοδος· ἐκείνη γὰρ τὴν ἐννοιαν τοι-
 5 ἀνδε παρίστησιν ἐν τῇ μεταχειρίσει, καὶ τοῦτο τὴν λέξιν
 τοιάνδε ἢ τοιάνδε ποιεῖ ἀμειβομένην ³⁰ κατὰ πνεῦμα τυ-
 χὸν ἐκφέρεισθαι ἢ κατὰ ἀντίθετον ἢ κατὰ περίοδον. κῶ-
 λον δὲ καὶ κόμμα τί ἐστι, πολλάκις μὲν ἑμαυτοίς, ἀλλὰ
 μὴν καὶ ἐν τῷ περὶ πνεύματος, ὅπερ ἐστὶ τέταρτον κε-
 10 φάλαιον τοῦ τετάρτου τόμου τῶν περὶ εὐρέσεως· συνθή-
 κη δὲ ἐστὶν ἢ ποιά σύνθεσις καὶ ἀρμολογία τοῦ λόγου.
 ἀνάπαυσις δὲ ἐστὶν ἢ κατάληξις τοῦ λόγου ἣτουν τῶν
 κώλων ἢ κομμάτων, οἷς ἐκφέρεται. Ῥυθμὸς δὲ ἐστὶν
 ὁ ποιὸς κ. τ. λ. Vol. V. p. 450. v. 5. — p. 452. v. 8.
 15 ἔ. Ἐπεὶ τὸ λεγόμενον ἔδοξεν ἀσαφὲς εἶναι, βούλεται
 διὰ παραδειγματὸς αὐτὸ σαφηνίσαι· οὐ γὰρ ἕτερος ὑπε-
 λείπετο τρόπος αὐτῷ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ τε πράγματος
 ἀγνοουμένου καὶ τοῦ ὀνόματος· ἔτι δὲ καὶ κωλύοντος
 ἑτέρου λόγου τὰ παρακολουθήματα λαβεῖν πρὸς τὸ παρα-
 20 στήσαι τοῦ ζητουμένου τὴν φύσιν· τάχα γὰρ ἐνταῦθα
 τὴν πᾶσαν πραγματείαν κατηνάλωσεν, εἴπερ ὅλως ἐκ τοί-
 των ἐπεχείρησε διασαφηνίσαι τὸ λεχθέν· τὴν γὰρ πᾶσαν
 περὶ ταῦτα ποιεῖται σπουδὴν· εἰ δ' ἐκ τῶν παρακολουθη-
 μάτων οὐκ ἠδύνετο τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἐκ τοῦ
 25 ὀνόματος· ὅταν γὰρ ἀγνοῖται τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ ὁ λό-
 γος, ἀμφισβητηθήσεται δηλαδὴ καὶ τὸ ὄνομα. τί λοι-
 πόν, ἢ καταφυγεῖν ἐπὶ τὰς παραδειγματικὰς πίστεις;
 καὶ ᾗ λαβὼν τὴν γλυκύτητα μέρος οὔσαν τοῦ παντός
 λόγου, παρίστησιν ἡμῖν ἐκ ταύτης τὸ προειρημένον, ἀλλ'
 30 οὐκ οἶδα, πῶς ἂν καλέσοιμεν παράδειγμα τὸ μῆτε ὅμοιον
 ὁμοίῳ μῆτε γνωρίμον γνωρίμῳ ἢ ³¹ ἀγνοουμένῳ· καὶ

30 Mon. ἀμειβομένοι, scripsi ἀμειβομένην.

31 γνωρίμῳ ἢ

abest a Mon. et Par. 2., recepi ex Par. 1.

γὰρ καὶ μερικόν ὃν ἐκ τοῦ ζητουμένου ληφθὲν ἐτέθη
 πρὸς ἀπόδειξιν, καὶ αὐτὸ τὴν ἀρχὴν ἀμφισβητούμενον
 ὃν, οὐκοῦν δεῖγμα μᾶλλον καὶ οὐ παράδειγμα τὸ τοιοῦ-
 τον, ἃ τε ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑποκειμένου ληφθὲν· ἀλλὰ νῦν
 ἢ καταχρηστικῶς οὕτως ἐκάλεσεν, ἢ κατὰ ἕτερον ὥσως δ
 λόγον· εἰδὼς γὰρ μάλιστα περὶ τοῦτο ³³ καταφερομένους
 ἡμᾶς, ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι τοῦ παραδείγματος· ἐπεὶ
 τοι καὶ τὴν γλυκύτητα δια μόνον τοῦτο τέθεικε· μυθι-
 κή γὰρ οὔσα μᾶλλον καὶ συγγενὴς κατὰ τι τῇ ποιητικῇ
 προκαλεῖται τοῖς ἐντυγχάνοντας, προθυμότερον αὐτῆς 10
 ἀντιλαμβάνεσθαι διὰ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ἀνεκτόν τῆς συν-
 θήκης· φιλεῖ γὰρ ἔχειν μάλιστα τὰς τε ἐννοίας μυ-
 θικὰς καὶ ἀφελεῖς, ὥς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς δειχθήσεται
 λόγῳ.

ς'. Ὡς ³³ Δημοσθένης ἐν πολλοῖς τῶν ἰδιωτικῶν ἀπ' 15
 αὐτῶν ψιλῶν ἀρχόμενος τῶν πραγμάτων, καὶ ἐν τῷ κα-
 τὰ Σπυδίου κ. τ. λ. Vol. V. p. 452. v. 11. — p. 453. v. 12.
 Καὶ ἄς ἐν τῷ πρώτῳ Φιλιππικῶν τὸν περὶ τῶν θεωρι-
 κῶν λόγον οὐ προηγουμένως, ³⁵ ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐκίνη-
 σεν, ὑποβάλλων μετὰ τὸ εἰπεῖν περὶ χρημάτων καὶ ἄλ- 20
 λων τινῶν. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ σὺν ἀφηγήσει συνεξίεναι
 καὶ προηγουμένως, ἀλλὰ μὴ ἐξ ὑποβολῆς ἢ πως ἐτέρως,
 οὐ περὶ τῆς καθόλου μεθόδου ἔφη ὁ Ἑρμογένης· ἢ γὰρ
 οὐ ψευδὴς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡλίθιος ἔδοξεν ἂν ὁ λόγος
 αὐτῶν, ἀλλὰ μέθοδον εἶπε τὰ τοιαῦτα μόνης τῆς ἐννοίας 25

33 Mon. τούτων. 33 Ven. litteris β' — ε. omissis: Τὸ
 προηγουμένως καὶ σὺν ἀφηγήσει αὐτὰς διεξίεναι, ὡς Δημοσθ. κ. τ.
 λ. 34 Ven. post οἶοντε ψεύδεσθαι transit ad Litt. ἢ. Καὶ ὅση
 δριμύεια. 35 ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐκίνησεν — — — ἀλλὰ μὴ ἐξ ὑπο-
 βολῆς Par. 1. om. In Mon. ipso confusio est: post ἄλλων τινῶν
 enim infertur: ἰστέον δὲ, ἐκίνησεν, ὑποβάλλων μετὰ τὸ εἰπεῖν περὶ
 χρημ. καὶ ἄλλων τινῶν, ὅτι τὸ κ. τ. λ. Justum ordinem habet
 Par. 2.

τῆς γλυκύτητος, ὃ ἐστὶν ἀληθές τι καὶ ἀκριβές, ὁμοίως δὲ καὶ λέξις καὶ τὰ λοιπὰ μόρια ³⁶ μόνῃς ἴσθι τὸν τεχνικὸν λέγειν τῆς γλυκύτητος, οὐ τὰ καθόλου.

ζ. Μέθοδον καλεῖ τὸ τῆς ἐννοίας σχῆμα· προηγου-
 5 μένως δὲ εἶποι ἂν τις, ὅταν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ψιλὸν ἀφηγῇται καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχηται, μηδὲν ἐξωθεν ἐφελ-
 κόμενος, ὡς ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος, ³⁷ „ὑβρισθεῖς, ὧ ἄν-
 δρες, καὶ παθὼν ὑπὸ Κόνωνος τοιαῦτα.“ καὶ ἐν τῷ πρὸς
 Σπουδιαν. ³⁸ „ἀδελφὰς ἔχομεν, ὧ ἄνδρες, γυναῖκας ἐγὼ
 10 καὶ Σπουδίας οὕτως.“ τοῦτο γάρ ἐστι προηγουμένως,
 ἐπεὶδὴ ὁ περὶ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος λόγος προη-
 γεῖται καὶ ἐν ἀρχῇ τέτακται· ἄλλ' οὐχ ἔπεται τινι τῶν
 ἐξωθεν· ὑποβολὴ δὲ ἐστὶν, ὅταν ἑτερόν τι προτάξαντες
 ὑποβάλλωμεν καὶ ἐπενέγκωμεν, ὃ βουλόμεθα, ὡς ἐν πρῶ-
 15 τῳ Φιλιππικῶν Δημοσθένους τὸν περὶ θεωρικῶν λόγον
 οὐ προηγουμένως, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐκίνησεν, ὑποβαλὼν
 μετὰ τὸ εἰπεῖν περὶ χρημάτων καὶ ἄλλων τινῶν.

η. Λέξις ³⁹ δριμυτιὰ ἐστὶν ἢ μὴ ⁴⁰ κυρίως μὲν ἐπι-
 τιγος κειμένη, κατὰ δὲ τινα μεταφορὰν ἐναργῶς δοκού-
 20 σα τοῦ προκειμένου ἄπτεσθαι, ⁴¹ ὡς παρὰ Ξενοφῶντι
 μὲν ἐν κυνηγετικῇ ἢ φιλανθρωπία ἐπὶ κοινῶν κειμένη ⁴²
 διὰ τὸ σφόδρα φιλοσύνηθες τοῦ ζώου, ⁴³ παρὰ δὲ Εὐρι-
 πίδῃ ἢ φιλάνδρεια ἐπὶ ψόγου πρὸς Ἑρμιόνην ὑπ' Ἀνδρο-
 μάχης εἰρημένη· ⁴⁴

25 Μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλάνδρεια; γύναι,
 Ζήτη παρελθύν.

καὶ

36 Mon. μόνως. 37 in Con. init. 38 in Spud. init.

39 Litt. ἢ. exstat apud Sicel. 40 Mon. μὲν. Sch. min. Αἱ τὴ
 τῆς καθαρότητος· ὡς αἱ Ἀνσίου καὶ Ἰσοκράτους σχεδὸν πᾶσαι
 μαθήσῃ καὶ ἐν καθαρότητι, ἢ ἐστὶ μία τῶν ὑποβεβηκότων τῇ σα-
 φηνείᾳ. 41 ἄπτεσθαι Mon. Par. om.· recepi ex Ven. Sicel.

42 Sicel. κειμένη ἐπὶ κοινῶν. 43 Sicel. addit: ἐν τοῖς ἀνθρώ-
 ποις. 44 Androm. 228.

καὶ παρὰ τῶν νεωτέρων τινι, τὸ ἵπποδάμοιο χαλινού, ⁴⁵
 ἐναργέστατα ἐπὶ τοῦ χαλινοῦ εἰρημένον, καὶ παρὰ Δημο-
 σθένει· „ἐγὼ δὲ οὐ δέδοικα, εἰ ζῇ ἢ τέθνηκε Φίλιππος,
 ἀλλ' εἰ τῆς ⁴⁶ πόλεως τέθνηκε τὸ τοὺς ἀδικοῦντας μισεῖν
 καὶ τιμωρεῖσθαι.“ 5

θ'. Λέξις δριμεῖά ἐστιν ἡ ὥσπερ ἐμφαντικὴ καὶ νοῦν
 δηλοῦσα ἕτερον, παρ' ὃν σημαίνει, ὡς ἐν τῇ Εὐριπίδου
 Ἀνδρομάχῃ,

Μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλάνδρῃ, γύναι,

Ζήτει παρελθεῖν. 10

οὐ γὰρ σημαίνει ἡ λέξις τὸν τὸν ἄνδρα φιλεῖν, ἀλλὰ τὴν
 ἀκολασίαν καὶ τὸ μοιχεύεσθαι.

ι. Δριμεῖα λέξις ἐστίν, οἷον τὸ φίλανδρος· τοῦτο
 γὰρ ἐν μὲν τῇ συνηθείᾳ ⁴⁸ τὴν σάφρονα δηλοῖ, παρὰ δὲ
 Εὐριπίδῃ τὴν διαβεβλημένην· ἡ γὰρ δριμεῖα λέξις τὰ ἐν ¹⁵
 τῇ συνηθείᾳ λεγόμενα θέλει μετατρέπειν ἐπὶ ἑτέρων ση-
 μαινομένων, κυρίως μέντοι λεγομένων, ὡς ἔχει παρὰ Ξε-
 νοφῶντι ⁴⁹ φιλάνθρωποι κύνες.

ια. Διηρημένη μὲν, ⁵⁰ ὡς τὸ, κατὰ μῆρ' ἑκάη, ⁵¹
 καὶ, κατὰ ταῦρον ἐδηδώς, ⁵² καὶ, διὰ τε σκόλοπας καὶ ²⁰
 τάφρον ἔβησαν· πλατεῖα δὲ, ὡς τὸ, βοόωσι, Πηληϊάδεω.

ιβ'. Διαιρέσις ἐστίν, ὅταν λέξις περισπωμένη εἰς δύο
 διαιρηῇται, πυλὼν πυλέων· ἐν δὲ τῷ περὶ σεμνότητος πλα-
 τεῖαν εἶναι λέγει λέξιν ὁ τεχνικὸς τὴν διὰ τοῦ α καὶ ἡ
 καὶ ὦ. διανοίγει ⁵³ γὰρ τὸ στόμα ἢ ταῦτα ἔχουσα λέξις ²⁵

⁴⁵ Mon. ἵπποδαμιοχαλινού. ⁴⁶ Codd. τὸ τῆς πόλ. Dem.
 de fals. leg. p. 434. τὸ om. ⁴⁷ Sicel. τυραννίσθαι. idem ad-

dit, quod exstat inter schol. min. Parr. Λέξις δριμεῖά ἐστιν ἡ
 ἐμφαντικὴ καὶ μεταφορικὴ, ὥσπερ λέγει φιλάνθρωπους τοὺς κύνας
 καὶ φιλάνδρους τὰς πόρνας γυναῖκας [γυναῖκας Par. om.] 48

⁴⁹ Mon. Par. 1. συνηοία. Par. 2. συνη. quod magis placet. ⁴⁹ de
 venat. III. 9. ⁵⁰ Ven. Τῆς ποιητικῆς ἢ μὴ διηρημένη μηδὲ πλα-
 τεῖα φύσει. ⁵¹ Il. A. 464. ⁵² Il. P. 542. ⁵³ Mon. διάρρια.

Rhetor. VII. 2.

καὶ ὄγκον ποιεῖ καὶ πλείονα χρόνον ἐπέχει· οὐ βούλεται οὖν τὴν ἐκ τούτων συνισταμένην ἀρμόττειν γλυκύτητα,⁵⁴ ἀλλὰ τὴν διὰ μακρῶν μὲν συλλαβῶν, οὐ μέντοι φύσει, ἀλλὰ θέσει, ὡς ἔχει τὸ Πάτροκλος, τὸ γὰρ α μακρὸν γίνεταί διὰ τοῦ τ καὶ ρ. τὸ δὲ ο διὰ τοῦ κ καὶ λ.

ιγ'. Ἀρμόττει, φησί, ταύτη καὶ ἡ ποιητικὴ λέξις πλήν τῆς διηρημένης,⁵⁵ τῆς βοόωσι καὶ τῆς φύσει πλατείας, ὡς ἔχει τὸ Πηληϊάδεω.

ιδ'. Χωρὶς ἐπεμβολῆς,⁵⁶ ἤγουν μεταξυλογίας·
10 ἐπεμβολὴ γάρ ἐστι τὸ μεταξὺ τῆς ἀκολουθίας τοῦ διηγῆματος ἔξωθεν τι ἐπεμβάλλειν,⁵⁷ οἷον κ. τ. λ. Vol. V. p. 453. v. 24. — p. 454. v. 5.

ιε'. Ἔστι⁵⁸ μὲν ἱκανὸς σφόδρα ὁ λόγος ὁ περὶ κόμματος⁵⁹ καὶ κώλου καὶ περιόδου, ἀναγκαῖον δὲ διὰ τὸ
15 τοῖς λεγομένοις δύνασθαι παρακολουθεῖν βραχεῖα περὶ αὐτῶν εἰπεῖν· ὡς γὰρ πρὸς εἰδότας ὁ τεχνογράφος διαλέγεται· ἔστι τοίνυν κόμμα μὲν λόγος διάνοιαν δηλῶν ἐν δύο ἢ τρισὶ λέξεσιν, ὡς τὸ, μηδὲν ἄγαν, γινῶθι σαυτὸν, τὸ δὲ τέλειον κόμμα ἐπρωδῶ μετρεῖται, ὅς ἔχει συλ-
20 λαβὰς ὀκτώ· κῶλον δὲ ἐστι μύριον λόγου συγκείμενον

54 Mon. Par. 2: γλυκύτητα. 55 Par. ad marg. γρ. καὶ μὴ διηρημένη, οἷον ἐὰν ἡ φωνὴ ἢ μεγάλη, οἷον ἐστὶ τὸ βοῶ, βοῶν. ἡ δὲ διηρημένη, ἵνα μὴ ᾧσι χασμωδίαί ἐν ταῖς λέξεσιν, ἢ μὴ κατὰ διαιρίσεις γινόμεναι, ὡς τὸ βοῶ, ποιέων καὶ τὰ παραπλήσια. 56 Sch. min. ἵνα μὴ ἐπεμβάλῃς μεταξὺ τοῦ κώλου καὶ τῆς ἐννοίας ἔτερόν τι. 57 Par. 1. ἐπεμβαλεῖν. Mon. Par. 2. ἐπεμβάλλειν. 58 Ven. litt. ιβ' — ιδ'. omissis: Αἱ τε τῆς καθαρότητος ἅπασαι, ὡς αἱ Ἀνσίου καὶ Ἰσοκράτους πᾶσαι, κῶλα δὲ τὰ ὀλίγα τῶν κομματικῶν μεῖζονα, ἢ καὶ τὰ κομματικὰ αὐτά. 59 Sch. min. τὰ κομματικά· τὸ ἀθανάτων ἐπ' αἰῶν ἀρετὴν ἐπαινέσομαι. Τὰ τοῦ λόγου μέρη· οἷον ἀγαθὸν ἄνθρωπος· ἀγαθὸν μία λέξις, καὶ τὸ ἄνθρωπος ἑτέρα· οὐ μὴν ἢ παντάπασι χασμωδίας ἔχουσα. Ἡ ἀνειμένη· ἢ ἔχουσα χασμωδίας ὀλίγας.

ἐξ ὀνομάτων πλειόνων, ⁶⁰ τελειοῦν τὴν ἐπὶ μέρους διάνοιαν, ὡς τὸ „ἀντὶ πολλῶν, ὧ Ἀθηναῖοι.“ ⁶¹ μέτρον δὲ αὐτοῦ ἐκκαίδεκα συλλαβαί· τὸ δὲ σχοινοτενές καὶ μέχρι εἴκοσι προέρχεται συλλαβῶν· περίοδος δὲ ἐστὶ μόριον συγκείμενον ἐκ κώλων δύο ἢ καὶ πλειόνων, ἀρχὴν ἔχον καὶ ⁵ κατάληξιν τελειοῦσαν τὴν διάνοιαν, ⁶² ὡς τὸ, „ἄνδρες δικασταί, μάλιστα μὲν ἔνεκα τοῦ νομίζειν συμφέρειν τῇ πόλει λελύσθαι τὸν νόμον, εἴτα καὶ τοῦ παιδὸς εἵνεκα τοῦ Χαβρίου ὡμολόγησα τοῦτοις, ὡς ἂν οἴος τε ὧ, συνερεῖν.“ 10

ις. Ἡ κεχηνηυῖα καὶ συγκρουσμῶν πλήρης· εἰ γὰρ πάντῃ διεστιχηυῖαν λάβωμεν, διεσπασμένη εὐρεθήσεται καὶ ἄρρυθμος. ⁶³

ις. Διεστιχηυῖα ἐστὶν ἡ λελυμένη καὶ κεχηνηυῖα· κεχηνηέναι δὲ φάμεν λέξιν, ὅταν μὴ συμφώνοις συμπλέκηται ¹⁵ τὰ φωνήεντα· οὐ τοσοῦτον οὖν αὕτῃ θέλγει, ὡς ἡ κεκραμένη φωνήεσι καὶ συμφώνοις· τινὲς δὲ καὶ τὴν συγκρουσμὸν συμφώνων ἔχουσιν ἄλλοτριαν γλυκύτητος ὡς ἀπόκροτον εἶναι φασιν.

ιη. Βάσις ⁶⁴ λέγει τοὺς μετρικοὺς πόδας, οἷς ἐπιβέβηκεν ὁ λόγος, ὥσπερ τὰ ζῶα τοῖς ποσὶ· βάσις δὲ 20

60 Mon. iterum infert: ἢ τρισὶ λέξεσιν, ὡς τὸ μηδὲν ἄγαν.
61 Ol. I. init. 62 τὴν διάνοιαν Mon. om. recepi ex Ven. et Parr. — Dem. in Lept. iq. 63 Mon. ἄρρυθμος. v. 15. συμπλέκεται. et v. 16. θέλει, scr. θέλγει. 64 Ven. litt. ις. ις. omissis: Οὐ μὴν γε πάντῃ διεστιχηυῖα ἢ κεχηνηυῖα καὶ συγκρουσμῶν πλήρης· κατὰ δὲ τὰς βάσεις ἢ δακτυλική. Sequentia communia habet cum Par. [usque ad: θίσις δὲ ἐστὶ μέρος ποδὸς τὴν ὀρμὴν κάτω λαμβάνον, quae verba Par. om.] Βάσις καλεῖται ἡ κατάμυξις τῶν κώλων, ἢ καὶ ἀνάπαυσις λέγεται, μεταφορικῇ δὲ ἐστὶν ἡ λέξις ἀπὸ τῶν χορευτῶν· τὴν γὰρ ἐν χοροῖς βύσιν ὀρίζονται οὕτως οἱ μουσικοί· βύσις ἐστὶν ἄρσεως καὶ θίσεως ποδῶν σημείωσις· ἄρσις δὲ ἐστὶ μέρος ποδῶν τὴν ὀρμὴν ἄνω λαμβάνον (Par. καταλαμβάν.) θίσις δὲ ἐστὶ μέρος ποδὸς τὴν ὀρμὴν κάτω λαμβάνον.

ἔστιν ἡ σύνταξις τῶν ποδῶν· τὸ μὲν γὰρ ἡρωϊκὸν κατὰ πόδας μετρεῖται, ἐπειδὴ ἐξ ἰσοχρόνων ποδῶν συνέστηκε, δακτύλου τυχὸν καὶ σπονδείου.

ιβ'. Ἀνάπαισις ⁶⁵ μὲν ἔστιν ἡ κατάληξις τῶν κώλων, βεβηκυῖα δὲ ἡ εἰς πλείους καταλήγουσα μετὰ τὸ πληροῦν τὴν διάνοιαν καὶ τὸ πλὴν αὐτὸς αὐτῶ.

κ'. Ἀπὸ γὰρ τῆς τοιαύτης συνθήκης τῆς λέξεως καὶ τῆς ¹ καταλήξεως τῶν κώλων ὁ τοιόσδε συνίσταται ῥυθμός· ῥυθμός δὲ ἔστι χρόνος διηρημένος ὑπὸ λέξεως ² ἢ κινήσεως κατὰ τινὰ τάξιν ὠρισμένην λόγῳ, ὥς δὲ Ἀριστοτέ-
 10 νος καὶ Ἡφαιστίων φασί, χρόνων τάξις· χρόνος δὲ ἔστι μῦριον ποδὸς ἢ φωνῆς μέτρον ἐλάχιστον, ἢ μέτρον τι ³

Βάσις ἐστὶ καὶ ἡ συνάγουσα τὴν πρότασιν καὶ τὴν ἀπόδοσιν, ὡς δι' ἣν δυσυχοῦσιν ἀπαιδεῖαν αἱ νῆσοι. Ζῆτει τὸ ἔσχατον κεφάλαιον τοῦ πρώτου περὶ εὐρέσεως τόμου, ἐν ᾧ διέξεισιν ὁ τεχνικός περὶ παντὸς προοιμίον· ἄρσιν δὲ καὶ θέσιν ποδῶν τὴν ἐν τῷ ἄρχεσθαι καὶ λήγειν τῶν χορευόντων ὁρμὴν λέγει, καὶ πόδας οὐ τὰ μέτρα, ἀλλὰ τοὺς τῶν χορευτῶν πόδας· εἰδῶσιν γὰρ τι λέγειν ἐν τῷ ἄρχεσθαι, περιῖεναι, καὶ ἐν τῷ ἴστασθαι τῆς χορείας ἔξωθεν ὡς ἐπιφάνημα· τὸ αἶρην οὖν τὸν πόδα· εἶτα τιθέναι, ἄρσιν καὶ θέσιν ὠνόμασαν· δακτυλικὸν δὲ μέτρον ἐστὶν ἐκ μακρῆς καὶ βραχυῶν ὡς ἥλιος· ἀναπαιστικὸν δὲ τὸ ἐναντίον αὐτῷ, ἐκ δύο βραχυῶν καὶ μακρῆς, οἷον Ἑλένη. 65 Ven. ἀνάπαισις δέ. Ante litt. κ'. idem: Ὁ δὲ ῥυθμός ὥσπερ εἶδός τι ἐπακολουθεῖ τῇ τε συνθέσει τῇ ποιῇ καὶ τῇ ἀναπαύσει.

1 καὶ τῆς καταλήξε. τῶν κώλων Ven. om. 2 Ven. inserit: ἡ μέλους. 3 τι Mon. om. Post κινήσεως Ven. transit ad litt. κδ'. Sch. min. Ῥυθμὸν λέγει τοὺς δακτύλους καὶ τοὺς ἄλλους πόδας. Ἀνάπαισις δέ· ὅταν τὰ κῶλα ἀπαρτίῃ τὴν ἔννοιαν καὶ καταλήγῃ εἰς μακρὰς λέξεις καὶ μακροκαταλήκτους, ὅποιά ἐστι τὰ τῆς σεμνότητος. Ἡ βεβηκυῖα, ἡ εἰς μακρὰν μᾶλλον καὶ βεβηκυῖαν καταλήγουσα σύστασιν. ib. ἡ εἰς μακρὰν μᾶλλον καὶ βεβηκυῖαν καταλήγουσα σύστασιν. ib. ἡ εἰς βάσιν λήγουσα καὶ πόδα τέλειον· τοιαύτην δὲ καὶ τὴν τῆς σεμνότητος εἶναι βούλεται, ὡς δι-

κινήσεως, καὶ ὥσπερ ἐκ χειρῶν τυχὸν καὶ ποδῶν μερῶν
 ὄντων καὶ τῶν ἄλλων ὁ ἄνθρωπος συνίσταται, ὅς ἐστιν
 εἶδος, οὕτως ἐκ συνθήκης καὶ ἀναπαύσεως γίνεται ὁ
 ῥυθμός, ἐκ μερῶν ὄντων ἐκείνων, αὐτὸς ὥσπερ εἶδος
 ὢν· διαιρεῖται δὲ εἰς ἄρσιν καὶ θέσιν· καὶ ὁ μὲν Διονύ- 5
 σιος τὸ βάθος αὐτοῦ διερευνήσας ἐκ τῶν λέξεων λέγει
 γίνεσθαι τὸν ῥυθμόν· ὁ δὲ τεχνικὸς παρακολουθῶν τῇ
 τε συνθήκῃ καὶ τῇ ἀναπαύσει ἄλλο τι λέγει ὄντα παρὰ
 ταῦτα. δεῖ δὲ, καθὰ δεδηλώκαμεν, τὴν βάσιν εἶναι στα-
 θεράν, εἰ ⁴ καὶ οἱ περὶ Διονύσιον οὐ μόνον τὴν βάσιν 10
 εἶναι θέλουσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν συλλαβὴν· δι' ἣν δὲ αἰ-
 τίαν ὁ τεχνικὸς τὴν βάσιν εἰς μακρὰν βούλεται κατα-
 λήγειν, ἐν τῷ περὶ ἀναπαύσεως λελέξεται λόγῳ.

κά. Ἰστίον, ὅτι οἱ ἄλλοι τεchnογράφοι τρία φασίν, ⁵
 οὐχὶ ὀκτὼ, γνώμην, οἶον τὸν νοῦν, σχῆμα, τουτέστι τὸν 15
 τύπον τοῦ λόγου, ἀπαγγελίαν, δι' ἧς ἀπαγγέλλεται τὰ
 πράγματα.

κβ. Ἀντὶ τοῦ ⁶ ταῦτά εἰσι πᾶσαι αἱ ἰδέαι· διὰ τοῦ-

δάξει. ib. ἡ καταλήγουσα εἰς μακρόν. Ὁ δὲ ῥυθμός· ῥυθμόν
 λέγει τὴν ἐκ τῶν λέξεων ἀπήχησιν τῆς φωνῆς, ὥσπερ ἐπὶ τῆς οἰκίας
 ἀπὸ λίθων συνίσταται ὁ ῥυθμός τοῦ οἴκου. Παρὰ τὴν συνθή-
 κην· τὸ γὰρ εἶδος τῆς αἰτίας. 4 Par. εἰ δὲ καὶ. 5 τρία
 φασίν Par. om. Parr. ἰστίον, ὅτι οἱ ἄλλοι κ. τ. λ. et h. l. et su-
 pra ante litt. γ'. ponunt. 6 τοῦ Par. om. Sch. min. Ὅσον
 ἐμφηῆναι· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐλάβομεν τὴν γλυκύτητα εἰς παράδειγμα
 νῦν, ἵνα δείξωμεν, ἐκ τίνος γίνεται πῦν εἶδος λόγου. Λόγων εἶ-
 δος· μία γὰρ ἐκύστη ἰδέα διὰ τούτων τῶν ὀκτὼ μορίων ἀκριβοῦ-
 ται· εἶδος γὰρ νῦν τὰς ἰδέας ὠνόμασε. Ταύτη· τοῦτον τὸν τρό-
 πον. Διὰ πάντων· τοῦτο λέγει, ὅτι οὐ δυνατόν εἶρεσθαι μίαν
 ἰδέαν ἐκ πασῶν τῶν ὀκτὼ μερῶν αὐτῆς συνισταμένην χωρὶς μόνου
 τοῦ Δημοσθένους. Ἐξαίρω· ἔξω τίθημι, ἐκβάλλω. ἀντὶ τοῦ· ἐκ-
 βάλλω μόνον τὸν Δημοσθένην. Μέρει μὲν τινα· τοῦτο λέγει, ὅτι
 ὁ Δημοσθένης μόνῃ τῇ περιβολῇ ἐχρήσατο πλείονι τῶν λοιπῶν ἰδεῶν.
 ib. μέρος καὶ εἶδος τὸ αὐτὸ λέγει.

των, φησὶ, τῶν λεχθέντων ἅπαντα εἶδη τῶν λόγων θεωρεῖται καὶ γίνεται, φημί δὴ ἐννοίας, μεθόδου, λέξεως καὶ ἐξῆς· δοκοῦσι δὲ πῶς εἶναι ταῦτα μήπω σαφῆ· καὶ τοῦτο ὁ τεχνικός συγχωρεῖ· πλὴν ὑπερτίθεται διὰ παραδειγμάτων αὐτὰ σαφηνίσαι, καὶ μάλα εἰκότως· ἐπ' ἄκρον γὰρ μηχανομένης τῆς διδασκαλίας τοῦναντίον ἀσαφέστερος ὁ λόγος ἐγένετο. ἄλλως τε καὶ νῦν ἐφ' ἑκάστου λέγειν παραδείγματος περιττόν, ὅπου γε καὶ περὶ γλυκότητος ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐ πρόκειται ζητεῖν· ὕστερον
 10 γὰρ ἀκριβέστερον λελέξεται καὶ περὶ αὐτῆς. χάριν δὲ παραδείγματος αὐτὴν τέθεικεν, ὅπως ἐξ αὐτῆς εὐμαθέστερον ὁρμώμενοι καὶ τοῖς ἐξῆς ῥᾶστα παρακολουθήσωμεν.
 χγ'. Πανταχοῦ ὁ Ἑρμογένης φεύγει τὰς παρεκβάσεις, καὶ τῇ περὶ τῶν στάσεων πραγματείᾳ τοῦτο δηλοῖ· σαφηνεῖαν γὰρ οὐ πέφυκε ποιεῖν ἀταξία.
 15

κδ'. Εἶδος⁷ μὲν πάλιν καταχρηστικώτερον τὰς ἰδέας φησὶν· ἀδύνατον δὲ φησὶν διὰ πάντων τῶν τῆς ἰδέας τόπων ἓνα συστήναι λόγον· ἀτερπῆς⁸ γὰρ ἡ τοιαύτη σύνθεσις, ὥς καὶ αὐτὸς προῖων ἐρεῖ.
 20 κε'. Ὁ νοῦς οὕτως·⁹ οὐ δυνατόν εὐρεῖν παρὰ τινι τῶν παλαιῶν μιᾶς ἰδέας οἰκεῖον δημιουργηθέντα λόγον ἀκριβῶς διὰ τῶν προειρημένων ὀκτώ· οὐ γὰρ ἅμα πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς πλείοσι καὶ οἰκείοις ἐκάστης ἰδέας ἐχρήσαντο· ὁ μὲντοι Δημοσθένης οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τοῖς τῆς
 25 μιᾶς ἰδέας οἰκείοις μέρεσιν ἐπλεόνασε τῇ περιβολῇ, ἀλλὰ πάσαις μεμιγμένως ἐχρήσατο.

κς'. Ὡς εἶναι γένος τὸ μέγεθος, καὶ οὐκ εἶδος· διαιρεῖται γὰρ εἰς περιβολὴν τραχύτητος καὶ ἄλλας ἰδέας, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτό ἐστι γένος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ περιβολὴ

7 Ven. Ἀκριβῶς μὲν διὰ πάντων ἐνὸς εἶδους εἰργασμένον λόγον· ἔως τοῦ ἀδύνατον εἶρεῖν. 8 Ven. εἰκότως ἀτερπῆς ἡ τοιαύτη. 9 οὕτως Mon. om. recepi ex Parr. in Par. 2. ὁ νοῦς δὲ οὕτως.

ὑφ' ἑαυτὴν ἀναγομένη ὁλόκληρόν τι ἔστιν εἶδος, καὶ μέρος δὲ καλεῖ τὴν περιβολὴν, ἐπειδὴ οὐ τέμνεται εἰς ἄλλην ἰδέαν, ἀλλ' ἔστιν ¹⁰ ἄτομόν τι, ὡς Σωκράτης τυχὸν ἢ καὶ Ἀλκιβιάδης· εἶτα ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἀνωτέρω μέρεσιν ἐκάλεσε τὰ ὀκτώ, ἐξ ὧν ἑκάστη ἰδέα γίνεται, οἷον ἔννοιαν, 5 μέθοδον καὶ τὰ ἐξῆς, διὰ τοῦτο ἐπιδιορθούμενος εἶπε· μᾶλλον δὲ εἶδη· εἶδος γάρ ἐστιν ᾧ ὑποτέτακται τὰ ἄτομα, οἷον ἄνθρωπος· ὥστε γένος τὸ μέγεθος, εἶδη δὲ περιβολή, τραχύτης. μέρη δὲ τὰ ὀκτώ, ἐξ ὧν αἱ ἰδέαι γίνονται. 10

κζ. Μέρος τὴν περιβολὴν λέγει, ἥ τις ἀνάγεται ὑπὸ τὴν δευτέραν ἰδέαν, ἣν καλεῖ μέγεθος· μέρος μὲν οὖν λέγει αὐτήν, ἵνα νοήσωμεν εἶδος μὲν εἶναι τὸ μέγεθος, ¹¹ γένος δὲ τὸν πολιτικὸν λόγον· μέρη δὲ σεμνότητα, περιβολὴν, τραχύτητα καὶ τὰς ἄλλας, αἱ ἀνάγονται ὑπὸ τὸ 15 μέγεθος· κατὰ γὰρ αὐτὸν διαιρεῖται τὰ μὲν γένη εἰς εἶδη, τὰ δὲ εἶδη, ἃ καὶ καλεῖ ὅλα ἐν τῇ περὶ τῶν στάσεων, εἰς μέρη· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ φιλόσοφοι μέρος λέγουσιν ἐκεῖνο, ὃ μὴ καθ' ἑαυτὸ συνίσταται χωρὶς ἑτέρου, μηδὲ ἀρκεῖ ἑαυτῷ πρὸς σύστασιν, οἷον κεφαλὴ, χεὶρ, ποῦς· οὐδὲ 20 τὴν περιβολὴν ἔφ' ἑαυτῆς οὔσαν καὶ ἀρκοῦσαν ἑαυτῇ, ὡς ὑποκατιῶν ἱρεῖ, διὰ τοῦτο ἐπιδιορθούμενος λέγει, μᾶλλον δὲ εἶδει, ὁλόκληρον γὰρ τὸ εἶδος.

κη. Ἀμφιβολῶς ¹² μὲν ἐξενήνοχεν τὸ χωρίον, ἐὰν δὲ γνῶμεν, τί διαφέρει μέρος εἶδους, ἀκριβῶς εἰσόμεθα, ¹³ 25 πῶς τὸ αὐτὸ καὶ μέρος καὶ εἶδος ἐκδέξασθαι δύναται· τὸ μὲν οὖν μέρος τοῦ ὅλου χωρισθὲν αὐτὸ τε ἀτέλές ἐστιν καὶ τὸ λειπόμενον κολούει τῆς οικείας τελειότητος· οἷον ὅλον

10 ἀλλ' ἔστιν Mon. per lacunam om.

11 Sch. min. "Ἐν

τῶν ὑπὸ τὸ μέγεθος εἰδῶν ἡ περιβολὴ καὶ τελευταῖον.

12 Ven.

litt. κέ.—κζ. omisiss: Ἀλλὰ μέρη μὲν τινι, μᾶλλον δὲ εἶδει μίας πλείονι χρῆσάμενος τῶν λοιπῶν.

13 Ven. γνωσόμεθα.

μέν¹⁴ ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, μέρη δὲ αὐτοῦ κεφαλὴν, χεῖρες, πόδες, τὸ δὲ εἶδος διαστάν τοῦ γένους, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐμποδίζει πρὸς τελειότητα, καὶ αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ γινόμενον πληρὲς τι καὶ τέλειον ἀναφαίνεται,¹⁵ οἷον γένος μὲν τὸ ζῶον, εἶδη δὲ αὐτοῦ, βοῦς, ἵππος, ἄνθρωπος· ἡ τοίνυν περιβολὴ κυρίως μὲν ἂν εἶδος εἴη τοῦ μεγέθους· ὑπὸ γὰρ τὸ μέγεθος ὡς γένος ἀνάγεται σὺν ταῖς ἄλλαις πέντε ταῖς προειρημέναις. εἰ δὲ ὡς ὅλον τι λάβοιμεν τὸ μέγεθος, πᾶσαι γὰρ αἱ ὑπ' αὐτὸ μεγέθους εἰσὶ ποιητικαὶ, μέρος¹⁰ ἐροῦμεν καταχρηστικῶς τὴν περιβολήν.

κθ'. Ταύτη, φησὶ, τῇ περιβολῇ, ἣ τις πολλοστὸν¹⁶ μέρος ἢ εἶδος, οὐ γὰρ διαφέρεται περὶ τούτων ὁ τεχνικός, πλείονι χρησάμενος τῶν λοιπῶν ἐξ ἴσου χρῆται τοῖς ἄλλοις, ἐκάστῳ τὸ κατὰ ἀξίαν νείμας, οἷον εἰ ἐκάστη ἰδέα¹⁵ χρησάμενος, ὡς προσῆκον ἦν. καὶ τὸ κατ' ἀξίαν αὐτῇ ἀπονείμας, οἷα διαιτητὴς ἄριστος.

λ'. Οἷον ἐννοία, ἀναπαύσει, τοῖς τοιούτοις· τὰ μεγέθη φησὶ τοῦ λόγου τοῖς ῥηθεῖσι μορίοις καθαιρῶν καὶ υποβιβάζων, τὰ δὲ λεπτὰ καὶ μικρὰ διὰ τῶν αὐτῶν τούτων²⁰ ἐπαίρων καὶ μεγαλύνων καὶ ὑψῶν καὶ καταμιγνύς ἕκαστα τῶν ἄλλων· οἷα τις ἄριστος τέκτων ἀκριβεῖ τῷ κανόνι χρώμενος ἐν μονοειδὲς ἀπηκρίβωσε κάλλος λόγου· τῷ ὄντι γὰρ κακία λόγου νῦν μὲν ὑψηλῶς καὶ ἀξιοματικῶς διεξιέ-

14 Ven. μὲν τί ἐστιν. 15 Parr. Ven. ἀναφαίνεται. Mon. ἀναφέρεται. 16 Sch. min. ὀλίγον. Τούτῳ γάρ· μίρσει τῶν ἰδεῶν ἢ εἰδεῖσι· προεῖπε γὰρ, ὅτι εἰσὶ τινες γινικαὶ ἰδέαι, εἰς εἶδη διαιρούμεναι. Καταποικίλλων οὕτω· ἀντὶ τοῦ τὰ δοκοῦντα διεστάναι καὶ μὴ οἰκῆα μίγνις, ἀρμόττοντα διέξας ἀλλήλοις. Πλεονάζειν· πλεονασμὸν λέγει ἐνταῦθα οὐ τὸ πλήθος τῶν ἐκτὼ μορίων τῆς ἰδέας, ἀλλὰ τὴν λύσιν, οἷον τιθεῖ τῆς τραχύτητος τὴν λείαν καὶ τὰ σχήματα, καὶ δύο ὄντα μόνον ἰσχυρότατά εἰσι παρὰ τὰ λοιπὰ πάντως, καὶ κοινωνοῦσιν αἱ ἰδέαι κατὰ τὰ μόρια ἀλλήλαις· γίνεται δὲ ἐκάστη ἰσχυρὰ οὐκ ἐκ τῶν κοινῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἰδίων.

ναι, νῦν δὲ ὑπτιῶς καὶ ταπεινῶς, ὅπερ διέδρα Δημοσθένους, οἰκειῶς κινῶν ¹⁷ τὰ μὴ οἰκεῖα καὶ ἀρμόττων αὐτὰ ἑαυτοῖς, καὶ σπύσας τὸ ὅλον εἶναι τοιοῦτον· τίνη δὲ τρό-
 πῳ; τῇ μίξει καὶ κράσει τῶν ιδεῶν· ὥστε ἐξ ἀπάντων
 τῶν καλῶν ἐν τούτῳ κάλλιστον εἶδος ἀπεργάσασθαι λό- 5
 γων, τὸ Δημοσθενικόν. ¹⁸

λγ'. Κυριωτάτους ¹⁹ φησὶν εἶναι τόπους ἐκάστης ιδέας,
 καθ' οὓς μηδεμιᾶ τῶν λοιπῶν κοινωνοῦσα εὐρίσκεται·
 ἑκεῖνοι γὰρ αὐτὴν καὶ χαρακτηρίζειν ὅτι μάλιστα δύναν-
 ται· χρή τοίνυν τὸν βουλόμενον ἀκριβῶς ιδεῖν τινὰ λό- 10
 γων διαπλέξαι, τοὺς μὲν ἐπικοίνους αὐτῆς παραιτεῖσθαι
 τρόπους, ὡς ἄλλοσε ἄγοντας, ἀνιχνεύειν δὲ τοὺς κυριω-
 τάτους καὶ τῇ χρήσει τούτων πλεονάζειν· οἷον ἡ σφοδρό-
 τῆς τῇ τραχύτητι κατὰ μὲν ἐννοίας τινὰς καὶ λέξεις καὶ
 μεθόδους, συνθήκην τε καὶ ἀνάπαυσιν κοινωνεῖ, σχήμασι 15
 δὲ καὶ κώλοις πάντῃ διέστηκεν. Ὁ τοίνυν ἑναργῇ σφοδρό-
 τητι βουλόμενος ἐργάσασθαι σχήμασι καὶ κώλοις σφοδροῖς
 πλεοναζέτω καὶ κυριώτατα ²⁰ τεύξεται τοῦ σκοποῦ.

λδ'. Ἐπειδὴ τὸ πλεονάζειν καὶ ἐν πλήθει ἐστὶ καὶ ἐν
 δυνάμει, κυριωτερόν φησιν εἶναι τὸ πλεονάζειν ²¹ κατὰ 20
 δύνάμιν· ἐστὶ γὰρ καὶ τοῖς πλείοσι χρήσασθαι, λέγω δὴ
 τῶν ποιοῦντων ἐκάστην ιδεῖαν, οἷον μεθόδοις, σχήμασι,
 συνθήκῃ, ἀναπαύσει καὶ τοῖς τοιούτοις, ἀλλ' οὐ τὸν τοι-
 οῦτον ἀποδέχεται πλεονασμὸν, ἀλλ' ὅταν τοῖς κυριωτά-

17 Mon. κινῶν. Parr. κινῶν. 18 Ven. κθ'. et l'. omis-
 sis ita: τὰ δ' αὖ λεπτά καὶ μικρά διὰ τῶν αὐτῶν τοιῶν ἐγείρων.
 Καὶ γὰρ Ἰσ. Vol. V. p. 455. v. 10—18. ubi litt. λά et λβ'.
 19 Ven. praemittit: Τὸ τοῖς κυριωτάτοις ιδέας ἐκάστης μάλιστα
 χρῆσθαι. Κυριωτάτους φησὶν (Mon. Par. 2. φασίν). 20 Mon.
 κυριωτάτου. 21 Seh. min. οἷον ὁ μὲν κατὰ γοργότητα τυχὸν
 μόνῃ, ὁ δὲ κατὰ σαφήνειαν. Ταῦτα παραλείπει· τὰ ἴδια δη-
 λονότι. Ἄλλοις χρόμενος· τοῖς κοινοῖς. Κατ' ἐκεῖνα· τὰ
 κοινά.

τοῖς ἰκάστης ἰδέας χρησώμεθα· τοῦτο γὰρ μάλιστα καὶ τὴν ἰδέαν ἐμφαίνει, καὶ πλεονάζει καὶ τὰ κράτιστα τῶν λόγων ποιεῖ· εἰ δὲ ταῦτα, τουτέστι τὰ κυριώτατα, παρὰ λίποι τις τοῖς ἄλλοις χρησάμενος ἅπασιν, εἰ καὶ πλεονάζει κατ' ἐκείνα, ἀλλ' οὖν ἥττων ²² τυγχάνει τοῦ εἰδους ὁ λόγος ἐκείνου, οὐπὲρ οὐκ ἦν οἰκεία οἷς ἐχρήτο. ²³

λέ. Ὡςπερ τῶν προσώπων τὴν τάξιν ἡμᾶς ἐδίδαξεν ἐν τῷ περὶ τῶν στάσεων, καὶ τὰ μὲν ἰσχυρότερα προτάττει, τὰ δὲ ἀσθενέστερα ἐπάγει κατὰ δευτέραν καὶ
 10 τρίτην τάξιν, οὕτω κἀνταῦθα τοῖς ἰσχυροτέροις τὴν πρώτην τάξιν ἀποδιδούς τῶν ἄλλων ἕκαστον κατὰ τὴν ἰσχὺν ἐφεξῆς τάττει.

λς'. Τοῖς συμβαλλομένοις ²⁴ κατὰ τὸν τῆς δυνάμεως καὶ κυριωτέροις οὖσι κατὰ τὸν τοῦ πλεονασμοῦ λόγον,
 15 ἐκείνοις δηλαδὴ καὶ τὴν πρώτην ἀποδίδωσι τάξιν, ἅπτερ ἔχουσιν ἰσχυροτέραν τὴν δύναμιν· ἐν γὰρ τοῖς φθάσασι κατὰ φυσικὴν ἀκολουθίαν τὴν ἀπαρίθμησιν ποιησάμενος ἐνταῦθα μετατίθησι τὴν τάξιν, ὅτε περὶ τῆς δυνάμεως τῶν ποιούντων διαλεγόμενος, μηδεὶς δὲ καταγνῶ, πρὶν
 20 ἂν ἀκριβῶς διασκοπήσῃ, τί τὸ καταναγκάσαν ἐν τῷ περὶ τῆς δυνάμεως λόγῳ μεταθεῖναι τὴν τάξιν· ζητήσας γὰρ ἐπιπόνως καὶ τὴν αἰτίαν εὐρὼν θαυμάσει τὸν τεχνικόν, ὥς εὐκαίρως τὰ παρὰ τῇ φύσει πρωτεύοντα μετέθηκε κατεπειγούσης τῆς δυνάμεως· ἐπεὶ τοι καὶ τὴν ἀρχὴν οὐκ
 25 ἐνεχώρει κατὰ γε τὴν ἐμὴν κρίσιν ἄλλως ποιήσασθαι τὴν

22 Mon. ἥπτων. 23 Par. addit: Ἄλλη τις λόγου ἰδέα, ἔναρθρος δηλονότι, οὔτε σεμνότητος οὔτε λαμπρότητος, οὔτε ἄλλο τι τῶν τοιούτων ἰδεῶν λόγος δύναται εἶναι, οἷον ὁ μουσικὸς ἑν-
 θμός· προσεκτικὸν δὲ, ὅτι ἰδέα καὶ εἶδος διαφέρουσιν, εἶδος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ συμβουλευτικὸν ἢ πανηγυρικὸν ἢ δικανικὸν εἶδος τῆς ῥητορικῆς, ἰδέαι δὲ αἱ καθολικαί, δι' ὧν ἕκαστον τῶν εἰδῶν τούτων ἀποτελεῖται, τουτέστι τοῦ συμβουλευτικοῦ καὶ πανηγυρικοῦ, ὥς ἐνταῦθα διδάσκει ἡμᾶς. 24 Mon. συμβουλευομένοις.

ἀπαρίθμησιν, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον τὸν βουλευθέντα δια-
λαβεῖν περὶ τῆς τῶν ποιούντων δυνάμεως· τῶν γὰρ τε-
χνῶν αἱ μὲν τῇ αἰσθήσει μόνον δουλεύουσιν, αἱ δὲ τῷ
λόγῳ· εἰσὶ δὲ πάλιν, αἱ διὰ τὸν λόγον φροντίζουσιν καὶ
τῆς αἰσθήσεως· οἷον οἱ περὶ κιθάραν ἐσπονδακότες ἢ γρα- 5
φικὴν, ἢ τῆς ὀψοποιΐας ἀντιποιούμενοι, κατὰ Μίδαι-
κος²⁵ καὶ Θεαρίων· οὗτοι τῇ αἰσθήσει δουλεύουσι, χαίρειν
τοὺς λόγους ἐάσαντες· ἔνιοι δὲ καὶ τὴν αἰσθησιν αὐτὴν
διαφθείρουσιν,²⁶ ἄλλοτρίως αὐτῇ προσφερόμενοι· τὴν
γὰρ ἀνειμένην πάννυ δίαιταν καὶ τραφὴν μὴ δυναμένη 10
φέρειν ἢ αἰσθήσεις ταλαιπωρεῖ πολλάκις ἐκ τῆς ὑπερβαλ-
λούσης ἀκρασίας κατενεχθεῖσα πρὸς νόσον· οἱ δὲ Περι-
πατητικοὶ τῶν λόγων φροντίσαντες καὶ μηδένα τῆς αἰ-
σθήσεως ποιησάμενοι λόγον κινδυνεύουσιν ἐπὶ τοῦ παρ-
όντος ὀνομάζεσθαι²⁷ σπάνει τῶν μετιόντων τὴν τοιαύ- 15
την φιλοσοφίαν διὰ τὴν περὶ τοὺς λόγους ταλαιπωρίαν·
ἔργον γὰρ αὐτοῖς ἐστὶ σχεδὸν ἡ ἀσάφεια καὶ τὸ πολλὴν
ἐμποῖῃσαι σύγχυσιν, οἱ κατὰ ἀπορίαν λέγω τινὰ, μὴ ποτε
τοσοῦτον μανείην, ἀλλ' ἐχοντὶ ὑποκαλύπτουσι τὰ νοή-
ματα καὶ διαπλέκουσι τῶν ὀνομάτων τὴν ἐρμηνείαν, ὅθεν 20
καὶ λυποῦσι τὴν ἀκοήν· μὴ προσδεχομένη γὰρ ῥαδίως,
διὰ τὴν ἐπικαιμένην κατὰ τὸν σοφώτατον Ἀριστοτέλη τῷ
λέγειν νεφέλην, δυσχερῶς παραπέμπει τῇ ψυχῇ τὰ νοή-
ματα· καὶ ὁ μὲν τῶν Περιπατητικῶν λόγος τὰ ὅσα μι-
χροῦ διατιτρώσκων οὕτως εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν 25
ἀκουόντων· οἱ δὲ Στωϊκοὶ καὶ τοῦ σώματος περιορᾷν²⁸
παρακελεύονται καὶ τὴν κόμην ἀνχμηρὰν περιφέρειν καὶ

25 Par. 1. Μίδαικος. Par. 2. Μίδαικος primum, jam per
correct. Μίδαικος. Mon. et Sicel. litt. οἱ. Μήθαικος. — Plat.
Gorg. p. 518. b. 26 Mon. διαφέρουσιν. Parr. διαφθείρου-
σιν. tum Mon. et Par. 1. ἄλλοτρίως. Par. 2. ἀμέτρως. 27 Par.
1. λέγεσθαι. 28 Mon. περὶ παρακελεύονται. Par. 1. περιορᾷν
διακελεύοντες. Par. 2. παρακελεύονται.

περὶ τὴν ἰδωδὴν ταλαιπωρεῖν, ἀλλ' ²⁹ οὗτοι μὲν εἰκό-
 τως περιορῶσι τῶν τοιούτων, ἐπεὶ καὶ ἀποτύχωσι τῶν
 τοιούτων, ³⁰ οὐδὲν αὐτοῖς ἐντεῦθεν περιγίνεται χαλεπὸν·
 τὸν δὲ ῥήτορα πρὸς τὴν βούλησιν τοῦ ἀκροατοῦ χρη̃ μα-
 5 θοδεύειν τοὺς λόγους, ὅπως μηδὲν ἀνιαιθῇ ὁ ἀκροατής,
 ὃς ³¹ περὶ τὴν αἰσθησὶν ῥᾶστα προσδέχεται τὸ λεγόμε-
 νον· εἰ γὰρ διαπλέξαις ³² τὰ νοήματα, συνταράξει τὴν
 ἀκοήν, βλάψει τὸ πᾶν, ἀποκνοῦντος τοῦ ἀκροατοῦ πα-
 ρακολουθεῖν τῇ τοιαύτῃ τοῦ λόγου πλοκῇ, ὅθεν τὸν ῥή-
 10 τορα μεθαρμόξεσθαι δεῖ πρὸς τὰς ἀκοὰς καὶ πάντα παρ-
 αιτεῖσθαι τὰ λυποῦντα τὸν ἀκροατὴν· ὅπου γὰρ καὶ Πλά-
 των ὁ σοφώτατος, ὃν πάρεργον ἦν τὸ φροντίζειν τῶν ἀ-
 κουόντων, πλείστην ἔθετο περὶ τοῦτο σπουδὴν· διὰ τοῦ-
 το τοίνυν ὁ τεχνικὸς ³³ περὶ τῶν ποιοούντων δύναμιν δια-
 15 λεγόμενος πρῶτην μὲν ἔταξε τὴν ἔννοιαν, ἔπειτα τὴν λέ-
 ξιν, ἥτις κατὰ φύσιν τὴν τρίτην ἐπέχει τάξιν· πρωτεύει
 γὰρ αὐτῆς τὰ σχήματα τῆς ἐννοίας, λέγω δὴ τὴν μέθο-
 δον· διὰ γὰρ τοὺς φιλοσόφους καὶ μάλιστα διὰ τὴν τοῦ
 Πλάτωνος δόξαν καὶ τὴν κίνησιν τῆς ἐννοίας ἐκάλεσε
 20 σχήματα, καθὰ καὶ ὁ σοφώτατος Πλάτων ἐν τῷ Τιμαίῳ
 τὸ πυραμοειδὲς καὶ ἕτερά τινα τοιαῦτα, περὶ ὧν λέγειν
 ἑτέροις προσήκει, καπὶ τοῦ παρόντος ἅμα περιέρχον.

λζ. Δευτέραν τῇ λέξει τάξιν ἀποδίδωκεν, ἐπειδὴ ταύ-
 την πρῶτην ὁ ἀκροατής προσδέχεται καὶ οὐδὲν ἕτερον
 25 αὐτοῦ διαπορθμεύει τὴν ἔννοιαν· διὰ δὴ καὶ προὔτι-
 μησεν αὐτὴν τῶν ἄλλων· ὃ γὰρ ἐστὶ παρ' αὐτῷ, τοῦτο
 καὶ τέθεικεν· ἔπειτα τὸ σχῆμα, λέγω δὴ τὸ τῆς λέξεως.

29 ἄλλ' Mon. om. idem legit: οὗτοι μὲν φώτων περιορῶσι
 τῶν τοιούτων. Par. 1. ἀλλ' οὗτοι μὲν εἰκότως ὑπερορῶσι τούτων.
 Par. 2. εἰκότως περιορῶσι τῶν τοιούτων. 30 τῶν τοιούτων Parr.
 om. 31 Mon. ὡς — — προσδέχεται. 32 Mon. διαπλέξει
 τὰ ν. συντάξει τὴν ἀκ. βλάψει τὸ πᾶν. 33 Mon. τεχνικὸς τῶν
 τοιούτων δυνάμει.

λγ'. Μέθοδος ³⁴ μὲν οὖν ἐστὶ λόγος τὴν οἰκίαν τῆς
ιδέας λέξιν κατὰ τὸ προσῆκον ἐρμηνεύων, ὡς ἡ εἰρωνεία
καὶ ἡ διαπόρησις· σχῆμα δὲ ἐστὶ λόγος τὴν οἰκίαν τῆς
ιδέας λέξιν κατὰ τὸ προσῆκον διαπλέκων, ἢ ὡς ἕτεροι, λό-
γος μὴ κατὰ φύσιν τὸν νοῦν ἐκφέρων, μηδὲ ἐπ' εὐθείας, ⁵
ἀλλ' ἐκτρέπων καὶ ἐξαλλάττων τὴν διάνοιαν τῇ φράσει
κόσμου τινὸς ἢ χρείας ἕνεκα, ὡς ἐπανάληψις καὶ κλίμαξ·
τὸ οὖν σχῆμα καὶ ἡ μέθοδος κοινωνοῦντα ἀλλήλοις κατὰ
τὸ ἐναλλάττειν τὸ σὺνηθες διαφέρουσι ταύτῃ, ὅτι ἡ μὲν
μέθοδος ἐννοίας ἐστὶν ἐναλλαγὴ, τὸ δὲ σχῆμα τῆς λέ- ¹⁰
ξεως· καὶ ὅτι τὰ μὲν τῆς διανοίας σχήματα, καὶ ὑπαλ-
λάξῃ τις αὐτὰ τοῖς ῥήμασιν, ὁμοίως μένει. δυνατόν γάρ
τὸ κατὰ εἰρωνείαν, εἰ τύχοι, καὶ διαπόρησιν, αἵπερ εἰσὶ
περὶ ἐννοίαν μέθοδοι, πολυτρόπως φράσαι· ³⁵ τὰ δὲ
τῆς λέξεως σχήματα, οἷον ἡ ἐπανάληψις καὶ ἡ κλίμαξ ¹⁵
μεταπιπτούσης τῆς λέξεως οὐχ οἷα τέ ἐστὶ φυλάττεσθαι.

λθ'. Ἐπειδὴ τὴν μέθοδον ἐν τοῖς προειρημένοις ἐν
δευτέρᾳ τάξει ἐθήκει, φησὶ νῦν, ὅτι δυνάμει τετάρτην
ἐπεχέτω τάξιν· ἀριθμῷ γάρ ἐστὶ δευτέρα· διὰ τί δὲ τε-
τάρτην ἐπέχει τάξιν ἡ μέθοδος ἐν ταῖς ἄλλαις ιδέαις; ²⁰
ἐπειδὴ δεινότητος ἰδιὸν ἐστὶ τὸ τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε
μεθοδεύειν, οἷον γοργῶς, ἀλλὰ μὴ λαμπρῶς καὶ κα-
τὰ ἐρώτησιν τυχόν, ἀλλὰ μὴ κατὰ ἀπόφασιν. οὐ δεῖ
δὲ τοῦτο ποιῶν, ἐὰν μὴ πρότερον τὴν λέξιν ἐπενέγκωμεν

³⁴ Ven. Τὸ σχῆμα δὲ τρίτον λέγω τὸ τῆς λέξεως ἰως τοῦ
τίταρτον λέγω κατὰ δύναμιν. Schol. min. σχῆμά ἐστιν ἐναλλαγὴ
λόγον. Τό γε τῆς ἐννοίας· σημειῶσαι, πῶς δεῖ ἐξαλλάττειν τὴν
ἐννοίαν. Μέθοδος· σημειῶσαι, ὅτι ἡ μέθοδος οὐδὲν ἄλλο ἐστίν,
ἢ σχῆμα τῆς διανοίας. Περὶ δεινότητος· ἐκ τούτου δῆλον, ὅτι
περὶ μόνῃς τῆς κατὰ τὴν δεινότητα μεθόδου ἐκείσε ὁ Ἑρμογένης
τεχνολογεῖ, οὐ μὴν τῆς καθόλου. Ἐν τῇ ποιήσει· ἐν τῷ κομ-
ματικῷ κάλλει οὐ τελευταία τίθεται, ἀλλὰ πρώτη, καὶ ἐν τῇ ποιή-
σει. Θατέρον· τῆς συνθήκης καὶ τῆς ἀναπαύσεως. ³⁵ Ven.
μεταφράσαι.

τῇ ἐννοίᾳ καὶ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· αἱ γὰρ δεινώσομεν πρότερον, τῇ μεθόδῳ χρησάμενοι, οὐκέτι τυχὸν τὴν καθαρότητα ἀκριβῶς φυλάξομεν, ἐπειδὴ ἀλλότρια καθαρότης, δεινότης· αὐτίκα γοῦν φησιν αὐτὸς, ὅτι ἐν τῇ δεινότητι τὰ πρῶτα ἔξει ἡ μέθοδος.

μ'. Ῥᾶδιον συνιδεῖν ἐκ τῶν προλαβόντων, δι' ἣν αἰτίαν τὸ σχῆμα τῆς λέξεως τῆς μεθόδου προέταξε· τὴν γὰρ λέξιν εὐθὺς προσδεξάμενος ὁ ἀκροατὴς ἐπιποθεῖ καὶ τὰ περὶ αὐτὴν σχήματα λαβεῖν. ³⁶

36 Sequitur in Parr. Μέθοδος ἐστὶ λόγος τὴν οἰκίαν τῆς ἰδίας ἔννοιας κατὰ τὸ προσήκον ἀπαγγέλλων, σχῆμα δὲ λέξεως ἐξάλλαξις καὶ σύνθεσις ἐπὶ τὸ κρεῖττον αὐτοῦ τρόπου· ἐν γὰρ τῇ περὶ μεθόδου δεινότητος περὶ τῆς πάντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου λέγει μεθόδου καὶ οἰκονομίας. [Σqq. διὰ γὰρ — σύνταγμα sunt etiam in Ven.] Διὰ γὰρ τὸ πολυσαχιδὲς τῆς μεθόδου ταύτης καὶ ἰδίων τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος αὐτῆς γέγραπται σύνταγμα. Ὁ ῥυθμὸς πολυσημάντος ἐστὶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀρχεῖσθαι μετὰ ῥυθμοῦ καὶ τὸ κωμῳδεῖν τοιῶσδε, καὶ τὰ ὁμαλὰ ἢ τραχέα τῶν τόπων, καὶ τοὺς μετρικοὺς πόδας, σπονδαίους ἢ ἀναπαίστους, καὶ τὴν ἀπήχησιν τῆς φράσεως τοῦ ῥήτορος, τὴν ἐκ τοιῶσδε καὶ τοιῶσδε τῶν λέξεων γινόμενην, ἢ ὁ καλὸν, ἢ τραχὺ, ἢ εἰ τῶν τοιούτων. Τῆς μουσικῆς τρία γένη τὰ ἀνωτάτω· ἔμπνευστα τὰ διὰ φυχήματος καὶ πνεύματος μελωδοῦντα, ὥς αἱ σάλπιγγες καὶ τὰ ὄργανα καὶ τὰ βούκισα· καὶ κρουστά, ὥς τὰ τύμπανα καὶ τὰ χειροκύμβαλα· ἔντατα, ὥς αἱ κιθάραι· ἐν ἑκαστῷ τῶν ῥηθάντων ῥυθμοὺς οἰκίους ἔχει διεγερτικούς ἢ πρῶντικους τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς, ὥς τὰ κατὰ τὸν Ἰσμηρίαν, ἐν τούτοις γὰρ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν ἡ μουσικὴ ἔχει, διὸ καὶ πρῶτός ἐστιν ἐν αὐτοῖς ὁ ῥυθμὸς· λυεῖ τοίνυν τὴν ἀντίθεσιν τῶν μουσικῶν ὁ τεχνικός τὴν λέγουσαν, πρῶτους εἶναι τοὺς ῥυθμοὺς, φάσκων, ὅτι ἐν μὲν μουσικῇ τὸ πρῶτον ἔχουσιν, ἐν δὲ ῥητορικῇ οὐχ οὕτως· δείκνυσιν δὲ το αὐτὸ κατὰ παρόστασιν· λέγονται δὲ μουσικοὶ καὶ οἱ ποιηταί, ὅτι τὸ παλαιὸν δι' ὀργάνων ἦδον τὰ μέτρα, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ψαλμῶν τῶν ἡμετέρων ἐστὶ φανερόν· οἷά ἐστι τὰ τῶν καλουμένων μεσοχόρων κρούματα. Ven: litt. λθ'. — μί. om.

μά. Ἴσως δὲ ζητήσῃεν ἂν τις, τί δὴ τὰ κῶλα παρ-
 ἤκεν ἐν τῇ κατὰ φύσιν ἀπαριθμήσει, εἴτα ³⁷ ἀποδεδω-
 κῶς τάξιν αὐτοῖς· ἀλλ' ἐστὶν ἐκεῖνο φάναι, ὅτι τὰ κατ'
 ἀνάγκην παρακολουθοῦντα παρίησι, τὸ δὲ σχῆμα πεπε-
 ρασμένον ἐστὶ, καθὰ καὶ ὁ στοιχειωτὴς βούλεται· σχῆμα δ'
 γὰρ ἐστὶ τὸ ὑπὸ τινος ἢ ὑπὸ τινων ὅρων περιεχόμενον·
 ἐνταῦθα δὲ περατοῦται ὑπὸ τῶν κῶλων· διὰ δὴ καὶ παρ-
 ἤκεν αὐτά· παρέπεται γὰρ κατὰ ἀνάγκην τοῖς σχήμασιν.
 ἀλλ' εἰ τοῦτο, φησὶν, ἀληθές, πῶς τέθεικε τὸν ῥυθμόν,
 ὅς παρακολουθεῖ τῇ συνθήκῃ καὶ ἀναπαύσει, καθὰ καὶ ¹⁰
 ἐν τοῖς προλαβοῦσι μεμαθήκαμεν; ὥσπερ γὰρ εἶδος ἐπα-
 κολουθεῖ τῇ τε συνθήκῃ ποιᾶ, καὶ τῇ ἀναπαύσει ἄλλο
 τι ὢν παρὰ ταῦτα, ἀλλ' οὐκ ἄνευ λόγου τοῦτο πεποιή-
 κεν, ἀντινέκιντο ³⁸ γὰρ αὐτῶ τινες, οἳ καὶ πρωτεύειν ἐβού-
 λοντο τὸν ῥυθμόν· διὸ καὶ ἠναγκάσθη μὲν μνημονεῦσαι ¹⁵
 ῥυθμοῦ· περὶ γὰρ κώλου οὐδεμία γέγονεν ἀμφισβήτησις.
 τάχα δὲ, φησὶν ὁ τεχνικός, ἀμφισβητήσῃαν μουσικῶν
 παῖδες, μηδὲ τὴν ἔννοιαν συγχωροῦντες προτάττειν ἡμᾶς
 τοῦ ῥυθμοῦ· δύνασθαι γὰρ φήσουσι ³⁹ τὸν ῥυθμόν καὶ
 καθ' ἑαυτὸν χωρὶς ὅλως ἐνάρθρου φωνῆς· καὶ γὰρ τῷ ²⁰
 ὄντι παρ' ἐκείνοις κ. τ. λ. Vol. V. p. 457. v. 6-469. v. 8.

μγ'. Ὡς ὁ Τιμόθεος, ὁ αὐλητὴς, ⁴⁰ ἐκίνει πρὸς θυ-
 μόν καὶ πρὸς ὅπλα τὸν Ἀλέξανδρον, καταφορικὸν δὲ
 ἀντὶ τοῦ ὑβριστικόν, καταφορὰ γὰρ ἐστὶν ἡ ἐν κατηγο-
 ρίᾳ τάσις. 25

μδ'. Τὸ ἐξῆς καθόσον ⁴¹ ἐγγωρεῖ λέξει πεζῇ προς-

37 Mon. ἢ ἀποδεδωκῶς. Par. 1. πέμπειν ἀποδίδωκε. Par. 2.
 εἴτα ἀποδεδωκῶς, 38 Mon. ἀντίκιντο γὰρ αὐτό. Par. 2. ἀν-
 τέκιντο. Par. 1. ἀντινέκιντο. 39 Mon. φησὶ. scr. φήσουσι.
 40 Parr. αὐλήμασιν. sine ὁ. Sch. min. Ἐκείσθης ἰδέας οὐ-
 κεῖται· ῥυθμοὶ δηλονότι, ἤγουν πόδες. Λέξει πεζῇ· τῇ ῥητορι-
 κῇ. Περιάδδεν· ἰσάλλειν καὶ λέγειν μουσικῶς. 41 Litt. μδ'.
 —μδ'. continentur etiam in commentario Joannis Sicel. sub

αρμόσαι τινὰ ῥυθμὸν χωρὶς τοῦ περιάδειν, τουτέστιν
χωρὶς ῥῥθης· αὕτη γὰρ τῇ ἐμμέτρῳ λέξει πρόσφορος.

μέ. Τοσοῦτον ⁴² ἰσχύει, φησί, καθ' ὅσον ἐγχωρεῖ
λέξει πεζῇ χωρὶς τοῦ περιάδειν· ⁴³ ἀλλ' ὅσον ἀναιμένως
5 καὶ μαλθακῶς ὑποκρίνη, τοσοῦτῳ ἰσχυρότερον ποιήσεις
τὸν ῥυθμόν· ἐπεὶ δεξιάτωσαν ἡμῖν, εἰ ⁴⁴ παρ' ἡμῖν συν-
τόνως ἀναγινωσκομένου τοῦ λόγου τοσοῦτον ἰσχύουσιν,
ὅσον καὶ τῇ ἄλλῃ μουσικῇ. ⁴⁵

μς'. Τουτέστι μέσοι ἢ τελευταῖοι, ἐκεῖ μὲν γὰρ το
10 ὅλον ἐν τούτοις, ἐπεὶ καὶ ⁴⁶ ἡ πᾶσα περὶ αὐτοὺς σπου-
δὴ, καὶ τῇ ἀκοῇ μόνη προσφέρονται, τοῦ λογισμοῦ μὴ
προσδεχομένου τὰς ἀσήμεους φωνὰς καὶ ⁴⁷ χάριν ἡδονῆς
ἐπινενόηνται· ἐπὶ δὲ τῶν πεζῶν λόγων τῇ συνθήκῃ καὶ
τῇ ἀναπαύσει παρακολουθοῦσιν, ἄλλο τι ὄντες παρὰ
15 ταῦτα, καὶ οὐ χάριν ἡδονῆς, ἀλλ' ἐνεκεν τοῦ συμφέρον-
τος παραλαμβάνονται. ⁴⁸
μς'.

titulo: Συριανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν. 42 Jo. Sicel. praemittit:
ἄλλως. 43. Jo. Sicel. addit: ἐπεὶ καὶ τὰ Πινδάρου συντόμως
ἀναγινώσκων οὐ τοσοῦτον τέρψεις, ὅσον ἐν τῷ περιάδειν. 44 Jo.
Sicel. εἰ τοσοῦτον ἰσχύουσιν οἱ ῥυθμοὶ παρ' ἡμῖν συντ. κ. τ. λ.
45 Jo. Sicel. Εἰ δὲ μὴ τοσοῦτον δύναιτο, τετάζονται ἡμῖν, ὅπως
ᾗν καὶ δυάμειος ἔχωσι, τουτέστι κ. τ. λ. Sch. min. Εἰπὼν ἄλλην
ἐδήλωσε καὶ ἡ φητορικὴ, οὐκ ἔμμετρος δὲ, καθὼς ἡ τῶν ποιητῶν,
ἀλλὰ ὥς τις πεζοῦ λόγου γινομένη. Ἰστίον δὲ, ὅτι κατὰ αὐτὴν
περίστασιν συνομολογεῖ καὶ ὁ Ἑρμογίνης, ὅτι συμβάλλεται ὁ ῥυ-
θμὸς, οὐ μὴν ὅσον ἐκεῖνοι φασιν. Τοιόνδε γίνεσθαι· ἢ γορ-
γὸν, ἢ ὁμαλὸν, ἢ σεμνὸν ἢ τραχύν. Ἐκεῖνοι τίνες; οἱ μουσικοὶ·
φασὶ δὲ, ὅτι καὶ καθ' ἕκαστον ὁ ῥυθμὸς τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου
πλέον δύναιται θίλγειν. Ἐν κεφαλαίῳ· ἐν συντόμῳ. Τὰ τὰς
ιδείας ποιοῦντα· τῶν ὅκτω λέγει τὴν ἀνακεφαλαίωσιν, οἷον τὴν
ἔννοιαν, τὴν λέξιν καὶ τὰ λοιπά· ib. ὅτι ἡ ἔννοια πρώτη, ἡ λέξις
δευτέρα, τὸ σχῆμα τῆς λέξεως τρίτον κατὰ δύναμιν καὶ τὰ ἔξης.
46 Jo. Sicel. καὶ πᾶσα τοῖς μουσικοῖς περὶ αὐτοὺς ἢ σπουδῇ.
47 Jo. Sicel. αἶ. 48 Sequitur in Jo. Sicel. φημὶ γὰρ ἔστιν

μζ. Μὴ λεγέτωσαν, φησὶν, ὥς δεῖ κἂν πεζοῖς λόγοις
 πρωτεύειν αὐτοὺς, ἄλλην γὰρ ἐν τῇ μουσικῇ δύναμιν
 ἔχουσι, καὶ ὥσπερ ἐκαῖσε διὰ ταύτην προετάγησαν. κατὰ
 τὸν αὐτὸν ἀνάγκη κἂν ταῦτα λόγον ὑστερίζειν αὐτοὺς·
 ἕκαστον γὰρ αὐτῶν, ὅπως ἔχει δυνάμειος, οὕτω τετάξι- 5
 ται, καὶ πρωτεύειν μὲν δεῖ πάντων τὴν 49 ἔννοιαν, ἅτε
 καὶ ἰσχυροτέραν καὶ τῇ φύσει προϋπάρχουσαν (πῶς γὰρ
 ὅλως συσταῖ λόγων εἶδος, μὴ προϋπαρχούσης ἐννοίας;),
 μετὰ δὲ αὐτὴν ἡ λέξις, ἣν καὶ δέχεται πρῶτον ἀκροα-
 τῆς· 50 διὸ καὶ τὸ περὶ αὐτὴν σχῆμα τρίτον· τὸ γὰρ 10
 τῆς ἐννοίας ἐν τῷ περὶ τῆς δυνάμειος λόγῳ τετάσσεται τέ-
 ταρτον, κἂν ἐν τῇ δεινότητι τὴν πρῶτην σχεδὸν ἀποφέ-
 ρηται τάξιν, ἣ συνθήκη δὲ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τελευταία·
 περὶ γὰρ κῶλον καὶ κόμματος 51 ἡ ῥυθμοῦ λέγειν ἐν τῷ
 περὶ δυνάμειος λόγῳ 52 περιέργον· ἐξ ἀνάγκης γὰρ πα- 15
 ρακολουθοῦσιν, 53 τὰ μὲν κῶλα ταῖς συνθήκαις, καὶ ὁ
 ῥυθμὸς τῇ ἀναπαύσει· πέρας μὲν γὰρ τῆς συνθήκης
 τὸ κῶλον, ὁ δὲ ῥυθμὸς ὥσπερ εἶδος ἐπακολουθεῖ 54 τῇ
 τε συνθήκῃ καὶ τῇ ἀναπαύσει, δι' ἃ δὴ 55 καὶ τελευ-
 ταῖος τετάσσεται, κῶν ἀμφισβητῶσιν οἱ περὶ τὴν μουσι- 20
 κὴν ἰσχυροτάτοις· συνεισφέρουσι 56 μὲν γὰρ, φησὶν, καὶ
 οὗτοι πρὸς τὸ τοιόνδε γενέσθαι τὸν λόγον, ἀλλὰ μὴ τοι-

οῦ καὶ ὁ ῥυθμὸς πολὺ συνηνέχθη. Ἄλλ' οὐ τοσοῦτον, ὅσον οἱ
 μουσικοὶ λέγουσι· κατὰ ἀντιπαράστασιν δὲ ἡ λύσις ἢ διὰ τῶν ἐμ-
 μίσων πρόεισιν ἐναντίαν. Στριανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν εἰς τὸ
 αὐτό· περὶ τῶν ῥυθμῶν λέγει, ὅτι μὴ λεγέτωσαν οἱ μουσικοὶ, ὥς
 δεῖ κἂν τοῖς πεζοῖς λόγοις πρωτεύειν τοὺς ῥυθμούς, ἐπεὶ καὶ καθ' ἕ-
 ἕκαστον τοῦ λυρικοῦ λόγου πλέον δύνανται θάλλειν, ἄλλην γὰρ κ.
 τ. 1. 49 Jo. Sicel. τὴν ἔννοιαν πάντων. 50 Jo. Sicel. ὁ
 ἀκρ. 51 κόμματος ἢ Jo. Sicel. om. 52 Sicel. λόγον. 53
 Mon. παρακολουθήμασιν. Sicel. παρακολουθήσει. 54 Sicel. καὶ
 παρακολουθεῖ. 55 Sicel. δι' ἃ δὴ καί. Mon. διὰ τί καί. Par.
 διαδὴ καί. 56 Sicel. συνεισφέρειν μὲν γὰρ φησι.

ὄνδε· πλὴν οὐ τοσούτον ἰσχύουσιν, ὅσον ⁵⁷ ἐκεῖνοί φασιν·
 τοῦτο Ἰσοκράτης φησὶν ἐν τῷ Εὐαγόρῳ· „πρὸς δὲ τού-
 τοις οἱ μὲν μετὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ἅπαντα ποιοῦσιν,
 οἱ δὲ οὐδενὸς τούτων κοινωνοῦσιν, ἃ τοσαύτην ἔχει χά-
 5 ριν, ὥστε ἂν καὶ τῇ λείξει καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἔχη κα-
 κῶς, ὅμως ταῖς εἰρυνθμίαις καὶ ταῖς συμμετρίαις ψυχα-
 γωγοῦσι τοὺς ἀκούοντας“ διὰ τί δὲ φησὶν ὁ Ἰσοκράτης
 οὐδενὸς τούτων κοινωνεῖν τοὺς ῥήτορας, Ἑρμογένους ⁵⁸
 τάναντία νῦν λέγοντος; φαμέν, ὅτι κατὰ μὲν τὸ ἀλη-
 10 θὲς ἐπιμέλονται ⁵⁹ καὶ οἱ ῥήτορες ῥυθμοῦ καὶ τῶν ἐμ-
 ποιούντων τὴν ἡδονήν. ὁ μὲντοι Ἰσοκράτης διὰ τὸ συμ-
 φέρον ⁶⁰ αὐτῷ μόνοις τοῖς ποιηταῖς φησι ταῦτα προσ-
 εῖναι. ἵνα ἑαυτὸν, φησί, σεμνύνῃ, εἰ διὰ μόνων πολιτι-
 κῶν ⁶¹ λέξεων ἐγκωμιάζειν ⁶² Εὐαγόραν δύναται· ἐν δὲ
 15 τῷ περὶ καθαρότητος σαφέστερον Ἑρμογένους τοῦτο ἐρεῖ.
 μθ'. Μετὰ τὰς λύσεις ⁶³ τῶν ἀντιπληρόντων καὶ τὴν
 ἐκκάθαρσιν τῶν λυπούντων ἀνακεφαλαίωσιν ποιεῖται τῶν
 εἰρημένων.

57 Sicel. ὁπόσον ἐκεῖνοί φησι, τουτέστιν οἱ μουσικοί· φασὶ
 γὰρ, ὅτι καὶ καθ' ἕκαστον ὁ ῥυθμὸς τοῦ πανηγυρικοῦ [supra li-
 neam λυρικοῦ] λόγου πλέον δύναται θάλλειν, πρὸς δὲ τούτοις οἱ
 μὲν λυρικοὶ μετὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν κ. τ. λ. — — κοινωνοῦσιν,
 ὡς καὶ Ἰσοκρ. ἐν τῷ Εὐαγόρῳ φησὶν, ἃ τοσαύτην χάριν ἔχει κ. τ.
 λ. [Cf. Euag. p. 10. p. 213. Bekk.] 58 Sicel. Ἑρμογένει
 τάναντία λέγων. 59 Mon. μέλλοντα. Post litt. μή. Parr. add.
 τὸ ἀναλαβόντες ἔφη περὶ ὧν ἀνεκεφαλαίωσατο ἤδη δηλῶν· ἔφη γὰρ
 πρῶτον τὴν κατὰ φύσιν τάξιν ἐτέραν τῆς αὐτῆς δυνάμεως, εἰτα πο-
 σῶς ἀνεκεφαλαίωσατο· νῦν οὖν λέγει, ὅτι μικρὰ ἀναλαβόντες περὶ
 τῆς ἀνεκεφαλαίωσεως χωρήσομεν ἐπ' αὐτὰς τὰς ἰδίαις, ὥσπερ καὶ
 πεποίηκε· προκαταστήσας γὰρ ἐπὶ τὴν πρώτην ἰδίαν τὴν σαφήνειαν
 ἐτάπη. 60 Sicel. συμφέρειν αὐτοῖς μ. τ. π. φασὶ ταῦτα πρ.
 ἵνα ἑαυτὸν σεμνύνῃ. Mon. ἑαυτοῦ. Par. 2. ἑαυτόν. 61 Par. 2.
 Mon. Sicel. πολιτικῶν. Par. 1. ποιητικῶν. 62 Εὐαγόραν ἐγκ.
 δύνηται. 63 Mon. λήξεις.

ν'. Ποικιλώτερος ⁶⁴ γὰρ οὗτος ἀπάντων περὶ τὰς μίξεις, πάντα τοῖς ἐμφρονεστάτοις ἀκολουθῶν τῶν πρὸ αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Ἀλικαρνασίων, φησὶν ὁ Ἑρμογένης· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων διαῤῥήδην φησὶ ⁶⁵ τάδε. Vol. V. 5 p. 459. v. 15 — 21.

νά. Οὐ ⁶⁶ δύναται, φησὶν, τὴν μίξιν εὐρεῖν τῶν λόγων, ἐκ ποίων καὶ πόσων ἰδεῶν κέκρανται, ⁶⁷ εἰ μὴ πρότερόν τις ⁶⁸ γνῶ τὴν ἰδέαν, ὅτι τοῦτό ἐστιν σαφήνεια, καὶ ἐκ ποίων μερῶν καὶ εἰδῶν γίνεται. 10

νβ'. Ὡς οὐ δυνατόν, ⁶⁹ φησὶν, ἐπιγνῶναι, πόθεν τὸ φαιδὸν γίνεται, εἰ μὴ πρότερόν τις γνῶ, τί λευκὸν καὶ τί μέλαν, οὕτως οὐ δύναται τις γνῶναι τὴν ⁷⁰ μίξιν τῶν ἰδεῶν, εἰ μὴ πρότερον γνῶ, τί ἐστὶν αὐτὸ, ἤγουν. ⁷¹ ἡ ἰδέα. 15

γγ'. Εἰ μὴ πρότερον, φησὶ, καταμάθοις τὴν τοῦ λευ-

64 Ven. litt. *μγ'—μδ'*. omissis: καὶ δι' ἣν αἰτίαν τοῦτον προχειρίσασθαι δεῖν τὸν ἄνδρα ἐκρίναμεν. Πάντα τοῖς ἐμφρονεστάτοις. (Mon. ἐμφρονηθέντοις.) 65 φησὶ Mon. om. 66 Litt. *νά—νά*: exstant etiam in Siceliotae comment., excepta litt. *γγ'*. 67 Sicel. κέκρται, εἰ μὴ πρότερον γνῶ, ὅτι αὕτη ἡ ἰδέα τυχὸν ἢ σαφήνεια ἐκ τοιῶνδε μερῶν κ. ε. γ. 68 Mon. τὴν γνῶσιν. Sch. min. Καὶ τίνων· ἐκ μίξεως τῶν ἐπὶ τὰ ἰδεῶν. Χωρὶς μὲν τοῦτο λέγει, ὅτι, ἐάν μὴ μάθω, τίς ἐστὶν ἡ καθολικὴ ἰδέα πρῶτον, οὐ δύναμεθα οὐ δεῖξαι ἢ τοῦ Πλάτωνος ἢ τοῦ Δημοσθένους τὴν ἰδίαν δόξαν. Διηνεκῶς, μονομερῶς, ὁλοτελῶς, δι' ὅλου, φαιδόν· μίσην λευκοῦ καὶ μελανοῦ. Τούτων ἀπαλλαγέντας· τὴν πρότερον βούλεται τὰς ἀρχὰς διδάξαι, ἐξ ὧν ἅπας γίνεται λόγος· ἔπειτα καὶ αὐτὸ ποιῆσαι· ἔτι ἢ ἐπανάληψις. ib. Δημοσθένους· καίτοι διὰ τοῦ Δημοσθενικοῦ λόγου περὶ πασῶν τῶν ἰδεῶν διδάσκειν ἐπιγγέλατο· ἀλλὰ φαμεν, ὅτι πρότερον βούλεται κ. τ. λ. ut paullo ante. Τὰ ἐξ ἀρχῆς· τουτέστι τὰς ἰδέας, ὥς προτίπεν ἐπὶ. 69 Sicel. δύναται, φησὶν, ἐπιγν. τις. 70 Sicel. τῶν ἰδεῶν τὴν μίξιν, εἰ μ. π. γ., τί ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἰδέα. 71 ἤγουν Mon. omi.

κοῦ καὶ τοῦ μέλανος φύσιν, οὐκ ἂν τὸ φαιδόν, ὅπως γέγονε; καταμάθοις· οὕτως οὖν καὶ πῶς⁷² τῶν λόγων, ἣν μὴ πρότερον τὰ ποιοῦντα μάθοις, ἃ στοιχείων τάξιν ἐπέχουσιν; οὐκ ἂν κρίναις ἢ ζηλώσαις τοὺς τῶν ἀρχαίων τύπους· ταῦτα δὲ μαθὼν ῥαδίως ἂν παρακολουθήσαις ἐκείνοις εὐμαθέστερον, ἐντεῦθεν ὀρμώμενος.

νδ'. Ὁ τὰς ιδέας, φησὶ, κατὰ μέρους μαθὼν δύναται καὶ περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν εἰδῶν κρίνειν, τουτέστιν ιδεῶν· καὶ πάλιν τὰς μίξεις εἰδέναι.⁷³

- 10 νέ. Μηδεὶς θαυμάζετω,⁷⁴ εἴαν τινες ιδέαι κατὰ τι συμφερόμεναι ἐτέραις εὐρίσκωνται⁷⁵ ἢ κατὰ ἔννοιαν, ἢ κατὰ λέξιν, ὥσπερ ἡ καθαρότης τῇ ἀφελείᾳ κατὰ τε ἄλλα τινὰ καὶ κατὰ τῆς ὀρθότητος σχῆμα κεκοινωνήκεν· ἡ γὰρ καθαρότης χαίρει τῇ κατ' ὀρθὸν πτώσει· καὶ τοῦτο μὲν ἀληθές· ἀλλὰ τί δήποτε μὴ⁷⁶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμνήσθη καὶ τούτων; ἐχοῦν γὰρ ἐκεῖσε λέγειν, καὶ μὴ ἐν τῇ⁷⁷ ἀνακεφαλαιώσει, ἐπεὶ τοι συμβαίνει τετραραγμένον εἶναι τὸν λόγον, καὶ ἐτέρας ἀνακεφαλαιώσεως δεόμενον· διὰ γὰρ δὴ τοῦτο καὶ τὴν ἀνακεφαλαιώσιν ἐποίησατο,
20 ἵνα ὑπ' ὅσιν ἀγάγῃ τὰ προειρημένα, καὶ τῶν ἀντιπιπτόντων ἐκεῖσε βιασαμένων⁷⁸ ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ ἐπεμβολὴν ἐπισωρεῦσαι ἄλλα τινὰ, ὃ τὴν ἀσάφειαν ἐμποιῆσαν⁷⁹ ἐδεήθη τῆς ἀνακεφαλαιώσεως· καὶ δοκεῖ πως εἶναι τοῦτο τῶν ἰσχυρῶν καὶ τάχα τῶν ἀλύτων, εἰ μὴ σκοπήσῃ τις
25 τὴν ἀκρίβειαν τοῦ τεχνικοῦ· εἰ γὰρ κατὰ μέρη κοινωνου-

72 οὕτως οὖν καὶ πῶς τ. λ. — — μάθοις Mon. om. 73 Sequitur in Par. Ἰδέαι ἐπὶ τὰ, κ. τ. λ. Vol. V. p. 460. v. 6.—11.

74 Sicel. Οὐ γὰρ θαυμάζειν, εἴαν τινες ιδέαι κοινωνοῦσαι εὐρίσκωνται καὶ κατὰ τι συμφερόμεναι ἕτερον, οἷον κατὰ ἔννοιαν ἢ κατὰ λέξιν, ὥσπερ ἡ καθαρότης τῇ ἀφελείᾳ· ἡ γὰρ καθαρότης χαίρει κ. τ. λ. 75 Mon. εὐρίσκονται. 76 μὴ Mon. om. 77 ἐν τῇ Mon. om. 78 Sicel. βιαζομένων. 79 Sicel. ἐποίησαν Mon. Par. 2. ἐμποιῆσαν.

σιν ἀλλήλαις, ⁸⁰ πῶς οἶόν τε ἦν πρὸ τῆς διδασκαλίας τῶν μερῶν εἰπεῖν, κατὰ τί συμφέρονται; διὸ παρητήσατο μὲν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἰπεῖν, κατὰ τί κοινωνοῦσιν· οὐπω γὰρ διεξῆλθεν παρὶ τῶν μερῶν· διδάξας δὲ περὶ τούτων ἔσχε χώραν μετὰ τὴν ἐπίγνωσιν τῶν ἀπλῶν εἰπεῖν ⁵ καὶ κατὰ τί κοινωνοῦσιν ἀλλήλαις. ⁸¹

νς'. Οἶον „εἴπερ ⁸² τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρυγαις καταπεπατημένον φορεῖτε.“ καὶ ⁸³ τό· „ἀλλὰ καὶ ⁸⁴ μανδραγόραν πεπωκόσιν τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον τοῖκατε ἀνθρώποις.“ ⁸⁵ 10

νζ'. Ὅταν, φησὶ, κώλῳ καὶ σχήματι μακρῷ αἱ ἐπιτιμήσεις ἐξαγγελθεῖεν, ποιοῦσι τὴν ἀκμὴν. μηχανόμεναι γὰρ αἱ ἐπιτιμήσεις ποιοῦσι τὴν ἀκμὴν.

νη'. Ὁ νοῦς ⁸⁶ τοιοῦτος· οὐ κεκάλυται ἡντιναοῦν ἰδίαν κατὰ τὸ εἶδος ἄλλης ἰδέας διαφέρονσαν μέρη τινὰ ¹⁵ τὰ αὐτὰ ἔχειν ἑτέρας· ἃ μέρη, ὥσπερ διαφοραὶ τινές εἰσιν,

80 Sicel. ἀλλήλων. 81 Sequitur in Par. Ἀφείλειά ἐστιν, ὅταν τοὺς γιωργοὺς μιμῇ, καὶ τοὺς παῖδας ὡς παῖδας, καὶ τὰ παρὰ πλήσια. Ἰνολίς δὲ τὴν ἀκμὴν καὶ τὰς ἄλλας ἰδέας, ἐξ ὧν συνίστανται. οὕτως τὰς λέξεις μὲν καὶ συνθήκας καὶ μεθόδους καὶ ἐννοίας τὰς αὐτὰς ἔχει τῇ τραχύτητι καὶ σφοδρότητι· τάχα δὲ κῶλα καὶ σχήματα τῆς λαμπρότητος, καταδρομὴν γὰρ ἔχει· πᾶσα δὲ καταδρομὴ διὰ μακροῦ τοῦ πνεύματος ἐτίσεται. 82 Dem. de Ha-lon. p. 88. Ven. litt. γά — νή. omissis: Καὶ πάλιν ἡ τραχύτης καὶ ἡ ἀκμή κοινὰς ἔχουσι τὰς ἐννοίας. Est etiam in Sicel. 83 Sicel. καὶ πάλιν. — Phil. IV. p. 135. 84 καὶ Mon. Par. 2. Sicel. om., recepi ex Par. 1. 85 Sq. usque ad finem capitis Ven. om. 86 νοῦς Mon. om. Sch. min. Ἐφ' ἃ προϋθέμεθα· τίνας αἱ ἰδέαι, καὶ οἶαι, ἐξ ὧν ὁ Δημοσθενικὸς σύγκειται λόγος, εὐρὴν ἐπαγγέλλεται. Ὡσπερ ἡ καθαρότης· ἡ γὰρ καθαρότης χαίρει τῇ κατ' ὀρθὸν πτώσει. Καὶ λαμπρότητι· ἡ γὰρ ἀκμή, πλὴν ἐννοιών, κατὰ πάντα κοινωνεῖ τῇ λαμπρότητι. Τῷ μὲν γὰρ ὅλῳ· ἀντὶ τοῦ εἶδει, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος τῷ ὅλῳ διαφέρει ἄλλον εἶδους, οἶον ἵππου.

ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, εἰδους ὄντος, εἰς διαφοραὶ τὸ
 θνητὸν καὶ τὸ λογικόν, ὧν τὸ μὲν θνητὸν χωρίζει τῶν
 ἀθανάτων τὸν ἀνθρώπον, τὸ δὲ λογικὸν τῶν ἄλλων ζώων·
 ὥστε αἱ αὐταὶ διαφοραὶ καὶ κοινωναὶ εἰσὶ. τῷ μὲν γὰρ
 5 θνητῷ κοινωνεῖ τοῖς ζώοις, ᾧ διαφέρει τοῦ ἀθανάτου,
 τῷ δὲ λογικῷ τοῖς ἀθανάτοις, ᾧ διαφέρει τῶν ἀλόγων.
 οὕτω τοίνυν καὶ ἐκάστη ἰδέα μέρει τινὶ, τουτέστι τῶν
 ὁκτώ ἐνὶ, ἄλλῃ κοινωνοῦσα τῷ αὐτῷ διαφέρει ἐτέρας
 ἰδέας.

- 10 Τῷ μὲν γὰρ ὅλῳ, ⁸⁷ τῷ καθ' ἑαυτὴν εἶναι μίαν
 ἐκάστην ἰδέαν, καὶ ἐτέραν τῶν ἄλλων εἶναι φησὶ ἐπὶ τοῖ
 κεχωρισμένον· τὰ αὐτὰ δὲ μέρη τῆς τοιαύτης ἰδέας ἔχειν
 καὶ ἄλλην ἰδέαν, καθάπερ διαφορὰς οὐσίας τινός, τουτ-
 ἐστι γένους, οὐ κεκώλυται· οἷον ὅλον τί ἐστι καθ' ἑαν-
 15 τὸν ἀνθρώπος, καὶ ὅλον τί ἵππος καὶ τὰ καθ' ἕκαστα
 τῶν ζώων· κοινωνοῦσι δὲ ἀλλήλοις τῷ γένει τῆς οὐσίας,
 καθὰ ζῶα ἀμφοτέρω· διαφέρουσι δὲ κατὰ τὰς διαφορὰς
 τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον· οὕτω κἀνταῦθα κοινωνοῦσιν
 ἀλλήλαις ἰδέαι μέρεισι τισι, διαφέρουσι δὲ κατὰ τὸ ὅλην
 20 ἐκάστην εἶναι καθ' ἑαυτὴν, ὅλη γὰρ ἐστὶ καθ' ἑαυτὴν
 λαμπρότης τυχὸν καὶ ὅλη βαρύτης.

νθ'. Ὡς περ ⁸⁸ ἐν τῷ περὶ τῶν στάσεων περὶ τοῦ
 στοχασμοῦ πρῶτον λέγων τὴν αἰτίαν προτίθησιν, ὅτι
 περὶ οὐσίας πανταχοῦ πρότερον σκεπτέον, τουτέστιν εἰ
 25 ἔστιν, ὅπερ ἴδιον στοχασμῷ, οὕτω κἀντεῦθεν, ⁸⁹ δι' ἣν
 αἰτίαν προτάττει τῶν ἄλλων ἰδεῶν τὴν σαφήνειαν, λέγει.

ξ. Περὶ τῆς τάξεως, φησὶ, τῶν ποιούντων τοὺς χα-
 ρακτῆρας διαλεχθέντες ἐπὶ τὸν τῆς σαφήνειας ἐπανέλ-

87 Τῷ μὲν γὰρ ὅλῳ sqq. usque ad litt. νθ'. ex Par. recepi.

88 litt. νθ' et ξ: exstant in Sicel. Ἐπὶ δὲ τὸν περὶ σαφήνειας λό-
 γον ἦδη ἵτιον. Ὡς περ ἐπὶ τῶν στάσ. — — αἰτίαν προτίθησιν,
 ὅτι περὶ οὐσίας πρότ. σκεπτέον. Mon. αἰτ. προστίθησιν. 89 Par. 2,
 Sicel. κἀνταῦθα,

θωμεν λόγον, αὕτη γὰρ προτέτακται, διότι καὶ παντὶ λόγῳ τούτου δι᾽ μάλιστα, λέγω δὴ τῆς σαφηνείας· εἰ γὰρ κ. τ. λ. Vol. V. p. 460. v. 16. — p. 462. v. 6.

C a p. II.

Περὶ σαφηνείας.

Α. Τοῦτό ἐστιν ἔργον τοῦ ῥήτορος, τὸ σαφῆ καὶ εὖ-
ληπτον καὶ πᾶσιν εὐσύνοπτον τὸν ἑαυτοῦ λόγον ποιεῖν·
ιστίον δὲ, ὅτι ἄλλοι τεχνογράφοι, ὧν εἷς ὁ Τιβέριος, οὐχ
οὕτως διεῖλον, ἀλλ' ὁ μὲν τὴν αὐτὴν οἶεται εἶναι τὴν σα-
φήνειαν τῇ καθαρότητι, καὶ περὶ ἀμφοτέρων ἅμα δι-
δάσκει, τᾷ γένει συνάπτων τὸ εἶδος, σαφηνείας δὲ οὐδὲ 10
μνησθῆναι· καὶ ὅτι Τιβέριος πάλιν τὴν αὐτὴν οἶεται κα-
θαρότητα καὶ εὐκρίνειαν, φάσκων τὰ ξηραντὰ θεωρή-
ματα τῇ περιβολῇ, καθαρὸν καὶ εὐκρινῆ τὸν λόγον ἐρ-
γάζεσθαι, ἐν μὲν γὰρ τῇ περιβολῇ, φησὶν, πάλιν εἰσά-
γεις¹ τὰ νοήματα, ὅταν δὲ καθαρὸν βούλῃ ποιῆσαι τὸν 15
λόγον, κατ' ὁρθὴν πτώσιν εἰσάγεις, οἷον² „Σαννίων
ἐστὶ δὴ που τις“ ἀκριβέστερον μέντοι Ἑρμογένους τὴν
σαφήνειαν διαιρεῖ εἰς εὐκρίνειαν καὶ καθαρότητα.

Β. Καλῶς³ τὸ σχεδόν· οὐ γὰρ πάντες οἱ τόποι, δι'
ῶν γίνονται, μόνης καθαρότητός εἰσι· κοινωνεῖ γὰρ τῇ 20
εὐκρινείᾳ, λέξει, κώλοις, συνθήκῃ, ἀναπαύσει.⁴

1 Par. 2. εἰσάγεις. Mon. εἰσάγεσθαι. 2 In Mid. p. 535.

3 Ven. sine titulo caput hoc incipit in litt. β.: Καὶ λαμπρότητι
ἢ ἀκμῇ κοινωνοῦσα εἰρίσκειται· ἢ γὰρ ἀκμῇ πλὴν ἐννοιῶν κατὰ πάν-
τα ἄλλα κοινωνεῖ τῇ λαμπρότητι· ἅπασιν σχεδόν τοῖς προκειμένοις.

4 Sequitur in Parr.: Ἰστίον, ὅτι ἐκάστη ἰδέα ἀπὸ τῶν ὀκτώ μερῶν
γίνεται, ἐννοίας, μεθόδου, λέξεως, σχήματος, κώλων, συνθήκης,
ἀναπαύσεως καὶ θυμοῦ· τήρει, καὶ οὕτως εὐρήσεις ἐν ἐκάστῃ. Τοῦ-
το καὶ πρὸ μικροῦ διεηλώκαμεν, ὡς τῶν ἰδίων αἱ μὲν εἰσι· ἄτομοι

γ'. Ἰστίον, ὅτι οὐκ ἐκ τῶν ὀκτώ μερῶν πᾶσα ἰδέα σύγκεται, οἷον ἐννοίας, μεθόδου καὶ τῶν λοιπῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκειοτάτων αὐτῇ· οὐ γὰρ δὲ θαυμάζειν, εἰ τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ ἑτέραν ἰδέαν ποιεῖ· ἐξηλλαγμέναι γὰρ οὖσαι κατὰ τὸ ὅλον μέρει τινὶ κοινωνοῦσιν, ὅπερ οὐκ ἄτοπον.

δ. Ὅπως ὁ μὲν εὐκρίνειαν ποιεῖ τι καὶ τῶν ἄλλων, δείξομεν ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ· προϊοῦσι γὰρ ἔσται φανερώτερον,⁶ εἰ μόνον ἡ μέθοδος ἢ καὶ ἄλλα τινὰ συν-
10 τελοῦσιν πρὸς εὐκρίνειαν· τούτου δὲ δεχθέντος ἐκείσε λυθῇσεται καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνδοιασμός.

ε. Αὕτη γὰρ μάλιστα ποιεῖ τὴν σαφήνειαν, ἧς βλαβείσης ἐπείσσερται ἡ εὐκρίνεια, τὸ συμβᾶν ὥς εἰπεῖν πάθος τῇ καθαρότητι θεραπεύουσα· διὰ δὲ καὶ τὴν κα-
15 θαρότητα προέταξεν, ἅτε μάλιστα συντελοῦσαι, πρὸς τὸ σαφῆ ποιῆσαι τὸν λόγον· ἡ γὰρ εὐκρίνεια τάχα περιττή, ὅταν ἡ καθαρότης ἐρῶμένην σχοίῃ τὴν φύσιν, καὶ οὐ δεῖ θαυμάζειν, εἰ ἀντιστελλομένη τῇ καθαρότητι μὴ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν· ἴσμεν γὰρ, ὥς ἐχρῆν αὐτὴν μὴ μό-
20 νον ἰσοδυναμεῖν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἐν αὐτῇ τὴν σαφήνειαν ἔχειν, εἴπερ ἄρα μὴ καθ' ὁμοιότητα καὶ φαντασίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀκριβῆ τῶν γενῶν λόγον τὴν περὶ τῶν ἰδεῶν ἐποιεῖτο διδασκαλίαν· ἐκεῖθεν γὰρ λαβὼν τὴν μίμησιν, καθὰ πολλαχοῦ δεδηλώκαμεν, σπεύδει καὶ τὴν τούτων

καὶ καθ' ἑαυτὰς, αἱ δὲ ἔχουσιν ὑφ' ἑαυτὰς ἄλλας τινὰς ἰδέας ὑποβιβηκυίας αὐταῖς, ἃ δηλαδὴ καταλαμβάνόμενα σαφῆ ποιεῖ τὸ διαιρούμενον· καὶ περιττὸν, περὶ τοιούτων λόγων πολυπραγμονεῖν, ὧν τὴν δύναμιν ἡ κατ' εἶδος διδασκαλία παρίστηται. Ἐπεὶ οὖν ὑποβέβηκε τῇ σαφηνείᾳ τό τε καθαρὸν καὶ ἐκρινὲς, ἴδωμεν, τούτων πῶς ἕκαστον γίνεται, καὶ ποιοῦ δι' ὅτερον προτάττειν. — Καὶ ἀνωτί-
ρω εἶπεν. Vol. V. p. 462. v. 11—14. 5 Litt. δ' et ε. exstant in Sicel. sub titulo: Συριανοῦ, Ἰωάννου καὶ τῶν λοιπῶν. 6 Parr. Sicel. φανερώτερον. Mon. φανερωτέρα.

παραστήσαι φύσιν καὶ δύναμιν· παγχάλεπος γὰρ ὁ περὶ
 τῶν ἰδεῶν λόγος, ὅθεν οὐδεὶς ἐτόλμησε τῶν τοσούτων
 καὶ τηλικούτων ἀνδρῶν, λέγω δὴ καὶ τῶν ἐκλαμπράντων
 ἐπὶ φιλοσοφίᾳ καὶ τοῖς τῆς ῥητορικῆς συγγραμμάσιν, εἰ-
 πεῖν τι περὶ αὐτῶν, ἕως ὁ τεχνικός καθῆκεν ἐπὶ τὴν τοι- 5
 αὐτὴν ἐγχείρησιν· ἀγαπητὸν σὺν, εἰ καὶ ἐκ παρακολου-
 θημάτων παραστήσει τὴν φύσιν αὐτῶν, καὶ μὴ μόνον
 ἐκ τῶν ἰδιωμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων· ταῦτα γὰρ
 ποιεῖν λέγει τὰ παρακολουθήματα, καὶ οὐκ ἀρκεῖται τού-
 τῳ ⁷ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπιφέρει τὰ ἀντικείμενα τῇ ἰδέᾳ. 10
 συντελεῖ γὰρ μάλιστα πρὸς ἀκριβῇ γνῶσιν ἢ τῶν ἐναντίων
 κατάληψιν· εἰ δὲ μὴ εὐπορήσοι παρακολουθημάτων, ⁸
 ἐξ ἀναιρέσεως σημαίνει τὸ ζητούμενον. οἷον τὸ μὴ ὄν,
 εἰ τύχοι λίθος ἢ ξύλον ἢ σίδηρος, ⁹ ἢ τὸ καὶ τὸ, ἄν-
 θρωπός ἐστι· πάντα γὰρ ἀπαγορεύσαντες ἐξ ἀνάγκης εἰς 15
 τοῦτο τὸν λόγον κατεκλείσαμεν.

ζ'. Ἐναντιοῦται ¹⁰ γὰρ ἡ περιβολὴ τῇ καθαρότητι
 κατὰ ἐννοιαν, μέθοδον, σχῆμα, λέξιν· κῶλα γὰρ καὶ συν-
 θήκας καὶ ἀναπαύσεις καὶ ῥυθμοὺς πασῶν ἰδεῶν ἡ πα-
 ραβολὴ δέχεται, ὥστε κατὰ γε ταῦτα οὐκ ἐναντιοῦνται 20
 ἀλλήλοις.

ζ'. Ἰδωμεν, ὅπως ἐκ τῶν παρακολουθημάτων περι-
 στησι τὴν καθαρότητα, καὶ πάλιν αὖ ἐκ τοῦ ἐναντίου·
 γίνεται τοίνυν καθαρὸς λόγος ἐννοία, μεθόδῳ, λέξει καὶ
 τοῖς λοιποῖς· ἐναντία δὲ ἐστὶ ταύτῃ περιβολὴ οὐ κατὰ 25
 πάντα, ἀλλὰ κατὰ τι. μὴ γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τὸν

7 Mon. τοῦτο. Parr. τοῦτῳ. 8 Par. 1. παρακολουθούντων.
 9 ἢ σίδηρος Mon. om. Sch. min. Περὶ τὴν μέθοδον· τὸ πῶς
 ἔνα τὰς ἐννοίας ἐκβάλλεις ἢ διὰ μακρῶν κώλων, ἢ δι' εὐθείας ἢ γε-
 νικῆς. Καθαφαί· αἱ ἐν τῇ συνηθείᾳ, καὶ ἀφ' ἡμῶν εἰς (εἰς Cod.
 om.) γνῶσιν πάντων ἀνθρώπων. 10 Ven. litt. γ'—ε. omissis;
 Κατὰ τι, οὐ γὰρ κατὰ πάντα· litt. ζ'. non est in cod.

αὐτὸν ἀπαιτήσεις ¹¹ κἀνταῦθα τρόπον τὰ ἐναντία πλεῖστον ἀλλήλων διεστάναι καθὰ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμὸν ἢ τοῦ ὑγροῦ τὸ ξηρὸν ἢ τοῦ λευκοῦ τὸ μέλαν, τοῦτο γὰρ οὐ τῶν ἀμέσων ἐστίν, ἄρα οὖν ἐπιδέχεται ἡ οὐσία τὸ
 5 λευκὸν ἅμα καὶ τὸ μέλαν· καὶ πῶς οἶόν τε; οὐ γὰρ δεκτικὴ τῶν ἐναντίων, πλὴν εἰ μὴ λέγοι ¹² τις κατὰ μέρος· ἐπεῖτοι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐν τῷ αὐτῷ οὐκ ἂν ἐπιδέξεται τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν ἢ τὴν νόσον ἢ τὴν ὑγίαν· ὁ δὲ καθαρὸς λόγος ¹³ ἐναντίος ὢν τῇ περιβολῇ δέ-
 10 χεται τι τῆς περιβολῆς ἴδιον· οὐ γὰρ κατὰ τὸν προειρημένον λόγον οὕτω κἀνταῦθα λαμβάνεται τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν τινα καὶ φαντασίαν. κατὰ δὲ ἐναντίον ἐστίν ἡ περιβολὴ τῆς καθαρότητος· καὶ ἐν τίνι συμφέρεται, ἐπαγγέλλεται ἡμῖν ἐν τῷ περὶ μεγέθους καὶ
 15 ἀξιώματος λόγῳ εἰπεῖν. ♦

C a p. III.

Περὶ καθαρότητος.

α. Τὴν σαφήνειαν, καθὰ δεδηλώκαμεν, ἡ καθαρότης ποιεῖ, ἧς ὑπεναντίον παθούσης κατὰ τινα περιστά-
 σιν ἐπηρεαζομένη ἡ εὐκρίνεια θεραπεύει τὸ πταισθέν·
 20 διὰ δὴ καὶ πρώτην αὐτὴν τέταξε· καθὰ γὰρ εἴρηται πολ-
 λάκις, ἡ εὐκρίνεια τὸ πλεῖστον ἐπίκουρός ἐστιν καθαρότητος, γίνεται δὲ καθαρὸς λόγος ἅπασι τοῖς προειρη-
 μένοις, ἃ κατὰ μέρος κατὰ τὴν φυσικὴν ἀκολουθίαν
 ἐξετάσομεν, μηδὲν τοῦ τεχνικοῦ παρατρέψαντες· οὐδὲ γὰρ
 25 δύναται σαφηνίσαι τὸν περὶ τούτων λόγον, πλὴν εἰ μὴ
 τις ἐξακολουθήσει τῷ τεχνικῷ τοῖς αὐτοῖς σχεδὸν ἀπαν-
 ταζοῦ νοήμασι καὶ λέξεσι χρώμενος.

11 Mon. ἀπαιτήση.
 Mon. λέγει.

12 Mon. λέγει. Pag. 2. λέγοι.

13

β. Βαθὺ οἶονεὶ κεκρυμμένον καὶ λανθάνον· τοὺς πολλοὺς καὶ ὑπερβαῖνον τὸν πολὺν ἄνθρωπον· περινεο-
ημένον δὲ τὸ ἐξ ἐπινοίας τοῦ λέγοντός τι προσλαμ-
βάνον.

γ'. Αὗται γὰρ καθ' ἑαυτὰς οὐδὲν ἔχουσι βαθὺ καὶ 5
περινεοημένον· αὐτόθεν γὰρ προκύπτουσαι πᾶσιν εἰσι
καταφανεῖς, ὅταν χωρὶς αὐτῶν ἐπιφέρωνται καὶ οὐ χά-
ριν παρελήφθησαν. ἐπεὶ τοι συμπλεκόμεναι τοῖς μετὰ
ταῦτα δεινὰ μᾶλλον ἂν φανῶσι καὶ οὐ καθαραί· συγ-
κρίσεως γὰρ χάριν αὐτὰς ὁ ῥήτωρ παρέλαβεν.¹ 10

ι. Ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὁ Δημοσθένης τυχόν
ἐμνήσθη τοῦ Σαννίωνος,² ἵνα δείξῃ, ὅτι καὶ τοῖς ἀτί-
μοις οἱ Ἀθηναῖοι συγγνώμην νέμουν καὶ οὐδεὶς αὐτοὺς
ἀπείργει τοῦ ποιεῖν τι τῶν ἐπιτίμων· ὥστε πλείονος ὀρ-
γῆς ἄξιος Μειδίας, ἐπίτιμον αὐτὸν ὄντα καὶ χορηγὸν 15
συγκόρας· διὰ μὲν οὖν ταύτην τὴν ἔννοιαν παρέλαβε τὸ
κατὰ Σαννίωνα. δεῖ δὲ, φησὶν, ἀκούειν τοῦ διηγήματος
ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ἰδέας, οὐχ ὥς διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν³
ἀπαγγελθέντος, ἀλλ' ὥς φησιν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸ⁴ ὀρᾶν·
οὐ δεῖ γὰρ βαθείας εἶναι τὰς ἐννοίας τῆς καθαρότητος, 20
ἀλλ' αὐτὰς ἐφ' ἑαυτῶν γνωρίμους εἶναι τοῖς ἀκροαταῖς.

ς'. Ἐπιβολῆς⁵ τοῦ ἐπιχειρήματός φησιν. αὐταὶ γὰρ
καθ' ἑαυτὰς ἀπλούσταται σαφηνείας ἕνεκα τῶν προκει-
μένων παρελήφθησαν πραγμάτων, διδάξαι τὰ γεγονότα
σπεύδουσαι τὸν ἀκροατήν. 25

1 Lit. δ'. vide Vol. V. p. 463. v. 11—21. Ven. litt. α. β.
γ'. omissis: Ἀλλὰ μὴ ὦν ἕνεκα παρελήφθησαν· καθ' ἑαυτὴν μὲν
γὰρ ἡ προκειμένη ἔννοια θεωρουμένη σαφ. ἐστίν, ἐπειδὴ διευρίσκει
ἕνεκα τῶν κ. τ. λ. 2 Mon. addit: διδασκάλου. Parr. om. 3
Mon. ἰδίαν. idem post ἀπαγγελθέντος addit: μᾶλλον καὶ τὴν αἰ-
τίαν. 4 καθ' ἑαυτὸ Mon. per lacunam om. 5 Ven. litt. ε.
omissa: Ἐνιμά γε τῆς ἐπιβολῆς καθαρὰ τοῦ ἐπιχειρήματός φησιν,

ζ. Τὸ ἔνεκεν τῆς ἐπιβολῆς, ⁶ ἀντὶ τοῦ ὅσον ἦκεν εἰς ἐπιχείρημα· τὸ μὲν γὰρ κατὰ Σαννίωνα εἰς κατασκευὴν ἑτέρου παρελήφθη, ὅτι πλείονος ὀργῆς ἄξιος ὁ Μειδίας ἐπίτιμον ὄντα με τυπτήσας, τὸ δὲ ⁷ „κοινωνός εἰμι τοῦ
 5 δανείσματος“ ψιλῶς δι' αὐτὸ ⁸ τὸ πρᾶγμα.

η. Ἐπειδὴ συγκαθέλκουσι τὰς ἐννοίας ταύτας τὰ ἐπιφερόμενα, καὶ καθαρὰς οὐσας, ὅταν καθ' ἑαυτὰς θεωροῖντο, δεικνύουσιν ἄλλο τι οὐσας, ἐπήνεγκεν ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν τὰς ἐννοίας· ταῦτα δὲ τὰ παραδείγματα, λέγω
 10 δὴ τὸ „ἀδελφὰς ἔχομεν γυναῖκας,“ καὶ „κοινωνός εἰμι τοῦ δανείσματος,“ πάντα καθαραὶ εἰσιν ἔνεκα τῆς ἐπιβολῆς· κἂν γὰρ ἐπενέγκῃς τὰ μετὰ ταῦτα, οὐδὲν λυμάνεις τὴν ἐπιβολὴν αὐτήν· μένει γὰρ οὐδὲν ἥττον καθα-
 ρὰ, τὸ γὰρ προειρημένον, οἷον „Σαννίων ἐστὶν ὁ τοὺς
 15 τραγικοὺς χοροὺς διδάσκων,“ ἕως τότε καθαρὸν, ἕως καθ' ἑαυτὸν θεωρεῖται· καὶ πάλιν ⁹ „λέγονται χρήματα οἱ τριάκοντα δανείσασθαι παρὰ ¹⁰ τῶν Λακεδαιμονίων.“ εἰ γὰρ λάβοις αὐτάς, ὧν ἔνεκα παρελήφθησαν, ἀφανί-
 ζεις τὴν καθαρότητα, καίτοι καθαρωτάτην οὐσαν αὐ-
 20 τήν, ἥνικα καθ' ἑαυτήν ἐθεωρεῖτο· τὰς δὲ λοιπὰς ταύτας ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν ληφθεῖσας εὗροις ἂν καθαρὰς καὶ με-
 τὰ τὰ ἐπιλεγόμενα, λέγω δὴ τῆς ἐπιβολῆς ἔνεκα· ἐκεῖ μὲν γὰρ εὐθὺς τὰ ἐπιφερόμενα συγκαθέλκει καὶ μετα-
 βάλλει τὴν ἐννοίαν, ἐνταῦθα δὲ ¹¹ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν

6 Sch. min. ἐπιβολήν, τὸ ἐπιβάλλειν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἀπ' αὐ-
 τοῦ τοῦ πράγματος, ὡς τό· Χριστὸς γεννᾶται. Τοῦ δανείσματος· ἐν τῷ κατὰ Διονυσόδωρον. Ἐν ἰδιωτικοῖς· διότι οὐκ εἰ-
 σὶ περὶ δημοσίων οἱ ἀγῶνες, ἀλλ' ἰδιωτικῶν χρημάτων καὶ λοιπῶν
 πραγμάτων. Καθαρότητος σχεδὸν· καθαρὸν λόγον καὶ ἀφ-
 γησιν, ὡς μικρὸν ὑστερον δείξει· διὸ δὴ καὶ τὸ σχεδὸν ἐνταῦθα
 προστίθεται. 7 Dem. in Dionysodor. init. 8 Par. 1. διὰ
 τὸ πρᾶγμα. 9 in Lept. p. 460. 10 Mon. ἐπὶ. Par. supra
 scriptum habet παρὰ. 11 Parr. δὲ τὸ μετὰ.

ἐδέξατο τὴν κατασκευὴν. διαδὴ καὶ ἔμειναν καθαραί· προείταξε δὲ τὰς προλαβούσας, εἰ καὶ μὴ καθαραὶ τοσοῦτόν εἰσιν ἢ διὰ τὸ γνωριμωτέρας ¹² εἶναι· δεῖ γὰρ εἶναι τοιαῦτα τὰ παραδείγματα, ἢ ὅπερ ἄμεινον, διὰ τὸ μᾶλλον ἐν τούτοις διαφαίνεσθαι τὴν καθαρότητα. σεμνοῦ ⁵ γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ τῆς αἰτίας τῆς περὶ αὐτὸ φανερωτέρα γίνεται μᾶλλον ἢ καθαρότης ἢ ἐν τοῖς ἐντελείσιν καὶ ιδιωτικοῖς πράγμασιν. ¹³

Θ'. Προεῖπεν ἤδη, ¹⁴ ὅτι τὸ σχῆμα τῆς ἐννοίας, ἕτερον ὢν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· ἰστέον εἶναι μέ- ¹⁰θοδον.

ι. Τὸ ¹⁵ μὲν ἀπὸ ψιλῶν ἄρχεσθαι τῶν πραγμάτων ἰστί τὸ μηδὲν τῶν ἔξωθεν τοῦ πράγματος προειπόντα μηδὲ τοὺς ἐκ τῶν περιστατικῶν κινήσαντα τόπους, πλὴν ὅσοι ἀναγκαιότατοι λεγθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πράγματος ¹⁵ διδασκαλίαν, αὐτὸ μόνον διεξελθεῖν. εἰ γὰρ ¹⁶ Ἰσοκράτης ἐν τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ διδάσκων, ὅπως δεῖ διηγῆσθαι, φησὶν, διηγητέον δὲ τό τε ¹⁷ πρᾶγμα, καὶ τὰ πρὸ τοῦ πράγματος καὶ τὰ μετὰ τὸ πρᾶγμα καὶ τὰς διανοίας, αἷς ἐκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων ἔπραξε τόδε τι· σαφὴς δὲ ²⁰ καὶ ἡ διήγησις ἔσται τῇ λέξει, ἢ τῇ τάξει ἢ ἀμφοῖν· τὸ

12 Par. 1. γνωριμωτέρας. 13 Sequitur in Par.: "Ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι τοῦ Σαννίων καὶ τοῦ λέγονται οἱ τριάκοντα· τὰς ἐννοίας σκόπει αὐτῶν, ὅτι εἰσὶ καθαραὶ, φησὶ, καὶ ὑπὸ παντὸς δυνάμει νοεῖσθαι, καὶ μὴ τὰς αἰτίας, δι' αἷς ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους παρελήφθησαν, ἐκτεῖναι γὰρ δεινότητός εἰσι τῆς κατὰ μέθοδον εἰσαχθεῖσαι κατὰ σύγκρισιν τοῦ τε Μειδίου καὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Σαννίωνος, καὶ τῶν τριάκοντα τυράννων, ἀλλ' οὐχὶ καθαρότητος. 14 Mon. ἰδίον τι τὸ σχ. τ. ε. ἕτερον ὢν [Par. 1. ὢν om.] 15 Ven. litt. ζ. ἢ θ. omissis: "Ὅταν ψιλόν τι πρᾶγμα τις ἀφηγῆται, ἢ ἄρχεται ἀπ' αὐτοῦ ψιλοῦ τοῦ πράγματος. 16 Ven. εἰ γὰρ καί. 17 τε et paullo post πρὸ ex Ven. recepi: Mon. et Parr. om.

δὲ ψιλὸν τὸ πρᾶγμα ἀφηγεῖσθαι, ἵνα μὴδὲ μετὰ τὴν
 ἀφήγησιν τοῦ πράγματος ἐπεισεῖν ἐγκωμεν ἕτερα, ὅπερ
 ἔνιοι ποιοῦσι πολλάκις ἐπὶ μὲν τῆς ἀρχῆς ἀφέλειαν καὶ
 ἰδιωτισμὸν ἐνδεικνύμενοι, μετὰ δὲ ταῦτα ποικίλως ¹⁸ ὑπο-
 5 ρύττοντες τοὺς λόγους, διορθώσεις τε καὶ αὐξήσεις ἐπά-
 γοντες καὶ πολλῶ τῷ παιητικῷ χρώμενοι· φησὶν οὖν καὶ
 Διονύσιος ἐν πρώτῳ χαρακτηρῶν σφόδρα τὸν Λυσίαν ἐπὶ
 ταῖς τοιαύταις διηγήσεσιν ἐπαινῶν τάδε· οἶμαι δὲ καὶ
 τὰς τέχνας τῶν λόγων, ἐν αἷς εἴρηται τι περὶ διηγήσεως
 10 ἀξιόλογον, οὐκ ἐξ ἄλλων τινῶν μᾶλλον ἢ τῶν ὑπὸ Λυ-
 σίου γραφεισῶν εἰληγεῖναι τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς ἀ-
 φορμάς· καὶ γὰρ τὸ σύντομον ἔχουσιν αἱ διηγήσεις καὶ
 τὸ σαφές, ἡδεῖαι ¹⁹ τέ εἰσιν, ὥς οὐχ ἕτεροι, καὶ πιθα-
 ναί, καὶ τὴν πίστιν λεληθότως συνεπιφέρουσιν, ὥστε
 15 μὴ ῥᾶδιον εἶναι μήτε ὅλην διήγησιν μήτε μέρος αὐτῆς
 ψευδὲς ἢ ἀπίθανον εὐρεῖσθαι· τοσαύτην ἔχει πειθῶ καὶ
 Ἀφροδίτην ²⁰ τὰ λεγόμενα, καὶ οὕτως λανθάνει τοὺς
 ἀκούοντας, εἴτε καὶ ἀληθὴ ἐστὶ, ²¹ εἴτε καὶ πεπλασμένα,
 ὥς ἀφαρμόζειν αὐτῷ τὸ Ὀμηρικὸν οὐχ ἥττον, ἢ τῷ Ὀ-
 20 δυσσεῖ·

* Ἰσκι ψεύδεια πολλὰ λέγειν, ἐτόμοισιν ²² ὁμοῖα.

ιβ'. Οἶον, „πονηρὸν, ὧ Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκο-

18 Mon. Parr. πολλάκις. Ven. ποικίλως. 19 Ven. ἰδιαί
 τέ εἰσιν, οὐχ ἕτερα — καὶ τὴν πίστιν ἅμα λελ.
 20 Schol. min.
 ἡδονὴν, χάριν, γλυκύτητα. Mon. glossam in contextum recepit.
 Ven. τοσαύτην ἔχεν et οὕτως λανθάνειν. etiam Mon. λανθάνειν.
 21 Par. 1. εἰσίν. Mon. πεπλασμένα, ὥς ἐφ. αὐτά. Ven. πεπλα-
 σμένα, ὥστε ἐφ. αὐτῶ. 22 Ven. ἐτοίμοισιν ὁμοῖα. Par. Mon.
 ἐτόμ. ὁμοῖα. Od. I., 203. — Sequitur in Ven.: Οἶον γένος εἶδει
 προσλαμβάνων ἢ ὅλον μέρος ἢ ἀόριστον ὠρισμένον ἢ κρίσιν δικα-
 σίων ἢ ποιότητα πράγματος ἢ τὴν πρὸς ἕτερον διαφορὰν. Schol.
 min. γένος· ζῶον μικτὸν δημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπον. — Litt. vide
 Vol. V. p. 461. v. 1.—p. 475. v. 9.

φάντης·“ γένος μὲν ἰνταῖθα ὁ συκοφάντης, εἶδος δὲ, τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος ²³ τὰνθρῶπιόν ἐστιν· εἶδος δὲ ὁ Αἰσχίνης.

ιγ'. "Ὅταν μὴδὲ ἔξωθεν συνεφέληται, τότε μάλιστα ποιεῖ καθαρὸν τὸν λόγον, οἷον γένος εἶδει προλαμβά- 5 νων, ὡς ὅταν λέγῃ, πᾶσα μὲν ἡ ἀρετὴ καλὸν, μάλιστα δέ γε ὁ περὶ τῆς σωφροσύνης λόγος ἢ ὅλον μέρει· θανμάζω μὲν ἔγωγε τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν, ἕως ἂν μὴ πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἀποβλέψω· νικᾷ γὰρ τῇ θέσει καὶ τῷ κάλλει, καὶ οὐκ ἔῃ φαινομένην τὴν πᾶσαν θαυμά- 10 ζειν πόλιν, εἰ καὶ σμικρὸν ὑπάρχει μέρος αὐτῆς, ἢ τὴν πρὸς ἕτερον διαφορὰν· οἷον „ὑπεσχόμεν ²⁴ χορηγήσειν μηδενὸς ἄλλου ὑπισχνουμένου·“ ἢ ἀόριστον ὠρισμένῃ· ²⁵ „πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι κατὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου·“ καὶ ἐξῆς· ἢ κρίσιν δικαστῶν. „οἶ- 15 μαι ²⁶ καὶ ὑμᾶς συνομολογήσειν, κοινὸν εἶναι τὸν ἀγῶνα ἐμοὶ καὶ Κτησιφῶντι·“ ἢ ποιότητα πράγματος, ὡς ἔχει τὸ, „ὑβρισθεῖς ²⁷ καὶ παθὼν ὑπὸ Κόνωνος τοῦ- του τοιοῦτο·“ καὶ τὰ ἐξῆς· ἢ τὴν πρὸς ἕτερον διαφορὰν· οἷον „εἰ μὲν ξένος ἦν, ὧ ἄνδρες, ὁ πλημμελήσας, με- 20 τρίως ἂν ἤνεγκα τὸ συμβάν· νῦν δὲ ποιεῖ τὴν ὕβριν ἀ- γόρητον, τὸ παρ' ἐκείνου τοιαῦτα παθεῖν, ὑφ' οὗ τὴν ἀρχὴν οὐκ ἡλπιζον πείσεσθαι· φίλος γὰρ ἦν τῷ δοχεῖν καὶ πολλὴν συνήθειαν ὑπέκρινετο·“ περιβάλλει γὰρ ἅ- παντα ταῦτα καὶ εἰσὶν ἔννοιαι περιβολῆς, ἀναιρουσαι ²⁸ τὴν καθαρὰν μέθοδον· καὶ οὐ χρὴ θαυμάζειν ἐπὶ τούτῳ· ῥᾶστα γὰρ ἂν συνίδοι τις τὴν αἰτίαν ὁ καὶ διασκοπήσας τὴν φύσιν τῆς περιβολῆς· οὐ γὰρ ἐκ τῶν πραγμάτων, ὥσπερ αἱ ἄλλαι, γίνεσθαι πέφυκεν, ἢ λαμβάνειν ἐξ αὐ- τοῦ τὴν ἔννοιαν, ἀλλ' ἐκ τῶν παρακολούθούντων τοῖς 30

²³ Mon. κίναδος. Pro cor. p. 307. ²⁴ in Mid. p. 519.

²⁵ Mon. ὀρισμῇ. Pro cor. init. ²⁶ Pro cor. p. 5. ²⁷ Pro cor. init.

πραγμασιν. ὅταν δὲ ἡ μέθοδος ἐκπέσῃ τῆς οἰκείας φύσεως, εἰς τὸν τῆς περιβολῆς ἐμπίπτει λόγον· ἢ γὰρ ἐξ αὐτοῦ ²⁸ τοῦ πράγματος ἄρχεται, καὶ ποιεῖ δηλονότι τὸν λόγον καθαρὸν, ἢ ἐκ τῶν παρακολουθούντων· οὐ
 5 γὰρ ἂν ἐξ ἄλλου πράγματος εἴποι τις αὐτὰ ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. καὶ ἐμπίπτει, καθὰ μεμαθήκαμεν, εἰς περιβλητικὴν ἔννοιαν, ὥστε τῆς οἰκείας ἡ μέθοδος αὕτη ἐκπίπτουσα φύσεως γίνεται πάντως περιβολή· καὶ εὐρίσκεται ἡ τῆς περιβολῆς ἔννοια τὴν μέθοδον τῆς καθαρότητος
 10 ἀναιροῦσα κατὰ τὸν προειρημένον λόγον, καὶ οὐ τὴν ἔννοιαν. Ἀναιρουμένη γὰρ ἡ περιβολή σχεδὸν ἐκ τῶν παρακολουθούντων τῶν πραγμάτων λαμβάνει τὴν ἔννοιαν.

ιδ'. Τὰ περιστατικά μόρια λέγει, οἷς ἐν καθαρότητι
 15 οὐ δεῖ πᾶσι κεχρηῆσθαι ἢ τοῖς πλείοσιν, ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἀφηγεῖσθαι τὸ πρᾶγμα, ὅτι τυχὸν ἐχορήγησα, μὴ προστιθέναι δὲ τὸν χρόνον, ὅτι τρίτον ἔτος τοῦτ', μηδὲ τὸν τόπον, ποῦ· ὑπεσχόμην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦτο ποιεῖν, μηδὲ τὴν αἰτίαν, ἐπειδὴ, φησὶν, οὐ ²⁹ καθιεστηκότος
 30 χορηγοῦ στάσις ἦν· μηδὲ τὸν τρόπον, ὅτι ἐθελοντής· τοῦτο γὰρ ἔδει τάξαι μετὰ τὴν διήγησιν τοῦ πράγματος, εἴγε ὁ Δημοσθένης ἐβούλετο καθαρότητα ἐργάσασθαι, ἢ τελέως παραλιπεῖν· τὸ δὲ εἴ τι τοσοῦτον ἴσως εἶπεν,
 ἐπει-

28 ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος — — — αὐτὰ ποιεῖσθαι Mon. om. 29 οὐ Mon. om. — In Mid. p. 519. Sch. min.: Ταῦτά τις προσλαμβάνων, τὰ περιστατικά, ἢ τὰ προειρημένα, γέως εἶδει, ὅλον μίρει καὶ τὰ λοιπά. Μέθοδος καθαρότητος· τὸ μετὰ τὸ πρᾶγμα χρησθαι τοῖς πραγματικοῖς. Δόξει μὲν ὁ τιθεὶς. Καθαρῶς· τὰ περιστατικά μὴ προηγουμένως, ἀλλ' αὐτὰ δεύτερον λόγον καὶ σκοπὸν δόξει μὲν λέγειν καθαρῶς, οὐδὲν δὲ ἥσσαν παραβῆλ्लει. Τὰ τε προειρημένα· τὸ μετὰ τὸ πρᾶγμα κεχρηῆσθαι τοῖς περιστατικοῖς.

ἐπειδὴ οἰδέ τινας καὶ ἄλλα περιστάτικα προστιθέντας· αὐτίκα γοῦν ὁ φιλόσοφος Πορφύριος ἐν τῇ περὶ τῶν στάσεων τέχνῃ περιστάτικα φησιν ἐπτά· πρόσωπον, πρᾶγμα, χρόνον, τόπον, τρόπον, αἰτίαν, ὕλην· διὰ τοῦτο νῦν Ἑρμογένης ἀπαριθμησάμενος τὰ περιστάτικα τὰ 5 πέντε, ὡς καὶ ἄλλου τινὸς ὄντος εἶπεν, ὅτε τοιοῦτον. ἰστίον δέ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν τεχνογράφων βούλονται πέντε εἶναι, τὸ πρᾶγμα οὐ λέγοντες περιστάτικόν, ἐπειδὴ ἀνάγκη, τὰ ἄλλα περὶ τὸ πρᾶγμα εἶναι παρακολουθεῖν αὐτῷ· Ἀθανάσιος δέ φησιν ἔξ. 10

ιι'. Ἐξ ἀνάγκης γάρ, φησὶ, ταῦτα παρακολουθεῖ τοῖς πράγμασιν, ὡς ὁ τεχνικὸς λέγει· τινὲς δὲ ἀντιπίπτουσιν· οὔτε γὰρ μέρος ἐξεταζόμενον καθ' ἑαυτὸ συνεισφέρει τὸ ὅλον, οἷον χεῖρ, ποῦς, κεφαλὴ· τάχα δὲ καὶ τὸ εἶδος, ὥσπερ ἐνιοὶ τῶν σοφῶν λέγουσιν, ὅταν αὐτὸ 13 καθ' ἑαυτὸ θεωρῇ τις, οὐ συνεισφέρει τὸ γένος· τὰ δὲ περιστάτικα κατὰ ἀνάγκην παρακολουθεῖ τοῖς πράγμασιν ἀναμφηρίστως· οἷον ποῦ, πότε, τίς, διότι, καὶ τὰ ἑξῆς. 10

ιγ'. Εἰ καὶ μετὰ τὸ πρᾶγμα, φησὶν, τάξει τὰ περι- 20 στατικά, δόξαν μὲν καθαρότητος καὶ ὑπόνοιαν δίδωσιν, ὁμῶς οὐ καθαρῶς, 31 καθάπερ προσήκον, ἔρεϊ ἴδιον γὰρ μάλιστα καθαρότητος τὸ μὴ κεκρῆσθαι περιστατικοῖς.

ιδ'. Ἔστι μὲν γὰρ καὶ αὕτη ἡ μέθοδος τῆς καθαρ- 25 ὀτητος, μετὰ τὸ πρᾶγμα ταπτομένων τῶν περιστάτικων· πλὴν οὐ καθαρῶς, ἔρεϊ τις, καὶν δοκῇ λέγειν καθαρῶς. ὅτι δὲ τὸ μὴ ἄρξασθαι ἀπὸ ψιλοῦ πράγματος περιβολὴν ποιεῖ, δηλοῖ τὸ „ὑβρισθεῖς, ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ

30 Sequitur in Parr. τῷ πράγματι κ. τ. λ. Vol. V. p. 466. v. 3—9. 31 Mon. οὐ καθαρῶς ἔρεϊ τις καὶν δοκῇ λέγει καθαρῶς. correxi ex Monn.

παθὼν ὑπὸ Κόνωνος³² τουτουὶ τοσαῦτα,“ καὶ τὰ
ἱξῆς.³³

ἰθ'. Δοκεῖ ὁ Ἐρμογένης ἐνταῦθα ἐναντιοῦσθαι ἑαυ-
τῷ, ἀξιών μὲν τὴν μέθοδον σχῆμα νομίζειν εἶναι διανοίας,
5 νῦν δὲ λέγων τὴν ἀφήγησιν μέθοδον εἶναι, ἀλλ' οὐχὶ
σχῆμα, ὥς ἑτέρας τινὸς οὔσης τῆς μεθόδου παρὰ τὸ
σχῆμα τῆς διανοίας· φαιμέν οὖν, τὸ μὲν σχῆμα τῆς δια-
νοίας πάντως ἐστὶ μέθοδος· οἷον ὁ πλαγιασμός, σχῆμα
ὦν περιβολῆς, μέθοδος δὲ ὥς παρὰ Δημοσθένει·³⁴ „τοῦ
10 γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου,“ καὶ ἐν πανηγυρικῇ
Ἰσοκράτης·³⁵ „Ἀήμητρος γὰρ ἀφικομένης εἰς τὴν χώ-
ραν ἡμῶν.“ ἡ δὲ μέθοδος οὐ πάντως ἐστὶ σχῆμα δια-
νοίας, οἷον τὸ ἀρχεσθαι ἀπ' αὐτοῦ ψιλοῦ τοῦ πράγμα-
τος· οἷον, „ἀδελφὰς ἔχομεν, ὧ Ἀθηναῖοι, γυναῖκας“³⁶
15 διὰ τοῦτο τοῖνυν, φησὶν, ὅτι μέθοδος ἐστὶ καὶ οὐ σχῆ-
μα, ἐπειδὴ ἐστὶ τινα μὴ ἀναστρέφοντα· ἢ οὕτως· ἢ ἀφή-
γησις οὐ σχῆμά ἐστι λέξεως, ὥς τινες οἴονται, ἀλλὰ
διανοίας ἐστὶ μέθοδος.³⁷

32 Parr. addunt: Ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος αἰκίας [init.] ἔβρι-
σθίς, ὧ ἄνδρες, καὶ παθὼν ὑπὸ Κόνωνος τουτουὶ τοιαῦτα, ὥστε
πολὺν χρόνον μήτε τῶν ἱατρῶν μηδένα προσδοκᾶν παραφευγεῖσθαι
μα, ὑγιάνας καὶ σωθίς ἀπροςδοκῆτως ἔλαχον αὐτῷ τὴν δίκην τῆς
αἰτίας ταυτηνί.“ Ἀδ μεθόδου καθαρὰς· οἷον τὸ ἄνδρες ἀδελ-
φοὶ καὶ συμπένητες· φαίνεται μὲν ὁ λόγος καθαρὸς, ὅσον ἀπὸ τῶν
λέξεων· καθὼ δὲ ἔχει τὸ ἄνδρες ἀόριστον, ὁμοίως καὶ τὸ ἀδελφοὶ
καὶ τὸ συμπένητες οὐ μόνον ἀόριστα, ἀλλὰ καὶ καθολικά, περιβο-
λῆς εἰσι· τὰ γὰρ ἀόριστα περιβολῆς εἰσι. Ἄλλως πως εἰς ἀ-
γῆν· καθαρότητος. Εἴτε δὲ μέθοδος τῷ δοκεῖν ἐνδοιαστι-
κῶς προήνεγκε τὸν περὶ τῆς ἀφηγήσεως λόγον· εἴτε γὰρ σχῆμα, φη-
σὶν, εἴτε μέθοδος ἢ ἀφήγησις, συμβάλλεται τῇ καθαρότητι. Τοῖς
πολλοῖς αὐτῶν· ἤγουν τῶν λέξεων. 33 Litt. ἡ. vide Vol.
V. p. 467. v. 4—10. 34 pro cor. p. 230. 35 p. 28. p.
50. Bekk. 36 Dem. in Spud. init. 37 Mon. μέγιστος. —
Litt. κ'. vide Vol. V. p. 466. v. 28 — p. 467. v. 4. Litt. κά. p.

κβ'. Τουτέστι· τὰ σχήματα σχηματισμοῖς ἄλλοις γίνεσθαι οὐ πέφυκιν, οἷον τὸ κατὰ μερισμὸν σχῆμα οὐ γίνεται ποτε δι' ἀποφατικοῦ σχήματος, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀποφατικὸν κατὰ μερισμὸν, ἀλλ' αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἕκαστον συνίσταται σχῆμα, ἰδίαν ἔχον ὑπαρξιν· ἡ δὲ ἀφήγησις 5 οὐ καθ' ἑαυτὴν συνίσταται, ἀλλὰ διὰ τῶν ἄλλων δεικνύται. οἷον διὰ τοῦ πλαγιασμοῦ, διὰ τοῦ μερισμοῦ· οὐκ ἄρα οὖν σχῆμα· ὅμως μετὰ ταῦτα συντίθεται σχῆμα εἶναι κατὰ μέθοδον.

κγ'. Μερίσας, κατὰ μερισμὸν τῇ ἀφηγήσει χρησάμε- 10 νος, οἷον Κροῖσος ³⁸ ἦν Λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττειω, τύραννος δὲ ἰθνέων, καὶ παρὰ Δημοσθένει τῷ μὲν γὰρ συνδέσμῳ καὶ τῷ δὲ χρώμενος μερίζοι τὰς διανοίας διαφόρως.

κδ'. Τί ἐστι σχῆμα, εἴρηται, ὅτι ὑπαλλαγή λόγου τυ- 15 χόν ἀπὸ περιόδου, κύκλος, ἥ τι τοιοῦτον, περὶ ὧν ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ τῶν εὐρέσεων ὁ τεχνικὸς διαλαμβάνει· καλῶς οὖν λέγει, ὅτι καὶ ἡ ἀφήγησις μέθοδός ἐστιν· ἐν πολλοῖς γὰρ σχήμασιν ἐξαγγέλλεται· σχῆμα δὲ σχήματος οὐκ ἔστι. ³⁹

κε'. Διὸ τὸ ἀταρπὸς οὐ τέτραπται μὲν, ταχὺ δὲ ἐστίν· καὶ οὐχ ἀρμόττει καθαρῷ λόγῳ· ἀταρπὸς ⁴⁰ δὲ ἦν τὸ ὑγιές ⁴¹ παρὰ ⁴² τὸ μὴ τρέπεσθαι· δηλοῖ δὲ τὴν εὐθείαν ὁδὸν καὶ ἀκαμπτῇ, εἴτα καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ' ἀ- 20 τραπὸς.

κς'. Ὅποίας μὲν δεῖ λαμβάνειν ἐννοίας καὶ μεθό- 25 δους, πρὸς τὸ ποιῆσαι καθαρὸν τινα λόγον, ἀρχοῦντως ἐδίδαξεν. ⁴³ ἐξῆς δὲ ἐπὶ τὴν λέξιν μέτεισι καὶ λέγει κα-

467. v. 11—21. 38 Herod. I. 26. 39 Ven. litt. κβ'—κδ'. omissis transit ad κε'. Καὶ μὴ τετραμμένην τροπὴν ἔχουσα καὶ μεταφορὰν, ὡς τὸ τετραμμ. vide Vol. V. p. 468. v. 6—9. 40 Mon. ἀταρπός. Parr. ἀτραπός. 41 Mon. τοῦ γίγ. 42 Par. 1. διά. 43 ἐδίδαξεν Mon. om.

θαράν εἶναι τὴν κοινὴν καὶ εἰς ἅπαντας ἤκουσαν, καὶ μὴ τετραμμένην, μηδὲ ἀφ' ἑαυτῆς οὖσαν σκληράν, ὡς τὸ ἀταρπός· ἡ γὰρ ἐκφώνησις τῶν στοιχείων τραχεῖα, καὶ τὸ ἐκνευρίζειν ⁴⁴ ἀρπάζων τὴν Ἑλλάδα· καὶ ἀπλῶς εἰ-
 5 πεῖν· δεῖ φυγεῖν τοὺς καλουμένους τρόπους καὶ τὰς τρο-
 πικὰς λέξεις· ποιεῖ δὲ τὸν τρόπον ἡ ἀκυριολεξία, καὶ ἔστιν ἐναντία τῷ σχήματι· εὐροις δὲ τὰς τοιαύτας λέξεις μά-
 λιστα παρ' Ὀμήρῳ· φιλῶν γὰρ τὰς ἐμφαντικὰς λέξεις
 κέχρηται συνεχῶς τοῖς τρόποις, ὡς ἔχει τό·

10 Πόδας ⁴⁵ πολυπίδακος Ἰδης·

καὶ τό

Ἄκρον ⁴⁶ καὶ κορυφῆν.

λέγεται γὰρ ἡ κορυφὴ κυρίως ἐπὶ τῶν ὀρέων· ὁ δὲ ποιη-
 τὴς ἐμφανῆσαι τὸ πάθος βουλόμενος ἐχρήσατο ταύτῃ τῇ
 15 λέξει, δεικνὺς, ὡς κατὰ τὸ ἀκρότατον τῆς κορυφῆς ἐνέπι-
 σεν ἡ πληγὴ· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν αἱ τοιαῦται λέξεις ἐμφαν-
 τικαὶ τῶν ὑποκειμένων εἶδιν ἢ κυρίως λεγόμεναι· πλήν
 λυμαίνονται τὴν καθαρότητα, καὶ σπανίως ἂν εὐροις
 τὴν τοιαύτην παρὰ Ἰσοκράτει λέξιν· κέχρηται γὰρ μά-
 20 λιστα ταῖς καθαραῖς. ⁴⁷

κθ'. Ἔστι μὲν τοῦτο ἐκ τοῦ κατὰ ⁴⁸ Τιμοκράτους·
 διὰ τί δὲ καθαρότητος-λέγει εἶναι σχῆμα; οὐ γὰρ ὀρθή
 πτώσις, ἀλλ' ἀντωνυμία τὸ ἐγώ· φημὲν, ὅτι, ὥσπερ ἐπὶ
 τῶν ὀνομάτων ἡ ὀρθὴ πτώσις ὀρθότητα ποιεῖ· οἷον
 25 „Σαννίων ⁴⁹ ἐστί· δηπου τις,“ καὶ Κροῖσος ἦν, οὕτως
 ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν αἱ τοῦ πρώτου προσώπου ⁵⁰ ὀρθό-
 τητα ποιοῦσιν, ὡς τό· ἐξῆλθον ⁵¹ ἔτος τουτὶ τρίτον —

44 Mon. ἐκνευρίζειν. 45 Il. T. 59. 46 Mon. ἄκρον.
 Il. O. 83. 47 Ven. litt. κς'. κς'. omissis transit ad κθ'. Πολὺν
 δὲ τὸ καθαρὸν τῆς λέξεως παρ' Ἰσοκράτει· τοσοῦτον γὰρ πεφρόν-
 τις etc. vide Vol. V. p. 469. v. 6—22. 48 κατὰ Mon. om.
 49 in Mid. p. 533. 50 προσώπου Mon. om. 51 In Co-
 non. p. 1257.

εἰς Πάνακτον·“ ἰστίον δὲ ἐντεῦθεν, ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς μόνου τοῦ κώλου τὸ σχῆμα γνωρίζεται, ὥς τὸ „ἐγὼ γὰρ, ὡς Ἀθηναῖοι, προσέκρουσα ἀνθρώπῳ πονηρῷ·“ ⁵² μέχρι τούτων ἡ ὀρθότης.

λ'. Δεῖ δὲ τὸ σχῆμα, φησὶ, καθ' αὐτὸ μόνον ὁρᾶν, ⁵ ὥσπερ καὶ τὰ προσλαβόντα· εἰ γὰρ καὶ τὰ ἐφεξῆς ἐπ' ἐνέγκοις, οὐκ ἂν εὖροις τὸν λόγον καθαρὸν. ἀλλὰ δεῖ, καθὰ δεδηλώκαμεν, αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ὁρᾶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐπεὶ καὶ τὰ προειρημένα, τὸ, „Σαννίων ἐστὶ“, καὶ τὸ, „ἀδελφὰς ἔχομεν γυναῖκας“ καὶ τὰ τοιαῦτα, καθ' ¹⁰ ἑαυτὰ μὲν ἑξεταζόμενα καθαρὰ· μετὰ δὲ τῶν ἱπομένων θεωρούμενα μόνον οὐκ ἔωσι τὸν λέγοντα καθαρὸν· σχῆμα οὖν καθαρότητος ἡ ὀρθότης.

λβ'. Οὐ γὰρ ⁵³ εἶπας, φησὶ, τὰ ἐφεξῆς εἰρημένα, λέγω δὲ τὸ ⁵⁴ „ἀνθρώπῳ πονηρῷ καὶ φιλαπεχθήμονι,“ ¹⁵ μῖναι τὸν λόγον ἐφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐπενεχθέντα διέλυσεν τὴν ὀρθότητα.

λβ'. Ἐκεῖνα τὰ ἐφεξῆς, τὸ „ἀνθρώπῳ πονηρῷ καὶ φιλαπεχθήμονι,“ οἷον „Ἀνδροτίωνα λέγω·“ τοῦτο γὰρ διέλυσεν τὴν ὀρθότητα· αὐτὰ δὲ ἕκαστα ἐφ' ἑαυτῶν, ἀντὶ ²⁰ τοῦ, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἑξεταζόμενα, ἵνα μὴ καὶ τὴν ἐννοϊαν προσεξετάσωμεν· ἐνδέχεται γὰρ τὴν μὲν ἐννοϊαν εἶναι περιβολῆς, τὸ δὲ σχῆμα τῆς λέξεως καθαρὸν, ὥς ὑποκατιῶν ἔρεϊ.

λγ'. Ὁ πλαγιασμός τοιοῦτός ἐστι· „τοῦ“ ⁵⁵ γὰρ Φω- ²⁵

52 c. Timocr. p. 701. — Parr. add.: Ἐγὼ θαυμάζω, ὃ τί ποτὲ ἴσιν, ὃ πρὸς τοὺς ἑμοὺς πεπόνθατε λόγους· τὸ σχῆμα μόνον ὄρα, εἰ ἀπ' εὐθείας ἐστὶ, καὶ μὴ τὰς λέξεις· αἱ γὰρ λέξεις περιβολῆς εἰσι· ὃ γὰρ ἄνθρωπος εἶδος, τὸ πονηρὸς καὶ φιλαπεχθήμων γένος. Σημαίνει γὰρ πάντας τοὺς πονηροὺς· καθαρώτερον δὲ τοῦ θιολόγου καὶ κατὰ τὴν λέξιν καὶ κατὰ τὸ σχῆμα. 53 Litt. λά, exstat etiam in Sicel. litt. κδ. sed diversa. 54 Codd. τῷ. scr. τό. — in Timocr. p. 701. 55 pro cor. p. 230.

κικοῦ συστάντος πολέμου·“ καὶ ἐν τῷ πανηγυρικῷ ⁵⁶
 Ἰσοκράτης· „Δήμητρος γὰρ ἀφικομένης εἰς τὴν πόλιν
 ἡμῶν.“

λδ'. Τεκμήριον, φησὶ, τούτου τὸ τὸν πλαγιασμὸν
 5 ἀφανίζειν τὴν καθαρότητα, καὶ μεταβάλλειν εἰς τὸ ἐναν-
 τιον· εἰ γὰρ πλαγιάσαις, φησὶ, καὶ ἀφηγῇ, πάντως
 περιβαλεῖς· ἐννοίας γὰρ ἄλλας ἐφέλκονται οἱ πλαγι-
 ασμοί.

λέ'. Ἡ μὲν ⁵⁷ καθαρότης εἰδὸς ἐστὶ τῆς σαφηνείας,
 10 ἥτις διαιρεῖται εἰς καθαρότητα καὶ εὐκρίνειαν, ἡ δὲ πε-
 ριβολὴ εἰδὸς ἐστὶ τοῦ μεγέθους· τοῦτο γὰρ διαιρεῖται
 εἰς σεμνότητα, περιβολήν, ⁵⁸ τραχύτητα, λαμπρότητα, ⁵⁹
 ἀκμήν, σφοδρότητα.

λς'. Ὅτι τῆς σαφηνείας ἴδιον ἡ ὀρθότης, ἐκ τῶν
 15 παραδειγμάτων τοῦτο ποιῇ φανερόν. τὸ γὰρ „ἦν Καν-
 δαύλης,“ φησὶ, καὶ τὸ „Κροῖσος ἦν,“ καὶ ὅσα παρα-
 πλῆσια τοῖς εἰσφερόμενα κατ' ὀρθότητα, καθαρὸν
 ποιῇ τὸν λόγον· ἴσως δὲ καὶ ἄρξεται τις ἐκ πλαγια-
 σμοῦ, ἐπινέγκη δὲ τὴν ῥηματικὴν ⁶⁰ εὐθύς ἀπόδοσιν καὶ
 20 στήσαι ⁶¹ τὴν ἐννοίαν, καὶ ἁμάρτοι τῆς καθαρότητος,
 οἷον „ἀνθρώπῳ γὰρ ἐγὼ προσέκρουσα πονηρῷ καὶ φιλα-
 πεχθήμονι.“ μὴ οὖν ζῆτει μόνον κατ' εὐθείαν προφέρειν
 τὸν λόγον· καλὸν μὲν γὰρ τοῦτο, πλὴν ἐπιφέρειν σπου-
 दाὶς τὸ ῥῆμα, ὅπως ἐκ τοῦ βραχέως στήσης τὴν ἐν-
 25 νοίαν· ⁶² ἐγὼ γὰρ τούναντίον φημι, καὶ ἀπὸ πλαγια-

56 p. 50. Bekk. 57 Exstat in Sicel.: Ἡ μὲν γὰρ κα-
 θαρ. 58 περιβολήν Mon. et Parr. om. est in Sicel. 59
 Sicel. post σφοδρότητα. tum addit: τὸ ὅλον οὖν, φησὶν, εἶδος ἡ
 περιβολὴ τῇ ὅλῃ ἰδίᾳ τῇ καθαρότητι ἐναντίον. 60 Mon. ῥητο-
 ρικὴν. Parr. ῥηματικὴν. 61 Mon. τίσοι. Par. 2. στήσοι. Par.
 1. στήσαι. 62 τὴν ἐννοίαν Mon. om. Sch. min.: Τῇ καθαρ-
 οτήτει εἶδος ὅλον· οὕτως καὶ ἡ καθαρότης τὸ εἶδος ἔχουσα ἡ
 ἰδία τῇ ἰδίᾳ τῆς περιβολῆς ἐναντία. Ἡ περιγραφὴ ἔχουσα ἡ

σμοῦ ἄρξῃ, μὴ διὰ μακροτέρων δὲ τὴν ῥηματικὴν ποιή-
σης ἀπόδοσιν, οὐδὲν ἦττον ὁ λόγος ἔσται καθαρὸς· εἰ
δὲ καὶ ἐξ εὐθείας λάβοις τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν λέξιν, εὐθὺς
ἐπενέγκῃς τὴν ῥηματικὴν, καθαρότατον ποιήσεις τὸν λό-
γον, εἰ δὲ καὶ πλαγιάσεις καὶ διὰ μακροτέρων ἐπενέγκῃς ⁵
τὴν ῥηματικὴν ἀπόδοσιν, περιβαλεῖς· οἷον Κροίσου ὄν-
τος καὶ Κανδαύλου ὄντος ⁶³ εἰ λέγῃς, ταραχὴ τις ἔσται
διὰ τὸ δεῖν πάντως ἀκολουθεῖναι τὸ ἕτερον νόημα. ⁶⁴

λζ'. Ἐννοία γὰρ περιβολῆς, ὥς μέλλει λέγειν, ὅταν
τις μὴ φίλα μηδὲ καθ' ἑαυτὰ λέγῃ τὰ πράγματα, ὥς τὸ, ¹⁰
„ἐξῆλθον ἔτος τουτὶ τρίτον εἰς Πάνακτον,“ ἐν τῷ κατὰ
Κόνωνος, ἀλλὰ μετὰ τῶν παρακολουθούντων, τουτέστι
τῶν περιστατικῶν, τόπου, χρόνου, αἰτίας, τρόπου, καὶ
πρὸς τούτοις τῆς γνώμης· τοῦ προσώπου, ἃ ἔστιν ἐν τῷ
κατὰ Μειδίου· ⁶⁵ ἐπειδὴ γὰρ οὐ καθεστηκότος χορηγοῦ ¹⁵
τῇ Πανδιονίδι φυλῇ, τόπος μὲν ἡ ἐκκλησία· χρόνος δὲ
τρίτον ἔτος τουτί· αἰτία, ἵνα μὴ στάσις ἢ· τρόπος, ὅτι
ἐθελοντῆς· γνώμη τοῦ προσώπου, ὅτι διὰ φιλοτιμίαν·
οὕτω μὲν κατὰ ἔννοιαν περιβέβληται· κατὰ δὲ σχῆμα, ὅτι
οὐ κατὰ ὁρθότητα προσενηνέχεται, ἀλλὰ κατὰ πλαγια- ²⁰
σμόν καὶ ἐστὶν ἐγκεκλιμένον.

συμπλήρωσις, ὁ ἀπαρτισμός, τὸ ἀπαρτίσαι τὴν διάνοιαν καθ' ἑαυ-
τὴν ib. τουτέστιν ἡ περιοχὴ καὶ σύγκλεισις. ⁶³ καὶ Κανδαύλου
ὄντος Pat. 1. om. ⁶⁴ Pat. add. Ἐφεξῆς εἰσι. Vol. V. p. 170.
v. 9—11. ⁶⁵ p. 518. Sch. min. Τῷ αὐτῷ σχήματι· τῷ
κατὰ πλαγιασμένον. Ἐτος τουτὶ τρίτον· καὶ τὰ ἐξῆς, διότι
ἔχει τὰ περιστατικά, ἐστὶ περιβεβλημένον. Ἐπόμενα λέγει τὰ
ἐφεξῆς ῥητὰ Δημοσθένει· τὸ τρίτον ἔτος τουτί καὶ τὰ λοιπά· ἐν
αὐτοῖς γὰρ ἡ ἔννοια μὲν τῆς περιβολῆς σώζεται διὰ τῶν περιστα-
τικῶν· τὸ σχῆμα δὲ ἐπὶ ἄλλαται. Περιγράφων· σμιττόντων,
συντίμων· ib. αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἀφορίζων καὶ περικλίων. Τό-
νον λέγει τὴν τάσιν, καὶ τὴν μακρὰν ἀπόδοσιν. Τοῖς περὶ
ταύτην· σχήματι, κώλῃ, μεθόδῳ· ἡ γὰρ ἔννοια μὲν περιβεβλη-

λή. Τὸ ⁶⁶ κατὰ σχῆμα καὶ τὴν λέξιν καὶ τὰ κῶλα· τὰ περιστατικά γὰρ, οἷς ἐν τούτῳ κέχρηται ὁ ῥήτωρ, ἀν-
 ἄγκη τὸν μεταβάλλοντα μὴ παρελθεῖν, ὥστε κατὰ σχῆμα
 μόνον μεταβαλεῖς, ⁶⁷ οὐ κατὰ ἔννοιαν τὸ διήγημα· ἔστιν
 οὖν περιβολὴ μὲν κατὰ ἔννοιαν ἕνεκα τῶν περιστατικῶν,
 καθαρότης δὲ κατὰ τὸ ⁶⁸ τῆς ὁρθότητος. ⁶⁹

μὲν. Κατὰ ἀφαίρεισιν· ἀφαιρεῖται γὰρ ὁ πλαγισμός, καὶ
 χωρίζεται ὁ λόγος, ἄλλο παρὰ τὸν ἐν περιβολῇ γινόμενον. ⁶⁶
 Sicel. Τὸ μὲν κατ' ἔννοιαν αὐτοῦ περιβεβλημένον οὐκ ἀφαίρησιν·
 τὰ περιστατικά γὰρ, οἷον ἐν τούτῳ κ. τ. λ. ⁶⁷ Sicel. μεταβα-
 λεῖ. ⁶⁸ τὸ Sicel. om. ⁶⁹ Μον. καθαρότητος. Sequitur
 in Par. (Veneto a verbis: θαυμάζειν δὲ οὐ χρεὶ τὸν τρόπον τῆς
 διδασκαλίας τούτου usque ad μνησθαι τῶν τελευτ. consentiente.)
 Οἶδε τὴν διάλληλον δι᾽ ἑξιν καὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις διαβεβλημένην,
 ὡς σφόδρα ἱώλον καὶ ἀναπόδεικτον· ποῦ οἰκῇ Δίων; ὅπου οἰκῇ
 Θίων; ποῦ δὲ Θίων; ὅπου Δίων. τὸ οὖν δι' ἀλλήλων ἦκιν τὰς
 ιδίας, καὶ πῇ μὲν δυοῖ, πῇ δὲ τρισὶ, πῇ δὲ πλείοσι μέρεισιν ἀλλή-
 λων κοινωνεῖν, ὡς προϋόντες γνωσόμεθα, αἰτίαν φησὶ τοῦ καὶ τοῖς
 πρώτοις μνησθαι τῶν τελευταίων. Ἐπειδὴ, καθὼς πολλάκις δε-
 δηλώσαμεν, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων παραδίδωσι τὸ ζητούμενον· ἀγα-
 πητὸν γὰρ ὁπωσοῦν παραστήσαι τὰς ιδίας· ἰδοὺ δὲ τοῦτο τοῖς
 μὴ προσχοῦσι μέμψιως ἄξιον, ἐπισημάνω καὶ λέγει, μὴ δεῖν θαυ-
 μάζειν, εἰ τοιοῦτον τῆς διδασκαλίας προελόμεθα τρόπον, καὶ δια-
 λεχόμεθα περὶ τῆς περιβολῆς, ὡς ἤδη διδάξαμεν περὶ αὐτῆς· εἰ
 μὲν γὰρ ἄλλως ἔην διδάσκειν, περιεργον ἦν, ὡς ἀληθῶς μῆμην
 ποιεῖσθαι περιβολῆς· εἰ δὲ ἀντιτεῖ μάλιστα πρὸς τὴν κατάληψιν
 τῆς καθαρότητος, οὐδὲν ἂν ἔχοι τις λέγειν, εἰ μὴ καὶ τὸν περὶ σα-
 φηνείας ἐκβάλλει λόγον· ὅτι ταύτην ἀφίεις περὶ καθαρότητος διδά-
 σκει καὶ εὐκρινείας· ὥσπερ γὰρ ἐκείνην ἐκ τῶν ὑποβεβηκότων παρ-
 ἰστησιν, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων τὴν καθαρότητα·
 διὸ δὴ κακέισε ταύτην παρήκε τὴν ζήτησιν· ἐπειτοὶ τῷ προχειρῶς
 ἐπιλαμβανομένῳ δῶν ἂν λαβὴν, καὶ ὁ περὶ τῆς σαφηνείας λόγος·
 ἀπορήσοι γὰρ, δι' ἣν αἰτίαν ἀφίεις τὴν σαφηνείαν περὶ καθαρότη-
 τος διαλέχεται καὶ εὐκρινείας· ἢ τὴν ἀρχὴν ἀπαντῆσαι λήρον ἡγοῦ-
 μαί· πῶς γὰρ ἂν τὰ γυναιώτερα καταλάβοι τις, εἰ μὴ μάθοι τὰ

λθ'. Πᾶσαι, φησὶ, σχεδὸν αἱ ἰδέαι τῶν λόγων δι' ἀλλήλων ⁷⁰ εὐρίσκονται καὶ γίνονται καταφανεῖς ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν καὶ χωρισμὸν, ὥς ὅταν λέγῃ φεύγειν ἐν τῷ καθαρῷ λόγῳ τὴν περιβολήν· ὁ γὰρ ταύτης ἀπηλλαγμένος μάλιστα καθαρώτατος· ἢ κατὰ πρόσθεσιν, ὥσπερ 5 ἐπὶ τῆς σαφηνείας· γίνεσθαι γὰρ αὐτὴν ἔφαμεν ἐκ καθαρότητος καὶ εὐκρινείας. οὕτως πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἰδέαι δι' ἀλλήλων εὐρίσκονται τε καὶ γίνονται. ⁷¹

μά. Ὅσα τῶν σχημάτων εἰσὶ περιβλητικά, διαφέρει τὴν καθαρότητα, καὶ δῆλον ἐνταῦθεν, ὥς καὶ τὸ ὑπέρβα- 10 τον λυμαίνεται τὴν σαφήνειαν.

μγ'. Μέτρον μὲν κῶλον φασὶν εἶναι συλλαβῶν, ὅσαι πληροῦσι τὸν τρίμετρον ἱάμβον, καὶ τὸν ἡρωϊκὸν στίχον· κόμματος δὲ ἀπὸ τεττάρων καὶ πέντε καὶ μέχρις ὀκτώ. οὐ μόνον δὲ τὸ κόμμα ἐλάττωσι τῶν ὀκτὼ πληροῦται, ἀλλὰ 15 καὶ τὸ κῶλον πολλάκις, ὅτε τὴν ἐπὶ μέρος ἀρκεῖ δηλῶσαι διάνοιαν ἐν τοσαύταις συλλαβαῖς· καὶ τοῦτο κομματικὸν καλεῖται τὸ κῶλον· οὕτω Λαχάρης. ⁷²

μδ'. Μετὰ τὸν περὶ σχημάτων λόγον τάχα ἂν προσ- ἦκον ἦν περὶ τῆς συνθήκης μᾶλλον διαλαβεῖν· παρέπεται 20 γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὰ κῶλα τοῖς προλαβοῦσιν· εἰ γὰρ τὴν ἐννοιαν ἐν τῇ καθαρότητι σύντομον εἶναι δεῖ, καὶ τὰ ἀπαρτίζοντα τὰς ἐννοίας ἄρα κῶλα μικρὰ εἶναι χρή καὶ

ειδικώτερα· τὴν γὰρ τῶν ὀλιγωτέρων παρίστησι φύσιν ἢ τῶν μερι-
κῶν κατάληψις. οὐ χρή οὖν θαυμάζειν, εἰ μήπω διαλαβὼν περὶ
περιβολῆς ὥς πρὸς εἰδότης διαλέγεται· διδάσκειν γὰρ ἑτέρως οὐκ
ἦν. Litt. λθ' — μβ'. habet Sicel. 70 Parr. add. Οὐχ ἄμαρ-
τάνει· ἐφ' ὧν γὰρ ἀνυπόστατά εἰσι τὰ πράγματα, ὥς ἡ οὐσία, ἢ
ἐν ἄλλῳ θεωροῦντα, μὴ τῆς σχέσεως αὐτοῦ δεόμενα, ἀλλ' ὥς ἐν
ὑποκειμένῳ ἐν αὐτῷ ἔχοντα τὸ εἶναι, τῆνικαῦτα διαβέβληται [Parr.
2. διαβέβληται], ἐφ' ὧν δὲ τὰ πράγματα ἐν σχέσει θεωρεῖται,
ἀναγκαῖος ὁ διάλληλος λόγος. 71 Litt. μ'. et μβ'. vide Vol.
V. p. 470. v. 20—p. 471. v. 8. 72 Mon. Λαχάρης.

κομματικά, καὶ περιγράφονται συντόμως τὰ νοήματα·
πολὺς γὰρ περὶ αὐτῶν τοῖς ἀρχαίοις κατέβηλται λόγος,
ὅθεν καὶ περιττὸν ἡγοῦμαι τὸ περὶ κώλου καὶ κόμματός
τι διαλαβεῖν· εὐπετὼς γὰρ ἂν παρακολουθήσῃ τούτοις ὁ
5 μὴ τὴν ἀρχὴν ὀκνήσας τοῖς τῶν ἀρχαίων προσομιλῆσαι
συγγράμμασιν· αὐτίκα τῷ Λαχάρῃ διαπεπνῆσαι σύντα-
γμα ⁷³ μὴδὲν ἕτερον περιέχον, ἀλλ' ἢ περὶ κώλου καὶ
περὶ κόμματος· οὐ γὰρ εὐκαταφρόνητος ὁ περὶ αὐτῶν
λόγος· ὥστε πάρεργον θίγεσθαι τὴν περὶ αὐτοῦ σπουδὴν,
10 ἀλλ' ἀγαπητὸν, εἰ μὴ καὶ συμμίξας τις μετὰ ἄλλων χωρὶς
περὶ αὐτῶν διαλαβὼν μὴ ἁμάρτοι τοῦ προσήκοντος· ἀλ-
λὰ πρῶτον μὲν εἰκάσιν τῶν ὀνομάτων τούτων ἔλθειν εἰς
ἐννοιαν, ἐν ἐξετάσει λόγων οὐ κατὰ μέτρα προσηνευμέ-
νων, φιλοσόφων μὲν Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ῥητορικαῖς λε-
15 γομέναις τέχναις, σοφιστῶν δὲ Ἰσοκράτης· τί δὲ τούτων
ἕκαστος λέγει καὶ ὅπως μὲν Ἀριστοτέλης τὴν περιόδον
ὠρίσατο, ὡς συμπληροῖ τὰ κῶλα καὶ τὰ κόμματα, ὅπως
δὲ πάλιν Ἰσοκράτης, τῷ Λαχάρῃ δεόντως ἐν τῷ περὶ αὐ-
τῶν εἴρηται λόγῳ· πολλοὺς γὰρ ὀρισμοὺς τῶν ἀρχαίων
20 παρατίθῃσι· λέγει γὰρ καὶ Ἰσοκράτους ὀρισμὸν, ὃν οὐ
παραδέχεται· τῷ γὰρ Ἀριστοτέλει οὐδεμία γέγονε περὶ
αὐτοῦ σπουδὴ. τοῦ δὲ ἐπιστήμονος ἔργον ἐστὶν εἰδέναι,
τίνες μὲν αὐτῶν καλῶς ἔχουσι, τίνες δὲ πάλιν οὐ καλῶς·
ἐπειτοίγε πολλὰς ὁ Λαχάρης ἐκτίθεται δόξας ἀνδρῶν πα-
25 λαιῶν καὶ μάλα σεμνῶν, αὐτίκα Λολλιανοῦ ⁷⁴ μετὰ τὸν
Ἰσοκράτην μέμνηται· κῶλον γὰρ ἐστὶ κατ' αὐτὸν μόριον
λόγου, συγκείμενον ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων ὀνομάτων, τε-
λειοῦν τὴν ἐπὶ μέρους αὐτὴν ὅλην διάνοιαν, οὔτε δὲ τοῦ
κώλου μεῖζον τελειοῖ διάνοιαν, οὔτε ἔλαττον πάλιν· κῶ-
30 λον μὲν δὴ τοῦτό ἐστιν, ἄνδρες δικασταί, τέλειον, μεῖζον
δὲ, ἄνδρες δικασταί, μάλιστα μὲν· ἔλαττον δὲ, μάλιστα

73 Par. συντάγματα.
Λολλιανῶ. Par. 1. Λολλιανῶ.

74 Mon. Κολιανῶ. Par. 2. Κολ-

μέν. ⁷⁵ δοκεῖ δὲ ὁ Κορνοῦτος σαφέστερον ⁷⁶ περὶ αὐτῶν
 εἶπεῖν· τὴν γὰρ Βασιλικὴν παρήμει δόξαν· φησὶν οὖν ὁ
 Κορνοῦτος, κῶλον ἐστὶ μῦθον λόγον συγκείμενον ἐξ ὀνο-
 μάτων δύο ἢ καὶ πλειόνων, τελειοῦν ἐπὶ μέρος διάνοιαν,
 εἰτα παρακατιῶν σαφέστερον τὸν λόγον ἐποίησεν, ἐπι- ⁵
 μνησθεὶς αὐτοῦ· κῶλον γὰρ ἐστὶ διανοίας μέρος ἀπαρτίζον
 πρὸς ἕτερον κῶλον παρακείμενον· τὸ γὰρ, εἰ τὸν χορευτὴν οὐ-
 δὲ ⁷⁷ ὁ προσκαλέσας ἀξήμιος ἐσται, κῶλον μὲν ἐστὶ σαφῶς,
 οὐκ ἂν δὲ εἰλικρινῶς, οὐδὲ τὴν ἐπὶ μέρος παρίστησεν ἡμῖν
 διάνοιαν μὴ προσλαβοῦσι· τὸν δὲ χορηγὸν αὐτὸν οὐδὲ ὁ ¹⁰
 συγκόψας οὐ δώσει δίκην. διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ τοῦ
 κόμματος ὁ Κορνοῦτος, ⁷⁸ σαφῶς οὕτως πῶς λέγων·
 κόμμα ἐστὶ λόγος διάνοιαν δηλῶν δύο ἢ τρισὶ λέξεσιν· οἷον
 ἐστὶ τό· μηδὲν ἄγαν, καὶ τό· γινῶθι σαντόν· ἐτι δὲ σα-
 φέστερον τὰ περὶ τοῦ κόμματος Ἀπλίνου δόξειεν ἂν ἔχειν ¹⁵
 οὗτος γὰρ κατὰ μὲν τὴν διάνοιαν οὐδὲν διαφέρειν νομίζει
 τὸ κῶλον τοῦ κόμματος, μόνον δὲ διαχωρίζεσθαι τῷ μέτρῳ
 τῶν συλλαβῶν· ἀπὸ γὰρ τεττάρων καὶ πέντε συλλαβῶν
 μέχρι τῶν ἐξ κόμμα, φησὶν, ἐστίν· τὸ δὲ ὑπὲρ τὰς ἐπτά
 καὶ ὀκτὼ καὶ δέκα ἐγγίξαι ἤδη τριμέτρου, καὶ μέχρι τοῦ ²⁰
 ἡρωικοῦ προχωροῦν κῶλον γίνεται ὀρθὸν καὶ τεταγμένον·
 τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ ἡρωικὸν σχοινοτενές· ἐνιοὶ δὲ φασὶ καὶ τὸν
 ἐπωδὸν κῶλον εἶναι, τὸ δὲ ὑποκάτω κόμμα. προστίθῃσι
 δὲ διορθούμενος τὴν ἑαυτοῦ δόξαν διὰ τοῦ κόμματος, ὅτι
 καὶ ἐκ τεττάρων καὶ ἡττόνων συνίσταται τὸ κῶλον συλλα- ²⁵
 βῶν· εἰ γὰρ ἀπαρτίζοιτο, φησὶ, διάνοια καὶ ἐν δύο συλ-
 λαβαῖς κόμμα ἐσται, καλῶς λέγων· τοῦ γὰρ πότερον ⁷⁹
 ἡδίκη καὶ παρεσπόνδει καὶ ἔλκε τὴν εἰρήνην ἢ οὐ, τὰς ἐπὶ
 τέλει δύο συλλαβὰς κόμμα ἐκάλεσεν, ἐρωτῶντος τοῦ ῥή-

75 Mon. μᾶλλον τὸ μὲν. 76 Post σαφέστερον Mon. add.

σαφές. 77 Mon. ὁ προσκαλέσας οὐδέ Sch. min. Συνθήκη
 δὲ καθάρᾳ ἀπλή ἢ πιζοφανής, ἀπλουσίαια γὰρ, οὐ τοιαύτη δὲ
 ἢ ἑμμετρος. 78 Mon. Κορνοῦτος. 79 pro cor. p. 248,

τορος ολοκλήρως μετὰ τῶν δύο συλλαβῶν τούτων τὴν προ-
κειμένην πᾶσαν διάνοιαν· ἀλλ' ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τὸ προ-
κειμενον· ἀρκούντως γὰρ ἡμῖν κατὰ τὸ πάρεργον ὃ περὶ
τούτων εἴρηται λόγος· ἔραμεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν,
5 ὡς ἀρεσκόμεθα ἐπὶ τῷ Λαχάρη, εἰ καὶ κακίζοιτο παρὰ
τισιν ὁ ἀνὴρ, ὡς μὴ καλῶς περὶ τούτων πραγματευσάμε-
νος· δεῖ οὖν ἐπὶ τῆς καθαρότητος εἶναι τὰ κῶλα κομμα-
τικά, τὰ γὰρ μακρὰ τῶν κῶλων καὶ αἱ περίοδοι οὐ κα-
θαροῦ λόγου.

10 μί. Τὸ ἀκριβολογεῖσθαι περὶ συγκρουσμοῦ ἑτέρας
ιδέας ἐστὶν ἴδιον, ἣν τινα καλεῖ κάλλος καὶ ἐπιμίλειαν.

μς. Τὸ περὶ συγκρουσμοῦ φωνηέντων μικρολογεῖ-
σθαι τοῦ κεκαλλωπισμένου μᾶλλον ἴδιον, ἢ τοῦ ἀπλοῦ τε
καὶ καθαροῦ· καὶ εὖροις ἂν τὴν τοιαύτην παρὰ Ἰσοκρά-
15 τει παραφυλακὴν. ¹

μζ. Λογοειδεστέρα ² καλεῖ τὴν κωμικωτέραν, προσ-
εοικυῖαν λόγῳ κατὰ τὴν συνθήκην· πολλοὺς γοῦν κ. τ. λ.
Vol. V. p. 471. v. 14—22.

μή. Ἡ λογοειδεστέρα, φησὶ, καὶ τελευτῶσα εἰς βρα-
20 χέα καὶ φεύγουσα τὸν ὄγκον καὶ τὴν ἐπιημένην κατάλη-
ξιν, οἷον ἱαμβική τις ἢ τροχαϊκή.

μθ. Ἡ ἐξ ἱαμβίων καὶ τροχαίων συνθήκη, φησὶν, οὐ
τοσοῦτον ὕψος ἐργάζεται τῷ λόγῳ, ὅσον ἡ ἐκ σπονδείων
καὶ δακτύλων συνεστῶσα· τοῖς γὰρ χρόνοις συμβαίνει καὶ
25 ὁ κόμπος τοῦ λόγου· λογοειδεστέρα δὲ ἀντὶ τοῦ λόγῳ πε-
ζῶ ἀρμόττουσα καὶ προσήκουσα· ὁ γὰρ πεζὸς λόγος ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἱαμβίων καὶ τροχαίων ἐστίν· διὸ καὶ
οἱ ἱαμβοὶ πεζογραφεῖς εἰσι πολλαχοῦ καὶ τὴν κωμικὴν ³

1 Mon. παραφυτικὴν. 2 Ven. post litt. κή. pergit: Ἐφ'
ἑαυτῶν περιγραφόμεναι, τελειοῦσαι τὴν ἐπὶ μέρους διάνοιαν. Ἐπι-
τα ἡ λογοειδεστέρα, οἷον ἱαμβική τις ἢ τροχαϊκή. Λογοειδεστέραν
καλεῖ. 3 Sch. min. Σημειῶσαι, ὅτι καλοῦσι ῥητορικὴν τινα ἔμ-
μετρον τὴν κωμῶδιαν. ib. Σημειῶσαι, τί ἐστὶ λογοειδὴς συνθήκη.

ποίησιν τινες ἔμμετρον καλοῦσι. δεῖ οὖν τὴν σύνθεσιν τὴν καθαρὰν τοιαύτην εἶναι λαμβοφανῇ.

ν'. Διηρημένην ⁴ φράσιν καὶ αὐτὸς προῖον φησιν τὴν τε κομματικὴν ὡς ἐν τραχύτητι, „παρὰ σοὶ ⁵ κατέλυνον, Αἰσχίην, καὶ σὺ προὔξενεις αὐτῶν,“ καὶ τὴν ἐν σφοδρό- 5 τητι κατ' ὄνομα τὸν λόγον ἀναπαύουσαν, „οὗτος ⁶ οὖν αὐτὸν ἐξαιτήσεται, ὁ φαρμακὸς, ὁ λοιμός.“ ταύτη οὖν τῇ φράσει εἰκότως ἐναντία ἐστὶν ἡ λογοειδестέρα, ὡς διὰ μακροτέρων συγκειμένη κώλων· εἰ δὲ διῆρται ἔχει, σημαίνει τὸ τὴν ἱαμβικὴν καὶ τροχαϊκὴν συνθήκην ἥττο- 10 νος ὕψους καὶ μεγέθους μετέχων, ἥπερ τὴν δακτυλικὴν τε καὶ σπονδειακὴν.

νά Διῆρται ⁷ ἀντὶ τοῦ ἐπῆρται, πρὸς ὄγκον· ἡ γὰρ δακτυλικὴ ὕψος ἔχει καὶ μέγεθος· διὸ καὶ τῶν ἡρωϊκῶν ἀπενεμήθη, καὶ ἐστὶ ποιητικῇ πρέπουσα. 15

νβ'. Τὸ ἀκριβὲς, φησὶν, οὐ δεῖ ζητεῖν· οὐ γὰρ δυνατὸν, πλὴν παραφυλλάττεσθαι αἰ τοὺς πόδας τοὺς κατὰ τὴν ὅλην τοῦ λόγου συνθήκην, ὡς πλείους ὥσιν ἱαμβοὶ καὶ οἱ τροχαῖοι τῶν δακτύλων τε καὶ ἀναπαίστων. ὁ δὲ Διονύσιος κ. τ. λ. Vol. V. p. 472. v. 8—p. 473. v. 6. 20 ἔτι δὲ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῇ τέχνῃ φησὶν· ὅλος δὲ ὁ λόγος μὴ λόγος ἔστω, ⁸ ξηρόν γάρ, μηδὲ ⁹ ἔμμετρος, κα-

Διῆρται· ἀντὶ τοῦ ἐπῆρται πρὸς ὕψος, ἔπερ ἴδιον ἐπιμελείας καὶ κάλλους καὶ μεγέθους. Ὡς μάλιστα· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. 4

Par. 1. τὴν φράσιν. Par. 2, Mon. Ven. τὴν om. Ven. litt. μή. et μθ'. omissis: ἥτιον γὰρ ἡ τοιαύτη διῆρται. 5 pro cor. p. 252.

6 c. Aristog. I. p. 794. 7 Ven. litt. νβ'. et νά. om. 8

Mon. ὅλος δὲ ὁ λόγος ἔστω. omissio: μὴ λόγος. 9 Mon. μή.

h. l. et infra litt. ξά. Sch. min. Φυσικὸν μέτρον ἐστὶ τὸ ἀπ'

αἰτῆς φύσεως προῖον, τέχνη τὸν δὲ τὸ ἀπὸ μαθήσεως. Λόγῳ τῷ

πεζῷ· τῷ καταλογάδην. Ἀνάπαυσιν λέγει τὸ τέλος τοῦ λόγου.

Μέτρον τε καὶ μὴ μέτρον· μέτρον μὲν, ἵνα ἔχῃ τινὰς λέξεις ἑμμέτρους, καθὼς ἄνω εἶρηκε, μὴ μέντοιγε ὅλον ἑμμέτρον εἶναι,

ταφρανὲς γάρ, ἀλλὰ μεμίχθω παντὶ ῥυθμῷ, μάλιστα
 λαμβικῷ ἢ τροχαϊκῷ. τὸ μὲν οὖν ¹⁰ λαμβικὸν μέτρον
 καλεῖται καὶ τριμέτρον, διὰ τὸ κατὰ συζυγίαν ποδῶν με-
 τρεῖσθαι, δέχεται δὲ ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις δά-
 5 κτυλον, σπονδεῖον, ἱαμβον, ἀνάπαιστον, χορεῖον, ἐν δὲ
 τοῖς ἀρτίοις μόνους τοὺς ἀπὸ βραχίας ἀρχομένους, οἷον
 πυρρίχιον, ἱαμβον, ἀνάπαιστον, ἀμφίβραχυν, βακχέιον,
 χορεῖον· τὸ δὲ τροχαϊκὸν μέτρον καλεῖται μὲν ἰθυφαλλι-
 κὸν καὶ τετράμετρον, δέχεται δὲ ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς
 10 χώραις τέτρασι τροχαῖον, χορεῖον, δάκτυλον· ἐν δὲ τοῖς
 ἀρτίοις τούτους τε καὶ ἀνάπαιστον καὶ σπονδεῖον· οἷον
 παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τετραμέτρῳ ¹¹

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, ¹² Γλαῦκε, Λιπίνιμι παῖ,
 Γίνται θνητοῖς, ὁκοῖον ¹³ Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει.

15 τοῦτο οὖν τετράμετρόν ἐστι καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν·
 τὸ οὖν τοῦ ῥήτορος σπονδεῖον ἔχει ἐν τῇ τρίτῃ χω-
 λὸν ἐστιν.

νδ'. Μέτρον ἐστὶ ποδῶν ἢ βάσεων σύνταξις, αἰσθή-
 σει τῆς ἀκοῆς παραλαμβανόμενον· τὸ μὲν γὰρ κρίνον
 20 ἐστὶν ἀκοή, τὸ δὲ κοσμοῦν ἐστὶ φωνή· ὡς τὸν ἦχον τῆς
 εὐρυθμίας ἐπεκτείνουσα τε καὶ συστέλλουσα ἡ φωνὴ σχη-
 ματίζει τὰς συλλαβὰς, οὕτως εἰσδεξαμένη κρίνει ἡ ἀκοή·
 καὶ ¹⁴ πολλὰ διὰ τοῦτο τῶν μέτρων συμβέβηκεν ἀπο-
 κρύπτεσθαι ἐν τῇ κατὰ πεζὸν ῥήσει, ὡς παρὰ Δημο-
 25 σθένει·

τούτων γὰρ ὁ πεζὸς λόγος οὐ δείται, οἷον ἡ σιμνότης τυχὸν τόδε
 τὸ μέτρον ὀφείλει ἔχειν, καὶ ἡ λαμπρότης τόδε. ib. προῖπεν. ὅτι
 οὐ δεῖ τελίως ἕμμετρον εἶναι τὸν λόγον. 10 οὖν Ven. om. 11
 Par. 2. Mon. τετραμέτρῳ. Par. 1. τριμέτρῳ. — Fragg. XI. apud
 Gaisf. cfr. Theon. Prog. p. 155. 12 Codd. ἀνθρώποις τόος
 Γλ. Α. [Mon. Λιπίνι] παῖ. 13 Par. 2. Mon. ὁκοῖον. Par. 1.
 ὁκοῖον. 14 Mon. Par. 2. omisso καί. διὰ τοῦτο [Mon. διὰ τὸ]
 πολλὰ τῶν μέτρων. Par. 1. καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο.

Τὸν ¹⁵ γὰρ ἐν Ἀμφίση πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ἑλάτιαν, στίχος ἐστίν, ὃς ἠδυνήθη λαθεῖν διὰ τὸ πεζῆς οὔσης τῆς προφορᾶς συνηρπάσθαι τῷ λόγῳ τὴν ἀκοήν. ¹⁶

νς'. Οἷον δακτυλικὸν τε καὶ ἀναπαιστικὸν ἐν τῇ συν-
 θήκῃ τῆς γλυκύτητος, ἱαμβικὸν δὲ καὶ τροχαϊκὸν ἐν τῇ ³
 συνθήκῃ τῆς καθαρότητος· καὶ μὲν πᾶς λόγος ἔμμετρος·
 ἀνάγκη γὰρ ἔχειν αὐτὸν τοιουσδήποτε πόδας· ἀλλ' ἔμ-
 μετρόν φησιν οὐ τὸν χύδην καὶ ἀπλῶς μετρούμενον, ἀλλὰ
 τὸν κανονισθέντα καὶ ὠρισμένον, οἷον ἱαμβικὸν, τρο-
 χαϊκόν. 10

νς'. Οὐδεὶς, φησὶν, μέχρι τέλους ἐμμένειν αὐτοῖς,
 ἀλλὰ ἀναμεμιχθαι καὶ ἑτέροισι πόδας, ὅπως φανείη μὴ
 κατὰ τέχνην ὁ λόγος ἔμμετρος ὦν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν ὦν
 ἔμμετρος, ὅτε ¹⁷ καὶ ἔμμετρον εἶναι δεῖ κ. τ. λ. Vol. V.
 p. 474. v. 1—5. Κατὰ φύσιν οὖν ἔμμετρον εἶναι δεῖ τὸν ¹⁵
 λόγον καὶ μὴ κατὰ τέχνην· εἰ μὴ γὰρ οὕτως ἔσται, ποιη-
 τικὸς ἂν ἀποτελεσθεῖη ὁ λόγος καὶ κατὰ τέχνην ἔμμετρος·
 οὐκοῦν πλεοναξέτω μὲν ἱαμβος καὶ ὁ τροχαῖος ἐν τῷ κα-
 θαρῷ λόγῳ· καταλήγοντες γὰρ εἰς βραχεία λογοειδιστέ-
 ραν ποιοῦσι τὴν συνθήκην, ὡς ἔχει τό· „οὗτος ¹⁸ ἀστρα- ²⁰
 τείας ἑάλω καὶ κέρηται συμφορᾷ.“ εἰ γὰρ καὶ θεραπεύ-
 σαι, ὡς φησὶν ὁ τεχνικὸς, τὴν πρώτην συλλαβὴν μακράν
 οὔσαν ἐν τῷ ἀστρατείας ἑάλω, καθαρὸν εὐρίσκεται μέ-
 τρον τροχαϊκὸν τετράμετρον καταληκτικόν, ὃ μάλιστα
 ποιεῖ τὸν λόγον καθαρόν. 15

νῆ. Τροχαϊκὸν εἰς τὰς περιττὰς χώρας δέχεται τρο-
 χαῖον καὶ τρίβραχυν καὶ δάκτυλον, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους
 αὐτοὺς τε τούτους καὶ σπονδεῖον καὶ ἀναπαιστον, κατα-

¹⁵ Codd. τὸ γὰρ Ἀμφιπόλει πόλεμος. — ἐν Mon. Par. 2.
 est in Par. 1. — correxi ex or. pro cor. p. 275. cfr. Longin.
 Fragm. III. p. 162. Weisk. ¹⁶ Litt. v. vide Vol. V. p.
 473. v. 12—21. ¹⁷ Par. 2. ὥστι. Mon. ὅτι. ¹⁸ in Mid.
 p. 533.

ληκτικὸν δέ, ὃ ἔστιν τὸν παραλήγοντα μάλιστα μὲν τροχαῖον· δέχεται δέ ἔστιν ὅτε καὶ τρίβραχυν· καταληκτικὰ δὲ καλεῖται, ὅσα μειωμένον ἔχει τὸν πόδα τὸν τελευταῖον, ὡς ἐπὶ τοῦ „καὶ κέρηται συμφορᾷ.“ ἐνταῦθα
 5 γάρ ἡ ρα συλλαβὴ ἀντὶ τοῦ ὅλου ποδὸς κεῖται· ἀκατάληκτα δέ, ὅσα τὸν τελευταῖον πόδα ὀλόκληρον ἔχει· τετραμέτρα δὲ δηλονότι, τὰ ὅκτῳ πόδας διχόμενα κατὰ διποδίαν μετρούμενα.

νθ'. Κατάληξις ¹⁹ ἔστιν κ. τ. λ. Vol. V. p. 474. v. 6
 10 — 9. Τὸ μὲν οὖν ἱαμβικὸν μέτρον εἰς ἱαμβον ἢ πυρρῆχιον καταλήγει πάντως, εἰ μὴ χωλεύοι· τότε γὰρ εἰς σπονδαῖον ἢ τροχαῖον λήγει, ὡς ἔγνωμεν ἐν χωλιάμβοις· τὸ δὲ τροχαῖκὸν ἔχον τὸν ἑβδομον, ὡς εἴρηται, τροχαῖον, ἢ δακτυλον, καὶ συλλαβὴν ἐπὶ τούτῳ, διαφόρους ἀποτελεῖ τοὺς
 15 καταληκτικούς πόδας, ἱαμβον ἢ πυρρῆχιον.

ξ. Τῆς συνθήκης, φησὶ, τοιαύτης οὔσης καὶ ἡ ἀνάπαυσις στήσει τὸν λόγον, ἐν ἱαμβικῷ τινι ἢ τροχαῖκῳ μέρει τοῦ λόγου, τῆς καταλήξεως δηλαδὴ φανερᾶς οὔσης· ἔσται γὰρ τροχαῖκή ἢ ἱαμβική· καὶ ἀπλῶς ὅσαι καταλή-
 20 ξεις τροχαῖκῶν τε μέτρων καὶ ἱαμβικῶν.

ζα. Συμφώνως ²⁰ πάλιν ἀνταῦθα τοῖς ἀρίστοις ἀποφαίνεται τῶν πρὸ αὐτοῦ· Ἰσοκράτης τε γὰρ, ὡς ἔφαμεν, ἔλεγεν· ὅλως δὲ ὁ λόγος μὴ λόγος ἔστω, ξηρὸν γὰρ, μηδὲ ἔμμετρος, καταφανὲς γάρ· καὶ Διονύσιος κ. τ. λ.
 25 Vol. V. p. 474. v. 11—13.

ξβ'. Ἰστέον, ὅτι Ἑφαιστίων φυσικὰ μέτρα γενικὰ βούλεται εἶναι ἐννέα, δακτυλικὸν, ἀνάπαιστον, ἱαμβικὸν, τροχαῖκὸν, ἀντισπαστικὸν, ²¹ χοριαμβικὸν, ἰωνικὸν ἀπό-
 μει-

19 Ven. litt. νθ' — νή. omittis: Ἡ καταλήξει τινι τροχαῖκῳ ἢ ἱαμβικῳ. 20 Ven. litt. ξ. omitta: Μεταξὺ γάρ, ὅπερ ἔφη, εἶναι διὰ τὸν ἐν περὶ λόγῳ ἐνθμὸν μέτρον τε τοῦ φύσει καὶ μὴ μέτρον. 21 Mon. ἀντιπαστικόν. scr. ἀντισπαστικόν. Hephaest.

μειζονος, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, κρητικόν· τὰ δὲ παρὰ ταῦτα καλεῖ ἀσυνάρτητα καὶ συγκεχυμένα. φησὶν οὖν ὁ Ἑρμογένης τούτοις χρῆσθαι δεῖν τοῖς φυσικοῖς μέτροις, μὴ μέντοι ἀκριβῶς, ἀλλ' ἢ ἐν ἀρχῇ τῶν κῶλων, ἢ ἐν τέλει, ὥς καὶ αὐτὸς ἀλλαχοῦ φησιν. 5

ξγ'. Ὁ ῥυθμὸς, φησὶ, μεταξὺ τούτων ἔσται τοιοῦτος κατὰ φύσιν ἔντεχνος, οὐ κατὰ τέχνην.

ξδ'. Πάντα ταῦτα ²² ποῖα ταῦτα; ἡ συνθήκη καὶ ἡ ἀνάπαισις· εἰπὼν δὲ, ²³ „οὐ γὰρ ²⁴ ἢ γε ἑτέρα,“ τὴν πεζὴν λέγει, καὶ ²⁵ ὥς ἔτυχε προοιῶσαν. 10

ξε'. Ταῦτα δὲ πάντα φησὶ τὰ μετὰ ²⁶ τὰ κῶλα, τὴν συνθήκην λέγων, ²⁷ τὴν κατὰ πόδας, οὐ τὴν κατὰ συλλαβὰς· τὴν γὰρ τοιαύτην οὐ πολυπραγμονεῖ διὰ τὴν προλεχθεῖσαν αἰτίαν. οὐ γὰρ ἐν ταῖς συλλαβαῖς, ἀλλ' ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ λόγου ἀπαρτίζεται τὰ νοήματα. ταῦτα ¹⁵ οὖν ²⁸ πάντα ἡ τοιάδε συνθήκη καὶ ἡ ἀνάπαισις· τό τε ἐξ ἀμφοῖν τούτοις ἀποτελούμενον ὁ ῥυθμὸς οὐ μέγα συμβάλλεται πρὸς τὸ ποιῆσαι καθαρὸν τὸν λόγον, πλὴν συλλαμβάνει τι βραχύ. καὶ τοῦτο καὶ τοῖς φθάσασι γέγονε καταφανές, ὥς ²⁹ οὐ τοσοῦτον ἰσχύουσιν ἢ τε ἀνάπαισις ²⁰ καὶ ἡ σύνθεσις καὶ ὁ ῥυθμὸς· καὶ λάβοις τὴν κατὰ τοὺς πόδας συνθήκην, ὅσον ἡ ἐννοία καὶ ἡ λέξις καὶ ἡ μέθοδος καὶ τὰ σχήματα καὶ τὰ παρακολουθοῦντα τοῖς σχήμασι κῶλα· τελειοὶ γὰρ τὸ σχῆμα τὸ κῶλον· διὸ καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὰ παρῆκεν ἐν τῷ περὶ τῆς δυνάμεως λόγῳ, καθὰ δε- ²⁵ δηλώκαμεν· ἀλλ' ἐκαῖσε μὲν τὴν δύναμιν λέγων αὐτῶν, κατὰ τί συμβάλλεται τὸ ἀποτελούμενον παρῆκεν. οὐδὲν ³⁰ γὰρ ἂν ³¹ ἐποίει πλέον μνησθεὶς αὐτῶν, πλὴν εἰ μὴ τὴν

p. 55. Gaisf. 22 Litt. ξδ' — ξζ'. exstant in Sicel. 23 Mon. Par. 2. δί. Par. 1. γάρ. 24 οὐ γὰρ Sicel. om. 25 Sicel. καὶ τὴν. 26 μετὰ Sicel. per lacunam om. 27 Sicel. λέγων. 28 Par. 2. Sicel. οὖν φησι. 29 Sicel. καί. 30 Sicel. οὐδέ. 31 Par. ἐποίει ἂν.

διδασκαλίαν ἤθελε καταναλίσκεν ἐν μὴ προσήκουσι τό-
ποις. ἐκεῖ οὖν τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐξετάζων εἶπε, καὶ τὰ
σχήματα τὰ περὶ τὴν λέξιν συνεισφέρειν τι· συμβαλλο-
μένων³² δὲ τούτων, συνενέγκοι τι καὶ τὰ κῶλα· εἰς ἃ περα-
5 τοῦται τὰ σχήματα· παραστήσας δὲ τὴν δύναμιν αὐτῶν
μετῆλθεν ἐπὶ τὴν χρῆσιν ἑκάστου καὶ τὴν ἐργασίαν, ἐν-
θα μὴ μνησθῆναι τῶν κῶλων οὐκ ἦν, κἂν ἐξ ἀνάγκης
παρακολουθῇ³³ τοῖς σχήμασιν· ἔσται γάρ³⁴ τοῦτο φα-
νερόν· ἀλλ' εἰ μὴ διαμερίσας ἐκ τῶν σχημάτων αὐτὰ τὴν
10 ἐργασίαν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ κατ' ἰδίαν παρέδωκεν, ἡγνοή-
σαμεν ἂν, ὅπως ἐν τῷ καθαρῷ λόγῳ δεῖ μεθοδεύειν τὰ
κῶλα, κἂν εἰ ἐξ ἀνάγκης παρέπεται τοῖς σχήμασιν· ἐν δὲ
τῇ διδασκαλίᾳ κατὰ χρεῖαν λαβὼν καὶ ἐν τῇ ἀνακεφαλαιώ-
σει τίθεικε· τάχα γάρ ἦν μέμψεως ἄξιος, εἰ, ὧν ἅπαξ
15 ἐμνήσθη, τούτων ἐπανάληψιν ποιούμενος ἦλθεν εἰς λή-
θην.³⁵

ξς'. Τὴν μεγίστην, φησὶ, δύναμιν ἔχουσιν αἱ τε ἔν-
νοιαὶ καὶ αἱ λέξεις, μέθοδος τε καὶ κῶλα καὶ σχήματα·
πλὴν δύναται τι συμβάλλεσθαι ἢ τε συνθήκη καὶ ἡ ἀνά-
20 πανσις καὶ ὁ ῥυθμὸς, οὐ τοσοῦτον μέντοι ἐν τῇ καθα-
ρότητι, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν ἰδεῶν, εἰ καὶ ἐν τῷ κεκαλ-
λωπισμένῳ πολὺ δύναται ταῦτα· τὴν δὲ αἰτίαν δείξομεν
σαφῶς ἐκεῖσε γινόμενοι, δι' ἣν ἐν τῷ κεκαλλωπισμένῳ
λόγῳ μᾶλλον ἰσχύουσιν.³⁶

25 ξζ'. Διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν τῇ ποιητικῇ πολὺ ἰσχύει
ταῦτα, ἐπειδὴ ὡς αὐτὸς ὑποκατιῶν φησὶν ἐν τῷ περὶ

32 Sicel. συμβάλλεται δὲ τούτων συνενέγκαι.

33 Sic. ἐξακο-
λουθῇ. 34 ἔσται γάρ τοῦτο φανερόν — — παρέπεται τοῖς
σχήμασιν Par. 1. om. Par. 2. Sicel. ἔστω γάρ. 35 Sicel. ad-
dit: ὅτι ἔλαττον τῶν ἄλλων ἔννοια μεθύδου καὶ τῶν ἄλλων· τὴν
γὰρ ὅλην δύναμιν τῶν ἰδεῶν αἱ τε ἔννοιαι ἔχουσι καὶ αἱ λέξεις· τὴν
μεγίστην etc. 36 Sicel. λόγου μᾶλλον δύναται.

σεμνότητος πάνν ἡδονῆς ἢ ποιήσις στοχάζεται· ὁ γὰρ ποιητῆς³⁷ πρὸς ἡδονὴν τῶν ἀκροατῶν γραφῶν τούτων ἐπιμελεῖται, δι' ὧν θάλλει.

C a p. IV.

Περὶ εὐκρινείας.

Α'. Ἐκ τίνων μὲν οὖν ἡ καθαρότης γίνεσθαι πέφυκε, 5 καὶ ὅπως δεῖ μεθοδεύειν ἕκαστον τῶν ποιούντων αὐτήν, ἀρχοῦντως ἐδίδαξεν· ἐντεῦθεν δὲ μέτεισιν ἐπὶ τὸ ἕτερον τῆς σαφηνείας μέρος, λέγει δὴ τὴν εὐκρινείαν, ἥτις οὐσα διορθωτικὴ τῆς καθαρότητος εἰκότως τέτακται μετ' αὐτήν· κατὰ ποῖον γὰρ ἂν λόγον προειτάγῃ τοῦ ζήτου- 10 μένου τὸ πρὸς ἐπικουρίαν λαμβανόμενον; ὅταν γὰρ ἡ καθαρότης τὴν οἰκίαν ἀποτελέσῃ¹ φύσιν διὰ τὴν τῶν ἰποκειμένων πραγμάτων περιστάσιν, τότε μάλιστα χρεῖα τῆς εὐκρινείας, ὅπως ἐπανορθώσῃ τὸ βλάβος, ὃ πέπονθε κατὰ περιστάσιν ἡ καθαρότης. σπεύδων γὰρ κ. τ. λ. 15 Vol. V. p. 475. v. 6—17. Ἄλλ' ἔχει² μὲν, ὅπερ ἔφη, τὸ πλεῖστον περὶ τὴν μέθοδον, ὅθεν καὶ τὴν ἀμαρτίαν τῆς προεξητασμένης ιδέας ἀναιρεῖ· περιττὴ γὰρ αὕτη, καθὰ μεμαθήκαμεν, ἐρῶμένης οὔσης τῆς καθαρότητος, πλὴν μετὰ τὴν μέθοδον, καὶ ἰδίους τισὶ χρῆται· καὶ τοῦτο 20 προϊούσιν ἔσται φανερόν, ὅταν ἀποδείξωμεν, ὅπως ἐπικουρεῖ³ τῇ καθαρότητι, καὶ ποιῇ ταῦτόν, ὅπερ ἐκείνη

37 Sicel. ἡ γὰρ ποιήσις, omisso γραφῶν et. δι' ὧν θάλλει.

1—Mon. ἀπολείσθαι. 2 ἄλλ' ἔχει μὲν ὁ. ε. τ. πλ. π. τὴν μέθοδον Par. 2. omi. 3 Sch. min. "Οὐ ἡ εὐκρινεία ἐπικουρὸς ἐστὶ τῆς καθαρότητος, καὶ τὸ πλεῖστον αὐτῇ τῆς ἰσχύος περὶ τὴν μέθοδόν ἐστιν. Ἐχει μὲν τινα· ἀντὶ τοῦ πρὸς σαφηνείαν. Ἡ μὲν γὰρ βούλεται· ἡ καθαρότης. Ἡ δὲ· ἡ εὐκρινεία. Μέθοδος οἶμαι· μέθοδος εὐκρινείας ἐστὶ. Ἡ μέθοδος τῆς εἰ-

πρὸ τῆς ἀνάγκης ἤθιλε δοῶν. ἔστι γὰρ ὅπου τῆς πιθα-
 νότητος ἀντιποιοῦμενος ὁ λέγων περιβολὴν ἐμποιεῖ καὶ
 συγχεῖ τὸν ἀκροατὴν, μηδὲν ἐπιφέρον τοῖς συνεστραμμέ-
 νοις σαφές· ταύτην οὖν τὴν ταραχὴν οὐκ ἔστιν ἄλλως
 5 ἀνελεῖν, πλὴν εἰ μὴ τις τῇ μεθόδῳ χρῆσαιτο τῆς εὐκρι-
 νείας, οἷον τόδε βούλομαι πρῶτον εἰπεῖν, καὶ δεῖ πρὸς
 τοῦτο τελέως ὁρᾶν, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ παραπρεσβείας Δη-
 μοσθένους ἔστιν εὐρεῖν· ἀλλὰ μὴ μοι πρὸς τὴν δεινότητα
 τοῦ ῥήτορος ἀπίδοι τις, τὴν γὰρ φυσικὴν συνέχει τάξιν
 10 ἔνεκεν τοῦ συμφέροντος· ταύτην αὐτὴν δὲ πάλιν, λέγω
 τὴν σύστασιν, διὰ τῆς ἐρωτήσεως, ἠφάνισεν ἡ μέθοδος
 τῆς εὐκρινείας, ὡς ὅταν λέγῃ, τίνων προσήκει τῇ πόλει
 λόγον παρὰ πρεσβευτοῦ λαβεῖν, καὶ πρῶτον ὧν ἀπήγγει-
 λεν, εἶτα ὧν ἔπεισε καὶ τῶν ἐξῆς· ἐκ γὰρ τῆς τοιαύτης
 15 ἀκολουθίας ἀναστρέφειν μέλλων καὶ συγχεῖν τὴν τάξιν,
 διεσκέδασεν ἐκ τῆς εὐκρινείας τὴν ἀσάφειαν· τὸν γὰρ
 ἀκροατὴν οὐκ ἀφῆκε πλανᾶσθαι, ἐφ' ὧν δεῖ παρὰ πρεσ-
 βευτοῦ λόγον λαμβάνειν. καὶ γέγονεν ἅμα δεινὸς ὁ λόγος
 καὶ σαφής· ἃ γὰρ ἦν κατὰ τὴν φυσικὴν ἀκολουθίαν ἔσχα-
 20 τα, ταῦτα προτάξας ἐδεινοποίησε τὸν λόγον· ὃν αὐτίς
 ἐποίησε σαφεῖ διὰ τοῦ προσδιορίσασθαι καὶ διδάξαι, περὶ
 ὧν δεῖ τοὺς πρεσβευτάς εὐθύνειν· ὥσπερ καὶ ἐν τῷ κα-

κρινείας ἔστιν αὕτη, τὸ διὰ μῆκος ἐπανιθεῖν τὰ ἤδη ῥηθέντα,
 καὶ κατὰ μικρὸν τιμῖν καὶ ὑψηματικῶς τὰς ἐννοίας, καὶ εἰς ἀρ-
 χὴν πάλιν τὸν λόγον ἀναγαγεῖν. Διὰ δεινότητα· πρῶτον μὲν
 γὰρ προτάσσεται τὰδε νινά, ὁ πρεσβευτής, δεύτερον πειρᾶται πεί-
 θειν ἐκείνους, πρὸς οὓς ἡ πρεσβεία. τρίτον δὲ ἀπαγγέλλει τῶν
 πρεσβευομένων ἑκαστον· ὁ δὲ τοῖς ἀπηγγελλμένοις παρὰ Αἰσχίνου
 πάντα τὰ παρὰ Φιλίππου πεπραγμένα παραθεῖναι σπεύδων τῶν
 πραγμάτων ἀναστρέφει τὴν τάξιν, καὶ φησὶν [de fals. leg. p. 343.],
 τίνων προσήκει λόγον παρὰ πρεσβευτοῦ λαβεῖν, πρῶτον μὲν, ὧν
 ἀπήγγειλε, δεύτερον δὲ, ὧν ἔπεισε, τρίτον δὲ, ὧν προσετάξατε αὐ-
 τῷ. Ultima, πρῶτον μὲν γὰρ προτάσσεται — — προσειτάξατε αὐτῷ
 sunt etiam in Ven.

τὰ Ἀριστοκράτους πεποίηκεν· οὐ γὰρ τὸ κατὰ φύσιν
 πρῶτον τοῦτο καὶ τέθεικεν, ἀλλ' ὅπερ ἑπῆρχε δεύτερον.
 εἰπὼν γὰρ τὴν ἀσάφειαν τῆς Χερρόνησον ἐν τῇ τῶν Θρα-
 κῶν εἶναι διαφορᾷ τῆνικαὐτα ἐπήγαγεν, ὡς ἀπόλλυσι τὴν
 Χερρόνησον ὁ Χαρίδημος, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅταν τοῦ 5
 κατασκευαζομένου τὸ ἀποδεικνύμενον ἀπάδῃ καὶ μὴ συ-
 φωνῇ, τότε πρωτεύει κατὰ τὴν διδασκαλίαν τὰ τῇ⁴ φύ-
 σει δεύτερα, καθὰ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὁ ῥή-
 τωρ, ὡς δεδήλωται, πεποίηκεν· ὅσον γὰρ κατὰ φυσικὴν
 ἀκολουθίαν ἐχρῆν προτάττειν· ὡς Χαρίδημος ἀπόλλυσι 10
 Χερρόνησον, πόθεν; ἐπεὶ τὴν τῶν βασιλέων διαλύει δια-
 φορὰν, ἣτις φυλάττει τὴν πόλιν· ἀλλ' ἐπεὶ τὴν ἀρχὴν
 ἀπῆδε καὶ πόρρω διακεχώριστο τοῦ ζητουμένου τὸ ἀπο-
 δεικνύον, ἀνάγκη ἐσχεν ἀνατρέψαι τὴν φυσικὴν ἀκολου-
 θίαν, ὅπως συμφωνῇ⁵ τῷ ἀποδεικνύοντι τὸ κατασκευα- 15
 ζόμενον· ὅταν δὲ μὴ συμφωνῇ καὶ μὴ ἀπάδῃ τὰ παρὰ
 τῇ φύσει πρωτεύοντα καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τὴν αὐ-
 τὴν ἔξει δηλαδὴ τάξιν, ὡς ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς, οἷον ἐι
 τῶν Ὀλυνθίων ἐγκρατὴς γενήσεται Φίλιππος ἐπὶ τὴν Ἀτ-
 τικὴν ἤξει. τί γὰρ τὸ κωλύσον; Θηβαῖοι μὴ λίαν πικρὸν 20
 εἰπεῖν καὶ συνεισβαλοῦσι, καὶ ἔξῃς· οὕτως ὅταν μὲν
 συμφωνῇ καὶ γειτνιαῇ τὸ κατασκευάζον τῷ ἀποδεικνυμέ-
 νῳ, τὰ παρὰ τῇ φύσει προηγούμενα πρωτεύει καὶ κατὰ
 τὴν διδασκαλίαν· τούναντίον δὲ τὰ παρὰ τῇ φύσει δεύ-
 τερα προηγῆσεται κατὰ τὴν διδασκαλίαν, ὅταν ἀπηλλο- 25
 τρώται τοῦ ἀποδεικνυμένου τὸ κατασκευάζον.

γ'. Ἡ εὐκρίνεια, φησὶν, ἐὰν ἡ καθαρότης τι πάθῃ
 ἐναντίον, τουτέστιν εἰς τὴν καλουμένην περιβολὴν ἐμπέ-
 σῃ, προεῖπε γὰρ, ὅτι ἐναντία ἐστὶν ἡ περιβολὴ τῇ καθα-
 ρότητι· ἐὰν οὖν τοῦτο γένηται, διορθοῦται καὶ σαφῇ 30
 ποιεῖ τὸν λόγον· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ εὐκρίνεια καλεῖται

4 Par. 1. τῇ om. Mon. Par. 2. τὰ παρὰ τῇ φύσει. 5 Mon.
 συμφωνεῖ. 6 Ol. II. p. 16.

διὰ τὸ καλῶς χωρίζεν ἕκαστον. καὶ τὴν πρέπουσαν τάξιν ἀπονέμειν ἑκάστῳ.

δ. Μέθοδον ⁷ καλεῖ τὸ διορθοῦσθαι τὸν λόγον καὶ σαφῇ ποιεῖν αὐτόν, κινδυνεύοντα ⁸ εἰς περιβολὴν ἐμπε-
 5 σεῖν· τοῦτο γὰρ ἔστιν, ὃ πρὸ μικροῦ ἔφη. ⁹ ἀκολούθως
 δ' ἐπήγαγε τὸ ὧν ἔπεισε· συγγενὲς γὰρ τῷ ἀππαγγεῖλαι
 τὸ πείσαι τοὺς Ἀθηναίους, καὶ οὐχ ὥς τινες ἐξηγοῦνται,
 τὸν Φίλιππον.

ε. Τὸ μὲν ¹⁰ ῥητὸν ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους οὖ-
 10 τως ἔχει· „ἀνάγκη δέ ἐστι πρῶτον εἰπεῖν, καὶ δεῖξαι.“
 κἀνταῦθα ¹¹ γὰρ ὑποσχόμενος ἐκ προοιμίων ὁ ῥήτωρ κα-
 κονούστατον ἀνθρώπων καὶ τῆς διὰ τοῦ ψηφίσματος δω-
 ρεῖας ἀνάξιον ἀποδείξει τὸν Χαρίδημον, δεδοικώς, μὴ τὰς
 περὶ τούτων ἀποδείξεις ὁ ἀκροατὴς εὐθέως ἐπιζητήσῃ, ἐπὶ
 15 τοὺς περὶ Χερρόνησον ¹² μεταβαίνει λόγους, καὶ πάντων
 ἀναγκαιοτέρους εἶναι δι᾽σχυρίζεται ¹³ τούτους, ὅθιν καὶ
 πρῶτους αὐτοὺς διεξέναι ἀναγκαῖον ¹⁴ φησιν.

ζ. Ἀμαδόκου καὶ Κερσοβλέπτου τῶν Βηρισάδου παι-
 δων. οὗτοι γὰρ τότε Θρακῶν ἐβασίλευον, τῷ δὲ Κερσο-
 20 βλέπτῃ καὶ γαμβρὸς ἦν Χαρίδημος ἐπὶ ἀδελφῇ, ἐξ οὗ καὶ
 διαβάλλει Χαρίδημον ὁ ῥήτωρ, ὥς Κερσοβλέπτῃ κατα-
 σκευάζοντος τὴν ἀρχήν. ¹⁵

7 Par. 1, litteram δ', omittit: verba inter scholia min, ha-
 bet. 8 Mon. κινδυνεύοντως εἰς περιβολήν, omisso ἐμπεσεῖν. cor-
 rexi ex Par. 2. 9 Litt. ε, vid, Vol. V. p. 475, v. 23. — p. 476.
 v. 6. 10 Ven. Δεῖ δ' ἡμᾶς πρῶτον ἀπάντων ἀκοῦσαι καὶ μα-
 θεῖν, τί ποτ' ἐστὶ τὸ Χερρόνησον ἀσφαλῶς ἔχειν πεποικητός [p. 633].
 11 Ven. ἐνταῦθα. 12 Mon. Χερρόνησον. 13 Mon. δι᾽σχυ-
 ρίζετο. Ven. Par. 2, δι᾽σχυρίζεται. 14 ἀναγκαῖον Mon. Par. 2.
 om. Ven. ἀναγκ. διεξέναι. Par. 1, διεξ. ἀναγκ. φησίν. Ven. per-
 git: Ἡ πρὸς ἀλλήλους διαφορὰ τῶν Θρακῶν, Ἀμαδόκου κ. τ. λ.
 15 Parr. addunt: Τοῦτο γὰρ ἦν αἷμα Χαρίδημος, ὅτι κατεσκεύαζε
 τὴν ἀρχὴν Κερσοβλέπτῃ, ἐνὶ τῶν τριῶν Θρακῶν βασιλέων· τὸ γὰρ

θ'. Προεῖπε γὰρ, ὅτι τοῦτο μόνον δεῖ σκοπεῖν, εἰ διὰ τῆς εὐκρινείας σαφήνειαν προσάγει τῷ λέγειν, ὡς αὐτὸς βούλεται ὁ ῥήτωρ.

ια. Ἐχει μὲν τὸ πλεῖστον, φησὶν, ὅπερ ἔφην περὶ τὴν μέθοδον, ὅταν πρὸς ἐπικουρίαν λαμβάνηται τῆς καθα-⁵ ρότητος· γίνεται δὲ καὶ διὰ τῶν ἄλλων λόγος εὐκρινῆς· σπεύδει γὰρ οὐ μόνον διορθοῦσθαι τὸ συμβὰν τῇ καθα- ρότητι πάθος, ἀλλ' ἤδη πού καὶ τὴν μέλλουσαν βλάβην ἐκκόπτειν, ὥσπερ οἱ προμηθέστατοι τῶν ἱατρῶν τοῖς προ- φυλακτικοῖς τῶν φαρμάκων τὰς νόσους προφθάνουσι. τὸν¹⁰ αὐτὸν καὶ ἡ εὐκρίνεια τρόπον, ὅπως μηδὲν ὑπεναντίον ἢ καθαρότης πάθη, φυλάττεται· διὰ δὴ καὶ τὴν πλεί- στην ἰσχὺν ἔχει περὶ τὴν μέθοδον· οὐδὲ γὰρ ὁ ἱατρός τοσοῦτον ἐπὶ τὰ ὑγιαίνοντα τῶν σωμάτων, ὅσον ἐπὶ τὰ νοσοῦντα καὶ περιπεπτωκότα χαλεποῖς ἀρρώστέημασιν. ὅταν¹⁵ οὖν¹⁶ ὑπεναντίον ἢ καθαρότης πάθη, χρῆται μεθόδῳ πρὸς ἐπανόρθωσιν· ὅταν δὲ τὴν μέλλουσαν προανακόπτη βλάβην, οὐ¹⁷ τῇ μεθόδῳ μόνῃ, ἀλλὰ καὶ τοῖς λοιποῖς· τάχα δὲ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῆς εὐκρινείας οὐδ' ἂν εὐ- ρεθεῖη καθαρά μέθοδος, ὡς μικρὸν ὕστερον ἀποδειξομεν.²⁰

ιβ. Ἀντὶ τοῦ διηγηματικά· διήγησις γὰρ ἡ κατά- στασις· ἄμεινον δὲ νοεῖν ἀντὶ τοῦ αἰ ἐπαγγελίας, ὡς τὸ, βούλομαι δὲ εἰπεῖν.

ιγ'. Ὁ Τιβερίος¹⁸ φησιν, ὅτι¹⁹ ἀγοραῖος καὶ ὁ ἰδιω- τικὸς τύπος εἴρηται τοῦ εὐκρινοῦς καὶ τοῦ καθαροῦ, ὅταν²⁵ ἐπιτρέχων κατὰ ἀφήγησιν κοιματικοῖς κώλοις προσάγοις²⁰

ἔχειν ἀσφαλῶς τὴν Χιρρόνησον Ἀθηναίους, ἐν τούτῳ ἦν τῇ στασιάζειν αὐτοὺς πρὸς ἑαυτοὺς, ᾧ ἐνέποδιζε Χαρίδημος, ἐν αὐτῶν τῷ Κερσοβλέπῃ συμπράττων. — Litt. ἢ. vide Vol. V. p. 476. v. 7—17. Litt. l. ibid. v. 17—19. 16 οὖν Par. 1. om. 17 Mon. ἐν. 18 Litt. ιγ'—ιδ. habet Sicel. 19 Sicel. ὅτι καὶ ὁ ἀγ. Par. 2. ὅτι ὁ ἀγ. Sicel. εἴρηται. 20 Sicel. προσάγῃς.

τὰ νοήματα, ²¹ οἷον ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, ²² „προσηλ-
 θε τῇ βουλῇ, προβούλευμα ἐγράφη, ἐγράψαντο ²³ τὸ ψή-
 φισμα, εἰσῆλθόν εἰς ὑμᾶς, ἵνα συντέμω κατὰ τοὺς νό-
 μους, ἔδοξεν εἰρησθαι καὶ ἀπέφυγεν.“ ἰδιωτικῶ γὰρ τύ-
 5 πω ταῦτα προῆχται: τοιοῦτοί εἰσι καὶ οἱ Δημοσθένους
 ἰδιωτικοί, ἐν οἷς ἀπὸ ψιλοῦ τοῦ ὑποκαμένου τὰς ἀρχὰς
 ποιεῖται, οἷον, „ἀδελφὰς ἔχομεν, ²⁴ ὧ ἄνδρες, γυναῖκας,
 καὶ ὕβρισθεις, ὧ ἄνδρες, καὶ παθὼν ὑπὸ Κόνωνος. ²⁵

ἰβ. Πάλιν παραγγέλλει καθ' ἑαυτὰς θεωρεῖν ταύτας
 10 τὰς ἐννοίας, καὶ μὴ ὧν ἕνεκα παρελήφθησαν, ἐπεὶ τοι
 τὴν ἀρχὴν οὐκ εὐκρινεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ δεινὰ δόξουσιν
 εἶναι. πλὴν κατ' ἄλλον καὶ ἄλλον τρόπον. ²⁶ ἡ μὲν γὰρ
 εὐκρινεία, τὸ σαφές, ²⁷ ἡ δὲ αἰτία, δι' ἣν ἕνεκα παρε-
 λήφθησαν, ²⁸ δεινὸν ἐποίησε τὸν λόγον.

15 ἰγ. Ποιοῦσι, φησὶ, καὶ αἱ συμπληρώσεις. ²⁹ εὐκρί-

21 τὰ νοήματα Mon. om. 22 p. 703. 23 Sicel. ἔγρα-
 ψαν. 24 Sicel. ἔχομεν γυναῖκας, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ τε
 καὶ Σπουδίας οὐτωσί (sic). in Spud. init. 25 in Con. init. —
 Ven. litt. ἡ — ιδ'. omissis: Πολλάκις δὲ διεμαρτυράμην τοῦτο, ὥς
 οὐδὲν δεῖ κατηγορεῖν τῶν λεγομένων, εἰ καὶ ἄλλο τί ἐστιν ἅμα τῇ
 εὐκρινείᾳ. Sicel. Πολλάκις δὲ διεμαρτυράμην. Ὁ Ἐρμογένης γι-
 νώσκων, ὅτι συνειδῶς ἱαντῶ κ. τ. λ. Vol. V. p. 476. v. 20. — p.
 477. v. 11. Parr. post litt. ιγ'. addunt: Ὡς ἀνάξιος ἐστὶ τούτου
 τυχεῖν ὁ Χαρίδημος, ἀπάντων τούτων αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκου-
 σομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευταῖον βουλευμένοις
 ἀκούειν ἡμῖν ἐστίν, εἰτ' ἐπήγαγε. Sch. min. Ἐτέρου λόγον·
 δημοτότι ἐτέρως διδασκαλίας. Ἐμῶς ὑπομνήσαι· καὶ ὁ θεολό-
 γος· βούλομαι μὲν εἰπεῖν, ὅτι ἀκινήτους πρὸς τὸ κακόν. Διατυ-
 ποῦσαι· συντόμως προλέγουσι· τί δὲ ἐστὶ διατύπωσης, ζῆτει εἰς
 τὰς εὐρέσεις περὶ διασκευῆς· ἐστὶ δὲ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ τρίτου
 τόμου. Διατυποῦσαι· ἐννοιαὶ εὐκρινείας δημοτότι. Τάξις,
 οἷον τόδε θίλω εἰπεῖν πρῶτον καὶ τόδε. 26 τρόπον Sicel. om.
 27 τὸ σαφές Mon. om. Sicel. κατὰ τὸ σαφές. 28 Mon. addit: ἐπεὶ τοι
 τὴν ἀρχήν. — Litt. ιγ'. vide Vol. V. p. 477. v. 12—16. 29 Schol.

νειαν, αἱ καὶ μιμοῦνται σχεδὸν τὴν μέθοδον καὶ ἐννοίας³⁰ τάξιν. οὕτωςί πως ἔχουσι· καταστατικαὶ γὰρ οὔσαι καὶ εἰς ἀρχὴν ἀνάγουσαι τὸν λόγον, εὐκρινείας ἐννοίαν ἀπεργάζονται, ἀρχόμενοι δὲ πάλιν ἐκ τοῦ παρακειμένου πράγματος καθαρὰν μὲν οὐ ποιοῦσι μέθοδον· οὐ μὴν εἰς 5 τὸ ἐναντίον ἐκπίπτουσι, διὰ τὸ μὴ ποιῆσθαι τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν παράκολουθούντων, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρακειμένου πράγματος. φιλοῦσι γὰρ αἱ συμπληρώσεις ἐκ τῆς προλαβούσης ἀναπαύσεως λαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιτερομένης ἐννοίας καὶ ἐμφαίνειν³¹ ἐν τοῖς ἐπομένοις τοῦ 10 προηγουμένου τὴν δύναμιν, ὥς τὸ ἐν μὲν πολίτευμα ἔχει τοῦ νεανίου τούτου, ἕτερον δὲ ἀναμνησθε³² καὶ ἐξῆς, ὥς ὁ τεχνικός.

ιη'. Οἶον ἀλλὰ περὶ τοιούτων μὲν ἀπόρη· καὶ ἐν μὲν τοίνυν πολίτευμα τοῦτο τοῦ νεανίου τούτου, ἕτερον δὲ 15 ἀναμνησθε.

ιβ'. Δοκεῖ συγκεχύσθαι ἡ διδασκαλία τοῦ Ἑρμογέ-
νους· ἀνωτέρω γὰρ περὶ ἐννοιῶν εἰπὼν ἐνταῦθα μεθό-
δους αὐτὰς καλεῖ· ἐροῦμεν οὖν τοῦτο. ἐπειδὴ μέθοδοί
εἰσι κατ' αὐτὸν τὰ τῆς διανοίας σχήματα οὐ δύναται σα- 20
φῶς διδάξαι περὶ ἐννοίας, ἐὰν μὴ διὰ τῶν περὶ αὐτὴν
γινομένων σχημάτων παραδείγματα εἴπῃ, δι' ὧν ἡ διὰ-
νοια γνωρίζεται.

κ'. Οἶον τοὺς μὲν Θεοὺς φοβοῦ, τοὺς δὲ γονεῖς τί-

min. Συμπληρώσεις λέγονται αἱ ἀποπληρώσεις τῶν προτέρων ἐννοιῶν, ἀρχαὶ δὲ τῶν δευτέρων· αὕτη γίνεται τοῖ βασιλείως περὶ ἡμῶς ἀρχὴ καὶ κατὰστασις πρώτη· εἴτα ἕτερον δὲ τῶν εἰρημίων, οὐκ ἔλαττον.

30 Sch. min. Καταστάσεις λέγει ἐπαγγελίας καὶ ἀρχάς, οἶον· „ἀναγκαῖον δὲ ὑπολαμβάνω, μικρὰ τῶν γεγεννημένων πρώτον ἡμῶς ὑπομνησαι. Τοῦ νεανίου· τοῦ Αἰσχίνου. 31 καὶ ἐμφαίνειν

— — νεανίου τούτου Mon. et Par. 2. om. in Par. 2. ad marg. manu secunda adscripta sunt. Continentur in Par. 1. 32 Par. 2.

ἀναμνησθεσθαι.

μα, τοὺς δὲ φίλους αἰσχύνου· ταῦτα γὰρ κατὰ φύσιν τέτακται· πρότερον γὰρ οἱ θεοὶ, ἔπειτα οἱ γονεῖς, ὑφ' ὧν τεχθέντες, μετὰ ταῦτα φίλοι γινόμεθα,"³³

κβ'. Ἐν³⁴ καὶ τοῦτο τῶν ἀρίστων θεωρημάτων ἐν
δ τῷ περὶ μεθόδου δεινότητός ἐστι, πότε τὴν τάξιν τῶν
πραγμάτων ὁ ῥήτωρ φυλάξει, καὶ πότε οὐ· ἐν ᾧ καὶ περὶ
τῆς ταυτολογίας διαλαμβάνει, καὶ φησιν, ὅτι ἐν μὲν τῇ
παρηγορικῇ κ. τ. λ. Vol. V. p. 477, v. 24. — p. 478. v. 7.

κγ'. Τάχα ποτὲ, φησὶν, καὶ τὸ τὴν οὖσαν τάξιν τοῖς
10 πράγμασι φυλάττειν δεινότητος εἶναι συμβαίνει. καὶ τοῦ-
το δείκνυσι σαφῶς ἐν τῷ³⁵ περὶ μεθόδου δεινότητος.

κδ'. Παρὰ τῷ ῥήτορι, φησὶ, καὶ³⁶ πρωτενούσας τὰς
λίσεις τῶν ἀντιθέσεων εὐρήσεις· καθὰ γὰρ τῶν ἄλλων
ἕκαστον πρὸς τὸ οἰκεῖον τίθησι συμφέρον, τὸν αὐτὸν
15 τρόπον καὶ τὰς ἀντιθέσεις ποτὲ μὲν πρώτας, ποτὲ δὲ
μέσας, ἴσως δὲ καὶ τελευταίας. λέλεκται δὲ τῷ τεχνικῷ
καὶ ὁ περὶ τούτων λόγος ἀκριβῶς ἐν τῷ περὶ μεθόδου
δεινότητος.

κε'. Ὁ περὶ³⁷ τοῦ πῶς δεῖ εἰσάγειν τὰς ἀντιθέσεις
20 λέγων, ἐπεὶ καὶ τὰς εἰσαγωγὰς τῶν ἀντιθέσεων ἐν ἐκεί-
νῳ τῷ βιβλίῳ κατὰ τρεῖς τρόπους φησὶ δεῖν ὁ τεχνογράφος
ποιεῖσθαι, ἐπιστήμην, δόξαν, ἀκοήν, καὶ τὰς μὲν
ἰσχυρὰς κατὰ ἀκοήν δεῖν εἰσάγειν, ὥς μὴ συνειδότας τοῖς
ἀντιδίκους ἐκεῖνα, ἐφ' οἷς θαρρόουσιν· οἷον πυνθάνομαι

33 Litt. κα'. vide Vol. V. p. 477. v. 20 — 25. 34 Ven.

litt. ιε' — κα' omissis: Συμβαίη δ' ἂν ἴσως ποτὲ καὶ τὴν οὖσαν τάξιν
τοῖς πράγμασι φυλάττειν δεινότητος εἶναι. Ἐν δὲ τούτο. 35 τῷ
Mon. om. Sch. min. ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ, ἐν ᾧ φησιν, ὅτι τὴν οὖ-
σαν τῶν πραγμάτων τάξιν (Cod. τάξιν om.) δεινότητός ἐστι. — Litt.
κδ'. vide Vol. V. p. 478. v. 7 — 16. 36 φησὶ καὶ Mon. om.

recepit ex Par. 1. a Par. 2. καὶ abest. 37 Ven. litt. κγ' — κδ.
omissis: ὁ δὲ περὶ ἀντιθέσεως ἡμῖν εἰσαγωγῶν λόγους ἐν τῷ περὶ
μεθόδου δεινότητος ἡμῖν ἀκριβῶς φηθήσεται. Τὴν εἰσαγωγὰς τῶν ἀντ.

τοίνυν αὐτὸν κάκεινο τολμήσειν ἀποφαίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς· τὰς δὲ μέσως ἐχούσας δυνάμεις κατὰ δόξαν, οἷον τάχα τοίνυν κάκεινον³⁸ ἔρει τὸν λόγον· τὰς δὲ ἀσθενεῖς κατ' ἐπιστήμην· οἶδα τοίνυν, ὡς κάκεινῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ· τὰ μὲν γὰρ σαθρὰ τοῦ ἀντιδίκου ὡς εἰδὼς ὀφείλει προβάλλειν· τὰ δὲ μέσα, ὡς στοχαζόμενος, τὰ δὲ ἰσχυρὰ, ὡς ἀκούων. ἰστέον μέντοι, ὡς ὁ ῥήτωρ ταῦτα μίγνυσαι πολλάκις.

κζ. Τουτέστιν ἡ κοινὴ καὶ μὴ τροπικὴ, ὡς προείπεν, ἀλλὰ σημαντικὴ, ἐναργῶς σφόδρα δηλοῦσα τὰ 10 πρᾶγματα, ἰστέον δὲ, ὅτι περὶ λέξεως ζητεῖν ἐνταῦθα περιεργον· τὴν γὰρ αὐτὴν καὶ ἐπὶ τῆς εὐκρινείας δεῖ λαμβάνειν, ἣν καὶ ἐπὶ τῆς καθαρότητος.³⁹ Μερισμός ἐστιν, ὅταν προτάξαντες τὸν μὲν σύνδεσμον ἐπαγάγωμεν, τὸν δὲ ὡς τὸ „ἔδει“⁴⁰ μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς λέγοντας 15 ἅπαντας“ καὶ τὰ ἐξῆς· οἱ γὰρ δικασταὶ ἀναμένονσι τὸν δὲ ἀνταποδοτικόν· ἰστέον μέντοι, ὅτι κυρίως μερισμός, ἐστὶν ἡ σύντομος τοῦ „δέ“ ἀνταπόδοσις· οἶον·⁴¹ „ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων τις ὡς τοὺς προτάνας.“ καὶ τὸ τοιοῦτον αὐτὸ καθ' ἑαυτὴ μερισμός καὶ οὐδὲν ἔτε- 20

38 κάκεινον ἔρει — — — οἶδα τοίνυν Mon. om. 39 Sequitur in Par. οἷον δύο ταῦτα καὶ πολλὰ ἐργασίαι· Μειδίᾳ κατὰ τὴν ἰορτὴν, τό τε τοῦ Θεοῦ καταφρονῆσαι, ᾧ χρηστὸς ὢν ἐπανηγύριζον, καὶ τὸ πρὸς πάντας διαβάλλειν ὑμᾶς, τοιοῦτοις πλουτοῦντας ὑβρισταῖς· ὁ γὰρ ὁρισμὸς δηλαδὴ τὸ δύο σαφῆ τὸν λόγον ἐποιήσει, τὸ ἡθροισμένως ῥηθὲν διδάξας ἐπιζητεῖν, καὶ μηδὲν πλέον τὸν ἀκροατήν. Ven. consentiens cum schol. min.: Τοιαῦτα δὲ σχήματα ὁ μερισμός καὶ ἡ ἀπαρίθμησις, οἷον εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγορεῖ Αἰσχίνης· καὶ [in Lept. p. 460.] τρία γὰρ τὰ μέγιστα ὀνειδῆ καίεται, φθονερούς, ἀπίστους, ἀχαρίστους εἶναι δοκεῖν. Sch. min. Μερισμός· ὁ μὲν καὶ ὁ δέ. Ἀπαρίθμησις· τρεῖς οἶδα τάξεις τῶν σωζομένων. Ἐαυτὸν ἐρωτῶν· Τοῦτο ἄλλοι διαλογικὸν καλοῦσι σχῆμα. Ἐξετάζων κέχρηται· ὁ Δημοσθένης. 40 de Chersonn. init. 41 pro cor. p. 284.

ρον. ἡ μέντοι διὰ μακροῦ τοῦ „δὲ“ συνδέσμον ἀνταπόδοσις, οἷά ἐστιν αὕτη, τὸ „ἔδει μὲν, ὡς Ἀθηναῖοι, τοὺς λέγοντας ἅπαντας ἐν ὑμῖν“, καὶ „τὸ μὲν,“ ⁴² ὡς Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου ῥώμην διεξιέναι, καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων“ καὶ τὰ ἐξῆς· ἐστὶν μέντοι καὶ ταῦτα μερισμός. ἐργάζεται δὲ τὸ τοιοῦτο καὶ περιβολήν. ἡ γὰρ διὰ μακρῶν ἀνταπόδοσις περιβολῆς ἴδιον, εἰ καὶ ⁴³ δοκεῖ μερισμός.

κθ'. Περιβάλλει ⁴⁴ μὲν γὰρ τὸν λόγον ὡς ἐφέλκτι-
 10 καὶ ⁴⁵ νοημάτων ἑτέρων, τῷ δ' ἐμφαίνουσιν τοῖς ἀκούου-
 σιν, ὡς ἐπάξει καὶ ἕτερον νόημα, προδιευκρινεῖ τὸ πᾶν.
 εἰ γὰρ εἶπῃ „πρῶτον μὲν“ προσημαίνει πάντως, ὡς καὶ
 δεύτερον λέξει, καὶ ἀναμένουσιν, ὡς ἂν ἀποδῶ τῷ μὲν
 τὸν δὲ σύνδεσμον.

15 λ'. Γίνεται, φησὶν, ὁ λόγος οὐδὲν ἥττον εὐκρινές, ⁴⁶
 ὅταν τις αὐτὸν ἐρωτῶν ἐπενέγκῃ τὴν ἀπόκρισιν κατὰ διά-
 στασιν· οἷον, τίνος οὖν ἔνεκεν ταῦτα λέγω, καὶ πάλιν,
 διὰ τί· πλεονάζει δὲ, φησὶ, τοῦτο μάλιστα ἐν τῷ κατὰ
 Ἀριστοκράτους· τὸ γὰρ παράνομον ἐξετάζων ἀναγκαίως
 20 τῆς σαφηνείας ἰδεήθη κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, ἣν ἐποίησεν
 ἡ ἐρώτησις· συχνῶς γὰρ ἑαυτὸν ἐρωτῶν, εἶτα κατὰ διά-
 στασιν ἐπάγων τὴν ἀπόκρισιν ⁴⁷ εὐσύννοπον τὸν λόγον
 ἐποίησεν. εὐπετῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐρώτησεως καὶ κατὰ τοῦτο
 τὸ μέρος παρηκολούθησεν ὁ ἀκροατής· ὁ χωρὶς ταύτης,
 25 οὐ μόνον ἀσαφές, ἀλλὰ καὶ, συγκεχυμένον ἔδοξεν εἶναι
 διὰ τὴν συνεχῆ τῶν νόμων παράθεσιν.

λἀ. Χρήσιμον, φησὶν, πρὸς εὐκρίνειαν καὶ ἡ ἐπανή-
 ληψις· εἰ γὰρ προσθῇ τις τῷ λόγῳ σχῆμα νοημάτων

42 Ol. II. p. 18.

43 Parr. εἰ καὶ. Mon. εἶναι.

44 Litt.

κθ' et λ'. continentur in Sicel.: Τῷ μὲν γὰρ ἐφέλκεσθαι ἄλλα νοήματα· περιβάλλει μὲν γὰρ τὸν λόγον ὡς ἐφέλκυστικὸν ἑτέρων νοημάτων. 45 Mon. ἐφέλκτικά. 46 Sic. εὐκρινές οὐδὲν ἥττον, καὶ ὅταν τις. 47 Sicel. ἐπίκρισιν.

ἐφιελτικόν, εἴτα κατὰ περίστασιν ἐπενέγκοι ἄλλα τινὰ νοήματα, πρὶν ἀποδοῦναι τῇ προηγησαμένῳ τὸ ἀκόλουθον, συγκεχυμένον δηλαδὴ ποιήσει τὸν λόγον, μὴ τῇ ἐπαναλήψει χρησάμενος. ⁴⁸

λγ'. Τὸ ἐξῆς νόημα, τουτέστι τὸ ἡγοῦμαι. ⁴⁹ ἔδει γὰρ ἀκολούθως ἐκείνῳ προσεγεγεῖν· ἃ δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἐνὶ καὶ βέλτιόν ἐστιν ἀκηκοέναι πάντας ὑμᾶς καὶ τὰ ἐξῆς, ἀλλὰ πολλὰ ἐπεμβαλὼν μεταξὺ τῇ ἐπαναλήψει ἐχρήσατο, ἵνα ἀποδῇ τὸ ἀκόλουθον νόημα· καλῶς οὖν φησιν σχῆμα εὐκρινείας εἶναι τὴν ἐπανάληψιν. ¹⁰

λδ'. Εὐκρινείας κῶλα μικρὰ καὶ κομματικά· συνθήκη μὴδὲν φροντίζουσα συγκρούσεως φωνηέντων, ἥγουν χασμωδίας ἀνάπαισις ἱαμβική τις ἢ τροχαϊκή.

λέ. Πολὺν ⁵⁰ μὲν παρὰ τῷ ῥήτορι τὸ κατὰ ἔμφασιν σχῆμα· οἷον πατὴρ μὲν οὐκ ἐρῶ, τίς ἢ πόθεν· εἵκοι δὲ ¹⁵ ταῖς ἐμφάσεσι καὶ τὰ αἰνίγματα καλούμενα, ἥτοι γρίφοι, οἷον·

Εἶδον ⁵¹ ἐγὼ πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνίρι κολλήσαντα· καὶ τὸ ἐπὶ ξύλου καὶ οὐ ⁵² ξύλου καθημένην, καὶ τὸ Σιμωνίδου ⁵³ πρὸς τοὺς ἑταίρους λεγόμενον· ²⁰

Φημὶ τίν' ⁵⁴ οὐκ ἐθίλοντα φέρειν τέτιγος ἄεθλον

Τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν, μέγα δῖπνον Ἐπειῶ. ⁵⁵

καὶ ἔτι ἐκείνο·

Πέντ' ⁵⁶ ἄνδρες δέκα νηυσὶ κατίδραμον εἰς ἓνα χῶρον.

48 Litt. λβ' — λδ'. et λή. habet Sicel. etiam Ven. litt. κζ' — λά. omissis incipit: Τὸ μὲν οὖν [οὖν Sicel. om.] τὴν Φιλίππου φάσιν διεξέναι. vide Vol. V. p. 479. v. 1—12. 49 Sicel. ἡγοῦμαι γὰρ ἔδει ἂν. 50 Ven. litt. λγ. λδ. omissis: Ἐπεὶ αἶγε ἐμφάσεις καὶ τὰ ἰσχηματισμένα τῶν ζητημάτων. 51 Cfr. Sicel. c. περὶ σχημάτων, ἐς. Demetr. Phal. CII. 52 οὐ Par. om. 53 Gaisf. Poët. min. T. III. p. 186. 54 Mon. τίνας οὐκ ἐθίλοντας. Par. 2. τίνες οὐκ ἐθίλοντες. Paf. 1. Ven. τίν' οὐκ ἐθίλοντα. 55 Mon. Parr. et Sicel. μετὰ δῖπνον ἐπ' ἧώ. Ven. Ἐπειῶ. cor. rexī ex Athen. X. p. 456. c. μέγα. 56 Mon. et Parr. πέντε δ'

⁵⁷ Ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἔν ἀνελίσθαι· 57

Αἰψαὶ δ' ἐξώλλυντο· ὕδωρ δ' ὑπερέειχε γενέου.

Ἰσχηματισμένα δὲ εἶσιν, ὡς τὰ παρὰ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεὶ
ἐν ἐκείνῳ τε τῷ ζητήματι· φήμη ἦν, ⁵⁸ ὅτι σύνεστιν ὁ
5 πατήρ τῇ τοῦ υἱοῦ γυναικί. καὶ τοῦ μοιχοῦ λαβόμενος
ἐβόων· πάτερ· σὺ δὲ ἧς οὐδαμοῦ. καὶ πάλιν ἐν τῇ περὶ
τῆς ἐκθέσεως τοῦ παιδίου φιλονεικία· ὅπερ ὁ θεὸς ἀνεί-
λε τὸν πατέρα φρονεῦσιν, σὸν εἶναι νόμισον, ὦ πάτερ,
τὸ παιδίον, οὐκ ἐμόν. ἐκτιθεῖς ὁ ἔσπειρας, ῥίπτεις παι-
10 δίον, οὗ γέγονας πατήρ. καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Οἰδίποδι
σχηματίζων τὸν περὶ Ἰοκάστης λόγον φησὶν·

Γυνὴ δὲ μήτηρ ⁵⁹ ἦδε τῶν κείνου ⁶⁰ τέκνων.

Τοῦτο τέχνης καὶ ἀρετῆς τὸ ἐν τοῖς ἰσχηματισμένοις ἀ-
σαφεῖς, οὐ κακία λόγου, εἰ καὶ μὴ καθαρὸν ἐμφαίνει τὸν
15 λόγον· ὅπερ ἴδιον εὐκρινείας. ὅσα δὲ μὴ διὰ τὸ ἐμφαντι-
κὸν ἀσαφῶς λέγεται, ἀλλὰ διὰ σύγκρισιν, τοῦτο ἀντι-
κρυσ κακία.

λς'. Τῆς ἀσαφείας εἶδη δύο, τὸ μὲν κατὰ σύγχυσιν,
τὸ δὲ, ᾧ χρώμεθα ἐν τοῖς ἰσχηματισμένοις ὀνόμασι καὶ
20 ζητήμασιν· οἷον ὅτε φήμη ἦν, ὅτι σύνεστιν ὁ πατήρ τῇ
τοῦ υἱοῦ γυναικί· μοιχὸν καταλαβὼν ὁ παῖς ἐγκεκαλυμ-
μένον ἀφῆκε, καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποκηρύττεται· ἐν τού-
τῳ γὰρ τῷ ζητήματι καὶ ἰσχηματισμένῳ ὄντι ὁ σκοπὸς
ἀσαφής, δι' ὃν ἀποκηρύττει τὸν παῖδα. δοκεῖ μὲν γὰρ
25 ἀγανακτεῖν, διότι τὸν μοιχὸν ὁ παῖς ἀφῆκε· καὶ διὰ
τοῦτο δῆπουθεν αὐτὸν ἀποκηρύττει· τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐξε-
λίσθαι ἑαυτὸν βούλεται τῆς διὰ τὴν μοιχείαν ὑποψίας

ἄνδρες. Ven. πεντ' ἄνδρες. — Athen. X. p. 457. b. 57 Ven.

ἐλίσθαι. 58 φησὶν μὴ οὖν ὅτι Mon. correxi ex Parr. 59

Codd. θ' ἦδε ut T. V. p. 480. — Oed. R. 921. 60 Par. 2.

κείνου. tum Codd. παίδων, scr. τέκνων. Ven. terminato in his
capite περὶ εὐκρινείας transit ad cap. περὶ σιμνότητος, praeter-
misso capite: περὶ μεγέθους λόγου.

διὰ τῆς ἀποκηρύξεως, καὶ ὁ σκοπὸς οὖν τοῦ ζητήματος ἐσχημάτισται. καὶ τὰς λέξεις δεῖ ἀσάφεις μὲν εἶναι, ἐμφαντικὰς δὲ, οἷον καὶ τοῦ μοιχοῦ λαβόμενος ἐβόων, πάτερ· τὸ γὰρ πᾶτερ τῷ μοιχῷ παρακείμενον τῇ συνθέσει ἐποίησε τὴν ἔμφασιν· ἐπενεχθὲν δὲ τὸ, σὺ δὲ ἧς οὐ- 5 δαμοῦ, τὴν ἀσάφειαν τῷ παιδί, καὶ τὸν λόγον περιποίησε τοῦτο· τέχνης καὶ ἀρετῆς τῷ ἐσχηματισμένῳ τὸ ἀσαφές, οὐ κακία λόγου· ὅσα δὲ μὴ διὰ τὸ ἐμφαντικὸν ἀσαφῶς λέγεται, ἀλλὰ κατὰ σύγχυσιν, κακία πάντως ἐστὶ λόγου.

10

λζ'. Ὅταν, φησὶ, χωρὶς τῶν ποιοῦντων εὐκρίνειαν περιβάλλῃ τις, ποιήσει τὴν σύγχυσιν, ἥτις κακία ἐστίν. οὐ γὰρ ἡ γε ἀπλῶς ἀσάφεια κακία ἂν εἴη λόγου· ὅταν γὰρ ὁ λέγων ἄλλο τι βουλούμενος ἕτερον ἐκφάνῃ, τὸ δὲ ῥηθὲν ὁ ἀκούων προσδέξεται, καὶ νοήσῃ τοῦ λεχθέντος 15 τὴν δύναμιν, τότε ἡ ἀσάφεια χρηστὴ γίνεται· ὅταν δὲ καὶ αὐτὸς ὁ λέγων διαταράξῃ τὸν λόγον, ποιεῖ τὴν σύγχυσιν, καὶ ὅλως γίνεται σύγχυσις τότε, ὅταν διὰ τὴν τοῦ λέγοντος ἀπειρίαν ὁ ἀκροατὴς μὴ προσδέξεται τὸ ῥηθὲν. ὅταν δὲ τέχνη τινὶ μὴ καθαρῶς προενέγκῃ τὸν λόγον, 20 ἐκφάνῃ δὲ μετρίως τὸ φρόνημα, ποιεῖ τὴν ἀσάφειαν καλῶς· οἷον ⁶¹ „οἱ δὲ συνειπότες ὅτουδῆποτε ἔνεκα, ἐγὼ γὰρ τοῦτο,“ καὶ τὰ ἐσχηματισμένα τῶν ζητημάτων, οὐ σαφῶς λέγει τὰ πράγματα, ὧν τὴν ὑπόθεσιν ὁ Ἀσπασίος ἐμφαντικῶς λίαν διηγῆσατο. λέγει γὰρ οὕτως· „κα- 25 τεύληται γὰρ συγκεκαλυμμένος ὁ μοιχὸς, ἐγὼ δὲ ἐβόων, πάτερ, σὶ δὲ ἦσθα οὐδαμοῦ.“ φεύγειν οὖν δεῖ τὴν σύγχυσιν, ἡ γὰρ ἀσάφεια οὐ κακία λόγου. καὶ θαυμαζέτω μηδεὶς, εἰ τὸ μὲν ἀντικείμενον οὐ κακίζεται τῇ καθαρότητι, τὸ δὲ τῇ εὐκρινείᾳ μεταπίπτει εἰς κακίαν, ἡ μὲν 30

x. τ. λ. Vol. V. p. 480. v. 12—17.

λή. Μετά τὴν σαφήνειαν ἀναγκαῖον ἠγγήσατο τὸν περὶ μεγέθους λόγον ἐπενεγκεῖν. δεῖ γάρ, φησὶ, τῷ σαφεῖ μεγέθους τινὸς καὶ ὄγκου.

C a p. V.

Περὶ μεγέθους λόγου καὶ ἀξιώματος.¹

5 α. Ἐχρήσατο μὲν πάσαις ταῖς ἀναγομέναις ἰδέαις ἐπὶ τὸ μέγεθος, καὶ συνέμιξε τῇ σαφηνείᾳ ταύτας προϋούσας, μάλιστα δὲ τῇ περιβολῇ.

β. Σφόδρα θαυμασίως τὰς συμπλεκόμενας ἀλλήλαις τελευταίας ἔταξε τῶν καθ' ἑαυτὰς εὐρισκομένων· ἡ γὰρ
10 σεμνότης ἐφ' ² ἑαυτῆς ἐστὶ καὶ ἡ περιβολή· αἱ δὲ λοιπαὶ πᾶσαι καὶ συμπλέκονται ἀλλήλαις. καὶ οὐ συμπλέκονται· ἀλλὰ ταύτας μὲν τὰς κατὰ τιμὴν συμπλεκόμενας κατὰ τι δὲ διεστηκυίας τελευταίας τίθεικε, προέταξε δὲ τὴν σεμνότητα καὶ τὴν περιβολήν· ὥσπερ γὰρ ἡ σεμνότης τὸν
15 αὐτὸν καὶ ἡ περιβολή τρόπον ἐφ' ἑαυτῆς ἐστὶ, καὶ ἐν μὲν τῇ ἀπαριθμῆσει τῶν ἰδεῶν τῶν ποιουσῶν τὸ μέγεθος τὴν δευτέραν ἐπέχει τάξιν ἡ περιβολή, ἐν δὲ τῇ περὶ αὐτοῦ διδασκαλίᾳ τελευταίαν. γνώση δὲ τὴν αἰτίαν οὐ πρότερον, εἰ μὴ μάθοις, τί τραχύτης, καὶ τί λαμπρότης,
20 ἀκμή τε καὶ σφοδρότης· κατὰ γὰρ ταῦτα πλεονάζειν τὸν πολιτικὸν ἥτοι Δημοσθενικὸν οὐχ οἷόν τε λόγον, κατὰ δὲ τὴν περιβολὴν καὶ πάνν· δεῖ οὖν πρότερον τὸ κωλύον εἰπεῖν· καὶ δι' ἣν αἰτίαν κατὰ τὰς ἄλλας οὐ δυνάμεθα
πλεο-

1 Sch. min. Ἀξίωμα δὲ λέγεται καὶ ἡ τοῦ φρονήματος ἐπίδειξις καὶ ὄγκος. Τὸ εὐτελές· εὐτελίστην, ἀφελίστην. Ἐνεκα ταύτης· τῆς σαφηνείας. Εὐζωνότερον· ταπεινότερον. Τὰ ποιοῦντα τὸ μέγεθος· τοιούτοι τὴν περιβολὴν καὶ τὰ λοιπὰ εἶδη τοῦ μεγέθους. 2 Mon. ἀφ', scripti ἐφ'.

πλεονάζειν ιδέας, εἴθ' οὕτως ἐπενέγκαι τὸν περὶ τῆς ἐπεμβολῆς λόγον· τάχα γὰρ οὐδὲ δύναται γινῶναι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τῆς περιβολῆς ἐπλεόνασεν, εἰ μὴ πρότερον ἐκείνην μάθωμεν, ἢ τις ἀπειργεῖ τὰς ἁλλ-
 λας ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ πλεονάζειν ιδέας· ἀλλὰ πρῶ- 5
 τον ἐκτίθεται περὶ σεμνότητος, ἔστι γὰρ αὕτη, καθὰ μεμαθήκαμεν, ἐφ' ἑαυτῆς.

γ'. Ἰστέον, ὅτι πλὴν τῆς σεμνότητος καὶ τῆς περι-
 βολῆς αἱ ἄλλαι τέσσαρες, αἱ ἀναγόμεναι ὑπὸ τὸ μέγε-
 θος, μέρει μὲν τινι κοινωνοῦσιν ἀλλήλαις· μέρει δέ τινι 10
 χωρίζονται· οἷον ἡ τραχύτης ἐννοία μὲν καὶ λέξει κοινω-
 νεῖ τῇ ἀκμῇ, τοῖς δὲ κώλοις κεχώρισται· πάλιν ἡ λαμ-
 πρότης³ σχήμασι καὶ κώλοις κοινωνεῖ τῇ ἀκμῇ, ἐννοία
 δὲ κεχώρισται· διὸ εἶπε μέρεσί τισι κοινωνοῦσαι, καὶ πά-
 λιν ἑτέροις κεχωρισμέναι·⁴ μέρη γὰρ καὶ ἑναργῇ τοῦ 15
 βιβλίου τὰ ὀκτώ, ἐξ ὧν ἑκάστη γίνεται ιδέα· αὐτὸς δὲ
 ὑποκατιῶν σαφέστερον διδάξει,⁵ ὥς φησιν, τούτῳ καὶ
 ἀνωτέρῳ προεδίδαξεν.

δ'. Ὅγκον καλεῖ⁶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ ἀξίωμα, οὗ
 εἶδη ἐξ, σεμνότης, περιβολή, τραχύτης καὶ τὰ λοιπά·⁷ 20
 τῇ οὖν περιβολῇ πλεονάζει, φησὶ, Δημοσθένης ἐν τῷ
 ὀγκυποιεῖν καὶ ἐπαίρειν τὸν λόγον.

ε'. Πρῶτον,⁸ φησὶ, περὶ σεμνότητος λεκτέον, ἢ τις

3 πάλιν ἡ λαμπρότης — — — ἐννοία δὲ κεχώρισται Mon. om.
 4 Mon. ἑτέραις κεχωρισμέναις. 5 Par. 1. σαφῶς διδάσκω. 6
 Parr. haec in fine capitis prioris inter schol. minora habent, et
 h. l. in contextu repetunt. 7 Parr. supra καὶ αἱ λοιπαί. Sch.
 min. Ὡς δὲ μία· ὧν γενῶν, εἰδῶν. Ἡ περιβολή· διὰ τοῦτο,
 φησὶν, ἄγω νῦν· διατὶ ἐπλεόνασεν τῇ περιβολῇ· ἵνα μὴ συγχέται
 ἡμῖν ὁ λόγος. Ἐφ' ἑαυτῆς· αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἐστίν, οὐ κοινω-
 νοῦσα ἑτέρας κατὰ τινα μέρη. Κατὰ τὸν ὅγκον· τὸ μέγεθος
 τὴν ιδέαν εἶπεν ὅγκον. Ἐναντίον εἶη ἀφέλεια· κατὰ τί οὐ
 κατὰ πάντα. 8 Litt. ε. est in Sicel.

τῶν ἄλλων κεχώρισται· διὸ δὴ καὶ τὴν πρώτην ἐπέχει
τάξιν· ἀναγκαῖον γὰρ περὶ τῶν ἰδίᾳ κεχωρισμένων καὶ
μὴ ἔχουσῶν ἐν ἄλλοις τισὶ τὴν ὑπόστασιν διαλαβεῖν, εἰδ'
οὔτως περὶ τῶν συμπλεκόμενων διδάξαι· καὶ γὰρ ἡ περι-
5 βολὴ πρώτην ἂν, ἥτοι δευτέραν ἀπειλήφε⁹ τάξιν, εἰ μὴ
τις κατηνάγκαζε λόγος ἐπὶ τελευτῇ τάττειν αὐτήν,¹⁰ ὥς
ἐν τῷ περὶ αὐτῆς εἰσόμεθα λόγῳ· ἀντίκειται δὲ, φησὶν,¹¹
τῷ σιωνῷ τὸ ἀφελές.

C a p. VI.

Περὶ σεμνότητος.¹

- 10 β. Πρῶται, φησὶν, εἰσὶν ἔννοιαι σεμναὶ αἱ περὶ
θεῶν ὡς θεῶν λεγόμεναι καὶ μὴ ποιητικῶς ἐξηγηγμέναι
μηδὲ ἀνθρωποπαθῶς· δευτεराὶ δὲ αἱ περὶ τῶν θεῶν
ὡσαύτως πραγμάτων λεγόμεναι· τρίται αἱ περὶ πραγμά-
των λεγόμεναι² ἢ λόγον ποιούμεναι, αἱ δὲ φύσει μὲν εἰσι

οἱ
9 Sicel. ἀπειλήφε. 10 Sicel. αὐτοῦ. 11 Sicel. ἀντί.
δὲ τῷ σιωνῷ τὸ ἀφ. ὡς φασιν.

1 Litt. α. vide Vol. V. p. 480. v. 21. — p. 481. v. 15.
Sch. min. Ζήτει καὶ περὶ σεμνότητος λόγου τὸ κεφάλαιον τοῦ τε-
τάρτου τόμου τῶν εὐρίσεων. Αἱ περὶ θεῶν εἰσιν, ὡς τὸ, ἐλέλιξε
δὲ μακρὸν Ὀλυμπον [II. Θ. 199.]. Ὡς περὶ θεῶν· ὡς κατὰ ἀλή-
θειαν λεγόμεναι περὶ θεῶν καὶ οὐχ ὡς μῦθοι, τοῦτο γὰρ μύθου
ἐστίν. Ἀνθρωποπαθῶς γὰρ καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν ποιητικῶς λέ-
λειται. Ποιητικῶς· οἱ γὰρ ποιεῖται χαίρουσι τοῖς μύθοις. Ὡς
περὶ θεῶν· οὐχὲ ἀνθρωποπαθῶς. Ἀγαθὸς ἦν· τοῦτο ἐν τῷ
Τιμαίῳ Πλάτωνος. Βουληθεῖς γάρ· καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Τιμαίου
Πλάτωνος. Φλαῦρον· κομπῶδες, ἀφ' οὗ κακόν· ὃ ἐστὶν ἐναν-
τίον τῷ καλῷ. 2 ita Par. 1. in Par. 2. et Mon. περὶ πραγμ. ποι-
ούμεναι λόγον. [Mon. λέγει.] Sch. min. Σημειῶσαι, ὅτι ὁ μὲν φι-
λόσοφος περὶ θεῶν διαλαμβάνει πραγμάτων, οἱ δὲ ῥήτορες περὶ

θεῖα, τὸ πλείστον δὲ ἐν ἀνθρώποις θεωροῦνται· τετάρτην δὲ σεμνότητος ἔχουσιν ἔννοιαί δύνανται αἱ περὶ ἀνθρώπων κατὰ μόνας διαλαμβανόμεναι πραγμάτων, καὶ τούτων μεγάλων καὶ ἐνδόξων. ἀλλὰ τὰς μὲν πρώτας τῆς σεμνότητος ἐννοίας τὰς περὶ θεῶν, ὡς περὶ θεῶν, οὐκ ἂν εὔροις ἐν πολιτικῷ λόγῳ. διὰ τί οὖν, φησί, τὰς μὴ συντελούσας τῶν ἄλλων προέταξεν, ἐπειδὴ νῦν περὶ πολιτικοῦ λόγου σκοπὸς αὐτῷ διαλαβεῖν, ὃν παραστήσαι χωρὶς τῶν ποιούντων ἀδύνατον· ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ τὰς ἰδέας εἶδέναι χρή, τὸν αὐτὸν καὶ τῶν ποι- 10 ούντων τρόπον πάντως τὰ ἀποτελοῦντα τὰς ἰδέας παραλαμβάνειν χρή, καὶ ἔννοιαί τοιῶν μὴ συντελῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν, καὶ πρὸς αὐτὸ ζητούμενον. οὕτως οὖν κἀνταῦθα παραδίδωσι περὶ ἐννοιῶν, αἱ συντελοῦσι πρὸς σεμνότητα, καὶ παρὰ Πλάτωνι εἰσι, παρὰ δὲ τοῖς ῥή- 15 τορσιν ἥμισυ. ἴσως καὶ κατὰ ἑκάτερον λόγον αὐτοὺς παραδίδωσιν, ὅπως εἰδότες αὐτὰς παραιτησόμεθα, καὶ μὴ χρησάμενοι τὸ ὅλον ἀφανίσωμεν, παρατραπέντες τῆς ὑποκειμένης ὑποθέσεως· τὸ δὲ αἷτιον τοῦ μὴ καὶ τοὺς ῥήτορας χρῆσθαι ταῖς τοιαύταις ἐννοίαις· οἱ περὶ θεῶν 20 φιλόσοφοι γράψαντες καὶ οἱ διαδεξάμενοι τοὺς τῷ δοκεῖν ἱεροὺς λόγους, ἐν ἀπορρήτῳ αὐτοὺς φυλάξαντες οὐ μεταδεδώκασιν τοῖς πολλοῖς, ὅπως, φασίν, μὴ ὁ περὶ τούτων εὐκαταφρόνητος γίνηται λόγος. ὁ δὲ ῥήτωρ ἐκεῖνα

πολιτικῶν καὶ ἀνθρωπίνων. Μυθικῶς· ἀνθρωποπαθῶς, καὶ οὐ κατὰ σεμνότητα, ἣ Πλάτων ἐχρήσατο περὶ θεῶν, ὡς περὶ θεῶν λέγων. Τὰς μὲντοι μετὰ τὰς τοιαύτας· Τοῦτο λέγει, τὴν πρώ-
την ἔννοιαν τὴν περὶ θεολογίας σεμνότητα οἱ ῥήτορες οὐκ ἔχουσι, τὰς δὲ ἑτέρας τρεῖς ἔχουσι. *ibid.* Ἐννοίας σεμνότητος βούλεται εἶναι τίσσασας, ὧν τὴν μὲν πρώτην ἀπονέμει φιλοσοφία, ἣ καὶ τὸν Πλάτωνά φησι χρῆσασθαι, τὰς δὲ τρεῖς ῥητορικῇ, αἷς Δημοσθένους ἐχρήσατο. "Ὅντως πραγμάτων" κατὰ ἀλήθειαν· Περὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων, οἷαί εἰσιν αἱ τῶν μετεώρων ὑποθέσεις.

σπουδάξει λέγειν, ἅ τὴν ἀρχὴν ὁ πολὺς οἶδεν ἀνθρώ-
 πος· διὰ δὴ καὶ τὰς θεῶν ὡς περὶ θεῶν σεμνὰς ἐννοίας
 παρήσιν· ὁ γὰρ ἀκροατὴς ἀγνοῶν οὐδὲ συνιέναι δυνή-
 5 ται τὸν περὶ αὐτῶν λόγον. εὖροις δ' ἂν παρὰ Πλά-
 τῶνι τοιαύτας ἐννοίας πολλὰς· „οὐ γὰρ δι᾽,“ φησὶ,
 „λαμβάνειν τὰς ποιητικὰς, ἀλλὰ φεύγειν αὐτὰς ἀνθρω-
 ποπαθεῖς οὐσας καὶ μυθικάς.“ οἷον τό·

³ Ἡ ὅα καὶ ἀγκὰς ἱμαρτε ³ Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·

πόρρω μὲν ἐστὶ σεμνότητος, μετέχει δὲ καὶ ἡδονῆς καὶ
 10 γλυκύτητος, αἵτε ποιητικὸν ὄν. τὰς δὲ περὶ θεῶν ὡς
 θεῶν εἰ βούλει σεμνὰς ἐννοίας λαβεῖν, ἐξέτασον τὸν Τι-
 μαιον Πλάτωνος, οἷον· ⁴ „ἀγαθὸς ἦν, ἀγαθῷ δὲ οὐ-
 δεις περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε γίνεται φθόνος,“ καὶ ἐξῆς·
 παρὰ δὲ ῥήτορσιν ⁵ ἥκιστα διὰ τὴν προλεχθεῖσαν αἰ-
 15 τῖαν, ἣν ὁ τεχνικὸς ἀπεισιώπησε, πάρεργον ἡγησάμενος
 ἐπὶ τοῦ παρόντος περὶ τῶν τοιούτων πολυπραγμονεῖν·
 τὰς δὲ μετ' αὐτάς, ἅ δευτέραν καὶ τρίτην καὶ τὴν ἐσχά-
 ττην τάξιν ἐπέχουσιν, εὖροις ἂν παρὰ Δημοσθένει καὶ
 παρὰ τοῖς ἄλλοις. ⁶

3 Mon. ἀναγκὰς ἱμαρτε. — Π. Ε. 346.

4 p. 29. infr.

5 Par. add. Παρὰ τοῖς ῥήτορσι τοῖς Ἑλληνικοῖς τοιαῦται θεολογι-
 καὶ ἐννοιαί οὐκ εἰσὶ, παρὰ δὲ τοῖς ἡμετέροις καὶ πολλαί, οἷον· ἐν
 ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος [Εὐ. Joh. I, 1.] καὶ τὰ ἐξῆς· θεὸς ἦν μὲν αὐτὸ
 καὶ ἔστι καὶ ἔσται. Ὁ ὅτι περὶ δὲ, ὁρισθεὶς ἐγκωμιάσαι τὸν Ἀ-
 πόλλω, καὶ μὴ δινηθεὶς θεολογῆσαι τοῦ μύθου ἀπήρξατο τοῦ πε-
 ρὶ τὴν Ἀητὴν γεγενημένου ἐν τῇ Δήλῳ, βουλόμενος δεῖξαι ἐκ παλαιοῦ
 τὴν πόλιν οἰκεῖαν εἶναι Ἀπόλλωνος, οὐ μὲν θεολόγος οὕτως, ἀλλ'
 ἐγκώμιον γράφων θεοῦ ἐξ ὁμολογουμένων πραγμάτων ἤρξατο, ἀτα-
 λογούντων τῷ γίνεσθαι, λέγων, θεὸς μὲν ἦν αὐτὸ καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ ἐν
 πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς θεολογικοῖς ὁμοίως. Ὡς περὶ θεῶν· ὡς ἀλη-
 20 θῶς, ὅτι διάφορά ἐστι θεῶν καὶ θείων· ἐντεῦθεν δὲ δῆλον· θεὸς
 μὲν γὰρ ὁ δημιουργὸς καὶ πρῶτος τάξει καὶ φύσει· θεῖον δὲ τὸ ὑπο-
 βεβηκὸς μὲν θεῷ, κατῆκον δὲ ἀνθρώπων. 6 Litt. γ'. vide
 Vol. V. p. 481. v. 20. — p. 482. v. 5.

δ'. Καὶ ἀπλῶς⁷ ἔχει, ὅσα κατὰ φύσιν εἰσὶν, ⁸ οἷον τὴν τοῦ παντός περιφέρειαν, τὴν κίνησιν τῆς γῆς καὶ θαλάττης, καὶ ὅσα τούτοις ἀδελφὰ, καὶ κατὰ φύσιν ἔχει τὴν γένεσιν· ὅτι δὲ ἐκφεύγει τὰ τοιαῦτα τὸν πολιτικὸν χαρακτηῖρα, λαβὲ μοι πρὸς πίστιν τὸν Ἡρόδοτον,⁵ μᾶλλον δὲ τὸν σοφώτατον Πλάτωνα· πῶς γὰρ ἂν εἴη πολιτικὸν τό· ὁ ἥλιος ⁹ ἀπελαυνόμενος τὴν χειμερινὴν ὥραν, καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα ὁ τεχνικός παρατίθεται· ὁ δὲ ῥήτωρ τὰς αἰτίας τούτων πολυπραγμονῶν ἐκπέσοι τοῦ εἶναι πολιτικός,¹⁰ οἷον, κίνησιν γῆς, ὑδάτων ἐπικλυσιν¹¹ 10 καὶ ὑπονόστησιν, σχηπτῶν φορὰς, τὴν τοῦ παντός κύ-

7 Litt. δ'. est in Sicel.: Δεύτεραι δὲ μετ' ἐκεῖνα, καὶ ἀπλῶς ἢ ὅσα κατὰ φύσιν ἔστιν, οἷον τ. τ. π. περιφορὰν. 8 Parr. add. Καὶ αὗται αἱ ἔννοιαι πολλαὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ ἔν τε τῷ περὶ φιλοπρωχίας, καὶ ἐν τῇ μεταφράσει τοῦ Σολομῶντος καὶ ἐν τῷ· Χριστὸς γεννᾶται, ἥνίκα τὴν δημιουργίαν τοῦ Νοῦμ διηγείται· ἀλλὰ καὶ οἱ τὰς ἑξαμέρους γράψαντες μέγιστοι τῶν τοιοῦτων κανόνες, ὅ τε θεῖος Μωσὴς ἐν τῇ κοσμοποιίᾳ καὶ ἅγιος Βασίλειος καὶ ὁ Χρυσόστομος. — "Ὅσα μὲν συμβάλλονται εἰς ἡθους καὶ πόλεως διόρθωσιν, πολιτικά φησιν ὁ τεχνικός, ὡς θεὸς ἦν μὲν αἰεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔστι, ῥύθμησίς ἐστι τῶν ἡθικῶν εἰς εὐσέβειαν καὶ τῷ μὴ πολλοῦς θεοὺς ἡγεῖσθαι· ὅσα δὲ καὶ τὰς αἰτίας μόνας λέγουσι τῶν πραγμάτων, οὐ μὴν κατόρθωσις ἐξ αὐτῶν γίνεται ἡθους, ἀλλὰ μόνον γνώσεις, ταῦτα οὐ πολιτικὰ λέγονται, οἷον κινεῖται γὰρ, ἐν' οὕτως εἶπω, τὸ πᾶν περὶ τὸ ἀκίνητον, καὶ ἀλλαχού, καὶ τούτων ἐπὶ ποθέω, ὅσαι παντελῶς ἄψυχοι καὶ ἀκίνητοι· ταῦτα γὰρ καὶ τὰ παραπλήσια οὐ τοῦ πολιτικοῦ λόγου εἰσὶν, ἀλλὰ φιλοσόφου. 9 Herod. II. 97. 10 Sicel., πολιτικά. 11 Parr. et Sicel. Ἐκ τῆς ἐπικλύσεως οὕτω γίνεται κίνησις τῆς γῆς πολλὰς ἐχούσης φωχμὰς καὶ διασφαγὰς, τὸ ὕδωρ εἰσδυόμενον τίκτει πνεῦμα, εἴτα τὸ πνεῦμα στενοχωρούμενον ποιεῖ τὴν κίνησιν δι' ἑτέρου τόπου, οὐχ ὅθιν τὸ ὕδωρ εἰσφορεῖται διαφορούμενον· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἡ ἄμπωτις· τῆς γὰρ ὑπονοστήσεως γινομένης πάλιν ὁμοίως τὸ πνεῦμα διαφορούμενον τὴν κίνησιν τῆς γῆς ἀπεργάζεται.

κλου περίοδον· τὰς γὰρ αἰτίας αὐτῶν ζητῶν σεμνὸν μὲν, οὐ μὴν Δημοσθενικὸν ποιήσει ¹² τὸν λόγον.

ε. Τὴν δευτέραν ἔννοιαν εἰπὼν τῆς σεμνότητος μεταχειρισθαι τὸν Δημοσθένην ὥσπερ ἐπιδιορθούμενος ⁵ ἐπιδικαιρεῖ καὶ φησιν, ὥς μετὰ μὲν τὰς ἐννοίας ¹³ ἡ αἰτίας ἢ δευτέρα ἔννοια τῆς σεμνότητος ἀρμόττει τοῖς φυσικοῖς καὶ φιλοσόφοις· ἄνευ δὲ αἰτίας τοῖς ῥήτορσιν, ὅταν κατὰ ἔκφρασιν ὅλως προφέρηται, ὥσπερ Ἀριστίδης σκηπτὸς ἦν καὶ τὰ ἐξῆς. Σημειῶσαι, ¹⁴ πότε κα-

¹² Sicel. ποιήσεις. ¹³ Par. 2. Mon. ὥς μετὰ μὲν τῆς αἰτίας, omisso τὰς ἐννοίας, quod recepi ex Par. 1., qui idem pro ὥς habet καί. ¹⁴ Extant haec inter sch. min. in Par. Σημειῶσαι Mon. om. Sch. min. Οὐ μὴν καὶ πολιτικόν· ὥστε οὐδὲ τοῦτο ἀρμόττει τῷ ῥήτορι. Παρὰ τῷ Ἡροδότῃ· ἐν τῇ δευτέρῃ ιστορίᾳ. Κυκλοτερέης· τὸν οὐρανὸν λέγει. Δεύτερον ἔφη· ὑπερβυτόν· τὸ γὰρ ἐξῆς οὕτως· ἀπὸ δὲ δευτέρου ἔφην, καὶ λεπτότητι δεύτερον. Ἐπικλύσει· φορᾷ ἢ ἀναστροφῇ. Οὐ μὴν πολιτικὸν ποιεῖ· ταῦτα μὲν γινώσκιν μόνον διδάσκουσι, φησὶν, οὐ μὴν εἰσι πολιτικά. Ἑλλησποντίας· ὁ ἀπαρκτίας. Φύσει μὲν· τῶν περὶ ψυχῆς καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. — Καὶ ὁ Θεολόγος· ψυχὴ πᾶσα καλὴ τε καὶ θεοφιλὴς καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἀπὸ ἐπιβεβηκὸς ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· ταῦτα γὰρ ἀφήγησις ἐστὶ μετὰ ἑκφράσεώς τινος θείων πραγμάτων. Ἡ φύσις δὲ ἄτακτος· τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ νόμος οὐ μεταβάλλεται, ἡ δὲ φύσις μεταβάλλεται· ἄλλο ποιῶ ἔγω, ἄλλο οὗτος. — Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτονος· καὶ μάλιστα· ὅτι πάρεστι νόμος, εὐρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δ' ἀνθρώπων σοφῶν, ἐπαιόρθωμα δὲ τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων, πόλει δὲ συνθήκη κοινὴ, καθ' ἣν πᾶσι προσήκει ζῆν τοῖς ἐν τῇ πόλει. Πέρας μὲν· ἐν τῷ περὶ στεφάνου· ταῦτα πάντα λέγει κατὰ Ἀριστογέιτονος. — Θεῖον πρᾶγμα ὁ θάνατος· θεωρεῖται δὲ ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀλλαχοῦ θερμός· ὁ ζῆλος, πρῶτον τὸ πνεῦμα· τὸ γὰρ πνεῦμα θεῖόν ἐστι καὶ ὁ ζῆλος ἐπὶ ἀνθρώπων ὁρᾶται, καὶ ἐστὶ τοῦτο σεμνὴ ἔννοια, ἵνα λέγῃς οὕτω καθολικῶς, θερμός· ὁ ζῆλος, πρῶτον τὸ πνεῦμα· εἰ δὲ εἴπῃς, ἅτινα ἡμεῖς μιμήσασθε, κατ-

τὰ φιλοσόφους τὰ τοιαῦτα ζητήματα, καὶ πότε κατὰ ῥήτορας, ὅτι, εἰ μὲν αἱ αἰτίαι ζητοῦνται, φιλόσοφά εἰσι θεωρήματα· εἰ δὲ ἐκφράζονται μόνον, ῥητορικά.

ζ'. Εἰπὼν ὑποπιπτόντων φύσει, εἰ λέγει διατυπώσεις φεύγων τὰς αἰτίας, σεμνὸν ἅμα καὶ πολιτικὸν ποιήσει τὸν λόγον· καθὰ καὶ ὁ Ἀριστείδης ¹⁵ ἀντιλέγων τῷ Καλλιξένῳ πεποίηκεν· ἐκφράζει γὰρ τὸν χειμῶνα πρὸς ἀπολογίαν τῶν δέκα στρατηγῶν· τὴν γὰρ αἰτίαν ἀφείλκεν αὐτὸν ἐξέφρασε τὸν χειμῶνα, τὸν κατ' ἐκεῖνο συμβάντα καιροῦ, εἰπὼν οὕτως· σκηπτὸς ἦν, ὃ Καλλιξένε, σκηπτὸς οὕτε ¹⁰ λόγῳ ῥητὸς οὐτε ἔργῳ φορητός. δεῖ γὰρ μὴ πολυπραγμο- νεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων τὴν αἰτίαν, ὅπως σεμνὸν ἅμα καὶ πολιτικὸν τὸν λόγον ποιήσωμεν· ἡ δὲ αἰτία τῆς κατὰ τῶν στρατηγῶν ψήφου ἐστὶν αὕτη, ὅτι τοὺς ἀναιρεθέντας ἐν τῷ πολέμῳ ἀτάφους κατέλιπον. 15

ζ'. Τὰ καθολικῶς, φησὶ, καὶ γενικῶς λεγόμενα σεμνὰς ποιᾷ τὰς ἐννοίας, καὶ μάλιστα ὅταν μὴ τελευτήσῃς ἐπὶ τὰ μερικά· προσλαβὼν γὰρ τὸ κατ' εἶδος ἄλλο τι ποιήσεις τὸν λόγον. περιβεβλημένος γὰρ ὁ τοιοῦτος, οὐ μὴν σεμνὸς γίνεται λόγος, 20

η'. Τετάρτην, φησὶν, ἱστορίαν ἔχουσιν αἱ περὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων κατὰ μόνας λεγόμεναι, οἷον τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης, τῆς ἐν Σαλαμῖνι. τὰ δὲ μυθικά ἐτέρου ἂν εἴη λόγου.

θ'. Ὅλως ἐνθα ἂν ἡ ἀφήγησις ¹⁶ προσλάβῃ τὴν ²⁵

ἔρχη εἰς τὸ μερικόν. — "Ἐστὶ δὲ πολιτικὸς λόγος καὶ οὐ πολιτικός, ἀλλὰ φιλόσοφος ταύτῃ διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν πολιτικὸς ἀκροατὰς ἔχει, τουτέστιν ἐκκλησίαν ἢ βουλευτήριον ἢ δικαστὰς, [ὁ δὲ φιλόσοφος οὐδὲν τοιοῦτον ἔχει, ἀλλὰ μόνον διδασκαλίαν τινὰ καὶ αἰτίαν τῶν δημιουργημάτων. ¹⁵ cfr. Rhet. Vol. IV. p. 757. ¹⁶ Parr. add.: Ἀφήγησις ἐστὶ τὸ κατὰ μικρὸν τέμνειν τὰς ἐννοίας, ὥς τὸ, οὐδὲν οὕτως ἢ δὲ τοῖς ἀνθρώποις, ὥς τὸ λαλεῖν τὰ ἄλλότρια. Τὸ οἶμαι γὰρ εἶναι τῆς ἐν λόγῳ δυνάμειος καὶ τὰ ἐξῆς, τὸ ἄγαν

ἀπόφασιν, σημνὸν τὸν λόγον ποιεῖ· αὕτη γὰρ καθ' ἐαν-
 τὴν λεγομένη μέθοδος εὐρίσκεται τῆς καθαρότητος, διὰ
 δὴ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ιδέαις ἐμπίπτουσα μετρίως πως
 ἐμφαίνει τὸ ἴδιον. ὅταν οὖν φροντίσωμεν τῆς διαρκούς
 5 σεμνότητος, ἀλλὰ μὴ ἄλλου τινός, οἷον πολιτικοῦ λόγου
 ἢ ποιητικοῦ κατὰ ἀπόφασιν δεῖ προσφέρειν, ὅπως μὴ ἐκ-
 πεσόντες τῆς καθολικῆς εἰς τοιάνδε ἢ τοιάνδε κατενεχθώ-
 μεν· ἐπεὶ καὶ τὸ, εἰθ' ἥρωες ἦσαν εἴτε ¹⁷ θεοὶ, σημνὸν
 ὄν, πλεῖον ἔχει τοῦ πολιτικοῦ καὶ πιθανοῦ διὰ τὴν ἐνδοί-
 10 ασιν, εἰ θέλεις ἐμμεῖναι τῇ διαρκεί σεμνότητι. ¹⁸

ἰά. Κυρίως ¹⁹ μὲν τὸ εὐζωνον καῖται ἐπ' ἀνδρῶν τῶν

σεμνὸν τῆς ἐννοίας κατέβαλε διὰ τὸ μὴ δοῦναι ἐν προκαταρκτικοῖς
 τοῦτο κατὰ λόγον πρῶτον ἐπιτηδεύειν, καὶ ἔστιν καὶ ἰδέα αὕτη τῆς
 πιθανότητος καὶ ἡθικῆς. 17 Par. 2. Mon. ἡ. Par. εἴτε. 18
 Litt. l. vide Vol. V. p. 483. v. 10—14. 19 Ven. litt. β—
 ε. omissis: Λίγω δὲ τοῦτο, εἰ μὴ ἔκόν τις διὰ τῶν εὐζώνων τε καὶ
 εὐτελῶν τινος ἀλληγοροῦν. Κυρίως μὲν. Post litt. l. sequitur in
 Par. Καὶ ὁ θεολόγος· θεωρία γὰρ ἦν τὸ φυτὸν, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ
 ὁ ὄφης, ταῦτα γὰρ ἀλληγορίας εἰσὶ, καὶ γὰρ ὁ ὄφης διάβολός ἐστι
 καὶ τὸ αὐτὸ σου τηρήσει κεφαλὴν καὶ τὰ ἐξῆς· κεφαλὴν δὲ λέγει
 τοῦ ὄφους τὴν πρώτην καταβολὴν καὶ ἔννοιαν τῆς κακίας, τὴν τῷ
 τοῦ ἐμπίπτουσιν· πτέρναν δὲ τὴν πρᾶξιν τῆς ἀμαρτίας· φησὶν οὖν
 πρὸς τὸν διάβολον ὁ θεὸς, αὐτός σου συνθλάσει τὸν λογισμὸν τῆς
 κακίας τὸν πρῶτον καὶ σὺ ἐπιτηρήσεις αὐτὸν διὰ τοῦ τέλους τῆς
 πράξεως. Schol. min. Ἄλλο τι ποιεῖ· περιβολὴν δηλονότι.
 Πονηρὸν, ὃ Ἀθηνᾶται· τὸ γένος μὲν ἐστὶ τὸ πονηρὸν, τὸ
 δὲ εἶδος τὸ κίκαδος [Cod. κιναιδος. pro cor. p. 307.]. Ἐτερον
 γάρ τι· περιβολὴν ἐποίησαν. Ὁ τε πολιτικός· τὸ ὑπερβατὸν
 ὃ τε πολιτικός καὶ ὁ περιβεβλημένος λόγος γίνεται. ib. λόγος· γί-
 νεται δηλονότι. Αὐτὸ τοῦτο εἰπεῖν· ἄλλο τὸ πονηρὸν, καὶ γὰρ
 γένος ἐστὶ, τὸ συκοφάντης δὲ εἶδος. Τετάρτην· καὶ αὕτη ἡ ἐν-
 τοια πολλὴ παρὰ τῷ θεολόγῳ ἐν τῷ συντακτικῷ, ὅπου ταῖς οἰ-
 κιαῖς πράξουσιν ὁ μῦθος ἐναβρύνεται. Ἀνθρωπίνων· ἵνα μὴ ὥσι
 μιμνησθῆναι καὶ θῆναι ἔννοιαι, ἀλλὰ μόνον ἀνθρώπιναι. Ἰακχος·
 ὁ Διόνυσος. Ἐτέρου λόγου· τῆς γλυκύτητος δηλονότι. Κατὰ

μή πολλά σκευή επιφερομένων, μηδὲ πολλοὺς ἱπομένους
 ἔχόντων, ὡς καὶ ὁ συγγραφεὺς φησιν ἀνδρὶ εὐζώνῳ· καὶ
 αὐτὸς δὲ τὸ εὐτελὲς ἐπενεγκῶν ἐπεξηγεῖται τὴν λέξιν· εὐ-
 τελεῖς δὲ ἀλληγοραὶ εἰσὶν, οἷον Ἀριστοφάνης κ. τ. λ.
 Vol. V. p. 483. v. 17—22.

5

ιβ'. Ὅταν διαρκοῖεν, φησὶ, μέχρι τέλους αἱ ἀλληγο-
 ρίαι, ²⁰ καὶ μὴ εἰς τὸ εὐτελὲς καὶ τὸ εὐζώνον κατενε-
 χθῶσι, ποιῶσι τὸν λόγον σεμνὸν, ὡς ἐν τῷ· ²¹ „ὁ μὲν
 δὴ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνων φέρεται·“
 καὶ ὅλως αἱ ἀλληγοραὶ σεμνὸν ποιῶσι τὸν λόγον, εἰ μὴ- 10
 τις αὐτὰς εἰς τὸ εὐτελὲς κατενέγκοι καὶ εὐζώνον· τότε
 γὰρ μεταπίπτει εἰς τὸ ἐναντίον καὶ γίνεται σχεδὸν εὐ-
 τελής.

ιγ'. Διὰ τοῦ ἐπαγαγεῖν τὸ εὐτελῶν ἐδήλωσεν, ὅτι καὶ
 τὸ εὐζώνων, ταῦτόν ἐστιν· ἢ εὐζώνων μὲν, συντόμων καὶ 15
 γοργῶν, εὐτελῶν δὲ, τῶν πᾶσι κοινῶν· ἅπερ κατὰ τὴν
 συνήθειαν τῶν πολλῶν προάγεται, μηδεμίαν ἐναλλαγὴν

ἀπόφασιν· κατὰ βεβαίωσιν. Εἰδότες· ὡς πεπεισμένους καὶ
 μετὰ φρονήματος. Μετ' ἀξιώματος· μετὰ βεβαιώσεως καὶ παρ-
 φησίως. Τῆς διαρκοῦς· τῆς καθαρᾶς καὶ καθ' ἑαυτήν, καὶ μὴ
 συμπελεκόμενης ἑτέρας, ἀλλ' ἀρκούσης πρὸς τὸν λόγον. Εἴτε ἡ-
 ρωες· καὶ ὁ θεολόγος· εἴτε τοιρὰ πνεύματα καὶ τὰ ἐξῆς· προς-
 ποιεῖται γὰρ ἄγνοιαν ὡς ἀληθῶς. 20 Mon. κατηγορίαι. Schol.
 min. Αὗται οὐχὶ βούλονται καὶ ἐμφαίνουσιν, ἀλλὰ τὴν βούλησιν
 κρύπτουσαι τὸ φαινόμενον δεικνύουσιν ἑτερον. Ὅτι διαρκοῖεν·
 ὅτε πληροῖεν τὸν λόγον. Διὰ τὸν ἥλιον λέγει ἀλληγορικῶς. Εὐ-
 ζώνων· συντόμων, μικρῶν. Ἄλλης δὲ τινος· τῆς ποιούσης εὐτέ-
 λειαν, ἣτις ἐναντία ἐστὶ τῷ μεγέθει. Ἐννοίας· ἀφιλείας. Τὸ
 δε' ἐμφάσεων· ἑτέραν πάλιν διαίρεσιν ἀλληγορίων διεξιών, ταῦτά
 φησι. Τελεστικῶς· ἱστορικῶς, πανηγυρικῶς. Ἀνέπτυξεν·
 ὁ Πλάτων δηλοῦσι. Φύσει σεμνῶν· τῶν τοῖς φιλοσόφοις ἀρ-
 μοτιουσῶν· λέγω δὲ τῶν θείων. Ἐτέρου δὲ τινος· μεθόδου
 δινώτης. 21 Plat. Phaedr. p. 246. e.

ἔχοντα* διορθοῦνται δὲ τὴν εὐτέλειαν κ. τ. λ. Vol. V. p. 483, v. 24—p. 484, v. 5.

ιδ'. Ὡστε καὶ ἀποσιώπησις ἔστιν ὅτε καὶ μέθοδος εὐρίσκεται τῆς σεμνότητος, οἷον, οἶδα μὲν, ἀλλ' οὐκ ἐθέλω λέγειν, διὰ τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος· ἐνδεικνύμεθα γὰρ μέγεθος καὶ σεμνότητα ἐννοίας.

ιέ. Ἀνέπτυξε ²² τὴν μέθοδον, ἀντὶ τοῦ ἐσαφηνίσει καὶ ἐξηγήσατο· καὶ μῦθον ἀναπτύξαι φαρμέν τὸ διασαφῆσαι τὴν κεκρυμμένην αὐτοῦ διάνοιαν.

10 ιθ. Ἡ αὐξήσεως ²³ τοῦ ὑπονοουμένου, ὡς παρὰ τῷ ῥήτορι, „οἱ δὲ ²⁴ συνειπόντες ὅτουδῆποτε ἔνεκεν, (ἐγὼ γὰρ τοῦτο γε,)“ ἢ ἀτύπου ἐπικρύψεως, οἷον, „οὐ βούλομαι δὲ δυσχερεῖς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου.“ ²⁵

ή. Ὅλως εἰ τῇ φυσικῇ ἐννοίᾳ μὴ προσενέγκαις διαρ-
15 κῇ ²⁶ μέθοδον σεμνότητος, ἀφανίζεις τὴν διάνοιαν, ἡ-
γουν ²⁷ τὴν ἐννοίαν, ἄλλο γὰρ εἶναι τι δόξει, τῆς μεθ-

22 Litt. ιέ. est etiam in Sicel. sine nota auctoris. 23 Ven. litt. ιθ' — ιέ. omissis: Ἐτέρου δὲ τινος ἐργαστικά, ἢ αὐξήσεως — ἀρχόμενος τοῦ λόγου. tum transit ad litt. κ'. deinde ad litt. κδ'. 24 pro cor. p. 231. 25 pro cor. init. — Litt. ιζ'. vide Vol. V. p. 484. v. 12. 13. 26 Mon. et Par. 1. διαρκεῖ. Par. 2. διαρκῇ. 27 ἡγουν τὴν ἐννοίαν — δόξει Par. 1. om. In Par. sub litt. ιζ', legitur: Τῷ γὰρ εἰπεῖν, τί ἐστὶ τὸ ὄντως ὄν καὶ ἐρμηνεύσαι αὐτὸ ἀνέπτυξε, τοιούτων ἡρμήνευσεν, ὥσπερ καὶ ὁ θεολόγος φντῶν ἀθανάτων γεωργόν, θείων ἐννοιῶν ἔσως ἡρμήνευσεν αὐτὸ, ταῦτα γὰρ καθαρῶς σεμνότητός εἰσιν, οὐχὶ πολιτικοῦ λόγου. Ibid. sine litterae nota: Τὸ ὄντως ὄν· καὶ ὁ θεολόγος, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑφ' ὧν πολεμούμεθα· ἐμφασίς γάρ ἐστιν, ὑφ' ὧν φθοροῦμεν καὶ ὑφ' ὧν ἀγαπῶμεν· τοῦ δὲ Πλάτωνος τὸ ὄντως ὄν, τὸ κατὰ ἀλήθειαν ἀγαθὸν καὶ μὴ διαφθειρόμενον δηλοῖ, ὅπερ ἐστὶν ὁ θεός· ἐμφαντεῖ γὰρ διὰ τοῦτο τὸ θεῖον· καὶ ἀποσιωπήσεις τῶν ἐμφάσεων εἰσιν, οἷον, ἢ καὶ Σαμαρείτην ἀποκαλεῖς, καὶ τὸ ἐξῆς σιωπήσομαι· τοιούτοις τὸ δαιμόνιον ἔχειν· ἐτίφηγε γὰρ αὐτὸ διὰ τῆς ἀποσιωπήσεως. — Περὶ γὰρ τῆς πρωτίστης αἰτίας ὁ

όδου βιασαμένης τῆς φύσεως, ἐπεὶ καὶ τὸ „εἴτε ²⁸ ἤρωες ἦσαν, εἴτε θεοὶ“ σειμνὸν ὄν, οὐ μετέπεσεν εἰς τὸ ἡθικὸν διὰ τὸν ἐνδοιασμόν· πολλῆς οὖν παραφυλακῆς ²⁹ δεόμεθα καὶ εἰς τὰς κατὰ φύσιν σειμνάς ἐννοίας καὶ τὰς μεθόδους· ἥδε μὲν πολλάκις ἡ μέθοδος ἀρμόζει τῇ κατὰ ⁵ φύσιν ἐννοίᾳ, ἥδε δὲ τῇ δευτέρᾳ· καὶ δῆλον ἐντεῦθεν, ὥς καὶ ἡ τάξις τῶν ἐννοιῶν, καθὰ δεδιήλωται, γέγονε κατὰ φύσιν. καὶ πρώτην μὲν ἡ ἐρριμμένη περὶ τὴν φύσιν τάξιν ἐπέχει, ὥσπερ καὶ ἡ παντελῶς ἐξασθενούσα τὴν ἐσχάτην· μέσαι δὲ τούτων, ὧν ἡ φύσις οὐδὲ πρὸς ¹⁰ τὸ ἔσχατον νένευκει, οὐδὲ πάλιν ἐφικνεῖται τῶν ἄκρων. ³⁰

κ. Στομφάζειν ἐστὶ τὸ κομπάζειν καὶ ἀλαζονεύεσθαι, ³¹ καὶ τὸ στομφῶδες τὸ σκληρόν· τὸ οὖν στομφάζειν τραχύ ³² ὃν κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν στοιχείων καὶ αὐτῇ τῇ ³³ προφορᾷ διογκοῖ τὸ στόμα. 15

κα. Τὸ στόμα διανοίγειν καὶ ἔχον ἀποτελεῖν ἀπὸ τε τοῦ στόματος καὶ τοῦ ὄμφακος· φησὶ δὲ Λογγίνος ἐν καὶ τῶν φιλολόγων ὁμιλιῶν ³⁴ περὶ λέξεως στομφώδους· τὸ δὲ

Πλάτων φησὶ λίγων, τὸ μὲν, ὅτι ἐστὶ πάντας ὁμολογεῖν, τὸ δὲ τί ἐστίν, εὐρεῖν τε καὶ φράσαι τῶν χαλεπωτάτων ὑπάρχειν. τὰ δὲ ὄντα διαιρῶν εἰς δύο, νοητὰ τε καὶ αἰσθητὰ, τὰ μὲν νοητὰ ὄντως ὄντα καλεῖ, ὥς αἰωνίαν τὴν οὐσίαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἔχοντα· τὰ δὲ γε αἰσθητὰ τὰ γινόμενα αἰ, ὄντα δὲ οὐδέποτε, ὥς ἔγχρονον τὴν τε οὐσίαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἔχοντα. Ultima περὶ γὰρ τῆς πρωτ. αἰτίας κ. τ. λ. sunt etiam in Ven. 28 c. Aristocr. p. 643. 29 Mon. παραφυλατικῆς. 30 Litt. 19', quam Mon. om. vide Vol. V. p. 484. v. 14—19. 31 Eadem repetuntur in Schol. min., in quibus sequitur: στομφὸν γὰρ τὸ σκληρὸν καλοῦσι. ib. στομφάζειν· αἰμωδιᾶν. Ἐπιτηδεύουσι γὰρ τινες τὸ λέγειν σκληροῦς λόγους. Pro στομφῶδες Ven. στοφῶδες. 32 Parr. Ven. τραχύ. Mon. ταχύ. 33 τῇ Mon. om. est in Ven. et Parr. 34

Videndus de hoc libro Ruhnck. Diss. de vita et scriptis Longini p. LXXXX. ed. Weisk., ubi scholium nostrum a Bastio

στόμφαξ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις ὡς συνθέτω χρῆται
τῇ λέξει ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τοῦ ³⁵ ὄμφακος, ἵνα
λέγη, ὄμφακα ἔχων τὸ στόμα, τουτέστιν ἄχρηστον καὶ
ἀνωφελές· εἴρηται δὲ ἐπὶ Αἰσχύλου·

5 ὥφου πλέον, ³⁶ ἀξύστατον, ³⁷ στόμφακα, κρημνοποιόν.

ὡς τῶν ῥημάτων τοῦ Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχόντων,
μηδεμίαν δὲ σύστασιν μηδὲ κρότησιν· λέγει δὲ ταῦτα ὁ
προεσβύτης Στρεψιάδης, ὡς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Φειδιππί-
δου ³⁸ σκώπτοντος Αἰσχύλου.

- 10 κβ'. Τὸν ἦχον αὐτὸν κυρίως σημαίνει βουλόμενος ἐμ-
φαντικῇ ἐχρήσατο λέξει, τῷ στομφάζειν, ὥπερ καὶ ὁ
ποιητὴς τὸν ἦχον τῶν τόξων ἐξ αὐτῆς σχεδὸν ὑπεσήμανε
τῆς λέξεως· οἷον λίγξε βίος· ³⁹ οὕτως οὖν τῇ πλατείᾳ δεῖ
χρησθαι λέξει· καὶ ὅπερ ἐπιτηδεύουσι τινες διογκοῦντες τὸ
15 στόμα, τὸ δὲ λεγόμενον, καὶ λαρυγγίζοντες, τοῦτο σὺ
ποιεῖ τῇ φύσει τῶν λέξεων αὐτῶν.

- κγ'. Οἰωνιστικὴν τὴν ὀρνιθοσκοπικὴν· ἰστέον δὲ, ὅτι
φησὶν ὁ Πλάτων οἰονοηστικὴν ⁴⁰ αὐτὴν πρότερον κεκλη-
σθαι ⁴¹ ἐν τῷ Φαῖδρῳ· καὶ γνωστόν, ὡς εἰσι πολλὰ
20 τῶν στοιχείων, ἃ διογκοῖ τὸ στόμα καὶ πλατύνει τὴν ἐκ-
φορὰν, ὡς τὰ φωνήεντα, πλὴν τοῦ ι καὶ ε· τούτων δ'
αὐτὴν πάλιν ἐξαιρέτως τὸ α καὶ τὸ ω σεμνὸν ποιοῦσι τὸν
λόγον. ἀλλὰ περὶ μὲν στοιχείου ἄριστα παραδίδωσιν ὁ
Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συνθήκης ὀνομάτων συγγράμματι·
25 λέγει γὰρ, τί συμβέβηκεν ἐκάστῳ τῶν στοιχείων, καὶ ποίαν
μὲν δύναμιν ἔχει τὰ φωνήεντα, ποίαν δὲ τὰ σύμφωνα, καὶ
πάλιν αὐτὰ τὰ ἡμίφωνα· πλὴν ἵνα τι καὶ ⁴² θαυμάσωμεν ⁴³

secum communicatum affert editor. 35 τοῦ Par. 1983. om.

36 Par. 1983. πλέον. 37 Parr. 2. Mon. ἀξύστατον. Par. 1.

ἀξύστον. Mon. στόμφαξ. Parr. στόμφακα. Aristoph. Nub. 1371.

38 Codd. etiam Par. 1983. Φιλίππον. 39. Il. Δ. 125. 40

Codd. οἰωνιστικὴν, correxi ex Phaedr. p. 241. d. 41 Par.

μεχρήσθαι. 42 καὶ Mon. om. 43 Par. θαυμάσω.

τὸν ἄνδρα τῆς δεξιότητος, αὐτὴν παραθώμεθα τὴν λέ-
ξιν· ⁴⁴ „ἀρχαὶ μὲν οὖν,“ φησὶν, „εἰσὶν τῆς ἀνθρωπίνης
φωνῆς καὶ ἐνάριθρου αἱ ⁴⁵ μικρέτι δεχόμεναι διαίρεσιν, ἃ
καλοῦμεν στοιχεῖα καὶ γράμματα· γράμματα μὲν, ὅτι
γραμμαῖς τισι σημαίνεται· στοιχεῖα δὲ, ὅτι πᾶσα φωνή 5
τὴν γένεσιν ἐκ τούτων λαμβάνει πρῶτον, καὶ τὴν διάλυσιν
εἰς ταῦτα ποιεῖται τελευταῖον. τῶν δὲ στοιχείων τε καὶ
γραμμάτων οὐ μία πάντων φύσις, διαφοραὶ ⁴⁶ δὲ αὐτῶν,
πρώτη μὲν, ὡς Ἀριστοξένος ὁ μουσικὸς ἀποφαίνεται, καθ’
ἣν τὰ μὲν φωνὰς ἀποτελεῖ, τὰ δὲ ψόφους· φωνὰς μὲν 10
τὰ λεγόμενα φωνήεντα, ψόφους δὲ τὰ λοιπὰ πάντα. δευ-
τέρα δὲ, καθ’ ἣν τῶν μὴ φωνηέντων, ἃ μὲν καθ’ ἑαυτὰ
ψόφους ὅποιοιςδήποτε τινὰς ἀποτελεῖν πέφυκεν, ῥοῦζον ἢ
μυγμὸν ἢ συριγμὸν, ⁴⁷ ἢ τοιούτων τινῶν ἄλλων ἤχων δη-
λωτικούς· ἃ δὲ ἐστίω ἁμοῖρα πάσης φωνῆς καὶ ψόφου καὶ 15
οὐχ οἷα τε ἡχεῖσθαι καθ’ ἑαυτά· διὸ δὴ ταῦτα μὲν ἄφωνα
τινὲς ἐκάλεσαν, θάτερα δὲ ἡμίφωνα· οἱ δὲ τριχῇ νείμαν-
τές τε τὰς πρώτας καὶ στοιχειώδεις τῆς φωνῆς δυνάμεις
φωνήεντα μὲν ἐκάλεσαν, ὅσα καὶ καθ’ ἑαυτὰ ἐκφωνεῖται
καὶ μεθ’ ἑτέρων, καὶ ἔστιν αὐτοτελῆ· ἡμίφωνα δὲ, ὅσα 20
μετὰ μὲν τῶν φωνηέντων αὐτὰ ἑαυτῶν κρεῖττον ἐκφέρε-
ται, καθ’ ἑαυτὰ δὲ χειρόν τε καὶ οὐκ αὐτοτελῶς· ἄφωνα
δὲ, ὅσα οὔτε τὰς τελείας, οὔτε τὰς ἡμιτελεῖς φωνὰς ἔχει
καθ’ αὐτὰ, μεθ’ ἑτέρων δὲ ἐκφωνεῖται. Ἀριθμὸς αὐ-
τῶν ὅστις ἐστίν, οὐ ῥᾶδιον εἰπεῖν ἀκριβῶς, ἐπεὶ πολλοῖς 25
παρέσχε καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀπορίαν τὸ πρᾶγμα· οἱ μὲν
γὰρ ᾤθησαν εἶναι ιγ’. πάντα τῆς φωνῆς στοιχεῖα, κατε-
σκευάσθαι δὲ τὰ λοιπὰ ἐκ τούτων· οἱ δὲ καὶ τῶν χδ’, οἷς
χρώμεθα νῦν, πλείω. ἢ μὲν οὖν ὑπὲρ τούτων θεωρία
γραμματικῆς τε καὶ μετρικῆς, εἰ δὲ βούλεται τις, καὶ γμ- 30

44 p. 154—176. Schaef. 45. αἱ ex Dion. recepi. 46
Mon. διάφοροι. Dion. διαφοραί. 47 Mon. σιγμὸν. Dion. συ-
ριγμὸν.

- λοσοφίας οἰκειοτέρα· ἡμῖν δὲ ἀπόχρη μὴ ἐλάττους τῶν
 κδ', μήτε πλείους ὑποθεμένους εἶναι τὰς τῆς φωνῆς ἀρχὰς
 τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς λέγειν τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ φωνή-
 εντος ποιησαμένοις. ἔστιν δὲ ταῦτα τὸν ἀριθμὸν ἐπτά,
 5 δύο μὲν βραχέα, τὸ ε καὶ τὸ ο, δύο δὲ μακρά, τὸ η καὶ
 τὸ ω, τρία δὲ δίχρονα, τὸ α, τὸ ι καὶ τὸ υ· καὶ γὰρ ἐκ-
 τείνεται ταῦτα καὶ συστέλλεται, καὶ αὐτὰ οἱ μὲν ἤδη
 δίχρονα, ὥσπερ ἔφη, οἱ δὲ μεταπτωτικὰ καλοῦσι· 48
 φωνεῖται γὰρ ταῦτα πάντα τῆς ἀρτηρίας συνηχοῦσης τῷ
 10 πνεύματι· καὶ τοῦ σώματος ἀπλῶς σχηματισθέντος, τῆς
 δὲ γλώσσης οὐδὲν πραγματευομένης, ἀλλ' ἡρεμούσης·
 πλὴν καὶ τὰ μὲν μακρά καὶ τῶν διχρόνων ἅ μακρῶς λέγε-
 ται, τεταγμένον λαμβάνει διηνεκὴ τὸν αὐλὸν τοῦ πνεύ-
 ματος· τὰ δὲ βραχέα ἢ βραχέως λεγόμενα ἐξ ἀποκοπῆς
 15 καὶ μιᾷ πληγῇ πνεύματος καὶ τῆς ἀρτηρίας ἐπὶ βραχὺ
 κινηθείσης ἐκφέρει· τούτων δὲ κράτιστα μὲν ἔστι καὶ
 φωνὴν ἡδίστην ἀποτελεῖ· τὰ τε μακρά καὶ τῶν διχρόνων
 καὶ τῶν ὅσα μηκύνεται κατὰ τὴν ἐκφορὰν, ὅτι πολὺν
 ἡχέεται χρόνον καὶ τοῦ πνεύματος οὐκ ἀποκόπτει τόνον·
 20 χεῖρω δὲ τὰ βραχέα ἢ βραχέως λεγόμενα, ὅτι μικρόφω-
 νά τε ἔστι, καὶ σπαδονίζει 49 τὸν ἦχον· αὐτῶν δὲ τῶν
 μακρῶν πάλιν εὐφωνότατον τὸ α, ὅταν ἐκτείνηται, λέγε-
 ται γὰρ ἀνοιγομένου τε τοῦ στόματος ἐπὶ πλείστον, καὶ
 τοῦ πνεύματος ἄνω φερομένου πρὸς τὸν οὐρανόν· δεύτε-
 25 ρον δὲ τὸ η, διότι τε κάτω περὶ τὴν βάσιν τῆς γλώσ-
 σης ἱρεῖται τὸν ἦχον, ἀλλ' οὐκ ἄνω καὶ μετρίως ἀνοι-
 γομένου τοῦ στόματος· τρίτον δὲ τὸ ω, στρογγυλίζεται
 γὰρ ἐν αὐτῷ τὸ στόμα καὶ περιστέλλεται τὰ χεῖλη· τὴν
 δὲ πληγὴν τὸ πνεῦμα περὶ τὸ ἀκροστόμιον ποιεῖται· ἐτι
 30 δὲ ἦττον τούτου τὸ ε, περὶ γὰρ αὐτὰ τὰ χεῖλη συστολῆς
 γινομένης ἀξιολόγου πνίγεται 50 καὶ στενὸς ἐκπίπτει ὁ ἦ-

48 καλοῦσι. Mon. om. 49 Mon. σπανίζει. recepi ex Dion.
 σπαδονίζει. 50 Mon. πνίγεται.

χος· ἔσχατον δὲ πάντων τὸ εἰ περὶ τοὺς ὀδόντας τε καὶ ἡ
 κροῦσις τοῦ πνεύματος γίνεται, μικρὸν ἀνοιγομένου τοῦ
 στόματος, καὶ οὐκ ἐπιλαμπρυνόντων τῶν χειλῶν τὸν ἦχον.
 τῶν δὲ βραχέων οὐδέτερον μὲν εὐμορφον, ⁵¹ ἦττον δὲ δυσ-
 αιδὲς τὸ εἰ, διίστησι γὰρ τὸ στόμα κρεῖττον θατέρου, καὶ
 τὴν πληγὴν λαμβάνει περὶ τὴν ἀρτηρίαν μᾶλλον. Φω-
 νηέντων μὲν οὖν γραμμάτων αὕτη φύσις· ἡμιφώνων δὲ
 τοιαύδε· ὅκτω τὸν ἀριθμὸν ὄντων αὐτῶν, πέντε μὲν εἰσιν
 ἀπλᾶ, τὸ τε λ καὶ τὸ μ καὶ τὸ ν καὶ τὸ ρ καὶ τὸ σ· δι-
 πλᾶ δὲ τρία· τὸ ζ καὶ τὸ ξ καὶ ψ· διπλᾶ δὲ λέγουσιν αὐ- ¹⁰
 τὰ ἦτοι διὰ τὸ σύνθετα ⁵² αὐτὰ εἶναι, τὸ μὲν ζ, διὰ
 τοῦ δ καὶ τοῦ σ, τὸ ξ διὰ τοῦ κ καὶ τοῦ σ, τὸ δὲ ψ διὰ
 τοῦ π καὶ σ, συνεφθαρμένων ἀλλήλοις ἰδίαν φωνὴν λαμ-
 βάνοντα, ἡ διὰ τὸ χώραν ἐπέχειν δυοῖν γραμμάτων, ἐν
 ταῖς συλλαβαῖς παραλαμβανόμενον ἕκαστον τούτων· ¹⁵
 κρεῖττω μὲν ἔστι τὰ διπλᾶ τῶν ἀπλῶν, ἐπειδὴ μείζονά
 ἔστι τῶν ἐτέρων, καὶ μᾶλλον ἐγγίζειν δοκᾷ τοῖς τελείοις·
 ἦττον δὲ τὰ ἀπλᾶ διὰ τὸ εἰς βαρυτέρους τόπους συν-
 ἄγεσθαι τὸν ἦχον· φωνεῖται δ' αὐτῶν ἕκαστον τοιόνδε
 τινὰ τρόπον, τὸ μὲν λ τῆς γλώττης πρὸς τὸν οὐρανὸν ²⁰
 ἰσταμένης, καὶ τῆς ἀρτηρίας συνηχοῦσης, τὸ δὲ μ, τοῦ
 μὲν στόματος τοῖς χεῖλεσι πιεσθέντος, τοῦ δὲ πνεύματος
 διὰ τῶν ῥωθῶνων μεριζομένου, τὸ δὲ ω τῆς γλώττης
 τὴν φορὰν τοῦ πνεύματος ἀποκλειούσης, καὶ μεταγε-
 ρούσης ἐπὶ τοὺς ῥωθῶνας τὸν ἦχον· τὸ δὲ ρ τῆς γλώτ- ²⁵
 τῆς ἄκρως ἀπορρίπτουσας τὸ πνεῦμα καὶ πρὸς τὸν οὐ-
 ρανὸν ἐγγὺς τῶν ὀδόντων ἀνισταμένης· τὸ δὲ σ τῆς μὲν
 γλώττης προσαγομένης ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν ὅλης,
 τοῦ δὲ πνεύματος διὰ μέσων αὐτῶν φερομένου καὶ περὶ
 τοὺς ὀδόντας λεπτὸν καὶ στενὸν ἐξωθούντος τὸ σύριγμα· ³⁰
 τρία δὲ τὰ λοιπὰ ἡμίφωνα μικτὸν λαμβάνει τὸν ψόφον

⁵¹ Dion. εἶχον et δίσηχis pro δυσιδίς.

⁵² Mon. Par.

τῶν ἡμιφώνων ἕξ ἐνὸς μὲν τῶν ἡμιφώνων τοῦ σ, τριῶν
 δὲ ἀφώνων, τοῦ τε δ καὶ τοῦ κ καὶ π. Οὗτοι σχηματι-
 σμοὶ γραμμάτων ἡμιφώνων· δύνανται δὲ οὐκ ὁμοίως κι-
 νεῖν τὴν ἀκοὴν ἅπαντα.⁵³ ἡδύνει μὲν γὰρ αὐτὴν τὸ λ
 5 καὶ ἔστι τῶν ἡμιφώνων γλυκύτατον· τραχύνει δὲ τὸ ρ,
 καὶ ἔστι τῶν ὁμογενῶν γενναιότατον· μέσως δὲ πῶς δια-
 τίθησι τὰ διὰ τῶν ῥωθῶνων συνηχούμενα, τὸ μ καὶ τὸ
 ν κερατοειδεῖς ἀποτελοῦντα τοὺς ἤχους· ἄχαρι δὲ καὶ
 αἰεδῆς τὸ σ καὶ πλεονάσαν σφόδρα λυπεῖ· θηριώδους
 10 γὰρ καὶ ἀλόγου μᾶλλον ἢ λογικῆς.⁵⁴ ἐφράπτεσθαι φω-
 νῆς δοκεῖ ὁ συριγμός· τῶν γοῦν παλαιῶν τινες σπανίως
 ἐχρῶντο αὐτῷ καὶ πεφυλαγμένως· εἰσὶ δὲ οἱ⁵⁵ καὶ ἀσι-
 γμους ὅλας αὐδὰς ἐποιοῦντο. τριῶν δὲ τῶν ἄλλων γραμ-
 μάτων, ἃ διπλᾶ καλεῖται, τὸ ζ μᾶλλον ἡδύνει τὴν ἀκοὴν
 15 τῶν ἑτέρων, τὸ μὲν ξ διὰ τοῦ κ, καὶ τὸ ψ διὰ τοῦ π
 συριγμὸν ἀποδίδωσιν, ψιλῶν ὄντων ἀμφοτέρων· τοῦτο
 δὲ ἡσυχῇ τῷ πνεύματι δασύνεται, καὶ ἔστι τῶν ὁμογενῶν
 γενναιότατον. καὶ περὶ μὲν τῶν ἡμιφώνων τοσαῦτα.⁵⁶
 τῶν δὲ καλουμένων ἀφώνων ἐννέα ὄντων, τρία μὲν εἰσι
 20 ψιλὰ, τρία δὲ δασέα, τρία δὲ μεταξὺ τούτων· ψιλὰ μὲν
 τὸ κ καὶ τὸ π καὶ τὸ τ· δασέα δὲ τὸ θ καὶ τὸ φ καὶ
 τὸ χ· κοινὰ δὲ ἀμφοῖν τὸ β καὶ τὸ γ· καὶ τὸ δ· φωνεῖ-
 ται δὲ αὐτῶν ἕκαστον τρόπον τύνδε· τρία μὲν ἀπὸ τῶν
 25 χειλῶν ἄκρων, ὅταν τοῦ στόματος πεισθέντος τὸ προ-
 βαλλόμενον ἐκ τῆς ἀρτηρίας πνεῦμα λύσῃ τὸν θεισμόν.⁵⁷
 αὐτοῦ, καὶ ψιλῶν μὲν αὐτῶν ἔστι τὸ π, δασὺ δὲ τὸ φ,
 μέσον δὲ ἀμφοῖν τὸ β· τοῦ μὲν γὰρ ψιλώτερόν⁵⁸ ἔστι,
 τοῦ δὲ δασύτερον. μία μὲν αὕτη συζυγία τριῶν ἀφώνων
 γραμμάτων ὁμοίῳ σχήματι λεγομένων· ψιλότητι δὲ καὶ
 δασύ-

53 Mon. ἁπάντων. 54 Par. 2. λίξεως. 55 Mon. εἰ καὶ
 ἀσιγμους. 56 τοσαῦτα Mon. Par. 2. om., est in Par. 1.
 57 Dion. θεισμόν. Mon. θισμόν. 58 Mon. ψιλότερον.

δασύτητι διαφερόντων· τρία δὲ ἄκρα ἄλλα λέγεται, τῆς
 γλώττης ἄκρῳ τῷ στόματι προσερεϊδομένης κατὰ τοὺς
 μετεώρους ὀδόντας· ἔπειτα ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀπορρί-
 πτίζομένου καὶ τὴν διέξοδον κάτω περὶ τοὺς ⁵⁹ ὀδόντας
 ἀποδιδούσης· διαλλάττει δὲ ταῦτα δασύτητι καὶ ψιλό- 5
 τητι· ψιλῶν μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ τὸ τ· δασὺ δὲ τό θ,
 μέσον δὲ καὶ ἐπίκοινον τὸ δ· αὕτη δευτέρα συζυγία τριῶν
 γραμμάτων ἀφώνων, τρία δὲ τὰ λοιπὰ τῶν ἀφώνων λέ-
 γεται μὲν τῆς γλώττης ἀνισταμένης πρὸς τὸν οὐρανὸν
 ἐγγὺς τοῦ φάρυγγος καὶ τῆς ἀρτηρίας ὑπηχούσης τῷ 10
 πνεύματι, οὐδὲν δὲ οὐδὲ ταῦτα διαφέροντα τῷ σχήματι
 ἀλλήλων, πλην ὅτι τὸ μὲν κ ψιλῶς λέγεται, τὸ δὲ χ δα-
 σίως, τὸ δὲ γ μετρίως, καὶ μεταξὺ ἀμφοῖν τούτοι·
 κράτιστα μὲν οὖν ἐστίν, ὅσα τῷ πνεύματι πολλῶν λέγε-
 ται, δεύτερα δὲ ὅσα μέσα, κάκιστα δὲ ὅσα ψιλῶς· ταῦ- 15
 τα μὲν γὰρ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἔχει· τὰ δὲ δασέα καὶ
 τὴν τοῦ πνεύματος προσθήκην, ὥστ' ἐγγὺς πού τελειό-
 τερα εἶναι ἐκεῖνα· καὶ ταῦτα μὲν ὁ Διονύσιος, οἷς προσ-
 ἔχων οὐκ ἂν διαμάρτοις τοῦ προσήκοντος· εἰ γὰρ σεμνὸν
 ποιεῖν ἐθέλοις τὸν λόγον, ἐκλεξάμενος τὰ μακρὰ καὶ 20
 ὅσα τεταγμένον λαμβάνει καὶ διηνεκῇ τὸν αὐτὸν τοῦ
 πνεύματος λάμβανε, φεῦγε δὲ τὰ βραχέως ἐξ ἀποκοπῆς
 τε λεγόμενα καὶ μιᾷ πληγῇ πνεύματος καὶ τῆς ἀρτηρίας
 ἐπὶ βραχὺ κινήσεως ἐκφερόμενα, τὰ γὰρ μακρὰ τῶν
 φωνηέντων τῷ σεμνῷ μᾶλλον ἀρμόττει, ἅτε μηχανόμενα 25
 κατὰ τὴν ἐκφορὰν καὶ πολὺν ἤχουντα χρόνον· ἀνοίχεια
 δὲ τὰ βραχέως λεγόμενα καὶ σπανίζοντα τὸν ἦχον· ἀλλ'
 οὐχ ἀπλῶς οὔτε τὰ μακρὰ δεῖ λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ κατὰ
 τὴν ἐκφορὰν διογκοῦντα τὸ στόμα· καὶ ὅσα λέγεται τοῦ
 στόματος ἐπὶ πλεῖστον ἀνοιγομένου καὶ τοῦ πνεύματος 30
 ἄνω φερομένου ⁶⁰ πρὸς τὸν οὐρανόν· ἢ ὅσα περιστέλ-

59 τοὺς Mon. Par. 2. om., est in Par. 1. 60 Par. 1.
 ἀναφερομένου.

λει ⁶¹ τὰ χεῖλη καὶ τὸ πνεῦμα ποιεῖ περὶ ⁶² τὸ ἀκροστόμιον. ὥστε δὲ μάλιστα χρῆσθαι ταῖς λέξεσιν, ὅσαι πλεονάζουσι τῷ τε α, καὶ τῷ ω, ὅθεν καὶ ὁ σοφώτατος Πλάτων φησὶ τὴν οἰωνιστικὴν ὀνομάσαι τινὰς ὠωνιστικὴν ⁶³ ἀποσεμνύνοντος τὸ ω· ἐκ γὰρ τοῦ στοχάζεσθαι τὸ μέλλον ἐλέχθη οἰωνοῦστικὴ ⁶⁴ καὶ παρῆχται ἐκ τοῦ οἶον, τοῦτο γὰρ στοχαστικόν· οἱ δὲ σεμνὴν βουλόμενοι ποιῆσαι τὴν λέξιν ἔτρεψαν τὸ ο εἰς τὸ ω. καὶ ταῦτα μετρίως πως ἰσομοιροῦντος τοῦ στοιχείου κατὰ τὸν ἥχον ¹⁰ τῆς φωνῆς, πλατύνει δὲ μάλιστα τὸ α, καὶ ὄγκοι τὸ στόμα κατὰ τὴν ἐκφορὰν· ⁶⁵

κδ'. Ἐν γὰρ Συρακουσίαις ¹ ἢ ἀδωνιαζούσαις ² δύο γυναικῶν πολλὰ πρὸς ἀλλήλας λεγομένων διωριστὶ καὶ πολλῶ ³ τῷ α χρωμένων οἶον·

¹⁵ θῦσαι ⁴ θῦσαι, Πραξινοά, θῦσαι φίλα.

καὶ

Γραιῶν ⁵ ἀποτίλματα πηρῶν,

καὶ,

Πλῆθι φέρων ἅλας ἄμμιν ἀνὴρ ⁶ τριεκαδικαίπηχυς·

²⁰ ἔφη τις ἀκούσας αὐτῶν, ὥς πλατυιάσδουσαι ⁷ ἅπαντα,

⁶¹ Mon. περιστέλλεται. Parr. περιστέλλει. ⁶² Par. 2. πρὸς.

⁶³ Mon. οἰωνιστικός. ⁶⁴ Codd. οἰωνιστική, correxi ex Phaedr. p. 244. d. ⁶⁵ Sequitur in Par. Τραγικοὶ ἐκαλοῦντο οἱ ποιοῦντες λόγους θρηνητικούς καὶ ἀναγινώσκοντες αὐτοὺς κατὰ πάντα τὰ πάθη τῶν ἀκούοντων, ὥσπερ ἔλεγον· καὶ κομικοὶ οἱ χαρῆς καὶ εὐφροσύνης ποιήματα λέγοντες, κῶμος γὰρ ἔστιν ἡ μέθη, καὶ ἐκ ταύτης τίκεται ἡ δονή.

¹ Mon. et Parr. Συρακούσαις. ² Parr. ἀδωνιζούσαις. Mon. ἡδωνιζούσαις. Ven. praemittit: Ὁ γὰρ Θεόκριτος ἀχθόμενόν τινα πιποίηκε διωριζούσαις γυναιξίν. ³ Mon. πολλά. Parr. πολλῶ. ⁴ Mon. alterum θῦσαι om. Ven. θίασαι Πραξ. θίασαι. Id. XV. 65. ⁵ ib. 19. ⁶ Mon. ὦν ἦν. Par. 2. ἄμμην ὦν ἦν. ⁷ Mon. πλατυιάσδουσαι. Par. 1. Ven. πλατιάζουσαι. omnes ἔπονται pro ἅπαντα, in Par. 2. locus hic evanuit.

ὃ ἔστιν πλατέως λαλοῦσαι· καὶ τῶν κωμικῶν τις κ. τ. λ.
Vol. V. p. 485. v. 2 — 7.

κί. Εἰδύλλιον ἔστι Θεοκρίτου, ὃ ἐπιγράφεται Συ-
ραχόσαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι, ἐν ᾧ τινα εἰσάγει δυσχεραίνον-
τα πρὸς τὰς δωριζούσας γυναῖκας· τὰ δὲ ἔπη· 5

Πάνταςθ', ὧ δύσανοι, ἀνάγνυα κοιλλοῦσαι. 8

εἴτα ἐπιφέρει ὡς πρὸς ἕτερον λέγων·

Τρυγόνες ἐκναισεῦντι πλατειάσοδοσαι ἅπαντα. 9

τὸ δ' ἐκναισεῦντι 10 ἀντὶ τοῦ διαφθεῖρουσιν ὡς τρυγό-
νες φλυαροῦσαι, αἱ δὲ πρὸς τὸν νεανίαν φασίν· 10

Ὡς εἶδῃς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαί ἐμὲς 11 ἄνωθεν,

Ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννησιεὺς 12 λαλεῖμες.

κς'. Διὰ τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν χρωμένης τῷ α
ἐπὶ πολὺ ἴσμεν γὰρ, ὅτι αἰεὶ οἱ Δωριεῖς τὸ η εἰς α ἀμεί-
βουσιν. 13

κζ'. Τὸ γὰρ α καὶ τὸ ω στοιχεῖον καὶ ἡ εὐθεῖα
διαφορὰ κατὰ τὰς τελευταίας ἐμπεσοῦσας συλλαβὰς σεμ-
νὸν καὶ ἐπηρμένον τὸν λόγον ἐποίησε.

κή'. Ἀντὶ 13 τοῦ 14 μὴ συμπλεκόμεναι τῷ ι καὶ τῷ υ'
ἐτελεύτησε γὰρ εἰς τὸ η μακρὸν, καὶ τὸν ἥχον ἐρεῖδον 15 10
κάτω περὶ τὴν βάσιν τῆς γλώττης, συνελάβετο 16 δὲ πρὸς
τὸν ὄγκον τῆς λέξεως καὶ τὸ ο στοιχεῖον ἐν τῇ ἀρχῇ κεί-
μενον, ὃ 17 κἂν ἔστι βραχὺ, πλὴν ἄτε μικτὸν 18 τοῦ ω,
σεμνὴν οὐδὲν ἤττον τὴν λέξιν ποιεῖ καὶ ὅλως πάντα τὰ

8 Par. κοιλλοῦσαι. Mon. κατέλλουσαι. Id. XV. 88. 9 Mon.
Parr. ἐκναισεῦντι πλασιασεῦσαι ἅπ. recepi lectionem Valchena-
rii. 10 Codd. iterum ἐκναισεῦντι. 11 Mon. Par. 2. ἡμεῖς.
v. 92. 12 Par. 2. πελοποννησιεὺς. 13 Litt. κή. est in Sicel.
14 τοῦ Mon. om. Sch. min. Εἰς τι μακρὸν καταλέγουσαι,
ἵνα μὴ ᾧσι δίφθογγοι μετὰ τῆς οἰ, ὡς τὸ Οἶτη ὄρος, καὶ Πολυ-
ποίη. Ἀνταῖς μακραις· τὰς ἐπὶ τέλους συλλαβὰς ἐν ταύταις
ταῖς μακραις διφθόγοις. 15 Mon. ἐρεῖδον. Sicel. ἐρεῖδιν.
Par. 2. ἐρεῖδον. 16 Sicel. συνεβάλλετο. 17 Par. 2. Sicel.
ᾧ. Mon. ἡ. 18 Sicel. μιμητικόν.

φωνήεντα, πλήν τοῦ¹⁹ ε καὶ τοῦ ε, τοῖς σεμνοῖς συμβάλλεται λόγοις. ταυτὶ γὰρ τὰ δύο δυσειδῆ τέ εἰσι καὶ σεσηρῆναι²⁰ ποιεῖ· διὸ δὴ καὶ πᾶσα μὲν διφθογγος πλεονάζουσα συμβάλλεται τῇ σεμνότητι, ἡ δὲ τούτων πρὸς
5 ἄλληλα κραῖσις ἥκιστα γὰρ τὸν λόγον ἵψοι.²¹

κθ'. Ὡς ἐν τῷ· Ἐκτωρ ἴφι²² βίηφι ἔει ἔριδι χωρὶς τοῦ ε ἀντὶ τοῦ, οὐ μόνον ἡ εὐ διφθογγος ἀλλοτρία σεμνότητος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ, φησὶ, καθ' ἑαυτὸ τὸ ε.

- λ'. Ποιοῦσι,²³ φησὶ, σεμνότητα καὶ αἱ τροπικαὶ
10 λέξεις, εἰ μὴ λίαν ἐκκλίνουσιν εἰς τὸ εὐτελες διὰ τὴν ἀβελτερίαν τῶν χρωμένων· δεῖ γὰρ αὐτὰς λαμβάνειν ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἢ ἐκ τοῦ πόρῳ ἢ ἐκ τοῦ πορῳώτερω· τὸ γὰρ ἐπὶ πλέον κακίζεται· κίνδυνος γὰρ²⁴ οὐ μικρὸς περὶ τὴν χρῆσιν· πόσον γὰρ ἀφίστηκεν ἥδε ἡ τροπικὴ
15 λέξις τῆςδε τῆς λέξεως οὐ ῥᾶδιον εἰπεῖν, τοῦ δ' ἐπιστημονος ἔργον, μὴ²⁵ τὰς λίαν ἀφεστηκύνιας λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰς ἐκ τοῦ σύνεγγυς κειμένας καὶ σχεδὸν μηδὲ ἐμφαινούσας τὸν τρόπον, ὥσπερ ἔχει τὸ, „τὴν²⁶ ἀγαθὴν προ-

19 Sicel. πλήν ἰῶτα καὶ ε. ante ε man. serior inseruit τοῦ.

20 Sch. min. κληνῆναι, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ γελᾶν, ὡς φησὶ Διογενιανός. 21 Mon. ποιεῖ. Ven. post litt. κθ'. Καὶ εἰ καθ' ἑαυτὸ δὲ τὸ ε ἰάττοιτο, ἥκιστα σεμνὴν ποιεῖ τὴν λέξιν, ὡς ἐν τῷ Ἐκτορι ἔει ἔριδι. 22 Mon. ἐκτορήφι βίηφι. correxi ex Parr. Sch. min. Ἐκτωρ ἴφι βίηφι πιθήσας ὤλισε λαόν. Il. X. 107. τοῦτο οὐκ ἔστι σεμνόν, ἀλλὰ ἀφελείας. Τροπικαὶ περὶ τροπῆς ζήτει τὸ δέκατον κεφάλαιον τοῦ τετάρτου τόμου τῶν εἰρήσεων. ib. Εἰκότως αἱ τροπικαὶ λέξεις ὅγκον ποιοῦσι τῷ λόγῳ· διπλαῖ γὰρ πῶς εἰαι, ἔχουσαι τὸ τε κύριως σημαίνον καὶ τὸ μεταφορικόν. Ultima sunt etiam in Ven.: Καὶ μὴν καὶ αἱ τροπ. καὶ λέξεις σεμναὶ καὶ διωγκοῦνται· εἰκότως κ. τ. λ. 23 Litt. λ'. est in Sicel. Εἰκότως αἱ τροπικαὶ λέξεις ὅγκον προσάγουσι τῷ λόγῳ, διπλῶς γὰρ πῶς εἰαι ἔχουσαι τὸ τε κύριον σημαίνον καὶ τὸ μεταφορικόν, καὶ ποιοῦσι κ. τ. λ. 24 Sicel. οὐκ. 25 Mon. μετά. 26 pro cor. p. 258. litt. λά et λβ. vide Vol. V. p. 485. v. 18. — p. 486. v. 2.

βαλλομένους ἑλπίδα.“ ἡ γὰρ λέξις μετρίως ἐμφαίνουσα τὴν τροπικὴν σεμνὸν ἐποίησε τὸν λόγον.

λγ'. Παχύτερον,²⁷ ἀνοητότερον· παχὺς γὰρ ἐκάλουν τοὺς ἀναισθήτους καὶ ὕδεις, ὥσπερ λεπτοὺς τοὺς ἀκριβεῖς τε καὶ ὀξεῖς· καὶ λόγος οὖν παχύτερος ὁ ἀκέρως τε καὶ μὴ ἐναργῶς συγκείμενος· τὸ δὲ εὐτελέστερον ἀντὶ τοῦ ιδιωτικόν, ἄμεινον²⁸ δὲ ἀσαφέστερον.

λδ'. Ὑπόξυλα²⁹ κυρίως ἀγάλματα καλεῖται, ὅσα ἀκρόλιθα ὄντα ἔμφασιν μὲν παρέχει τοῖς πόρρωθεν ὁρῶσιν, ὡς λίθινα ὄντα, ἔστιν δὲ πλὴν τῶν ἄκρων ξύλινα·³⁰ εἰκότως οὖν καὶ τοὺς ταῖς ψυχροτέrais τροπαῖς χρωμένους ὑποξύλους ἐκάλεσεν, ὡς δοκοῦντας μὲν σεμνόν τι λέγειν, πόρρω δὲ σεμνότητος τῆς κατὰ λέξιν ἐσιτώτας.

λέ'. Φρύνιχος ἐν³¹ τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ παρατίθεται τὸ ὑπὸ ξύλου ῥήτωρ καὶ ποιητῆς· εἴρηται δὲ,³² φησὶν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐκ ξύλων σκευῶν, οἷς³³ ἐπιπολῆς³² ἐπελήλαται ἄργυρος· καίται δὲ κ. τ. λ. Vol. V. p. 486. v. 8 — 15.

λς'. Τὸ παράδειγμα τῆς τοιαύτης λέξεως παραθίσθαι βουλόμενος ἐπὶ τοὺς ὑποξύλους κατ' αὐτὸν φάναι τὸν³⁰ τεχνικὸν ἐγράφη σοφιστάς. Δημοσθενικὸν γὰρ ἐπὶ τῶν τοιούτων οὐκ ἂν λάβοις παράδειγμα.³³

27 Mon. ταχύτερον. Ven. Περαιτέρω δὲ τοῦτων εἰ προέλθοιεν, καὶ παχύτερον αὐτὸν ποιοῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἀνοητ. — ἐναργῶς συγκείμενος. tum transit ad litt. λς'. 28 Mon. ἄμεινον. 29 Mon. τὰ ξύλα. Ven. post litt. λς'. Παρὰ δὲ τοῖς ὑποξύλοις τούτοις σοφισταῖς. 30 ἐν et παρασκευῇ Mon. om. 31 Par. 1. ἤς. 32 Mon. οἷς ἐπὶ πολλῇς ἐπελήλατο ἄργος. correxi ex Par. 1. 33 Sequitur in Par. ad: δωροδοκούντων καὶ τὰ ἐξῆς. ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· [p. 240] ὅτι γὰρ περιῶν ὁ Φίλιππος Ἰλλυριοῦς καὶ Τριβαλλοῦς, τινὰς δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων κατεστρέφετο, αἱ πόλεις ἐνόσον, τῶν μὲν ἐν τῇ πολιτεύεσθαι καὶ πρῶτην δωροδοκούντων καὶ διαφθερομένων ἐπὶ χρήμασι, τῶν δὲ ιδιωτῶν καὶ πολλῶν τὰ μὲν

λδ'. Ὡς ἀπὸ ³⁴ τοῦ τολμᾶν τόλμα, οἶον ὡς παρὰ
 Θουκυδίδη, ἀπὸ ῥημάτων ³⁵ γίνεται ὀνόματα, ἀπὸ τοῦ
 μέλλειν κ. τ. λ. Vol. V. p. 488. v. 2 — 6. τὸ δὲ ³⁶ καὶ τῶν
 τοιούτων, διότι καὶ ἀπὸ ἐπιρῥημάτων ὀνόματα, ὡς ἀπὸ
 2 τοῦ δικαίως δικαίωσις καὶ ἀπὸ τοῦ ἀξίως ἀξιώσις· ἅτε
 γὰρ πολλῆς τῆς σεμνότητος ὁ συγγραφεὺς προνοῶν, ἐλά-
 χιστα μὲν τοῖς ῥήμασι, τὰ δὲ πλεῖστα τοῖς ὀνόμασι κα-
 ταχρήσεται. ³⁷ οἶον ἔν τε τῇ δημηγορίᾳ τοῦ Κερκυ-
 راίου, ³⁸ „δικαίον, ὃ Ἀθηναῖοι, τοὺς μήτε εὐεργεσίας
 10 μεγάλης, μήτε ξυμμαχίας προὔφειλομένης ἤκοντας πρὸς ³⁹
 τοὺς πέλας,“ καὶ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ⁴⁰ „οἱ μὲν πολλοὶ τῶν
 ἐνθάδε ἤδη εὐρηκότων καὶ ἐπαινοῦσι τὸν προθέντα ⁴¹ τὸν
 λόγον τόνδε,“ καὶ ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ. ⁴² „καὶ αὐτὸς πολλῶν
 ἤδη πολέμων ἔμπειρός εἰμι, ὃ Λακεδαιμόνιοι,“ καὶ μυ-
 45 ρία ἂν τις εὖροι τῆς ὀνομαστικῆς φράσεως παρὰ Θου-
 κυδίδη τὰ παραδείγματα.

οὐ προσημειωμένων, τὰ δὲ τῇ καθ' ἡμέραν ἐραστούνῃ καὶ σχολῇ διδασ-
 κομένην, καὶ τοιοῦτον ἔτι πάθος πεπονθότων ἀπάντων. Litt. λζ'
 et λη. vide Vol. V. p. 486. v. 16. — p. 488. v. 1. 34 Ven.
 post Litt. λδ'. Ὀνομαστικὴν τε λέγων τὴν τε ἀπὸ τῶν ῥημάτων εἰς
 ὀνόματα πεποινημένην, καὶ τὴν διὰ μετοχῶν καὶ ἁντωνυμιῶν, οἶον ὡς
 παρὰ Θουκυδίδη ἀπὸ ῥημάτων. Mon. incipit: ὅσα τοῦτο τολμᾷ.
 55 Sch. min. οἶον τὸ Φιλήμων καὶ τὸ Ὀνήσιμος καὶ τὰ ὅμοια.
 Ἐνομισθῇ ἔστι ῥῆμα μόνον. ib. τὸ ἐνομισθῇ ῥῆμα ἐν πᾶσιν ὀνό-
 μασις ἐνταῦθα κεῖται. Τὸ δὲ σώφρων· ἐκ τοῦ σωφρονῶ σώφρων.
 ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἀνδριοῦμα· ἄνθρωπος. ib. Τὸ γὰρ ἄνθρωπος διότι
 ἔχει τὸ δ καὶ τὸ ρ, τῆς τραχύτητός ἐστι. 36 Ven. τὸ δὲ τοιοῦτον. 37
 Ven. καταχρήσεται. 38 Thuc. I. 32. 39 Mon. περί. Ven. παρά.
 Par. 1, πρὸς, Par. 2, per compendium scribendi incertum re-
 linquit, utrum περί an παρά scribat, 40 II. 35. cfr. Dion.
 Hal. de Comp. p. 232, Schaef. 41 Ven. τὸν προτεθέντα τῷ
 νόμῳ τὸν λόγον, Par. 2. τῶν προσθέντα τῷ νόμῳ κ. τ. λ. 42 Re-
 spiciere videtur ad II. 11, καὶ αὐτῶν ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι οὐκ ἄ-
 νειραι πολέμων εἰσίν.

μ'. Ἐπειδὴ ἐπετήδευσεν ὁ συγγραφεὺς τὸν αὐστη-
ρὸν χαρακτήρα, διὰ τοῦτο ἐνιαχοῦ καὶ ποιητικαῖς καὶ
τραχηαῖς καὶ σκληραῖς κέχρηται λέξεσιν, ἵνα ἄδρὸν ποιῇ⁴³
τὸν λόγον· καὶ τραχεῖαι μὲν λέξεις αἱ τροπικαί, σκληραὶ
δὲ αἱ καὶ πλέον τετραμμέναι καὶ ἔχουσαι τὸ τραχὺ⁴⁴ ἀφ' 5
ἑαυτῶν, ὡς τὸ ἐκνευρισμένοι·⁴⁵ ἐνταῦθα τοίνυν, καθὸ
μὲν ὀνόματα καὶ ὀνομαστικά κεῖται, σεμνότης γίνεται,
καθὸ δὲ οὐκ ἐπὶ προσώπου κεῖται τὸ ἀλόγιστος καὶ φι-
λέταιρος, ἀλλ' ἐπὶ τῆς τόλμης καὶ τῆς ἀνδρείας, τέτρα-
πται, καὶ ἔστι τραχέα, καὶ τὸ προμηθεὺς σκληρὸν ἅμα 10
ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τροπικόν.

μά. Ὀνοματικῇ⁴⁶ τῇ λέξει κεχρημένος· φησὶ γὰρ ὁ
ῥήτωρ ἐν τῷ περὶ στεφάνου περὶ Αἰσχίνου λέγων. „καὶ
ἀκούσεσθε κ. τ. λ. Vol. V. p. 489. v. 9—16. ἀντὶ μὲν οὖν
τοῦ τάδε Φιλίππου⁴⁷ εἰπεῖν τὰ ῥήματα ἔφη, ἀντὶ δὲ 15
τοῦ οἰκειῶς ἔχειν πρὸς ὑμᾶς, τὰς οἰκειότητας εἶπε, καὶ
διὰ τῆς ἐπικρίσεως αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἐπεσημύνατο, ὅτι ἡ

43 Mon. ποιτ. Par. 1. ποιῇ, Par. 2. ποιῆσαι. 44 Par.
τὸ σκληρόν. 45 Ol. III. p. 37. 46 Ven. post litt. λθ', Μά-
λα σεμνῶς ὀνομάζων ὀνοματικῇ. Par. add.: Περὶ τοῦ Αἰσχίνου φη-
σὶν· κατηγορούμενος γὰρ οὗτος ὑπὸ Δημοσθένους, ὅτι τὰ τοῦ Φι-
λίππου φρονεῖ, ἀπολογεῖται λέγων, ὅτι μὴ τοὺς λόγους σκοπεῖτε,
οὓς ἐγὼ τῷ Φιλίππῳ λέγω, ὅπερ ἔστιν, οὐ τὰ ῥήματα βεβαιοῖ τὰς
οἰκειότητας, ἀλλὰ τὰ πράγματα [pro cor. p. 237. l. 'Ο γὰρ Αἰσχί-
νης ἐχρήσατο λέγων ταῖς σεμναῖς λέξεσιν οὕτως· μικρὸν ὕστερον, ὃ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν ἀκούσεσθε Φιλίππον, οἷς
μὲν ἐχθρὸς ἦκει, δῆλον ἡμῖν φίλον γεγενημένον, οἷς δὲ φίλος, ἐχθρόν,
οὐ γὰρ τὰ ῥήματα, ἔφη ὁ Δημοσθένης, τὰς οἰκειότητας βεβαιοῖ,
ἀλλὰ τὰ πράγματα. Sch. min. Ἄπειρ καὶ καθαρά· διὰ τὴν
ἀφήγησιν λέγει, ἣν ἔφη χρῆσιμον εἶναι· καθαρότητι, καὶ μεθόδῳ
ἢ, καὶ σχήμα. Ἡ ὁρθότης λέγω· οἷον τὰ ἐκρήνιαν ποιοῦντα
σχήματα· καὶ γὰρ ἐκείνα πρὸς ὁρθότητά πως ἄγουσι τὸν λόγον
διακρίνοντα σαφῶς τὸ ἐν αὐτῷ συγκεχυμένον, ὡς τὸ κατὰ ἄθροισιν
κατὰ μερισμόν. 47 Ven. Φιλίππον. Mon. Φιλίππῳ.

ὀνομαστικὴ τάξις αἰεὶ σεμνότητός ἐστι ποιητικῆ· ⁴⁸ ἐπί-
κρισις δὲ ἐστὶν τὸ „μάλα σεμνῶς ὀνομάζων.“

μβ. Ὅρα πῶς ὁ ῥήτωρ δαιμονίως τὸ παρ' Αἰ-
σχίνου ῥηθὲν θεωρήσας διέβαλεν, ⁴⁹ ὥς διὰ τῶν ὀνο-
5 μάτων τὴν σεμνότητα ποιησάμενος, εἰπὼν γάρ, οὐ
γάρ ⁵⁰ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν, εὐ-
θὺς τὴν δωρεὰν θαυμασσίαν ἐπήνεγκεν „τὸ μάλα σεμνῶς
ὀνομάζων.“

μδ. Καθὸ μὲν γὰρ οὐκ ἐν ἄλλοις σχήμασιν ἔχει τὸ
10 εἶναι, σχῆμα ἂν εἴη. καθὸ δὲ πάλιν δικαίον ἔχει νόημα,
ἐφ' ᾧ καὶ γίνεται, ἐπὶ τὴν ἔννοιαν ἀναφέρεται· τὰ μὲν
γὰρ ἄλλα τῶν σχημάτων οὐδὲν βλάπτει, καὶ ἀφαιρεθῇ
τοῦ λόγου τὴν ἔννοιαν, πλὴν εἰ μὴ λέγοι τις, ὅτι τὸ κάλ-
λος λυμαίνονται, ἡ δὲ ἐπίκρισις ἀφανισθεῖσα συναφαι-
15 ρεῖται μέρος τῆς ἔννοιας, μᾶλλον δὲ καὶ τέλειον, ἅτε μὴ
κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς ἄλλοις γινομένη σχήμασιν,

48 Ven. pergit: Ἡ ὁρθότης λέγω, καὶ εἴτε τοιοῦτότροπον, ὅταν
τὰ εὐκρίνεια ποιοῦντα σχήματα· καὶ γὰρ ἐκεῖνα πρὸς ὁρθότητά
πως ἀνάγουσι τὸν λόγον, διακρίνοντα σαφῶς τὸ ἐν αὐτῇ συγκρυ-
μένον, ὥς τὸ κατ' ἄθροισιν, κατὰ μερισμὸν, κατὰ ἐρώτησιν· καὶ
μὴν καὶ αἱ ἐπικρίσεις, εἴτε ἔννοιαί τινες, εἴτε σχήματα εἶεν κ. τ. λ.
49 Par. 1. διέλαβεν. 50 οὐ γὰρ Mon. om. Sch. min. Ἐπικρίσις ἐστὶ
λόγου ῥηθέντος ἐπικύρωσις καὶ βεβαίωσις, ὥς τό· καὶ ἡμεῖς οἶδ' ὅτι
συμφήσετε. ib. Ἡ ἐπικρίνουσα τὸ νόημα μετ' αἰτίας. Αἰετό με-
νον κόσμον· τοῦτο ἐν τῷ Μενεξέμφ τοῦ Πλούτωνος [c. 5.] κεῖται,
ἐν ᾧ εἰσῆκται Σωκράτης ἐπιτάφιον λέγων τοῖς ἐν Αἰθαίᾳ ἀποθανού-
σιν. Καὶ χρή· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπίκρισις· καὶ ὁ θεολόγος κα-
λῶς τῷ τεχνίτῃ λόγῳ κυβερνώμενος. Ὁρθῶς· καὶ τοῦτο ἐπικρίσις
ἐστὶ. Βουλευόμενοι· καὶ ὁ θεολόγος σοφῶς κατὰ γὰρ τὸν ἑμὸν
λόγον· καὶ θαυμασίως· ἐπικρίσις γὰρ ἐστὶν ἐπιβεβαίωσις ἔννοι-
ας τινὸς προηγησαμένης, ἐπάγουσα καὶ τὴν αἰτίαν αὐτῆς, οὐ πᾶσα γὰρ
ἐπικρίσις ἔχει καὶ τὴν αἰτίαν, ἀλλ' αἱ μὴ ὁμολογοῦμεναι. Μετ' ἐν-
δοιασεως· εἰ γὰρ ἐπικρίνων ἐνδοιασίαις, φησὶν, ἡθικὰν ποιήσεις
τὸν λόγον. Litt. μγ'. vide Vol. V. p. 489. v. 22. — p. 490, v. 1.

ἀλλ' οἰκείαν τὴν ἀρχὴν καὶ ὁλόκληρον ἔννοιαν συνμισφέ-
 ρουσα, διὸ δὲ καὶ ἀφανιζομένη τὴν μὲν πρὸ αὐτῆς ἔν-
 νοιαν οὐ βλάπτει· ἐφ' ἣ δὲ γέγονεν, ἐκείνην ἀναιρεῖ, καὶ
 οὐκ ἀνάγκη ταύτης ἀφανισθείσης ἑτέραν ἀντεισφάριεν ἔν-
 νοιαν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς μεθόδου· ἐκεῖσε γὰρ ἀντεισενεγκεῖν 5
 ἀνάγκη τῇ ἐκβαλλομένῃ μεθόδῳ ἑτέραν ἰσοδυναμοῦσαν
 μέθοδον, ὥπως μὴ φανεῖν χωλεύων ὁ λόγος· ἐπὶ δὲ τῆς
 ἐπικρίσεως οὐδὲν βλάπτει τὴν πρὸ αὐτῆς ἔννοιαν· διὸ
 καὶ ἀφανιζομένης αὐτῆς ἀντεισενεγκεῖν ἑτέραν 12 περιέρ-
 γον. ὥστε καὶ σχῆμα καλέσης τὴν ἐπικρίσιν, καὶ ἔν- 10
 νοιαν, οὐκ ἂν διαμάρτοις· οὔτε γὰρ ἐν ἑτέροις σχήμα-
 σιν 12 ἔχει τὸ εἶναι, κατὰ δεδιλώκαμεν, οὐδ' αὖ πάλιν
 τοιοῦτοτρόπως ἐκείνοις γίνεται, τὰ μὲν γὰρ εὐσχημάτι-
 στον μόνον ποιεῖ τὸν λόγον, καὶ τοσοῦτον αὐτῷ παρ-
 ἔχουσιν, ὅσον τὸ κάλλος τῆς σώμασιν. ὥσπερ γὰρ ταῦ- 15
 τα μένουσι, καὶ ἀφανισθῇ τὸ κάλλος ἐξ οἰασηπότε πε-
 ριστάσεως, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ ἔννοια τῶν ἄλλων
 σχημάτων ἀφανισθέντων, ἡ δὲ ἐπικρίσις, ἅτε οἰκεία τὴν
 ἀρχὴν ἔχουσα νοήματα καὶ τὴν ἔννοιαν, ἀναιρεῖ, 13 ἐφ'
 ἣ καὶ γίνεται.

20

μέ. Τοῦτο ἔννοιαν εἶπεν εὐκρινείας· τὸ γὰρ βούλο-
 μαι τόδε εἰπεῖν καὶ εἰς ἀρχὴν ἀνάγειν τὸν λόγον, κατα-
 στατικόν ἐστιν, ἔλεγε δὲ εὐκρινείας ἔννοιας εἶναι τὰς
 καταστατικὰς.

μς. Τὰ γὰρ 14 γνωμικά καθόλου ἄνευ ἀποστροφῆς 25
 ἢ ὑποστροφῆς ὄντα σιμνότερον καὶ καθαρώτερον ἀπερ-
 γάζεται τὸν λόγον· τῆς μὲν οὖν ὑποστροφῆς αὐτὸς ἐδί-
 δαξε τὸ παράδειγμα, τῆς δὲ ἀποστροφῆς λάβοι τις ἂν
 ἐκ τοῦ κατὰ Ἀνδρῳτίωνος ἐκεῖνο· 15 „ὁποῖους γὰρ ἂν

51 ἑτέραν Par. 2. om.

52 σχήμασιν ἔχει — ἐκείνοις Mon.

om.

53 Par. 1. ἀφαιρεῖ.

54 Ven. litt. μδ. μέ. omitta:

Ἡκιστα δὲ αἱ ἀποστροφαὶ τε καὶ ὑποστροφαὶ λόγον σιμνοῦ καὶ κα-
 θαροῦ. 55 p. 613.

τινας φαίνησθε ἀγαπῶντες καὶ σώζοντες, τούτοις ὅμοιοι
 δοξεῖτε εἶναι.“ ἀποστρέψας γὰρ πρὸς τὸν ἀκροατὴν τὸν
 λόγον, ἤττον αὐτὸν σεμνὸν ἐδειξεν, ἢ εἴπερ αὐτὸ καθ’
 αὐτὸ ὑπῆρχεν ἄνευ ἀποστροφῆς εἰρημένον· ὁποίους γὰρ
 5 ἂν τις ἀγαπῶν φαίνεται καὶ σώζων, τούτοις ὅμοιος εἶναι
 δοξεῖ. ⁵⁶ ὑποστροφή δὲ καλεῖται τὸ πρᾶον σχῆμα, διότι
 ἀρξάμενος τῆς πρώτης ἐννοίας οὐκ ἐπὶννευεν εὐθύς τὴν
 ἐπομένην, ἀλλ’ ἐπὶ τὴν πρώτην εὐθύς ὑπέστρεψε. τὸ γὰρ
 „κἂν ⁵⁷ μεγάλην πόλιν οἰκῶσιν κἂν μικράν,“ περὶ τῶν
 10 ἀνθρώπων εἴρηται, δηλονότι τῶν ἐν τῇ προτέρᾳ ⁵⁸ προ-
 τάσει κεμένων.

Ὑποστροφή ⁵⁹ καὶ ἀποστροφή διαφέρει, ἡ μὲν ἀπο-
 στροφή ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον, οἷον σὺ δὲ τί λί-
 γεις; τί νομοθετεῖς; ἡ δὲ ὑποστροφή ἐπὶ πραγμάτων γί-
 15 νεται τότε, ὅταν ἐγχειρήσω μὲν τὴν ἐννοίαν, εἰτα περι-
 κόψας δι’ ἐπεμβολῆς τινος, ὑποστρέψας ἀναλάβω αὐτήν,
 ὡς καὶ ὁ θεολόγος, καὶ οὐδ’ ὑπ’ αἰσχύνῃς τὰς πανηγύ-
 ρεις φεύγουσιν, εἰτά τινα εἰπὼν μεταξὺ ἐπιστρέφων ἐπά-
 γει· ταύτας δὲ λέγω, ἃς ἡμεῖς ἐπὶ θεραπείᾳ ψυχῆς εὐ-
 20 ρομεν· οὐδέτερον τοίνυν τούτων σεμνότητος σχῆμα, ἀλλὰ
 γοργότητος, οἷον καὶ τὸ, „ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος
 φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται,“ χωρὶς τοῦ· „κἂν μεγάλην
 πόλιν οἰκῶσιν.“ ἐὰν γὰρ ἔχῃ τὴν ἐπεμβολήν, γοργότη-
 τός ἐστιν,

25 μζ. Ἀποστροφή ἐστιν, κ. τ. λ. Vol. V. p. 490. v. 5—10.
 ἡ ὑποστροφή δὲ καλεῖται ὑπ’ ἐνίων καὶ ἐπεμβολῇ, ὡς ἐν
 τῷ ⁶⁰ περὶ τοῦ σταφάνου, „τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος

56 Mon. Ven. Par. 2. εἶναι δοξεῖ, Par. 1. εἶναι om. 57
 c. Aristog. p. 774. — Τὸ γὰρ κἂν μεγ. — προτάσει κεμένων et
 sq. litt. μζ. habet Sicel. 58 Ven. Par. 2: προτέρᾳ. Mon.
 προτέρῳ. Par. 1. ἐτέρᾳ. 59 ὑποστροφή καὶ ἀποστροφή — —
 γοργότητός ἐστιν ex Par. recepi. 60 ὡς ἐν τῷ περὶ τ. στ. [p. 230]
 — — πολέμου Mon. om. Sicel. εἰτα ἡ ὑποστροφή — — — τοῦ

πολέμου," εἶτα ἡ ὑποστροφὴ, „οὐ δι' ἐμέ, οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐπολιτευόμεν πω τότε"· τὸ γὰρ ἐξῆς ἦν, τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου, πρῶτον μὲν ὑμεῖς οὐτῶ διέτασθε καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ πάλιν· ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος· εἶτα ἡ ὑποστροφὴ τὸ, καὶ μεγάλην πόλιν οἰκῶσιν 5 καὶ μικράν· τὸ γὰρ ἐξῆς, ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται· γίνεται δὲ ἡ ἀποστροφὴ μὲν πρὸς πρόσωπον, ἡ ὑποστροφὴ δὲ πρὸς πρᾶγμα. ⁶¹

μὲν. Μακρότερον τῶν κομματικῶν, ὅτε γνωμικόν ἐστιν, οἷον „πέρας" ⁶² μὲν γὰρ ἅπασιν ἐστιν ἀνθρώποις 10 τοῦ βίου ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις ἑαυτὸν καθείρξας τηρεῖ· ὑπερβαίνει γὰρ τὸ μέτρον τοῦ κώλου, ἐπειδὴ γοργὸν καὶ τραχὺν ποιεῖ τὸν λόγον· ἐναντία δὲ σεμνότητος γοργότης. διὰ τοῦτο, φησὶν, ἐστὶν ὅτε, ἀντὶ τοῦ, ὅτε δεῖ ποικιλλεῖν τὸν λόγον. Ἐπειδὴ συνθήκην εἶπεν 15 εἶναι καθαρότητος καὶ εὐκρινείας, τὴν περὶ συγχρίσεως

γὰρ Φωκ. συστάντος πολέμου om. Sch. min. Βούλομαι τὰ δεῖ εἰπεῖν· καὶ ὁ Θουκυδίδης· βούλομαι μὲν εἰπεῖν ἀκινήτως πρὸς τὸ κακόν. Μοὶ δοκεῖ· ἰνδοισμοῦ. Ἡκιστα δὲ αἱ ἀποστροφαὶ· ἔλεγε γὰρ, ἐν τισι σχήμασι καίπωνεῖν τῇ καθαρότητι τὴν σεμνότητα. Οὐ γὰρ ὁμοιον ἦν· χωρὶς τῆς ὑποστροφῆς, ἣτις ἐστὶ, καὶ μεγάλην πόλιν οἰκῶσιν. Ἄπας ὁ τῶν ἀνθρ. βίος· τοῦτο ὑπερβατόν ἐστιν, Ἐκείνως· ἀντὶ τοῦ μὴ διακόπτειν. Ἐργάζεσθαι· ἐπιμβάλλειν καὶ ταῖς ὑποστροφαῖς χρῆσθαι· διαφθείρει γὰρ αὐτῆς τὸ σεμνόν. Κῶλα δὲ σεμνά· βραχία μὲν εἶναι τὰ κῶλα· χωρὶς δὲ ἐπιμβολῆς καὶ ὑποστροφῆς. Τὰ βραχυτέρα φησὶν καὶ παραγράφοντα συντόμως, καθάπερ οἱ ἀφορισμοί. Ὡς περ γὰρ ἀφορισμούς· πολλὴν ἔννοιαν ἐν ὀλίγοις ἔχουσαι περικλείει. Τὸ γὰρ ἀεικλή-
τον· τοῦ Πλάτωνος τοῦτο. Ἐν σεμνότητι κῶλον· ἴσως φησὶ περιστάσεις ποῦς ἐκβιασμένης γένοιτο ἂν καὶ μακρότερον ἐν σεμ-
νότητι κῶλον. 61 Sicel. πράγματα. Tum pergit: Οὐ γὰρ ὁμοιον ἦν οὕτως εἰπεῖν χωρὶς τῆς ὑποστροφῆς, καὶ μεγάλην πόλιν οἰκῶσιν· ἄλλὰ τοῦτο μὲν γοργὸν ἅμα, τὸ διακόψαι κ. τ. λ. Litt. μή. Vol. V, p. 490. v. 16—20. 62 pro cor. p. 258.

μὲν μηδαμῶς φροντίζουσιν, ἱαμβικὴν ⁶³ δὲ καὶ τροχαϊκὴν ἐπὶ πολὺν, διὰ τοῦτο νῦν φησιν, ὅτι κοινωνεῖται μὲν ἢ συνθήκη τῆς σεμνότητος τῇ τῆς καθαρότητος κατὰ τὴν σύγκρισιν, διαφερέτω δὲ κατὰ τοὺς πόδας· ἐνταῦθα ⁶ γὰρ δεῖ μὴ ἱαμβικούς καὶ τροχαίκοις πλεονάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους.

νά. Διονύσιος μὲν ⁶⁴ ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων φησιν, ὅτι ὁ δάκτυλος πάννυ ἐστὶ σεμνός, διὸ καὶ τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον ⁶⁵ ὑπὸ τούτου κοσμεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺν, ¹⁰ καὶ ὁ ἀνάπαιστος σεμνότητα ἔχει πολλήν, ὁ δὲ ἱάμβος, φησιν, οὐκ ἀγεννής, ὁ δὲ τροχαῖος μαλακώτερος καὶ ἀγεννέστερος τούτων ⁶⁶ ὡς πρὸς σεμνότητα καὶ ἀξίωμα ⁶⁷ λόγου, καίτοι τρεῖς βραχείας ἕκαστος ἔχει παίων, ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς παίαντας ἄδοντες ἐχρῶντο αὐτῷ οἱ παλαιοί, ¹⁵ σεμνοὶ δὲ οὗτοι εἰς θεοὺς ἁδόμενοι, διὰ τοῦτο καὶ χρήσιμοι· σπονδειακαὶ τε εἶπεν, ὅτι σεμνὴ ἡ λέξις ἡ διὰ τῶν μακρῶν.

νβ. Τέσσαρες ⁶⁸ εἰσιν οἱ παῖωνες ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν συνεστιῶτες, τῆς μακρᾶς ποτε πρώτης, ²⁰ ποτὲ δευτέρας, ποτὲ δὲ τρίτης καὶ τετάρτης γινομένης, καὶ οὕτω τοὺς πόδας ἀποτελούσης, ὥσπερ ἀπὸ ἐναντίων οἱ ἐπίτριτοι, τέσσαρες ὄντες, ἐκ μιᾶς βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν συνεστήκασιν, πάλιν τῆς βραχείας διὰ τῶν τριῶν μακρῶν πλεκομένης. ἐν δὲ ἡ σπονδειακὴ συνθήκη μᾶλλον ²⁵ ἐπιτρέπει τῇ σεμνότητι διὰ τὸ πλῆθος τῶν μακρῶν, δηλονότι αἱ τροχαῖαι τε καὶ ἄμφω αἱ παιωνικαὶ διὰ τὴν συνέχειαν τῶν βραχειῶν ἀνεπιτήδαιοι. εἰ γὰρ αἱ δακτυλι-

63 ἱαμβικὴν — διὰ τοῦτο Mon. om. 64 μὲν Mon. om. Non invenio hunc locum apud Dion. 65 Mon. τὸ ἡρωϊκὸν οἶον διάμετρον. 66 τούτων Parr. om. Mon. τούτων περ habet. 67 καὶ ἀξίωμα Mon. om. 68 Ven. post litt. μί. Παιωνικαὶ τε καὶ ἔστιν ὅτε ἱαμβικαὶ, σπονδειακαὶ δὲ μᾶλλον. Τέσσαρες εἰσιν οἱ παῖωνες (Mon. παιῶνες) ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν (Mon. τριῶν om.) ββ.

καὶ τε καὶ ἀναπαιστικάι πλείονας ἔχουσι βραχείας, ἀλλ' οὖν διὰ τοῦ φάναι, σπονδειακαὶ δὲ μᾶλλον, ἐδήλωσεν, ὡς ἐπ' ὀλίγον ἐκείναις χρηστέον, καὶ τοῦτο βεβαιότερον⁶⁹ ἐποίησε προσθεῖς, ὡς αἱ ἐξ ἐπιτρίτων ἀρμόδιοι τῷ σεμνῷ λόγῳ, ἐν οἷς μία βραχεῖα διὰ τριῶν ἐστι πλε- 5 πομένη μακρῶν.

νγ'. Ἄξιον⁷⁰ ζητῆσαι, τί δήποτε τὰς ἰωνικάς⁷¹ καὶ τροχαϊκὰς συνθήκας, καίτοι πλείονας ἐχούσας μακράς, ἀνεπιτηδευότερας ἔρησεν εἶναι τῶν παιωνικῶν τῶν πολλὰς βραχείας ἐχουσῶν· φάμεν οὖν, ὅτι ἡ παράθεσις τῶν¹⁰ ἴσων μακρῶν καὶ βραχειῶν ἐν ταῖς ἰωνικαῖς καὶ τροχαϊκαῖς πλέον κλᾶ τὸν ῥυθμὸν, ἥπερ ἡ τῶν πλειόνων βραχειῶν ὁμόχρονος συνθήκη· ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ μείζονος ἰωνικός ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν συνίσταται,⁷² ὁ δὲ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικός ἐκ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν.¹⁵ καὶ γὰρ οὐχ οὕτως τὸ ἐναντίον καθ' ἑαυτὸ πῶς ὄν ἐπίδηλόν ἐστιν, ὥσπερ ὅταν ἔχη παρακείμενον τὸ ἐναντίον· τὸ γὰρ τοι πικρὸν ἢ τὸ μέλαν⁷³ τοῦ γλυκίος καὶ λευκοῦ

69 Mon. βιαιότερον. Ven. Parr. βεβαιότερον. Sch. min. Ἐπι-
 τριτος ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν, οἷον Ἀριστείδης. 70 Par. 1.
 add. ἐστί. Mon. Par. 2. om. Ven. τροχαϊκαὶ μέντοι καὶ ἰωνικαὶ
 ἐναντίαι σεμνότητι· ἄξιον δὲ ζητῆσαι. 71 Mon. ἰωνας.
 72 Mon. Parr. δύο βραχειῶν σαφέστατα γίνεται [Mon. γράφεται]
 omissis συνίσταται, ὁ δὲ ἀπ' ἐλάσσονος — — μακρῶν, quae rece-
 pi ex Ven. 73 Par. 2. μέλι τοῦ γλυκίος καὶ πικροῦ παρακει-
 μένου. Mon. μέλαν τοῦ γλ. καὶ πικροῦ omisso παρακειμένου. re-
 cepti lectionem Par. 1. Par. addit: Ἰωνικός ἀπὸ μείζονος ἐκ δύο
 μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν ἐξάχρονος, οἷον Δημήτριος· ἀπ' ἐλάσσο-
 νος ἐκ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν ἐξάχρονος, οἷον Διομήδης·
 τούτων παράδειγμα τό· ὡς ὁ πρόσθ' ἱππων τανυσθεὶς κεῖτο καὶ
 δίφρου· στίχος τετρασύλλαβος μετρεῖται ἰωνικῶς, αἱ γὰρ δύο συλ-
 λαβαὶ αἱ Πηληϊάδα, (Cod. Πηληϊάδα) μίαν συλλαβὴν ποιοῦσι· τὸ σείων
 μελίην ἐπὶ, καὶ ἴων δὲ ἐστὶν ὁ δεύτερος ὁμοίως, καὶ ὁ μετ' αὐτὸν, οἱ δὲ
 ἄλλοι πόδες τροχαῖοι, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀντίσπαστός [Cod. ἀντίπαιστος]

παρακειμένου μᾶλλον γνωρίζομεν, ἔπερ, εἰ καθ' ἑαυτὸ
ἐκάτερον θεωροῖτο, καὶ τὰς ἱαμβικάς δὲ μᾶλλον τῶν
τροχαϊκῶν ἐν σεμνῷ λόγῳ ἀποδέχεται, ὡς σεμνοτέραν
ἐχοῦσας τὴν βάσιν ἐκείνων· ἡ γὰρ τοι εἰς μακρὰν κα-
5 τάληξις ⁷⁴ σεμνοτέρα τῆς εἰς βραχεΐαν.

νδ'. Ἀβρότεροι ἐξ ἀρχαίου οἱ Ἴωνες ὡς Βακχυλίδης
τε ὁ λυρικός φησιν, ὁ Σιμωνίδου τοῦ μελοποιοῦ ἀδελφι-
δοῦς, τῶν ἀβρ. κ. τ. λ. Vol. V. p. 493. v. 6—17. κεκλασμέ-
νον ⁷⁵ καὶ σεμνότητος ἐναντίον φησίν. συγγενὲς δὲ αὐ-
10 τῷ ⁷⁶ καλεῖ τὸ τροχαϊκόν, ⁷⁷ διότι τῶν ἰωνικῶν ἀμφοτέ-
ρων, ὡς ἔφαμεν, ἐκ δύο μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν συν-
εστῶτων ἐναλλάξ ἀλλήλοις τὸ τροχαϊκόν ἐκ διαιρέσεως αὐ-
τῶν συνίσταται, καὶ ὁμοίως καὶ τοῦτο εὐτελεῖ τὴν βά-
σιν ἔχει.

15 νε'. Ὁ τροχαῖος ⁷⁸ τροχαλὸν ποιεῖ τὸν λόγον, διὸ
τροχαῖος καλεῖται ὁ τρεχόντων ῥυθμὸς, ὡς φησιν Δογ-
γῖνος ὁ φιλολόγος, ὅθεν καὶ ἱαμβος καλεῖται ἀπὸ τοῦ
ἱαμβίζειν, ὃ ἔστι λοιδορεῖν· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν οἱ κωμι-

ἔστιν, οἷα ἱαμβος καὶ τροχαῖος, ὡς τὸ Ἰώσηπος. Sch. min. Σεῖων' ἰστίον, ὅτι ἡ δα συλλαβὴ κοινὴ ἔστιν, οὐ γὰρ ἐκτείνει τὸ α, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔληξεν εἰς μίρος λόγου, ἀντὶ κοινῆς εἴληπται. Συζυγίας καλεῖ τὰς τέτταρας συλλαβάς. Ἰθυφαλλικόν λέγεται τροχαϊκόν μέτρον, ἀναμειγμένους ἔχον τοὺς ἱάμβους, ἀδόμενον ἐπὶ Διονύσῳ. 74 Mon. κατὰληξιν σεμνοτέραν. Parr. Ven. κατὰληξις σεμνοτέρα. Post βραχεΐαν Ven. Ἐπὶ τὸ ἰωνικόν τε καὶ συγγενὲς τούτῳ τροχαϊκόν. 75 Mon. κατεκλασμένον Par. 2. κεκλασμένον. Par. 1. κεκλασμένον. cfr. Demetr. de elocut. p. 193. 76 Sch. min. τῷ ἀπὸ μείζονος. 77 Mon. τροχαϊκόν αὐτῶν ἐκ διαιρ. αὐτῶν συνίσταται ἐναλλάξ ἀλλήλοις, διότι τῶν ἰωνικῶν — — συνεστῶτων, ὁμοίως. Supplevi ex Parr. et Ven. 78 Sch. min. Ὁ τροχαῖος συνίσταται ἐκ μακρᾶς καὶ βραχεΐας, οἷον δῆμος. — Ὁ τροχαῖος κατεσπουδασμένον ἐποίησε τὸν λόγον καὶ ἐπιτάχυνε σεμνῶς καὶ τάξει προϊόντι.

κοί, οἱ τῷ ἱάμβῳ χρησάμενοι· ἐπεὶ οὖν καὶ οἱ τρέχοντες καὶ ὑβρίζοντες σπουδῇ τοῦτο ποιοῦσιν, οὐ δεῖ ἐν σεμνότητι χρησθαι τούτοις, τροχαίῳ καὶ τῷ συγγενεῖ αὐτῷ ἰωνικῷ οὐδὲ ἱαμβικῷ ἐπιπολύ.

νς'. Περὶ τῶν ποδῶν σμικρολογεῖσθαι γραμματικῆς 5 ἔρεσχέλιας ἔργον. διὸ καὶ παραιτούμεθα τοῦτο ποιεῖν, ἀρκοῦμενοι τοῖς τοῦ τεχνικοῦ παρακλεύμασι· καὶ αὐτὸς γὰρ παραιτησάμενος περὶ τῶν τοιούτων ῥαυφθεῖν, ἅπερ συντελεῖ τῇ πραγματείᾳ, ταῦτα παρέλαβεν· οὐ γὰρ λέγει, πόσας μὲν ἔχει μακράς, πόσας δὲ βραχείας 10 ὁ παίων ἢ ὁ ἐπίτριτος, ὡς γὰρ πρὸς εἰδότας διαλέγεται, καὶ τῆς τῶν γραμματικῶν ἀπαλλαγέντας ἐνοχλήσεως· λέγει δὲ τόνδε καὶ τόνδε συντελεῖν 1 πρὸς τὴν σεμνὴν συνθήκην, καὶ τοῦτο δῆλον πεποίηκεν ἐκ τῆς τῶν στίχων παραθέσεως οἷον· 2

Σίῳν Πηλιάδα μέλιαν κατὰ δεξιὸν ὦμον.

διέφθειρε γὰρ τὸ ἔπος ἀπὸ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν λέξεων ὁ ἀπὸ τοῦ δακτυλικοῦ πρὸς ἰωνικόν τε καὶ τὸ συγγενὲς τῷ ἰωνικῷ τροχαϊκῷ αὐτὸ μεθαρμόσας, 3 οἷον·

Σίῳν μέλιν Πηλιάδα δεξιὸν κατ' ὦμον. 4

δύο γὰρ εἰσιν ἐνταῦθα ἰωνικαὶ συζυγαί, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ ἰθύφαλλον καλούμενον μέτρον, ἐκ τριῶν συγχείμενον τροχαίων, δι' ὧν κέχλασται πᾶς ὁ ῥυθμὸς βιασθεὶς πρὸς τὸ ἐναντίον ἐλθεῖν δακτυλικοῦ καὶ σεμνό- 25 τητος.

νς'. Ἐν τῷ 5 περὶ μέτρων φησὶν ὁ Ἡφαιστίων, ὅτι συγγένεια γίνεται μέτρου πρὸς μέτρον τριχῶς, κατὰ ἀφαιρέσιν, κατὰ πρόσθεσιν, οἷον ἐὰν ἀφέλῃς 6 τοῦ, μῆ- νιν ἄειδε θεᾷ, τὴν πρώτην συλλαβὴν, ποιεῖς ἀντὶ δακτυλικοῦ μέτρου ἀναπαιστικόν· οὕτως οὖν καὶ τὸ ἰωνικόν 30

1 Mon. συντελεῖν. 2 Il. X. 133. 3 i. e. Sotades in Iliade, vide Hephaest. p. 21. Gaisf. 4 Par. κατὰ ὦμον. 5 ἐν τῷ περὶ μέτρων Mon. om. 6 Mon. ἀφίλη τις.

ἀπὸ μείζονος συγγενές ἐστι τῷ τροχαϊκῷ κατὰ μεταίθε-
σιν· τοῦ γὰρ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος ἐκ μακρῶν δύο ⁷ καὶ
βραχειῶν ὄντος, ἔξεστι μεταθεῖναι καὶ ποιῆσαι διτρο-
χαῖον ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας·
⁸ ἰωνικοὶ δὲ καλοῦνται, ἐπεὶδὴ Ἰώνων εἰσὶν εὖρημα μαλα-
κὸν τὸ μέτρον καὶ τρυφερώτατον, ⁹ ᾧ καὶ Σωτᾶδης ἐχρή-
σατο, ὡς φησιν Λογγίνος.

νῆ. Τὸ τροχαϊκὸν ⁹ μέτρον οὕτως ὠνόμασται διὰ τὸ
πρὸς Διονυσιακὰς τινὰς ἀρμόδιον εἶναι χορείας, ὥπερ ὁ
¹⁰ ἰθυφαλλὸς ἀνέιται, συμβολικῶς τὴν γόνιμον περὶ πάντα
μέρη τοῦ κόσμου δημιουργίαν τοῦ θεοῦ σημαίνων· καὶ
μέλη δὲ τινὰ ἐκάλουν ἰθυφαλλικὰ εὐφημίας περιέχοντα
τοῦ θεοῦ, οἷα καὶ Ἀρχιλόχος γεγράφηκεν.

νθ'. Ἐπίμικτον ¹⁰ καλεῖ τὸ ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου
¹¹ πεπλεγμένον· τοιοῦτόν ἐστι τὸ ¹²

Λιματοείσης κόνιος διδραγμῖνος, βιβραχῆς·
κακᾶϊνο δὲ, ὅπερ Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνο-
μάτων ¹³ διαλύσας φησὶν·

Ἄλλ' ἔχον, ¹³ ὥστε γυνὴ χερῆτις τάλαντ' ἀληθῆς,
²⁰ Ἥ τις εἶπ' ἰόν ἀμφὶ καὶ σταθμὸν ἔχουσ' ἀνέλκει,
Ἰσάζουσι' ἵνα παισὶν ἀεικία ἤρριτο μισθόν.

ἐπὶ τινος τῶν οἰκείων ποδῶν τῇ σεμνότητι, δακτύλου,
σπονδείου, ἐπιτρίτου. ¹⁴

ξά. Ἰστίον, ὅτι καθὸ μὲν ἐπίμικτον τροχαϊκὸν εἶπεν,
²⁵ ἥμαρτεν Ἐρμιογένης· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τοῦτο γενέσθαι·
καθὸ δὲ τροχαϊκόν, σαφῶς δηλοῖ, ὡς γραφικὸν γέγονε
πατῆ-

7 Par. 1. ἐκ μακρῶν καὶ δύο βραχειῶν. recepta lectio est in
Mon. et Par. 2. 8 Parr. τρυφερώτερον. 9 Ven. post litt.
νθ'. Καὶ μετὰ ταύτας τὸ ἰθυφαλλικόν. 10 Ven. Εἰ γὰρ μετα-
θεῖς τὰς λέξεις, ποιήσεις αὐτὸ τροχαϊκὸν ἐπίμικτον· ἐπίμικτον δὲ
καλεῖται τὸ ἐκ τροχαϊκοῦ κ. ἰ. πεπλ. τοιοῦτον γὰρ ἐστι. 11 Pl.
II. 485. 12 p. 48. Schaeff. 13 Pl. M. 433. 14 Litt. ξ.
vide Vol. V. p. 493. v. 17. — p. 494. v. 10.

πταῖσμα, συγκέχεται γὰρ τὸ μέτρον· δαί οὖν ἄνευ προσθήκης καὶ ἀφαιρέσεως μεθαρμόσαι τὰ ἔπη οὕτως·

Ἦς ὁ πρόσθ' ἔππων ταυσαυτὶς κῆτο καὶ δῖφρον.

ὁ δὲ δεύτερος κατὰ μὲν Λογγῖνόν ἐστι χοριαμβικός, ὥς καὶ ἐνταῦθα κεῖται· καὶ τοῦτο δὲ γραφικόν ἐστι πταῖσμα· δὲ οὖν οὕτως μεθαρμόσαι·

Αἱματοΐσεως κόνιος διδρυγμένος βιβρυχῶς.

ἔστι γὰρ τροχαῖκόν τρίμετρον ἀκατάληκτον, καὶ ἡρωϊκὸς δὲ ἐστὶν ὁ στίχος· ταῦτα Σωτάδου φησὶ Διονύσιος ¹⁵ εἶναι, καὶ ἰωνικὰ δὲ λέγεται αὐτά· ἀλλὰ τιθεῖς ¹⁶ ὁ Ἐρ-10 μογένης πρὸς τὸ χρησίμῳ ἴσως ἑαυτῷ διέφθειρε καὶ τὸ μέτρον καὶ τὴν φράσιν· ἀλλὰ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς βιβλίοις ἡ χρῆσις συγκέχεται· οὕτως οὖν ἀκουστέον·

Οἱ μὲν ἐπ' ἄκραις πυραῖσι νέκυες ἔκκιντο γῆς ἐπὶ ξύλης.

τροχαῖκόν· τετράμετρος δ' ἐστὶ βραχυκατάληκτος οὗτος· ¹⁷

Ὁρσυνὰ τεῖχη προλιπόντες, καὶ ἑρταυνῆν ἦβην.

λείπει γὰρ ὅλος πούς· ὁ δὲ στίχος ὁ τρίτος τροχαῖκός ἀκατάληκτος οὗτος·

Καὶ καλὸν ἡλίου πρόσωπον. ¹⁷

ἔβ'. Τίς μὲν ¹⁸ ἡ ἐν τοῖς μέτροις κατάληξις ἐδοι, καὶ 20 ἀνωτέρω εἴρηται· καταληκτικὰ δὲ καλοῦσιν οἱ τεχνικοὶ

15 De comp. verb. p. 50. Schaeff. 16 Mon. τιθεῖς. Par. 2. τιθεῖς. 17 Schol. min. ἄλλης ἰδέας οὐ σιμνῆς ἐστι τοῦτο.

Ἔσται τετράμετρον· χοριαμβικὸν δηλονότι. Οἰκείων ποδῶν· δακτύλου, σπονδείου, ἐπιτρίτου. Τῇ σιμνότητι· ἡ εἰς δάκτυλον δηλονότι ἢ εἰς σπονδεῖον. Καταλήξεως τὸ τέλος τοῦ κόλον. Ἀρπασθῆ· γοργὸς γίνηται. Ἐῖς ὄνομα καταλήγη· τί ποτε ἐστίν, ὃ πρὸς τοὺς ἑμοὺς πεπόνθατε λόγους, ἰδοὺ τὸ λόγος ὄνομά ἐστι. Τὸν ἀγῶνα· ἐπὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀγών. ib. ἀνθρωπότης γὰρ εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα ἢ βάσις καὶ οὐκ ἐπιτρίτευσις συλλαβῇ. Δισπονδείους ἐκ τιτάρων μακρῶν, οἷον Ἡρακλείδης. Ἀντίσπαστός [Cod. ἀντίπαιστος] ἐστὶ τὸ διοικεῖται. Ἀνὰ παντοῖς καταλήγοι· ὥς τὸ, τὸν Φαραὶ τὸν πικρὸν δεσπότην. 18 Ven. post litt. γδ'. Χωρὶς μίντοι καταλήξεως· τίς μὲν γὰρ ἡ ἐντ. μ. Post hanc litt. Rhetor. VII. 2.

μέτρα τὰ μὴ εἰς τελείους καταλήγοντα, ὧν ἐπώνυμον τὸ μέτρον ἐστίν, ἢ τελείας συζυγίας ποδῶν, ἐξ ὧν ἐκείνο τὸ μέτρον συνέστηκεν· ὅθεν καὶ τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον καταληκτικὸν καλοῦσιν, ὅταν εἰς τροχαῖον καταλήγη, ὃς
 6 βραχεῖα μιᾷ ἐλάττων ἐστὶ τοῦ δακτύλου· ὅταν μέντοι εἰς δάκτυλον καταλήγη, ὡς τό· „οὗς τέκετο Ῥέα,“ ¹⁹ καὶ „ἀνδρόμεα χρέα,“ ²⁰ τότε ἀκατάληκτον αὐτὸ προσαγορεύουσιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ἢ διποδῶν ποδιζομένων μέτρων, ὅταν ἡ τελευταία συζυγία τῶν
 10 ποδῶν εἰς ἓνα πόδα καὶ συλλαβὴν ἀντὶ δύο ποδῶν καταλήγη, καταληκτικὸν φασιν· ὅταν δὲ εἰς τοὺς δύο τελείους ἀπαρτίξη πόδας, ἢ τετράμετρον ἢ τρίμετρον ἢ δίμετρον ἀκατάληκτον καλοῦσιν.

ἐγ'. Βεβηκότα λέγει ῥυθμὸν, ὅταν ἡ τελευταία λέξις
 15 τρισύλλαβος ἢ καὶ μακρὰς ἔχη δύο ἢ τρεῖς· ἀπηρτίσθη γὰρ εἰς τὸν ἀγῶνα ἡ βάσις καὶ οὐκ ἐπερίτευσε συλλαβή.

ξδ'. Σεμνή γὰρ ἡ κατάληξις ἢ καὶ τροχαϊκή, ἐπειδὴ ἔσχεν ἐν τῷ τέλει στοιχεῖα μάλιστα κατὰ τὴν ἐκχορὰν
 20 διαγκυῶντα τὸ στόμα, τὸ α καὶ τὸ ω· γένοιτο δ' ἂν διαφερόντως κατὰ τὴν βάσιν σεμνὸς ὁ ῥυθμὸς, εἰ ἡ ἀνάπαυσις καταλήγοι τοῖς αὐτοῖς πλατέσι στοιχείοις, καθὰ καὶ ἐν τοῖς φθάσασιν ἔδειξε· δηλὸν οὖν ἐντεῦθεν, ὅποιον εἶναι δεῖ τὸν ῥυθμὸν· πλὴν ἰστέον, ὅτι εἰ καὶ δι'
 25 ὅλων ἐπιτρίτων ἢ δακτυλικῶν ἢ τινων τοιούτων ὁ λόγος συντεθείη, αἱ δὲ ἀναπαύσεις μὴ καταλήγοιεν οὕτως, ὥς καὶ τὰ ἐφεξῆς ἔχειν τοὺς οἰκείους πόδας τῇ σεμνότητι, οἱ ῥυθμοὶ οὐκέτι γίνονται σεμνοί· τοῦτο δὲ ἐπὶ πάσης ²¹ δεῖ παραφυλάττειν ἰδέας, ὅπως μὴ κατὰ τὴν ἀνάπαυσιν διαμαρτόντες καὶ τοὺς ῥυθμοὺς συγχέωμεν, καὶ τὴν πᾶσαν διασκευὴν τοῦ λόγου συσχιᾶσωμεν, καὶ ἢ καλῶς

teram Cod. transit ad. caput περὶ τραχύτητος. 19 ll. ο. 187.

20 Od. ι. 347. 21 Mon. ἐπίσης.

συντελειοθεῖσα· καθὰ γὰρ προείρηται, τῇ ἀναπαύσει πα-
ρατείνεται μόλις ἢ αἰσθησις τοῦ ἀκούοντος· τὰ γὰρ μέσα
λανθάνει τὸν τοιοῦτον ῥύθον ²² λεγόμενα.

ξί. Τέσσαρες γὰρ εἰσιν ἐπίτριτοι, ἕκαστος δὲ τρεῖς
ἔχει μακρὰς καὶ μίαν βραχεῖαν, ἀλλ' ὃ γε τελευταῖος ⁵
ἐκ μιᾶς βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν· οὐδεὶς οὖν, φησὶν,
εἰς βραχεῖαν καταλῆγειν, διὸ παροπτέον τὸν τέταρτον
ἐπίτριτον· ἐν ᾧ δὲ κεῖται πρῶτος ἐπίτριτος, καὶ σεμνὴ
ἡ κατάληξις διὰ τὰς τρεῖς μακρὰς. ²³

Τοῦτο τὸ, ²⁴ ὡς ὁ πρόσθ' ἔππων, χοριαμβικόν ἐστι ¹⁰
καὶ τροχαϊκόν· οὐ γὰρ γίνεται τὸ τροχαϊκόν ἐπίμικτον·
ὁ δὲ χοριαμβος σύγκεται ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν
καὶ μακρᾶς, ὡς ὁ δεῦτερος στίχος· ἀλλὰ πρῶτον εἰπω-
μεν τὸν πρῶτον·

Ὡς ὁ πρόσθ' ἔππων τανυσθαῖς κῆτο καὶ δίφρον.

15

τετράμετρον γὰρ ἐστὶ τὸ μέτρον τοῦτο, καὶ τέσσαρας
συζυγίας ἔχει, καὶ ἡ μὲν πρώτη συζυγία χοριαμβεῖος
ἐστὶ, καθὼς ἐστίξαμεν, ἡ δὲ δευτέρα τροχαϊκόν ἐπίμι-
κτον, ἡ τρίτη τροχαϊκόν καὶ καθαρόν, ἡ τετάρτη συλ-
λαβὴ ἐστὶν ἀντὶ ποδὸς, καὶ λέγεται κατάληξις· οὐκοῦν ²⁰
χοριαμβικόν ἐστὶ τετράμετρον καταληκτικόν· εἰ δὲ τρο-
χαϊκόν ἐπίμικτον, οὐδὲν ἄτοπον· τέως δὲ ἐν τῇ τέχνῃ
τοῦτο οὐ μεμαθήκαμεν. Ὁ δεῦτερος στίχος χοριαμβι-
κός ἐστιν· αἰματόεις, χορεῖος· σης κόντιος, ἄλλος
χορεῖος· δεδραγμένος, ἐπίτριτος τρίτος, ὅτι δέχεται ²⁵
τὸ χοριαμβικόν τὸν πόδα τοῦτον· βεβρυχῶς, καὶ αὐ-
τῇ ἡ συζυγία ἐπίτριτός ἐστι καταληκτικός, συλλαβῆς λει-
πούσης· ἐστὶ δὲ τοῦτο ὁμοίως τετράμετρον ²⁵ καταλη-
κτικόν.

²² Mon. *ῥόδην*. etiam in Par. 2. manu prima scriptum
fuit *ῥόδην*, sed correctum est. Par. 1. *ῥύδην*. ²³ μακρὰς
Mon. om. ²⁴ Haec et sqq. usque ad litt. ξς'. ex Parr. re-
cepi. — Il. II. 485. ²⁵ Par. 1. *τετραμμένον*. Par. 2. *τετρά-*

Θί μὲν ἐπ' ἄκραισι πυραΐς. Καὶ τοῦτο χοριαμβικόν ἐστιν ἐπίμικτον, μετὰ τροχαίων, λέγεται δὲ ἐπίμικτον, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μικτόν· ἐπίμικτον μὲν, ὅταν στίχος ἀπὸ χοριάμβου ἐστὶ καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας, τουτ-
 5 ἐστὶν ἀντίσπαστος, ²⁶ ὡς Ἰώσηπος· μικτόν δὲ, ὡς Ὀ-
 ριγένης, διότι ὁ χορεῖος ὁ ποῦς μικτός ἐστιν ἐκ τροχαίου
 καὶ ἱάμβου· ἐπίμικτον δὲ εἶπε, διότι γίνεται καὶ καθα-
 ρόν· καθαρὸν μὲν, ὡς τοῦτο,

Ἐκ Κυθρείας ἐπιπνύει ὄργμα λευκωλόνον.

10 ἐπίμικτον δὲ τοῦτο·

Δακρυόισσά τε φίλησεν αἰχμήν.

Τούτους τοὺς πόδας δέχεται ἡ σεμνότης· σπονδεῖον,
 δάκτυλον, ἀνάπαιστον, κρητικόν, τὸν ἔχοντα τρεῖς μα-
 15 νας ὧν οἱ κανόνες οὗτοι· πρῶτος ἐπίτριτος ἴων, δεχόμενος
 μίαν βραχεῖαν, καὶ τὰς ἑτέρας μακρὰς κατὰ τὴν λέξιν τῶν
 πολλῶν ἀλλαττομένης καὶ τῆς βραχείας, ὁ δεύτερος Ἡ-
 ρακλείδης, ὁ τρίτος Δημοσθένης, ὁ τέταρτος Κωνσταν-
 τίνος· τῶν δὲ παιῶνων ὁ πρῶτος Γρηγόριος, ὁ δεύτερος
 20 Γεώργιος, ὁ τρίτος Θεόδωρος, ὁ τέταρτος Θεοφάνης· ὁ
 κρητικὸς Ἀτρείδης.

Περὶ διαφορᾶς μέτρων.

Τρισύλλαβα ὀκτώ· ὁ δάκτυλος ἐκ μακρᾶς καὶ δύο
 βραχειῶν τετράχρονος, οἷον ἥλιος· ἀνάπαιστος ἐκ δύο
 25 βραχειῶν καὶ μακρᾶς τετράχρονος, οἷον πολέμῳ· ἀμφί-
 μακρος ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς πεντάχρονος,
 οἷον ἡγεμῶν· ἀμφίβραχς ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ
 βραχείας τετράχρονος, οἷον βοηθός· βακχεῖος ἐκ βρα-
 χείας καὶ δύο μακρῶν πεντάχρονος· οἷον νοήμων· παλιμ-
 30 βάκχειος ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας πεντάχρονος, οἷον
 Ἡφαιστος· χορεῖος ἐκ τριῶν βραχειῶν τρίχρονος, οἷον

μετρον. - 26 Pat. ἀντίπαιστος. εστ. ἀντίσπαστος.

Ἑλενος· μολοττός ἐκ τριῶν μακρῶν, ἐξάχρονος, οἷον Ἡ-
 ρῳδης. Τετρασύλλαβα ἑκαίδεκα· προκλεισματικούς ἐκ
 τεσσάρων βραχειῶν τετράχρονος, οἷον φιλόσοφος· παίων
 πρῶτος ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν πεντάχρονος, οἷον
 Στησίχορος· παίων δεύτερος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ 5
 δύο βραχειῶν πεντάχρονος, οἷον ἐπιίγετε· ἰωνικός ἀπὸ
 μείζονος ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχειῶν δύο ἐξάχρονος, οἷον
 Δημήτριος· ἰωνικός ἀπ' ἐλάσσονος ἐκ δύο βραχειῶν καὶ
 δύο μακρῶν ἐξάχρονος, οἷον Ἀλέξανδρος· διτάμβος ἐκ
 βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἐξάχρο- 10
 νος, οἷον Ἀνσχεῖων· διτροχαῖος ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας
 καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας ἐξάχρονος, οἷον Ἀρχέδημος·
 ἐπίτριτος πρῶτος ἐκ βραχείας καὶ τριῶν βραχειῶν, ἐπτά-
 χρονος, οἷον Ἀριστείδης· ἐπίτριτος δεύτερος ἐκ μακρᾶς
 καὶ βραχείας καὶ δύο μακρῶν ἐπτάχρονος, οἷον Εὐρυνμή- 15
 δης· ἐπίτριτος τρίτος ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας καὶ
 μακρᾶς ἐπτάχρονος, οἷον Δημοσθένης· ἐπίτριτος τέταρτος
 ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας ἐπτάχρονος, οἷον Καλλι-
 ξενος· δισπόνδειος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν ὀκτάχρονος,
 οἷον Ἡρακλείδης. Δισύλλαβα, σπονδαῖος ἐκ δύο μακρῶν, 20
 οἷον ἀρχή· ἱάμβος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, οἷον ἀήρ·
 τροχαῖος ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, οἷον οὐλος· πυρρή-
 χιος 27 ἐκ δύο βραχειῶν, οἷον λόγος.

Πόδες εἰσὶν εἰς τὸ κῶλον ἢ τὸ κόμμα ἑπτακαίδεκα·
 δισύλλαβοι τρεῖς· σπονδαῖος ἐκ δύο μακρῶν, τετράχρο- 25
 νος, οἷον Ἡρῇ· ἱάμβος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, τρι-
 χρονος, οἷον Σόλων· τροχαῖος ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας
 τριχρονος, οἷον δῆμος. Τρισύλλαβοι ἕξ· δάκτυλος ἐκ μα-
 κρᾶς καὶ δύο βραχειῶν τετράχρονος, οἷον ἥλιος· ἀνά-
 παιστος ἐκ δύο βραχειῶν καὶ μακρᾶς τετράχρονος, οἷον 30
 πολέμφ· βακχεῖος ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν πεντά-
 χρονος, οἷον νοήμων· παλιμβάκχιος ἐκ δύο μακρῶν καὶ

27 Pag. περὶχρος. et v. 32. παλιβάχχ.

βραχείας πεντάχρονος, οἷον Ἡφαιστος· ἀμφίμακρος ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς πεντάχρονος, οἷον ἡγεμῶν· ἀμφίβραχυς ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας τετράχρονος, οἷον ὄνησις. Τετρασύλλαβοι ὀκτώ· παίων
 5 πρῶτος ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν πεντάχρονος, οἷον Στησίχορος· παίων δεύτερος ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς πεντάχρονος, οἷον Ἐπιγένης· ἰωνικός ἀπ' ἐλάσσονος ἐκ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν ἑξαχρονος, οἷον Διομήδης· ἐπίτριτος πρῶτος ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν
 10 ἑπτάχρονος, οἷον Ἀριστείδης· ἐπίτριτος δεύτερος ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ δύο μακρῶν ἑπτάχρονος, οἷον Εὐρυμίδων· ἐπίτριτος τρίτος ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς ἑπτάχρονος, οἷον Δημοσθένης· διταμβος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἑπτάχρο-
 15 νος, οἷον Ἀνακρέων· δισπόνδειος ἐκ τεσσάρων μακρῶν, οἷον Ἡρακλείδης.

ξς'. Ὁ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· πόδας προεῖπεν ἀρμόττοντας τῇ σεμνότητι ὑπάρχειν τοὺς ἐπιτρίτους, τὸν σπονδεῖον, τὸν δάκτυλον, καὶ τοὺς προειρημένους· δεῖ οὖν,
 20 φησὶν, εἰς τοὺς μακροκαταλήκτους ἀναπαύειν καὶ ἰστάσθαι τὸν λόγον καὶ μετὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ προτέρου κώλου ἄρχεισθαι καὶ ἄλλου κώλου ἐκ τῶν ἀρμοττόντων τῇ σεμνότητι ποδῶν, οἷον δακτύλων ἢ σπονδειῶν, ὥς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος ²⁸ εἰπών, „φύσει
 25 καὶ νόμοις διοικεῖται.“ καὶ ἀναπαύσας τὸ κῶλον ἐπιτρίτῳ ποδὶ ἤρξατο ἄλλου κώλου ἀπὸ σπονδείου, οἷον· „τύντων δ' ἢ μὲν φύσις, ἂν ἢ πονηρὰ, πολλάκις φαῦλον βούλεται, διόπερ τοὺς τοιούτους πλείστα ἑξαμαρτάνοντας εὐρήσετε, οἱ δὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέ-
 30 ρον βούλονται.“

²⁸ p. 774.

C a p. VII.

Περὶ τραχύτητος

α. Μετὰ τὸν περὶ σεμνότητος λόγον ἀναγκαῖον εἰπεῖν καὶ περὶ τραχύτητος· ποιεῖ γὰρ καὶ αὕτη μέγεθος λόγου καὶ ὄγκον, ἥτις καὶ καθ' ἑαυτὴν θεωρεῖται, καθὰ καὶ ἡ σεμνότης, πλὴν ὥσπερ καὶ ἡ λαμπρότης ἐτέρᾳ τινὶ τῶν 5 ἰδεῶν υποβεβηκέναι δοκεῖ.

β. Ἄξιον ¹ ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν δευτέραν κατὰ τάξιν τῶν ἰδεῶν τῶν ποιουσῶν τὸ μέγεθος τὴν περιβολὴν εἰπὼν οὐχὶ δευτέραν αὐτῆς καὶ τὴν διδασκαλίαν εἶπε· ² λέγομεν οὖν, ὅτι αὐτὸς ἀνωτέρω φησὶν, ὅτι οὐχ 10 οἶόν τε αὐτὴν σαφῶς γινῶναι τὸν μὴ πρότερον γνόντα, τί τραχύτης καὶ τί λαμπρότης καὶ τὰ ἐξῆς.

γ. Ἀμφω γὰρ, ἥ τε τραχύτης καὶ ἡ λαμπρότης καὶ τὰ ἐξῆς, τὴν ἀκμὴν ἀπεργάζονται, οὐ μὴν ἅπασι γε, δι' ὧν γίνονται, υποβεβήκασι, ἐννοία, μεθόδῳ, λέξει καὶ 15 τοῖς λοιποῖς· διὰ δὲ καὶ χωρὶς ἐκάστην αὐτῶν τέθεικεν.

δ. Εἰ γὰρ κατὰ πάντα τῆς ἀκμῆς ἦσαν ἀπεργαστικά, εἰ καὶ μηδὲν εἶχον ἴδιον, τί τὸ κωλύον ὑπὸ τὴν ἀκμὴν αὐτὰς ἀγαγεῖν, καθὰ τὴν καθαρότητα καὶ τὴν εὐκρίνειαν ὑπὸ τὴν σαφήνειαν; ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ³ καθ' 20

¹ Ἄξιον ζητῆσαι, Sicel., in quo est litt. β., om. Schol. min. Καθ' ἑαυτάς· χωρὶς ἐτέρας ἰδίας, διηρημένως. Ἐργαστικά· ἀποτελοῦσι ταύτην. Ὑποβεβηκυῖαι· ὥσαντι δὲ αὐτῆς οὔσαι. Ἐν ἅπασιν· οὐ διὰ πάντων τῶν μερῶν. ib. ὅτι ἡ τραχύτης ἐννοία καὶ λέξει ὑποβέβηκε τῆς ἀκμῆς, ἡ δὲ λαμπρότης σχήμασι καὶ κώλοις. Περὶ ἐκάστης λέγομεν αὐτῶν· τῆς τραχύτητος δηλονότι καὶ τῆς ἀκμῆς. Διὰ τούτων. τῆς τραχύτητος καὶ λαμπρότητος. Ὁ γὰρ τραχύς λόγος· γίνεται γὰρ, ὅταν τις τοῖς δικασταῖς ἐπιτιμῇ. ² Sicel. ποιεῖται, λέγει οὖν τὴν λύσειν τῆς ἀπορίας ἀνωτέρω αὐτὸς, ὅτι οὐχ οἶόν τε κ. τ. λ. ³ καὶ Mon. om. est in Parr.

ἑαυτὰς θεωροῦνται, καὶ τινὰ τὴν ἀρχὴν ἔχουσιν, ἃ ⁴
τὴν ἀκμὴν οὐ ποιεῖ, διὰ τοῦτο χωρίσας αὐτὰς ἰδίᾳ περὶ
ἐκάστης διδάσκει· ἐν γὰρ τῷ περὶ σαφηνείας λόγῳ οὐ-
δὲν τῶν ποιοῦντων εὐχρίνειαν ἢ καθαρότητα τῆς σαφη-
5 νείας ἀλλότριον. διὰ δὴ καὶ προθεῖς αὐτὴν ἐκ τούτων
ἔφη γίνεσθαι τὸν σαφῆ λόγον· ἐνταῦθα δὲ τινὰ μὲν τῆς
τραχύτητος καὶ πάλιν αὐτῆς λαμπρότητος ποιεῖ τὴν
ἀκμὴν, τινὰ δὲ οὐ· διὰ δὴ καὶ περὶ ἐκάστης ἰδίᾳ λέγειν
ἀνάγκη, ἅτε μὴ κατὰ πάντα συμφερομένων τῇ ἀκμῇ·
10 πολλὴν ⁵ ποιεῖ τὴν ἀκμὴν οὐ μόνον λαμπρότης καὶ τρα-
χύτης, ἀλλ' ἤδη καὶ διὰ τινων γίνεται τῶν τῆς σφοδρό-
τητος ἰδίων, ὡς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς ἀποδείξομεν λόγῳ.

ἔ. Ποιεῖ, φησιν, ἀκμὴν καὶ σφοδρότης, ἣν παραλέ-
λοιπεν ἐν τοῖς φθάσασιν, ἅτε κατὰ γε ἐνίοις ταῦτόν
15 δοκούσης εἶναι τῇ τραχύτητι, πολλὴ γὰρ αὐτῆς ἡ συγ-
γένεια, καὶ προϊόντος τοῦ λόγου ἔσται φανερώτερον·
λίξει γὰρ τὴν διάκρισιν αὐτῶν μικρῷ ὕστερον ὁ τε-
χνικός.

ς. Γλυκύτης ⁶ καὶ ἡδονή, τουτέστιν ἡ ὥρα τοῦ λό-
20 γου, ἐπιτάσεις εἰς τῆς ἀφελείας, ἡ δὲ ἀφέλεια ὑπὸ γε-

4 Mon. καὶ τὴν ἀκμὴν ποιεῖ. Par. 2. ἃ τὴν ἀκμὴν ποιεῖ.
Par. 1. ἃ τ. ἀ. οὐ ποιεῖ. 5 Par. 1. πολλήν, Par. 2. πλὴν ποιεῖ
τὴν ἀ. Mon. πλὴν ποιεῖν ἀκμὴν. Sch. min. Ἐν τῷ περὶ ἀφε-
λείας· τὴν ἀφελείαν ποιεῖ μὲν ὡς γένος, ποιεῖ δὲ ὡς ὑποβεβηκυῖ-
αν ἑτέρα παραδίδωσιν. Μειζόνων προσώπων· ἑλάττω γὰρ
ὦν ὁ Δημοσθένης τοῦ δήμου ἀτιμάζει αὐτούς. Τὸν ἐγκύφαλον·
ἐν τῷ περὶ Ἀλυσίου ἐν τῷ τέλει, Μανδραγόραν· ἐν τῷ κατὰ
Φιλίππου τετάκτω· βοτάνης δὲ εἶδος ναρκωτικῆς ὁ μανδραγόρας.
Ἐοίκαμεν ἀνθρώποις· οἶον βεβακχευμένοι τε καὶ παρὰ φρονες.
Τῆς βουλῆς· δώδεκα δικασταὶ ἦσαν τῆς βουλῆς οἱ Ἀρισπαγῖται.
Ἀριστογείτων τῶν Ἀρπαλίων χρημάτων λαβὼν τι ἡθροώθη, ὃ
δὲ Δημοσθένης ἔφυγεν. Προσθήκης· ἵσον τὸ προσθήκη τῷ παρὰ
τῷ Πλούτῳ περιτρίψομαι [legendum videtur περίφημα ex 1 Cor. IV.
13.] ὡς ἔφει. 6 Litt. ς. exstat in Sicel,

νικήν ιδεάν ἀνάγεται, τὴν καλουμένην ἡθος, ἣν πέμπτην τάττει τῶν πᾶσων ιδεῶν οὐσῶν ἑπτά. 7.

Ἡ μὲν ἐπιστολὴ περὶ ἀφείσεως ἐπιγέγραπται, ἐν ᾗ γέγραπται, ὅτε Ἀριστογείτων μὲν ἀφείθη, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφυγε γὰρ ἐπὶ τοῖς Ἀρπαλείοις χρήμασιν· ἐπιγρά- 5 φεται δὲ καὶ περὶ τῶν Λυκούργου παίδων· ὁ δὲ νοῦς, εἰ δὲ ἐνθυμεῖσθε τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν, ἀναμνησθέντες, ὅτι Ἀριστογείτονα ⁸ ἐκρίνατε ἀφειθῆναι, ἐγκαλῦψασθε.

θ'. Ἐπιδὴ οὐκ εἶπεν, ὑμεῖς τὸ ⁹ πρᾶγμα ποιεῖτε, 10 ἀλλὰ καθολικῶς ἐχρήσατο τῷ ἀνθρώπῳ, διὰ τοῦτο ἐγένετο λειὸς ὁ λόγος, ὥς τῶν ἐχόντων τὸ εἰδικὸν μόνον ὄντων τραχέων.

ι. Ἀριστος ¹⁰ γὰρ τεχνίτης ὁ ῥήτωρ περὶ λόγων πολιτικῶν ἐπιστήμην γεγωνὸς πανταχοῦ φυλάττειν ἐπείγεται 15 τὸ μέτρον καὶ ἀκράτῳ μὲν τῇ κατ' ἐννοίαν τραχύτητι σπανίως κέχρηται, ὑφειμένως δὲ καὶ λειοτέρας αἰετὰς τοιαύτας ἐννοίας τῇ συμπλοκῇ τῶν μεθόδων ἀπεργάζεται. ¹¹ — Συκοφαντούμενοις τε τοῖς Λυκούργου ¹² πα-

7 Litt. ζ. vide Vol. V. p. 494. v. 23—p. 495, v. 4 8 Mon. Ἀριστογείτων ἐκρίνατο. — Ep. III. p. 1485. 9 Ὑμεῖς τὸ πρᾶγμα — — — διὰ τοῦτο Mon. om. 10 Ven. caput inchoat in hac litt.; Ἀνοχερές δὲ παρὰ Δημοσθένει καθαράν εὐρεῖν τραχύτητα. 11 Litt. α., ιβ. et primam partem litterae ιγ'. vide Vol. V. p. 495. v. 12—p. 496. v. 11. Schol. min. Θεωρικὰ· θεωρίας ἐποιοῦν ἐν ταῖς ἱστορίαις, οἷον ἱπποδρομίας τινας καὶ τοιαυτὰ ἴσα, ἐν αἷς χρῆσαν εἶχον βοᾶν. Γενναίων· οὐκ εἶπεν ὑμεῖς, ἀλλὰ γενναίων ἀνθρώπων, καὶ ἀπέδωκε τοῦτο πρὸς τὸ κοινόν. ib. τὸ παντάπασιν ἐκλείδουσαι, οὐ τὸ οὗτοι σωφρόνων. Τελευταῖα ταυτέ· τῶν κώλων, τὸ εὐχερές τὰ δυνεῖδη φέρειν. Πρῶτα τὰ ἄνω φηθέντα. Ἐφιλοτιμήθημεν· ἀντὶ τοῦ ἐσπουδάσαμεν. Ἐπιστολαῖς· τὰς Δημοσθένους ἐπιστολάς λέγει ἥτοι λόγους. Τῷ τοιούτῳ· τῷ ἀδωροδοκῆτι ἐξορίζοντίς με. ib. ἀντὶ τοῦ ἐμοί, δηλοῦσι τῷ Δημοσθένει. Τραχὺ μὲν· κατὰ μείζονος

σιν ὑπὸ Μενεσείχμου προθύμως επικουρῶν καὶ τὴν ἰαν-
τοῦ κάθοδον πρυτανεύόμενος· Ἀθηναίους δὲ πρῆσβευ-
μένοις πρὸς Ἀργεῖους περὶ συμμαχίας ἄριστα συνεῖπεν,
οὐδεμίαν τῶν λυπησάντων φροντίδα ποιησάμενος· ἐφ'
5 ᾧ δὴ καὶ θαυμάσαντες αὐτὸν Ἀθηναῖοι ¹³ κατελθεῖν
ἐψηφίσαντο, καὶ τὸν ἐν Πειραιεὶ τοῦ σωτήρος Διὸς βω-
μὸν ἐξεμίσθωσαν αὐτῷ ¹⁴ πεντήκοντα ταλάντων, ἅπερ
ἦσαν αὐτῷ τιμήσαντες ἐπὶ τῇ φυγῇ, οὐχ ὅτι τοσούτων
ἄξιον ἦν τὸ ἔργον, ἀλλὰ μεταγνόντες ἐπὶ τῷ μεγέθει
10 τῆς ζημίας· κωμωδεῖ δὲ αὐτὸν Τιμοκλῆς ἐπὶ τοῖς Ἀρ-
παλείοις ¹⁵ λέγων·

Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει,

Μακάριος, εἴτερ μεταδίδωσι μηδενί.

γὰρ εἴρηται τῶν ἐκκλησιαστών, Μεθοδευθέν· ἀντίτε τοῦ λειωθέν.
[f. τοῦ τελειωθέν.] Συμπλακέν· τῷ εἰπεῖν. Τῷ πρὸ αὐτοῦ· τῷ
τοιούτῳ καὶ οὐκ ἐμοί. Τῷ ἦν· ἦντινα ἀγνωμοσύνην ἐν μεταμελείᾳ
γενόμενοι λύσεως. Ὡς τί ἄν· καὶ ταῦτα ἐν τῇ περὶ ἀφένσεως ἐπιστολῇ
κεῖται οὕτως· οἷτινες, ὧς τί ἄν εἰπὼν μῆτι ἁμαρτεῖν δοκοῖην καὶ
τὰ ἐξῆς. Τοιοῦτόν ἐστιν· τὸ ὧς τί ἄν εἰπὼν, μὴ ἁμαρτεῖν δο-
κοῖην. Διαπόρῃσιν· τὴν ἐκ τῆς τελειότητός φησι· διαποροῦντος
γὰρ τὸ, ὧς τί ἄν εἰπὼν. Καθαρῶς δέ· ἵνα μὴ ὥσι πατιάσας
τραχέας. Σημειῶσαι, ὅτι δυσχερὲς εὐρεῖν παρὰ τῷ ῥήτορι καθαρὰν
τραχύτητα. Ὁ δὲ Ἀριστογείτων· Ἀριστογείτονα φησι, καθ'
οὗ γράφει ὁ Δημοσθένης τοὺς λόγους. Ψιλῶς· γυμνῶς, ἀνα-
φανδόν. Κατ' ἐπιτίμησιν· ἀντὶ τοῦ οὐκ αἰσχύνεσθαι. Μὴ
ἄλλως πως· τουτίστι μὴ μετὰ παραμυθίας. Μικρῷ πρότε-
ρον· τὸ εἰπεῖν, τὸν ἐγκέφαλον ἐν κροτάφοις καὶ τὰ ἐξῆς. ib. ὡς
καὶ πολλὰς φθάσας ἔφη ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτης τῆς ἰδέας. — Litt.
17. et 18. recepit Sicel. primam sine nomine auctoris. Ven.
post litt. l. transit ad 17. ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβηκότας.
Ζητήσεως περὶ τῶν Ἀρπαλείων κ. τ. λ. Vol. V, p. 496. v. 3—11.
13 Ven. Sicel. Par. 2. add. τοῦ ῥήτορος. 13 Sicel. supra
lineam: ὅτι οὐκ ἐμνησικακήσεν. 14 Sicel. αὐτοῦ. 15 Sicel.
ἀρπαλείοις. paullo post. Codd. πεντήκοντα.

ωδ'. Διαφέρει ¹⁶ ἡ σφοδρότης τῆς τραχύτητος, ὅτι ἡ μὲν τραχύτης ἐπὶ μειζόνων προσώπων, ἡ δὲ σφοδρότης ἐπὶ τῶν ἰσοτίμων.

ιε. Αἱ γὰρ τοιαῦται ἔννοιαι, εἰ μὴ μεθοδευθῶσιν ἀπαρακαλύπτως τάχα ἂν πάντα μᾶλλον οὔσαι φανεῖεν ⁵ ἢ τραχεῖαι. — Ἑστραμμένη ¹⁷ μὲν ἐστὶν ἡ κατὰ τινὰ τροπὴν καὶ μεταφορὰν λεχθεῖσα· σκληρὰ δὲ, ἥτις καὶ τῇ συνθέσει τῶν στοιχείων κατὰ ¹⁸ τὴν προφορὰν τραχύνει τὴν ἀκοήν, ὡς τὸ δαρδιάπτων. Διαφέρει δὲ ¹⁹ τῆς τραχείας λέξεως ἡ σκληρὰ, τῷ ²⁰ τὴν μὲν, ὡς ἔφαμεν, καὶ ¹⁰ κατ' αὐτὴν τὴν προφορὰν φαίνεσθαι τοιαύτην, τὴν δὲ τραχεῖαν ἐκ μόνης τῆς μεταφορᾶς ἐμφαίνειν τὸ τραχὺ, ὡς τὸ· περικόπτων καὶ λωποδυτῶν τὴν Ἑλλάδα. ²¹

ις'. Ἡ γὰρ τοιαύτη πρὸς ἄλληλα μίξις ἐποίησε τὰς λέξεις σκληρὰς, οἷον τὸ ἀταρπός· τὸ γὰρ π καὶ τὸ ρ ¹⁵ ἐπενεχθὲν βεβιασμένην ἐποίησε ²² κ. τ. λ. T.V.p. 496.v. 19—p. 497. v. 2. Ἐχει δὲ τι τοιοῦτον καὶ τὸ ἐκνενευρισμένοι καὶ τὸ περικόπτων, εἰ καὶ μὴ τοσοῦτον, ὅσον αἱ προει-

16 Sicel. διαφ. ἡ τραχύτης τῆς σφοδρότητος. Par. 1. repetit haec inter schol. min. 17 Ven. Λέξις δὲ τραχεῖα ἡ τετραμμένη καὶ ἐφ' ἑαυτῆς σκληρά. Τετραμμένη [Par. ἑστραμμένη] μὲν κ. τ. λ. — — — λωποδυτῶν τὴν Ἑλλάδα. Mon. haec non habet. recepi ex Par. sunt etiam apud Sicel. sub nomine; Συριανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν. 18 Ven. κατ' αὐτὴν τὴν προφ. 19 Par. 2. γάρ. 20 Par. 1. τό, Par. 2. Ven. Sicel. τῷ. 21 Phil. III. p. 116. 22 Par. 1. ἔχει. — v. 21. T. VII. κάτω κλωμένον. — v. 25. T. VII. τὸ π', ἀλλ' ἀνάγκη. — v. 25. T. VII. πρωτύοντος, — v. 27. Par. 2. Mon. τὸ π'. Par. 1. ἅμα τῷ π'. — Schol. min. Διὼρ υγμῖνοι· ἐπὶ κλεπτῶν γὰρ λέγει. ibid. ἀπὸ τοῦ, κατὰ τοῦτο αὐτὸ, ἐὰν λάβῃς μὲν τὸ, ἐστὶ τραχὺ, εἰ δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ Τιμοθίου, οὐκ ἔστι τραχὺ, διὰ τὸ ληφθῆναι ὡς παράδειγμα. Ἀριστογλείτονος· ἐν ἐπιστολῇ. Ὀλύμπιοι μὲν· ἐν τῇ πρὸς Δελφίνην. Ὀρῶτε· ἐν Φιλιππηκοῖς. Εἰ γὰρ ἀφείλοι· τὸ ἀπερικαλύπτως.

ρημέναι· τὸ γὰρ περικόπτων οὐ τοσοῦτον σκληρόν, ὅσον τὸ ἔμαρπτεν· οὐ γὰρ ἔχει τὸ ρ πρὸ τοῦ π· τὸ δὲ ἐκνευρισμένοι μάλιστα τῷ πολλῷ μέρει φεύγει τὴν τραχύτητα διὰ τὴν τῶν φωνηέντων μεταβολήν.

5 ἰζ'. Τοῦ Τιμοθέου· οὐ γὰρ ἑαυτῷ περιτίθησιν ἐνταῦθα τὴν ἐρώτησιν, ἀλλὰ Τιμοθέῳ τῷ στρατηγῷ.

Ὁ Δημοσθένης ²³ παρήναι Ἀθηναίους, φυλάττεσθαι τὸν Φίλιππον, καὶ μὴ τοῖς λόγοις αὐτοῦ προσέχειν μύλιστα· οὗτος γὰρ ὁ Φίλιππος λόγοις εἰρήνης ἀναφανδὸν χρώμενος τὰ τοῦ πολέμου λάθρα κατειργάζετο, ὅθεν παραινῶν τοῖς Ἀθηναίοις διαναστῆναι παραδείγματι τοῖς Ὀλυνθίοις ²⁴ ἐχρήσατο· ἐκεῖνοι γὰρ τοῖς τοῦ Φιλίππου λόγοις πιστεύσαντες ὡς αὐτοῦ φίλοι δοκοῦντες εἶναι μικρὸν ὑστερον ὑπ' αὐτοῦ ἀπώλοντο· τούτῳ ²⁵ οὖν τῷ τοῦ Δημοσθένους ὁ Ἐρμογένης ὡς τραχύτητος ἐχρήσατο παραδείγματι, καὶ φησιν οὕτως, ὅτι τὸ τοῦ Δημοσθένους ῥητὸν, τὸ φάσκον, οὐχ ὁρᾷτε, ὡς ἐναργὲς καὶ σαφεῖς τούτων παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γερόνασιν Ὀλυνθιοὶ, ὧν περ ὁ Δημοσθένης εἰς τὸ διεγείρει τοὺς Ἀθηναίους παραδείγματι ἐχρήσατο τούτου τοῦ ῥητοῦ, εἰ καὶ τῆς ἐννοίας ἀφέλῃς τὴν μέθοδον, μέθοδος ἂν εἴη ἐννοίας ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀποστροφή καὶ ὁ ἔλεγχος, καὶ εἰ ἀφέλῃς τὸ εἶναι παράδειγμα αὐτὸ τοῦ Δημοσθένους πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, λογίσῃ δὲ αὐτὸν τυχόν τὸν Δημοσθένην ²⁶ ἢ ἄλλον τινὰ, ὡς ἀπ' ἄλλου προσώπου ῥηθὲν τοὺς Ἀθηναίους ἀναμιμνήσκοντα, σφόδρα ἔσται τραχύ.

ἰή. Ἰδία ²⁶ μὲν σχήματα τραχύτητος τὰ προστακτικὰ καὶ ἐλεγκτικά· οὐ μέντοι καὶ τῶν ἄλλων ἀμοιρεῖ ²⁷ σχημάτων, οἷον ἀποσιωπήσεως καὶ ὑποσιωπήσεως, ἀλλὰ ³⁰ κατὰ πρῶτον μὲν λόγον ἐξ ἐκείνου γνωρίζεται, κατὰ δεύ-

²³ Ὁ Δημοσθένης παρήναι — — — σφόδρα ἔσται τραχύ
ex Parr, recepi. ²⁴ Par. 1. Ἀθηναίους. ²⁵ Codd. τοῦτο
οὖν τό. ²⁶ Litt. ἢ est apud Sicel. ²⁷ Sicel. ἀπορεῖ.

τερον δὲ λόγον καὶ τὰ ἄλλα δέχεται· ἐνδέχεται γὰρ τρα-
χεῖα χρώμενον ἐννοίᾳ σχήματι ²⁸ χρῆσασθαι ἄλλης
ιδέας.

ιβ'. Ἀνοίκειοι καὶ ἀνακόλουθοι εἰσι πόδες οἱ μὴ συγ-
γενεῖς ἀλλήλοις, οἷον πυρρίχιος καὶ σπονδεῖος, ἱαμβος ἔ
καὶ ἰωνικὸς ἀπὸ ἐλάσσονος· οὐδεμίαν γὰρ συγγένειαν
ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους, οἷαν ἔχει δάκτυλος τυχὸν πρὸς
ἀνάπαιστον, καὶ πρὸς δάκτυλον σπονδεῖος.

C a p. VIII.

Περὶ σφοδρότητος.

α. Ἐποίτο ¹ ἂν κατὰ ἀναγκαῖον λόγον ἡ σφοδρότης 10
τῇ τραχύτητι, ἅτε καὶ κοινωνοῦσα τῇ προεξητασμένη, καὶ
τοσοῦτον, ὥστε κατὰ γε ἐνίους ταῦτόν εἶναι δοκεῖν καὶ
κατὰ μηδὲν διαλλάττειν τραχύτητος, τὴν δὲ κοινωνίαν
αὐτῶν καὶ τὴν ἐξαλλαγὴν, ἐνθα μάλιστα πλατύνει τὸν
περὶ αὐτῆς λόγον ὁ τεχνικὸς, ἐπ' αὐτῆς ἤδη τῆς διδασκα- 15
λίας εἰσόμεθα.

β. Διὰ τὸ κατὰ ἐλαττόνων εἶναι προσώπων καὶ καθ'
ῶν ² ἂν οἱ ἀκούοντες ἡδέως δέξαιντο· ³ ἐν γὰρ τῇ τραχύ-
τητι λειαίνειν καὶ περιστέλλειν δεῖ τὴν ἐπιτίμησιν, ἐπειδὴ
κατὰ μειζόνων γίνεται προσώπων. 20

γ. Εἰ γὰρ μὴ προσδέχονται μετὰ ῥαστώνης, οὐκ
ἔχει χώραν ⁴ ἐπὶ τῆς σφοδρότητος ἡ κατὰ μειζόνων ἐπι-
τίμησις.

28 Mon. Par. Sicel. σχήματα. scr. σχήματι. — Schol. min.
Σφοδρότητι ἐναντίον· ἡ ἐπιείκεια ὑπὸ τὸ ἥθος ἀνάγεται.

1 Mon. ἔπειτα. 2 Mon. καθ' ὧν. 3 Par. δέξονται.
Par. 2. Mon. δέξαιντο. 4 χώραν Mon. om. Ὁ κοινὸς τό-
πος φανερὰς ἔχει τὰς λοιδορίας, καὶ κατὰ προσώπων τινῶν δια-

δ'. Ἐπὶ πλείστον γὰρ ἡ σφοδρότης οὕσα τῆς τραχύ-
τητος δίδωσιν ἐξουσίαν τοιαύτην τῷ λέγοντι, καθὰ καὶ ὁ
ρήτωρ πεποίηκεν· καὶ ἔστιν ἰδεῖν κατὰ τοῦτο μάλιστα τὸ
μέρος τῇ τοιαύτῃ λέξει κεχρημένον αὐτὸν, ὡς τὸ ἱαμβο-
φάγος⁵ καὶ τὸ⁶ γραμματοκύφων.

Ὁ κατὰ Ἀριστογέιτονος·⁷ ὁ δὲ τοιοῦτος, ὁποῖός
τις, ὃ Ἀθηναῖοι, καλοῦτ' ἂν δικαίως; ὁ τριςκατάρτος,
ὁ κοινὸς ἐχθρὸς, ὁ πᾶσι δυσμενής, ὅτῳ μῆτε γῇ φέροι
καρπούς, μῆτε ἀποθανόντα δέξαιτο;

10 ε'. Ἀντὶ ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένων, ὥσπερ ἐνταῦθα
ὁμολόγηται, ὅτι ἐχρῆν Ἀθηναίους ἀντιστῆναι Φιλίππῳ
ἀρχὴν καὶ τυραννίδα αὐτῶν⁸ κατασκευάζοντι.

ζ'. Οὐκ ἐπὶ τῶν ἐπιδεχομένων ἀντίρρῳσιν παραλαμ-
βάνεται, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένων, εἰ γάρ τι λέξει
15 τοιοῦτον, ὃ λύει ταχέως ὁ ἀνταγωνιζόμενος, αὐτόθεν ἑλ-
λωκε· χρὴ οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων αὐτὰ λαμβάνειν τῶν μη-
δεμίαν ἐπιδεχομένων ἀντίρρῳσιν.⁹

θ'. Κατὰ τί μὲν διέστηκεν ἡ σφοδρότης τῆς τραχύτη-
τος καὶ ὅπως, ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐδίδαξεν, μηδεὶς δὲ τοῦ
20 λοιποῦ ζητεῖται διαφορὰν ἐν τῷ περὶ συνθήκης ἢ ἀνα-
παύσεως ἢ ῥυθμῶν λόγῳ· τὸν γὰρ αὐτὸν τρόπον, ὃν ἐπὶ

βαλλομένων, τυχόν τυράννων, καθ' ὃν ἂν οἱ ἀκούοντες δέχοντο
ἂν ἡδέως. Πρόσωπα ταῦτα, τῶν ἐχθρῶν δηλονότι καὶ κατηγο-
ρουμένων. Τὸ τοιοῦτον εἶδος· οἷον ὁ μοιχὸς, ὁ τύραννος. Ἐπι-
να δέ· τὰ τῶν δικαστῶν ἢ τῶν ἐκκλησιαστῶν. Τὸ τὰ τῆς τρα-
χύτητος ἐφερμηνευτικὸν τοῦ ταῦτα, οὐχὶ τοῦ ἐκείνα· ὑπέρβατον
γάρ ἐστι. 5 Par. 2. ἱαμβιοφάγος. [pro cor. p. 274.] 6
Mon. καὶ τὸ δὲ γραμμ. [pro cor. p. 297.] 7 Ὁ κατὰ Ἀρι-
στογέιτονος. [cont. Arist. I. p. 794.] ex Parr. recepti. In iisdem
legitur, quas habet Vol. V. p. 497. v. 24—p. 498. v. 2.
Sch. min. Οὗτος οὗν· ὁ Φίλιππος. Διαφέρουσιν· τοῖς
προσώποις δηλονότι. Μείζονος ἢ κατὰ σε· Φιλίππου τυχόν.
8 Mon. αὐτῶν. scr. αὐτῶν. 9 Litt. ἢ. vide Vol. V. p. 498.
v. 10—12.

τῆς τραχύτητος, κἀνταῦθα ¹⁰ δεῖ μεθοδεύειν αὐτὰ, πλὴν εἰ καὶ μὴ οὕτως εἶχε καὶ συνεφέρετο κατὰ ταῦτα τῇ τραχύτητι, ἀλλ' οὖν ἐκ τῶν προειρημένων φανερά καὶ ἡ τούτων διαχειρίσις ¹¹.

C a p. IX.

Περὶ λαμπρότητος. ¹

6

Α. Τὸ χρήσιμον τῆς ἰδέας εὐθύς ἡμῖν ὁ τεχνικός παραδίδωσιν, ὅταν ἀρχὴν ὁμολογούμενον ὄν ὑπὸ τῆς ὁμωνυμίας τῆς λαμπρότητος γέγονε λίαν ἀμυδρότατον· οὐ γὰρ ἂν φανερὰς οὐσης τῆς λαμπρότητος ἐξήτει τι περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ παρήκεν ἂν τὴν τοιαύτην ζήτησιν, ὥσπερ ¹⁰ καὶ ταῖς ἄλλαις ἰδέαις· ἐνθα γὰρ ἀμφισβητεῖται, τὴν ἀρχὴν τοῦτο ποιεῖν ἔθος αὐτῷ, τὸ πρὸ τῆς διδασκαλίας ὑποφαίνειν τὸ χρήσιμον· ἐπειδὴ οὖν τὴν ἰδέαν ταύτην ὁμωνυμία συνεκάλυπτε, διαστείλας αὐτὴν ἐκ τῶν ἄλλων ὑπ' ὅσιν ἤγαγε τὴν ² ποιούσαν τὸν ἐπηρμένον λόγον ¹⁵ καὶ τὸν ἀξιωματικόν· ἔστι γὰρ λαμπρότης, ἢ τῆς ἡδονῆς ἀντιποιεῖται μόνον, οὐ τῆς δοκούσης, ἀλλὰ τῆς οὐσης ἡδὴ γλυκύτητος καὶ ἀφελείας, ἐστὶν ἑτέρα δὲ πάλιν αὐτῇ ἢ κατὰ ἐπιμέλειαν ³ τὸ κάλλος ἔχουσα καὶ τὴν συν-

¹⁰ Mon. καὶ ταῦτα. Sch. min. Κυτέλινον· οἱ πρέσβεις τοῦ Φιλίππου. Οὐκ ἐνδεχ. ἀντίρροησιν· ἀλλὰ ὁμολογούμενων δηλοῦσι. Δολέπων τάξει· εἶναι δηλοῦσι ὑποχείριον καὶ ταύτην τὴν πόλιν, ὡς καὶ ταύτας. Ὡς προεῖρηται· κατὰ ἐνάς τῶν λείων. ¹¹ Ven. in litt. l., quam vide Vol. V. p. 498. v. 13—17. caput περὶ σφοδρόι. inchoat: ἰδίως δὲ εἶπε λαμπρότητι ἐναντίον ἔστι τὸ κομματικόν καὶ διαλεκτικόν.

1 Mon. titulo addit: ἐνταῦθα. 2 ἤγαγε τὴν Mon. Par. 2. om., recepi ex Par. 1. 3 Mon. ἐπὶ μέλαν. Schol. min. οὐ τὸ κατ' ἐπιμέλειαν κάλλος φησὶν, ἀλλὰ τὸ ἀξιωματικόν. ibid.

θήκη, ἢ κατὰ τὸ φαινόμενον ἡδύνει τοὺς ἀκούοντας, ὧν οὐδετέραν λέγει χρησιμεύειν, ἀλλὰ τὴν ἀληθινὴν, λέγω δὴ τὴν προφερομένην μετὰ σεμνότητος· καὶ ὅτι τοῦτο ἀληθές, ὅρα μοι τὴν λέξιν αὐτὴν, παιδρότητος δὲ, οὐ
 5 τῆς ἐν ὠραισμῷ ⁴ καὶ ἐξῆς.

γ'. Τῆς ἀφελείας, ἥτις ὑπὸ τὸ ἦθος ἀνάγεται, ἐπί-
 τασιν εἶναι φησιν τὴν γλυκύτητα, ἣν καλεῖ ὦραν καὶ
 ἡδονήν· ἐπειδὴ οὖν μέτεστι καὶ τῇ γλυκύτητι λαμπρότη-
 τος, ἀντιδιαστέλλωνι φησιν, „οὐ τῆς ἐν ὠραισμῷ“ ἑτέρα
 10 γὰρ παρὰ τὴν λαμπρότητα ἐκείνην αὕτη· ἐκείνη μὲν γὰρ
 λεπτή καὶ ὕψος ⁵ οὐκ ἔχουσα, αὕτη δὲ ἀξιωματικὴ.

δ'.

ἐν τοῖς μάλιστα· ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἑξαιρέτως ποιούσι, κατὰ τὸ
 θαρρόντως λέγειν, ὅπερ ἀρμόττει τῷ ἀξιωματί· οὐκ ἔστι δὲ τὸ
 κατ' ἐπιμέλειαν κάλλος, καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκαῖα ἡ ἰδία τῷ ἀξιο-
 ματικῷ λόγῳ. 4 Mon. ἐν ὀρκιασμῷ. Ven. addit: ἡ δὴ γλυκύ-
 τητος καὶ ἀφελείας ἐστὶ. τὴν τοῦ λόγου παιδρ. litt. β., quare
 vide Vol. V. p. 490. v. 3—20. Schol. min. Πλεονάζον· τὸ
 κατὰ ἐπιμέλειαν κάλλος. Ἀξιωματικῆς· τῆς ἐχούσης δηλαδὴ καὶ
 ὕψος καὶ μέγεθος. Ταύτην· τὴν ἀξιωματικὴν παιδρότητα. Τοῦ
 ἐναντίου· τοῦ κομματικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ. Ἐλλάμψασθαι·
 οὕτως ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ τῶν ἱστοριῶν, κ. τ. λ. ut
 sub litt. ε'. ibid. τὸ λαμπρύνεσθαι ἐλλάμψασθαι εἶπεν Ἡρόδοτος.
 Τὸ τὰ πρὸ τούτων· ἀντὶ τοῦ προῆν, ἵνα ἡ παρὲλκον το τὰ.
 Ὑπὸ τούτων, τῶν προδοτῶν δηλονότι. Τοῦτο τὸ ψήφισμα·
 τοῦτο ἐφ' ᾧ φρονεῖ, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸ ἐνδοξον. Οἱ πρεσβύτεροι·
 τοῦτο ὃ ἦδαι τοὺς ἀκούοντας. Ἀρμολιῆς, ὁ ἄρχων, φρουραὶ δὲ
 οἱ ταξίται (sic). Μὴ διακόπτειν· τὸ γὰρ κομματικὸν ποιεῖν
 τὸν λόγον καὶ διακόπτειν γοργότητος ἴδιον. Ἀποκλειμμένος·
 ὅπερ καθόλου λαμπρότης ἐστὶ. Τὸ παράδειγμα· ὡς κεῖται
 παρὰ τῷ ῥήτορι. Ἐκείνως· τὰ πρὸ τούτων, ταῦτά ἐστιν ἡ δια-
 κοπή. Τὸ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐστὶν ἡ διακοπή, τὸ δὲ οὐ
 τισὶν, ἐστὶν ἡ ὑποστρέφῃ. ibid. ὑποστρέψας γὰρ συνεκάλυψε τὸ
 παιδρὸν, καὶ οὐκ εἶπας φανῆναι τὸν λόγον ἄγαν λαμπρὸν. 5
 Mon. ἄψυχος.

δ'. Ἐδίδαξεν, ὅτι αἱ ἰδέαι καὶ καθ' ἑαυτὰς δεικνύνται καὶ κεχωρισμένοι τῶν ἄλλων, καὶ πάλιν συμπλέκονται· τοῦτο οὖν ἐνταυθα φησιν, ὅτι τῆς λαμπρότητος τῆς ἐν τῷ κάλλει οὐ δεῖται τὸ μέγεθος, ὅταν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ γνωρίζηται, καὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν κεχωρισμένον ⁶ φαίνεται, λεπτή μὲν γὰρ ἡ φαιδρότης ἐκείνη, ἡ δὲ τοῦ μεγέθους ἔχει διάγραμμα· ἐν δὲ τῇ μίξει μετέχει δηλονότι καὶ αὐτῆς.

ε'. Τουτέστι τῆς γοργότητος, ἥ τις οὖσα ἐναντία τῇ λαμπρότητι τοῖς κομματικοῖς χαίρει. 10

ς'. Ἐπειδὴ ἐν τῷ περὶ σεμνότητος τετάρτῃν ἐπέχει τάξιν ἔρη τὰς ἐννοίας, αἱ περὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, μεγάλων δὲ καὶ ἐνδόξων, διὰ τοῦτο νῦν φησιν, ὅτι ἐπὶ τοῖς τοῖς ἐστὶ καὶ ἡ λαμπρότης, ὅσον τοῖς διαπρεπέσι καὶ ἐνδόξοις· διαφέρει δὲ ἡ τετάρτη κ. τ. λ. Vol. V. p. 500. 16 v. 6 — 15.

η'. Αἱ γὰρ ὑποστροφαι καὶ αἱ διακοπαὶ τὰς ἐννοίας οὐκ ἔωσι φαίνεσθαι φαιδράς, κἂν ὥσιν ἄγαν πρὸς τῆς μεθόδου λαμπραί· ἡ γὰρ τοιαύτη μέθοδος ἀφανίζει τὴν ἑλλαμψιν ⁷ κατ' αὐτὸν φάναι τὸν Ἡρόδοτον. ⁸ 20

ι'. Ἐνδοξὸν μὲν ⁹ τὸ παράδειγμα, πλὴν ἐνδοξοτέρως λέλεχται· εἰ γὰρ μὴ ἐμεθώδευσεν αὐτὸ λαμπροτέρως, φησὶν, ἢ κατὰ τὴν ἐννοιαν, οὕτως ἂν ἔλεγεν· „καλῶς οὖν συνεβούλευσας κινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, οὕτω γὰρ ἐποίουν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προ- 25 κινδυνεύσαντες.“ ὁ δὲ σφόδρα θαυμασίως εἰς ὄρκον αὐτὸ ἀναγαγὼν ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε καὶ λαμπρόν.

ια'. Αἱ πλατεῖαι καὶ διογκοῦσαι τὸ στόμα καὶ ἑξαιρέτως τῷ α καὶ τῷ ω πλείστον χρώμεναι, καὶ αὐ ταῖς δι-

6 Post κχωρ. Mon. repetit: τῶν ἄλλων. 7 respicit ad ἐλλάμψασθαι Herod. I. 32. 8 Litt. θ'. vide Vol. V. p. 500. v. 17 — 22. 9 Mon. καὶ γάρ. Par. 2. μὲν γάρ. Par. 1. γάρ om.

φθόγγους πλεονάζουσαι πλήν τῆς ε, καὶ αἱ μετρίως τετραμμέναι καὶ ὀνομαστικαὶ καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόματα.

ιβ'. Τοῦτο γὰρ ἴδιον ¹⁰ εἶναι φησιν εὐκρινείας, ἔννοιαν λέγω· ἰστίον δέ, ὅτι θιῶρημα λαμπρότητος κάλλιστον
 5 ἡμῖν παραδίδωσι πρὸς τὰς καταστάσεις· ὅταν γὰρ καταστατικῶς εἰσάγωμεν τὸν λόγον τῷ κατ' ὀρθότητα ¹¹ καὶ ἀπόστασιν σχήματι κεχρημένοι, ἀναγκαῖον εὐθύς ἢ πλαγιασμὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τῆς περιβολῆς σχημάτων συμπλῆ-
 κειν τῷ λόγῳ, ἑπεὶ τὴν λαμπρότητα βουλοίμεθα ¹²
 10 διασώζειν.

ιγ'. Ἐτι καὶ τοῦτο δεῖγμα τοῦ δεῖν τὰ ἀξιωματικὰ τῶν ἔργων διὰ μακροτέρων μεθοδεύειν κώλων, τὸ λέγειν, ὅτι χαίρει ἢ λαμπρότης ἢ τὰ ἀξιωματικὰ τῶν ἔργων με-
 λετώμενα τοῖς πλαγιασμοῖς· ἴδιον γὰρ τῶν πλαγιασμῶν
 15 τὸ διὰ μακροτέρων προφέρεισθαι κώλων, ἀλλὰ μὴ κομ-
 ματικῶν.

ιδ'. Τὸ γὰρ κατ' ὀρθότητα σχῆμα προεῖπεν ἀρμο-
 τειν καθαρότητι ¹³ ἐν τῷ περὶ καθαρότητος· προεῖπε
 γὰρ, ὅτι τὰ ἀσύνδετα, εἰ μακρὰ εἴη, ποιῶν λαμπρότητα.
 20 ιε'. Ἀσυνδέτως ¹⁴ γὰρ ὅλον εἰσνεχθὲν, ¹⁵ ὃ τῆς λαμ-
 πρότητος ἴδιον ἐπὶ τὸ καθαρὸν ἐξέκλινεν διὰ τὴν ὀρθό-
 τητα· καθαρὸν γὰρ διὰ ταύτην ἔμεινε καὶ ἀπλοῦν, λαμ-
 πρὸν δὲ οὐδαμῶς· λαμπρότητα γὰρ μάλιστα ¹⁶ χαρα-
 κτηρίζει ὁ πλαγιασμός.

ις'. Καθὼ οὐ περιβέβληται οὐδέ χαίρει πλαγιασμοῖς, ὥσπερ ὁ λαμπρὸς, ἀλλὰ τοῖς κατ' ὀρθότητα κώλοις, δηλοῖ
 25 δέ, ὅτι τῷ κατ' ἀπόστασιν σχήματι κοινωνεῖ καθαρότης
 τε καὶ λαμπρότης.

10 Ven. litt. γ' — ια. omissis: Εἰδῖναι μέντοι χρὴ, ὅτι ἐὰν μετὰ καταστάσεως εἰς ἀρχὴν ἀνεγέγκῃς τὸν λόγον, ὀρθώσας, θιῶρημα λαμπρότητος κάλλ. 11 Mon. τῷ κατορθώσαντι. 12 Ven. βουλόμεθα. 13 Mon. καθαρώτατα. 14 Litt. ιε. et ις'. est in Sicel. 15 Sicel. εἰσαχθὲν. 16 Sicel. μᾶλλον.

ιβ'. Τὴν διαφορὰν αὐτῶν ἀρχοῦντως ἐδίδαξεν ὁ τεχνικός, ὅτι αἱ μὲν λαμπρότητες οὐ μᾶλλον πραγμάτων εἰσὶν ἀφηγήσεις, ἢ ποιότητες πραγμάτων καὶ αὐξήσεις, ἡ δὲ καθαρότης αὐτὸ τὸ πρᾶγμα διηγεῖται ψιλῶς, πλὴν καὶ ἀποστήσης ἐν τῇ καθαρότητι τὸν λόγον, εἰσάγης ¹⁷ 5 δὲ μετὰ ὀρθότητος διαρκούς, οὐδὲν ἥττον μένει καθαρὸς ὁ λόγος· ὥσπερ οὖν καὶ ὁ πλαγιασμός φαιδρὸν ποιεῖ τὸν λόγον, ἐναντίον γὰρ λαμπρότης καθαρότητος.

ιγ'. Κῶλα ¹⁸ τὰ μέλλοντα ποιῆσαι λαμπρὸν τὸν λόγον μακρότερα εἶναι δεῖ· καὶ τούτου παραδείγματα πάντα, ¹⁰ ὅσα καὶ νῦν περὶ ἐννοιῶν λαμπρότητος εἰρήκαμεν· οἷον, οὐχὶ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνθοις ἐγώ, οὐδ' ἐπὶ τούτοις μέγιστον τῶν ἐμαντοῦ φρονῶ,“ καὶ τὰ ¹⁹ ἐξῆς· εἰ γὰρ καὶ τὰς ἐννοίας λάβης λαμπρὰς καὶ μεθοδεύσεις αὐτάς προηγουμένως, καὶ μὴ ἐνδοιάζων, καὶ τὴν λέ- ¹⁵ ξιν πάλιν αὖ σεμνὴν καὶ τὰ σχήματα κατὰ ἀπόστασιν, καὶ ἀπλῶς τὰ εὐειδῆ, τὰ δὲ κῶλα μὴ ὥσι μακρὰ, ἐμποδίζεται κατὰ τοῦτο ἡ λαμπρότης καὶ εἰς ἑτέραν ἰδέαν, ὅσον γε κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, καταφέρεται.

ιδ'. Μακρότερον εἶναι δεῖ· ²⁰ ὅτι ὁ θέλων λαμπρὸν ²⁰ ἐργάσασθαι λόγον διὰ μακρῶν πάντως ἀπαγγέλλει κῶλων καὶ τοῦτο μάλιστα λαμπρότητος ἴδιον. ²¹

17 Part. εἰσαγάγοις. Mon. εἰσάγεις. scripai εἰσάγης. Schol. min. Καὶ πάλιν αἱ ἀποστάσεις· τὰ γὰρ κομματικά καὶ μικρὰ γοργότητος ἴδια. ib. αἱ διὰ μακροῦ ἐκφερόμεναι λίγονται ἀποστάσεις. Ἀκμαῖος ἦ· ταῖς ἐννοίαις δηλονότι. Τῶν ὅσων ἄλλων· τῶν λίξεων λίγει, ἀκμῆς γὰρ λίξεις αἱ τῆς λαμπρότητος καὶ τραχύτητος καὶ σφοδρότητος. Καὶ ἀποστήσης· τὴν ἐννοιαν δηλονότι. ib. διὰ μακροῦ εἴπης. Εἰς ἀρχὴν ἀνάγης· εἰς ἀρχὴν δευτέραν. Περιβλητικὸν ἀπαγωγῶν· ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ πλαγιασμοῦ. Τῇ ἐφ' ὧσει· τῇ ὑμῖς. 18 Litt. ιγ', ιδ'. est in Sicel. Κῶλα δὲ τ. μ. ποιήσιν τὸν λόγον· οἷον οὐχὶ λίθοις κ. τ. λ. [pro cor. p. 325.] 19 τὰ Sicel. om. 20 μακρότερον εἶναι δεῖ ex Sicel. inserui.—v. 21. Sicel. λόγων. 21 Ven. post

κα. Περὶ συνθήκης παιδραῖς τοσοῦτον μόνον εἰ-
 ρήσθω, τὸ τὴν ἀνάπαυσιν παραφυλλάττειν, ὅπως εἰς
 μακρὰν τελευτήσῃ, ἐπεὶ τοί γε ληπτέον ἔκεινας, ὅσας
 καπὶ τῆς σεμνότητος· τῆς δὲ ἀναπαύσεως σεμνῆς οὔσης,
 5 εἰ χρῆσθαι ταῖς τροχαῖκαῖς κατὰ τὸ ἄλλο τῆς συνθήκης μέ-
 ρος, οὐδὲν βλάβεις τοῦ λόγου τὸ λαμπρὸν· τὸν γὰρ ὄν-
 θμὸν ποιοῦσι λαμπρὸν αἱ τοιαῦται ἀναπαύσεις, μακρῶν
 τῶν κώλων γενομένων, καὶ ἐκ τροχαίων συγκείμενος ἢ
 τοῦτο δὲ ποιεῖν ἐπὶ τῆς σεμνότητος οὐχ οἷόν τε· τῶν γὰρ
 10 κώλων κομματικῶν ὄντων εἰ ²² τὴν συνθήκην ποιήσεις
 τροχαϊκὴν, ²³ οὐ μετρίως βλάβεις τὴν σεμνότητα.

κβ. Σεμνὴν λέγει ²⁴ ἀνάπαυσιν, ὅταν ὁ λόγος στῇ
 ἐπὶ τινος τῶν οἰκείων ποδῶν τῇ σεμνότητι χωρὶς κατα-
 λήξεως· ἐκεῖ γὰρ φησι δεῖν ἐκφεύγειν τοὺς τροχαίους.
 15 κγ. Τὰς αὐτὰς, φησὶν, ἐννοίας ὁ ἀκμαῖος λαμβάνει
 λόγος, ὅς καὶ ὁ τραχὺς καὶ σφοδρὸς, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ,
 ὅσαι τῇ σεμνότητι.

Γίνεται τοίνυν λόγος λαμπρός. ²⁵ Τῷ μὴ
 σκοπομένῳ σαφῶς δόξειεν ἂν ὁ τεχνικὸς τὴν αὐτὴν
 20 ἐννοίαν λαμβάνειν, ἣν ἐπὶ τῆς σεμνότητος ἐν τῇ τε-
 τάρτῃ τάξει τῶν ἐννοιῶν τέταξε, τὴν περὶ ἀνθρωπίνων
 καταμόνας πραγμάτων, μεγάλων δὲ καὶ ἐνδόξων, καὶ δο-

litt. ιβ'. transit ad litt. κ'. Χρῆσθαι μὲν ἔστιν ὅτι καὶ τροχαῖκαῖς
 ἀναπαύσει. Ταῖς μετ. φησι κατὰ μίαν. vide Vol. V. p. 501.
 v. 11—15. Quae post litt. κ'. sequuntur, cod. om. ²²
 Mon. Par. 2. prima manu eis. manus secunda in Par. 2. corr.
 εἰ. ²³ Par. 1. τροχαϊκὴν ποιήσεις. Seb. min. Ταῖς μὲν
 ἀποστάσεις· διὰ μακροῦ δηλονότι. Ὁ τοὺς τραγεκώδεις
 χορούς· ταῦτα πάντα τὰ σήματα καθαρά εἶσι καὶ λαμπρὰ διὰ
 τὴν εὐθεΐαν. Τραχύτητι ἐναντιοῦνται· τῇ τραχύτητι ἐν-
 αντιοῦνται γλυκύτης καὶ ἐπιείκειας, αἶψιν καὶ τῇ σφοδρότητι. ²⁴
 Mon. λέγειν. scf. λέγει. ²⁵ Haec et seq. usque ad finem
 capituli ex Parr. recepi.

καὶ τοῦτο πως ἀποκλινῶν τοὺς μὴ διερευνῶντας ἀκρι-
βῶς τῶν ἐγγεγραμμένων τὴν δύναμιν, ἐπεὶ τοι τῷ γε ἐπι-
στήμονι ῥᾶστα προφανεῖται ²⁶ τῆς ἀπορίας ἡ λύσις ἐκ
τῆς τοῦ τεχνικοῦ πραγματείας· οὐδὲν γὰρ ἀφίησι τοιοῦ-
τον, ὃ τῆς τῶν μεταγινεστέρων παρανοίας δεήσεται, ἀλλ-
5 λὰ πᾶσαν αὐτῷ διασαφηνίζει τὴν διδασκαλίαν· ὅθεν ἐνία
γε τοῦ κεμένου ζητήσαντες τὴν λέξιν τοῦ τεχνικοῦ τεθεί-
καμεν, μηδὲν παραλλάξαντες· ὅρα γὰρ, ὅπως αὐτὸς ἐκ
τῆς σχέσεως τοῦ λέγοντος καὶ τῆς ἡδονῆς τοῦ ἀκούοντος
τὴν πᾶσαν ἀπορίαν διέλυσεν. Γίνεται γὰρ, φησί, λαμ- 10
πρὸς ὃ λόγος κατὰ γε τὰς ἐννοίας, ὅταν πιποῖθῃσιν ἔχῃ ²⁷
τινὰ ὃ λέγων, ἐφ' οἷς ἂν λέγῃ, ἢ διὰ τὸ ἐνδοξον εἶναι, ἢ
διὰ τὸ καλῶς πεπράχθαι αὐτῷ, ἢ διὰ τὸ χαίρειν τοῖς λε-
γομένοις τοὺς ἀκούοντας, ὧν οὐδὲν ἐπὶ τῆς σεμνῆς ἐν-
νοίας τῆς τετάρτης ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ τάξιν ἐπεχού- 15
σης ἐστὶν εὐρεῖν, πλὴν ἐπὶ τοῦ διηρημένου καὶ ἐνδόξου
πράγματος· ἐνδοξον γὰρ ὃ λέγων ἐπὶ τῆς σεμνότητος ἐν-
νοίαν ζητεῖ, καὶ μὴ πίποιδεν ἐπ' αὐτῇ, καὶ μὴ τὸ λεχθὲν
ἤδη τοὺς ἀκούοντας, καὶ σμικρὸν ἢ, τῆς δὲ τῶν φιληδό-
νων μόνον ἀκοῆς καὶ ἀκολάστων ἀλλότριον, οὐ γὰρ ἐπὶ 20
τοῖς τοιοῦτοις χρή τοὺς ἀκούοντας ἡδεῖν, οὐ γὰρ αὐταὶ γε
ἐννοιαὶ λαμπρότητος, ἀλλ' εἰ λάβοις μὴ λίαν ἐνδόξους
ἐννοίας, ἡδεται δὲ τὴν ἀπαρχὴν ἐπ' αὐταῖς ὃ ἀκούων,
λαμπρὸν ποιήσεις τὸν λόγον· τούτων οὖν αὕτη ἡ ἐννοια
διαφέρει τῆς σεμνότητος, καθὼ ἐκείνη μὲν κατὰ φύσιν 25
γίνεται τοῦ πράγματος αὐτοῦ γε μόνου ἐξεταζομένου ψι-
λῶς· ἡ δὲ τῆς λαμπρότητος οὐ τοσαύτην ἐκ τοῦ πράγμα-
τος, ὅσην ἐκ τῶν παρακολουθούντων λαμβάνει τὴν δύ-
ναμιν· πλὴν σκόπησον, ὅπως μὴ καὶ ἡ δοκοῦσα συμμέ-
ρεσθαι ταύτῃ γε τῇ ἐννοίᾳ, καὶ τὴν ἐσχάτην ἐπὶ τῆς 30
σεμνότητος τάξιν ἐπέχῃ, τὸν πολιτικὸν ὑπερβαίνειν λόγον,
καὶ ἀρμόττῃ κυρίως φιλοσόφοις· τοιαύτας γὰρ ἐπὶ τῆς

26 Par. 1 προφανεῖται.

27 Par. 1. ἔχει.

διαρκοῦς σεμνότητος δὲ λαμβάνειν τὰς ἐννοίας· ἐπὶ δὲ τῆς λαμπρότητος οὐ τοσοῦτον περισπούδαστον, ἐπηρμένην ἐννοιαν λαβεῖν, ὅσον τοιαύτην εὐρεῖν, ἣτις ἂν δυνηθεῖη κινῆσαι πρὸς ἡδονὴν τοὺς ἀκούοντας, ἢ πεποιθῆσιν τῷ λέγοντι παρασχεῖν, ὅλον οὐχὶ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν καὶ ἐξῆς.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο. Οἱ Θηβαῖοι τῶν Ἀθηναίων φίλοι· ἐδιξιούτο δῶροις τοὺς Θηβαίους ὁ Φίλιππος, τῶν Ἀθηναίων ἀποστῆναι βουλόμενος· οἱ δὲ οὐκ ἐκτός εὐλόγου τοῦτ' αἰ ποιεῖν ἐσπούδαζον προφάσεως, ὅθεν καὶ Ἀθηναίοις πολλὰ ποιεῖν αὐτοῖς προσέταττον, ὥς εἴ τις πάντως ἀποτύχοιεν οἱ Θηβαῖοι, τότε καὶ τῶν Ἀθηναίων ἀποστῆναι ἀφορμὴν ἔχοιτες· ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς Ἀττικῆς πόλεις· τοῦτο γινούς ὁ ῥήτωρ ψήφισμα γέγραφε, 15 μηδεμίαν αἰτησιν πρὸς Θηβαίων ἢ τῶν ἄλλων πόλεων τοὺς Ἀθηναίους παρακρούεσθαι, καὶ τοῦτον ἔχει σκοπὸν τό· „αὕτη τῶν περὶ Θήβας“ 28 καὶ τὰ ἐξῆς.

Προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων· ἐν τῷ περὶ στεφάνου· 29 εἰ γὰρ ὡς οὐ τὰ βέλτιστα ἐμοῦ βουλευσαμένου τουδὲ καταψηφισάθε, ἡμαρτηκέναι δόξετε, οὐ 20 τῇ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνῃ τὰ συμβάντα παθεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἡμαρτήκατε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παρα- 25 ταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας, οὓς ἅπαντας ὁμοίως ἢ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς ἔθαψεν, 30 Αἰσχίνῃ, οὐχὶ τοὺς κατορθώσαντας αὐτῶν, οὐδὲ τοὺς κρατήσαντας μόνους· δικαίως.

C a p. X.

Π ε ρ ι ἁ κ μ ῆ ς .¹

β. Πολλήν τινα² πεποιῖται τὴν κοινωνίαν ἢ ἀκμὴν πρὸς τραχύτητα καὶ σφοδρότητα καὶ λαμπρότητα, ὡς δοκεῖν ἐξ ἐκείνων συνίστασθαι· κατὰ μὲν γὰρ ἔννοιαν καὶ μέθοδον κοινωνεῖ σφοδρότητι καὶ τραχύτητι, κατὰ δὲ λέ-⁵ ξιν τραχύτητι,³ σφοδρότητι, λαμπρότητι· κατὰ δὲ κῶλα, συνθήκας, ἀναπαύσεις, ῥυθμούς λαμπρότητι,⁴ ὥστε πῇ μὲν αὐταῖς κοινωνοῦσα, πῇ δὲ καὶ διεστῶσα εἰκότως ἰδίον τινα κεκλήρωται τόπον.

γ. Τραχύτητος μὲν ἔννοιαι αἱ τῶν μείζονων προσώ-¹⁰πων ἐπιτίμησιν ἔχουσιν ἀπὸ τινος τῶν ἐλαττόνων προσώπων, μέθοδος δὲ τὸ ἀπαρακαλύπτως κατ' ἐπιτίμησιν

¹ Litt. α. vide Vol. V. p. 501. v. 19—22. ² Ven. ἔννοιαι μὲν γὰρ ἀκμῆς καὶ ἔτι μέθοδοι αἱ αὐταί. ³ Mon. τραχύτητα. ⁴ Mon. λαμπρότητας. — Sch. min. Διέξομεν δὲ καταφανέστερον· ἀπὸ κοινοῦ τὸ διεξομεν. Τοιούτων ὀνομάτων· τῶν τροπικῶν δηλονότι. Ἐξ ἀποστάσεως· κατ' ἀποστασιν γὰρ εἰσῆται τὸ παρὸν χωρίον, ὅπερ ἰδίον οὐκ ἔστι λαμπρότητος. Καὶ πλέον ἔχει τι· λαμπρότητα δηλονότι. Ἐξ ἐπιμβολῆς· ἂν τε ἐλάττω ἂν τε μείζον ἢ· τοῦτό ἐστιν ἡ ἐπιμβολή. Μειζόνως ἐκλάμπει· τῷ ἀπροσδοκῆτως ἐκλάμπειν. Ἀπόστασις· εἴη· τὸ ἀπροσδοκῆτως εἰσαγόμενον, καὶ χρὴ σημειώσασθαι, ὅτι οὐ τὴν διὰ μακροῦ ἀπόδοσιν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ ἐπιμβολῆς ἦσαν ἀπροσδοκῆτως εἰσαγόμενον ἀπόστασιν ἐκάλισεν. Τὸ ἀποστατικόν· συνάπτεται γὰρ ἡ ἀπόστασις τῇ καταστάσει· ὃ γὰρ ἀκούσας τοσοῦτον ὑπειπὼν συνημμένην προσμένει τὴν ἔννοιαν. Τοσοῦτον ὑπειπὼν· ἀντὶ τοῦ, οὕτως εἴη. Ἐνταῦθα ἀπόστασιν τοσοῦτον ὑπειπὼν λέγει. Τὸ ἀποστατικόν· τὸ ἐπαγόμενον λέγει, καὶ τὸ τῇ Δι' ἴδμε γάρ. Ὅπερ εἰλέγομεν· ἐπαναλαμβάνει πάλιν τὸν λόγον, ὅπερ φησὶν εἰλέγομεν. Τὸ ἐξῆς εἰ ἀποστροφὴ τις καὶ ἥθος ἔχει.

μὴ συμπλέκοντα τοῖς λειαινουσιν εἰσάγειν τὰς ἐννοίας·
σφοδρότητος δ' ἐννοιαί αἱ κατ' ἐλαττόνων προσώπων ἐπι-
τιμητικαὶ καὶ ἐλεγκτικαί· μέθοδος δὲ ἡ αὐτὴ τῇ τρα-
χύτητι.

δ'. Τὰς ἐννοίας καὶ τὰς μεθόδους τὰς αὐτάς, φησὶν,
ἐπὶ τῆς ἀκμῆς δεῖ λαμβάνειν, ὥς ἐπὶ τῆς τραχύτητος καὶ
σφοδρότητος, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων πολυπραγμανεῖν
τούς ἀπαξ ἐν τῷ περὶ τραχύτητος καὶ σφοδρότητος λόγῳ
μεμαθηκότας.

10 ε'. Ἐκ τῆς τραχύτητος καὶ σφοδρότητος, τουτέστιν αἱ
τροπικαὶ καὶ σκληραὶ ἀφ' ἑαυτῶν, λαμπραὶ δὲ λέξεις αἱ τι
σκληραὶ καὶ διογκοῦσαι τὸ στόμα.

ς'. Τὴν λέξιν, φησὶν, αὐτῶν τούτων τῶν ἰδεῶν δεῖ
λαμβάνειν, παρεμβάλλειν δὲ καὶ τῆς λαμπρότητος, ἵνα
15 ὥσὶ πως μεμυγμέναι.

ζ'. Δίαιρμα ἔχει καὶ ὄγκον, καὶ οὐ τοσοῦτον τέτρα-
πται, ὅσον διογκοῖ τὸ στόμα· εἶπε γὰρ ἐν τῷ περὶ σε-
μνότητος, ὅτι αἱ λέξεις αἱ ἔχουσαι τὸ η καὶ τὸ α καὶ τὸ
ω πλατεῖαί εἰσιν, ὥς καὶ λαμπρότητι φησιν ἀρμόττειν·
20 ἔδει δὲ γράφειν διῆρται.

ή'. Εἰ μὲν ὃ διῆρηται ἔχει, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὥς ἐν τρα-
χύτητι, κομματικὴ ἔστιν ἡ φράσις, ἀλλὰ κατὰ μείζονα
κῶλα διῆρηται, ἅπερ ἔγνωμεν λαμπρότητος οἰκεῖα· εἰ δὲ
διῆρται ἔχοι, ὅτι δίαιρμα καὶ ὄγκον ὁ λόγος ὃ εἶχε διὰ

25 μακροτέρων τῶν κῶλων ἔξενεχθεῖς.

θ'. Τὰ στοιχεῖα μάλιστα πλεονάζει τὰ κατὰ τὴν ἰ-
προφορὰν διογκοῦντα τὸ στόμα· ὅρα γὰρ πῶς ἐπὶ πα-
σῶν τῶν λέξεων, πληρὴν τὸ ἐμπέπτωκε, τὸ α καὶ τὸ ο

5 Ven. Post litt. β'. Ἐπίρως πως διῆρηται ἐν λαμπρότητι,
ἢ διῆρται. 6 Ven. ὁ λόγος. Post ἔξενεχθεῖς Ven. addit: Κα-
τὰ μὲν οὖν λαμπρότητος σχῆμα ἀκμὴ γέγονεν, κατὰ ἀπόστασιν γὰρ
εἰσενήνκεται τὸ προκείμενον χωρίον, ὅπερ ἴδιον σχῆμα λαμπρότητος
ἔστι. 7 Mon. κατὰ τὴν κατὰ, delensī posterius κατὰ,

στοιχείον ἐπὶ τελευτῆς τίθεται, ἃ μάλιστα ποιεῖ τὸν λόγον λαμπρόν· εἴρηται γὰρ, ὡς τὸ ο στοιχείον, εἰ καὶ βραχὺ, πλὴν τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν κατὰ τὸν ἦχον τῆς φωνῆς, ἣν καὶ τὸ ω.

ι. Σχήματά φησι τῆς ἀκμῆς, ἅπερ καὶ λαμπρά καὶ σφοδρά· καὶ τοῦτο δηλοῖ ἐκ τῶν παραδειγμάτων.

ια. Λαμπρότητος σχῆμα αἱ ἀναιρέσεις, τὰ ἀσύνδετα, αἱ ἀποστάσεις· σφοδρότητος δὲ τὰ κατὰ ἀποστροφὴν καὶ δεικτικόν.

ιβ. Τὸ ἦθος δηλονότι τοῦ λέγοντος ἐμφαίνουσα· 10 δηλοῖ δὲ πῶς ἂν καὶ γένοιτο καὶ κατὰ τὸ ἦθος σφοδρότης.

ιγ. Ἐννοιαὶ μὲν τραχεῖαι καὶ σφοδραὶ ποιοῦσιν ἐννοίας ἀκμῆς, καθὰ μεμαθήκαμεν, μέθοδος δὲ αὐτὰς πάλιν ἢ τούτων αὐτῶν τῶν ιδεῶν τὴν ἀκμαίαν μέθοδον, τὴν 15 λέξιν οὐ μόνον αἱ τούτων, ἀλλ' ἤδη που καὶ τῆς λαμπρότητος· τὰ δὲ σχήματα τῆς ἀκμῆς ποιεῖ σχήματα λαμπρότητος καὶ σφοδρότητος· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐ δεῖ ζητεῖν, τὰ γὰρ ἄλλα πάντα τὰ αὐτὰ ἔχει τῇ λαμπρότητι, λέγω δὴ κῶλα, συνθήκας, ἀναπαύσεις, 20 θυμούς, ὥστε ἐν ἑτέροις ἔχει τὸ εἶναι, καὶ ἰδίαν ὑπό-

8 Mon. σφοδρότης. Sch. min. Τὸ καὶ μοι μηδὲν ὀργισθῆς καὶ ἀποστροφή μὲν ἔστιν ἀλλὰ καὶ ἦθος, εἴρηται δὲ, φησὶν, οὕτως ἐκ ἀποστροφῆς οὐκ ἔστι, ὥστε μὴ δόξαι πικρῶς εἶπουν σφοδρῶς λέγεσθαι διὰ τὴν ὑπόληψιν τοῦ προσώπου χρηστὴν οὖσαν. Διὰ τὴν ὑπόληψιν· κατὰ καινοῦ ληπτέον τὸ διὰ, ὡς ἂν οὕτως ᾖ, διὰ τε τὴν ὑπόληψιν, καὶ διὰ τὸ μηδὲν γε ἔτιον ἔχειν τὴν σφοδρότητα. Χρηστέων τούτων· ἐν τῷ ὑπὲρ στεφάνου· εἴτα λέγει, ὡς οὐδὲν ὁμοίος εἰμι ἐκείνοις ἐγὼ, σὺ δὲ ὁμοιος, Δισκίτη, καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ σός· ἄλλος δὲ τις τῶν νῦν ῥητάρων, ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδένα φημι, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ζῶντας, ὃ χρηστὴ καὶ τὰ ἐξῆς. Καλὸν μὲν δριάντα· σφοδρὸν γὰρ καὶ ἡθικόν, ib. Σημείωσαι νῦν, πῶς ἂν γένοιτο καὶ κατ' ἦθος σφοδρότης.

στασιν οὐκ ἔχει· διὰ δὴ τέτακται μετ' ἐκείνας, ὑφ' ὧν καὶ γίνεται καὶ συνέστηκεν,

- ιδ'. Ἐπειδὴ ἐννοίας εἶρεῖν ὁ τεχνικός, αἱ τὴν σύστασιν ἐκ λαμπρότητος ἔχουσιν καὶ ἀκμῆς, ἀπορεῖ, ποῦ δὲ τὰττειν αὐτάς, τῆς μὲν γὰρ ἀκμῆς οὐχ ὅσον τε λέγειν αὐτάς, ποιοῦσι γὰρ ταύτας ἐννοιαί τραχύτητος καὶ σφοδρότητος, οὐδαμῶς δὲ λαμπρότητος· πάλιν δ' αἷ οὐκ εἰσι λαμπραί· ἔχουσι γὰρ τι καὶ τῆς ἀκμῆς· ἔστι δὲ τὸ κινήσαν τὴν ἀπορίαν χωρίον τοῦτο· ⁹ „μέχρι τούτου
- 10 Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππου, ὥς προῦδωκεν Ὀλυνθον·“ καὶ πάλιν· „ἀλλ' ¹⁰ ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος·“ ταῦτα γὰρ τί δεῖ καλεῖν ἀκμαστικά ἢ λαμπρά, ἢ τὸ συναμφοτέρων, ὃ καὶ μάλλον, ¹¹ εἴτα ἀντιτιθῆσαι, φασὶ γὰρ ἂν τις ἴσως, ὅτι κατὰ τὸν προειρη-
- 15 μένον λόγον τὰ ἴδια τῆς λαμπρότητος συνῆλθεν ἐπὶ τῶν ἐννοιῶν τούτων ἀκμαστικῶν οὐσῶν· οἷον τὰ κῶλα μακρὰ ὄντα, ἢ συνθήκη διάγραμμα ἔχουσα, ἢ ἀνάπανσις σειμνὴ καὶ τὰ ἐξῆς· πολλαχοῦ δὲ καὶ τὴν λέξιν ἔφαμεν, καὶ τὸ μέγιστον, φησὶ, τὰ ἀποστατικά τῶν σχημάτων·
- 20 ὥστε εἰ λέγομεν ταῦτα μεμίσχθαι ἐξ ἀμφοῖν, ἔκ τε λαμπρότητος καὶ ἀκμῆς, τὸ μέχρι τούτου Λασθένης καὶ τὰ τοιαῦτα εἰς ταῦτα ἐμπίπτει· ἀκμαστικά γὰρ εἰσιν, εἴγε ἢ ἀκμὴ πάντως ἔχει πολλὰ τῶν ἰδίων λαμπρότητος· ἐν-

9 pro cor. p. 241. 10 pro cor. p. 248. 11 Schol. min. καὶ ἀκμαῖα δηλονότι καὶ λαμπρά. Καὶ ὅσα τοιαῦτα· ποῖα ταῦτα φησὶ, τὸ τότε καὶ τότε. Σφοδρὰ πως εἶναι δοκεῖ· καλῶς τὸ δοκεῖ, οὐ γὰρ ἐπιτιμητικὴ λίαν ἡ σφοδρότης ἐνταῦθα, ὡς ἐν τῷ βάρβαρος, ὀλιθρος Μακεδόν. [Καλῶς τὸ δοκεῖ — Μακεδόν est etiam in Ven.] Σχήματα αὐτά· τὰ ἀφηγηματικά καὶ ἀσύνδετα καὶ λαμπρά. Κατὰ προσώπων· κατὰ τῶν προδοτῶν. Ταῦτα μεμίσχθαι· οὐδετέρως τὸ θηλυκὸν ἐξηγήσας· τὸ γὰρ ταῦτα τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν ἀκμὴν ποιεῖ. Ἄ ποιεῖ τὴν ἀκμὴν· τραχύτης, λαμπρότης.

νοιαί γάρ, φησὶ, σφοδραὶ συνελθοῦσαι μετὰ σχημάτων
καὶ κώλων λαμπρῶν ἀπετέλεσαν τὴν ἀκμὴν, ὥστε παρά-
λογον οὐδέν, εἰ συνῆλθεν ἀκμὴ καὶ λαμπρότης, κατὰ
φύσιν γάρ ¹² τὸ αἰεὶ μεμίχθαι θέλουσι, καὶ τὸ πλείστον
ἐκ τῆς λαμπρότητος ἢ ἀκμῇ λαμβάνει τὴν σύστασιν. 8

ιέ. Ἐνταῦθα ζητεῖ ὁ Ἑρμογένης τὸ, „μέχρι τούτου
Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππου,“ ποίας ιδέας ἐστίν,
ἀκμῆς ἢ λαμπρότητος, καὶ ἀκμῆς ἐδείχθη, ὅτι ἔνιαι
λέξεις τῶν ιδίων τῆς λαμπρότητος καὶ τὰ πλείω σχήμα-
τα, καὶ τὰ κῶλα καὶ συνθήκη καὶ ἀνάπαισις καὶ ὅν- 10
θυμὸς ποιοῦσι τὴν ἀκμὴν, ἐννοίας δὲ καὶ μεθόδους μόνῃ
ἔχει ἢ ἀκμὴ τὰς τῆς σφοδρότητος· ἔδει οὖν μὴ λέγειν
τὰ κῶλα ταῦτα μεμίχθαι ἐκ λαμπρότητος καὶ ἀκμῆς,
εἴγε ἐξ ἀνάγκης καὶ κατὰ φύσιν ὁ λαμπρὸς λόγος καὶ
ἀκμαῖός ἐστιν, ἐπειδὴ ἐκ τῶν τῇ λαμπρότητι προσηκόν- 15
των, ὡς εἴρηται, ἀκμὴ γίνεται· ἀλλ' ὅτι λαμπρὰ ἐστίν
ἢ ἀκμαῖα μόνον, οὐδέν δὲ διαφέρει, ἀλλὰ ταῦτόν ἐστι
λαμπρὰ κῶλα καὶ ἀκμαῖα· λύει τοίνυν ταύτην τὴν ἑν-
στασιν κατωτέρω εὐθύς, ὅπου λέγει· ἀλλ' εἰδέναι χρὴ,
ὅτι πρῶτον μὲν ἐνταῦθά φημεν ἀκμὴν καὶ λαμπρότητα 20
καὶ ἐξῆς.

ις. Εἶπε γάρ, ὅτι λέξεις ἀκμῆς αἱ τῆς τραχύτητος
καὶ σφοδρότητος καὶ λαμπρότητος· τὸ γὰρ ἀποστατικὸν
λαμπρότητός ἐστι καὶ ἀκμῆς.

ις. Εἰς τὸ εἶναι δηλονότι ἅμα λαμπρὰ καὶ ἀκμαῖα, 25
κατὰ κοινοῦ δὲ τό· φαίη τις ἂν εἰς ταῦτόν ἐμπίπτειν
ἡμᾶς, εἰ λέγομεν ταῦτα μεμίχθαι· ἢ οὖν σύνταξις οὐ-
τως, ὥστε φαίη τις ἂν εἰς ταῦτόν ἐμπίπτειν ἡμᾶς, εἰ
λέγομεν ταῦτα τὰ κῶλα μεμίχθαι.

ιθ. Λέγει γάρ καθ' ὧν οἱ ἀκοῦοντες ἡδέως δέχονται 30
τὰς λοιδορίας, κατὰ Φιλίππου, ὅτι λίλυκεν αὐτὸς τὴν

ειρήνην· ἀκμῆς γὰρ ἴδιαι ἔννοιαι αἱ σφοδραὶ, ὥς εἶπεν ἄνω· καὶ σχήματα δὲ τὰ ἀφηγηματικὰ καὶ ἀσύνδετα καὶ λαμπρὰ λαμπρότητα καὶ ἀκμὴν ποιεῖ· ἀντὶ τοῦ κατὰ φύσιν ἡνωμένης τῆς ἀκμῆς ¹³ τῇ λαμπρότητι· ἡ λύσις οὖν τῆς ἐνστάσεως εἴρηται, ἥτις ἐστὶ τὸ κατὰ προσώπων ἀφηγηματικῶς καὶ ἀσυνδέτως.

ιδ'. Τὰ χωρία ¹⁴ ταῦτα ἀκμῆς μὲν μετέχει, ὅτι σφοδρὰς τε καὶ τραχείας ἐννοίας ἔχει μεμιγμένας· τραχείας μὲν τὰς κατὰ Φιλίππου, σφοδρὰς δὲ τὰς κατὰ ¹⁵ προδοτῶν· μετέχει δὲ καὶ λαμπρότητος ἡ ἔννοια τῷ πεποιθέναι τὸν λέγοντα ἐφ' οἷς λέγει μεθώδευται ¹⁵ δὲ λαμπρῶς, προηγουμένως γὰρ εἰσῆκται ἡ ¹⁶ ἔννοια, καὶ οὐχὶ ἐξ ὑποβολῆς· ¹⁷ σχηματισθὲν ¹⁸ δὲ κατὰ ἀπόστασιν καὶ λέξιν ἔχον μὴ τροπικὴν ἀλλὰ σεμνὴν, κώλοις τε ¹⁵ μακροτέροις ἐξαγγελθὲν, λαμπρότητος ἱκανῶς μετέχει· ¹⁹ τραχύτης δὲ μόνης σὺν λαμπρότητι ²⁰ οὐκ ἂν τις φαίη κυρίως μετέχειν· διαφέρουσι γὰρ ἀλλήλων τε αὐταὶ κατὰ τὰς ἐννοίας καὶ λαμπρότητος, καὶ ²¹ κατὰ τὰ λοιπὰ· ἀκμαῖος μὲν οὖν ὁ λόγος οὐκ ἂν εἴη μόνως, διότι ²² λαμ- ²⁰ πρὸς ἐστὶ κατ' ἐννοιαν, ὅπερ ἀλλότριον ἀκμῆς, τραχὺς δὲ καὶ σφοδρὸς οὐκ ἂν λέγοιτο, διότι τὸ ἐπιτιμητικὸν οὐκ ἔστιν ἄγαν πικρόν.

κ'. Ἐντεῦθεν λύει τὴν ἀνωτέρω ἐνστάσιν οὕτως, ἡ ἀκμὴ αὐτῇ ²³ καθ' ἑαυτὴν οὐ συνίσταται, ἀλλ' ἐκ τῶν

¹³ τῆς ἀκμῆς Par. om. ¹⁴ Ven. post litt. ἡ. Ὡστε φαίη τις ἂν, τί χρὴ λέγειν, ὅτι μέμικται λαμπρότητι ἐνταῦθα ἀκμή. Sicel. continet litt. ιδ'. et κ'. ¹⁵ Ven. μεθοδεύεται. ¹⁶

Mon. εἰ σὴ κατὰ ἔννοια. ¹⁷ Sicel. ἐπιβολῆς. ¹⁸ Mon. σχηματίζεται. ¹⁹ Mon. μέχρι. ²⁰ Post λαμπρότητι habet Mon. ἱκανῶς μετέχει ἡ σφοδρότητος μόνης σὺν λαμπρότητι. ²¹ καὶ Sicel. om. ²² Sicel. διότι καὶ λ. ²³ αὐτῇ Mon. Par. 1. Sicel. om. recepi ex Par. 3.

μερῶν τραχύτητος καὶ σφοδρότητος καὶ λαμπρότητος γίνεται. ²⁴

κά. Ἡ ἀκμή οὐχ ὑφέστηκε καθ' ἑαυτήν· πῶς οὖν ἢ μὴ οὐσα συμπλέκοιτ' ἂν ἑτέρα συνθήκη ἢ ἀναπαύσει;

κβ. Ἐννοιαί, φησὶν, τραχεῖαι καὶ σφοδραὶ ποιοῦσιν ⁵ ἔννοιαν καὶ μεθόδους ἀκμαστικὰς· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς λαμπρότητος ποιεῖ τὴν ἀκμήν, πλήν τῆς λέξεως καὶ τῶν σχημάτων· ἐπὶ γὰρ τούτων ἀναμειγμένως γίνεται, πῇ μὲν ἐκ τραχύτητος καὶ λαμπρότητος, ὥς ἐπὶ τῶν λέξεων, πῇ δὲ ἐκ σφοδρότητος καὶ λαμπρότητος, ὥς ἐπὶ τῶν σχη- ¹⁰ μάτων.

κγ. Οὐκ ἀναστρέφειν, ²⁵ φησὶ, δύναται ὁ λόγος. σὺ γὰρ ἔχει τι ἴδιον ἡ ἀκμή, ἀλλ' αὕτη μὲν ἔχει τι λαμπρότητος, οὐ μὴν ἢ γε λαμπρότης ἔχει τι ἀκμῆς, εἰ μὴ τις λέγει τὴν ἄλλως φληναφῶν, ὥς ταυτόν ἐστιν ἀκμή καὶ ¹⁵ λαμπρότης, διὰ τὸ ἐξισάζειν. οὐδὲν γὰρ μᾶλλον τὰ μακρὰ κῶλα καὶ τὰ ἀποστατικά σχήματα τῆς ἀκμῆς ἂν εἴη ἢ τῆς λαμπρότητος διὰ τὸ ἐπ' ἀμφοῖν διήκειν τὸν περὶ αὐτῶν λόγον.

κδ. Ἐννοιαί μὲν τραχύτητος ²⁶ καὶ σφοδρότητος ποιοῦσιν ἀκμήν, λέξις δὲ ἢ τε αὐτῶν τούτων καὶ ἢ τῆς λαμ-

24 Post γίνεται Sicel. addit: α ποιεῖ τὴν ἀκμήν. 25 Sch. min. Οὐκ ἀντιστρέφει, φησὶν, ὁ λόγος· ὁ μὲν γὰρ ἀκμαῖον, τοῦτο καὶ λαμπρόν, ὁ δὲ λαμπρόν, οὐκ ἔστιν ἀκμαῖον. Μέθοδοι τοιαῦται· ποιοῦσι τὴν ἀκμήν ἀπὸ κοινοῦ. Εἴ τινα ἑτέραν συνθήκην καὶ ἀναπαύσει. Τί καὶ λαμπρότητος· λέξεις ἐνίας, κῶλα, σχήματα καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐρίζων· τὸ ἑξῆς, εἰ μὴ τις ταῦτα ἐρίζων λέγοι ἰσάζειν διὰ τὸ ἐπ' ἀμφοῖν ἐβρίσκεισθαι. Ἐντεῦθεν· ἀπὸ τῆς λαμπρότητος ἐπὶ τὴν ἀκμήν ἢ τὸ ἔμπαινον. Αἰσθήσει· ἀκοῇ. Ἰδέα· ἡ μακροκῶλα. Ἀκμή· τοῦτο λέγει, ὅτι ἡ ἀκμή αὕτη καθ' ἑαυτήν οὐ συνίσταται, εἰ μὴ δανεῖσθῃ ἀπὸ τῶν τῆς λαμπρότητος καὶ τραχύτητος σχημάτων, λέξεων καὶ τῶν λοιπῶν. 26 Sch. min. Ἐκ τούτων ἀποτελεῖται τῶν ἰδιῶν ἢ ἀκμή, τὸ δὲ ἀποτελούμενον ἄλ-

πρότητος καὶ σφοδρότητος, κῶλα δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λαμπρότητος.

κέ. Ὁ ῥήτωρ λέγει δὲ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς πράγμασιν· ἐν ταύταις γὰρ πεποιθότως ὁ ῥήτωρ ἀγορεύει, 5 ὡς φθάσας Ἑρμογένης ἐτεχνολόγησεν.

κε'. Σημειῶσαι, ὅτι τῶν μάλιστα λαμπρῶν τοῦτο τὸ χωρίον κατὰ τὴν ἔννοιαν τὸ „μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππῳ.“

κζ'. Πάντα ²⁷ γὰρ ἐφεξῆς τὰ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ 10 περὶ τῶν κατὰ πόλεις προδοτῶν εἰρημένα κατὰ συζυγίαν

λο τί ἐστιν παρὰ τὰ ἐξ ὧν ἀποτελεῖται. Ἀντακολουθοῦσιν· οὐ δύναται γὰρ εἰπεῖν, ὡς ἄνω εἰς λαμπρότητος, ταῦτα καὶ ἀκμῆς, καὶ ἄνω ἀκμῆς, ταῦτα καὶ λαμπρότητος. *ibid.* οὐκ ἀναστρέφουσιν. Ἔχει γὰρ ταῦτα· σφοδρότης, τραχύτης, λαμπρότης. Χωρὶς τῶν ἐτέρων· χωρὶς ἀκμῆς καὶ λαμπρότητος. Ἰδιὰ γε ταῦτα· ταῦτα τὰ Δημοσθενικά τὸ „μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππῳ.“ Ταῦτα ποῖα; πάντα τὰ προειρημένα, αἱ τραχεῖαι, αἱ σφοδραὶ ἔννοιαι καὶ τὰ λαμπρὰ κῶλα· οὐκ εἰς ἰδιὰ ἀκμῆς, ποῖας γὰρ, ἥτις οὐδὲ ὑφίσταται καθ' ἑαυτὴν τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ὅθεν μετηνέχθησαν, ἐκείνων εἰσὶν ἰδία, σφοδρότης, τραχύτης, λαμπρότης. Μεμίχθαι· εἰπὼν, ὅσα τε αὐτοῖς ἐστὶν ὅμοια, ἐπισηγείται τὸ, τίνα εἶπεν ὅμοια, καὶ λέγει, ὅτι ταῦτα ὅμοια ἔφη τὰ ὁμοίως τούτοις, τὸ „μέχρι τούτου Λασθένης,“ καὶ τὸ, „ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκείνος“ ἐξ ἀκμῆς καὶ λαμπρότητος μεμιγμένα. Στεψώμεθα δέ· ἀντὶ τοῦ μνημονεύσωμεν τῶν λεχθέντων ἐν τῷ περὶ λαμπρότητος, ὁποίας ἐννοίας ἔφαμεν εἶναι λαμπράς. Συνήνεγκεν· συνέφερεν. Τετραδαρχουμένων· οἱ τῆς μιᾶς ἀρχῆς τέσσαρες ἄρχοντες. Συνιστᾷ δὲ ὁ ῥήτωρ, ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἄνδρας, οὐδὲ τὰς πόλεις ὑπέκειν τῷ Φιλίππῳ. Εἰ δὲ ὁμοίως· τὸ καθέτιλεν ἑλλειπῶς. Τῶν κατ' ἄνδρα· ἀπὸ τῶν προδοτῶν δηλονότι. Πεισιθήσει· ἀντίπτωσις γενικῆς ἀντὶ δοτικῆς. 27 Ven. post litt. ιθ'. pergit: καὶ τῶν ἐπαναφορῶν διὰ τὸ κατὰ συζυγίαν ἐτεχνολογεῖν θαυμαστὸν κάλλος ἐργασαμένων. Sicel. continet litt. κζ' — κθ'.

δύο ἔννοιῶν προῆται, λαμπρότητός τε πλείστης καὶ κάλ-
λους μετέχει διὰ τὴν πεποιθήσιν τοῦ λέγοντος. ἀποφαν-
τικῶς γοῦν ²⁸ αὐτὰ προάγει· καὶ γὰρ ἀπλή οὐσα ἢ ἐπανα-
φορὰ κάλλος προσάγει τῷ λόγῳ, πόσῳ πλέον διπλῇ γενο-
μένη· ἐπαναφορὰ δὲ ἐστὶ τὸ παρὰ τῶν καὶ πρόων εἰρη- 5
μένων ἐπαναλαβεῖν, ὁποῖον ²⁹ τί ἐστι καὶ τὸ „μέχρι μὲν
οὖν τούτου;“ προσιπὼν γὰρ ἐπανελάβην.

κῆ. Συζυγία ἐστὶ κατὰ τοὺς τεχνογράφους τοὺς πε-
ρὶ σχημάτων διαλαβόντας, ὅταν δύο προσθέντες ³⁰ ἀντι-
κείμενα ἀλλήλοις ἑκατέρῳ τὸ προσῆκον ἐπιφέρωμεν, ὥς 10
ἐν τῷ ἑννάτῳ τῶν Φιλιππικῶν, ³¹ οἶον „ὁ δῆμος τῶν
Ὁρειτῶν, ἀντὶ τοῦ τῷ μὲν βοηθεῖν, τοὺς δὲ ἀποτυμπανί-
σαι, τοῖς μὲν οὐκ ὠργίζετο, τὸν δὲ ἐπιτηδεῖον ταῦτα πα-
θεῖν ἔφη“ οὐ γὰρ ἑκάτερον κατέλυσε καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ
δι' ἀμφοτέρων ἐχώρησεν ὁ λόγος· εἰς δὲ τὰ τῆς λέξεως 15
σχήματα τάττει τὴν συζυγίαν καὶ ὁ Τιβέριος, ὁ δὲ Ζη-
νόβιος προαπόδοσιν ³² τοῦτο καλεῖ· οὐ συμφωνεῖ δὲ τού-
τοις ὁ Ἑρμογένης· οὐ γὰρ ὑποπίπτει τῷ ὄρῳ τῶν τεχνο-
γράφων τὸ παράδειγμα τῆς συζυγίας. ³³

28 Sicel. γὰρ αὐτὰ προάγει, καὶ διὰ τὴν σύζευξιν τῶν ἑννοι-
ῶν σὺν ἐπαναφορᾷ προελθοῦσαν· εἰ γὰρ καὶ ἀπλή οὐσα κ. τ. λ.
usque διπλῇ γινομένη. Sqq. usque ad litt. κῆ. om., etiam Ven.
desinit in γινομένη. 29 Mon. ὁ παίω. 30 Mon. προσθέν.
31 Phil. III. p. 126. 32 ὁ δὲ Ζηνόβιος Mon. om. 33 Sicel.
addit: ὁ τίθησιν. Sch. min. Τὸ παράδειγμα τῆς συζυγίας, ὃ προ-
εἶπεν, ὅτι τὰ μακρότερα κῶλα λαμπρότητος ἴδια. Κατὰ συζυ-
γίαν· τὸ „μέχρι;“ καὶ „μέχρι φίλος ὢν ὠνομάζετο;“ τὰ δύο μέχρι
εἰς συζυγία. Ἀμπερὰ μὲν οὖν· ὅτι εἰ προεῖδeto ὁ φῆτωρ κα-
τηγορῆσαι Λασθέτους, κατὰ τοῦτο ἦν λαμπρά, εἰ δὲ κατηγόρησεν,
γίγονεν ἂν τραχία. ibid. Εἰπὼν, ὅτι αἱ ἑννοιαὶ τοῦ „μέχρι;“ τοῦ-
του Λασθέτης“ κοιναὶ λαμπρότητος καὶ ἀκμῆς καὶ πείσας, πειρᾶται
δεῖξαι, μᾶλλον δὲ δεικνύσιν ἀκολουθῶς, ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ κοινὰ,
μέθοδος καὶ σχῆμα καὶ τὰ ἄλλα. Ἀφηγηματικὸν· ἀφηγήσας
γὰρ εἶδος τὸ „μέχρι;“ τούτου Λασθέτης.“

κδ'. Σφοδρότητος ³⁴ γὰρ ἴδιον τὸ κατὰ ἀποστροφὴν καὶ τὸ ἀποδυκτικόν, τὸ δὲ ἀφηγηματικὸν καθαρότητος, ὡς ἀνωτέρω ὁ αὐτὸς ἔφη.

λ'. Ἀκμὴν πάλιν φησὶν, ἐπειδὴ αἱ σφοδραὶ ἐννοιαὶ δ ἀρμόττουσι καὶ τῇ ἀκμῇ, ὥστε ἡ μίξις ἐκ δύο τινῶν συνιόντων γίνεται διαφερόντως, κυρίως εἴποι ἂν τις τὰς ἐννοίας μόνας τοῦ „μέχρι τούτου Λασθένης“ μίμικθαι· τὸ τε γὰρ προειρημένον συνίστησιν, ὅπερ ἐστὶν λαμπρότατον, καὶ κατὰ προσώπων λέγεται, τῶν προδοτῶν, ³⁵ 10 ὅπερ σφοδρότητος, ³⁶ τὰ δὲ λοιπὰ καθαρῶς ἐστὶ λαμπρότης.

λβ'. Μέθοδος γὰρ λαμπρότης, ὅταν ὡς θαρρόων καὶ μὴ ἐνδοιάζων λέγη τις, ὅταν ἀφηγούμενος μὴ διακόπη τὰς ἀφηγήσεις, ὅ, ἐστὶν ἐνταῦθα, καὶ σχῆμα δὲ 15 τὸ ἀσύνδετον.

λγ'. Ὁ κοῦς οὗτος, κατὰ πρῶτον λόγον λέγοιτο ἂν λαμπρὰ, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐννοια καὶ ἡ μέθοδος καὶ τὰ λοιπὰ λαμπρότητός εἰσι, κατὰ δὲ δεύτερου λόγον ἀκμαστικά, ³⁷ ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀκμὴ καὶ ἀπὸ τούτων συνίσταται 20 τῶν προσηκόντων τῇ λαμπρότητι, λέξεως, σχημάτων, κώλων, καὶ τῶν ἑξῆς.

λδ'. Διὰ τὸ τὴν ἀκμὴν, φησὶν, ἀπὸ τούτων συνίστασθαι, μεθ' ὧν καὶ ἄλλων συνίσταται, ἀνάγκη, γάσκειν ἐνταῦθα, κοινὰ αὐτῶν γενήσεσθαι καὶ ταῦτα. δο-
κεῖ

34 Litt. κδ'. est in Sicel. 35 Mon. προδήλων. 36 Sequitur in Mon. καὶ μέχρι φίλος ὀνομάζεται, τὰ δύο μέρη εἰς σύνζυγίαι. 37 Mon. ἀκολαστικά. Sch. min. Ὅμως ἐνταῦθα ἐν τῷ „ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν“ ἐκτὶ δὲ εἰς τὸ „μέχρι τούτου.“ Σχῆματι κίχρηται· κατὰ ἀποστροφὴν προσώπων, ὅπερ ποιεῖ ἡ σφοδρότης, καὶ γίνεται ἀκμὴ, οὐχὶ δὲ λαμπρότης. Ἡ λαμπρότης δὲ οὐ· οὐ δέχεται τὴν κατὰ προσώπων ἀποστροφὴν. Καὶ μὴν καὶ διὰ τὸ τὸν καὶ σύνδεσμον συμπλέκεσθαι.

καὶ γὰρ εἶναι πως ἡ ἔννοια σφοδρὰ διὰ τὰ ὑποκείμενα πρόσωπα· τοιοῦτον καὶ τό· „ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκείνος.“

λδ'. Τοῦ Φιλίππου, ὁ σφοδρότητος μὲν ἐστὶν ἔννοια. ἀρμόττει δὲ καὶ τῇ ἀκμῇ.

λε'. Τὰ γὰρ μακρὰ κῶλα λαμπρότητα ποιεῖ καὶ ἀκμὴν. 5

Ἡ σφοδρότης ³⁸ μακροκωλίαν ³⁹ δέχεται, ὅπερ ἀλ-
λότριον λαμπρότητος. Προεῖπε δὲ ⁴⁰ σφοδρότητος εἶναι
τὰ μᾶλλον κόμματα, καὶ ἃ μὴδὲ κόμματα, ἀλλὰ κατὰ
ἐν ὄνομα λέγεται. Διὰ τοῦτό φησιν, σφοδρότητος δὲ
μᾶλλον, οὐ γὰρ καθαρῶς ἐστὶ σφοδρὰ τῷ εἶναι κομμα-
τικά, ἀλλὰ μὴ βραχύτερα, ἢ οὕτως· τὰ κῶλα ταῦτα οὔτε
λαμπρὰ ἐστὶν, οὔτε ἀκμαῖα· ἐπειδὴ οὐκ ἔστι μακρὰ,
σφοδρὰ μέντοι ἐστὶν, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τι κοινωνεῖ ⁴¹ ἡ
σφοδρότης τῇ ἀκμῇ, ἀκμαῖος ἂν ὁ λόγος δοκοίη, καὶ
μικρὰ ἐστὶ τὰ κῶλα, ὅπερ ἀπαιτεῖ ἡ ἀκμὴ. 15

λς'. Διὰ τὸ ⁴² τὴν ἐπιτίμησιν φέρεσθαι ἐπὶ τὸ ὑπο-
κείμενον πρόσωπον, ἀκμαιότερόν φησιν ἢ λαμπρότερον
ποιεῖν ⁴³ τὸν λόγον.

C a p. XI.

Περὶ περιβολῆς ἐν ταύτῳ καὶ μεστώσεως.

α'. Ποιεῖ ¹ καὶ ἡ περιβολή, καθὰ καὶ αἱ προλαβοῦ- 20
σαι, τὸ μέγεθος, καὶ κοινὸν δὴ τοῦτο πάσαις ταῖς ὑπο-
βεβηκυῖαις ταύτῃ τῇ ιδέᾳ, τὸ σπεύδειν ἀξίωμα καὶ ὄγκον
περιτιθέναι τῷ λόγῳ. παράκειται γὰρ καὶ τῷ σφοδρᾷ

38 Ἡ σφοδρότης μακροκωλίαν εἰρη. usque ad litt. λς'. ex
Parr. recepi. Sunt etiam apud Sicel. 39 Sicel. οὐ δέχ. 40
Sicel. γάρ. 41 Sicel. κοινωνῶν. Sch. min. κατὰ ἔννοιαν, κατὰ
μέθεδον καὶ ὁμίας λέξεις. Ἐτέρου λόγου· τοῦ μεγέθους. 42
Litt. λς'. est apud Sicel. 43 Sicel. πεποίησε φαίνεσθαι.

1 Litt. α — δ'. vv. ἐπίγνωσιν αὐτῆς τῆς περιβολῆς habet Sicel.
Rhetor. VII. 2.

σαφει τὸ εὐτελές, ὃ καὶ ἐναντίον ἐστὶ τῷ μεγέθει, διὸ καὶ ἀναγκαῖος ὁ περὶ ἀξιώματος λόγος, ἀλλ' οὐ κατὰ τοῦτο μόνον ἀκόλουθον ἂν εἴη λέγειν περὶ περιβολῆς, ² ἀλλ' ὅτι καὶ πλείονι τῶν ἄλλων ἀπασῶν ιδεῶν, ³ καθ' ὧς λόγου μεγέθος γένοιτο ἂν, ὃ ῥήτωρ κέχρηται. ⁴

γ'. Ὑπὲρ ⁵ τὰς ἄλλας ιδέας ὃ ῥήτωρ ἀπάσας πλεονάζει τῇ περιβολῇ, διότι χρητὸν τὸν ἄριστον τῶν πολιτικῶν λόγων κεκρᾶσθαι μὲν ἄριστα ταῖς ιδέαις ἀπάσαις, ταῖς μὲν ἐπὶ πλείον, ταῖς δὲ ἐπ' ἑλάττω τοῦ τεχνίτου κατὰ τὸν προσήκοντα λόγον καιρῷ τε καὶ μέτρῳ κεχρημένον· διαφερόντως δὲ πλεονάζειν προσήκει τῇ περιβολῇ διὰ τὸ πολὺ συνειστραμμένον καὶ πυκνὸν ἐν ἅπασι τῆς ιδέας ταύτης, διότι ⁶ καὶ τὴν παρὰ τῶν ἄλλων ἱπτιότητα τῷ λόγῳ προσγινομένην ἐκθεραπεύειν ἱκανή.

δ'. Τὴν ⁷ αἰτίαν, δι' ἣν πλεονάζει κατὰ τὴν περιβολήν, ὕστερον ὑπερτίθεται λέγειν, μετὰ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτῆς τῆς περιβολῆς· οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ, φησὶ, νῦν λέγειν, πρὶν προδιορίσαι καὶ προδιδάξαι τὴν φύσιν αὐτῆς· ὅτι δὲ ἐναντίον αὐτῇ ἡ καθαρότης, οὐ μόνον ἐν τῷ περὶ σαφηνείας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ περὶ ἀκμῆς λείλεκται λόγῳ. ⁸

ε'. Τὸ ⁹ κατ' ἄθροισιν δοκεῖ ἀκόλουθεῖν τῷ ἀορίστῳ, ὡς ἐν τῷ „πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἑλαττοῦμαι“ ¹⁰ ἔπεται

² Sicel. addit: φησὶν.

³ Sicel. ιδεῶν ἀπασῶν. Sch. min.

⁴ Ἐπιστήμη· πᾶσα γνώσις ἐπιστήμη λέγεται. ⁴ Litt. β'. vide Vol. V. p. 504. v. 10—13.

⁵ Incipit hoc caput in Ven. Ἀλλὰ τὴν μὲν αἰτίαν, δι' ἣν οὕτως πεπόνηκεν ἐκεῖνος, ὕστερον δεῖξομεν.

⁶ Sicel. καὶ διότι καί. ⁷ Sicel. τὴν δὲ αἰτ.

⁸ Litt. ε. et ε'. vide Vol. V. p. 504. v. 13—18. ⁹ Litt. ζ'. est apud Sicel. sine nomine auctoris.

¹⁰ Sicel. πολλὰ ἔγωγ' ἑλαττοῦμαι [pro cor. init. §. 3.] Sch. min. Ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ σιγᾶντος εἰς τὴν ἀρχὴν οὕτως· „ἐν μὲν, ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνιζόμεθα· οὐ γὰρ ἔστιν ἴσων νῦν ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν, καὶ τοῦτο μὴ εἰλεῖν τὴν γραφὴν, ἕτερον δὲ ὃ φύσει πᾶσι ἀνθρώποις ὑπάρχει,

γὰρ τὸ „δύο δέ, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ μέγала.“ φησὶ δὲ αὐτὸς, ὅτι ἔστιν ὅτε καὶ χωρὶς τοῦ προσληφθῆναι τὸ ἀόριστον τὸ κατ' ἄθροισιν ποιῇ¹¹ περιβολήν· οἷον τρία γὰρ τὰ μέγιστα ὀνειδῇ κτᾶται.

ή. Ὡν εἶρηκεν ἐμπροσθεν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς περιβολῆς. 5
θ'. Σημειώσαι, ¹² ὅτι αἱ προσλήψεις καὶ εὐκρινείας εἰσὶν, οὐ περιβολῆς μόνον ποιητικαί, καὶ ἐναντία οὖσα τῇ περιβολῇ ἢ εὐκρίνεια διὰ τοῦ κατ' ἄθροισιν κοινωνεῖν δοκεῖ, ἀμφοτέρω γὰρ, φησὶ, διὰ τοῦ αὐτοῦ γίνονται.

ιά. Καλῶς εἶπε „δοκοῦσα.“ τῆς γὰρ σαφηνείας εἰς 10 καθαρότητα καὶ εὐκρίνειαν διαιρουμένης ἐναντιοῦσθαι ἔφη τῇ μὲν σαφηνείᾳ τὴν ἀσάφειαν, τῇ δὲ καθαρότητι τὴν περιβολήν, τῇ δ' εὐκρινείᾳ τὴν σύγχυσιν· διὸ νῦν εἶπεν „δοκοῦσα ἐναντιοῦσθαι.“ οὐ γὰρ ἄντικρυς ἐναντιοῦται, ἀλλὰ κατὰ συγγένειαν τῆς καθαρότητος ἢ πρὸς 15 τὴν περιβολήν ἐναντιώσεις τῆς εὐκρινείας γίνεται.

ιβ'. Πράγματος ἀντὶ τοῦ σχήματος· ἴδιον γὰρ εὐ-

τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τὰ ἐξῆς. Οὐ γὰρ ἡ ἀκρόπολις· ὅλον μὲν γὰρ ἡ ἀκρόπολις, μέρος δὲ ὁ ἑγγὺς τῆς Ἀθηνᾶς τόπος. *ibid.* οὐκ ἔστι γένος, φησὶν, ἡ ἀκρόπολις, οὐδὲ εἶδος ὁ ἑγγὺς τῆς Ἀθηνᾶς τόπος. *ibid.* Ἡ ἀκρόπολις ὅλον, τὸ περὶ τὴν χαλκὴν μέρος. Κατ' ἄθροισιν ὠρισμένον· τὸ δύο· ἀόριστον δὲ οὐ προεῖληνται, ἀλλὰ διαιρεῖται μόνον τὸ ἡθροισμένον καὶ εἰς τὸ ἐν καὶ ἐν. Ἐναντία· καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἐναντίον ἔστιν, ἀλλ' ἀμφοτέρω συνίσταται καὶ συνυπάρχουσιν. 11 *Sicel.* τὴν περιβολήν.

12 *Litt.* θ'. *recepit Sicel.* Ἐιδέναι δὲ χρή· καὶ ἐναντία οὖσα τῇ περιβολῇ ἢ εὐκρίνεια διὰ τοῦ κατ' ἄθροισιν κοινωνεῖν δοκεῖ, ἀμφοτέρω γὰρ, φησὶ, διὰ τῶν αὐτῶν γίνονται. *etiam Mon.* μόνον ποιητικαὶ κ. ἐν. οὐ. τῇ περιβολῇ ἢ *om.* *Par. 2.* σημειώσαι *om.* *Par. 1.* σημ. ὅτι καὶ αἱ προσλ. εὐκρινείας. — *Ven. post litt. γ'.* transit ad *litt. ι.* Θανμάζειν δὲ οὐ χρή, εἰ δοκοῦσά πως ἢ εὐκρίνεια τῇ περιβολῇ ἐναντιοῦσθαι, διὰ ταῦτοῦ πράγματος δύναται γίνεσθαι. *vide Vol. V. p. 504. v. 19. — p. 505. v. 1. Litt. ι et ιά.* *sunt etiam apud Sicel.*

κρινείας ἔφη σχῆμα εἶναι τὸ κατ' ἄθροισιν. Ταῦτα γὰρ ἄτε κατὰ φύσιν ἔχοντα τὴν ἐναντιότητα οὐ δύναται συνυπάρχειν ἀλλήλοις· πῶς γὰρ ἂν συνέλθῃ ζωὴ θάνατος, ἢ τῷ ἡλίῳ τὸ σκότος; καὶ τοῦτο λέλεκται πολλάκις ἐν
 5 τοῖς φθάσασιν, ὥς οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀντίκειται τρόπον ὁ περὶ τῶν ἰδεῶν λόγος, καθ' ὃν ἀλλήλοις ἀντίκεινται τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα τὴν ἐναντιότητα. τούναντίον γὰρ αἱ ἰδέαι πεφύκασι συνυπάρχειν ἀλλήλαις καὶ τότε μᾶλλον, ὥς ὁ τεχνικός φησι, γίνεται θαυμάσιος ὁ λόγος,
 10 ὅταν διὰ τῶν ἐναντίων ἰδεῶν εὖ κεκραμένος¹³ περαίνηται.

ἰε. Προεῖπεν,¹⁴ ὅτι ἐναντία σεμνότητι ἀφέλεια, ἣν νῦν καλεῖ λεπτόν,¹⁵ καὶ ὅτι τῷ μεγέθει, ἣτις ἐστὶ γενικὴ ἰδέα, ἐναντία ἐστὶν εὐτέλεια. ἡ δὲ ὥρα, ἣν νῦν καλεῖ χάριν, ἐναντιοῦται τισι τῶν ἰδεῶν, τῶν ὑπὸ τὸ μέ-
 15 γειθος ἀναγομένων. νῦν οὖν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εὐτέλειαν χάριν εἶπεν, εἰδὼς ὅτι τὸ ἐναντιούμενον τοῖς εἶδεσι κατὰ συγγένειαν καὶ αὐτῷ ἐναντιοῦται τῷ γένει, τουτέστι τῷ μεγέθει.

ις. Διὰ τί προεῖπεν, ὅτι ἀντίκειται καὶ ἡ γλυκύτης
 20 τῇ σφοδρότητι καὶ ἰδίως ἡ ἐπιείκεια, ἐνταῦθα τὴν ἀφέλειαν λέγει; καὶ φασιν, ὅτι¹⁶ ἐπειδὴ ἴσως συγγενεῖς εἰσιν ἀφέλεια καὶ ἐπιείκεια, αἱ τινες καὶ ὑπὸ τὸ ἥθος ἀναγονται, καὶ οὐ πολὺ τούτων¹⁷ τὸ διάφορον, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀφελείας εἶδος ἡ γλυκύτης.

13 Mon. κεκραμένος. — Litt. ιδ'. vide Vol. V. p. 505. v. 6—9. 14 Litt. ιε. et ις. est apud Sicel. 15 Sicel. λεπτόν καλεῖ, καὶ ἔτι τῷ μ. — ἐναντίον εὐτέλεια. Sch. min. Τὸ λεπτόν καὶ τὴν χάριν λέγει τὸ κάλλος· τὸ διχορριζόμενον πρὸς μέγεθος τὰ τοῦ μεγέθους εἶδη. ib. Χάριν καὶ ἡδονὴν τὴν γλυκύτητα λέγει, ἢ ἐναντία ἐστὶ τριζυγίης, σφοδρότης, ἀκμή, ὥς γενικῶς ὀνομάσας ἐπὶ τῶν γεν. εἰδικῶς, αἷς ἐναντίον ἡ ἐπιείκεια. ib. Τὴν γλυκύτητα λέγει, ἣν καὶ ὥραν καὶ ἡδονὴν καλεῖ. Ὡς ὁ φήτω ρ· οὐκ οἶδε τὸν Θεολόγον, ἢ γὰρ ἂν λήλθῃ τούτων. Περίττον· καὶ μάλιστα· αὐτὴν τὴν περιβολὴν λέγει. 16 ὅτι Sicel. om. 17 Par. 2. Sicel.

ιζ. Τόλμαν¹⁸ καλεῖ τὸ σὺν τραχύτητι καὶ σφοδρό-
τητι διαπλέξαι τὸν λόγον, τολμηρῶς γὰρ τηνικαῦτα πά-
ση κέχρηται καταφορᾷ κατὰ μειζόνων τε καὶ ἐλαττόνων
προσώπων, ἅπαντας τοὺς ἐπιτηδεύουσιν πρὸς τοῦτο κι-
νῶν τόπους· καὶ ἀκόσμητον μὲν λόγον καλεῖ τὸν τρα- 5
χύτητος μόνης ἀνάπλεων, οἷα δὴ πολλὰ παρὰ τῷ Ἀρι-
στογείτονι¹⁹ ἐστὶν ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, ἀμὰ δὲ πι-
θανότητι προϊόντα τὸν ἡθικόν τε καὶ ἀληθινόν· ἔτοιμον
γὰρ πρὸς πειθῶ²⁰ τὸ ἡθὸς τε καὶ ἡ ἀλήθεια οἶον τὸ,
„καὶ τοῦτον οὐδ' εἰ²¹ γέγονεν εἰδὼς οὐδὲ γιγνώσκων“, ὥς 10
μηδὲ νῦν ὤφελον,“ καὶ τὸ²² „ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι.“

τούτων. Mon. τοῦτο. 18 Ven. post litt. l. Ἐνθα δὲ τόλμης διὰ
κάλλος, καὶ τὸ μὴ κικοσμημένον ἅμα πιθανότητι· Τόλμαν [Mon.
τόλμης] καλεῖ. Sch. min. Ἐνθα εἰσὶ τὰ νοήματα δύσκολα, ἵνα ποι-
ήσῃ κάλλος, τοῦτο δὲ ἐστὶ τόλμη. Σημειώσαι, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ
χωρίῳ πᾶσαν ἐναντιότητα τῶν ἰδιῶν διεξήλθε. Εὐζώνον· σύντο-
μον, ἀπείριστον, ὅπερ γοργότητος ἴδιον. ib. τὸ εὐσταλὲς καὶ εὐ-
σταθὲς, εὐζώνους γὰρ φησι στρατιώτας τοὺς τὰ ἀναγκαῖα φέρον-
τας. Ἐνδιαθέτου ἐμφαντικόν· μία ἐστὶν ἰδέα ἡ ἀληθὴς
ἣν καὶ ἐνδιάθετον καὶ ἐμφυχόν φησι. ib. τὸ ἐμφαντικόν τὰ νοήματα
τῆς ψυχῆς. 19 Mon. et Par. 1. Ἀριστογείτονι ἐν τῷ κατὰ Δη-
μοσθένους. Invertendum primum censui: Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ
Ἀριστογείτονος· sed cum hunc verborum ordinem a scribis im-
mutatum esse parum credibile sit, malim cogitare de Aristogi-
tonis ἀπολογία πρὸς Δημοσθένην, cuius meminit Suidas s. v.
Ἀριστογείτων; ubi quod addit „τὸν στρατηγόν“ delendum potius
videtur, quam cum Kiesslingio [Quaest. Attic. Specimen, Cizae
1832. p. 4.] scribendum πρὸς Λεωσθένην, quam conjecturam
probat Westermannus in histor. Gr. eloqu. P. 1. p. 99. et in
ephemerid. scholast. A. 1833. n. 48. p. 379. Fortasse vero etiam
post Δημοσθένην propter ὁμοιοτέλετον excidit: πρὸς Λεωσθένην.
20 Mon. προσπίθησον. 21 Mon. καὶ τοῦτου οὐ δεῖ. quod prac-
cedit: οἶον τὸ Ven. om. — Dem. in Mid. p. 539. 22 de
fals. leg. p. 403.

ιή. Δοκεῖ πταῖσμα εἶναι γραφικόν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν
 ἔνθα δὲ δεῖ τοῦ ἀμελοῦς· ἐναντίον γὰρ κάλλει, ὥς αὐ-
 τῷ δοκεῖ, τὸ ἀμελές· ἴσως δὲ τόλμαν ἂν λέγοι· πάλιν τρα-
 χύτητα καὶ σφοδρότητα, τολμηρὸν γὰρ τὸ κατὰ μειζό-
 5 των λέγειν προσώπων, ὃ ἴδιον τραχύτητος, καὶ τὸ ἐπιτι-
 μῶν καὶ ἐλέγχειν, ὃ ἔχει σφοδρότης, ἄρῶνθμοι δὲ αὐτῶν
 καὶ ²³ αἱ συνῆθαι, διὸ δέονται κάλλους.

ιθ'. Τῆς γὰρ ²⁴ λαμπρότητος τοῖς μακροτέροις τῶν
 κώλων αἰ χαιρούσης, ἀναγκαῖον ἔσθ' ὅπου κατὰ τινα καὶ ²⁵
 10 διαστήματα τὴν γοργότητα συμπλέκειν τοῖς κατ' ὄνομα
 κομματικοῖς, ἀγωνιστικώτερον ποιοῦσαν τὴν λόγον, οἶον ²⁶
 „Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Μεθώνην.“

κ'. Πάλιν τὸ πιθανὸν καὶ ἡ πιθανότης οὐκ εἰσὶν
 ἰδέαι, ἀλλ' εἰσὶν ἀρεταὶ λόγου, αἷς ἐργάζονται ἀφέλεια
 15 καὶ ἀλήθεια, γλυκύτης ²⁷ καὶ ἐπιείκεια· οἱ γὰρ ἡθικοὶ
 καὶ ἐνδιάθετοι λόγοι πείθουσιν ἐτοιμώτερον τοὺς ἀκούον-
 τας· ἐπειδὴ οὖν τῇ ἀκμῇ ἐναντίον γλυκύτης καὶ ἐπιείκεια,
 ἀντὶ τούτων τὸ ἐξ αὐτῶν ἀποτελούμενον εἶπεν.

Πάσαις ²⁸ ταῖς ἰδέαις, φησὶν, εἴτε κεχωρισμέναις,
 20 τοῦτο γὰρ τὸ αὐτοῖς ἐκάστοις, εἴτε μεμιγμέναις, τοῦτο
 γὰρ τὸ ταῖς μίξεσιν αὐτῶν εἰ μέλλοι τις εὐκαίρως καὶ
 προσηκόντως χρῆσθαι.

²³ καὶ Par. 1. Mon. om., recepi ex Par. 2. ²⁴ Ven.
 litt. ιή. omitta: Λαμπρότητι δὲ τὸ γοργὸν καὶ ἀγωνιστικόν. ²⁵
 καὶ Par. 2. om. ²⁶ Ol. I. p. 12. ²⁷ γλυκύτης Par. 1. om.
²⁸ Πάσαις ταῖς ἰδέαις φ. ε. κε. τοῦτο γὰρ τὸ αὐτοῖς Mon. omit-
 tens haec et sq. litt. κά. ita commiscet. Μικρότατον καὶ οὐ μέγα,
 εἰ εὐκρίνεια καταμλγνυται ἐκάστοις, εἴτε μεμιγμ. — — — προση-
 κόντως χρῆσθαι περιβολῇ, ὅπου γε καθαρότης. Disposui ad ordi-
 nem, qui est in Par. Sch. min. Τῶν παρακολουθούντων,
 τῶν περιστατικῶν, παρακολουθούντων δὲ λέγει τοῖς πράγμασι. Διὰ
 φιλοτιμίαν· ἐστὶν ἡ γνώμη τοῦ προσώπου. Ἐν τῇ περιβολῇ·
 Καθ' ὑπερβατὸν ἐλαχμίσταται, ἔστι γὰρ οὕτως καὶ μᾶλλον ποιεῖν
 ἐν τῇ καὶ ἔντοιαν περιβολῇ τὸν λόγον.

κά. Μικρότατον καὶ οὐ μέγα, εἰ εὐκρίνεια κατα-
μύγνυται περιβολῇ, ὅπου γε καθαρότης ἢ ἀντικρυς ἐναν-
τία περιβολῇ μύγνυται αὐτῇ, ὅ ἐστι θαυμαστόν καὶ μείζον
ἐκείνου.

κβ. Καλῶς προσέθηκε τὸ σχεδόν, ἡ μὲν γὰρ τῇ κα- 5
θαρότητι ἐναντία, αὕτη δὲ διορθωτικὴ τῆς καθαρότητος
δοκεῖ καὶ τῆς εὐκρινείας εἶναι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐναντία,
ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖα, δεῖ γὰρ τοῖς περιβλητικοῖς πᾶσιν, ὅτε
αὐξηθεῖεν καὶ μεστὸν ποιοῖεν τὸν λόγον, παρεῖναι τι τῶν
εὐκρινούντων, ὥς ἂν μὴ συγχέοιντο, ἀλλ' εὐκρινῆς ὁ λό- 10
γος γίγνοιτο.

κγ. Σημειῶσαι, ὅτι ἀνάγκη τοῖς περιβλητικοῖς παρ-
εῖναι τὴν εὐκρίνειαν, ἵνα μὴ ἡ σύγχυσις καὶ ἡ ἀσάφεια
βλάβῃ τὸν λόγον.

κδ. Ἐκεῖ γὰρ εἶπεν, ὅτι ὅταν κατὰ ἀνάγκην τινὰ 15
κινδυνεύῃ εἰς τὸ ἐναντίον τῇ σαφηνείᾳ ²⁹ πίπτειν ὁ λό-
γος, διορθοῦται ἡ εὐκρίνεια.

κε. Ἐκαστον γὰρ τῶν περιστατικῶν μορίων, εἴ τις διὰ
πλειόνων τόπων ἐξεργάζεσθαι βούλοιο, πολλὴν πλατύτη-
τα ποιεῖ τῷ λόγῳ. 20

κς. Ἴσως τοῦτό ἐστιν, ὃ καλεῖ Ἀψίνης ἀπὸ τῆς
ὁμοιώσεως, οἷαί εἰσιν αἱ παραβολαί, ὥς Δημοσθένης ἐν
δευτέρῳ Φιλιππικῶν· „ὥσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ
πλοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρό-
τερα εἶναι δεῖ, οὕτως καὶ τῶν ³⁰ πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ 25
τὰς ὑποθέσεις ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει·“ τὸ
δὲ ὅμοιον διαφέρει τοῦ ἴσου· τὸ μὲν γὰρ ὅμοιον ποιότη-
τος, τὸ δὲ ἴσον πηλικότητος· καὶ Μινουκιανὸς ἐν τῷ περὶ
τῶν στάσεων δευτέρῳ ὥς εἶδη διάφορα τίθησι τό τε ἀπὸ
τοῦ ὁμοίου καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἐν τῷ συλλογισμῷ. 30

κζ. Ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, „καὶ γὰρ ἂν ἄλογον

29 Mon. συναφεία. Par. πίπτειν ὁ λόγος τῇ σαφηνείᾳ. 30
τῶν πράξ. — ὑποθέσεις Mon. om., recepi ex Dem. Ol. II. p. 21.

εἷη, ³¹ εἰ μίαν μὲν πόλιν ἀπώλεσεν ἢ ναῦς δέκα, περὶ
προδοσίας ἂν εἰσῆγγελλον αὐτὸν οὗτοι· ἐπεὶ δὲ τοῦναν-
τίον ³² ἑπτακαίδεκα μὲν πόλεις εἶλεν, ἐβδομήκοντα δὲ
τριήρεις ἀπώλεσεν ἢ ἔλαβε·“ τῷ γὰρ προσκτῆσασθαι ἐναν-
5 τίον τὸ ἀπολέσαι, διαφέρει δὲ τὸ ἐναντίον τοῦ ἀντικειμέ-
νου, ὅτι ἐν μὲν τῷ ἀντικειμένῳ ἔνεστι πρᾶγμα γεγονὸς
ἢ μὴ γεγονός· οἷον ἡρίστευσεν, οὐκ ἡρίστευσεν· ἐν δὲ τῷ
ἐναντίῳ δύο, λειοπέναι τὴν τάξιν καὶ ἡρίστευκέναι.

κη. Πάντων ³³ μὲν ἄμεινον καὶ τελεώτατον ὁ φιλό-
10 σοφος Ἀριστοτέλης παραδίδωσι τὰ περὶ τόπων ἐν τοῖς
οὕτως ἐπιγραφόμενοις τοπικοῖς βιβλίοις, καὶ Βασιλικὸς ³⁴
δὲ ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ περὶ τόπων μονοβιβλίῳ τούτους τε ἀπαρι-
θμεῖται τοὺς τόπους, καὶ ἄλλους ἄμφι τοὺς εἴκοσι, δι' ὧν πλα-
τύτερον τῶν πραγμάτων οἷον τε ποιεῖσθαι τὰς ἐργασίας. ³⁵

44 κθ'. Ὡς ἐν τῷ πρὸς Αἰπτινήν, ³⁶ „οὐ γὰρ εἰ μὴ
χρήματα ἀπόλλυτε μόνον σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρη-
στέην, περὶ ἧς μᾶλλον σπουδάζετε ἢ περὶ χρημάτων.“

λ'. Εἴτα οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ μὴδ' ἂ πάθοιτ' ἄν, εἰ

31 εἷη Mon. om., absorptum sine dubio sequente εἷ. rece-
pti ex Dem. p. 481, 32 Sch. min. Τοῦ γένους· ὡς τὸ ποτη-
ρὸν ὁ συκοφάντης, ὃ προῖπεν αὐτός. Τοῦ εἶδους· τοῦτο δὲ
φύσει κίναντος [Cod. κίναιδος] τὰνθρώπιόν ἐστι. [pro cor. p. 307.]
Τοῦ ὄλου· ἀλλ' ὅλης οὔσης ἱερᾶς τῆς ἀκροπόλεως, ὄλον γὰρ ἡ
ἀκρόπολις, μέρος δὲ ὁ ἐγγὺς τῆς Ἀθηνῶν τόπος. Ἀπὸ τοῦ μεί-
ζονος· τὰ τοιαῦτα γὰρ ποιῶ καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, ὡς ἔμυθε ἐν
τῷ περὶ ἐργασίας ἐπιχειρημάτων. Πρόσληψιν λέγει τὸ ἐξωθεν λαμ-
βανόμενον. 33 Ven. post litt. ιθ'. Δύναται γὰρ καὶ αὐξεσθαι
ἐκαστα τούτων, ἐκαστον γὰρ τῶν περιστατικῶν μορίων, εἴ τις διὰ
πλειόνων τόπων ἐπεξεργάζεσθαι βούλοιο, πολλὴν πλατύτητα ποιεῖ
τῷ λόγῳ. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ μείζονος, ἴσου, ἐλάττωτος. πάντων μὲν
οὖν. 34 καὶ Βασιλικὸς — — — μονοβιβλίῳ Par. 1. om. Par. 2.
habet τῷ π. τ. μονοβιβλίῳ. 35 Ven. transit ad litt. λβ'. [quam
vide Vol. V. p. 506. v. 13, — p. 507, v. 3.] a litt. λβ'. ad litt.
μγ. 36 p. 459.

δύναιτ' ἐκείνος, ταῦτα ποιῆσαι καιρὸν ἔχοντες οὐ τολμή-
σετε; ἐν Ὀλυνθιακῷ πρώτῳ· ³⁷ ἰστέον δέ, ³⁸ ὅτι τὸ
ὅμοιον ποιότητός ἐστι, τὸ δὲ ἴσον πληκτικότητος· διαφέ-
ρουνσιν οὖν ἀλλήλων ταύτη.

λά. Ὡς ³⁹ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, x. t. λ. Vol. V, p. 506, 5
v. 10, — 507. γ. 3,

λγ'. Ἡ γὰρ περιβολὴ ἐκ τῶν παρακολουθούντων γί-
νεται τῷ πράγματι, ταῦτα δὲ αὐξησίς ἐστι τῶν περὶ τὸ
πρᾶγμα, διὰ δὴ καὶ οὐ προσῆκε τῶν τοιούτων ἐν τῷ
περὶ ἰδεῶν διαλαβεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ περὶ πίστεως· αὐτὰρ ¹⁰
ἐννοιαὶ ταῦτα περιβολῆς, ἀλλ' ἐπιχειρήματα καὶ αὐξησίς
τῶν παρῶντων περιβολῆν. ⁴⁰

λέ. Διὰ τὸν Αἰσχίνην λέγει, ὅτι ἀφ' οὗ εἰπὲν τὰ τῆς
προσβείας ἄλλα εἶπε, δι' ὧν ἐμισθώθη. ⁴¹

λς'. Ὡς ὁ ποιητὴς ἀπὸ τῆς ὀργῆς Ἀχιλλέως ἤρξατο, ¹⁵
ὃ δεύτερον ἦν, εἴτα ἐπήγαγε τὴν αἰτίαν τῆς ὀργῆς, ὃ ἦν
πρώτον.

λζ. Μέθοδος περιβολῆς τὸ κεχρησθαι τῷ κατ' ἐπιμ-
βολὴν σχήματι ἀνατρέψαντα τῶν πραγμάτων τὴν τάξιν.

λη. Τῷ γὰρ ἐνταῦθα ἐγίνοντο οἱ ὄρκοι ⁴² ἀκόλου- ²⁰

³⁷ p. 16. ³⁸ ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὅμοιον — — ἀλλήλων ταύ-
τη Par. om. ³⁹ ὡς Mon. om. recepi ex Parr. ⁴⁰ Litt. lδ'.
vide Vol. V. p. 507. v. 4—9. ⁴¹ Par. 2, ἐμισθώθη. Mon.
ἐμισώθη. Par. 1, ἐμνήσθη. omnes δι' ἧς. rectius Par. 1. inter sch.
min, ubi totum scholia repetit: δι' ὧν. ibid. κατ' Αἰσχίνου ὁ
λόγος. ⁴² Schol. min. Ἀποδεικνύει ὁ Δημοσθένης, ὅτι ὁ Αἰσχί-
νης παρεπρέβενσιν· ὤμνε γὰρ ὁ Φίλιππος, ὅτι εἰρήνη ἐγένετο.
Οὔτε μικρὰν· ἐπιβολή. Ἐπισυνάπτειν· μάθε τί διαφέρει
τὸ ἐπιβάλλειν τοῦ ἐπισυνάπτειν. Πανδοκείῳ· ἐν τῷ παρα-
προσβείας εἰς τὸν δεύτερον Φιλιππικόν, Ἐπισυνῆπται· τὸ ἐν-
ταῦθα ἐγίνοντο οἱ ὄρκοι. Ἡ ποιότης· σημειῶσαι, ὅτι ἡ ποιότης
περιβάλλει. Αἰσχροῦς· ἐπικρισίς. ib. ἐπικρισίς γὰρ τὸ αἰσχρὸν·
ὡς Ἀθηναῖοι. Ἀλλὰ νῦν οὐ περὶ τούτου· περὶ τῆς ἀληθείας
ὑπερῶν ἐρεῖ,

Θόν ἐστι τὸ, ὅτε δεῦρο ἤδη τὸ στρατεύμα ἄγων ἐβράδιε
Φίλιππος.

λθ'. Ἐτερον ἀντὶ τοῦ σεμνόν, σεμνότητος γὰρ σχῆ-
μα εἶναι τὴν ἐπίκρισιν φησι τὸ αἰσχροῦς, ὡς Ἀθηναῖοι,
5 καὶ ἀναξίως ὑμῶν.

μ'. Πρότασις, ὅτι συμφέρων ὁ νόμος ἐστὶ, κατα-
σκευῇ, οὐ γὰρ οἱ πένητες ἀδικηθήσονται, οὐκέτι ⁴³ γὰρ
ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς ἔσονται οἱ πλούσιοι, οὐκ-
ἐτι ὑστερήσει τῶν καιρῶν ἡ πόλις.

10 μα. Σημείωσαι, ⁴⁴ ὅτι ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν Φιλίπ-
πων τὰς κατασκευὰς τοῦ προοιμίου προτάττει τῆς προ-
τάσεως, ὁ δὲ σοφιστὴς Ἀσκληπιὸς κατασκευὴν εἶναι λέγει
ἄνευ προτάσεως, καὶ εἰκέναι φησὶ τῷ πρώτῳ προοιμίῳ
τοῦ Ἀρχιδάμου Ἰσοκράτους, Ἑρμογένους λέγοντος ἐναν-
15 τὶον εἶναι.

μβ'. Ὅπως μὲν κατὰ ἐννοίας καὶ μεθόδους περιβάλ-
λεται ὁ λόγος, ἱκανῶς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐδίδαξε, λέξιν
δὲ ἰδίαν περιβολῆς οὐκ εἶναι φησιν.

μγ'. Ἀντὶ τοῦ λίαν ἀμαθῶς, οὐδὲν γὰρ ἐξετάσαντες
20 ἀβασανιστως οὕτως πῶς τὸ δόξαν αὐτοῖς ἐνομοθέτησαν.

μδ'. Ἐν τῷ περὶ δεινότητός φησιν, ὅτι ἐστὶ λόγος μὴ
ὦν μὲν δεινός, δοκῶν δὲ εἶναι· καὶ πάλιν ὦν μὲν δεινός,
οὐ δοκῶν δὲ, καὶ ἄλλος ὁ δοκῶν καὶ ὦν δεινός, ὥστε εἶναι
εἰδῆ τρία. λέγει οὖν νῦν δεινότητά τὴν κατὰ μέθοδον
25 τὴν ⁴⁵ οὔσαν καὶ δοκοῦσαν, τὸ ταῖς ἰδέαις ἀπάσαις τοῦ

43 Mon. οὐκ ὅτι ἀπὸ μικρῶν ἀνελομένων.

44 Sch. min.

Σημείωσαι, ὅτι ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου πρὸ τῶν προτάσεων τι-
θῇσι τὰς κατασκευὰς. ib. Ἀπὸ τοῦ ὁρῶν φησι τὸ ναυτικὸν μέχρι
τοῦ ἔθῃκα νόμον κατασκευὴ ἐστὶ τῆς προτάσεως. "Ἐθῃκα νόμον"
τοῦτο πρότασις. Σημείωσαι, ὅτι λέξις ἰδία περιβολῆς οὐποτ' ἂν εἴ-
ρηθῇ. Τὸ ἰδίᾳ ἐπιφῶματικῶς τινες. Ἄλλαι τιναί· ὥσπερ αἱ
κοιναὶ καὶ συνήθεις, φησὶν, ἦσαν τῆς καθαρότητος. Εἰ μὴ τις
ἐκ διπλασιασμοῦ. 45 Parg. τὴν καὶ οὔσαν καὶ. Sch. min. Τὸ

λόγου καὶ πάσαις ἐννοίαις εἰδέναι, πότε δεῖ, καὶ ποῦ, καὶ πῶς χρῆσασθαι, καὶ μὴ μόνον εἰδέναι, ἀλλὰ καὶ δύνασθαι. Σημείωσαι, ⁴⁶ ὅτι λέξεις ἰδία περιβολῆς οὐποτ' ἂν εὐρεθῇ.

μέ. Ὅπερ ἐστὶ μέθοδος δεινότητος· μέθοδος δὲ περι- ⁵βολῆς καὶ ἡ ἐπιμονή, ἣν ὁ Τιβέριος ἐν τοῖς σχήμασι κ. τ. λ. Vol. V. p. 507. v. 15 — 20.

μς. Διὰ τὸ ἐπιμεῖναι τῇ ἐρωτήσει, ὅταν ἰσχύωμεν ⁴⁷ τῷ πράγματι.

μς. Σημείωσαι, ὅτι λοικότα σχήματα λέγει τῇ ἀπα- ¹⁰ριθμήσει τὸ τε ἀπαριθμητικὸν καὶ τὸ κατὰ προτίμησιν· τί δὲ διαφέρει ἀπαριθμησις ἀπαριθμητικοῦ ⁴⁸ δηλοῖ τὰ ἐνταῦθα λαγόμενα.

γὰρ τί ἐροῦμεν, καὶ τί φήσομεν; ἰσοδυναμοῦσιν. Τὸ προορώμενος καὶ λογιζόμενος τὸ αὐτὸ ἐστὶ. Δεσπότης καὶ κύριος τὰ αὐτὰ ἐσιν. Τόγε ἡμῖν δοκοῦν· καὶ τί εἴρηκεν, ὅτι περιβολῆς ἰδία λέξεις οὐκ εἰσὶ κατὰ γε ἐμὲ. ib. οὐ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις ἔχει δόξαν. Ὅταν ἐπιμένωμεν· ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἐνδόξων πραγμάτων ἐπιμένομεν, ἐπὶ δὲ τῶν αἰσχυρῶν ἀπαλλαττόμεθα. [Par. 2. ταχὺ ἀπαλλ. uterque ἐπὶ] ib. Τί ἐστὶν ἔπιμονή, εἶπε κατὰ τὰς εὐρέσεις ἐν τῷ περὶ πνεύματος. ⁴⁶ σημείωσαι — εἰρεθείη Par. om. ⁴⁷ Mon. ἰσχύομαι. ⁴⁸ Mon. ἀπαριθμεῖται. Sch. min. Τοῦτο ποιεῖ· ἐμμένει. Οὐ φαῦλον· οὐκ αἰτοπον. Ποιεῖν περιβολήν· λέγει τοῦτο, ὅτι καὶ τὸ ἐπιμένειν μέθοδος ἐστὶ περιβολῆς. Πεποιηκώς καὶ κεχρημέγος τὰ αὐτὰ, ἐπιμένει γάρ. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα· ἰσοδυναμεῖ γὰρ τὰ δύο κῶλα, καὶ τὸ ἐν περιττὸν διὰ τοῦτο. Ἀνταπόδοσιν· τὸν δὲ σύνδεσμον. Σημείωσαι, τίνας διαφέρουσιν αἱ διὰ μακροῦ ἀποδόσεις καὶ ἐπαναλήψεις αἱ διὰ μακροῦ. Πρῶτον μὲν ὃ Ἀθην. Πρῶτον μὲν ἐννοεῖ τὰς ἀγγελικὰς δυνάμεις καὶ οὐρανίας. Πάλιν πρῶτον· ποιεῖται ἐπαναλήψιν ἀπὸ τοῦ πρώτου. ib. Τοῦτο ἔνεκα μὲν τῆς ἐπαναλήψεως εὐκρινείας ἐστίν, ἔνεκα δὲ τοῦ διὰ μακροῦ ἀποδεδοῦσθαι περιβολῇ. Μάλιστα μὲν οὖν· ὅταν προτιμῆς ἕτερον ἑτέρου. Καθ' ὑπόθεσιν· διότι λαμβάνει τὸ μὴ ὄν ὡς ἂν. Τὸ κωλύσαι· ἰσότης, ὅτι τοῦτο οὐκ ἔστιν

μή. Οὐ ⁴⁹ γὰρ μόνον κατὰ πλαγιασμόν ἐξηγήνεται τὸ χωρίον, ἀλλὰ καὶ σὺν τοῖς περιστατικοῖς διαπέπλεκται, πράγμασι, προσώποις, αἰτίαις, ὅπερ ἐστὶν ἔννοια περιβολῆς· ἐτι γε μὴν ἐν πολλοῖς μέρεσι τοῦ χωρίου καὶ τὰς
 5 κατασκευὰς λέγει πρὸ τῶν προτάσεων, ὅπερ ἐστὶ μέθοδος περιβολῆς, οἷον· ⁵⁰ „ταῦτα δὲ ὁρῶν Φίλιππος, οὐ γὰρ ἦν ἀφανῆ, καὶ τοῖς παρ' ἐκάστοις προδότηις χρήματα ἀναλίσκων πάντα συνέκρουε καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐτάραττε.“ τοῦ γὰρ πάντα συγκρούειν προτάσεως οὐσης κα-
 10 τασκευὴ ἐστὶ τὸ χρήματα ἀναλίσκειν τοῖς ἐκασταχοῦ προδότηις. ⁵¹

νά. Τὸ κέχρηται συμφορᾷ, καθὼ μὲν μικρόν ἐστι καὶ κομματικόν καὶ καθ' ἑαυτὸ τὴν διάνοιαν ἀπήρτισε, καθαρὸν ἐστὶ, καθὼ δὲ κατ' αὐξήσιν εἴρηται, περιβλητικόν ἐστι
 15 κατ' ἔννοιαν· τὴν γὰρ ἀτιμίαν αὐξῶν συμφορὰν ἐκάλεσεν, ὥστε τὸ μὲν κῶλον καθαρὸν, ἡ δὲ ἔννοια περιβλητική.

νβ. Ἡ μὲν λαμπρότης ⁵² οὐχ ἀρμόττει, διότι παρὰ τοῖς ιδιώταις οὐχ οἷον τε ἔδοξε πράγματα γίνεσθαι. ἡ δὲ

ὑπομερισμός, καθὼ οὐκ ἔχει τὸν δὲ σύνδεσμον. ib. ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Μειζόνως· τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ, καὶ ἔννοια καὶ μεθόδῳ περιβιβληται καὶ πολλοῖς ἐτέροις. ib. Τὸ Δημοσθενικὸν τοῦτο χωρίον τό· τοῦ γὰρ Φωκικοῦ. 49 Ven. περιβιβληται δὲ τοῦτο μειζόνως οὐ μόνον κατὰ τόδε σχῆμα, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔννοιαν καὶ κατὰ μέθοδον, καὶ κατὰ ἄλλα σχήματα πλείονα· οὐ γὰρ μόνον κ. τ. λ. 50 pro cor. p. 230. 51 Litt. μθ' et v. vide Vol. V. p. 508. v. 5 — 13. 52 Ven. litt. νά. omissa: Τῶν δὲ ἄλλων ἰδιῶν, αἱ ποιοῦσι τὸ μέγεθος τῶν λόγων, ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς σχεδὸν οὐδέμια πληρ' σφοδρότητος ἀρμόττει. Ἡ μὲν λαμπρότης κ. τ. λ. Sch. min. Τῆς περιβολῆς· Ἀπὸ κοινοῦ τῆς περιβολῆς τὰ παρὰδείγματα μυρία. Οὐ γὰρ ἐστὶν· Πάντα, φησὶν, ὡς εἰπὴν τὰ τοῦ ἠτόφορος περιβιβληται. Τὸ συμφορᾷ καθολικόν ἐστι. Ἀπολαβών· εἰ μὴ τῇ Δημοσθενικῇ χωρίῳ τι διελών, τοῦτο γὰρ τὸ ἀπολαβών, εἴποι, ὅτι καθαρὸν καὶ ἀπερίβλητον. ibid. Τὸ ἐξῆς οὕτως· ἀλλὰ τὸ διαρκὲς εἰ διαρκοίη καὶ ὅλως τῇ ἐφεξῆς ἅπαντα

τραχύτης οὐ παραληπτέα, διότι κατὰ μειζόνων προσώπων οὐκ ἂν χρήσαιτο καταφορᾷ ιδιώτης, ὅπερ τραχύτητος ἴδιον. διὰ τὰ αὐτὰ δὲ οὐδὲ τῇ ἀκμῇ χρηστέον ἐν ιδιωτικοῖς, ἀπὸ γὰρ τῆς μίξεως τῶν προειρημένων γίνεται. σφοδρότης δὲ ἀρμόδιος ιδιώταις· εὐρίσκεται γὰρ ἐν αὐ- 3 τοῖς τὰ μὲν μείζονα, τὰ δὲ καταδεέστερα πρόσωπα· ἐγνω- μιν δὲ, ὡς αἱ τῶν καταδεεστέρων προσώπων ἐπιτιμήσεις ἰδία σφοδρότητος, καὶ ταύτην δὲ οὐ καθαρὰν φησιν εὐ- ρίσκεσθαι ἀντὶ τοῦ οὐχὶ ἄκρατον, πρῶτον μὲν γὰρ οὐ⁵³ πάντως καὶ πεποιημέναις χρήσεται λέξεσιν ὁ ιδιώτης ἐπι- 10 τιμῶν, οἷόν ἐστι τὸ ἱαμβοφάγος καὶ γραμματοκύφων· αὗται γὰρ τραχύτητος ἰδίαί, ἔπειτα δὲ⁵⁴ τῷ ἦθει συμ- πλέξει τὴν τραχύτητα, ὅπως ἂν ιδιώτῃ πρέπων⁵⁵ μᾶλλον ὁ λόγος φαίνεται.

γγ'. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τραχύτητος καὶ σφοδρότητος καὶ 18 λαμπρότητος προάγειν τὸν λόγον· ἡ γὰρ ἀκμὴ ἐκ τῶν τριῶν τούτων γίνεται·⁵⁶

πῶς οὐ περιβεβλημένα, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσον· φησὶ δὲ, ὅτι ὁ ἀπολαβὼν κομματικὸν χωρίον Δημοσθενικὸν λέγοι ἂν, ὡς καθαρὸν ἐστι καὶ ἀπερίβλητον, ὥσπερ τό· Σαννίων ἐστὶ δῆπου τις· ἀλλ' εἰ πρὸς τὸ διαρκὲς καὶ συνεχὲς ἀπὶ τοῦ λόγου, αὐτοῦ τε τοῦ Σαν- νιώτος καὶ τῶν ὁμοίων, εὐρήσει μὲν ταῦτα τὰ δοκοῦντα καθαρὰ περιβεβλημένα. Σημειῶσαι, ὅτι οὐδὲ τὸ ἦθος τοῦ ῥήτορος τραχὺ φαίνεται. Ἐπιφοράν· καταδρομήν. Ἐν τοῖς κατὰ Φιλίπ- 53 οὐ Par. 1. om. 54 δὲ Mon. om. 55 Par. μᾶλλον πρέπων ὁ λ. φαίνεται. Ven. πρέπων ἔτι μᾶλλον. Mon. πρέπων μᾶλλον. Ven. et Mon. φαίνοιτο. 56 Ven. litt. γγ'. omissa: οὐ μὴν οὐδὲ ἐνταῦθα ἐκείναις μᾶλλον ἐστι πλειονά- σαι. καὶ γὰρ κ. τ. λ. Vol. V. p. 508. v. 21. — p. 510. v. 2. Schol. min. Ἐφέλκονται νοήματα· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τό· ἐγὼ γὰρ ἔπαθον τοῦτο, ὃ ἄνδρες, οὔτε ὡς ἀπαιδευτος, ἵνα μικρόν τι καυχώσμαι. Ἀφ' ἧς ἡμέρας· ἐκράτησεν, ἡχμαλώτισεν ὁ Φίλιπ- πος πρὸ τοῦ τὸν Δημοσθέην τοῦ κοινοῦ προὔστασθαι· ἀφ' ἧς δὲ ἡμέρας προὔστατο, ἐκωλύετο ὁ Φίλιππος.

- Ἐπιτρέχον ⁵⁷ ἐστὶ σχῆμα τὸ δι' ἐνὸς κώλου ἀπαρτί-
 ζον ἔννοιαν καὶ εὐθὺς μεταβαῖνον εἰς ἑτέραν, καὶ αὐτὴν
 δι' ἐνὸς κώλου πληρουμένην, καὶ μεταπηδῶν εὐθὺς εἰς
 ἄλλην ὁμοίως, οἷον θεραπεύειν τὸν πρόεδρον, λύειν τὴν
 5 ὑποψίαν, ἔλκειν τὴν ἐκκλησίαν ἐφ' ἑαυτόν· περισυναπτι-
 κὸν δὲ ἐκείνο τὸ εὐθὺς ἐπάγον τῇ προτάσει τὴν ἀπόδο-
 σιν, ὡς τοῦτο· προτάσεις μὲν, τὸ ἐπειδὴ ἐκκλησία μὲν
 οὐκ ἐστ' ἢν ὑπόλοιπος οὐδεμία, ἀπόδοσις δὲ διὰ τὸ προκα-
 τακεχρησθαι. Τὸ ἐπιτρέχον ἐπιτροχασμός ἐστι, τὸ πα-
 10 ρακείμενον σχῆμα τῷ συναθροισμῷ καὶ τῇ ἐπιμονῇ· δια-
 φέρει δὲ ἐκείνων, ὅτι τὰ πολὺ διεστηκότα συνάπτει, ὡς
 ἐν τῷ ἑννάτῳ τῶν Φιλιππικῶν· ⁵⁸ „ἀλλ' ἐφ' Ἑλλήσπον-
 τον οἴχεται πρότερον, ἦκεν ἐπ' Ἀμβρακίαν, καὶ ἐπέχει
 τηλικαύτην πόλιν ἐν Πελοποννήσῳ, Μεγαρεῖς ἐπεβούλευ-
 15 σαν πρῶτον“ ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἐπιτρέχον σχῆμα τὸ αὐτὸ
 ἐστὶ τῷ κατ' ἐπιδρομὴν, οὗ μέμνηται Οὐλπιανός, οἷον,
 „ἐπειδὴ γὰρ οὐ καθεστηκότος χορηγοῦ.“ Πλαγιασμόν δὲ
 ἀνωτέρω τοῦτο Ἑρμογένης φησὶν· ἐν δὲ τῷ περὶ γοργό-
 τητος ἐπιτρέχον, καὶ πάλιν· „ἐπειδὴ γὰρ εἶλεν Ὀλυνθον
 20 Φίλιππος, Ὀλύμπια ἐποίει“ τάχους γὰρ τὸ σχῆμα ποιη-
 τικόν· ἐπιτροχασμός δὲ καὶ τὸ, „ὡς Πρόξενον οὐχ ὑπε-
 δέξαντο, ὡς ἄσεβεις εἰσιν, ὡς ὅ τι ἂν δῆποτε αὐτῶν κα-
 τηγορῇ“ ἐστὶ δὲ ἐπιτρέχον σχῆμα διὰ τὸ τὰς ἐννοίας
 ἔχειν ὥσπερ ἐν δρόμῳ ἡρτημένας ἀλλήλων.
 25 νζ'. Ἐκ τοῦ τὰ διεστηκότα συνάγειν καὶ συνάπτειν
 ἕτερα ἑτέροις προειρημένους, τοῦτο δὲ τὸ ἐπιτρέχον σχή-
 μα ἐργάζεται.
- νη'. Ὑποστάσεις ⁵⁹ καλοῦνται τὰ σχήματα ταῦτα,
 οἷονεῖ ὑποστῆσαι καὶ δεῖξαι τὸ πρᾶγμα δυνάμενα· τίς γὰρ
 30 ἑναργέστερον τοῦτο δείξειε τοῦ καὶ τοὺς ἀντιδίκους ὁμο-

57 Ἐπιτρέχον ἐστὶ — — ἡρτημένας ἀλλήλων Mon. om., recepi ex
 Parr. 58 Phil. III. p. 118: 59 Ven. litt. νζ'. omitta: "Εν
 ἐφίλκονται νοήματα καὶ ὑποστάσεις:

λογοῦντας παρεχομένου; ἢ πάλιν πῶς οὐκ ἐναργὲς ταῦτα παρὰ θεῶν αἰτεῖν, ὅσα τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν εὐχόμεθα προσεῖναι; ⁶⁰

60 Sequitur in Par. 1. Ἐκ τοῦ δευτέρου Ὀλυμπιακῶν δεύτερον προσομίον ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ· τὸ μὲν οὖν, ὃ Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου ῥώμην διεξίνασι καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων προτρέπουν κ. τ. λ. usque ad μέγαν αὐτὸν γεγενημένον, οὐχὶ παρ' αὐτοῦ. Συμπλήρωσις τοῦ δευτέρου λόγου· ὧν οὖν ἐκείνος μὲν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις χάριν κ. τ. λ. usque ad ταῦτ' εἰπεῖν περᾶσομαι. In Ven. sequitur: Ἀλλὰ συντεθέντα δύο κώλοις ἑτέροις συνεζευγμένοις ὥσπερ ἐν στροφῇ τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχει. Ὁ κατὰ συζύγιαν, φησὶ, μερισμὸς δύο ἐνοικῶν πρὸς δύο ἐννοίας τὴν ἀνταπόδοσιν ἔχει. Eadem sunt in Par. Ven. addit: ὥσπερ ἐν στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ. tum sequitur litt. ρθ'. — Sch. min. Parr. Ἡ σωτηρία τῇ πόλει· δηλονότι περιγίνεται. Δύο γὰρ κῶλα· τὰ πρότερα λέγει δύο, ὧν τὸ μὲν ἔληξεν εἰς τὰς δαπάνας, τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὸ γίνεται, τῶν δ' ἐφεξῆς δύο κώλων τὸ μὲν εἰς τὸ ἀφθονίας λήγει, τὸ δὲ εἰς τὸ τῇ πόλει· ὅσων γὰρ κώλων ἡ στροφή, τοσούτων καὶ ἡ ἀντίστροφος· ἀριθμῶ γὰρ κοινοῦνοῦσιν ἀλλήλαις καὶ μέτρῳ, μόνῃ δὲ διαφέρουσι τῇ τάξει. Sch. min. αὐτοῖς ἐπεμβάλλονται διὰ τὸ πλεονάσαι τὴν περιβολὴν τῷ μερισμῷ προστεθέντος τοῦ μερισμοῦ. — Ἐπιμβολῆς καὶ μεσιότητος καὶ τοῦτο, ὅτι μὲν ἀναμφηρίστως ὁ μὲν ἀνθορισμὸς καὶ ὁ συλλογισμὸς εἰσι τοῦ διώκοντος, ὁ δὲ ὄρος καὶ ἡ λύσις τοῦ συλλογισμοῦ τοῦ φεύγοντος, ἅπανσι δῆλον· ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος ὑποδείγματος καὶ τὰ ἐξῆς· πρὸ γὰρ τοῦ ἀποδοθῆναι τῷ προτέρῳ μὲν τὸν δέ, ἐπεμβλήθη μέσον ἕτερος μὲν καὶ δέ. Ἰσχυρὸν καθίστησιν· ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους [p. 654.] „τὸ τοίνυν ψήφισμα τοῦτ' ἐμὲν ἡγουμένη τῶν Κερσοβλήπτου πραγμάτων ἀσφάλειαν διδόν, τοῖς δὲ τῶν ἑτέρων βασιλείων στρατηγοῖς φόβον καὶ δέος, μὴ τινα αἰτίαν ἔχωσι [Cod. ἔχουσι], παριστάν, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τὸν δὲ ἓνα ὄντα ἰσχυρὸν καθίστησι.“ Μεστὸν ἐποίησε τὸν λόγον· μεστὸν κατὰ τοῦτο λέγει, ὅτι συνέπλεξε μὲν πολλοὺς, καὶ δὲ πολλοὺς. Καθ' ὑπόστασιν λέγεται μερισμὸς, ὡς ὅταν τις λέγῃ· οὕτως ἐξήλεξα τὸν ἐχθρὸν ἄδικον, ὡς καὶ αὐτὸν ἀναστάντα ὁμολογῆσαι τὸ ἄδίκημα,

ξ. Τὸ παλαιὸν περὶ τοὺς βωμοὺς χοροὺς ἱστάντες
 ἦδον μέλη τινὰ ἐπινίκια, ὧν ὕμνοι θεῶν ἦν τὸ προοί-
 μιον· κρατοῦντες δὲ τὰς ἀλλήλων χεῖρας ἐστρέφοντο ἅμα
 τῷ ᾄδειν περὶ τὸν βωμόν, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή,
 5 εἴτα εἰς τὸ ἐναντίον ἐστρέφοντο, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀν-
 τιστροφή· μετὰ τοῦτο ἱστάμενοι ἦδον, καὶ τοῦτο ἐκα-
 λεῖτο ἐπῳδός· ταῦτα δὲ ἐποιοῦν εἰς μίμησιν καὶ σύμ-
 βολον τοῦ παντός· αἱ μὲν γὰρ τῶν πλανωμένων σφαί-
 ραι κινοῦνται ἐκ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολάς, αἱ δὲ ἀπλανεῖς
 10 τοῦναντίον, ἥ τε γῆ ἐν μέσῳ ἵσταται. ἰστίον δὲ, ὅτι
 τῇ τάξει μόνῃ διαφέρει ἡ ἀντιστροφή τῆς στροφῆς, οἷον
 τῷ εἶναι δευτέρα· ἐπεὶ καὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν κώλων καὶ
 τῷ μέτρῳ κοινωνεῖ· ἡ δὲ ἐπῳδὸς καὶ τάξει καὶ μέτρῳ
 καὶ ἀριθμῷ διαφέρει αὐτῶν.

15 ξά. Ἡ παρίσσωσις κ. τ. λ. Vol. V. p. 511. v. 4—7.
 τῆς δὲ κατὰ τὸ τέλος παρίσσωσις τὸ μὲν ἴστιν ὁμοιό-
 πτωτον· τὸ δὲ ὁμοιοτέλευτον· ὁμοιοτέλευτον μὲν, οἷον
 τὸ Ἰσοκράτους ἐν ⁶¹ Ἑλένῃ· „τοῦ μὲν ἐπίπονον καὶ φι-
 λοκίνδυνον τὸν βίον ἐποίησε, τῆς δὲ περίβλεπτον καὶ πε-
 20 ριμάχῃτον τὴν φύσιν κατέστησε.“ τὸ γὰρ ἐποίησε καὶ

κατ-

καθὼς καὶ ὁ Δημοσθένης περὶ τοῦ Φιλίππου πεποιήκει. Σχῆμα ἐξ
 ἀναιρέσεως συμπλεκτικόν, οὐ μόνον κλέπτῃς, ἀλλὰ καὶ ἀνδροφόνος.
 Περιουσιαστικά, τέλεια, πεπληγμένα, ὃ ἐστὶ περιβλητικά. —
 Litt. 29. vide Vol. V. p. 510. v. 2—p. 511. v. 2. 61 ἐν
 Mon. om. — §. 16. p. 234. Bekk.—Sch. min. Τὸ γὰρ ὡς τότε
 δημηγορῶν ἔφη, ἐπεμβολῆς ἐστι. Σημείωσαι, ὅτι γοργὸς ὁ λό-
 γος, ὅταν μὴ μακρὰ αἱ ἐπεβολαί. Τὸ ὅπερ καὶ ἀληθεῖς
 γοργότητος. Ὁρῆς πῶς ἐνκίνητος· σφόδρα καλῶς ὁ ποιεῖν
 βουλόμενος ὁρᾷ, θεῖε Ἐρμώγετες. Ad alterum: ὅπερ καὶ ἀλη-
 θεῖς· τοῦτο ἡ ἐπεβολή, καὶ προσεπακουστίον τὸ τό. Καὶ τῷ
 περὶ αὐτῆς προσεπακουστίον τὸ λόγῳ. Ἔστι γὰρ καὶ κα-
 θαρῶς· σημείωσαι, ὅτι ἀδύνατον περιβάλλοντα καθαρῶς λέγειν
 καὶ ἀνάπαλιν.

κατίστησιν ἰσоруύλλαβον καὶ ὅμοιον τῷ τόνῳ· ὁμοιοῦπτω-
τον δὲ, ὅταν εἰς τὰς αὐτὰς πτώσεις λήγῳσιν αἱ περίοδοι
ἢ τὰ κῶλα, οἷον τὸ Ἰσοκράτους· „τῆς ὑπὸ μὲν Ἀθη-
ναίων ἢ Λακεδαιμονίων στρατηγουμένης, ⁶² ὑπὲρ δὲ τῆς
τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀθροισμένης.“ ⁶³

C a p. XII.

Περὶ ἐπιμελείας καὶ κάλλους.

δ'. Κάτω ¹ ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸ, „ἐπεὶ δὲ ἔστι τινα,“
ἃ δὴ σαφῶς ἐκτρέπων τῶν ἄλλων, πολλὰ γὰρ εἰπὼν ἐπ-
αναλαμβάνει εἰπὼν· „κάλλος γὰρ λόγου κυρίως μὲν,“ ὃ
προσίστηται· αὐτοῦ δὲ τοῦ λόγου κυρίως κάλλος ἐστὶ τὸ 10
σύμμετρον καὶ εὐεῖδες ἐκ πάσης καὶ ἐκάστης ἰδέας κεκρα-
μένον.

ε'. Κυρίως ² καὶ κατὰ πρῶτον λόγον καὶ προηγου-
μένως κάλλος εἶναι λέγει τὴν ἐξ αὐτῆς ἰδέας καὶ μέρους
ἐκάστου ³ συμμετρίαν· κατὰ δεύτερον δὲ λόγον κάλλος, 15
ἡσὶν, ἐστὶ λόγου τὸ εὐαρμόστως χρῆσασθαι ταῖς ἐννοι-
αῖς καὶ τεταγμένως, ἀλλὰ μὴ χυδην.

ς'. Καὶ ἔστι περιληπτικώτερον μὲν τὸ μέλος, οἷον κε-
φαλή, χεῖρ, πούς· περιεχόμενον δὲ τὸ μέρος, οἷον ὀφ-
θαλμοί, ὦτα, δάκτυλοι, ἀναλογοῦσι δὲ ἐν τοῖς λόγοις 20
τοῖς μὲν μέλεσιν αἱ ἰδέαι, τοῖς δὲ μέρεσι τὰ ὀκτὼ ἐκά-

62 Par. 1. addit γῆς, quod abest a Mon. et Is. Paneg.
§. 185. p. 88. Bekk. 63 Litt. ἐβ', et ἐγ'. vide Vol. V. p.
511. v. 7.—16.

1 Litt. ἀ—γ'. vide Vol. V. p. 511. v. 20—p. 512. v. 14.
2 Ven. post litt. α. Κάλλος ἐστὶ συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ'
εὐχρείας, καὶ τότε περιληπτ. litt. ζ'. 3 Post ἐκάστου sequitur
in Mon. πρῶτον σημαίνόμενον τοῦ κάλλους, omissis omnibus us-
que ad litt. ζ., quae recepi ex Parr.

Rhetor. VII. 2.

στης ιδέας ποιητικά· καὶ τί ἐστὶ ⁴ κάλλος καθολικόν; συμμετρία, ὅ ἐστιν εὐαρμοστία καὶ ἡ ἐπανθοῦσα χροιά.

ζ. Δεῖ, ⁵ φησί, τὴν ποιότητα τοῦ λέγοντος καὶ τὸ ἦθος ἐκλάμπειν δι' ὅλου τοῦ λόγου, καθάπερ ἐν τοῖς σώμασιν τὸ καλούμενον χρῶμα· τὸ γὰρ φαινόμενον τοῦτο κάλλος ἐφελκτικόν μὲν ἐστίν, ἅτε κομμωτικόν, ⁶ τὴν δὲ ποιότητα οὐκ ἐμφαίνει τοῦ λέγοντος, εἴτε περὶ τὴν λέξιν ἔχον τὴν σύστασιν· ὥρισαντο δὲ τινες τὸ ἐν σώματι κάλλος ἀληθές οὕτως κ. τ. λ. Vol. V. p. 512. v. 16 — p. 10 513. v. 5.

θ'. Οἶον τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ ἐμύμητο καὶ τὴν ἀταξίαν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὰ ἐνθυμήματα· καὶ γὰρ ἡ ἐννοια καὶ ἡ λέξις εὖ ἔχει, ἀναρμοστία δὲ τούτων φαίνεται, οὐ καλὸς ὁ λόγος.

15 Οὐκ αἰτιᾶται ⁷ τὰς ἐννοίας ὁ Πλάτων, ἀλλὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν συνθήκην αὐτῶν, ἡγουν διὰ τὸ μὴ θεῖναι τὰ πρῶτα ὡς πρῶτα κατὰ τὴν τέχνην, ἀλλὰ ἄλλην ἄλλως

4 καὶ τί ἐστὶ κάλλος — — χροιά Ven. om. 5. δεῖ Mon. om. Schi min. Κάλλους τοῦ κατ' αὐτόν· τὸν λόγον τοῦ μεγέθους. Ἀγλαυκῆς· ὁ μοῦστος ἐρρήθη γλυῦκος, παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ γλυκύς. Κάλλος τοίνυν τὸ σινιστάμενον ἐκ πασῶν τῶν ιδιῶν καὶ γινόμενον ἐν κάλλος. Ἰδέας αὐτοῦ· αὐτοῦ τοῦ λόγου. Πρῶτον σημαινόμενον τοῦ κάλλους. Τισὶ συναρμόττειν· κατὰ κοινοῦ τὸ συναρμόττειν. Λέγω δὲ ταῦτόν· τοῦτο λέγει, ὅτι καὶ τε μίαν ιδίαν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν ἐργάσῃ τοῖς οἰκείοις αὐτῆς κάλλεσιν, οἷον ἐννοίας, μεθόδου, καὶ τῶν λοιπῶν, εἰς κάλλος ἔχειν, καὶ τε πάσας ὁμοῦ συνθέιης. Διόλου μίαν· τῷ ρητήριος τοῦ λέγοντος δηλονότι. Ἀλλὰ μὴ χύδην· σημειῶσαι, ὅτι καὶ ἡ ἐννοια καὶ ἡ λέξις εὖ ἔχη, ἀναρμοστον δὲ τούτων φαίνεται τι, οὐ καλὸς ὁ λόγος. 6 Mon. h. l. et infra κομματικόν. Parr. κομμωτικόν. 7 Οὐκ αἰτιᾶται sqq. usque ad litt. l. Mon. om. Schi min. Σημειῶσαι, ὅτι αἰτία ἐστὶ φίλων ἁμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικούντων. — Λόγος ἐστὶ Διοίου περὶ ἔρωτος, ὃν αἰτιᾶται Πλάτων, ὡς ἀναρμόστως συντεθειμένον.

καὶ ὡς ἔτυχεν. Ἐξωθεν κομμωτικός. Ἰστίον, ὅτι διαβάλλοντες οἱ αἰρετικοὶ ὡς πλεονάζον ἐν τῷ λόγῳ τοῦ θεολόγου πορνικὸν εἰρήκασιν, ὡς ἐκείνος ἐπεσημήνατο ἐν τῷ συντακτηρίῳ γράφας· οὐδὲ τῶν πορνικῶν, ὡς ἂν τις ἔφη διασύρων ἡμᾶς, τῶν πόρνων καὶ λόγον καὶ τρόπον· 5 ὑπόκειται δὲ τοῦτο ἐκείνῳ τῷ ῥητῷ· οὗτοι τῶν ἐμῶν λόγων ἔργον, οὐχ οὐδ' ἐρρήψαμεν, ἀλλ' οὐδ' ἠγαπήσαμεν.

ια. Τῷ ἔξωθεν κόσμῳ κομμωτικῷ, ὁ δὲ κόσμος ὁ ἐπι- κείμενος ἔξωθεν κομμωτικὸς περὶ τὴν λέξιν μόνον ἐστὶ καὶ τὰ ἐπόμενα τῇ λέξει· ἔστι δὲ καὶ ἕτερον κάλλος, ὁ 10 καὶ ὠραιὸν καλεῖται, τὸ ἐν γλυκύτητι, ὡς ὑποκατιῶν⁹ αὐτὸς φησιν ἢ μᾶλλον ἐρεῖ.

ιβ. Ἐννοιαί, φησὶν, ἢ μέθοδοι τούτου τοῦ κάλλους οὐκ εἰσὶ, πλὴν εἴ τις λέγοι τὴν δριμύτητα, ἥντινα προσ- ἤκειν ἀφέλεια ἐρεῖ· τῆς ἀφελείας ἐπίτασις ἢ γλυκύτης, ἀν- 15 ἄγεται δὲ ὑπὸ τὸ ἥθος ἢ ἀφέλεια.

ιγ. Δριμεῖαι¹⁰ ἔννοιαί εἰσιν αἱ τροπικῶς¹¹ καὶ ἐμ- φαντικῶς εἰρημέναι, ὡς ἐπὶ κυνῶν ἢ φιλανθρωπία, καὶ

8 Litt. l. vide Vol. V. p. 513. v. 9—11. 9 Par. 1. ὑποκατιῶν ὁ λόγος αὐτὸς ἐρεῖ. Par. 2. ὑποκ. αὐτὸς ἐρεῖ. 10 Ven. post litt. ἢ. Ἐννοιαί δὲ αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς μέθοδοι τινεὶ τοῦ τοιοῦτου κάλλους οὐκ εἰσὶ, πλὴν εἴ τις λέγοι τὴν δριμύτητα. 11 Mon. τροπικαί. Sch. min. τροπικῶς ἀντὶ τοῦ καλῶς συντε- θῆσθαι. Ἀποτετοργεῦσθαι· κατεσκευάσθαι, εἰς κάλλος ἀπε- ξίσθαι, εἰληπταί· ἢ ἡ λέξις ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τορτίας. Ὁ προ- αἰρεται· τὸ εὐάρεστον καὶ σύμμετρον. Ἐπικείμενος· τὸν κόσμον τοῦτον ἐπίθετον κάλλος μετὰ μικρὸν ἐρεῖ. ἢ μόνον· ὅτι κομμωτικῷ. Ἐπισημαίνεσθαι· ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν. ib. ἀντὶ τοῦ προτιῖν ποιῆ καὶ διεγείρει τοὺς ἀκροατάς. Τούτῳ χρησάμε- νος· τῷ κομμωτικῷ. Ἀναγκαῖον ὅν· ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαίνεται. Περὶ τούτου τοῦ κάλλους· ἐπανάληψις τοῦτο τοῦ· ἐπεὶ δ' ἐπὶ τινι. ib. τοῦ κομμωτικοῦ. ib. τοῦ δευτέρου κάλλους τοῦ λόγου. ib. ταῦτα τοῦ κατὰ δεύτερον λόγον ἰδίως ὀνομαζομένου κάλλους. — Σημειῶσαι, ὅτι καὶ Ἰσοκράτης πανηγυρικὸν ἐγράφατο καὶ Ἀριστιδεῖς.

ἐπὶ Ἑρμιόνης ἢ φιλαυδρία, καὶ ἐπὶ χαλινοῦ τὸ ἵπποδαμος· αἱ δὲ τοιαῦται τῶν ἐννοιῶν καὶ κάλλος οὐ μικρὸν προσάγουσι τῷ λόγῳ, ὥς εὐθὺς κινεῖν τὸν ἀκροατὴν, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἢ τοὺς ἐρωτικούς τὰ λίαν εὐειδῇ τῶν προσώπων.

ιδ'. Τῆς ἐννοίας, φησὶν, ἐπὶ τοῦ τοιούτου κάλλους, λέγω δὴ τοῦ προφανομένου καὶ κομμητικοῦ καὶ τῆς μεθόδου μὴ εὐρισχομένης ἀκαλουθὸν ἂν εἴη περὶ λέξεως πρῶτον εἰπεῖν.

10 ιε'. Ἐναργεῖς, ¹² ἀντὶ τοῦ σημαντικώτεραι, τὸ δὲ ἄλλο τι ἔφη ἀντὶ τοῦ ὄγκον ἔχουσαι καὶ διάγραμμα καὶ ὕψος· ὥς ἐν τῷ περὶ λέξεως καθαρότητος ἔφη.

ις'. Ἀντὶ τοῦ ¹³ καὶ σφοδραὶ· πολλὴ γὰρ ἡ συγγένεια τῇ τραχύτητι πρὸς τὴν σφοδρότητα.

15 ις'. Κομμητικῷ τῷ περὶ λέξιν, ὃ καὶ ἐπίθετον κόσμον καλεῖ, ὡσπερ καὶ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς, ἐν τῷ περὶ χαρακτήρων τῶν ρητόρων· ἔστι γὰρ καὶ ἕτερον κάλλος, ὃ καὶ ὠραῖον καλεῖ, τὸ ἐν γλυκύτητι, ὥς ὑποκατιῶν αὐτὸς ἔρει.

20 ιη'. Ἀντὶ τοῦ, ὥς ¹⁴ ἐν τῷ ἰδιαζόντι καὶ οἰκείῳ τῆς τοῦ κάλλους ιδέας· διπλοῦν γὰρ τὸ κάλλος, ὥς ἀνωτέρω ἔφη· τὸ μὲν δι' ὅλου τοῦ λόγου διήκον ἐκ τῆς ἐναρ-

12 Mon. οὐκ ἄργεῖς. scr. ἐναργεῖς. 13 Mon. τοῦ om. Ven. post litt. ιγ'. Ἐναργεῖς μὲν εἶεν ἂν καὶ ἴσως καὶ ἄλλο τι 14 ὥς Mon. om. Ven. litt. ις'. omitta: Καλὰ δὲ ὥς ἐν τοιαύτῳ κάλλει οὐκ εἰσὶν. Sch. min. Λέξεις τοῖνυν καλὴ τοῦ κάλλους ἰδία δηλονότι. Ἐναργεῖς· ἐμφαντικαί, δριμύται καὶ τραχεῖαι. Ὡς ἐν τοιούτῳ· τουτίσιν σφοδρότητος. Τοιαῦται· σφοδραὶ εἰσι δηλονότι. Ταῦτά τοι· ἀντὶ τοῦ διό. Πλεῖστον δὲ τὸ περὶ τὴν λέξιν, ὃ καὶ ἐπίθετος κόσμος ἐστίν. Ἀκούειν ἑμᾶς ὅρα πῶς εἰσι πᾶσαι μονοσύλλαβοι καὶ δισύλλαβοι, μία δὲ τρισύλλαβος, περαιτέρω δὲ οὐ προΐβησαν.

μονίου κράσεως τῶν ἰδεῶν, τὸ δὲ διὰ μόνων τῶν ποιούν-
των τὴν τοῦ κάλλους ἰδέαν προερχόμενον.

ιδ'. Αἱ γὰρ παρίσωσεις κατὰ τούτους γίνονται τοὺς
δύο τρόπους, ἢ κατὰ τὸ ποσὸν τῶν συλλαβῶν, ἢ κατὰ
τὸν τεχνικὸν παρὰ τῷ ῥήτορι σπάνιον εὐρεῖν· καὶ δὴ 5
καὶ ἄντικρυς ἂν ἀπεφηνάμεθα, μηδὲ εὐρεθῆναι ποτε
παρὰ τῷ ῥήτορι τὴν τοιαύτην παρίσωσιν, εἰ μὴ ἐν ἡμᾶς
ἐβιάζετο παράδειγμα τὸ, ¹⁵ καὶ τῇ πόλει βοηθεῖν οἶται
δεῖν καὶ δίκην ὑπὲρ αὐτοῦ λαβεῖν, τοῦτο γὰρ πειράσο-
μαι ποιεῖν. Τὸ γὰρ βοηθεῖν καὶ λαβεῖν ἐστὶ παρ- 10
ίσωσις, τὸ θεῖν καὶ βεῖν, καὶ οὐχ ἀπλῶς παρίσωσις,
ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ ἑαυτὴν ἀκριβεῖς.

κ'. Εἶθε περισώζεσθαι καὶ τὴν θεωρίαν ταύτην
ἐνῆν, ὅπως ἐντεῦθεν ἡμῖν περιεγέμετο καὶ τὴν Δημο-
σθενικὴν καταλαβεῖν ἀκριβῶς· ἀφανισθείσης γὰρ αὐτῆς 15
οὐκ οἶδα, εἴ τις ἡδυνήθη τοῦ προλεχθέντος ἀνδρὸς γινώ-
ναι δεόντως τὴν περὶ τοὺς λόγους διδασκῆσαι· ταύτην δὲ
δεινοὶ σοφισταὶ καὶ μέγα φρονούντες ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ
προσηγορίᾳ, ἅτε μὴδὲν ἔχοντος σόφιστος ἄλλῃ τοῦ ὀνό-
ματος· παράλογον γὰρ ὡς ἀληθῶς πεποίηκεν ὁ ῥήτωρ 20
ἐν τοῖς προκαταρκτικοῖς τῇ τοιαύτῃ παρίσωσει χρησά-
μενος, ὃ μηδαμοῦ φαίνεται πεποιηκέναι· ἀλλὰ καὶ αὐ-
τὸς Ἰσοκράτης, ὃ χαίρων ἐν τοῖς τοιούτοις σχήμασι,
φεύγει τὴν τοιαύτην ἐν τοῖς προοιμίοις παρίσωσιν· ἀλλὰ
καὶ τοῦτο σφόδρα Δημοσθενικὸν φαίνεται τῷ καταλα- 25
βόντι τὴν αἰτίαν· χαίρειν γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἰώ-
θαμεν, ὅταν τις τῶν δοκούντων εἶναι σοφῶν ἀπέλθοι
νικηθεὶς ὑπὸ τοῦ τυχόντος ἀνδρὸς, καὶ ὧ τὴν ἀρχὴν
πάρεργον ἢ τοιαύτη σπουδὴ· διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτη
τὸν φιλόσοφον λέγουσιν ἀγαπᾶσθαι παρὰ τῶν ἰδιω- 30
τῶν τοσοῦτον, ὅσον μισεῖσθαι παρὰ τῶν ἀντιτέχνων.

15 in Androt. init. 16 τὸ γὰρ βοηθεῖν — — ἀκριβεῖς
ex Parr. recepi, Mon. om.

φρόνημα γὰρ ἔχων μέτριον καὶ οἷον ὁ πολὺς ἄνθρωπος
 ἐξήλεγγε συνδικαζόμενος τοὺς ἀεροβατοῦντας κατὰ τὴν
 κωμωδίαν καὶ περυσωμένους, καὶ οὐ μόνων αὐτῶν τὸ
 φρόνημα συνέσπελλον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἰδιώτην ἑαυτὸν
 5 ἔλεγεν· οὕτως οὖν καὶ Δημοσθένης ἰδὼν τὸν Ἀνδροτίωνα
 τοῖς τοιοῦτοις μάλιστα σχήμασι χαίροντα, ἅτε καὶ ἀκρο-
 ατὴν ὄντα τοῦ Ἰσοκράτους, εὐθύς ἐν τοῖς προκαταρτι-
 κοῖς ἐχρήσατο τῇ παρισώσει, ὅπως καὶ τοὺς δικαστὰς
 ἐπισπᾶσθαι 17, καὶ ὁ πάντα τὸν βίον ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ
 10 διαχειρίζει τῶν λόγων καταναλώσας ὑπὸ ἰδιώτου καὶ τοῦ
 τυχόντος ἀνδρὸς ἀπέλθῃ νικῶμενος· ἀνάγκη γὰρ ἦν ἢ
 παραιτήσασθαι τὸν Ἀνδροτίωνα τὴν τοιαύτην παρίσω-
 σιν, ἢ χρῆσάμενον μηδὲν μέγα ποιεῖν, ὅπου γε καὶ Δι-
 ὀδωρος τῶν τοιούτων σχημάτων ἐπιστήμων ἦν, ὁ περὶ
 15 τοὺς λόγους ἔχων ἀπόρως, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ λέγειν
 εἰδώς, ὅθεν οὐκέτι κέχρηται τῇ τοιαύτῃ παρίσώσει· παρὰ
 γὰρ τὴν ἀρχὴν ἐκδειξάμενος εὐκατάληπτον οὖσαν τὴν
 τοιαύτην ἐπιστήμην ἀπηλλάγη τοῦ τοιούτου σχήματος,
 ἄτοπον ἡγησάμενος αἰετὶς ἐπιβουλευσαι καὶ προσκορῆ
 20 ποιῆσαι τὸν λόγον.

κά. Πρὸς 18 Ἀνδροτίωνα ἦν αὐτῷ τὸν Ἄνδρωνος
 ὁ ἀγὼν, ἄνδρα 19 τῶν Ἰσοκράτους ἀριστον μαθητῶν
 καὶ πρὸς ῥητορείαν κάλλιστα γυμνασμένον, διὸ παρ-
 ευθύς ἐκ προοιμίων τοιαύτη κέχρηται παρίσώσει, οἷαν
 25 ἀλλαχοῦ φαίνεται διακόπτων, 20 ὅπως ἂν τὸ κομμωτι-

17 Mon. ἐπισπένδεται. Sch. min. Ἐν προκαταρτι-
 κοῖς· ἐν ἀρχῇ, ἐν προοιμίοις. Σπανίως χρῆται· τοῦτο λέγει, ὅτι
 αἱ παρίσώσεις τριτῶς (l. τριχῶς) γίνονται, ἢ κατὰ τὴν λίσιν, ἢ κατὰ τὸ
 πῶλον, ἢ κατὰ συλλαβὴν, καὶ χρῆται ὁ ῥήτωρ σπανίως ταῖς κατὰ
 συλλαβὴν. Κατ' ἐκείνους σημειῶσαι, ὅτι χροῖμενος ὁ ῥήτωρ
 παρίσώσεισι τριχῶς τὴν ἐν αὐταῖς παραμυθεῖται κακίαν. 18 Ven.
 post litt. ιή. Τοιαύτην γὰρ παρίσωσιν καὶ οὕτως ἐπιτετηδευμένην.
 Litt. κβ. et κγ. id. om. 19 ἄνδρα Ven. om. 20 Mon.

κὸν διαφύγοι κῆλλος· ἰσοσύλλαβα γάρ πῶς εἰσι τὰ τρία
κῶλα καὶ ὁμοιοκατάληκτα, λέξει τε καθαυτῇ κεχρημένα
καὶ συνθήκῃ περικαλλεῖ τῇ ἄνευ παντὸς συγκρουσμοῦ, αἶ
τε ἀναπαύσεις τῶν κῶλων εἰς μικρότερα μόρια λήγουσαι
λίαν εὐεδαίς εἶναι δόκοῦσιν. ²¹

5

κῆ. Ἐν ²² παραβύστω γὰρ καθήμενος κάλλους μᾶλ-
λον ἀντεποιεῖτο, ψυχαγωγεῖν ἐντεῦθεν σπεύδων τοὺς ἀ-
κροατὰς, οὐδὲν γὰρ ἐβλάπτετο μὴ προσούσης πιθανό-
τητος διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸν λόγον ἐναγώνιον, ὃ δὲ Δημο-
σθένης οὐ τέρειν, ἀλλὰ πείθειν σπουδάζων φεύγει τοι- 10
ουτοτρόπως καλλωπίζειν τὸν λόγον, ὅπως μὴ παντελῶς
ἐκπίση τοῦ ζητουμένου.

κθ'. Ὅτι οἱ ἐπιτηδεύοντες καλλωπίζειν τὸν λόγον
ὑποπτεύονται ὡς δεινοί, καὶ δυνάμει λόγων πείθειν τοὺς
δικαστὰς παρεσκευασμένοι, ἀλλ' οὐ τῷ λέγειν τὴν ἀλή- 15
θειαν· ὁ τοίνυν Ἰσοκράτης, φησὶ, μᾶλλον καλλωπισμῶν
φροντίζων ἐχρήσατο παρισώσισι πολλαῖς, ἐπειδὴ σοφι-
στῆς ὢν καὶ διδάσκαλος ρητορικῆς ἐθηράτο τὸν ἐκ τῆς
ἀκοῆς ἔπαινον· ὁ γὰρ ῥήτωρ μᾶλλον τοῦ πείθειν τοὺς
δικαστὰς καὶ δοκεῖν ἀληθεύειν ἐφρόντισε, διότι οὐδὲ 20
ἐκαλλώπισεν, ἵνα μὴ τῇ ὑποψίᾳ ἀπίθανος γένηται.

λ'. Σημειῶσαι, ²³ ὅτι αἱ ²⁴ καθ' ὅλον κῶλον παρ-
ισώσεις Δημοσθενικαὶ μάλιστα· καλοῦνται γὰρ καὶ γορ-
γαὶ καὶ μάλιστα, εἰ ἀποστροφὴν ἔχουσιν.

λα. Ἰσα ²⁵ λέγει τὰ κῶλα, ἐπειδὴ τῶν τριῶν ἑκα- 25
στον συλλαβῶν ἐστὶν ἐννέα, τὸ μὲν πρῶτον ἄχρι τοῦ δι-
δόμενα, τὸ δὲ δεύτερον ἄχρι τοῦ εἶναι, τὸ δὲ τρίτον ἄ-
χρι τοῦ ἀποδοῦναι.

διακόπτων. Ven. Parr. διακόπτων. scribendum fortasse διασκό-
πτων. 21 Litt. κβ—κζ. vide Vol. V. p. 513. v. 23—p. 515.

v. 5. 22 in Sicel. codicibus praefixum est nomen: Ἰωάν-
τον. 23 Σημειῶσαι Sicel. om. 24 αἱ Mon. om., recepti

ex Sicel. 25 Sicel. ὅσα.

λβ'. Σχῆμα ²⁶ ποῖον τῆς ἐπαναφορᾶς, ἡ μὲν γὰρ κατὰ κῶλόν ἐστιν, ἡ δὲ κατὰ κόμμα· αὗται μὲν οὖν ὅλων λέξεων εἰσιν ἐπαναλήψεις, ἡ δὲ παρίσσωσις καὶ ἐν μιᾷ πολλάκις ἡ δευτέρᾳ συλλαβῇ θεωρεῖται, ὡς τὸ ²⁷
 5 Πausανίου δὲ παυσαμένου· ἡ δὲ ²⁸ ἀντιστροφὴ ἐναντία ἐστὶ τῇ ἐπαναφορᾷ, ὅτι τὴν παρίσσωσιν οὐκ ²⁹ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὡς ἡ ἐπαναφορὰ, δέχεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ τέλος· ³⁰ οἷον „ταξιάρχους παρ' ὑμῶν, ἄρχοντας παρ' ὑμῶν.“ ³¹ Σημειῶσαι δὲ, ὅτι ἡ παρίσσωσις ἐπὶ τε ἀντιστροφῆς καὶ ἐπαναφορᾶς λέγεται, ἀλλ' ἡ μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην δέχεται, ἡ δὲ ³² κατὰ τὸ τέλος, εἴτουν ἡ ἀντιστροφή, ὡς ἡ τῶν παραδειγμάτων ἐκθεσις διδάσκει.

λγ'. Ἡ μὲν γὰρ ἐπαναφορὰ περιέχει τὴν παρίσσωσιν,
 45 ἡ δὲ παρίσσωσις, ἅτε μὴ οὔσα λόγου μέρος ὁλόκληρον, οὐκέτι τὴν ἀναφορὰν, ὥστε ἡ ἀναφορὰ ³³ καὶ παρίσσωσις ἐστίν, οὐχὶ δὲ ἡ παρίσσωσις καὶ ἐπαναφορὰ.

26 Ven. post litt. κδ'. Διάφέρει δὲ παρίσσωσις τῆς κατ' ἀρχὰς τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ἐπαναφορᾶς. Ἡ μὲν κατὰ κῶλόν ἐστιν, ἡ δὲ κ. κ. αὗται οὖν. litt. λβ'. est etiam apud Sicel. Sch.-min. Καθ' ὅλον κῶλον· τῷ ἰσοσυλλάβῳ. Δαιμόνιον· θεῖον. Κατὰ τὴν ἀποστροφὴν· διάτι πρὸς τὸν Ἀπτεῖν ἐστράφη. Σημειῶσαι, ὅτι τὸ χωρίον τῶν τριῶν ἐστὶν ἰδεῶν. Σχεδὸν γάρ· πῶς γὰρ ὁ μὴ πιθαινόμενος λέγοιτο τῇ ἀποστροφῇ. Τὸ πρὸς· ἡκεῖ καὶ τὸ προθύμως πάρισά εἰσιν, Διδάσκουσι γάρ με· ἀντὶ τοῦ διδάσκουσι με τὴν παρίσσωσιν. Αἱ κατὰ κῶλον· ὅτι καὶ αἱ κατὰ κῶλον ἐπαναφοραὶ, φησὶ, καλλωπίζουσι. Προῦδωκεν· ταῦτα ἐπαναφοραί. 27 Plat. Sympos. p. 185. C. 28 Ven. Τὴν δὲ ἀντιστροφὴν ἐναντίαν εἶναι φασὶ τῇ ἐπαναφορᾷ. 29 Sicel. οὐκέτι. 30 Ven. Sicel. πρὸς τῇ τέλει. Post ἄρχοντας παρ' ὑμῶν transit Ven. ad litt. λζ'. 31 Phil. I. p. 47. 32 Post δέχεται brevis lacuna in Par. 1. per rasuram; tum: ἡ ἀντιστροφή δὲ κατὰ τὸ τέλος. 33 Mon. τῇ ἀναφορῇ. Sqq. οὐχὶ δὲ ἡ παρίσσωσις καὶ ἐπαναφορὰ Par. 1. om. Idem addit:

λδ'. "Οτι λαμπρότης κάλλους συγγενής· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τῇ ἀκμῇ· εἶπε γὰρ τὴν ἀκμὴν γίνεσθαι ἐκ πλειόνων ἀρμοσπόντων τῇ λαμπρότητι, ὅθεν καὶ τὰ λαμπρὰ τῶν σωμάτων πάντως καλὰ.

λς. Σημειῶσαι, ὅτι ἡ ἀντιστροφὴ ἐναντία τῇ ἐπα-
ναφορᾷ· ἡ μὲν γὰρ ἐπαναφορὰ ἐν ἀρχῇ ἔχει τὴν παρίσ-
ωσιν, ἡ δὲ ἀντιστροφὴ ἐν τέλει. ³⁴

λζ. Τὸ ἄγαν ³⁵ καταγίνεσθαι περὶ τὸν καλλωπι-
σμὸν τοῦ λόγου ἐπιβεβουλευμένον τε καὶ διαπριπῶς τε-
τιμημένον ³⁶ καὶ ἐπιτετηδευμένον αὐτὸν ἀποδείκνυσιν· 10

Τὸ μέχρι τούτου Λυσθῆνης, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ περὶ ἀκμῆς φθάσας ἐπιχρολόγει. Post λδ'. addit: εἴ τι ἀντιστροφὴ, τοῦτο καὶ παρίσ-
ωσις, οὐκ εἴτι παρίσωσις, τοῦτο καὶ ἀντιστροφὴ. 34 Litt. λς.
vidé Vol. V. p. 515. v. 14—p. 516. v. 20. Sch. min. Ἡ
ἐκ εἰ μὲν· ἀντὶ τοῦ καθό. Συγγένεια· σημειῶσαι, ὅτι λαμ-
πρότης κάλλει συγγενὴς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀκμῇ. ibid. γίνεται γὰρ
ἐκ τῶν τῆς λαμπρότητος ἰδεῶν ἡ ἀκμή. Κάλλους ποιητικόν.
τούτω διαφέρει ἡ ἀντιστροφὴ τῆς κατὰ τὸ τέλος παρίσωσης, ὅ
ἡ ἐπαναφορὰ τῆς κατ' ἀρχήν. Παράδειγμα τοῦ σχήματος·
τῆς ἀντιστροφῆς· ἔστι δὲ τὸ χάριν καὶ χάριν καὶ Λισχίνης καὶ Λι-
σχίνης, καὶ ἔχει καὶ ἔχει. Λάβη· ὅσα λάβη χρήματα. Συγ-
ανάλωσε· τοῦτο τὸ σχῆμα ἀντιστροφῆς ἔστι· καὶ ὁ θεολόγος, εἴ-
περ μὴδὲ τοῖς συνθέτοις τὸ εἶναι συνθέτοις. Ἄς ἂν ἐκεῖνος· ὁ
Φίλιππος δηλονότι. Τὸ ἔχει καὶ ἔχει ἔστιν ἀναστροφὴ. Διό-
κειν δὲ· ἐμέ· ἵνα τῷ ληπτῷ μὲν ἔλκη πρὸς ἐαυτῷ, τῷ δ' ἀλή-
πτῳ θαυμάζηται, καὶ τὰ ἐξῆς κλιμακωτὸν ἔστι καὶ ἐπαναστροφὴ
καὶ ἀλλιαχοῦ, οὐ τῷ δὴ καὶ τῷ λόγῳ, λόγον γὰρ ἀναθήσω τῷ θεῷ
χαριστήριον, καὶ τοῦτο ἐπαναστροφὴ ἔστιν. Ἐπιβουλή· περιε-
ργίας. Σημειῶσαι, ὅτι παρίσωσις, ἐπαναστροφὴ, ἐπανάληψις δια-
φέρουσιν. Ὁμοίως ἐπιβεβουλευσθαι· ἐπινηνοῆσθαι δοκεῖ.
ib. περιουράσθαι. Ἀνέστρεψεν· ἡ ἐπαναφορὰ τὴν λέξιν ἀντι-
στρέφει ἢ τὴν συλλαβὴν, ἡ δὲ ἐπανάληψις τὸ κόμμα ἢ τὸ πῶλον
ὡς ὁ στίχος τοῦ Ὀμήρου· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ὑποστροφὴ. 35 Ven.
praemittit: Ἐκφανὲς δὲ τὸ τῆς ἐπιβουλῆς ἐγένετο καὶ τὸ τῆς ἐπι-
τηδεύσεως· τὸ γὰρ ἄγαν κ. τ. λ. 36 τιτιμημένον καὶ Parg. om.

εικότως δὲ λόγου ἐπιβουλὴν τὸ κοιμωτικόν φησι κάλλος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀτόπων μειρακίων, ὅσα τῷ φαινομένῳ κάλλει τὰς ἄφρονας δειλεάζοντα τῶν γυναικῶν ἐπιβουλεύει τῇ σωφροσύνῃ· καὶ ³⁷ γὰρ ἐκ τοῦ ἐναντίου σώφρων μὲν λόγος ὁ σευνός, ὁ δὲ τὸ ἐκπρεπὲς κάλλος ἐπιτηδεύων ἐπίβουλος, ³⁸ ὅτε ἐπιτηδεύων τις χρήσαιοτο, ἀλλ' οὐκ εἰκὴ φράζων.

λῃ. Τοιαύτην γὰρ εἶναι δεῖ τὴν ἀναστροφὴν, ὥστε μίαν εἶναι μεσεμβολήν, οὐκοῦν οὐκ ἔστιν ἀναστροφή, καὶ
 10 οἱ γραμματικοὶ διαφρήγγονται τὴν ἄλλως ληροῦντες, οὐ γὰρ ἴσασι τὸ ἴδιον τοιοῦτου σχήματος. ³⁹

λθ'. Καὶ γοργὸν εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ διὰ τοὺς μερισμοὺς ἐμπερίβολος γίνεται ὁ λόγος· ὁ γὰρ μερισμὸς περιβάλλει· εἰ καὶ τὸ εὐείδες καὶ αἱ ἀναιρέσεις μὴ ἦσαν ἴδια
 15 κάλλους,

μ'. Τὴν ἀρίστην παρὰ τῷ ῥήτορι τῶν ἰδεῶν ἔνωσιν τε καὶ σύγκρασιν ⁴⁰ ἐκάλεσε σύμφυθαρσιν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διαφόρων σιτίων, ἅπερ ἐν τῇ γαστρὶ πρότερον ἄλλοι οὔνται καὶ τὴν οἰκείαν μεταβάλλει ποιότητα, εἰδ' οὕτως
 20 ἓνα χυμὸν κατ' ⁴¹ ἐπικράτειαν γεννῶσιν, θρεπτικόν τε καὶ σωτήριον τοῦ σώματος.

μά. Οἷον τὸ ⁴² παρὰ μὲν γὰρ τὰς τῶν χορηγιῶν δαπάνας, καὶ τὸ, ὁ μὲν γὰρ Φίλιππος ὅσῳ πλείον, ἐν ἐκτέρω γὰρ τῶν χωρίων ἀνὰ δύο ἴσαι συζυγίαι κώλων.

37 Mon. οὐ. Par. καί. 38 Post ἐπίβουλος Ven. transit ad litt. μ'. Διήκουσι γὰρ δι' ἀλλήλων σχεδὸν ἅπασαι παρὰ γι τοῦτω, καὶ καθάπερ ἐκ συμφυθάρσεως ἐν τι λόγου πεποιήμασιν εἶδος τὸ κάλλιστον. 39 Par. addit: κατὰ τὴν λέξιν ποιῶν ἐνάργειαν τὰ πληκτικὰ τῶν ὀνομάτων καὶ σημαντικά, οἷον ὁρᾷτε etc. usque ad προπύλαια ταῦτα, ut sub litt. λς'. 40 Mon. σύγκρισιν. Ven. σύγκρασιν. 41 Mon. καὶ οὐκ. Ven. ἓνα τινὰ χυμόν. omisso κατ' ἐπικράτειαν. — Litt. μά—μί. Ven. om. 42 οἷον τὸ Mon. om.

Παρά μὲν γὰρ ⁴³ τὰς τῶν χορηγιῶν δαπάνας μικρὸν ἡμέρας μέρος καὶ τὰ ἐξῆς, ἃ τίθεικεν ἀνωτέρω.

μγ'. Πολύπτωτόν ἐστι τὸ μεταβάσεις ἔχον ἀπὸ πτώσεως εἰς πτώσιν· ἡ γὰρ μεταβολὴ καὶ ἐξαλλαγὴ τῆς φράσεως κάλλος καὶ ἡδονὴν ἐργάζεται· ὥπερ καὶ τὴν γραφὴν, φασίν, τὴν ἐκ ποικίλων καὶ διαφόρων χρωμάτων ⁴⁴ καλὴν καὶ ἡδεῖαν ⁴⁵ εἶναι συμβαίνει, τὸ δὲ πολύπτωτον ἔνιοι φασίν ὁμοίον εἶναι τῇ μεταφορᾷ, μεταβάλλεσθαι δὲ ταῖς πτώσεσιν, ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. ⁴⁶ „οὔτοι

43 παρὰ μὲν γὰρ τὰς — — — τίθεικεν ἀνωτέρω Mon. om., τασερί ex Parr. Sch. min. Τὸ εὐειδέε· τὸ λαμπρὸν λέγει· ὅτι καὶ τὸ εὐειδέε καὶ αἱ ἀναιρίσεις εἰσὶν ἴδιον κάλλους. Εἰ καὶ μὴ ἦν· εἰ καὶ τὸ εὐειδέε καὶ αἱ ἀναιρίσεις μὴ ἦσαν ἴδια κάλλους. Ποικιλώτατος· ἵνα εὖρης τυχὸν ταῦτα σπάνια καὶ καθαρά παρὰ τῷ ῥήτορι. Κατὰ συζυγίαν μερισμοί· ὁ μὲν, ὁ δὲ. Τὸ κατὰ παρίνθειςιν· τὸ μέσον εὐρισκόμενόν ἐστι· τὸ καθ' ὑπέρθειςιν τὸ πρὸς τὸ τέλος. ib. τὸ καθ' ὑπέρθειςιν ὑπερβατὸν ἔνιοι τῶν τεχνογράφων καλοῦσιν ὑπερβατὸν κατ' ἀναστροφὴν. ib. καθ' ὑπέρθειςιν ἐστὶν ἡ ἀναμεταστῆ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ ὀνόματος ἐπιβολὴ πλειόνων λέξεων. ib. τὸ καθ' ὑπέρθειςιν ἐστὶ τὸ δόξαν, τὸ δὲ φαῦλον τὸ κατὰ παρίνθειςιν. Τὸ γὰρ ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, ἐστὶν ἐπιβολή. 44 Mon. χρημάτων. 45 Mon. ἰδίαν. omisso εἶναι. Sch. min. "Οὐτινα οὐ· καινοπρεπὴς αὕτη ἡ παροιμία οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ. Καταφάσεις· καὶ ὁ θεολόγος· ἐπ' οὐδενὸς οὐν τῶν ἀπάντων, οὐκ ἔστιν ἐφ' ὧν οὐχὶ τῶν ἀπάντων. Οὐκ ἄδηλον. καὶ ὁ θεολόγος, οὐκ ἄδηλον ὅποι τάξετι τὸ ζητούμενον. 46 Imo de fals. leg. p. 436. Sch. min. Περὶ τῶν ῥητόρων ὁ λόγος τῷ Δημοσθένει, τὸ δὲ πείθεσθε παθητικὸν πληθυντικὸν δευτέρον ἐστὶ πρόσωπον. Πολύπτωτον· τοῦτο εἴρηται ἐν τῇ λαμπρότητι, ἀλλ' εἰ μὲν ἐστὶ σύντομον, ἐστὶ κάλλους, εἰ δὲ μακρὸν, λαμπρότητος. Αὕτη τῶν περὶ Θήβας· τὸ αὕτη θηλυκὸν, τὸ τοῦτο οὐδέτερον. ib. καὶ ὁ θεολόγος· τοῦτό ἐστιν ὁ διωγμὸς τοῦ πλάσματος· διὰ ταῦτα ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ καθυβρίσθη. Μὴ δεισιτήκοι· διάστασιν τὴν ἀλλεπαλληλίαν τῶν φωνηέντων λέγει. Οὔτοι ἡγοῦνται· τοῦτο τὸ χωρίον ἀκριβῶς πολύπτωτον. Οὔτοι· οἱ ῥήτορες. Φι-

γὰρ ἡγούνται, ταῦτοις πείθεσθε ὑμεῖς, ὑπὸ τούτων δέος
ἐστὶ μὴ παρακρουσθῆτε.

μδ'. Τὰς εἰσφορὰς ἐκ πολλῶν συνηγμένας. τὸ δὲ τού-
τῳ πλείστῳ χρήσεται τῷ λόγῳ τοῦ αὐτοῦ παραδείγμα-
τος ἐστίν.

με'. Εἶπε γὰρ ἀνωτέρω, ὅτι ὑπερβατὸν ἐστὶ τοῦτο,
κατὰ παρέκθεσιν ἐξ ἐπεμβολῆς, ὃ οὐκ ἀρμόττει κάλλει,
ἀλλὰ γοργότητι καὶ περιβολῇ· τὸ δὲ καθ' ὑπέρθεσιν ὑπερ-
βατὸν ἀρμόττει κάλλει, καθὼς δὲ ὅλως ὑπερβατὸν ἐστίν,
10 ἔχει τι ἐπιμελείας. 47

μς'. Διὰ τί ὁ περὶ τῆς ἀτελείας σχεδὸν ἅπας κεκαλ-
λώπισται; ἐπειδὴ καὶ ὁ Λεπτίνης εἰς ἣν τῶν Ἰσοκρατι-
κῶν, 48 ἢ ὁ καὶ μᾶλλον, ὅτι ὁ Φορμίωνος χαρακτήρ τοι-
οῦτος ἦν, καὶ ἐπετήδευσε Δημοσθένης ζηλωῶσαι αὐτὸν, τὴν
15 δευτερολογίαν ἔχων, ὥσπερ καὶ τὸν Λυκούργου χαρακτηρὰ
ἐμιμήσατο, τροπαῖς καὶ γνώμαις χρωμένος ἐν τῷ κατὰ
Ἀριστογείτονος.

μη'. Ἐπειδὴ τῇ τοιαύτῃ θεωρίᾳ περιτυχεῖν οὐκ ἔνε-
στιν, οὐκ οἶδα, κατὰ ποίαν φύσιν 49 μοχθηράν τῶν ἀν-
20 θρώπων ἢ τίχην ἀναγκαῖον ἡμᾶς εἰπεῖν, καὶ δὴ λέξομεν
τοσοῦτον μόνον ὑπειπόντες, ὥς δεῖ τὸν περὶ ἀτελείας μὴ

λοσιμίας ἔνεκα· Τοῦτο λέγει, ὅτι οὐ χρή τοῦτο μόνον σκοπεῖν,
ὥπως ὁ Λεύκων μὴ ἀδικηθῇσεται ἀφαιρούμενος τὴν δωρεάν τοῦ
δήμου ἡγουν τὴν ἀτέλειαν, ᾧ εὐπόρῳ ὄντι οὐ διὰ χρεῖαν ἀλλὰ φι-
λοτιμίαν τοῦτο αὐτὸ σπουδάζεται, ἀλλὰ καὶ τοῦτο χρή σκοπεῖν,
ὥπως καὶ εἴ τις ἕτερος εὖ ποιήσας ἡμῶς δεόντως εἴληφεν ἀτέλειαν,
ταύτης μὴ ἀποστρηθῇ· ὅρα δὲ τὴν ἐπιπλοκὴν τῶν κώλων. ib. Ὡς
σπουδὴ γίνονται· ἂν περὶ τῆς δωρεῆς φιλοτιμίας ἔνεκα, οὐ χρεῖας.
Εὖ πρᾶττων· ἐνταῦθα κάλλος ἐποίησε τὸ εὖ καὶ εὖ, καὶ ὁ μὲν
καὶ ὁ δέ· οἱ σύνδεσμοι, καὶ ὁ ἀλλὰ, καὶ ὁ τέως, καὶ ὥδε ὁ μὲν,
καὶ ὁ δὲ πάλιν. Ὅρθῳ γάρ· τὸ ἐξῆς, πάντα τὰ κῶλα βρυχεία
πλὴν τῶν τελευταίων. 47 Litt. μς'. vide Vol. V. p. 517. v.

21—p. 518. v. 13. 48 Mon. ἰσοκρατικῶν sine articulo. 49
φύσιν et sq. ἢ Mon. et Par. 2. om. recepi ex Par. 1.

οὕτω κεκαλλωπισθαι νομίζουσιν, ὥς τοὺς Ἰσοκρατινοὺς λό-
 γους· οἱ μὲν γὰρ διὰ τὴν τοῦ σοφιστοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα
 σπουδὴν ἐκπριεῖς ἔχουσι τὸ κάλλος, μηδεμιᾶς ἐπιβουλῆς
 περὶ αὐτὸν γεγενημένης, ὁ δὲ περὶ ἀτελείας κεκαλλώπι-
 σται μὲν. ἀλλ' οὐ κατὰ πρῶτον λόγον, ὑφαιμένως δὲ καὶ 5
 οὐ μάλα τι κομμητικῶς· ἡ δὲ αἰτία, δι' ἣν τοῦτον τὸν
 λόγον ὁ Δημοσθένης διαφερόντως ἐκαλλώπισε καὶ διὰ τί
 τοιοῦτον αὐτῷ κάλλος ἐπέθηκεν, ἐντεῦθεν ἐστὶ κατάδη-
 λος· δευτερολογία ὁ λόγος, καὶ τοὺς δικαστὰς εἶχεν ἥδη
 κεκημηκότας περὶ τὴν προτέραν ἀκρόασιν καὶ μὴ δυναμέ- 10
 νους συνιέναι συνέστραμμένων λόγων, διὸ δὴ καὶ μάλα
 δαιμονίως ὁ ῥήτωρ ἐκαλλώπισε μὲν τὸν λόγον, ἀλλὰ με-
 τρίως, καὶ οὐ κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον τὸν Ἰσοκρατικόν,
 ἀλλὰ κατὰ τὸν δεύτερον, ὅς ἐστιν ὑφαιμένος καὶ οὐ το-
 σοῦτον κομμητικὸς· τοῦτο μὲν, ὅπως ἀνακτῆσεται τοὺς 15
 ἀκροατὰς· τοῦτο δὲ πάλιν, ὅπως μὴ λίαν ἐπιβουλεύσῃ
 τῷ λόγῳ καὶ τὴν ἀρχὴν τελείως ἐκπέσῃ ⁵⁰ τῆς καθαρότη-
 τος, διαφερόντως καλλωπίσας αὐτόν· ὥστε τὸ μὲν καλ-
 λωπίσαι τὸν λόγον ὁ ὑποκείμενος ἀκροατὴς παρεσκεύασε
 κεκημηκῶς ἐπὶ τῇ προτέρᾳ ἀκρόασει, τὸ δὲ μὴ οὕτως, ὅ- 20
 σπερ ὁ Ἰσοκράτης, ἡ πιθανότης, ἐξεπιπτε γὰρ ἂν αὐτῆς
 ἐπιμελῶς καὶ μὴ κατὰ δεύτερον αὐτὸν καλλωπίσας λόγον·
 εἰ δὲ τις λέγοι, τί δήποτε μὴ καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτιώ-
 νος ἐφρόντισε κάλλους, σκοπήσοι τὸ ὑποκείμενον πρόσ-
 ωπον· Διόδωρος γὰρ ἦν ἄνθρωπος ἰδιώτης, καὶ σπεύδων 25
 φεῦγεν τὸ νομίζεσθαι ⁵¹ λέγειν ἔμπειρος ⁵² καὶ τὸ δο-
 κεῖν εἶναι δεινός· διὰ τί δὲ, φησί, μὴ καὶ τοὺς κατὰ Ἀ-
 ριστογείτονος ἐκαλλώπισεν, ἀλλ' οὐκ οἶδα, ὅπως ἀπολο-
 γήσομαι, πρῶτον μὲν γὰρ παρ' ἐνίων νοθεύονται, πλην
 ἵνα καὶ συγχωρήσωμεν εἶναι τοῦ ῥήτορος, οὐκ ἡδύνατο 30

50 Mon. ἐπίσσι.

51 Pag. 1. νομίζουσιν.

52 Mon. λό-

γου ἄπειρος. Pag. 2. λόγον ἔμπ. Pag. 1. λέγειν ἔμπ.

γὰρ ἡγούνται, τούτοις πείθεσθε ὑμεῖς, ὑπὸ τούτων δέος
ἐστὶ μὴ παραχρυσθῆτε.

μδ'. Τὰς εἰσφορὰς ἐκ πολλῶν συνηγμένας. τὸ δὲ τού-
τῳ πλείστῳ χρήσεται τῷ λόγῳ τοῦ αὐτοῦ παραδείγμα-
5 τὸς ἐστίν.

μέ. Εἶπε γὰρ ἄνωτέρῳ, ὅτι ὑπερβατὸν ἐστὶ τοῦτο,
κατὰ παρέκθεσιν ἐξ ἐπεμβολῆς, ὃ οὐχ ἀριόττει κάλλει,
ἀλλὰ γοργότῃ καὶ περιβολῇ· τὸ δὲ καθ' ὑπερθεσιν ὑπερ-
βατὸν ἀριόττει κάλλει, καθὼς δὲ ὅλως ὑπερβατὸν ἐστίν,
10 ἔχει τι ἐπιμελείας. 47

μς'. Διὰ τί ὁ περὶ τῆς ἀτελείας σχεδὸν ἅπας κεκαλ-
λώπισται; ἐπειδὴ καὶ ὁ Λεπτίνης εἰς ἣν τῶν Ἰσοκρατι-
κῶν, 48 ἢ ὁ καὶ μᾶλλον, ὅτι ὁ Φορμίωνος χαρακτήρ τοι-
οῦτος ἦν, καὶ ἐπετήδευσε Δημοσθένης ζηλῶσαι αὐτὸν, τὴν
15 δευτερολογίαν ἔχων, ὥσπερ καὶ τὸν Λυκούργου χαρακτήρα
ἐμμήσατο, τροπαῖς καὶ γνώμαις χρώμενος ἐν τῷ κατὰ
Ἀριστογείτονος.

μη'. Ἐπειδὴ τῇ τοιαύτῃ θεωρίᾳ περιτυχεῖν οὐκ ἔνε-
στιν, οὐκ οἶδα, κατὰ ποίαν φύσιν 49 μοχθηρὰν τῶν ἀν-
20 θρώπων ἢ τὴν ἀναγκαῖον ἡμᾶς εἰπεῖν, καὶ δὴ λέξομεν
τοσοῦτον μόνον ὑπειπόντες, ὥς δεῖ τὸν περὶ ἀτελείας μὴ

λοσιμίας ἔνεκα· Τοῦτο λέγει, ὅτι οὐ χρὴ τοῦτο μόνον σκοπεῖν,
ὅπως ὁ Λεύκων μὴ ἀδικηθῇσεται ἀφαιρούμενος τὴν δωρεάν τοῦ
δήμου ἔχον τὴν ἀτέλειαν, ᾧ εὐπόρῳ ὄντι οὐ διὰ χρείαν ἀλλὰ φι-
λοτιμίαν τοῦτο αὐτὸ σπουδάζεται, ἀλλὰ καὶ τοῦτο χρὴ σκοπεῖν,
ὅπως καὶ εἰς ἕτερος εὖ ποιήσας ἡμῖς διόντως εἰληφεν ἀτέλειαν,
ταύτης μὴ ἀποστερηθῇ· ὅρα δὲ τὴν ἐπιπλοκὴν τῶν κώλων. ib. Ὡς
σπουδῇ γένοιτ' ἂν περὶ τῆς δωρεᾶς φιλοτιμίας ἔνεκα, οὐ χρεῖας.
Εὖ πράττων· ἐπαυθὰ κάλλος ἐποίησε τὸ εὖ καὶ εὖ, καὶ ὁ μὲν
καὶ ὁ δέ· οἱ σὺνδεσμοί, καὶ ὁ ἀλλὰ, καὶ ὁ τέως, καὶ ὥδε ὁ μὲν,
καὶ ὁ δὲ πάλιν. Ὁρᾶς γάρ· τὸ ἐξῆς, πάντα τὰ κῶλα βραχέα
πλὴν τῶν τελευταίων. 47 Litt. μς'. vide Vol. V. p. 517. v.

21—p. 518. v. 13. 48 Mon. ἰσοκρατιῶν sine articulo. 49
φύσιν et sq. ἢ Mon. et Par. 2. om. recepi ex Par. 1.

οὕτω κεκαλλωπίσθαι νομίζουσιν, ὡς τοὺς Ἰσοκρατινοὺς λό-
 γους· οἱ μὲν γὰρ διὰ τὴν τοῦ σοφιστοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα
 σπουδὴν ἐκπρεπὲς ἔχουσι τὸ κάλλος, μηδεμιᾶς ἐπιβουλῆς
 περὶ αὐτὸν γεγεννημένης, ὃ δὲ περὶ ἀτελείας κεκαλλώπι-
 σται μὲν. ἀλλ' οὐ κατὰ πρῶτον λόγον, ὑφειμένως δὲ καὶ 5
 οὐ μάλα τι κομματικῶς· ἡ δὲ αἰτία, δι' ἣν τοῦτον τὸν
 λόγον ὁ Δημοσθένης διαφερόντως ἐκαλλώπισε καὶ διὰ τί
 τοιοῦτον αὐτῷ κάλλος ἐπέθηκεν, ἐντεῦθεν ἐστὶ καταδη-
 λος· δευτερολογία ὁ λόγος, καὶ τοὺς δικαστὰς εἶχεν ἤδη
 κεκηρυχότας περὶ τὴν προτέραν ἀκροάσιν καὶ μὴ δυναμέ- 10
 νους συνιέναι συνεστραμμένων λόγων, διὸ δὴ καὶ μάλα
 δαιμονίως ὁ ῥήτωρ ἐκαλλώπισε μὲν τὸν λόγον, ἀλλὰ με-
 τριῶς, καὶ οὐ κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον τὸν Ἰσοκρατικόν,
 ἀλλὰ κατὰ τὸν δεύτερον, ὅς ἐστιν ὑφειμένος καὶ οὐ το-
 σοῦτον κομμητικός· τοῦτο μὲν, ὅπως ἀναχτήσεται τοὺς 15
 ἀκροατάς· τοῦτο δὲ πάλιν, ὅπως μὴ λίαν ἐπιβουλεύῃ
 τῷ λόγῳ καὶ τὴν ἀρχὴν τελείως ἐκπέσῃ 50 τῆς καθαρότη-
 τος, διαφερόντως καλλωπίσας αὐτόν· ὥστε τὸ μὲν καλ-
 λωπίσαι τὸν λόγον ὁ ὑποκείμενός ἀκροατὴς παρεσχεύασε
 κεκηρυκῶς ἐπὶ τῇ προτέρᾳ ἀκροάσει, τὸ δὲ μὴ οὕτως, ὅ- 20
 σπερ ὁ Ἰσοκράτης, ἡ πιθανότης, ἐξεπιπτε γὰρ ἂν αὐτῆς
 ἐπιμελῶς καὶ μὴ κατὰ δεύτερον αὐτὸν καλλωπίσας λόγον·
 εἰ δὲ τις λέγοι, τί δὴ ποτε μὴ καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίω-
 νος ἐφρόντισε κάλλους, σκοπήσοι τὸ ὑποκείμενον πρόσ-
 ῳπον· Διόδωρος γὰρ ἦν ἄνθρωπος ἰδιώτης, καὶ σπείδων 25
 φεύγειν τὸ νομίζεσθαι 51 λέγειν ἔμπειρος 52 καὶ τὸ δο-
 κῆν εἶναι δεινός· διὰ τί δὲ, φησὶ, μὴ καὶ τοὺς κατὰ Ἀ-
 ριστογείτονος ἐκαλλώπισεν, ἀλλ' οὐκ οἶδα, ὅπως ἀπολο-
 γήσομαι, πρῶτον μὲν γὰρ παρ' ἐνίων νοθεύονται, πλην
 ἵνα καὶ συγχωρήσωμεν εἶναι τοῦ ῥήτορος, οὐκ ἡδύνατο 30

50 Mon. ἐκπίσει.

51 Par. 1. νομίζιν.

52 Mon. λό-

γον ἄπειρος. Par. 2. λόγον ἱμπ. Par. 1. λέγειν ἱμπ.

παθαινόμενος καλλωπίζειν αὐτούς, ἐξέπιπτε γὰρ τοῦ πά-
θους, εἰ τοιαύτης συνθήκης ἐφρόντισεν.

μθ'. Ζητεῖται, ⁵³ διὰ τί ἐν τῷ περὶ συνθήκης τῆς ⁵⁴
καθαρότητος εἰπὼν, τίνες εἰσὶ πόδες ἀρμόττοντες τῇ
⁵ ἰδέα, καὶ πάλιν ἐν τῷ περὶ συνθήκης σεμνότητος, καὶ
ὁμοίως καθ' ἑκάστην ἰδέαν ἐν τῷ περὶ τῶν οἰκείων πο-
δῶν διδάσκων ἐνταῦθα τοῦτο παρέλιπε, καὶ ταῦτα βου-
λόμενος ἐγγίζειν μέτρῳ ⁵⁵ τὸν κεκαλλωπισμένον λόγον·
φαινέειν, ὅτι εἶπε καὶ ἐνταῦθα· τί ⁵⁶ γὰρ, φησὶ, καὶ μέ-
¹⁰ τρου γε τοῦ οἰκείου κατὰ τοὺς πόδας τῷ λόγῳ καὶ τῷ
εἶδει τοῦ λόγου, ὃ ἂν ἐργαζώμεθα· οἷον εἰ σεμνότητα ⁵⁷
ἐργαζώμεθα, ⁵⁸ μέλλει ⁵⁹ δὲ ἡμῖν ⁶⁰ κάλλους, τὴν συν-
θήκην τῆς σεμνότητος ἐγγύς ⁶¹ δεῖ εἶναι, καὶ τὴν λέξιν,
οἷαν εἶπε τοῦ κάλλους, καὶ τὰ σχήματα, ἐννοίας γὰρ ἢ
¹⁵ μέθοδον οὐκ ἔχει τὸ κάλλος ἰδίως.

ν'. Ὡστε ἱαμβόχροτά τε εἶναι τινα πολλὰ ⁶² καὶ
ἐφθημιμερῇ καὶ ἐπὼν ἀκροτελεύτια, ἅπερ παρὰ τε Ἰσο-
κράτει καὶ Δημοσθένει φαίνονται πάμπολλα τοῖς ἀκρι-
βῶς ἐπισκοπούμενοις, ἡμεῖς δὲ διεξιόντες τοὺς λόγους
²⁰ πληθὺς ἱάμβων ἐσημειώσαμεθα. — Ἰσοκράτης τε, ὡς
καὶ ἀνωτέρω ἐφημεν, ἐν τῇ τέχνῃ φησὶν, „ὅλως δὲ ὁ λό-
γος μὴ λόγος ἔστω, ξηρὸν γὰρ, ἀλλὰ μεμιχθῶ παντὶ
ῥυθμῷ μάλιστα.“ ⁶³

53 Litt. μθ'. exstat apud Sicel.

54 τῆς Sicel. om.

55 Mon. μέρη. Sch. min. Σεμνοῦ λόγου μέτρον· οἷον τὸ
τροχαϊκόν, καὶ τὸ ἐξ ἐπιτρίτων καὶ τὸ σπονδιακόν. Ἄλλης ἰδέ-
ας· οἷον τῆς καθαρότητος ἱαμβική καὶ τροχαϊκή. — Σημειῶσαι,
ὅτι μάλιστα συνθήκης ὁ περὶ κάλλους δίδται λόγος.

56 Sicel.

φησὶ γὰρ μέτρου γε τ. δ. omisso τί.

57 Sicel. σεμνότης.

58 Par. 2. ἐργαζώμεθα.

59 Sicel. Mon. μέλλει.

60 Par.

2. ὑμῖν.

61 Sicel. ἐγγύς μέτρον.

62 Par. 1. πολλὰ εἶναι

sine τινά. Ven. post litt. με'. Διόπερ δὴ μάλιστα, ὅτι ποιοῦμεν
λόγον μέτρου πλησίον εἶναι τὸν ῥυθμόν.

63 Litt. νά—νῆ. vide

νθ'. Ὡς ἀκριβέστατος ⁶⁴ κανὼν τῶν πολιτικῶν λόγων ὁ Δημοσθένης τὸ κομμωτικὸν οὐ προσίεται κάλλος. ⁶⁵

ξ. Διόλου γὰρ ἂν ⁶⁶ ἐκαλλώπισε τὸν λόγον, εἴτα ἐξ ἐπιπλοκῆς βραχεία ⁶⁷ κῶλα εισάγων, ὡς ἀνωτέρω ἔφη, ⁶⁸ κρεμαμένην ⁶⁸ εἰργάσατο τὴν ἀνάπausιν.

ξά. Ἐπεὶ γὰρ μήτε παντελῶς ἐπιβουλεύσαι τῷ λόγῳ καὶ τὸν ἀκροατὴν ψυχαγωγῆσαι διὰ τοῦ τοιούτου κάλλους.

ξβ'. Τὸ σαφὲς καὶ ἀκόλουθον οὕτως· ἔχει τι τοῦ ¹⁰ περικαλλοῦς· εἰς γὰρ βραχύτερόν τι μέρος ⁶⁹ λόγου κατέληξεν· ἴδιον δὲ ῥυθμοῦ ⁷⁰ κάλλους τὸ καταλήγειν τὰ κῶλα εἰς δισύλλαβον λέξιν ἢ μονοσύλλαβον· τοῦτο γὰρ λέγει μὴ ⁷¹ βεβηκότα ῥυθμόν, ὅς ⁷² προσήκει τῷ κάλλει· ὥστε καθὸ μὲν ἡ ἐννοια βέβηκεν, ὡς φασιν, βέβη- ¹⁵ κεν ὁ ῥυθμός· καθὸ δὲ δισύλλαβος ἡ τελευταία λέξις, οὐ βέβηκεν.

ξγ'. Εἶπε γὰρ ἐν τῷ περὶ ἀναπαύσεως σεμνότητος, ὅτι σεμνὴν διαφερόντως ἔχει τὴν βάσιν ὁ ῥυθμός, ⁷³ εἰ ἡ ἀνάπausis καταλήγοι ἢ παραλήγοι στοιχείῳ τινὶ πλα- ²⁰ τῷ, τουτέστι τῷ α ἢ τῷ η ἢ τῷ ω.

ξδ'. Καλῶς προσέθηκε τὸ τελῶς, ἔστι γὰρ τῇ μὲν ἐννοίᾳ βεβηκέναι τὸν ῥυθμόν, οὐκ ἐτι δὲ τῇ λέξει, ὡς προεῖρηται.

Vol. V. p. 518. v. 20—p. 521. v. 4. Litt. νγ—ξ. existant apud Sicel. Ven. postlitt. γ'. Ἐπειτα εἰ οἱ πόδες, ἐξ ὧν σύγκειται ὁ ῥυθμός, οἰκτίως ἔχουσιν πρὸς ἀλλήλους καὶ μὴ ἀναρμοστοῦντες, τραχύτητα ποιοῦσιν. Litt. νβ—νε. om. 64 Ven. omissa litt. νή. Ἐμείλησε γὰρ τῷ φήτορι τὸ μὴ διόλου καλλωπίζειν δοκεῖν. 65 Mon. κάλλος om. 66 ἂν Ven. Sicel. om. 67 Sicel. βραχείας. 68 Sicel. Ven. κρεμαμένην εἰργάσατο. Mon. ἂν. ἔφη κρεμαμένην εἰργάσασθαι. Par. 1. κρεμαμένην εἰργάσατο. 69 Sicel. κατέληξεν ὁ λόγος. 70 Sicel. καὶ κάλλους. 71 Sicel. Par. 2. οὐ. 72 Mon. οὐ. 73 Sicel. ῥυθμός δὲ ἢ ἡ ἀνάπ.

ξδ. Κεκαλλωπίσθαι γὰρ ἔφη τὸν πρὸς Δεπτίνην, διὸ
 ῥυθμοῖς ἐχρήσατο οὐ βεβηκόσι, καλλωπισμοῦ γὰρ ⁷⁴, ὡς
 ἔφη, τὸ μὴ βεβηκέναι ⁷⁵ τὴν ἀνάπαισιν.

ξε. Τοῦτο ἐπέμιξε καὶ ταῖς μὲν βραχείαις, ταῖς δὲ
 5 μακραῖς ἐχρήσατο καταλήξει, προσκορὲς γὰρ τὸ ὁμοιον·
 ταῦτα πάντα γὰρ ⁷⁶ ῥυθμοὶ τινὲς εἰσιν. ἐν τούτοις κά-
 λοις καὶ αἱ καταλήξεις εἰς βραχεία μέτρη λόγου καὶ δισύλ-
 λαβη γέγονασιν, οὐ πω πεπληρωμένης τῆς διανοίας καὶ
 βραχεία ἢ τελευταία συλλαβή, τουτέστι καὶ αἱ παραλή-
 10 γουσαι βραχεῖαι τοῦ λέγει ⁷⁷ καὶ τοῦ ἐρεῖ.

ζη. Τῷ Διονυσίῳ. Ἐκείνος γὰρ ἐν τῷ περὶ συν-
 θέσεως ὀνομάτων τὰς μὲν διὰ τῶν μακρῶν φωνηέντων
 ἐξαγομέναις λέξεις σεμνοτέρας εἶναι φησι καὶ τοῦ βεβη-
 15 κώτος οἰκείας ῥυθμοῦ, τὰς δὲ διὰ τῶν βραχείων εὐτελε-
 στέρας τε καὶ τοῦ χρεαμένου· ⁷⁸ ἐπειδὴ δὲ τὸ συνειπεῖν
 διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ⁷⁹ αἰφνότερας ἔχει τὰς ἐπὶ τέλους
 συλλαβὰς ἐξαγομένας, ἥτις εἰ καὶ μακρά ἐστίν, ἐντελέ-
 στερον ποιεῖ τὸν ῥυθμὸν διὰ τὸ παρειοκέναι τῇ τοῦ ἐκ-
 φωνήσει, ὅπερ συστέλλει καὶ σεσηρῆναι ποιεῖ τὸ στόμα,
 20 ὡς αὐτὸς ἀνωτέρω φησὶν ἐν τῷ περὶ λέξεως σεμνῆς, εἰκό-
 τως ὡς διαμφιβάλλων ἔφη, εἴτε βεβηκῶς, εἴτε μὴ ὁ τοιοῦ-
 τος εἴη ῥυθμός· καθὼ μὲν γὰρ εἰς δυὸ μακρὰς ἔληξε, βέ-
 βηκε, καθὼ δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἐξαγομένας, ⁸⁰ εὐ-
 τελὲς ἐστι.

25 ξθ. Τὸν Ἀλικαρνασσία λέγει Διονύσιον, ὃς περὶ
 χαρακτῆρος διέλαβε Δυσίου, Δημοσθένους, Ἰσοκράτους,
 Ὑπερ-

74 γὰρ Mon. om. 75 Mon. τὸ βεβηκότα. 76 πάντα
 γὰρ Mon. om. recepi ex Par. 1. in Par. 2. γὰρ πάντα. 77
 Mon. Par. 2. λέγειν καὶ τοῦ ἐρεῖν. Par. 1. λέγει et ἐρεῖ. — Litt.
 ξε. vide Vol. V. p. 521. v. 8—15. 78 Mon. κεραιμένου.
 79 διφθόγγου Par. om. 80 Par. 1. ἐξαγομένας. Quae se-
 quantur usque ad finem capituli, Ven. om.

Ἰπερίδου, Θουκυδίδου· καὶ περὶ λέξεως ἐδίδαξεν ἐν τῇ Δημοσθένει, μάλιστα ⁸¹ λόγῳ, ὅτι τρεῖς εἰσι λέξεως χα-
ρακτῆρες, ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐξηλλαγμένη καὶ περιττὴ καὶ
ἐγκατάσκευος, καὶ τοῖς ἐπιθέτοις κόσμοις ἅπασι συμπε-
πληρωμένη, ἡ δὲ ἀφελής, ἣν ἐτελείωσεν ὁ *Λυσίας*· ἡ δὲ 3
τρίτη μικτὴ καὶ σύνθετος ἐκ τούτων τῶν δυοῖν, ἣν ἐπέ-
τήδευσεν Ἰσοκράτης καὶ Πλάτων· ὁ τοίνυν Δημοσθένης
ἐξ ἀπάντων τὸ χρήσιμον ἐκλεξάμενος μίαν ἐκ πολλῶν
διάλεκτον ἀπετέλεσε, ποικίλην καὶ μικτὴν ἐξ ἐκάστης
ἰδέας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων περὶ 10
λέξεως διαλαμβάνων λέγει, ⁸² „ὅτι περὶ μὲν τὰς τῶν
γραμματῶν συμπλοκὰς ἢ τῶν συλλαβῶν γίνεται δύναμις
ποικίλη, περὶ δὲ τὰς τῶν συλλαβῶν θέσεις ἢ τῶν ὀνο-
μάτων φύσεις παντοδαπὴ, περὶ δὲ τὰς τῶν ὀνομάτων ἁρ-
μονίας πολύμορφος λόγος, ὥστε πολλὴ ἀνάγκη, καλὴν 15
μὲν εἶναι λέξιν, ἐν ἣ καλὰ ἐστὶν ὀνόματα· κάλλους δὲ
ὀνομάτων συλλαβαί τε καὶ γράμματα καλὰ αἷτια.“ διὰ
τοῦτο κάλλους ἴδιον ὁ ῥυθμὸς, ὅτε βέβηκεν εἴτε μὴ·
ἐπειδὴ κατὰ Διονύσιον ἡδύνει τὴν ἄκοὴν καὶ ποικίλλει,
καὶ μὴ ἄρχεσθαι ἀπὸ τῶν αὐτῶν, μηδὲ λήγειν εἰς αὐτὰ, 20
ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀπάντων καλῶν ῥυθμῶν, τουτέστι ποδῶν,
συνκείσθαι τὸν λόγον· ἀνάγκη γὰρ αὐτὸν οὕτω καλὸν
εἶναι· τάττει δὲ τὸν ⁸³ σπονδεῖον μετ’ αὐτῶν.

ὁ. Εἰ γὰρ ἡ δισύλλαβος λέξις καλλωπίζει, βραχὺ
μέρος οὕσα λόγου, παλλῶ πλέον καλλωπίζει ἢ μονοσύλ- 25
λαβος βραχύτερον οὕσα μέρος λόγου.

οά. Ἐπίθετον ⁸⁴ κάλλος λέγει διὰ τοῦτο ⁸⁵ ἐν τῷ
περὶ ἐπιμελείας καὶ κάλλους φησὶν, ὅτι τὸ τοιοῦτον κάλ-
λος περὶ τὴν λέξιν καὶ τὰ σχήματά ἐστι καὶ ἐξῆς· ἐν-

81 Mon. καλλίστους λόγους. Parr. μάλιστα λόγῳ. 82 p.
196. Schaef. 83 Par. 2. τό. 84 Litt. οά. οβ. sunt apud
Sicel. 85 Sicel. διὰ τὸ ἐν τῷ π. ε. κ. κάλλους ἐπεὶ περὶ
αὐτοῦ, ὅτι τὸ τ.

νοιαὶ δὲ καὶ μέθοδοι τοῦ τοιούτου κάλλους οὐκ εἶσιν, ἐν δὲ τῷ περὶ γλυκύτητος, δι' ἧς φησὶ τὸν ὥρανον γίνεσθαι λόγον, τὸ ἐκτὶ κάλλος δεικνύσι γινόμενον καὶ κατὰ ἐννοίας ⁸⁶ τὰς μυθικάς, καὶ μεθόδους τὰς τῆς καθαρότητος· ἐπίθεται κάλλος ⁸⁷ φησὶ τὸ ἐξωθεν ἐπιτιθέμενον διὰ τῆς λέξεως καὶ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν ⁸⁸ ἐννοίαις καὶ μεθόδοις.

Τ Ο Μ Ο Σ Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Σ

Π Ε Ρ Ι Γ Ο Ρ Γ Ο Τ Η Τ Ο Σ.

Cap. I.

α. Τοῖς μὲν ἀκριβῶς τὰ ἐν τῷ προτέρῳ βιβλίῳ ¹⁰ ἐπεσκεμμένοις ῥάδιον ἤδη καὶ τοῖς ἐν τῷ δευτέρῳ παρακολουθῆσαι καὶ χωρὶς τινος ὑπομνήσεως· ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν ἀκριβεστέραν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου οἶμαι κάνταυθα χρῆζειν τινὰ σαφηνείας, ἐπειράθην καὶ τοῦτο ὡς οἶόν τε διὰ συντόμων ἐπεξελθεῖν, Ἑρμῆς δὲ καὶ Μοῦ- ¹⁵σαι καὶ νῦν ἡγεμόνες ἡμῖν τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιστον καὶ φιλομαθέστατον ὁδοῦ ¹ κατασταίεν.

β. Ἡ γοργότης τὸ πλεῖστον ἐπέχει περὶ τὰ σχήμα-

⁸⁶ Papr. Sicel. λέγει τὰς μυθικάς. Sch. min. Ἰδοὺ καὶ τὸ φῶς, ὃ σημαίνει τὸν ἄνδρα, μονοσύλλαβόν ἐστι. ⁸⁷ Sicel. ἐπίθεται δὲ κάλλος. Sch. min. Ἐπιθέτου κομωτικοῦ· ἐπίθεται γὰρ κάλλος τὸ ἐξ ἐπιτημάτων λέγομεν. Ὁραῖος λόγος· ἦν ἱππὶν ἀνωτέρω λαμπρότητα ἐν τῷ περὶ παιδρότητας. ⁸⁸ ἰδεῶν ἐννοίαις καὶ μεθόδοις Sicel. om. — Litt. οβ. vido Vol. V. p. 522. v. 15—22.

¹ Mon. ὁμοῦ. scr. ὁδοῦ. Sch. min. Καλὸς μὲν οὗν· γινώθει τὸ φιλοσύντομον, σχεδὸν γὰρ ἐν κόλῳ περὶ ὧν φθάσας ἐτεχνολόγησεν τριῶν ἰδεῶν διήληφεν. Τὸ ἀντιμένον· ἡ ἀφέλεια.

τα καὶ τὴν συνθήκην καὶ τὰ λοιπὰ, μέσως δὲ πως περὶ τὴν λέξιν καὶ μέθοδον, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἐν πᾶσι θεωρεῖται τοῖς ποιουσι τὰς ἰδέας πλὴν τοῖς ἔννοιαι, ἔννοια γὰρ οὐκ ἔστιν γοργότητος.

γ'. Ὡς ² φιλανθρωπίαν ἐπὶ κυνῶν καὶ φιλανδρείαν ⁵ ἐπὶ ἀκόσμων γυναικῶν· ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ ὀξύτης ἡ αὐτὴ ἔστι τῇ δριμύτητι.

δ'. Ἡ δριμύτης μερικὴ ἔστιν ἰδέα, ἣν καὶ ὀξύτητα καλεῖ, προσήκει δὲ τῇ ἀφελείᾳ, ἥτις ὑπὸ τὸ ἥθος ἀν-
άγεται.

10

ε. Κατὰ κοινού τὰ βραχεία ἀντὶ τοῦ ὀλίγον συμβάλλεται ἢ ἐναντιοῦται, εἴτε διὰ μακρῶν φωνηέντων ἢ λέξεις ἐκρέοιτο, εἴτε διὰ βραχέων· ἡ μὲν γὰρ διὰ βραχέων συμβάλλεται τῇ γοργότητι, οἷον λόγος, ἡ δὲ διὰ μακρῶν ἐναντιοῦται, οἷον πολλάς.

15

ζ. Μέθοδον μίαν ἡμῖν ἐπὶ τῆς γοργότητος παραδίδωσιν, οὐδὲ γὰρ ἂν εὖροις ἑτέραν πλὴν τῆς λεχθησομένης.

θ'. Τὸ ἐξῆς σχῆμα μὲν, φησὶ, διανοίας εἶναι δοκεῖ· ἐγὼ δὲ νομίζω λέξεως εἶναι σχῆμα τὴν ἀποστροφὴν.

3 Ven. litt. β'. omissa: Εἰ μὴ τις ἄρα τὰ δεῖα τῶν νοημάτων γοργὰ λέγοι, ὥς εἶναι φιλανθρ. 3 Ven. litt. δ', ε., ζ', δ'—γ'. om. — Litt. ε'. et ἡ. vide Vol. V. p. 523. v. 8—20. Ven. post litt. ἡ. transit ad ιδ'. Sch. min. τοῦ τέμνειν τὰς ἔννοιαι καὶ συνάγειν αὐτὰς εἰς βραχυλογίαν, ὃ ἐπατήθειον οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐν οἷς θεωρεῖται δι' ὧν διαγινώσκεται. Τί γὰρ καὶ βουλευόμενοι· φησὶν Αἰσχίνης ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ παρρησίας, ὅτι ὑμεῖς μὲν, ὧ Ἀθηναῖοι, πρεσβευτὰς μὲν ἐπέμψατε πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ εἰρήνης, πρὸς δὲ τὰς πόλεις ὑπὲρ πολέμου· διαβάλλει δὲ ταῦτα Δημοσθένης, καὶ φησιν αὐτὸν ψεῦδесθαι, εἰ γὰρ πρὸς Φίλιππον μὲν ὑπὲρ εἰρήνης ἐπρεσβεύετε, πρὸς τὰς πόλεις δὲ ὑπὲρ πολέμου, φαύλων ἀνθρώπων ἔργον ἐποιεῖτε. 4 Litt. l. vide Vol. V. p. 524. v. 5—7. Sch. min. Παρὰ σοὶ κατέλυσαν· ταῦτα γοργότητός ἐστι σχήματα. Πρὸς ἐξέσεις· ἀντὶ τοῦ φίλος ὑπῆρχες τῶν Μακεδόνων· παρὰ σοὶ γὰρ κατέλυν· αὐτὸν δὲ

ια. Ὡςπερ εἶπεν, ὅτι σαφηνεῖαν μὲν ἐργάζεται καθαρότης, εἰ δέ τι ἐναντίον συμπέσοι, τοῦτο διορθοῦται ἢ εὐκρίνεια, οὕτω κἀνταῦθα, φησὶ, τινὰ τῶν σχημάτων τὴν ὑπτιότητα διορθοῦται.

- ιβ. Ὡςπερ ἐπὶ τῆς σαφηνείας προηγουμένως μὲν ἔστιν ἡ καθαρότης, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ἡ εὐκρίνεια, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῆς προκειμένης ἰδέας τὰ μὲν αὐτῆς ἔνεκα λαμβάνεται τῆς γοργότητος, τὰ δὲ τὸ συμβὰν ἀμάρτημα κατὰ τινὰ περιστάσιν ἐπανορθοῖ τῇ γοργότητι, πλὴν οὐ τὴν αὐτὴν ἐπὶ τῆς σαφηνείας κἀνταῦθα τάξιν ἐφύλαξεν· ἐκεῖ μὲν γὰρ τὴν ποιοῦσαν κυρίως προέ-

στάν· τοῦ τὸν Φίλιππον. Τμητικὰ· τέμνοντα τὰς ἐννοίας. Ἀφήγησις ἔστιν ἡ μὲν εὐκρίνεια τοῦ πράγματος χωρὶς τῶν περιστάσεων· διήγησις δὲ ἡ μετὰ τῶν περιστάσεων τιθεμένη. Δημηγορῶν· ἐπέστρεψεν εἰς τὴν προτέραν ἀφήγησιν καὶ ὁ θεολόγος· τί γὰρ ἂν καλύσεις καὶ ἡμᾶς, τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ ἴσον ἀντιπαίζοντας Ῥωμαίων, ὡς δὲ ᾔετο καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης τὸν εἰδωλιατὸν εἰπεῖν, καὶ τὸν πεισαστὸν καὶ ναυσίταυρον· καὶ ἀλλαχοῦ· τί γὰρ ὄν ἀπλῆς ἐστὶ φύσις ἐπιζητήσομαι· εἴτα ἡ γοργότης τραχὺς, οὐ γὰρ δὴ φύσις αὐτῷ ἡ ἀπλότης καὶ τὰ ἑξῆς· ἐνταῦθα δὲ ὑποστροφὴν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ γοργότητα. Καταπλοκήν· τοῦτο Οὐλπιανὸς ἐν τῷ περὶ μεταβολῆς ἐπιδρομῆν καλεῖ. *ibid.* Σημειῶσαι ὅτι τὸ σχῆμα τῆς ὑποστροφῆς καταπλοκήν τινες ἀνόμασαν. Ἐπιτρέχον λέγεται, ὅτι πολλὰς ἐννοίας κατ' ἐπιδρομὴν ἀφηγεῖται. *ib.* ἐπιτρέχον λέγεται τὸ σχῆμα τὸ συντόμως ἔχον τὰς ἀπαντήσεις. Ταυτὲ μὲν· τὰ σχήματα δηλονότι. Προειρημένων σχημάτων· τῆς ὑποστροφῆς καὶ τοῦ ἐπιτρέχοντος. Ἐπαναφορὰ λέγεται, διό ἔχει τὰς ἐπιπροσθέσεις, καὶ κατὰ τὸ τέλος πάλιν ἔχει τὴν ἀντιστροφὴν. Σχήματα μὲν οὖν τοῦ εἵδους· τῆς γοργότητος λέγει. Τῷ ἀσύνδετον· τὸ μὴ ἔχον σύνδεσμον ἢ τὸν μὲν ἢ τὸν δέ. Τὴν ἀνταπόδοσιν· τὴν μὲν καὶ δέ. Τὸ κατ' ἀντιστροφὴν· διότι πρὸς τὸ τέλος ἔχει τὸ παρ' ἑμῶν. Καὶ σπουδαία· ἐνταῦθα ἔχει πάλιν τοὺς καὶ συνδέσμους. Καθ' ἑκάστην· ἀπὸ τοῦ κατὰ μίαν συμπλοκήν.

ταξε τὴν σαφήνειαν, ἐν δευτέρῳ δὲ τέταξε τὴν ἐν παρέργω λαμβανομένην· ἐνταῦθα δὲ τὰ σχήματα τὰ κατὰ δευτερον λαμβανόμενα λόγον τέταχεν· ἐπειδὴ ταῦτα μάλιστα ἐξαιρεῖ τὴν ὑπτιότητα, ἥτις καὶ ἐναντία τῇ γοργότητι, καθὰ καὶ πρὸ μικροῦ μεμαθήκαμεν. 5

ιγ'. Ταχεῖαι συμπλοκαὶ αἱ διὰ ἐλαχίστων γινόμεναι κώλων. ἴσμεν δὲ ὅτι συμπλεκτικὸς κατ' ἐξαίρετον σύνδεσμος ὁ καί. διὸ καὶ τὸ σχῆμα ἐκ τοῦ συνεχῶς ἐν ἀρχῇ τῶν κώλων τὸν καὶ ἔχειν¹ συμπλοκὴ καλεῖται.

Ἰστέον μέντοι, ὥς τοῦτο τὸ χωρίον ἔμφασιν ἔχει τμη- 10
τικού λόγου καὶ γοργότητος καὶ περιβολῆς. γένη γὰρ εἰ-
δεσι, καὶ ὅλα μέρεσι καὶ ἀόριστα ὠρισμένοις καὶ ἕτερα
ἅττα περιβλητικὰ προσλαμβάνει· ἀναγκαῖον δὲ ὅλον πα-
ραθένας τὸ παράδειγμα οὕτω ποιήσασθαι τὴν ἐξήγη-
σιν· ἔχει δὲ οὕτως· 6 „ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκεῖνος σφε- 15

5 ἔχει Mon. om. dedi ex conj. Litt. id. v. Vol. V. p. 524. v. 8—15.
6 pro cor. p. 248. Sch. min. Ταῦτα πάντα ἔχουσι καὶ γοργότητος·
εἰσὶ δὲ ἐμπερίβολα. Πλαγισμοὶ μὲν, ὥς τό· πολλῶν ὄντων καὶ
μεγάλων, ἃ τὴν ζητορικὴν συνίστησι· κατὰ συστροφὴν² δέ, ὥσπερ
τό· σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτῃς ὁ πατήρ, εἴπερ ἦν ὁμοίός σοι. Καθ'
ἐκάστην ἐκκλησίαν³ τοῦτο λέγει, ὅτι καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν
εἰγένοντο δημηγορίαι, ὅπερ τμητικόν, οὐ μὴν ἰδόκει τέμνειν. Τοῦ
δ' αὖ κατὰ συστροφὴν⁴ ἤγουν περιοδικῶς· οἷον, ἃ γὰρ ἐφυ-
λαξάμεθα εἰρήνης ὑπερχύσεως, ταῦτα βίβλιον ποιεῖν πολέμου καθε-
στηκότος. ib. πολλὰ μὲν πράγματα ἔχει ἐνταῦθα· συνεπιγμένα
δὲ καὶ σύντομα⁵, ὥς μηδὲ ἐκεῖνα εἶναι πολλὰ. Τούτῳ τῷ εἶδει·
τῷ τέμνοντι μὲν, μὴ δοκοῦντι δέ. ib. Ἐκ τοῦ κατὰ Φιλίππου δευ-
τέρου. ib. Κατὰ Φιλίππου ἄρχεται οὕτως· πολλῶν, ὧς Ἀθηναῖοι,
λόγων γινομένων, ὀλλγού δέιν καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν, περὶ ὧν Φί-
λιππος, ἀφ' οὗ τὴν εἰρήνην ἐποίησατο, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ
τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀδικεῖ. Ἐν ἀμφοτέροις· τῷ προειρημένῳ
καὶ τοίτῳ. Τοῦ δ' αὖ καὶ ὄντος· διὰ τοῦ καὶ γὰρ καὶ συν-
δέσμου ἔκοψεν ἀμφοτέρα. Νῦν δὲ ἐκείνως· καὶ τέμνων, καὶ δο-
κῶν, καὶ τέμνων καὶ οὐ δοκῶν, καὶ οὐ δοκῶν τέμνων.

- τεριζόμενος καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ Μεγάρους ἐπιχειρῶν, καὶ καταλαμβάνων Ὠρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμόν, ⁷ καὶ καθιστὰς ἐν μὲν Ὠρεῷ Φιλιστιδὴν τύραννον, ἐν δὲ Ἐρετρίᾳ Κλείταρχον, καὶ τὸν
- 5 Ἑλλήσποντον ὑφ' αὐτῷ ποιοῦμενος, καὶ Βυζάντιον πολιορκῶν καὶ πόλεις Ἑλληνίδας ἅς μὲν αἰρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων, πότερον ταῦτα πάντα ποιῶν ἡδίκει καὶ παρеспόνδει καὶ ἔλυσεν τὴν εἰρήνην ἢ οὐ·“ ἐνταῦθα γένος μὲν περιβάλλει, τὸν Φίλιππον ἀδικεῖν ἀποφαινών·
- 10 γένος μὲν γὰρ ἡ ἀδικία, κ. τ. λ. Vol. V. p. 524. v. 20. — p. 525. v. 3.

ἰ. Πάνυ ⁸ κἀνταῦθα καὶ ⁹ τοῖς ἐπομένοις ὁ τεχνγράφος ἐξυμνεῖ τὴν δεινότητα, ὥς τῷ πολιτικῷ λόγῳ τὰ μέγιστα συμβαλλομένην, καὶ τὴν εὐκαιρον ¹⁰ χρῆσιν τῶν

15 ἰδεῶν τῷ τεχνίτῃ χορηγοῦσαν· αὕτη γὰρ ἡμᾶς διδάσκει, τὸν τε καιρὸν, πηνίκα ταῖςδε ἢ ταῖςδε τῶν ἰδεῶν χρηστέον, ὅπερ τὸ πότε δηλοῖ· τὸ δὲ ποῦ, ἐν ποίῳ τῆς ῥητορικῆς εἶδει· ἢ ἐν ποίοις μέρεισι τοῦ λόγου, τὸ δὲ πρὸς ὄντινα, πρὸς ὑπερέχοντα πρόσωπα, ¹¹ ἢ ἴσα ἢ καταδείστερα, ἐν-

20 δοξά τε ἢ ἀδοξά ἢ ἀμφίδοξα, τὸ δὲ πῶς, διὰ ποίων ἐπιχειρημάτων τὰς κατασκευὰς ἐργαστίον. ¹² Βραχεῖαν ¹³ καὶ βραχεῖαν εἰπὼν διὰ μὲν τῆς πρώτης τὴν μονοσύλλαβον ἐδήλωσεν, ἢ τρισύλλαβον, διὰ τῆς δευτέρας δὲ τὴν διὰ βραχέων φωνηέντων συνισταμένην, ἣν καὶ μᾶλλον

7 Mon. πόλεμον. 8 Ven. Ἐμίνης γὰρ ἴδιον τὸ εἶδέναι καὶ τοῦτοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν εἶδεναι πότε καὶ ποῦ καὶ πρὸς ὅν τινα καὶ πῶς προσήκει χρῆσθαι· πάνυ κἀνταῦθα κἀν τοῖς ἐπ. Litt. ἰ. est etiam apud Sicel. sine nomine auctoris. 9 Sicel. καὶ ἐν. 10 Sicel. in Par. et Vind. ἄκαιρον, in Par. correctum. 11 Sicel. in Par. et Vind. πρόσωπον. 12 Litt. ἰς. ἰς. ἰς. exstant apud Sicel. — Litt. ἰς et ἰς. vide Vol. V. p. 525. v. 8. — p. 526. v. 4. 13 Βραχεῖαν et seqq. usque ad litt. ἰς. Mon. et Sicel. non habent; recepi ex Parr.

φησιν ἐπιτηδευοτέραν εἶναι πρὸς γοργότητα τῆς ἀπλῶς δι' ὀλίγων συλλαβῶν συνισταμένης· τί γὰρ εἰ ἐκείνη σπονδειακή ἐστιν, ὥς ἤρως, αὕτη δὲ πυρρῆχιακή, ὥς λόγος, νόμος καὶ τὰ τοιάδε.

ις. Δῆλον ¹⁴ ἐκ τῶν σχημάτων, ὥς τὴν λέξιν εἶναι ⁵ διττὴν βραχεῖαν, ὅποια γὰρ ποτε ἂν ᾗ, βραχεῖα δὲ μόνον, συντελεῖ πρὸς γοργότητα, ἢ τὸ ἀνάπαλιν ἐναντιοῦται· εἰ δὲ λίξις τοιαύτη ἀρμόττει τῷ τοιούτῳ εἶδει, πολλῶ μᾶλλον καὶ κῶλα βραχεῖα. ¹⁵

ιδ'. Τὸ βεβηκέναι καὶ ἰστάναι οὐκ ἔστι τάχους, ἀλλ' ¹⁰ ἐν τῷ σπεύδοντι προσιέναι, ὥς ἐπ' ἀνθρώπου βαδίζοντος· διὸ τὸ μὲν ¹⁶ βεβηκέναι σεμνότητος, τὸ δὲ τρέχειν καὶ μὴ ἰστάναι γοργότητος.

Cap. II.

Περὶ ἡθους.

α. Ἔστιν ἡθὺς οὐ μόνον τοῦτο δὴ τὸ παρὰ τοῖς ῥή- ¹⁵ τορσι καλούμενον ἡθικόν, ἀλλ' ἡδὴ που καὶ τὸ ὑπερβαῖνον πολιτικὴν ζήτησιν, καὶ τῆς τῶν φιλοσόφων ἀγχι-

¹⁴ Sicel. δῆλον δὲ, ὅτι ἐκ τῶν σχημάτων καὶ τὴν λ. ¹⁵ Ven. post litt. ιε. Καὶ τούτου τεκμήρια ἐναργῆ πολλά, καὶ τῆς τραγωδίας, ἔνθα ἐπιείγασθαι ὁ λέγων δοκεῖ, τροχαϊκῶς συντεθέντα. vide Vol. V. p. 525. v. 15. — p. 526. v. 4. ¹⁶ μὲν Par. 1. om. Sch. min. Λίξις μὲν γὰρ ὦ. ε. βραχεῖα· μὴ διὰ μακρῶν φωνηέντων, ἀλλὰ βραχείων. Σύγκρουσιν φωνηέντων· εἰ μὴ ἄρα θίλοι τις τραχύτητα ἐργάσασθαι, οἱ γὰρ συγκρουσμοὶ τῇ τραχύτητι προσήκουσιν. Ἐνθα ἐπιείγασθαι· τοὺς γὰρ ἀγγέλους τοὺς διεικόντι ἀγγέλλοντας ἵσμεν ἀπαγγελλόντας διὰ τροχαϊκοῦ μέτρου τὰ συμβάντα. Λογοειδίστεροι· πιζοφανιάτεροι. Ἐν οὐδέν· καινοπραπές τὸ ἐν οὐδέν. ib. ἐν λόγῳ δηλονότι. Ἐπιβολήν· τὴν ἀρχὴν, τὴν ἐπιχείρησιν.

νοίας δεόμενον, ὃ κατὰ ἐπιστήμην γινόμενον πρὸς τὸν
λέγοντα μόνον ὀρά, καὶ περὶ τὸ πρόσωπον ἔχει τὴν πα-
σαν ὑπόστασιν· ἀλλὰ περὶ τούτου μὲν, ὅπερ ἔφην, ἐπι-
στημονικοῖς ἀνδράσιν προσήκει ζητεῖν, οἱ πολιτικοῖς· τὸ
5 γὰρ ἀρμόττον τῇ ὑποκειμένη πραγματείᾳ ἐκ τῶν λεγο-
μένων γίνεται καὶ τὸ τοιόνδε ἥθος αὐτῷ ὁ λόγος παρα-
τίθῃσι, καὶν δοκῇ πως ὁ φιλάργυρος καὶ ὁ λίκνος ἐκ πά-
λαι μεμελετηκότες ἔχῃν τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν, ἄλλως
τε καὶ τὰ ὑποκείμενα πρόσωπα τοῖς ῥήτορσι διαβεβλημένα
10 πᾶς εἶσι καὶ γελώμενα. τὰ δὲ τοῖς φιλοσόφοις· σεμνὰ
καὶ πλεῖστον ἀφεισιῶτα τοῦ γέλωτος· ἀλλ' ἐπανιτέον ἐπὶ
τὸ προκείμενον. Τοῦτο τὸ ἥθος ¹ τὸ ὑποκείμενον ταῖς
πολιτικαῖς ζητήσεσι διπλοῦν ἐστίν· ἡ γὰρ ἐπὶ παντός ²
διήκει τοῦ λόγου, καθάπερ ἐν σώματι χρῶμα, ἡ πλεονά-
15 ζει καθὰ ἡ σεμνότης καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ιδεῶν· εἰ δὲ μὴ
πλεονάζοι, μερικῶς που γίνεται χρησίμων· ἀλλὰ περὶ μὲν
τοῦ ἥθους τοῦ διήκοντος μέχρι παντός τοῦ λόγου νῦν
μὲν ὑπερτίθεται λέγειν· περὶ δὲ τοῦ ἐγκαταμιγνύμενου
πανταχοῦ παραδίδωσιν, ὃ τριχῶς γίνεσθαι φησιν· ἡ γὰρ
20 μειοῦμεν ³ κ. τ. λ. Vol. V. p. 526. v. 19. — p. 527. v. 7.
καὶ τοῦτο προϊόντος τοῦ λόγου ἔσται φανερώτερον· ποιεῖ
δὲ καὶ ἡ ἀλήθεια τὸ ἥθος, καθὰ δεδηλώκαμεν· ἦν ἐν μὲν
τῇ ἀπαριθμήσει τῶν ιδεῶν καθ' ἑαυτὴν τέταχεν ὡς ἀν-
τιδιαστελλομένην ταῖς ἄλλαις ιδέαις· ἐπὶ δὲ τοῦ παρόν-
25 τος ὡς συμπληρωτικὴν αὐτὴν λαμβάνει τοῦ ἥθους, κα-
θὰ τὴν ἀφελειαν καὶ τὴν ἐπιείκειαν καὶ ταῦτα μηδεὶς
θαυμάζετω· ἐν γὰρ τῇ ἀπαριθμήσει τῶν ιδεῶν τῇ συνη-
θείᾳ ⁴ τῶν πολλῶν ἠκολούθησεν, ἅτε μὴ ποιούμενος ἀκρι-
βῇ περὶ αὐτῶν διδασκαλίαν· ἐναντίον γὰρ πως εἶναι πα-

1 τοῦτο τὸ ἥθος τὸ ὑποκείμενον Mon. om., recerpi ex Parr.

2 Mon. ποτὶ. 3 Mon. μῆ μὲν. 4 τῇ συνηθείᾳ τῶν πολλῶν
— ἀπαριθμήσει τῶν ιδεῶν Mon. om., recerpi ex Parr. cfr.
— Vol. V. p. 526. v. 16.

ρὰ τοῖς πολλοῖς τῷ ἦθει τὸ πάθος, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἦθος γὰρ καὶ τὸ πάθος αὐτό· καὶ τοῦτο σαφέστερον ἐν τῷ ἀληθινῷ δειχθήσεται λόγῳ· διὰ τοῦτο τοῖνυν ὁ τεχνικός ἐν τῇ ἀπαριθμῇσι τῶν ιδεῶν ἐπακολουθήσας ⁵ τῇ συνηθείᾳ καθ' ἑαυτὴν τέταξε τὴν ἀλήθειαν· ἐνταῦθα δὲ 5 τὴν προσήκουσαν ἀποδίδωκε τάξιν καὶ ὑπὸ τὸ ἦθος αὐτὴν ἀνήγαγεν, ἅτε καὶ ἀκριβεστέραν ἐπὶ τῆς διδασκαλίας τὴν ἀκολουθίαν ποιοῦμενος. ⁶

γ'. Τὸ ἦθος ⁷ γενικόν ἐστιν ὄνομα κατηγορούμενον κατὰ διαφόρων, ἀρμόττον τῷ πρὸ αὐτοῦ. Χρησιμώτα- ¹⁰ τόν ἐστι τὸ εἰδέναι, ὅπως ⁸ γίνεται τὸ ἦθος, καὶ χρησιμώτατον πάλιν τὸ ⁹ τὸν δυνάμενον ῥήτορα ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι τὸ ἦθος, καὶ ποτε μὲν τέλειον ¹⁰ λόγον ἡθικὸν σύγγράφειν, ποτε δὲ συμπλέκειν ¹¹ ταῖς προειρημέναις ιδέαις αὐτό. 15

δ'. Ἀειλὲς ἢ ἐπιεικὲς ἢ ἀληθὲς ἢ βαρύν. εἰς ταῦτα γὰρ διαιρεῖται τὸ ἦθος, ἢ ὅλῳ τῷ λόγῳ, ἀντὶ τοῦ δημηγορίᾳ Ἀλκιβιάδου ἢ Περικλέους· οὐ γὰρ ὁμοίως λεκτέον, ἐπειδὴ διάφορα τῶν ἀνθρώπων τὰ ἦθη. ¹²

ε'. Πάλιν ¹³ καταχρηστικώτερον ἐνταῦθα τὰς ιδέας ²⁰ εἶδη καλεῖ. στρατηγοῖς μὲν γὰρ ἢ πρεσβευταῖς σεμνότης ἀρμόττουσα φανήσεται, ιδιώταις δὲ ἀφέλεια.

ζ'. Τὸν λόγον λέγει, ἡθικὸν γὰρ κ. τ. λ. Vol. V. p. 527. v. 15. — p. 528. v. 3. διὰ τί δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου βιβλίου τὴν ἀλήθειαν μὲν μίαν ιδέαν εἶναι τέλειαν ²⁵

5 Parr. ἀκολουθήσας. 6 Litt. β'. vide Vol. V. p. 526. v. 8—13. 7 Τὸ ἦθος γενικόν — — πρὸ αὐτοῦ Par. om., in Par. 2. scriptum in h. l. evanuit. Sq. χρησιμώτατόν ἐστι — — ιδέαις αὐτό sunt apud Sicel. 8 Sicel. πῶς. 9 Sicel. τὸ τὸν ῥήτορα ποιεῖν καὶ ἐρ. δυνάμενον τ. η. 10 Sicel. τελίου ἦθους λόγον. 11 Mon. συμπλέκον. 12 Litt. ε. vide Vol. V. p. 527. v. 7—14. 13 Ven. antecedentibus omissis: Καὶ μαθησόμεθά· γε τοῦτο· οἷον τίνα εἶδη τίσιν ἀρμόττει προσώποις.

δηλῶν, καὶ συναριθμήσας αὐτὴν ταῖς ἄλλαις ἐξ ιδέαις, ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ ἦθος αὐτὴν τάττει, ὁμοίως τῇ ἀφελείᾳ καὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, καὶ ταῦτα ἰσόρροπον δοκοῦσαν εἶναι τῷ ἦθει, ὅσον ἐκ τοῦ ἐν ἀρχῇ καταλόγου τῶν ιδεῶν· ἐδεῖ
 5 γὰρ ἢ τὰς ιδέας ἐξ εἰπεῖν τὰς πάσας ἐν ἀρχῇ, ἢ, εἰ ἡβούλετο, καὶ τὰ εἶδη συναριθμεῖν τοῖς γενεαῖς, μνησθῆναι ὠφείλεν ἐπιεικείας καὶ ἀφελείας καὶ βαρύτητος καὶ τῶν τῆς σαφηνείας καὶ μεγέθους εἰδῶν. ἀπορῆσαι οὖν ἄξιον.

ἢ. Εἴρηται ¹⁴ ἐν τῷ πρώτῳ, ὅτι ἦθος διαίρεται εἰς
 10 ἀφέλειαν, εἰς ¹⁵ ἐπιεικίαν, εἰς βαρύτητα· ἢ τοίνυν μίξις τῶν ιδεῶν τούτων προσλαβοῦσα καὶ τὴν ἀλήθειαν τὸν ἡθικὸν ἀπεργάζεται λόγον. αἱ γὰρ ἐπιεικεῖς κ. τ. λ. ¹⁶
 Vol. V. p. 528. v. 3—8.

C a p. III.

Περὶ ἀφελείας.

- 15 α. Ὡς φησιν αὐτός, τοῦ ἦθους τέσσαρά ἐστιν εἶδη, ἐπιεικεία, ἀφέλεια, τὸ ἀληθές καὶ ἐνδιάθετον, βαρύτης. διδάσκει δὲ πρῶτον περὶ ἀφελείας, εἴτα περὶ γλυκύτητος, ἐπιτασις γὰρ ἀφελείας ἢ γλυκύτης, ὡς αὐτός φησιν, ἐπάγει δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὸν περὶ δριμύτητος λόγον· προσ-
 20 ἤκει γὰρ καὶ αὕτη τῇ ἀφελείᾳ· προεῖπε δὲ, ὅτι σεμνότητι ἐναντίον ἐστὶν ἀφέλεια. διὰ τί δὲ φαμεν, ὅτι ἐναντίον ἀκρίβεια; καὶ ζήτησις τῶν ὀνομάτων τῇ ἀπλότῃ διὰ

14 Ven. post litt. ε'. Οὐ μὴν συμπληροῖ αὐτὸν, ὥσπερ ἢ τε ἀφέλεια καὶ ἢ ἐπιεικεία. 15 hoc et sq. εἰς Mon. Par. 2. Ven. om. Par. 1. habet. 16 Sch. min. Καθ' ἅπερ κἀκεῖναι· ἢ σεμνότης, ἢ λαμπρότης καὶ αἱ ἄλλαι ιδέαι. Ἀληθές καὶ ἐνδιάθετον· ὅρα πῶς ἦν ἰδίως ἰδίαν ἀπαριθμεῖται, τῶν ὑποτίθησιν ὡς εἶδος τῷ ἦθει. ibid. Ὅταν ἐξαίφνης καὶ ἀπροσδοκίως λίγοι τι ὁ φῆτωρ, τουτέστιν ἀληθές καὶ ἐνδιάθετον.

σύνθεσιν, καὶ τὰ θεῖα ζητοῦμεν. ἐν δὲ ἀφελείᾳ οὐδὲ τὰ ἀνθρώπινα παντελῶς, περὶ ἀφελείας δὲ καὶ τῶν αὐτῇ προσηκουσῶν διαλέγεται πρῶτον, γλυκύτητος λέγω καὶ δριμύτητος· ἐπειδὴ μακρότερος ὁ περὶ αὐτῆς λόγος διαιρουμένης εἰς εἶδη δύο, εἴτα περὶ ἐπιεικείας, καὶ πάλιν 5 περὶ τοῦ ἐνδιαθέτου.

β. Ποιῖ τὸ ἥθος καὶ ἡ ἀφελεία, καθὰ καὶ πρὸ μικροῦ διεδηλώκαμεν, ἥτις γίνεται, ὅταν τοῖς εὐτελεσι πράγμασιν ἴσους ἀποδώσομεν καὶ τοὺς λόγους, μηδὲν ὑποβάλλοντες κατὰ τὸ νόημα, τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ φυλάτ- 10 τεται τὸ τοιοῦτον εἶδος, τὸ γὰρ περινενοημένον ἐναντίον αὐτῇ, καὶ τὸ βίαιον, καὶ ἀπλῶς ὅσα ἀντίκεινται ταύτῃ,¹ τὰ αὐτὰ καὶ τῇ ἀφελείᾳ ἀντιπλήττει.

γ. Τῶν οὐ πάντῃ ² ἀνοήτων, ἀλλὰ κουφοτέρων καὶ ἃ χρὴ λέγειν ἢ μὴ, κρίνειν οὐκ εἰδόντων· τοιοῦτον γὰρ 15 ὡς ἐπίπαν μὲν οἱ παῖδες, ἤδη δὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν ἔνιοι διὰ ἀβελτηρίαν.³

δ. Ἀνάγκη, φησὶ, πλεον εἰπεῖν περὶ τῶν ἀφελῶν ἐννοιῶν, τὰ γὰρ παραδείγματα ἐν τῇ καθαρότητι λεχθέντα πολιτικώτερα μᾶλλον εἰσι καὶ αἱ καθαραὶ ἐννοιαί 20 τὰς ἀφελείας, καὶ τοῦτο μὲν ἔφη, ποῖαι δὲ οὐ· φησὶ τοίνυν τὰς μὲν μᾶλλον ἀρμόττειν τῷ πολιτικῷ λόγῳ, τὰς δὲ οὐδόλως, ἃς καὶ ἰδίας λέγει τῆς ἀφελείας.

ε. Ὅτι τῶν ἀφελῶν ἐννοιῶν αἱ μὲν μᾶλλον ἀρμόττου-

αὐτὴ ἡ

1 Par. 1. τουτῷ. 2 Ven. καὶ ὑπὸ τι νηπίων, ἵνα μὴ ἀβελτέρων λέγῃ τις. 3 Διὰ ἀβελτηρίαν Ven. om. Sch. min. Τῶν ἀπλάστων ἡ θῶν· τινες ἀφελείας ἰδίως ἔννοιαι; ἃς οὐδὲν ὅλως προσήκει πολιτικῷ. Ἐπὶ τι νηπίων· τὸ ὑπὸ ἀντὶ τοῦ διὰ· ἢ δι' ἡλικίαν τυχόν ἢ δι' ἀφροσύνην. ib. Εὐτελισμοῦ τὸ τί οὐκ ἀόριστον. Κωμάσδω· κωμάζω· εἴρηται δὲ τὸ σ καὶ τὸ δ ἀντὶ τοῦ ζ τοῦ διπλοῦ. ib. Ἀμαρυλλὶς ἑταῖρα τις ἦν. τὸ δὲ κωμάσδω ἀντὶ τοῦ κωμάζω, μεθύω, τὸ γὰρ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ.

σι τῷ πολιτικῷ, αἱ δὲ ἦττον, αἱ δὲ οἰδέτερον, ἃς καὶ μᾶλλον εἴποι τις ἂν προσήκειν ἀφελεία.⁴

ζ'. Τὰς τῶν⁵ ἀπλάστων ἡθῶν καὶ νηπίων, ἃς ἑξαιρέτως ἔχει ἡ ἀφελεία, ἃς⁶ οὐδὲ ὅλως προσήκειν λόγῳ πολιτικῷ φησι.

θ'. Ἀνάγκη⁷ γὰρ τὸν περὶ εὐτελῶν διαλεγόμενον πραγμάτων εὐτελέσι κεχρησθαι ἐννοίαις, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ὁ Δημοσθένης φησί. φήσαντες γὰρ καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους ἐτυπτον καὶ τὰς ἀμίδας κα-
10 τεσχεδάννουν καὶ προσοῦρουν· καὶ μετ' ὀλίγον φησί περὶ

4 Sequitur in Parr. "Οταν συνηγορῇς — — βουλευτήρια. vide Vol.V. p. 529. v. 5—7. 5 Τὰς τῶν ἀπλάστων — — — ἀφελεία inter schol. min. repetit Par. 1. 6 ἃς οὐδὲ ὁ πρ. λ. π. φησὶ Mon. om. Litt. ζ. ἡ. vide Vol. V. p. 529. v. 7—14. Sch. min. οὐ χωρίζομεν τίς καθαράς ἐξωθεν τῶν ἀφελῶν, ἀλλ' ἀμφοτέραι ἐν εἰσιν. Τὰς καθαράς οὐσας· ὅρα τὴν ἀκρίβειαν τοῦ τεχνικοῦ. Φρενῶν γε ἕνεκα· ἵνα ἔχη φρένας νηπίου ἀπλάστου. Γεωργῶν ἀγροίκων· ἐπειδὴ δύο σημαίνει τὸ τοῦ γεωργοῦ ὄνομα, τὸν ἀπλῶς γῆν ἐργαζόμενον, καὶ τὸν ἀγροῖκον. Θρύπτεσθαι τὸ ὑποκρίνεσθαι ἐστὶ καὶ βυβλίσθαι μὲν τι, ἄλλο δὲ ἡθικῶς προσποιεῖσθαι μετὰ τιος ἐμφύσεως τοῦ σώματος. ἐκ γὰρ τοῦ θρύπτω παράγεται ἡ λέξις, ὃ δηλοῖ κυρίως τὸ κλῶ. Ἀδύ τι· ἡδύ τι· τοῦτο τοῦ Θεοκρίτου ἐστὶ· ψιθύρισμα δὲ λέγει τὸν τῶν φύλλων κτύπον. Ἀπίτυς· ἡ πίτυς. Τῆνα· ἐκίνη. Πλεῖστα αὐτῶν· τῶν βουκολικῶν. Τῶν λεγομένων ἰδίως· τῶν φιλαργύρων καὶ λίχνων. Ἀφελεῖς ἐννοίαι· ἐπίσης ἐννοίας λέγει, προσηκούσας ἰδιωτικοῖς λόγοις, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις οὐ πάντ. Ἐτέρωθι· ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον περὶ ἀνδραπόδων Ἀρεθουσίων. Ἐκτίλλειν· τὸ λέγειν ἐπὶ ροδωνιάς ἐκτίλλειν ἀφελείας πολλῆς. Ἐφέσει· ἐφεστικά (sic) δικαστήρια λέγονται καὶ ἔχει τῆς δεῦρο τὰ ἐξ ἄλλων εἰς ἄλλα παραπεμπόμενα, γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀφῆμι τὸ πέμπω. ib. ὅταν ἀπὸ δικαστηρίου φεύγῃς εἰς ἑτερον. Ταυνίας· κεφαλοδέσμια, ἢ ζώνας, ἢ στεφανώματα. Κωμάζειν· ὑβρίζειν. Ἀριστοφανική ἡ ἱστορία. 7 Ven. "Ολως τε. πολλὰ τοιαῦτά ἐστιν ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς.

Κόνωνος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὥς μετὰ τὸ τυπῆσαι αὐτὸν εἶδε τοὺς ἀλεκτρονόας μιμουμένους τοὺς νενικηκότας. οἱ δὲ κροτεῖν τοῖς ἀγνῶσιν αὐτῶν ἤξιουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς.⁸

ιδ'. Εἰρήκαμεν, ὥς ἡ ἀφέλεια ποιεῖ τὴν γλυκύτητα δὲ μετὰ ἐπιτάσεως προφερομένη, διὸ καὶ πλεονάζει παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

ιέ. Τὸ τοιοῦτον ἔσται, γησὶν, οὐκ ἀφελὲς, ἀλλὰ ἄλλο τι ἀντὶ τοῦ ἔνδοξον παράδειγμα.

ις'. Λαμπρότης γὰρ ἔννοια, ὅταν θαρρόων τις λέ- 10 γῃ· διὰ τὸ ἔνδοξα εἶναι τὰ πράγματα καὶ χαίρειν τοῖς λεγομένοις τοὺς ἀκούοντας.

8 Litt. I—Ιγ'. vide Vol. V. p. 529. v. 20. — p. 531, v. 6. Ven. litt. I—β'. om. Sch. min. Ὡστερ ὁ Ἀριστοφάνης ἐμμήσατο τὸν Στριψιάδην, οὗτος δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ χωρὶς προσώπων. Μεθ' ἡμερινοῖς· κατὰ Αἰσχίνου ταῦτα ἔφη Δημοσθίνης. Καλαμίτη· τόπος. Τοῦ αὐτοῦ τύπου· τοῦ πλησιάζοντος εὐτελεία. Εἰ καὶ σφοδρῶς· ἐπειδὴ κατὰ ἀντιδίκον εἰρηται. Ὁ βέλυσαν· ἀπὸ τῶν ὀβέλων μετέχθη ἡ λέξις. ib. ἀντὶ τοῦ νόθα πεποιήκασιν καὶ οὐ Δημοσθίνους. Κυάμους· ἐπώλει ἐψητὰ ἔτη, βοῶσα εἰς τὴν ἀγορὰν τίς βούλεται ἀνήσασθαι. Τρυπημάτων· τὸ ἀπὸ τινων μορίων τὴν συνουσίαν ποιεῖν· αἰσχρότατον δὲ τι ἐνταῦθα λέγει. Ὁ βελισμένον· νόθον ἡγούμενον. Ὁ κῆπρος· οἶον κατακόρως οὐδὲν ὑπολαβών. Ἐγγὺς γὰρ ἐστί· τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ἀπὸ τῶν ἀλόγων καὶ φυτῶν. Τοῖς τοιούτοις· τοῖς τῆς ἀφελείας ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων καὶ τῶν φυτῶν. Αὐτὸ ἐξαίρουσιν· τὸ ἀφελὲς φύσει. Προειρημένον παράδειγμα· θ εἶπεν, ὁ βοῦς κέρατι παίει, καὶ ἐξῆς· πλεονάζειν δὲ τοῖς κατὰ μέρος λέγεται ὁ βοῦς, ὁ ἵππος, ὁ κύων, ὁ κῆπος, ὅτι μέθοδος ἀφελείας τὸ πλεονάζειν τοῖς κατὰ μέρος ἐπεξιόντι. Τοὺς θεριστάς· Δημοσθεναῖον ἐστὶ τοῦτο. Ἀόριστον ἐνταῦθα τὸ τοὺς ἄλλο τι μισθοῦ πράττοντας. Θεριστάς κ. τ. λ. οὗτοι γὰρ ὀρισμένοι εἰσὶν· ἐὰν δὲ εἴπῃ τοὺς ἄλλο τι πράττοντας, τὸ ἄλλο ἀόριστόν ἐστι. Σκαπανείας· τοὺς σκάπτοντας. Ἀμαλλοδέτας· τοὺς τὰ θράγματα συλλέγοντας.

ιζ'. Εἶπε γὰρ ἐν τῷ περὶ καθαρότητος, ὅτι φαινό-
μενός τις λόγος καθαρός, οὐ μὴν γε ὡς ἀληθῶς.⁹

κά. Ψιλὸν λέγει μηδενὸς ἔξωθεν συνεφελκομένου,
ὥσπερ ἐν περιβολῇ· γράφεται δὲ οὕτως, ἀλλ' ἢ τὸ ψιλὸν
5 ἀντὶ τοῦ οὐδὲν διαφέρει ἢ τούτῳ τῷ ψιλὸν εἶναι,¹⁰ ἀσα-
φέστερον δέ· ἐξ ἐπιβολῆς¹¹ δὲ εἶπε κατ' ἐπίους, καίτοι
ἐπιβολῆς οὐ προεμνήσθη, ἀλλὰ φαμεν, ὅτι ὅπερ εἶπεν
ἀνωτέρω, ὅτι ἐπιπόλαιός¹² ἐστὶ βαθύτης, τοῦτο ἐνταυ-
θα ἐπιβολὴν ἐκάλεσεν, εἰπερ¹³ ἄρα ἐπιβολὴν ἔγραψε καὶ
10 οὐκ ἐπιπολήν· τὸ αὐτὸ γὰρ ἐστὶ σημαίνουменον, ἐπιπόλαι-
ον γὰρ λέγομεν τὸ ἀνωθεν ἐπικείμενον καὶ ὑπερέχον, καὶ¹⁴

9 Litt. ιη'—κά. exstant apud Sicel. Litt. ιη'—κ'. vide Vol. V.
p. 531. v. 13. — p. 532. v. 3. Ven. post litt. ιγ'. transit ad ιη'.
Αὐτίκα ὀξύτης καὶ τὸ ὀξύς τι εἰπεῖν ἦτοι ἀπαντῶντα λόγῳ τινι, ἢ
ὁπωσούν. Sch. min. Ὡσαύτως· ἀφέλειαν δηλονότι ποιῶ. Ἀλλὰ
ἠθικά· τὰ ἐξῆς οὕτως· οὐ γὰρ ἀγωνιστικά ταυτὰ γε, ἀλλὰ ἠθικά.
Τῇ πίστει· τῷ ὅρκῳ. Τινὰ πίστιν· ἀποδείξιν. Οὐκ ἀφε-
λές· οὐκ ἔστιν ἀφελές, ἀλλὰ λαμπρόν. Οἰκείαν δύναμιν· τὴν
παραδειγματικὴν. Μεθωδεύθη μὲν· οἶον τὸ δι' ὅρκων πιστοῦ-
σθαι πράγμα τι ἀφελές· τὸ δὲ ἀπὸ τινος ἀποδείξεως πραγμάτων
μεταπειθεῖν εἰς ὅρκον λαμπρότης. — Ἄλλο τι ὄν· οἶοντι πίστις
ἀγωνιστική, μεθοδευόμενον μετέπειθεν εἰς ὅρκον, ὥστε οὐχ ὅρκος
ἐστὶ· φυλάττον γὰρ τὴν οἰκείαν δύναμιν τῆς ἀγωνιστικῆς πίστεως
προσέλαβει καὶ ἄλλο τι διὰ τῆς μεθόδου ἔξωθεν δηλονότι τὸν ὅρκον.
Δεινότητος γὰρ ἴδιον· ἢ ταχέια ἀπάντησις δεινότητός ἐστι.
Ἐπιπόλαιος, εἰλαφρά. Ὀνόματος ἔνεκα· ἢ ὀξύτης καὶ ἡ δρι-
μύτης ταυτὸν ἐστίν, εἰ μὴ μόνον κατὰ τὸ ὄνομα διαφέρει. Αἰέτις
μὲν γὰρ ἀφελής· ὥσπερ τὸ ἀδελφίζειν ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν.
Κλαυσιγελῶς· ὁ γέλως μετὰ κλαυθοῦ, ὅπερ ἀφελείας ἐστὶ.
ib. ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ. 10 εἶναι Sicel. om. 11 Sicel. in Vind.
et Par. ἐπιβολῆς, omissis sqq. κατ' ἐπίους. 12 Mon. constanter
ἐπὶ πόλει. 13 εἰπερ ἄρα ἐπιβ. ἔγ. κ. οὐκ ἐπιπολήν Sicel. om.
— κ. 11. Sicel. γὰρ λέγομεν τὸ ἄν. κείμενον. Mon. γὰρ ἐστὶ τὸ ἄν. ἐπικ.
14 καὶ Sicel. om. tum ἐπιβολῇ τὸ ἔτερον ἐπιβ. καὶ φαινόμενον.

ἐπιβολὴν τὸ ἐτέροις ἐπιβαλλόμενον καὶ ἐπιφαινόμενον ἄνω-
θεν, ἀντὶ τοῦ ¹⁵ πρώτην αἰσθησιν, γράφεται ¹⁶ οὖν ἐξ
ἐπιπολῆς. — Ἡ γὰρ ὀξύτης ¹⁷ ποτὲ μὲν ἀπαντᾷ λόγῳ τινί,
οἶον σὺ δέ, ὁ δὲ ἀδελφὸς ὁ σός· καὶ ὁ θεολόγος· „ἐγὼ
δὲ ὑμῖν, ὅτι αἰσχύनेσθε“ ποτὲ δὲ ἀπλῶς ὀξείως ἐκφέρει- 5
ται, οἶον μὴ μοι ταῦτα λέγε· καὶ τίς μοι νόμος ἢ Ναυά-
του μισανθρωπία· ὥσάν δὲ ἔχοι, ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀφελείᾳ,
φησὶν, ἀλλὰ τῷ ψιλὸν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς εἰσάγεσθαι τὸ
νόημα, καὶ ἀκατασκευάστως ἐκφέρεισθαι, καίπερ ὃν βα-
θὺ, ἀφελές εἶναι ἔδοξεν. — Ἡ ὀξύτης καὶ δριμύτης οὐ- 10
δὲν ἀλλ’ ἢ ἐπιπόλαιός ἐστι βαθύτης, ἣν μέθοδον ἀλλ’
οὐκ ἔννοιαν λέγει δριμύτητος ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ.

κβ’. Αἱ ἴδιαι τῆς ἀφελείας καὶ ἡθικαί, γλυκύτητα δὲ
λέγει ἀντὶ τοῦ ὦραν ¹⁸ καὶ ἡδονὴν καὶ ἀβρότητα.

κγ’. Περὶ τῆς δριμύτητος, ἐν δὲ τῷ περὶ γλυκύτητος 15
διατὶ εἶπε, καίτοι ἐν αὐτῷ περὶ γλυκύτητος μὴ λέγων,
ἀλλὰ μετὰ τὴν ὅλην περὶ αὐτῆς διδασκαλίαν· λέγομεν
οὖν, ὅτι διὰ τούτου δείκνυσιν, ὅτι κ. τ. λ. Vol. V. p. 532.
v. 13 — 17.

κδ’. Σεμνῆς γὰρ ἀναπαύσεως ἴδιον τὸ βεβηκέναι τὰ 20
κῶλα, καὶ μὴ περιτενεῖν συλλαβῇ· ἐκεῖ γὰρ εἶπεν, ὅτι ὁ
μὴ βεβηκῶς ῥυθμὸς κάλλους ἴδιος. Σημείωσαι, ὅτι ἡ
γλυκύτης κάλλος ἐστὶ τῆς ἀφελείας.

15 Sicel. τοῦ τὴν πρ. 16 Par. 2. γίνεται. Sic. γράφεται δι’ ἐξ
ἐπιπολῆς. 17 Ἡ γὰρ ὀξύτης seq. usque ad litt. κβ’. ex Par. recepi.
18 Sch. min. ὦραν τὴν δριμύτητα καλεῖ, περὶ ἧς μετὰ τὴν γλυκύ-
τητα τεχνολογεῖ. Εἴτε ὀξύτητος· εἴτα καὶ ὀξύτητος. Ἰδία ἀφελείας·
τὸ ἀδελφίζειν τυχόν. Αἰλουμέναι· ἵνα ὡς χασμοφθαλμοί.
Ἡ βεβηκυῖα· ἵνα καταλήγῃ εἰς μακρὸν ω. — Ὅρα πῶς τὴν ἀνά-
παυσιν καὶ βάσιν εἶπε.

C a p. IV.

Περὶ γλυκύτητος.

α. Οὐ μόνον ἡ ἀφείλεια, καθὰ δεδηλώκαμεν, ποιεῖ
τὸ ἦθος τὸ πλεονάζον δι' ὅλου τοῦ λόγου, ἢ ἄλλως πως
μερικῶς γιγνόμενον χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι συντελου-
5 σι πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τοιαύτης ἰδέας, ὧν ἐστὶ μία
καὶ ἡ γλυκύτης κατ' ἐπίτασιν γιγνομένη τῆς ἀφειλείας·
περὶ ἧς ἤδη λεκτέον μετὰ τὸν περὶ τῆς ἀφειλείας λόγον·
ἐξ ἧς καὶ γίνεσθαι πέφυκε, διὸ καὶ προσηκόντως μετὰ
τὸ παραστήσαι τὸν ἀφελῆ λόγον ἐπὶ τὴν γλυκύτητα με-
10 ταισιν.¹

γ. Ὡς περ ἐπὶ τῆς σεμνότητος καὶ τῶν ἄλλων ιδεῶν
τὰς μάλιστα συντελούσας αὐτῇ τῇ ἰδέᾳ προτάττει ἐν-
νοίας, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πρὸς τῆς γλυκύτητος ποιεῖ τὰς
γὰρ μυθικὰς πάσας ἐννοίας λέγει τὸ πλεον ἔχειν τῆς ἡ-
15 δονῆς καὶ τῆς γλυκύτητος.

δ. Τὸ τε γὰρ² ἀφηγηματικὸν καὶ τὸ μυθῶδες πολ-
λὴν ὑπτιότητα παρέχει τῷ λόγῳ, ὅπερ διὰ τῆς γοργότητος
ἰάσατο δεόντως, ταχέως τε ἀφ' ἐκάστου ἀπαλλαιττόμενος,
καὶ κομματικώτερα τὰ κῶλα [ποιῶν] καὶ τῶν μερισμῶν
20 τὰς ἀποδόσεις ἐπιταχύνων, ὥς ἐν τούτῳ· „λαβεῖν μὲν ὑπὲρ
Ἀλιγρόθιου τοῦ νιοῦ παρὰ Ἄρεος, δικάσαι δὲ Εὐμένεισι
καὶ Ὀρέστη οἱ δώδεκα θεοί.“³

ε. Παρέσχε⁴ χώραν τῷ ῥήτορι χρήσασθαι τοῖς μυ-
θικοῖς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἢ πίστις καὶ ἡ δόξα
τῶν

1 Litt. β. vide T. V. p. 532. v. 22. — p. 533. v. 2. 2 Ven.
Διὰ τῶν τῆς γοργότητος ιδιῶν τὸ λίαν ὑπτιον ὁ ῥήτωρ παρεμυθή-
σατο. 3 c. Aristocr. p. 641. Sequitur in Parr. Οὕτως ἔχει τὸ Δημοσθ.
κ. τ. λ. vide Vol. V. p. 533. v. 3—8. 4 Litt. ε.—ζ. Ven. om. Mon.
παρέσχε χ. τ. ρ. χρήσασα. Sch. min. Δικαστηρίῳ τὸν Ἄρειον
λέγει πάγον, ἐν ᾧ μυθολογεῖται δικάσασθαι Ἀρεὴν καὶ Ἀθηναίαν.

τῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ ἄλλως ἐδόξαζον ἢ οὕτως, τὸ κρι-
θῆναι μὲν τοὺς θεοὺς ἐν τῷ Ἀρεῖᾳ πάγῳ, καὶ πάλιν
τὸν Ὁρέστην καὶ τὰς Εὐμενίδας, ἀλλὰ καὶ τούτων οὕτως
ἐχόντων οὐκ ἔμεινεν ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς μυθικοῖς, ὑπτιότητα
γὰρ ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ ταῦτα ποιεῖ· διὸ καὶ ἐκ τῶν 5
ιδίων, φησὶ, τῆς γοργότητος τὸ λίαν ὑπτιον παρεμυθή-
σατο. Τεμὼν, ἀντὶ τῷ τμητικῷ χρησάμενος εἶδει· ἐδί-
δαξε γὰρ ἐν τῷ περὶ γοργότητος, ὅτι τῶν χρημάτων τὰ
μὲν ἐστι ποιοῦντα γοργότητα, τὰ τμητικά, τὰ δὲ ὀρθὴν
τὴν γενομένην ἐν τῷ λόγῳ ὑπτιότητα, καὶ ὅτι ὁ τμητι- 10
κὸς λόγος ἐν τοῖς σχήμασι καὶ τοῖς ῥυθμοῖς θεωρεῖται·
ἔτεμεν οὖν ὁ ῥήτωρ τὰ πράγματα οὕτως.

ζ. Ὅτι γλυκύτητος ἑννοιῶν εἶδη τρία, πρῶτον αἱ μυ-
θικαὶ, δεύτερον αἱ διηγηματικαὶ καὶ μύθων οὔσαι ἑγγύς, τρί-
τον αἱ ὀλίγον⁶ τοῦ μυθικοῦ κοινωνοῦσαι· ἕτερα δὲ εἶδη παρὰ 15
τὰ τρία λέγει δύο, οἷς οὐκ ἀπονέμει τάξιν ἰδίαν διὰ τὸ συμ-
πλέεσθαι τοῖς τρισίν. — Λέγουσι⁷ τὸν Πᾶνα σκιαζόμενον
ὑπὸ τῆς ἀσπίδος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ναυμαχίας, καὶ τὸν Λιό-
νυσον χορεύοντα ἐν τῷ πολέμῳ ὑπερμαχεῖν Ἀθηναίους.⁸

Εὐμενίδαι· μυθικὰ γὰρ ταῦτα λέγει πάντα. Ὑπτιότητα· ὡς
γὰρ ἐπιμνήσῃς τοῖς μυθικοῖς, ὑπτιότητα ποιεῖς. 5 Eadem us-
que ad litt. ἡ. Parr. etiam post litt. γ'. inserunt. Sunt etiam
apud Sicel.. Σημείωσαι, ὅτι γλ. δ. φησὶ τρία. Sch. min. Σημείω-
σαι, ὅτι ἡ γλυκεῖα ἔννοια ἡ τρίτη, ὅτι ἐπ. ὀλίγον μετέχει τοῦ μυ-
θικοῦ. 6 Mon. οὐ λόγον. Sicel. τρίται αἱ ὀλίγαι. 7 λέγου-
σι τὸν Πᾶνα — — Ἀθηναίους Mon. om. Sch. min. Ἰάκχου·
Λιονύσου. Ἄλλοτε ἄλλην ἔχει δύναμιν· αἷς κατὰ σχεῖον
λαμβάνομενον τοῦ ἀκούοντος. Ἄλλη ἀπολαύσει· ἀκοῇ, ὁσφρη-
σει. Τσόδων, κλάδων. [cfr. Bast. ad Gregor. Cor. p. 585.] Ἐν
τῷ πρώτῳ συντάγματι· ὕδων δὲ τῶν ὕδων, οἱ γὰρ Λιολεῖς τὸ ο
εἰς υ μεταβάλλουσιν, ὡς τὸ ὄνομα ὕνομα, τὸ δὲ ζ εἰς σ καὶ δ,
ζυγὸν σδυγόν. Μαλίνων· ἀντὶ τοῦ μηλίνων. Αἰθυσσομέ-
νων· κινουμένων. Κῶμα, τέφρις, ἡδονή. Πρὸ τούτων· πρὸ
τῶν χρήσεων εἴρηται. Ἀμφιλαφής· κατάκομος. 8 Litt. ἡ.
Rhetor. VII. 2.

θ'. Ὑπερβάλλει ⁹ τὴν πρώτην ἔννοιαν, ὅτε ἔγκωμιάζεται ἡδεῖται γὰρ πλέον, ἢ εἰ μύθους ἀκούοι, ὡς ὑποκατιῶν ἐρεῖ.

ι. Τοῦτο σαφέστερον ἐκ τῶν ἐξῆς γίνεται· ἐρεῖ γὰρ, 5 ὅτι τῶν κατὰ ἀπόλαυσιν ἡδονῶν αἱ μὲν εἰσιν αἰσχροὶ, αἱ δὲ οὐ, ὅσαι οὖν αἰσχροὶ, εἰκνύϊαν ἔχουσιν αὐταῖς καὶ τὴν διὰ τῆς ἀκοῆς τέρψιν· τότε τοίνυν ἐλάττω ἡδονὴ γίνεται τοῖς ὑκροαταῖς τῆς ἐκ τῶν διηγημάτων τῆς τρίτης ἐννοίας, τῶν ἐπ' ὀλίγον ἐχόντων τοῦ μυθικοῦ· οὐ 10 γὰρ ὅμοιον εἰς ἡδονὴν τὸ περὶ τοῦ Πανὸς ¹⁰ διήγημα Ἡροδότου ἐν τῇ ἕκτῃ, καὶ τὰ ἐν τῇ Ἀριστοφάνους κωμῳδίᾳ, οἷον ἐν Πλούτῳ, ¹¹:

Βδόνουσα δριμύτερον γαλῆς· ¹²

ιβ'. Καθὰ καὶ ἐπὶ τῶν σεμνῶν ἐννοιῶν ¹³ ἀλλ' ἐκεῖ 15 μὲν σεμνὰ ὑπόκειται καὶ καθολικὰ πράγματα, ἐνταῦθα δὲ αἰσχροὶ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πλην εἰ καὶ μὴ οὕτως ἔχει, ἀλλ' οὖν εὐτέλῃ· ἐκφράσεις οὖν κάλλος χωρίου καὶ ἡδυτείας διαφόρους καὶ ῥευμάτων ποικιλίας καὶ ὅσα τοιαῦτα.

20 ιδ'. Τροπικὴ ¹⁴ γὰρ ἔστιν ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἀνθρωπικῆς πρὸς τὰ ἐρωτικά πτοίας ¹⁵ ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ ἀπά-

vide Vol. V. p. 533. v. 23. — p. 534. v. 8. 9 Litt. θ'. i. et ιβ'. Ven. om. 10 Mon. παντός. 11 v. 693. 12 Litt. ια'. vide Vol. V. p. 534. v. 8 — 11. Litt. ιγ'. ibid. v. 14 — 17. 13 ἐννοιῶν Mon. om. 14 Ven. omissa litt. ιγ'. Οὐ γὰρ τραχίως μόνον, ἀλλὰ καὶ σκληρῶς εἴρηται τὸ ἔμαρπι. 15 Mon. ποίας. Sch. min. Ὁ ποιῶν· ὁ ποιητής. Τῇ δὲ λέξει· τὸ μάρπι ἐστὶ δηλονότι τραχεῖα. Προφορᾷ· ἐνταῦθα ἡ μὲν ἐννοιοῖ ἐστὶ καθ' Ἑλληνας γλυκεῖα, αἱ δὲ λέξεις σκληραὶ καὶ τραχεῖαι. Τὸ τῆς ἐννοίας· τὸ μυθικόν. Μεγέθους μᾶλλον· ἐπειδὴ γὰρ ἡ τραχύτης ἀνάγεται ὑπὸ τὸ μέγεθος, εἶπεν ὅτι μέγεθός ἐστι. Ἐν κωμῳδίᾳ· οἱ γὰρ κωμῳδοὶ δηλονότι, οἱ γέλωτα κινούντες λέγουσι καὶ τὸ πρῶγμα αὐτό. Μείζονα ἔχει· οὐ μόνον ἡδὺ τί ἐστι τῇ θείᾳ, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀκοῇ. Περισιτύθη· ἐν τῇ λ' Ὀδυσ-

θειαν μετενηνευμένην, τραχεία δὲ τὰ τροπικά, σκληρὰ δὲ διὰ τὸ δύσφωνον¹⁶ τῆς συνθέσεως τοῦ ἑμαρπτε· καὶ μεγίθους δὲ μετέχειν αὐτὰς φησιν, διότι ὑπὸ τὸ μέγεθος τραχύτης τε καὶ σφοδρότης ἀνάγεται·¹⁷

ιέ. Τὴν γὰρ ὄψιν εὐφραίνει τὰ τοιαῦτα· εἶρηται 5 δὲ καὶ ἀνωτέρω, ὅτι ὅσα προσφιλῇ ταῖς αἰσθήσεσιν ἡμιῶν ἐστίν, ταῦτα ἐκφραζόμενα πολλὴν παρέχει τὴν γλυκύτητα τῷ λόγῳ.

ιζ. Τὰς ἐρωτικὰς ἐννοίας οὐ λογίζουμαι, φησὶν, εἰς τετάρτην τάξιν, οὐδὲ ἀπονέμω αὐταῖς ἰδίον τινα τόπον, 10 ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐ κατὰ μόνας οὐδὲ καθ' ἑαυτὰς θεωροῦνται, ἀλλὰ συμπλέκονται τοῖς προειρημένοις τρισὶν εἰδεσιν τῶν ἐννοιῶν τῆς γλυκύτητος. τῆς τετάρτης οὖν ἐννοίας τάξιν ἰδίαν αὐτὸς οὐκ ἀπονέμει, ἐπειδὴ συμπλέκεται ταῖς ἄλλαις. 15

ιζ. Καὶ γὰρ¹⁸ ἡ ἐννοια πολλῆς γέμει τῆς γλυκύτητος μεταφορικῶς προενεχθεῖσα, ¹⁹ ὡς περὶ ἀνθρώπων γὰρ ἔφη τῶν δένδρων τὸ θέλει, ²⁰ καὶ ἡ λέξις πολλὴν ἐνδείκνυται τὴν ἀφέλειαν.

σίας ταῦτα διέξιον Ὅμηρος περὶ Καλυπτοῦς καὶ Ὀδυσσεύς. Γλυκύτητος εἶδεν· εἶδη τὰς ἰδίας λέγει. 16 Ven. δύσφωνον τῆς τῶν στοιχείων συνθέσεως· καὶ μεγίθους δὲ μετ. 17 Par. 1. Ven. ἀνάγονται. Mon. Par. 2. ἀνάγεται. 18 Litt. ιζ. ιη. sunt apud Sicel. 19 Codd. προενεχθεῖσα. correxit Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 135. not. Tum Par. 2977. 1983. ὥσπερ ἀνθρώπων. Mon. ὡς περὶ ἀνθρ. ut conjecit Bast. ad Greg. l. l. Sch. min. Ἐμνήσθημεν· ὅτι γλυκύται εἰσιν. Τὰ παιδικά· τὰ ἐν νιότητι πεπραγμένα. ib. τὰ παιδικὰ ὁποτέρως βούλει νόησον, ἢ τὰ ἐν νηπίῳ εἰ πεπραγμένα, ἢ τὰ ἐρωτικά, ἅμφω γὰρ ἡ λέξις σημαίνει. Φύσει ἡδέων· τῶν μυθικῶν. Ἀπροαιρέτοις· σημειῶσαι, ὅτι ἐννοια γλυκύτητος τὸ τοῖς ἀπροαιρέτοις προαιρετικόν τι περιτιθίται. 20 Sch. min. Τροπικῶς κεῖται τὸ θέλει, εἰληπται γὰρ ἀπὸ τῶν προαιρετικῶν ἐπὶ τὰ ἀπροαίρετα. Τὸ ῥέειν ἐστὶ τροπή, διότι ἐπὶ τοῦ ὕδατος λέγομεν τὸ ῥέειν. Συγχωροῦντες.

ιή. Οὐ γὰρ ²¹ οὕτως ἂν τις εἴποι τροπικὸν εἶναι τῷ ζῶνι ἔχοντι φυσικὴν τῷ δένδρῳ προαίρεσιν περιθεῖναι, ἥτις διὰ τοῦ ἐθέλει δηλοῦται, ἢ τῇ προϊούσῃ φωνῇ τὴν τοῦ ρεύματος ἐπιθεῖναι μεταφοράν, καὶ τῷ ἀψύχῳ τὴν
 5 ζῶσαν εἰκάσαι ²² φωνήν, καὶ τῷ ἀναρμόστῳ δὲ τὸ ἑναρμόνιον, καὶ τῷ ἀτάκτως μετὰ ῥοίζου προχεομένῳ τὴν μετὰ τάξεως καὶ λειότητος ἤχου προϊούσαν.

ιθ'. Τὸ τοῖς ἀπροαιρέτοις προαιρετικόν τι περιτιθεῖναι καὶ εἰσάγειν αὐτὰ δυνάμενα εἶδέναι τὸ πρακτέον. ²³

10 κ'. Περιττὸν ἡγήσατο περὶ τῶν αὐτῶν αὐτὸς διδάσκειν ἅπαξ εἰσηγησάμενος ἐν τῷ περὶ καθαρότητος καὶ ἀφελείας λόγῳ· δεῖ γὰρ τὰς αὐτὰς ἐπὶ τῆς γλυκύτητος μεθόδους λαμβάνειν, ἅς ἐπὶ τῆς καθαρότητος καὶ τῆς ἀφελείας περιελάβομεν.

15 κά. Εἶπε γὰρ ἐν τῷ περὶ λέξεως ἀφελείας, ὅτι εἰσὶ τινες καὶ ὥσπερ ἴδιαι τῆς ἀφελείας, οἷον τὸ ἀδελγίζειν παρὰ Ἰσοκράτει, καὶ ὁ κλανσίγελως παρὰ τῷ ²⁴ Ξενοφῶντι.

κατὰ ἀντιπερίστασιν. Χέλν· τὸ ἐπώνυμον τῆς κιμύρας· ἴσως διὰ τὸ χεῖσθαι ὅλην οἰονεῖ λελίσθαι, καὶ ἡδονὴν ἐμποιεῖν. Κατὰ δίκην· ἀντὶ τοῦ δικαίως. Ποιητικῇ· οἱ γὰρ ποιηταί, ὅ τι θέλουσι, λέγουσιν· οὐκ ἔχουσι δὲ ἡδονὴν τοσαύτην, ὥσπερ ἐνταῦθα τὸ· σάλπιγξεν οὐρανός, καὶ τὸ· αὐτόματοι αἱ πύλαι ἠνοιχθησαν, διότι οὐ μόνον αἰσθῶσιν αὐτοῖς περιτιθείασιν, ἀλλὰ καὶ γινώσκουσιν τοῖς μέλλουσι ποιεῖν. 21 Sicel. ῥέει, ὅτι οὐχ οὕτως ἂν τις εἴπῃ τροπικὸν εἶναι τὸ προαίρ. περ. τῷ δένδρῳ τῷ ζῶνι ἔχοντι, ἢ τῇ φωνῇ τὴν τοῦ ρεύματος μεταφοράν. 22 Sicel. εἰκάσαι τὴν ζ. φωνήν. σση. καὶ τῷ ἀναρμ. δὲ τὸ ἑναρμόνιον om. 23 Parr. addunt: διατὶ μετριωτέραν, καὶ τοι πολλῇ μυθικόν ἐστι τὸ ἀπροαίρετα εἰσάγειν ὥς εἰδότης τὸ πρακτέον, καὶ ὅφελον μείζω κινεῖν ἡδονὴν κατὰ τοῦτο· ἀλλ' οὐ φανερ. — Τὰ συννεργός δέξονται, καὶ τὸ φιλεργός δὲ ὁμοίως, εἰ καὶ τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης τινὲς βαρύνονται αὐτό. Τὰς σοφίας· τὰς κίνας. Καὶ φύσει· ἢ κινήσεια δηλοῦσι γλυκὺ πρᾶγμα ἐστι. 24 παρὰ τῷ Mon. om. Schol. min.

κβ'. Ἐννοίαις μὲν ταῖς τὴν πρώτην τάξιν ἐπιχοῦσαις, οἷον τοῖς διηγήμασιν τοῖς ἐπ' ὀλίγον τοῦ μυθικοῦ κοινωνοῦσι, μεθόδοις δὲ ταῖς καθαραῖς· ἄρχεται γὰρ ἀπ' αὐτοῦ ψιλοῦ τοῦ πράγματος, ὅπερ ἴδιον καθαρότητος.²⁵

κδ'. Αἱ ἐξαναλλαγαί, ἤδη, τῶν διαλέκτων πολλὴν ἡδύτητα χορηγοῦσι ταῖς ἀκοαῖς, διόπερ καὶ αἱ κολλήσεις τῶν ἐπῶν ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ τοὺς ἀκροωμένους εὐφραίνουν, εἰ κατὰ σύνθεσιν ἐξαγγέλλοιντο δεύντως, ἀλλὰ μὴ κατὰ παράθεσιν.

κε'. Ἰδίων μὲν, ὡς ἐν Φαίδρῳ καὶ συμποσίῳ, ἄλλο- 10 τριῶν δὲ, ὡς ἐν πέμπτῳ τῆς πολιτείας. — Ὡς περ οἱ νόμοι· τοῦτο λέγει,²⁶ ὅτι ταῦτα οὐ ποιοῦσι παραπλοκὴν, ἀλλὰ οὕτως εἰσι χρήσεις ἀπλῶς, ὥς περ λέγεις τὴν σὴν ἐν-

Μέθοδοι δὲ αὐτήν· αἱ αὐταὶ γὰρ εἰσι καθαρότητος καὶ ἀφελείας μέθοδοι, ὡς προεῖπεν. Ἡ Ἰάς· Ἴωνες δὲ εἰσιν οἱ Ἑφῆσιοι, οἱ κατοικοῦντες πόλεις κατὰ ἀνατολικὴν θάλασσαν μέχρι Τριπόλεως. Παραπλοκαὶ λέγονται αἱ τῶν ποιημάτων μετὰ πεζοῦ λόγου μίξεις καὶ συμπλοκαί· οἷον, μῆνιν ἄειδε θεὰ τοῦ Πηλέως υἱοῦ τοῦ Ἀχιλλέως· ἰδοὺ εἰπὼν ἐκ τοῦ ποιήματος, προτέθεικα καὶ ἐμὸν, ὃ λέγεται παραπλοκή. Βουλευσόμεθα· τοῦτο τοῦ Πλάτωνός ἐστιν. Γεραίρεσθαι· τοῦτό ἐστιν ἡ περιπλοκή. Σημείωσαι, πῶς παραπλεκτέον τὰ ποιητικὰ τοῖς πεζοῖς. Ἀλεξικάκοι· τοῦ Πλάτωνος. Ἐνὲ κήδει· ταῖς φροντίσιν. Ὡς λύκοι ἄρνα φιλεῖν· τοῦτο ποιητοῦ· ἢ δὲ παραπλοκή Πλάτωνος· ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί. Καὶ τοῦτ'· τῷ λόγῳ τοῦ Πλάτωνος δηλονότι παρακατιών. Ἄλλοτε· ἱμνον, οἷον ἤκω νεκρῶν κ. κ. σ. πύλας. 25 Litt. κγ'. vide Vol. V. p. 535. v. 3. 4. Sch. min. Ἰσχει· ἔχει. Αἰγρεται· λιγνύει ἐπίθετοι. Ταῦτά τοι· διό, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτο. Ἀπερ καὶ ἀφελείας· τὰ αὐτὰ, οἷον ἡ ὁρθότης. Τὰ τοῦ κάλλους· αἱ παρσιώσεις. Σφόδρα ἐγγυὲς ἄγουσα· ἢ ἀντὶ συγχερίσεως φωνηέντων, καὶ ἐγγυὲς μέτρου. Οἱ τῆς σεμνότητος· οἱ σπονδεῖοι καὶ οἱ ἐπίτριτοι. 26 Τοῦτο λέγει, ὅτι ταῦτα — — ψήφισμα ὡσούτως Mon. non habet.

νοϊαν, εἴτα λέγεις, ὅτι καὶ ὁ νόμος ταῦτά φησι καὶ τὸ
ψήφισμα ὡσαύτως.

C a p. V.

Περὶ δριμύτητος καὶ τοῦ ὀξύτους λέγειν, ὡραίου
τε καὶ ἁβροῦ καὶ ἡδονὴν ἔχοντος λόγου.

5 α. Ἡ δριμύτης ταυτόν ἐστι τῇ ὀξύτητι, ὡς αὐτὸς
προεῖπε, παρακολουθεῖ δὲ τῇ γλυκύτητι καὶ τῇ ἀφελείᾳ
προσήκουσα αὐταῖς, γίνεται δὲ, ὅταν τὰ βαθέα νοήματα
ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε γίνεσθαι ¹ λέγωμεν.

β. Ἐν τῷ περὶ μεθόδου ἀφελείας ² ἔφη, ὅτι ἡ δρι-
10 μύτης καὶ ἡ ὀξύτης ἡ αὐτὴ οὕσα ἰδέα ἐπιπάλαιός ἐστι βα-
θύτης καὶ τῷ μὲν ἀφελείᾳ λόγῳ ἐναντία πῶς εἶναι δοκοῦσι,
καίτοι ὑπὸ τὴν ἀφελειαν τελοῦσαι, δεινότητος δὲ μᾶλλον
εἰσιν οἰκῆται. τὰς γοῦν ταχέας ἀπαντήσεις οὐ πολὺ τὸ
περιγενομένον ἔχουσας εἶδος εἶναι δριμύτητός φησιν,
15 οἷον „κακοδαίμονοις ³ μὲν Βυζάντιοι σφόδρα γε, ἀλλ’
ὅμως αὐτοὺς δεῖ σῶς εἶναι, συμφέρει γὰρ τῇ πόλει.“
πάλιν δὲ καὶ τῷ περὶ μεθόδου γοργότητος τὸ παράδει-
γμα τοῦτο σὺν ἑτέροις θεῖς ἐπῆνεγκε. ταῦτα γὰρ πῶς
εἰσιν ὀξέα, τοῦτέστιν ὑπὸ τὴν ὀξύτητα καὶ δριμύτητα
20 τελοῦντα.

1 γίνεσθαι Pat. om, 2 Sch. min, Ἐν τῷ περὶ μεθόδου
ἀφελείας καὶ ἐν τῷ περὶ λέξεως ἀφελείας περὶ δριμύτητος εἶπεν.
Βαθεῖται· ἵνα μὴ ἔχῃσι βάθος ἄλλῃ παρὰ τὸ φυσικόν. — Ἰστίον,
ὅτι μέθοδος ἀφελείας τὰ μὴ περιγενομένως λέγειν, ἀλλ’ ἀνειμένως
τὰ περιγενομένα. Παρὰ τῷ Ξενοφῶντι· ἐν τῷ περὶ μεθόδου
ἀφελείας τοῦτά φησιν, ὅτι πολὺ δὲ τοῦτο παρὰ τῷ Ξενοφῶντι· Δρι-
μύτης καὶ ὀξύτης λέξις ἐστὶν ἔχουσα διάφοράν τινα πληττουσαν
τὸν καθ’ οὗ λέγεται, ἑτερόν τι κυρίως σημαινόμενη παρὰ τὸ λεγό-
μενον. Ἀσφαλὲς εἰπεῖν· λίπει τὸ δυνατόν, ἢ ᾗ, ὡς οὔτε τοῦ-
τα οὔτε ἐκείνο δύναται τις ἀποφύνασθαι. 3 de Cherson. p. 93.

γ'. Ὅτι μέθοδος ⁴ ἀφελείας τὸ μὴ περινενοημένως λέγειν, ἀλλ' ἀνειμένως τὰ περινενοημένα. Διὰ τί δὲ ὥσπερ περὶ ἐκάστης τῶν ἄλλων ἰδεῶν ἐννοίας λέγει καὶ τὰ ἐξῆς, οὐχ οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς δριμύτητος ἐκτίθεται; φαινέτω, ὅτι ἀμφισβητεῖται, πότερον ἢ δριμύτης περὶ λέξεως γίνεται, ἢ περὶ τὰς ἐννοίας· περὶ οὖν τῶν ἀμφισβητούμενων οὐκ ἠδύνατο ἀφωρισμένως καὶ κατὰ μέρος ὁμοίως ἐν τοῖς ἄλλοις διδάσκειν.

δ'. Ὑπέρβατόν ἐστιν, ἡ γὰρ λέξις, φησὶν, ἡ ποιούσα τὴν δριμύτητα αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν οὐδὲν ἔχει δριμύ, 10 εἰ μόνον αὐτὴν χωρίσειε τις τῶν πρὸ αὐτῆς ῥηθέντων τῆς ἐννοίας.

ε'. Ἐπὶ τοῦ τὸν ἄνδρα τὸν ἴδιον φιλεῖν ἐκάστην γυναῖκα, ὁ δὲ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς πολλῶν τοιούτων μέμνηται, φάσκων Διονύσιον τὸν Σικελίας τύ- 15 ραννον τούτοις χαίρειν. ⁵

⁴ Parr. add. Τὴν εἰς ἐπιπολῆς βαθεῖαν, ἣν ἀπονέμει τῇ ἀφελείᾳ, μέθοδον αὐτὴν εἶναι λέγων. — Μετ' ὀλίγα διδάξει σε ὁ τεχνικός, τί ἐστὶ τό. εἰ μὴδὲν πρὸ αὐτῆς εἴη λελεγμένον, ἐν οἷς περὶ αὐστηρῶν καὶ σκληρῶν διαλέγεται καὶ τῶν παρακειμένων αὐτῷ. Αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν, οὐκ ἐμφαίνει δριμύτητα. Ἐννοίαν δὲ τινα· καθ' ἧς οὐ κατηγορεῖται ἐννοίας, οὐδὲ κυρίως ἀρμόττει ἐννοία. Ἡ βαλυσία καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐστὶν ἡ δριμύτης· διότι ἅπαντα ἀρμόζει ἀνθρώποις, εἶπεν ἐπὶ κυνῶν. Διὰ φιλανθρωπίαν· διότι φιλεῖ τοὺς ἀνθρώπους. Σημαίνων· ὁ ξεγοφῶν δηλονότι. Τῇ φιλανδρίᾳ· αἰνέτιται τὴν μοιχείαν. — Καὶ τοι τὸ εὖνους ὄνομα σχετικόν ἐστὶ, τὸν φιλικῶς γὰρ διακείμενον δηλοῖ. — Καίτοι τὸ Ἀτρεὺς ὄνομα κύριον. — Σημειῶσαι, ὅτι τῷ πρώτῳ εἶδει τῆς δριμύτητος ὁ Δημοσθένης οὐ κέχρηται. Πρῶτον μὲν τοῦτο εἶδος· ὅταν λέξις κυρίως ἐννοίαν σημαίνῃ, οὐ κυρίως ἐκείνης οὔσα. 5 Athen. III. p. 98. d. — Litt. c'. vide Vol. V. p. 536. v. 6—9. Sch. min. Καθ' ὁμοιότητα λέξεως· τὸ καθ' ὁμοιότητα δριμύτης εἶδος. Τοῦτό ἐστιν ἡ δριμύτης, τὸ φροντὶς οὐκ ἐστὶ τῶν ἑλλήνων ἐν τινι τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων. Ἐπὶ θιωρίᾳ· ἐπὶ

ζ. Ἀνστηράν ἐκάλεσε τροπὴν, οἷαι ἦσαν αἱ προειρη-
 μέναι καὶ τὸ καταρρέει· τὸ δὲ ἦνθησε τροπικὸν μὲν, ἡ
 γὰρ αἰσθησις οὐ πόρρω τῆς τῶν πραγμάτων ἀκμῆς βαί-
 νουσα τυγχάνει· καὶ γὰρ τὰ φητὰ καὶ πάντα ἐφ' ὧν
 5 τὸ ἀνθεῖν τάττεται κυρίως, ὅταν ἀκμάζῃ τῷ γονίμῳ,
 χωρεῖ πρὸς τὴν ἀνθησιν.

η. Ἐπειδὴ τὸ οἰκῶν καὶ ἡρμήνευσε κυρίως ἐπὶ ἀν-
 θρώπου λέγεται, διὰ τοῦτο, εἰ τὸ οἰκῶν χωρὶς τοῦ ἡρ-
 μήνευσεν ἔκειτο, σκληρὸν ἂν ἦν· νῦν δὲ τὸ ἡρμήνευσεν
 10 ἀκόλουθον ὃν τῷ οἰκῶν, (ἐπὶ γὰρ ἀνθρώπων ἅμφω εἴρη-
 ται) παρεμυθήσατο τὸ πρότερον· εἰ καὶ ἐπὶ ὀρνέου καίται.

Εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς⁶ εἰς θάλασσαν· ἀντὶ τοῦ
 εἰ ὁ ἀμφίβιος ὄρνις εἰσθῆς εἰς γῆν πέτεσθαι ἐκ θαλάσ-
 σης καὶ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν, κατοικῶν δὲ ἐν ὕδασι. —
 15 Τὸ ἡρμήνευσεν ἔστιν ἡ δριμύτης, ἡ γὰρ ἐρμηνεία κυ-
 ρίως ἐπὶ ἀνθρώπων ἔστιν· ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐδήλωσε ση-
 μαίνει, ἡ πρώτη οὖν τροπὴ τὸ ὁ κύματα οἰκῶν, τὸ γὰρ
 οἰκεῖν οὐ κυρίως λέγουσι· ἂν ἐπὶ κυμάτων, ἡ δευτέρα δὲ
 καὶ σκληροτέρα τὸ ἡρμήνευσεν, ὅπερ οὐ δοκεῖ τῷ παρα-
 γνῶσι. Τὰς ἐκ παρονομασίας· τουτίστιν παρονομασία, καὶ
 ἡ δριμύτης, ἄνω μὲν γὰρ λέγει· τέθνηκε Φίλιππος, κάτω δὲ ση-
 μαίνει τὸ τέθνηκε τὸ μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους. Τὰ
 μηχανήματα· τὰς ἐλεπόλους λέγει. Par. totum locum Demo-
 sthenis addit: Κατὰ Φιλίππου τρίτῳ· φέρει δὴ νῦν, ἥρῃκα εἰς Χερ-
 ρόνησον ἦν — — — ἐγὼ φῶ ὑμῖν, πολλοὺ γε καὶ δεῖ. 6 εἰ
 μὲν γὰρ ἐκ γῆς seq. usque ad finem capitis ex Par. recepi.
 Sch. min. Εἴτα τὸν τοῦτο μηχανήμα· τοῦτο σημαίνει τὴν
 παραγωγὴν τοῦ Φιλίππου, ὅπερ ἔστι δριμύτητος ἴδιον. Ἐναρ-
 γῃ· ἐμφαντικόν, τροπικόν. Οὐ μὲν τροπῇ· διαφορὰν λέγει τρο-
 πῆς καὶ δριμύτητος κατὰ παρονομασίαν. Λοιπὸν εἶδος· ὑπόλοι-
 πον, ὥς εἶναι ὄνομα οὐδέτερον· ἐπιρρήματικῶς οὖν αἱ χρώμενοι αὐτῷ
 πταίουσιν. Ἀνστηρόν τὸ σκληρόν, γίνεται δὲ ἐκ τοῦ αὖτε τὸ ἐξη-
 ραίνω. Τὸ ἦνθησε ἐπὶ ἄνθους λέγεται καὶ τὸ καταρρέει ὡσαύτως
 ἐπὶ ἄνθους. — Σημείωσαι, Vol. V. p. 536. v. 18—20.

κεῖσθαι τῷ οἰκῶν. — Τῶν ἄλλων τι· οἶον μυθικόν
κ. τ. λ. Vol. V. p. 536. v. 16 — 18.

C a p. VI.

Περὶ ἐπιεικείας.

α. Διδάξας περὶ ἀφελείας καὶ τῶν προσηκουσῶν αὐ-
τῇ, λέγω τῆς γλυκύτητος καὶ τῆς δριμύτητος, διαλαμ- 5
βάνει καὶ περὶ τῆς ἐπιεικείας, τῆς ὁμοίως τῇ ἀφελείᾳ
ἀναγομένης ὑπὸ τὸ ἥθος.

β. Μεμαθήκαμεν ἐν τοῖς φθάσασιν, ὡς ἀποτελεστι-
κὴ τοῦ ἥθους ἐστὶ καὶ ἡ ἐπιεικεία, ἣν καὶ πρώτην ἐν τῇ
ἀπαριθμήσει τέταχεν ὁ τεχνικὸς, καὶ ἴσως παρὰ τισιν 10
ἂν φανείη τοῦτο ζητήσεως ἄξιον, πλὴν παραδραμοῦμεν
αὐτὸ διὰ τὸ ὑπόψυχρον τῆς ἀπορίας, ἀλλ' ἤδη σκοπή-
σωμεν, ποίας λέγει μᾶλλον ἀρμόττειν ἐννοίας τῷ ἡθικῷ
λόγῳ, πλὴν διέστηκεν, ¹ ἡ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ προσώπου, ἡ
δὲ ἐκ τοῦ πράγματος γίνεται. 15

γ. Καὶ τοῦτο τῆς Δημοσθενικῆς δεινότητος ἄξιον,
τὸ τοῦτο δοκεῖν χαρίζεσθαι τῷ ἐχθρῷ, δι' οὗ μάλιστα
παρανομωτάτην ἀποδείκνυσιν τὴν γεγραμμένην αὐτῷ δω-
ρεάν. νόμῳ γὰρ αὐτὸν κ. τ. λ. Vol. V. p. 536. v. 24. —
p. 537. v. 6. 20

δ. Σημειώσαι, ² τίνες ἡθικοὶ ῥήτορες, καὶ ὅτι εἰσὶ

1 πλὴν διόστηκεν. — — — πράγματος γίνεται Mon. om. 2
Σημειώσαι Mon. om. Sch. min. Αἰκίας· ἔτεκα τιμωρίας τῆς πε-
ρὶ ὕβρεως. Παρατιθεραυσμένον· μεταφορικὴ ἡ λέξις· ση-
μαίνει γὰρ τὸν ἡλαττωμένον, μειωμένον, γίνεται δὲ ἐκ τοῦ θαυῶ,
ᾧ σημαίνει τὸ κλῶ. ibid. Ἐλαττον, οἶον ἐὰν χρωσθῇται τις ἐκα-
τὸν νομίσματα, καὶ λέγῃ διὰ φιλανθρωπίαν, ὅτι δώτω μοι πεντήκον-
τα μόνον. Ἦσπερ ἐνταῦθα· οἶον ἐγκωμιάζειν ἑαυτὸν ἢ ψέγειν
τὸν ἀντίδικον. ib. Ἐπιεικείας ἐστὶ τὸ οἰκίον δίκαιον δοῦναι τῷ

μὲν καὶ κατ' ἔννοιαν ἡθικώτεροι, πολλῶν δὲ πλείον ταῖς μεθόδοις.

έ. Τῷ γάρ ἐκόντα φαινέσθαι τὸ πολὺ τῆς ἀξίας ἔλαττον ἀγαπῶντα, συμφωνός ἐστιν ἢ τε τῶν οἰκείων πλεονεκτημάτων μείωσις καὶ τοῖς κατὰ τῶν ἐχθρῶν λόγοις ὑφειμένη τῶν ἐλαττωμάτων μνήμη, καὶ ἔτι κατὰ παράλειψιν ἐφ' ἑκατέρου μέθοδος.

ς'. Τὸ ψιλὰ τὰ πράγματα φησιν ἀφηγεῖσθαι, μηδὲν αὐτοῖς τῶν ἔξωθεν συνεπιπλέκοντα, καὶ γὰρ ἀνωτέρω
10 τὰς αὐτάς ἐφη μεθόδους ἀφελείας τε καὶ καθαρότητος εἶναι.

C a p. VII.

Περὶ ἀληθινοῦ λόγου.

α. Καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς περὶ ἥθους διδασκαλίας ἡπόρησεν, διὰ τί κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου τὸ πρῶτον

ἐχθροῦ, ἀλλ' οὖν ὀφείλει ὁ ῥήτωρ αὐτὸ ποιεῖν μετὰ δεινότητος. Ἀφοβός· ὄνομα κύριον. Ἄλλο ἐμφαίνειν· δεινότητος. Ἐδίωξεν αὐτός· κατηγορήσιν. Τὰ μὲν ἑαυτοῦ· ὁ Δημοσθένης. Εἰ παρὸν αὐτῷ· δυνάμενος οὕτως εἰπεῖν. Τοὺς ἀποστόλους· τοὺς πρέσβεις, ἐκ τοῦ ἀποστέλλω. *ibid.* ὁ γὰρ Δημοσθένης πέμψας τοὺς ἀποστόλους ἤγονν τὸν στρατὸν καὶ ποιήσας ταῦτα πάντα οὐκ εἶπεν ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ ποιήσας αὐτὰ, ἀλλὰ μετεῖχον τοῦ τοιοῦτου καὶ γὰρ πόνον. — Κατὰ δύο γ. τρόπους· τῶν ὑπαρχόντων καὶ δυναμένων ῥηθῆναι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κατὰ δύο τρόπους ἢ ἐλάττωσις γίνεται. Φλαῦρον· ἐπηρεζόμενον, βαρὺ, σοβαρὸν καταστρέφει εἰς τὸ λυπηρόν. Οὐκ εἰοικέναι· καὶ ταῦτα λέγων οὐκ ἐποίησεν ἐπεικίαν, ἀλλὰ σφοδρότητα. — Σημείωσαι, ὅτι ἡθικός ἐστι καὶ ἐπεικίης ὁ λόγος ὁ πρὸς Ἀσπίτην. Ἐν τοῖς καθ' ἡμῶν· καὶ ἐν κατηγορίαις καὶ ἐν ἀπολογίαις. Τίς ἀμφισβήτησις· τὸ τίς ἀόριστον καὶ τὸ τίς. Ἐκ τῶν πολεμίων· καὶ ὁ θιολόγος, ἐὼν γὰρ λέγειν ἐπαιτῶν καὶ κνωδάλων τιμὰς. Εἰ δὲ τι καὶ ταῦτα· ἐνδοιάζων εἶπε, καὶ γὰρ μετρίως καὶ ποσῶς συλλαμβάνει.

ιδέας ἐπὶ αὐτῶν εἶναι, ὧν τὰς μὲν τρεῖς γενικάς,¹ τὰς δὲ τέσσαρας ἐφ' ἑαυτῶν ἵστασθαι ἀδιαιρέτους εἰδικὰς οὐσας, καὶ συναριθμήσας τὴν ἀλήθειαν ταῖς ἄλλαις ἐξ ιδέαις, ἐνταῦθα φαίνεται τὴν ἀλήθειαν ἀναγαγὼν ὑπὸ τὸ ἥθος, ἀλλ' οὐχ ὥς περὶ τελείας ιδέας αὐτῆς διαλεγό- 5 μενος· ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι εἰκὸς, τὸν Ἑρμογένην ιδέας ἐξ εἶναι δοξάζοντα, ὑπὸ τὸ ἥθος τὴν ἀλήθειαν ἀναγαγεῖν, ὥσπερ καὶ τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν ἀφέλειαν καὶ τὴν βαρύτητα, καὶ οὕτως ἐν ἀρχῇ καταριθμῆσθαι, χωρὶς τῆς ἀληθείας ἐξ, οἷον σαφήνειαν, μέγεθος, κάλλος, γοργό- 10 τητα, ἥθος, δεινότητα, τοὺς δὲ γραφείας προσθεῖναι κατὰ πλάνην τὴν ἀλήθειαν τῷ καταλόγῳ τῶν γενικῶν ιδεῶν, οὐκ οὐσαν εἰδικήν, ἀλλ' οὐδὲ γενικὴν.

β'. Τοῦ λόγου τὸ μὲν ἐνδιάθετον, τὸ δὲ προφορικόν· προφορικός μὲν οὖν ἐστὶν ὁ κατὰ φωνήν, ἐνδιάθε- 15 τος δὲ ὁ ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ ψυχῇ λόγος, ὃν ἀληθινὸν καλεῖ.

γ'. Καὶ πάλιν ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους·² τὸ μισθοφόρον καὶ θεράποντος ἐκείνων ἔργον ἡ πόλις ἡμῶν διεπράττετο· ἐφρουρεῖ Χαρίδημον οἴμοι· τῆς γὰρ ἐννοίας 20 ἐπ' ἀμφοτέρων καθαράς οὐσης ἡ τοῦ σχετλιασμοῦ μέθοδος σὺν ἐπαναλήψει³ προελθοῦσα πεποίηκε τὸ ὅλον δοκεῖν πως φαίνεσθαι σχετλιαστικόν· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, τὸ πολὺ τοῦ πράγματος ἄδοξον τρόπον τινὰ ὁδύρεται, εἶγε τὸν στρατιώτην τὸν πρώην ἄλλως ἀγαπητῶς δορυφο- 25 ροῦντα ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις φρουρεῖν ψηφίζεται. — Εἰδέναι⁴ χρὴ, ὅτι τῇ ἐννοίᾳ μόνῃ ἡ μέθοδος ἀκολουθεῖ.

1 Mon. δεκτικῆς. 2 Respicere videtur ad p. 690. 3

Mon. ἐπαλήψει. Sch. min. ὡς Ζεῦ· πρὸς τὸν Ἀισχίνην ταῦτα λέγει, ἐμπαῖζον αὐτῷ, ὅτι ἄγαν καλὸς εἶ. ib. ἐν τῇ παραφρ- σβείας. Ὡς γῇ καὶ θεοί· διότι κατὰ ἐπαναλήψιν ἐπήγαγε τὴν βαρύτητα τὸ Ἀνδροτίων ὡς γῇ καὶ θεοί, 4 Εἰδέναι χρὴ εἰρη, usque ad litt. δ'. ex Parr. recepti.

τῇ δὲ λέξει τὰ ἕτερα πέντε μέρη, ἐν αὐτῇ γὰρ θεωροῦνται, καὶ περὶ αὐτὴν καταγίνονται. — Ἰστίον, ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν ἰλλογίμων τοῦτο· ὦ Ζεῦ, καὶ τό· Ἀνδροτίων, ὦ γῇ καὶ θεοὶ, ὁξύνουσιν ὡς σχετλιαστικά τῷ τῶν γραμματικῶν ἐπόμενοι κανόνι, ἀλλ' οἱ πλείους καὶ ἀξιολογώτεροι περισπῶσιν ἄμφω ὡς κλητικῶς. ⁵

ε. Ὅταν ὡς ἀληθῶς σχετλιάσῃ τις, ἐννοία γίνεται τοῦ ἐμφύχου λόγου, ὡς τὸ Χαρίδημον οἴμοι, ὅταν δὲ τῷ δοκεῖν, ἀλλὰ μὴ φύσει, μέθοδος σχηματίζεται γὰρ καὶ 10 πλάττεται τὰ μὴ ὄντα, σχήματα δὲ ἐννοίας ἢ μέθοδος αὐτῶν δοκεῖ. ⁶

ς'. Εὐτελες γὰρ καὶ λίαν εὐκαταφρόνητον προᾶγμα κεκίνηκε τὸν ῥήτορα πρὸς σχετλιασμόν.

ζ. Μέθοδος τὸ μὴ προσλέγειν, ὡς ὀυνυσί τις ἢ εὐξε- 15 ται καὶ τὸ θαυμάζειν μὴ προλέγοντα.

η. Ἡ δὲ αἰτία σαφὴς καὶ τῷ μετρίως ἔχοντί πως περὶ τοὺς λόγους αἰσθησίσεως· πῶς γὰρ ἡδύνατο παθαίνεσθαι, ⁷ μηδενὸς ὑπόντος τοῦ κινουίντος αὐτόν; — Τὴν ἐπιμονὴν ⁸ ἐκάλεσε πάνυ πολὺ, οἷον τὸ ἐπιμεῖναι τὸ πά-

5 Litt. δ'. vide Vol. V. p. 538. v. 10 — 15. 6 Parr. addunt: "Ὅταν ὡς ἀληθῶς σχετλιάσῃ, τότε γίνεται ἀληθῶς ἐνδιάθετος λόγος κατ' ἐννοιαν, ὅταν δὲ δοκῇ σχετλιάζειν, τότε γίνεται μέθοδος. Sch. min. Ἐννοιαὶ μὲν αὗται· αἱ σχετλιαστικαί. Ἀφ' ὧν τοι· διὰ τὸ ἡθος. Ἐνταῦθα τῶν φόβων· εἰς τοσοῦτον. Ἐν Σικελικοῖς· τοῦτο λέγει, ὅτι μᾶλλον τοῦ Ἀριστείδου ἐστὶν ἐνδιάθετος λόγος ἐξαίφνης λεχθεὶς καὶ οὐχὶ τοῦ Δημοσθένους. ib. Σημείωσαι, ὅτι μέμνηται Ἀριστείδου ὁ Ἑρμογένης καὶ ἐνταῦθα καὶ ἀνωτέρω ἐν τῷ περὶ συμνότητος. Τούτοι βέλτερον· πολὺ σοὶ τὸ φίλτερον πρὸς Δημοσθέην, Ἐρμόγηντες. 7 Sequitur in Mon. πρὸ τῶν ἀγέλων. 8 Τὴν ἐπιμονὴν — πολὺ Mon. non habet. Sch. min. ἡ ἐπιμονὴ τὸ ἐπεῖν πάνυ πολὺ· ἤρκει γὰρ τὸ ἕτερον εἰ συμνῶς ἔλεγεν. Ἐξώλης· τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνδιάθετον διὰ τὸ ἐξαίφνης ἐπτεῖν αὐτὸ, προηγουμένου τοῦ λόγου αὐτοῦ τοῦ ἑτέρου. Οὐκ ἀνασίστησεσθε πρὸς τοὺς δικαστὰς εἴπιν ἐξαίφνης. Ἀπλῶς τι·

νυ πολὺ ἔστιν, ὅπερ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ρητῷ κεῖται, εἰ προ-
λαβὼν ἀργύριον πάνν πολὺ.

θ'. Καθὰ καὶ ἡ ἀφίλεια καὶ ὁ ἐνδιάθετος ὑπὸ τὸ
ἥθος ἀνάγεται· λέγει οὖν, ὅτι κοινωνεῖ ἀλλήλοις κατὰ
τὸ γένος.

ι. Καταστήσει μὲν γὰρ ⁹ τὸν ἀντιθετικὸν λόγον ὁ
πειρώμενος οὕτως λέγειν, ἀπήγγελτο τοῖνυν ἐμοὶ τις· καὶ
τοιούτων τι παρεσκευάσθαι λέγειν αὐτόν· τόδε ἢ τόδε,
ἢ πάλιν· οἶδα τοῖνυν, ὡς ἐκείνῳ πολλῶ χρησεται τῷ λό-
γῳ· ἄνευ δὲ καταστάσεως ἀντιθῆσει ὁ φιλὸν τὸν ἀντιθε- 10
τικὸν λόγον εἰσάγων, ὡς ἐν οἷς αὐτὸς τίθησι παραδεί-
γμασι· καὶ ὕλως ἰστέον, ὅτι ἡ πρότασις ἔστιν ἡ κατὰ-
στασις· ἡ δὲ ὑποστροφὴ ψιλή ἐστι, τὸ ἄνευ κατὰστά-
σεως λέγειν· φησὶ δὲ, ὅτι καὶ εἰ λύοι ¹⁰ τις τὰς ἀντι-

ἐνταῦθα λέγει, τί μάλιστα ἴδιον τοῦ ἐνδιαθέτου λόγου κατὰ μέθο-
δον. Βουλευέσθε ὡς Ἰθνηαῖοι· θαυμάζει γὰρ τὴν ἀργίαν
αὐτῶν. Κακοδαιμονοῦσι· τὴν αὐτὴν γὰρ ἔνοιαν καὶ συν-
δρομὴν καλοῦσι καὶ συγχώρησιν ὡς προεῖπεν. Ἀσυνδέτως· ὡς
ἔχει τό· κακοδαιμονοῦσι Βυζάντιοι σφόδρα γε. Νῆ Δία· κατὰ
Φιλίππου τρίτῳ. Ἀλλ' ὅμως αὐτοὺς δεῖ· ἢ ἀπάντησις· ταῦτα
εἶπεν ὅτισθιν, ὅτι γοργότης, ὡς δῖον, ἐνδιαθέτου λόγον· καὶ ὅσον
μὲν πρὸς τὴν ταχέαν ἀπάντησιν, εἰσὶ γοργότητος, ὅσον δὲ πρὸς
τὸ ἐξαίφνης, εἰσὶν ἐνδιαθέτου, καὶ γὰρ αἱ ἰδία πρὸς ἀλλήλας μί-
γνυνται. — Ἐκείνης γὰρ ἴδια ταῦτα. Συνυπακουστικόν, ὅτι
κακίων ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ζητὸν τό· κακοδαιμονοῦσι Βυζάντιοι, σφό-
δρα γε, ἀλλ' ὅμως αὐτοὺς δεῖ σῶς εἶναι· τοῦτο γὰρ γοργότητος
μόνον, οὐδὲ μόνον ἐνδιαθέτου λόγου, ἀλλ' ἤδη καὶ συγχώρησις ἐστὶ
καὶ συνδρομή. Χωρὶς τε καταστάσεως· ἵνα προεῖπες, ὅτι
τόδε καὶ τόδε βούλομαι εἰπεῖν. Οὐδαμοῦ γὰρ ἀποδέδοται·
τὸ ἐπειδὴ ἡ δικαία ψῆφος καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκρόχολον. ἄκρως ὠρ-
γισμένον. Ἄνευ τοῦ ἐπισημῶναι εἶναι· προλέγειν, ὅτι βού-
λομαι σοι λοιδορήσασθαι. 9 Mon. γὰρ et paullo post· ἀπήγ-
γελτο τοῖνυν εἰ. τ. κ. τ. τι παρεσκευάσθαι λέγειν om. 10 Mon.
λίως. Par. λύοι.

θίσις ἐξ ἐπεμβολῆς ἄνευ καταστάσεως, πεποιθότως λέγει.

ια'. Ἰστίον, ¹¹ ὅτι περὶ πολλῶν καλῶν ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος διαλαμβάνων ὁ τεχνογράφος οὐδὲν
5 τι περὶ συνδρομῆς ἤτοι περὶ συγχωρήσεως, ἐπιλαθόμε-
νος ὡς ἔοικεν, ἔφη· χρησόμεθα δὲ τῇ συνδρομῇ, ἣ ὅταν
κ. τ. λ. Vol. V. p. 539. v. 8—p. 540. v. 3.

ιδ'. Ἦττον λυπεῖ, φησὶν, ὁ τῇ λαιδορίᾳ χρώμενος,
ὅταν ἐξαίρνης λαιδορησέται, ἐμφαίνει γὰρ ὅτι ἐξ ὀργῆς
10 ἡ λαιδορία οὐ προαιρέσεως, ἐνδιακειμένως δὲ κατὰ διάθε-
σιν καὶ πάθος ψυχῆς. ¹²

ιη'. Ὁ Ἀβραδάτης εἰς πόλεμον τέθνηκε, καὶ ἐκοψαν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ ἐκράτει τῆς χειρὸς αὐτοῦ
καταφιλοῦσα, καὶ ἠκολούθει ἡ χεὶρ αὐτοῦ.

15 ιθ'. Ἐπιφορὰν ¹³ φησὶν τὴν καταφορὰν, οἱ δὲ κα-
ταφορικοὶ τῶν λόγων σφοδρότητος οἰκεῖοι.

κ'. Ἡ μετὰ ἐρωτήσεως ¹⁴ ἀποστροφὴ διαφέρει τῆς
ἀποστροφῆς, ὅτι ἡ μὲν ὡς ἐξ ἀποφάσεως κ. τ. λ. Vol.
V. p. 540. v. 19—22. — Τί γὰρ δὴ ποτ' Εὐβουλε. ¹⁵
20 ἐν τῷ παραπρεσβείας· „νῦν ¹⁶ ὃ' ἤδη περιερχόμεθα ἡμεῖς,

11 Ven. Περὶ δὲ συνδρομῆς εἴτε συγχωρήσεως δεῖ λέγειν ἀκρι-
βέστερον — ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος λέξομεν. 12 Ven.
litt. ιγ'. ιδ'. om. — Litt. ιε'—ιζ'. vide Vol. V. p. 540. v. 5—
18. Sch. min. πιθανώτερος γὰρ ὁ διὰ τὸ πεπονηθῆναι δοκῆν αὐ-
τίκα λαιδοροῦμενος. Ἰσχει· ἔχει. Ἐν ταῖς ἐπιφοραῖς· ἐν
μὲν γὰρ ταῖς κατηγορίαις ὀφείλεις λέξεις θηρεύειν σφοδρὰς καὶ
ὀνοματοποιημένας, ἐν δὲ ταῖς ἐλεηνολογίαις οὐδαμῶς. Ἡκι-
στα ἐπιτήδειον· οὐδαμῶς. Χεὶρ ἐπηκολούθησεν· ἀπρο-
αίρετον ὅσον ἐπ' αὐτῇ. Προαιρετικὸν περιθείς· τὸ ἐπη-
κολούθησε. 13 Ven. Σχήματα δὲ τοῦ ἐνδιαθέτου καὶ κατ' ἐπι-
φορὰν λόγον. Sch. min. Πλείον τὸ ἐνδιάθετον· διὰ τε τὰς
ἄλλας αἰτίας, καὶ διὰ τὸ ἔχειν τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ ἐνδιάθετον πλείον.
14 Ven. Τί γὰρ δὴ ποτε Εὐβουλε. 15 Haec et sqq. usque ad
litt. κα. ex Parr. recepi. 16 p. 434.

τί δίδονται τοῖς ἄλλοις σκοποῦντες καὶ ὠτακουστοῦντες, τί τὰ τῶν Ἀρχαίων, τί τὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ποιεῖ, πάρεισι Φίλιππος, ζῇ ἢ τέθνηκεν, οὐ τοιαῦτα ζητοῦμεν; ἐγὼ δὲ οὐ δίδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε τὸ τοὺς ἀδικοῦντας μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι," καὶ τὰ ἐξῆς. 5
— Κατὰ τὴν μέθοδον· ἐκ τούτου γνωστόν, ὡς οὐκ ἔστι διαφορὰ παρὰ τῷ τεχνικῷ σχήματος καὶ μεθόδου, ἀλλ' ἢ μόνον, ὅτι τὴν μέθοδον ἐπὶ τῆς ἐννοίας τάττει, τὸ δὲ σχῆμα ἐπὶ τοῦ λόγου· ὅπερ οὖν σχῆμα ἐν λόγῳ, τοῦτο μέθοδος ἐπ' ἐννοίας· εἰσι δὲ ἄμφω ὑπαλ- 10
λαγαὶ καὶ μεθαρμόσεις καὶ οἷον κινήσεις καὶ ἐργασίαι πρὸς τὸ δέον.

κᾰ. Κάντεῦθεν δῆλον, ὅτι ἡ περὶ σχημάτων διδασκαλία συγκέχυται παρ' αὐτῷ· ἡ γὰρ διαπόρησις σχημάτων ἐστὶ διανοίας οὐ λέξεως, ὡς αὐτὸς οἶεται. 15

κβ'. Περὶ τοῦ „μὲν“ συνδέσμου τοῦ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους προοιμίῳ, ὅτι κατὰ τὸ ἀπόλυτον εἰργασται 17 καὶ οὐ δεῖται τοῦ ἀνταποδοτικοῦ „δὲ“, διὰ τούτων τῶν Ἑρμογένους λόγων μανθάνομεν.

κγ'. Πολλαχοῦ 18 τῶν λόγων ὁ Δημοσθένης τὰ τε 20 ζητούμενα ὡς ὁμολογούμενα λαμβάνει· δεινότητι 19 πρὸς τὸ δοκοῦν ἐκάστοτε τὸν ἀκροατὴν μετὰ γων καὶ τῷ ἀπολύτῳ μερισμῷ χρώμενος οὐκ ἀξιοῖ ἀνταποδιδόναι 20 τὸν δέ. Τοῦ Τιμοκράτους τοίνυν θρυλοῦντος, 21 ὡς δὲ

17 Mon. ἐργάσασθαι. 18 Ven. post litt. κ'. Ποῦ γὰρ αὐτοῖς ἰδεῖν τι τοιοῦτον, ὅτι ἔλαβεν ὡς ὁμολογούμενον τὸ ζητούμενον ὁ ῥήτωρ. 19 Parr. δεινότητι. Mon. δηλοσότη. 20 Mon. ἀποδιδόναι. Parr. ἀνταποδιδόναι. 21 Mon. θρυλλοῦντος. Parr. θρυλοῦντος. Sch. min. Ἰδίου βίου· ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ σιφάνου. Πέφυκε ποιεῖν· ὅτι αὖτις τὸ ἐνδιάθετον. Μὴ λύσας· διὰ τοῦτο ἀπόλυτος μερισμὸς ἐκλήθη· ὅτι προηγησαμένου τοῦ „μὲν“ οὐκ ἐπηκολούθησεν ὁ „δὲ“, τὸ δὲ πολλῶ ἀπόδοσις ἐστὶ τῷ πόσῳ. Λαμβάνεται μέντοι· ἦτοι ὁ ἀπόλυτος μερισμὸς. Τοῦ μὲν

ἐχθραν ὁ Διόδωρος τῶν παρανόμων ἀπενήνοχεν κατ' αὐτοῦ
τὴν γραφὴν, εὐθύς ὁ ῥήτωρ τὴν πρώτην τοῦ προοιμίου
πρότασιν κατὰ ἀπόλυτον εἰσήνεγκε μερικόν, ἀξιολύτως
τὴν αἰτίαν ἐχθρας ἀπολνόμενος, καὶ Τιμοκράτην παραι-
5 τιον ἑαυτῷ τῆς κατηγορίας ἀποφαίνων· καὶ διὰ τοῦτο τῷ
„μὲν“ οὐκ ἀποδίδωκε τὸν „δέ“, ὥσπερ καὶ τὸ ἐγὼ μὲν
ἡγοῦμαι. — Σχήματα ²² ἐν ταῖς ἐπιφοραῖς τὰ σφοδρὰ
καὶ αἱ ἀποστροφαὶ καὶ τὸ δεικτικόν, καὶ ἡ διαπόρησις
καὶ αἱ ἐπικρίσεις ἄνευ ἐνδοιασμοῦ, καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις,
10 καὶ ὁ ἀπόλυτος μερισμός.

C a p. VIII.

Περὶ βαρύτητος.

α. Εἰπὼν, ὅτι τὸ ἥθος διαιρεῖται εἰς ἐπιείκειαν καὶ
ἀφέλειαν, καὶ εἰς τὸ ἀληθές καὶ ἐνδιάθετον καὶ εἰς βα-
ρύτητα, διδάξας περὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ ¹ τὴν λειπομένην
15 τῶν ἡθικῶν ἐννοιῶν ἔρχεται, τὴν βαρύτητα.

β. Ὅτι ἡ μὲν βαρύτης ὑπόκειται τῷ ἡθικῷ λόγῳ,
καὶ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὐ συνέστηκεν, οὐδὲ συμπληροῦ γε
αὐ-

ἀγῶνος· τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ ἀπόλυτος σύγδικμος τότε γίνεται,
ὅταν ὁμολογῇται τὸ πρᾶγμα. Οὐδ' ἂν οἶμαι· τοῦτο ἡ ἔμφασις
ἐστίν. Ἰαλίμοις· οἱ ἄξιοι θρήνων. Φασὶν μὲν, οὐ μὴν ὡς
ἀληθῶς ἐξηγοῦνται. Ἐξελίττοντες· μετιόντες. Τινὲς εἶναι·
σοφοί. Ὁ ῥήτωρ βουλόμενος· περὶ τούτου ὁ ῥήτωρ Μέναν-
δρος ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ κατὰ Τιμοκράτους ἀκριβέστερον ἐτεχνολό-
γησεν. ²² recepi haec ex Parr. In iisdem leguntur, quae
aunt Vol. V. p. 540. v. 25—p. 541. v. 10.

¹ Mon. περὶ. Par. 1. παρὰ. Par. 2. ἐπὶ. Sch. min. Εἰ
παραιθεῖη· ἐκ παραδειγμάτων ἐξετάζει. Ὡς ἐξέφως· ἐνδοιά-
ζων ἴφη ὡς ἐξέφως ὁ τεχνικός.

αὐτὸν, ὥσπερ ἡ ἀφέλεια καὶ ἡ ἐπιείκεια καὶ τὸ ἐνδιάθετον καὶ ἀληθές, ἱκανῶς ἐν τοῖς φθάσαι μεμαθήκαμεν, διὰ δὴ καὶ τελευταίαν αὐτὴν τέταχεν· εἰ γὰρ ἐξ ἄλλων γίνεσθαι πέφυκε, πῶς οἷόν τε πρὸ ἐκείνων τάττειν αὐτὴν, ἥτις καθ' ἑαυτὴν οὐδὲ συνέστηκε τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' 5 ἤδη περὶ αὐτῆς λεκτέον. Ὑπερωρίσθη ² γὰρ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ὁ ῥήτωρ καὶ ἡξίου ἐπανελθεῖν.

Πλεονεκτεῖν τῷ ἐχθρῷ ³ οἷον ἵνα εἴπῃς οὕτω κατ' εἰρωνείαν· μείζων γὰρ ἐστὶν οὗτος εὐεργεσίαις, ἥπερ ἐγὼ καὶ ὁ θεολόγος· καὶ Παῦλος τοῦτο ἐτόλμησεν, οὗ σὺ 10 δηλαδὴ διδάσκαλος· τοῦτο εἰρωνείας ἐστὶ μετὰ βαρύτητος.

Εἰ γὰρ μὴ εἰρων. κ. τ. λ. Vol. V. p. 541. v. 20—23.

Κοθωκίδης ἐστὶν ὁ δῆμος, ἐν ᾧ κατέμεινεν Αἰσχίνης, Οἰνόμαος δὲ λέγεται ὁ Αἰσχίνης κ. τ. λ. Vol. V. p. 542. v. 1. 2.

Ποῦά εἰσι τὰ ἐσχηματισμένα προβλήματα, ἑμαθες 15 ἐν τῷ τρισκαδεκάτῳ κεφαλαίῳ τοῦ τετάρτου τόμου τῶν εὐρέσεων, ἐκίσε γὰρ περὶ τούτων διδάσκει δι' ἄλλων τε οὐκ ὀλίγων παραδειγμάτων καὶ διὰ τοῦ κατὰ τὸν Περικλέα. ⁴

δ'. Ἀπέδειξεν, ὥς ἡ εἰρωνεία μέθοδος ἐστὶ τις ποιού- 20

2 Pertinet ad ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου. in Par. est inter sch. min. Αἱ εἰρωνεῖαι· τὸ φητὸν εἰρωνεία καὶ ἀληθές καὶ ἐνδιάθετον. Ἐγὼ Βάταλος· ὁ μυζώδης. ib. κατὰ τὸν σὸν λόγον, Αἰσχίνη. Ἡ λέγει· παρὸ — litt. γ'. vide Vol. V. p. 541. v. 15—20. 3 Πλεονεκτεῖν sqq. usque ad litt. δ', ex Par. recepi. 4 Sch. min. Ἐναντιώτατον· σιγῆς τυχὸν ἢ ἀνδρείος ἢ γενναῖος. Ἐναντίων ὁ ὀνομάτων· δειλὸν, ἄτολμον, ἄσθην, ἄναλκιν. Ἐκπριπής· δήλη. Τὸ ἀμαυρόν ἀλαμπές σημαίνει, ὁρᾷ δὲ πρὸς τὸ ἰκτριπές. Ἐπ' ἀμφοῖν· καὶ ἐπὶ τοὺς δικαστὰς καὶ ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν ἀναφερομένη. Δόξαν τοῖς Ἀθηναίοις· τὸ δόξαν μετοχὴ ἐστίν, κῆται δὲ Ἀττικῶς. Τὸ χρησθῆν· τὸ τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι τὰς ναῦς. Ἀντιλέγοντος· Κυροῖλον καὶ τοὺς λοιποὺς, οἱ ἀντίπιπτον φάσποντες, μὴ δεῖν ἐπεξίναί βασιλεῖ, μηδὲ λιπεῖν τὴν πόλιν κινήν (Cod. κινήν superscripto ε.)

σα τὴν βαρύτητα, τοῦτο δὲ σαφῶς κὰν τοῖς γράσασι μεμαθήκαμεν.

ε. Τοσαῦτα τοίνυν ὁ Θεμιστοκλῆς λέξει ἐν τῇ προσ-
αγγελίᾳ, ἃ τῷ θέλοντι προσέχειν ἀκριβῶς ἀρκεῖ πρὸς
8 ὅλην τοῦ λόγου τὴν κατασκευὴν· σφόδρα γὰρ δαιμονίως
ἡμῖν ὁ τεχνικὸς τὰ σπέρματα σχεδὸν ὑπέδειξε τῆς ὑπο-
θέσεως.

ς. Ταῦτα μετὰ τὴν μέθοδον, τὴν λέξιν λέγω καὶ τὰ
ἐπόμενα τῇ λέξει, ληπτέον, ὅσα ταῖς ἡθικαῖς ιδέαις ἤρ-
10 μοσεν. οὐ γὰρ ἂν εὖροις ἰδιὸν τι τούτων τῆς βαρύτητος·
ἐδίδαξε γὰρ κ. τ. λ. T. V. p. 542. v. 10—12.

C a p. IX.

Περὶ δεινότητος.¹

β. Τῆς δεινότητος καὶ τὸ ὄνομα πολλὴν παρέσχετο
ζητησιν, ἐπὶ γὰρ τῶν ἄλλων οὐκ ἐδεήθη τῆς τοιαύτης
15 ἀπορίας, διὰ τὸ εἶναι σαφῇ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν· ἐν-
ταῦθα δὲ πολλὴ τὴν ἀρχὴν ἢ ἀμφισβήτησις γέγονεν,
ἐπὶ ποίου σημαينوμένου δεῖ λαμβάνειν τὴν δεινότητα, καὶ
τοῦτο σαφῶς ἐξ αὐτῆς εἰσόμεθα τῆς λέξεως· οἷδε γὰρ
σαφέστερον ἐνεστὶν διεξιελθεῖν τὰ τοῦ τεχνικοῦ, καὶ τὰ
20 πολλάκις διεμαρτυράμεν, ἀλλ' ἐκεῖνοι διαφερόντως εὐδο-
κιμήκασιν, ὅσοι γε τὴν ἀρχὴν εἶποντο τῷ τεχνικῷ, μηδὲν
τῶν αὐτοῦ παραλλάξαντες· ἀλλ' ἐπανιτέον, ὅθεν ἐξεβη-
μεν, καὶ ² σκοπήσωμεν, ὅπως λέγει. — Τοῦτο λέγει, ³
τὸ εἰδέναι χρῆσθαι κατὰ τὸ προσῆκον τοῖς προσώποις καὶ
25 τοῖς πράγμασιν, ἐννοίας, λέξεις, σχήματα, κῶλα, κεφά-

¹ Litt. α. vide Vol. V. p. 542. v. 16—p. 543. v. 7. ²
καὶ Mon. om. ³ Τοῦτο λέγει τὸ εἰδέναι sqq. usque ad litt.
γ'. ex Parr. recepi.

λαια, ἐπιχειρήματα, ἐργασίας, ἐνθυμήματα καὶ πάντα, ἐξ ὧν συνέστηκε λόγος, καὶ ὅτι ἄλλως ἅπαντ' αἱ τῷ ῥήτορι εἰς τὰς ἀντιθέσεις αὐτοῦ καὶ ἄλλως τῷ ἰδιώτῃ καὶ ἄλλως τῷ βασιλεῖ, καὶ τοῖς ἐξῆς ὁμοίως. — Προκαταρκτικῶς κ. τ. λ. Vol. V. p. 543. v. 7—10. — Τὰ εἶδη ⁵ τοῦ λόγου καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ. εἶδη μὲν τὰς ιδέας, μέρη δὲ τὰ ὁκτώ, οἷον τὰ σχήματα, ἡ μέθοδος, ἡ λέξις καὶ τὰ λοιπά.

γ'. Εἰδῶν ⁴ μὲν πάλιν καταχρηστικῶς τῶν ιδεῶν λέγει, ἐναντίων δὲ τῶν ἀντικειμένων ἐκάστη ιδέα, ὡς τῇ σαφηνείᾳ ἢ ἀσάφειᾳ, τῷ μεγέθει ἢ ταπεινότητι, τῇ γοργότητι τὸ μῆκος τῶν λόγων, τὰ δὲ ἕτερα, δι' ὧν σῶμα λόγου γίνεται· ἔτι τὰ τρία ⁵ τῆς ῥητορικῆς εἶδη· αἱ στάσεις, τὰ πέντε μέρη τοῦ πολιτικοῦ λόγου· ταῦτα γὰρ εἰς ταῦτόν ἅπαντα συνελθόντα σῶμά τε κάλλιστον δημιουργοῦσι τῷ λόγῳ, καὶ κατὰ Πλάτωνα ⁶ ζῶν τέλειφ παραπλήσιον αὐτόν ἀπεργάζονται.

δ'. Τὸ μὲν πότε ἐν ποίῳ καιρῷ· οὐ γὰρ κ. τ. λ. Vol. V. p. 543. v. 11—15. τὸ δὲ ποῦ ἐν ποίῳ μέρει τοῦ λόγου, πότερον ἐν ἀρχαῖς ἢ μέσοις, ἢ τελευταίοις· πολ- ²⁰ λὰ γὰρ καὶ καλῶς νοηθέντα καὶ μετρίως τυχόντα φράσεως διὰ τὴν ἀπειρίαν τῆς τάξεως ἐβλάψε ⁷ μᾶλλον, ἢ περ ὠφέλησε τοὺς ῥητορεύοντας· τὸ δὲ μέχρι πόσου, πό- ²⁵ τερον ἐπὶ πολὺ ἢ πρὸς ὀλίγον· τὸ δὲ πρὸς ὅντινα, ὅπως ἂν καὶ τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος ἐστοχασμένως ποι- ²³ ῶμεθα τοὺς λόγους· τὸ δὲ πῶς, διὰ ποίων ἐπιχειρημά-

⁴ Ven. Σφοδρότητος γὰρ οἰκτον ἢ κατὰ τῶν ἑλαττόνων προσώπων καταφορὰ πάντων τῶν προειρημένων ιδεῶν τοῦ λόγου καὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἔτι δι' ὧν ἑτέρων σῶμα λόγου γίνισθαι πέφικεν. ⁵ τὰ τρία Mon: om. Sch. min. Προτειρημένων εἰδῶν· τῶν ιδεῶν λέγει. Σῶμα λόγου· λόγος ὁλόκληρος. ⁶ Phaedro p. 264. c. 1 Mon. ἔβλαψε μ. ἢ περ ἐφίλησε.

των· τὸ δὲ διότι, τίνες αἱ αἰτίαι τῆς τοιαύτης τοῦ λόγου μεταχειρίσεως.⁸

ε. Ἰστέον, ὅτι ἐν τοῖς νῦν φαινομένοις Θεοκριτείοις,⁹ εἰ μὴ θεῖος ἀοιδὸς¹⁰ γέγραπται, πολὺ δὲ καὶ τὸ δεινὸς οἰκειότατον· πάσης γάρ ἐπιστήμων ὁ ἀνὴρ ποιητικῆς τε καὶ μουσικῆς ὑπῆρχεν κ. τ. λ. Vol. V. p. 543. v. 16—p. 544. v. 2.

ς. Ἀλλ' ὥσπερ¹¹ ἐγὼ εἶπον, ὅτι δεινὸς ὁ ῥήτωρ ὁ εὐδὼς καὶ δυνάμενος πᾶσι λόγων εἴδεισι χρῆσθαι δεόντως καὶ κατὰ καιρὸν· ὁ γὰρ βαθείαις κ. τ. λ. Vol. V. p. 544. v. 4. 5.

ζ. Τοῦ ἐν τῇ πρεσβείᾳ ῥηθέντος αὐτῷ, ἥνικα σὺν Μενελάῳ πρὸς τοὺς Τρῶας ἐπρέσβευεν Ἑλένην ἀπαιτῶν.¹²

θ. Δημοσίους ἐκάλεσε τοὺς Φιλιππικούς, ἐπιυδὴ συμβουλευτικοὶ εἰσι πρὸς τὴν πόλιν· πλὴν ἔπεται ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν λόγων, καὶ τοὺς μὲν συμβουλευτικούς, τοὺς δὲ Φιλιππικούς ἐκάλεσε τοῦ αὐτοῦ εἶδους ὄντας.¹³

ις. Τὸ μὲν¹⁴ πότε δηλοῖ πανηγυρίζοντα, βουλευό-

8 Mon. μεταχειρήσεως. 9 Id. XVI. 44. 10 Mon. ἀπδός. Par. ἐπεγέγραπται. Sch. min. Χάρισιν· οὕτω λέγουσι τὸ ποίημα αὐτοῦ Χάριτας καὶ Ἰέρωνα, ὡσπερ ὁ Εὐρυπιδῆς τυχὸν Φοινίσσας, Ὀρέστην, καὶ Σοφοκλῆς Αἴαντα, καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτον. Ὁ Κήϊος· ὁ Σιμωνίδης ἐστίν. — Τοῦτο λέγει ὁ Ἐρμογένης, ὅτι δεινὸς ἐστὶν ὁ εἰς διόν χρόμενος τοῖς λόγοις. 11 Ven. litt. ς. θ'. et ιά. om. 12 Litt. ή. vide Vol. V. p. 544. v. 6—8. 13 Litt. ι.—ε. vide Vol. V. p. 544. v. 12—p. 551. v. 5. 14 Ven. Πότε διὲ καὶ ποῦ καὶ πρὸς ὅτινα καὶ πῶς καὶ ἐφ' οἷς διὲ χρῆσθαι. — Sch. min. Κἀνταῦθα λέγω· οἷον ταῖς ἐννοαῖς, ταῖς λέξεσι, τοῖς σχήμασιν, ἀλλὰ περὶ μόνην τὴν μέθοδον καταγίνεται. ibid. ταῖς δημοσίοις πᾶσιν, ὡς αὐτὸς οὗτος ὁ τεχνικός πρὸ βραχίους ἔφη. Ὁ μὲν ῥήτωρ· ὁ Δημοσθένης. Χρησάμενοι φαίνονται· τῇ πρώτῃ δεινότητι, τῇ κατὰ πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου γινομένῃ. Ψυχρολογία· λέγουσιν λόγον τὸν μὴ συνέσι καὶ ἀγγινοῖα κασμούμενον· ἐλέγχεται δὲ ἡ λίστις ἀπὸ τῶν

μενον, δικαζόμενον, τὸ δὲ ποῦ ἐν ἀρχαῖς ἢ μέσοις ἢ πρὸς τῷ τέλει τοῦ λόγου, τὸ δὲ πρὸς ὄντινα, πρὸς ἔνδοξον ἢ ἄδοξον, πρὸς ἄρχοντα ἢ ἰδιώτην, τὸ δὲ πῶς, διὰ ποίων ἐπιχειρημάτων· τὸ δὲ ἐφ' οἷς ἐπὶ ποίοις πράγμασι, δημοσίοις, ἰδιωτικοῖς, λαμπροῖς, εὐτελέσιν. 5

ιζ'. Τὴν ¹⁵ περὶ μεθόδου δεινότητος διδασκαλίαν ἐπισθαι φησι τῷ περὶ ἰδιῶν λόγῳ, τὸν δὲ περὶ τῶν ἰδιῶν λόγον ¹⁶ τῷ περὶ εὐρέσεως· καὶ ¹⁷ τῇ ἀρχῇ δὲ τῆς περὶ τῶν στάσεων τέχνης ὁ Ἑρμογένης τὸν περὶ τῶν πολιτικῶν ζητημάτων διαιρέσεως λόγον εἰς τὰ κεφάλαια τὸν ¹⁰ αὐτὸν ἔφη σχεδὸν εἶναι τῷ περὶ εὐρέσεως, πλὴν ὅσον οὐ πάντα ἔχει τὸν ¹³ περὶ εὐρέσεως· ἐροῦμεν οὖν κἀνταῦθα, ὅπερ καὶ τὴν τέχνην ἔρημεν ἐξηγούμενοι, ὅτι ἡ εὐρεσις ἐπὶ πλεον ἐστὶ τῆς διαιρέσεως· ὁ μὲν γὰρ τὰ προσήκοντα πάντα περὶ τὸ προκείμενον εὐρίσκων καὶ διέλοι ἂν ἀκρι- ¹⁵ βῶς καὶ τοὺς οἰκίους ἐκάστῳ τόπους ἀπονεῖμαι δύναίτο· ὁ δὲ τὴν εἰς τὰ κεφάλαια τῶν ζητημάτων διαιρέσιν εἰδὼς οὐ πάντως καὶ τοὺς ἀρμοδίους ἐκάστῳ τόπους καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, δι' ὧν ἕκαστος κατασκευάζεται εὐρεῖν ¹⁹

μιλαγχολούντων, οἵτιρ ἀσύνετοί εἰσι καὶ τὸ ἀπλῶς ἐπιελθὼν φθίγγονται· γίνεται δὲ τὸ τοιοῦτον νόσημα, ὡς φασὶ παῖδες ἰατρῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ θαυμάσιος Γαληνὸς, μέλανος χυμοῦ καὶ ψυχροῦ ἐνσπῆψαντος τῷ διαφράγματι καὶ διαζώματι, ἐν ᾧ ἡ καρδία ἦ καὶ αἱ φρένες εἰσι καθ' Ὁμηρον φάσκοντα, ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων. [Il. A. 579.] Ἐπὶ οὗτον ἀνούστατον, μωρὸν ἀπὸ τοῦ κενοῦ. — Σημείωσαι, ὅτι ὁ Συριακὸς καὶ τὰς στάσεις ἐξηγήσατο, τοῦτο γὰρ ἡ τέχνη. Εἰδέναι πότε δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰ αὐτὰ λέγει καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος, ἐν οἷς φησι τό· καιροῦ τε ἰδίου τυχόν καὶ τὰ ἑξῆς. 15 Ven. Τοῦτο δὲ ἰδιῶν ἐστὶ πραγματείας ἱερομένης τῷ περὶ ἰδιῶν λόγῳ, καθάπερ ὁ περὶ τῶν ἰδιῶν τῷ περὶ εὐρέσεως. 16 λόγον Mon. Par. 2. om. est in Ven. 17 Mon. Par. 2. καὶ. Par. 1. καὶ. 18 Ven. ἔχειν τὰ. 19 Mon. Par. 2. ἱερῶν. Ven. εὐρεῖν.

ἰκανός· ἡ μὲν γὰρ εἰς τὰ κεφάλαια διαίρεσις ἔστιν ὠρι-
 σμένη, ἡ δὲ τῶν ἀρμοδίων νοημάτων εὔρεσις ἀόριστος
 καὶ τῆς φύσεως ἐκάστου τῶν ῥητορευόντων ἰδία· τῆς γὰρ
 αὐτῆς προκειμένης ²⁰ ὑποθέσεως, ἄλλως μὲν ὁ ὀξύς τε ²¹
 5 καὶ ἀγχίνους εὐπορήσει τῶν νοημάτων, ἄλλως δὲ ὁ βρα-
 δὺς τε καὶ ἀπλούστερος· εἰκότως οὖν καὶ τὸν περὶ τῶν
 ἰδεῶν λόγον ὑπὸ τὸν περὶ τῆς εὐρέσεως ἀνάγει· εἰ γὰρ
 καὶ ὠρισμένοι εἰσιν ἐκάστης τῶν ἰδεῶν οἱ τόποι, ἀλλ' ἡ
 πολυπλήθεια τῶν εἰς αὐτὰ συντελούντων ἐπιχειρημάτων
 10 ἀόριστος, καὶ κατ' ἄνδρα ἰδία· τὰς γοῦν αὐτὰς σχεδὸν
 ἰδέας τοῦ λόγου μεταδιώξαντες οἱ ῥήτορες καινοτέραν
 ἴσχουσιν πρὸς ἀλλήλους τὴν διαφορὰν, ὅθεν καὶ ὁ φι-
 λόσοφος Πορφύριος ²² πρὸς τὰ τοιαῦτα καλῶς ἀποβλέ-
 ψας ἔφη λίαν νυνεχόντως, ὅτι δὴ τοῦ λόγου ψυχὴν δο-
 15 καῦντος καὶ σῶμα ἔχειν, ἡ μὲν τῶν νοημάτων εὔρεσις δι-
 καίως ἂν ψυχὴ τοῦ λόγου νομιζοίτο, ἡ δὲ ἐρμηνεία σῶ-
 μα· ²³ Πορφύριος οὖν φησι ψυχὴν καὶ σῶμα ἔχειν τὸν
 λόγον, καὶ καλῶς ἀποφαίνεται,

20 Mon. Par. 2, ἱποκειμένης. Ven. προκειμένης. 21 ὀξύς
 τε καὶ ἀγχίνους — — ὁ βραδὺς Mon. om., recepi ex Parr. et
 Ven. Sch. min. Τῶ περὶ εὐρέσεως· τῇ περὶ τῶν σιάσεων
 λέγει τέχνη. ἐν ᾧ τὰ κεφάλαια μανθάνοντες καὶ τὴν εὔρεσιν διδα-
 σκόμεθα. — "Ὅρα πῶς ἐκνεῖ τὰ σύνταγμα, 'Ὁ ποῖόν γε τοῦ-
 τα' εἴτε ἡθικόν, εἴτε ἀξιωματικόν, εἴτε μικτὸν, εἴτε τοιοῦτον, Τοῦ-
 ταν α. α, ἐπηγγελάμεθα· τὸν λόγον δηλονότι, πολλαχὸν τοῦ
 περὶ ἰδεῶν συντάγματος ἐρῶν τι δέον, ὃ δὲ ὑπερέθετο τοῦτο, ἐπ-
 αγγελιάμενος ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος τὸ τοιοῦτον τεχνολο-
 γῆσαι. ibid. Καὶ γὰρ ἐγὼ κεφάλαιον τοῦτο τὰ περὶ δεινότητος ἐν
 προσθήκῃς μέρει οὐ συνῆψα, ἰδίαν δὲ πραγματεῖαν ἀποδώσω τῇ
 τρίτῃ βιβλίῳ φησί, 22 Πορφύριος Ven. om., 23 Ven.
 pergit; καὶ διέξει περὶ πάντων μὲν προβλημάτων, πάντων δὲ αἰ-
 τῶν ἐν ταύταις εἰδῶν καὶ τρόπων ἕως τοῦ κατὰ πάνδε τὸν καιρὸν,
 Προβλημάτων μὲν φησι κ. τ. λ. Litt. εἴ — κ' vide Vol. V. p.
 551, v. v. 5 — p. 552, v. 13. Sch. min. Τὸ ἐτίρωθαι πρὸς

κα. Πολλαχού ²⁴ πάνυ τῆς πραγματείας ταύτης τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος ἀνυμνεῖ ²⁵ καὶ περὶ πολλῶν ἐν ταύτῃ ἐρεῖν ἐπαγγέλλεται, διότι καὶ μετὰ τοῦτο γεγραφεὶν εὐθέως ἔκεινο, τὰ δὲ λοιπὰ περὶ τῶν καθόλου πολιτικῶν λόγων, δικανικοῦ τε καὶ συμβουλευτικοῦ καὶ ⁵ πανηγυρικοῦ τοῦ ²⁶ ἀρίστου λεχθέντα, ἔτι περὶ τῶν καθ' ἕκαστον εὐδοκμησάντων ῥητόρων, λογογράφων, ιστορικῶν, πρόδηλα τοῖς ἀκριβῶς τὰ πρὸ τούτων ἐπισκεμμένοις.

τὸ ἐπ' αὐτῷ· ὃ γὰρ φησιν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ δεῖν εἶναι παραλειφθῆναι ἐν ἐτέρῳ καὶ ἀναγκαῖον εὐρίσκεται εἰς τὸ φηθῆναι. Τοῖς κριθεῖσι· νομισθεῖσι, λογισθεῖσιν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος. — Μανάριος ὁ ταῦτα πάντα καταρωκώς. — Ἐφ' ἐτέρῳ· παρὰ τὸ ἐπὶ τῷδε τὸ ἐφ' ἐτέρῳ ὅρῳ, πρὸς δὲ τὸ ἐπὶ τῷ τὸ κατ' ἄλλον καιρόν. 24 Ven. Ταῦτα γὰρ δὴ πάντα καὶ τὰ τοιαῦτα τέχνη διαλαβεῖν, ἕως τοῦ· θεῖον οἶμαι πρᾶγμα ἐστὶ. 25 ἀνυμνεῖ καὶ περὶ πολλῶν — — λοιπὰ περὶ Mon. om. 26 Mon. ὡς τοῦ ἀρίστου, Ven. ὡς om. idem habet ἔτι τε περὶ τῶν κ. ε. ε. ῥητόρων διὰ λογογραφικῶν ιστορικῶν πρόδηλα, Mon. λογογράφων ιστορίας. Parr. ιστορικῶν. Terminatur in hoc capite Cod. Ven. In Mon. et Parr. sequitur commentarius brevis περὶ λόγου πολιτικοῦ, quem fere integrum recepit Jo. Siceliota, ubi vide, si placet.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΞΗΓΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΣΧΟΛΙΑ,

Edidit epitomen hujus commentarii Reiskius in oratorum Graecorum volumine octavo, descriptam ex codice Monacensi CL. fol. 288—330. Codex est seculi XVI., leviter et ita festinate scriptus, ut Reiskio ipso fatente „haud parum negotii creet legenti, omnium paene vocabulorum caudis amputatis,“ id quod inspecto codice satis mihi persuasi: eaque ipsa de causa quaedam a Reiskio minus recte lecta emendavi. Eadem epitome cum scholiis quibusdam marginalibus continetur in codice Mediceo Plut. XVI. 1. bombycino, seculi XIV., optimae notae, per Med. 1. a me designato. Plenum commentarium edito multo amplio-rem descripsi ex codice Vindobonensi XVI. optimo scripto, qui quoad lectionem et partem in fine mutilam ita consentit cum Mediceo Plut. LVII. 5. seculi XIV., per Med. 2. a me designato, ut eum ex hoc ipso transcriptum dicere eo minus dubitem, cum codices Vindobonenses XV. et XVI. ex hoc Mediceo descriptos esse ex aliis vestigiis eluceat [vide Vol. II. prolegom. ad Doxopatri Homilias in

Aphthon. et Vol. VI. proleg. ad Jo. Siceliotam.]. Initium commentarii plenioris exstat in Codicis Vaticani CXLI. folio ultimo, sub titulo: *Τοῦ Κορίνθου εἰς τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος ἐξηγήσεις*. Desinit in verbis: *αὐτὸς, ὃ Φαίδων, παρεγίνου ἐν τῷ δισμωτηρίῳ; αὐτὸς, ὃ Ἐχέχρατες· τὸ μὲν πρῶτον*. Ex hac recensione, quae a codice Vindob. et Med. 2. paullo discrepat, hausta videtur epitome brevissima, paucis foliis absoluta, quae in codice Ambrosiano S. 90. et Taurinensi CCXXVI. eadem fere in utroque manu aetate infima scripta exstat sub titulo: *Κορίνθου εἰς τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος· complectitur sex folia et desinit sub littera ιά. ad vocem φιλαργ. ἢ λίχνοις*.

Titulum in fronte positum habet Vindob. et Med. 2., quorum auctoritatem potiore[m] plerumque habendam esse duxi. Monac. et Med. 1. praebet: *ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Μητροπολίτου Κορίνθου εἰς τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος τοῦ Ἐρμογένους βιβλίον*. Eundem commentarium in bibliotheca regis Angliae exstare, refert Montfauc. Bibl. Paucae aliquot partes, a Mon. et Med. 1. omissae, continentur etiam inter Scholia marginalia Codicis Paris, 2977., cujus variam lectionem enotavi.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ
ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΞΗΓΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΜΕΘΟΔΟΥ ΔΕΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΣΧΟΛΙΑ.

Σκοπός ἐστὶ ¹ τῷ Ἑρμογένει διδάξαι ἡμᾶς ἐν τῇ
παρούσῃ πραγματείᾳ, ² πῶς τεχνικῶς ἐν λόγῳ μεθοδεύ-
σομεν ³ ἕκαστον ὧν χρῆζομεν, ἤγουν σχημάτων, ἢ ⁴
10 ἄλλων χρησίμων εἰς ῥητορείαν. Χρῆ ⁵ δὲ εἶδέναι, ὅτι
καὶ ὁ τεχνικός περὶ μεθόδου δεινότητος διαλαμβάνων ⁶
χορῆται καὶ αὐτὸς τῇ οὔσῃ δεινότητι, μὴ φαινουμένη δέ,
διὸ καὶ οὐ ῥαδίως ἐστὶ κατάληπτος, ἀλλὰ φαίνεται μὲν
15 ἀπλᾶ λέγειν, ⁷ λανθάνει δὲ τὴν τῶν ἀναγινωσκόντων δι-
άνοιαν. Ἡ δὲ μέθοδος αὕτη τῆς δεινότητος ἔλλειψις ⁸

¹ Vind. et Med. 2. ἡ πᾶσα σπουδὴ ἐστὶ. ² Vat. Ambr.
Taur. ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος. Med. 2. ἐν τῷ περὶ λόγου
δεινότητος. Mon. Med. 1. Vind. ἐν τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ. ³
Ambr. Taur. τεχνικῶς ἐλλόγως μεθοδεύομεν. ⁴ Med. 2. καί.
⁵ Χρῆ δὲ εἶδέναι, usque ad λανθάνει δὲ τὴν τῶν ἀναγινωσκόντων
διάνοιαν Mon. et Med. 1. om. ⁶ Med. 2. Vind. διαλαβῶν.
Vat. Ambr. Taur. διαλαμβάνων. ⁷ Taur. λέγων. ⁸ τῆς
δεινότη. ἔλλειψις ἐστὶν Vat. Ambr. Taur.: ceteri ἔλλειψις τῆς δειν.
ἐστίν.

ἐστιν· ἐν ἐκείνῃ γὰρ τὰς λέξεις καὶ τὰ λοιπὰ ἐδίδαξε, τὴν δὲ μέθοδον παρήκει.⁹ Τὸ δὲ δεινὸν τρία σημαίνει,¹⁰ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικόν, ὡς τὸ·¹¹

· Αἰδοῖός τί μοι ἰσοῖ φίλε ἰκυρὲ δεινός τε,
τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν, ὡς τὸ·

Δεινὸς χαρακτήρ κάπλισμος ἐν βροτοῖς¹²

Ἐσθλὸν γενέσθαι.¹³

καὶ τὸ ἀκριβὲς καὶ ἐπιτήδειον, ὡς ὁ¹⁴ Θεόκριτος λέγει περὶ τοῦ Σιμωνίδου·

Ἢ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κῆϊος.¹⁵

Δεινότης¹⁶ οὖν ἐνταῦθα λέγεται τὸ εἰς δέον καὶ κατὰ καιρὸν ταῖς τῆς ῥητορικῆς ἰδέαις χρῆσθαι, ἔτι γε μὴν καὶ τοῖς τοῦ πολιτικοῦ λόγου μέρεσι. Τί μὲν¹⁷ οὖν ἐστὶ δεινότης, ὑπέγραψεν¹⁸ Ἀρισταίδης ἐν τῷ περὶ πολιτικοῦ λόγου, ἐξ οὗ καὶ πολλὰ ὁ Ἑρμογένης ἐν ταῖς¹⁹ ἰδίαις²⁰ ἰσπετερίσατο. Ὁρίσατο γὰρ εἰπὼν,²⁰ „δεινότης ἐστίν, ὅταν τις πόρρωθεν χρήσιμόν τι ἑαυτῷ περιποιῇται,²¹ καὶ τὸ πόρρωθεν ἀνελκύν τὸ ἀντιπίπτον αὐ-

9 Vat. Ambr. Taur. παρήκει· εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι τὸ δεινὸν σημαίνει τρία. 10 Mon. σημαίνη. 11 Il. Γ. 172. 12 Med. 2. βροτοῖσι. — Stob. T. 88. 6. ex Eurip. Hec. 379. 13 ἰσθλὸν γενέσθαι Vind. et Med. 2. om. — Eurip. ἰσθλῶν. 14 ὁ Taur. om. 15 Vat. Ambr. ὡς ὁ Θεόκριτος εἶπεν, τὸν Σιμωνίδη οὕτω λέγει (Ambr. λέγειν) εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς Κῆϊος, αἰόλα φωνῶν. Vind. Med. 1. et 2. ὁ Κῆϊος. Mon. Κῆϊος sine ὁ. Theocr. Idyll. XVI. 44. Schol. in Med. 2. ὁ Κῆϊος ἀπὸ τῆς Κέου νήσου, ἀπὸ γὰρ τῆς Κῶ Ἰπποκράτης ἦν ὁ ἰατρός. 16 Ambr. et Taur. δεινότητα (sic) οὖν ἐνταῦθα λέγει τὰ εἰς δέον καὶ (Ambr. καὶ om.) κατὰ καιρὸν ταῖς τῆς ῥητορικῆς χρῆσθαι ἰδέαις, etiam Vat. χρῆσθαι ἰδέαις. 17 τί μὲν οὖν ἐστὶ δεινότης usque ad τὸ ἀντιπίπτον αὐτῷ Mon. et Med. 1. om. 18 Ambr. Taur. ὑπέγραφιν. 19 ἐν ταῖς ἰδέαις ex Ambr. recepi, ceteri omittunt. 20 p. 656. et 657. Ald. cfr. T. V. p. 563. 21 Vat. Ambr. Taur. περιποιῇται, Vind. Med. 2. προδοικῇται.

τῷ·²² μέθοδος δὲ ἐστὶ διοίκησις καὶ ποιὸς σχηματισμὸς, κατ' ἐξαιρετον μὲν ἢ περὶ τὴν ἔννοιαν, ἔτι ²³ δὲ καὶ περὶ τὰ ἄλλα. τυγχάνει δὲ μέρος τῆς ²⁴ φρονήσεως ἢ δεινότης· ἢ γὰρ ²⁵ φρόνησις διαιρεῖται εἰς τέσσαρα, εἰς φρόνησιν, εἰς ἀγχίνοιαν, εἰς σύνεσιν, εἰς δεινότητα· καὶ ²⁶ φρόνησις μὲν ἐστὶ δύναμις ψυχικὴ, παρασκευαστικὴ τῶν εἰς εὐδαιμονίαν ἐπιτηδείων, ἀγχίνοια δὲ ἐστὶν εὐστοχία ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ τοῦ μέσου· σύνεσις δὲ ἐστὶ τὸ μετὰ σκέψεως ²⁷ εἰπεῖν τι· δεινότης δὲ ἐστὶ ²⁸ ὅτο-
 10 χάσασθαι καιροῦ καὶ τόπου καὶ προσώπου, καὶ ἐν καιρῷ μὲν λαλεῖν, ἐν καιρῷ δὲ σιγᾶν. ²⁹ Ἄλλως· δεινότη-
 τα νῦν ὀφειλομένον νοεῖν τῶν τριῶν τὴν μίαν, τὴν οὖσαν μὲν, μὴ φαινομένην δέ· δεινὸν δὲ ³⁰ σημαίνει τέσσαρα· τὸ φοβερὸν καὶ μέγα καὶ καταπληκτικόν, παραγόμενον
 15 ἐκ τοῦ δέους, καὶ τὸ βαθύ καὶ περινενοημένον, καὶ τὸ κατὰ αὐξήσιν καὶ μείωσιν ³¹ προχωροῦν, καὶ τὸ μετὰ συνέσεως ³² πιθανόν τε καὶ εὐκαιρον, ἃ πάντα ἐπὶ τῆς δεινότητος χώραν ἔχει. Περὶ δὲ τῶν τριῶν τῆς δεινότητος εἰδῶν ἐν τῇ ἰδέᾳ τῇ δεινότητι ἱκανῶς ὁ Ἑρμογένης φθά-
 20 σας ἐτεχνολόγησεν. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τῆς ἐννοίας ἢ μέθοδος, ὅπερ ἐπὶ τῆς λέξεως τὸ σχῆμα, ὡς πολλάκις εἴρηται· ἐργασία γὰρ αὐτῆς ἐστὶ καὶ μετα-
 σχηματισμὸς πρὸς ὅπερ ὁ λέγων βοῦλεται, καὶ ἔτι, ὅτι σὺν οἷδεν ὁ τεχνικὸς μεθόδου καὶ σχήματος διαφορὰν, ἢ

22 Med. 2. ἔτι. ceteri omnes ἔστι. 23 τῆς Taur. om. 24 ἢ γὰρ φρονήσις· usque ad θάτερον δὲ ἐπὶ τῆς λέξεως Mon. et Med. 1. om. 25 pro καὶ Ambr. et Taur. ἢ. 26 Vind. μετα-
 σκέψεως. 27 Ambr. et Taur. iis, quae sequuntur, omissis, pergunt: πᾶν μέρος λόγου εὐρηται μὲν ἐπὶ μηνύσει πράγματος· πρᾶγμα δὲ etc. 28 δεινὸν δὲ Vind. om. 29 supra μείωσιν in Vind. et Med. 2. scriptum est μίστωσιν, 30 Vind. Med. 2. συνδίδως superscripto συνείας,

μόνον τὸ τὴν μέθοδον ἐπὶ τῆς ἐννοίας τάττεσθαι, θά-
τερον δὲ ἐπὶ τῆς λέξεως.

C a p. I.

ἂ. Πᾶν μέρος λόγου. Τοῦτο ¹ ὡς προθεωρία
τίς ἐστιν, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ ² πάσης λέξεως. Ταῦτόν
γάρ ἐστιν εἰπεῖν ³ πᾶσα λέξις καὶ πᾶν μέρος λό- 5
γου· διδάσκει δὲ, πρὸς τί χρήσιμα τὰ μέρη τοῦ λόγου,
καιροῦ ἰδίου τυχόντα, καὶ ὅσα ἐν αὐτοῖς καὶ οἷα δύναται
ἥθους προσθήκη. Ἄλλως. Μέρη λόγου φησὶν ἐννοίαν,
μέθοδον, λέξιν καὶ τὰ λοιπὰ, ἐξ ὧν γίνεται πᾶσα ἰδέα,
ἢ μᾶλλον τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου. Φησὶ καὶ ἄμεινον· 10
παραδείγματι γὰρ χρώμενος εὐθὺς αὐτὸς ὄνομα μὲν ἔ-
λαβε τὸ κακοῦργος, δεύτερον δὲ ῥῆμα τὸ ⁴ δημηγο-
ρεῖν. Τὰ τοιαῦτα οὖν, φησὶ, μέρη τοῦ λόγου εἴρηται
παρὰ τοῖς παλαιοῖς, σημασίαν τινὰ ἰδίαν ἔχοντα καὶ δη-
λοῦν ἕκαστον αὐτῶν τι. Πρᾶγμα ⁵ ἐνταῦθα τὸ καθό- 15
λου λέγει, τὸ δηλοῦν τόπον ἢ χρόνον ἢ πρόσωπον, καὶ
πρῶτον ⁶ διδάσκει, πρὸς τί χρήσιμα τὰ μέρη τοῦ λόγου,
καιροῦ τυχόντα, τουτέστιν ἐπιτηδειότητος, καὶ τίς ⁷ δύνα-
ται ἐν αὐτοῖς ⁸ ἥθους προσθήκη, καιροῦ δὲ τυχόντα
εἶπε ⁹ καλῶς, διότι τὰ ὀνόματα φύσει τεθεῖσθαι οἱ ἔξω 20

1 Mon. Med. 1. post τοῦτο habent δέ. μοι τις Vind.
Med. 2. om. 2 τοῦ Vind. Med. 2. om. 3 ταῦτόν γάρ
ἐστιν εἰπεῖν usque ad δηλοῦν ἕκαστον αὐτῶν τι Mon. Med. 1. om.
4 τὸ Vind. om. 5 Mon. Med. 1. εἴρηται μὲν ἐπὶ μνηύσει
πράγματος· πρᾶγμα ἐνταῦθα κ. τ. λ. 6 Mon. Med. 1. πρῶτον
δέ. 7 τί Vind. om. 8 Mon. Med. 1. αὐτῷ. 9 pro
εἶπε Ambr. τοῦ περὶ Mon. et Med. 1. haec ita legunt: καιροῦ
δὲ εἶπε καλῶς τυχόντα διὰ τὸ τὰ ὀνόματα τῇ φύσει ἑκάστου κα-
ταλλήτως τεθεῖσθαι· ἢ τὸ καιροῦ ἰδίου τυχόν. omissis sqq. ὁ γοῦν

ὑπέλαβον· ¹⁰ ὁ γοῦν Πλάτων φησὶν ἐν Κρατύλῳ, ¹¹
 „οὐ τοῦτο εἶναι ὄνομα, ὃ ἂν τινες συνθέμενοι ¹² καλεῖν
 καλῶσι τῆς αὐτῶν ¹³ φωνῆς μερίδα ἐπιφθεγγόμενοι, ἀλλ’
 ὀρθότητά τινα τῶν ὀνομάτων ¹⁴ πεφυκέναι καὶ Ἑλλήσι
¹⁵ καὶ βαρβάροις τὴν αὐτὴν ἅπασιν,“ ¹⁵ βαρβάρους, ὡς
 οἶμαι, τοὺς ἄλλους πάντας πλὴν τῶν Ἑλλήνων καλῶν.
 Καθεξῆς, ¹⁶ πάλιν λέγει, τέκτονος μὲν ἐστὶν ἄρα ἔργον
 τὸ ἀρμοδίως καὶ ἀτέχνως ἀποτελεῖσθαι τὰ καθ’ αὐτὸν
 ἔργα, καλῶς ἐπιστατοῦντος κυβερνήτου, εἰς μέλλοι ¹⁷ κα-
¹⁸ λὸν εἶναι τὸ πηδάλιον, ὀνοματοθέτου ¹⁸ δὲ γε, ὡς εἴοικεν,
 ὄνομα, ἐπιστάτην ἔχοντα διαλεκτικὸν ἄνδρα, εἰ μέλλει
 καλῶς τὸ ὄνομα ¹⁹ τεθεῖσθαι. Ἔστι ταῦτα, ²⁰ κινδυ-
 νεύει ἄρα οὐ φαῦλη τις ²¹ εἶναι, Ἑρμόγενης, ὡς σὺ οἶ-
 ει, ἢ τοῦ ὀνόματος θέσις, οὐδὲ φαύλων ἀνδρῶν, οὐδὲ τῶν
²² τυχόντων, καὶ Κρατύλος ἀληθῆ λέγει λέγων, φύσει τὰ
 ὀνόματα εἶναι τοῖς πράγμασι, καὶ οὐ πάντα δημιουργὸν
 εἶναι τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ μόνον ἐκείνον τὸν ²³ ἀποβλέ-
 ποντα εἰς τὸ τῇ φύσει ὄν ὄνομα ²⁴ ἐκάστω, οἷον τῷ οὐ-
 ρανῷ ²⁵ ὀρθῶς φησι τὸ ὄνομα κεῖσθαι, διὰ τὸ ἄνω ὄραν
²⁶ ποιεῖν, καὶ θεοὺς παρὰ τὸ θείον τουτέστι ²⁶ τρέχειν·

Πλάτων usque ad κῆρας προσηγορεύκασιν. 10 Ambr. ἐπηρόη-
 σαν. 11 Initio. — οὐ τοῦτο Ambr. μὴ κυρίως Vind. Med. 2.
 12 Vind. συνθέμενος. 13 Vind. Med. 2. αὐτῆς. Ambr. αὐ-
 τῶν. idem μερίδα ubi Vind. Med. 2. μόνης. 14 Ambr. λόγων.
 15 Codd. ἅπασαν. Plat. ἅπασιν. 16 Ambr. εἰθ’ ἐξῆς. 17 Ambr.
 Taur. τέκτονος μὲν ἔργον ἐστὶ τὸ ποιεῖν ποιεῖν πηδάλιον ἐπιβα-
 τοῦντος κυβερνήτου, εἰ μέλοι etc. 18 Ambr. Taur. νομοθέτου.
 idem in Vind. supra scriptum est, in Med. 2. νομοθέτου est in
 contextu, supra scripto ὀνοματοθέτου. 19 Ambr. εἰ μέλοι
 καλὸν ὄνομα. 20 ἔστι ταῦτα Ambr. om. 21 Vind. φαυλό-
 της. Ambr. φαῦλον. 22 Ambr. ὀνόματος. 23 Vind. τό. 24
 in Med. 2. supra scriptum est ὅμοιον. 25 Ambr. Taur. τῷ
 οὐρανῷ ἀπὸ τοῦ ἄνω ὄραν ὀρθῶς φησι κεῖσθαι τὸ ὄνομα. 26
 Ambr. Taur. παρὰ τὸ θείον τουτέστι τρέχειν τοὺς ἐν οὐρανῷ φε-

τρέχωνσι γάρ οἱ ἐν οὐρανῷ φωστήηρες, καὶ διὰ τοῦτο, ὥς
 φησιν, οὕτω καλοῦνται· ἢ παρὰ τὴν θέσιν τὰς τε ἐν
 ἀνθρώποις προσηγορίας μετὰ τινος διανοίας τεθεῖσθαι,
 τὸν μὲν Ἑκτορα ²⁷ ἀπὸ τοῦ ἔχειν καὶ κρατεῖν, διὰ τὸ βα-
 σίλτα εἶναι τῶν Τρώων, ²⁸ τὸν δὲ ²⁹ Ἀγαμέμνονα διὰ
 τὸ ἄγαν μένειν, καὶ τοῖς δόξασι περὶ τῶν Τρώων ³⁰ εὐ-
 τόνως καὶ καρτερώς παραμένειν, τὸν δὲ Ὀρέστην διὰ τὸ
 ὀρεινὸν καὶ ἄγριον καὶ θηριῶδες τοῦ τρόπου, καὶ τὸν μὲν
 Ἀτρεΐα διὰ τὸ ἀτιρὸν ³¹ γεγονέναι τὸ ἦθος, τὸν δὲ Πέ-
 λοπα, οἷόν τινα οὐ τὰ πόρρω, ἀλλὰ τὰ ³² πύλας καὶ ἐγ- ¹⁰
 γὺς ὀρῶντα, τὸν δὲ Τάνταλον ³³ ταλάντατόν τινά φησι
 διὰ τὰ περὶ αὐτὸν δυστυχήματα. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα
 καὶ μυρία ἕτερα ἂν εὖρης παρὰ Πλάτωνι φύσει τεθεῖσθαι,
 ἀλλ' οὐ θίδει τοῖς πρώτοις ὀνοματοθεταῖς ³⁴ περρωμένῳ
 διδάσκειν. Ἔτι· εὐρῆται μὲν ἐπὶ μηνύσει πρᾶ- ¹⁵
 γματος· ³⁵ τοῦτο λέγει, ὅτι αἱ λέξεις εὐρῆται μὲν
 ἐπὶ μηνύσει πράγματός τινος ³⁶, οἷον ὁ κύων ζῶον ὠνο-
 μάσθη κύων διὰ τὸ παρῳησιαστικόν· ³⁷ καιροῦ δὲ τυχόν
 τοῦτο τὸ ὄνομα μετετέθη ³⁸ καὶ ἐπὶ τὸν ἀστρῶν, καὶ ἐπὶ
 τὸν θαλάσσιον, διὰ τὸ βλαπτικὸν ἐκατέρων· ἑωρακότες γάρ ²⁰
 οἱ μετὰ ταῦτα ἐκατέρων ³⁹ τὴν βλάβην κύνας προσηγο-
 ρεύουσιν.

στῆρας κεκλησθαι φησιν· τὰς τε ἐν ἀνθρ. ²⁷ Ambr. inserit:
 ἀπὸν κεκλησθαι. ²⁸ Ambr. Τρώων. Vind. Med. 2. πρώτων
²⁹ Ambr. δι om. ³⁰ Vind. Τρώων. ³¹ Ambr. ἀτιρῆ.
³² Ambr. τὸ ἐγγύς. omisso πύλας καὶ. ³³ τὸν δι Τάντ. usque
 ad δυστυχήματα Ambr. om.: sqq. autem ita legit: ταῦτα δὲ καὶ
 τοιαῦτα μυρία ἂν εὖροις εἰρημένα παρὰ Πλάτωνι φύσει τεθεῖσθαι,
 ἀλλ' οὐ θίσει τοῖς πράγμασι περρωμένῳ διδάσκειν. ³⁴ Vind.
 ὀνοματοθεταῖς. ³⁵ Vind. Med. 2. πράγματα. idem est in Com-
 mentario Aldino Vol. V. p. 566. ³⁶ Vind. πράγματι τι.
³⁷ Ald. φιλοδόποιον. Par. 2977. itidem παρῳησιαστικόν. ³⁸
 Vind. et Ald. μετέθη. ³⁹ Vind. ἐκατέρω. Ald. et Par. ἑωρα-
 κότες γάρ — — — προσεχῶς προειργάφη non habent.

β. Καιροῦ δὲ ἰδίου τυχόν. ⁴⁰ Δύναται τὸ καιροῦ ἰδίου τυχόν ⁴¹ καὶ οὕτως νοεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ περιστάσεως ⁴² μερικῆς τινος παραπεσούσης ⁴³ καὶ χρείας, εἰ λεχθῇ τι ὄνομα σημαῖνόν τι ἰδιάζον· κατὰ τὸν Ὀμη-
⁵ ρικὸν Ὀδυσσεΐα, Οὐτὶν ἑαυτὸν ἐπιτηδεύς ⁴⁴ καλίσαντα, καὶ γὰρ καιροῦ ἔτυχεν, οἶον· ⁴⁵

Εἰ μὲν δὴ οὕτως σε βιάζεται,

φασὶν οἱ Κύκλωπες. Ἄλλως. ⁴⁶ Καιροῦ τυχόν καλῶς εἶπε διὰ τὸ τὰ ὀνόματα τῇ φύσει ἐκάστου καταλλήλως
¹⁰ τεθεῖσθαι· ἢ τὸ τοῦ καιροῦ ἰδίου τυχόν δύναται καὶ οὕ-
 τως νοεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ περιστάσεώς τινος μερικῆς παρα-
 πεσούσης καὶ καθιξῆς, ὡς προσεχῶς προεγράφη. Εἰς
 τὸ αὐτό· εἰς τὸ τυχόν. ⁴⁷ Τὴν ἄνω πρώτην ⁴⁸ σι-
 κτίον, ὃ δὲ νοῦς οὗτος· πᾶσα λέξις εὔρηται μὲν ⁴⁹ διὰ
¹⁵ δῆλωσιν πράγματός τινος, ⁵⁰ δηλοῖ δὲ τι τηνικαῦτα, ὅτε
 οἰκείως καὶ κατὰ καιρὸν τὸν ⁵¹ προσήκοντα τεθῇ, αὐτὸ
 γὰρ τὸ κακοῦργος, ὅτε ἐπὶ τινος ὀνομασθῇ, κακίας δια-
 φόρους ἐργαζομένον, ἐκείνον δηλοῖ δήπου τὸν εἰργασμέ-
 νον· ἂν μέντοι ὁ καιρὸς ἄλλος ἢ, καὶ τὸ πρόσωπον κλο-
²⁰ πᾶς εἰργάσαιτο μόνας, οὐχ ἑτέραν κακίαν, οὐ τὸν προ-
 ειρημένον δηλοῖ, ἀλλὰ ἐν προσθήκῃ ἥθους ἐκείνον αὐ-
 τὸν

40 Mon. Med. 1. ἢ τὸ καιροῦ ἰδίου τυχόν. Ambr. καιροῦ τὸ
 ἰδίου τυχόν· δύναται καὶ οὕτω νοεῖσθαι τὸ καιροῦ τὸ ἰδίου τυχόν.
 41 Mon. Med. 1. τὸ καιροῦ ἰδίου τυχόν om. 42 Mon. Med.
 1. περιστάσεως δὲ τινος. 43 Ambr. περιπεσούσης. 44 Mon.
 ἐπιτηδεύς. 45 Od. i. 410. 46 ἄλλως, καιροῦ τυχόν — — —
 usque ad litt. γ'. Ambr. et Taur. om. 47 Εἰς τὸ τυχόν — — —
 τῇ τύχῃ, τῇ παροῦργίᾳ exstat in Par. Πᾶσα λέξις εὔρηται — — —
 χρηστὸν ὀνομάσαι in Ald. T. V. p. 567. v. 1—10. 48 Vind.
 πρώτον. Par. πρώτην. 49 μὲν Ald. Par. om. 50 Par. Ald.
 τινὸς πράγματος. 51 τὸν Ald. om. 52 Mon. ἑτέρου Par.
 Ald. ἑτέραν.

τὸν τὸν κεκλοφῶτα· ἢ καὶ ἄλλως νοητέον⁵³ χρηστὸν τὸν⁵⁴ ἀγαθὸν λέγομεν· δυνάμεθα δὲ κατὰ καιρὸν εὐθετον καὶ τὸν πονηρὸν ἐν ᾗθι τῷ τῆς εἰρωνείας χρηστὸν ὀνομάσαι ὡς ὁ Δημοσθένης·⁵⁵ „ πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρηστῶν τούτων τὰ πρῶγματα ἔχει.“ οὐ μόνον δὲ ἰδίαν φησὶν, ἀλλὰ καὶ διάφορον, ἰδίαν μὲν, ὡς ὁ χρηστὸς ἢ ὁ κακοῦργος· διάφορον δὲ, ὡς τὸ δημηγορεῖν· ἄλλο γὰρ τὸ ἐν δήμῳ ἀγορεύειν, καὶ ἕτερον παρὰ τοῦτο τὸ κεχαρισμένως λέγειν· τὸν δὲ ἄνθρωπον γένος εἰπὼν κατεχρήσατο· εἶδος γὰρ δήπου ἐστὶ τὸ εἰδικώτατον· διαφοροῖς δὲ ἐννοίαις μερί- 10 ζεται, αὐτῷ τῷ εἶδει, τῷ ἀτόμῳ· ὃ ἐστὶ κυρίως καὶ πρῶτως οὐσία τῷ ἡμέρῳ, τῇ τύχῃ, τῇ πανουργίᾳ. Εἰς τὸ αὐτὸ, τὸ καιροῦ δὲ ἰδίου τυχόν· τὸ μέρος τοῦ λόγου ἰδίαν ἐννοιαν ἐργάζεται, καταλείβαν τὴν ὀνομασίαν ἐκείνην, δι' ἣν εὔρηται, τουτέστιν διὰ τινα αἰτίαν ᾗθ' ἐν 15 προσφυνῶς κατὰ καιρὸν καὶ ἐπιτηδεῖως.

γ'. Ὁ δὲ καιρὸς⁵⁶ κατ' ἡθους προσθή-
κην γεγόμενος. Ἡθους προσθήκη γίνεται, ὅταν μὴ⁵⁷ ἐφ' ἧς κεῖται σημασίας ἢ λέξεις, ταύτη χρησώμεθα, ἀλλ' ἐφ' ἧς αὐτοὶ⁵⁸ διὰ τοῦ ἐμφαινομένου ἡθους παρ' 20 ἡμῶν καὶ⁵⁹ τῆς διαθέσεως βουλώμεθα ταύτην παραλαβεῖν, ⁶⁰ καὶ πρὸς τὸ ἴδιον μεταγαγεῖν βούλημα διὰ τῆς ὑποδηλουμένης ⁶¹ ἐμφάσεως· ἡθους ⁶² δὲ καὶ ἡ ἐπιείκεια καὶ ἡ ἀφέλεια καὶ ⁶³ ἡ ἐν τούτοις οὐσα εἰρωνεία ποιεῖ· ὃ

53 ἢ καὶ ἄλλως νοητέον Ald. om. 54 Vind. χρηστὸν τινα. Par. χρηστὸν τὸν ἀγ. οἶδαμεν. Ald. χρηστὸν ἴσμεν τὸν ἀγαθόν.
55 Ol. III. p. 35. 56 ὁ δὲ καιρὸς κατ' Vind. Med. 2. om.,
recepti ex Mon. Med. 1. — Vind. προσθήκης. 57 Ambr. καί.
58 Ambr. ἐφεξῆς αὐτή. 59 pro καὶ Ambr. ἐκ. 60 Ambr.
παραλαβεῖν. 61 Vind. Med. 2. ὑποδηλουμένης. Mon. Med. 1.
ἐμφαινομένης. Ambr. ἀποδηλουμένης. 62 ἡθους δὲ καὶ ἡ ἐπι-
είκεια καὶ ἡ ἀφ. καὶ ἡ ἐν τ. οὐσα εἰρ. ποιεῖ Mon. Med. 1. om.
63 ἡ Ambr. om.

γοῦν ⁶⁴ σχετλιασμός κατὰ ἡθους προσθήκη γενόμενος
 ἐξαλλάττει τὴν σημασίαν· οἷον· αὐτὸς ὧν οἶμαι, θαυμά-
 σιος στρατιώτης, ὧ Ζεῦ· ⁶⁵ τὸ γὰρ θαυμάσιος ἐνταῦθα
 ἐν τῷ σχετλιασμῷ τὸν οὐδενὸς λόγου ἄξιον σημαίνει.
 5 Εἰδέναι ⁶⁶ δὲ χρὴ, ὥς τοῦ ἡθους κυρίως εἶδη τέσσαρα·
 ἐπιείκεια, ἥ ἐναντίον σφοδρότης καὶ ἀκμή· ἀλλ' ἡ μὲν
 ἀκμή κατὰ τὰς ⁶⁷ ἐννοίας, ἡ δὲ σφοδρότης καὶ κατὰ τὰ
 ἄλλα· ἡ ἀφέλεια, ἥ ἐναντίον σεμνότης, ⁶⁸ τὸ ἀληθές
 καὶ ἐνδιάθετον, καὶ τέταρτον βαρύτης, ἥς μέθοδος ἡ ⁶⁹
 10 εἰρωνεία· ἡ δὲ γλυκύτης ἐπίτασις τις ⁷⁰ ἐστὶ τῆς ἀφε-
 λείας. Εἰς τὸ αὐτό. Ὁ δὲ καιρὸς κατὰ ἡθους
 προσθήκη· προσθήκη ἡθους ἢ τινος ἀνθρώπου ἢ
 ζώου ἢ τινος τῶν ἄλλων ἐπιγενομένη τὴν ἐπὶ τῶν πρα-
 γμάτων γενομένην διάνοιαν τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τοῦτον
 15 μετήνευκε καὶ μετέβαλεν· οἷον σοφιστὰς φασὶ τοὺς εὐ-
 ροίαν λόγου κεκτημένους κυρίως· καὶ ἐστὶ τοῦτο ἰδία δι-
 ἀνοια τοῦ πράγματος, εἴτα μετετέθη τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ
 τῶν ψευδολόγων καὶ ἐσήμανε διάφορον διάνοιαν τὸ σο-
 φιστῆς ὄνομα, τουτέστι δύο· διαφόρους δὲ, ὅταν τιθῇ-
 20 ται ἐπὶ πλειόνων πραγμάτων· τὸ γὰρ αὐτὸ τοῦτο καὶ
 ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν διδασκόντων λέγεται· ἐν ἡθῷ δὲ, εἰ τυ-
 χὸν κατὰ εἰρωνείαν ἐρεῖς καὶ τοὺς ἀπατεῶνας καὶ παρα-
 λογιστὰς καὶ αὐτὸ τοῦτο φανακιστὰς σοφιστὰς. Λέγει
 δὲ καὶ ὁ Τζέτζης ἐν οἷς ἔγραψεν εἰς τὴν ὅλην τὴν ῥη-
 25 τορικὴν ἐξήγησιν φλυαροστιχιδίοις αὐτοῦ, ὅτι ἡθους προσ-
 ῥήκη λέγει ὁ Ἑρμογένης ἢ τὴν τῶν ῥητόρων τῶν λε-
 γόντων ἢ τὴν τῶν προσώπων τῶν ὑποκειμένων ἐν τοῖς
 λόγοις· ἢ γὰρ ἡθῷ καὶ τρόπῳ ὁ ῥήτωρ οἰκίῳ λέγει τὴν

64 Ambr. δι. 65 de fals. leg. p. 375 — v. 4. τὸν ex
 Ambr. recepi. ceteri om. 66 εἰδέναι δὲ χρὴ usque ad litt.
 ῥ. Mon. Med. 1. om. 67 τὰς Ambr. om. 68 Ambr. σεμ-
 νότητος. 69 ἡ Ambr. om. 70 τίς ex Ambr. recepi. 71
 εἰς τὸ αὐτό usque ad litt. δ'. Ambr. et Taur. om.

λέξιν καὶ τίθησιν, ὥσπερ λέγεται καὶ τὰς ἀρχὰς ὠρι-
σμένως ὠνοματοθίγεται, ἢ παραλλάττει αὐτήν, ἣ ἐκ-
μιμούμενος ἥθος προσώπου τινός· ὁ αὐτὸς δὲ Τζέτζης
ιδίαν διάνοιαν τὴν μίαν λέγει, διάφορον δὲ τὰς δύο δι-
ανοίας· διαφόρους δὲ τὰς πολλὰς, ἐναντίας δὲ τὰς ἀν- 5
τιθέτους ἀλλήλαις καὶ ἀντικειμέναις· οὐ γὰρ ὅσαι διά-
φοροι, αὗται καὶ ἐναντίαι εἰσιν, ἰδίαν δὲ διάνοιαν οὐ
μόνον τὴν μίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδικὴν καὶ γνώριμον καὶ
τὴν κυρίαν.

δ'. Οὐ μόνον ¹ δὲ ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ διάφο- 10
ρον. Ἦγουν διπλῇ γίνεται ἡ σημασία, καὶ οὐ μόνον·
διάφορος καὶ διπλῇ, ἀλλὰ καὶ διάφοροι, τουτέστι τρι-
πλῇ καὶ πολλαπλασίᾳ· καὶ οὐ μόνον, φησὶ, τρία γίνεται
τὰ σημαινόμενα, ἀλλὰ καὶ ἐναντία· τὸ γὰρ κακοῦργος,
φησὶν, εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, διὰ τὸ μηνύειν πάν- 15
τα τὸν κακὸν τι ἐργαζόμενον, χρημάτων δὲ τινων ἀπο-
λωλότην τυχεῖν εἴ τις ἐρεῖ κακοῦργος ἄνθρωπος, ἀφείλε-
το τὰ χρήματα· ἰδίαν καὶ ἑτέραν σημασίαν εἰργάσατο·
παρὰ ² τὰς λοιπὰς, μόνον γὰρ τὸν κλέπτην ἐσήμανε, κα-
τὰ καιρὸν καὶ ἐπιτηδεύως εὐρημένην πρὸς τὰ χρήσιμα τὰ 20
μῆρη τοῦ λόγου· καιροῦ τυχόντα καὶ ἡθους ἐσχηκότα
προσθήκην. Καὶ τί δύναται ἢ τοῦ ἡθους αὕτη προσθή-
κη, οἷά τε καὶ ὅσα ποιεῖ· ἡθους δὲ προσθήκην φησὶ τὸ
κατ' εἰρωνείαν λέγειν, σχῆμα δὲ τὸ ἐξ ἀναιρέσεως ἐποίη-
σαι ἐν τῷ εἰπεῖν, οὐ μόνον δὲ ἰδίαν.

25

ε. Ἀλλὰ καὶ διάφορον. Διαφέρει ³ ἢ ἰδία τῆς
διαφόρου, ὃν τρόπον τὰ μερικὰ διαλλάττουσι τῶν δια-

1 Ambr. Taur. οὐ μόνον ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ διάφορον, τουτέστι
τὸ ξαιρίστως περιβλητικὸν σχῆμα, ὥσπερ καὶ τό· οὐ τοίνυν μόνον,
μὴ Αἰνῶν ἀδικηθῇ, δεῖ σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ (Taur. τὸ om.) εἴ τις
ἄλλος. [in Lept. p. 469.] Ἀλλὰ καὶ διάφορον· διαφέρει ἢ ἰδία τῆς (Taur.
τοῦ) διαφόρου, ὃν τρόπον διαλλάττουσι τὰ μερ. 2 in Vind. ad
marg. περί. 3 Mon. Med. 1. διαφέρει. Vind. Med. 2. διάφορος.

φορῶν· τὰ μὲν γὰρ μερικὰ καὶ τοὺς ὅρους τῶν ὧν αἰεὶ
μερικὰ καθολικῶς δέχονται, ⁴ οἷον ὁ ⁵ Σωκράτης τὸν
τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ ἄνθρωπος τὸν τοῦ ζώου, ὃ τε γὰρ
Σωκράτης ζῶον λογικόν ἐστι καὶ αἰσθήσεται καὶ ὁ ἄν-
5 θρωπος ὡσαύτως· ⁶ αἱ δὲ διαφοραὶ τοὺς ὅρους τῶν ⁷
πρὸς ἃ διαφοραὶ ⁸ τυγχάνουσιν, οὐδαμῶς ἐπιδέχονται,
οὐ γὰρ ἂν τὸν ὅρισμόν τοῦ λογικοῦ τὸ ἄλογον ἐπιδέξαι-
το. Λογικόν ⁹ γὰρ τὸ λόγῳ κεχρημένον λέγεται, ἄλογον
δὲ τὸ ἀλογίᾳ συζῶν· τοῦτον οὖν τὸν τρόπον ἡ ἰδία διά-
10 νοια τῆς ¹⁰ διαφόρου διοίσει· ¹¹ ἡ μὲν γὰρ ἰδία μερικὴ
τις οὕσα τοῦ καθόλου τὸν ὅρισμόν ἐπιδέξατο, ¹² ὡς καὶ
ἀπὸ τοῦ παραδείγματος δῆλον· ὁ γὰρ κλέπτης πρὸς τὸν
καθόλου κακοῦργον μερικὸν διὰ τοῦτο καὶ τοῦ καθό-
λου τὸν ὅρισμόν ἐπιδέξεται, ¹³ καθόλου γὰρ κακοῦργός
15 ἐστὶν ὁ ὅποιαν τινὰ πράξιν κακὴν καὶ ¹⁴ παρὰ φύσιν ἐκ
προαιρέσεως ἐργαζόμενος· ὁ δὲ ¹⁵ καὶ τῷ κλέπτῃ ἐφαρ-
μόσει πάντῃ ¹⁶ λεγόμενον· ἡ δὲ διάφορος οὐκ ἂν τὸν
ὅρον ἐπιδέξατο τῆς πρὸς ἣν λέγεται διάφορος, ¹⁷ καὶ
ὅρα τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ παραδείγματος τοῦ παρὰ τῷ τεχνι-
20 κῷ ¹⁸ κειμένου. Δημηγορεῖν γὰρ, φησὶ, λέγεται ¹⁹ τὸ ἐν

4 Ambr. Taur. λέγεται. 5 ὁ Taur. om. 6 Taur. Ambr.
καὶ τὸν τοῦ ζώου ὁ ἄνθρωπος, ὅτε γὰρ Σωκρ. ζῶον λογικόν θνη-
τόν, καὶ οὕτω ἔμψυχος αἰσθητικὴ πάλιν ὁ ἄνθρωπος. 7 Ambr.
Taur. τοῦ. 8 Mon. Med. 1. Ambr. Taur. διαφοραὶ τυγχάνου-
σιν. Vind. διάφορα τυγχάνει. 9 Taur. et Ambr. λογικῷ μὲν
γὰρ τῷ λόγῳ κεχρημένῳ, ἄλογον δὲ, τὸ ἀλόγως συζῶν. 10 Taur.
καὶ ἰδία τοῦ διαφόρου. 11 Vind. διοίσει. 12 Taur. ἐπιδέ-
χεται. ad marg. γρ. ἐπιδέξατο. Mon. Med. 1. ἐπιδέξεται. 13
Ambr. καὶ τὸν καθόλου ὅρισμόν ἐπιδέξατο. 14 κακὴν καὶ
Ambr. om. 15 Ambr. γε. 16 Ambr. et Mon. πάντως ἐφαρ-
μόσει (Mon. ἐφαρμόσει) λεγόμενον. ἡ δὲ διαφορὰ τὸν ὅρον οὐκ ἂν
ἐπιδέξατο. 17 Mon. διαφορᾶς. Codd. Mediceos, perspecta
eorum indole, in sqq. nonnisi in locis dubiis consului. 18
Ambr. περὶ τῷ τελικῷ. 19 λέγεται Mon. om.

δήμῳ ἄγορεύειν, ἰδίᾳ ²⁰ δὲ ἀντὶ τοῦ διαφόρως τὰ κεχα-
ρισμένα ²¹ λέγειν, ἢ τὸ ἀπαιδεύτως λέγειν καὶ γελωτοποιᾷ
μὲν τυχὸν καὶ ὥς οἱ μῦθοι, ἢ κολακευτικὰ καὶ ἀπατητι-
κὰ καὶ δημοχαρῆ· τοῦ δημηγορεῖν οὖν τὸν ὅρον οὐκ ἂν
ἔξῃ, εἴγε δημηγορεῖν μὲν ἐστὶ τὸ ἐξάγειν λόγους εἰς πλή- 5
θη διὰ παραίνεσιν· τὸ δὲ ἀπαιδεύτα λέγειν διὰ τὸ γέλω-
τα κινῆσαι συμβούλῳσθαι.

ς'. Αὐτὸς εἰς τὸ οὐ μόνον δὲ διάφορον, ἀλ-
λὰ καὶ διαφόρους· ἢ διάφορος τῶν διαφόρων κατ'
οὐδὲν ἄλλο διαφέρειν λέγεται, ²² ἢ καθὼ ἐκεί μὲν μία 10
λέξις λαμβάνεται διάφορος, ἐνταῦθα ²³ δὲ ἑτέρᾳ τις δη-
λοῦσα πολλά· πολλαὶ γάρ εἰσι τῶν λέξεων δηλοῦσαι δύο,
ἑτεραι δὲ πολλά· οἷον Ταρσὸς λέγεται ἢ πόλις· λέγε-
ται ²⁴ δὲ καὶ τὸ πλατὺ τοῦ ποδός· καὶ πάλιν πολλά ὥς
τὸ δίκη· σημαίνει γὰρ τὴν κρίσιν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν 15
ἐνκα τοῦ ἁμαρτήματος εὐθύνην, καὶ τὴν σωματοειδή
θεὸν, ὥς φασιν οἱ Ἕλληνες.

ζ'. Οὐ μόνον δὲ διαφόρους, ἀλλὰ καὶ ἐναν-
τίας· ²⁵ Οὐ πάντα τὰ διάφορα καὶ ²⁶ ἐναντία, ἀλλὰ
τὰ ἐναντία ὄντα καὶ διάφορα, οὐ μὴν τὸ ἐναντίον, ὥς 20

20 Mon. ἰδίως. 21 Mon. et Ambr. τὸ κεχαρ. λέγειν καὶ
τὸ ἀπαιδεύτα λέγειν. (Mon. τὸ et λέγειν non repetit) ὅρα οὖν,
(Ambr. γούν) πῶς τὸ ἀπαιδεύτα λέγειν τοῦ δημηγορεῖν τὸν ὅρον
οὐκ ἂν ἔξῃ· εἴγε δημηγορεῖν μὲν ἐστὶ τὸ ἐξάγειν λόγους εἰς πλήθος
διὰ παραίνεσιν (Ambr. δημηγ. μὲν τὸ εἰς πλήθος διὰ παραίνεσιν
ἐπαγγέλλειν) τὸ δ' ἀπαιδεύτα λέγειν τὸ (Ambr. διὰ τὸ) γέλωτα κί-
νῆσαι βούλῃσθαι. Οὐ μόνον διάφορον, ἀλλὰ καὶ διαφόρους. 22
Ambr. διαφέρει. 23 Ambr. et Mon. ἐνταῦθα (Mon. ἐνταυθοῖ)
δι' πολλὰ· πολλὰ γάρ εἰσι τ. λέξ. δύο δηλοῦσαι. 24 Ambr. πόλις
καὶ τὸ πλατὺς [sic] τοῦ π., καὶ πάλιν τὸ δίκη σημαίνει τὴν κρίσιν
κ. τ. λ. 25 Ambr. οὐ μόνον διαφόρους, ἀλλὰ ἐναντίους. In
impressis καὶ οὐ μόνον, sed καὶ non est in Mon. 26 καὶ
Ambr. om.

ἐκ τῶν παραδειγμάτων ἐστὶ δῆλον· ²⁷ οὐδεμία γὰρ τῶν
διαφόρων ἐννοιῶν ἀντίκειται πρὸς τὴν ἑτέραν· ²⁸ ἐπὶ δὲ
τῶν ἐναντίων τοῦτο εὐρεῖν ἐστίν· ²⁹ ἀντίκειται γὰρ τὸ
ἅλγιον πρὸς τὸ πολὺ.

5 ἢ. Οἶον κακοῦργός πᾶς ὁ ³⁰ κακόν τι ἐργα-
ζόμενος, ἰδίως δ' ὁ κλέπτης· τοιοῦτόν ἐστι καὶ ³¹
τὸ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ ἡμερόκοιτος, ³² τῆς γὰρ ³³ λέξεως
πάντα ὄντιναοῦν τὸν ἐν ἡμέρᾳ καθεύδοντα σημαίνουσης
καὶ ³⁴ τὸν κλέπτην ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπών·

10 Μήποτε σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ,

μερικωτέραν διάνοιαν διὰ καθολικοῦ ὀνόματος ³⁵ παρι-
στῶν. Διάφορον δὲ, ³⁶ οἶον δημηγορεῖν τὸ ἐν δῆμῳ ἀγο-
ρεῦειν, ὁμοίως ³⁷ δὲ καὶ τὸ κεχαρισμένα λέγειν, καὶ ³⁸
τὸ ἀπαιδεύτα λέγειν. Τοῦ κεχαρισμένα λέγειν τὴν ση-

15 μασίαν παρ' Εὐριπίδῃ εὐρίσκομεν· φησὶ γὰρ ἐν Ἐκάβῃ·

Ἀχάριστον ἡμῶν ³⁹ σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους

Ζηλοῦτε τιμᾶς, ⁴⁰ μηδὲ γινώσκεισθαι μοι,

Οἱ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ γινώσκετε,

Ἦν τοῖσι ⁴¹ πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι. ⁴²

20 Τοιαῦτα ⁴³ μὲν εἰσι καὶ πολλὰ τῶν τῆς δορυμύτητος λέξεων·
οἶον κύων λέγεται μὲν τὸ ζῶον, λέγεται δὲ ⁴⁴ ἰδίως καὶ ὁ

27 Ambr. εἰσι δῆλα. 28 Vind. ἑτέραν. Mon. λέξιν. 29
Mon. ἐστὶν εὐρεῖν. 30 δ Vind. om. 31 Mon. τοιοῦτόν (fal-
so impressum τοιοῦτος) ἐστὶ καὶ παρ' Ἡσ. Etiam Ambr. τὸ om.
32 Ambr. ἡμερόκοιτον. 33 γὰρ Ambr. om. 34 καὶ Ambr.
om. — Hes. Op. 603. 35 Ambr. καθολικῷ ὀνόματι. 36
διάφορον δὲ usque ad ἀπαιδεύτα λέγειν Mon. om. 37 Ambr.
ἰδίως. 38 καὶ τὸ ἀπαιδεύτα λέγειν Ambr. om. 39 Mon. ὑ-
μῖς. — Hee. 254. 40 Mon. ζηλοῦται. Ambr. ζηλ. τιμᾶς, μηδὲ
οἱ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε, ἢ τοῖσι πολλοῖς πρὸς χά-
ριν λέγητέ τι· τοιαῦτα σίμαι εἰσι καὶ πολλὰ τῶν δορυμνύτων. 41
Mon. Vind. τοῖς. 42 Vind. λέγεται. 43 τοιαῦτα μὲν εἰσι
usque ad litt. θ. Mon. om. 44 pro λέγεται δὲ Ambr. καί.

φιλόσοφος. καὶ ⁴⁵ φιλάνθρωπος πάλιν λέγεται ὁ ἑλλῶν ⁴⁶
καὶ οἰκτερῶν τινάς, ἰδίως δὲ λέγεται φιλάνθρωπος καὶ
ὁ κίων, ὥσπερ ἐν τῷ Ξενοφῶντι. λέγων γὰρ τὰς αἰτίας,
δι' αἷς πρὸ τοῦ δέοντος ⁴⁷ ἀναχωροῦσιν οἱ κύνες ἐκ τῶν
διωγμῶν, φησὶν, ὅτι αἱ μὲν διὰ μαλακίαν, αἱ δὲ δι' ⁵
ἀσθένειαν, αἱ δὲ διὰ τὸ καὶ τὸ, αἱ δὲ διὰ τὸ φιλάν-
θρωπον· τὴν γὰρ ⁴⁸ πρὸς ἀνθρώπους συνήθειαν φιλαν-
θρωπίαν ὠνόμασε· εἰδέναι δὲ δεῖ, ὡς καὶ αὕτη ἡ λέξις
ἡ δημηγόρος, ἡ ἐπὶ ⁴⁹ τοῦ δημοχαριστοῦ λαμβανομένη,
δριμυεῖα ἔστι κατὰ τινὰ οἰονεῖ χαριεντισμὸν γινομένην, ¹⁰
ἐὰν ⁵⁰ γὰρ εἴπῃς πρὸς τινὰ, ὅτι καλῶς δημηγορεῖν ἐκμε-
μάθηκας, ἰδοὺ χαριεντισάμενος ⁵¹ ἐσχηματισμένην καὶ
δριμυεῖαν τὴν λέξιν ἐποίησας.

Θ'. Ἰδίως ⁵² δὲ τὸ κεχαρισμένα λέγειν εἴρηται καὶ
ἀνωτέρω, ὡς τὸ ἰδίως ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ διαφόρως παρε- ¹⁵
λήφθη τῷ τεχνικῷ, καὶ αὐτίς διάφορον δὲ, οἷον δημη-
γορεῖν τὸ ἐν δῆμῳ ἀγορεύειν, ἰδίᾳ δὲ τὸ κεχαρισμένα
λέγειν. Πάλιν, φησὶ, τὸ δημηγορεῖν εἴρηται πρὸς τὸ
μηνύειν τὸν ἐν τῷ δῆμῳ ἀγορεύοντα καὶ ταύτην ἔχει κυ-
ρίως τὴν σημασίαν· εἰ δὲ τίς τινὰ ἰδὼν ἐπαίνους διεξιόν- ²⁰
τα, δημηγορεῖν αὐτὸν εἴποι, ἑτέραν σημασίαν εἰργάσατο
κατὰ καιρὸν ἐπιτηδείως εἰπών· εἰ δὲ ἕτερον ἰδὼν ἀστεῖᾶ
τινα καὶ γελοῖα λέγοντα κατὰ ἥθους προσθήκην ἤρουν
κατὰ εἰρωνείαν δημηγορεῖν αὐτὸν λέγοι, διάφορον. Οὕ-
τως οὖν οὐχ ἡ λέξις ἔδειξε τὸν ἐπαινοῦντα δημηγόρον, ²⁵
οὐδὲ τὸν τὰ γελοῖα λέγοντα, ⁵³ ἀλλὰ τὸν μὲν ὁ καιρὸς,

45 Ambr. πάλιν φιλ. λίγ. sine καί. 46 Vind. ἔχων. Ambr. ἑλλῶν.

47 Vind. πρὸς τοὺς δέοντας Ambr. πρὸ τοῦ δέοντος. Venat. III, 9. 48 γὰρ Ambr. om. 49 Vind. ἡ ἐπὶ. Ambr. ἐπὶ τοῦ.

50 Ambr. ἐάν. Vind. εἰ. 51 Vind. χαριεντισμός. Ambr. χαρι-
ντισάμενος. 52 Mon. τὸ δὲ ἰδίως ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ διαφόρως

παρλήφθη τῷ τεχνικῷ. Sqq. usque ad litt. i. Mon. et Ambr. om.

53 Vind. οὐδὲ τὸν τὴν γελοῖα, scripsi ita ex conjectura.

τὸν δὲ κατ' εἰρωνείαν εἰρῇσθαι, ὥσπερ καὶ εἴτις σοφὸς
 ὢν ἑαυτὸν ἄσοφον καὶ ἰδιώτην⁵⁴ εἶπῃ, οὐχ ἡ λέξις αὐ-
 τὸν ἐποίησεν ἄσοφον, ἀλλ' ὁ καιρὸς δεικνύων, ὅποιός
 ἐστι σοφός. Ζητητέον, εἰ ὁ ἀπαιδευτα λέγων καὶ κεχα-
 5 ρισμένα λέγει πάντως· ἐὰν γὰρ ὑβρίζη τις τινα παρὰ τὸ
 εἰκὸς, πῶς οὗτος κεχαρισμένα λέγει, ἢ ἕτερα δηλονότι
 κεχαρισμένα οὐ τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος. Πάλιν εἰς τὸ
 διάφορον δὲ, οἷον δημηγορεῖν· τοῦτο παράδειγμά
 ἐστι τοῦ οὐ μόνον ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ διάφορον ἔννοιαν πα-
 10 ρὰ τῆς αὐτῆς ἀπαρτίζεσθαι λέξεως· τὸ γὰρ ἰδίως ἀντὶ
 τοῦ διαφόρου νῦν εἰληπταὶ τῷ τεχνικῷ ἐπὶ τῶν λόγων
 δεικνύντι τὰ διδασκόμενα, ὥσπερ καὶ τὸ, ἰδίως δὲ ὁ
 κλέπτης, ἀντὶ τοῦ μερικῶς· εὔρηται τοίνυν καὶ τὸ δη-
 μηγορεῖν εἰς μῆνυσιν πράγματος· παρίστησι μὲν γὰρ καὶ
 15 τὸ ἐν δῆμῳ ἀγορεῦειν· μετὰ δὲ τινος ἡθους ἐν καιρῷ ἰδίῳ
 λεχθέν· διάφορον ἔννοιαν δηλοῖ ἐπὶ τοῦ ἀπαιδευτα πολ-
 λάκις ἢ κεχαρισμένα λέγοντος ἐκληφθέν, οἷον γέλωτα
 κινεῖ φληναφος δημηγόρος, δηλονότι ἀπαιδευτα λέγων,
 ἢ⁵⁵ τὰ πρὸς γέλωτα,⁵⁶ καὶ πάλιν κάθησθαι καὶ δη-
 20 μηγορεῖν ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖς· δοκεῖ δὲ καὶ τὸ πρῶτον
 παράδειγμα ταῦτόν εἶναι τῷ δευτέρῳ· ὃ γὰρ ἐστὶν ὁ κλέ-
 πτης πρὸς τὴν κακοῦργον, τοῦτο τὰ κεχαρισμένα λέγειν
 πρὸς τὸ ἐν δῆμῳ ἀγορεῦειν· διότι καὶ αὐτὸς ὁ τεχνικός
 φησι καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου παραδείγματος, ἰδίως δὲ ὁ
 25 κλέπτης καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου· ἰδίως δὲ τὸ κεχαρισμένα
 λέγειν· ἐστὶ δὲ οὐ ταῦτόν, ἀλλὰ πλείστη διαφορὰ διενή-
 νοχε, καὶ τοσαύτη, ὅση τοῦ μερικοῦ πρὸς τὸ καθόλου·⁵⁷
 τὰ μὲν γὰρ μερικὰ δέχεται τοὺς ὅρους τῶν ὢν εἰσι με-
 ρικά, καὶ τῶν καθολικωτέρων, οἷον ὁ Σωκράτης μερικῶ-
 30 τερος ὢν δέχεται τὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ζώου, (ἐστι

54 Vind. ἰδιώτα,

55 Vind. καὶ superscripto ἢ.

56

Vind. λέγωτα,

57 Vind. πρὸς τὴν διαφορὰν· supra scriptum
τὸ καθόλου,

γὰρ καὶ ζῶον λογικὸν θνητὸν καὶ οὐσία ἔμψυχος αἰσθη-
 τική,) αἱ δὲ διαφοραὶ τῶν ὧν εἰσι διαφοραὶ τοὺς ὅρους
 οὐ δέχονται, ⁵⁸ οἷον λογικὸν μὲν ἐστὶ τὸ τῷ λόγῳ χρώ-
 μαινα, ἄλογον δὲ τὸ τῷ ἀλόγῳ συζῶν· τὸ αὐτὸ καὶ ἐν
 τοῖς προκειμένοις φαίνεται, ὁ μὲν γὰρ κλέπτης μερικὸς ⁵
 ὧν πρὸς τὸν καθόλου κακοῦργον δέχεται τὸν ἐκείνου ὅρον,
 ὃν καὶ ὁ τεχνικὸς ἔθηκε· καθόλου γὰρ κακοῦργός ἐστιν
 ὁ κακὸν τι ἐργαζόμενος, ὅπερ καὶ τῷ κλέπτῃ πάντως ἀρ-
 μόσει λεγόμενον· καὶ γὰρ καὶ ὁ κλέπτης ἐστὶ κακὸν τι
 ἐργαζόμενος· τὸ δὲ κεχαρισμένα λέγειν καὶ τὸ ἀπαιδευτα ¹⁰
 διάφορα ὄντα πρὸς τὰ δημηγορεῖν οὐ δέχονται τὸν ἐκεί-
 νου ὅρον· δημηγορεῖν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῷ δήμῳ ἀγορεύ-
 ειν, ἥτοι τὸ ἐξαγεῖν ἐπὶ πλήθους εἰς ἐπήκοον συμφέρον-
 τα ῥήματα, οὐ μὴν πρὸς χάριν καὶ τέρψιν· τὸ δὲ ἀπαι-
 δευτα λέγειν ἢ κεχαρισμένα καὶ δίχα πλήθους ἰδιαζόντως ¹⁵
 γίνεται· καὶ οὐκ ἔστιν ἀνάγκη τὸν ἀπαιδευτον λέ-
 γοντα ἢ κεχαρισμένα ἐν δήμῳ ταῦτα ἀγορεύειν, ἀλλὰ
 καὶ ἰδίᾳ ταῦτα λέγειν. καὶ ὁ μὲν ἀπαιδευτος λέγων καὶ
 κεχαρισμένα πάντως λέγει· οὐ μὴν ὁ κεχαρισμένα λέγων
 πάντως καὶ ἀπαιδευτα λέγει· πάλιν ὁ κεχαρισμένα λέγων ²⁰
 καὶ δημοχαριστὴς καὶ δημηγόρος ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἀ-
 παιδευτος λέγων δημηγόρος ἐστίν· οὐ μὴν ὁ δημηγόρος
 πάντως κεχαρισμένα λέγει, καὶ ἀπαιδευτα ἢ ἄτακτα·
 ὁμοίως καὶ τὸ χυδαῖοι ἐγένοντο δύο σημαίνει, ἐκεῖ-
 σε μὲν ἀντὶ τοῦ πολλοί, ἐπληθύνθησαν γὰρ, φησὶν ⁵⁹ ἢ ²⁵
 παλαιὰ γραφή, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, ἐν δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς
 ἀνὰ χεῖρα ὁμιλία ἀντὶ τοῦ ἀφελεῖς καὶ ἀχρεῖδι· καὶ τὸ
 πολυπράγμων δὲ κατὰ μὲν τὴν συνήθη ὁ ἐξεταστής, με-
 ταλαμβάνεται δὲ καὶ εἰς τὸν πολλὰ πράγματα κακτημέ-
 νον, ὥς καὶ τὸ φιλοπράγμων. 30

ι. Διαφόρους ⁶⁰ δὲ, οἷον ἄνθρωπος γένους

⁵⁸ Vind. δέχεται. ⁵⁹ Vind. φασίν. — Exod. I. 7. ⁶⁰ Ambr.
 διαφόρος.

ὄνομα, καὶ ἡθους ¹ ἡμέρου καὶ τύχης καὶ
 πανουργίας· γένους ὁ ἄνθρωπος ὄνομα εἴρηται ² κα-
 ταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ εἶδους· ὥσπερ γὰρ κατηγοροῦμε-
 νον ὑποκειμένων τινῶν ἐρρήθη γένος, εἶδος εἰδικώτατον
 5 ὄν· ³ ἡ τοῦτο φησιν, ὅτι ἡ λέξις ἡ ἄνθρωπος εἰς δῆλω-
 σιν ⁴ τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους εὐρεθεῖσα οὐ μὲν ⁵
 ἡθους ἡμέρον ⁶ παριστᾷ, οὐ δὲ τύχην, οὐ δὲ πανουργίαν.
 Τούτου τοῦ ὀνόματος καὶ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τέτταρα
 εἰσὶ τὰ σημαινόμενα. ὅταν γὰρ λέγῃ ἐν τῷ Ἰώβ, „μὴ
 10 καθαρὸς ἔσται ⁷ ἄνθρωπος ἐναντι ⁸ κυρίου, ἡ ἀπὸ
 τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνὴρ,“ καὶ ἐν Ψαλμοῖς, ⁹
 „καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὣν οὐ συνῆκε,“ τὸ τοῦ γένους
 ὄνομα δηλοῖ· ὅταν δὲ φησιν· „ἄνθρωπός τις ἦν ἐν χώρᾳ
 τῇ Αὐσίτιδι,“ τὸ τοῦ ἡθους ἡμέρον δηλοῖ, ὅθεν καὶ ἐπά-
 15 γει, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός, ἄμεμπτος,
 δίκαιος, εὐσεβής, ¹⁰ ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ. ἐπ’ αὖ
 δὲ λέγῃ, ἄνθρωπός τις ¹¹ ἦν πλούσιος καὶ ἐνεδιδύσκετο
 πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος ¹² καθ’ ἐκάστην
 ἡμέραν λαμπρῶς, τὸ τῆς τύχης περιφανὲς ἐμφαίνει. τὴν
 20 δὲ πανουργίαν σημαίνει, ὅταν λέγῃ ¹³ υἱοὶ ἀνθρώπων,
 ἕως πότε ¹⁴ βαρυκαρδιοὶ, καὶ πάλιν ¹⁵ υἱοὶ ἀνθρώπων,
 οἱ οὐδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη·

1 καὶ ἡθους ἡμ. καὶ τύχης καὶ πανουργίας Mon. om. Vind.
 πανούργου. Ambr. πανουργίας. 2 Ambr. εἴρηται ὄνομα. 3
 Ambr. ὦν. 4 Mon. Ambr. τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους εἰς δῆλω-
 σιν εὐρεθεῖσα. 5 Vind. post μέν ponit δέ. 6 Ambr. ἡμέρου
 τύχης πανουργίας. 7 Mon. ἐστὶν omisso εἰς ἄνθρωπος. Job.
 II, 3. 8 Mon. Ambr. ἐναντίον. 9 καὶ ἐν ψαλμοῖς Ambr. om.
 Ps. XLIX, 12. 21. 10 Job. I, 4. εὐσεβής, ἀπὸ π. πον.
 Ambr. Mon. om. Ambr. praebet: καὶ τὰ ἐξῆς. 11 τις ex Mon.
 Ambr. recepi. 12 εὐφραινόμενος — λαμπρῶς Ambr. Mon. om.
 Ambr. post βύσσον addit: καὶ τὰ ἐξῆς. — Ev. Luc. XVI, 19.
 13 Mon. λέγει. 14 falso impress. ποτέ. in Mon. πότε. 15
 Vind. πάλαι. Ambr. Mon. πάλιν.

ιά. Τὸ ἦθος ¹⁶ διπλοῦν· τὸ κοινὸν ὃ καὶ ¹⁷ τῇ καθόλου ἀρετῇ πρέπει· καὶ τὸ ἴδιον, τὸ προσήκοντα ¹⁸ ἐκάστω λόγους ἀποδιδόναι· ῥητόρων τὸ ἰδικόν, φιλοσόφων τὸ καθολικόν, καθὼ ¹⁹ καὶ περὶ τὴν ἠθικὴν ἀρετὴν καταγίνονται· οἱ γὰρ ῥήτορες τοῖς ὑποκειμένοις μό- ⁵ νον ²⁰ προσώποις οἰκίους καὶ πρέποντας λόγους περι-
 ἄπτουσιν, οἷον στρατηγοῖς ἢ ῥήτορσιν, ἢ τοῖς ἰδίως ²¹ ὀνομασθεῖσιν ἠθικοῖς, οἷον παρασίτοις ἢ δειλοῖς, ἢ φι-
 λαργύροις ἢ λίχνοις. ²² Ἐναντίας δὲ, ὡς τό· μείναιτ' ἐπὶ χρόνον· τὸν πολὺν, τὸν ὀλίγον· οὐ καλῶς ¹⁰ ὁ Ἑρμογένης ἤγαγε ²³ παράδειγμα τῶν ἐναντίων τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον, ὡς Ἀριστοτέλης ²⁴ ἐν ταῖς δέκα κατη-
 γορίαις ἀποδεικνύει, διαλαμβάνων περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ λέγων, ὅτι τῷ ποσῷ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον· ἔχει δὲ οὕτως τὰ Ἀριστοτέλους· ἐπὶ μὲν τῶν ἀφωρισμένων ²⁵ φανερόν, ¹⁵ ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐναντίον· οἷον τῷ διπλήχει, ἢ τῷ τριπλή-
 χει ἢ τῇ ἐπιφανείᾳ, ἢ τῶν τοιούτων, οὐδέν γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἐναντίον, εἰ μὴ ἄρα τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ φαίη τις ἐναντίον εἶναι, ἢ τὸ μέγα τῷ μικρῷ, τοῦτο δὲ οὐδέν ἐστι ποσόν, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν πρὸς τι· οὐδέν γὰρ αὐτὸ ²⁶ καθ' ²⁰ ἑαυτὸ μέγα λέγεται καὶ μικρόν, ἀλλὰ τὸ πρὸς ἕτερον ἀναφέρεσθαι· οἷον ὄρος μὲν μικρόν λέγεται, κέγχρος δὲ μεγάλη τῷ τὴν μὲν τῶν ὁμογενῶν μείζονα εἶναι, τὸ δὲ ἑλαττον τῶν ὁμογενῶν. οὐκοῦν πρὸς ἕτερον ἢ ἀνα-

16 Mon. et Ambr. καὶ ἦθους ἡμέρου praeponunt. 17 καὶ Ambr. om. 18 Mon. Ambr. προσήκοντα. Vind. προσήκοντως.
 19 Vind. καθόν. 20 Ambr. προσώποις μόνον. 21 Ambr. ^{ως} ἰδίως. Post λίχνοις in Ambr. et Taur. scribitur: τέλος τὰ περὶ μεθόδου δεινότητος ἐξηγηθέντα ὑπὸ Κορίνθου. 22 Mon. οἷον παρασίτοις ἢ δειλ. ἢ φιλ. ἢ λίχνοις et paullo ante ἢ ῥήτορσιν om.
 23 Mon. παρήγαγε. 24 Mon. τῶν πρὸς τι γὰρ τίθησιν εἶναι ταῦτα ὁ Ἀριστοτέλης. Sq. usque ad litt. γ'. absunt a Mon.
 25 Vind. ἀφωρισμένων. 26 Vind. ἑαυτό. scr. αὐτό.

φορά· ἐπεὶ εἶγε καθ' ἑαυτὸ μέγα λέγεται ἢ μικρόν, οὐκ
 ἂν ποτε τὸ ὅρος μικρόν ἐλέγετο, ἢ ἡ κέγχρος μεγάλη.
 ταῦτα εἰπὼν καὶ θεὸς κατὰ συγχώρησιν, τὸ μέγα τῷ μι-
 κρῷ καὶ τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ εἶναι ἐναντίον, προῖων ἀναι-
 ρεῖ τὸ εἶναι ἐναντία ταῦτα, ἐν οἷς φησιν, εἰ ἔσται τὸ
 μέγα καὶ τὸ μικρόν, ἐναντία συμβήσεται, τὸ αὐτὸ ἅμα
 τὰ ἐναντία ἐπιδέχεσθαι καὶ αὐτὸ ἑαυτῷ εἶναι ἐναντίον·
 συμβήσεται γὰρ ἅμα τὸ αὐτὸ μέγα καὶ μικρόν εἶναι· ἔστι
 γὰρ πρὸς μὲν τοῦτο μικρόν, πρὸς ἕτερον δὲ τὸ αὐτὸ
 10 τοῦτο μέγα· ὥστε τὸ αὐτὸ καὶ μέγα κατὰ τὸν αὐτὸν
 χρόνον εἶναι συμβαίνει, ὥσθ' ἅμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχε-
 σθαι· οἷον ἐπὶ τῆς οὐσίας· δεκτικὴ μὲν τῶν ἐναντίων
 δοκεῖ εἶναι· ἀλλ' οὗτοι γε ἅμα· νοσεῖ γὰρ καὶ ὑγιαίνει,
 ἀλλ' οὐχ ἅμα· οὐδὲ λευκὸν καὶ μέλαν ἔστιν ἅμα· ἀλλ'
 15 οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἅμα τὰ ἐναντία ἐπιδέχεται· καὶ
 αὐτὰ δὲ ἑαυτοῖς ἐναντία συμβαίνει εἶναι· εἰ γὰρ ἔστι τὸ
 μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον, τὸ δὲ αὐτὸ ἔστι καὶ μέγα καὶ
 μικρόν, αὐτὸ ἑαυτῷ ἂν εἶη ἐναντίον· ἀλλὰ τῶν ἀδυνα-
 των ἔστιν, αὐτὸ ἑαυτῷ τι εἶναι ἐναντίον· οὐκ ἔστιν ἄρα
 20 τὸ μέγα τῷ μικρῷ ἐναντίον, οὐδὲ τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ.

ιγ'. Μείνατε ²⁶ ἐπὶ χρόνον. Τοῦτο ἐν τῇ β'.
 τῆς Ἰλιάδος κεῖται, ἐνθα φησὶν Ὀδυσσεὺς πρὸς τοὺς Ἑλ-
 λήνας, παρακαλῶν αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ μένειν, λέγων· ²⁷

Δισχρόν τοι ²⁸ δηρόν τε μένειν κενὸν τε νέεσθαι,
 25 Τλήιτε φίλοι καὶ μένατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν,
 Εἰ ἐπὶν Κάλχας μαντεύεται ἢ οὐ.

Ὅρῃς ὅπως ²⁹ ἐπὶ μιᾷς λέξεως τὰ ἐναντία ³⁰ δηλούσης
 τὸν Λοξίου τρόπον ἐμινήσατο ὁ Ὀδυσσεύς, ³¹ ἵνα καὶ τῇμ

26 Mon. κεῖται δὲ ἐν τῇ β'. (v. 299.) τῆς Ἰλιάδος τὰ φητὸν
 ἐνθα φησὶν ὁ Ὀδ. 27 λέγων Mon. om. 28 Mon. τι, 29
 Mon. πῶς, 30 Vind. τὴν ἐναντίαν. Mon. τὰ ἐναντία. Reisk.
 mavult τὰ ἐναντιώτατα. 31 ὁ Ὀδυσσεύς Mon. om.

ὀλιγορίαν παρακαλέσῃ ³² καὶ τὴν ὑπομονὴν ὑπαλείψῃ, ³³
 μεθόδῳ δαινότητος τοῦτο τεγνησάμενος· καὶ ἤρκει μὲν
 τὰ παραδείγματα πρὸς δῆλωσιν τοῦ βουλομένου· εἰ γὰρ
 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καιροῦ τῇ μιᾷ λέξει τὰ ἐναντία σημαίνε-
 νται, πολλῷ πλέον, εἰ κατὰ διάφορον καιρὸν λέγοιτο· ⁵
 εἰ δέ τις ἐνίσταται τὸν πολὺν χρόνον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸν
 ὀλίγον δηλοῦσθαι διὰ μιᾶς τῆς λέξεως κατὰ ταύτων, καὶ
 ἕτερον Πλατωνικὸν εἰσάγει παράδειγμα, τὸν πολὺν χρό-
 νον δηλοῦν ἐξῆς· καὶ αὐθις ἕτερον· τὰ ἐναντία ἐμφαίνον
 διὰ τῆς αὐτὸς λέξεως ἐργαζόμενα. 10

ιδ'. Καὶ τὸ αὐτὸς, ὦ Φαίδων, παρεγένου;
 αὐτὸς, ὦ Ἐχέκρατες. Τοῦτο κεῖται ἐν τῷ Φαίδωνι
 ἡ ³⁴ περὶ ψυχῆς. κεῖται δὲ ἐν ἀρχῇ. „Αὐτὸς, ὦ Φαίδων,
 παρεγένου Σωκράτει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἔπτε τὸ φάρ-
 μακον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἢ ἄλλου του ἡκουσας; Αὐτὸς, ¹⁵
 ὦ Ἐχέκρατες.“ τοῦ αὐτὸς δύο εἰσὶ τὰ σημαίνόμενα ἐν-
 ταῦθα, τὸ μὲν γὰρ μακαρίζοντός ἐστι, τὸ δὲ σεμνυνο-
 μένου· ³⁵ ἐναντίον δὲ μακαρισμοῦ τὸ μεγαλοφρονεῖν καὶ
 σεμνύνεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι· ³⁶ τὸ μὲν γὰρ ἀρετῆς, τὸ δὲ
 κακίας τὸ μεγαλοφρονεῖν· ³⁷ καὶ ἐπαίρεσθαι· τάχα δὲ ἔχει ²⁰
 ἐναντιότητά τινα καὶ κατὰ τὰ πρόσωπα, τὸ μὲν γὰρ
 ἐστὶ δευτέρου, τὸ δὲ πρώτου, ἀντὶ τοῦ ἐγώ. ³⁸ Αὐτὸς,
 ὦ Φαίδων, παρεγένου ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ; αὐτὸς, ὦ Ἐχέ-
 κρατες, τὸ μὲν πρῶτον ἐρώτησίς ἐστι κατ' ὑπόκρισιν, τὸ
 δὲ δεύτερον κατὰ ³⁹ ἀπόφασιν, καὶ εἰσιν ἐναντία μὲν, ²⁵
 ἐναντίον δὲ τῷ διστάζειν τὸ ἀποφαινεσθαι· ἢ καὶ οὕτως,
 ὁ μὲν ἤρετο ὡς θαυμάζων· τὸ δὲ θαυμάζειν καὶ μακα-

³² Mon. ἀνακαλέσῃ. Reisk. conjicit: ἀνακάνσῃ. ³³ Mon.
 ἐπαλείψῃ. Sqq. usque ad litt. ιδ'. Mon. om. ³⁴ ἡ Vind. om.
³⁵ Vind. σεμνυνόμενου. ³⁶ Vind. μεγαλοφρονεῖ. ³⁷ καὶ
 ἐπαίρεσθαι Mon. om. ³⁸ Mon. ἐγώ· ἢ τὸ μὲν πρῶτον. omis-
 sis iis, quae interjecta sunt. ³⁹ Vind. μετὰ ἀπόφασιν. Mon.

ρίζειν ἀφελείας ἐστίν, ὃ δὲ μεγαλοφρονῶν ⁴⁰ ἔφη, αὐτὸς ὡς Ἐχέκρατες· τὸ δὲ μεγαλοφρονεῖν σεμνόν ἐστι· καὶ ἐστὶν ἐναντία ⁴¹ ἢ ἀφέλεια τῇ σεμνότητι, ὡς αὐτὸς ἔφησεν ὁ Ἑρμογένης ἐν τῷ περὶ σεμνότητος λόγῳ· λέγων ἐναντίαν εἶναι τῇ σεμνότητι τὴν ἀφέλειαν. Ὅτι δὲ τὸ θαυμάζειν ἀφελές ἐστι, ὁ δὴλον καὶ τὸ παρὰ Ξενοφῶντος ⁴² πρὸς τοῦ Κύρου λεγόμενον, „ὡς καλὸς μοι ὁ πάππος, ὃ μῆτερ.“ Σημειωτέον δὲ, ὅτι ὁ Ὅμηρος καθόλου ἐχρήσατο τῷ·

τλήτε φίλοι καὶ μῖναι· ἐπὶ χρόνον,

10 διότι εἰ εἶπεν ὠρισμένον τὸν πολὺν, ῥαθυμίσειν εἶχον· πάλιν εἰ εἶπε τὸν ὀλίγον, ἐφοβεῖτο μὴ ψεύσεται· ἐχρήσατο δὲ τῷ ἐσχηματισμένῳ προβλήματι, ἐπειδὴ ὁ Ἀγαμέμνων μηνίσας πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα ἐδόκει τὸν λαὸν συνακολουθεῖν τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ ὑποστρέφειν βούλεσθαι μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅθεν πειράται τῶν ὄχλων, εἰ βούλονται μένειν καὶ πολεμεῖν ἢ μὴ.

C a p. II.

16. Περὶ πάσης λέξεως· ¹ Μεθόδους ἡμῖν ὁ τεχνικός παραδίδωσι τοῦ πᾶσαν λέξιν ἀγνοουμένην εὐρίσκειν· ὅταν γὰρ ἐντύχῃς, φησί, λέξει τινὶ ἀήθει, ἐξέτασον ἐν 20 ἑαυτῷ ταύτην τίς ἐστίν· καὶ εἰ μὲν νομικὴν εὐρήσεις, ἐρώτησον τοὺς νομικοὺς καὶ μάθῃς· εἰ δὲ τεχνικὴν, τοὺς περὶ τὰς ² τέχνας, εἰ δὲ ἰθνηκὴν, ³ τοὺς εἰδότας τὰς γλώσσας, καὶ οὕτως εὐρήσεις.

κατὰ ἀπόφασιν. omisso καὶ εἰσιν ἐναντία μίν. 40 Mon. μέγα φρονῶν et μέγα φρονεῖν. 41 Mon. ἢ ἀφέλεια ἐναντίον τῇ σεμν. ὡς αὐτὸς ἔφη Ἑρμογ. Sqq. usque ad litt. 42 Mon. om. 43 Cyrop. I. 5. 2.

¹ Mon. πάσης λέξεως τῆς ἀγνοουμένης ἐν περὶ λόγῳ· μέθοδον ἡμῖν etc. ² τὰς Mon. om. ³ Mon. ἰθνηκί.

Εἰς τὸ αὐτό· ⁴ Ἐνταῦθα διδάσκει, πόσαι καὶ ποῖαι μέθοδοι εὐρέσεων τῆς ἀγνοουμένης λέξεως ἐν πεζῷ λόγῳ, καὶ γὰρ τοῦτο μέθοδος ἐστὶ δεινότητος τὸ εἰδέναι, δι' ἣν αἰτίαν ἀγνοοῦμεν τὴν προκειμένην λέξιν· ὅτι τυχὸν ἀπὸ τοῦ ἐθνικῆν εἶναι ἢ νομικῆν ἢ τεχνικῆν. Ἐπιγνωσόμεθα ⁵ δὲ, τίς ἢ ἐθνικὴ λέξις, καὶ τίς ἢ νομικὴ, καὶ τίς ἢ τεχνικὴ ἐντεῦθεν· ὅσα μὲν εἰσιν ἀπαράγωγα, εἰδὼς ἐθνικά, ὡς τὸ ἐφουδ, ὃ ἐστὶν ἱερατικὴ στολή, ἣτις φορουμένη ἀσφαλῆ τὸν προφήτην ἐποίει ἐν ταῖς προφητείαις, ὅσα δὲ παραγωγὴν ἔχει, εἰσὶ τεχνικά, ὡς ἡ διόπτρα ἀστρονο- ¹⁰ μική ἐστὶ λέξις δηλοῦσα τὸν ἀστρόλαβον· τεχνικά δὲ λέγονται τὰ τέχνης τινὸς δηλωτικά, ὡς τὸ ζεύξαντες τὰς ταῦς ναυπηγικόν, καὶ τὸ ζυγώματα τὰ ὑποκάτω τῶν νη- ὦν τιθέμενα ξύλα, καὶ τὸ δις διὰ τεσσάρων μουσικόν, τουτίστι τὸ δι' ὀκτῶ φθόγγων, ἥτοι χορδῶν, διοδεὺς καὶ ¹⁵ καλούμενον αὐτόχορδον· καὶ τὸ μοσχεύειν γεωργικόν· μοσχεύειν γὰρ λέγουσιν οἱ γεωργοὶ τὸ συνάγειν τὰ φῦτά κυρίως τῶν ἀμπέλων καὶ πρὸ χρόνου τῆς φυτείας, καὶ καταχωννύειν αὐτὰ ἐν τῇ γῇ ἢ ἐν ὕδασι ἐμβάλλειν πρὸς τὸ μοσχεῦσαι καὶ ἀπαλώτατα γενέσθαι, ἵνα ἐν τῷ και- ²⁰ ρῷ τῆς φυτείας ἐπιτήδεια γινόμενα ῥίζας παρ' εὐθὺ ἀπολύωσι καὶ φύλλα· ἄλλοι δὲ τὸ ἐμφυλλίζειν σημαίνειν φα- σίν, ἢ τὸ νεώματα δι' ὀμβρου ἀρδευθῆναι· ἡνίκα γὰρ ἴδωσιν οἱ γεωργοὶ τὰ ἑαυτῶν νεώματα ἱκανῶς βραχύντα, φασίν, ὅτι ἐμόσχευσεν ἡ γῇ καὶ διὲ καταβάλλειν τὸν ²⁵ σπόρον. Τὸ δὲ ζεύξαντες παλαιὰς ναῦς ⁵ ἢ ἀντὶ τοῦ ἐλ- κῶσαντες αὐτὰς ἐξωθεν τῆς θαλάσσης πρὸς τὸ καταφα- τίσαι, ἢ μᾶλλον ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ ζυγὸν ἀγρουμένων δύο βοῶν καὶ ὡς εἰς βοῦς περιπατοῦντων, οὕτως καὶ τὰς παλαιὰς ναῦς ἐξεύγνυνον τὸ παλαιὸν ἐπὶ ἀγωγίμοις τισίν, ³⁰ ἢ τὰς δύο παλαιὰς ναῦς καταλύοντες ἐξεύγνυνον καὶ ἐποί-

⁴ Εἰς τὸ αὐτὸ sqq. usque ad litt. ις'. absunt a Mon. 5
Thuc. I. 29.

ον αὐτὰς συρράψαντες μίαν· ἡ γὰρ τῶν δύο παλαιῶν ἔλη ποιεῖν ἐν καινὸν ἡδύνατο, ὃ καὶ ἄμεινον νοεῖν. Πεζὸν λόγον⁶ τὸ μὴ ποιητικὸν, μηδὲ ἔμμετρον δηλοῖ· ἀλλὰ τὸν κατὰ τὴν λογογραφίαν· οἷον ὁ Πλάτωνος, ὁ Πλου-
5 τάρχου καὶ τῶν ἱστορικῶν πάντων.

ἰς'. Ὁ γοῦν παρασάγγης οὐκ οἶδα τίς ἐστιν.⁷
'Ὁ παρασάγγης μέτρον ἐστὶ παρ' Αἰγυπτίοις,⁸ μεθ' οὗ
μετροῦσι τὴν γῆν⁹ διὰ τὴν τοῦ Νείλου ἐπικλυσιν, ἔχον¹⁰
σταδίους τριάκοντα· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σχοῖνος ἐξήκοντα·
10 ὁ δὲ στάδιος ἔχει πόδας ἑξακοσίους. Τὸ δὲ παρασάγγης¹¹
ὄνομα εὐρήσεις πολλάκις ἀναγινώσκων¹² τὴν ἀνάβασιν
Κύρου, ἀρτίκα ἐν τῷ πρώτῳ. „Κῦρος δὲ ἔχων, ὥς εἶ-
πον, ὁρμᾶται ἀπὸ Σάρδεων, καὶ ἐξελαίνει διὰ τῆς Αὐ-
δίας, σταθμοὺς τρεῖς παρασάγγας εἴκοσι δύο, καὶ ἐπὶ
15 τὸν Μαίανδρον ποταμόν· τούτου τὸ εὖρος δύο πλῆθρα·
γέφυρα δὲ ἐπὴν ἐξευγμένη πλοίοις ἐπτά· τοῦτον διαβάς
ἐξελαίνει διὰ τῆς Φρυγίας, σταθμὸν ἓνα παρασάγγας
ὀκτώ. Ἰστίον δὲ, ὥς ἂν νῦν λέγομεν ἀλλαγὰς¹³ τῆς
ὁδοῦ, σταθμοὺς οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν· ἀπορῆσαι δὲ ἄξιον,
20 πῶς εἰπὼν, οὐκ οἶδα, τίς ἐστιν¹⁴ ὁ παρασάγγης, λέγει
πά-

6 Πεζὸν λόγον — καὶ τῶν ἱστορικῶν πάντων est etiam in
Cod. Par. 7 ὁ γοῦν παρασ. οὐκ οἶδα, τίς ἐστιν Mon. om. 8
Mon. Vind. παρ' Αἰγυπτίοις. in Med. 2. superscriptum: παρὰ
Πέρσαις. 9 Mon. διὰ τὴν τοῦ Ν. ἐπικλυσιν τὴν γῆν. 10 Vind.
ἔχων. 11 Mon. τὸ δὲ ὄνομα τὸ παρασ. τοῦτο εὐρήσεις πολλά-
κις ἐν τῇ ἀναβάσει τοῦ Κύρου. ἀπορῆσαι δὲ ἄξιον κ. τ. λ. 12
Vind. ἀναγινώσκων Med. 2. ἀναγινώσκων. 13 in Med. 2. Schol.
ὅτι καὶ ἡ ἀλλαγὴ μέτρον ὁδοῦ Μακεδόνων· ἐντεῦθεν γὰρ, οἶμαι,
ἐκαλεῖτο καὶ τις ἡμετέρα φωνή (in codice scriptum videtur γονή)
μορῇ καλουμένη, ὅσον γῆς ἡ ἀλλαγὴ μεταξὺ 'Ραιδίστου καὶ Ἄφρου
κειμένη. 14 Vind. τίς ἐστιν εἶπεν ἡ παρασάγγης, λέγεται μέ-
τρον ὁδοῦ οἱ τριάκ. στάδιοι. receptam lectionem offert Mon. ex
quo etiam εἶπεν post ἐτυμολογεῖται adieci.

πάλιν, μέτρον ὁδοῦ οἱ τριάκοντα στάδιοι· ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τὸ, οὐκ οἶδα τίς ἐστι, περὶ τοῦ πόθεν ἐτυμολογεῖται εἶπεν.

Εἰς τὸ αὐτό. ¹⁵ Καὶ τοῦτο μέθοδος ἐστὶ δεινότητος, τὸ λέγειν οἰκονομικῶς καθ' ἑκάστην λέξιν ἄγνοου-
 μένην, οὐκ οἶδα τίς ἐστὶν ὁ παρασάγγης· τουτέστι πρὸς τὰ ἄπορα διὰ ἀπόρων ἀπαντῶμεν· ὥσπερ τις βιβλίον ἀνελίττων ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἔλεγε καθ' ἑκάστην σελίδα ἀναρθρόν τινα λέξιν· ἢ τοῦτο μέθοδος ἐστὶ δει-
 νότητος τὸ παραλαβεῖν λέξιν ἐθνικὴν ἢ νομικὴν ἢ τεχνι-
 κὴν ἐν καιρῷ καὶ οἰκονομικῶς χρῆσασθαι, ὡς ὁ Ἀπόστο-
 λος τὸ μαρὰν ἀθά, ¹⁶ τοῦτο δὲ ἵνα δείξῃ, ὅτι ἀπὸ τῶν Ἑβραίων ἀρχὴν ἔλαβε τὸ εὐαγγέλιον· ἢ ἐντρέπων καὶ εἰρωνευόμενος πρὸς τοὺς Κορινθίους· ἐκεῖνοι γὰρ ἀπω-
 θοῦντο τὰς τοιαύτας λέξεις· ἢ καὶ τοῦτο μέθοδος ἐστὶ
 δεινότητος, τὸ ἐπιστημονικῶς καὶ τεχνικῶς λέξεσι κεχρη-
 σθαι, ὅτε περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν διαλεγόμεθα πραγμάτων, καὶ νομικαῖς πάλιν καὶ ἐθνικαῖς, ὅτε περὶ νομικῶν καὶ ἐθνικῶν, ἢ μέθοδον διδάσκει τοῦ πότε δεῖ
 χρῆσθαι ἢ νομικῇ ἢ ἐθνικῇ ἢ τεχνικῇ λέξει, ὅτι ὅτε βου-
 λόμεθα παραστήσαι τὴν τοῦ προσώπου ποιότητα, οἷα
 ἐστὶ νομικὴ ἢ ἐθνικὴ ἢ τεχνικὴ, τότε χρῆσόμεθα ὁμο-
 γλώσσῃ λέξει, ὡς ὁ Θεὸς τὰ ἔθνη διὰ τῶν ἑαυτῶν γλωσ-
 σῶν ἐπεσπάσατο· ἢ καὶ τοῦτο μέθοδος ἐστὶ δεινότητος,
 τὸ μηδὲν εἰδὼτα δοκεῖν εἰδέναι παρὰ ¹⁷ τοῖς ἀκούουσιν· ²⁵
 οἷον εἰ τις ῥήτωρ ἐρωτηθεὶς, τί σημαίνει ἀδένες, ἢ τί
 ἐστὶ μείωσις σελήνης, ἢ τίνες τῶν ἀριθμῶν στολίδες λέ-
 γονται, ἢ τί ἐστὶ τὸ πέποννα φαρμακεύειν καὶ κινέειν μὴ

15 εἰς τὸ αὐτὸ usque ad litt. *ιή. Mon. om.* 16 Codd. Μαθαναθα. in Med. 2. Schol. Μαθαναθα. τοῦτο τῆς Σύρων ἐστὶ διαλέκτου, οὐ τῆς τῶν Ἑβραίων· λέγει δὲ, ὅτι ὁ κύριος ἦλθε. — 1 Cor. XVI, 22. 17 Vind. περὶ, scripsi παρὰ, ut infra scriptum est.

ὡμὰ, εἶπη, ὅτι ταῦτα μὲν ἰατροῖς καὶ ἀστρονόμοις καὶ
 ἀριθμητικοῖς παρήσομεν· ταῦτα γὰρ εἰπὼν ἔδοξε μὴ εἰ-
 δῶς εἰδέναι τὰ ἐρωτώμενα. Ἡ καὶ τοῦτο μέθοδος ἐστὶ
 δεινότητος, τὸ λέγειν εὐρεθεῖσαν τεχνικὴν ἢ νομικὴν ἢ
 5 ἐθνικὴν δοκεῖν εἰδέναι αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἐτέραν ὁμογενὴ λέ-
 ξιν ἐπεξιέναι, ἣν ἡμεῖς ἐπιστάμεθα. οἷον ἐμπεσοῦσης λέ-
 ξεως ἐθνικῆς ἐροῦμεν, ὅτι τοῦτο ἐθνικόν ἐστιν, ὥσπερ
 καὶ τὸ χλιάβου. ¹⁸ καὶ τὸ τάλε· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ-
 λων. οἷον τί ἐστὶ μειώσεις σελήνης; τὸ ἔχειν τὸ μὲν πρὸς
 10 ἡμᾶς μέρος αὐτῆς ἀλαμπές, τὸ δὲ ὑπερκόσμιον καταλαμ-
 πόμενον· ἔκλειψις δὲ ἐστὶν ἡ παντελὴς σκότωσης· στηλί-
 δες δὲ εἰσὶν οἱ ἐκ δύο μὲν ἡττόνων πλευρῶν γεγονότες,
 ἐκ μειζόνων δὲ τῶν λοιπῶν, ὡς ὁ δώδεκα ἐκ τῆς ἑξ καὶ
 τρὶς τέσσαρα· ὥσπερ καὶ κύβος ὁ ἐξ ἴσων πλευρῶν γε-
 15 γονῶς, ἐκ δις δύο καὶ δις τεσσάρων· ἀδένες δὲ, αἱ νευ-
 ρώδεις ἴνες· ἡ καὶ τοῦτο μέθοδος δεινότητος τὸ παρα-
 λαβεῖν ἄδηλον καὶ ἄγνωστον ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν· δι-
 δάσκει γὰρ περὶ καθόλου δεινότητος, τῆς ἐν αὐξήσει
 καὶ μειώσει θεωρουμένης, καὶ κατὰ τὸ πιθανόν καὶ
 20 βαθύ· ληπτέον δὲ τὴν τοιαύτην λέξιν ἢ διὰ σαφή-
 νειαν ἢ διὰ πολυπειρίαν ἢ ἐπικρυψίν καὶ βαθύτητα
 ἢ ἀξιοπιστίαν τοῦ λέγοντος· διὰ σαφήνειαν μὲν, ὅτε
 πρὸς τοὺς εἰδότες λέξιν λέγομεν· δι' ἐπικρυψίν δὲ, ὅτε
 βουλόμεθά τι ἐπικρύψαι· διὰ πολυπειρίαν δὲ, ὅτι πρὸς
 25 ἄγνωστον λέγομεν· δι' ἀξιοπιστίαν δὲ, ἵνα δειξώμεν
 ἑαυτοὺς πολυμαθεῖς καὶ πολυπειροὺς καὶ σοφοὺς· ἡ καὶ
 τοῦτο αἰνίττεται, ὅτι τρισὶ χρῆσθαι δεόν τὸν ῥήτορα λέ-
 ξεισι, νομικῇ, τεχνικῇ καὶ ἐθνικῇ, περαιτέρω δὲ τούτων
 οὐδαμῶς· οἷον ποιητικῇ λέξει χρῆσθαι οὐκ ἐφίεται. Ἡ
 30 καὶ τοῦτο μέθοδος ἐστὶ δεινότητος, τὸ λέξιν εὐρεθεῖσαν
 ἐθνικὴν ἢ νομικὴν ἢ τεχνικὴν, δοκεῖν εἰδέναι αὐτὴν, ἀπὸ

18 In Vind. et Med. 2. supra scriptum: βουλγαρικῶς λέγει
 ψωμὴν.

τοῦ ἑτέραν ὁμογενῇ λέξιν ἐπιξίεναι, ἣν ἡμεῖς ἐπιστάμεθα· οἷον λέξεως ἐμπεισοῖσης ἐθνικῆς ἐροῦμεν, ὅτι τοῦτο ἐθνικόν, ὥσπερ τὸ χλιάβου, καὶ τὸ τάλε· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἐτι καὶ τοῦτο μέθοδος ἐστὶ δεινότητος τὸ μηδὲν λέγοντα ἢ γράφοντα δοκεῖν παρὰ τοῖς ἀκροαταῖς 3 λέγειν ἢ γράφειν, τουτέστι μηδὲν συμβαλλόμενα πρὸς τὸ προκείμενον· ὥς τὸ 19 ἄλλα μὲν Λεύκων, ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος φέρεται.

Παρασημείωσις. Ἔστι δὲ μέθοδος δεινότητος κατὰ τινὰς μὲν ἔλλειμμα 20 τῆς δεινότητος τῆς ιδέας· 10 καὶ γὰρ ἐκεῖ τὴν μέθοδον αὐτῆς οὐκ ἐδίδαξεν, ἀλλὰ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν λέξιν καὶ τὸ σχῆμα· ἐνταῦθα δὲ τὴν μέθοδον ἐτήρησεν· ἔστι δὲ ἔννοια μὲν δεινότητος ἡ τοικυῖα τῇ βαθείᾳ καὶ περινενοημένη ἔννοια, καὶ ἡ οὕσα καὶ μὴ φαινομένη φρόνησις· δεινὸς γὰρ λέγεται καὶ ὁ 15 φρόνιμος· κατὰ τινὰ δὲ ὅτι διδάσκει πάλιν περὶ μεθόδου δεινότητος, τῆς κατὰ πᾶσαν ιδέαν θεωρουμένης. Τρία δὲ σημαίνει ἡ δεινότης, τὸ φοβερὸν καὶ μέγα καὶ καταπληκτικόν, ὥς τό·

Δεινὴ τι σμερδὴ τι. 21

20

καὶ τὸ βαθύ τι καὶ ἐπικεχυμένον καὶ τὸ πιθανόν καὶ συνετὸν καὶ εὐκαιρον, ἥτοι τὸ κατὰ καιρὸν χοῆσθαι τοῖς πράγμασι καὶ τὸ αὐξητικόν, ἥτοι τὸ κατὰ αὐξήσιν καὶ μείωσιν προχωροῦν, καὶ τὸ ἀκριβὲς καὶ ἐπιτήδειον. Ταῦτα δὲ κατὰ πᾶσαν ιδέαν θεωρεῖται, οἷον τὸ μὲν μέγα ἐν με- 25 γέθει, τὸ δὲ βαθύ ἐν δεινότητι καὶ δριμύτητι· τὸ δὲ πιθανόν ἐν πᾶσαις ταῖς ιδέαις, καὶ ἡ πᾶσα σπουδὴ καὶ ὁ σκοπὸς τῷ τεχνικῷ ἐστὶν ἐνταῦθα διδάξαι, πῶς τεχνικῶς μεθοδεύσομεν ἐν λόγῳ ἕκαστόν ὧν χοῆζομεν, εἴτε τῶν σχημάτων, εἴτε τῶν κατὰ ἄλλο τι χρησίμων εἰς ῥη- 30 τορείαν· καὶ τὸ προοίμιον ὥσανεὶ προθεωρία καὶ ὑπὲρ μερῶν εἴρηται τοῦ λόγου πρὸς τι χρησίμον καιροῦ ὄντος

19 cfr. Arsen. Violet. p. 41. 20 Vind. ἔλλημμα. 21 Il. E. 742.

καὶ τί δύναται ἡ τοῦ ἡθους προςθήκη· καὶ ἔστι μέθο-
δος δεινότητος ποιά διοικήσεις ²² τοῦ κατὰ καιρὸν καὶ
δεόντως λέγειν καὶ σχῆμα καὶ λέξιν καὶ ἔννοιαν, οἶον
„Νῶς δὲ ἦν ἄνθρωπος τέλειος ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, εὐη-
5 ρέστησε ²³ Νῶς.“ ἐνταῦθα γὰρ τῷ κυκλικῷ ἐχρήσατο
σχήματι, ἵνα σοὶ δείξῃ, ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἦτοι
τῆς ἀρετῆς ἀρξάμενος εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν κατέληξε· καὶ
ὁ Ἀπόστολος, ²⁴ „χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε, ἀδελφοὶ
ἀγαπητοὶ, πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.“ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δηλαδὴ
10 σημείου τῆς πνευματικῆς χαρᾶς εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν κατέ-
ληξεν. Ἔστιν οὖν τοιοῦτόν τι ἡ μέθοδος τῆς δεινότητος,
ἣ διάθεσις καὶ ποιὸς σχηματισμὸς προσώπου τινὸς ἐπὶ
λόγῳ ἢ πράγματι πραγματευομένη τὸ συμφέρον, καὶ λε-
ληθότως τὰναντία οἰκονομοῦσα ὣν ὑπείληπται, ἢ οἰκονο-
15 μία πρακτικὴ τε καὶ λογικὴ, πάντα πρὸς τὸ δοκοῦν ἢ τὸ
συμφέρον τοῦ οἰκονομοῦντος διατιθεμένη καὶ συνάπτουσα,
ἣ τὸ πόρρωθεν ἀνελεῖν τὸ ἀντιπίπτον καὶ χρησίμὸν τι
ἐαυτῷ προδιοικήσασθαι. Διαλαμβάνων δὲ περὶ μεθόδου
δεινότητος χρῆται αὐτὸς τῇ οὔσῃ καὶ μὴ φαινομένη δει-
20 νότητι, διὸ καὶ οὐ ῥαδίως ἐστὶ κατάληπτος, ἀλλὰ φαίνε-
ται μὲν ἀπλᾶ λέγων, ἐκφεύγει δὲ διὰ τῆς δεινότητος τὴν
τῶν ἀκούοντων διάνοιαν καὶ ἀναγινωσκόντων. Καὶ γὰρ
τὸ ἐν ὀλίγοις πολλὰ λέγειν δεινότητός ἐστι· ὡς καὶ Σο-
λομῶν λέγει· „λογισμοὺς ²⁵ συντέμνοντες εἰς περίσσευμα“
25 καὶ τό· „ὁ προστιθεῖς ²⁶ γνῶσιν προστιθῆσιν ἄλγημα.“
καὶ ὁ θεολόγος· „ἐπ’ οὐδενὸς οὖν τῶν ἀπάντων οὐκ ἔστιν
ἐφ’ ὧτι οὐχὶ τῶν ἀπάντων.“ τοῦτο τῆς οὔσης καὶ φαινο-
μένης δεινότητος· ὑπέξηρε δὲ τὴν αἰτίαν εἰς τὸ καθολι-
κώτερον· τὸ δὲ σχῆμα καινοπρεπὲς κατὰ ἄρσιν καὶ θέσιν·
30 κίνημα γὰρ ναρκώντων νοῦς ἀνεκκλήλγος· τοῦτο τῆς

22 Vind. διοίκησιν. 23 Genes. VI. 9. habet: τῷ Θεῷ
εὐηρέστησε Νῶς. 24 Ep. ad Philipp. IV. 4. 25 Vind. λο-
γισμός. — Prov. XXI. 5. 26 Eccles. I. 18.

φαινομένης δεινότητος, οὐκ οὔσης δέ· ἀνὴρ ἐπισπουδά-
 ζων πλὴν εἰς ὑστέρημα· οὐ διαλαμβάνει δὲ περὶ λέξεως
 τῆς ἀπλῶς τι σημαίνουσης, ἀλλὰ τῆς ἐν καιρῷ τινι μερι-
 κῷ καὶ περιστάσει μετὰ τινος ἡθους λεχθείσης, ὅθεν
 καὶ τινὲς φασιν, ὅτι διδάσκει μέθοδον τοῦ πότε δεῖ κα-
 5 θολικαῖς λέξεσι χρῆσθαι καὶ πότε μερικαῖς, ἐκάστη μὲν
 γὰρ λέξις ἔχει διάνοιαν ἰδίαν, ὡς τὸ δημηγορεῖν τὸ ἐν
 δήμῳ ἀγορεύειν· ἐν καιρῷ δὲ τινι εὐρεθεῖσα μετὰ ἡθους
 τινὸς ἢ ὀργίλου ἢ εἰρωνικοῦ ἢ θαυμαστικοῦ σημαίνει καὶ
 ἑτέραν διάνοιαν ἥτοι σημασίαν· οἷον, ὃς τῶν δημηγόρων
 10 ἔσχ' ἀγοράων· ἐνταῦθα γὰρ σημαίνει καὶ τὸν χειρα-
 σμένα λέγοντα καὶ τὸν ἀπαιδευτα· οὐκ ἐπιγέγραπται δὲ
 μέθοδος δεινότητος, διότι αἱ μέθοδοι τῆς φρονήσεως
 ἄπειροι οὔσαι οὐ περιγράφονται καὶ διὰ τοῦτο μέρος τινὸς
 φρονήσεως διαλαμβάνει καταλιμπάνων τὰ λοιπὰ 27 τοῖς 15
 ἀκροαταῖς νοεῖν ἅφ' ἑαυτῶν.

ιζ. Ἐθνικὸν γὰρ ἐστὶ καὶ Περσικόν· οὐκ
 οἶδα τίς ἐστιν εἰπὼν, πῶς ἐπιφέρει τὸ ἐθνικὸν ἐστὶ, καὶ
 ὁδοῦ μέτρον ἐστίν· ὅτι τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐξ ἀκοῆς αὐτὸ μὴ-
 20 νον εἰδέναι, οὐ μὴν ἐξ ἐτυμολογίας· τοῦτο οὖν ἐστὶ τό·
 „οὐκ οἶδα τί ἐστὶ,“ ἀντὶ τοῦ· „οὐκ οἶδα, πόθεν ἐτυμο-
 λογεῖται,“ ὅμοιον τούτῳ, ὡς εἰ τις εἶπεν, ὁ Αἴας τοῦ
 Αἴαντος, οὐ οἶδα πῶς κλίνεται, πρὸς ὃ πάλιν εἶπεν ἄν-
 25 τις, εἰ μὴ οἶδας, πῶς εἶπας τὴν κλίσιν, καὶ ὁ θεολόγος,
 οὐκ οἶδα, οἷς τισι λόγοις ἀναλογίας, τιμῶσι δ' οὖν· εἰ-
 πὼν δὲ ἐθνικόν, ὃ ἐστὶ γενικόν καὶ καθόλου, ἐπήνεγκε
 καὶ εἰδικόν, τὸ Περσικόν, εἴτα καὶ τὸ ἔτι μερικώτερον
 καὶ φανερώτερον τὸ ὁδοῦ μέτρον τριάκοντα στάδια, ὃ
 δὲ σταθμὸς μίλια εἰσὶν εἴκοσι καὶ ὀκτώ· Περσικὴ λέξις
 ἐστὶ καὶ ἡ σατραπεία καὶ τὰ σατραπεῖα.

ιη. Σχοῖνος δὲ Αἰγύπτιον. 28 Ἐκ τούτου λέ- 30

27 Vind. πολλὰ supra scripto λοιπά. 28 Mon. σχοῖν δὲ
 Αἰγύπτιον· ἐκ τούτου λέγομεν καὶ σχοινοτινῇ (Vind. σχηνοτινῇ.)

γουνσι καὶ οἱ ῥήτορες σχοινοτενῇ κῶλα τὰ μακρὰ κα
 ὑπερβαίνοντα τὸ ἡρωϊκόν, ὡς τό· ἐμειλεν ἄρα πολλὰς
 ἡμῖν ὑποθέσεις τῶν λόγων ²⁹ αἰε προτιθεῖς ὁ μέγας βα-
 σιλεύς· ἐνταῦθα γὰρ ἡ πρότασις ὅλη τοῦ προοιμίου διὰ
 5 τριῶν κώλων ἐκφέρεται.

ιδ'. Νομικὸν δὲ ὄνομα τὸ τοιοῦτον, ³⁰ πομπεύειν.
 τοῦτο λέγει Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ
 ἔστι ³¹ μεταφορικὸν ἀπὸ τῶν ἐν Διονυσιακαῖς πομπαῖς
 ἐπὶ ³² τῶν ἀμαξῶν διαλοιδουμένων ἀλλήλους. ἐν Ἀθή-
 10 ναις γὰρ Διονυσίων ἀγομένων ἀλλήλοις διαλοιδορεῖσθαι
 ἔθος ἦν, καὶ τοῦτο ἔλεγον πομπεύειν, παρ' ἡμῖν δὲ πομ-
 πεύειν ἔστι τὸ προεἰλεῖν ποιεῖσθαι.

Εἰς τὸ αὐτό. ³³ Πομπεία τὰ ἱερὰ σκεύη, τὰ εἰς
 πομπὰς κατασκευαζόμενα· πομπεύειν δὲ τὸ λοιδορεῖν καὶ
 15 ὑβρίζειν· πομπεία ἡ λοιδορία· ἐν γὰρ ταῖς Διονυσιακαῖς
 πομπαῖς ἀλλήλοις ἐλοιδороῦντο καθήμενοι ἐφ' ἀμαξῶν.
 Ἔστι δὲ καὶ νομικὸν ὄνομα τὸ πομπεύειν, καὶ σημαίνει
 κυρίως τὸ ἀποπέμπειν· νομικὴ δὲ λέξις ἔστι καὶ ἡ συνωνή
 τὰ ἑξ μύδια τῶν παραλίων, καὶ τὰ τέσσαρα τῶν χειρσαί-
 20 ων ³⁴ ἀντισιμησίου· ἀντισύνωνον δὲ τὸ ἀντὶ τούτων ση-
 μήσιον, καὶ λείμμα τὸ κατὰ νόμισμα δικεράτιον καὶ ἐξά-
 φυλλον, ³⁵ καὶ ἔτι ὀκτάφυλλον λαμβανόμενον, τῶν τριῶν
 ἡ, ἥτοι μιλιαρίσιον ἐν. Ἀλλως εἰς τὸ αὐτὸ ἐτέρου ³⁶
 25 τὴν πομπείαν αὐτὸς ὁ τεχνικὸς ἡρμήνευσε, καὶ μάλα σα-
 φῶς· εἰληπται δὲ αὐτῷ ³⁷ τὸ τοιόνδε ὄνομα ἀπὸ τῶν λό-
 γων Αὐσίου καὶ Ὑπερίδου καὶ Δεινάρχου, πολὺ γὰρ παρ'
 αὐτοῖς τὸ ὄνομα.

²⁹ Mon. ὑποθέσεις καὶ τὰ ἐξῆς. omissis eqq. τῶν λόγων αἰε
 usque ad κώλων ἐκφέρεται. ³⁰ τοιοῦτον Mon. om. ³¹ Mon.
 ἔστιν ἐν μεταφορᾷ. — pro cor. p. 268. ³² ἐπὶ bis in Vind.
³³ εἰς τὸ αὐτὸ usque ad litt. κ'. Mon. om. ³⁴ Vind. χειρ-
 σίων. ³⁵ Vind. ἐξάφυλλον. scr. ἐξάφυλλον. ³⁶ Sunt haec
 in Par. ³⁷ Par. αὐτὸ ἀπὸ τῶν λόγων Α. κ. Γ. κ. Δ. τὸ τοιοῦ-

κ'. Καὶ ἡ εἰσαγγελία καὶ ἡ φάσις. Ἡ περὶ
 καινοῦ ³⁸ τινος ἀδικήματος εἰσαγωγή, ³⁹ δημοσίου ⁴⁰
 ὁμοίως καὶ ἰδιωτικοῦ, εἰσαγγελία κατωνομάζετο· εἰσή-
 γελλον δὲ τὴν δίκην πρὸς τὴν βουλὴν οὐδένες ἄλλοι ἢ ⁴¹
 οἱ πρυτάνεις· εἰ δὲ τις τὸν ὑπορύττοντα δημόσιον μέ- 5
 ταλλον, ἢ δημόσιον οἶκον ἐξιδιούμενον ἢ κακῶς ἐπιτετρο-
 πεικότεν εἰσήγεν εἰς δικαστήριον, ὁ τοιοῦτος φαίνεται ἐλέ-
 γετο τὸν ἄλόντα, καὶ ἡ δίκη ἐντεῦθεν ὀνομαζομένη φά-
 σις παρνομάζεται. ⁴² Ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος ⁴³ περὶ τῶν
 παρὰ Ἀττικοῖς δικῶν, οὐκ ἄκαιρον καὶ ἄλλων τινῶν τοι- 10
 οῦτων ὀνομάτων ἐπιμνησθῆναι· ἴσως γὰρ ἐντυχόντες αὐ-
 τοῖς ἀλλαχοῦ χάριν τῷ λόγῳ τούτῳ εἴσεσθε· εἰ γοῦν τις
 κατὰ νόμους ἡτίμωτο παραπεπρεσβευκῶς ⁴⁴ ἢ ἡταιρη-
 κῶς ἢ μὴ ὠφληκῶς τῷ δήμῳ τὸ ὄφλημα καὶ εἰς δικα-
 στήριον ἦγετο, ἐνδείξει ὑπέκειτο, καὶ ὄνομα τῇ κατηγο- 15
 ρία ἐνδείξις· ἡ δὲ ἐφήγησις ἐδίδото κατὰ τῶν ὑποδεξα-
 μένων τὸν φυγάδα τῆς πόλεως, ἢ τῶν κεκλοσφότων λα-
 θραίως πρᾶγμα δημόσιον. Εἰ δὲ τις ἀναγραφεῖς ἤλω
 ξενίας, κατηγόρουν αὐτῷ οἱ ὑποπτευκότες καὶ ἡ κατη-
 γορία διαψηφισις ἦν· εἰ δὲ τῶν ψήφων αἱ πλείους τὸν 20
 διαψηφισθέντα ἀπήλαννον, ἀποψηφισις ⁴⁵ ἐλέγετο ἢ
 ἀπέλασις· εἰ δ' ὁ ἀποψηφισθεὶς ἀπὸ τῶν δήμων εἰς τὸ
 κοινὸν δικαστήριον μετετίθετο, ἐφίεναι ἐλέγετο, καὶ ἡ
 μετὰθεσις ἔφεσις ὠνομάζετο· εἰ δὲ λειτουργεῖν τινες τα-
 χθέντες τριηραρχεῖν ἢ οἰκοδομεῖν τὸν καιρὸν ὑπερετί- 25
 θεντο τῆς λειτουργίας, οἱ ἀντικρινόμενοι τούτοις διαδι-
 κασίαν κινεῖν κατ' αὐτῶν ἐνομίζοντο· προβολῆς δὲ καὶ

τον ὄνομα. Sqq. absunt. 38 Mon. καινοῦ. Vind. καινοῦ. 39 Mon.
 εἰσαγωγή. Vind. ἀγωγή 40 Vind. δημοσία δη. καὶ ἰδιωτική.
 secutus sum Mon. 41 οὐδένες ἄλλοι ἢ Mon. om. 42 Mon.
 παρνομάζετο. 43 ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος usque ad καὶ ὄνομα τῇ ἐη-
 μία ἐπωβέλεια Mon. om. 44 Vind. παραπεπρεσβευκῶς. 45
 Vind. ἀποψήφισις.

καταχειροτονίας τοσοῦτόν ἐστι τὸ διάφορον, ὅτι ἡ μὲν
προβολὴ ἐπὶ ἐγνωσμένοις ἐστὶν ἀδικήμασι τοῦ κατηγο-
ρουμένου, ἡ δὲ καταχειροτονία ἡ σύμψηφος τοῦ νόμου
κατ' ἐκείνου ἀποφασίς. Εὐθυδικίας δὲ καὶ παραγρα-
φῆς πολὺ τὸ διάφορον· ἡ μὲν γὰρ περὶ τοῦ μηδέπω εἰς-
αχθέντος εἰς δικαστήριον πράγματος κοινὴ τῶν συνδαι-
τώντων διάγνωσις εὐθυδικία ἐστίν, ἡ δὲ τῶν ἤδη κεκρι-
μένων καὶ κατὰ νόμους ἀποπειρασμένων δευτέρα πολυ-
πραγμοσύνη καὶ ἀμφισβήτησις παραγραφή κατωνόμα-
40 σται. Παραγράφεσθαι δὲ ἐφαίται καὶ τοῖς τοιοῦτόν τι
ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοτέθηται· ἡ δὲ τοῦ ἀ-
γραφίου δίκη τοιαύτη ἐστί· σάνις ἐφ' ἐκάστῳ τῶν δικα-
στηρίων τοίχῳ τινὶ προσηρμόζετο, καὶ τοῦ ἐκ καταδίκης
ὠφληκέντος τῷ δημοσίῳ τὸ ὄνομα ἐγράφετο ἐπ' αὐτῷ,
45 καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ τοῦ ὀφλήματος· εἰ δὲ τις ὠφληκὴς
καὶ γραφεὶς λάθρα τὴν γραφὴν ἀπέτρίψατο, ὁ γραφό-
μενος τούτου ἀγραφίου δίκην ἐγράφετο. Οἱ δὲ χωρίον
ἢ οἶκημα νομίμως ἐκ καταδίκης ἀπειληφότες καὶ κωλυ-
όμενοι ἐξούλης ἐγράφοντο τοὺς ἐκεῖθεν αὐτοὺς ἀπελαύ-
50 νοντας· ἀρχαῖον γὰρ καὶ Ἀττικὸν ὄνομα τὸ ἐξῆλlein,
ὅπερ οἱ μεταγενέστεροι ἑλληνικώτερον ἐξελεῖν λέγουσι,
τουτέστιν ἀπελαύνειν τῶν νενομισμένων· εἰ δὲ τις δοῦλος
δοκῶν τοῖς νομιζομένοις δεσπόταις δίκην ἐλάγγανεν, ἀπο-
στασίῳ δίκην κατωνομάζετο, διαγραφὴ δὲ ἡ ἀπαλλαγὴ
25 τῆς δίκης ἐλέγετο· ὥπερ λῆξις δίκης τὸ καταγγεῖλαι κρί-
σιν τῶν ιδιωτικῶν ὑποθέσεων, καὶ λαχεῖν μὲν δίκην τὰ
πρώτως κατεῖπειν, ἀντιλαχεῖν δὲ τὸ ἀντικληθῆναι, τὰ δὲ
διαλαχεῖν οὐκ ἐπὶ τῶν δικῶν λέγεται, ἀλλ' ἐπὶ τῆς τῶν
χρημάτων νεμίσσεως· ἐπεὶ δὲ πάλιν τοῖς Ἀττικοῖς καὶ
30 τοὺς γραφομένους ἐπόμνυσθαι, ὡς ἀληθῆς ἡ γραφή,
καὶ τοὺς καθ' ὧν γράφονται, ὡς οὐδὲν εἰς ψευδολογίαν
ἀντιθέσουσιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, εἰθιστο, διὰ τοῦτο
ὁ μὲν τοῦ ἐγκαλοῦντος ὄρκος διωμοσία ἐλέγετο, ὁ δὲ τοῦ

ἀπολογουμένου ἀντωμοσία· εἰ δὲ πρὸς τούτοις καὶ ὁ δι-
 καστής ἐπώμνυτο, ἀμφιορκία τὸ σύμπαν κατωναμάζετο·
 τὸν δὲ ὑπαπτεύουμενον εἰς γραφὴν, ὑπεριτιθέμενον δὲ τὸν
 καιρὸν ὁ ὑπαπτεύων ἡξίου κατηγορεῖν· ἦν δ' ἐδόκει εἰρω-
 νευόμενος μὴ βούλεσθαι ἐπώμνυσθαι κατηναγκάζεται, καὶ 5
 τὸ ὡμοσμένον ἐξωμοσία ὠνόμαστο· τὸ δὲ καταγγεῖλαι δι-
 κὴν ἑταιρήσεως ἐπαγγελία δοκιμασίας ἐλέγετο· τὴν μέντοι
 ἀπόφασιν οὐχ ὡς ἡμεῖς νῦν ὁ Ἀττικὸς νόμος ἐξελαμβά-
 νειτο, ἀλλ' ἐπεὶ ἡ τῆς τριηραρχίας ἀρχὴ ἐπικίνδυνός τις
 δοκοῦσα τὸν τριηραρχοῦντα κατήπειγεν⁴⁶ ἀντιμετρεῖσθαι τῷ 10
 κινδύνῳ τὰ ἑαυτοῦ, ἡ καταγραφὴ τούτων καὶ ὁ ἐπὶ τού-
 τοις ὅρκος ἀπόφασις ἦν. Ἡ δὲ ἐπωβελία ἀπὸ τοῦ συμ-
 βεβηκότος τὴν συνθήκην εἴληφεν· ἐπειδὴ γὰρ πολλοὶ 47
 τῶν μὴ ἐπιτιθέντων τῇ γλώττῃ χάλινον τοῖς ἐπιεικέσι καὶ
 πρῶτοις προσεφύοντο, ὡς πλείους τόκους τοῦ δέοντος ἐπὶ 15
 ναυτικοῖς κεκερδηκόσι νομίσμασι, καὶ οἱ μὲν ἀπεδείκνυνον,
 οἱ δὲ πλείους μάτην κατ' αὐτῶν ἐκεκράγεσαν τὸν μὲν ἐπι-
 δεικνύοντα ἀπροστίμητον εἶω, τὸν δὲ συκοφαντήσαντα
 ὀβολοῦ καταβολὴν ἐζημίουν, καὶ ὄνομα τῇ ζημίᾳ ἐπωβε-
 λια. Καὶ 48 ἡ φάσις παρὰ μὲν τοῖς Ἀττικοῖς νομικὴ ἐστὶ 20
 λέξις· παρ' ἡμῖν δὲ φάσις ἡ τῶν δικαστῶν ἀπόφασις,
 παρὰ δὲ τοῖς φιλοσόφοις φάσις καὶ ἡ κατάφασις καὶ ἡ
 ἀπόφασις. Καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα νομικά ἐστι.
 Τοιαῦταί εἰσι 49 καὶ παρ' ἡμῖν νομικαὶ λέξεις, φάμου-
 σα, τουτέστι 50 γράμματα λαιδορίας περιέχοντα, καὶ 25
 φάκτου ἄγνοια, τουτέστι πράγματος, καὶ δεφενδεύειν 51
 τὸ ὑπερασπίζεσθαι καὶ πάτρων 52 ὁ ἐλευθερωτής, καὶ

⁴⁶ Vind. κατήπειγεν. 47 Vind. πολλή. 48 Mon. παρὰ
 μὲν οὖν τοῖς νομικοῖς ἡ φάσις νομικὴ ἐστὶ. παρ' ἡμῖν δὲ. 49
 Mon. τοιαῦτα λέξεις καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι νομικαί. 50 τουτέστι
 Mon. om. idem legit λαιδορίαν. 51 καὶ δεφενδεύειν usque ad
 θήκης ἀνατλήρωσις Mon. om. 52 in Vind. supra scriptum;

κωδίκιλλος ἑλληποῦς θήκης ⁵³ ἀναπλήρωσις· καὶ πάλιν
 ἐθνικαὶ λέξεις, ⁵⁴ τὰ σέκρετα παρὰ Ῥωμαίοις, καὶ ἀση-
 κρητὶς ⁵⁵ ὃ τὰ ⁵⁶ ἀπόρρητα τοῦ βασιλέως εἰδώς, καὶ
 ἀρχάριος ⁵⁷ ὃ θησαυροφύλαξ· ἄρκα γὰρ παρὰ Ῥωμαί-
 5 οῖς ἡ παρ' ἡμῖν ἄρκα, καὶ στεγνόμα τὰ ἐνόρχια.

Εἰς τὸ καὶ ἡ εἰσαγγελία καὶ ἡ φάσις ἐπι-
 βολὴ ἐξηγήσεως· εἰσαγγελία ἐστὶν ἡ ἀπαγγελία τοῦ
 δικαζομένου ἢ δίκη τις δεομένη τῆς τῶν δικαστῶν ἀπάν-
 των συνελέουσας, ὅτε ἀγνοεῖται τι πρᾶγμα, περὶ οὗ νό-
 10 μος οὐδεὶς ὀρίζειται τι· ἡ εἰσαγγελία ἐστὶ δημοσίου τινὸς
 δίκης ὄνομα, ὥσπερ καὶ ἡ ἔνδειξις καὶ εἶδη αὐτῆς τρία·
 ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐπὶ μεγίστων δημοσίων ἀδικημάτων μὴ
 δεχομένων ⁵⁸ ἀναβολὴν καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθε-
 στήκε, μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι, καθ' οὓς εἰσα-
 15 ζουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἡ κατάστα-
 σις ἐστὶν· ἑτέρα δὲ ἡ ἐπὶ ταῖς κακώχεσιν· αὗται δὲ εἰς
 τὸν ἄρχοντα καὶ τὸν διώκοντα ἀζήμιοι· τρίτη ἐστὶν ἡ
 κατὰ τῶν διαιτητῶν· εἰ γὰρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἦτοι χρι-
 τοῦ ἀδικηθῇ, ἐξῆν τοῦτον εἰσαγγέλλειν πρὸς τοὺς δι-
 20 καστάς· εἰ γοῦν ἑάλω, ἡτιμοῦτο· καὶ ἔτι· φάσις ἐστὶ
 δίκη κατὰ τῶν ἐχόντων δημόσιόν τι πρᾶγμα καὶ καρπου-
 μένων αὐτὸ μὴ πριαμένων, οἷον ἀγρὸν ἢ οἰκίαν ἢ ἄλλο
 τι, καὶ ὅποια ἦσαν τὰ τοῦ ἀγίου Ῥωμανοῦ, ἃ ἐλέγοντο
 οἰκοὶ καὶ κουβούκλεια· οἰκοὶ μὲν ὡς περιεκτικὰ οἰκημά-
 25 των, κουβούκλεια δὲ, ὡς ἐξέχοντα τῶν ἄλλων· λέγεται δὲ φά-
 σις παρὰ τὸ φαίνειν οἰκεῖον τὸ τοῦ δημοσίου πρᾶγμα· λέγε-
 ται φάσις καὶ ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ψῆφος τῶν δικαστῶν, ἔτι
 ὅσα ἔμφρασιν ἔχει δίκης ἢ ἐγκλήσεως ἢ πολιτικοῦ τινος πρά-
 ὃ πρὸς τάξιν ἔχων. ⁵³ Vind. διαβολίας. superscriptum θήκης
⁵⁴ Vind. ἐθνικὴ λέξις. Mon. ἐθνικαὶ λέξεις. ⁵⁵ in Mon. divi-
 eim: ἀ σηκρητς. in Vind. et impr. in unum juncta. ⁵⁶ Vind.
 ὅταν. ⁵⁷ καὶ ἀρχάριος usque ad litt. κά. Mon. om. ⁵⁸
 Vind. δεχομένης.

γματος, νομικά ἐστι, ὡς τὸ μεθώδευσε τὸ χρέος ἀντὶ τοῦ ἀπῆτησε, καὶ γνωσιγραφία, ἡ τῶν δικαστῶν ἀπόφασις, μετὰ γὰρ τὸ γνῶναι ἀποφαίνονται· νομική ἐστι καὶ τὸ προκριματίζεται ἀντὶ τοῦ βλάπτεται, καὶ πρόκριμα ἡ βλάβη, καὶ ἐπερώτησις ἡ ζημία, καὶ περιγραφὴ ὁ περιδραγμὸς, καὶ ἰσοκώδιον τὸ τὸ ἴσον τῆς ἐκάστου δυνάμειως παρέχον, καὶ τραδιτίων ἡ παράδοσις. Μικτὰ δὲ εἰσι τὰ νόμιμα, ἔχουσι γὰρ καὶ Ῥωμαϊκὰς καὶ Ἑλληνικὰς λέξεις, τὸ δὲ κεράτιον οὐκ ἔστι Ῥωμαία λέξις, ἀλλ' Ἑλληνική, ἐτυμολόγως ⁵⁹ γὰρ κραιῖλλον δὲ λέγεται κερμάτιον, καὶ ὡσπερ ἡ ἄκαινα καὶ ὁ πῆχυς ἐπὶ τῶν συνεχῶν ποσῶν εἴρηται, οὕτω καὶ τὸ κεράτιον ἐπὶ τοῦ διακεκριμένου ποσοῦ, καὶ τὸ λαῖμμα, ὃ ⁶⁰ λέγουσιν ἀλλάγιον τοῦ λογαρίου, οὐκ ἔστι κατὰ τινὰς νομικόν· ὁ δὲ κῆνσος εὔρηται παρὰ Καίσαρος, καὶ ἐκ τούτου ἐκηνσεύοντο οἱ ¹⁵ ἄνθρωποι, τουτέστι φόρους ἀπητοῦντο· καὶ ἡ ἑξατορία καὶ τὸ συνωνή καὶ τὸ καπνικόν Ῥωμαϊκόν ἐστιν ὄνομα, καὶ συνωνή ἡ σὺν τῷ ὄνῳ κομιζομένη· εὐρίσκονται ⁶¹ καὶ στιχοι Ῥωμαῖκοι ἢ καὶ στιχεῖα· ἦν ὁ φίλος τι θέλει λαβεῖν, δόμινε, φησί, φράτερ δᾶ με· εὐθύς ἔγραψα ¹⁰ ἐγὼ, αὐτὰρ ἐγὼ οὐκ ἐθέλω δόμινε, οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι. ⁶²

Ἔτι εἰς τὸ ἡ εἰσαγγελία καὶ ἡ φάσις. Εἰσαγγελία ἐστὶν ἡ εἰσαγωγή τῆς δίκης, ὡς ἐὰν εἴπῃς, ⁶³ κατηγορῶ Νικίου προδοσίας, ἢ Αἰσχίνου παραπρεσβείας ἢ Θεμιστοκλέους μηδισμοῦ. Φάσις δὲ καὶ ἐνδειξις καὶ ²⁵ ἀπαγωγή ὀνόματα καὶ αὐτὰ δικῶν, καὶ ἔστιν ἡ μὲν φάσις ἡ ψιλὴ προσαγγελία, ἡ δὲ ἐνδειξις τὸ ἀποδείξαι τὸ προσαγγελθὲν, ἡ δὲ ἀπαγωγή ἡ ψῆφος τῶν δικαστῶν, ἡ τὴν ⁶⁴ τιμωρίαν ἐπάγουσα τῷ κατακριθέντι. Εἰσαγ-

⁵⁹ Vind. ἐτυμολογική. ad marg. ἐτυμολόγως. ⁶⁰ Vind. τό.

⁶¹ Vind. εὔρονται. ⁶² Anthol. Planud. L. I. εἰς κόλακας. p. 91. ed. Brod. — Sqf. εἰσαγγελία — τῷ κατακριθέντι v. 29. habet Par. 2977. ⁶³ Par. εἴπω, κατηγορῶ [Vind. κατηγορῶν] N.

πρ. καὶ Αἰσχ. π. καὶ Θεμ. ⁶⁴ τὴν Par. om.

γελία καλεῖται ἡ περὶ τῶν κοινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εισαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτανέων, περὶ ὧν διαρρήδην μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γίνεσθαι, καὶ τοῦτό ἐστιν ὁποῖον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον, τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων.

καὶ Τεχνικά δὲ ἐκεῖνα· ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ναῦς· ναυπηγικὸν ὄνομα· ⁶⁵ τοῦτο ⁶⁶ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ Θουκυδίδου εἴρηται, λέγει δὲ περὶ τοῦ πρὸς Κερκυραίων τῶν Κορινθίων πολέμου, καὶ ὅτι ἐπεμψαν οἱ Κερκυραῖοι πρὸς τοὺς Κορινθίους αἰτοῦντες διαλλαγὰς· πλὴν ἐπ' ἄμφω παρεσκευάζοντο, ⁶⁷ λόγῳ μὲν πρὸς εἰρήνην, ἔργῳ δὲ πρὸς παράταξιν. — Γράφει ⁶⁸ δὲ οὕτως· „Ἐπειδὴ δ' ἐγένοντο ἐν Ἀκτίῳ τῆς Ἀνακτορίας γῆς, οἱ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν, ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, οἱ Κερκυραῖοι κήρυκά τε προὔπεμψαν τοῖς Κορινθίοις ἐν ἀκατίῳ, ἀπεροῦντα μὴ πλεῖν ἐπὶ σφᾶς, καὶ τὰς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν ζεύξαντες τὰς παλαιὰς, ὥστε πλοῖμους εἶναι, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες.“ λέγει δὲ ταῦτα, ὡς εἴρηται περὶ τοῦ πρὸς Κερκυραίους τῶν Κορινθίων πολέμου, καὶ ὅτι ἐπεμψαν οἱ Κερκυραῖοι αἰτοῦντες διαλλαγὰς, τὸ γὰρ ἀπεροῦντα τοῦτο σημαίνει τὸ ἀπαγορεύειν· ὡς ἂν εἰ τοῦτο ἔλεγε, πρὶν ἄρπασθαι τῶν ὅπλων, λογίσασθε τὸν εἰσέπειτα κίνδυνον, στήσατε μέχοι προσοιμίων τὴν τόλμαν, μὴ μηχανώμεν τὸν πόλεμον, λύσατε ἐν ἀρχῇ μάχην, τέλος οὐχ ἔξουσαν, καὶ ἂν ἄρξησθε πολέμου, ὁρᾶτε μὴ μεταγνῶτε· τὸ δὲ καὶ τὰς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν, τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἐπ' ἄμφω παρεσκευάζοντο, ὡς εἴρηται· λόγῳ μὲν πρὸς εἰρήνην, ἔργῳ δὲ πρὸς

⁶⁵ ναυπηγικὸν ὄνομα Mon. om. Vind. ναυπηγηγικόν. ⁶⁶ Mon. καὶ τοῦτο. ⁶⁷ Mon. et Vind. παρασκευάζοντο. ⁶⁸ Vind. γράφη. Thuc. I. 29. Mon. haec usque ad τὸ δὲ ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ναῦς om.

παράταξιν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· ἅμα πρεσβευόμενοι τοὺς
 ἀμνημονεύοντες ἡντρεπίζον· ἐμίριζον τοῖς λογισμοῖς, λόγων
 πείρα καὶ πραγμάτων παρασκευῇ. Τὸ δὲ ⁶⁹ ζεύξαντες
 τὰς παλαιὰς ναῦς, ἀντὶ τοῦ ζυγώματα ⁷⁰ κρατύναντες
 κεῖται· ζυγώματα δὲ ⁷¹ καλοῦνται τὰ ξύλα τὰ ἀπὸ τοῦ 5
 τοίχου τῆς νιῶς πρὸς τὸν ἕτερον διατείνοντα τοῖχον, ἐφ'
 ᾧ ⁷² τὴν ναῦν σφίγγει καὶ συναγαγεῖν, ἵνα μὴ χαννω-
 θῇ· ἡ ζυγώματα τὰ ξύλα τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς σανίσιν,
 ὥστε συζεύξαι τὰς σανίδας διηρημένας ἔστιν ὅτε, ὡς ἂν
 εἰ ἔλεγε, προεθεράπευον οἷς ⁷³ ἔδει τὰς ναῦς, ἵνα μὴ 10
 ῥαγῶσι ⁷⁴ τῷ κλύδωνι, ἡντρεπίζον ἀντίχειν θαλάσσης
 τὰς μαχομένας πρὸς ὕδωρ· εἰπὼν δὲ τὰς ἄλλας ἐπισκευ-
 ᾶσαντες, τὰς μὴ οὔσας μὲν παλαιὰς φιλοκαλήσεως δὲ τι-
 νος δεομένας ἐδήλωσε· ἐπισκευάσαι γάρ ἐστι τὸ φιλοκα-
 λῆσαι καὶ καλλωπίσαι, οἷον μιλῶσαι, πισσῶσαι· διαφέ- 15
 ρει δὲ τὸ κατασκευάσαι τοῦ ἐπισκευάσαι, ὅτι τὸ μὲν κα-
 τασκευάσαι ἔστι τὸ τὸ μὴ ὄν ποιῆσαι καὶ ὥσπερ οἰκοδο-
 μῆσαι, ἐπισκευάσαι δὲ τὸ φιλοκαλῆσαι τὰ ὄντα. Τὸ δὲ
 Ἀνακτόριον πόλις ἔστι τῆς ἡπείρου περὶ τὸν Ἀμβραχι-
 κὸν ⁷⁵ καλούμενον κόλπον, ὅς καὶ αὐτός ἐστι τῆς ἡπείρου, 20
 ταῦτα δὲ τῆς Ἀνακτορίας γῆς μέρος τι ἐξέχον ἔστιν ἐπὶ
 θαλάσσαν, ὅπερ καλεῖται Ἀκτιον, ἵσως παρὰ τὸ εἶναι
 ἐν ἀκτῇ καὶ αἰγιαλῷ· ἀκτὴν γὰρ καλοῦσι πάντα τόπον
 παραθαλάσσιον παρὰ τὸ ἄγνυσθαι τὰ κύματα περὶ τὸν
 τόπον· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐναργῇ ποιεῖ τὸν λόγον καὶ σαφῇ· 25
 πάσης γὰρ ἡμᾶς ἀπορίας ἐκτὸς καθίστησιν· ἵνα γὰρ μὴ
 τις εἴπῃ ἐν ποίᾳ Ἀκτίῳ, ἐπάγει τῆς Ἀνακτορίας γῆς, ἵνα
 δὲ μή τις ζητῇ ἐν ποίῳ μέρει, φησὶν, ἔνθα τὸ ἱερόν τοῦ
 Ἀπόλλωνος· ποῦ δὲ κεῖται τὸ ἱερόν; ἐπὶ τοῦ στόματος

69 Mon. γάρ. 70 Reisk. conjicit: ζυγώμασι. 71 δὲ
 Mon. om. 72 Mon. ἐφ' αὐ. pro quo Reisk. scripsit ἀφ' οὗ.
 73 Mou. εἰς. 74 ἵνα μὴ ῥαγῶσι usque ad litt. κβ. Mon.
 om. 75 Vind. bis ἀμπρακικοῦ.

τοῦ Ἀμβραχικοῦ κόλπου. Κυρίως δὲ τὸ ζεύξαντες ἐπὶ ἵππου καὶ βοὸς λέγεται, ἐπὶ δὲ νηὸς οὐδαμῶς· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐξαρτήσαντες ἔξω ἐπὶ τῷ καταρατίσαι. εἰ δὲ λέγει τις, ὅτι τροπικὴ λέξις ἐστὶ, καὶ πῶς ἐστὶ τεχνικὴ 5 ἤτοι ναυπηγικὴ, καὶ γὰρ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ βοῶν ἐστὶ· φανέν, ὅτι καὶ ἡ τροπὴ ἀπὸ τέχνης εἴρηται κατὰ τὴν ποιητικὴν, τρόποι γὰρ ποιητικοὶ εἴκοσι πέντε. Ἔτι τὸ τεχνικὴ δύο σημαίνει τὴν ἀπὸ τῆς τέχνης, ὡς τὸ λιπὰς ὄρνις ἢ λιπώδης, καὶ τὸ ἐγομφίασαν οἱ 10 ὀδόντες ἀπὸ τῶν γόμφων τῶν ἥλων, ὃ ἐστὶν ἡμωδιώσαν, καὶ τὴν τῆς τέχνης δηλωτικὴν. Ἔτι τεχνικὴ λέξις ἡ οἰκειὰ τέχνης τινός, οἷον ἡ γεωργίας ἢ ναυπηγίας, ἡ ἄλλης τινός τεχνικὴ λέξις ἐστὶ, καὶ τὸ τραγέλαφος ἢ σκινδαψὸς ἢ βλίτυρον· ὅτε γὰρ παραδοξολογοῦμεν, χρὴ και- 15 νουργεῖν παραδόξους λέξεις, ὡς τὸ βουνόθρεπτον, καὶ ἡ τυπουργία, καὶ ἡ τρεφουργία· τεχνικὴ λέξις ἐστὶ καὶ τὸ σμερὶν, ὃ ἐστὶν εἶδος κοπτομένου λίθου εἰς κοπὴν καὶ πρισμὸν μαρμάρου, φέεται δὲ ἐν τῇ Σμύρῃ, καὶ λέγεται σμύρνιον, καὶ τὸ μὲν σμερὶν ὑπὸ τὴν τεχνικὴν ἀνά- 20 γεται λέξιν, τὸ δὲ σμύρνιον ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν· ἔτι τὰ τεχνικὰ τῶν ὀνομάτων ὅτε μὲν ιδιόσημα ἐστὶν, ὡς τὸ μοσχεύειν καὶ τὸ γνῶμων, ὃ ἐστὶ γεωμετρικόν, ὅτε δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς λαμβάνονται, ὡς τὸ ζεύξαντες τὰς ναῦς.

κβ. Καὶ δις διὰ πασῶν ¹ μουσικόν ἐστὶν· ² αἱ 25 μουσικαὶ παῖσαι συμφωνίαι πέντε εἰσὶν, ἡ διὰ τεσσάρων, ἡ διὰ πέντε, ἡ διὰ πασῶν ἅμα καὶ διὰ πέντε, καὶ ἡ τελειοτάτη, ἡ δις διὰ πασῶν· καὶ ἡ μὲν διὰ τεσσάρων ἔχει τὸν ἐπίτριτον λόγον, ἡ δὲ διὰ πέντε τὸν ἡμιόλιον· ἡ δὲ διὰ ³ πασῶν τὸν διπλάσιον· ἡ δὲ διὰ πασῶν ἅμα καὶ 30 διὰ πέντε τὸν τριπλάσιον· τὸν δὲ τετραπλάσιον ἡ δις διὰ πασῶν. ταῦτα δὲ πάντα ⁴ καὶ ἀριθμῶν ἴδια· ἡμιόλιος

¹ Mon. διὰ τεσσάρων. ² ἐστὶν Mon. om. ³ Mon. ἡ δὲ καὶ διὰ πασῶν. ⁴ ταῦτα δὲ πάντα usque ad litt. κγ'. Mon. om.

μὲν γάρ ἐστιν ὁ τρία τοῦ δύο, ὅτι ἔχει τὰ δύο καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ· ἦτοι τὸ ἐν, ἐπιτρίτος δὲ ὁ τέσσαρα, ὅτι ἔσχατον τρία καὶ τὸ τρίτον αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐν· ἡ δὲ εἴς, τοῦ τρία διπλάσιος, καὶ ὁ ιβ' τοῦ δ' τριπλάσιος· τετραπλάσιος δὲ ὁ ἡ τοῦ β'. εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχουσιν αἱ χορδαί, ὥς ὁ β' πρὸς τὸν δ', καὶ ὁ δ' πρὸς τὸν ἡ, ἐστὶ μὲν ὁ λόγος τετραπλάσιος ἐκ δύο διπλασίων συνε-
στώς, καλεῖται δὲ διὰ πασῶν· τελειότατος δὲ λόγος ἐν μουσικοῖς ὁ δις διὰ πασῶν· οὐδὲ γὰρ ὥσπερ οἱ ἀριθμοὶ εἰς ἄπειρον αὔξονται, οὕτω καὶ οἱ τῶν χορδῶν λόγοι· ἡ 10 γὰρ πολλὴ τάσις ῥῆξιν ἐργάζεται τῶν φθόγγων· ἄχρις οὖν τοῦ τετραπλασίου λόγου αὔξεται, πάλιν δὲ οὐδὲ ἄχρι πολλοῦ μειοῦται, ἡ γὰρ πολλὴ ἀνεσις εἰς τὸ σιγᾶν τὰς χορδὰς περιάγει, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ἡ ἐσχάτη μείωσις ἄχρι τοῦ ἐπιτρίτου ἔχει λόγου. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι 15 ὅσον πρὸς τὴν ἡμετέραν γνῶσιν καὶ κατάληψιν οὐκ ἡδυ- νήθημεν εὑρεῖν τὸ δις διὰ τεσσάρων, ἐν οἷς ἀνέγνωμεν ἀρμονικοῖς βιβλίοις, πλὴν ἐξ ἀκολουθίας τοῦ διὰ τεσσά- ρων καὶ διὰ πέντε καὶ διὰ πασῶν, ἔστιν εἰπεῖν καὶ περὶ τοῦ δις διὰ τεσσάρων· εὔρηται γὰρ ἡμῖν ἐν τοῖς τοῦ 20 Θέωνος ὑπομνήμασιν, ἐν οἷς περὶ ἀρμονίας διαλαμβάνει,⁵ καὶ δις διὰ πέντε καὶ ἀκόλουθόν⁶ ἐστὶ καὶ δις διὰ τεσ- σάρων παρὰ ἀρμονικοῖς φέρεσθαι τι μελῶδες,⁷ ἀναγ- καῖον δὲ πρότερον εἰπεῖν, τί τὸ διὰ τεσσάρων, καὶ τὰ ἐξῆς ἀπηριθνημένα· εἴθ' οὕτως καὶ περὶ τοῦ δις διὰ τεσσά- 25 ρων. Τόπος μὲν οὖν ἐστὶ τόπος ἀμέλειστος φωνῆς· ἀμέ- λιστος δὲ εἴρηται, διότι κενός ἐστι μέλους τινός, ὥσπερ τόπος κενός σώματος, διὰ τοῦτο γὰρ καὶ διαφόρων σω-

5 Vind. τελειότητος. 6 Εἰδέναι δὲ δεῖ usque ad μελῶδες ad marg. adjecta sunt in Med. 1., qui passim quaedam ex uberiore commentario ad marginem adjecta habet. 7 ὅτι Vind. om. est in Med. 1. 8 Vind. διαλάβει. 9 Vind. ἀκό- λουθον. 10 Vind. μελῶδες.

μάτων ἐστὶ δεκτικὸς· διὰ τοι τοῦτο καὶ ὁ τόνος ἀμελί-
στερος εἴρηται, ὅτι πλείονων ἐστὶ μελῶν δεκτικὸς, διὰ
τεσσάρων οὖν ἐστὶ δύο τινῶν καὶ ἡμιτονίου· τὸ δὲ ἡμι-
τόνιον οὐχ ἡμισυ, ὥς οἰεῖται Ἀριστόξενος, ¹¹ τόνου ἐστὶ,
5 ἀλλ' ἔλαττον τόνου· ὁ γὰρ τόνος ἐπογδόου λόγον ἔχει,
ἐπογδόος δὲ ἐστὶν ὁ ἑννατος ἀριθμὸς, ὃς οἱ διαιρεῖται
διχα· οὐκ ἄρα ἡμισυ τόνου τὸ ἡμιτόνιον· διὰ πέντε δὲ
ἐστὶ τριῶν καὶ ἡμιτόνιον· διὰ πασῶν δὲ βύχι ἐξ τόνων,
εἴρηται γὰρ ἤδη, ὅτι τὸ ἡμιτόνιον οὐκ ἐστὶν ἡμισυ τό-
10 νου, ἀλλὰ πέντε τόνων καὶ δύο ἡμιτόνων· διὰ πέντε δὲ
καὶ διὰ πασῶν, ἑννέα τόνων· ἀκόλουθον δ' ἂν εἴη καὶ
τὸ δις διὰ τεσσάρων τεσσάρων εἶναι τόνων, καὶ δύο ἡμι-
τονίων· ἐβουλόμην τούτῳ καὶ ἕτερα ἁρμονικὰ θεωρήμα-
τα ἐπισυνάψαι, ἀλλ' ἐπεὶ ἱκανὰ καὶ ταῦτα ἀποπληῆσαι
15 τὰς τῶν νέων ψυχὰς, ἀρκισθησόμεθα τούτοις. Ἐτι·
τὸ δις διὰ πασῶν τοιοῦτόν ἐστιν, ἥνικα τέσσαρες νευραὶ
κεῖνται ἐν τῷ ὀργάνῳ, ἡ μὲν πρώτη ἡ καὶ νήτη καλου-
μένη ἤχον ἀποτελεῖ βαρὺν, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ καὶ παρανή-
τη, μέσον, ἡ δὲ τρίτη, ἡ καὶ παρυπάτη, παράμεσον· ἡ
20 δὲ τετάρτη, ἡ καὶ ὑπάτη, τὸν ὄξυν· ὅτε οὖν τῇ νήτη καὶ
τῇ ὑπάτῃ προσεγγίξει ¹² ὁ μουσικὸς, ποιῇ ἓνα φθόγγον
ἐκ τῶν τεσσάρων νευρῶν, ὅτε ¹³ δὲ τῇ παρυπάτῃ καὶ τῇ
παρανήτῃ, ποιῇ δεύτερον, καὶ τοῦτό ἐστι δις διὰ τεσσά-
ρων. Ἐτέρου ἐξηγητοῦ. Οἰκεῖα ὀνόματα· μουσι-
25 κῶν εἰσὶν ἡ νήτη καὶ ἡ παρανήτη, καὶ ἡ ὑπάτη καὶ ἡ
παρυπάτη, νήτη μὲν ἡ ἐσχάτη, παρανήτη δὲ ἡ πρὸ τῆς
ἐσχάτης· ὑπάτη δὲ ἡ πρώτη, παρυπάτη δὲ ἡ μετὰ τὴν
πρώτην· κρεῖσσον δὲ τὸ ἀνωτέρω πρὸ τούτου γραφέν. ¹⁴
Ἀλλως εἰς τὸ δις διὰ τεσσάρων. Τὸ διὰ τεσσά-
30 ρων ἐκ τεσσάρων μὲν φθόγγων συνίσταται, τριῶν δὲ
δια-

11 Lib. I. p. 21. infr. ed. Meibom.
ξιν. 13 Vind. ὅτι. 14 Vind. γραφή.

12 Vind. προσεγγί-

διαστημάτων· ἀναλογεῖ δὲ ὁ μὲν φθόγγος ὅρῳ προτά-
 σεως, τὸ δὲ διάστημα αὐτῇ τῇ προτάσει· διὰ τοῦτο οἱ ¹⁵
 τέσσαρες φθόγγοι τρία διαστήματα ἔχουσιν, ὥσπερ οἱ
 τέσσαρες ὅροι τρεῖς προτάσεις. Μετὰ δὲ τὸ διὰ τεσσά-
 ρων ἔστι τὸ διὰ πέντε, ἐκ φθόγγων μὲν πέντε, διαστη- 5
 μάτων δὲ τεσσάρων. εἴτα τὸ δις διὰ πασῶν, ἐκ φθόγγων
 μὲν ὀκτώ, διαστημάτων δὲ ἑπτὰ· δις δὲ διὰ πασῶν λέ-
 γεται, ὅτι συμφωνεῖ ὁ ὄγδοος φθόγγος τῷ πρώτῳ κατὰ
 ἀντίφωνον, ὁ ὅξυς τῷ βαρεῖ· ἰσοχρόνως καὶ κατὰ ταῦτον
 κρουομένων ἀμφοτέρων τῶν φθόγγων, ὡς πληροῦσθαι ¹⁰
 τὴν καθ' ὑπαλλαγὴν τῶν φθόγγων ἀνάβασιν μέχρι τοῦ
 διὰ πασῶν, καὶ πάλιν ἀρχὴν τῶν διὰ πασῶν λαβεῖν πρὸς
 τὸ δις διὰ τεσσάρων, καὶ δις διὰ πέντε καὶ δις διὰ πα-
 σῶν, καὶ φθόγγον φθόγγῳ συμφωνεῖν, τῶν μὲν διὰ
 πασῶν φθόγγων ὀξυτέρως ἀδόντων, τῶν δὲ πρὸ τοῦ διὰ ¹⁵
 πασῶν βαρυτέρως, καὶ τὸ μὲν πρὸ τοῦ διὰ πασῶν ἦτοι
 διὰ τεσσάρων αὐτὸ τοῦτο διὰ τεσσάρων λέγεται· τὸ δὲ
 μετὰ τὸ διὰ πασῶν, δις διὰ τεσσάρων, ὥσπερ καὶ τὸ διὰ
 πέντε πρὸ μὲν τοῦ διὰ πασῶν αὐτὸ τοῦτο διὰ πέντε κα-
 λιῖται. τὸ δὲ διὰ πασῶν τὸ μὲν πρῶτον οὕτω διὰ πασῶν ²⁰
 λέγεται, τὸ δὲ μετὰ τὸ διὰ πασῶν δις διὰ πασῶν, ἀπὸ
 τοῦ ὀγδόου φθόγγου, ὄγδοον καὶ αὐτὸ τῇ τάξει φθόγ-
 γον ἐπέχον, συμφωνοῦντα τῷ ¹⁶ πρὸ αὐτοῦ ὀγδόῳ φθόγ-
 γῳ· ὃν γὰρ λόγον ὁ πρῶτος φθόγγος ἔχει πρὸς τὸν ὄγ-
 δοον, εἰς ὃν τὸν διὰ πασῶν συμπληρῶται, τὸν αὐτὸν ²⁵
 καὶ ὁ ὄγδοος πρὸς τὸν ἀπ' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ταττό-
 μενον ὄγδοον, εἰς ὃν τὸ δις διὰ πασῶν πληροῦται. Διά-
 στημα δὲ λέγεται τὸ ἀπὸ φθόγγου εἰς φθόγγον μετα-
 βαίνειν. Ἐτεὶ διὰ πλείονα σαφήνειαν. Δις διὰ τεσ-
 σάρων τοῦτο μουσικόν ἐστιν ὄνομα, ὅπερ ἡμεῖς φάμεν ³⁰
 ὀκτάχορδον, ἢ τὸ δις κροῦον διὰ τεσσάρων χορδῶν, ὥσπερ
 καὶ τρίχορδον τὸ διὰ τριῶν καὶ ὑπάτη ἡ μέση· μουσικῆς

15 Vind. ἦ.

16 Vind. συμφωνοῦντα τό.

γὰρ εἶδη τέσσαρα, νῆτη, ὑπάτη, βάρβιτον καὶ τορόν· ἡ
 τέσσαρες εἰσι χορδαί, καὶ ἡ μὲν πρώτη ὑφειμένον ἔχει
 τὸν φθόγγον, ἡ δὲ δευτέρα ὀξύ, ἡ δὲ τρίτη ἐτι ὀξύ-
 τερον, καὶ ἡ τετάρτη ἐτι ὀξύτερον. ὅταν οὖν τὴν πρῶ-
 5 τὴν χορδὴν κρούσας τις μεταπηδήσῃ τὰς ἐν μέσῳ δύο
 χορδὰς, καὶ ἔλθῃ ἐπὶ τὴν τετάρτην πρὸς τὸ ποιῆσαι μέ-
 λος ὀξύ ἀπὸ ὑφειμένου, τοῦτο λέγεται διὰ τεσσάρων μέ-
 λος, ὅταν δὲ πάλιν ἐπαναστρέψῃ πρὸς τὴν πρώτην χορ-
 δὴν ἀπὸ τῆς τετάρτης, καὶ κρούσας αὐτήν, εἰτα μετα-
 10 πηδήσῃ ἐπὶ τὴν τετάρτην, λέγεται δις διὰ τεσσάρων μέ-
 λος, ἐπεὶ καὶ τεταρταῖος λέγεται ὁ παρὰ τὴν πρώτην ἡ-
 μέραν εἰσβάλλων, εἰτα διαλείπων δύο, καὶ τῇ τετάρτῃ
 πάλιν εἰσβάλλων· τριταῖος δὲ καὶ ὁ παρὰ τὴν πρώτην
 εἰσβάλλων, εἰτα διαλείπων μίαν, καὶ τῇ τρίτῃ πάλιν εἰσ-
 15 βάλλων· ἀφημερινὸς δὲ ὁ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἡμέραις
 εἰσβάλλων καὶ μὴ διαλείπων· ἡμιτριταῖος δὲ ὁ τὸ ἡμισυ
 ἔχων ἀφημερινοῦ καὶ τὸ ἡμισυ τριταίου, καὶ σήμερον μὲν
 ὡς ἀφημερινός, ¹⁷ εἰσβάλλων, αὔριον δὲ ὡς τριταῖος.
 "Ἐτι. τὸ διὰ τεσσάρων ἐπιτρίτος ἐστὶν ἀριθμός· ὁ δὲ ἐπί-
 20 τριτος σύμφωνός ἐστι, τὸ δις ἄρα διὰ τεσσάρων σύμφω-
 νόν ἐστιν, ἢ τὸ δις διὰ τεσσάρων ἴσον ἐστὶ τῷ διὰ πα-
 σῶν. πλὴν ὅσον τὸ μὲν καταλλήλους ἔχει τὰς τέσσαρας
 χορδὰς τοῖς τέσσασι, τὸ δὲ διὰ πασῶν ἀκαταλλήλους
 μὲν, σωζούσας δὲ τὸ ἀνάλογον· ἢ τὸ διπλαῖον λεγόμενον
 25 πλινθίον αἰνίττεται, ἐν τούτῳ γὰρ διπλαῖ εἰσιν αἱ νευ-
 ραί, τέσσαρες ἐνθεν, καὶ τέσσαρες ἐνθεν. ἢ τὸ δις διὰ
 τεσσάρων ἐκ τεσσάρων μὲν φθόγγων συνίσταται, τριῶν
 δὲ διαστημάτων, ἀναλογεῖ δὲ ὁ μὲν φθόγγος ὄρω προ-
 τάσειώς, καὶ τὰ λοιπὰ ἐγράφησαν. "Ἐστι δὲ καὶ ἑτέρα
 30 μέθοδος τὸ δεινὸν πρὸς τὸν ἐρωτῶντα περὶ τίνος πράγμα-
 τος ἀποκρίνεσθαι. πότερον ὡς σοφὸν με ἐρωτᾷς ἢ ὡς
 τεχνίτην· εἰ μὲν ὡς σοφόν, πάλιν ἐρώτησον, πότερον ὡς

17 Vind. ἀφημερινός.

καθόλου σοφόν ἢ ὡς μερικόν, εἰ μὲν ὡς καθόλου σοφόν, πακῶς γινώσκεις· μόνος γὰρ καθόλου σοφός ὁ θεός, εἰ δὲ ὡς μερικόν σοφόν, ὀφείλεις ἐκείνης τῆς τέχνης ἐρώτημα ἐρωτᾶν, ἧς τὴν γυμνασίαν καθ' ἡμέραν ποιοῦμαι. Εἰς τὸ δις διὰ τεσσάρων αὐθις. Δις ¹⁸ διὰ τεσσάρων οἱ μουσικοὶ τὰς ὀκτὼ καλοῦσι χορδὰς, αἱ ταῖς μαγάσι προσδέδενται. τέσσαρες γὰρ οὔσαι καὶ διπλοῦνται ὁπῶ γίνονται τῶν μουσικῶν ὀργάνων προβεβλημένοι. Τὸ δις διὰ τεσσάρων ¹⁹ καὶ δις διὰ πασῶν ταῦτόν ἐστι· ἐστὶ δὲ ἀπὸ ἀριθμητικῆς ἀναλογίας νοῆσαι κριττόνως, ¹⁰ τί ἐστὶ τὸ δις διὰ πασῶν· ἡ γὰρ ἀριθμὸς πρὸς τὸν ²⁰ ἀριθμὸν παραβαλλόμενος τὸν διπλασίονα ἔχει λόγον, ὡς ὁ δ' τοῦ β', καὶ τοῦ δ' ὁ ἡ, ἡ τὸν ἡμιόλιον, ὡς ὁ τρίτα τοῦ δύο· ἔχει γὰρ ὅλον τὸν δύο καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ, ἡ ²¹ τὸ ἐν, καὶ ὁ ε' τοῦ τέσσαρα, ἡ τὸν ἐπίτριτον λόγον, ὡς ¹⁵ ὁ δ' τοῦ γ'. ἔχει γὰρ ὅλον καὶ τὸ τρίτον αὐτοῦ τὸ ἐν· ὁ γοῦν ιβ' τοὺς πάντας τούτους λόγους ἔχει πρὸς τοὺς πρὸ αὐτοῦ, διπλάσιον ²² μὲν γὰρ ἐστὶ τοῦ ε'. ἡμιόλιον ²³ δὲ τοῦ ἡ, ὅλον γὰρ ἔχει τὸν ἡ, καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ· τοῦ δὲ θ' ἐπίτριτος· ὁ γοῦν κδ' διττῶς ἔχει τούτους τοὺς λό- ²⁰ γους διὰ τὸ δις ἔχειν τὸν δώδεκα· λέγεται γοῦν ἡ τοιαύτη ἀναλογία δις διὰ πασῶν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως εἰρηται, ὅτι δις ἔχει τὸν διπλάσιον τὸν ἡμιόλιον καὶ τὸν ἐπίτριτον.

κγ'. Καὶ τὸ ²⁴ μοσχεύειν γεωργικόν, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ²⁵ τα· μοσχεύειν τὸ ἀνατρέφειν, μοσχεύονται γὰρ τὰ κλήματα τὰ μέλλοντα φυτευθῆναι, τῶν γεωργῶν παρὰ τὸ ὕδωρ τιθέντων τὰ φυτὰ, ²⁵ εἴθ' οὕτως ὑποβοθρεῖον·

18 Haec usque ad προβεβλημένοι sunt in Par. 19 in Med. 2, haec usque uel litt. κγ'. ad marg. adjecta sunt. 20 τὸν Med. 2, ὁμ. 21 Med. 2. ἡτοι. 22 Med. 2. διπλασίον. 23 Med. 2. ἡμιόλιος. sine sq. δι. 24 τὸ et καὶ ὅσα τοιαῦτα Mon. omi. 25 Mon. τὰ φυτὰ ἐπὶ τῷ θάττον αὐξίσθαι. μοσχεύειν οὖν.

των αὐτὰ, ὡς ἂν θάττον ἐκφύσαντα ῥίζας εὐχερῶς φυ-
 τευθέντα αὐξηθῶσι· μωσχεύειν οὖν κλήμα ἀντὶ τοῦ περι-
 θάλλειν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐμφυλλίζειν καὶ ἐπιτήδεια ποιεῖν
 τὰ κλήματα. Εἶδέναι δὲ δεῖ, ²⁶ ὅτι καὶ ὁ Χρυσόστο-
 5 μός φησί· που ἀνακογχυλίσασθαι καὶ ἔστιν ἰατρικὴ ἢ
 λέξις ἀντὶ τοῦ ἀναγαγαρίσαι, καὶ Ἑρμογένους δὲ ἐν τῷ
 περὶ κάλλους ἔφησεν ἐκ συμφθάρσεως· ²⁷ ἰατρικὴ ἢ σύμ-
 φθάρσις, τεχνικὴ καὶ οὐ φυσικὴ, καὶ οὐ παντάπασι τὴν
 παντελὴ φθορὰν αἰνίττεται· τὸ γὰρ τοῦτο δηλοῦν κατα-
 10 φθορὰ ἢ διαφορὰ λέγεται, ὡς ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων,
 τῷ σώματι συνδιαφθειρομένης καὶ τῆς τούτων ψυχῆς·
 ἔχει δὲ ταῦτα μεθ' ἡμῶν καὶ τὴν διαφθορὰν, ἣτις λέγε-
 ται ἐπὶ διαλύσει τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν συνεκράθημεν·
 ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῆς ψυχῆς, ἀθάνατος γάρ· τεχνικὴ δὲ, ὡς
 15 ἐπὶ τῶν ζωγράφων συγκιρνώντων τέχνη τὰ χρώματα, ἢ
 φυσικὴ δὲ διττὴ ἔστιν· ἢ μὲν καλεῖται σῆψις τινος ὕλης
 καὶ ἀποτελεῖ ζῶα, ψύλλας, σκώληκας, γῆς ἔντερα· ἢ δὲ,
 ὅταν ταῖς ζωτικαῖς δυνάμεσι περιττούμενα τὰ βρώματα
 ἐν τῷ στομάχῳ καὶ συγκιρνώμενα, ἀλλοιοῦνται κατὰ τὸ
 20 εἶδος οὐ κατὰ ὕλην. Ἔτι εἰς τὸ αὐτό. Ἄλλο ἐστὶ
 τὸ μωσχεύειν καὶ ἄλλο τὸ ἐμφυλλίζειν· ²⁸ μωσχεύειν ἐστὶ
 τὸ συνθάλλειν τὰ κλήματα, παρὰ τὸ ὁμοῦ συνέχεσθαι·
 ἐμφυλλίζειν δὲ τὸ ἀφ' ἑτέρου δένδρου εἰς ἕτερον ἐμφυ-
 τεύειν· ἐπιφυλλίδες δὲ λέγονται τὰ τζαμπία τὰ καταλιμ-
 25 πανόμενα, ὡς ἄχρηστα ἐν τῷ τρυγητῷ παρὰ τῇ ἀμπέ-
 λῳ· καὶ οἱ ἐν τῷ θίρει στάχυες. Ἔτι μωσχεύειν ²⁹ οἱ
 γεωργοὶ λέγουσι τὸ χωννύειν τὰ φυτὰ τῇ γῇ, ἐπὶ τῷ
 ἐκφῦσαι ῥίζας, εἰθ' οὕτως φυτευθῆναι, τοῦτο δὲ μάλι-
 στα ἐπὶ κλημάτων γίνεται.

26 δεῖ Mon. om. 27 Mon. addit: λέξις δὲ ἔστιν ἰατρικὴ.
 omissis ceteris usque ad litt. xδ'. 28 Vind. bis ἐπιφυλλίζειν.
 29 Haec usque ad γίνεται sunt in Par.

C a p. III.

κδ'. Περὶ τῶν κατὰ λέξιν ἁμαρτημάτων. ¹

Μέθοδον διδάσκει τῆς εὐρέσεως τῶν ἁμαρτανομένων λέξεων, καὶ τοῦ μὴ αὐτοὺς ταῖς τοιαύταις περιπίπτειν· γίνεσθαι δὲ φησι τὰ τούτων ἁμαρτήματα κατὰ ἀκυρίαν καὶ παραφθοράν, ἀκυρίαν μὲν, ὅταν μὴ ἐφ' ἧς κίτται ⁵ σημασίας κυρίως ἡ λέξις ταύτην θήσω, ² ἀλλ' ἐφ' ἐτέρας, οἷον· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον· ἐρωτᾶν μὲν γὰρ ἔστι τὸ ζητεῖν καὶ ἐρευνᾶν, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ παρακαλεῖν εἰληπται. Ἀκυρίας ³ δὲ μνησθέντες φέρε παραθήσομεν τινὰς τῶν τοιούτων λέξεων πρὸς πλείονα ταύτης ¹⁰ ἔνδειξιν, αὐτίκα παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ εὐρίσκειται ἐπὶ τῶν ἀπολλυμένων νηπίων, ἐκουφίσθησαν δὲ τιθῆναι· τούναντιον γὰρ ἐβαρύνθησαν ἀπολέσασαι τὰ ὑπ' αὐτῶν τρεφόμενα· καὶ ὀρῶμεν ἀνθροῦν πύλαγος Ἀργείων νεκροῖς· πάλιν ἔτι τις εἶπη, πυνθάνεται ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾶ, ἀκυρολο- ¹⁵ γίαν ἐποίησε· πυνθάνεσθαι γὰρ ἔστι τὸ κατὰ ἀκοήν διεξοδικῶς ἀκούειν τὰ ὑπὸ τινος λεγόμενα, μὴ ἐρωτῶντός τινος· ἐρωτᾶν δὲ τὸ ἐθέλειν τινὰ κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀποφασιν περὶ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος· ὁ γοῦν Τηλέμα- ²⁰ χός φησι πρὸς τὸν Νέστορα·

Εἴρῃαι ⁴ ὁππόθεν εἰμὲν, ἐγὼ δὲ κί τοι καταλίξω·
καὶ Ἀχιλλεύς φησιν·

Ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ ἱερο, ⁵

Ὅτινα τούτων ἄγοι·

ὅτι δὲ τὸ πυνθάνεσθαι ἐπὶ μόνου τοῦ ἀκούειν, φανερὸν ²⁵ ἐκ τοῦ λέγειν Τηλέμαχον,

1 Mon. sine titulo incipit ita: ἀκυρία λέξιώς ἐστιν, ὅταν μὴ ἐφ' ἧς etc. 2 Mon. θήσομεν. 3 ἀκυρίας δὲ μνησθέντες usque ad ἐν Τραίῃ εὐρείῃ Mon. om. 4 Od. Γ. 80. Vind. ἤρ-
αι. 5 Vind. ἱεροιο. Il. Α. 611. ἱεραιο.

Νῦν δ' ὅτι δὴ ⁶ μίγας ἐμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
 Πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι αἰῆται ἐνδοθὶ θυμός.
 καὶ Ὀδυσσεύς φησι·⁷

Πυνθανόμεν Ἰθάκης δὲ καὶ ἐν Τροίῃ ἐδρεῖη.

⁵ Πάλιν εἴ τις εἶπῃ πρὸς τὸν παρόντα, ποθῶ σε, ἀκυρο-
 λογίαν εἶπεν· ὦφειλε γὰρ εἰπεῖν, ἐρῶ σου· ἔρως μὲν γὰρ
 ἐστὶ τῶν παρόντων, πόθος δὲ τῶν ἀπόντων, ὥς καὶ
 Ὀμηρος·⁸

Ὡς σὺ νῦν ἔραμαι. καὶ με γλυκὺς ἱμερὸς αἰεῖ·

¹⁰ ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπόντος·⁹

Ἄλλὰ με σὸς τε πόθος, σὰ τε μῆδεα, παῖδιμ' Ὀδυσσεύ·

Σὴ τ' ἀγανοφροσύνῃ μελεηδία θυμὸν ἀπνέμα.

Παραφθορὰ δὲ λέγεται παρὰ τὸ παραφθειρισθαι τὴν
 λέξιν. Πάλιν εἴ τις ¹⁰ εἶπῃ σύμμαχον τὸν τοῖς πολему-
¹⁵ μένοις βοηθοῦντα· σύμμαχοι μὲν γὰρ εἰσὶν οἱ τοῖς πολему-
 μοῦσι βοηθοῦντες· ἐπικούροι δὲ οἱ τοῖς πολемуμένοις·
 Ὀμηρος δὲ ὅλης τῆς ποιήσεως ἐγύλαξε τὴν διαφορὰν,
 οὐκ ἔστιν οὖν παρ' αὐτῷ ἐπικός Ἕλλήνων λεγόμενος.
 Εἰς τὸ αὐτό. Ἐνταῦθα διδάσκει, κατὰ πόσους τρό-
²⁰ πους γίνεται τὰ κατὰ τὴν λέξιν ἁμαρτήματα, ὅτι δὲ ἀκυ-
 ρίαν καὶ παραφθοράν· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο μεθόδον ἐστὶ
 δεινότητος, τὸ εἰδέναι διὰ τί ἔπταισται ἡ λέξις ἐξ ἀκυρίας
 ἢ παραφθορᾶς· ἐστὶ δὲ ἡ ἀκυρία καὶ ἡ παραφθορὰ τῆς
 ἀφελείας καὶ ιδιωτείας, ἢ διδάσκει, πότε ἀκυρία λέξεως
²⁵ καὶ πότε παραφθορᾶ χρησόμεθα, ὥς ἐν τῷ πρὸ τούτου
 ἐδίδαξε· πότε λέξει νομικῇ χρησόμεθα, καὶ πότε ἐθνικῇ
 ἢ τεχνικῇ, ὅτι ὅτε βουλόμεθα τὴν τοῦ προσώπου ποιό-
 τητά παραστήσαι, ἥτις ἐστίν, οἷον τὸ ἐρωτῶ σε, ἔχε με
 παρητημένον· ἐνταῦθα γὰρ ἀκυρολεχταὶ διὰ τὸ μιμήσα-
³⁰ σθαι εὐπόρου καὶ ἀγρότου καὶ ιδιώτου λέξιν, καὶ ποιό-

⁶ δὴ Vind, om., tum habet μύθων et ἐνδοθεν, Od. B. 314.
⁷ Od. γ, 256. ⁸ Il. γ. 446. ⁹ Od, λ, 202, ¹⁰ πάλιν
 εἴ τις εἶπῃ usque ad litt. καί. Mon, om,

τητι προσώπου, μιμητέον γάρ καὶ τὰ πρόσωπα, ὡς καὶ τὰ πράγματα μιμούμεθα, καὶ τὰ μὲν λαμπρὰ λαμπρῶς ἐξαγγελλέον, τὰ δὲ σκυθρωπὰ σκυθρωπότερον· ἀγρότου γοῦν καὶ ἰδιώτου καὶ γεωργοῦ ἐστὶν ἡ λέξις ἡ λέγουσα, ἐρωτῶ σε, ἔχει με παρητημένον, καὶ τέρεται ὁ ἀκροατὴς 5. τῷ καταλλήλῳ τῆς φωνῆς· ἐστὶ δὲ ἀκυρία χρῆσις λέξεως, μετακινήσεως ἀλόγως ἐξ ἐκείνου, οὗ κυρίως κατηγορεῖται, εἴτι δαί ὁμοῦ μὴ μόνον πρὸς τὰ πρόσωπα λέγειν καὶ ποιεῖν τι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ὑπόληψις τῶν ὁρώντων. ὡς ὁ Χριστὸς ποτε μὲν πρὸς τὰς ὑπόληψις τῶν ἀνθρώ- 10 πων ὑποκρίνεται, ὡς ὅταν ¹¹ λέγῃ· „εἰ μαρτυρῶ ἐγὼ περὶ ἔμμαντοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστὶν ἀληθής.“ τοῦτο γὰρ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόληψιν εἶπεν, ὅτι ὁ λέγων περὶ ἱαντοῦ οὐκ ἀκούεται· ὅταν δὲ λέγῃ, „ἐγὼ ἦλθον, ¹² ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἡ μαρτυρία μου ἀληθής ἐστὶ,“ 15 τοῦτο κατὰ τὴν ἀλήθειαν λέγει, τὸ δὲ „στενὴ ¹³ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός“ κατὰ τὴν ὑπόληψιν τῶν πολλῶν εἶπε. τὸ δὲ „ὁ ζυγός μου ¹⁴ χρηστός ἐστὶ, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν,“ κατὰ τὴν ἀλήθειαν εἶπε· καὶ τὸ, „ὁ παῖς ¹⁵ μου σεληνιάζεται,“ κατὰ τὴν ὑπόληψιν τῶν πολλῶν εἴρη- 20 ται, οὐ μὴν ἡ ἀλήθεια οὕτως ἔχει, καὶ τὸ „πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ αἰῶνος ¹⁶ τούτου“ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόληψιν εἴρηται, ἐπεὶ οὐδὲ κατὰ χειρῶν ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν· ἢ τὸ κοσμοκράτορας τοὺς τῶν παθῶν κρατοῦν- τας σημαίνει· ἢ τὸ ἐρωτῶ σε ἐν ἀκίροις πράγμασιν ἐν- 25 λόγως τέτακται, πῶς γὰρ οὐκ ἄκυρον, παραιτεῖσθαι τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν, ὅθεν ἐμιμήσατο τῷ πάθει τῆς φωνῆς τὸ δηλούμενον, ἢ τὸ ἐρωτῶ σε εὐκαίρως ἐρέθη, διότι οὐ σημαίνει ταπεινώσιν, ὡς τὸ δέομαι καὶ παρακαλῶ,

11 Vind. ἄπαν. Ev. Joh. V. 31. 12 Ev. Joh. XVIII. 37. 13 Matth. VII. 14. 14 Matth. XI. 30. 15 Matth. XVII. 15. 16 In Vind. supra scriptum κόσμον. — Ep. ad Ephes. VI. 12,

ταῦτα γὰρ ταπεινοῦ εἰσι προσώπου πρὸς μείζον πρόσω-
 πον, τὸ δὲ ἐρωτῶ σε ταπεινώσεως οὐκ ἔστι, ἀλλὰ λέγω
 σοι, φημί, καὶ τὸ εἰρηκὸς πρόσωπον ὑψηλὸν ὃν πρὸς
 Παττον τοῦτο εἶπεν, ἢ ἴσον πρὸς ἴσον, ὡς τὸ „ἐρωτή-
 5 σω ¹⁷ τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον πέμψει ὑμῖν“
 τὸ δὲ „παρακαλεῖτε, ἱερεῖς, τὸν λαόν“ ¹⁸ οὐ σημαίνει
 τὸ δέεσθαι, ἀλλὰ τὸ προτρέπεσθαι, ἐπεὶ ἀκύρως εἴρη-
 ται· σημαίνει γὰρ δύο τὸ παρακαλεῖν, καὶ ἔστιν ἡ παρὰ
 πρόθεσις περιττή. Ἔτι· ἁμαρτήματα κατὰ λέξιν τὸ
 10 ἀκύρως αὐτὸς παραλαβεῖν, ὡς ἐφ' ὧν ἔθετο ὁ τεχνικός,
 ἐρωτῶν γὰρ τὸ πυνθάνεσθαι ἔστι, καὶ παρακαλεῖν τὸ
 ἀγειν καὶ ἔλκειν ἐφ' ἑαυτὸν, ἐπίτασις ὃν τοῦ καλεῖν, ὅταν
 οὖν τὰς τοιαύτας λέξεις λάβῃς ἐπὶ τοῦ δέεσθαι, κατὰ
 ἀκυρίαν λαμβάνων ἁμαρτάνεις.
 15 ^κέ. Παραφθοράν δὲ, οἷον ὃ καλοῦσι διάζωμα, ἐάν
 τις εἴπῃ διαζώστραν. ¹⁹ Παραφθορὰ λέγεται παρὰ
 τὸ φθείρεσθαι τὴν λέξιν, οἷον αἰμωδιᾶν ²⁰ λέγεται τὸ
 ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας, ὃ λέγεται οὕτως παρὰ τὸ αἶμα ἐμ-
 φαίνεσθαι περὶ τοὺς ὀδόντας· ἀντὶ γοῦν τοῦ εἰπεῖν αἰ-
 20 μωδιᾶν, ἐάν τις εἴπῃ αἰμωδιᾶν, παρέφθαρε τὴν λέξιν·
 διάζωμα δὲ ἔστιν, ὃ περὶ τὰ αἰδοῖα ἐφόρουν οἱ ἀγωνι-
 ζόμενοι· τοῦτο ἐάν τις εἴπῃ διαζώστραν, παραφθοράν
 ἐποίησε. Τοιαῦταί εἰσιν αἱ ἰδιωτικαὶ λέξεις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 παραφθορισμοὶ λέξεων, ²¹ οἷον τὸ κατὰ τὰ Γαῖνα, ²²
 25 εἰς τὴν Ἀετοῦς, εἰς τὴν Ἀσπορον· ²³ ὁφεῖλει γὰρ λέγε-
 σθαι εἰς τὰ Γαῖνα, καὶ εἰς τὴν Ἀετίου, καὶ εἰς τὴν Ἀ-

17 Joh. XIV. 16. 18 Esaj. XL. 1. 19 παραφθοράν
 δὲ, οἷον ὃ καλοῦσι διάζωμα, ἐάν τις εἴπῃ διαζώστραν Mon. om.
 idem: παραφθορὰ δὲ λεγ. παρὰ τὸ παραφθεῖν. 20 Med. 2.
 Vind. αἰμωδιᾶν. Mon. αἰμοδιᾶν. 21 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παραφθ.
 λέξεων Mon. om. Med. 1. ad marg. addit. 22 Med. 1. Mon.
 οἷον εἰς τὰ Γαῖνα Reisk. scripsit τὸν Γαῖνα, Vind. τὸ Γαῖνα.
 23 Vind. Med. 1. Ἀσπορον. Mon. Ἀσπαρον.

σπορος· τοιοῦτον οἶμαι εἶναι καὶ τὸ παρὰ τῷ μεγάλῳ
 εὐαγγελιστῇ θεολόγῳ, ²⁴ „ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν ²⁵
 οὐδέν,“ ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐπίασαν κεῖται, τουτέστιν ἐξώγη-
 σαν, ἰδάμασαν. μέμνηται δὲ τοῦ διαζώματος ἐν τῇ πρώτῃ
 τῶν συγγραφῶν Θουκυδίδης· ²⁶ “Ὀμηρος δὲ ζῶμα ὄνο- 5
 μάξει ἐν τῇ ψ ραψωδίᾳ ²⁷ λέγων.

Ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάβαλεν.

Παραφθορά δὲ ἐστὶ προσθήκη στοιχείου ἢ ἐναλλαγὴ ἢ
 τὸ συναμφοτέρον, ὡς τὸ διαζώστρα· διάζωμα γὰρ λέγε-
 ται τὸ λέντιον, καὶ ἡ πολεμικὴ ζώνη· ἔζωμαι χωρὶς τοῦ 10
 σ ὁ παρεληλυθὼς, ἡ δὲ προσθήκη τοῦ σ παραφθορά
 ἐστίν· ὁμοίως καὶ τό·

Ἀπίφθιθον ἰσθλοὶ ἱταῖροι, ²⁹

οὐ γὰρ εἴρηται φθίθω ἀλλὰ φθίω· καὶ αἰμωδεῖν τὸ
 τοὺς ὀδόντας αἰμωδιᾶν, παρὰ τὸ αἶμα περὶ αὐτοὺς οἰ- 15
 δαίνην· τοῦτο δὲ τινες παραφθείροντες λέγουσιν ἀμω-
 δεῖν, καὶ τὴν λοιπάδα λιπάδα· λιπὰς δὲ ἐστὶν ἡ λιπώδης·
 τὸ δὲ λέγειν τὸ ὀρρωδεῖν ἄρρωδεῖν διαλέκτου ἐστίν, ὁμοί-
 ως δὲ καὶ τὸ ὄνομα ὄνυμα Ἰωνικόν, οὐ μὴν παραφθο-
 ρά· ὅθεν ζητοῦσι, πόθεν διαιρούμεν ³⁰ τὰ τῶν διαλέκ- 20
 των ἀπὸ τῶν παραφθορῶν, καὶ φανερὸν, ὅτι ἐν λόγῳ
 κατὰ διάλεκτον συντεταγμένῳ ἀπὸ τῆς συχνότητος τῶν
 ἰδίων τῆς προστιθεμένης διαλέκτου ῥᾶον διακρίνεται ἡ
 παραφθορά ἀπὸ τῶν κατὰ διάλεκτον ὀνομάτων· πᾶσα
 γὰρ διάλεκτος οὐκ ἐχρήτο ἐν ἰδιώματι, ἀλλὰ πλείοσιν, 25
 ὥσπερ ἡ Ἀττικὴ ἰδιῶμα ἔχει τὸ τρίπαιν τὸ σ, ποτὲ μὲν
 εἰς τ, ποτὲ δὲ εἰς ξ· τὴν γὰρ θάλασσαν θάλατταν λέ-

24 pro τοιοῦτον οἶμαι — θεολόγῳ. Mon. ἰδιωτικόν καὶ τό.

25 Vind. ἐπίασαν. Mon. ἐπίασαν. Joh. XXI. 3. 26 Mon. ὁ

Θουκυδ. [I. 6.] 27 Mon. Vind. ἐν τῇ τοῦ ψ ραψωδίᾳ. omisi

τοῦ cum Reiskio, qui conjicit: ἐν τῇ τῆς Ὀδυσσεύς ψ ρ. [II.

ψ. 683.] 28 Haec usque ad litt. κή. Mnn. om. 29 Od.

ε. 110. 30 Vind. διελούμεν, scripsi διαιρούμεν.

- ταῦτα γὰρ ταπεινοῦ εἰσι προσώπου πρὸς μείζον πρόσω-
 πον, τὸ δὲ ἐρωτῶ σε ταπεινώσεως οὐκ ἔστι, ἀλλὰ λέγω
 σοι, φημί, καὶ τὸ εἰρηκὸς πρόσωπον ὑψηλὸν ὃν πρὸς
 Βαττον τοῦτο εἶπεν, ἢ ἴσον πρὸς ἴσον, ὡς τὸ „ἐρωτή-
 5 **ση** ¹⁷ τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παρακλήτον πέμψει ὑμῖν.“
 τὸ δὲ „παρακαλεῖτε, ἱερεῖς, τὸν λαόν“ ¹⁸ οὐ σημαίνει
 τὸ δέεσθαι, ἀλλὰ τὸ προτρέπεσθαι, ἐπεὶ ἀκύρως εἴρη-
 ται· σημαίνει γὰρ δύο τὸ παρακαλεῖν, καὶ ἔστιν ἡ παρὰ
 πρόθεσις περιττή. Ἔτι· ἁμαρτήματα κατὰ λέξιν τὸ
 10 ἀκύρως αὐτὸς παραλαβεῖν, ὡς ἐφ' ὧν ἔθηκετο ὁ τεχνικός,
 ἐρωτῶν γὰρ τὸ πυνθάνεσθαι ἔστι, καὶ παρακαλεῖν τὸ
 ἀγειν καὶ ἔλκειν ἐφ' ἑαυτὸν, ἐπίτασις ὃν τοῦ καλεῖν, ὅταν
 οὖν τὰς τοιαύτας λέξεις λάβῃς ἐπὶ τοῦ δέεσθαι, κατὰ
 ἀκυρίαν λαμβάνων ἁμαρτάνεις.
- 15 **κέ.** Παραφθοράν δὲ, οἷον ὁ καλοῦσι διάζωμα, ἐάν
 τις εἴπῃ διαζώστραν. ¹⁹ Παραφθορὰ λέγεται παρὰ
 τὸ φθείρεσθαι τὴν λέξιν, οἷον αἰμωδιᾶν ²⁰ λέγεται τὸ
 ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας, ὃ λέγεται οὕτως παρὰ τὸ αἶμα ἐμ-
 φαίνεσθαι περὶ τοὺς ὀδόντας· ἀντὶ γοῦν τοῦ εἰπεῖν αἰ-
 20 **μωδιᾶν**, ἐάν τις εἴπῃ αἰμωδιᾶν, παρέφθαρε τὴν λέξιν·
 διάζωμα δὲ ἔστιν, ὃ περὶ τὰ αἰδοῖα ἐφόρουν οἱ ἀγωνι-
 ζόμενοι· τοῦτο ἐάν τις εἴπῃ διαζώστραν, παραφθοράν
 ἐποίησε. Τοιαῦται εἰσιν αἱ ἰδιωτικαὶ λέξεις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
 παραφθορισμοὶ λέξεων, ²¹ οἷον τὸ κατὰ τὰ Γαῖνα, ²²
 25 **εἰς τὴν Ἀετοῦς**, εἰς τὴν Ἀσπορον· ²³ ὀφείλει γὰρ λέγε-
 σθαι εἰς τὰ Γαῖνα, καὶ εἰς τὴν Ἀετίου, καὶ εἰς τὴν Ἀ-

17 Joh. XIV. 16. 18 Esaj. XL. 1. 19 παραφθοράν
 δὲ, οἷον ὁ καλοῦσι διάζωμα, ἐάν τις εἴπῃ διαζώστραν Mon. om.
 idem: παραφθορὰ δὲ λεγ. παρὰ τὸ παραφθεῖν. 20 Med. 2.
 Vind. αἰμωδιᾶν. Mon. αἰμοδιᾶν. 21 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παραφθ.
 λέξεων Mon. om. Med. 1. ad marg. addit. 22 Med. 1. Mon.
 οἷον εἰς τὰ Γαῖνα Reisk. scripsit τὸν Γαῖνα, Vind. τὸ Γαῖνα.
 23 Vind. Med. 1. Ἀσπορον. Mon. Ἀσπαρον.

σπορος· τοιοῦτον οἶμαι εἶναι καὶ τὸ παρὰ τῷ μεγάλῳ
 εὐαγγελιστῇ Θεολόγῳ, ²⁴ „ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν ²⁵
 οὐδέν,“ ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐπίασαν κεῖται, τουτέστιν ἐξώγη-
 σαν, ἐδάμασαν. μέμνηται δὲ τοῦ διαζώματος ἐν τῇ πρώτῃ
 τῶν συγγραφῶν Θουκυδίδης· ²⁶ Ὅμηρος δὲ ζῶμα ὄνο- 5
 μάζει ἐν τῇ ψ ραψωδίᾳ ²⁷ λέγων.

Ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν.

Παραφθορὰ δὲ ἐστὶ προσθήκη στοιχείου ἢ ἐναλλαγὴ ἢ
 τὸ συναμφοτέρον, ὡς τὸ διαζώστρα· διάζωμα γὰρ λέγε-
 ται τὸ λέντιον, καὶ ἡ πολεμικὴ ζώνη· ἐζῶμαι χωρὶς τοῦ 10
 σ ὁ παρεληλυθὼς, ἡ δὲ προσθήκη τοῦ σ παραφθορὰ
 ἐστίν· ὁμοίως καὶ τό·

Ἀπίφθιθον ἰσθλοὶ ἑταῖροι. ²⁹

οὐ γὰρ εἴρηται φθίθω ἀλλὰ φθίω· καὶ αἰμωδεῖν τὸ
 τοὺς ὀδόντας αἰμωδιᾶν, παρὰ τὸ αἶμα περὶ αὐτοὺς οἰ- 15
 δαίνεσθαι· τοῦτο δὲ τινες παραφθείροντες λέγουσιν ἀμω-
 δεῖν, καὶ τὴν λοπάδα λιπάδα· λιπὰς δὲ ἐστὶν ἡ λιπώδης·
 τὸ δὲ λέγειν τὸ ὀρρώδεῖν ἀρρώδεῖν διαλέκτου ἐστίν, ὁμοί-
 ως δὲ καὶ τὸ ὄνομα ὄνυμα Ἰωνικόν, οὐ μὴν παραφθο-
 ρά· ὅθεν ζητοῦσι, πόθεν διαιροῦμεν ²⁹ τὰ τῶν διαλέκ- 20
 των ἀπὸ τῶν παραφθορῶν, καὶ φαίνεται, ὅτι ἐν λόγῳ
 κατὰ διάλεκτον συντεταγμένῳ ἀπὸ τῆς συχνότητος τῶν
 ἰδίων τῆς προστιθεμένης διαλέκτου ῥᾶον διακρίνεται ἡ
 παραφθορὰ ἀπὸ τῶν κατὰ διάλεκτον ὀνομάτων· πᾶσα
 γὰρ διάλεκτος οὐκ ἐχρήτο ἐν ἰδιώματι, ἀλλὰ πλείοσιν, 25
 ὥσπερ ἡ Ἀττικὴ ἰδιῶμα ἔχει τὸ τρέπειν τὸ σ, ποτὲ μὲν
 εἰς τ, ποτὲ δὲ εἰς ξ· τὴν γὰρ θάλασσαν θάλατταν λέ-

24 pro τοιοῦτον οἶμαι — Θεολόγῳ. Mon. ἰδιωτικὸν καὶ τό.
 25 Vind. ἐπίασαν. Mon. ἐπίασαν. Joh. XXI. 3. 26 Mon. ὁ
 Θουκυδ. [I. 6.] 27 Mon. Vind. ἐν τῇ τοῦ ψ ραψωδίᾳ. omisi
 τοῦ cum Reiskio, qui conjicit: ἐν τῇ τῆς Ὀδυσσεύς ψ ρ. [II.
 ψ. 683.] 28 Haec usque ad litt. πῆ. Mnn. om. 29 Od.
 ε. 110. 30 Vind. διελούμην, scripsi διαιροῦμην.

γουσι, καὶ τὴν συμφορὰν ξυμφορὰν, καὶ τὸ σεῦτλον
 τεῦτλον. Ἔτι ἰδίωμα ἔχει καὶ τὰς συναλοιφὰς, οἷον
 ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τῷ ἐμῷ λέγει τῷ μῷ, τὰς δὲ ἐξαιρέσεις,
 ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἑταίρων λέγει ἑτάρων, τὰς δὲ παραλήψεις
 5 τῶν κλητικῶν ἀντὶ εὐθειῶν, οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἰππότης
 λέγει ἰππότα Πηλεῦ, καὶ εὐρύοπα Ζεῦ, ἀντὶ τοῦ εὐρύο-
 πης. Πάλιν ἄλλως διαλέκτου ἐστὶ τὸ νῆ τῷ σιῷ, ἀντὶ
 τοῦ μὰ τοὺς θεοὺς· σιοὶ γὰρ λέγονται κατὰ τινα διάλεκτον
 οἱ θεοί· ὅθεν σκοπητέον εἰ πλεονάζει τὰ ἰδιώματα τῆς
 10 διαλέκτου, εἰ δὲ μὴ, παραφθορὰν τὸ εὐρεθὲν λεκτέον.
 Ἔτι ἡ παραφθορὰ καὶ ἐπὶ νοήματος λέγεται, ὡς ἐπὶ
 τοῦ, ³¹ „ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι.“
 ἐνταῦθα γὰρ εἰ στίξομεν εἰς τὸ „ἔχων, παραφθορὰ ἐστὶ
 νοήματος, οὐ μὴν ἀμφιβολία· ἡ γὰρ ἀμφιβολία ἀμφιβό-
 15 λους ἔχει τὰς δύο ἐννοίας· ἡ δὲ παραφθορὰ τὴν μὲν ἐν-
 νοίαν ὁμολογουμένην ἔχει καὶ προσγνωσμένην, τὴν δὲ
 ἑτέραν καινουργομένην· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ, οὐκ οἶ-
 दा, ὁ θεὸς οἶδε. Διαφέρεται δὲ ἡ παραφθορὰ τοῦ βαρβα-
 ρισμοῦ, καθὼς ἡ παραφθορὰ καὶ κατ' οἰκονομίαν πολλὰ-
 20 κίς ἐπιτηδεύεται, οἷον εἴ τις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν στέφανον
 εἶπῃ στεφανᾶν, εὐτελισμὸν καὶ ταπεινώσιν πραγμάτων
 σημαίνων, ὡς καὶ τὴν παιδίσκην παιδισκάριον, ἡ πάλιν,
 εἰ πόθον ἐνδεικνύμενος ὑποκοριστικῶς εἶποι τὸν Ῥωμανὸν
 Ῥωμανάριον, ὡς ὁ θεολόγος τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν
 25 Γοργόνιον ὑποκοριστικῶς καλεῖ διὰ πόθον· καὶ ὁ Λου-
 κιανὸς τριαῦτα πολλὰ ἔχει· ὁ δὲ βαρβαρισμὸς κατὰ ἄγνοι-
 αν γίνεται. Ἔτι ἀκυρολογία ἐστὶ καὶ τὸ λέγειν „ὁ δαίνα
 ἐλπίζει κακὰ“, τὸ γὰρ ἐλπίζειν ἐπὶ ἀγαθῶν τάττεται· „ὁ
 δὲ μικρότερος ³² αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μεί-
 30 ζων αὐτοῦ ἐστιν.“ Ἔτι παραφθορὰ ³³ ἐστὶ τὸ φθίρειν
 καὶ ὑπαλλάξαι τὴν λέξιν, ὡς ἐὰν τὸ διαζῶμα διαζώστραν

31 Ev. Luc. III. 11. 32 Ev. Matth. XI. 11. Luc. VII. 28.

33 Haec usque ad κυχρυδίαν sunt in Par.

εἴπης, ἢ τὴν τάφρον τράφον, ἢ τὸν καχρυδίαν ³⁴ ἄρτον
 κεχρυδίαν.

C a p. IV.

κς'. Περὶ ταυτότητος ὀνόματος καὶ ποι-
 κιλίας. ¹

Ἐν τῷ τετάρτῳ κεφαλαιῷ διδάσκει, πότε ἐπιμενετέον ⁵
 τῷ αὐτῷ ὀνόματι, καὶ πότε ποικιλτέον δι' ἄλλον καὶ ἄλ-
 λου ὀνόματος, ὃ ἐστὶν ἐπίχυσις ὀνομάτων, ὡς τὸ παντὶ
 καὶ πανταχοῦ· καὶ γὰρ τὸ πρῶτον ὡσανεὶ προθεωρία
 ἐστὶ καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ πάσης λέξεως· ποικιλίαν δὲ λέ-
 γει, ἵνα ἢ διάφορος μὲν καὶ παρηλλαγμένη ἡ λέξις, ὅμοι- ¹⁰
 ὁσημος δὲ· καὶ παραλαμβάνεται ἡ ποικιλία ἐπὶ ἰσοτίμων
 ὀνομάτων· ταυτολεξία καὶ ὁμοιότητι ὀνομάτων χρησά-
 μεθα, ὅτε τοῦ πράγματος ἓν ὄνομα ἔχομεν τὸ ἐναργέ-
 στατον.

κς'. Τοῦτο ² λέγει ὁ τεχνικός, ὡς ὅταν μὲν πολλὰ ¹⁵
 λέξεις εἴεν περὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα, καὶ μία μὲν αὐτῶν ἢ ἐν-
 αργεστάτη καὶ σαφῶς δηλωτικὴ τοῦ ὑποκειμένου, αἱ λοι-
 παὶ δὲ οὐχ ὡσαύτως ἔχωσιν, ἀλλὰ σημαίνωσι μὲν τοῦτο
 κάκεῖναι, ἀμυδρῶς δὲ πως, οὐ δεῖ ἀκαίρως φιλοτιμεῖσθαι
 τὸν ῥήτορα, καὶ τὴν εὐπορίαν τῶν λέξεων ἐπιδείκνυσθαι· ²⁰
 ἢ γὰρ ἂν φιλοτιμήσῃται μὲν ἀκαίρως καὶ τὴν χορηγίαν
 ἄφθονον ἐπιδείξεται, ³ ἀφανίσει δὲ καὶ τὴν σαφήνειαν
 τοῦ πράγματος, καὶ τὰ μέγιστα αὐτῇ λυμανεῖται, καὶ
 περὶ τὰ μικρὰ δόξας εὐδοκίμεῖν περὶ τὰ μέγιστα χολα-

34 Vind. κεχρὺς ἄρτον καχχυοδίαν, recepi lectionem Par.

1 Mon. titulum habet περὶ ταυτότητος ὀνομάτων, cui sub-
 jicitur: ὡς δὲ χιὼν κατατῆκε' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν· αὕτη ἢ
 παρ. etc. ut litt. κή. 2 Litt. κς. est in Par, 3 Vind.
 ἐπιδείξεται, ἀφανίσθ. Par. ἐπιδείξεται, ἀφανίσει.

νεῖ· ἂν μέντοι καὶ δύο ἢ ⁴ καὶ τρεῖς καὶ πλείους ὧσιν αἱ λέξεις, ἰσότημοι δὲ καὶ ἰσοδύναμοι· ἑ κατὰ τοῦτο τὸ ἐναργέστατον παριστᾶν τὸ ὑποκείμενον, ὥς μὴ ἀποκναίεσθαι τὴν αἴσθησιν τῶν ἀχροατῶν, οὐδεὶς φθόνος τοῦ ⁵ μὴ καὶ τῇ δαψιλείᾳ χρῆσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ οἷον τὴν ἀκοὴν ἔστιαν τῇ ποικιλίᾳ τῶν λέξεων· δύο γὰρ τὰ μέγιστα ἔσται ⁶ κατωρθωκώς, αὐτὸ τε τὸ κατὰ πρῶτον λόγον ζητούμενον, τὸ ἐναργῶς παραστήσαι τὸ ὄνομα, καὶ τὸ τῇ δαψιλεῖ χορηγίᾳ τῶν λόγων ἡδῶ ποιῆσαι τὴν ¹⁰ ἀκοήν· οὐκ ἔστι δὲ ⁷ παράδειγμα κάλλιον εὐρεῖν οὐδὲ θεῖναι τῶν Ὀμηρικῶν τούτων, οἷς ὁ συγγραφεὺς δαιμονίως ἄγαν ἐχρήσατο ἐφευρών.

κῆ. Ὡς δὲ χιῶν κατατείνεται· αὕτη ἡ παραβολὴ καίται ἐν τῷ ταῦ ⁸ τῆς Ὀδυσσεΐας διηγουμένου ψευ- ¹⁵ δῶς τοῦ Ὀδυσσεὺς τὰ ἑαυτοῦ πάθη· ἔστι δὲ ἡ ἔννοια αὐτῆς τοιαύτη· ὅτι ὥσπερ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς χιόνος διαλύει ὁ Εὐρος, ἣν ὁ Ζέφυρος συμπλοῖ, οὕτω καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ προσώπου τῆς Πηνελόπης ἡ Θλίψις τῆς ψυχῆς κατέτηξε· ⁹ τὸ δὲ ἐν ἀχροπόλοισι διὰ τὸ ἐν ἄκρῳ ²⁰ πέλειν εἰληπται, τουτέστιν ἐν ἐξοχῇ.

Ἐνταῦθα ¹⁰ τὴν αὐτὴν λέξιν διαφόρως προήνεγκε, τὸ μὲν γὰρ ὁμοίως τιθέναι τὰς αὐτὰς λέξεις ἀφελούς ἐστι τύπου καὶ χαρακτῆρος· τὸ δὲ μεταβάλλοντα τὰς πτώσεις δεινοῦ καὶ καινοπρεποῦς καὶ τὸν συγγραφικὸν ²⁵ κόσμον συναύξοντος, διὸ εἶπε κατατείνεται, κατέτηξε, ¹¹ τήκομαι, τήκετο, ὁμοῦ καὶ τὴν ἀφέλειαν φεύγων καὶ τὴν δεινότητα παριστῶν· διαφέρει δὲ τὸ τήκεται τοῦ λεί-

⁴ ἢ ex Par. recepi. ⁵ Par. ἰσοδύναμοι τούτῳ τῷ ἐναργεστάτῳ. ⁶ ἔσται Par. om. ⁷ δὲ ex Par. recepi. ⁸ v. 205. ⁹ Schol. in Med. 2. ἡ Θλίψις γὰρ τῆς ψυχῆς τήκει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ προσώπου, ὥσπερ καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς χιόνος ἡ τοῦ νότου προή. ¹⁰ ἐνταῦθα usque ad litt. κθ'. Mon. om. ¹¹ Vind. κατέτηξαι.

βεται καὶ χέεται καὶ λύεται· τὸ μὲν γὰρ τήχεται, ὅπερ κατὰ μικρὸν καὶ ληληθότως λύεται, τὸ δὲ λύεται καὶ χέεται καὶ λείβεται ἐκ τοῦ φανεροῦ γίνεται. Σημειῶσαι δέ, ὅτι τέσσαρας ¹² ἀνέμους οἶδεν ὁ ποιητής, Εὐρὸν καὶ Νότον καὶ Ζέφυρον καὶ Βορρᾶν, οὐδὲν ¹³ δὲ ἄλλο τὴν τηκεδὸνα ὀρίζεται ὁ τεχνικός, ἣ μόνον θίαν ἀναλίσκουένης χιόνος.

κθ'. Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσας ἔχη βέλος ὁξὺ γυναικα. Ταῦτα ἐν τῷ λ' ¹⁴ καίται τῆς Ἰλιάδος, ὅτε Ἀγαμέμνων ¹⁵ ἐτρώθη· εἶκασται δὲ πρὸς τοὺς νυγ- ¹⁰ μους τῆς ἀλγηδόνος ταῦτα· ¹⁶ πάντα δὲ ὀδυνηρὰ ἔλαβε τὰ ὀνόματα, τὸ ὀξὺ, τὸ δριμύ, τὸ πικρὸν, ἐπιτείνων ¹⁷ τὸν πόνον. Εἰλεῖθυσαι ¹⁸ δὲ λέγονται παρὰ Δωριεῦσιν αἱ ὠδίνες· ὅθεν καὶ ἀνελείθυσαι ¹⁹ ἢ ἄγονος γυνή· μογροστόχοι δὲ διὰ τὸ ἐπὶ τῶν μόγις τικτούσων τάττε- ¹⁵ σθαι. Ἀμφίβολον δὲ τὸ ἔχουσαι, ἣ γὰρ κέκτηνται ὀδύνας, ἣ ἐπέχουσι καὶ εἰργονοῖν· ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον, διὰ δὲ τοῦ ²⁰ δύνον τὸ σφοδρὸν τῆς πληγῆς καὶ τὴν εἰς βάθος χωρήσασαν ἀλγηδόνα ἐσήμανεν. Ἰστέον ²¹ δὲ, ὅτι τὸ μὲν δριμύ καὶ τὸ πικρὸν ἐπὶ τῶν ποιότητων ²⁰ λέγεται, ὥσπερ δριμύ τὸ ὄξος καὶ τὸ σίνηπι, καὶ πικρὸν τὸ ἀψίνθιον, τὸ δὲ ὀξὺ ἐπὶ τῶν βελῶν.

Ἀξίον δὲ ζητῆσαι, πῶς ἡ Ἥρα, ἥγουσα ὁ ἀήρ, πικρὰς ὠδύνας ἐμποιεῖ ταῖς τικτούσαις· φασὶν οὖν ἀπαρτιζόμενον διὰ τῶν δέκα ²² μηνῶν τὸ ἐμβρυον ²³ κυοφοροῦμε- ²⁵

12 Vind. τεσσάρους. 13 οὐδὲν δὲ — χιόνος est in Par.
14 v. 269. 15 Mon. ὁ Ἀγαμ. 16 Vind. post ἀλγηδόνας interpungit. 17 Mon. ἐπιτείνον. 18 Mon. εἰλεθυσαι. 19 falso impr. ἀνελείθυσαι. in Mon. ἀνελείθυσαι. 20 Vind. τό. Mon. τοῦ. 21 ἰστέον δὲ usque ad ἐπὶ τῶν βελῶν Mon. post ἐμποιεῖν τὰς ὀδύνας ponit. Transpositionem innuere videntur verba ἄλλο γρ. in Vind. adjecta. 22 Mon. δέκα. Vind. τεσσάρους. 23 ἐμβρυον Mon. om.

- νον ἔλκεσθαι πρὸς ἀναπνοὴν τοῦ ἀέρος καὶ ἀποσπώμενον τῆς μήτρας ἐμποιεῖν τὰς ὁδύνας. Ὁκτώ ¹⁴ δέ εἰσι χυμοὶ, γλυκὺς, πικρὸς, ὀξύς, δριμύς, στύφος, σομφὸς, ἄλγκος καὶ στρυγνός· ὀξύς μὲν ὁ ὀξώδης, δριμύς δὲ ὁ
- 5 πᾶν ὀξώδης, σομφὸς δὲ ὁ ἄποιος· στρυγνός δὲ ὁ ἰσχυρός. Εἰλείθνια δὲ γίνεται ἐκ τοῦ ἐλείθω, Ἐλεῦθνια παρὰ Λωριεῦσιν, ἢ παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συστρέφω γίνεται Εἰλείθνια, καὶ ἡ ἑορτὴ δὲ οὕτω καλεῖται, ὡς καὶ ἡ σύναξις τῶν ἀρχαγγέλων, ἐξ οὗ καὶ εἰλειθυεῖον τὸ πέ-
- 10 μος παρὰ τὴν ἔλευσιν τὴν εἰς αὐτὸ τοῦ λαοῦ, ὡς τὸ τὴν συναγωγὴν ὑμῶν αὐτὸς ὠκοδόμησα, συναγωγὴν τὸν τόπον λέγων τῆς συνάξεως· τὸ δὲ ὀξύ, ὅταν μὲν ἐν τῇ φωνῇ θεωρῇται, ὑπὸ τὸ ποιὸν ἀνάγεται, ὅταν δὲ ἐν ὄγκῳ, ὑπὸ τὸ ποσόν.
- 15 λ'. Τοιοῦτόν ἐστι καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ· „ὁ τοῦ πατρὸς ὄρος καὶ λόγος, ἢ μὴ κινουμένη σφραγίς, τὸ ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου.“ ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ὀνόματα δηλωτικὰ τοῦ υἱοῦ, καὶ τὴν ἐνέργειαν ὁμοτίμον ἔχοντα.
- λά. Καὶ ὁ Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ ²⁴
- 20 τεκμήριον, σημεῖον. Διαφέρει τεκμήριον σημείου, τῷ τὸ μὲν, τὸ σημεῖον, ²⁶ τῶν ἐνδεχομένων εἶναι καὶ τῶν θέσει θεωρουμένων, τὸ δὲ τεκμήριον τῶν φύσει παρεπομένων, ὥσπερ εἰ λέγοιμεν, τεκμήριον μὲν ²⁷ τοῦ τετοκέναι τὴν γυναῖκα τὸ γάλα ἔχειν, ²⁸ καὶ πυρὸς τὸν
- 25 καπνόν· σημεῖον δὲ τῆς μάχης τὰς ἐπὶ τοῖς δόρασι σημαίας· διαφέρουσι δὲ καὶ τούτῳ, ὅτι τεκμήρια ²⁹ μὲν τοῦ πράγματος ἐν ἧ καὶ δύο πολλάκις, καὶ αὐτὰ κατὰ φύσιν, σημεία δὲ αὐτοῦ ³⁰ πολλά.

24 δὲ εἰσι usque ad litt. λά. Mon. om. 25 Mon. τῷ προοιμίῳ. Vind. τοῖς προοιμίοις. 26 τὸ σημεῖον Mon. om. 27 μὲν Vind. om. est in Mon. 28 ἔχειν Mon. om. 29 Mon. τεκμήριον. Reisk. corr. τεκμήρια. 30 Mon. τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὸ αὐτό· ³¹ Σύγκρισιν ποιῆται ὁ Θουκυδί-
δης τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ, καὶ
δείκνυσιν, ὅτι ὁ Πελοποννησιακὸς μείζων τοῦ Τρωϊκοῦ.
Ἐν δὲ ³² τῇ προοιμίῳ τοῦ τοιούτου λόγου καὶ περὶ τε-
κμηρίων καὶ μαρτυρίων καὶ σημείων καὶ παραδειγμάτων
διαλαμβάνει ³³ καὶ τὸ αὐτὸ πᾶσι τούτοις δηλοῖ, ὡς
ὁμοτίμοις τὴν ἐνέργειαν. Χρὴ δὲ σημειώσασθαι, ὡς οὐδε-
μία διαφορὰ τούτων τῶν τεσσάρων λέξεων, τὸ εἶκος δὲ
τοῦτο ³⁴ μόνον ἐκείνων διαφέρειν, οὐδέποτε γὰρ ἐπὶ πρα-
γμάτων, ἀλλ' αἰ ἐπὶ προσώπων λαμβάνεται. Λίγει δὲ ¹⁰
ὁ Θουκυδίδης, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι μόνοι ἀπὸ τῶν Ἑλλή-
νων ἠξήθησαν, διὰ τὸ λυπηρὰν οἰκεῖν γῆν καὶ ἄξηλον,
καὶ περὶ τοῦτο μήτε φθονηθῆναι μήτε ἐκβληθῆναι πα-
ρά τινων, οἱ γὰρ ἄλλοι διὰ τὸ ληστεύειν ἀλλήλους καὶ
μετανάστας ἐντεῦθεν γίνεσθαι ἡλαττοῦντο.

λβ'. Ἐκ δὲ τεκμηρίων· τοῦτο ἐν ἀρχῇ τῆς πρώ-
της ³⁵ τοῦ Θουκυδίδου συγγραφῆς κεῖται· λέγων γὰρ
περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ὡς μέγας ἔγενετο
ὑπὲρ τοὺς πρὸ αὐτοῦ, οὕτως διέξειδι· τὰ γὰρ πρὸ αὐ-
τῶν καὶ ἔτι παλαιότερα σαφῶς εὗρεῖν· μὲν διὰ χρόνον ²⁰
πληθὺς ἀδύνατον ἦν· ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρό-
τατον σκοποῦντί μοι ξυμβαίνει, οὐ μεγάλα νομίζω γενέ-
σθαι, οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους, οὔτε εἰς τὰ ἄλλα· τὰ
μὲν οὖν πρὸ αὐτῶν εἰπὼν τὰ Μηδικὰ ἐδήλωσε, διὰ δὲ
τῶν ἔτι παλαιότερων τὰ Τρωϊκά. Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ²⁵
στιν, ὡς ἐκ μὲν ἱστορίας ἀδύνατόν ἐστιν ἀποδείξαι, πῶς
οὐκ εἶσιν οὔτε τὰ Μηδικὰ, οὔτε τὰ Τρωϊκά μεγάλα, οὔτε
κατὰ τοὺς πολέμους, οὔτε εἰς τὰ ἄλλα, τουτίστι τὰς ἐκ-
λείψεις, τοὺς σεισμούς· ἐκ δὲ τεκμηρίων εἰκόασιν οὐ
τοιαῦτα εἶναι.

31 εἰς τὸ αὐτὸ usque ad λβ'. Mon. om., est in Par. usque ad
προσώπων λαμβάνεται. 32 δὲ ex Par. recepi. 33 Vind.
διαλάβει. 34 Par. μόνον τοῦτο διαφέρει, sine ἐκείνων. 35 I. I.

Καὶ παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου. Εἰδέναι
 δεῖ, ὡς ἀδιαφόρως τοῦτο ὁ τεχνικὸς ἔθηκε τέταρτον· πα-
 ρὰ γὰρ τῷ συγγραφῇ δεῦτερον κεῖται μετὰ τὸ τεκμήριον·
 διεξιὼν γὰρ, ὡς οὐκ ἐν βεβαίῳ ᾤκουν τὰς χώρας οἱ Ἑλ-
 5 ληνες, ἀλλ' αἰεὶ συνεχεῖς μεταβολὰς ἐποιοῦντο· πόθεν;
 ὅτι οὔτε μεγέθει πόλεων ἴσχυον θαρρεῖν, οὔτε τῇ ἄλλῃ
 παρασκευῇ· μάλιστα δὲ τοῦτο ἐποίει ἡ τῆς γῆς ἀρετὴ·
 διὰ γὰρ τὴν ἀρίστην γῆν ἐξωθοῦντο ὑπὸ τῶν δυνατωτέ-
 ρων· ταῦτα οὖν διεξιλθὼν ἐπήγαγε τὰδε· τὴν γοῦν Ἀτ-
 10 τικὴν διὰ τὸ λεπτόγεων οὖσαν ἀστασίαστον ἄνθρωποι
 ᾤκουν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ· καὶ παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου οὐκ
 ἐλάχιστόν ἐστι, τὸ διὰ τὰς μετακίνας εἰς τὰ ἄλλα μὴ
 ὁμοίως αὐξηθῆναι· ἔστι δὲ ἡ ἐννοία τοῦ ῥητοῦ ταιαύτη·
 πόθεν δηλον, ὅτι μετακίνας ἐποιοῦντο αἰεὶ καὶ πυκνάς
 15 μεταναστάσεις· ἐκ τοῦ μὴ ὁμοίως τῇ Ἀττικῇ αὐξηθῆναι
 τῷ πλήθει τῶν ἀνδρῶν τοὺς οἰκήτορας τῆς ἄλλης Ἑλλά-
 δος, διὰ τὰς ἀρίστας τῶν γαιῶν ἀπανισταμένους· ³⁶ ἡ
 γὰρ Ἀττικὴ διὰ τοῦτο ἔμεινεν ἀστασίαστος, διὰ τὸ λεπτό-
 γεως εἶναι. Ἔνιοι ³⁷ δὲ τὸ παράδειγμα οὐκ ἐξελάβοντο
 20 ἐπὶ τῆς μεταβολῆς καὶ ἀπαναστάσεως, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τὴν
 Ἀττικὴν ἀστασίαστον μεῖναι διὰ τὸ λεπτόγεων εἶναι· ἐξη-
 γοῦνται οὖν τοῦτο οὕτως· σημεῖον τοῦ ³⁸ τὴν Ἀττικὴν
 τοὺς αὐτοὺς οἰκεῖν τὸ κατὰ μὲν τὰ ἄλλα πράγματα μὴ
 αὐξηθῆναι, οἷον πλοῦτον καὶ ὄπλα, ἐπειδὴ οὐκ ἀπανί-
 25 σταντο, κατὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν καὶ μάλιστα με-
 γάλην γενέσθαι· σημεῖον δὲ ³⁹ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος· εἰ-
 πὼν, ὡς ἐσιδηραφόρει πᾶσα ἡ Ἑλλὰς διὰ τὰς ἀφράκτους
 οἰκήσεις καὶ οὐκ ἀσφαλεῖς, ἐπάγει πόθεν δηλον, ὅτι ἐσι-
 δη-

36 Mon. ἀπανισταμένης. 37 ἔνιοι δὲ τὸ παράδ. usque ad
 λεπτόγεων εἶναι Vind. om. Mon. habet. 38 Mon. σημ' τοῦ,
 quod Reisk. legit σημαίνει τῷ. 39 Mon. δ' ἐστὶ et post Ἑλ-
 λάδος comma.

δηροφόρει πᾶσα ἡ Ἑλλάς· ὅτι καὶ μέχρι τοῦ νῦν, φησί, πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων νέμονται, τουτέστιν οὕτω κατοικοῦσιν, οὕτω διάγουσι σιδηροφοροῦντες.

λγ'. Μαρτύριον δέ. Δήλου γὰρ καθαιρομένης ὑπὸ Ἀθηναίων· ⁴⁰ τοῦτο λέγει ὁ Θουκυδίδης περὶ τοῦ ³ ληστεύειν καὶ βλάπτειν ἀλλήλους τοὺς Ἕλληνας. Φησὶ γὰρ ὅτι λησται ἦσαν οἱ νησιῶται, Κᾶρες τε ὄντες καὶ Φοίνικες· οὗτοι γὰρ δὴ τὰς πλείστας τῶν νήσων ὥκησαν. μαρτύριον δέ. Δήλου γὰρ καθαιρομένης ὑπὸ ⁴¹ Ἀθηναίων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν θηκῶν ἀναιρε- ¹⁰ θεισῶν, ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ, ὑπερήμισυ Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὅπλων, συντεθαμμένοι ⁴² καὶ τῷ τρόπῳ, ᾧ νῦν ἐτι θάπτουσι. ⁴³

λδ'. Καὶ σημεῖον ⁴⁴ δέ ἐστι τῆς Ἑλλάδος. ¹⁵ Ταῦτα εἰπὼν ὡς ἐσιδηροφόρει πᾶσα ἡ Ἑλλάς εἰς τὰς ὀφράκτους οἰκήσεις καὶ οὐκ ἀσφαλεῖς ἐπάγει, ὅπόθεν δηλον ὅτι ἐσιδηροφόρει ἡ Ἑλλάς, ὅτι καὶ μέχρι τοῦ νῦν, φησί, πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων νέμονται οὕτω, τουτέστιν οὕτω κατοικοῦσιν, οὕτω διάγουσι σιδηροφοροῦντες, καὶ ²⁰ ὅτι ἄφρακτοι οἰκοῦσιν, ὡς ἔστιν εὐρεῖν γινόμενον παρὰ τε Λοκροῦς τοὺς Ὀζόλας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Ἀκαρνανάς.

C a p. V.

Περὶ περιττότητος.

λέ. Μέθροdon ¹ ἡμῖν δίδωσι, πότε δεῖ χρῆσθαι τῇ περιττότητι, καὶ τὴν προσοῦσαν αὐτῇ διαβολὴν ἐκφεύ- ²⁵

40 L. I. 8. ὑπὸ Ἀθηναίων Mon. om. idem: καθαιρουμένης. 41

Mon. ὑπό. impr. ὑπ'. 42 Mon. συντεθαμμένων. 43 Vind.

τρόπῳ ὣν ἐθάπτουσι. 44 Mon. καὶ σημεῖον usque ad Ἀκαρνανά-

ρας om. Thuc. I. 6. 1 Mon. Med. 1. μέθοδος.

Rhetor. VII. 2.

γεν. διαιρεῖ δὲ ταύτην εἰς δύο, εἰς λέξιν καὶ γνώμην,²
 τουτέστιν ἔννοιαν. καὶ τὴν μὲν λέξιν αὐθις εἰς διατριβὴν
 καὶ πληθος, τὴν δὲ γνώμην εἰς καθολικοὺς λόγους καὶ
 ἐπενθυμήσεις. ὁ δὲ καιρὸς τῆς χρήσεως τούτων οὗτος·
 5 ὅτε μὲν βούλοιο³ ἐνδείξασθαι ἡθος ἐνδιάθετον, τότε δεῖ
 παραλαβεῖν⁴ τὴν διατριβὴν καὶ τὸ πληθος. ὅτε δὲ τὰ
 σκληρὰ καὶ αὐθάδη νοήματα λεῖναι, τότε χρεια τῶν ἐπεν-
 θυμήσεων. ὅτε δὲ τοὺς ἰδίους⁵ λόγους πιστώσασθαι, τό-
 τε παραλαμβάνεσθωσάν σοι οἱ καθολικοὶ λόγοι.⁶ Ἰστίον
 10 δὲ, ὡς ἡ κατὰ λέξιν περιττότης κατὰ τὸν Ἑρμογένην μέ-
 θοδός ἐστι τῆς περιβολῆς, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ταύτης
 λόγῳ φησίν. οὐκουν περιβλητικὸν τὸ τί ἐροῦμεν; οὐδὲ τὸ
 τί φήσομεν; οὐδὲ τῶν ἄλλων τῶν εἰρημένων οὐδὲν αὐτὸ
 καθ' αὐτό.⁷ ἀλλ' ἡ ἐκ⁸ παραλλήλων θέσεις αὐτῶν πε-
 15 ποίηκεν ἴσως τινὰ ἔμφασιν περιβολῆς. τοῦτο δὲ οὐχὶ⁹
 λέξεως δῆπουθεν, ἀλλ' ἴσως μεθόδου.

Διατριβῇ καὶ πλήθει.¹⁰ τουτέστιν ἐπιμονῇ καὶ
 ἐγχερονισμῷ καὶ συναγωγῇ.

Εἰς τὸ αὐτό.¹¹ Ἐνταῦθα διδάσκει, κατὰ πόσα
 20 καὶ ποῖα γίνεται ἡ περιττότης, ὅτι κατὰ λέξιν καὶ κατὰ
 γνώμην, καὶ ὅτι τούτων ἑκατέρω διπλῇ ἐστίν· ὑποδιαιρεῖ-
 ται γὰρ ἡ κατὰ λέξιν διατριβῇ καὶ πλήθει, καὶ ἡ κατὰ
 γνώμην ἐπενθυμήσει καὶ λόγων καθολικῶν συμπλοκῇ·
 εἶτα διδάσκει καὶ πρὸς τί εὐκαιρον παραλαβεῖν τὰς ἐπεν-
 25 θυμήσεις καὶ τοὺς καθολικοὺς λόγους· ἐστὶ δὲ ἡ περιτ-

2 Mon. εἰς γνώμην. 3 Vind. βούλει. 4 Mon. παρα-
 λαθάνειν. 5 Vind. οἰκίους. 6 Med. 1. ad marg. τί δ' ἐστίν
 ἑκάτερον τούτων, καὶ τί διαφέρει ἀλλήλων ἐροῦμεν, μᾶλλον δὲ ἐξ
 ὧν αὐτὸς ὁ τεχνικός ὀρίζεται γνωσόμεθα. 7 Mon. αὐτὸ καθ'
 αὐτὸ οὐδέν. 8 Vind. οὐδέ. 9 ἐκ Vind. om. 10 Vind.
 Med. 1. διατριβῇ καὶ πλήθος, τουτέστιν ἐπιμονῆς καὶ ἐγχερονισμοῦ
 καὶ συναγωγῆς. etiam Mon. διατριβῇ καὶ πλήθος. 11 Εἰς τὸ
 αὐτό usque ad litt. λς'. Mon. om.

τότης τὸ παρέλκον καὶ ἡ περίσσεια καὶ ἡ περιβολὴ τῶν λέξεων καὶ τὸ ταῖς αὐταῖς λέξεσι χρῆσθαι· πᾶσα δὲ περιττότης ὑπὸ τὴν περιβολὴν κεῖται, καὶ εἴ τι μὲν περιττότης, τοῦτο καὶ περιβολή· οὐκέτι δὲ περιβολὴ τοῦτο καὶ περιττότης, ἔστι γὰρ περιβολὴ καὶ ὁ πλαγιασμός, ἀλλ' οὐ περιττότης· δεῖ δὲ ἡμᾶς τὴν περιττότητα διώκοντας μὴ τοῦ καιροῦ λείπεσθαι, καὶ γὰρ πανταχοῦ ἡ πρὸς τὸν καιρὸν συμμετρία δαιμονιωτάτη ἐστὶ. — Μακρηγόρα νοήματα τῶν λέξεων καὶ τῇ ἐπιχύσει τῶν ἰσοτίμων ὀνομάτων.

10

λς'. Ἡ δὲ κατὰ γνώμην ¹² περιττότης γίνεται ἀπὸ ἐπενθυμήσεων καὶ συμπλοκῆς λόγων καθολικῶν ¹³ μετὰ τῶν μερικῶν ¹⁴ καὶ προκειμένων λόγων, καὶ ἔστι μὲν περιττότης ἐπενθυμήσεων, ὅταν ἐπὶ τῷ ἐνθυμήματι δύο ἢ ¹⁵ τρία ἕτερα ἐνθυμήματα παραληφώμεθα· ¹⁶ οἷον ὁ ¹⁷ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς κατασκευάζων, ὅτι δυνησόμεθα περιγενέσθαι ¹⁸ Φιλίππου, ἀπὸ τοῦ χρόνου ¹⁹ ποιεῖται τὴν πᾶσαν πίστιν· ἐπὶ γὰρ αὐθαδὲς ἦν καὶ σκληρὸν τὸ λέγειν, ὅτι νικήσομεν ²⁰ Φιλίππον, εἰς ἀπόδειξιν τούτου ἐπάγει, „ὅτι νῦν οἱ Ὀλύνθιοι φίλοι τυγχάνουσιν ²¹ ἡμῶν,“ εἶτα ἐπὶ τούτῳ ἕτερον ἐνθυμήμα, „ἀλλὰ μὴν καὶ Θετταλοὶ ἀπεγνώκασιν διδόναι αὐτῷ ²² χρήματα·“ τοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ ²³ ἐπενθύμημα· καὶ πάλιν ἄλλο· ²⁴ „καὶ Κερκυραῖοι διδοῦσιν ἡμῖν συμμαχίαν.“ Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι ἐπενθυμήσεις λέγει ἐνταῦθα οὐ τὰ κυρίως ἐνθυμήματα ²⁵ καὶ ἐπενθυμήματα, ἃ συγκριτικῶς προσφέρονται καὶ ἐπὶ ταῖς ἐργασίαις τίθενται, ἀλλὰ τὰς ἀπλῶς ἐννοίας τὰς

12 Mon. κατ' ἐννοιαν. 13 in Vind. post καθολικῶν sequitur τῶν. in Mon. τῆς. 14 Vind. μερῶν. 15 Mon. ἢ καὶ τρία. 16 Mon. παραληφώμεθα. 17 Mon. τοῦ Φιλ. 18 Mon. τῶν χρόνων. Med. 1. Vind. τοῦ χρόνου. 19 Mon. τὸν Φίλ. Respicit ad Ol. II. p. 19. 20 Mon. αὐτῷ διδόναι. 21 Vind. ἐστὶ καὶ. Mon. καλεῖται. 22 Vind. ἄλλος.

κατασκευαστικάς τινων καὶ ἀποδεικτικάς· καθολικοὶ δὲ
λόγοι λέγονται οἱ γνωμικοὶ, οἱ καὶ εἰς πίστιν παραλαμ-
βάνονται ²³ τῶν ἰδίων λόγων, τουτέστι τῶν ἐπὶ μέρους,
ὥσπερ ὁ Δημοσθένης, θρασὺν ὀνομάζων καὶ ἀπαίδεντον
5 τὸν Φίλιππον ἐπήγαγε, ²⁴ „τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ
τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γί-
νεται.“ Εἰς τὸ αὐτό. ²⁵ Ἐπενθύμησις δὲ ἐστὶν ἐνθύ-
μημα ἐπιφερόμενον τῷ αὐθάδει ἐπιχειρήματι, ὅταν ἐφ'
ἑνὸς περιστατικοῦ δύο καὶ τρία νοήματα ἐπιφέρωμεν,
10 οἷον ὁ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, κατασκευάζων, ὅτι
δυνησόμεθα περιγενέσθαι τοῦ Φιλίππου, σκληρὸν γὰρ
τοῦτο καὶ αὐθαδές, ἀπὸ τοῦ χρόνου ποιεῖται τὴν πᾶσαν
πίστιν, καὶ φησιν, „ὅτι νῦν Ὀλύνθιοι φίλοι τυγχάνου-
σιν ἡμῶν,“ καὶ ἐστὶ τοῦτο ἐνθύμημα. εἶτα ἐπενθύμημα·
15 „ἀλλὰ μὴν καὶ Θετταλοὶ ἀπεγνώκασιν διδόναι αὐτῷ χρή-
ματα,“ καὶ πάλιν ἄλλο· „καὶ Κερκυραῖοι διδοῦσιν ἡμῖν
συμμαχίαν.“ εἶτα, „ἡμέτερον ἔργον λοιπὸν ἐστίν, ἢ προ-
τερῆσαι ἢ ἰστερῆσαι.“ ταῦτα πάντα ἐπενθυμήσεις εἰσὶν
ἀπὸ χρόνου, οἷς ἐπάγεται πρὸς πίστιν ὁ γνωμικός, ἡγουν
20 ὁ καθολικὸς λόγος, ὅτι σωφρόνων ἀνδρῶν ἐστὶν ἐνθυ-
μείσθαι παρ' ἑαυτῶν, ὡς οὐκ ἐστὶν ἀδικοῦντα ἢ ἐτιορ-
κοῦντα καὶ ψευδόμενον δύνάμιν βεβαίαν ἔχειν· τινὲς δὲ
τὸ, „ἀλλὰ μὴν καὶ Θετταλοὶ ἀπεγνώκασιν,“ παράδειγμα
φασιν, κακῶς δέ· παράδειγμα γάρ ἐστὶ τὸ πρὸς ὁμοίω-
25 σιν τοῦ ζητουμένου παραλαμβάνομενον, οἷον ἐν τῷ ὑπὲρ
στεφάνου ζητουμένῳ, τῷ εἰ δεῖ βοηθεῖν Εὐβοεῦσιν ἀδι-
κῆσαι, τίθῃσιν ὁ Δημοσθένης ὅμοιον, ὅτι καὶ οἱ πρό-
γονοὶ ἡμῶν Λακεδαιμονίοις ἀδικήκασιν ἐβοήθησαν· καὶ
Ἵπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλήους εἰπὼν, ὅτι τοῦτον ἐπὶ
30 λόγοις δεῖ κολάσαι, τίθῃσιν ὅμοιον, ὅτι καὶ Σωκράτην

23 Vind. παραλαμβάνοντες. omissio εἰς πίστιν. 24 pro
ἐπήγαγε Vind. οἷον. — Ol. I. p. 16. 25 εἰς τὸ αὐτὸ usque
ad litt. λζ. Mon. om.

οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπὶ λόγοις ἐκόλαζον, καὶ τό· „εἴτα Ὁμη-
 ρος μὲν τὸ φυτὸν ἐθρήνησεν, ἐγὼ δὲ τὴν Νικομήδους
 πόλιν οὐ θρηνήσω;“ συγκριτικὸν ἐστὶν ἐνθυμήμα· καὶ
 „εἰ Ἰωνᾶς ὁ προφήτης ἐπὶ τῇ κολοκύντῃ λελύπηται, αὐ-
 τὸς ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ τὸν Χριστὸν ἀρνησαμένου οὐ 5
 θρηνήσω;“ Τοιοῦτον καὶ ὁ μέγας Βασιλείος φησιν· „εἴ
 τις ἱατρῶν ἐπηγγέλλετό σοι μηχαναῖς τισι καὶ ἐπι-
 νοαῖς νέον ποιῆσαι ἐκ γέροντος, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσας
 εἰς ἐκείνην ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ σεαυτὸν ὀρᾷν
 ἐμελλες πρὸς ἀκμὴν ἐπιστρέφοντα“ αἱ οὖν ἐνθυμήσεις 10
 καὶ ἐπενθυμήσεις αὗται μετὰ τὸ ἐπιχειρημα τίθενται, τὰ
 δὲ κυρίως ἐνθυμήματα καὶ ἐπενθυμήματα μετὰ τὴν ἐργα-
 σίαν. Ὁμοιον τοῦτο ἐκείνῳ· „εἰ δούλος ἀνθρώπων ἦσθα,
 προεγράφη δὲ δούλοις ἐλευθερία, οὐκ ἂν ἐπὶ τὴν κυρίαν
 ἀπήντησας, συνηγόρους μισθοῦμενος καὶ δικαστὰς παρα- 15
 καλῶν, ὥστε πάσῃ μηχανῇ πρὸς ἐλευθερίαν ἐξαιρεθῆναι.“
 ἔστι δὲ τι ἐνταῦθα πλεον, ὃ τοῖς φιλομαθέσιν ἐξετάζειν
 παρήκαμεν. Πλάσμα δὲ ἐστίν, ὅταν τὸ μὴπω γεγὸς
 πλάττων τις εἰς ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος παραλαμβάνῃ,
 ὡς ἐν τῇ πρὸς Λεπτινὴν εἰπὼν, ὅτι οὐ δεῖ ἀφελίσθαι 20
 τὴν δωρεὰν Ἐκφάντων τὸν Θάσιον, ὅτι φίλην ^{25*} αὐτοῖς
 ἐποίησε τὴν νῆσον, ἐπλασεν ἐπιχειρημα· ὅτι εἴ τις τῶν
 νῦν ἐχόντων Πύδναν ἢ Ποτίδαιαν ὑπόσχοιτο περιποιή-
 σαι, ἰὰν ψηφίσῃσθε τοιαύτην δωρεὰν Ἐκφάντῳ, οὐκ ἂν
 δαίητε. Ἐτι ἐπενθυμήσεις λέγει οὐ τὰ κυρίως ἐνθυμή- 25
 ματα καὶ ἐπενθυμήματα, ἀ συγκριτικῶς προσφέρονται καὶ
 ἐπὶ ταῖς ἐργασίαις τίθενται, ἀλλὰ τὰς ἀπλῶς ἐννοίας
 τὰς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασι τιθεμένας, ὡς ὁ Ἀπόστολος· ²⁶
 „αὐτὸ γὰρ τὸ κατὰ τὸν Θεὸν λυπηθῆναι πόσῃν κατηρ-
 γάσατο ἐν ἡμῖν σπoudήν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγα- 30,
 νάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλ' ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλ-
 λά ἐκδικῆσιν.“ Ἄλλο εἰς τὸ διατριβῇ καὶ πλῆ-

25* Vind. φίλον, scr. φίλην.

26 2 Cor. VII. 11.

θει. τουτέστιν ἐπιμονῇ καὶ ἐγχερονισμῷ καὶ συναγωγῇ.
 Κατ' ἐπενδυμήσεις, καὶ λόγων καθολικῶν. τὸ
 ἐξῆς οὕτως· κατ' ἐπενδυμήσεις καὶ κατὰ συμπλοκὴν λό-
 γων καθολικῶν περιστατικοῖς καὶ μερικοῖς καὶ προκειμέ-
 5 νοις λόγοις. Τὸ ἐπιχείρημα ἰδίον ἐστὶ τῆς ὑποθέσεως,
 τὸ δὲ ἐνθύμημα καὶ ἐπενθύμημα καὶ ἡ ἐργασία ἔξωθεν
 τῆς ὑποθέσεως λαμβάνεται, καθόλου δὲ ὑπεῖν πᾶν ἐπι-
 χείρημα ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος λαμβάνεται, ἡ ἔξω-
 θεν ἀπὸ τῶν περιστατικῶν, καὶ τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ πρά-
 10 γματος καλεῖται κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην ἐνθυμήματα,
 καὶ λαμβάνεται ἀπὸ τῶν περιστατικῶν, ἃ παντὶ πράγμα-
 τι παρέπεται, καὶ ἐστὶ νόημα ὃ κατασκευάζει τὸ προκεί-
 μενον κεφάλαιον, τὰ δὲ ἔξωθεν καλεῖται παραδειγματι-
 κά, καὶ ἐστὶν ἐνθύμημα μὲν ἔξωθεν παραλαμβανόμενον
 15 εἰς ἀπόδειξιν τοῦ πράγματος, λαμβάνεται δὲ ἀπὸ τοῦ
 ὁμοίου, οὗ καὶ εἶδη ἐστὶ τέσσαρα, παραβολὴ καὶ παρά-
 δειγμα, καὶ πλάσμα καὶ εἰκὼν· καὶ παραβολὴ μὲν ἐστὶν
 ὄντος καὶ γενομένου πράγματος ἀπομνημόνευσις, „ὥσπερ”²⁷
 γὰρ οἰκίας ἢ πλοίου καὶ τῶν ἄλλων τοιούτων τὰ κάτωθεν
 20 ἰσχυρότερα δεῖ εἶναι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τὰς ἀρχὰς
 ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει.” Παράδειγμα δὲ
 ἐστὶ γενομένου πράγματος ὁμοίου παράθεσις εἰς ὁμοί-
 ωσιν τοῦ ζητουμένου· εἰκὼν δὲ σωμάτων ὁμοιότης ἀπὸ
 τόπων, οἷον ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους²⁸ φησὶν, „ὥς
 25 ἢ Χαλκὶς τῷ τόπῳ τῆς Εὐβοίας πρὸ τῆς Βοιωτίας κεῖ-
 ται, οὕτω καὶ Χερρόνησος πρὸ τῆς Θράκης ἢ Καρδια-
 νῶν κεῖται πόλις.

λζ'. Διατριβὴ ἐστὶ βραχέως διανοήματος ἡθικοῦ²⁹
 ἔκτασις, ἣν³⁰ ἐμμεῖνη τὸ ἥθος τοῦ λέγοντος ἐν τῇ
 30 γνώμῃ τοῦ ἀκούοντος· τουτέστιν, ἵνα δόξωσιν οἱ ἀκού-
 οντες, ὅτι ἐξ ἐνδιαθέτου³¹ καρδίας ταῦτα ἀπαγγέλλει,

27 Ol. II. p. 21.

28 p. 681.

29 ἡθικοῦ Mon. om.

30 Mon. ἵνα.

31 Vind. ἐνδιαθέτης.

καὶ ἐν ψυχῇ τούτων³² ἐμπαγῇ³³ καὶ βέβαιον γένηται³⁴
 τὸ ἥθος τοῦ λέγοντος· οἷόν ἐστιν ὅτι ἐπιεικὲς,³⁵ καὶ
 ὅτι κατ' ἀνάγκην ὑπεισηλθε τὴν δίκην· ὥς καὶ ὁ Δημο-
 σθένης ἐποίησεν· ἵνα γὰρ παραστήσῃ, οἷός ἐστιν ὁ Μει-
 δίας ὑβριστῆς καὶ ἀσελγής, οὐ πρὸς ἓνα τυχόν, ἢ δύο,⁵
 ἀλλὰ πρὸς πάντας εἶπε, „τὴν μὲν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὑ-
 βριν,“ καὶ τὰ ἐξῆς· οὐκ εἶπε δὲ τοῦ κατηγορουμένου τὸ
 ἥθος, ἀλλὰ τοῦ λέγοντος, ὅτι ὁ κατηγορῶν τινος, ὥς
 ὑβριστοῦ, ἑαυτὸν δείκνυσιν ἐπιεικῇ· εἰ μὲν οὖν χαλεπὰ ἢ
 τὰ πράγματα, τὴν ἀνάγκην ἐπιδεικτέον,³⁶ ὥς ἐνταῦθα¹⁰
 πεποίηκεν ὁ ῥήτωρ· εἰ δὲ βελτίω τὴν προαίρεσιν, ὥς ἐν
 τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· βελτίω γὰρ δράσας ἐνδείκνυται,
 ὅτι προαίρεσιν ἔχει περὶ τὴν πόλιν ἀγαθὴν. Τὸ τῆς ἀσελ-
 γείας ὄνομα λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς πορνείας καὶ ἀκαθαρ-
 σίας· φασὶ γὰρ, ὥς ἡ Σέιλη πόλις ἐστὶ τῆς Πισσιδίας,¹⁵
 ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι· κατ' ἐπίτασιν οὖν τὸ
 ἀσελγής· ἐνταῦθα δὲ³⁷ ἀσελγής καὶ ἀνάγωγος· λέγεται
 γὰρ καὶ ἡ σφοδρότης καὶ ἡ μετ' ἐπηρείας καὶ θρασύ-
 τητος βία [ἀσελγεια].³⁸ Εἰς τὸ αὐτό. Διατριβὴ ἐστὶ
 τὸ ἐκόντα τὸν ῥήτορα βραχεῖ διανοήματι τῷ λόγῳ ἐνδια-²⁰
 τρεῖσθαι, ὥς ἂν τὸ ἑαυτοῦ ἥθος ἀπομάζωνται³⁹ οἱ δικα-
 σταί, ἢ καὶ οἱ ἀκροαταί, ὁποῖόν ἐστι τὸ παράδειγμα,
 ὅπερ ὁ τεχνικός εἵληφεν ἐκ τῶν Δημοσθένους· θέλων γὰρ
 ἑαυτὸν ἐνδείξαι ὀργιζόμενον κατὰ Μειδίου, καὶ βουλόμε-
 νον δίκην λαβεῖν, ἵνα τὸ τοιόνδε ἥθος παραστήσῃ τοῖς²⁵
 δικασταῖς σαφές, ⁴⁰ τῇ βραχεῖ ἐννοίᾳ ἐμφιλοχωρεῖ· καὶ

32 Vind. Med. 1. τούτων. Mon. τοῦτο. 33 Vind. ἐμποῖη.

34 Vind. γίνεται. 35 Reisk. mavult: οἷον, ὅτι εἰ ἐστὶν ἐπιει-
 κής, sc. ὁ λέγων. 36 Mon. ἐνδεικτέον. 37 Vind. γὰρ. 38

In Vind. ἀσελγεια· ἔχει καὶ διατριβήν. Εἰς τὸ αὐτό etc. Mon.
 εἰς τὸ αὐτό usque ad litt. λθ'. om. Sunt in Par. 39 Par.
 ἐναπομάξ. omissis εἰρη. οἱ δικασταί, ἢ καὶ. 40 Par. σαφές

ponit ante παραστήσῃ.

ἔξον εἰπεῖν διὰ ὀλίγων, ⁴¹ πάντες ἴστε τὴν εἰς ἐμὲ ὕβριν Μειδίου, ὃ δὲ διὰ μακροῦ ἐξήγγειλε· „τὴν μὲν ἀσέλγειαν καὶ ὕβριν, ἣ πρὸς ἅπαντας αἰεὶ χρῆται Μειδίας“ καὶ τὰ ἑξῆς.

5 λή. Διανοήματος ἡθιχοῦ ἔκτασις. Ἡθιχὸς ⁴² γίνεται λόγος, ὅταν προαιρέσεις τινὰς ἐμφαίνῃ πρὸς τι ῥεπούσας· οὐδὲ γὰρ χρὴ ψιλῶς τὰ πράγματα λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην μὲν ἐφ' ἐκάστου προσιθέναι, ἵν' ἡμῖν ἐντεῦθεν τὸ ἐπιεικὲς ἢ ὀργίλον συνιστῇται· καὶ εἰ
10 μὲν χαλεπὰ εἴη τὰ πράγματα, τὴν ἀνάγκην ἐνδεικτέον, εἰ δὲ βελτίω, τὴν προαίρεσιν· αὕτη δὲ πιθανὴ γίνεται ἀπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν προσιθέναι, τὴν δὲ αἰτίαν δεῖ τοῦ συμφέροντος καὶ λυσιτελοῦς ἔχουσθαι.

λθ'. Ἐχει δὲ διατριβὴν καὶ τὸ περὶ τοῦ στεφάνου
15 προοίμιον· ἔχει δὲ οὕτω. „Πρῶτον μὲν, ⁴³ ὧ Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὐχόμεαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ⁴⁴ τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τουταὺν τὸν ἀγῶνα.“ Πλῆθος δὲ ἐστὶ ποικίλων ὀνομάτων ἰσοτίμων ἐπίχρυσις ⁴⁵
20 ἡγουν ἀφθονία πρὸς τὸ κινῆσαι πάθος τοῖς ἀκούουσι. Διαφέρει δὲ ἡ ἐνταῦθα διδασκαλία τῆς ⁴⁶ ἐν ταυτότητι καὶ ποικιλίᾳ, καθὼς ἐκείνη μὲν ἄσχετός ἐστι· σαφηνείας γὰρ χάριν μόνον εἴρηται, αὕτη δὲ

41 Par. ὀλίγων, Vind. λόγων. 42 Eadem verbis paullo immutatis Med. 1. habet ad marg. διανοήμα δὲ ἐστὶν ἡθιχόν ὅτε προαιρέσιν τινα ἐμφαίνῃ καὶ πρὸς τι ῥέπουσαν ὁ λόγος, οὐ γὰρ διὲ ψιλῶς τὰ πράγματα λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην ἐφ' ἐκάστου προσιθέναι, ἵν' ἡμῖν ἐντεῦθεν τὰ ἡθιχὴ γνώριμα γίνηται. 43 Schol. in Med. 1. ὅσα πῶς βουλόμενος ὁ ῥήτωρ ἐμμεῖναι τὸ ἥθος αὐτοῦ ταῖς τῶν ἀκούωντων διανοαῖς ὡς φιλόπολι καὶ φιλόπατρι διατρίβει· ἔξον γὰρ εἰπεῖν, εὐχόμεν τοῖς θεοῖς, εὐνοῆσαι ὑμᾶς ἐμοῖς, ὡς καὶ ἐγὼ ὑμῖν, τὴν ἐπιμονὴν ποιῆται. 44 Vind. addit: καὶ ὥσπερ ἡμῶν. 45 Mon. addit: εἰς κίνησιν ἡθους. 46 Vind. τῇ.

πρὸς τὸ πάθος ἐμποιῆσαι τῷ ἀκροατῇ. Διαφέρειν δὲ διατριβῆς πληθους λέγουσιν, ὅτι ἐν ἐκείνῃ μὲν κατὰ κῶλον γίνεται ταυτότητος, ἐνταῦθα δὲ κατὰ λέξιν. ⁴⁷ Εἰς κίνησιν ἤθους. Κίνησιν ἤθους ⁴⁸ νῦν τὸν ζῆλον τῶν δικαστῶν νόει, διὰ τοῦτο γὰρ συνεφόρησε τὰ ὀνόματα, ⁴⁹ ἵνα ζηλώσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ τοιαῦτα πεπονθότος, ἢ ⁴⁹ καὶ τῶν ἀκροατῶν.

μ'. Ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει τοῦτό ἐστι τὸ πληθους καὶ ἡ ἐπίχυσις καὶ συμφόρησις τῶν ποικίλων καὶ διαφόρων νοημάτων, ἐπήρεια, ὕβρις, λοιδορία, προ- ¹⁰ πηλακισμός. ⁵⁰ προπηλακισμός δὲ καταχρηστικῶς μὲν λέγεται πᾶσα οἷα δῆποτε οὖν ὕβρις, κυρίως δὲ τῷ πηλῷ χρῆιν τὸ πρόσωπόν τινος, καὶ ἄγειν αὐτὸν εἰς μέσον, ὃ τοῖς παλαιοῖς ἐπινενόηται, ὅτε τὰ ἔσχατα ὑβρίσαι τινα προηροῦντο, ὡς φησιν ὁ Πλούταρχος ἐν τοῖς παραλ- ¹¹ λήλοις.

μά. Ἡ δὲ ἐπενθύμησις ἐστὶν ἐνθύμημα ἐπιγερόμενον, οἷον φησιν ἡ Σαπφώ, ⁵² ὅτι „τὸ ἀποθνήσκειν κακόν, οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἂν, εἴπερ ἦν καλὸν τὸ ἀποθνήσκειν· καὶ πάλιν· „οὐ δεῖ σε ⁵³ 20 δημηγορεῖν· τὸ γὰρ δημηγορεῖν πρᾶγμα σφαλερὸν καὶ ἐπιφθονον· εἰ μὲν γὰρ ⁵³ τὰ δίκαια λέγεις, οἱ ἄνθρωποι σε μισήσουσιν, ἐὰν δὲ τὰ ἄδικα, οἱ θεοί.“ Ταῦτα γοῦν μὴ προστεθέντα μὲν οὐ ζητοῦνται, ἐὰν δὲ προστε-

47 Mon. addit: τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ὑπόθεσις αὕτη· ἐν τῷ περὶ στεφάνου κεῖται ταῦτα. Sqq. εἰς κίνησιν ἤθους usque ad litt. μά. Mon. om., habet Par. 48 κίνησιν ἤθους repetit Par. 49 ἢ Par. om. 50 προπηλακισμός Par. repetit. 51 Versus hos Hermannus in Annal. Vindobon. T. LIV. p. 251. ita restituit;

ἀποθνήσκουσιν κακόν· οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κεκρίκασιν,

ἀπέθνησκον γὰρ ἂν, εἴπερ ἦν καλὸν δὴ μ' ἀποθνήσκειν,

52 Vind. με, 53 Mon. οὖν. Reisk. scripsit γὰρ, ut est in Vind.

Θᾶσι, κατασκευάζουσι τὸν προτεθέντα νοῦν. Τί δέ ⁵⁴
 ἐστὶν ἐνθύμημα καὶ τί ἐπενθύμημα, ἔμαθες ἐν τῷ ἐβδό-
 μῳ καὶ ὀγδῳ κεφαλαίῳ τοῦ τρίτου τόμου τῶν εὐρέσεων,
 ἐν οἷς μετὰ πολλῶν ἄλλων καὶ τοῦτο εἰς παράδειγμα τέ-
 5 θεικεν ὁ Ἑρμογένης, ὅτι χαλεπώτερός ἐστιν ὁ πολίτης
 ἀδικῶν πολεμίον· ⁵⁵ ὁ μὲν γὰρ διὰ τὸ γένος συγγνώμην
 ἔχει, ὁ δὲ ἐπιτείνει τὸ μισεῖσθαι ⁵⁶ διὰ τὸ πολίτης εἶναι.

μβ'. Ἔστιν ἐνθύμημα. Τὸ γὰρ ἐπενθύμημα πε-
 ριττοτέρα δριμύτης ὢν τοῦ ἐνθυμήματος οὐκ ἀναγκαῖον
 10 ἐστὶ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μὴ εὐρεθὲν μὲν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος
 οὐκ ἐπιζητεῖται παρὰ ⁵⁷ τῶν ἀκροατῶν· ἀρκεῖ γὰρ καὶ
 τὸ ἐνθύμημα μόνον τὴν χρεῖαν ἀποπληρῶσαι, εὐρεθὲν
 δὲ καὶ τεθὲν πάνυ τῷ ὅλῳ ἐπιχειρήματι καὶ ἐνθυμήματι
 συμβάλλεται πρὸς ἰσχύν.

15 μγ'. Προστεθὲν δὲ τὸ πᾶν ὡηλεῖ, ὡς ἐὰν εἴπῃς νέῳ,
 πόνει, νέος γὰρ εἶ, καὶ τοῦτο μὲν τὸ ἴδιον, εἴτα τοῦ
 κοινοῦ ἢ συμπλοκή· πᾶσι γὰρ νέοις, καὶ μᾶλλον ἀνθρώ-
 ποις, λυσিতেλεῖ τὸ πονεῖν.

μδ'. Οἱ δὲ καθολικοὶ λόγοι δηλον ὅ τί ποτέ εἰσιν,
 20 ἐπειδὴ πάντες οἶδασιν, ὅτι γινῶμαι εἰσιν οἱ ⁵⁸ καθολικοὶ
 λόγοι. διὰ τοῦτο παρήκεν εἰπεῖν· δηλον γὰρ, ὅτι γνώμας
 τοὺς λόγους πάντες τοὺς καθολικοὺς ὀνομάζουσι· κατὰ
 γὰρ τὸν Θεόφραστον γνώμη ἐστὶ καθόλου ἀπόφασις ἐν
 τοῖς πρακτέοις. ⁵⁹ εἰσὶ δὲ τούτων αἱ μὲν παράδοξοι, αἱ δὲ
 25 ἔνδοξοι, αἱ δὲ ἀμφισβητούμεναι. καὶ αἱ μὲν παράδοξοι
 δέονται κατασκευῶν, ⁶⁰ οἷα ἐστὶν αὕτη.

Χρῆ ⁶¹ δ' οὕποθ', ὅστις ἀρίφρων πέφυκ' ἀνὴρ,

Παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς.

τὰς δὲ ἐνδόξους χρῆ λέγειν ἄνευ ἀποδείξεως· οἷον· ἀνδρὶ

54 τί δέ ἐστιν usque ad litt. μδ'. Mon. om. Sunt in Par.
 usque ad litt. μγ'. 55 Par. τοῦ πολ. 56 τὸ μισεῖσθαι Par.
 ponit post: πολίτης εἶναι. 57 Vind. περι. 58 Mon. οἱ om.

κατα
 59 Mon. πρακτικοῖς; 60 Vind. παρασκευῶν. 61 Eur. Med. 297.

δ' ὑγιαίνειν ἄριστόν ἐστι. τῶν δὲ μὴ παραδόξων μὲν ⁶²
 ἀδήλων δὲ καὶ ἀμφιβόλων προστιθέναι ⁶³ δεῖ τὰς αἰτίας
 σὺν ἀποφθέγμασιν· οἷον ἢ τις λέγει, ὅπερ Στησίχορος
 εἶπεν, ὅτι οὐ δεῖ ὕβριστάς εἶναι, ⁶⁴ ὅπως μὴ οἱ τέττιγες
 αὐτοῖς χαμόθην ἀντάσωσιν· ⁶⁵ ἐὰν γὰρ ὥσιν οἱ ὕβριζον· 5
 τες δυνατώτεροι, δενδροτομήσουσι τὴν χώραν ἅπασαν ⁶⁶
 τοσοῦτον, ὥστε μηδὲ τοὺς ⁶⁷ τέττιγας ἔχειν ἐνθα κα-
 θεσθέντες ἄσουσι. ⁶⁸

μέ. Παράδειγμα ⁶⁹ καὶ τῶν ἐπενθυμήσεων καὶ τῶν
 καθολικῶν λόγων παραλλὰξ ἐστὶν ἐν τῷ Θουκυδίδου ἐπι- 10
 ταφίῳ· ⁷⁰ ὅτι, φησὶν, αἱ ἐπενθυμήσεις καὶ οἱ καθολικοὶ
 λόγοι περιττόγητες εἰσὶν ἐννοίας, ⁷¹ ὥσπερ ἡ διατριβή
 καὶ τὸ πλῆθος τῶν λέξεων, ⁷² ἔξεστί σοι λαβεῖν τὰ πα-
 ραδείγματα ἀπὸ τῶν ἐν τῷ Θουκυδίδου ἐπιταφίῳ κειμέ-
 νων· ἔθους γὰρ ὄντος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἄνδρα ἀξιώ- 15
 ματι προὔχοντα αἰρεῖσθαι ἐπὶ τῷ ἐπαινέσαι τοὺς ἐν τῷ
 πολέμῳ πεπτωκότας, ἥρθη Περικλῆς ὁ Ξανθίππου· ⁷³ καὶ
 ἐν προοιμίῳ μὲν εἶπεν ὥς „ἐπαινοῦσί τινες τὸν θίντα
 τόνδε τὸν νόμον, τὸν τὰς θάπτομένοις διοριζόμενον ἐπι-
 τάφιον λέγεσθαι· ἐμοὶ δ' ἀρχοῦν ἂν ἐδόχαι εἶναι ἀνδρῶν 20
 ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένῳ ἔργῳ δηλοῦσθαι καὶ τὰς τιμὰς,
 οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τίφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευ-
 ασθέντα ὁράται, ⁷⁴ καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς
 κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ μῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χα-
 λεπὸν γὰρ τὸ μετρίως εἰεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις 25
 τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται· ὅ τε γὰρ ξυνετός καὶ εὖνους

62 μὲν Mon. et Vind. om. iddidi duce Reiskio. 63 Vind.
 προστιθέναι. 64 Vind. ὅπερ. — Arist. Rhet. III. 11. 65 Vind.
 ἄδωσιν. 66 Vind. πᾶσαν. 67 Μ. τὰς. 68 Mon. καθεσθένται
 δὴ καὶ ἄκουσι. 69 Mon. παραδείματα. 70 παραλλὰξ ἐστὶν ἐν τῷ
 Θουκυδίδου ἐπιτ. ex Mon. recepi, Vind. om. 71 Vind. ἐν-
 νοίαις. 72 Mon. λέξεως. 73 Vind. Ξανθίππου. — Thuc. II,
 35. 74 Vind. ὁρᾶσθαι.

ἀκροατῆς τάχα ἂν τι ἐνδυστέρως πρὸς ἃ βουλευαί τε
καὶ ἐπίσταται νομίσειε δηλοῦσθαι, ὃ τε ⁷⁵ ἄπειρος ἔστιν
ἃ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ
φύσιν ἀκούοι. μέχρι γὰρ τοῦδε οἱ ἔπαινοί εἰσιν ἀνεκτοὶ
5 περὶ ἐτέρων λεγόμενοι, εἰς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ⁷⁶ ἕκαστος
οἴηται ἱκανὸς εἶναι δρᾶσαι τι, ὧν ἤκουσε. τῷ δ' ὑπερ-
βύλλοντι φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐνταῦθα μὲν
οὖν τὸ σκληρὸν καὶ αὐθαδὲς νόημά ἐστι τὸ μὴ λέγεσθαι
ἐπιτάφιον. τὰ δὲ ἐπενθυμήματα ἤγουν αἱ κατασκευαί,
10 ὅτι χαλεπὸν τὸ εἰπεῖν ἀξίως, ὧν ἔπραξαν καὶ κατώρθω-
σαν οἱ ἀποθανόντες, ὁμοίως καὶ τὰ ἐφεξῆς· ὁ μὲν γὰρ
ἄμειρος, φησὶν, ὧν ἔπραξαν οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπο-
θανόντες, ⁷⁷ οὐ νομίσει ἱκανῶς καὶ ἀξίως λεχθῆναι τὸν
ἔπαινον. ὁ δὲ ἄπειρος καὶ πάντε ὑπὲρ τὴν ἀξίαν οἰή-
15 σεται ῥηθῆναι· διὰ δὲ τὸ ἄπιστον ἐνταῦθα τὸ καθολι-
κὸν παρελήφθη τό· μέχρι γὰρ τοῦδε οἱ ἔπαινοί εἰσιν
ἀνεκτοί· γινώμαι ⁷⁸ γὰρ εἰσι ταῦτα. ἰδίους δὲ λόγους ἢ
τοὺς παραδόξους λέγει· τὸ γὰρ παράδοξον ἑνὸς τινος
δόξα ἔστιν· ἢ τοὺς μερικοὺς λόγους, ἢ τοὺς προκεμέ-
20 νους, καὶ περὶ ὧν ὁ σκοπὸς τῷ ἔγοντι. — Ὡν ὁ και-
ρὸς οὗτος. ⁷⁹ Διδάσκει ὁ τεχνικὸς, πηνίκα χρηστίον
ἐπενθυμήσει, καὶ πηνίκα λόγοις καθολικοῖς.

μς'. Σκληρὰ δὲ καὶ αὐθάδη διανοήματά ἐστι τὰ θεό-
μενα κατασκευῆς καὶ ἀποδείξεως. Ταῦτα δὲ ἢ ἀφ' ἡμῶν,
25 ἢ ἀφ' ἐτέρου εισάγονται. ὡς τὸ εἰδωλικῆς τεχνουργίας
ὑπαρχούσης τῆς τῶν εἰκόνων ἐνατυπώσεως οὐ δεῖ τάν-
τας προσκυνεῖν· τοῦτο οὐκ ἐνθαδὲς μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἀσεβεὲς καὶ βλάσφημον, καὶ διανοίας ἐφεύρημα πεπωρω-

75 Vind. δι.

76 Vind. αὐτή.

77 Mon. ἐκλιπόντες,
ἐκλιπόντες.

Reisk. conj. τὸ ζῆν ἐκλιπόντες Vind. ἀποθανόντες. mox Vind.
ἱκανόν. 78 Mon. γνώμη γὰρ ἐστὶ ταῦτα, 79 ὧν ὁ καιρὸς
οὗτος usque ad cap. περὶ τὸ αὐθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοημά-
των Mon. om.

μένης καὶ κακοδαίμονος, Ἐτι αὐθαδὲς ἐστὶ τὸ αὐτῷ
μόνῳ ἀρίσχον τῷ εἰσάγοντι μὴ μέντοι δὲ καὶ πᾶσιν,
σκληρὸν δὲ τὸ ἀπαράδεκτον· οἷον οὕτω·

Τὸνδε φέρω ⁸⁰ Α.τ μῦθον ἀπηνία τε κρατερόν τε·

διαφέρει δὲ ἡ ἐνταῦθα διδασκαλία τῆς ἐν ταυτότητι καὶ 3
ποικιλίᾳ, καθὼ ἐκείνη μὲν ἄσχετός ἐστι· σαφηνείας γὰρ
μόνον χάριν εἴρηται· αὕτη δὲ τὸν πρὸς τι· πρὸς γὰρ τὸ
πάθος ἐμποιῆσαι τῷ ἀκροατῇ λαμβάνεται, ὡς ἐν τῷ Θου-
κυδίδου ἐπιτάφιῳ· ἐνταῦθα γὰρ λέγει ὁ Θουκυδίδης, ὅτι
οὐ χρή λέγειν ἐπιτάφιον τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθα- 10
νόντων, ἀλλ' ἐγκώμιον, οὗτοι γὰρ ζῶσιν, οὐκ ἀπέθανον.
Τοῦτο ἐπενδυῆμα τὸ οὐ δεῖ θρηνητικὸν λόγον λέγειν,
ὡς ἐν τοῖς ἐπιτάφιοις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐγκωμιαστικούς. αὐ-
θαδὲς οὖν ἐστὶ καὶ σκληρὸν τὸ λέγειν, ὅτι οὐ χρή λέγειν
ἐπιτάφιον ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανόντων· ἴδιος δὲ 15
λόγος ἐστὶ τὸ λέγειν, ὅτι χρή μᾶλλον λέγειν ἐγκώμιον, τουτ-
ἐστὶ παράδοξος λόγος· τὸ γὰρ παράδοξον ἐνός τινος δόξα
ἐστὶ, καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν ἴδιος, κοινὸς δὲ λόγος καὶ καθολικός
ἐστὶν ὁ πᾶσι δοκῶν, ὡς τὸ „πέρας” ⁸¹ μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις
τοῦ βίον ὁ θάνατος·“ ἴδιους δὲ λόγους λέγει τοὺς παρα- 20
δόξους, ἢ τὰς ἐπενδυμήσεις μερικὰς οὐσας, ἢ τὰς προ-
κειμένας καὶ περὶ ὧν ὁ σκοπὸς τῷ λέγοντι, ὡς τῷ Θου-
κυδίδῃ σκοπὸς ἦν οἱ τεθνεῶτες ἐν πολέμῳ. Καὶ κατὰ
γνώμην τουτέστι κατ' ἐννοιαν.

Τοῦ Τζέιζου. Ἐν τῷ ἐπιτάφιῳ χρεῖα. Τοῖς 25
Ἀττικοῖς πρὶν ἀνδράσιν ἐπηρμένοις, μέγα φρονοῦσι ταῖς
τύχαις ταῖς πατρίαις, ἐνῆν νόμος τις ὀφρύνος πεπληρωμέ-
νος· Ἀμαζόνες γὰρ Ἄρεος αὐσας κόρας ἡττηκότες πρῶ-
τιστον ἐν σιγῇ μάχῃ, Θηβῶν μετ' αὐτάς δευτέραν
πανοπλίαν, τρίτην Ἐνυῶ κρατεράν Εὐρυσθέως, ἄλλην δὲ 30
μακρῷ τῆςδε δυσχερεστέραν φάλαγγα πυκνὴν Περσικὴν
Δαρειάδα, Ξέρξην μετ' αὐτὸν τὸν πνέοντα φασγάνων,

80 Vind. φέρω τόνδε. Il. O. 202. 81 pro cor. p. 258.

τὸν τὰς ἀπείρους τῶν στρατῶν λοχαγίας ⁸² πειρῇ διαζεύ-
ξαντα τοῦ πόντου μέσον, Ἄθων δὲ τὸν πλεύσαντα ναυοὶ
μυρίαις, νόμους ἔθεντο τῶν φρενῶν ἐπαξίους· τοὺς γὰρ
πесόντας ἐν Μαραθῶνι τότε, καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν Ἀττι-
5 κῶν στρατηγέτας ὑμνεῖν ἐτῶν ἑταξαν εἰς περιδρόμους.
λαχῶν δὲ τοίτους καὶ Περικλῆς αἰνέσαι προοίμιον τέθει-
κεν οὕτω ⁸³ τῷ λόγῳ· „πρὸς τοὺς ἀρίστους τοὺς πεσόν-
τας ἐν μάχαις γράψαι ἐπαίνους οὐκ ἔχρην, αὐθαδεις ⁸⁴
τόδε·“ φέρεται δ' ἐπενθύμημα καὶ κοινούς λόγους· „τού-
10 τους γὰρ αἰνέσας τις ὥς πρὸς ἀξίαν ψεύστης δοκεῖ, πῶς
ρήτορας γράψας σθένει· εἰ δ' ἐνδεῶς, ἥσχυνε τοὺς ἄν-
δρας λέγων.“

C a p. VI.

Περὶ τῶν αὐθαδῶν ¹ καὶ τολμηρῶν δια-
νοημάτων.

15 Τῶν αὐθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοημάτων
θεραπεῖται καὶ παραμυθίαι δύο. Ὅπως ἂν θερα-
πεύσωμεν τὰ τολμηρὰ δοκοῦντα νοήματα, δύο μεθόδους
παραδίδωσι. Βραχεῖαν τινα προσθήκην. οἷον τὸ ὥσπερ,
τὸ μονονουχὶ καὶ τὸ οἶον. Καὶ τὸ ὁμολογεῖν τὸ τολμη-
20 μα, ἐν τῷ λέγειν· εἰ καὶ χαλεπὸν ἐστίν, ὃ φημι, ἢ λυ-
πηρὸν ἢ βαρὺ, ἢ τι τοιοῦτον, ἀλλ' οὖν λέγω τοῦτο. Ὁ
μὲν παρῶν καιρός. Τοῦτο ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυν-
θιακῶν κεῖται· ὅτι τῶν πραγμάτων μονονουχὶ προκαλου-
μένων ἡμᾶς εἰς ἀντίληψιν, αὐτοὶ ἀμελεῖτε. Ὡσπερ
25 ἐωλοκρασίαν· τοῦτο ἐν τῷ περὶ στεφάνου κεῖται· ²
„καὶ περὶ μὲν τῶν τότε πραχθέντων ἔχων ἔτι πολλὰ λέ-

οὕτω

αὐθαδεις.

82 Vind. λοχαγίας. 83 Vind. αὐτοῦ. 84 Vind. σκληρόν.

1 Vind. constanter αὐθαδῶν. rationem infra in commentario invenies. 2 p. 242.

γειν, καὶ ταῦτα ἡγοῦμαι πλείω τῶν ἱκανῶν ξερῆσθαι· αἴτιος δ' οὗτος ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀδικημάτων κατασχεδάσας. Περὶ δὲ τῆς ἐωλοκρασίας τοιοῦτόν τι λέγεται. ἔθος ἦν ἐν τινι ἐορτῇ τοῖς παννυχίζουσι μέτρον οἴνου δίδοσθαι, ὥστε 5 πίνοντι ἑκάστῳ ἀγρυπνεῖν· ³ εἰ δέ τις καθευδήσας εἶασε τὸν οἶνον, ἔωθεν ὁ ἄρχων κατέχευε τοῦτον, πάντων ὁρώντων, κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἐωλοκρασία· ἐγὼ δὲ νομίζω πεποιῆσθαι μᾶλλον τὸ ὄνομα ὑπὸ ⁴ τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἐώλων, ἃ ἐστὶν ἀρχαῖα· ¹⁰ πράγματα γὰρ ἀρχαῖα συγκεράσας ὁ Αἰσχίνης καὶ ψυχρά καὶ μάταια κατηγόρησεν αὐτοῦ.

Ἔτι ⁵ εἰς τὸ τῶν ἀνθιδῶν ⁶ καὶ τολμηρῶν διανοημάτων. Ἐνταῦθα διδάσκει, πόσαι καὶ ποταὶ τῶν ἀνθιδῶν διανοημάτων ⁷ αἱ θεραπείαι καὶ παραμυ- ¹⁵ θῖαι, ἧτοι ἀσφάλειαι, πρὸς τὸ μὴ κινδυνευώδη γενέσθαι τὸν λόγον, ὅτι δύο, ἥ βραχεῖα προσθήκη, ἡ ὁμολογία τοῦ τολμήματος· βραχεῖα μὲν προσθήκη, ὡς τό· „τάχα καὶ τὸ ὁ λαλῶ οὐ κατὰ κύριον λαλῶ, λαλήσω δὲ ὅμως· τούτῳ τῷ στεφάνῳ κἀγὼ τι συνεβαλόμην τοῖς πλέκουσι,“ ²⁰ καὶ τό· „οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι χωρῆσαι τὸν κόσμον τὰ γραφόμενα βιβλία.“ ⁸ καὶ τό· ἡ δριμύτης ἐπιβόλειός ἐστι βαθυῦτης,“ καὶ τό· „καθάπερ ῥήτορι ῥέοντι καὶ τοῖς λόγοις ἐπικλύζοντι.“ παραμυθία γὰρ τοῦ ῥέοντος τὸ ἐπι- κλύζοντι· ὁμολογία δὲ τοῦ τολμήματος, ὡς τό· „τολμᾷ ²⁵ τι νεανικὸν ὁ λόγος· θεὸς θεοῖς ἐνούμενός τε καὶ γνωριζόμενος.“ Τολμηρὰ δὲ διανοήματά ἐστι τὰ ἄπιστα καὶ παράδοξα, οἷς ἐπάγειν δεῖ κατὰ τινὰς οἰκονομίαν τινὰ, τὸ ὁμολογεῖν μὲν, οὐκ εὐπίστα εἶναι τὰ πράγματα,

³ videtur ἐπ' ἀνταγχεῖς εἶναι vel tale quid deesse. Reisk.

⁴ Vind. ἀπό. ⁵ Vind. εἴτι. ⁶ εἴτι εἰς τὸ τῶν ἀνθιδῶν usque ad καὶ Πλάτων, οἶον ἄλμυρῶν Mon. om. ⁷ Vind. διηγημάτων. ⁸ Ev. Joh. XXI. 25.

ὑπισχνεῖσθαι δὲ τοὺς ἐλέγχους καὶ τὰς πίστεις. Τὰ δὲ
 ἀτοπίαν ἢ αἰσχύνην ἔχοντα νοήματα συγχωρούντων μὲν
 τῶν πραγμάτων παραλείπτειν· ἀνάγκης δὲ οὐσης εἰπεῖν
 οὐκ ἐκστατέον· θεραπεία γὰρ τῶν ἀτόπων νοημάτων
 5 ἐστὶν ἡ ὁμολογία τῆς ἀνάγκης. Τὸ δὲ αὐθαδῶν ὁ μὲν
 Ἀρίσταρχος ἀλόγως περισπᾷ, ἄλλοι δὲ ὡς οὐδέτερον ὄν
 βαρύνουσι τὸ αὐθαδες νόημα, καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυν-
 τικῶν τῶν αὐθαδῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν γριφωδῶν καὶ συμβο-
 λικῶς λεγομένων ἐκλείπουσιν αἱ παραμυθίαι αὗται, οἷον
 10 ἄκανθαι γίνονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου, τουτέστιν οὐ-
 τως εἰσὶν ἕτοιμοι πρὸς πληγὰς αἱ τοῦ μεθύσου χεῖρες,
 ὡς ὑπὸ ἀκανθῶν νυττόμεναι· καὶ ὁ Δημοσθένης^{8*} „ἀπὸ
 τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιήται“ συμβολικόν
 δὲ διήγημά ἐστι τὸ εἰς τὴν ψύλλαν. Ἐθνὸς Μαυρούσιον
 15 μηνὶ Μαρτίῳ γεννᾶται, ὑπὸ πέντε διώκεται καὶ ὑπὸ δύο
 τελευτᾷ, τουτέστιν ὑπὸ τῶν πέντε δακτύλων διώκεται,
 καὶ ὑπὸ τῶν δύο τελευτᾷ· ἐφ' ὧν δὲ ὀνομάτων ἡ μεταφο-
 ρὰ τὸν τοῦ κυρίου μετέχει τόπον, ἐπὶ τοῦτον λανθάνει
 διὰ τὸ ἀσφαλῶς μετενηνέχθαι· καὶ οὐ δεῖ παραμυθίας,
 20 ὥς ὅταν λέγωμεν· φωνὴν λευκὴν καὶ ὀφθαλμὸν ἀμπέλινον,
 καὶ ὅσα οὕτως μουσικῶς καὶ πεπαιδευμένως μεταφέρει τις,
 ὥστε ὅμοια δοκεῖν τοῖς κυρίοις διὰ τὴν συνήθειαν· σπόν-
 δυλοι δὲ καὶ κλεῖς καὶ κτένες τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος οὐ κατὰ
 μεταφορὰν ὠνόμασται, ἀλλὰ κατ' ὁμοιότητα, διὰ τὸ
 25 ἰοικέναι τὸ μὲν κτενὶ, τὸ δὲ κλειδί, τὸ δὲ σπονδυλίῳ· με-
 ταφέρειν δὲ δεῖ ἀπὸ τῶν μειζόνων ἐπὶ τὰ ἥττονα, οὐ μὴν
 τὸ ἀνάπαλιν· οἷον τοῦ Ξενοφώντος ἐπειπόντος·⁹ „ἐπεὶ
 δὲ πορευομένων ἐξεκύμηνέ τι τῆς γάλαγγος“, εἰ¹⁰ μετα-
 βαλὼν τις εἶπῃ, ἐκφαλαγγίσασα ἡ θάλασσα, οὐκ οἰκείως
 30 μετοίσει, ἀλλὰ πάντα σμικροπρεπῶς· συμβάλλονται δὲ
 αἱ

^{8*} in or. in Neaeram olim lectum esse testatur Hermog. de
 Id. II. 3. 9 Vind. ἐπειπόντος. Anab. I. 8. 18. 10 Vind. εἰς.

αἱ μεταφοραὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὄγκον καὶ μέγεθος τοῖς λόγοις, καὶ χρηὶ λαβεῖν αὐτὰς μὴ πόρρωθεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὁμοίου· οἷον εἰκόνασιν ἀλλήλοις ὁ στρατηγὸς καὶ ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ ἡνίοχος· πάντες γὰρ οὗτοι ἄρχοντές εἰσιν, ὅθεν ἀσφαλῶς ἐρεῖ τις καὶ τὸν κυβερνήτην στρατηγόν, 8 καὶ τὸν στρατηγὸν ἄρχοντα τῆς νεώς. Ἐνταῦθα δὲ μεταφοραὶ μικροπρέπειαν μᾶλλον ποιοῦσιν ἢ περ μέγεθος·

Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξί μέγας οὐρανός, ¹¹

οὐρανὸν γὰρ ὅλον ἡχοῦντα οὐκ ἐχρῆν προσεικάσαι σάλπιγγι ἡχοῦσῃ, πλην εἰ μὴ τις ὑπεραπολογεῖται Ὀμήρου, 10 λέγων ὡς οὕτως ἤχησεν, ὡς εἴ τις ἡγήσει σάλπιγξ. Θεραπεῖαι δὲ καὶ παραμυθίαι ταυτὸν ἐστίν· ἀνωτέρω δὲ πρὸς μὲν τὰ σκληρὰ καὶ αὐθάδη διανοήματα καιρὸν ἔλεγεν ἔχειν τὰς ἐκενθυμήσεις, ἵνα μαλαῶσι τὰ ἡθῆ· ἐνταῦθα δὲ τῶν αὐτῶν τούτων θεωρημάτων δύο λέγει παραμυθίας καὶ θε- 15 ραπείας, ἄλλο γὰρ ἐστὶ παραμυθία καὶ ἄλλο πίστωσις.

μή. Βραχεῖα μὲν οὖν προσθήκη οὕτως. Βραχεῖαν μὲν λέγει προσθήκην τὸ μονονουχί, τοῦτο γὰρ ἡ προσθήκη, καὶ τὸ τολμηρὸν νόημα, τὸ δὲ καιρὸς λέγει ἐθεράπευσεν· εἰ δὲ χωρὶς τοῦτο εἶπεν, ἔξω τοῦ πολιτικοῦ 20 χαρακτῆρος τὸν λόγον ἐποίει, νῦν δὲ τοῦτο προσθεὶς ἐκόλασεν αὐτὸ διὰ τούτου.

μθ'. Τὸ ¹² μονονουχί ἐστὶν ἡ βραχεῖα προσθήκη· τὸ δὲ αὐθαδὲς, ὅπερ καὶ τῆς παραμυθίας ἐδεῖτο, τὸ φωνὴν ἀφίει, αὐθαδὲς γὰρ ὡς ἀληθῶς τὸ λέγειν, τὸν καιρὸν 23 φωνὴν ἀφίεναι. ¹³

ν'. Ἐωλοκρασία ἐστὶ χθесινὸν καὶ παλαιὸν κράμα, τοῦτο δὲ καὶ δριμύνητα ἔχει, ἐμφαίνει γὰρ τοῦτο μέθυ- 30 σον τὸν Αἰσχίνη· ἔωλον δὲ τὸ χθίζινον καὶ μὴ πρόσφατον· κατεχεῖτο δὲ τότε ἡ ἔωλος κράσις τῶν παννουχίζιν 30

11 Il. Φ. 388. 12 Haec usque ad χθесινῆς ἡμέρας p. 1162. v. 11. habet Par. 13 Par. addit: τὸ ὡσπερ ἐστὶν ἡ βραχεῖα προσθήκη, τὸ δὲ ἔωλοκρασίαν τινὰ καταχίας, τὸ αὐθαδὲς.

μὴ δυναμένων, καὶ γὰρ συνήσαντινες πολλάκις πρὸς
 τὸ πίνειν δι' ὅλης τῆς νυκτός, καὶ οἶνον κρατῆσαι ἐγκε-
 ράσαντες ἐπινον, εἶτα, οἶον εἰκός, οἱ μὲν ἀπηγόρευον, οἱ
 δὲ ἀντεῖχον· οἱ τοίνυν εἰς ἡμέραν ἀνίσχουσαν καρτερή-
 5 σαντες τὸ περιττευόμενον κραῖμα τῷ κοιμωμένῳ ἐπέχειον,
 σύμβολον τῆς ἡττης· ἐτι ἐωλοκρασίαν λέγει τὰς ἀσεβεῖς
 φλυαρίας ἃς εἶπεν κατ' αὐτοῦ. Καὶ γὰρ ὁ Δισχίνης πα-
 λαιὰν διήγησιν ἤτοι παλαιὰ διηγήματα κατὰ τοῦ Δημο-
 σθένους ἐσκέδασεν. Ἐωλοκρασίαν ¹⁴ κυρίως ἂν εἴποι τις
 10 τὴν ματαιίαν κραῖσιν, καταχρηστικῶς δὲ ἔλαβον τοῦτο
 ἐπὶ τῆς χθελσινῆς ἡμέρας. ¹⁵

Καὶ Πλάτων, οἶον ¹⁶ ἀλμυρὰν ἀκοὴν ἀπο-
 κλύσασθαι· ἐν τῷ Φαίδρῳ τοῦτο κεῖται, ἡ δὲ ὑπόθε-
 σις τοῦ λόγου τοιαύτη. Λυσίας, ὁ ῥήτωρ, ἐρῶν τοῦ Φαί-
 15 δρου αἰσχυρῶς, τυγχανόντων καὶ ἐτέρων ἐραστῶν αὐτοῦ,
 προσποιούμενος δὲ μὴ ἐρᾶν, ἐσπούδαζε διὰ λόγων τῶν
 μὲν ἄλλων ἀποστῆσαι τὸν Φαῖδρον, ἑαυτῷ ¹⁷ δὲ μᾶλ-
 λον χαρίζεσθαι, ¹⁸ ὥς μὴ ἐρῶντι· εἰκός γὰρ εἶναι τοῖς
 μὴ ἐρῶσιν αὐτὸν μᾶλλον στοιχεῖν· τοῦτον οὖν τὸν λόγον
 20 ὑπερθानμάζων ὁ Φαῖδρος συνέτυχε Σωκράτι· ὁ δὲ τοῦ
 θανμάζειν τε τοῦτον ἐκώλυσε καὶ σφόδρα τὸν ἐρῶντα διέ-
 βαλε, ¹⁹ καὶ ταῦτα εἰπὼν ἡβουλήθη τὸν ποταμὸν διαβάς
 ἀπιέναι· καὶ γίνεται αὐτῷ κατὰ τὸ εἰρηθὸς σημεῖον κώλυ-
 σις ὑπὸ τοῦ δαιμονίου· συνήσθητο ²⁰ οὖν τὴν αἰτίαν, τὸ
 25 κατηγορεῖσθαι δηλαδὴ θεοῦ ὄντος τοῦ ἔρωτος, καὶ εὐθύς
 ἐπεχείρησεν ἀνυμνῆσαι τοῦτον, προειπὼν· ὥς αὐτὸν τὸν
 ἔρωτα δεδιὼς ἐπιθυμῶ ποτίμῳ λόγῳ οἶον ἀλμυρὰν ἀκοὴν
 ἀποκλύτασθαι· πότιμον μὲν οὖν λόγον τὸν ²¹ ἀπὸ θεοῦ

14 Par. ἐωλ. δι' κυρίως μὲν εἴποι. 15 Par. μέθης. 16
 οἶον Mon. om. Phaeḡr. p. 343. c. 17 Vind. ἑαυτόν. 18
 videtur πῖσαι vel ποιῆσαι vel simile quid decesse. Reisk.
 19 Mon. διέβαλλε. 20 Vind. συνήσθητο. 21 Mon. τὸ ἀπὸ
 τοῦ καὶ θιῶν ἐκάλεσε. Vind. τὸν ἀπὸ θιτοῦ. omisso ἐκάλεσε.

ἐκάλεσε, καὶ τὸν περὶ τὴν ἐκείνων θεωρίαν ἀναστρεφόμενον· ἄλμυρόν δὲ τὸν περὶ τὰ αἰσθητὰ καὶ ἐνυλα διά-
 τρίβοντα· ἢ ἄλμυρόν μὲν λόγον λέγει τὸν ψόγον τοῦ
 ἔρωτος, πότιμον δὲ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ. Ὁ δὲ θεολόγος ²²
 ἀθεράπευτον τοῦτο εἰσάγει, λέγων, „μέχρις ἂν τοῖς ποτί- 5
 μοις τῶν λόγων τοὺς ἄλμυροὺς ἀποκλίσωμεν.“ διότι περὶ
 τῶν Ἑλληνικῶν λόγων ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ· καὶ ἐμελλε μάλ-
 λον κινδυνώδης γίνεσθαι ὁ λόγος, εἰ μετὰ προσθήκης
 τοῦ οἷον προήνεγκεν· ἐνέφηνε γὰρ μὴ εἶναι τελέους ἄλ-
 μυροὺς τοὺς Ἑλληνικοὺς λόγους, ὅπερ ἄτοπον· ὁ δὲ Ξε- 10
 νοφῶν τὰ τολμηρὰ διανοήματα καὶ δι' ἐπιμονῆς παραμυ-
 θεῖται· εἰπὼν γὰρ περὶ τῶν Ἀσσυρίων, πρὸς οὓς ἐξά-
 γειν ²³ Πέρσαις πόλεμον συνεβούλευεν, ὅτι „οὐ γὰρ πω
 οὗτοι ἱκανοὶ εἰσιν ἀγωνίζεσθαι, οἷς ²⁴ ἂν τοξεύωσιν ἢ
 ἀκοντίζωσι,“ παράδοξον ἔδοξεν εἰσάγειν· πρότερον δὲ ²⁵
 σιν ἰδιώτας εἶναι τοὺς ἐναντίους· πολλοὶ γὰρ αὐτοὺς
 ἄριστα πολεμεῖν συνεπίστανται, καὶ διὰ τοῦτο παραμυ-
 θίαν ἐκ τῶν ἐπιζευχθέντων, τουτέστιν ἐπαχθέντων, αὐ-
 τοῖς παρέσχε, δις καὶ τρίς τῷ λόγῳ χρησάμενος· δεῖ δὲ
 ἡμᾶς, ὅταν λέγωμεν παράδοξά τινα πρότερον πολλάκις ²⁶
 ἐπάγειν αὐταῖς ταῖς κατασκευαῖς, ἵνα γίνηται τῷ συνε-
 χεῖ πιθανόν, παρακειμένων τῶν ἀποδεικνύντων αὐτοῖς, ²⁷
 ὅπερ ἐκεῖνος ἐποίησε προσθεὶς τὴν προτέραν καὶ μὴ συν-
 αψας αὐτὴν πολλάκις ταῖς κατασκευαῖς· οἷον εἰπὼν, ὅτι
 „οὐ γὰρ πω οὗτοι ἱκανοὶ εἰσιν ἀγωνισταί, οἷς ἂν τοξεύ- 25
 ωσιν ἢ ἀκοντίζωσιν,“ ἐπήνεγκεν, „οὐδὲ γε οὔτινες ποιῇ-
 σαι δέον, ²⁸ ἡττῶνται ὕπνου, ἱκανοὶ εἰσιν ἀγωνισταί,
 ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἰδιῶταί εἰσι κατὰ τὸν ὕπνον, καὶ οὐκ ἴσα-
 σι χρῆσθαι νυξίν, ὅσα περ ἡμέρα ἡμεῖς,“ καὶ οὕτω μὲν
 παρεμυθήσατο τὴν παραδοξολογίαν διὰ τῆς ἐπιμονῆς, ²⁹

Reisk. mavult περὶ pro ἀπό. ²² ὁ δὲ θεολόγος usque ad
 litt. 18. Mon. om. ²³ Vind. ἐάγει. ²⁴ Vind. οἷς. Cyrop.
 I. 5. 11. οἷ. ²⁵ Vind. αὐτοῖς. ²⁶ Vind. οὐδέ, scripsi δέον.

καὶ οὐκ ἐφυλάξατο αὐτὴν δις καὶ τρίς ἐπενεγκαῖν· εἰ δὲ ἦν
 γνώριμος, οὐκ ἂν πολλάκις αὐτὴν προήνεγκεν, ἀλλότριον
 γὰρ τοῦτο τοῦ δημιουργικοῦ τρόπου καὶ διαλεκτικοῦς
 μᾶλλον ἀρμόττον ἢ ῥήτορος· πλὴν ἀνάγεται καὶ τοῦτο
 5 ὑπὸ τὴν βραχεῖαν προσθήκην τοῦ τεχνικοῦ, εἰ καὶ πλα-
 τὺ ἐστὶ· τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ ὁ Ἀφθόνιος παλιλλογῶν τὴν
 ἀπορίαν τοῦ κατὰ φύσιν ἀδυνάτου· διὰ πολλῶν πρότερον
 παριστῶν τὸ ἀδύνατον, ἔτι καὶ τὸ τῶν ὑπερβατῶν εἶδος,
 καὶ ὁ χαρακτήρ πανηγυρικοῖς μὲν καὶ πρὸς ψυχαγωγίαν
 10 ἡρμοσμένοις λόγοις πρέπει· πολιτικοῦ δὲ τρόπου καὶ πρὸς
 ἀγῶνα συγκειμένου μακρὰν ἀφίστηκε, ²⁷ καὶ ποιηταῖς μὲν
 καὶ συγγραφεῦσιν οικείος ἐστὶ, ῥήτορσι δὲ πολλῆς εὐλα-
 βείας ἄξιος. Ὁ δὲ Ξενοφῶν καὶ συνεχῶς ταύτῃ ἐνταῦθα
 κέχρηται· ²⁸ „νυξὶν μὲν,“ λέγων, „ὅσαπερ ἡμέραις χρη-
 15 σθαι, λιμῶ δὲ ὅσαπερ ὄψῳ προσφέρεσθαι, δίψει δὲ
 ὅσαπερ ποτῶ“ ὅμως δὲ παραμυθεῖται ἢ πρὸς τὰ λεγό-
 μενα τῶν ἀκουόντων οικειότης· ἡδέως γὰρ ἀκούουσιν
 ἅπαντες τῶν εἰς ἑαυτοὺς ἐπαίνων· συνεισάγει δὲ καὶ παρ'
 ἑαυτοῦ μετρίαν τινὰ παραμυθίαν· φησὶ γάρ, εἰ δὲ ταῦ-
 20 τα ἐγὼ λέγω περὶ ὑμῶν, ἀλλὰ γινώσκων λέγω, καὶ οὐκ
 ἑμαυτὸν ἐξαπατῶ. Ἐτι θεραπεία ἐστὶ τοῦ τολμηροῦ δια-
 νοήματος ἢ προκατασκευῇ, ὡς τό· ²⁹

Ἦκε δ' ἀποφύξας κορυφὴν ὄρειος μεγάλου,
 τοῦτο γὰρ πρὸς κατασκευὴν ἔχει τό· ³⁰
 25 οὐ γὰρ ἔφκει

Ἄνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ φίλῳ ὑλήεντι.

καὶ τὸ ῥόπαλον αὐτῷ προσάψαι,

Ὅσων ³¹ ἰστὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης.

ὁμοίως προκατασκευῇ ἐστὶ δηλονότι καὶ τῇ τοῦ Ἀποστό-
 30 λου· ³² „εἶδον ἄνθρωπον πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε

27 Vind. ἐφίστηκε. 28 Cyrop. I. 5. 12. 29 Od. ι.
 481. 30 Od. ι. 190. 31 Vind. ὅσων εἰς τὸν νηὸς εἰκουσού-
 ροιο, μ. correxi ex Od. ι. 322. 32 2. Cor. XII. 2.

ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος·“ ἔχει δὲ καὶ βραχεῖαν προσθήκην τό· „καυχᾶσθαι οὐ συμφέρει μοι·“ ἀνάγεται δὲ καὶ ἡ προκατασκευὴ ὑπὸ τὴν βραχεῖαν προσθήκην. Ἔτι προκατασκευὴ ἔστι καὶ τὸ τοῦ θεολόγου τό· „καὶ ἔσθην καὶ ἀπασκόμευσα καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβη- 5 κὼς ἐπὶ τῶν νεφελῶν· καὶ οὗτος ὑψηλὸς σφόδρα καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἀγγέλου“ καὶ τὰ ἑξῆς.

νβ. Ὁμολογία δὲ τοῦ τολμήματος, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· ὁ Τιμοκράτης εἰσηνεγκε νόμον τοιόνδε. εἴ τις Ἀθηναῖος ἐπὶ δημοσίῳ ὀφλήματι 10 δεσιώτης γενήσεται, ἐξέστω αὐτῷ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐγγνητὰς καταστήσαντι, οὓς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσμεν, ἢ μὴν 14 ἐντὸς ῥητῆς προδικσίας ἐκτίσειν, ἀφειθήσεσθαι τοῦ δεσμοῦ· ἐὰν δὲ ἐπιστάντος τοῦ χρόνου μὴ ἐκτισθῇ 15 τὸ ὄφλημα, τὸν μὲν ἐξεγγνηθέντα δεδίσσθαι, τῶν δὲ ἐγγνη- 15 τῶν δημοσίαν εἶναι τὴν οὐσίαν· παντάπασι τοῦτον αἰτιᾶται τὸν νόμον Διόδωρος, ὑπὲρ Γλαυκίου καὶ Μελα- νώπου καὶ Ἀνδροτίωνος λέγων γεγράφθαι, οἱ πρεσβευ- ται ἀποσταλέντες καὶ ἐμπόροις Ναυκρατίταις περιτυχόν- 20 τες, ἐχθροῖς οὖσι τῶν Ἀθηναίων, ἀφείλοντο τὰ χρή- 20 ματα αὐτῶν· ὁ οὖν δῆμος εἰσεπράττετο ταῦτα ἀπὸ Λυ- σιθίδου 36 καὶ Ἀρχιβίου τῶν τριηράρχων τῆς νηὸς, ἐφ’ ἧς οἱ περὶ τὸν Ἀνδροτίωνα ἔπλεον· ἐκείνων δὲ φασκόντων μὴ ἔχειν, οἱ πρεσβευταὶ ὡμολόγησαν, καὶ ἔδει πάντα καταβαλεῖν· βοηθῶν οὖν αὐτοῖς ὁ Τιμοκράτης τέθεικε 25 τοῦτον τὸν νόμον· φορτικὸν δὲ καλεῖ τὸν λόγον, ὅτι κε- λεύει ἀποκτεῖναι τὸν Τιμοκράτη, νομοθέτην ὄντα καὶ σο- φὸν καὶ γέροντα ἤδη, ὃν νομοθετῆσαι τοῖς ἐν Αἰδου 37 κελεύει· τοῖς γὰρ ζῶσιν οὐ συμφέρειν 38 τὰ παρ’ αὐτοῦ τιθέμενα· νεκροὶ δὲ οὐ πολιτεύονται. Ἔστι δὲ 39 θερα- 30

33 Vind. γίνηται.

34 Vind. μή.

35 Vind. ἐπιθῇ.

36 Vind. Λυσιθίδου.

37 Vind. ἄδῃ.

38 Vind. συμφέρει.

39 δὲ Mon. om.

πεία τοῦ τολμηροῦ διανοήματος καὶ ἡ προκατασκευὴ, ὡς
ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ τῶν εὐρέσεων ἐδιδάχθημεν· τὸ γὰρ

Ἦκε δ' ἀποβήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο ⁴⁰
προκατασκευὴν ἔχει· ⁴¹ καὶ τό·

5

οὐ γὰρ ἴσκει

Ἄνδρες γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ὅτε ὕληντι,
καὶ τὸ ῥόπαλον αὐτῷ προσάψαι·

Ὅσον ⁴² ἰσὺν τοῦ εἰκοσόροιο μιλήτης.

Τάχα δ' ἂν τις βιάσαιτο καὶ τὴν προκατασκευὴν ὑπὸ
10 τὴν βραχεῖαν προσθήκην ἀναγαγεῖν.

γγ'. Ἀποκτείνετε αὐτόν· ⁴³ τοῦτο εἶπε, διότι
οὐ πολιτεύονται οὐδὲ δανεῖζονται οἱ νεκροί· ἔγραψε γὰρ
ὁ Τιμοκράτης καὶ ἕτερον νόμον, ἵνα μηδεὶς δανειζόμε-
νος δίδωσιν ἐγγυητὰς, ἐπεὶ συνέβαινεν ἐκ τούτου μηδένα
15 δανεῖζειν καὶ τὴν πολιτείαν ἀνατρέψασθαι· φησὶν οὖν ὁ
Δημοσθένης, ἀποκτείνετε αὐτόν, ἵνα τοῖς ἐν Αἰδου τὸν
τοιούτου νόμον θῇ, ⁴⁴ ἐπεὶ τοῖς ζῶσιν οὐ συμφέρει.

C a p. VII.

νδ'. Περὶ παραλείψεως καὶ ἀποσιωπήσεως.

Πότε ¹ παράλειψις καὶ ἀποσιωπήσεις γί-
20 νεται. Ἐνταῦθα διδάσκει, πότε χρηστόν παραλείψει
καὶ πότε ἀποσιωπήσει, καὶ παραδίδωσιν ἡμῖν μεθόδους,
δι' ὧν μνήμην τῶν πραγμάτων ποιησόμεθα, προσποιή-

40 Vind. ad marg. add. καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα εἰρηται. 41
Vind. προκατασκευὴ ἴσκει τό. etiam Mon. καὶ om. 42 Vind.
Mon. ὅσον. 43 litt. γγ'. in Mon. deest. 44 θῇ addidi ex
meis. Vind. om.

1 Vind. τότε. Mon. πότε παράλειψις usque ad προσποιήσει
παραλείψεως om.

σει παραλείψεως. Διαφέρει δὲ ² ἡ παράλειψις ἀποσιωπήσεως· ³ ἡ μὲν γὰρ παράλειψις νόημά ἐστιν ἐν προσποιήσει σιωπῆς λεγόμενον· ἀποσιώπησις δὲ τὸ τὸ πρέπον καὶ ἀναγκαῖον παραλιπεῖν· οἷον, ἡ μὲν παράλειψις· „ἀλλὰ τί ἐχρῆν ποιεῖν; ἤδη γὰρ σε ἐρωτῶ ταῦτα πάντα ⁴ ἀφαις, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν·“ ἡ δὲ ἀποσιώπησις, οἷον· πατὴρ μὲν, οὐκ ἐρῶ τις ἐστί· γίνεται δὲ αὕτη ἡ δὲ ἐπίτασιν τοῦ σιωπώμενου, ὅταν λέγῃ τις, οὐκ ἐρωτῶ ⁵ τί ἔδρασας· φαίνεται γὰρ, ἐπεὶ ἐσιώπησεν, ὅτι τὸ σιωπηθὲν μέγα δεινόν ἐστιν, εἰ ⁶ καὶ ἴσως ἐστὶν οὐ- 10
δαμινόν· ἡ διὰ παράλειψιν τοῦ γινωσκομένου, ὅταν λέγῃ τις· τοσαῦτα πέπονθα, ὅσα ὀκνήσαιμι λέγειν· παντὶ γὰρ δῆλον·“ ἡ δὲ ἀσχύροτητα τοῦ πράγματος, ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ· „τὰ μὲν ποιῆται, τὰ δὲ πάσχει· ⁷ αἰσχύνομαι γὰρ ἡμέρας δοῦναι τὴν τῆς ⁸ νυκτὸς τελετήν·“ λαμ- 15
βάνεται δὲ ἡ ἀποσιώπησις καὶ ὅταν φεύγῃ τις τὴν τραχεῖαν ἐπιτίμησιν καὶ τὸ φορτικὸς εἶναι δοκεῖν, ὥσπερ καὶ ὁ θεολόγος· καὶ ἡ λαμπρότης ἐγγύθεν, ⁹ καὶ τὸ δύσφημον σιωπήσαιμι ¹⁰ οἷον· λάβωμεν πρῶτον τὸ ἐκ τοῦ λό-

2 δὲ Mon. om. 3 Mon. τῆς ἀποσιωπ. 4 Mon. πάντα ταῦτα. — pro cor. p. 248. 5. Mon. ἐρῶ. 6 εἰ Mon. om. 7 Mon. περιέχει. 8 τῆς Mon. om. 9 Vind. ἐκείθεν. 10 Med. 1. ad marg. Εἰσὶν οὖν αἱ πᾶσαι μέθοδοι τῆς ἀποσιωπήσεως τέσσαρες· ἵαες οὖν τρεῖς μεθόδους τῆς ἀποσιωπήσεως οὐκ οἶδ' ὅπως ὁ τεχνικὸς ἀποσιωπήσας μίαν ἡμῖν παραδίδωσιν, ἡ δὲ ἐστὶ τὸ ἐπιτείνειν τὸ σιωπώμενον, ὅτι γὰρ, φησὶν, αὐξῆσαι τὸ πρᾶγμα βουλόμεθα, καὶ μίζονα τὴν περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων ἐγκατασπεῖραι σπουδάξωμεν, τότε δεῖ χρησθαι τῇ ἀποσιωπήσει. "Ὅταν βουληθῶμεν τὴν ὑπόνοιαν· τὸ ἐξῆς οὕτως· ὅταν βουληθῶμεν τὴν ὑπόνοιαν τῶν πραγμάτων μίζονα καταστήσαι ἐν τῇ γνώμῃ τῶν ἀκουόντων, ἥγουν ὅταν σιωπῶντες μᾶλλον, ἥπερ λέγοντες παριστῶμεν τοῖς ἀκροαταῖς τὴν ὑπόληψιν τοῦ προκειμένου ἐγκλήματος τῆς ὑποθέσεως μίζονα· τὸ γοῦν, ἡ εἰ λέγοι-

γον παράδειγμα. ἔγραψεν ἐσχηματισμένα δύο προβλήματα
 ὁ Ἑρμογένης, ὧν τὸ ἐν τοιοῦτόν ἐστι· φήμη ἦν, ὅτι σύν-
 εστιν ὁ πατὴρ τῇ τοῦ υἱοῦ γυναικί. ¹¹ ἐγκυος ἐγένετο ἡ
 γυνή, ἔχρησεν ὁ θεὸς τὸ γεννηθισόμενον φονεῖα ἐσεσθαι
 5 τοῦ πατρὸς, οὐ βούλεται ἐκτιθέναι τὸ γεννηθὲν ὁ παῖς
 καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποκηρύσσεται· τοῦτον οὖν τὸν λό-
 γον ἔοικεν ἄρτι τοῖς ὁμιληταῖς ἀναγνούς, ἐκ τούτου προα-
 γαγεῖν παράδειγμα ἀποσιωπήσεως. ἀποκηρυττόμενος γάρ
 ὁ υἱὸς ἔρεῖ, τίς ἴσως φήσιν ¹² πρὸς τὸν πατέρα, ἀποκη-
 10 ρυττόμενον ἐμέ ὑπὸ σοῦ ὀρῶν, ¹³ ὅτι οὗτος κακῶς κέχρη-
 ται τῷ ¹⁴ πατρὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἀποκηρύττεται· ἡ γὰρ
 ἀντεῖπε ¹⁵ τῷ πατρὶ ἐκτιθέναι τὸ παιδίον καλεύοντι, ἡ
 οὐκ ἐπίσθη τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣν οὐκ ἐκτίθεται· ὀφεί-
 λων οὖν προσθεῖναι, ὥς ἀνυπότακτος, ἢ ἀπειθής, ἀπε-
 15 σιώπησεν. ¹⁶

Ἄλλως. Ἐνταῦθα διδάσκει, πότε χρηστίον παραλείψει
 καὶ πότε ἀποσιωπήσει, καὶ κατὰ πόσους καὶ ποίους τρό-
 πους μνήμη τῶν πραγμάτων ὑπάρχει προσποιήσει παρα-
 λείψεως· ἐστὶ δὲ παράλειψις μὲν ἡ ἀποσιώπησις, τουτ-
 20 ἐστὶν ὑποκρινόμενη σιωπή· καὶ ὅταν τις ἐν προσποιήσει
 σιωπῆς οὐδὲ ἤττον λέγῃ, ἢ λέγει, καὶ ὅταν τις τῷ δοκεῖν
 τινα παραλείπειν λέγῃ, ἢ βούλεται, ἡ νόημα ἐν προσποιή-
 σει σιωπῆς οὐδὲν ἤττον λεγόμενον· οἷον εἰ ἐγκαλῶν τινι
 εἶπω, ὅτι σιγῶ, ὅτι τότε καὶ τότε τοιῶςδε ἔπραξα· ἀπο-
 25 σιώπησις δὲ ἐστὶ λόγος ἐπιτείνων τὸ σιωπώμενον καὶ

μεν ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐ-λέγομεν τὰ σιωπώμενα μῆζονα ἔμφασιν παρ-
 ἔχει τῶν κατηγορημάτων. ¹¹ Mon. τοῦ υἱοῦ τῇ γυναικί. ¹² Mon.
 φησί. ¹³ Mon. ὀρῶν ὑπὸ σοῦ ἀποκηρ. ἐμέ. ¹⁴ Vind. τό. ¹⁵ Vind.
 ἀντεῖ περὶ τῷ πατρὶ. ¹⁶ Mon. add. ἡ δὲ ἀποσιώπησις ἐποίησε μᾶλ-
 λον μῆζόν τι ὑποσησθαι κατὰ τοῦ υἱοῦ· τί ἐστὶ τοῦτο; τὸ ἐπιβου-
 λεύειν τῷ πατρὶ. Quae sequuntur in Vind. usque ad litt. ϛ.
 Mon. om.

πληκτικώτερον ποιῶν· „πατήρ δὲ οὐκ ἔρω πόθεν ἢ τίς ἡ μήτηρ.“

νε. Ὅταν ¹⁷ βουλευθῶμεν, φησὶ, τὴν ὑπόληψιν τοῦ πράγματος, περὶ οὗ λέγομεν, μείζονα δεῖξαι τοῖς ἀκούουσιν, ἢ λέγομεν, ὁ γὰρ ἡ σύνδεσμος διασαφητικός ἐστι. 5

νε'. Λάβωμεν πρῶτον· παραδειγματίσωμεν, φησὶ, τὴν παράλειψιν καὶ ἀποσιώπησιν· εἴτα τίθῃσιν ἐχομένως τὸ παράδειγμα· πῶς οὗτος κέχρηται τῷ πατρὶ· ἴσως ἢ ἀντεῖπεν ἢ οὐκ ἐπέισθη· τὸ δὲ ¹⁸ λέγω ὡς ἀπὸ τοῦ τεχνικοῦ ἐστι κείμενον διὰ μέσον· διὰ ¹⁰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἢ ἀντεῖπεν ἢ οὐκ ἐπέισθη, μείζονα ὑπόνοιαν δέδωκαν, ὅτι ἐπεβούλευεν. ¹⁹ — Ἡ δὲ ἀποσιώπησις μείζονα τὴν ὑπόνοιαν, ὥσπερ ποιεῖ καὶ ὁ Δημοσθένης· θέλων γὰρ ὀνειδίσαι τὸν Αἰσχίνην, ὅτι πένης ἐστίν, ἐσχημάτισεν τὸν λόγον οὕτως· „ἔγω γὰρ, οὔτε εἰ τις πε- ¹⁵ νίαν ὀνειδίζει, ²⁰ νοῦν ἔχειν ἡγοῦμαι, οὔτε εἰ τις ἐν ἀφθονίᾳ τραφεὶς σεμνύνεται ἐπὶ τούτῳ.“ Αἰαιρεῖται δὲ ἡ παράλειψις εἰς ὁμώνυμον παράλειψιν καὶ ἀποσιώπησιν. Σημειωτέον ²¹ δὲ, ὅτι ἡ ἀποσιώπησις καὶ παράλειψις ἐστίν, οὐ μὴν ἡ παράλειψις καὶ ἀποσιώ- ²⁰ πησις.

νε'. Δημοσθένης δὲ τῇ ἀποσιωπήσει τῇ τελείᾳ. ²² Τελείαν εἶπε τὴν τοῦ Δημοσθένους ἀποσιώπησιν, οὐκ ὡς τῆς αὐτοῦ ἀποσιωπήσεως ἀτελοῦς οὔσης, ἀλλ' ἢ ὅτι ταύτῃ τῇ τελείᾳ ἀποσιωπήσει, ὡς λείποντος ²⁵ τοῦ ταύτῃ, ἢ τιμῶν τάχα τὸν ῥήτορα· τὸ δὲ δυσχερὲς

17 Sunt haec in Par. usque ad σεμνύνεται ἐπὶ τούτῳ. 18 τὸ δὲ λέγω — — οὐκ ἐπέισθη Par. om. 19 in Par. sequitur: ἐρωτώμενος, φησὶν etc. ut Planud, T. V, p. 574. 20 Vind. ὀνειδίζειν. — pro cor. p. 312. 21 Mon. ἰστίον δὲ, ἄς. sed post ἐπεσιῶν τῆς αὐτῶν φιλίας in eo inferuntur. 22 Mon. add. οὕτως κέχρηται,

ὁ ἀπεισιώπησεν ὁ ῥήτωρ, τοῦτο ἦν, τὸ στερηθῆναι καὶ ἐκπεσεῖν τῆς αὐτῶν φιλίας·

νή. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, ²³ οὐ βούλομαι δέ, ἀρχόμενος τοῦ λόγου· ἐνταῦθα γὰρ ἐσιώπησε, τὸ μὲν ἵνα μὴ βλάσφημον λέγῃ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, τὸ δὲ ἵνα μὴ πλείονα τῷ ἀκροατῇ παρεμβάλλῃ· καὶ ὁλως σιωπήσας δεινότερον ἐποίησε τὸν λόγον, τουτέστι φρονημότερον· δεινότερον γὰρ τὸ ὑπονοούμενον, τὸ δὲ ἐξαπλωθὲν καταφρονεῖται, καὶ γελοῖον τὸ πρόδηλον λέγειν· δει-
⁴⁰ νῇ ἢ κενθομένη ἔμφασις, καὶ τὸ ἐν ὀλίγῳ πολὺ ἐμφαινόμενον δεινότερον· ὡς τό· Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ· τοῦτο γὰρ εἰ ἐξέτειναν οἱ Λακεδαιμόνιοι γράφοντες πρὸς Φίλιππον, ὅτι ὁ Διονύσιος ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς πτωχεύει ἐν Κορίνθῳ, διδάσκων γράμματα, διήγημα μᾶλλον ἔδο-
⁴⁵ ξεν ἂν ἡ λοιδορία εἰς Διονύσιον δηλονότι. Παραλείπει δέ τις ἢ ἀντικρυς ἢ οὐκ ἀντικρυς· ἀντικρυς μὲν, ὅταν φανερώς καὶ κατάληπτον λέγων τὰ πράγματα προστιθῇ καὶ τὸ ἔασω· οἶον „Ὀλυνθον ²⁴ μὲν δι' καὶ Μεθώνην καὶ Ἀπολλωνίαν καὶ Ποτίδαιαν ἔασω,“ καὶ πάντα εἰπὼν,
⁵⁰ ὅσα ἠβούλετο, παραλείπων, λέγει ὡς· δεινότερα εἰπεῖν ἔχων ἕτερα· οὐκ ἀντικρυς δέ, ὅταν ἀόριστον ὄνομα εἰπὼν προσθήσῃ καὶ τὸ ἔασω· οἶον πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ἔασω, πολλὰ γὰρ εἰπὼν οὐκ ἐδήλωσε, τίνα εἰσίν.

Ἔτι δύο τρόποι εἰσι παραλείψεως· ἡ γὰρ κατὰ δι-
²⁵ σταγμόν τις παραλείπει τὸ ὑβρισμένως εἰπεῖν, ὡς τὸ ἴσως, ἡ ἀντεῖπεν, ἡ οὐκ ἐπέισθη· ἡ κατὰ τελείαν ἀποσιώπησιν· χρηστέον δὲ τῇ παραλείψει χάριν τοῦ αὐξησιν ἐμποιῆσαι τῷ λόγῳ· πλήθους γὰρ ἔμφασις γίνεται· ἔτι χρηστέον καὶ ὅπου πληθὺς ἔργων ἢ λόγων ἐστίν, ἔπει
³⁰ κατάγελως, εἰ δύο τις ἔχων θάτερον παρὲς θάτερον λέγει· μάλιστα δὲ χρήσιμός ἐστιν ἡ παράλειψις καὶ ἡ ἀπο-

²³ ἄλλ' ἐμοὶ μὲν usque ad litt. vθ'. Mon. om. ²⁴ Phil. III. p. 117.

σιώπησις ἐν τοῖς ἐσχηματισμένοις προβλήμασιν, ὥς ἐπὶ
 τούτου· πλούσιος ἤτησεν ἐχθρὸν πένητα ἀποκτείνει ἀρι-
 στεύσειν ἐπαγγειλάμενος· ²⁵ ἐπηγγεῖλατο ὁ δῆμος, μετὰ
 ταῦτα ἐπανήλθεν ὁ πλούσιος ἰδιώτης, τουτέστιν ἄπρα-
 κτος, καὶ προσαγγέλλει ἑαυτὸν ὁ πένης· ἐνταῦθα γὰρ ⁵
 ἐπαινῇ πρῶτον τὸν αἰτήσαντα καὶ τοὺς δεδωκότας, καὶ
 ὁ μὲν ἐπαινος ἐν τῇ ἀρχῇ μόνῃ περιγράφεται, ἡ δὲ ἐρ-
 γασία αὐτοῦ ἕτερόν τι δύναται, οἷον ἐγὼ καὶ τὸν αἰτή-
 σαντα ἐπαινῶ· πολέμιον γὰρ φονεῦσαι ἐσπευσεν, ἀναγω-
 νισάμενον αὐτῷ πολλάκις ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ ὑμᾶς δὲ ¹⁰
 τοὺς δεδωκότας ἐγκωμιάζω, καὶ γὰρ ἐδυσώπησεν ὑμᾶς ὁ
 πλοῦτος, ἐφοβήθητε τὸν πλούσιον, λαμπρὰ τὰ τῆς ὑπο-
 σχίσεως ὑμῖν κατεφάνη, μόνον δυνατόν τῷ πλουσίῳ κατε-
 εργάσασθαι. Εἶτα κατὰ παράλειψιν· οὐχοῦν ὑμῖν ὄνει-
 δίξω τοῖς ἐνδεδωκόσι μὲν πρὸς σφαγὴν· ὠνείδιζον γὰρ, ¹⁵
 εἰ ταῦτ' ἔλεγον, νόμων ὄντων, δημοκρατίας ἀκμαζού-
 σης, ἀπαγορευόντων διαφρόνην νομοθετῶν, φόνον μὴ
 βουλεύειν, αἰτίαν θανάτου μὴ παρέχειν· ἔτι ἡ παράλει-
 ψις καὶ τάχους ἕνεκα παραλαμβάνεται· ὥς ἐπὶ τοῦ·

Δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων·

20

Πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι ²⁶ κατὰ Τροίαν ἐρίβωλον.

Ἐνταῦθα παραλείπει τὸ ἀλάπαξα. Ἐτι ἡ παράλειψις
 καὶ καθ' ὑπαλλαγὴν προσώπου γίνεται, οἷον εἰ τις εἴ-
 ποι, αὐτὸς μὲν οὐκ ἂν εἴποιμί σε κακόν, λέγουσι δὲ
 πολλοί, τὸ δὲ σὲ πράττειν, ὅμοιον γὰρ τὸ μὴ ἐρεῖν φά- ²⁵
 σκειν τῷ εἰς ἕτερον πρόσωπον ἀναφέρειν, καὶ πάλιν,
 ἄλλος μὲν ἂν τις εἴπε τόδε, ἐγὼ δὲ οὐ λέγω.

νθ'. Ἐν προσποιήσει δὲ παραλείψεως
 μνήμη τῶν πραγμάτων κατὰ τρεῖς τρόπους
 γίνεται· ἐν σχήματι, φησὶν, ἐν ὑποκρίσει, τουτέστιν, ³⁰

²⁵ Vind. ἐπαγγελλόμενος. ἐπαγγεῖλατο.

²⁶ Vind. φησὶ. II.

ἵνα προσποιῇται παράλειψιν, ἥ οὖν ὅταν ὥσι τὰ πρά-
 γματα οὐδαμινὰ, διὰ τὸ χρησιμεύειν τῷ λέγοντι, ἄξιόν
 ἐστὶ καὶ λέγειν αὐτὰ, ὥστε διότι εἰσὶ χρήσιμα, λέγονται·
 διότι δὲ σμικρὰ εἰσι καὶ εὐτελῇ, δοκεῖ παραλιμπάνειν,
 ἵνα μὴ σμικρολόγος τις ²⁷ εἶναι δόξη· ἥ ὅταν ὥσι πᾶσι
 γνῶριμα, χρήσιμα δὲ καὶ αὐτὰ τῷ λέγοντι· λέγονται γὰρ
 καὶ αὐτὰ, ἐπειδὴ χρησιμεύουσι τῷ λέγοντι· φαίνεται
 δὲ παραλιμπανόμενα, ἵνα μὴ περιττὰ εἶναι δοκῇ τῷ
 λέγοντι· ²⁸ ἥ ὅταν ὥσι φορτικά ²⁹ καὶ ἐπαχθῇ τὰ
 λεγόμενα, ἀναγκαῖα δὲ παραληφθῆναι, ὥς μὲν οὖν χρή-
 σιμα παραλαμβάνεται, ὥς δὲ ἐπαχθῇ δοκεῖ ἔαν ὁ λέγων,
 ἵνα μὴ δόξη ὀνειδίζειν τὰς εὐεργεσίας. Ἐτι ἐν προσ-
 ποιήσει ³⁰ παραλείψεως, ἐν σχήματι, ἐν ὑποκρί-
 σει, τουτέστιν, ἵνα προσποιῇται παράλειψιν καὶ ὁμῶς·
 λέγει κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεσθαι κατὰ τὸ μικρὰ καὶ
 γνῶριμα καὶ ἐπαχθῇ· ὅταν μικρὰ μὲν ἢ τὰ πράγματα,
 συνεξακουέται ἔξωθεν τῷ ὅταν μικρὰ μὲν ἢ τὰ πράγματα,
 χρήσιμα δὲ τῷ λέγοντι, τὸ διὰ τὸ μικρὰ μὲν εἶναι ἢ γνῶ-
 ριμα φησὶ παραλείπειν, διὰ δὲ τὸ χρήσιμα εἶναι τῷ λέ-
 γοντι λέγει. Εἰς τὸ ὅταν βουλευθῶμεν· ὅταν σιω-
 πῶντες μᾶλλον ἢπερ λέγοντες παριστῶμεν τὴν ὑπόληψιν
 τοῦ προκειμένου ἐγκλήματος καὶ τῆς ὑποθέσεως μέζονα
 τοῖς ἀκροαταῖς. Εἰς τὸ ἴσως εἰ ἀντεῖπε· παράλει-
 ψίς ἐστι τό· πῶς οὗτος κέχρηται τῷ πατρὶ λέγω· εἰπὼν
 γὰρ ὅτι λέγω, οὐδὲν ἐπήνεγκεν εἰπὼν, ὅτι ὥς ἐπιβουλεύ-
 ων τῷ πατρὶ, οὕτως διάκειται πρὸς αὐτόν· τὸ δὲ κέχρη-
 ται ἀντὶ τοῦ διάκειται ἐστί· παραλιπὼν γὰρ, ὥς ἐπιβου-
 λέει, μόνον εἶπε τὸ λέγω· εἴτα ἐπήνεγκεν αἰτίαν τῆς
 ἀποσιωπήσεως, ὅτι διὰ τοῦτο λέγω, διότι ἴσως ἢ ἀντε-
 πῖν ἔχει πρὸς τὰ ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενα κατ' αὐτοῦ, ἥ οὐ

27 Mon. εἶναι τις. - 28 Mon. περιττὰ εἶναι δοκῇ τῷ λέγειν.

29 Mon. φορτικόν. 30 εἰ ἐν προσποιήσει usque ad litt. ε.
Mon. om.

πεισθήσεται τοῖς ἑμοῖς λόγοις, ὥς ἐναντίοις οὖσι πρὸς αὐτόν· οἱ γὰρ παρωχημένοι ἀντὶ μελλόντων εἰαίν· ἢ τὸ ἀντεῖπεν ἢ οὐκ ἐπείσθη ἀντὶ τοῦ ἐπεβούλευσεν, ἢ προήκουσεν, ἢ οἱ διαzeugτικοὶ σύνδεσμοι ἀποσιωπήσεώς εἰσιν· εἰ δὲ χωρὶς αὐτῶν εἶπεν, ἀντεῖπεν οὐκ ἐπείσθη, ἀποφαν- 5 τικῶς εἴρητ' ἂν καὶ οὐ κατὰ παράλειψιν· ³¹ ἢ ἀντεῖπεν ἢ οὐκ ἐπείσθη, ἢ ἀντεῖπειν ἔχων, ἢ οὐ μὴ πεισθῇ ἱρω- τῶντι τῷ πατρὶ, δι' ἣν αἰτίαν ἀποπέμπεται τὴν γυναικα, ἢ ἴσως ἢ ἀντεῖπεν, ἢ οὐκ ἐπείσθη, τὴν αἰτίαν εἰπεῖν. 10

Ὅσα μὲν οὖν ³² ἢ τοὺς χορευτάς· ἔθος ἦν τοὺς χορεύοντας τῷ Διονύσῳ μὴ, καθ' ὃν ἐχόρεον, χρόνον στρατεύεσθαι· ὁ δὲ Μειδίας ἐξιέναι αὐτοὺς ἠνάγκαζε, καὶ οὐκ εἶα τῆς στρατείας ἀφίεσθαι· εἰσῆκται δὲ κατὰ παράλειψιν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει πολλὴν τὴν ἰσχύ· ἔστι δὲ 15 ἢ σύνταξις τοιαύτη· οἶδα, ὅτι ἑμοὶ μὲν τῷ ἐπηρεαζομένῳ καὶ παθόντι ἕκαστον τούτων, οἶον τὸ τοὺς χορευτάς καλύειν, τὸ προβάλλεσθαι ἑαυτὸν καὶ κελεύειν χειροτονεῖν ἐπιμελητὴν τῶν Διονυσίων, τὴν ὁμοίαν ὀργὴν ἐμποιεῖ, ἣν ἂν ἔσχον καὶ ἄλλο ὅτισιν τῶν μεγάλων ἐγ- 20 κλημάτων παθόν· ὑμῖν δὲ τοῖς ἔξω βελῶν οὐκ ἂν εἴη ἴσως ἄξιον ὀργῆς. Καὶ γὰρ εἴρηται τρόπον τινά· πῶς εἴρηται, εἶπεν· ὅτι ἄδικόν ἐστι καὶ ἐπειδὴ ἐπεξεργάσατο, τὰς αἰτίας μὴ προσθεῖς, δι' ἧς ἄδικόν ἐστιν, εἶπε τὸ ἐάσω· ὥστε καὶ εἴρηται καὶ οὐκ εἴρηται, εἴρηται μὲν, 25 καθὼς ἔφησε τὸ ³³ ἄδικον εἶναι τὸ ἐνὸς κατηγορουμένου, ³⁴ πάντας τὴν δωρεὰν ἀφαιρεῖσθαι. οὐκ εἴρηται δὲ, καθὼς τὰς αἰτίας οὐ προσέθηκε τὰς κατασκευαστικάς τοῦ ἄδικον εἶναι· οὐκ εἶπε δὲ ταύτας, ὅτι καὶ ὑφ' ἡμῶν ³⁵ τῶν ἀκουόντων γινώσκεται ἐπίσης· τὸ γὰρ ἴσως ³⁶ ἐν- 30

31 Vind. παράλειψιν. 32 οὖν Mon. om. 33 Mon. ἔφη ἄδικον εἶναι. 34 Mon. κατηγορεῖν. Reisk. scripsit κατηγο- ροῦντα. 35 Mon. ὑμῶν. 36 ἴσως Vind. om.

ταῦθα ἀντὶ τοῦ ὁμοίως κῆται. Εἰς τὸ αὐτὸ ³⁷ ἐτέρου ἐξηγητοῦ. Χορευτὰς λέγει τοὺς κατὰ τὴν χώραν στρατεύοντας· ἠνώχλει δὲ, φησὶν, αὐτοὺς ἕνεκα τοῦ ἀφειθῆναι αὐτὸν τῆς στρατείας, καὶ ἠνάγκαζε χειροτονεῖν ⁵ αὐτὸν ἐπιμελητὴν τῆς ἐν τοῖς Διονυσίοις τελουμένης ἐορτῆς· ταῦτα δὲ πάντα τῷ μὲν εἶναι μικρὰ ἐγκλήματα καὶ οὐδενὸς ἄξια λόγου παραλιπεῖν ἔδει· τῷ δὲ χρήσιμον τῷ ῥήτορι τυγχάνειν· ἔδει ῥηθῆναι τοίνυν καὶ ἐν προσχήμετι παραλείψεως, κατὰ τὸ ἐπιτρέχον καλούμενον σχῆμα εἰ-
 10 ρηται αὐτῷ.

ξά. Οὐ γὰρ ἀγνοῶ τοῦθ' ὅτι· οὐκ ἀγνοῶ, φησὶ, τοῦτο, ὅτι ἐμοὶ μὲν καὶ παντὶ τῷ ἐπηρεαζομένῳ καὶ τοιαῦτα πάσχοντα τῶν προειρημένων ἕκαστον, ἃ μὴ πέπονθα, ὀργὴν παρίστησι κατὰ τοῦ δεδρακότος, ἣν ἐμ-
 15 ποιεῖν εἰκῶθα, καὶ ἄλλο τι τῶν δεινοτάτων· ὑμῖν δὲ τοῖς δικασταῖς, τοῖς ἔξωθεν τοῦ πάθους οὖσιν, οὐκ ἂν ἴσως ταῦτα ἄξια ἀγῶνος φανείη, μικρὰ νομιζόμενα καὶ οὐδαμινά. Ποῖα δὲ ταῦτα, τὸ παρενοχλεῖν τοὺς χορευτὰς χάριν τοῦ ἀφειθῆναι τῆς στρατείας· τὸ ἀναγκάζειν αὐ-
 20 τὸν χειροτονεῖν ἐπιμελητὴν τῶν Διονυσίων ἥτοι τῶν τῆς ἐορτῆς τοῦ Διονύσου ³⁸ καὶ τὰ λοιπά.

ξβ'. Ἐγὼ δ' ὅτι μὲν τινῶν. Ἐγὼ, φησὶ, τοῦτο ἔω, ὅτι τῶν ἀδίκων ἐστὶ, τὸν Λεπτίνην κατηγοροῦντά τι-
 25 νων, ὡς οὐκ ἄξιον ἀτελείας οὐκ ἐκείνους μόνους, ἀλλὰ πάντας πειρᾶσθαι διὰ τοῦ τεθέντος νόμου ἀφαιρεῖσθαι ταύτην· ἣ δὲ αἰτία, ὅτι τρόπον τινὰ εἴρηται μοι τὸ τοιόνδε, καὶ γινώσκεται ὑφ' ὑμῶν· τὸ δὲ ³⁹ κατηγοροῦντά τινων ἥτοι ὀλίγων πάντας ἀφαιρεῖσθαι τὴν τῆς ἀτελείας δωρεὰν ἐάσω εἰπεῖν, ὅτι τῶν ἀδίκων ἐστὶ. Τοῦ προσποι-
 30 εῖσθαι παραλείπειν, οὐ γὰρ παραλείπει, ἀλλὰ λέγων πα-

37 εἰς τὸ αὐτὸ usque ad litt. ξγ'. Mon. om., habet Par.

38 Vind. Διονυσίου. 59 τὸ δὲ — τῶν ἀδίκων ἐστὶ Par. om.

ραλείπειν ὑποκρίσει μόνον τοῦτο ποιῆ· φησὶ δὲ καὶ οὐ παραλιμπάνει. πῶς γὰρ ὁ διαρρήδην ταῦτα κατηγορῶν.

ξγ'. Τῶν δὲ ἐπαχθῶν παραδειγμάτων ⁴⁰ ἀντιπαρα-
θεῖς τὰ ἑαυτοῦ τοῖς τοῦ Αἰσχίνου ἀπέδειξεν ἑαυτὸν τὴν
πόλιν μυρία εὐεργετήσαντα, ἐκείνον δὲ πολλὰ λυμηνά- 5
μενον· ⁴¹ εἶτα καὶ πρὸς τὰ ἴδια ⁴² παρ' ἐκείνου ⁴³ πρὸς
ἑαστον γενόμενα εὐεργετήματα ἀπιδὼν καὶ συνιδὼν, ὥς
εἴαν γε παραλείψει πάντα, οὐδὲ δόξει τι πεποιημέναι· ⁴⁴
πάλιν δὲ εἴαν ἀπαριθμῇ ταῦτα, φορτικὸς καὶ βαρὺς
ἔσται ὁ λόγος αὐτῷ, τῷ κατὰ παράλειψιν κέχρηται σχή- 10
ματι.

ξδ. Εἰ μὴ πάντες ⁴⁵ ἴστε. Διὰ μέσον ⁴⁶ τὸ εἰ.
μὴ πάντες ἴστε· ἐγὼ μὲν, φησὶ, πάντας εἰδέναι οἶμαι· ⁴⁷ εἰ
μέντοι μὴ πάντες ἴστε, γινῶτε ὅτι κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος,
εἰ μὴ ἐν τοῖς ἰδιοῖς καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶ. οὐδ' ¹⁵
λέγω ⁴⁸ δὲ ταῦτα, διατί; ὅτι οἶδα χρῆναι τὸν μὲν εὐερ-
γετηθέντα [δεῖ] μεμνησθαι τῆς εὐεργεσίας παρὰ πάντα
τὸν βίον, τὸν δὲ εὐεργετήσαντα εὐθὺς ἐπιλελησθαι.

Cap. VIII.

Περὶ περιπλοκῆς. ¹

ξε. Τὸ περιπλέκειν διαβάλλεται. Τῶν πραγμά- 20
των πολλαχῶς ἀπαγελλομένων, ἣ γὰρ ἐπ' ² εὐθείας φρά-

40 Mon. τῶν δὲ ἐπαχθῶν παραδείγματα ἐν τῷ περὶ στεφάνου.
41 Mon. πολλὴν λυμαινόμενον. Reisk. corr. πολλά. 42 Vind.
ἴδια. 43 imo vero ἑαυτοῦ, a se, Demosthene, nam ἐκείνου ad
Aeschinem sit rediturum. Reisk. 44 Vind. πεποιηθέναι. 45
Litt. ξδ'. Mon. om. est in Par. 46 Vind. μέσον. Par. μίσου.
47 Par. οἶμαι ponit post φησὶ. — pro cor. p. 316. 48 Vind. λέ-
γει. Par. λέγω. 1 Mon. περὶ τοῦ περιπλέκειν. idem om. τὸ
περιπλέκειν διαβάλλεται. 2 Mon. ἀπ'.

ζομεν, ἢ πλαγίως, τουτέστιν ἀμανρώς, τὸ περιπλέκειν καὶ
 πλαγίως ³ λέγειν καὶ συνεσκιασμένως διαβάλλεται, πλὴν,
 εἰ μετὰ καιροῦ γίνοιτο, ζηλωτὸν ἂν εὐρεθίη· ἐπεὶ καὶ
 ἡ ἀσάφεια ψέγεται, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐσχηματισμένοις ἐστὶ
 5 χρήσιμος. Διαφέρει δὲ ἡ περιπλοκὴ τῆς ἀποσιωπήσεως
 καὶ παραλείψεως, ὅτι ἡ μὲν ἀποσιώπησις οὐδὲν τι ⁴ λέ-
 γει, ἡ δὲ ἀσαφῶς. ἡ δὲ παράλειψις λέγουσα ⁵ προδήλως
 αὐτὰ τὰ πράγματα ⁶ ἀπαγγέλλει, ἡ δὲ ἐμφαντικῶς καὶ
 ἐσχηματισμένως. γίνεται δὲ κατὰ τρόπους τρεῖς· περι-
 10 πλέκομεν γάρ, φησὶ, τουτέστιν ἀσαφῶς λέγομεν, κατὰ
 τοσοῦςδε τρόπους· εἴρηται δὲ περιπλοκὴ ἀπὸ μεταφορᾶς
 τοῦ πεπλεγμένου δισμοῦ, ὅς ἐστι δύσλυτος, ἐπεὶ καὶ τὰ
 τοιαῦτα ἀσαφῇ ὄντα δυσνόητά εἰσι.

ξς'. Τὸ περιπλέκειν· ⁷ Τῶν πραγμάτων πολλὰ-
 15 ῶς ἀπαγγελλομένων· ἡ γὰρ ἀπ' εὐθείας γράζομεν ἢ
 πλαγίως ἢ ἐπὶ τὸ μείζον αἶροντες ὡς τὸ μέγα τὸ γεγο-
 νός· ἱερεὺς τύπτων καὶ τυπτόμενος ⁸ καθαιρεῖσθω, τὸ
 κουφότερον εἶπε, τὸ δὲ μείζον καὶ βαρύτερον κατέλειπεν,
 ἵνα δείξῃ, ⁹ ὅτι εἰ ὁ τύπτων καὶ τυπτόμενος καθαιρεῖται,
 20 πολλῷ μᾶλλον ὁ τύπτων μόνον. πλὴν οὐ λέγεται παρά-
 λειψις· ἡγουν ἐπὶ τὸ μείζον αἶροντες, ἢ ἐπὶ τὸ ἔλαττον
 ἄγοντες, ὡς τὸ μικρὸν καὶ οὐτιδανόν, ἢ ἐπὶ τὸ κρεῖττον
 φράζοντες, τουτέστιν ἐπισκοποῦντες καὶ ἐπὶ τὸ κάλλι-
 στον ἐξαγγέλλοντες ἢ περιπλέκοντες, καὶ γὰρ πρὸς τὰς
 δυνά-

3 Vind. πλάγια.

4 Mon. οὐδέτι λέγεται. Reisk. scripsit λέγει, conjiciens legendum esse: οὐδὲ σάφως τι λέγει οὐδὲ ἀσαφῶς.

5 Reisk. legendum censet: ἡ δὲ παραλείπειν λέγουσα, ante ἡ δὲ παράλειψις παραλείπειν λέγουσα. simulans silentio transmissurum.

6 Mon. τὰ πράγματα προδήλως αὐτά. 7 τὸ περιπλέκειν usque ad litt. ξς'. Mon. non habet.

8 Vind. τύπων καὶ τυπτόμενος. 9 In Vind. confusio: ἵνα δόξῃ, ὅτι εἰ ὁ τύπτων καὶ τυπτόμ. καθαιρεῖσθω, τὸ κουφότ. εἶπε, τὸ δὲ μείζον καὶ βαρ. κατέλειπεν, ἵνα δείξῃ, ὅτι εἰ ὁ τύπτων καὶ τυπτόμ. καθαιρεῖται.

δυνάμεις αὐτῶν, καὶ ὡς ὑπαγορεύουσιν ἡμῖν οἱ καιροί, οὕτω ποιεῖν ὀφείλομεν· καὶ τὰς ἐρμηνείας ἐνταῦθα διδάσκει· ποῖος καιρὸς ζηλωτὸν καὶ χρησίμον τὸ περιπλέκειν ποιεῖ καὶ ποσαχῶς γίνεται· περιπλέκειν δέ ἐστι τὸ συσκιάζειν καὶ ἀμαυροῦν καὶ λέγειν ἀσαφῶς καὶ μὴ φανεροῦν τὰ λεγόμενα· ἢ τὸ ἐναλλάττειν τὰς λέξεις καὶ τὰ νοήματα πρὸς τὸ εὐσχημον. Τριπλοῦς δὲ αὐτῶν ὁ καιρὸς, ἥτοι ὅταν αἰσχροῖ ἢ τὰ λεγόμενα, ἢ ὅταν λυπηρὰ ἢ τοῖς ἀκούουσιν, ἢ ὅταν ἐπαχθῇ τοῖς λέγουσιν. Ἔτι ¹⁰ περιπλοκὴ ἐστι τὸ διὰ μακρηγορίας ἐκτείνειν τὸν λόγον, καὶ περιπλέ-
κειν φασὶ τὸ περικαλύπτειν καὶ συσκιάζειν καὶ ἀσαφῶς λέγειν· χρησίμον οὖν τοῦτο τῷ τεχνικῷ δοκεῖ ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι τεθεῖν. τίς δὲ ὁ καιρὸς, αὐτὸς ὁ Ἑρμογένους ἐχομένως λέξει. ¹¹

Ξζ'. Ἦτοι ¹² ὅταν αἰσχροῖ ἢ τὰ λεγόμενα· ὡς ¹³ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου φησὶν ὁ Θεολόγος, τοὺς ἐν γυναιξὶν ἄνδρας καὶ ἐν ἀνδράσι γυναῖκας. ἐνταῦθα γὰρ περιέπλεξε καὶ ἀσαφῶς ἔλεξε. δοκεῖ γὰρ λέγειν, ὅτι οὔτε ἄρρενές εἰσιν, οὔτε γυναῖκες. τὸ μὲν, διὰ τὰ παιδογόνα ¹⁴ μόρια, τὸ δὲ ὅτι ἀνδρῶν εἰλήφασι σχῆ-
μα καὶ φύσιν· τῇ δὲ ἀληθείᾳ τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει, ὅτι ταῖς γυναιξὶ μὲν συνέρχονται ὡς ἄνδρες, πάσχουσι δὲ με-
τὰ τῶν ἀνδρῶν ὡς γυναῖκες· ¹⁵ διὰ γοῦν ¹⁶ τὸ εἶναι αἰσχροῖ ταῦτα περιέπλεξε, καὶ ¹⁷ ἐδήλωσεν εὐπρεπῶς, ὃ ἐβούλετο. καὶ τὸ ἐξῆς δὲ τοιοῦτόν ἐστιν· οἷον τὸ φυσικῶς ¹⁸ ἀσελγαίνειν οὐκ ἔχοντες, ὃ δύνανται μόνον, τῇ γλώσσῃ

¹⁰ Ἔτι sqq. usque ad litt. ξζ'. habet Par. ¹¹ Par. λέγει.

¹² Mon. ἦτε. ¹³ Reisk. conj. μὴ παιδογ. ¹⁴ πάσχουσι δὲ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ὡς γυναῖκες Mon. om. Reisk. supplendum esse conjecit: διὰ δὲ τὴν ἀπουσίαν τοῦ σπέρματος οὐ δυνάμενοι τὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπιτελεῖν αἰσχροπραγοῦσι, vel simile quid. ¹⁵ Reisk. mavult μίντοι. pro sq. τὸ Vind. τοῦ. ¹⁶ Mon. πλὴν καί. Reisk. conj. πλὴν καὶ οὕτως: verumtamen vel sic quoque.

πορνεύουσι. τὸ γὰρ πορνεύουσι δύναται νοεῖσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπρεπῆ καὶ ἄσεμνα λαλεῖν· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ φιλημάτων καὶ ἀσπασμάτων πορνικῶν ἐκπληροῦν τῆς ἀκολασίας τὸν ἔρωτα. Ἀπορήσει δ' ἂν τις, τί διαφέρει
 5 τὸ περιπλέκειν τοῦ σεμνοῦ λόγου. διαφέρει, ¹⁷ καθὼς ἐκεῖ μὲν τὸ σχῆμα διδάσκει ὁ τεχνικὸς, ἐνταῦθα δὲ τὸν καιρὸν τοῦ σχήματος. παραδείγματα δὲ τοῦ σεμνοῦ λόγου τό·
 „ἔγνω ¹⁸ Ἄδαμ τὴν γυναῖκα.“

ξή. Πῶς δὲ πικρότερον τὸν λόγον ποιούμεθα; ὅτι,
 10 ὅταν περιπλοκῇ ὁ λέγων ποιήσῃ, ὑποπτέυει ¹⁹ ὁ ἀκροα-
 τῆς, ὅτι, εἰ μὴ ἦν τὸ πρᾶγμα αἰσχρὸν, οὐκ ἂν τοῦτο ἐποίησεν ὁ περιπλέξας. Ἡ ὅταν λυπηρὰ ᾖ τοῖς ἀ-
 κούουσιν. τοιοῦτόν ἐστι τὸ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ Ἰωάννῃ
 φερόμενον· ²⁰ Τεκνία, πᾶς ἀγαθοποιὸς ἐκ τοῦ Θεοῦ
 15 ἐστίν; ὁ δὲ κακοποιὸς οὐκ οἶδα πόθεν ἐστίν. διὰ τὸ λυ-
 πηρὸν γὰρ εἶναι τοῖς ἀκούουσιν οὐκ εἶπε σαφῶς, ²¹ ἐκ
 τοῦ διαβόλου ἐστίν, ἀλλ' ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς βουλομένοις
 ἔξωθεν νοεῖν.

ὁ. Ἡ ὅταν ἐπαχθῇ τοῖς λέγουσιν. ἐπαχθῆς
 20 ἐστίν ὁ λέγων, ὅταν ἐπαινῇ ²² ἑαυτὸν ἀναιδῶς, καὶ πάν-
 των προτίθῃσι. δεῖ οὖν περιπλέκειν τοὺς ἡμετέρους ἐπαι-
 νους, ἵνα μὴ φορτικοὶ δόξωμεν, ὡς ὁ Θεολόγος ἐποίησεν·
 εἰ δέ τι καὶ Βαρναβᾶς, ὁ ταῦτα λέγων καὶ γράφων, Παύ-
 λῳ συνηγωνίσατο, Παύλῳ χάρις, τῷ καὶ προελομένῳ
 25 καὶ συνεργὸν ποιησαμένῳ τοῦ ἀγωνίσματος· περιέπλεξεν
 οὖν εἰπὼν· εἰ δέ τι, τουτέστι μικρόν τι, καὶ παραβαλὼν
 ἑαυτὸν μὲν Βαρναβᾶ, Παύλῳ δὲ τὸν μέγαν Βασίλειον.
 Προσεπιτούτοις ²³ τὸ πᾶν ἀναθεῖναι τῷ μεγάλῳ πατρὶ
 τῷ προελομένῳ αὐτὸν συναγωνιστήν· ταῦτα δὲ πάντα

17 διαφέρει Vind. om. 18 Gen. IV. 1. 19 Vind. ὑπο-
 πτιύη. 20 Respicere videtur ad 3. Joh. 11. 21 Mon. σα-
 φῶς, ὅτι. 22 Mon. ἐπαινῇ ut Vind., vitiose impr. ἐπαινῆ.
 23 προσεπιτούτοις usque ad litt. οἱ. Mon. om.

τῆς δεινότητός εἰσι τοῦ ῥήτορος, διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ τὴν δεινότητα τάττεται. — Τούτου τοῦ σχήματος χρήζομεν, ὅτε πρὸς τύραννον ἢ ἄλλον τινὰ βίαιον διαλεγόμενοι ὀνειδίσαι βουλόμεθα μὲν, οὐκ ἰσχύομεν δέ· διὰ τοῦτο ἐπειδὴ λυπηρά ἐστι τῷ ἀκούοντι τὰ κατ' αὐτοῦ τοῦ τυράν- 5 νου ῥήματα, καὶ ἀηδῶς οἱ δυνάσται τὰ ἐαυτῶν ἀκούουσιν ἁμαρτήματα, ἑτέρους τινὰς πεποιηκότας τὰ παραπλήσια ψέγομεν, οἷον πρὸς Διονύσιον λέγοντες ἐροῦμεν κατὰ Φαλάριδος, ἢ Διονυσίῳ ^{23*} τινὰς ἐκαντίους ἐπαινέσομεν, οἷον Γέλωνα καὶ Ἰέρωνα, ὅτι πατράσι τῆς Σικελίας ἐφ- 10 κεσαν, καὶ γὰρ ἅμα τε νουθετεῖται ὁ τύραννος καὶ τῷ λέγοντι οὐκ ὀργίζεται, μᾶλλον δὲ ζηλοτυπεῖν ἐπαινουμένου τοῦ Γέλωνος, καὶ οὗτος ἐπαινέσθαι ὀρέγεται· ταῦτα δ' εἴρηκα διεξοδικώτερα, ἐμφῆναι βουλόμενος, ὥς τὸ δυναστεύοντος ἡθὺς ἀσφαλὺς λόγου χρήζει μάλιστα· καὶ μὴν 15 οἱ μεγάλοι δῆμοι καὶ ἰσχυροὶ τοιοῦτον εἶδους ὥσπερ οἱ τύραννοι δέονται, καθάπερ ὁ Ἀθηναίων δῆμος ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ κόλακας τρέφων Κλεοφῶντας καὶ Κλέωνας· τὸ μὲν οὖν κολακεῖν αἰσχρὸν, τὸ δὲ ἐπιτιμᾶν ἐπι- σφαλές· ἄριστον δὲ τὸ μεταξὺ· τοῦτό γέ ἐστι τὸ ἰσχυ- 20 ματισμένον, ἡγουν ἢ περιπλοκή, ὃ καὶ Δημοσθένης ἐποίησε πρὸς δῆμον διαλεγόμενος κολακείας δεδομεναν, εἰπὼν, ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδ' ὅν τινα τρόπον δοκοῦμεν ἔχειν.

οἶα. Τῶν δὲ λυπηρῶν ὁ Δημοσθένης· ²⁴ παράδειγμα δὲ τῶν μὲν λυπηρῶν τὸ παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς 25 Φίλιππον εἰρημένον· „Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ.“ εἰ δὲ ἐφάνησαν αὐτὸ καὶ ἐξέτειναν, ὅτι Διονύσιος ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς πτωχεύει ἐν Κορίνθῳ, διδάσκων γράμματα, διήγημα μᾶλλον ἢ λαιδορία ἐγένετο· ὁμοίως καὶ Πλάτων Ἀρίστιππον καὶ Κλεόμβροτον λαιδορῆσαι θελήσας ὁπο- 30 φαγοῦντας ἐν Αἰγίνῃ δεδεμένου τοῦ Σωκράτους Ἀθήνη-

23* Vind. Διονύσιον. 24 Mon. add. ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Ssq. usque ad σημειῶσαι δὲ, ὅτι καὶ Ol. Mon. om.

σιν ἐπὶ πολλαῖς ἡμέραις, καὶ μὴ διαλύσαντας τὸν ἑταῖ-
 ρον καὶ διδάσκαλον, καίτοι οὐ πολὺ ἀπέχοντας·²⁵ ταῦ-
 τα πάντα διαῤῥήδην μὲν οὐκ εἶπεν, ἐν σχήματι δὲ τῷ
 κατ' ἐπίκρυψιν· ἐρωτηθεὶς γὰρ ὁ Φαίδων τοὺς παρόντας
 5 Σωκράτει, καὶ καταλέξας ἕκαστα, αὐτῶς ἐρωτηθεὶς, εἰ
 καὶ Ἀρίστιππος καὶ Κλεόμβροτος παρῆσαν, οὐ φησιν, ἐν
 Αἰγίνῃ γὰρ ἦσαν·²⁶ καὶ οὕτως ἐν τούτῳ πάντα τὰ κα-
 τηγορημένα²⁷ καὶ τὸ λύσαντας οὐδαμῶς τὸν ἑταῖρον καὶ
 ὁμοφραγοῦντας ἐνέφηψε, καὶ πολὺ δεινότερος ὁ λόγος ἔδο-
 10 ξε τοῦ πράγματος, αὐτὸ τὸ δεινὸν ἐμφαίνοντος οὐ μὴν
 τοῦ λέγοντος· πρὸς δὲ τύραννον ἢ ἄλλως σκαιὸν τινα
 διαλεγόμενοι καὶ ὀνειδίσαι ὀρμώμενοι χρήζομεν ἐξ ἀνάγκης
 ἐπικρύψεως σχήματος ὅλου, ὡς ὁ Δημήτριος ὁ Φα-
 ληρεὺς πρὸς Κρατερὸν τὸν Μακεδόνα καθήμενον ἐπὶ χρυ-
 15 σῆς κλίνης μετέωρον καὶ ἐν πορφυρᾷ χλαμύδι, καὶ ὑπερ-
 ηφάνως ὑποδεχόμενον τὰς πρεσβείας τῶν Ἑλλήνων, σχη-
 ματίσας εἶπεν ὀνειδιστικῶς, ὅτι ὑπεδεξάμεθά ποτε καὶ
 ἡμεῖς πρεσβεύοντα τόνδε καὶ Κρατερὸν τοῦτον· ἐν γὰρ τῷ
 δεικτικῷ, τῷ „τοῦτον“ πᾶσα ἡ τοῦ Κρατεροῦ ὑπερηφανία
 20 ὀνειδισμένη²⁸ ἐπικρύψιν ἐμφαίνεται· τὸ αὐτὸ καὶ Κτη-
 σίας ἐν τῇ περὶ Κύρου τεθνεώτος ἀγγελίᾳ ποιᾷ· ἐλθὼν
 γὰρ ὁ ἄγγελος πρὸς τὴν Παρούσατιν οὐκ εὐθέως λέγει,
 ὅτι ἀπέθανεν ὁ Κύρος, ἀλλὰ πρῶτον μὲν λέγει ὅτι νικᾷ·
 ἡ δὲ ἦσθη τε καὶ ἡγωνίασε· μετὰ δὲ τοῦτο ἐρωτᾷ, βα-
 25 σιλεὺς δὲ, πῶς πράττει; ὁ δὲ, πέφενγε, φησί· καὶ ἡ ὑπο-
 λαβοῦσα, Τισαφέρνης γὰρ τούτων αἴτιος αὐτῷ· καὶ πᾶ-
 λιν ἐρωτᾷ· Κύρος, δὲ, ποῦ νῦν; ὁ δὲ ἄγγελος ἀμείβεται,
 ἔνθα δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀνλίζεσθαι· καὶ οὕτω
 κατὰ μικρὸν προῖων μόλις ἀπέρρηξε τὸ ζητούμενον· δεῖ
 30 γὰρ τὰ γενόμενα μὴ εὐθύς λέγειν, ὅτι ἐγένοντο, ἀλλὰ
 κατὰ μικρὸν χρημῶντα τὸν ἀκροατὴν, καὶ ἀναγκάζοντα

25 Vind. ἀπέχοντες, scr. ἀπέχοντας.

26 Phaed. p. 59. c.

27 Vind. κεκατηγορημένα.

28 Vind. ὀνειδισμένη.

συναγωνιῶν. ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν ἡ περιβολὴ τριχῶς γίνεται, ἢ ἐξ ἐμφάσεως, ἢ ἐξ ἀλληγορίας, ἢ ἐξ ὑπερβολῆς· συμβολικῶς μὲν, ἥτοι ἐξ ἐμφάσεως, ὡς τὸ χαμόθην ὑμῖν οἱ τέττιγες ἄσσονται, τοῦτο γὰρ δεινότερον ἔδοξεν οὕτω ῥηθῆναι, ἢ εἰ ἀπλῶς, ὅτι τὰ δένδρα ὑμῖν ἐκκοπήσονται· 5 συνάμα δὲ ἀπὸ τῶν τριῶν, ὡς τὸ, οὐ τέθνηκεν Ἀλέξανδρος, ὦ ἄνδρες, ὥς γὰρ ἂν ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ, τουτέστιν ᾗσθάνετο τῆς δυνάμεως ἐκείνου, ὅπερ ἀλληγορία ἐστὶ καὶ ἐμφαντικὸν καὶ ὑπερβολικόν, ἅμα δὲ καὶ ἐκπληκτικόν τι ἔχει ὁ λόγος, ἡθροισμένων τῶν τριῶν· 10 παράδειγμα δὲ τοῦ σεμνοῦ λόγου τὸ Διονυσίων ἦν πομπή· ὁ δέ μοι ἠκολούθησε μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν, ἔπειτα φοιτῶν καὶ χολακεύων τὴν μητέρα ἔγνω μὲν εἰσελθῶν· καὶ Διογένης μειρακίῳ καλῶ προσπαλαίων διεκινῆθη πως τὸ αἰδοῖον· τοῦ δὲ μειρακίου φοβηθέντος καὶ 15 ἀποπηδήσαντος· θάρσει, ἔφη, ὦ μειράκιον, οὐκ εἰμὶ 29 ταύτῃ ὅμοιος. Σημείωσαι δὲ, ὅτι καὶ Ὀλυνθιακοὶ καὶ Φιλιππικοὶ λέγονται οἱ λόγοι οὗτοι. Ὀλυνθιακοὶ μὲν, ὡς τοῦ Δημοσθένους τοῖς Ὀλυνθίοις συμμαχεῖν 30 συμβουλευόντος, Φιλιππικοὶ δὲ, ὡς κατὰ Φιλίππου διεγείροντες, καὶ κατ' 31 αὐτοῦ τοὺς λόγους ποιουμένου τοῦ ῥήτορος.

οβ'. Καὶ πάλιν παρὰ πόδας ἔνεστί γε περιπλοκή μετὰ συλλήψεως· περιπλοκή μὲν ἐστὶν ἡ τοῦ ἀορίστου πρόσληψις, οἷον 32 τὸ οὐκ αἶδ' ὄντινά μοι τρόπον 25 δοκοῦμεν ἔχειν· σύλληψις δὲ τὸ εἰπεῖν· ἡμεῖς δὲ, συλλαβὼν καὶ τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον, οὐ γὰρ εἶπεν ὑμεῖς δέ.

ογ'. Τῶν δὲ ἐπαχθῶν τὸ παράδειγμα· οὕτω κεῖται 33 ἐν τῷ κατὰ Μειδίου τὰ ῥητά· ὑπεσχόμεν ἐγὼ χορηγήσειν, ἐθέλοντῆς καὶ κληρουμένων πρῶτος αἰρεῖσθαι 30

29 Vind. εἰ μή.

30 Mon. συμμαχῆσαι.

31 καὶ κατ'

αὐτοῦ — — τοῦ ῥήτορος Mon. om.

32 Mon. τουτέστι·

33

Mon. κῆνται.

τὸν αὐλητὴν ἔλαχον· καὶ ὑμεῖς μὲν, ὧ δικασταί, πάντες ἀμφοτέρω, ὡς οἶόν τε ³⁴ μάλιστα, ἀπεδέξασθε, τὴν τε ἐπαγγελίαν τὴν ἐμὴν, καὶ τὸ συμβάν ἀπὸ τῆς τύχης.

οὔ. Καὶ ³⁵ πάλιν παρὰ πόδας. Ἐγγύς, φησί,
 5 τοῦ μνημονευθέντος ῥήτου ἐστὶν ἑτέρα περιπλοκή, τὸ ἡμεῖς δέ· συνεξακούεται γὰρ τὸ ἀμελοῦμεν· σύλληψιν δὲ λέγει τὴν πρόσληψιν τοῦ ἀορίστου· τὸ οὐκ οἶδ' ὄντινα τρόπον δοκοῦμεν ἔχειν ³⁶ πρὸς ταῦτα. Καὶ ἄλλως δέ· ἡμεῖς δὲ περὶ οὗ ὑπόκειται εἰπεῖν ἀμελοῦμεν, ἀλλὰ τοῦ-
 10 το λυπηρόν ἐστι, πῶς οὖν περιέπλεξεν, οὐκ οἶδ' ὄντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά· περιπλοκή μὲν οὖν ἐστὶν ἡ τοῦ ἀορίστου πρόσληψις, τουτέστι τὸ οὐκ οἶδ' ὄντινα τρόπον δοκοῦμεν ἔχειν πρὸς ταῦτα· σύλληψις δὲ ἐστὶ τὸ εἰπεῖν ἡμεῖς δέ· συλλαβὼν καὶ τὸ ἑαυτοῦ
 15 πρόσωπον, οὐ γὰρ εἶπεν· ὑμεῖς δέ. — Ὅπερ ἐστὶ φιλοτιμίας· φιλοτιμίας ἐστὶν ὁ πρὸς δόξαν πολιτευόμενος, ἀφ' οὗ καὶ φιλοτιμία. — Τὸν αὐλητὴν ἔλαχον· ἄριστος οὗτος ἦν αὐλητής, τὴν κλήσιν Τηλεφανῆς. — Εἰς τὸ παράδειγμα τῶν μὲν αἰσχυρῶν· ἐν τῷ
 20 κατὰ Τιμάρχου φησὶν Αἰσχίνης· εἰδὼς δ' αὐτὸν ἔνοχον ὄντα θέλει μὲν εἰπεῖν τῇ πορνείᾳ· φυλαττόμενος δὲ τὸ αἰσχυρὸν περιπλέκει λέγων, οἷς ὀλίγω πρότερον ἀκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως· τοῦτο ἐν ἀρχαῖς κεῖται τοῦ λόγου, ὃν Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου ἔγραψε· ἔχει
 25 δὲ οὕτως ἡ ἀρχή· „οὐδένα πάποτε τῶν πολιτῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτε ἐν εὐθύναις λυπήσας, ἀλλ' ὡς ἔγωγε νομίζω, μέτριον ἑαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων παρειαχρῶς, ὁρῶν τὴν τε πόλιν με-
 30 γάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τούτου δημηγοροῦντος, ὃν

34 Vind. ἀμφοτέροι ὡς οἶομαι. 35 καὶ πάλιν, παρὰ πόδας usque ad litt. οἱ. ἐπανάληψις δὲ ἐπ' αὐτὰ. Mon. om. 36 Vind. ἔχει. — Ol. I. init.

δὲ τρόπον προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου, ἐν τι τῶν
 αἰσχίστων ἡγησάμην, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ
 καὶ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν καὶ ἑμαυτῷ, εἰδὼς δὲ αὐτὸν
 ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγον πρότερον ἠκούσατε, ἀναγνώσκον-
 τος τοῦ γραμματέως ἐπήγγειλα αὐτοῦ τὴν δοκιμασίαν 5
 ταύτην· καὶ ὡς ἔοικεν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λό-
 γοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς,
 αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦ-
 σιν.“ Ἡ δὲ ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Τιμάρχου λόγου ἐστὶν
 αὕτη· ἐπανελθόντος ἐκ τῆς δευτέρας πρεσβείας Αἰσχίνου, 10
 δύο ἐπίστησαν τούτου κατήγοροι, Δημοσθένης καὶ Τι-
 μαρχος τοῦτον ἐλέγχοντες, πρὸς μὲν οὖν Δημοσθένην
 εἰσέρχεται τὸν λόγον τῆς ἀπολογίας ποιούμενος ὕστερον
 δεικνύς, ὡς οὐ παρεπρέσβευσεν, ὃν καὶ παραπρεσβείας
 ἐκάλεσι. Τίως δὲ νῦν πρῶτον τὸν Τιμαρχὸν παραγρά- 15
 φεται, μὴ ὀφείλειν αὐτὸν κατηγορεῖν, ὡς ἡταιρηκότα·
 λέγων, τοὺς γὰρ τοιούτους οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι δημοσίᾳ
 δικάζεσθαι, καὶ πρὸς τοὺς θερμοθέτας τοιαύτην εἰσά-
 γων κατηγορίαν εἰσέρχεται, παρ’ αὐτοῖς γὰρ αἱ γραφαὶ
 τῶν ἡταιρηκότων ἐγίνοντο· ἡ μὲν οὖν ὑπόθεσις τοιαύ- 20
 τη, ἡ δὲ τοῦ λόγου στάσις κατὰ μὲν Χερῖσοφον στο-
 χασμός, καθὸ ζητεῖται, εἰ ἀληθῶς ἡταίρηκε Τιμαρχος·
 εἰ γὰρ καὶ ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου παραγραφή ἐστίν, ἀλλ’
 οὐ δεῖ, φησὶ, χαρακτηρίζειν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τὴν στά-
 σιν, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς ὕλης τοῦ λόγου τὸ εἶδος τῆς στάσεως 25
 κρίνεσθαι. ὅμως δὲ κατ’ ἄλλους τινὰς ἀπὸ τῆς ὑποθέ-
 σεως ἔσται μᾶλλον μετάληψις, καθὸ τὸν Τιμαρχὸν πα-
 ραγράφεται· στοχαστικῶς δὲ προέρχεται καὶ ἔχει τὰ ση-
 μεῖα καὶ τὴν τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν. ὁ μὲν οὖν Αἰσχί-
 νης κατηγορῶν τοῦ Τιμάρχου φησὶν, ὡς ἡταίρηκε, καθότι 30
 Πιτταλάκῳ κιναιδοποιῷ συνῆν· ὁ δὲ προφέρει τὴν πιθα-
 τὴν ἀπολογίαν λέγων, ἀλλ’ οὐχ ὁ Πιτταλάκῳ συνὼν πάν-
 τως δὴ καὶ ἡταίρηκεν. Ἐξήτησαν δὲ τινες εἰ παραγραφή

ἐστὶν ἡ στάσις τοῦ λόγου, ὃ ἐστὶν ἀπαγωγή τῆς εὐθυ-
 δικίας· ἐπανερχεται εἰς τὴν εὐθυδικίαν· οὕτω γὰρ γίνεται
 ἡ παραγραφὴ· ἦν δὲ ἡ εὐθυδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ,
 ὅτι παρεπρέσβευσεν ὁ Αἰσχίνης, πρὸς ἣν ὀφείλει ἀπολο-
 5 γήσασθαι· λέγομεν οὖν, ὅτι οὐ συνέφερε τοῦτο τῷ Αἰ-
 σχίνῃ, διὸ ἀρκεῖται τῇ παραγραφῇ. Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ
 Ἑρμογένης στοχασμὸν εἶναι φησι τὸν κατὰ τοῦ Τιμάρ-
 χου λόγον ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῶν εὐρέσεων λέγων οὕτως·
 ὅταν μὲν γὰρ ὁ λόγος ἄλλης στάσεως ᾗ, κεφαλαίοις ἄλ-
 10 λοῖς διαιρουμένης, τῷ νομίμῳ δὲ οὐ κατασκευασθησο-
 μένης, τότε προκατασκευὴ τὸ νόμιμον γίνεται, ὡς ἐν τῷ
 κατὰ Τιμάρχου στοχασμοῦ τῆς στάσεως προκατασκευὴ
 τὸ νόμιμον ἐγένετο. — Μένανδρος ὁ ῥήτωρ ἐπιμερίζων
 τοὺς Ὀλυνθιακοὺς λόγους τοῦτο τὸ σχῆμα ὑποσιώπησιν
 15 κέκληκε λέγων οὕτω· τοῦτο τὸ σχῆμα, ἡ περιπλοκὴ δη-
 λαδὴ, ὑποσιώπησις λέγεται, ὅταν μέλλῃ τις ἐπιφέρειν
 τραχύ τι καὶ λοιδορίας ἐχόμενον, μὴ βούλοιο δὲ διὰ
 τὸ εἶναι ληπτηρὸν τῷ ἀκούοντι, δι' αἰνιγμάτων δὲ αὐτὰ
 σημαίνει· οἷον ὅταν ἴδωμέν τινα ἐπὶ ξένην πεμφθέντα
 20 πόλιν, ὥστε ἀναγινώσκειν, καὶ μὴ ἀναγινώσκοντα, ἀλλὰ
 μέθαις τε καὶ κύβοις καὶ τοῖς τοιοῖσδε σχολάζοντα· εἴτα
 βουλόμενοι αὐτῷ ἐγκαλεῖν, διὰ μὲν τὸ ἐπαχθὲς ὑποσιω-
 πῶμεν ταῦτα ἃ ποιεῖ, δι' ἑτέρων δὲ ῥημάτων αὐτὰ αἰ-
 νιττώμεθα, λέγοντες, ὅτι ὁ μὲν σὺς πατὴρ ἔπεμψε σε,
 25 ὥστε ὀναγινώσκειν, σὺ δὲ, οὐκ ἴσμεν, τί ἐστίν, ὃ τι
 ποιεῖς· αὐτῷ καὶ ἐνταῦθα βουλόμενος εἰπεῖν, ὅτι ὁ μὲν
 καιρὸς πάντα ποιεῖ, παροξύνων ἡμᾶς ἐπὶ τὴν σωτηρίαν
 τῶν πραγμάτων, ἡμεῖς δὲ ῥάθυμοῦμεν καὶ οὐ προσέχο-
 μεν αὐτῷ, ἀλλὰ θέαις τε καὶ τρυφαῖς σχολάζομεν, ὑπε-
 30 σιώπησε μὲν τοῦτο καὶ τὸ δυσχερὲς, ἐπήγαγε δὲ, οὐκ οἶδ'
 ὅν τινα μοι τρόπον ἔχειν δοκοῦμεν πρὸς αὐτὰ τὰ πρά-
 γματα. Διαφέρει δὲ ἡ ὑποσιώπησις ἀποσιωπήσεως, τῷ
 τὴν μὲν ἀποσιώπησιν παντελῶς ἀποσιωπᾶν, καὶ μηδὲ

δι' αἰνιγμάτων λέγει τὸ ἐπιφερόμενον, ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ σταφάνου· καὶ ἐμοὶ μὲν, οὐ βούλομαι δὲ δυσχερεῖς εἰπεῖν, τὴν δὲ ὑποσιώπησιν αἰνίττεσθαι τι τῶν ἐνταῦθα· ταῦτα μὲν ὁ Μένανδρος· ἰτίον δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον. — Τῶν δὲ ἐπαχθῶν ῥημάτων τῶν· τὸ παράδειγμα ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· φησὶ γὰρ ὁ Δημοσθένης πρῶτον μὲν, ὅτι ἐθελοντὴς χορηγεῖν ὑπέστην καὶ τὰ ἐξῆς· τὰ δὲ ῥητὰ οὕτω κεῖνται· „ἐπειδὴ γὰρ οὐ καθεστηκότος ³⁷ χορηγοῦ τῇ Πανδιονίδι φιλῇ τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τουτὶ, παροῦσης δὲ τῆς ἐκκλησίας, ἐν ¹⁰ ἢ τὸν ἄρχοντα ἐπικληροῦν ὁ νόμος τοῖς ³⁸ χοροῖς τοὺς αὐλητάς κελεύει, λόγων ³⁹ καὶ λαιδορίας γινομένης καὶ κατηγοροῦντος τοῦ μὲν ἄρχοντος τῶν ἐπιμελητῶν τῆς φυλῆς, τῶν δὲ ἐπιμελητῶν τοῦ ἄρχοντος, παρελθὼν ἐγὼ ὑπεσχόμεν χορηγήσειν ἐθελοντὴς,“ καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅτι ¹⁵ δὲ τοῦ σχήματος τὸ ὄνομα τοῦτό ἐστιν ἡ περιπλοκή, Αἰσχίνης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου οὕτως· ⁴⁰ εἰ μὲν τοίνυν, ὧ Ἀθηναῖοι, Τιμαρχος οὕτωσὶ παρέμεινε παρὰ τῷ Μισγόλῳ, καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον ἦλθε, μετρίωτερον ἂν διεπέπρακτο, εἰ δὴ τι τῶν τοιούτων με- ²⁰ τριὸν ἐστι, καὶ ἐγωγε οὐκ ἂν ὥκησα αὐτὸν οὐδὲ αἰτιάσθαι, ἢ ὅπερ ὁ νομοθέτης παρῶρησιάζεται, ἡταιρικέναι μόνον· οὐ γὰρ πρὸς ἓνα τοῦτο πράττων, ἐπὶ μισθῷ δὲ τὴν πρᾶξιν ποιούμενος αὐτῷ μοι δοκαῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι· ἐὰν δ' ἡμᾶς ἀναμνήσας ἀποδείξω ὑπερβαίνων τούσδε ²⁵ τοὺς ἀγρίους, Κηδωνίδην, Αὐτοκλείδην καὶ Θέρσανδρον, ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνελημμένος γέγονε, μὴ μόνον παρὰ τοῦ ⁴¹ Μισγόλα μεμισθαρηκότος αὐτὸν ἐπὶ τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ παρ' ἑτέρου καὶ πάλιν παρ' ἄλλου καὶ παρὰ τούτου ὡς ἕτερον ἐληλυθότα, οὐκέτι δήπου μόνον φαίνει- ³⁰

ηρότος

37 Vind. καθεσιώτος. — in Mid. p. 518. 38 Vind. τῆς.
39 Vind. λόγων. 40 §. 51. p. 267. Bekk. 41 Vind. τό.

- ται ἡταιρηκώς, ἀλλὰ καὶ μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ οἶδ' ὅπως
 δυνήσομαι περιπλέκειν, ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ πεπορνευ-
 μένος· ὁ γὰρ εἰκὴ τοῦτο καὶ πρὸς πολλοὺς πράττων καὶ
 μισθοῦ αὐτῷ μοι δοκεῖ τοῦτ' ἐνοχος εἶναι· ἰστέον δέ,
 5 ὡς ἀγρίους ἐνταῦθα λέγει τοὺς κιναιδοποιούς· οὕτω δὲ
 λέγονται διὰ τὸ μέγα αἰδοῖον ἔχειν καὶ εἶναι αὐτοὺς κα-
 τωφερεῖς περὶ ⁴² ἀφροδίσια, ὥσπερ ὁ Πάν, ἢ ὁ Πρίη-
 πος ἢ Σάτυροι, ἢ καθὸ ἄγρια καὶ ἀλλότρια τῆς φύσεως
 ποιοῦσι [πράγματα.
- 10 οδ'. Οὐ μόνον ἡταιρηκώς, ἀλλὰ μὰ τὸν
 Διόνυσον οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν ὅλην
 τὴν ἡμέραν, καὶ πεπορνευμένος. Ὁ Τζέτζης ἐν-
 τεῦθεν ὀρμώμενος διαφορὰν λέγει ἑταιρίας καὶ πορνείας,
 πορνείαν μὲν λέγων τὴν ἐπὶ μισθῷ γινομένην αἰσχρὰν
 15 πρᾶξιν ἑταιρίαν δὲ τὴν ἀπὸ ἔθους καὶ ἀμισθί.

C a p. IX.

- οέ. Ἐπὶ τῶν σχημάτων ἔχεται· καὶ γὰρ τὸ πε-
 ρὶ μεθόδου δεινότητος θεωρεῖται καὶ ἐν ἐννοαῖς καὶ ἐν
 λέξεσι καὶ σχήμασι, καὶ τὰ μὲν κατὰ μέθοδον πιθανό-
 τητος καὶ φρονήσεως διδάσκει, ὡς ἔχει τὸ κεφάλαιον τὸ
 20 περὶ τοῦ τὰ ἐναντία λέγοντος, κατορθοῦν ἐναντία καὶ
 ἄλλα τινά· τὰ δὲ κατ' οἰκονομίαν, ὡς τό· τοῦ αὐτὸν ἐπ-
 αινεῖν ἐπαχθοῦς ὄντος, ἀνεπαχθῶς ποιῆσαι αὐτόν· τὰ δὲ
 κατὰ μέθοδον αὐξήσεως, ὡς τὸ περὶ τοῦ πότε ὁ ῥήτωρ
 αὐξήσῃ χρησιεταί, καὶ τὸ ἐπὶ διαβολῇ εἶδος τῆς ἐπαναγλή-
 25 ψεως· ἐνθα μὲν οὖν ἐστι κατὰδηλος ὁ καιρὸς, ἥτοι τὸ
 πότε χρησιτέον τῇδε τῇ μεθόδῳ ἢ τῇδε, οὐ λέγει, ἀλλὰ
 καταλείπει νοεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν· ἐνθα δὲ ἄδηλός

ἐστὶν ὁ καιρὸς, διορίζεται, ὥς πολλαχοῦ τῶν κεφαλαίων
 ἔστιν ἰδεῖν· ἐπανάληψις ¹ δὲ ἐνταῦθα τῆς λέξεως γίνεται,
 οὐ τῆς ἐννοίας· λέγεται δὲ ἡ ἐπανάληψις ὑπὸ τῶν παλαι-
 ῶν κατὰ πολλοὺς τοὺς ² τρόπους· πρῶτα ³ μὲν, ὅταν
 ἐπανή ὁ λόγος ἀπὸ ἐκβάσεως ⁴ ἐπὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς προκεί-
 μενον, οἷον ἀλλὰ γὰρ ⁵ ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς ὕστε-
 ρον εἰπεῖν ἀρμόδιον· ἐπανίτω οὖν ὁ λόγος· ἐπὶ τὸ ἐξ ἀρ-
 χῆς· δευτέρον ἐπανάληψις ἐστὶν, ὅταν δύο πράγματα
 καὶ ὀνόματα προθέντες, μηδέπω τοῦ νοῦ πέρας ἔχοντος,
 ἐπανιόντες ἐφ' ἑκάτερα τὸ τῆς διανοίας ἀναπληρῶμεν ¹⁰
 ἑλλιπές· οἷον Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας τὴν Σικελίαν ἐλυμή-
 ναντο, Ἀλκιβιάδης μὲν τῇ στρατιᾷ, Νικίας δὲ στρατη-
 γήσας ἀργῶς· λέγεται ἐπανάληψις καὶ ἡ ἐπανακεφαλαίω-
 σις, ἡ καὶ ἐπάνοδος καλουμένη· ⁶ ἔτι ⁷ ἐπανάληψις ἐστὶν,
 ὅταν τὴν αὐτὴν φωνὴν δι' ὀλίγου ἐπαναλαμβάνωμεν, ἥ- ¹⁵
 τοι ⁸ ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ διὰ μέσου βραχύ τι παρεντιθέν-
 τες, ὥς καὶ ὁ θεολόγος· ⁹ ἦν, ὅτε ἦν· ἢ ὅταν ἐξ οὗ
 ἀρχεται τὸ πρῶτον κῶλον ἢ κόμμα, ἢ εἰς ὃ λέγει, ἀπ'
 αὐτοῦ πάλιν καὶ τοῦ δευτέρου κῶλου ἢ κόμματος ¹⁰ ἀρ-
 χώμεθα, ἢ εἰς ἐκεῖνο λῆγον ποιῶμεν· οἷον πάλιν ἡμῖν ²⁰
 συμφοραὶ, πάλιν δακρύων ὑπόθεσις, ἢ οὐ γὰρ ¹¹ διὰ
 τοῦτο τοῖς περὶ λόγους ἐχρώμεν πόνους, ἵνα πολλοῖς πε-
 ριπέσω πόνους, ἀλλὰ τούτων ἡ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ λέ-
 ξις καλεῖται ἐπαναδίπλωσις, ἡ δὲ ἐν ἄλλῳ καὶ ἐν ἄλλῳ
 κώλῳ ἀπὸ τῆς αὐτῆς λέξεως ἀρχὴ καλεῖται ἐπαναφορὰ, ²⁵
 ἢ δὲ ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ κώλῳ εἰς τὴν αὐτὴν λέξιν κατὰ-

1 Mon. Περὶ ἐπαναλήψεως· ἐπανάληψις ἐνταῦθα τῆς λέξεως
 γένος. 2 τοὺς Mon. om. 3 Mon. πρῶτον. 4 Mon. παρ-
 εμβάσεως. impr. παρεκβάσεως. 5 οἷον ἀλλὰ γὰρ usque ad ἐπὶ
 τὸ ἐξ ἀρχῆς Mon. om. 6 Mon. βουλομένη. Reisk. conj. λεγο-
 μένη. 7 Mon. ἔτι δέ. 8 Mon. ἦτε. 9 Mon. ὥς τό. ἦν
 τότε ἦν. 10 ἢ κόμματος Mon. om. 11 ἢ οὐ γὰρ διὰ τοῦτο
 usque ad ἀλλ' ὃ μὲν Διθιοπας Mon. om.

ληξίς ἀντιστροφῇ· ὅταν δὲ, εἰς ἣν λέξιν λήξει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρξῃται, λέγεται ἐπαναστροφή· ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἐν ταῖς ἰδίαις εἴρηται· νῦν δὲ τούτου χάριν ταῦτα εἰρήκαμεν, ἵνα δείξωμεν, ὅτι οἱ παλαιοὶ ἀδιαφόρως ταῦτα ἔλεγον· ἢ τάχα, ἔαν χρή τάληθις ἐξετάζειν, γένος μὲν ἔστιν ἡ ἐπανάληψις, εἶδη δὲ ἢ τε ἐπαναδίπλωσις καὶ ἡ ἐπαναφορὰ καὶ ἡ ἀντιστροφή καὶ ἡ ἐπαναστροφή· ἄλλοι δὲ τὴν ἐπανάληψιν καὶ παλιλλογίαν ἐκάλεσαν· διαρρεῖται δὲ εἰς ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ εἰς τὴν ἐκ τῆς παρεκ-
10 βάσεως ἐπάνοδον.

οἷ. Καὶ ἐνταῦθα ¹² παραδίδωσι τοὺς καιροὺς, καθ' οὓς τις τῇ ἐπαναλήψει χρήσεται· ἢ γὰρ ὅτε ¹³ διδάξει τις τὸ πρᾶγμα καὶ σαφέστερον ποιῆσαι βούλεται, ἢ διὰ τὸ ἐγκωμιάσαι καὶ διὰ τὸ διαβαλεῖν τὸ πρόσωπον· δεῖ
15 γὰρ χρῆσθαι τῇ ἐπιμονῇ, ἐγκωμιάζοντά τε καὶ διαβάλλοντα. ¹⁴ ἢ διὰ ἡθους βεβαιώσιν· ἡθους δὲ φησι τοῦ τρόπου ¹⁵ καὶ τοῦ τῆς ψυχῆς παραστήματος, ἢ τοῦ λέγοντος, ἢ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος. Ἐπανάληψις ¹⁶ δὲ ἔστιν ἐνταῦθα τῆς λέξεως, οὐχὶ τῆς ἐννοίας, ὥς παρ' Ὀμήρῳ.

20 Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίλαθε τηλόθ' ὄντας·

τοῦτο κεῖται ἐν τῇ α τῆς Ὀδυσσεΐας ῥαψωδίᾳ· λέγει δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἔχει οὕτως·

Ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,

Ὡς οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νῆσθαι

25 Εἰς Ἰθάκην· οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν Ἀέθλων,

Καὶ μετὰ οἷς ἐτάροισι, θεοὶ δ' Ἠλέαιρον ἅπαντες,

Νόσφι Ποσειδάωνος, ὃ δ' ἀσπιρχές μενίαιεν

12 In Med. 1. ad marg. adjuncta sunt: ἐνταῦθα παραδίδωσι — usque ad περὶ οὗ ὁ λόγος. 13 Vind. ὅταν. Med. ὅτε.

14 Med. ἐγκωμιάζοντός τε καὶ διαβάλλοντας. 15 Vind. τοὺς τρόπους. 16 Mon. breviter: ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας. περὶ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦτο λέγει ἐν τῇ α ῥαψωδίᾳ τῆς Ὀδυσσεΐας [v. 22.]

omissis εἰρη. usque ad litt. οἷ. — Od. α, 16.

Ἀντιδίω Ὀδυσῇ, πάρος ἦν γαῖαν ἐκείσθαι,
 Ἄλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τήλοθ' ἰόντας,
 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίεται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
 Οἱ μὲν δυσομένον Ἐπείροτος, οἱ-δ' ἀνίστοσ.

Σημειῶσαι δὲ, ὅτι τὸ διχθὰ δεδαίεται τοῦτο λέγει, ὅτι 5
 μερίζονται οἱ μὲν αὐτῶν ἐπ' ἀνατολάς, οἱ δὲ ἐπὶ δυ-
 σμᾶς, οὐχ ὅτι τινὲς αὐτῶν κατοικοῦσιν ἐπὶ δυσμᾶς,
 ἀλλ' ὅτι οἱ μὲν αὐτῶν ἀνατολικώτεροι, οἱ δὲ δυσικώτε-
 ροι· σχίζεσθαι δὲ αὐτοὺς λέγει πρὸς τῷ Νεῖλω· τοῦτο
 γοῦν παρέλαβεν ἐπὶ διδασκαλίᾳ τοῦ δεῖξαι δύο γένη Αἰ- 10
 θίοπων.

οῤ. Ἐπὶ συστάσει προσώπου· 17

Νιρεὺς αὖ 18 Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας,

τοῦτο ἐν τῇ Βοιωτίᾳ καίται· διηγησάμενος γὰρ περὶ τῶν
 ἄλλων, πόσας 19 ἕκαστος νῆας εἰς Τροίαν κεχόμικεν, 15
 εἰσάγει καὶ τὸν Νιρέα τοῦτον 20 μετὰ τριῶν νηῶν ἀφι-
 κόμενον· θαυμάσαι 21 δὲ ἄξιον Ὅμηρον, πῶς τὸν Νι-
 ρέα αὐτόν τε ὄντα μικρὸν καὶ τὰ πράγματα αὐτοῦ μι-
 κρότερα τρεῖς ναῦς καὶ ὀλίγους ἄνδρας μεγάλους ἐποίησε
 καὶ πολλὰ ἀντ' ὀλίγων, τὸ διπλοῦν σχῆμα καὶ καλὸν 20
 προβαλλόμενος·

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν, φησὶ, ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας,

Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαροπόδ' ἄνακτος,

Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

ἡ γοῦν ἐπαναφορὰ πλῆθος ἔχουσα λέξεων πλῆθος πρα- 25
 γμάτων ἐνέφηεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ πρόσωπον Νιρέ-
 ως κεχόσμηκεν· σχεδὸν γὰρ ἅπαξ τοῦ Νιρέως ὀνομα-

17 ἐπὶ συστάσει προσ. Mon. om. 18 Mon. δι. Vind. αὖ.
 et infra δ' αὖ. uterque Αἰσύμηθεν. 19 Mon. ὀπόσας. Il. β.
 671. ἕκ. νῆας ἦκε κομίζων εἰς Τρ. 20 Vind. τοῦτον. Mon. διὰ
 τοῦ τοιοῦδε σχήματος. 21 Mon. θαυμάσαι δὲ Ὅμηρον ἄξιον
 ἐξυμνήσαντα τὸν Νιρέα διὰ τοῦ τοιοῦδε σχήματος, καὶ ταῦτα μετ'
 ὀλίγων ἀφικόμενον. omissis sqq. usque ad litt. σή.

σθέντος ἐν τῷ τῆς ποιήσεως γράμματι οὐδὲν ἤττον ἢ
 Ἀχιλλέως ἢδ' Ὀδυσσεὺς μεμνήμεθα· καίτοι κατὰ ἔπος
 ἐκάστων λαλουμένων σχεδόν· αἰτία δ' ἡ τοῦ σχήματος
 δύναμις. Εἰ δ' οὕτως εἶπε, Νιρέυς ὁ Ἀγλαΐας υἱὸς ἐξ
 5 Αἰσούμνης τρεῖς νῆας ἤγε, παρασισιωπηκέαι 22 ἂν Νιρέα
 τὸν κάλλιστον ἔδοξεν· ὥσπερ γὰρ ἐν ταῖς ἐστιάσεσι τὰ
 ὀλίγα πολλὰ διαλυθέντα πως φαίνεται, οὕτω καὶ τοῖς
 λόγοις ἐστίν· ὅρα δὲ πῶς τὸ σχῆμα ἐμιμήσατο τὴν τοῦ
 προσώπου εὐείδιαν· ἐπεὶ γὰρ πρόσωπόν τι ὑπέκειτο ἅ-
 10 μορφία κοσμούμενον, διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἐπαναφορὰν,
 ἣτις ἐστὶ σχῆμα τοῦ κάλλους, παρέλαβεν.

οἷ. Ἐπὶ διαβολῇ δὲ προσώπου, 23 ὡς τό·

Ἄρις, Ἄρις, βροτολογί, μαιφόνε· 24

τοῦτο ἐπὶ διαβολῇ ἐστίν· αὐτὸ γὰρ καθ' ἑαυτὸ τὸ Ἄρης
 15 ὄνομα διαβεβλημένον ἐστίν· ἐκ τοῦ ἀρῇ γὰρ γέγονε, δι'
 οὗ ἡ βλάβη σημαίνεται, καῖται δὲ ἐν τῷ ε τῆς Ἰλιάδος·

Τρῶες 25 δι' ἐμγάθυμοι ἐπὶ ἴδον 26 υἱὲ Δάρητος.

Τὸν μὲν ἀλεινόμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὀχισφιν,

Πᾶσιν ὀρέσθη θυμὸς, ἅταρ γλαυκῶπις Ἀθήνη

20 Χειρὸς ἱλοῦσ' ἐπίεσσι προσηύδα θούρον Ἄρηα.

Ἄρις, Ἄρις, βροτολογί, μαιφόνε, τιχεσιπλήτα,

Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν εἴσαιμιν,

καὶ τὰ ἐξῆς· τοῦτο μὲν οὖν ἐπὶ διαβολῇ προσώπου ὡς
 δύσφημον παρείληπται. Ἐκτίεται δὲ τὸ δίχρονον καὶ
 25 συνέσταλται οὐχ ἀπλῶς· λέγω δὴ τὸ Ἄρης, οὐκ ἄκαιρον
 γὰρ καὶ περὶ τούτου εἰπεῖν, καὶ οἶον ἡδύσματι τῷ λόγῳ
 ἐγκαταμιῖξαι· ἀλλὰ συνέσταλται μὲν, παρείληπται δὲ καὶ
 ἀντὶ μακροῦ, κατὰ τινα κανόνα ἔχοντα οὕτως· ἂν τρεῖς
 βραχεῖαι παράλληλοι λαμβάνωνται, τυγχάνη δὲ ἡ πρώτη

22 Vind. παρασισιωπηκότα. 23 ἐπὶ διαβ. δι' προσώπου
 Mon. om. 24 μαιφόνε Mon. om. — Il. ε. 31. 25 Τρῶες
 δι' ἐμγαθ. [Il. ε. 27.] et sqq. usque ad litt. οθ'. Mon. om.
 26 Vind. εἶδον.

συλλαβὴ ἔχουσα δίχρονον συνεσταλμένον, τοῦτο πάντη
ὀφείλει ἐκτείνεσθαι· τοῦτο δὲ διδασκόμεθα ἤδη καὶ ἐκ
τοῦ Ἀθάμαντος καὶ Ἀκάμαντος· ἔστι δὲ ὑποδείγματι,
ἴσος Ἐνναλίῳ ἴεμος καὶ καπνῷ· ἔτο γὰρ βαλλεῖν ἱερὸν
ἰχθύν ἄορον θεινομένῳ. 8

οθ'. Ἐπὶ ἧθους βεβαιώσει· 27 οἶον·

Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι·

τοῦτο ἐν τῷ υ καίται τῆς Ἰλιάδος· φησὶν Ἐκτωρ 28 περὶ
τοῦ Ἀχιλλεύως. ἔχει δὲ οὕτως·

Ὡς φαι' ἐποτρύνων, Τρῶες δ' αὖ φαίδιμος Ἐκτωρ 10

Κέκλειθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμεναι ἀντ' Ἀχιλῆος,

Τρῶες ὑπέρθυμοι μὴ δαΐδετε Πηλεΐωνα. 29

Καὶ κεν ἐγὼ ἐπίεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·

καὶ μετ' ὀλίγα,

Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἵοικεν, 15

Εἰ 30 πυρὶ χεῖρας ἵοικε, μένος δ' αἰθωνι σιδήρῳ·

τοῦτο δὲ εἶπεν ὁ Ἐκτωρ βεβαιῶν τὸ αὐτοῦ ἦθος ἀνδρεῖον
ὄν καὶ θαρσαλίον καὶ ἀκατάπληκτον, τὸ δὲ σχῆμα ἐπ-
αναστροφὴν ἐν τῷ περὶ κάλλους λόγῳ ὁ Ἑρμογένης ἐκά-
λεσε. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ 20
καὶ δεινότητος καὶ πάθους, ὡς τὸ τέκνον ἑλεεινόν, τέκ-
νον οὐ γνωριζόμενον, τέκνον ὁ χρημοῖς καὶ ὄρεσιν ἐθρε-
ψάμην, καὶ ὡς τὰ τραγικά, φεῦ, φεῦ, ἰοῦ, ἰοῦ. Τί-
θεται δὲ καὶ ἐπὶ χαρᾷ, ὡς τὸ, πάσχα κυρίου, πάσχα,
καὶ πάλιν ἐρῶ πάσχα, καὶ πάλιν ἐγκαινίων ἡμῖν ἢ παν- 25
ήγυρις, ἀδελφοί, ἐγκαινίων· ὅτι δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ
ἐπὶ περιχαρείᾳ παραλαμβάνεται, ἐδήλωσεν ὁ θεολόγος
εἰπὼν, λεγέσθω γὰρ πολλάκις ὑφ' ἡδονῆς· παράδειγμα

27 ἐπὶ ἧθους βεβαιώσει Mon. om. 28 Mon. φησὶ δὲ
τοῦτο ὁ Ἐκτωρ, περὶ τοῦ Ἀχ. βεβαιῶν τὸ αὐτοῦ ἦθος ὡς ἀνδρεῖον
ὄν καὶ θαρσαλίον καὶ ἀκατάπληκτον. omissis sqq. usque ad litt.
π'. 29 Vind. δαΐδετε Πηλεΐωνα. 30 εἰ πυρὶ χεῖρας ἵοικε
repetere omisit Vind., recepi ex Il. v. 372.

παρὰ τῷ θεολόγῳ ἐπαναλήψεως ἐπὶ πράγματος διδασκαλίᾳ τό· „καὶ πάλιν μυστήριον, μυστήριον οὐκ ἀπατηλὸν οὐδὲ ἄκοσμον,“ καὶ τὸ „φιλοσοφῆσωμεν δέ, ἀρχόμενοι ὅθεν ἄμεινον, ἄμεινον δέ ὅθεν Σολομῶν ἡμῖν
 5 ἐνομοτέθησε,“ καὶ τό· „οὐ παντὸς ὡ οὗτοι τὸ περὶ Θεοῦ φιλοσοφεῖν, οὐ παντός·“ ἐπὶ προσώπου δέ συστάσει τὸ περὶ τοῦ Ἐλεαζάρου· „πολιὸς τὴν τρίχα, πολιὸς τὴν σύνεσιν,“ καὶ πάλιν ἐπὶ προσώπου συστάσει τό· „Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαν-
 10 τήσατε·“ τοῦτο τάχα ἐπὶ χαρᾷ παρείληπται μᾶλλον· ἐπὶ προσώπου δέ διαβολῇ· θηρίον ἤρπασε τὸν Ἰωσήφ, θηρίον πονηρὸν καὶ ἀνήμερον. Ἐπὶ ἡθους δέ βεβαιώσει τό· τίς ἡ τυραννὶς, ἣν ἐξ ἀγάπης αἰετὶ τυραννούμεθα, τίς ἡ ἐμὴ σοφία καὶ ἐπιστήμη; βεβαιοῖ γὰρ τὸ ἑαυτοῦ ἡθος,
 15 ὥς ἐστι ταπεινὸν τε καὶ μέτριον, ἐξεντελίζων ἑαυτόν.

π'. Παρὰ δὲ τοῖς ³¹ πεζοῖς ἐπὶ μὲν πράγματος διδασκαλίᾳ· Ξενοφῶν ἐν ἀπομνημονεύμασιν, ἀδικεῖ Σωκράτης, οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, οὐ νομίζων· ἀδικεῖ δέ. Εἰπὼν περὶ ἐπαναλήψεως ἐκ ³² τῶν
 20 ποιητῶν παραδείγματα, νῦν ἐκ τῶν περὶ λέξει χρησαμένων τίθησι παραδείγματα. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Ξενοφῶντος παράδειγμα εὐθύς ἐν προοιμίῳ ἀπομνημονευμάτων ἐστὶ· „πολλάκις ἐθαύμασα, τίσι ³³ ποτὲ λόγοις Ἀθηναῖους ἔπεισαν οἱ γραψάμενοι Σωκράτην, ³⁴ ὥς ἄξιός ἐστι θά-
 25 νάτου τῇ πόλει· ἡ μὲν γὰρ γραφὴ κατ' αὐτοῦ τοιάδε τις ἦν, ἀδικεῖ Σωκράτης, ³⁵ οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια εἰσφέρων· ἀδικεῖ δὲ καὶ τοὺς νέους διαφθείρων·“ πρῶτον μὲν οὖν, ὥς οὐκ ἐνό-

31 Mon. ἀδικεῖ Σωκράτης· ἐν προοιμίῳ τῶν ἀπομνημον. τοῦ-
 τό φησιν ὁ Ξενοφῶν. πολλάκις κ. τ. λ. 32 Mon. ἐν. 33 Mon.
 τί δήποτε. 34 Vind. Σωκράτους. 35 Pro: οὓς μὲν ἡ πόλις
 νομίζει θεοὺς — — νέους διαφθείρων Mon. habet καὶ τὰ ἐξῆς.

ἐνόμιζεν, οὓς ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, ποίῳ ποτ' ἐχρή-
σαντο ³⁶ τεκμηρίῳ; θύων τε ³⁷ γὰρ φανερός ἦν πολ-
λάκις μὲν οἴκοι, πολλάκις δὲ ἐπὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως
βωμῶν, καὶ μαντικῇ χρώμενος οὐκ ἀφανὴς ³⁸ ἦν, δια-
τεθρύλλητο γὰρ, ὡς φαίη Σωκράτης, τὸ δαιμόνιον ἰαν- 5
τῷ σημαίνειν, ὅθεν δὴ καὶ μάλιστα μοι δοκοῦσιν αὐτὸν
αἰτιάσασθαι, καινὰ δαιμόνια εἰσφέρειν· ὁ δ' οὐδὲν και-
νότερον εἰσέφερε τῶν ἄλλων, ὅσοι μαντικὴν νομίζοντες
οἰωνοῖς τε χρῶνται καὶ γήμασι καὶ συμβούλοις καὶ θυ-
σίαις, οὗτοί τε γὰρ ὑπολαμβάνουσι καὶ τοὺς ὄρνιθας, 10
οὐδὲ τοὺς ἀπαντῶντας εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαν-
τενομένοις· ἀλλὰ διὰ τούτων τοῖς θεοῖς αὐτὰ σημαίνειν,
κάκεινος οὕτως ἐνόμιζε.

πά. Καὶ Δημοσθένους ³⁹ ἐν Φιλιππικοῖς
τοῦτο κεῖται ἐν τῷ ὑπὲρ Διοπίθους ⁴⁰ λόγῳ· ἔχει δὲ οὕτω 15
ταῦτα· „ὕμεις μέντοι νῦν ἐλώδατε ἐκάστοτε τὸν παριόντα
ἐρωτᾶν, τί οὖν χρή ποιεῖν; ἐγὼ δὲ ὑμᾶς ἐρωτῆσαι βού-
λομαι, τί οὖν χρή λέγειν; εἰ γὰρ μήτε τῶν κοινῶν ἀφίξε-
σθε, μήτε τὰς συντάξεις Διοπίθει δώσετε, μήτε ὅσα ἂν
αὐτὸς ἑαυτῷ πορίσῃται ⁴¹ ἐάσετε, μήτε τὰ ὑμέτερα αὐ- 20
τῶν ⁴² πράττειν ἐθελήσετε, οὐκ ἔχω τί λέγειν· εἰ γὰρ ἤδη
τοσαύτην ἐξουσίαν τοῖς αἰτιάσθαι καὶ διαβάλλειν βουλο-
μένοις δίδοτε, ὥστε καὶ περὶ ὧν φασὶ μέλλειν αὐτὸν ποι-
εῖν, καὶ περὶ τούτων προκατηγορούντων ἀκροᾶσθαι, τί
ἂν τις λέγοι; ὅτι τοίνυν δύναται ταῦτα ποιεῖν, ἐνίοις 25

36 Vind. Mon. ἐχρήσατο. 37 θύων τε γὰρ usque ad litt.
πά. Mon. om. 38 Vind. ἀφανής. 39 Mon. πάντες, ὅσοι
πῶποι' ἐκπεπλεύκασι· τοῦτο ἐν τῷ ὑπὲρ Διοπίθους [de Chers. p.
95.] λόγῳ κεῖται, στρατηγοῦ ἀποσταλέντος παρ' Ἀθηναίων καὶ κα-
τηγορηθέντος, ὡς χρήματα λαμβάνοντος ἀπὸ τῶν κατοικούντων τὰς
ῥήσους. omissis reliquis usque ad litt. πβ'. 40 Vind. Δημο-
σθένους. 41 Vind. πορίσῃτε. 42 Vind. ἡμέτερα αὐτὸν, cor-
recti ex Dem. p. 95.

μαθεῖν ὑμῶν δεῖ· λέξω δὲ μετὰ παρήρησίας, καὶ γὰρ οὐδ' ἂν ἄλλως δυναίμην· ἅπαντες ὅσοι πώποτ' ἐκπεπλευκάσι παρ' ἡμῶν στρατηγοί, ἢ ἐγὼ πάσχειν ὅτιοῦν ⁴³ τιμῶμαι, καὶ παρὰ Χίων καὶ παρὰ Ἐρυθραίων, καὶ παρ' ὧν ἂν
 5 ἕκαστοι δύνωνται, τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων λέγω, χρήματα ⁴⁴ λαμβάνουσι, λαμβάνουσι δὲ οἱ μὲν ἔχοντες μίαν ἢ δύο ναῦς ἐλάττονα, οἱ δὲ μεῖζω δύναμιν πλείονα, καὶ διδῶσιν οἱ διδόντες· "Ἔστι δὲ ἡ ὑπόθεσις τοῦ ὑπὲρ Διοπείδους λόγου αὕτη· τῶν Ἀθηναίων ἀρχαῖον
 10 κτῆμα ἡ πρὸς Θράκην ἐπιψύχει Χερρόνησος· εἰς ταύτην οὖν κατὰ τοὺς τοῦ Φιλίππου καιροὺς κληρούχους ἀπέστειλαν· ἔθος δὲ τοῦτο παλαιὸν τοῖς Ἀθηναίοις ἐτύγγανεν, ὅσοι πένητες ἦσαν αὐτῶν καὶ ἀκτῆμονες, τούτους εἰς τὰς ἔξω πόλεις ἀπέπεμπον, καὶ ἐλάμβανον ὅπλα τε καὶ ἐφό-
 15 δια οὗτοι παρὰ τοῦ δημοσίου πεμπόμενοι, καὶ τοίνυν οὕτω καὶ τότε ἐγένετο, καὶ πρὸς τὴν Χερρόνησον ἐποίκοις πεπόμφασι, στρατηγὸν Διοπείδην αὐτοῖς ἐγγχειρήσαντες· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι Χερρόνησεῖται τοὺς ἀπελθόντας ἐδέξαντο, καὶ κατοικίας σφίσι μετέδωκαν· Καρδιανοὶ δὲ σφᾶς οὐκ ἐδέξαντο, ἰδίαν χώραν οἰκεῖν καὶ οὐκ
 20 Ἀθηναίων αὐτοῖς προβαλλόμενοι, ἐντεῦθεν Διοπείδης Καρδιανοῖς ἐπολέμησεν, οἱ δὲ περὶ Φίλιππον καταφεύγουσι, καὶ ὅς τοις Ἀθηναίοις ἐπέστελλεν, ὥς αὐτῷ προσήκοντας Καρδιανούς μὴ βιάζεσθαι, ἀλλὰ πρὸς αὐτοὺς
 25 εἰ τί φασιν ἀδικεῖσθαι, δικάσασθαι· ὥς δὲ τοῦτο Ἀθηναῖοι οὐκ ἤκουον, τοῖς Καρδιανοῖς βοήθειαν ἔπεμψεν, ἐφ' οἷς ὁ Διοπείδης ἀγανακτήσας, τοῦ Φιλίππου πολεμῶντος περὶ μεσόγειαν, τὴν παράλιον Θράκην ὑπήκοον οὔσαν τοῦ Μακεδόνος κατέδραμεν, καὶ πρὶν Φίλιππον
 30 ἐπελθεῖν, πορθήσας αἰγνίδιον εἰς Χερρόνησον ἀνεχώρησε· διόπερ ὁ Φίλιππος οὐ δυνηθεὶς αὐτὸν ὅπλοις

⁴³ Vind. ὅτιοῦν. ⁴⁴ Vind. χρήμασι. v. 10 idem habet Χερρόνησος et v. 16. Χερρόνησον.

ἀμύνασθαι, κατηγορῶν τοῦ στρατηγοῦ πρὸς Ἀθηναίους ἀπίστευτα, παραβεβηκέναι τὰς συνθήκας λέγων αὐτοῖς, καὶ τοῦ Διοπίθους τῶν ῥητόρων οἱ φιλιππίζοντες κατατρέχουσιν, οἷς ὁ Δημοσθένης ἐναντιούμενος ὑπὲρ Διο- 5 πείθους ἀπολογία πεποιήται· οὐδὲ γὰρ ἄδικά φησιν αὐ- τὸν ποιεῖν, ἐπειδὴ τὴν εἰρήνην παραβάς ὁ Φίλιππος εὐ- ρηται· διὰ δὲ τοῦτο καὶ τοῖς Ἀθηναίοις κολάσαι τὸν στρατηγὸν οὐ συμφέρον ἐστὶ, καὶ τὴν ὑπ' ἐκείνον δύνα- μιν διαλῦσαι, ἣτις νῦν Χερρόνους Φίλιππον ἀποκρού- 10 εται· τὸ δὲ ὅλον παρακαλεῖ τοὺς Ἀθηναίους εἰς πόλε- 10 μον, καὶ πολλὴν Φίλιππον οἶα δὴ παρασπονδοῦντος κα- τηγορίαν πεποιήται.

πβ. Ἐπὶ δὲ ⁴⁵ προσώπου συστάσει, ὡς Ξε- νοφῶν πολλάκις Κῦρον ἐπαναλαμβάνων. Ἐν τῇ Κίρου παιδείᾳ συνεχῶς ἐπαναλαμβάνει τὸ τοῦ Κύρου 15 ὄνομα, ὡς ἔχει καὶ ταῦτα ἐν τῷ τρίτῳ· „ὁ δὲ Ἀρμένιος ὡς ἤκουσε τὴν τε κλῆσιν τοῦ Κύρου καὶ τὴν προᾶξιν, λαβὼν τοὺς τέκτονας καὶ ἄλλα ὅσα ᾤετο δεῖν, ἦκε πρὸς τὸν Κῦρον, ὡς ἐδύνατο τάχιστα· ἐπεὶ δὲ εἶδε τὸν Κῦ- 20 ρον, ἔλεξεν, ὦ Κῦρ, ὡς ὀλίγα δυνάμενοι ἄνθρωποι προ- 20 ορᾶν περὶ τοῦ μέλλοντος πολλὰ ἐπιχειροῦμεν πράττειν, νῦν γὰρ δὴ καὶ ἐγὼ ἐλευθερίαν μὲν μηχανᾶσθαι ἐπιχει- ρήσας δοῦλος ὡς οὐδέποτε ἐγενόμην· ἐπεὶ δὲ ἐάλωμεν, σαφῶς ἀπολωλέναι νομίσαντες νῦν ἀναφαινόμεθα σεσω- 25 σμένοι ὡς οὐδέποτε· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πώποτε ἐπαίοντο 25 πολλὰ κακὰ ἡμᾶς ποιοῦντες· νῦν ὅρα τούτους ἔχοντας, ὥσπερ ἐγὼ ἠνχόμην, καὶ τοῦτο ἐπίστω, ἔφη, ὦ Κῦρ, ὅτι ἐγὼ ὥστε ἀπελάσαι Χαλδαίους ἀπὸ τούτων τῶν ἄ- κρων πολλαπλάσια ἂν ἔδωκα χρήματα, ὧν σὺ νῦν ἔχεις παρ' ἐμοῦ.“

30

45 Mon. ἐπαναλαμβάνει δὲ τὸ τοῦ Κύρου ὄνομα ὁ Ξενοφῶν λέγων· ὁ δὲ Ἀρμένιος — — ἔλεξεν ὦ Κῦρ [Cyrus. III. 2, 14.] reliqua usque ad litt. πγ. om.

πγ'. Ἐπὶ δὲ διαβολῇ προσώπων· ⁴⁶ ὡς τὸ Ἀν-
 δροτίων ὦ γῆ, Ἀνδροτίων, ⁴⁷ τοῦτο καὶ ἐν τῷ κατὰ
 Τιμοκράτους καὶ ἐν τῷ κατὰ ⁴⁸ Ἀνδροτίωνος τίθεται,
 διὰ τὸ καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ ⁴⁹ μνείαν
 5 τοῦ Ἀνδροτίωνος γίνεσθαι, ὡς τοῦ ⁵⁰ νόμου, ὃν ὁ Τι-
 μοκράτης τίθεικε, διὰ ⁵¹ Ἀνδροτίωνα δοκοῦντος τεθεῖ-
 σθαι· ἔστι δὲ ἡ ὑπόθεσις τοῦ χωρίου τοιαύτη· στεφά-
 νους ⁵² τινὰς ἀνακειμένους τῇ πόλει, οὓς οἱ σύμμαχοι
 ἀνέθεντο τιμῶντες τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, συνεβού-
 10 λευσεν ὁ Ἀνδροτίων χωνεῦσαι, ⁵³ ὡς διὰ τὸν χρόνον
 παλαιωθέντας καὶ ποιῆσαι φιάλας καὶ ἐκπώματα· ἡρέ-
 θη οὖν εἰς τὴν τούτων κατασκευὴν ὁ Ἀνδροτίων ἐπιστα-
 τεῖν· ⁵⁴ σχετιλιάζων τοίνυν ⁵⁵ ὁ τοῖς λόγοις τούτοις τοῦ
 Δημοσθένους χρησάμενος Διόδωρος ⁵⁶ ἐπὶ τῷ τὸν Ἀν-
 15 δροτίωνα πονηρόν ὄντα εἰς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν κατα-
 στήναι ταῦτά φησιν, οὗτος τοίνυν ἀνελὼν τὰ τῆς δόξης
 κτήματα τοῦ πλούτου πεποιήται μικρὰ καὶ ἀνάξια ἡμῶν·
 οὐδ' ἐκεῖνο οἶδεν, ὅτι πρὸς μὲν κτημάτων κτήσιν οὐδὲν
 πώποθ' ὁ δῆμος ἐσπούδασεν, ὡς οὐδὲ πρὸς ἑνὸς τῶν ἁλ-
 20 λῶν· τεκμήριον δὲ, χρήματα μὲν γὰρ πλεῖστα τῶν Ἑλ-
 λήνων ποτ' ἔχων, πάνθ' ὑπὲρ φιλοτιμίας ἀνήλωσεν· ὑπὲρ
 δὲ δόξης εἰσφέρων ἐκ τῶν ἰδίων οὐδένα πώποτε κίνδυνον
 ἐξέστη· ἀνθ' ὧν κτήματα ἀθάνατα αὐτῷ περιεσσι, τὰ
 μὲν τῶν ἔργων ἢ μνήμη, τὰ δὲ τῶν ἀναθημάτων ⁵⁷ τῶν
 25 ἐπ' ἐκείνοις σταθέντων τὸ κάλλος· προπύλαια ταῦτα, ὁ
 παρθενῶν, στοαί, νεώσοικοι, οὐκ ἀμφορίσκοι δύο οὐδέ

⁴⁶ ἐπὶ δὲ διαβολῇ προσ. Mon. om. ⁴⁷ Ἀνδροτίων Mon.
 om. ⁴⁸ Mon. κατ. contr. Androt. p. 618. in Timocr. p.
 758. ⁴⁹ λόγῳ Mon. om. ⁵⁰ Mon. ὡς καί. ⁵¹ Mon.
 δι'. ⁵² Mon. στεφάνους οὖν. omisso ἔστι δὲ ἡ ὑπόθ. τοῦ χω-
 ρίου τοιαύτη. ⁵³ Mon. συγχωνεῦσαι. ⁵⁴ ὁ Ἀνδροτίων ἐπι-
 στατεῖν Mon. om. ⁵⁵ Mon. οὖν. ⁵⁶ Mon. Διόδωρος ταῦτά
 φησιν. omissis sqq. usque ad litt. πδ'. ⁵⁷ Vind. ἀθημάτων.

χρυσίδες, τέτταρας ἢ τρεῖς ἰκάστη ἄγουσα μνᾶς· ὥς
 ὅταν σοι δοκῇ πάλιν γράφει καὶ καταχωνεύει· οὐ γὰρ
 δεκατεύοντες, οὔτ' ἂ καταράσαιντ' ἂν οἱ ἐχθροὶ ποιούν-
 τες, διπλᾶς πράτταντες τὰς εἰσφορὰς ταυτ' ἀνέθεσαν,
 καὶ μετ' ὀλίγα, ἀλλ' Ἀνδροτίων ὑμῖν πομπείων ἐπισκευ- 5
 αστῆς· Ἀνδροτίων ὦ γῆ καὶ θεοί, καὶ τοῦτ' ἀσέβημα
 ἱλάττονός τινος ἡγεῖσθε, ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι δεῖν τὸν
 εἰς ἱερὰ εἰσιόντα καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀφάμενον, καὶ
 ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείαις προστάτην ἐσόμενον
 οὐχὶ προειρημένον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἀγνεύειν, ἀλλὰ τὸν 10
 βίον ὅλον ἡγνεύεσθαι τοιούτων ἐπιτηδευμάτων, οἷα τοῦτο
 βεβίωται,

πδ'. Ὑμεῖς δέ, εἰ χρὴ φρουρεῖν Χαρίδη-
 μον, βουλευέσθε· τοῦτο ⁵⁸ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκρά-
 τους εἴρηται λόγῳ· „καίτοι πηλίκον ⁵⁹ ποτ' ἂν στενά- 15
 ξαιεν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας
 τελευτήσαντες καὶ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ὑπομνήματα
 καταλιπόντες, εἰ ἄρα αἰσθοιντο, ὅτι νῦν ἡ πόλις εἰς
 ὑπέρτερου σχῆμα καὶ τάξιν προσελήλυθεν, ⁶⁰ καὶ Χαρί-
 δημον εἰ χρὴ φρουρεῖν βουλεύεται, Χαρίδημον, οἶμοι, ⁶¹ 20
 ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶ τὸ δεινόν, εἰ τῶν προγόνων, οἱ διενη-
 τόχασιν ἀπάντων ἀρετῇ, χεῖρον βουλευόμεθα, ἀλλ' ὅτι
 καὶ πάντων ἀνθρώπων.“ ἡ δὲ ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Ἀ-
 ριστοκράτους αὕτη. Ἀθηναῖοι Χαρίδημον τὸν Ὠρεῖτην
 πολίτην σφῶν αὐτῶν ἐποίησαντο, τὰ μὲν αὐτοῖς γενό- 25
 μενον χρήσιμον, τὰ δὲ προσδοκώμενον ἔτι μᾶλλον γενή-
 σαι· περὶ τούτου Ἀριστοκράτης ⁶² ἔγραψε ψήφι-
 σμα, ἵαν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον, ἐξ ἀπάσης ἔστω

58 Mon. βουλεύεσθε· ἀπὸ τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους καίτοι.
 59 Vind. πολίκον. — contr. Aristocr. p. 690. 60 Vind. et
 Mon. προσελήλυθεν. Reisk. tacite correxit κατελήλυθεν. 61
 ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶ τὸ δεινόν usque ad litt. πδ. Mon. om. 62
 Vind. Ἀριστοκράτους.

τῶν Ἀθηναίων ἀγώγιμος· ἐὰν δέ τις ἀφέλῃται τὸν ἀγώγιμον εἴτε πόλις εἴτε ἰδιώτης, ἔστω γῆς ἔκσπονδος· τοῦτου κατηγορεῖ τοῦ ψηφίσματος Εὐθυκλῆς, τῷ Δημοσθένους λόγῳ χρησάμενος, λέγων πρῶτα μὲν παράνομον
 5 πεφυκέναι τὸ ψηφισμα, ὅτιπερ ἀναιρεῖ νόμους καὶ κρίσιν καὶ δικαστήριον· δεύτερον δὲ μὴ συμφέρειν τοῖς Ἀθηναίοις τοιαύτην Χαριδῆμφ δοῦναι δωρεάν· ἀπολεῖται γάρ, φησί, διὰ ταῦτα Χερρόνησος. Ἐξετάζει δὲ καὶ τὴν τοῦ προσώπου ποιότητα λέγων, οὐκ εἶναι δωρεῶν
 10 τὸν Χαριδημον ἄξιον.

πέ. Ἐπὶ ἧθους ⁶³ βεβαιώσει· ἔστιν ἡμῖν, ὧ Ἀθηναῖοι, χρήματα, ἔστιν ὅσα οὐδενὶ τῶν ἄλλων στρατιωτικά· ⁶⁴ τοῦτο ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν κεῖται· „καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γινώσκω· περὶ
 15 δὲ χρημάτων πόρου, ἔστιν, ὧ Ἀθηναῖοι, χρήματα ὑμῖν, ἔστιν, ⁶⁵ ὅσα οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ⁶⁶ στρατιωτικά· ταῦτα δὲ ⁶⁷ ὑμεῖς οὕτως, ὡς βούλεισθε, λαμβάνετε· εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατευστένοις ἀποδώσετε, οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ πόρον·“ ὁρᾷς πῶς παραλαμβάνε-
 20 ται ἐνταῦθα ἡ ἐπανάληψις διὰ τὸ βεβαιῶσαι τὸ ἧθος αὐτοῦ, ⁶⁸ ὡς φιλόπολις ἔστιν, ἥ καὶ τὸ ἧθος τοῦ δήμου, ὡς τῶν κοινῶν καταμελοῦντος. Εἰδέναι ⁶⁹ δὲ δεῖ, ὅτι τὰ χρήματα, ἃ λέγει εἶναι αὐτοῖς, ὅσα οὐδενὶ ἄλλῳ, τὰ θεωρικά εἰσιν. Ἄξιον δὲ εἰπεῖν καὶ πόθεν εἰσὶ τὰ

63 Mon. breviter: ἔστιν, ὧ Ἀθηναῖοι, ὑμῖν χρήματα· ἐν τῷ α. τῶν Ὀλ. τοῦτο κεῖται· χρήματα δὲ λέγει τὰ θεωρικά. omissis seq. usque ad litt. πρ'. In Med. 1. ἔστιν ὑμῖν, ὧ Ἀθ., χρήματα, ὅσα οὐδενὶ usque ad ὑρίσαι τῷ δήμῳ βουλόμενος ad marg. adjuncta sunt. 64 στρατιωτικά Vind. ἀνθρώπων Med. 1. — Ol. I. p. 14. 65 ἔστιν Med. 1. om. 66 ἀνθρώπων Med. 1. om. 67 δὲ Med. 1. om. 68 Med. 1. ἐαυτοῦ. 69 Med. om. εἰδέναι δὲ δεῖ — τὰ θεωρικά εἰσιν, tum habet: ἄξιον εἰπεῖν, πόθεν.

θεωρικά. Ἐσπούδαζέ ποτε ἡ Ἀθηναίων πόλις περὶ τὰς
 θίας⁷⁰ τῶν Διονυσίων καὶ μάλιστα διὰ τὴν τραγωδίαν,
 ἐπὶ πλεῖστον προβαῖσαν λαμπρότητος,⁷¹ χορηγῶν τε
 φιλοτιμίαις καὶ ποιητῶν ἀρεταῖς· συρρέοντων οὖν ἐπὶ
 τὴν θίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ νυχτὸς τοὺς τόπους κατα-
 λαμβανόντων, οὐ μόνον ὀκλήσεις ἐκ τούτου⁷² ἐγίνοντο,
 ἀλλὰ καὶ πληγαὶ καὶ μάχαι καὶ θραύματα·⁷³ ἔδοξεν
 οὖν τοὺς τόπους μισθοῦν, ἵνα ἕκαστος τὸν τόπον ἔχων⁷⁴
 αὐτοῦ μὴ ὀχλοῖτο, φυλάττων καὶ προκαταλαμβάνων,
 μήτε ὑστερῶν ἀποστεροῖτο τῆς θίας· ἐπειδὴ δὲ ἤλατ-
 τοῦντο οἱ πένητες τῶν πλουσίων, πολλοῦ⁷⁵ καὶ ἐτοιμῶς
 μισθουμένων, ἡ πόλις ἐκ τῶν κοινῶν ἑκάστῳ παρεῖχε τὸ
 εἰς τοῦτο ἀνάλωμα· δραχμὴ δὲ ἦν τὸ διδόμενον, καὶ οὐ-
 τε πλέον ἐξῆν δοῦναι δραχμῆς, οὔτε ἔλαττον· ἐκλήθη
 οὖν θεωρικὸν τοῦτο δὴ⁷⁶ τὸ ἀργύριον, καὶ οἱ χαρίζον-
 τες⁷⁷ αὐτὸ τὴν ἐπὶ θεωρικῷ ἀρχὴν ἄρχειν ἐλέγοντο·
 ταῦτα⁷⁸ ἐποίησε Περικλῆς, ἀρεῖσαι τῷ δήμῳ βουλούμε-
 νος·⁷⁹ ἐπιχειρήσαντος δὲ τινος Ἀπολλοδώρου αὐτὰ ποι-
 ῆσαι στρατιωτικά, Εὐβονλὸς τις δημαγωγὸς ὢν, πλεονὰ
 τοῦ δήμου· πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπᾶσθαι εὐνοίαν βουλούμενος, 20
 νόμον ἔγραψε τὸν κελεύοντα θάνατον ἔχειν τὸ ἐπιτίμιον,
 αἵτις ἐπιχειρήσῃ μεταποιεῖν τὰ θεωρικά στρατιωτικά·

70 Med. 1. θεωρίας. 71 Vind. λαμπρότης. 72 Med.
 1. τούτων. 73 Vind. θραύματα. 74 Med. 1. σχών. 75
 Med. 1. πολλοῦ. Vind. πολλοῖς. 76 δὴ Med. 1. om. 77
 Vind. χαρίζοντες. Med. 1. χαρίζοντες. 78 Med. 1. ταῦτα δ' ἐπ.
 79 Pro iis, quae sequuntur usque ad litt. πς'. habet Med. 1.
 τοῦ δὲ λόγου τούτου ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις αὕτη· κακῶς οἱ Ἀθηναῖοι ἐν
 τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ διακείμενοι, εἰς ἐκκλησίαν ἀθρυμῶντες ἀνε-
 ληλύθασιν· ὁ τοίνυν ζήτωρ τὴν ἀθρυμίαν πᾶναι πειρᾶται, οὐδὲν
 εἶναι λίγων θανάστον, εἰ ἄθρυμῶντες κτεράττηται (Cod. κτεράν-
 τηται), καὶ μισηγῆται, πῶς ἂν τῷ πολέμῳ χρήσαντο ἄριστα. vide
 litt. ογ'.

διὰ τοῦτο ὁσάκις ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς αὐτῶν ἐμνήσθη
μόνον ὁ Δημοσθένης, ὥστε αὐτὰ λυθῆναι δὴ συνεβού-
λευεν, οὐ μέντοι καὶ ἔγγραφον ἐξέθετο ψήφισμα, τοῦ-
το γὰρ ἦν ἐπικίνδυνον, ὅμως τοῦτο λῦσαι οὐκ ἔπεισεν,
5 εἰ μὴ τελευταῖον αὐτὴν εἰς πᾶσαν ἀπορίαν ἐλάσαντες,
ἐποίησε τὰ χρήματα στρατιωτικὰ μὴ βουλόμενοι.

πς'. Καὶ πάλιν ⁸⁰ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· ἀλλ'
ἵππον, ἵππον μὲν οὐκ ἐτόλμησε· ταῦτα κεῖνται
ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· „ἀλλὰ μὴν κακείνῳ γε ἐπίστασθε,
10 ὅτι τῆς μὲν παράλου ταμιεύσας ⁸¹ Κυζικηνῶν ἥρπασε
πλεῖον ἢ πέντε τάλαντα, ὑπὲρ ὧν ἵνα μὴ δῶ δίκην πάν-
τα τρόπον περιωθῶν καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους καὶ
τὰ σύμβολα συγγῶν τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν τῇ πόλει πε-
ποίηκε, τὰ χρήματα δ' αὐτὰ ἔχει, ἵππαρχος δὲ χειροτονη-
15 θεὶς λελύμανται τὸ ἱππικὸν ἡμῶν, τοιοῦτους θεὶς νό-
μους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἐξαρκος ἦν μὴ τεθεικέναι, καὶ
τῆς μὲν παράλου ταμιεύων τότε τὴν ἐπὶ Θηβαίους ἐποι-
εῖτο ἔξοδον εἰς Εὐβοίαν, δώδεκα τῆς πόλεως τάλαντα ἀνα-
λίσκειν ταχθεὶς, ἀξιούντων ἡμῶν πλεῖν καὶ παραπέμπειν
20 τοὺς στρατιώτας, οὐκ ἐβοήθησεν· ἀλλ' ἤδη τῶν σπονδῶν
γεγονυῖων, ὃς Διοκλῆς ἐσπέισατο Θηβαίοις, ἤκε, καὶ τότε
ἠττάτο πλεον τῶν ἰδιωτικῶν τριήρων μιᾶς· οὕτως εὖ τὴν
ἱερὰν τριήρη παρεσκευάκει. Ἰππαρχῶν τοίνυν, τί οἴεσθε
τὰ ἄλλα· ⁸² ἀλλ' ἵππον, ἵππον οὐκ ἐτόλμησεν ὁ λαμπρὸς
25 καὶ πλούσιος οὗτος πρίασθαι, ἀλλ' ἐπ' ἄλλοτρίου τὰς
πομπὰς ἤγεῖτο, τοῦ Φιλομήλου ⁸³ τοῦ Παιανιέως ἵππου, ⁸⁴
καὶ ταῦτα πάντες ἴσασιν οἱ συνιππεῖς,“ καὶ ἐνταῦθα
γούν ἐπὶ βεβαιώσει τοῦ ἡθους τὴν ἐπανάληψιν ἐποίησα-

80 Mon. ἀλλ' ἵππον, ἵππον. (Mon. ἵππῳ) ἵππαρχῶν τοίνυν π.
τ. λ. ut paullo inferius. 81 Vind. ταμιεύσιως. corr. ex Dem.
p. 570. 82 Mon. τάλλα. 83 Mon. Φιλοκλή. 84 Vind.
ἵππων. Mon. ἵππου· ἐνταῦθα οὖν ἐπὶ βεβ. — ἐποίησατο, παριστῶν
τὸ τοῦ Μειδ. ἡθος φειδωλὸν καὶ φιλοχρήμ.

το, ὥστε παραστήσαι τὸ τοῦ Μειδίου ἦθος ὡς φιλοχρήματόν τε καὶ φειδωλόν.

πζ. Καὶ Ἡρόδοτος· φονεὺς μὲν τοῦ ἑαυτοῦ ⁸⁵ ἀδελφοῦ· ἀλλὰ ⁸⁶ περὶ τούτου ἐν τῷ τ' κεφαλαίῳ ἐροῦμεν διεξοδικώτερον· τέως δὲ νῦν πεζαῖς λέξεσι τὴν ἱστορίαν ὑμῖν παραθήσομαι, ὡς οἷόν τε συνελών. Ἄνις παῖς ἦν τῷ Κροίσῳ· περὶ τούτου ἔδοξεν ὁ πατήρ ὄναρ ἰδεῖν, ὡς ἀπολείται αὐτὸς ἀπὸ αἰχμῆς, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ σὺς ἐξελθὼν τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διέφθειρε, καὶ οἱ Μυσοὶ πρὸς Κροῖσον ἐλθόντες ἐπέμψαι πρὸς τὸν τοῦ σοῦς φόνον τινὰς τῶν λογάδων ἰδέοντο, συνεκπέμψαι δὲ σφίσι καὶ τὸν υἱόν. Ὁ μὲν οὖν Κροῖσος ὑπὸ τοῦ ὀνείρου πεφοβημένος τὸν υἱὸν ἐπὶ θήραν πέμπειν οὐδόλως ἡνείχετο, ὁ δὲ παῖς δυσφορῶν ἐπὶ τούτοις ἔπεισε τὸν πατέρα μόλις ἐπὶ τὴν θήραν μεθεῖναι αὐτόν. Κροῖσος οὖν καλέσας Ἀδραστόν τινα ξύπον πρῶτον μὲν ξενίας ἀνέμνησεν· εἶτα καὶ φύλακα τοῦ παιδὸς καταστήσας ταύτην ἐζήτηι παρ' Ἀδράστου τὴν ἀμοιβήν, τὸ φυλάξαι τὸν υἱὸν Ἄνιν ἀπήμονα· Ἀδραστος δὲ τὸν παῖδα φυλάττειν ἐπαγγειλάμενος πρὸς ἄγρην συν-²⁰ εξώρμα τῷ Ἄντι. Ἀφικόμενοι δὲ εἰς τὸ ὄρος, ἐνθα τὸ θηρίον εἶχε τὴν δίαιταν περιστάντες κυκλόειν αὐτὸ κατηκόντιζον, μεθ' ὧν καὶ Ἀδραστος ἐπὶ τὸν σὺν ἀφείκως τὴν αἰχμὴν τοῦ μὲν ἀπέτυχεν, ἔτυχε δὲ τοῦ παιδός· ὁ μὲν οὖν βληθεὶς τοῦ ὀνείρου τὴν φήμην ἐξέπλησεν κατ' αὐτὸν εἰπεῖν τὸν Ἡρόδοτον, Κροῖσος δὲ τῇ ἀγγελίᾳ δια-²⁵ ταραχθεὶς τῷ Ἀδράστῳ κεχόλωτο, ὅτι ὃν φύλακα τῷ υἱῷ συνεξέπειμψε, τοῦτον πολεμιώτατον εὗρηκε· παρήσαν δὲ

85 Mon. ἰωῦτου. 86 Mon. historiam breviter ita narrat: περὶ τοῦ Ἀδράστου τοῦτό φησιν, ὅς φόνον τοῦ ἀδελφοῦ ποιησάμενος, καὶ τῷ Κροίσῳ ἐπιξενωθεὶς καὶ πρὸς θήραν τῷ τούτου παιδί Ἄντι συνελθὼν, καὶ βαλὼν κατὰ τοῦ θηρὸς καὶ ἀποτυχῶν ἐπήνεγκε πληγὴν καιρίαν τῷ Ἄντι.

μετὰ τούτου οἱ Ἄνδοι, φέροντες τὸν παῖδα νεκρόν· εἶ-
πετο δὲ καὶ ὁ Ἀδραστος ἐλεεινός, εἰς σφαγὴν προτείνων
τὸν τράχηλον· ἰδὼν δὲ Κροῖσος οὕτω τοῦ σχήματος ἔχον-
τα, ἀπέχω, φησί, τὴν δίκην, ὦ ξέने, παρὰ σοῦ. Ἀδρα-
5 στος δὲ φονεὺς μὲν γεγονώς τοῦ ἑαυτοῦ ἀδελφοῦ, φη-
νεὺς δὲ τοῦ καθήραντος, ἑαυτὸν τῷ τύμβῳ ἐπικατέ-
σφαξεν.

C a p. X.

Περὶ τοῦ κατὰ πεῦσιν σχήματος.

Τὸ κατὰ ¹ πεῦσιν σχῆμα ἀναντίρρητόν
10 ἐστίν. Ἐνταῦθα διδάσκει, πότε χρὴ τὸν ῥήτορα ἐρωτᾶν,
καὶ τὴν πεῦσιν παραλαβεῖν, καὶ πόσας καὶ ποίας ἡ πεῦ-
σις ἔχει μορφάς. εἴτ' οὖν κατὰ πόσους τρόπους ἐκφέρε-
ται· γένος δὲ οὗσα ἡ ἐρώτησις διαιρεῖται εἰς δύο εἴδη,
τὴν πεῦσιν καὶ τὴν ἐρώτησιν, ἥτις καὶ ἐν πολιτικοῖς λό-
15 γοις καὶ ἐν διαλόγοις θεωρεῖται, καὶ ἔστι πρὸς τὴν πεῦ-
σιν μὲν μὴ μοναχῶς ἀποκρίνασθαι, ἀλλὰ διεξοδικῶς, ἡ
γὰρ πεῦσις διὰ πλειόνων δέχεται τὴν ἀπόκρισιν. οἷον
πρὸς τό·

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν;

20 ἡναγκάσθη ² ὁ Ἰλαῦκος ἀνωθεν γενεαλογῆσαι· ἔστι γὰρ
πεῦσις, πρὸς ἣν διεξοδικῶς ἀποκρίνασθαι δεῖ, καὶ ἡ μὲν
ἐστίν, ἀπλῆ, ἡ δὲ οὐχ ἀπλῆ· ἀπλῆ μὲν, οἷον ποῦ μένει
Δίῳ, οὐχ ἀπλῆ δὲ, οἷον· ἐμόν γε τίς ἐχθρόν ἢ τῆς πό-
λεως φήσειεν εἶναι; πρὸς δὲ τὴν ἐρώτησιν καταφῆσαι δεῖ
25 μόνον ἢ ἀποφῆσαι· ἐρώτησις γάρ ἐστι, πρὸς ἣν κατα-
φατικῶς ἢ ἀποφατικῶς ἀποκρίνεσθαι δεῖ· ἔστι δὲ καὶ
αὕτη διττὴ, ἡ μὲν ἀπλῆ, ἡ δὲ οὐχ ἀπλῆ· καὶ ἀπλῆ μὲν

¹ Mon. omnia usque ad litt. πθ'. om. ² Vind. ἀναγκά-
σθη. — Il. ζ. 123. quaerit Diomedes: τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε.

ἡ τοιαύδε· ἄρ' οὖν δοιήτε μοι κίναιδον αὐτόν εἰπεῖν; οὐχ
ἀπλῇ δὲ ἡ τοιαύτη· πότερον³ ἡδίκει καὶ παρεσπόνδει
καὶ τὴν εἰρήνην ἔλυσεν, ἢ οὐ; ἔστι δὲ καὶ ἄλλην διαφο-
ρὰν εἰπεῖν, ὅτι ὁ μὲν ἐρωτῶν οἶδεν, ἃ ἐρωτᾷ, μόνον δὲ
τὴν συγκατάθεσιν ζητεῖ, ὁ δὲ πυνθανόμενος οὐκ οἶδε⁵
περὶ ὧν πυνθάνεται. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ πεῦσις ἐνταῦθα
ἀντὶ ἐρωτήσεως παραλαμβάνεται. Μέθοδος δὲ καὶ τοῦ-
το δεινότητος, τὸ εἰδέναι, πότε δεῖ τοὺς ἀκούοντας ἐρω-
τᾶν, καὶ πότε αὐτόν· ὅτε γὰρ θέλει ὁ ῥήτωρ ἄλλο τι
εἶναι τὸ ἐρωτώμενον, ἑαυτὸν ἐρωτᾷ· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ 10
πάντως ἂν ὑπ' ἀλλήλων ἐρωτηθὲν ἑαυτῷ ἐπιφέρει, οἷον·
τίνος ἕνεκα ταῦτα λέγω; ἴν' εἰδῆτε, ὧ Ἀθηναῖοι· ποτὲ
δὲ καὶ ὡς ἡρωτηκότες⁴ τινὸς ἀποκρίνεται, οἷον, ποῖ δὴ⁵
προσορμιούμεθα; ἡρετό τις· εὐρήσει τὰ σαθρὰ τῶν Φι-
λίππου πραγμάτων. Ἐνίοτε δὲ καὶ καθ' ὑπόθεσιν ἐρω- 15
τᾷ· εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο, τί πονηρότατον νομίζετε ἐν τῇ
πόλει; οὐ δεῖ δὲ ἐρωτᾶν πολλάκις, ὅταν ἔστιν εὐχερὺς
ἀποκρίνεσθαί. Κἂν γὰρ ἐρώτημά τι εὐστόχως λυθῇ,
ἀνατέτραπται πᾶς ὁ ἄγών· λύεται δὲ τὰ ἀπορα ἐρωτη-
ματα, ἢ κατὰ ἀντερώτησιν ἢ κατὰ ἀναβολὴν ἢ κατ' 20
ἀσφάλειαν ἢ κατὰ αἰτιολογίαν ἢ κατὰ τὸ ἀνακόλουθον
ἢ κατὰ λύπην τοῦ ἀντιδίκου· κατὰ ἀντερώτησιν, ὡς οἱ
πλουτοῦντες ἐρωτώμενοι, πότερον ἀδικοῦσιν ἢ μή; ἀπαν-
τῶσι, κατὰ ἀντερώτησιν· ὑμεῖς δὲ πότερον ὡς φίλους ἢ
ὡς ἐχθροὺς ἐρωτᾶτε; καὶ ὁ Δημάδης ἐρωτηθεὶς, πῶς 25
οὖν πολεμήσομεν; ἀπεκρίνατο, πῶς οὖν τὴν εἰρήνην ἄξο-
μεν; κατὰ δὲ ἀναβολὴν, ὡς Ἰφικράτης ἐρωτηθεὶς, εἰ
ὑπεδέξατο Λακεδαιμονίους, οὐκ ἔχων ἀρνήσασθαι φησιν,
εἴ μοι τοσοῦτος καιρὸς ἐγένετο πρὸς τὴν ἀπόκρισιν, ὅσος
τούτῳ καιρὸς πρὸς τὴν ἐρώτησιν ἐγένετο, ῥαδίως ἂν 30
ἐλέγξαιμι τὸν λόγον. κατὰ δὲ ἀσφάλειαν, ὅταν δεικνύω-

μεν τὸν ἐρωτήσαντα μὴ εἰδὸτα ὃ ἠρώτησεν,⁶ οἷον εἰ λέ-
 γοντός τινος, ὁποῖόν τι ἐστὶν ἄνθρωπος, λέγομεν, πό-
 τιρον τί ἐστὶν, ἢ ὁποῖόν τι ἐστι· κατὰ δὲ τὸ ἀνακόλου-
 θον· οἷον εἰ λέγοντός τινος, ἀπέκτεινας ἢ μὴ; λέγομεν,
 5 ὅτι ἡμέρα ἐστὶν ἢ μὴ, καὶ τὰ τοιαῦτα. Κατὰ δὲ λύπην
 τοῦ ἀντιδίκου, εἴ τινος εἰπόντος, σὺ τοιαῦτα παθὼν τί
 ἂν ἐποίησας; ἀποκρινόμεθα, ὅτι οὐκ ἂν ἐσυκοφάντουν
 τὸν φίλον· κατὰ δὲ αἰτιολογίαν, ὥς ὁ Ἀριστογείτων πρὸς
 τὸν Ὑπερίδην· ἐκείνου γὰρ ἐρωτήσαντος εἰ ἔγραψε τοὺς
 10 δούλους ἐλευθέρους εἶναι, αὐτὸς ἀποκρίνεται, ἵνα μὴ ἡ-
 μις δονλεύσωμεν. Ἔργα δὲ πύσεως προσοχὴ καὶ ἔλεγχος
 6 καὶ σαφήνεια. Προσοχὴ μὲν, ὅταν λέγῃ⁷ ὁ Δημοσθέ-
 νης, τίνος ἕνεκα καὶ διὰ τί ταῦτα λέγω; προσεκτικὸν γὰρ
 ποιεῖ τὸν ἀκούοντα ἢ τοιαύτη ἐρώτησις, λέγοντος τοῦ
 15 ἀκροατοῦ καθ' ἑαυτὸν, ὅτι οὐκ ἂν ἠρώτησεν⁸ ἑαυτὸν ὁ
 λέγων, εἰ μὴ ἔμελλέ τι ἀναγκαῖον εἶναι. σαφήνεια δὲ,
 ὥς ὁ μὲν τὸν νόμον τιθεὶς οὗτος, ὁ δὲ τὸ ψήφισμα λέ-
 γων καὶ γράφων, τίς; ἔλεγχος δὲ, ὥς τό· τί πράττειν
 ἔδει τὴν πόλιν καὶ τί ποιεῖν, καὶ τῆς ποίας μερίδος γε-
 20 νέσθαι ἡβούλου; τῷ γὰρ συνεχεῖ τῆς ἐρωτήσεως ἐλέγχει
 τὸ τῆς ἀποκρίσεως ἄπορον· καὶ ὁ θεολόγος προσοχὴν
 μὲν ποιεῖ ἐν τῷ συντακτηρίῳ λέγων, ἀφ' οὗ δὲ ὁ πλουτί-
 ζων καὶ πτωχίζων θεός, ὁ θανατῶν καὶ ζωογονῶν, ὁ
 ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι, ὁ
 25 ποιῶν ἐκ μὲν νυκτὸς ἡμέραν, ἐκ δὲ χειμῶνος ἔαρ, ἐκ δὲ
 ζάλης γαλήνην, ἐκ δὲ ἀνῆμων ἐπομβρίαν,⁹ καὶ τοῦτο δι'
 ἑνὸς δικαίου πολλάκις εὐχὴν ἐπὶ πολὺ διωχθέντος καὶ
 ἀναλαμβάνων πράξεις εἰς ὕψος καὶ ταπεινῶν ἁμαρτωλοὺς
 ἕως γῆς· ἐκείνο πρὸς ἑαυτὸν εἶπον· ἰδὼν εἶδον τὴν κά-
 30 κωσιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ προσιδῶσιν ἔτι τῷ πηλῷ
 καὶ τῇ πλυνθείᾳ ταλαιπωρεῖν, καὶ εἰπὼν ἐπεσκέψατο καὶ

6 Vind. ἐρώτησεν.

7 Vind. λέγει.

8 Vind. ἐρώτησεν.

9 Vind. ἀπομβρίαν.

ἐπισκευάμενος ἴσῳσε, καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν
χειρὶ κραταῖᾳ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἐν χειρὶ Μωσέως
καὶ Ἀαρὼν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· τί γίνεται καὶ τί θαυ-
ματουργεῖται, ἃ βίβλοι καὶ μνημαὶ φέρουσιν; ἐκ γὰρ
τοῦ εἰπεῖν τί γίνεται; καὶ ἐρωτῶν ἑαυτὸν, προσεκτικὸν 5
ἐποίησε τὸν ἀκούοντα· σαφήνεια δὲ ὡς ἐν τῷ ἐπιταφίῳ,
τίνος διώκοντος ἢ συναναγκάζοντος; οὐδενός· τίνων ἰπ-
πέων; ποίων κυνῶν; τίνος ὑλακῆς, ἢ κραυγῆς; ἐνταῦθα
ἡ ἐρώτησις γέγονεν, ἵνα παραστήσῃ σαφῶς, ὅτι θεία
τις ἦν δύναμις ἡ ταῦτα ποιοῦσα. Ἐλεγχος, ὡς τὸ, τί 10
οὖν ἔδει ποιεῖν, ὃ πρὸς τῆς τριάδος αὐτῆς, μὴ ὅτι τὸν
μῆγαν Βασιλείον, ἄλλον δὲ τινὰ τῶν πολὺ μετ' ἐκείνον;
ἐρωτᾷ γὰρ, ἵνα ἐλέγξῃ τοὺς λέγοντας, ὅτι θρασὺς ἦν ὁ
μῆγας Βασιλείος, ἐπεξερχόμενος τοὺς δικαστάς.

πθ'. Ἀναντιρρήτόν ἐστιν ἐκεῖνο, πρὸς ὃ ἀνταποκρι- 15
θῆναι τις οὐ δύναται.

ρ'. Γίνεται δὲ ἡ περὶ τῶν φύσει ὁμολογου-
μένων, ἢ περὶ τῶν ¹⁰ λόγῳ προαποδεδειγμέ-
νων, ὥσπερ ὁ θεολόγος πυνθάνεται ἐν τῷ περὶ τῆς πλη-
γῆς τῆς χαλάζης λόγῳ, λέγων, πόθεν ταῦτα; καὶ τίς ἡ 20
αἰτία τοῦ θραύσματος; τοῦτο γὰρ πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι
ἐξ ἁμαρτιῶν ἡμῖν ἐπέρχεται ἡ θραῦσις, ἥγουν ἐπὶ τῶν
ὁμολογουμένων ἢ ἐπὶ τῶν τῷ λόγῳ προαποδεδειγμένων.
οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Δημοσθένους· „ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν
ἐκεῖνος ¹¹ σφετεριζόμενος καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα 25
ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ τὰ ἐξῆς, πότερον ταῦτα ποιῶν ἠδί-
κει καὶ παρεσπόνδει καὶ τὴν εἰρήνην ἔλυνεν ἢ οὐ;" καὶ
πάλιν „ἐμὲ, ¹² ὃ τριταγωνιστὰ, τίνος ¹³ φρόνημα λα-
βόντα τοῦτο συμβουλεύειν ἔδει;" καὶ ὁ θεολόγος ¹⁴ εἰς

10 ἡ περὶ τῶν λόγῳ προαποδ. ex Mon. recepi. 11 Vind.
ἐκεῖνη. pro cor. p. 248. 12 Mon. ἐμὲ μὲν. pro cor. p. 297.
13 τίνος Mon. om. 14 καὶ ὁ θεολόγος usque ad litt. ρβ'.
Mon. om.

τὸν ἐξισωτήν· „τί πρὸς ταῦτα λέγεις, τί γράφεις, ὦ φι-
λων ἄριστε καὶ ἡλικῶν, καὶ παιδευτῶν ἡμῖν κοινωνῶν καὶ
παιδευμάτων, εἰ καὶ νῦν ἡμᾶς εἰς τὴν κρείττω μοῖραν ὁ
θεὸς ἐταξεν, ὑμᾶς ταῦτα παιδεύειν τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ, καὶ
8 τὰ ἐξῆς; ἡ πατρίδος εἰσεβοῦς καὶ γένους καὶ γονέων ιε-
ρῶν ἱερὸν φυτόν· ὡς ῥίζα τέκνων ἱερωτάτη· πῶς πότε
ἀποδέχῃ τοὺς ἐμὸν λόγους; ἄρα τι πείθομεν ἢ δεήσει
κατεπάδειν μακρότερα; τοῦτο μὲν οὐκ εἰκάζειν ἀλλ' εἴ
εἰδέναι χρή, ὅτι γε οἱ παρ' ἐμοῦ λόγοι ἐκ πλείονος
10 ἔχουσιν.“

ρᾶ. Ἀναντίρρητον δὲ ὃν τὸ σχῆμα τρεῖς
ἔχει μορφάς. Ἀντίρρησις ἐστὶ λόγος τὸ πιθανὸν ἐτέρου
λόγου διαβάλλων, οἷον ἂν ἐπιχειρήσῃ τις τὰ λεγόμενα
ἀσαφῆ ἢ ἀδύνατα ἢ ἀπίθανα ἢ ψευδῆ, ἢ μὴ πρέποντα
15 δεικνύναι, ἢ πλεονάζοντα ἢ οὐκ ἐναργῆ, ἀλλὰ συγκεχυμέ-
να ἢ μαχόμενα αὐτὰ ἐαυτοῖς, ἢ παράνομα ἢ αἰσχροῦ, ἢ
ἀπρεπῆ ἢ ἀσύμφορα, ἢ οὐδὲν μᾶλλον ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ τοῦ
ἐναντίου λεγόμενα, ἃ ἐνδι καλοῦσιν ἀντιστρεφόμενα, ἢ
παρὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν εἰρημένα· τὴν δὲ γυμνα-
20 σίαν οὕτω ποιησόμεθα· πρῶτον μὲν ἀντιλέξομεν τοῖς
ἐπιχειρήμασιν, ὅπερ πεποίηκέ τις τῶν νεωτέρων· πρὸς γὰρ
τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δημοσθένους, ¹⁵ „τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόν-
μενα ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν, τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦ-
ναι παρανόμων γράφη“, ἀπῆντησεν οὕτως. ὦ Δημο-
35 σθινες, δίδωσι μὲν, ὅτε βούλεται τις, λαμβάνει δὲ, ὅτε
ἔστι, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ προσηνῶς ἀντεροῦμεν, ὡς τὸ
ὅλον κεφάλαιον, ὅπως ἔξῃς τις γένηται, ὥστε καὶ ὅλη λό-
γῳ ἀντιγράψαι.

ρβ. Ἀναντίρρητον δὲ ὃν τὸ ¹⁶ σχῆμα τρεῖς
30 ἔχει μορφάς· μορφάς τοὺς σχηματισμοὺς νοητέον· ὁ
γὰρ ἡ μορφή τῷ σώματι, τοῦτο τῷ λόγῳ τὸ σχῆμα· ἐρω-
τᾷ δὲ βῦν, φησὶν, ὁ λέγων ἢ τοὺς ἀκούοντας ἢ τοὺς ἀντι-

15 pro cor. p. 267.

16 Mon. οὕτως σχῆμα.

λέγοντας, ἢ ἑαυτὸν· ἐκάστη δὲ τῶν ἐρωτήσεων διάφορον ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα· ἢ μὲν γὰρ πρὸς τοὺς ἀκούοντας ἐρώτησις ἐλεγκτική, τουτέστιν ὀνειδιστική, ἢ δὲ πρὸς τοὺς ἀντιλέγοντας ἀνατρεπτική τῶν παρ' αὐτῶν προτεινομένων, ἢ δὲ πρὸς ἑαυτὸν τοῦ ῥήτορος πεῖσις καὶ τοὺς ἀ- 5 κούοντας ἐπιστρέφει εἰς προσοχὴν ἐπισπωμένη, καὶ τὴν πίστιν προκαταλαμβάνει· τουτέστι τὰ παρὰ τινων ὑφορμῶντα λύει καὶ πρὶν εἰπῶσιν αὐτά. ¹⁷

ῥγ'. Ἡ πρὸς τοὺς ἀκούοντας πεῖσις ἐλεγκτική· οἷον πότε, ¹⁸ ἂ Ἀθηναῖοι; πότε, ἂ δεῖ, ¹⁰ πράξετε; τοῦτο κεῖται ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν. λέγει γὰρ ὁ Δημοσθένης, ὁράτε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα, οἱ προελήλυθεν ἀσιλγείας ἄνθρωπος, ὃς οὐδ' αἴρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν ἢ ἄγειν ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλεῖ, ¹⁹ καὶ λόγους ὑπερηφάνους, ὥς φασι, λέγει, ¹⁵ καὶ οὐχ οἷός τέ ἐστιν, ἔχων, ἂ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' αἰεὶ τι προσπεριβάλλεται κύκλω, καὶ πανταχοῦ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· πότε οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, πότε, ἂ χορὴ πράξετε; ²⁰ ἐπειδὴν τί γένηται; ἐπειδὴν νῆ Δι' ἀνάγκη τίς ἦ; νῦν δὲ τί χορὴ ²⁰ τὰ γινόμενα ἡγεῖσθαι; Ἡ δὲ ὑπόθεσις ²¹ τοῦ λόγου τούτου αὕτη· κακῶς Ἀθηναῖοι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ φερόμενοι εἰς ἐκκλησίαν ἀθυμοῦντες συνελήλυθασιν· ὁ τοίνυν ῥήτωρ τὴν ὀθυμίαν παύειν πειρώμενος, οὐδὲν εἶναι λέγων θαυμαστὸν, εἰ ῥᾷθυμοῦντες κε- ²⁵ κράτηνται, καὶ εἰσηγεῖται, πῶς ἂν τῷ πολέμῳ χρήσονται ἄριστα, κελεύει δὲ δύο δυνάμεις παρασκευάσασθαι, μίαν μὲν μεῖζω πολιτικὴν, ἥτις οἴκοι μένουσα πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας ὑπάρξειεν ἔτοιμος, ἐτέραν δὲ ἐλάτ-

αὐτὰ

17 Vind. πάντα.

18 Mon. πότε οὖν. Phil. I. p. 42.

19 Vind. ἀπειλεῖ. Mon. ἀπειλεῖ.

20 Vind. πράζεται. ⁸ 21 ἦ

δὲ ὑπόθεσις usque ad litt. ρε. Mon. om.

τονα, ξένων ὄντων τῶν στρατευομένων· παραμειγμένων δὲ κελεύει καὶ τὴν δύναμιν, μὴ μένη Ἀθήνησιν, ἀλλὰ περὶ τὴν Μακεδονίαν πολεμοῦσαν διηνεκῶς ἀναστρέφεισθαι, ἵνα μὴ τοὺς ἐτῆσις ἐπιτηρήσας ὁ Φίλιππος πνέοντας, ἥνίκα πλεῖν οὐ δυνατόν εἰς Μακεδονίαν Ἀθήνηθεν ἐπιχειρήσῃ τοῖς πράγμασι, καὶ περὶ τὰς ἀπουσίας τῶν Ἀθηναίων ἀπάντων ἐπικρατήσῃεν· ἀλλ' ἐγγὺς ἢ πρὸς αὐτὸν ἀντιταξαμένη ἔσεται δύναμις.

Εἰς τὸ, ἢ πρὸς τοὺς ἀκούοντας πεῦσις· ²²
 10 ὁ θεολόγος εἰς τὸν ἐξισωτὴν λόγον, ἵνα τί ἀγαπᾶτε, φησί, ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος, μέγα τι τὴν τρυφήν καὶ τὸν ἐνταῦθα βίον καὶ τὸ μικρὸν δοξάριον καὶ τὴν ταπεινὴν δυναστείαν καὶ τὴν ψευδομένην εὐημερίαν ἵπολαμβάνοντες, καὶ πάλιν ἐν τῷ ταύτῳ λόγῳ· τί ποιούμεν
 15 ἑαυτοὺς ταπεινοὺς ὑψηλοὶ γεγονότες.

ῥδ'. Ἡ πρὸς τοὺς ἀντιλέγοντας ἀνταναιρετική, οἶον· τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα· τοῦτο ἐν τῷ περὶ στεφάνου κεῖται· φησί γάρ, οὐκοῦν ἃ μὲν ἀπέδωκα ταῦτ' ἐστίν, ὧν οὐδὲν σὺ γέγραπαι· ἃ δὲ φησιν ἡ βουλή ἀντὶ ²⁴ τούτων μοι γενέσθαι, ταῦτ' ἔσθ' ἃ νῦν διώκει· τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι, τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ. Ὁ δὲ λόγος πρὸς τὸν Αἰσχίνην διὰ τὰ χρήματα, ἃ εἰς τειχοποιᾶν ἐπέδωκεν, ὑπὲρ ἧς φησιν ἐστεφανῶσθαι ὑπὸ ²⁵ τῆς πόλεως, ἀντιχαριζομένης αὐτῷ· καὶ ὁ θεολόγος πρὸς τοὺς ἀντιλέγοντας, μὴ εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁμοούσιον τῷ πατρὶ ἐν τῷ πρὸς τοὺς Ἀρειανοὺς λόγῳ καὶ εἰς ἑαυτόν· τί φατε, οἱ καταβαπτίζοντες, ἢ ἀναβαπτίζοντες, ἔστιν πνευματικὸν ἄνευ πνεύματος· μετέχει δὲ ³⁰ πνεύματος ὁ μὴ τιμῶν τὸ πνεῦμα· τιμᾷ δὲ ὁ εἰς κτίσμα
 καὶ

22 Vind. πεῦσις.

23 Vind. μέγα.

24 Vind. δ' ἀντὶ.

25 Vind. αὐτοῦ.

καὶ ὁμόδουλον βαπτιζόμενος; οὐκ ἔστιν οὐχ οὕτω· καὶ πάλιν ἐν τῷ περὶ υἱοῦ δευτέρῳ λόγῳ· βλέπει δὲ τὸν πατέρα πῶς καὶ οὕτω ποιῷ; ἄρ' ὥς οἱ τὰς μορφὰς γράφοντες καὶ τὰ γράμματα, διὰ τὸ μὴ εἶναι τῆς ἀληθείας ἄλλως ἐπιτυχεῖν, εἰ μὴ πρὸς τὸ ἀρχετυπον βλέποντες καὶ 5 κείθεν χειραγωγούμενοι, καὶ πῶς ἡ σοφία δαίται τοῦ διδάξοντος; ἢ οὐ ποιήσει τί μὴ διδασκόμενος· ποιῷ δὲ πῶς. ὁ πατήρ ἢ πεποίηκεν;

ῥέ. Ἡ αὐτοῦ ²⁶ πρὸς ἑαυτὸν τοῦ ῥήτορος πεῦσις διπλὴν ²⁷ ἀκοῆς ἐπιστροφὴν ἔχει καὶ ¹⁰ πίστῳσιν κατὰ πρόληψιν ὑπονοίας καὶ λύσιν. Γράφεται ²⁸ καὶ διπλῇ· πλὴν τοῦτο ἀσαφὲς ἔδοξε τιθεῖν τὸ ῥητὸν, κατὰ τὸ ἐλλειπτικόν· ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν οὕτως· ἢ αὐτοῦ πρὸς ἑαυτὸν τοῦ ῥήτορος πεῦσις διπλὴν ἔχει τὴν ἐνέργειαν, ἀκοῆς ἐπιστροφὴν καὶ πίστῳσιν κατὰ πρόλη- ¹⁵ ψιν ²⁹ ὑπονοίας καὶ λύσιν, καὶ τοῦτο δῆλον ἐξ ὧν ἐπάγει· ὅτιαν γὰρ, φησὶν, αὐτὸς ἑαυτοῦ πυνθάνηται ³⁰ ὁ ῥήτωρ, ἅμα τε ἐπέστρεψε τοὺς ἀκούοντας, τουτέστιν ἐπισπάσατο αὐτοὺς πρὸς τὸ προσέχειν καὶ ἀκούειν καὶ τὴν πίστιν προκατέλαβεν· εἴτουν ἐὰν ἀντίθεσιν τινα ὁ ἀκροα- ²⁰ τῆς ἐμελλεν ἀντιθεῖναι, προλαμβάνει καὶ λύει ταύτην· πίστιν δὲ λέγει τὰ πιστωτικὰ καὶ ἀποδεικτικὰ ἐπιχειρήματα· καὶ τινὲς μὲν οὕτως ἐξηγήσαντο· ἐμοὶ δὲ μηδὲν ἐλλείπειν δοκεῖ· χρὴ γὰρ στίξαι τελείαν εἰς τὸ διπλὴν ἀκοῆς ³¹ ἐπιστροφὴν ἔχει· τίνα ταύτην; πίστῳ- ²⁵ σιν κατὰ πρόληψιν ὑπονοίας, τουτέστι πιθανότητα καὶ ἀπόδειξιν, ὧν λέγει, καὶ λύσεις ³² ὑπονοίας τινὸς, ἥτις τοὺς ἀκροατὰς ὑποτρέχει· καὶ τοῦτο δῆλον ἐξ ὧν αὐτὸς φησὶν ὁ τεχνικός· „πιστεύει γὰρ ἕκαστος

26 Mon. ἑαυτοῦ. 27 Vind. διπλῆς. 28 Mon. γράφεται δὲ διπλῶς. in Vind. γρ. καὶ διπλῇ. 29 Vind. πρόσλυσιν.
30 Vind. πυνθάνεται. 31 Vind. ἀκοῆν. 32 Mon. λύσεις.

τῶν ἀκούοντων, ἔννοῶν, ὅτι οὐκ ἂν ἠρώτησεν ἑαυτὸν ὁ ῥήτωρ, εἰ μὴ ἐπίστευεν ἀποδείξειν.“

ρς. Καὶ εἴτινα ³³ ὑπόνοιαν ἔχει ὁ ἀκροα-
 τῆς, θεωρεῖται· συλληπτικῶς οὖν εἰπῶν τοῦτο λέ-
 5 γει, ὅτι ἄγει τοὺς ἀκούοντας καὶ εἰς πίστιν ἅμα ὧν φησι,
 προλαμβάνων τῶν ἀκούοντων τὴν ὑπόνοιαν, καὶ εἰς λύ-
 σιν τῆς ἑαυτῶν ³⁴ ὑπονοίας· ἐνιοὶ δὲ οὕτως ἐξηγήσαντο,
 ὅτι καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ὁ ῥήτωρ ἐρωτῶν ἐπιστρέφει τὴν ἀ-
 κοὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξυπνίζει αὐτὸν εἰς προσοχὴν τοῦ λεγο-
 10 μένου· καὶ ὅτι καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπιστρέφει διὰ τὴν
 ἐρώτησιν· ³⁵ ἢ τοῦ ῥήτορος οὖν πρὸς ἑαυτὸν ἐρώτησις
 καὶ τοὺς ἀκούοντας καὶ ἑαυτὸν ἐπιστρέφει, καὶ τὴν πίστιν
 προκαταλαμβάνει κατὰ πρόληψιν ὑπονοίας καὶ λύσιν,
 τουτέστι καὶ τὴν διττὴν τῆς ἀκοῆς ἐπιστροφὴν ἔχει καὶ
 15 ποιεῖ, καὶ πίστιν ὁμοῦ τινος πράγματος προλαμβάνων ³⁶
 τὴν τοῦ ἀκροατοῦ ὑπόνοιαν καὶ λύων αὐτήν· ἢ λύσιν φη-
 σὶ τὴν τοῦ ἐναντίου τῷ πιστευθέντι πράγματι ἀνατρο-
 πὴν· ὅταν γὰρ πιστεύσῃ τις, ὅτι τότε τὸ πρᾶγμα οὕτως
 ἔχει, ἀνατρέπει τὸ μὴ οὕτως ἔχειν. ³⁷

C a p. XI.

20

α. Περὶ ἀσυνδέτου.

Τὸ ἀσύνδετον ¹ σχῆμα καὶ τὸ μετὰ τῶν
 συνδέσμων λεγόμενον δοκεῖ τὸ μὲν δεδέ-
 σθαι, τὸ δὲ λελύσθαι. Μίσθοδος ἡμῖν παραδίδο-
 ται, πότε δεῖ χρῆσθαι τῷ ἀσυνδέτῳ, καὶ πότε τῷ μετὰ

³³ Vind. ἄτινα. ³⁴ Vind. αὐτῶν. ³⁵ Mon. διὰ τῆς
 ἐρωτήσεως. ³⁶ Vind. προσλαμβάνων. ³⁷ Mon. τὸ οὕτως μὴ
 ἔχειν.

1 τὸ ἀσύνδετον σχῆμα — — τὸ δὲ λελύσθαι Mon. om.

συνδέσμον· ² καὶ ὅτε ³ μὲν βούλοιτό τις ἡθικὸν τὸν λόγον ποιεῖν, ⁴ τῷ ἀσυνδέτῳ χρηστέον· ὅτε δὲ πραγμάτων πληθὺς καὶ μέγεθος μόνον, τῷ μετὰ συνδέσμων· φησὶν οὖν τὸ αὐτὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀμφοτέρω, καὶ μέγεθος ὁμοίως πραγμάτων καὶ πληθὺς, ⁵ πλὴν οὐχ ὁμοίως· τὸ ⁶ μὲν γὰρ μετὰ συνδέσμων πραγματικόν, φησί, πληθὺς ἢ μέγεθος ἐργάζεται, τουτέστι πραγμάτων πληθὺς καὶ μέγεθος· μέγεθος μὲν, ὅταν ἔχωμεν ἐν πράγματι καὶ κατατεμένῳ αὐτὸ εἰς πολλὰ, ὡς τό·

Αὐτοὺς μὲν πρῶτα ⁷ καὶ ἱσχυροὺς καὶ ἰσχυροὺς.

10

πληθὺς δὲ, ὅταν πολλὰ ἔχω καὶ διηγεῖμαι αὐτά. Τὸ δὲ ἀσυνδέτεον ἡθικόν ἐστι, τουτέστιν ἀνέμεινον καὶ ἀσφιλές, ἢ ἡθικὸν ἔφησε τὸ ⁸ τὸ ἡθικὸς ἐμφαττικὸν σύντονον καὶ ἐναγώνιον.

β'. Ὅταν ἐκατέρου ⁹ καὶ ἑκαστοῦ ἡ. Καὶρὸν μὲν ¹⁰ εἶναι φησι καὶ μέθοδον τοῦ πότε δεῖ τῷ μεγέθει χρῆσθαι, καὶ πότε τῷ πληθει· ἐστὶ γὰρ ποτὲ μὲν τοῦ μεγέθους καὶρὸς, ποτὲ δὲ τοῦ πληθους· πλὴν ἀποσιωπᾶ, ¹¹ τίς ὁ καὶρὸς, ἀπλῶς εἰπὼν, ὅταν ἐκατέρου καὶρὸς· ἡμεῖς δὲ καὶ τὸν καὶρὸν ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἔχομεν· ὅταν γὰρ ἐν ¹² τί ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς εἴρηται, θέλη δὲ κατατεμεῖν ὁ ῥήτωρ αὐτὸ εἰς πολλὰ, καὶ περιβαλεῖν, τότε μέγεθος ἐργάζεται· ὡς ἐν τῷ· ¹³ ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοίαν ἐκεῖνος σφετερι-

2 Mon. συνδέσμων.

3 Vind. ὅταν μὲν, ὅταν δέ. 4

Mon. ποιεῖν τὸν λόγον.

5 Vind. ἡθικὸς.

6 Vind. πρῶτον.

— II. a. 459.

7 Mon. alterum τὸ om.

8 Fragmenta eorum,

quae sub litt. β'. et γ'. proferuntur, Mon. habet sub

litt. δ'. post. οἱ παλαιοὶ διηρημένην ὠνόμαζον.

9 μὲν Mon. om.

10 Mon. ἀποσιωπᾶ, τίς ὁ καὶρὸς, ἐστὶ δὲ τοιοῦτος· ὅταν

μὲν γὰρ ἐν τῷ ἢ τὸ πρᾶγμα, κατατέμνη δὲ ὁ ῥήτωρ αὐτὸ εἰς πολ-

λὰ, καὶ περιβάλλη, τότε μέγ. etc. usque ad ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν. δύο

γὰρ εἰσι σχεδὸν τὰ πάντα, ἢ τὴν Εὐβοίαν καὶ Βυζάντιον· καὶ πάλιν,

ὡς ἐν τῷ εἰς τὴν ἁγ. παντηκοστήν λ. 11 pro cor. p. 248.

ζόμενος, καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀγτι-
κὴν· ἐνταῦθα γάρ, ὡς φησι καὶ αὐτὸς ὁ τεχνικὸς ἐν τῷ
περὶ γοργότητος λόγου καὶ τύπῳ τοῦ δοκοῦντος μὲν τέμ-
νειν τὰ πράγματα οὐ μὴν τέμνοντός ¹² γε ἀληθῶς, δο-
5 καὶ μὲν πολλὰ λέγειν ὁ ῥήτωρ, οὐ μὴν τοσαῦτά γε ἔστιν,
ὅσα ἐμφαίνεται εἶναι διὰ τὰς συμπλοκάς· δύο γάρ εἰσι
σχεδὸν τὰ πάντα, ἣ τε Εὐβοία καὶ τὸ Βυζάντιον· ἀλ-
λὰ μεγέθους μὲν ἐργαστικὸν οὕτως ἔστι τὸ σχῆμα· πλή-
θους δὲ, ὅτε πολλὰ ἔχη τις φανερά τοῖς ἀκροαταῖς ὄν-
10 τα, καὶ διηγῆται αὐτὰ χάριν αὐξήσεως, ὡς παρ' Ὀμήρῳ
ἐν τῇ Βοιωτίᾳ·

Οἱ θ' Ἑρὴν ἐνέμοντο καὶ Αὐλῖδα πειρήσαν,
Σχοῖτόν τε Σκῳλόν τε, πολύκημόν τ' Ἐπειρόν, ¹³
Θέσπιαν, Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν·
15 Οἱ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλείσιον καὶ Ἐρυθράς·
Οἱ τ' Ἐλεῶν ¹⁴ εἶχον ἠδ' Ἄλην καὶ Πετειῶνα.

καὶ ὁ θεολόγος χρηταὶ καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ πλήθει·
τῷ μεγέθει μὲν ἐν τῷ εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστὴν λόγῳ·
πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν καὶ πνεύματος ἐπιδημίαν ¹⁵ καὶ
20 προθεσμίαν ἐπαγγελίας καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν, καὶ
τὸ μυστήριον ὅσον, ὡς μέγα τε καὶ σιβόσμιον· ἐνταῦ-
θα τὸ μὲν πρᾶγμα ἐν, ἣ ἁγία πεντηκοστή, καθ' ἣν τὸ
ἅγιον πνεῦμα ἐπιδεδήμηκεν· ¹⁶ οἱ δὲ σύνδεσμοι πολλοὶ,
μεγεθῆναι τὸ πρᾶγμα βουλομένου τοῦ πατρός· τῷ πλή-
25 θει ¹⁷ δὲ ἐν τῷ περὶ υἱοῦ δευτέρῳ λόγῳ· καθαίρει δὲ
λέπρας καὶ δαιμόνων καὶ νόσων ¹⁸ ἀπαλλάττει, καὶ ζω-
οποιεῖ νεκροὺς καὶ ὑπὲρ θαλάσσης ὁδεύει· καὶ τὰ ἄλλα ¹⁹

¹² Vind. τέμνοντα. ¹³ Vind. ἑπειρόν. ¹⁴ Vind. οἱ δὲ τε Ἐλεαί-
ων, et Ἐπειῶνα. pro Πετειῶνα ll. β. 496—500. ¹⁵ Mon. ἐπιδημίαν
καὶ τὰ ἐξῆς, ἐνταῦθα etc. ¹⁶ Mon. ἐπεδήμησιν. ¹⁷ Mon. πλή-
θους δὲ καιρός, ὅταν πολλὰ ἔχη τις φανερά τοῖς ἀκροαταῖς ὄντα,
καὶ διηγῆται αὐτὰ χάριν αὐξήσεως, ὡς ἐν τῷ etc. ¹⁸ Vind.
νόσον. ¹⁹ Mon. ἄλλα.

ποιεῖ ὅσα πεποίηκεν· ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν ²⁰ πολλάκις τε-
θίντες ἐφεξῆς οἱ σύνδεσμοι καὶ τὰ μικρὰ μεγάλα ποιού-
σιν· ὥσπερ ἐκεῖνα·

Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύνκημόν τ' Ἐπιωνόν,

καὶ τοῖς παραπληρωματικοῖς δὲ συνδέσμοις χρηστέον, ⁵
οὐχ ὡς προςθήκαις κεναῖς καὶ οἷον προσφύμασιν ἢ πα-
ραξύσμασιν, ὥσπερ τινὲς τῷ δὴ χρῶνται καὶ τῷ νῦν καὶ
τῷ πρότερον, ἀλλ' ἂν συμβάλλωνται τι τῷ λόγῳ μεγέ-
θει, καθάπερ παρὰ Πλάτωνι, ²¹ „ὁ μὲν δὴ μέγας ἐν
οὐρανῷ Ζεὺς,“ καὶ παρ' Ὀμήρῳ·

10

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἔξον εὐφρέϊας ²² ποταμοῖο·

ἀρχτικὸς γὰρ τεθίς ὁ σύνδεσμος καὶ ἀποσπασθεὶς τῶν
προτέρων μεγαλειότητα εἰργάσατο· λαμβάνεται καὶ πα-
θητικῶς ²³ πολλάκις ὁ σύνδεσμος οὗτος, ὥσπερ ἐπὶ τῆς
Καλυψοῦς πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα· ²⁴

15

Διογενὲς Λαιρτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,

Οὐτῷ δὴ οἰκόνδε φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,

Ἀντίκα νῦν ἐθίλεις ἵναί· σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμψης.

Εἰ γοῦν τὸν σύνδεσμον ἐξέλῃς, συνεξαιρέσεις καὶ τὸ πά-
θος, καθόλου γὰρ, ὥσπερ ὁ Πραξιφάνης φησὶν, ἀντὶ ²⁰
μυγμῶν παρελαμβάνοντο οἱ τοιοῦτοι σύνδεσμοι καὶ στε-
ναγμῶν, ὥσπερ τὸ αἰ αἰ καὶ τὸ φεῦ φεῦ· τοῦτο δὲ καὶ
αὐτὸς ἐπισημήνατο ἐν τῷ·

Καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελλοῖο.

ἔμψασιν γὰρ τινα οἴκτου καὶ πάθους ἐνεδείξατο, οἱ δὲ ²⁵
πρὸς οὐδὲν ἀναπληροῦντες τὸν σύνδεσμον τοῖς ὑποκρι-
ταῖς ἰοίκασι τοῖς τὸ καὶ τὸ πρὸς οὐδὲν ἔπος λέγουσιν·
οἷον εἰ τις ὥδε λέγει, ²⁵

20 ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν usque ad litt. γ'. Mon. om. 21 Phae-
dro p. 246. e. 22 Vind. εἰρεῖο. Il. ξ. 433. 23 Vind. παθη-
τικά. 24 Od. ε. 203. et v. 24. Od. π. 220. 25 Eur. Me-
leagro, p. 137. in Valck. Diatr.

Καλυδῶν μὲν ἦδε γαῖα Πελοπίας χθονός·
 Φεῦ ἐν ἀντιπόρομοις πιδί' ἔχουσ' εὐδαίμονος,
 Αἰ αἰ.

ὥς γὰρ παρέλκει τὸ αἰ αἰ, καὶ τὸ φεῦ ἐνθάδε, οὕτω καὶ
 5 ὁ πανταχοῦ μάτην ἐμβαλλόμενος σύνδεσμος.

γ'. Οἶον, Ὀλυνθον μὲν δὴ καὶ Μεθώνην^{25*}
 καὶ Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν καὶ Ἀπολλωνίαν,
 καὶ δύο καὶ τριάκοντα πόλεις ἐπὶ Θράκης ἐῷ·
 1 τοῦτο τὸ χωρίον ἐστὶν ἐκ τοῦ κατὰ Φιλίππου τρίτου λό-
 10 γου· ἐνταῦθα γὰρ βουλούμενος ὁ ῥήτωρ δεῖξαι τὸν Φίλιπ-
 πον πάσῃ τῇ Ἑλλάδι ἐπιβουλευόντα καὶ ἀδικοῦντα τοὺς
 Ἕλληνας ταῦτά φησιν· ἔχει δὲ οὕτως· „Ὀλυνθον μὲν δὴ
 καὶ Μεθώνην καὶ Ἀπολλωνίαν καὶ δύο καὶ τριάκοντα πό-
 λεις ἐπὶ Θράκης ἐῷ, ἅς ἀπάσας οὕτως ὠμῶς ἀνήρηκεν,
 15 ὥστε²⁶ μηδ', εἰ πώποτ' ὠκῆθησαν, προσελθόντα εἶναι
 ῥάδιον εἰπεῖν· καὶ τὸ Φωκίων²⁷ ἔθνος τοσοῦτο ἀνηρη-
 μένον σιωπῷ, ἀλλὰ Θετταλία πῶς²⁸ ἔχει; οὐχὶ τοὺς πο-
 λίτας καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν παρήρηται;“ καὶ τὰ ἐξῆς· ἡ
 δὲ ὑπόθεσις τοῦ λόγου αὕτη· Φιλίππου λόγῳ μὲν εἰρήνην
 20 ἄγοντος, ἔργῳ δὲ πολλὰ ἀδικοῦντος, συμβουλευέει τοῖς
 Ἀθηναίοις ὁ ῥήτωρ, ἀναστῆναι καὶ ἀμύνασθαι τὸν βα-
 σιλέα, ὥς κινδύνου μεγάλου καὶ αὐταῖς ἐπικρεμαμένου καὶ
 πᾶσι κοινῇ τοῖς Ἕλλησιν.

δ'. Τὸ δὲ ἄνευ συνδέσμων λεγόμενον ἡθι-
 25 κόν ἐστιν.²⁹ ἐργάζεται καὶ τὸ ἄνευ συνδέσμων λεγό-
 μενον ἡθος καὶ μέγεθος καὶ πλήθος, πλήν ἡθος μᾶλλον,
 ὥσπερ τό·³⁰

25* Mon. pergit: τοῦτα ἐκ τοῦ κατὰ Φιλίππου τρίτου λόγου
 ἐστίν, ἔχει δὲ οὕτως· Ὀλυνθον etc. [p. 117.] 26 Vind. ὥστ'
 —εἰ μηδ' εἰ. 27 καὶ τὸ Φωκίων usque ad litt. δ', Mon. om.
 28 In Vind. primum scriptum fuit πᾶσα. deinde mutatum in
 πῶς. 29 τὸ δὲ ἄνευ συνδ. λεγ. ἡθ. ἐστὶ Mon. om.; sequentia
 enim σύντομον καὶ ἐναγώνιον ita conjungens: ἐργάζεται μὲν γὰρ
 καί. 30 Il. v. 799.

Κυρτὰ, φαληριώοντα·

τῇ ἔξαιρέσει ³¹ τοῦ καὶ συνδέσμου μεγαλειότερα ἀπέβησαν
 μᾶλλον, ἢ εἰ εἶπε κυρτὰ καὶ φαληριώοντα, καὶ ἔχει μέ-
 γεθος, ἀλλὰ καὶ πληθος ἐμφαίνει τὸ ἀσύνδετον· οἷον·
 πολλοῖς δὲ παιδευθεῖς πρότερον, ἀντὶ πολλῶν τῶν ἁμαρ- 5
 τημάτων, ὧν ἡ τῆς κακίας ῥίζα ἐβλάστησε κατὰ διαφό-
 ρους αἰτίας καὶ χρόνους, λόγῳ, νόμῳ, προφήταις, εὐερ-
 γεσίαις, ³² ἀπειλαῖς, πληγαῖς, ὕδασιν, ἐμπρησμοῖς, πο-
 λέμοις, νίκαις, ἡτταῖς, σημείοις ἐξ οὐρανοῦ, σημείοις ἐξ
 αἰέρος, ἐκ γῆς, ἐκ θαλάττης, ἀνδρῶν, πόλεων, ἐθνῶν 10
 ἀνεπίστοις μεταβολαῖς, ταῦτα γὰρ ἔχουσι μὲν πληθος,
 ἀλλὰ μετὰ ἡθους τινὸς ἐναγωνίου τὸ πληθος δὴ παρeis-
 άγουσιν, ὥσπερ οὖν τὸ μετὰ συνδέσμων λεγόμενον ἔχει
 καὶ πληθος καὶ μέγεθος, πλὴν πραγματικόν, οὕτω καὶ
 τὸ ἄνευ συνδέσμων· ³³ ἡθικὸν δὲ καλεῖται καὶ οὐ πρα- 15
 γματικόν τὸ τοιοῦτον πληθος ³⁴ καὶ μέγεθος, ὥσπερ
 ἐκεῖνο πραγματικόν πληθος καὶ μέγεθος· ἔοικε γὰρ ὁ καὶ
 σύνδεσμος τεθεῖς πράγματα σημαίνειν πολλὰ, καὶ συ-
 σφίγγειν τὸν λόγον, τὸ δὲ ἀσύνδετόν ἐστι μὲν καὶ αὐτὸ
 ἔχον πληθος, ὡς εἴρηται, πραγμάτων, πλὴν καθὼς ³⁵ 20
 ἀπολύτως εἰσάγεται, δοκεῖ μὴ ἔχειν· οὐ γὰρ ἀλλήλοις τὰ
 κῶλα συνέχεται, οὐδὲ συσφίγγεται, ἵνα πραγμάτων πλη-
 θος πολὺ παραστήσωσιν, ὅθεν καὶ τὴν τοιαύτην ἐρμη-
 νείαν οἱ παλαιοὶ διηρημένην ³⁶ ὠνόμαζον· ὡς τὰ πλεῖ-
 στα ³⁷ ἔχει τῶν Ἡροδότου, καὶ ὡς ἡ Ἑκαταίου ἔχει ἱστο- 25
 ρία, καὶ ὅλη ἡ ἀρχαία, παράδειγμα δὲ αὐτῆς Ἑκαταῖος
 Μιλήσιος ὥδε μυθεῖται· „τάδε γράφω, ὡς μοι δοκεῖ ἀλη-

31 τῇ ἔξαιρέσει τοῦ καὶ συνδ. — — κυρτὰ καὶ φαληριώοντα
 Mon. om. 32 εὐεργεσίαις. ἀπειλαῖς (Vind. ἀπειλαῖς) usque ad
 ἀνεπίστοις μεταβολαῖς Mon. om. 33 Reisk. addendum cen-
 set: πλὴν ἡθικόν. 34 Vind. h. l. et mox ἡθος. 35 Mon.
 καθό. 36 Mon. διηρημ. οἱ παλαιοί. 37 ὡς τὰ πλεῖστα ἔχει
 usque ad litt. ε. Mon. om.

θάει εἶναι, οἱ γὰρ Ἑλλήνων λόγοι πολλοὶ τε καὶ γελοῖοι καὶ ἐμοὶ φαίνονται καὶ ^{37*} εἰσὶν· ὁρᾷς, ὅτι σεσωρευμένοις ἐπ' ἀλλήλοις τὰ κῶλα ἔοικε καὶ ἐπερρύμιμένοις, καὶ οὐκ ἔχουσι σύνδεσιν, οὐδὲ ἀντέρεισιν, οὐδὲ βοηθοῦντα ἀλλήλοις, ⁵ ὥσπερ ἐν ταῖς περιόδοις; ἔοικε γοῦν τὰ περιοδικὰ κῶλα τοῖς λίθοις τοῖς ἀντερίδουσι τὰς περιφερεῖς στέγας καὶ συνέχουσι, τὰ δὲ τῆς διαλελυμένης ἐρμηνείας διερρύμιμένοις πλησίον λίθοις μόνον καὶ οὐ συγκειμένοις, διὸ καὶ περιεξεσμένον ἔχει τι ἡ ἐρμηνεία, ἢ πρὶν καὶ εὐσταλῆς, ³⁸ ¹⁰ ὥσπερ καὶ τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα, ὧν τέχνη ἐδόκει ἡ συστολή καὶ ἰσχύότης· ἡ δὲ τῶν μετὰ ταῦτα ἐρμηνεία τοῖς Φειδίου ἔργοις ἤδη ἔοικεν, ἔχουσα τι μεγαλεῖον καὶ ἀκριβὲς ἅμα· δοκιμάζωμεν γὰρ δὴ ἔγωγε μήτε περιόδοις ὅλον τὸν λόγον συνεῖρεσθαι, ὡς τοῦ Γοργίου, μήτε διαλελῦσθαι ¹⁵ ὅλον, ὡς τὰ ἀρχαῖα, ἀλλὰ μεμῖχθαι μᾶλλον δι' ἄμφοτέρων· οὕτω γὰρ καὶ ἐγκατάσκευος ἔσται ἀπλοῦς ἅμα καὶ ἐξ ἀμφοῖν ἡδύς, καὶ οὔτε μάλα ιδιωτικὸς, οὔτε μάλα σοφιστικὸς.

εἰ. Καὶ πάλιν, ἡνίκα Πύδνα, Ποτίδαια. ²⁰ Τοῦτο ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν κεῖται· ³⁹ „οὐ δὴ δεῖ τοιοῦτον, ὃ Ἀθηναῖοι, παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφείναι, οὐδὲ παθεῖν ταῦτόν, ὅπερ ἤδη πολλάκις πρότερον πεπόνθατε· εἰ γὰρ, ὅθ' ἤκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες καὶ παρῆσαν Ἀμφιπολιτῶν Ἴεραξ καὶ Στρατοκλῆς ἐπὶ ²⁵ τουτὶ τὸ βῆμα, κελεύοντες ἡμᾶς πλεῖν καὶ παραλαμβάνειν τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν, ⁴⁰ ὥσπερ ὑπὲρ τῆς Εὐβοέων σωτηρίας,

^{37*} καὶ Vind. om. ³⁸ Vind. εὐσταλῆς. ³⁹ p. 11. post κεῖται Mon. pergit: λέγει δὲ, ὡς, εἴπερ, ἡνίκα Πύδνα, Ποτίδαια καὶ τὰ ἐξῆς πολιορκούμενα ἀπηγγέλλετο, ἐνὶ τῷ τούτων προθύμῳς ἐβοηθήσαμεν, ῥᾶσι ἂν καὶ πολὺ ταπεινότερῳ, οἴμαι, ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ· διὸ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὸ ἀσύνδ. ἁρμόνιον τῇ διηγήσει etc. ⁴⁰ Vind. προθύμως.

εἶχετ' ἂν Ἀμφίπολιν τότε, καὶ πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν⁴¹
 ἦτε ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων. καὶ πάλιν· ἥνικα Πύδνα,
 Ποτίδαια, Μεθώνη, Παγασαί, τὰ ἄλλα, ἵνα μὴ καθεύκα-
 στα λέγων διατρίβω, πολιορκούμενα ἀπηγγέλλετο, εἰ τό-
 τε τούτων,“ καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι τὸ ἀσύν- 5
 δετον κατὰ τρεῖς γίνεται τρόπους, κατ' ὄνομα, κατὰ κῶ-
 λα, κατὰ κόμμα· κατ' ὄνομα μὲν, ὡς τὸ· Ἀμφίπολιν,
 Πύδναν, Ποτίδαιαν, καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ ἐν τῷ πρῶ-
 τῳ τῷ περὶ τοῦ νιού· ἐγὼ δὲ σε ἐρήσομαι, πῶς θεός,
 εἰ κτίσμα, οὐ γὰρ θεὸς τὸ κτιζόμενον, οἷον χρόνος, ἔφε- 10
 σις, ἀνατύψεις, φροντίς, ἐλπίς, λύπη, κίνδυνος, ἀπο-
 τυχία, διόρθωσις, καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ, ἀλληλοφονίαις,
 μοιχείαις, ἀνδρομανίαις, κατὰ κόμμα δὲ, ὡς τὸ· „ταξι-
 ἀρχους“⁴² παρ' ὑμῶν.“ καὶ ὁ θεολόγος· καὶ πάντα ἐν αὐ-
 τῷ, σύμβουλος ἀγαθός, παραστάτης δεξιός, τῶν θείων 15
 ἐξηγητής, τῶν πρακτέων καθηγῆτής, γήρως βακτηρία,
 πίστεως ἔρεισμα, τῶν ἔνδον ὁ πιστότατος, τῶν ἐκτὸς ὁ
 πρακτικώτατος· κατὰ κῶλον δὲ, ὡς τὸ· ταῦτα ἐποιοῦν
 οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, ταῦθ' ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι· καὶ
 παρὰ τῷ θεολόγῳ· ἐν τῇ χειροτονίᾳ δημαρχικῇ⁴³ δέξε- 20
 σθε λόγον νεόκτιστον, ἐπὶ νεοκτίστῳ ποιμένοι, δέξασθε
 φωνὴν εὐχαριστίας ἐπὶ τοῖς ὀρωμένοις θαύμασι. καὶ πάλιν·
 αὕτη γίνεται τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ βασιλέως τιλαν-
 θρωπίδας ἀρχῆ καὶ κατάστασις πρώτη, τοῦτο τὸ λῆμμα
 τῆς τότε διοχλούσης ἐπηρείας τὸ πλεῖστον ὥσπερ τι ρεῦ- 25
 μα διέλυσε· καὶ ἔστι τὸ μὲν κατ' ὄνομα καὶ κατὰ κόμ-
 μα ἀσύνδετον τῆς γοργότητος· τὸ δὲ κατὰ κῶλον τῆς
 λαμπρότητος· λέγει γὰρ ὁ τεχνικός καὶ ἐν τῷ περὶ λαμ-
 πρότητος λόγῳ, ὅτι τὰ ἀσυνδέτως εἰσαγόμενα, ἂν μακρὰ
 εἴη τὰ κῶλα, ποιεῖ λαμπρὸν τὸν λόγον· δεῖ δὲ εἰδέναι, 30

41 ἂν ἦτε ex Dem. inserui.

42 Vind. ταξιάρχας παρ' ἡμῶν.

— Phil. I. p. 47. 43 non liquet scriptura: posui igitur vo-
 cem ad similitudinem litterarum accedentem.

ὅτι τὸ ἀσύνδετον ἀρμόζει τῇ διηγήσει, ὡς ἀλληλοφονίαις, μοιχείαις, καὶ ὅτε πάθος ἐξαγγέλλομεν. ⁴⁴ οἷον, „ἦν ὁρᾶν πόλεις, ⁴⁵ οἰκίας κατεσκαμμένας.“ καὶ ὅταν ὀργιζώμεθα, ⁴⁶ „οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιτήσεται, ὁ φαρμακὸς, ὁ λοιμὸς.“ Χρὴ δὲ σημειώσασθαι, ⁴⁷ ὅτι τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ὑπέσχετο ἐν ταῖς ἰδέαις, ἐνταῦθα πληροῖ. Ἐφησε γὰρ ἐκεῖ διδάξαι ἡμᾶς ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος τὰς αἰτίας, δι' ἃς νῦν μὲν οὕτως χρῆσθαι τῇ λόγῳ τῷ τμητικῷ, καὶ ὥς δεῖ ἡμᾶς αὐτῷ χρῆσθαι.

C a p. XII.

10 Περὶ προεκθέσεως καὶ ἀνακεφαλαιώσεως. ¹

ς. Τὸ ἐν ἀρχῇ τι λέγειν ἐπὶ κεφαλαίων, περὶ ὧν τις μέλλει λέγειν ἢ κατασκευάζειν ἢ διδάσκειν, οἱ τεχνικοὶ καλοῦσι προέκθειςιν. Διδάσκει ἡμᾶς ἐνταῦθα, πῶς δεῖ σαφῇ ποιῆν τὰ μέλλοντα
¹⁵ ῥηθῆναι τοῖς ἀκροαταῖς διὰ προεκθέσεως καὶ ἀνακεφαλαιώσεως, ἅμα δὲ ² καὶ, τί προέκθεις καὶ ἀνακεφαλαιώσεις, καὶ πῶς αὐτὰς ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ἡ προέκθεις εὔρηται διὰ σαφήνειαν καὶ πιθανότητα, ἡ δὲ ἀνακεφαλαιώσις δι' ἀνάμνησιν, ἥτις καὶ
²⁰ αὐτὴ διὰ σαφήνειαν γίνεται· ἀλλὰ καὶ πιθανὸς ὁ λόγος

⁴⁴ Mon. ἐξαγγέλλομεν.

om. — de fals. leg. p. 361.

Aristog. p. 794.

Mon. non habet.

⁴⁵ Mon. inserit: πόλεις. Vind.

⁴⁶ Mon. οἷον, οὗτος. — contr.

⁴⁷ χρὴ δὲ σημειώσ. usque ad finem capituli

¹ Mon. περὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ τι λέγειν. Εἰδέναι δεῖ, ὅτι ἡ ἀνακεφαλαιώσις δι' ἀνάμνησιν εὔρηται. ἡ δὲ προέκθεις διὰ σαφήνειαν καὶ πιθανότητα· ἀλλὰ καὶ πιθανὸς διὰ τῆς ἀνακεφαλαιώσεως ὁ λόγος γίνεται· πιστεύουσι γὰρ οἱ ἀκροαταί — — — ἐπανελαβε.

² Vind. ἢ μηδέ.

διὰ τῆς ἀνακεφαλαιώσεως γίνεται, πιστεύουσι γὰρ οἱ ἀκροαταί, ὅτι εἰ μὴ οὕτως εἶχε, τουτέστιν ἀληθῶς, οὐκ ἂν πάλιν τὰ ῥηθέντα ἐπανάλαβεν, ἀλλ' ἅπαξ³ εἰπὼν καὶ μνησθεὶς τούτων κατέπαυσεν.

ζ. Περὶ ὧν τις μέλλει κατασκευάζειν ἢ δι-⁵δάσκειν· κατασκευάζειν μὲν ἔφη⁴ ἐπὶ τοῦ δικανικοῦ καὶ συμβουλευτικοῦ τοῦ στασιαζομένου· διδάσκειν⁵ δὲ ἐπὶ τοῦ πανηγυρικοῦ καὶ συμβουλευτικοῦ τοῦ ἀναστασιάστου, τοῦ καὶ παραινετικοῦ καλουμένου· διδάσκειν⁶ δὲ ἀντὶ τοῦ διηγῆσθαι σαφῶς, καὶ ἐκτίθεσθαι κεφαλαιω-¹⁰δῶς τοὺς ἐγκωμιαστικὸν τύπους· τεχνικοὺς δὲ καλεῖ τοὺς κατὰ τὸν αὐτοῦ⁷ καιρὸν ἀντιτέχνους καὶ ὁμοτέχνους, οἷον Διονύσιον καὶ Ἑρμαγόραν, Μινουχιανόν.

η. Τὸ δὲ ἐπὶ⁸ τέλους ἀναμιμνήσκειν τὰ ἀποδεδειγμένα ἢ δεδιδαγμένα οἱ τεχνικοὶ κα-¹⁵λοῦσιν ἀνακεφαλαιῶσιν· ἀποδεδειγμένα καλεῖ τὰ ἀμφισβητούμενα τὰ τοῦ δικανικοῦ καὶ συμβουλευτικοῦ, δεδιδαγμένα δὲ τὰ τοῦ πανηγυρικοῦ καὶ παραινετικοῦ, καὶ ὁ θεολόγος⁹ ἐν τῇ εἰς τὸ πόσχα δευτέρῳ λόγῳ τὴν ἐπὶ τέλους ἀνάμνησιν κεφαλαιῶσιν εἴρηκε· φησὶ γάρ· νῦν δὲ²⁰ ἀναγκαῖον ἡμῖν οὕτω κεφαλαιῶσαι τὸν λόγον. Γεγόναιμεν, ἵν' εὖ πάθωμεν, εὖ πεπόνθαμεν, ἐπειδὴ γεγόναιμεν, τὸν παράδεισον ἐπιστεύθημεν, ἵνα τρυφήσωμεν, ἐντολὴν ἐλάβομεν, ἵν' εὐδοκιμήσωμεν ταύτην φυλάξαντες, οὐκ ἀγνοοῦντος τοῦ θεοῦ τὸ ἐσόμενον, ἀλλὰ νομοτεθοῦντος τὸ²⁵ αὐτεξούσιον καὶ τὰ ἐξῆς.

3 ἅλλ' ἅπαξ — — κατέπαυσεν Mon. om. 4 ἔφη Mon. om.
5 διδάσκειν δὲ ἐπὶ τοῦ πανηγ. — — καλουμένου Mon. om. 6
Vind. διδάσκει. 7 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀντιτέχνους αὐτοῦ καὶ
ὁμοτ. οἷον Ἑρμαγόραν, Διονύσ., καὶ Μινουκ. Mon. 8 τὸ δὲ ἐπὶ
τέλους — — ἀνακεφαλαιῶσιν Mon. om. qui sic: ἀποδεδειγμένα
μὲν οὖν καλεῖ τὰ ἀμφισβ. omisso τὰ τοῦ δικανικοῦ καὶ συμβ. 9
καὶ ὁ θεολόγος usque ad litt. i Mon. om.

θ'. Οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν μὲν προέκθεσιν καλοῦσιν, ὑπόσχεσιν, τὴν δὲ ἀνακεφαλαίωσιν ἐπάνοδον· προέκθεσιν μὲν ἐκάλουν τὴν τῶν κεφαλαίων ἐπαγγελίαν δῆλωσιν, καθὼ πρὸ τῆς κατασκευῆς ἐκτίθεται, ὥσπερ καὶ αὐτὸς
 5 ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ περὶ προκατασκευῆς διεξιὼν φησι· καὶ οἰκονομίαν οὐκ ἂν ἔρεις τὸ μὴ οὐκ προεκτίθεσθαι τὰ κεφάλαια τὸν ῥήτορα, ὃ τῆς προκατασκευῆς ἐστὶν ἴδιον, ὑπόσχεσιν δὲ, καθὼ ἐπαγγέλλεται, ὅτι τόσα μέλλει εἰπεῖν ὃ λέγειν μέλλον τὰ κεφάλαια καὶ κατασκευάζειν αὐτά·
 10 τοῦτο δὲ οἱ ῥήτορες καὶ σχῆμα τῆς εὐκρινείας εἶπον, καὶ ἐκάλεσαν κατ' ἄθροισιν ὠρισμένον, οἷον, τρισσὴν γένεσιν ἡμῖν οἶδεν ὁ λόγος, τὴν ἐκ σωμάτων, τὴν ἐκ βαπτίσματος, τὴν ἐξ ἀναστάσεως· καὶ πάλιν ἐν τῷ μεγάλῳ ἀπολογητικῷ ἐπαγγελίαν ποιεῖται ὃ μέγας οὗτος πατήρ,
 15 εἰπεῖν περὶ τε τῆς εἰς τὸν Ἰόντον φυγῆς καὶ τῆς ἐκεῖθεν αὐθιγῆς ἐπάνοδου· ὅρα γάρ, τί φησι, καὶ ἵνα γε καθ' ὁδὸν ὁ λόγος ἡμῖν προῆ, περὶ τῆς δειλίας προτίρας οὔσης διαλέξομαι, οὐδὲ γὰρ ἀνέχομαι καὶ τὰ ἐξῆς.

ι. Τὴν δὲ ¹⁰ ἀνακεφαλαίωσιν ἐπάνοδον· ἀνακεφαλαίωσιν μὲν ἐκάλεσαν τὴν ἀνάμνησιν, διότι ἐν κεφαλαίῳ, ¹¹ τουτέστιν ἐν ἐπιτομῇ, ἀναλαμβάνει τὰ ῥηθέντα ἤδη καὶ ἐξ ἀρχῆς λέγει αὐτά, πλὴν ἐν συντόμῳ· ἐπάνοδον δὲ, διότι ἐπάνεισιν ἐπὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς ¹² ἀποδεδειγμένα· παλαιούς δὲ φησι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ,
 25 οἷον Αἰσχίνην καὶ Δημοσθένην καὶ Πλάτωνα. ¹³

ια. Ὡς ὁ Δημοσθένης δηλοῖ λέγων οὕτω· Δίκαιόν ἐστιν, ἐμὲ τρία ὑμῖν ὑπεσχημένον· ¹⁴ τοῦτο ¹⁵ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους εἴρηται· φησὶ γάρ,

10 Mon. ἀνακεφαλαίωσιν δὲ ἐκάλεσε τὴν ἀνάμνησιν. 11 Mon. κεφαλαίοις. 12 Vind. ἐξῆς. 13 καὶ Πλάτωνα· ὡς ὁ Δημ. δηλοῖ λέγων οὕτως Mon. om. 14 τρία ὑμῖν ὑπεσχημένον Mon. om. 15 Mon. τοῦτο εἴρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀρ. δεικνύοντος τοῦ ῥήτορος, ὅτι καὶ παράνομον τὸ ψήφισμα, καὶ ἀσύμφορον τῇ πόλει,

ὦν μὲν τοίνυν ἕνεκ' ἐρρήθη τὸ προβούλευμα, ἵνα κυρώ-
σαιεν ὁ δῆμος ἑξαπατηθεὶς καὶ διὰ τὴν γραφὴν ἐποιη-
σάμεθα ἡμεῖς ταυτηνὶ βουλόμενοι κωλύσαι, ταῦτ' ἐστίν,
ὦ Ἀθηναῖοι· δίκαιον δὲ ἐστίν ἵσως ἐμὲ ὑπισχημένον ὑ-
μῖν τρία ἐπιδείξειν· ἓν μὲν, ὡς παρὰ τοὺς νόμους τὸ 5
ψήφισμα εἶρηται, καὶ τὰ ἐξῆς.

ιβ'. Καὶ τὸ ἕτερον οὕτως. ¹⁶ Ἐπάνειμι δὴ
πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, ¹⁷ ὡς τὰ τούτων ἀδι-
κήματα καὶ δωροδοκήματα τῶν νῦν πραγμά-
των· τοῦτο ἐν τῷ περὶ στεφάνου κεῖται· „ἀλλὰ γὰρ ¹⁰
ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλ' ἵσως ἀριόσει λέ-
γειν· ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, ὡς τὰ τοιούτων
ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα τῶν νυνὶ παρόντων, πρα-
γμάτων γέγονεν αἷτια· ἐπειδὴ γὰρ ἐξηπάτησθε μὲν ἡμεῖς
ἀπὸ τοῦ Φιλίππου, καὶ διὰ τούτων τῶν ἐν ταῖς πρεσβείαις ¹⁵
μισθωσάντων ἑαυτοὺς, καὶ μηδὲν ἄληθές ἀπαγγειλάντων,”
καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ δὲ ὑπόθεσις τῆς παραπρεσβείας τοιαύτη
ἐστὶ· Αἰσχίνης ὁ Ἀτρουμήτου καὶ Γλαυκοθέας πρὸς Φί-
λιππον ὑπὲρ εἰρήνης ἐπρέσβευσε. Πολεμοῦντες γὰρ Ἀθη-
ναῖοι Φιλίππῳ περὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ πολλὰ μὲν αὐτοὶ ²⁰
δεινὰ πάσχοντες, οὐδὲν δὲ λόγου ἄξιον πράττοντες ἐπέ-
σθησαν πρὸς Φιλίππον ὑπὲρ εἰρήνης πρεσβεύσασθαι·
πέμπουσι γοῦν πρέσβεις τὸν ἀριθμὸν δέκα, ἐν οἷς Αἰ-
σχίνης καὶ Δημοσθένης ἐτύγχανον· δεξαμένου δὲ Φιλίπ-
που τὰς διαλύσεις, πάλιν οἱ αὐτοὶ πρεσβεύουσιν ὕστερον, ²⁵
ὡς ἂν οἱ περὶ τῆς εἰρήνης ὅρκοι γένοιντο· κατηγορεῖ δὲ
Δημοσθένης Αἰσχίνου τρία ταῦτα· ὅτι Φιλοκράτει αἰ-
σχρὰν καὶ ἀσύμφορον εἰρήνην γράφοντί τε καὶ λέγοντι
συνεῖπεν αὐτῷ, ὅτι τοὺς χρόνους κατηγάλωσεν, ὅθεν καὶ

καὶ ἀνάξιος τυχεῖν ὁ Χαρίδημος. ¹⁶ καὶ τὸ ἕτερον οὕτως Mon.
om., tum breviter sic. ἐπ'αν. δὴ πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις· ἐν τῷ
περὶ στεφ. τοῦτό ἐστι. sqq. usque ad litt. ιγ'. om. ¹⁷ Vind.
ἐπιδείξεις. — pro cor. p. 240.

τὰ ἐν Θράκῃ διαφθαρῆναι συμβέβηκεν· ὅτι ψευδῶς πρὸς Ἀθηναίους ἀπήγγειλεν· ὅθεν καὶ τὸ τῶν Φωκίων γένος ἀπώλετο. Εἴαι γάρ, φησὶν, ὅτι Φωκίας οὐκ ἀναιρήσει ὁ Φίλιππος, καὶ ὑμεῖς τοῦτο πιστεύσαντες τοῖς ἀνδράσιν οὐ παρέσχετε χεῖρα σωτήριον· ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ μισθῷ καὶ δώροις Αἰσχίνης ἐπονηρέυσατο· ἔστι δὲ ἡ στάσις στοχασμός.

ιγ'. Καὶ Πλάτων ἐν ἀρχῇ φησι προοίμια καὶ διηγήσεις· ταῦτα κεῖται ¹⁸ ἐν τῷ λόγῳ ᾧ ἡ ¹⁹ 10 ἐπιγραφή Φαῖδρος ἢ περὶ καλοῦ· ²⁰ ἐν τούτῳ γὰρ εἰσάγεται Σωκράτης λέγων πρὸς Φαῖδρον· „τί μέντοι καὶ ἔστι τὸ λειπόμενον τῆς ῥητορικῆς; καὶ μάλα που σιχνῆ, ὦ Σώκρατες, τάγε ἐν τοῖς βιβλίοις τοῖς περὶ λόγων τέχνης γεγραμμένοις, καὶ καλῶς γε ὑπέμνησας· προοίμιον ¹⁵ μὲν οἶμαι πρῶτον, ὡς δεῖ τοῦ λόγου λέγεσθαι ἐν ἀρχαῖς ταῦτα λέγεις τὰ κοινὰ τῆς τέχνης· ἡ γὰρ ναί· δεύτερον δὲ διήγησιν τινα, μαρτυρίαν τ' ἐπ' αὐτῇ· τρίτον τεκμήρια· τέταρτον εἰκότα καὶ πίστωσιν οἶμαι καὶ ἐπιπίστωσιν λέγεις, τὸν γε βέλτιστον λογοδαίδαλον Βυζάντιον, ²⁰ τὸν χρηστὸν λέγεις Θεόδωρον; τί μὴν καὶ ἔλεγχον καὶ ἐπεξέλεγχον; ὡς ποιητέον ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ; τὸν δὲ κάλλιστον Πάριον Εὐήνον εἰς μέσον οὐκ ἄγομεν, ὅς ὑποδήλωσιν τε πρῶτος εὖρε καὶ παρεπαινούς· οἱ δ' αὐτὸν καὶ παραψόγους τρᾶσιν ἐν μέτρῳ λέγειν μνήμης χάριν, σοφὸς γὰρ ἀνὴρ· Τισίαν δὲ Γοργίαν τε ἑάσομεν εὐδειν, οἱ πρό τῶν ἀληθῶν τὰ εἰκότα ἤδον, ὡς τιμητέα μᾶλλον, τὰ τε ὡς μικρὰ μεγάλα φαίνεσθαι ποιοῦσι διὰ ῥώμην λόγου, καινὰ τε ἀρχαῖα, τὰ τ' ἐναντία καινῶς, συντομίαν τε λόγου καὶ ἄπειρα μήκη περὶ πάντων ἀνευ-

18 Mon. ταῦτα κεῖται om. — Phaedr. p. 266. d. 19 ἡ Mon. om. 20 Mon. ita pergit: ταυτὶ φησιν, ὅτι τῆς ῥητορικῆς ἔργον τὸ προοίμιον, δεύτερον διήγησις καὶ τρίτον πίστις καὶ μαρτυρία. sqq. usque ad litt. ιδ'. om.

ρον· ὦν τε δεῖ λόγων τέχνη, δεῖν δὲ οὔτε μακρῶν οὔτε βραχέων, ἀλλὰ μετρίων· σοφώτατά γε, ὧς Πρόδικε. Ἰππίαν δὲ οὐ λέγομεν, οἶμαι γὰρ ἂν σύμψηφον αὐτῷ καὶ τὸν Ἥλειον ξένον γενέσθαι· τί δ' οὐ; τὰ δὲ Πώλου πῶς φράσσομεν αὐτῷ μουσεῖα λόγων; ὅς διπλασιολογίαν καὶ 5 γνωμολογίαν καὶ εἰκονολογίαν, ἃ ἐκείνῳ Λικυμνίων ἐδωρήσατο πρὸς ποιήσιν εὐπειίας; Πρωταγόρεια δὲ, ὧς Σώκρατες, οὐκ ἦν μέντοι τοιαῦτ' ἅττα; ὀρθοέπεια γέ τις, ὧς παῖ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλά· τῶν γε μὴν οἰκτρογῶν ἐπὶ γῆρας καὶ πέναν ἐλκομένων λόγων τὸ τοῦ Χαλ-10 κηδονίου σθένος, ὀργίσαι τε αὐτῷ πολλοὺς ἅμα δεινὸς ἀνὴρ γέγονεν καὶ πάλιν ἀργισμένων ἐπαύδων κηλεῖν, ὥς ἔφη. διαβαλεῖν τε καὶ ἀπολύσασθαι διαβολὰς, ὅθεν δεῖ, κρᾶτιστος.“

ιδ'. Τὸ δὲ δὴ τέλος τῶν λόγων κοινῇ πᾶσιν 15 εἰσὶς συνδεδογμένον εἶναι, ὧς τινες μὲν ἐπάνοδον, ἄλλοι δὲ ἄλλο τίθενται ὄνομα. „Τὸ ἐν²¹ κεφαλαίοις ἕκαστα λέγοντες ὑπομνήσαι ἐπὶ τελευτῇ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῶν εἰρημένων· ταῦτα λέγω, καὶ εἴτι σὺ ἄλλο ἔχεις εἰπεῖν λόγων τέχνης πέρι, σμικρὰ τε 20 καὶ οὐκ ἄξια λέγειν. ἐῷμεν δὴ τάγε σμικρὰ, ταῦτα δὲ ἐπ' αὐτὰς μᾶλλον ἰδῶμεν, τίνα καὶ πότ' ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν. Καὶ μάλ' ἐρῶμένην, ὧς Σώκρατες, ἐν γε δὴ πλήθους συνόδοις· ἔχει γάρ.“ ταῦτα μὲν τὰ Πλατωνικά· ἐπεὶ δὲ τίνα δέονται σαφηνείας, οἷον ἡ διπλα- 25 σιολογία τίς ἐστι, καὶ εἰκονολογία καὶ τὰ μουσεῖα τῶν λόγων, ἐροῦμεν. Διπλασιολογία μὲν οὖν ἐστὶν ἡ λεγόμενη ἐπαναδίπλωσις, οἷον φρεῦ φρεῦ· εἰκονολογία δὲ τὸ διὰ παραβολῆς τι δηλοῦν· οἷον·

‘Ὡς δ' ὅτι πῦρ αἰθέριον ἐν ἁέλει ἐμπέση²² ὕλη“ 30 καὶ τὸ τοῦ θεολόγου· καὶ γίνονται καθάπερ ὅποι γὰ-

21 τὸ ἐν κεφαλαίοις [Phaedr. p. 267. d.] usque ad Πώλου διδάσκαλος γέγονεν Mon. om. 22 ἐμπέση inserui ex Il. 2, 155.

λακτι εἰς τὴν ἡμᾶς συνδέουσαι καὶ συνάγουσαι. μουσεῖα δὲ λόγων εἰσὶ τὰ πάρισα, ὡς τὸ Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσασθε, Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Αἰκυμνίων δὲ Πύλου διδάσκαλος γέγονεν. Ἄξιον δὲ ²³ ζητῆσαι, τί ἐστι τὸ ἄλλο τι· καὶ λύει τοῦτο λέγων· μήποτε ἄρα τὴν ἐπάνοδον καὶ ἀνακεφαλαίωσιν συλλογίσασθαι τινὲς φασί, ²⁴ καὶ ἄγει τὸν Δημοσθένην παράδειγμα· „συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι,“ Δημοσθένης φησὶ, „τὰ κατηγορούμενα“ τοῦτο δὲ λέγει ἐν τῷ παραπροσβείας μετὰ
 10 τὰς ἀποδείξεις τῶν κατ' Αἰσχίνου προτεθέντων κεφαλαίων· „συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορούμενα ἐξ ἀρχῆς, ἵν' ἃ ὑμῖν ὑπεσχόμεν ἀρχόμενος τοῦ λόγου, δεῖξω πεποιηκώς· ἐπέδειξα οὐδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελάτα, ἀλλὰ φενακίσανθ' ὑμᾶς μάρτυσι τοῖς γεγενημένοις αὐ-
 15 τοῖς οὐ λόγοις χρώμενος· ἀπέδειξα ²⁵ αἴτιον γεγενημένον τοῦ μὴ θέλειν ὑμᾶς ἀκούειν ἐμοῦ τάληθοῦς, ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς τούτου καταληφθέντα τότε πάντα τάναντία συμβουλευσάντος ἢ ἔδει.“ καὶ ὁ Λιβάνιος δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα ἐν λιταῖς προσβευ-
 20 τικῇ ἀντιλογία ταυτὰ φησὶ, καὶ καλεῖ τὴν ἐπανακεφαλαίωσιν καὶ ἐπάνοδον καὶ συλλογισμὸν· „ἐπάνειμι,“ ²⁶ λέγων, „ἐπὶ τὰς παραινέσεις, καὶ σωφρονῶ καὶ λαμβάνω τὰ ὅπλα.“ καὶ πάλιν· ²⁷ „βούλομαι τοίνυν ἐπανελθὼν ὅσα φρονῶ περὶ τῆς κηδείας εἰπεῖν.“ καὶ πάλιν· ²⁸ „συλ-
 25 λογίσασθαι δὲ βούλομαι τὰς εὐεργεσίας καὶ διελθεῖν ἐν
 βρα-

23 Mon. ἐρμηνεύων δὲ Ἑρμογίνης, τί ἂν εἴη τὸ ἄλλο τι, ὅπερ ὁ Πλάτων ἔφη, λύει λέγων. 24 Mon. φασιν· ὁ φησὶ Δημοσθένους μετὰ τὰς ἀποδείξεις τ. κ. Αἰσχ. προτ. κεφαλαίων, ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροσβείας [p. 396.]· ὅτι, συλλογίσασθαι βούλομαι ἅπασαν ὑπεσχόμεν, ὅτι τὰ ψευδῆ ἀπήγγειλεν, ὅτι οὕτως ἔπεισεν ὑμᾶς ἐμοῦ μὴ ἀκοίειν τάληθ' ἰδόντος. Sqq. usque ad litt. i. e. non habet. 25 Vind. ἀπέδειξαν. 26 Liban. T. IV. p. 60. Reisk. 27 p. 64. 28 p. 56.

βραχεῖ· ἔδωκα τὸν ἡγεμόνα τῷ στόλῳ Τήλεφον, ἐτρέψαμην τοὺς ἀνείργοντας τὴν ἀπόβασιν, ἐψίλωσα τοὺς Τρῶας τῶν περιοίκων, μετήνεγκα τὸν πλοῦτον εἰς ἡμᾶς, ἔπανσα τὸν λοιμὸν διὰ τοῦ μάντεως.“ Ταῦτα μὲν οὖν περὶ ἀνακεφαλαιώσεως εἴρηται· ἐξητῆται δέ, εἰ ἐπὶ τέλει 8 τοῦ λόγου τῇ ἀνακεφαλαιώσει δεῖ χρῆσθαι, ἢ πολλαχοῦ ἢ χρησὶς αὐτῆς γίνεται· ἐνιοὶ μὲν οὖν εἰσιν ἐπὶ τέλει αὐτῇ κεχρημένοι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους καὶ Τιμοκράτους, ἐνιοὶ δὲ κατὰ μέσον τοῦ λόγου τῇ ἀναμνήσει ἐχρήσαντο, ὡς αὐτὸς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ 10 παραπροσβείας· ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τόπος ἀναμνήσεως, αἷτ' οὖν τῆς ἀνακεφαλαιώσεως, γινόμενος ἐπὶ ἐνὶ ἀποδειχθέντι κεφαλαίῳ. Ὡς μὲν οὖν ἔστι παράνομον τὸ ψήγισμα, μεμαθήκατέ ἐκ τοῦ τετάρτου τόμου·²⁹ τρεῖς οὖν ἔχει τόπους ἢ ἀνάμνησις, τουτέστιν ἢ ἀνακεφαλαιώ- 15 σις· τὸν ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου, τὸν μεταξὺ γινόμενον τῶν τε ἀναγκαιῶν καὶ τῶν προηγουμένων ἀποδείξεων, καὶ τὸν γινόμενον ἐφ' ἐνὶ κεφαλαίῳ ἀποδεδειγμένῳ· ταύτῃ δὲ διαφέρουσιν ἀλλήλων αἱ ἀναμνήσεις, ὅτι ἡ μὲν ἐπὶ τέλει γινομένη τοῦ λόγου ἐκθεσιν ἔχει κεφαλαιώδη τῶν ζητη- 20 μάτων ἀπάντων καὶ τῶν προειρημένων ἀνάμνησιν, ἡ δὲ μεταξὺ γινομένη τῶν ἀναγκαιῶν πίστεων περιέχει ἀνάμνησιν· ἡ δὲ ἐπὶ κεφαλαίῳ ἐνὶ ἀποδειχθέντι γινομένη οὐκέτι κεφαλαίων ἀνάμνησιν ἔχει, ἀλλὰ τῶν λημμάτων, δι' ὧν ἀπεδείχθη τὸ προκείμενον κεφάλαιον. Πῶς οὖν ἀναμνή- 25 σομεν· ὑποδείξομεν ἤδη τοὺς τρόπους τῆς ἀναμνήσεως· ἑροῦμεν οὖν κεφαλαιωδῶς· ἐπεδείξαμεν τοὺς νόμους ὑμῖν, παρ' οὓς ἔστι τὸ ψήγισμα εἰρημένον· ἐξητήσαμεν τὰ τῷ Χαριδῆμῳ πεπραγμένα, ἐξ ὧν ἐφάνη οὐκ ὧν δίκαιος τῆς δωρεᾶς τυχεῖν, καὶ ὡς οὐ συνοίσει τῇ πόλει, καὶ τοῦτο 30 ὑμῖν γέγονε φανερόν, ἀναμνήσομεν δὲ καὶ διὰ προσωποποιίας· ἔστι δὲ προσωποποιία πρόσωπον παραλαμβά-

²⁹ Vind. νόμον,
Rhetor. VII. 2.

νόμενον, τὸ οὐκ ὄν, οἷον ἐπὶ Μιλτιάδου κρινομένου,
 ἀναμνησάμενοι γάρ ἐστι τῶν Μιλτιάδου δικαίων· ὑπολάβετε
 οὖν, ὡς Ἀθηναῖοι, τὸν καιρὸν αὐτὸν ἐκείνον παρόντα νῦν·
 εἴτα ὑπὲρ Μιλτιάδου ποιῆσθαι τοὺς λόγους· ὑποθέσκει
 5 οὖν τὸ πρόσωπον τοῦ καιροῦ κεφαλαιωδῶς ἀναμνησάμενοι
 τοῦ φόβου τοῦ κατασχόντος αὐτοὺς, τῶν τε τότε Ναξίοις
 συμβεβηκότων, καὶ τῆς τῶν Ἐρετριέων ἀναστάσεως, πᾶς
 τῆς ψήφου τῆς αὐτοῦ γενέσθαι τὸν Πολεμαρχον ἐπείσει,
 πῶς τῶν στρατιῶν ἀπασῶν ³⁰ ἡγήσατο, πῶς τῆς νίκης
 10 γέγονεν αἴτιος, πῶς τῆς τῶν βαρβάρων φυγῆς· ταῦτα
 γὰρ ἤδη ἐν τῷ λοιπῷ μέρει τοῦ λόγου ῥηθέντα ἀνακα-
 φαιλαῖοι τις διὰ τῆς προσωποποιΐας· ὡσαύτως καὶ διὰ
 τῆς καλουμένης ἰδίως ἡθοποιΐας· ἐστὶ δὲ ἡθοποιΐα λό-
 γος προσώποις ἐν τῷ βίῳ περιουσι περιτιθέμενος· οἷον
 15 τίνα νῦν ἐροῦσιν οἱ θεασάμενοί με ἀγόμενον εἰς τὸ τοῦ
 δεσμωτηρίου δωματίον; Μιλτιάδης οὗτος ὁ τῆς ἐν Μα-
 ραθῶνι μάχης τὴν νίκην κατασκευάσας τῇ πόλει· ὁ τοὺς
 βαρβάρους τῆς ἐλπίδος σφήλας. κέχρηται τούτῳ τῷ τό-
 πῳ καὶ Ὑπερίδης ὑπὲρ τοῦ Ἀνκούργου λέγων· τίνα φή-
 20 σουσιν οἱ παριόντες αὐτοῦ τὸν τάφον; οὗτος ἐβίω μὲν
 σωφρόνως· ταχθεὶς δὲ ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων
 εὔρε πόρους, ὥκοδόμησε τὸ θέατρον, τὸ ὀδεῖον, νεώρια,
 τριήρεις, ἐποιήσατο λιμένας· τοῦτον ἡ πόλις ἡμῶν ἡτί-
 μασε, καὶ τοὺς παῖδας ἐδῆσεν αὐτοῦ· ἐτι γίνεται ἀνακα-
 25 φαιλαῖσις καὶ διὰ συγκρίσεως τῶν ἀμφοτέροις προσηκόν-
 των δικαίων, τῷ τε κατηγορῶ καὶ τῷ φεύγοντι· οἷον ἐπὶ
 τοῦ κατασκάψαντος τὰ τεῖχη στρατηγοῦ, ἢ ἐπὶ τοῖς τὰς
 τριήρεις ἐμπρήσαντος· ἐρεῖ ὁ κατήγορος μετὰ τὴν ἀπό-
 δειξιν τὰ ῥηθέντα, πάλιν αὖ ἀνακαφαιλαιούμενος διὰ τῆς
 30 τοιαύτης συγκρίσεως· οἷον ὁ μὲν ἦκει ³¹ πρὸς ἡμᾶς, τυ-
 χεῖν τῆς ἀδείας βουλόμενος, κατασκάψας ἡμῶν τὰ τεῖχη

30 Vind. ἀπάντων, scr. ἀπασῶν.

31 Vind. ἦκει.

καὶ τὴν πόλιν καθελὼν, ἣ τὰς τριήρεις ἐμπρήσας, καὶ τηλικαύτης ζημίας αἴτιος γινόμενος, προβαλλόμενος δὲ τὴν στρατηγίαν, ἐν ἣ ταυτὶ διεπράξατο· ἐγὼ δὲ ἐπάγων αὐτὸν τῷ νόμῳ ὑπεύθυνον, καὶ ὑποσχεῖν αὐτὸν τιμωρίαν βουλόμενος ἀνθ' ὧν τὰ κοινὰ ἐξημίωνεν. — Ἑρμηνεύων δ' Ἑρμογένης, τί ἂν εἴη τὸ ἄλλο τι, ὅπερ ὁ Πλάτων ἔφασκεν, εἶρηκε λέγων, μήποτε τὴν ἐπάνοδον καὶ ἀνακεφαλαιώσιν συλλογίσασθαι τινὲς φασί, ὃ φησι Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας· „συλλογίσασθαι βούλομαι, ὅπερ ὑπεσχόμεν, ὅτι τε ψευδῇ ἀπήγγειλεν, ὅτι οὗτος ἐπεισιν 10 ὑμᾶς ἐμοῦ μὴ ἀκούειν τάληθ' ἑλόντος.“

C a p. XIII.

ιέ. Περὶ τῶν ἴσων σχημάτων.

Τὰ ἴσα σχήματα ¹ ταῦτ' ὄντα. Ὁ περὶ τῶν παρίσων λόγος οὐδὲν ἄλλο διδάσκει ἡμᾶς, ἢ τὸ, πῶς οὐκ ἐπαχθῆς δόξει τοῖς παρίσοις χρώμενος, οὐδ' οἷον κομμωτικός 15 τις· ἔστι δὲ διπλῆ τις ἡ τούτου μέθοδος, μία μὲν, τὸ μὴ κατ' ἐπιτήδευσιν χρῆσθαι τῷ σχήματι, ἀλλ' ἀναγκαίως καὶ ἀγωνιστικῶς, ἡγουν ὅταν ² θέλων τις παραστήσῃ πληθος πραγμάτων καὶ μέγεθος χρῆται πολλοῖς νοήμασιν· ³ εἴτα ἐξωθεν συνδράμῃ τι, ⁴ ὥσπερ πάρεργον καὶ τὸ τῶν 20 ὀνομάτων πάρισον. ὥσπερ ⁵ καὶ ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς Κυπριανὸν λόγῳ· δεινὸν ὀφθαλμοῖς ἁλῶναι καὶ γλῶσση ⁶ τρωθῆναι καὶ ἀκοῇ δειλασθῆναι καὶ διὰ θυμοῦ ζέσαντος

¹ τὰ ἴσα σχήματα usque ad εἰς τὸ αὐτὸ Mon. om. Exstant ex parte in Med. 1. ad marg. ² Med. 1. ὥς ὅτι.

³ Med. 1. ὀνόμασιν. ⁴ τι Med. 1. om. ⁵ Med. 1. ὥς παρὰ τῷ Θεολόγῳ τὸ· δεινὸν ὀφθαλμοῖς ἁλῶναι καὶ τὰ ἐξῆς· ἔστι δὲ ἕτερον πάρισον, κατ' ἐπιτήδευσιν μὲν λαμβ. ⁶ Vind. γλώσσα.

ἐμπρησθῆναι, καὶ γεύσει κατενεχθῆναι καὶ ἀφ᾽ ἡ μαλακισθῆναι· καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ· ταῦτα ὁ τῶν σημείων καὶ τῶν τεράτων Θεός, ταῦτα ὁ τὸν Ἰωσήφ ἀγαγὼν εἰς Αἴγυπτον ὧνιον, δι' ἀδελφῶν ἐπηρείας, καὶ γυναικὶ δοκιμάσας, καὶ
 5 ἐν σιτοδείᾳ δοξάσας, καὶ ἐν ἐνυπνίοις σοφίσας, ἵνα ἐπὶ ξένης πιστευθῇ καὶ ὑπὸ Φαραὼ τιμηθῇ, καὶ πατὴρ γενηται πολλῶν μυριάδων, δι' ἧς Αἴγυπτος βασανίζεται, θάλασσα τέμνεται, ἄρτος ἕεται, ἥλιος ἵσταται, γῆ τῆς ἐπαγγελίας κληροδοτεῖται· τοιοῦτω ἀγωνιστικῷ παρίσῳ
 10 καὶ Δημοσθένους ἐχρήσατο ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος· ⁷ „ὅπερ Εὐκλήμων, ὃ ἄνδρες δικασταί, παθῶν ὑπ' Ἀνδροτίωνος κακῶς τῇ τε πόλει βοηθεῖν ὤτετο δεῖν, καὶ δίκην ὑπὲρ αὐτοῦ λαβεῖν, τοῦτο κἀγὼ πειράσομαι ποιεῖν, ἂν ἄρα οἶός τε ὦ“ ἔστι δὲ καὶ ἕτερον πάρισον, τὸ κατ'
 15 ἐπιτηδευσιν μὲν λαμβανόμενον, πλὴν ἵνα τὸν ἀκούοντα σωφρόνως εὐφράνῃ· γίνεται δὲ σώφρων ἡδονή, ὅταν οὐκ ἔχη ⁸ σκώμματα ἢ γέλωτα ἢ χαριεντισμὸν, ὥσπερ τὸ Πλατωνικόν, „ὦ λῶστε Πῶλε, ἵνα προσεῖπω ⁹ σε κατὰ σε,“ τοῦτο γὰρ σοφιστικόν ἐστι καὶ διαβάλλεται· ¹⁰ ἔστι δὲ τὸ πάρισον ἢ κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἢ κατὰ τὸ τέλος, ὡς ἐκεῖνα τὰ τοῦ Θεολόγου· καὶ πεξεύει πέλαιος, κατὰ δὲ τὸ τέλος· δοξάσατε, ἀπαντήσατε, ὑψώθητε· ταῦτα δὲ οὐ σοφιστικά εἰσι, καὶν δοκῇ τοῖς ἀμαθέσιν· οὐ γὰρ αἰσχρῶς καὶ κενῶς κολακεύει τὴν ἀκοήν, ἅπασι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μεγεθύνει τὸ πρᾶγμα παραλαμβάνεται· ἔστι δὲ καὶ
 25 ἕτερον πάρισον τὸ λεγόμενον οὕτω πάρισον καθόλου, ὡς παρὰ τῷ Θεολόγῳ· ἄλλα μὲν λέοντων ὀρμήματα, ἄλλα δὲ

7 initio. 8 Vind. ἔχει. Med. 1. ἔχη. 9 Vind. προεῖπω. Gorg. p. 467. R. 10 Med. 1. pergit: ἰστίον, ὡς οὐ μόνον κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ κώλου ἢ τὸ τέλος γίνεται τὸ πάρισον, ἀλλ' ἔστι καὶ ἕτερον τὸ λεγόμενον οὕτως διόλου πάρισον, ὡς καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ, ἄλλα μὲν λέοντων ὀρμήματα, ἄλλα δὲ πιθήκων ὀρμήματα.

πιθήκων μιμήματα, καὶ πάλιν, τοιοῦτος ὁ τοῦ ἄσεβου
στόλος, τοιοῦτον τὸ τοῦ εὐσεβοῦς τέλος.

Εἰς τὸ αὐτό. Τὰ ἴσα σχήματα τὰ αὐτὰ
ὄντα· ¹¹ ὥπερ τὸ αὐτὸ εἶδος τοῦ βρώματος τοιῶσδε
μὲν κατασκευαζόμενον τοιάνδε ἔχει τὴν τῆς γεύσεως ἡδο- 5
νὴν, τοιῶσδε δὲ τοιάνδε, οὕτω καὶ τὰ πάρισα ἀγωνιστι-
κὰ μὲν εἰσιν, ὅταν συμπαραληφθῇ πράγμασι πολλοῖς,
ἐχόντων μὲν ἡμῶν ἔργον σπουδαιότατον τὸ ἀπαγγεῖλαι
τὰ πράγματα· συμπεσόντος δὲ ¹² ἔξωθεν ὥπερ τινὸς
παρέργου τούτου ¹³ τοῦ σχήματος· διὰ γὰρ τοῦτο καλεῖ- 10
ται ἀγωνιστικά, ¹⁴ ὅτι ἔξωθεν συμπύπτει τὰ πάρισα,
ἀγῶνα ἡμῶν ποιουμένων, ὅπως τὰ πράγματα διηγησάμε-
θα, ¹⁵ καὶ ἐροῦμεν αὐτὰ, ὡς ἔχουσιν· οὕτω μὲν οὖν γί-
νεται ἀγωνιστικά· ἐπιδεικτικά δὲ, ὅταν μετὰ τοὺς ἀγῶ-
νας καὶ τὰς ἀποδείξεις χρῆσθαι τοῖς παρίσοις εἰς τὸ ψιχα- 15
γώγειν τοὺς ἀκούοντας· ἢ ¹⁶ ἐπιδεικτικά λέγει πάρισα,
ὅταν τὰ ἀγωνιστικά πάρισα πολλὰ γένηται, καὶ ταῦτα
ἐπιτηδευθῇ, ὥστε θίλξαι τοὺς ἀκροατὰς πλὴν σωφρονῶς·
ὥπερ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸ πάσχα δευτέρῳ λόγῳ
παρίσοις ἐχρήσατο ἐπτά, ἢ καὶ πλείοσιν, ἀλλ' ἐπ' ἀλλή- 20
λοις, ¹⁷ ἂν οὕτω ποιῆς, εἰπὼν, καὶ οὕτως ἐξέλεθης εἰς
Αἴγυπτον, εὖ οἶδα ὅτι στόλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης ὁδηγη-
θήσῃ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἔρημος ἐρημωθήσεται, θάλασ-
σά σοι τμηθήσεται, Φαραὼ βαπτισθήσεται, ¹⁸ ἄρτος
ὀμβρήσει, πέτρα πηγάσει, Ἀμαλὴκ καταπολεμηθήσεται 25
οὐχ ὅπλοις μόνον, ἀλλὰ καὶ πολεμίαις χερσὶ δικαίων εὐ-

11 Mon. incipit: ὥπερ τὸ αὐτὸ εἶδος. 12 Mon. δ'.

13 Mon. καὶ τοιοῦτον σχήμ.

14 Mon. καὶ ἀγωνιστικόν. 15

Mon. pergit: ὥπερ καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς Κυπριανόν· δεινὸν
ὀφθαλμοῖς ἁλῶναι — — ἡφῇ μαλακισθῆναι (ut supra)· οὕτω μὲν
οὖν γίνεται. 16 Mon. ἢ om. pro λέγει habet λέγεται. 17

pro ἀλλ' ἐπ' ἀλλήλοις Mon. habet: ἐν οἷς λέγει, ἂν οὕτω ποιῆς·
καὶ ἂν οὕτως. 18 Mon. sequentia usque ad ες. om.

χὴν ὁμοῦ τυπούσαις, καὶ σταυροῦ τρώπαιον τὸ ἀήττητον·
 ποταμὸς ἀνακοπήσεται, ἥλιος στήσεται, σελήνη σχεθή-
 σεται, τείχη κατενεχθήσεται, καὶ δίχα μηχανημάτων
 σφηκίαι προσδραμοῦνται, ὁδοποιούσαι τῷ Ἰσραὴλ, καὶ
 5 τοὺς ἄλλοφύλους ἐκτρέπουσαι, ¹⁹ εἰς ἅλλα τε ὅσα ἐπὶ τού-
 τοις καὶ σὺν τούτοις ἰστόρηται, ἵνα μὴ μακρὸν ἀποτείνω
 λόγον, παρὰ Θεοῦ σοὶ δοθήσεται· τῷ γὰρ ται ἐν τῷ χω-
 ρίῳ τούτῳ ἐνικῶ πρόσωπῳ δεκάκις ἐχρήσατο, ὀλίγων τι-
 νων μεταξὺ παραπεσόντων ἄλλων, τοῦ ἄρτος ὁμβρήσει,
 10 τοῦ πέτρα πηγᾶσει, καὶ πάλιν τοῦ οὐχ ὄπλοις μόνον·
 ἕως οὖν τοῦ τείχη κατενεχθήσεται ὀκτάκις παρελήφθη τὸ
 ται, εἴτα τελευταῖον τὸ ἰστόρηται καὶ τὸ δοθήσεται, ὁρᾷς
 ὅτι τὰ ἀγωνιστικὰ πάρισα, ἐὰν πλείονα παραληφθῇ,
 ἐπιδεικτικὰ γίνεται· ὅπερ οὖν ἔφην, τὸ αὐτὸ σχῆμα ποι-
 15 κίλον διὰ τῆς χρήσεως γίνεται, πῇ μὲν ἀγωνιστικόν, πῇ
 δὲ ἐπιδεικτικόν, πῇ δὲ καὶ σοφιστικόν· σοφιστικὰ δὲ
 εἰσι πάρισα, ὅσα πρὸς οὐδὲν χρήσιμον λαμβάνεται, ἢ
 ἵνα μόνον γαργαλίῃ τὴν ἀκοήν, περὶ ὧν ἐν καιρῷ ἐροῦ-
 μεν, ὥσπερ Τίτος Κοϊντος, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός,
 20 Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως μετὰ πολλῆς ἡκοντος εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα δυνάμειος καὶ πάντων ἐκπεπληγμένων τὰ πλήθη
 καὶ τοὺς ὀπλισμοὺς, λόγον εἶπε τοιοῦτον πρὸς τοὺς Ἀ-
 χαιοὺς· ἔφη γὰρ ἐν Χαλκίδι παρὰ τῷ ξένῳ δειπνῶν,
 θανμάζειν τὸ τῶν κρεῶν πλήθος· εἰπεῖν δὲ τὸν ξένον,
 25 ὅτι ταῦτα πάντα χοίρειά ἐστιν, ἡδύσμασι καὶ σκευασίαις
 διαφέροντα, οὕτω καὶ ἐπὶ τούτων τῶν παρίσων εἰπεῖν
 ἐστίν· ὅτι ταῦτα ταῦτα ὄντα, οἷόν τιτι σκευασία τῇ
 χρήσει διανοήσασιν. Ἀγωνιστικὰ μὲν ἐστίν, ὅταν τῇ
 γῆσει τῶν πραγμάτων συνδράμῃ ἔξωθεν πάρεργον, ἢ
 30 καὶ χωρὶς τῶν ὀνομάτων ἕκαστον αὐτῶν καθ' αὐτὸ πρᾶ-
 γμα μηνῇ καὶ λεχθὲν λανθάνῃ.

ις'. Οἷον νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν· ταῦτα ἐν τῷ α

τῆς Ἰλιάδος φησὶν ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἀχιλλέα· ²⁰

Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐθις.

Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν ²¹ εἰς ἅλα διαν,

Εἰς δ' ἐρέτας ἐπιτηδῆς ²² ἀγείρομεν· ἐς δ' ἐκατόμβην

Βήσομεν· εἰς δὲ τις ἀρχὸς ἀνὴρ ²³ βουληφόρος ἔστω

5

Ἦ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ διὸς Ὀδυσσεύς,

Ἦ δὲ σὺν, Πηλεΐδῃ πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν.

ταῦτα μὲν οἷν τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη· ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν παρεμ-
πεσόντων τινὰ ἀσαφῆ ὄντα ἐξηγήσεως δεόνται, φέρε καὶ
ταῦτα διασαφήσωμεν· ἠπόρηται οὖν, τίνος ἕνεκα ἢ τὸν ¹⁰
Αἴαντα ἢ τὸν Ὀδυσσεῖα φησὶν ἀποσταλῆναι πρὸς τὸν
Ἀπόλλωνα, ὡς ἂν αὐτὸν ἐξιλάσωνται, ἵνα θεραπεύσῃ
τούτους, οὓς σὺν τῷ Ἀχιλλεῖ διὰ τῆς ἀπειλῆς ὕβρισεν,
εἰπὼν· ἢ Αἴαντος ἢ Ὀδυσσεύος γέρας ἰὼν ἄξω ἑλὼν·
παρενέθηκε δὲ τὸν Ἰδομενεῖα, ἵνα μὴ δόξῃ πάλιν κολα- ¹⁵
κεύειν αὐτούς, φυλακτέον δὲ ὅτι, ὅτε ἀτιμάσαι ἀπειλεῖ
τὸν Ἀχιλλέα, προτίθησιν, ὅτι δὲ περὶ Ἑλλήνων τελευ-
ταῖον καταλέγει μετὰ ὕβρεως, ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν, τουτ-
έστιν ὑβριστικώτατα· διατί δὲ ὅλως τὸν Ἀχιλλέα φη-
σιν ἀπελθεῖν; ἵνα ἢ ἀπελθὼν ἥπιος γένηται καὶ τὸν ²⁰
θυμὸν παύσῃ, ἢ μὴ ἀπελθὼν τὴν τοῦ λοιμοῦ αἰτίαν
αὐτὸς ἔξει.

Εἰς τὸ αὐτό. Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν·
ὄρα πῶς ταῖς φωναῖς κυρίαις κέχρηται καὶ μίαν τὴν δω-
ρεὰν οὖσαν πολλὰς ἐν τῇ διαιρέσει ποιεῖ· τὸ δὲ ἐπιτη- ²⁵
δῆς ὀξυντέον ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεύς, τὰ δὲ ὀνομαστικά ἐπι-
ρήματα τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει. Ἰστέον δὲ, ὡς τοῦ-
το τὸ σχῆμα, λέγω δὴ τὸ πάρισον καὶ ὁμοιοτέλευτον

20 Mon. pergit: τὸ δὲ ἐπιτηδῆς ὀξυντέον, ἀπὸ τοῦ ἐπιτη-
δεύς (Reisk. mavult: ἐπιτηδῆς) γάρ· καὶ Θουκυδίδης τοῦτο λέγει,
ὁ συγγραφεὺς περὶ τοῦ καταλόγου — — — ἀλλὰ τὸ ἄπορον. cetera
usque ad litt. id. om. 21 Vind. ἐρύσσομεν. 22 Vind. εἰ
δ' ἐρέτας ἐπιτηδεύς. 23 ἀνὴρ Vind. om. Il. a. 140 — 146.

ἐκάλεσάν τινες· τοιοῦτόν ἐστι καὶ ἐν τῷ β' τῆς Ἰλιάδος.

Εὐ μὲν τις δόρυ θηξάσθω· εὐ δ' ἀσπίδα θείσθω·

Εὐ δὲ τις ἄρματος ²⁴ ἀμφὶς ἰδῶν πολέμοιο μεδέσθω.

ἰζ Καὶ Θουκυδίδης· αἷτιον δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλι-
 γανθρωπία τοσοῦτον, ὅσον ἡ ἀχρηματία· τοῦ-
 το λέγει ὁ συγγραφεὺς περὶ τοῦ καταλόγου τῶν Ἑλληνικῶν
 νεῶν· ἰάν γὰρ τὰ ἀκριβὲς σκαπήσῃ τις, ὀλίγοι ἤλθον,
 φησὶν, ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος εἰς Τροίαν· τούτου δὲ
 αἷτιον, οὐχὶ τὰ ὀλίγους εἶναι τότε τοὺς ἀνθρώπους
 10 ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἀλλὰ τὸ ἄπορον· ἔχει δὲ οὕτω τὰ Θου-
 κυδίδου· ²⁵ „νομίζω δὲ τὴν στρατιάν ἐκείνην μεγίστην
 μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν τῇ
 Ὀμήρου ποιήσει, εἰ τι χρὴ καὶ ἐνταῦθα πιστεύειν, ἦν
 εἰκὸς ἐπὶ τὸ μεῖζον μὲν ποιητὴν ὄντα κοσμήσαι, ὅμως
 15 δὲ φαίνεται καὶ οὕτως ἐνδεεστέρα· πεποίηκε γὰρ χιλίων
 καὶ διακοσίων νηῶν τὰς μὲν Βαιωτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν
 ἀνδρῶν, τὰς δὲ Φιλοκτῆτου πεντήκοντα, δηλαῶν, ὡς ἐμοὶ
 δοκεῖ, τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας· ἄλλων γοῦν μεγέ-
 θους πέρι ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη· αὐτερέται δ'
 20 ὅτι καὶ μάχιοι πάντες ἐν ταῖς Φιλοκτῆτου ναυσὶ, δε-
 δήλωκε· τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώπους,
 περιίνεως δὲ οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἔξω τῶν βασι-
 λέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει“ καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ ταῦτα
 μὲν τὰ Θουκυδίδου. Ἰστέον δὲ ὡς πλοῖα κατάφρακτα
 25 λέγει τὰ σεσανιδωμένα· οὐκ ἦν οὖν αὐτοῖς, φησὶ, τοι-
 αῦτα, ὥστε κάτω μὲν αὐτοὺς τιθέναι τὰ ὄπλα, αὐτοὺς
 δὲ ἄνω διάγειν, τὰ γὰρ τῶν ληστῶν πλοῖα οὐκ ἦν σεσα-
 νιδωμένα, ἀλλὰ κάτω ἐκαθίζοντα, διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι
 αὐτοὺς ἐπὶ πλείον, ἦν οὖν διὰ τοῦτο κοιλότερα.
 30 ιή. Καὶ Δημοσθένης· ²⁶ ἂν τοίνυν ἐξελέγξω
 σαφῶς Αἰσχίνην τουτονί, μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα καὶ

24 Vind. ἄρματα. Π, β. 384, ἄρματος. 25, I, 10, 26
 de fals. leg. p. 343.

κεχωλυκότα ἐμοῦ τὸν δῆμον ἀκούσονται τάληθ' ἔλεγον-
τος, καὶ πάντα τὰναντία τῶν συμφερόντων συμβεβου-
λευκότα, καὶ μηδὲν ὧν προσετάξετε ἐν τῇ πρεσβείᾳ πε-
ποιηκότα καὶ τὰ ἐξῆς.

ἰθ'. Ἐπιδεικτικὰ δὲ ἐστίν, ²⁷ ὅταν τὰ ἀγω- 5
νιστικὰ παλλὰ γένηται καὶ ἐπιτηδευσθῇ εἰ-
δημόνως εἰς ἡδονὴν ἀκοῆς σώφρονα· ὡς εἰ-
ρήκαμεν καὶ πρὸ τούτου ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν ἐπιδεικτι-
κῶν ²⁸ παρίσων, φέρε καὶ νῦν λέγωμεν· δοκεῖ τοῦτο
λέγειν, ὅτι δεῖ ἐπιτηδεύειν τὰ ἐπιδεικτικὰ πάρισα, ὅταν ¹⁰
ὁ λόγος ἐναγώνιος ᾖ, ἵνα κεκμηκότα τὰ ὅσα διὰ τῶν
τοῦ κάλλους σχημάτων ἐγείρηται· τότε γὰρ καὶ σώφρων
ἐστίν ἡ τοιαύτη ἡδονή, ὥσπερ καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ
περὶ νιοῦ λόγῳ· ἀλλ' ἕτερον οἶμαι θίλων καὶ θίλῃσις,
γεννῶν καὶ γέννησις, λέγων καὶ λόγος, εἰ μὴ μεθύομεν· ¹⁵
καὶ πάλιν· ²⁹ οὐκ οὐκ ἐπιδήσει τὰ ἐπιδήσειν, οὐ γὰρ ἐπι-
ταί πάντως· οὐδὲ τὸ γεννηθὲν γεννήσεως, οὐδὲ τὸ ἀκου-
σθὲν ἐκφωνήσεως, καὶ τοῦτό ἐστιν, οἶμαι, ὃ λέγει ὁ Ἐρ-
μογένης ἐν τῷ περὶ περιβολῆς λόγῳ, ὅτι χρεῖα ἐστὶ κάλ-
λους, ἔνθα ἐστὶ τόλμα, τουτέστι τολμηρὰ καὶ βαθεία ³⁰ ²⁰
νοήματα· ἢ γοῦν τοῦτο λέγει, ἡ ἀγωνιστικὰ καλεῖται
τὰ γοργὰ καὶ τμητικά· οἱ γὰρ ἀγωνιζόμενοι σπουδῆς
δέονται· ἐπιδεικτικὰ δὲ τὰ ἐν τούτοις παραλαμψανό-
μενα πάρισα· ἀλλ' αὕτη μὲν ἡ ἐξήγησις καὶ λίαν ψυ-
χρά, κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν λόγον καὶ τὰ ἐπιδεικτικὰ ²⁵
πάρισα ἀγωνιστικά, καὶ τὰ ἀγωνιστικὰ ἐπιδεικτικά, ἡ
δὲ κρείττων πάντων ἐξήγησις, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, αὕτη ἐστίν·
ὅτι τὰ πάρισα, ³¹ εἰ μὲν πράγματα σημαίνουσι, καὶ

27 Mon. subjungit: δεῖ ἐπιτηδεύειν τὰ ἐπιδ. 28 Vind.

ἀποδεικτικῶν. 29 καὶ πάλιν usque ad: ὡς ἐμοὶ δοκεῖ αὕτη ἐστίν
ὅτι Mon. om. 30 Vin. βαθύτα. 31 Mon. εἰ μὲν οὖν πραγμ.
σημ. καὶ οὐκ ἀρχῶν παραλ. τὰ πάρισα, 'εἰσὶν ἀγωνιστικά· ταῦτα δὲ

οὐκ ἀργῶς παραλαμβάνονται, εἰσὶν ἀγωνιστικά, ταῦτα δὲ τὰ ἀγωνιστικά, εἰ πλεονάσουσιν, εἰσὶν ἐπιδεικτικά, οἷά εἰσι καὶ τὰ παρ' Ἰσοκράτους πάρισα, ἐν ταῖς παραινέσεσι μάλιστα· διατὶ δὲ ἐκεῖνα μὲν λέγονται ἀγωνιστικά, λέγω
 5 δὴ τὰ ὀλίγα, τὰ δὲ πλεονάσαντα ἐπιδεικτικά; ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἐν ἀγῶσι παραλαμβάνονται, οὐ γὰρ δεῖ που πλεονάζειν τοῖς παρίσοις ἐν τοῖς δικανικοῖς, ἵνα μὴ θηρεύειν τοὺς δικαστὰς τοῖς τοιούτοις σχήμασι δόξωσιν. Ταῦτα δὲ ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, ἤγουν ἐν τοῖς πανηγυρι-
 10 κοῖς· οὐδὲν γὰρ κωλύει ἐν τῷ πανηγυρικῷ πλεονάζειν τοῖς παρίσοις, τάχα δὲ οὐδὲ τοῖς συμβουλευτικοῖς, ὥσπερ τὰ παρὰ τῷ Ἰσοκράτει ἴσα. Ὁ Ἰσοκράτης ἐγγωνιάζων, τουτέστιν ἐπὶ διατριβῇ καθήμενος, καὶ μὴ ἐπ' ἐκκλησίας δημηγορῶν, ἢ ἐπὶ δικαστηρίου συνηγορῶν, τοῖς ἐπιδεικτι-
 15 κοῖς παρίσοις ἐχρήσατο, καὶ τοῦτο δηλὸν τοῖς προσέχουσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ μετ' ἐπιμελείας ἀναγινώσκουσιν, οἷον ἐν τῷ περὶ Βουσίριδος λόγῳ· ³² „τὴν μὲν οὖν μητρῴαν ἀρχὴν ὑπερεῖδεν, ἐλάττω νομίσας ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν εἶναι, πλείστοις δὲ καταστρεφάμενος καὶ με-
 20 γίστην δύνάμιν κτησάμενος, ἐν Αἰγύπτῳ κατεστήσατο τὴν βασιλείαν, οὐκ ἐκ τῶν παρουσῶν μόνου, ἀλλ' ἐξ ἀπασῶν προκρίνας τὴν ἐκεῖ πολὺ διαφέρουσαν οἴκησιν· ἰώρα γὰρ τοὺς μὲν ἄλλους τόπους οὐκ εὐκαίρως οὐδ' εὐαρμοστός πρὸς τὴν τοῦ παντὸς φύσιν ἔχοντας, ἀλλὰ τοὺς
 25 μὲν ὑπ' ὄμβρων κατακλυζομένους, ³³ τοὺς δ' ὑπὸ κανιμάτων διαφθειρομένους, ταύτην δὲ τὴν χώραν ἐν καλλίστῳ μὲν τοῦ κόσμου κειμένην, πλεῖστα δὲ καὶ παντοδαπώτατα

εἰ πλεονάσουσιν, εἰσὶν ἐπιδεικτικά· οὐ γὰρ δεῖ πλεονάζειν — — — σχήμασι δόξωσιν· ὁ μὲντοι Ἰσοκράτης ἐγγωνιάζων, καὶ μὴ ἐπ' ἐκκλησίας δημηγορῶν, ἐν ταῖς παραινέσεσι τοῖς ἐπιδεικτικοῖς παρίσοις ἐχρήσατο etc. 32 §. 10. p. 250. Bekk. 33 Vind. κατακλυζομένους.

φέρειν δυναμένην, ἀθανάτῳ δὲ τείχει τῷ Νεῖλῳ τει-
χισμένην·“

κ'. Τὸ ἐν ταῖς παραινέσεσι μάλιστα ὁ Ἰσο-
κράτης ἐν ταῖς παραινέσεσι παρίσοις ἐχρήσατο, ἵνα ποιήσῃ
προσέχειν τοὺς ἀκούοντας καὶ ἀναγινώσκοντας, ἔστι δὲ 5
τοιαῦτα, μίσει τοὺς κολακεύοντας, ὥσπερ τοὺς ἐξαπατῶν-
τας· 34 τοὺς φίλους αἰσχύνον, τοῖς δὲ νόμοις πείθου.
τὰς ἡδονὰς θήρῃς τὰς μετὰ δόξης, τέρψις γὰρ 35 σὺν
τῷ καλῷ μὲν ἄριστον, ἄνευ δὲ τούτου κάκιστον· εὐλαβοῦ
τὰς 36 διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ᾖσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν 10
ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν·
ἡδέως μὲν ἔχει πρὸς ἅπαντα, χρωῖ δὲ τοῖς βελτίστοις,
οὕτω γὰρ τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθὴς ἔσθ, τοῖς δὲ φίλος γενή-
σῃ· καὶ ὁ θεολόγος τοιούτοις παρίσοις 37 ἐχρήσατο· μὴ
πρόθυρα στεφανώσωμεν, 38 μὴ κοσμήσωμεν ἀγνίας, μὴ 15
ὀφθαλμὸν ἐστιάσωμεν, μὴ ἀκοὴν καταυλήσωμεν, μὴ
ὀσφρησιν ἐκθηλύνωμεν, μὴ γεῦσιν καταπορνεύσωμεν. 39

κά. Σοφιστικὰ δὲ ἐστίν, 40 ἃ νῦν μὲν ἐπαι-
νεῖται, ὑπὸ δὲ τῶν παλαιῶν κωμωδεῖται, ὅσα
αἰσχροῶς καὶ κενῶς κολακεύει τὴν ἀκοήν· σοφι- 20
στικά εἰσι πάρισα, ὅσα εἰσὶν ἐπιτηδευμένα· γίνεται
δὲ ταῦτα, ὅταν τις ἢ ἐννοίαις ἢ μεθόδοις ἢ σχήμασι
καλοῖς τὸν λόγον καλλωπίσαι μὴ δυνάμενος ἐπιτηδεύῃ 41
ταῦτα ποιῇν, ἵνα τοὺς ἀχροατὰς θηράσῃ τοῖς τοιού-
τοις ἡδύσμασιν, οἷον εἰπεῖν 42 φυλετικῶς φουσήσας τὸν 25
λόγον καὶ ἐπισκευάσας, καὶ τρόπον τινὰ κομμώσας·

34 ad Demon. p. 10. Bekk. — Σqq. τοὺς φίλους (Vind. τοῖς φίλοις)
αἰσχύνον — — μετὰ δόξης Mon. om. 35 γὰρ Mon. om. 36
εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς usque ad τοῖς δὲ φίλος γενήσῃ Mon. om.
37 Mon. τοιούτῳ παρίσῳ ἐν συμβουλῇ ἐχρήσατο. 38 Vind. στε-
φανώσωμεν. 39 Mon. add. καὶ τὰ ἐξῆς. 40 Mon. σοφιστικὰ
ἐστίν. σοφιστικὰ γίνεται, ὅταν τις ἢ ἐννοίαις, ἢ μεθόδοις etc. 41
Vind. ἐπιτηδεύει. 42 οἷον εἰπεῖν — κομμώσας Mon. om.

ταῦτα δὲ φησιν ⁴³ ὑπὸ μὲν τῶν παλαιῶν κωμωδεῖσθαι, Πλάτωνος, Δημοσθένους, ὑπὸ δὲ τῶν νεωτέρων ἐπαινέσθαι, καὶ λόγου ἀξιοῦσθαι, ⁴⁴ οἷον ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ κληθέντος ⁴⁵ Πηλοπλάτωνος, ὃν διατωθάζων ⁴⁶ ὁ σοφιστὴς Ἀντίοχος καὶ διαπτύων αὐτὸν, ὡς ἐς τὴν τῶν ὀνομάτων ὥραν τρυφῶντα, παρελθὼν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν διελέχθη ὧδε· Ἰωνίαι, Λυδίαί, Μαργύαι, μωρίαί· τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι σοφιστικῶς ⁴⁷ τὰ τοιαῦτα ὁ Ἀλέξανδρος ἐπετήδευε σχήματα.

- ⁴⁰ κβ'. Ὅσα αἰσχυρῶς καὶ κακῶς κολακεύει τὴν ἀκοήν· αἰσχυρῶς μὲν κολακεύει τὴν ἀκοήν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά, οἷον τὰ Ἀνακρίοντος, τὰ Σαπφούς· οἷον γάλακτος λευκοτέρα, ὕδατος ἀπαλωτέρα, πηκτιδὼν ἐμμελεστέρα, ἵππου γαυροτέρα, ῥόδων ἀβροτέρα, ἱματίου ἱανοῦ μαλακωτέρα, ⁴⁸ χρυσοῦ τιμιωτέρα. Τοιαῦτα καὶ τὰ τοῦ Ἀχιλλέως Τατίου, ⁴⁹ τοῦ τὰ κατὰ τὴν Λευκίππην γράψαντος. τοιαῦτα καὶ τὰ κατὰ Ἀβροκόμην καὶ Ἀνθίαν, καὶ τὰ ἄλλα ἐρωτικά· ταῦτα μὲν αἰσχυρῶς κολακεύει τὴν ἀκοήν, ἐκεῖνα δὲ κενῶς ὅσα περιττὰ παραλαμβάνουσι ⁵⁰ πάρισα, καὶ μήτε ἄλλο τι σημαίνοντα παρὰ τὸ πρῶτον παραληφθέν, μήτε μικράν τινα παραλλαγὴν ἔχοντα, οἷα ἐστὶν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Ἀθηναίου Ἀπολλωνίου· ὃς ἀπαγορεύει τοῖς ⁵¹ Ἀθηναίοις πυρὶ μὴ θάπτειν· ὑψηλὴν ἄρον ἀνθρῶπε τὴν δαῖδα, τί βιάζῃ καὶ κατάγεις κατὰ τὴν καὶ βασανίζεις τὸ πῦρ; οὐράνιον ἐστὶν, αἰθέριον ἐστὶ,

43 Mon. ταῦτα δὲ ὑπὸ μὲν τῶν παλ. κωμ. φησὶν, οἷον Πλ.

44 καὶ λόγου ἀξιοῦσθαι Mon. om.

45 Reisk. mavult: ἐπικληθ.

46 ὃν διατωθάζων usque ad litt. κβ'. Mon. om.

47 Mon. κενῶς.

48 Mon. χρυσοῦ τιμιωτ. ἱματίου ἱανοῦ μαλακωτέρα· κενῶς

δὲ κολακεύει, ὅσα παραλαμβάνουσι περιττὰ πάρισα — — μικράν παραλλαγὴν τινα ἔχοντα, τὸ δὲ, ὡς ὥστε Πῶλε, ἐν τῷ Γοργία ἢ περὶ ῥητορικῆς κίται. Sqq. usque ad κδ'. Mon. non habet.

49 Vind. Τατίου.

50 Vind. περιλαμβάνουσι.

51 Vind. τῆς.

πρὸς τὸ ξυγγενὲς ἔρχεται, τοῦτο τὸ πῦρ κατάγει νεκρούς, ἀλλ' ἀνάγει θεούς· ἰὼ Προμηθεῦ δαδούχε καὶ πυρφόρε, οἶά σου τὸ δῶρον ὑβρίζεται, νεκροῖς ἀναισθητοῖς ἀναμύννται, ἐπάρησον, βοήθησον· κλείπον, εἰ δυνατόν, κακίῃθεν τὸ πῦρ· ἐν τούτῳ γὰρ τῷ χωρίῳ σοφιστικὰ ἐνρῆ-
σεις πάρισα. τὸ ἐπάρησον, τὸ βοήθησον οὐδὲν διάφο-
ρον ἔχοντα, ὡσαύτως καὶ τὸ οὐράνιον ἐστιν, αἰθερίον
ἐστιν.

κγ'. Ὁ Πλάτων διαβάλλει, ὃ λῶσθε Πῶλε, ἵνα προσείπω σε κατὰ σέ· ταῦτα Πλάτων ἐν τῷ 10 Γοργίᾳ ἢ περὶ ῥητορικῆς διέξεισιν. Ἐν τούτῳ⁵² γὰρ τῷ λόγῳ κολακείας μύριον τοῦ Σωκράτους καλοῦντος⁵³ τὴν ῥητορικὴν, καὶ μηδὲν δύνασθαι τοὺς ῥήτορας λέγοντος, λέγει ὁ Πῶλος. „τί δ' οὐχ ὥσπερ οἱ τύραννοι ἀποκτιν-
νύασι⁵⁴ τε ὃν ἂν βούλωνται καὶ ἀφαιροῦνται τὰ χρή-
ματα,⁵⁵ καὶ ἐκβάλλουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ὃν ἂν δοκῇ
αὐτοῖς, νῆ τὸν κύνα, ἀμφιγνοῶ μὲν τοι, ὦ Πῶλε, ἐφ'
ἐκάστου ὧν λέγεις πότερον αὐτὸς ταῦτα λέγεις καὶ γνώ-
μην ἑαυτοῦ ἀποφαινῇ, ἢ ἐμὲ ἐρωτᾷς. ἀλλ' ἐγωγέ σε ἐρω-
τῶ. εἰεν, ὦ φίλε· ἔπειτα δύο μὲν ἅμα ἐρωτᾷς. πῶς δύο;
οὐκ ἄρτι οὕτως πως ἔλεγες, ἢ οὐκ ἀποκτιννύουσιν οἱ ῥή-
τορες, ὃν ἂν βούλωνται, ὥσπερ οἱ τύραννοι, καὶ χρήμα-
τα ἀφαιροῦνται, καὶ ἐξελαύνουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ὃν ἂν
δοκῇ αὐτοῖς· ἐγωγε λέγω· τοίνυν σοι, ὅτι δύο ταῦτά ἐστι
τὰ ἐρωτήματα, καὶ ἀποκρινοῦμαι γέ σοι πρὸς ἀμφοτέρω·
25 φημὶ γάρ, ὦ Πῶλε, ἐγὼ, καὶ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς τυ-
ράννους δύνασθαι μὲν ἐν ταῖς πόλεσι σμικρότατα, ὥσπερ
δὴ ἔλεγον νῦν, οὐδὲν γὰρ ποιεῖν ὥνπερ βούλονται, ὡς ἔπος
εἰπῆν· ποιεῖν μέντοι, ὃ τι ἂν αὐτοῖς δόξη βέλτιστον εἶ-

52 ἐν τούτῳ γὰρ usque ad ὃν ἂν δοκῇ αὐτοῖς Med. 1. ad marg. adjectum habet. 53 Med. 1. καλοῦντος τοῦ Σωκράτους.

54 Med. 1. ἀποκτιννύασι. Vind. ἀποκτιννύουσι. — Gorg. p. 466. U.

55 Med. 1. κτήματα sine τᾷ.

ναι· καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· οὐκοῦν ποιοῦσιν ἃ βούλονται;
 οὐ φημί, ποιοῦσιν ἃ δοκεῖ αὐτοῖς; φημί· σχέτλια λέγεις,
 ὦ Σωκράτες, καὶ ὑπερφυῇ, μὴ κατηγορεῖ, ὦ λῶστε Πῶλε·
 ἵνα προσεῖπω σε κατὰ σέ· ἀλλ' εἰ μὲν ἔχεις ἐμὲ ἐρωτᾶν,
 5 ἐπίδειξον, ὅτι ψεύδομαι· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ἀποκρίνον· ἀλλ'
 ἐθέλω ἀποκρίνασθαι, ἵνα ἴδω, ὃ τι λέγεις· πότερον οὖν
 σοι δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦτο βούλεσθαι, ὃ ἂν πράτ-
 τωσιν ἐκάστοτε, ἢ ἐκεῖνο, οὗ ἕνεκα πράττουσι τοῦτο, ὃ
 πράττουσιν, οἷον οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες παρὰ τῶν ἰα-
 10 τρῶν, πότερόν σοι δοκοῦσι τοῦτο βούλεσθαι, ὅπερ ποι-
 οῦσι, πίνειν τὸ φάρμακον καὶ ἀλγεῖν, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὑγιαί-
 νειν, οὗ ἕνεκα πίνουνσι; δηλονότι τὸ ὑγιαίνειν· οὐκοῦν
 καὶ οἱ πλείοντές τε καὶ τὸν ἄλλον χρηματισμὸν χρηματι-
 ζόμενοι, οὐ τοῦτό ἐστιν ὃ βούλονται, ὃ ποιοῦσιν ἐκάστο-
 15 τε· τίς γὰρ βούλεται πλεῖν τε καὶ κινδυνεύειν καὶ πράγματ'
 ἔχειν; ἀλλ' ἐκεῖνο οἶμαι, οὗ ἕνεκα πλέουσι, πλουτεῖν· πλου-
 του γὰρ ἕνεκα πλέουσι· πάνυ γε οὕτω καὶ περὶ ἀπάντων,
 ἐάν τις τι πράττῃ ἕνεκά του, οὐ τοῦτο βούλεται ἢ πράτ-
 τει, ἀλλ' ἐκεῖνο, οὗ ἕνεκα πράττει· ταῦτα μὲν τὰ Πλα-
 20 τωνικά. Δεῖ δὲ ταῦτα δεόμενά τινος ἐξηγήσεως ἐν ἐπι-
 τομῇ ἐπελθεῖν· αὐτίκα τοῦτό ἐστιν εἰπεῖν περὶ τῶν συλ-
 λογισμῶν τοῦ Πῶλου, ὡς δύο μὲν εἰσιν, ἡμάρτηται δὲ
 ὁ μὲν πρῶτος κατὰ τὴν ἐλάττονα πρότασιν· ὁ δὲ δεῦτερος
 κατὰ τὴν μείζονα· ὁ μὲν γὰρ πρῶτός ἐστιν, οἱ ῥήτορες
 25 ποιοῦσιν ἃ βούλονται, οἱ ποιοῦντες ἃ βούλονται μέγα
 δύνανται, οἱ ἄρα ῥήτορες μέγα δύνανται, οὗ τὴν ἐλάτ-
 τονα πρότασιν οὐ προσίετο Σωκράτης· ὁ δὲ δεῦτερος
 πάλιν τοιοῦτος· οἱ ῥήτορες ποιοῦσιν, ἃ δοκεῖ αὐτοῖς κα-
 τὰ βούλησιν ποιεῖν· ψεῦδος καὶ τὸ τοὺς ῥήτορας ποιεῖν,
 30 ἃ βούλονται, ἀλλ' ὁ Πῶλος ὥσπερ ἀπειπὼν πρὸς τοὺς
 ἐλέγχους, ἐπὶ τὰς καταβοήσεις λοιπὸν τρέπεται, σχέτλια
 καὶ ὑπερφυῇ λέγειν αὐτὸν διατεινόμενος τουτέστι θαυμα-
 στα καὶ ὑπὲρ φύσιν· ὃ καὶ ὁ Σωκράτης οὐ μάτην ἐπὶ

τὰ παραδοξότερα τῶν προβλημάτων ὤρμησεν, ἀλλ' ὡς
κινήσων αὐτὸν εἰς θαῦμα καὶ ἐκπληξιν, καὶ διὰ τούτων
εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ζητήσιν· ἐὰν γὰρ τὸ σκέτλιον τοῦ-
το καὶ ὑπερφυῖς πάντων ἀληθέστατον ὂν ὁ λόγος ἀπο-
δείξῃ, εὐπειθέστερον ποιήσει τὸν Πῶλον ἐν τοῖς ἐχομέ- 5
νοῖς· ἐπειδὴ δὲ αἱ τοιαῦται καταβολήσεις ἀπὸ τῆς ῥητο-
ρικῆς ἐπηνέχθησαν εἰς ταύτην τὴν διαλεκτικὴν συνουσίαν,
διὰ τοῦτο μὴ κατηγόρει, φησὶν ὁ Σωκράτης, καὶ ἐπει-
δήπερ ἐκείνος ἄτοπον αὐτοῦ τὴν ὑπόθεσιν ἀπεκάλεσε,
τραχυτέρων ἀψάμενος καταβολήσεων, αὐτὸς ἀντικειμένως 10
πρότερον αὐτὸν ποιεῖ διὰ τῆς φιλικῆς προφρίσεως, οἷον
ἥδυσμά τι τῷ λόγῳ τὸν ἔπαινον καταμιγνύς, λεαίνοντα
μὲν τὸ τραχὺ τῆς ἐκείνου διανοίας, χαλῶντα δὲ τὸ φορτί-
κον τῆς ἀγανακτήσεως· ἔτι μέντοι καὶ προθεραπεύοντα
τοὺς ἐπομένους ἐλέγχους. Τὸ δὲ, ὧ λῶστε Πῶλε, 15
ἵνα προσεῖπω σέ κατὰ σέ, διὰ τὰς ἐπιτετηδευμένας
παρὰ τοῖς ἀμφὶ τὸν Γοργίαν παρισώσεις εἴρηται· πάννυ
γὰρ αὐτοῖς καὶ τοῖς ὁμοιοκαταλήκτοις ἔχαιρον· τὸ δὲ
ἔπειτα δύο με ἐρωτᾷς; τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν. ὅτι τὸ
βούλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ κατὰ 20
φαντασίαν ἐστὶ τὴν τυχοῦσαν, τὸ δὲ βούλεσθαι πάντως
πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἀποτείνεται· τὸ δὲ οὗτος ἀνὴρ οὕτω
νοεῖται· ὁ Πῶλος ὡς ἐναντία λέγοντος τοῦ Σωκράτους,
παρὰ πόδας λέγοντος πρὸς ἑαυτὸν καὶ ποιεῖν ἃ δοκεῖ αὐ-
τοῖς τὸν ῥήτορα, καὶ μὴ ποιεῖν ἃ βούλεται, ὥσπερ ἐκπε- 25
πληγμένος ταύτην ἀφίησι τὴν φωνήν· οὗτος ἀνὴρ, ὡς
εἰ ἔλεγεν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος, τί πάσχει; οὕτως τῶν αὐ-
τοῦ λόγων ἐπιλέλησται· ἐφ' οἷς ὁ Σωκράτης τὸν τοῦ Πῶ-
λου λόγον ὑποτεμὼν, μεταξύ φησὶν ἐπιμένων τῷ παρα-
δόξῳ τοῦ λόγου, οὗ φημι ποιεῖν αὐτοὺς, ἃ βούλονται· 30
ἀλλὰ με ἔλεγε, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐμοὶ μὲν ταῦτα δοκεῖ,
καὶ ἐγὼ ταῦτά φημι, τὸ τοὺς ποιοῦντας ἃ δοκεῖ αὐτοῖς

δίχα νοῦ μὴ ποιεῖν ἃ βούλονται· εἰ δέ σοι οὕτω μὴ δο-
κεῖ, μὴ ἀγανάκτει, ἀλλὰ τὸν λόγον ἔλεγχε.

κδ. Δημοσθένους δὲ καὶ Ὁμηροσ καὶ τὰ τοι-
αῦτα ἐποίησαν ἀγωνιστικά· τὰ δοκοῦντα, φησί,
8 σοφιστικά καὶ κατ' ἐπιτήδευσιν γεγενῆσθαι, ἐποίησαν μὴ
τοιαῦτα⁵⁶ εἶναι δοκεῖν ἀλλ' ἀγωνιστικά, ὥς ἄλλο καὶ ἄλλο
σημαίνοντα· τὸ μὲν Πρόθοος ὄνομα σημαίνει κύριον,⁵⁷
τὸ δὲ θοός ἐπιθετὸν ἐστὶν ἀρετῆς σώματος· καὶ πάλιν
τὸ Σοφοκλῆς ὄνομα. τὸ δὲ σοφός⁵⁸ ἐπιθετὸν ψυχῆς,
10 καίτοι τὸ μὲν·

Πρόθοος θοός ἡγεμόνευεν

ἐν τῷ περὶ κάλλους λόγῳ ἐκφανές ἔχειν ἔφησε τὸ τῆς
ἐπιβουλῆς, καὶ τὸ τοῦ ἐπιτηδεύματος, γίνεσθαι δὲ ἔφη
τοῦτο, ὅταν λέξιν μίαν⁵⁹ μερίσας τις, τὰς τελευταίας
15 αὐτῆς συλλαβὰς ἀρχὴν τοῦ ἐπιφερομένου κώλου ποιήση-
ται· ὥς ὁ Θουκυδίδης·⁶⁰ Σαμία μία ναῦς·⁶¹ Πῶς
οὖν φησι σοφιστικὸν καὶ ἀγωνιστικόν; σοφιστικὸν μὲν
ἐστὶ, καθὼς τῆς μιᾶς λέξεως μερίσας τε⁶² καὶ διελὼν
τὰς ἐσχάτας συλλαβὰς, κατ' ἐπιτήδευσιν ἀρχὴν ἑτέρου
20 κώλου πεποίηκεν· ἀγωνιστικὸν δὲ, καθὼς ἄλλο καὶ ἄλλο
δηλοῦται διὰ τῶν ὀνομάτων ἀμφοτέρων. ὅρα δὲ,⁶³ πῶς
ἴσα καλεῖ σχήματα καὶ τὰ κατὰ τέλος καὶ τὰ κατ' ἀρ-
χὴν πάρισα.

κγ'. Πρόθοος θοός·

25 Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος⁶⁴ Τερθρηδόνος υἱός·

Οἱ περὶ Πηριὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον

Ναίεσκον, τῶν μὲν Πρόθοος θοός ἡγεμόνευε,

Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μάλιναι⁶⁵ νῆες ἔποντο·

ταῦ-

56 Mon. ταῦτα.

57 Mon. κυρίως.

58 Mon. σοφόν.

59 Il. β. 758.

60 Mon. μίαν λέξιν.

61 Ill. 22.

62 Mon.

ἀπορία. πῶς οὖν ἐστὶ καὶ σοφ. καὶ ἀγωνιστικόν; λύσις. σοφ.

63 Mon. τις.

64 ὅρα δὲ πῶς ἴσα — — — Βοιωτῆα κῆται Mon.

om. 65 Vind. Πρόθοος θοός Τερθρηδόνος υἱός. 66 Vind. μελαίνες·

ταῦτα ἐν τῇ Βοιωτίᾳ κεῖται. Καὶ ἐρῶσθαι πολ-
 λὰ ⁶⁷ φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. τοῦτο ἐν τῷ
 παραπρεσβείας κεῖται· ⁶⁸ „ταῦτα μὲν τὰ ἱαμβεῖα ἐκ Φοί-
 νικός ἐστιν Εὐριπίδου, τοῦτο δὲ τὸ δράμα οὐδενώποτε
 οὔτε Θεόδωρος οὔτε Ἀριστόδημος ὑπεκρίνατο, οἷς οἷτος ⁵
 τὰ τρίτα λέγων διετέλεσεν, ἀλλὰ Μίλων ἠγωνίζετο, καὶ εἰ
 δὴ τις ἄλλος τῶν παλαιῶν ὑποκριτῶν· Ἀντιγόνην δὲ Σο-
 φοκλέους πολλάκις μὲν Θεόδωρος, πολλάκις δὲ Ἀριστόδη-
 μος ὑπεκρίνατο, ἐν ᾗ πεποιημένα ἱαμβεῖα καλῶς ⁶⁹ καὶ
 συμφερόντως ὑμῖν πολλάκις εἰρηκῶς καὶ ἀκριβῶς ἐξεπι- ¹⁰
 στάμενος ὑπερέβη· ὥστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι ἐν ἅπασι
 τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξαιρετόν ἐστιν ὥσπερ γέ-
 ρας τοῖς τριταγωνισταῖς τὸ τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ
 σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι· ἐν τοίνυν τῷ δράματι τούτῳ
 ὁ Κρέων Αἰσχίνης οἷα λέγων πεποιήται τῷ ποιητῇ, ἃ ¹⁵
 οὔτε πρὸς αὐτὸν οὔτος ὕστερον τῆς πρεσβείας διελέχθη, ⁷⁰
 οὔτε πρὸς τοὺς δικαστὰς εἶπε· λέγε· τούτων Αἰσχίνης οὐ-
 δὲν εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ πρεσβείᾳ, ἀλλ' ἀντὶ μὲν τῆς
 πόλεως τὴν Φιλίππου ξενίαν καὶ φιλίαν πολλῷ μείζονα
 ἠγήσατο αὐτῷ καὶ λυσιτελεστέραν, ἐρῶσθαι πολλὰ φρά- ²⁰
 σας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ, τὴν δὲ αἴτην ὁρῶν στείχουσιν
 ὁμοῦ, τὴν ἐπὶ Φωκέων στρατείαν, οὐ προεῖπεν οὐδ' ἐξ-
 ἠγγειλεν, ἀλλὰ τὸναντίον συνέκρυψε καὶ συνέπραξε, καὶ
 τοὺς βουλευμένους εἰπεῖν διεκώλυεν, οὐκ ἀναμνησθεῖς, ὅτι
 ἢ δ' ἐστιν ἡ σώζουσα·“ Ἔστι δὲ ἡ ⁷¹ ἐννοια τοῦ χωρίου ²⁵
 τούτου, ὡς γέ μοι δοκεῖ, αὕτη, ὅτι ὁ Αἰσχίνης πολλάκις
 ὑποκριθεὶς τὸ δράμα τοῦ Σοφοκλέους, λέγω δὴ τὴν Ἀν-
 τιγόνην, καὶ εἰπὼν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἃ πεποιήται τῷ ποι-

67 πολλά Mon. om. 68 p. 418. — ταῦτα μὲν τὰ ἱαμβεῖα

— — ἐστὶν ἡ σώζουσα Mon. om. 69 Vind. καλεῖ καὶ συμ-
 φέροντά. 70 Vind. διελέχθη. 71 Mon. ἡ δὲ ἐννοια τοῦ ῥη-
 τοῦ τοιαύτη· ὁ Αἰσχίνης πολλάκις ὑποκρ. τὴν Ἀντιγόνην (λέγει τὸ
 δράμα τοῦ Σοφοκλέους).

ἡτῇ ὁ Κρέων λέγων πρὸς τὸν χορὸν ⁷² περὶ ἀνδρὸς ἀρί-
 στοῦ καὶ συνετοῦ βουλευτοῦ καὶ φιλοπόλιδος, οὐδὲν ἐποίη-
 σε τῶν τοῦ ⁷³ ποιητοῦ ῥημάτων, ἀλλὰ μισόπολις καὶ προ-
 δότης τῆς πατρίδος ἐγένετο, χαίρειν εἰπὼν τοῖς τοῦ Σο-
 5 φοκλέους ῥήμασιν. εἰσὶ δὲ τὰ ἱαμβεῖα ταῦτα·

Ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν

Μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,

⁷⁴ Ἀλλ' ἐκ φόβου τοῦ γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει

Κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.

10 Καὶ μῆζον ⁷⁴ ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 Φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμῶς λέγω.

Ἰστέον ⁷⁵ δὲ, ὅτι ὁ θεολόγος σοφιστικῶ παρίσφ χρησά-
 μενος οὐχ εὐρίσκεται, εἰ καὶ εἰς τοῦτο διέσυράν τινες αὐ-
 τὸν, ⁷⁶ τῶν, ὡς αὐτὸς ἔφη, ⁷⁷ πόρων καὶ λόγον καὶ
 15 τρόπον· τοὺς γὰρ πορνικοὺς λόγους πάλαι, φησὶν, ἀπερ-
 ῥίψαμεν, ἐπεὶ οὐδεμία ⁷⁸ κοινωνία λόγοις πνευματικοῖς
 καὶ σοφιστικοῖς.

C a p. XIV.

κς'. Περὶ ὑπερβατοῦ. ¹

Περὶ ὑπερβατοῦ· διδάσκει ὁ τεχνικὸς, πότε δεῖ
 20 χρῆσθαι τῷ ὑπερβατῷ, καὶ πότε οὐ μόνον καλὸν φαίνε-
 ται καὶ ἐπιπρεπὲς, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον· παραλαμβάνεται
 οὖν χάριν σαφηνείας, καὶ διὰ τὸ ἀπαλλάττειν ταραχῆς
 τοὺς ἀκούοντας· ὃ γὰρ προστιθείς ² τὴν αἰτίαν τοῦ πρᾶ-

⁷² πρὸς τὸν χορὸν Mon. om. ⁷³ τοῦ ex Mon. recepi.

⁷⁴ καὶ μῆζον usque ad finem Mon. non habet. — Vind. αὐ-
 τοῦ πατρίδος νομίζῃ φίλον. ⁷⁵ Med. 1. ad marg. ἰστέον, ὡς
 ὁ θιολ. σοφιστικοῖς παρίσφ etc. ⁷⁶ Med. 1. αὐτοῦ. ⁷⁷
 Med. 1. φησι. ⁷⁸ Med. 1. ἐπεὶ οὐδ. γάρ.

¹ Mon. περὶ τοῦ ὑπερ. Οἱ νῦν οἶονται ὑπερβατόν· ἐπιλά-

γματος σαφέστερον τὸ πρᾶγμα καθίστησιν, οὐ μὴν καὶ τὸν τὴν αἰτίαν ποθοῦντα μαθεῖν προφθᾶς ἀπῆλλαξε τῆς ζητήσεως.

κζ. Οἱ νῦν οἶονται τὸ ὑπερβατὸν πλοκὴν εἶναι ἐρμηνείας, καὶ περίοδον κεκαλλωπι- 5 σμένην· ὑπέλαβόν τινες, φησὶ, τῶν νεωτέρων σοφιστῶν τὸ ὑπερβατὸν σύνθεσιν εἶναι καὶ σύνταξιν φράσεως, τουτέστι περίοδον κάλλος ἐμφαίνουσιν. ἔστι δὲ περίοδος,¹ ὡς μεμαθήκαμεν, περιχοπὴ λόγου πλήρης ἔχουσα τὸ κατὰ διάνοιαν δηλούμενον· ἢ κατὰ τὸν Ἑρμογένην σχῆμα αὐ- 10 τοτελὲς ὅλου τοῦ ἐπιχειρήματος, ἐν ἐρμηνείας ῥυθμῷ, συντόμως ἀπληρισμένον· οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες οὐκ ἴσασιν, τίνα τὸ ὑπερβατὸν τὴν χρεῖαν παρέχεται· οὐ γὰρ μόνον, φησὶ, κάλλους ἐστὶ ποιητικὸν τὸ σχῆμα τοῦτο, ἀλλὰ καὶ λίαν χρησίμων καὶ ἀναγκαῖον τῷ λόγῳ παραλαμβάνεσθαι· 15 εἶπε γὰρ καλὸν ² εἶναι τὸ σχῆμα, ἐπεὶ διττὸν ἐστὶ τὸ ὑπερβατὸν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ περὶ κάλλους ἐδίδαξε λέγων· καὶ τὸ ὑπερβατὸν, εἰ μὴ κατὰ παρένθεσιν γένοιτο, ἀλλὰ καθ' ὑπέρθεσιν, ³ ὅταν λέξις ὀφείλουσα ⁴ πρὸ δύο ἢ τρι- 20 ὦν ἢ καὶ ἐπέκεινα λέξεων τεθῆναι, ὕστερον τεθῇ· οἷόν 20 ἐστὶ τό· „τὴν τοῦ διαπραξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἡρη- μένος·“⁵ εἰ γὰρ κατὰ τάξιν τὸν λόγον ἐξενεγκεῖν ἔμελλεν, οὕτως ἂν εἶπε· τὴν δόξαν τοῦ διαπραξασθαι ταῦτα, ἃ 25 μηδεὶς ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, 25

βόν τινες. Med. 1. διδάσκει ὁ τεχν. usque ad ζητήσεως habet ad marg. 2 Med. 1. προιθίς. 3 ἔστι δὲ περίοδος — — — συντόμως ἀπληρισμένον Mon. om. 4 Mon. εἶπε δὲ καλόν. Vind. εἶπε γὰρ καλ. 5 Mon. add. κάλλος ποιῶ. sqq. ὅταν λέξις ὀφ. — — ὕστερον τεθῇ omf. 6 Vind. ὀφείλουσι. 7 Ol. II. p. 22. Mon. pergit: γίνεται δὲ τὸ ὑπερβ. καὶ κατὰ παρένθεσιν, ὅταν ἐν τῷ μίῳ περιβληθῇ etc. recepi ex eo: γίνεται δὲ τὸ ὑπ. καὶ κατὰ παρένθεσιν, quod. Vind. om.

„ὁ γὰρ * οἷς ἂν ἐγὼ ληφθεῖν ταῦτα πράττων.“ ἔστι γὰρ τὸ ἐξῆς* „ὁ γὰρ ταῦτα πράττων, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθεῖν.“ ἀλλὰ τοιοῦτον μὲν ἔστι τὸ καθ' ὑπέρθεσιν· γίνεται δὲ τὸ ὑπερβατὸν καὶ κατὰ παρένθεσιν, ὅταν ἐν
 5 τῷ μέσῳ παρεμπληθῇ κῶλον ἢ κόμμα· ὡς τὸ, „ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, καὶ μεγάλην πόλιν οἰκῶσι καὶ μικρὰν, φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται.“ καλεῖται δὲ τοῦτο οὕτως ¹⁰ διὰ τὸ τοῖς λεγομένοις παρεντίθεσθαι ἕξωθεν καὶ ἕτερόν τι, καὶ ἔστι τὰ μὲν ¹¹ καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ
 10 κάλλους, τὰ δὲ κατὰ παρένθεσιν τῆς περιβολῆς. ¹²

κῆ. Τὸ γὰρ ¹³ ὑπερβατὸν οὐ μόνον ἔστι καλὸν σχῆμα, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον· καλὸν μὲν ἔστι τὸ ὑπερβατὸν, ὅτε ἔστι κατὰ ὑπέρθεσιν· ὅτε δὲ κατὰ παρένθεσιν, ἀναγκαῖον· γίνεται δὲ, ὅταν τὴν αἰτίαν
 15 τοῦ λεγομένου, ἣν μέλλει ποθεῖν ὁ ἀκροατὴς, μέσῃ ὁ λέγων τάξῃ· τὸ κατὰ παρένθεσιν ὑπερβατὸν γίνεται, ὃ καὶ ἀναγκαῖον ἔστιν, ὅταν τὴν αἰτίαν θήσῃ τις τοῦ πράγματος μέσῃ τῆς τε ἀρχῆς καὶ τῆς ἀποδόσεως, προσθά-
 νων τὴν τοῦ ἀκροατοῦ ἀπορίαν καὶ ζητήσιν καὶ τὸν λόγον
 20 σαφῶς παρίστων· τοιοῦτόν ἐστι τὸ· ἐμέλλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις τῶν λόγων αἰεὶ προτιθεῖς ὁ μέγας Βασίλειος, καὶ γὰρ ἐπιλοτιμεῖτο τοῖς ἑμοῖς λόγοις, ὡς οὐπω τοῖς ἑαυτοῦ τῶν πάντων οὐδεὶς, ἑαυτὸν νῦν ἡμῖν προθήσειν ὑποθέσιν ἀγώνων μεγίστων τοῖς περὶ λόγους ἱερουδακό-
 25 σιν· ἔταξε γὰρ μέσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ προτιθέναι πολλὰς ὑποθέσεις αὐτῷ τὸν μέγαν Βασίλειον, ἣ δὲ ἦν τὸ χαίρειν τοῖς αὐτοῦ λόγοις ἐκείνον, καὶ τούτοις μᾶλλον φιλο-

8 Phil. III. p. 115. 9 contr. Aristog. p. 774. 10 Mon. οὕτως τοῦτο. 11 Mon. τὸ μὲν — τὸ δέ. 12 Vind. περιτριβῆς. 13 litt. κῆ. a Mon. abest. Med. 1. ad marg. τὸ γὰρ ὑπερβατὸν οὐ μόνον ἐστὶ καλὸν, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον. (Vind. οὐ μόνον οὐκ ἔστι καλὸν) καλὸν μὲν οὖν ἔστιν, ὅτι ἔστι καθ' ὑπέρθεσιν — — ἀναγκαῖον.

τιμεισθαι, ἥπιρ ¹⁴ τοῖς οἰχείοις· ἕτερον τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ εὐαγγελικόν· ¹⁵ οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνωσι τὰ σώματα ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἣ γὰρ μεγάλη ἡμέρα τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσι· τοιοῦτο καὶ τό· χθές τῇ λαμπρᾷ ⁵ τῶν φώτων ἡμέρᾳ πανηγυρίσαντες, καὶ γὰρ ἔπρεπε χαρμόσυνα θείσθαι τὰ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας· καὶ πολὺ πλείον ἢ γαμήλια καὶ γενέθλια καὶ ὀνομαστήρια τῆς σαρκὸς φίλοις, κουρόσυνά τε καὶ κατοικέσια καὶ ἐτήσια, ὅσα τε ἄλλα πανηγυρίζουσιν ἄνθρωποι, σήμερον περὶ ¹⁰ τοῦ βαπτίσματος βραχεία διαλεξώμεθα· καὶ ἄλλα δὲ μυρία εὐρήσεις περὶ τούτου τοιαῦτα.

κθ'. Ὡ φίλοι οὐ γάρ τ' ἴδμεν· ¹⁶ τοῦτο ἐν τῷ κ' κεῖται τῆς Ὀδυσσεΐας· μετὰ γὰρ τὸ διαφεύγειν τοὺς Αἰστρουγόνας καὶ καταῤραι ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κίρκης, λέγει ταῦ- ¹⁵ τα Ὀδυσσεὺς πρὸς τοὺς ἑταίρους· φησὶν οὖν· ¹⁷ καὶ τότε ἀγορὴν θέμενός μετὰ μῦθον εἶπον,

Κέκλυτέ μιν μύθων κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι,

Ὡ φίλοι οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἡώς,

Οὐδ' ὅπη ἥλιος φαῖσιμβροτος εἰς ὑπὸ γαῖαν,

Οὐδ' ὅπη ἀνείται, ἀλλὰ φραζώμεθα θῦσσον,

20

Εἵ τις ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι.

Εἶδεναι δὲ δεῖ, ὡς ὁ Πορφύριος ἀπορεῖ περὶ τούτου, ὅλογον εἶναι λέγων τοὺς ἑταίρους ἀθυμίᾳ περιβάλλειν, καὶ λύων πάλιν αὐτός φησιν, ὅτι ἔδει ταῦτα εἰπεῖν καὶ εἰς ἀπορίαν ²⁵ ἐμβαλεῖν τοὺς ἑταίρους πρὸς τὸ δεῖν σκέψασθαι τοὺς τῶν τόπων οἰκήτορας· ὁ δὲ ζόφος σημαίνει τὴν δύσιν, ἣ δὲ ἡώς σημαίνει τὴν ἀνατολήν· τὸ δὲ οὐδ' ὅπη ἥλιος εἰς ὑπὸ γαῖαν, καὶ τό· οὐδ' ὅπη ἀνείται, ἤγουν ἀνατέλλει, ἢ ἐρμηνεύεται, εἰς τοῦ ζόφου καὶ τῆς ἡοῦς, ἢ τὸ μὲν τὴν ³⁰

14 Vind. εἴπερ. 15 Joh. XIX. 31 16 οὐ γάρ τ' ἴδμεν Mon. om. — Od. x. 190. 17 φησὶν οὖν usque ad litt. λ'. καὶ Θεουκλίδης Mon. om.

ἀρχὴν σημαίνει τῆς δύσεως, ἤγουν ὅθεν ἄρχεται ὁ ἥλιος
δύνειν ὑπὸ γῆν, τὸ δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνατολῆς, ἦτοι τὸ
μὲν τὸν δυτικὸν ὀρίζοντα, τὸ δὲ τὸν ἀνατολικόν.

λ. Καὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐφοβή-
5 θησαν, μὴ πολέμιοι ἦσαν αἱ νῆες· ¹⁸ σφάλμα
ἐστὶ γραφικόν· οὐ γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἐφοβήθησαν, ἀλλ'
οἱ Κερκυραῖοι, ὡς γέγραπται ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν Ἑλληνι-
κῶν Θουκυδίδου, ¹⁹ ἥδη δὲ ἦν ὀψὲ καὶ ἐπαιώνιστο τοῖς
Κορινθίοις, καὶ οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρῦμναν ἐκρούον-
10 το, κατιδόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεούσας, ἃς
ὑστερον τῶν δέκα βοηθοὺς ἐξέπεμψαν Ἀθηναῖοι δῆσαντες,
ὅπερ ἐγένετο, μὴ νικηθῶσιν οἱ Κερκυραῖοι, καὶ αἱ σφέ-
τεραι δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ²⁰ ὥσι· ταύτας οὖν προί-
δόντες οἱ Κορίνθιοι καὶ ὑποτοπήσαντες, ἀπ' Ἀθηνῶν
15 εἶναι, οὐχ ὅσας ἰώρων, ἀλλὰ πλείους, ἀπανεχώρουν, τοῖς
δὲ Κερκυραίοις, ὑπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς,
οὐχ ἰωρῶντο, καὶ ἐθαύμαζον τοὺς Ἀθηναίους, πρῦμναν
κρουομένους, πρὶν τινες ἰδόντες εἶπον, ὅτι νῆες ἐκεῖναι
ἐπιπλέουσι, τότε δὲ καὶ αὐτοὶ ἀνεχώρουν, συνεσκόταζε γὰρ
20 ἥδη, καὶ οἱ Κορίνθιοι ἀποτρεπόμενοι τὴν διάλυσιν ἐποιή-
σαντο· οὕτω μὲν ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων καὶ ἡ ναυ-
μαχία ἐτελεύτα εἰς νύκτα· τοῖς Κερκυραίοις δὲ στρατο-
πεδευομένοις ἐπὶ τῇ Λευκίμνῃ αἱ εἴκοσι νῆες ἀπὸ τῶν Ἀ-
θηνῶν αὐταί, ὧν ἤρχε Γλαύκων τε ὁ Λεάγρου καὶ Ἀνδο-
25 κίδης ὁ Λεαγόρου, διὰ τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων προσκυ-
βισθεῖσαι κατέπλεον εἰς τὸ στρατόπεδον οὐ πολλῶ ὕστε-
τον ἢ ὥφθησαν· οἱ δὲ Κερκυραῖοι, ἦν γὰρ νύξ, ἐφοβή-

18 Thuc. I. 51. 19 Mon. breviter ita: ἔχει δὲ οὕτως·
οἱ δὲ Κερκυραῖοι, ἦν γὰρ νύξ, ἐφοβήθησαν μὴ πολέμιοι ᾧσι·
πόρρωθεν γὰρ ὁρῶντες τὰς τῶν Ἀθηναίων καταπλεούσας, τοῦτο
ὑπώπτεον reliqua usque ad litt. λβ'. om. 20 Vind. ἀμ-
ύνειν
μύνειν. et v. 14. ὑποτοπήσαντες.

ὄθησαν, μὴ πολέμιαί ὦσιν· ἔπειτα δὲ ἔγνωσαν καὶ ὥρμι-
 σαντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀναγόμεναι αἶτε Ἀττικά τριάκον-
 τα νῆες καὶ τῶν Κερκυραίων ὅσαι πλοῖμοι ἦσαν ἀπέπλευ-
 σαν ἐπὶ τὸν τοῖς συβόταις λιμένα, ἐν ᾧ οἱ Κορίνθιοι
 ὥρμουν, βουλόμενοι εἰδέναι εἰ ναυμαχήσουσιν· οἱ δὲ τὰς 5
 μὲν ναῦς ἄραντες ἀπὸ τῆς γῆς καὶ παραταξάμενοι μετεώ-
 ρους ἡσύχαζον, ναυμαχίας οὐ διανοοῦμενοι ἄρχειν ἔκόντες
 ὀρῶντες προσγεγενημένας τε ναῦς ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἀκραί-
 φνεις καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα συμβεβηκότα αἰχμαλώ-
 των τε περὶ φυλακῆς, οὓς ἐν ταῖς ναυσὶν εἶχον, καὶ ἐπι- 10
 σκευὴν οὐκ οὔσαν τῶν νεῶν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ· τοῦ δὲ οἴκαδε
 πλοῦ μᾶλλον διεσκόπουν ὅπῃ κομισθήσονται· δεδιότες,
 μὴ οἱ Ἀθηναῖοι νομίσαντες λελύσθαι τὰς σπονδὰς, διότι
 εἰς χεῖρας ἤλιθον, οὐκ ἐῷσι σφᾶς ἀποπλεῖν· ἔδοξεν οὖν
 αὐτοῖς ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας ἄνευ κηρυκείου 15
 προπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ πείραν ποιήσασθαι· πέμ-
 ψαντές τε ἔλεγον τοιαύδε· ἀδικεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 πολέμου ἄρχοντες καὶ σπονδὰς λύοντες καὶ τὰ ἐξῆς·
 ἰστίον δέ, 21 ὅτι οἱ Κορίνθιοι, τὰ πρῶτα ἀποίκους ἔχον-
 τες τοὺς Κερκυραίους, ἐπεὶ ὕστερον οἱ Κερκυραῖοι τῇ Κο- 20
 ρίνθῳ οὐκ ἀπένεμον ὥς μητροπόλει τὰ δίκαια, τοῖς Κερ-
 κυραίοις ὥς πολεμίοις ἐχρήσαντο, καὶ δὴ καὶ πολεμήσαν-
 τες αὐτοῖς νενικήκασι, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ πεπαιωνίκασι καὶ
 τρόπαιον ἔστησαν.

λά. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ τὴν αἰτίαν σημαίνων 25
 σύνδεσμος προηγείται, ὁ „γάρ.“ Σύνδεσμοί
 εἰσιν ὁ ἵνα, ὁ ὅφρα, ὁ ὅπως, ὁ διότι, καὶ ὁ γὰρ·
 πόθεν οὖν, φασὶ, δῆλον, ὅτι μεταξὺ τοῦ, οἱ δὲ Κερκυ-
 ραῖοι καὶ τοῦ ἐφοβήθησαν ἐνέπεσαν αἰτία τις, καὶ ἐκ τού-
 του γέγονεν ὑπερβατὸν, ὅτι προηγέσατο ὁ γὰρ αἰτιολο- 30

21 Med. 1. ad marg. habet: ἰστίον, ὅτι οἱ Κορ. usque ad
 τρόπαιον ἔστησαν.

γικὸς σύνδεσμος· παραλαμβάνεται δὲ ὁ γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ μὴν, ὡς τό·

Οὐ μὲν γάρ τι σε ²² πεζὸν ὁτομαι ἐνθάδ' ἰκίσθαι.

λβ'. Μακρόν δὲ γίνεται ὑπερβατόν, ²³ ὁπό-
 5 ταν ἡ αἰτία ἐτέρας αἰτίας· χρείας ἔχη. ὁ λέ-
 γει ἐν τῷ περὶ περιβολῆς λόγῳ περιβολὴν περιβεβλημέ-
 νην, ἐνταῦθα τοῦτο καλεῖ μακρόν ὑπερβατόν, ὃ γίνεται,
 ὁπόταν αἰτία ἐτέρας αἰτίας ἐξηπται, ἐτι δὲ καὶ διὰ μα-
 10 τι, ²⁴ τῶν γὰρ κατὰ χρείαν παραλαμβανομένων ὑπερβα-
 τῶν τὰ μὲν εἰσιν ἐγγὺς τὴν ἀπόδοσιν ἔχοντα, τὰ δὲ διὰ
 μακροῦ τῆς αἰτίας ἐτέραν αἰτίαν ἐχούσης, ὡς ἐκεῖνο τὸ
 παρ' Ὀμήρῳ ἐν τῷ ν' τῆς Ἰλιάδας·

Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπίπυστο Διὶ φίλος, οὔτε κ' ἦδαι.

15 Ὅτι ²⁵ ῥά οἱ τῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊώοντο
 Ἀσὶ ἐπ' Ἀργείων.

εἶτα ἡ αἰτία τοῦ μὴ εἰδέναι τὸν Ἐκτορα τὴν κατὰ τοὺς
 Ἕλληνας, ὅτι ἠφάνιζον τὸν στρατὸν αὐτοῦ κατὰ τὰ ἀρι-
 στερὰ μέρη, τάχα γὰρ ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν ἔπλετο,
 20 φησί,

— — Τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος

Ῥιτρὺν ²⁶ Ἀχαιοὺς, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνε.

τοῦτο δευτέρα αἰτία· διὰ τί γάρ, φησὶν, οὐκ ἦδαι ὁ Ἐκ-
 25 τωρ, ὅτι ἡ στρατεία αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὑπὸ
 τῶν Ἀχαιῶν ἠφάνιζετο, ἵνα μὴ δοξάσῃ τοὺς Ἕλληνας ἀν-
 αιρεθεῖς ὑπ' αὐτῶν· διὰ τί δὲ, φησὶν, ἂν ἀνηρέθῃ, ὅτι
 ὁ Ποσειδῶν συνεμάχῃ τοῖς Ἕλλησι· τοιοῦτόν τι καὶ ἐν τῷ

22 Vind. γὰρ σ' ἐγώ. Od. α. 173. 23 Mon. μακρ. δὲ
 γιν. ὑπερβατόν. Ὁ δὲ ἐν τῷ τῆς περιβ. λόγῳ περιβολὴν περιβε-
 βλημένην τοῦτο καλεῖ ἐνταῦθα μακρόν. 24 Mon. sequentia
 usque ad litt. λγ'. om. 25 Vind. ὅτι ῥά τῶν — δηϊώοντο
 Ἀχαιοί. correxi ex II. v. 675. 26 Vind. ὤριτρυν.

πρώτῳ τῶν στηλιτευτικῶν παρὰ τῷ θεολόγῳ εὐρίσκεται·
 διηγούμενος γὰρ περὶ τοῦ Γάλλου καὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ, φη-
 σιν· ἕκαμνον μὲν τοῖς μάρτυσιν, ὅπερ εἶπον, ἀμφοτέρω,
 καὶ ἂν τε ἐπιλοτιμοῦντο λαμπρῶς ἀλλήλοις καὶ χειρὶ πολ-
 λῇ καὶ δαπάνῃ τὸν οἶκον ἐγείροντες· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐκ τῆς 5
 αὐτῆς προαιρέσεως οὐδὲ εἰς ὅμοιον πέρας προέβαιναν ἀμ-
 φοτέροις ὁ πόνος, διὰ τί οὐ προέβαιναν εἰς ὅμοιον τέλος,
 ὡς θεολόγος· τοῦ μὲν γὰρ τὸ ἔργον, φησὶν, ἡνύετο καὶ
 κατὰ λόγον ἐχώρει, τοῦ πρεσβυτέρου λέγω τῶν ἀδελφῶν·
 διὰ τί κατὰ λόγον ἐχώρει, οἷον τοῦ θεοῦ, φησὶν, τὴν 10
 ἐπίδοσιν ἐτοίμως προσειμένον κατὰ τὴν 27 τοῦ Ἀβελ θυ-
 σίαν, ὀρθῶς καὶ προσενεχθεῖσαν καὶ διαιρεθεῖσαν· καὶ
 ἦν ὡς περ πρωτοτύπου τις καθιέρωσις ἢ ἐπίδοσις, εἰ γὰρ
 καὶ μὴ ὁ γὰρ ἐπιφέρεται αὐθις, ἀλλὰ τὸ οἶα δύναμιν
 ἔχει τὴν αὐτὴν τῷ γὰρ.

15

λγ'. Οἶον, ἐπειδὴ δὲ οἱ τε Ἀθηναίων τύ-
 ραννοι· καὶ τοῦτο ἐν τῇ πρώτῃ 28 τῶν ἱστοριῶν Θου-
 κυδίδου κεῖται· διεξιὼν γὰρ περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ
 πολέμου καὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων, ὃν πρὸς ἀλλήλους συνῆ-
 ψαν, ὅτι μειζῶν γέγονεν, ἤπερ 29 οἱ ἄλλοι, καὶ ὅτι οἱ 29
 Λακεδαιμόνιοι ἐξ ἀρχῆς μὲν ἦσαν Ἀθηναίοις σύμμαχοι,
 καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς τυράννους κατέλυσαν, ὕστερον δὲ
 διενήχθησαν, τάδε φησί· „τύραννοι δὲ ὅσοι 30 ἦσαν ἐν
 ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προορῶμενοι
 εἰς τὸ τὸ σῶμα καὶ τὸν ἴδιον οἶκον αὖξιν δι' ἀσφάλειαν 25
 ὅσον ἐδύναντο μάλιστα, τὰς πόλεις ὥκουν· ἐπράχθη δὲ
 ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον· εἰ μὴ τι πρὸς περιοί-
 κους τοὺς αὐτῶν, ἐκάστους· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῖ-
 στον ἐχώρησαν δυνάμεως· οὕτω πανταχόθεν ἡ Ἑλλὰς
 ἐπὶ πολὺν χρόνον κατείχετο, μήτε κοινῇ φανερόν μηδὲν 30

27 τοῦ Vind. om. 28 Mon. τῷ πρώτῳ. 29 Mon.
 ὅπερ. 30 τύραννοι δὲ ὅσοι [Thuc. I. 17.] usque ad ἀτολμο-
 τέρα εἶναι Mon. om.

κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις δὲ ἀτολμοτέρα εἶναι· ἐπει-
 δὴ ³¹ δὲ οἱ τε Ἀθηναίων τύραννοι καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄλλης ³²
 Ἑλλάδος, ἐπὶ πολὺ καὶ πρὶν τυραννευθείσης, οἱ πλείστοι
 καὶ τελευταῖοι, πλὴν τῶν ³³ ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Λακεδαιμο-
 5 νίων κατελύθησαν· ἡ γὰρ Λακεδαιμῶν μετὰ τὴν χτίσιν
 τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτῇ Δωριέων, ἐπὶ πλείστον, ὧν ³⁴
 ἴσμεν, χρόνον στασιάσασα, οὐὼς ἐκ παλαιτάτου ³⁵ καὶ
 ἐννουήθη καὶ αἰεὶ ἀτυράννευτος ἦν· ἔτη γάρ ἐστι μάλιστα
 τετρακόσια καὶ ὀλίγη πλείω εἰς τὴν τελευταίαν τοῦδε τοῦ
 10 πολέμου, ἀφ' οὗ Λακεδαιμόνιοι τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῶν-
 ται, καὶ δι' αὐτὸ δυνάμενοι καὶ τὰ ἐν ³⁶ ταῖς ἄλλαις πό-
 λεισι καθίστασαν, ³⁷ καὶ τὰ ἐξῆς.

λδ'. Τὸ δὲ παρ' Ὀμήρῳ·

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ ³⁸ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν,

15 οὐκ ἔστιν ὑπερβατὸν, ³⁹ ὥς τινες ᾤκηθησαν, οἱ τοὺς ποι-
 ητικοὺς τρόπους ἐξακριβώσαντες ὑφ' ἑνα τῶν ποιητικῶν
 τρόπων καὶ τοῦτον τὸν στίχον ἀνάγουσι καὶ καλοῦσιν
 ὑπερβατὸν, ὥς τό· ⁴⁰

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ ἐκάη.

20 οἱ καὶ τὸ ὑπερβατὸν οὕτως ὀρίζονται· ὑπερβατὸν ἔστι
 φράσις διὰ μέσον τὰ ἐξῆς ἔχουσα, καὶ λέγουσι γίνεσθαι

³¹ Habet Par, τὸ Θουκυδίδειον οὕτω· ἐπειδὴ κ. τ. λ. usque
 ad litt. λδ'. ³² ἄλλης Mon. om. ³³ Mon. Par. πλὴν τῶν.
 Vind. τῶν om. ³⁴ Mon. ὅρ. Par. ὧν ἴσμεν om. ³⁵ Vind.
 ἐκ πάλαι τοῖς. ³⁶ τὰ ἐν Vind. om. ³⁷ Mon. addit:
 μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κατὰλυσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος οὐ πολλοῖς
 ἔτισιν ὕστερον καὶ ἡ ἐν Μυραθῶνι μάχῃ Μήδων πρὸς Ἀθηναίους
 ἐγένετο. pro quibus Vind. καὶ τὰ ἐξῆς. Par. καθιστᾶν· μετὰ δὲ
 τὴν τῶν τυράννων κατὰλυσιν· τοῦτο τὸ Θουκυδίδειον· τὰ δὲ διὰ μέ-
 σου τοῦ Ἑρμογένους ἐστί. ³⁸ Vind. διὰ om. Il. ο. 1. ³⁹
 οὐκ ἔστιν ὑπερβ. ὥς τινες ᾤκηθησαν Mon. om. ⁴⁰ ὥς τὸ αὐτὰρ
 ἐπεὶ [Il. α. 464.] usque ad καθ' ὑπερβατὸν ἐξελάβοντο Mon. om.

τὸ ὑπερβατὸν ἐν εἵδεσι δυσὶν· ἐν λέξει, οἶον·

Πάντη ⁴¹ γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θισπιδαῖς πῦρ
λαΐνον·

τὸ γὰρ ἐξῆς περὶ τείχος λαΐνον, ἐν λόγῳ·

Ἦς ἔφαι', ⁴² Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον

5

Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσῆος θείοιο·

τὸ γὰρ ἐξῆς Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, μῦθον ἐπαινήσαντες
οὕτως ἐξηγήσαντό τινες· καὶ τὸ·

Ἄλλ' ⁴³ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,

Ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·

10

Εἰ δέ κε μὴ δώσωσι, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

Ἦ τιὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος

Ἄξω ἰλῶν, ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι,

τὸ γὰρ ἐξῆς φησιν εἶναι,

Ἄλλ' εἰ μὲν ἄψουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,

15

Ἄξω ἰλῶν·

εἴτα τὰ ἄλλα διὰ μέσου.

Εἰ δέ κε μὴ δώσωσι, ἐγὼ δέ κε·

πλὴν ἡ κρείττων σύνταξις αὕτη ἐστίν,

Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί·

20

ὅπως ἀντάξιον ἀντὶ τοῦ καθὼς ἐστὶ προσῆχον, ἔσται
τουτέστι γενήσεται, οὕτω καὶ ἐγὼ πέρα τούτου οὐ προ-
χωρήσω, οὐδὲ ζητήσω, εἰ δὲ μὴ δώσουσιν, ἐγὼ αὐτὸς
λήψομαι· ἀλλὰ ταῦτα μὲν διὰ τὸ ὑπερβατὸν παρεκβατι-
κώτερον εἴρηται, καὶ οἱ μὲν γραμματικοὶ οὕτω τὸν στίχον ²⁵
καθ' ὑπερβατὸν ἐξελάβοντο· ὁ δὲ ῥήτωρ ⁴⁵ Ἑρμογένης

41 Vind. πάντα. Il. μ. 177. 42 Il. β. 133. 135. 43

Il. α. 135. 44 Vind. Ὀδυσῆος. 45 Mon. ὃ δὲ Ἑρμογένης

πρὸς τὸ ἦδη ἀποδοθῆν ὑπερβ. ἀφορῶν, ὃ καὶ κυρίως ἐστὶ, λέγω δὲ
αν

τὸ αἶτιαν (Vind. αἰτίας) ἔχον τοῦ πράγματος, οὐκ εἶναι φησιν
ὑπερβατὸν, ἀλλὰ τὸν ποιητὴν μιμήσασθαι τοὺς φεύγοντας· ὥς γὰρ
οἱ φεύγοντες διὰ σχολόπων καὶ τάφρων βαλίνοντες ὑπερβαίνουσι ταῦ-
τα, φυγεῖν τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας βουλόμενοι, οὕτω καὶ αὐτοὺς

οὐκ εἰναίφρησιν ὑπερβατὸν πρὸς τὸ ἤδη ὑπερβατὸν ἀποδοθῆναι
ἀφορῶν· ὃ κυρίως ἐστὶν ὑπερβατὸν, λέγω δὴ τὸ αἰτίαν ἔχον
τοῦ πράγματος· κεῖται δὲ ὁ στίχος ἐν τῷ μ' τῆς Ἰλιάδος·

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρων ἔβησαν
5 Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμην Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχευφιν ἐρητύνοντο μένοντες
Χλωροὶ ὑπαὶ δειούς πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνον Ἥρης.

λγ'. Ἀλλ' ὡς ἐγένετο ἡ δυσκολία τῆς ὁδοῦ
10 διὰ σκολόπων καὶ τάφρων, εἶτα ὁμαλή ἐξο-
δος ἐν τῇ φυγῇ, οὕτω καὶ ἡ ἐρμηνεία ἔχει τὸ
πάθος τῶν φευγόντων τῆς λέξεως μιμουμέ-
νης· ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ἐμιμήσατο ὁ ποιητὴς
τοὺς φευγόντας· ὡς γὰρ οἱ φεύγοντες διὰ σκολόπων καὶ
15 τάφρων διαβαίνοντες ὑπερβαίνουνσι τὰς τάφρους τε καὶ
τοὺς σκόλοπας, ἵνα φυγεῖν τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας δυ-
νήσονται, οὕτως καὶ αὐτὸς τὸν στίχον πεποίηκε καθ'
ὑπερβατὸν ἀναγινώσκесθαι· εἶτα τὰ ἐξῆς ὁμαλὰ πῶς
εἰσιν, ὡς καὶ ἐκεῖ· πρῶτον μὲν ἐγένετο δυσκολία τῆς
20 ὁδοῦ, εἶτα ὁμαλή ἐξοδος· οἶμαι δὲ, ὡς καὶ Ἑρμογένης
ὑπερβατόν τι πεποίηκεν ἐνταῦθα· οὕτω γὰρ ἀναγνώσκειν,
ὡς ἐγένετο ἡ δυσκολία τῆς ὁδοῦ διὰ σκολόπων καὶ τάφρων
ἐν τῇ φυγῇ, εἶτα ὁμαλή ἐξοδος, οὕτω καὶ ἡ ἐρμηνεία ἔχει,
τουτέστιν ἡ λέξις· ἐρμηνεία γὰρ λέγεται ἡ λέξις, ὅτι δι'
25 αὐτῆς ἐρμηνεύεται τὸ νόημα. Περὶ δὲ 46 τῆς τοῦ Ὀμή-
ρου μιμήσεως καὶ ὡς πάντα διὰ τῶν λέξεων αὐτῶν ἐμι-
μεῖτο, τί ἂν τις ἔχοι λέγειν, πλὴν ἡμεῖς ἐκ πολλῶν ὀλίγα
παραθίμενοι δεῖξομεν τὴν μιμητικὴν αὐτοῦ δύναμιν,
αὐτίκα μὲν ὅταν ἰσταμένους τινὰς ἐκφράξῃ, ἀνειμένους
30 ποιῇ καὶ τοὺς στίχους, οἷόν ἐστι καὶ τό·

Οἱ δ' ἐς Μεσσηνίην 47 ἐμβλήτην ἀλλήλοισιν,

τὸν στίχον etc, 46 Περὶ δὲ τῆς τοῦ Ὀμήρου usque ad finem ca-
pitis Mon. non habet. 47 Vind. Μεσσηνίην. Od. φ. 15.

καὶ τό·

Ἀριμίδης· τῷ δ' αὖτ' ⁴⁸ ἐκ δίφρου γονυαΐσθην.
ἀμφοτέρω γὰρ οἱ στίχοι ἐκ σπονδείων ὄλων σύγκεινται,
διὰ τοῦτο καὶ ἀναιμένοι εἰσίν· ὅταν δέ τινα κινούμενον
διηγῇται, καὶ τὸν στίχον μικροῦ δεῖν εισάγει ἀλλόμενον, ⁵
οἷόν ἐστιν· ⁴⁹

Ἦς ἐπὶ ἑπ' ὄχεσφι τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππῳ,
καὶ τό· ⁵⁰

Ἡϊόνες βοδῶντες ἱερουργμένης ἀλὸς ἔξω,
μιμητικόν ἐστι· φωνὴ γάρ ἐστιν αἰγιαλοῦ αὐτόχρημα. 10
καὶ τό· ⁵¹

Ἄλλ' αὖτως ἀλάληται ἄν' εὐρυπυλὶς Ἄιδος δῶ.
μιμεῖται γὰρ τὸ πολυχανδὲς Ἄιδου στόμα· τὸ γὰρ α καὶ
τὸ ω μεγαθύνουσι καὶ ἐξογκοῦσι τὸ στόμα καὶ τό· ⁵²

Ἡράμιθα μίγα κῦδος, ἐπέφρομν' Ἐκτορα δῖον 15

Ωἷ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θιψ' ὥς, εὐχετόωντο·
τοιούτων ἐστι· μιμεῖται γὰρ κἀνταῦθα ὁ ποιητὴς διὰ τῶν
στομφραστικῶν λέξεων, καὶ μάλιστα τὰς πλείους αὐτῶν
ἐπὶ τέλους τιθεῖς, τὸ σεμνὸν τοῦ ἥρωος καὶ ἀλαζονικόν
καὶ ἀγέρωχον· καὶ τό· 20

Ἀμφοτέρων ⁵³ μετόπισθε ποδῶν τέτρανε τένοντε,

Ἐς σφιγρὸν ἐκ πτέρυγης, βοίους δ' ἐξήπειν ἱμάντας,

Ἐκ δίφροιο δ' ἔδρασε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασε.

σύγκρουσιν ἔχοντα συμφώνων πλεονάζουσιν, οὐδὲν ἄλλο
παρίστησιν ἢ τὴν τρησίν τε τῶν τερόντων, καὶ τὸν διὰ 25
τοῦ ἀρματείου δίφρου ἐλκυσμόν.

48 Il. λ. 430. Vind. αἷ. 49 Il. θ. 41. 50 Il. ρ. 265.

51 Il. ψ. 74. 52 Il. χ. 293. 53 Vind. ἀμφοτέρων δὲ μετ.
Il. χ. 396.

C a p. XV.

Περὶ ἀντιθέτου.

Τὸ ἀντίθετον σχῆμα ἀναντιρρήτόν ἐστι, γίνεται γὰρ διὰ τῶν ὁμολογουμένων· ἐστι δὲ διανοήματι διανόημα ἀντικείμενον. Διδάσκει, 5 τί ἐστι τὸ ἀντίθετον, καὶ διὰ τίνων γίνεται, καὶ μέθοδον ἡμῖν τούτου παραδίδωσιν· τί μὲν οὖν ἐστι, διδάσκει λέγων. τὸ ἀντίθετον ¹ σχῆμα ἀναντιρρήτόν ἐστι, τουτέστι μὴ ἔχον ἀντιρρήσιν τινα καὶ ἀπάντησιν παρὰ τοῦ ἀντιδικούντος μέρους· γίνεται δὲ, φησὶ, ² διὰ τῶν ὁμολογου- 10 μένων. μέθοδος δὲ τούτου τὸ διανοήματι διανόημα ἀντικεῖσθαι, τουτέστι τὸ πρὸς ἀληθείς τι ἕτερον ἀληθὲς παραλαμβάνεσθαι· εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχει, κακότηδες γίνονται, ὥσπερ καὶ τὸ τοῦ ³ Δημοσθένους ἐν τῇ παραπροσβείας· πλάττει γὰρ, ὅτι αἰχμάλωτον λαβὼν Αἰσχίνης ἐμαστιγώ- 15 σεν αὐτήν ⁴ διὰ τὸ μὴ θέλειν τραγωδεῖν, ὅπερ ἐστὶ ψευδός, καὶ διὰ τοῦτο κακότηδες. Περὶ ἀντιθέτου δὲ ἐνταῦθα διδάσκει οὐ τοιούτου, ⁵ περὶ οὗ φθόσας ⁶ ἐν ταῖς εὐρέσεισιν ἐτεχνολόγησεν· οἷον εἰ μὲν γὰρ μὴ ἦν ἡμέρα, ἀλλὰ νύξ, εἰ μὲν γὰρ μὴ ἦν ἐν ταραχῇ καὶ θορύβῳ, ἀλλ' 20 ἐν ἡσυχίᾳ καὶ καθεστεικότα τὰ πράγματα, ὁ φθόσας ὥρι-

1 Mon. incipit: ἐστι μὲν οὖν τὸ ἀντίθετον σχῆμα ἀναντιρρήτον, τουτέστι etc. 2 φησὶ Mon. om. 3 τοῦ Mon. om. 4 Mon. αὐτήν, Vind. αὐτόν. de fals. leg. p. 402. 5 Mon. ὁ τοιοῦτος. Reisk. conj. οὐ τοιούτου. ut in Vind. 6 Mon. ἐν ταῖς εὐρ. φθόσας ἐτεχνολόγησεν, ὅπερ ἦν λόγος διπλασιάζων πάντα τὸν ὑποκείμενον νοῦν τοῦτον τὸν τρόπον, εἴ τις τοῦ κατὰ φύσιν ζητούμενου τὸ ἐναντίον λαμβάνων καταβαίνει εἰς τὸ ὑποκείμενον· οἷον πρόβλημά ἐστιν, ὅτι δεῖ καινοτομεῖν· πόλεμος γὰρ τοῦτο τὸ κατὰ φύσιν· τὸ δὲ ἀντικείμενον· εἰ μὲν γὰρ μὴ ἦν πόλεμος, ἀλλὰ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, ἔδει μὴ καινοτομεῖν· τοῦτο μὲν οὖν τοιοῦτον· τὸ δὲ ἀντίθετον, περὶ οὗ νῦν ὁ λόγος etc.

σατο λέγων· ἀντίθετόν ἐστι σχῆμα, λόγος διπλασιάζων
 πάντα τὸν ὑποκείμενον νοῦν· τοῦτο μὲν οὖν τοιοῦτόν ἐστι,
 τὸ δὲ ἀντίθετον, περὶ οὗ ὁ λόγος νῦν, οὐ διπλασιάζει τὸν
 ὑποκείμενον νοῦν. οἷόν ἐστιν ἐκεῖνο,⁷ εἰ μὲν μὴ ἴς νέος,
 οὐκ ἂν σε προετρεπόμην πονεῖν, ἐπεὶ δὲ ἀκμάζεις καὶ δύ- 5
 νασαι,⁸ διατίμιον πονεῖν· ἀλλ' ἐν πρὸς ἐν ἀντιτίθῃσι
 νόημα· ἐστὶν οὖν ἡ διαφορὰ τούτου ἀντιθέτου πρὸς ἐκεῖ-
 νο αὕτη, ὅτι ἐκεῖνο μὲν τὸ μὴ γεγονὸς ὑποτίθῃσι, τοῦ-
 το⁹ δὲ τὸ γεγονὸς εἰσάγει, καὶ ἐκεῖνο μὲν σχῆμα λέξεώς
 ἐστίν· ὅσα γὰρ διδάσκει σχήματα ὁ Ἑρμογένης ἐν ταῖς 10
 εὑρέσεσιν, εἰ χρή καθόλου ἀποφήνασθαι, σχήματα λέ-
 ξιών εἰσι· τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα σχῆμα διανοίας ἐστί· καὶ
 ἐκεῖνο μὲν καὶ ¹⁰ κατὰ περίοδον ἐκφέρεται καὶ κατὰ ¹¹
 πνεῦμα, ὡς αὐτός ¹² φησιν ὁ Ἑρμογένης, ὅτι ἀρετὴ ἀν-
 τιθέτου, ὅτι καὶ ἀπλούμενον τῷ πλήθει τῶν κώλων γίνε- 15
 ται πνεῦμα, καὶ συστρεφόμενον τῇ ἐρμηνείᾳ περιόδου τά-
 ξιν ἐπέχει· τοῦτο δὲ τὸ κατὰ πνεῦμα μόνον· ¹³ ἔτι ὧν οἱ
 ὄροι διάφοροι, διάφορα καὶ αὐτά· ἐκεῖνο μὲν οὖν οὕτως
 ὠρίσαντο, ὥσπερ εἴρηται· τοῦτο δὲ ἀντίθετόν ἐστι σχῆ-
 μα νοήματος πρὸς νόημα ἕτερον ἔχον ἀντίθεσιν, ὅθεν 20
 καὶ τὴν ὀνομασίαν εἴληχε, καὶ ἐκεῖνο δὲ ἀντίθετον εἴρηται,
 ὅτι τὸ ἐναντίον τίθῃσι τοῦ ὄντος, οἷόν ἐστι παρ' Ὀμήρῳ
 ἐν τῷ τῆς Ἰλιάδος μ'

⁷ Ω πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντι

7· οἷόν ἐστιν ἐκεῖνο — πονεῖν Mon. om. 8 Vind. δύναται
 διατ. πονεῖς. 9 Mon. ἐνταῦθα δέ. 10 καὶ Mon. om. 11
 κατὰ Mon. om. 12 ὡς αὐτός φησιν — — τάξιν ἐπέχει Mon.
 om. 13 Pro iis, quae sequuntur, habet Mon. ἔχουσι δὲ πα-
 ρὰ τῇ θεολόγῳ ἀντίθετα· ἔχουσιν οὗτοι τοὺς οἴκους, ἡμεῖς τὸν
 ἔνοικον· οὗτοι δῆμους, ἡμεῖς ἀγγέλους· οὗτοι τὸ βάλλειν, ἡμεῖς τὸ
 φέρειν· καὶ πάλιν ἐν τῷ εἰς τοὺς Μακκαβαίους λόγῳ· ἐμοὶ δὲ οὐ
 πεθνήκατε, φίλτατοι παῖδες, ἀλλ' ἐκαρποφορήθητε· οὐκ ἐκλειόλατε,
 ἀλλὰ μετεληλύθατε, οὐ κατεξάνθητε, ἀλλὰ συνεπάγητε, vide infra.

Αἰεὶ δὴ μέλλομεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
 Ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοις μάχοιμην,
 Οὔτε κί σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν,
 Νῦν δ' ἔμπης γὰρ Κῆρες ἐφεισῶσιν θανάτω ¹⁴
 6 Μυρίαί, ὥς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλῆξαι.
 Ἴομεν ¹⁵ ἢ ἐ τοῦ εἵχως ὀρίζομεν, ἢ ἐ τις ἡμῖν.

τὸ μὲν οὖν ὅν ἐστιν ἐνταῦθα, τὸ πολλὰς κῆρας τοὺς ἀν-
 θρώπους καὶ μυρίας ὁδοὺς περιῦστασθαι, καὶ ἐναντίον
 δὲ τὸ μήτε γηρᾶν τοὺς ἀνθρώπους, μήτε θνήσκειν, ἔστι
 10 δὲ δεινότητος ἐργαστικὸν τοῦτ' ἐν ἀντίθετον, λέγω δὲ
 περὶ οὗ νῦν ὁ λόγος ἐστίν.

λζ. Ἀπλούστατον δὲ ὃν ἰσχυρόν ἐστιν ἀπλούστατόν
 φησι τοῦτο τὸ σχῆμα Ἑρμογένης, ¹⁶ ἐπειδὴ πόνων οὐ
 δέεται τις τοῦτο τὸ σχῆμα ¹⁷ ἐργάσασθαι, αὐτὰ γὰρ, ὥς
 15 ἔχει, λέγων τὰ πράγματα καὶ μηδὲν πλέον περιεργαζό-
 μενος, ἰσχυρότατον τὸ σχῆμα ποιεῖ· ἢ ἀπλούστατόν φη-
 σιν, ὥς ἀληθές. Ἀπλοῦς ¹⁸ γὰρ ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας
 ἔφην, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἰσχυρότατόν ἐστι, καὶ οἶμαι ὥς ¹⁹
 διὰ τοῦτο ἔταξε τὸ σχῆμα τοῦτο ἐν τῇ οὔσῃ μὲν μὴ δο-
 20 κούσῃ δὲ δεινότητι· τοῦτο γὰρ τῆς ὄντως δεινότητός ἐστι,
 τὸ δοκεῖν ἀφελῆ τινα καὶ ἀπλοῖκόν λόγον παρέχεσθαι·
 καὶ αὐτόν πως εἶναι ²⁰ δοκεῖν τοιοῦτον, πᾶν τούναντίον
 ὄντα τε καὶ ποιούντα κατὰ τὸν λόγον. Τὸν γὰρ ²¹ ἀνει-
 μένως φησὶν ὁ Ἑρμογένης καὶ ἀφελῶς δοκοῦντα λέγειν
 25 ὑπορύντειν πως καὶ κατασκευάζειν ἃ βοίλεται τις μᾶλ-
 λον, ἢ εἰ μὴ ἀνειμένως μηδὲ ἀφελῶς ἐδόκει λέγειν, σφό-
 δρα οἶμαι δεινοῦ λόγου, οὐ μὴν δοκοῦντά γε, εἶναι τοι-
 οῦτον.

λῃ.

14 Vind. ἐφιστάσι θανάτου et v. sq. βροτὸν φυγ. 15 Vind.
 Ἴομεν et ὀρίζομεν. Il. μ. 328. 16 Ἑρμογένης Mon. om. 17 Mon. ὅ-
 σι τοῦτο ἐργάσασθαι. 18 Eur. Phoen. 480. 19 οἶμαι ὥς Mon.
 om. 20 Vind. αὐτόπως ἔχειν. 21 τὸν γὰρ ἀνειμένως usque
 ad litt. λῃ. Mon. om.

λή. Οἶον ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοί-
των· ταῦτα ἐν τῷ περὶ στεφάνου κεῖται· φησὶ ταῦτα ²²
Αἰσχίνῃ Δημοσθένους τὰ ἑαυτοῦ πρὸς τὴν ἐκείνου ἀντι-
παρτιθεῖς· ἔχει δὲ οὕτως· ἐξέτασον τοίνυν παράλληλα
τὰ σοὶ κάμοι βεβιωμένα πρῶως καὶ μὴ πικρῶς, Αἰσχίνῃ, ⁵
εἴτ' ἐρώτησον τουτουοὶ, τὴν ποτέραν τύχην ἂν ἔλοιτο
ἕκαστος αὐτῶν, ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων,
ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην, ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν·
ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον, ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ
δ' ἐθεώρων, ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον, ὑπὲρ τῶν ¹⁰
ἐχθρῶν πεπολίτευσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος·
καὶ ταῦτα μὲν τὰ τοῦ Δημοσθένους· ἡ δ' ἔννοια τούτων
αὕτη· σὺ μὲν, φησὶν, ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ²³ ἦν
τῶν φοιτῶντων, πλὴν οὐ παρὰ τῷ Αἰσχίνῃ ²⁴ ἐφοίτη-
σεν· οἱ γοῦν διδάσκοντες ὡς ἐνδεεῖς καὶ πένητες ἐδί- ¹⁵
δασκον, ὡς αὐτὸς ²⁵ ὁ Δημοσθένης λέγει· σὺ δὲ ὁ σε-
μνὸς ἀνὴρ διαπτύων τοὺς ἄλλους σκόπει πρὸς ταῦτα ποιεῖ
τινὶ κέρησαι τύχῃ, δι' ἣν παῖς μὲν ᾧν μετὰ πολλῆς ἐν-
δείας ἐτράφης ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλείῳ προσ-
εδρεύων, τὸ μέλαν τρίβων καὶ τὰ βάρθρα σπογγίζων καὶ ²⁰
τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παι-
δὸς ἔχων· σὺ μὲν οὖν ἐδίδασκες, φησὶν, ἐγὼ δὲ, ὡς ἐλευ-
θέρῳ προσῆκεν ἀνδρὶ, ἐφοίτων ἐς διδασκαλεῖον καὶ ἐμάν-
θανον, καὶ σὺ μὲν ἐτέλεις, ἤγονν καθαρμοὺς τινας ἐποίεις·
διεβέβλητο δὲ καὶ τοῦτο, ὡς πάλιν ὁ ²⁶ Δημοσθένης δηλοῖ ²⁵
λέγων· ἀνὴρ δὲ γενόμενος τῇ μητρὶ τελούσῃ τὰς βίβλους
ἀνεγίνωσκες καὶ τᾶλλα συνεσκευώρεις· τὴν μὲν νύκτα νε-
βρίζων καὶ κρατηρίζων καὶ καθαίρων τοὺς τελουμένους καὶ

²² φησὶ ταῦτα Αἰσχ. Δημ. [pro cor. p. 315.] — — τὰ
τοῦ Δημοσθέν. Mon. om. ²³ Mon. εἷς ἦν. ²⁴ Mon. παρὰ
τὸν Αἰσχίνην. ²⁵ ὡς αὐτὸς ὁ Δημοσθ. — — ἐς διδασκαλεῖον
καὶ ἐμάνθανον Mon. om. ²⁶ ὡς πάλιν ὁ Δημοσθ. — — ἅμα
τῇ μητρὶ ὁ Αἰσχίνης Mon. om. — v. 27. Vind. νευρίζων.

ἀπομάττων τῷ πληρῷ καὶ τοῖς πιτύροις, καὶ ἀναστὰς ἀπὸ
τοῦ καθαρμοῦ καὶ κελεύων λέγειν· ἔφυγον κακὸν, εὖρον
ἄμεινον. ἐπὶ τῷ ²⁷ μηδένα πώποτε τηλικούτον ὀλολύξαι
σεμνυνόμενος, καὶ ἔγωγε νομίζω, μὴ γὰρ οἶσθαι αὐτὸν
5 φθιγγεσθαι μὲν οὕτω μέγα, ὀλολύξειν δὲ οὐχ ὑπέρλαμ-
προν· ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ
τῶν ὁδῶν τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ μαράθρῳ καὶ τῇ λεύ-
κη καὶ τοὺς ὄφεις τοὺς Παρίας θλίβων, καὶ ὑπὲρ τῆς
κεφαλῆς αἰωρῶν καὶ βοῶν, αἰβοῖ, σαβοῖ, καὶ ἐπορχούμε-
10 νος, ὕς, ἄττις, ἄττις, ὕς, ἔξαρχος καὶ προηγμένων καὶ
' κίττοφόρος καὶ λικνοφόρος καὶ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραῖδιων
προσαγορευόμενος· δεικνύνται οὖν, ὡς τελετὰς τινὰς καὶ
καθαρμούς ἐποίει ἅμα τῇ μητρὶ ὁ Αἰσχίνης· σὺ μὲν οὖν, ²⁸
φρησὶν, ἐκάθαιρες, ἐγὼ δ' ἐκαθαίρομην καὶ ἐτελούμην, καὶ
15 τοῦτο ²⁹ πάλιν προτείνεται, ὡς διὰ πενίαν τοῦ Αἰσχίνου
πολλὴν τὰ τοιαῦτα μετερχομένου, καὶ τὸ μὲν τελεῖν αἰ-
σχύνην τινὰ εἶχε καὶ ἀπρεπὲς ἦν, τὸ δὲ τελείσθαι οὐκ
ἐπὶ καὶ ἄσχημον εἶναι· ³⁰ καὶ σὺ μὲν ἐχόρευες ἀντὶ τοῦ χο-
ροῦς ὑπεκρίνου τραγικοῦς, ἐγὼ δὲ χορηγὸς ἦν τῶν εἰς τοὺς
20 τοιούτους χοροὺς δαπανῶν, ὅθεν καὶ τὸ χορὸν δίδωμι
εἴρηται· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροὶ ἐτύγγανον τρα-
γωδίας καὶ κομποδοί, καὶ σιτήσεις ἐλάβανον καὶ δαπά-
νας ἄλλας τινὰς, οὐ πάντες δὲ εἰς τοὺς τοιούτους χοροὺς
κατετάττοντο, ἀλλὰ οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ ἄξιοι κριθέν-
25 τες, ὅθεν καὶ χοροστάτης ³¹ εἴρηται ὁ τοῦ χοροῦ κατάρ-
χων. Ἐγγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαιζον. τὸ
γὰρ ³² γραμματεῦειν οὐδεμιᾶς μὲν ἦν ἀρχῆς οὐδὲ πρᾶ-
ξεως κύριον· ὑпанεγίνωσκε δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ

27 Vind. τό. 28 Mon. καὶ σὺ μὲν ἐκάθαιρες sine οὖν
φρησι. 29 καὶ τοῦτο πάλιν — μετερχομένου Mon. om. 30
Mon. pergīt: καὶ σὺ μὲν ἐξέπιπτις, ἐγὼ δ' ἐούριπτον· ἀντὶ τοῦ,
σὺ μὲν διημάργανες, ὑποκρινόμενος πρόσωπον, ἐγὼ δὲ κατεγίλων·
ἐγγραμμάτευες etc. 31 Vind. χοροστάτοις. 32 Mon. δι.

πραττόμενα³³ ὁ γραμματεὺς, καὶ τὰ γενόμενα ψηφίσματα ἐφύλαττεν· ὅθεν καὶ γραμματοκύφων εἴρηται ὁ Αἰσχίνης,³⁴ ὡς ἐγκύπτων εἰς τὴν τῶν γραμμάτων ἀνάγνωσιν, τυχὸν δὲ καὶ εἰς τὸ γράφειν· ἄλλοι³⁵ δὲ λέγουσιν ὡς γραμματοκύφων ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἀναγινώσκειν τὰ ἐν⁵ τῇ κύφῃ γράμματα· κύφη δὲ ἐκαλεῖτο τὸ πινακίδιον, ἐν ᾧ ἦσαν τὰ τῶν Ἀθηναίων ψηφίσματα, ὃ καὶ γραμματεῖον ἐκαλεῖτο καὶ πινακίδιον· ἄλλοι δὲ γραμματοκύφωνα λέγουσιν αὐτὸν ῥηθῆναι, ὅτι ἐδίδασκε τὰ πρῶτα γράμματα.

λθ'. Ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθιῶρουν·¹⁰ τριταγωνιστέων³⁶ οἱ μὲν λέγουσι τὸ μετὰ τριῶν ἀγωνίζεσθαι ἐν ταῖς τραγωδίαις ὑποκριτῶν καὶ συναμιλλᾶσθαι τούτοις, οὐ δὲ τὸ ἐν τρίτῃ τάξει τῶν ὑποκριτῶν καταριθμεῖσθαι·³⁷ ὅτι δὲ ὑποκριτὴς ἦν Αἰσχίνης, δῆλον καὶ ἄλλοθεν· τριταγωνιστὴν δὲ αὐτὸν ἀτυχῇ προσηγόρευσε, καὶ αὐτοτρα-¹⁵ γικὸν πίθηκον, καὶ ἄρουραῖον Οἰνόμαον. πίθηκον μὲν αὐτὸν προσηγόρευσε τραγικόν, ἥτοι ὅτι βραχύς ὢν τῷ σώματι εἰσῆμι εἰς τὴν σκηνήν, ἥ ὅτι ὁ πίθηκος μιμητικὸν ζῶον ἐστίν· ἐπέσκωπεν οὖν τὸν Αἰσχίνην ὡς ἀνθρώπους τραγωδίαν ὑποκρινομένους μιμούμενον· ἄρουραῖον δὲ Οἰ-²⁰ νόμαον λέγει, ἐπειδὴ ὑποκρινόμενός ποτε Αἰσχίνης Οἰνόμαον Πέλοπι ὀργιζόμενον καὶ διώκοντα μετὰ προθυμίας ἔπεσεν ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ γέλωτα τοῖς θεαταῖς παραιοῦ-
ασεν· ἄρουραῖον δὲ καλεῖ, ὅπως μὴ δοκῇ τῶν τοῦς θυ-
μειλικούς ἀγῶνας ἀγωνιζομένων εἶναι, ἀλλὰ τῶν ἐν τοῖς²⁵ ἀγροῖς ὑποκριτῶν· ναὶ μὲν καὶ τραγικὸν Θεοκρίνην ὠνόμασεν, ὅτι τοῦ τριταγωνιστέων πανσάμενος ἐβούλετο χῶ-
ραν ἔχειν ῥήτορος· βλασφημῶν οὖν αὐτὸν ὡς σκυοφάν-
την τοῦ Θεοκρίνου ἐμνημόνευσεν, ἀνδρὸς ἐπὶ σκυοφαντία

³³ πραττόμενα etiam Mon. Reisk. recepit προσταττόμενα.

³⁴ ὁ Αἰσχίνης Mon. om.

³⁵ ἄλλοι δὲ λέγουσιν — — ἐγὼ δ'

ἐθιῶρουν Mon. om.

³⁶ Vind. τριταγωνιστήν.

³⁷ quae sequuntur usque ad finem capituli, Mon. non habet.

παρ' Ἀθηναίοις τὸ γνώριμον ἔχοντος· ἔσπινδε γὰρ ὁ
 Αἰσχίνης τοῦτον μιμήσασθαι· λέγει οὖν ὁ Δημοσθένης
 ἐν τῷ περὶ στεφάνου οὕτως· ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας καὶ
 πηνίκα λαμπρὸς, ἥνικα ἂν κατὰ τούτων εἰπεῖν τι δέοι,
 5 ἐν τούτῳ λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, τραγικὸς
 Θεοκρίνης· ἐπὶ πᾶσι τούτοις, φησὶ Δημοσθένης, ἐξέπιπτες,
 ἐγὼ δὲ ἐσύριττον, ἀντὶ τοῦ σὺ μὲν διημάρτανες, ³⁸ ἐγὼ
 δὲ κατεγέλων· τὸ δὲ μὴ μεταλαμβάνοντα τὸ πέμπτον μέρος
 τῶν ψηφιζομένων τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν, ὅτι οὐδὲ τὸ
 10 πέμπτον μέρος τῶν ψηφιζομένων δικαστῶν δικαιώσουσί
 σε· νόμος γὰρ ἦν δικαιοῦσθαι τίνα παρ' αὐτοῖς καὶ
 ἀφίεσθαι κατηγορούμενον, ἂν τὸ πέμπτον μέρος τῶν
 δικαστῶν συνεχῶρει τοῦτο, εἰ δὲ ἔλαττον, οὐκ ἤφιετο.

μ'. Τοῦτο τὸ ἀντίθετον ³⁹ Δημοσθένης ἐποί-
 15 ησε κακότητες, τὸ μὲν πρᾶγμα ἀληθές λαμβά-
 νων, τὸ δὲ ἀντικείμενον ψευδές, ὡς ἐν τῷ πα-
 ραπρεσβείας· ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ὁ Δημοσθένης ἀντι-
 παρατιθεῖς τῷ τοῦ Φιλίππου συμποσίῳ καὶ τῶν Ὀλύμ-
 πια νεικηκότων Αἰσχίνου συμπόσιον, τὸ μὲν τοῦ Φιλίπ-
 20 που ἀληθές εἰσάγει, τὸ δὲ τοῦ Αἰσχίνου ψευδές· οὐ γὰρ
 γέγονεν, ἔχει δὲ οὕτως· ἵνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι οὐ μόνον
 τῶν δημοσίου πώποτε ἐληλυθότων ὡς Φίλιππον ἀνθρώ-
 πων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδία καὶ πάντων οὗτοι φανλότατοι
 γεγόνασι, μικρὸν ἀκούσατέ ⁴⁰ μου ἔξω τῆς πρεσβείας
 25 ταυτησίν· ἐπειδὴ γὰρ εἶλεν Ὀλυμπιον Φίλιππος, Ὀλύμπια
 ἐποίει· εἰς δὲ τὴν Θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάν-
 τας τοὺς τεχνίτας συνήγαγεν· ἐστιῶν δ' αὐτοὺς καὶ στε-
 φανῶν τοὺς νεικηκότας ἤρετο Σάτυρον τουτοῖ· τὸν κω-
 μικὸν ὑποκριτὴν, τί δὴ μόνος οὐδὲν ἐπαγγέλλεται, ἢ τί-
 30 να ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἢ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐωρακίως

38 Vind. διημάρτανες. 39 Med. 1. Τοῦτο τὸ ἀντίθετον
 Δημοσθένης ἐποίησεν ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας, ἀντιπαρατιθεῖς —
 usque ad γέγονεν. habet ad marg. 40 Vind. ἀκούσαντα.

εἴη· εἰπεῖν δὴ φασὶ τὸν Σάτυρον, ὅτι ὦν μὲν οἱ ἄλλοι
 δέονται οὐδενὸς ὦν ἐν χρεία τυγχάνει, ἃ δ' ἂν αὐτὸς
 ἀπαγγέιλαιτο ἡδέως, ῥᾶστα μὲν ἐστὶ Φιλίππῳ δοῦναι καὶ
 χαρίσασθαι πάντων καὶ τὰ λοιπὰ. Ἔχομεν δὲ καὶ παρὰ
 τῷ θεολόγῳ ἀντίθετον· ἔχουσιν οὗτοι τὸ βάλλειν, ἡμεῖς 5
 τὸ φέρειν, καὶ ἐν τῷ εἰς τοὺς Μακκαβαίους λόγῳ· ἐμὰ
 δὲ οὐ τεθνήκατε, φίλτατοι παῖδες, ἀλλ' ἐκαρποφορήθη-
 τε, οὐκ ἐκλελοίπατε, ἀλλὰ μετεληλύθατε, οὐ κατεξάνθη-
 τε, ἀλλὰ συνεπάγητε, καὶ πάλιν ἐν τῷ περὶ τοῦ νιού
 πρώτῳ λόγῳ· ἐβαπτίσθη μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' αἶμαρ- 10
 τίας ἔλυσεν ὡς θεός, ἀλλ' ἵνα ἀγιάσῃ τὰ ὕδατα· ἐπει-
 ράσθη ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐνίκησεν ὡς θεός. ἀλλὰ θαρ-
 ρεῖν διακελεύεται ὡς κόσμον νενίκηκώς· ἐπείνησεν, ἀλλ'
 ἔθρεψε χιλιάδας, ἀλλ' ἄρτος ἐστὶ ζωτικὸς καὶ οὐράνιος,
 ἐδίψησεν, ἀλλ' ἐβόησεν, εἰάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με 15
 καὶ πινέτω, ἀλλὰ καὶ πηγάζειν ὑπέσχετο τοὺς πεπιστευ-
 κότας· καὶ πάλιν ἐν τῷ δευτέρῳ στηλιτευτικῷ· σβεσάτω
 τὸ πῦρ ὁ δαδούχος, ἀπτέτωσαν τῷ νυμφίῳ αἱ φρόνιμοι
 καὶ ἱσραὶ παρθένοι τὰς ἑαυτῶν λαμπάδας· ἀποθέσθω
 τὴν πορνικὴν ἱεροφάντης στολὴν· ἱερεῖς ἐνδύσασθε δι- 20
 καιοσφύνην καὶ καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας,
 καὶ τὸν μέγαν καὶ ἄσπilon χιτῶνα, Χριστὸν, τὸ ἡμέτε-
 ρον κόσμημα, σιγάτω σὸς κῆρυξ τὰ ἄτιμα, φθτεγγέσθω
 κῆρυξ ἐμὸς τὰ ἔνθια· παῦσόν σου τὰς γοητικὰς καὶ μαν-
 τικὰς βίβλους. αἱ προφητικαὶ τε καὶ ἀποστολικαὶ μόναι 25
 ἀνελιττέσθωσαν· ἐπίσχες σου τὰς αἰσχρὰς καὶ σκότου
 γεμούσας νύκτας· ἀντεγερῷ τὰς ἱερὰς ἐγὼ καὶ λαμπρὰς
 παννυχίδας· φράξον τὰ ἄδυτά σου καὶ τὰς εἰς Ἄιδου
 φερούσας ὁδοὺς, ἐγὼ τὰς φανερὰς καὶ φερούσας πρὸς
 οὐρανὸν ἐξηγήσομαι.

C a p. XVI,

μά. Περὶ παρίσον σχήματος καὶ πῶς γίνεται.¹

Πάρισον σχῆμά ἐστί τε καὶ λέγεται. Ἐν-
ταῦθα δοκεῖ μὲν ὁ τεχνικὸς μηδευίαν ἡμῖν παραδιδόναι
μέθοδον περὶ παρίσων σχημάτων διαλεγόμενος, πλὴν πα-
5 ραδίδωσιν· ἵνα γὰρ μὴ πλανᾶται τις πολλάκις, εὐρίσκων
ἐν συνθέτοις ὀνόμασι τὰς αὐτὰς λέξεις, καὶ τὰ αὐτὰ
σημαίνειν οἴηται, ἀλλ' ἐξετάξῃ τὰς δυνάμεις τῶν σημα-
σιῶν, διὰ τοῦτο παραδίδωσιν ἡμῖν καὶ τοῦτο τὸ κερά-
λαιον· τάχα δὲ καὶ ἵνα διακρίνῃ τις τὰ πάρισα τῶν ἤδη
10 παραδεδομένων ἴσων, διαφέρει² γὰρ τῶν ἴσων λεγομένων
σχημάτων, ὅτι ἐκεῖνα μὲν μίαν ἔχουσιν ἴσην συλλαβὴν,
ἥ καὶ δύο κατὰ τὸ τέλος, οὐχ ὁλόκληρον δὲ λέξιν, ταῦτα
δὲ ὁλοτελὲς ὄνομα, ἰστίον δὲ ὡς τὰ μὲν ἴσα σχήματα
παρά τινων πάρισα λέγεται, ἔνιοι δὲ καὶ ὁμοιοτέλευτα
15 ταῦτα ἐκάλεσαν· ἃ δὲ νῦν αὐτὸς λέγει πάρισα, τινὲς πα-
ρονομασίαν ἐκάλεσαν, ἄλλοι δὲ καὶ παρήχησιν, οἶον, κα-
τηγορήσω³ γὰρ αὐτὸς ἐγὼ τῆς ἐμῆς εἴτε ἀπονοίας, εἴτε
ἀνοίας, ὡς ἔχει καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης.
ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστὶ τοῦ ἡμετέρου λόγου καὶ τοῦ πα-
20 ρόντος συλλόγου, οὐ μόνον⁴ δὲ ἄλλοι ἄλλως ἐκάλεσαν
ταῦτα τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν εὐροις
ἂν τοῦτο γινόμενον· ὃ γὰρ αὐτὸς ἐκάλεσεν ὑπερβατὸν
ἐνταῦθα, τοῦτο ὑποστροφὴ καλεῖται παρὰ τισι, παρ' ἄλ-
λοις δ' ἐπεμβολή, καὶ τί λέγω, παρὰ τισιν, αὐτὸς ἐν τῷ
25 περὶ σεμνότητος σχήματι τὸ ὑπερβατὸν ἀποστροφὴν ἐκά-
λεσε λέγων, ἥκιστα δὲ αἱ ἀποστροφαὶ τε καὶ ὑποστροφαὶ

1 Mon. περὶ παρίσου, ἵνα μὴ πλανᾶται τις πολλάκις. 2 Mon. διαφέρει γὰρ ἐκείνων, ὅτι ταῦτα μὲν ὁλοτελὲς ὄνομα ἔχουσιν, ἐκεῖνα δὲ μίαν ἴσην συλλαβὴν, ἥ καὶ δύο κατὰ τὸ τέλος, οὐχ ὁλόκληρον δὲ λέξιν, ἰστίον etc. 3 Mon. κατηγορήσω. 4 οὐ μόνον δ; ἄλλοι — — πάρισον σχ, ἐστὶ τε καὶ λέγεται Mon. om.

σεμνοῦ λόγου· ὑποστροφὴν λέγων τὴν ἐπεμβολήν, ὅθεν καὶ παράδειγμα τῆς τοιαύτης ὑποστροφῆς ἔλεγε τό·⁵ ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, καὶ μεγάλην πόλιν οἰκῶσι, καὶ μικράν, φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται· ὡσαύτως καὶ ἐπεμβολὴν τὴν ὑποστροφὴν καὶ τὸ ὑπερβατὸν ὀνομάζει, 5 ἐν τῷ περὶ τῆς περιβολῆς λόγῳ λέγων· ὅλως οὖν ἡ σεμνότης γίνεται, ὅταν σχήματα περιβλητικὰ δι' ἀλλήλων πλεονάσῃ κατ' ἐπεμβολήν· ταῦτα δὲ εἶπον, ἵνα μηδεὶς ξενίζεται, εἰ νῦν μὲν πάρισον λέγεται, ἀλλαχοῦ δὲ παρονομασία· μᾶλλον δὲ εἰ ἐνταῦθα μὲν πάρισον τοῦτο τὸ 10 σχῆμα καλεῖ, ἀλλαχοῦ δὲ ὁμοιοτέλετον, ὡς ἐν τῷ περὶ κάλλους λόγῳ, λέγων, ὡς παρίσωσις ἐστίν, ὅταν συλλαβὴ ἢ αὐτὴ ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν κώλοιν ἤ· εἰ δὲ καὶ πλείους, ἀλλ' οὐ λόγον τι μέρος ὀλόκληρον· τοιοῦτῳ παρίσω ἐχρήσατο καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸ πάσχα λόγῳ· διὰ τοῦ- 15 το δίδονται νόμοι ἡμῖν εἰς βοήθειαν, οἷόν τι διατείχισμα μέσον θεοῦ καὶ εἰδώλων,⁶ τῶν μὲν ἀπάγων ἡμᾶς, πρὸς δὲ τὸν ἐπανάγων. Πάρισον σχῆμά ἐστι τε καὶ λέγεται, ὅταν τὸ αὐτὸ ὄνομα ἄλλην καὶ ἄλλην προςλαβὸν συλλαβὴν διαφερούσας διανοίας 20 ἔχῃ· οὐκ ὤφειλεν εἰπεῖν συλλαβὴν, ἀλλὰ λέξιν· καὶ γὰρ τὸ πολὺ λέξις ἐστὶ, καὶ τὸ φίλος, καὶ πάλιν ἐν δευτέρῳ παραδείγματι ἡ πρὸ καὶ⁷ ἀντὶ λέξεις εἰσὶ.

μβ. Παρὰ μὲν⁸ Ἰσοκράτει οὕτως· ἐὰν ἥς φιλομαθῆς, ἔση πολυμαθῆς· τοῦτο ὁ Ἰσοκράτης εἶπε πρὸς 25 Δημόνικον ἐν τῷ πρὸς αὐτόν·⁹ ἐὰν ἥς φιλομαθῆς, ἔση πολυμαθῆς, ἃ μὲν ἐπίστασαι, διαφύλαττε ταῖς μελέταις, ἃ δὲ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε ταῖς ἐπιστήμας, ὁ-

5 in Aristog. p. 774. 6 Vind. εἰδῶλων. 7 Mon. ἡ ἀντι. 8 Mon. τὸ δὲ τοῦ Ἰσοκράτους ἐν τῷ πρὸς Δημόνικον κίται· ἐν ᾧ καὶ ταῦτα· τῷ μὲν τρόπῳ γίνου φιλοπροσήγορος, τῷ δὲ λόγῳ εὐπροσήγορος· τὸ δὲ μαρθάνειν οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ διδάσκεισθαι κ. τ. λ. 9 §. 13. p. 7. Bekk.

μοίως γὰρ αἰσχροὺς ἀκούσαντα μὲν λόγον χρήσιμον μὴ¹⁰
μαθεῖν, καὶ διδόμενόν τι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀγαθὸν μὴ
λαβεῖν, καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ·¹¹ τῷ μὲν τρόπῳ γί-
νου φιλοπροσηγορος, τῷ δὲ λόγῳ ἐπυπροσηγορος· ἔστι δὲ
5 φιλοπροσηγορίας μὲν τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας·
ἐπυπροσηγορίας δὲ τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγ-
χάνειν,

μγ'. Τὸ γὰρ μανθάνειν ἐν ἀμφοτέροις ἐστίν· ἀλλ'
ὅπου μὲν τὸ πολὺ πρόσκειται, σημαίνει τὸν πολλὰ εἰ-
10 δότα· πολυμαθεῖς οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν οὐχὶ τοὺς μαθη-
ματα ἐπελθόντας πολλὰ, οἷον γραμματικὴν, ῥητορικὴν,
φιλοσοφίαν καὶ τὰ λοιπὰ, ἀλλὰ τοὺς ἐμπειρίαν ἐκ χρό-
νων πραγμάτων τε καὶ παθῶν ἀνθρωπίνων προσειληφό-
τας· καὶ Ὅμηρος γὰρ τὴν ἐκ τοῦ χρόνου μυθολογίαν
15 ἐκάστω τῶν ἡρώων προστιθεῖς φησι·

Καὶ μύθοις ἐκίκατο παλαιὰ τε¹² πολλὰ τε εἶδος·

ταύτης ἕνεκα τῆς πολυμαθείας ἤγουν πολυπειρίας καὶ
ἱστορίας φασὶ πλανηθῆναι καὶ Σόλωνα, καὶ γὰρ πολυ-
μαθεῖς ἢ τῶν πραγμάτων γνῶσις τοὺς ἐντυγχάνοντας
20 ἀπεργάζεται· ὅπου δὲ τὸ φιλο πρόσκειται, ἐκεῖ¹³ ἐστὶν
ὁ ἡδέως μανθάνων. τὸ μανθάνειν οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δι-
δάσκεισθαι καὶ παιδεύεσθαι λέγεται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπὶ
τοῦ ἀκοίειν, ὥς ἐν τῇ συνήθει¹⁴ λέγειν εἰώθαμεν· ἔμα-
θον τὰ κατὰ σέ ἀντὶ τοῦ ἤκουσα· εἰ μὲν οὖν φιλομαθῇ
25 ἀκούσομεν τὸν τὰς μαθήσεις τῶν λόγων ἡδέως ἀποδεχό-
μενον καὶ πᾶν¹⁵ εἶδος παιδείας ἐγκαλλωπιζόμενον, ἐξ ἀν-
άγκης καὶ πολυμαθῇ νομίσομεν¹⁶ τὸν πολλὰς ἐπιστήμας
καὶ τέχνας συλλέξαντα· εἰ δὲ φιλομαθῇ δεξόμεθα τὸν φι-

10 μὴ Vind. om. 11 p. 30. 12 Vind. ^γτε. Od. η. 157.

13 in Vind. superscriptum καί. 14 Mon. συνήθεια. 15 καὶ
πᾶν εἶδος παιδ., ἐγκαλλωπ. Mon. om. 16 Mon. κρήσομεν,

λοπευστοῦντα, ¹⁷ καὶ ἀκούειν, ὃ μὴδέπω ἀκήκοεν, ἡδέως
 βουλόμενον, οἷος ἦν ¹⁸ Ἀλκίονους τοῖς Ὀδυσσέως λόγοις
 κηλούμενος· πολυμαθῇ δὲ ¹⁹ πάντως ἀκουστέον τὸν ἐξ
 ἀκροάσεως γεγονότα πολλῶν ἐμπειρότατον. ²⁰ τοιοῦτόν τι
 εὐρίσκομεν καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ Πάρισον· γενοῦ Πέ- 5
 τρος ἢ Ἰωάννης, ἐπὶ τὸν τάφον ἐπείχθητι, ἀντιτρέχων, ²¹
 συντρέχων, τὴν καλὴν ἀμιλλαν ἀμιλλώμενος· ἔστι δὲ ἀν-
 τιτρέχειν ²² μὲν τὸ τὸν μὲν τὴν ἐν ἀρετῇ πρᾶξιν ἐλέσθαι,
 τὸν δὲ τὴν γνωστικὴν θεωρίαν· συντρέχειν δὲ τὸ τῇ προ-
 θέσει περὶ τὸν οἰκεῖον σκοπὸν εὐδοῦσθαι ἑκάτερον· τά- 10
 χα δὲ καὶ τὸ ζευγνύουσι καὶ μεταζευγνύουσι τοιοῦτόν τι
 οἶκεν εἶναι· εἶπον δὲ τὸ τάχα, ἐπειδὴ τὸ μὲν ἀπλοῦν,
 τὸ δὲ σύνθετον· καὶ οὐκ ἄμφω, ὥσπερ καὶ τὸ μὴ τὰ τῆς
 πλάσεως, ἀλλὰ τὰ τῆς ἀναπλάσεως.

μδ. Καὶ παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ, καὶ προεπι- 15
 βουλευεῖν μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλευεῖν· τοῦτο εἴ-
 ρηται τῷ συγγραφῇ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν, ὅτε πρὸς
 Ἀθηναίους ἦλθε πριεσβεία τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Κερ-
 κυραίων· καὶ στάντες ἐν τῇ ἐκλογῇ Κερκυραῖοι ἔλεξαν
 τάδε. „δίκαιον, ὧ Ἀθηναῖοι, τοὺς μῆτε εὐεργεσίας μεγά- 20
 λης μῆτε συμμαχίας προσφειλομένης ἤκοντας παρὰ τοὺς
 Ἀθηναίους λέγειν οὐ τῷ τρόπῳ ἀλλὰ τῇ γνώμῃ ἐπικου-
 ρίας, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν δεησομένους ἀναδιδάξαι πρῶ-
 τα, μάλιστα μὲν ὡς καὶ ἑὺμφορα δέονται· εἰ δὲ μὴ,
 ὅτι γε οὐκ ἐπιζήμια, ἔπειτα δὲ, ὡς καὶ τὴν χάριν βε- 25

17 Vind. φιλοπευστοῦντα. 18 οἷος ἦν Ἀλκ. — — κηλούμε-
 νος Mon. om. 19 δὲ Mon. om. 20 Reisk. mavult ἐμπειρον.
 21 Mon. pergit: τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Θουκυδίδου ἐν τῷ πρώτῳ [c. 32.]
 τῶν ἱστοριῶν κεῖται· ὅτε πρὸς Ἀθηναίους ἦλθε πριεσβεία τε Κοριν-
 θίων καὶ Κερκυραίων, καὶ πρῶτοι Κερκυραῖοι ἰδημηγόρησαν, προ-
 επιβουλευεῖν τοὺς Ἀθηναίους παροτρύνοντες, ἢ ἀντεπιβουλευεῖν· καὶ
 τὸ μὲν προεπιβουλευεῖν δηλοῖ τὸ φθάνειν τὴν ἐπιβουλὴν κ. τ. λ.
 22 ἔστι δὲ ἀντιτρέχειν usque ad εὐδοῦσθαι Med, 1. habet ad marg.

βαλαν ἔξουσιν· εἰ δὲ μὴ τούτων μηδὲν σαφὲς καταστή-
σουσι, μὴ ὀργίζεσθε, ἣν ἀτυχῶσι," καὶ τὰ ἐξῆς.

μέ. Ἀλλ' ὅπου μὲν πρόσκειται τὸ πρὸ, καὶ
σημαίνει τὸ φθάνειν ἐπιβουλεύοντας, ὅπου
δὲ ἡ ἀντὶ πρόθεσις, καὶ δηλοῖ τὸ ἀμύνεσθαι
δεύτερον· τὸ μὲν προεπιβουλεύειν, φησὶ, τὸ φθάνειν
τὴν ἐπιβουλὴν δηλοῖ, τὸ δὲ ἀντεπιβουλεύειν τὸ κατόπιν
ἐλθόντα τῆς ἐπιβουλῆς ἀμύνεσθαι ²³ τοὺς ληψάντας·
κρεῖττον οὖν ἐστὶ τὸ προλαμβάνειν τοῖς ἐχθροῦς καὶ ἐπι-
10 βουλεύειν αὐτοῖς, ἢ μετὰ τὴν ἐπιβουλὴν σπουδάζειν ἀμύ-
νεσθαι, ἀνθ' ὧν ²⁴ ἐκακώθημεν· δεῖ δὲ ²⁵ εἰδέναι, ὡς
ἡ μὲν προ σημαίνει ὀκτώ· πρῶτον τρόπον, πρὸ τοῦ οἰ-
κοι ἵστατε, προίρχετο, πρῶδρομος, ἤγουν ἀντὶ τοῦ ἔξω-
θεν καὶ ἐμπροσθεν, ἅπερ εἰς τοπικά· δεύτερον χρόνον,
15 ὡς τὸ, "Ὀμηρος πρὸ Ἡσιόδου· τρίτον ὑπεροχὴν, ὡς τὸ
προίχειν ἀντὶ τοῦ ὑπερίχειν, καὶ προτερῶ σου· τέταρ-
τον πλεονασμόν, ὡς τὸ προκυλινδούμενος, καὶ νῆας τε
προπάσας· πέμπτον ἔμφασιν, ὡς τὸ προπετής, προαλῆς·
ἔκτον προς, ὡς τὸ προίκτης παρὰ τὸ προσιέναι καὶ
20 προσέρχεσθαι, καὶ προπεσεῖν ἀντὶ τοῦ προσπεσεῖν· ἑβδο-
μον παρὰ, ὡς τὸ προϋγέροντο ἀντὶ τοῦ παρεγέροντο, καὶ
προῦγοντο ἐννέα ταύρους, ἀντὶ τοῦ πηρεῖχοντο· ὄγδουον
ἀνά· ὡς τὸ προιμνήσκειν ἀντὶ τοῦ ἀναμνήσκειν· ἡ
δὲ ἀντὶ δηλοῖ ἕξ· πρῶτον ἴσον, ὡς τὸ ἀντίθεος Πόλυ-
25 φημος, ἀντὶ τοῦ ἰσόθεος, καὶ Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι, ἀντὶ
τοῦ ἐπίσης τοῖς ἀνδράσι μαχόμεναι· δεύτερον ἀντὶ τινος·
ἀντὶ οἶνου ὄξος ἐπιε· τρίτον ἀντέκτισιν, ἀνθ' ὧν ἔπρα-
ξεν, ἔπαθε· τέταρτον, μὴ ἐνδιδόναι, ἀντίχει ὁ τοῖχος·
πέμπτον, ἐναντίαν σχέσιν, αὐτὸ ἀντιγάρμακον· ἔκτον,
30 προστασίας, ὡς τὸ ἀντιλαμβάνεται· ἐνταῦθα γοῦν ἐπὶ

23 Mon. ἀμύνεσθαι.

24 ἀνθ' ὧν ἐκακώθημεν usque ad
di

finem capitis Mon. om.

25 Vind. γάρ.

τοῦ Θουκυδίδου λέγει, τὸ μὲν προεπιβουλευεῖν εἴρηται κα-
τὰ χρόνον, τὸ δὲ ἀντεπιβουλευεῖν κατὰ ἀντίκτισιν· ἰστίον
δὲ καὶ τοῦτο, ὡς εἰ τοῦτο, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἄλλαι
καὶ ἄλλαι προθέσεις συνερχόμεναι ἀποτελοῦσιν αἰεὶ διά-
φορα πράγματα, ὡς καὶ ἐκ τῶν ῥηθέντων δῆλδν· ἀλλὰ ἡ
δὴ καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν· ἡ γοῦν στροφὴ προσλαμβά-
νουσα τὴν ὑπὸ δηλοῖ τὸ τῆς περιβολῆς σχῆμα τὴν ὑπο-
στροφὴν, τὴν δὲ ἀπὸ δηλοῖ τὸ τῆς σφοδρότητος σχῆμα
τὴν ἀποστροφὴν, τὴν δὲ συν, τὴν συστροφὴν, ἥτις ἐστὶ
σχῆμα τῆς περιβολῆς· οἷον τό· ²⁶ ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ λη-
φθεῖν ταῦτα πράττων καὶ κατασκευάζων οὗτος ἐμοὶ
πολεμεῖ· ὃ καὶ οὕτω λέγεται, ἡ ὅτι συστρέφει νοήματα
καὶ περικλείει, ὥσπερ δεινῶσιν αὐτοῖς καὶ μέστωσιν ἐπ-
εργαζόμενον, καθάπερ ἐπ' ἀνέμων, ἡ ὅτι συνεστραμμένην
ἔχει τὴν ἀπόδοσιν ἐν τῇ προτάσει· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ¹⁵
συστρεφόντων ἀνέμων τὰ ὑποπίπτοντα, τὴν δὲ ἀντὶ
τὴν ἀντιστροφὴν, ἥτις ἐστὶ καὶ αὐτὸ σχῆμα τοῦ κάλλους,
οἷον εἰ μὴδὲ τοῖς συνθέτοις τὸ εἶναι μόνον συνθέτου,
τὴν δὲ ἐπὶ καὶ τὴν ἀνὰ τὴν ἐπαναστροφὴν, ἥτις ἐστὶ
καὶ αὐτὸ σχῆμα τοῦ κάλλους· οἷον· πάλιν Ἰησοῦς, ὁ ²⁰
ἐμὸς, καὶ πάλιν μυστήριον, μυστήριον οὐκ ἀπατηλόν·
τὴν δὲ ἀνὰ μόνον τὸν ποιητικὸν τρόπον, τὸν καλούμε-
νον ἀναστροφὴν, ὡς τό·

Ὅρμηθις ὡς. ²⁷

καὶ τό·

25

Ἦτις ἐπὶ πολλῇ ἐμύγησα, ²⁸

ᾧστε ἐξ τούτων ὄντων, ἵνα συνελὼν εἴπω, ὑποστροφῆς,
συστροφῆς, ἀποστροφῆς, ἀντιστροφῆς, ἐπαναστροφῆς,
ἀναστροφῆς· τὰ μὲν πέντε σχήματά εἰσι, τῆς περιβολῆς
δύο· ἡ ὑποστροφὴ καὶ συστροφὴ, τοῦ κάλλους δύο, ἡ ³⁰
ἀντιστροφὴ καὶ ἐπαναστροφὴ, τῆς σφοδρότητος ἓν, ἡ
ὑποστροφὴ· ἡ δὲ ἀναστροφὴ ποιητικός ἐστι τρόπος. ταῦ-

τα δὲ οὐκ ἀλόγως διήλθον, ἀλλ' ἵνα τὸ μὲν δείξω τὰς
 προθέσεις ἰσχυρούσας τὰ μέγιστα καὶ ἀποτελούσας διάφο-
 ρα πράγματα, τὸ δὲ τοὺς προσεκτικὸν τοὺς φιλομαθεῖς
 ἀπεργάζωμαι μὴ περιέργως τὰς προθέσεις ἀναγινώ-
 5 σκοντας.

C a p. XVII.

μς'. Περὶ προσποιήσεως. ¹

Πότε ῥήτωρ προσποιήσεται σχεδιάζειν,
 Ἐνταῦθα μέθοδον ἡμῖν παραδίδωσι τοῦ πότε καὶ ἐν
 ποίῳ εἶδει τῆς ῥητορικῆς προσκείμεθαι προσποιητέον,
 10 καὶ ἐν ποίῳ αὐτοσχεδιάζειν· λέγει οὖν, ὡς ἐν μὲν τῇ
 συμβουλῇ δεῖ ὁμολογεῖν, ὅτι προεβουλευσατο, καὶ πολλὰ
 περὶ τοῦ προκειμένου πράγματος ² προσέκτετο· διατί;
 ὅτι ὁ σύμβουλος πολλὴν πείραν ὀφείλει ἔχειν, καὶ πολ-
 λῶν εἰδήμων εἶναι πραγμάτων· ἡ γὰρ τοι ἐμπειρία ἔχει
 15 τι λίξαι σοφώτατον κατὰ τὸν σοφὸν Εὐριπίδην, ³ καὶ
 πάλιν ὁ αὐτὸς φησὶ ποιητῆς, ⁴ ὡς βραδεῖς μῦθοι πλει-
 στον ἀνύουσι σοφόν· ἐν δὲ τῷ δικανικῷ, καὶ ἐσκευμέ-
 νος ἦκη τις, ὀφείλει λέγειν, ὡς ἀσκεπτὶ καὶ αὐτοσχεδίως
 τὰ ἐπερχόμενα αὐτοῦ λέγει· εἰ γὰρ εἴπῃ, ὅτι ἐσκεψάμην,
 20 ὁ δικαστὴς φορεῖται τὸν ῥήτορα, μήπως ἀπατηθῇ τῇ
 τοῦ ῥήτορος ἐμπειρίᾳ· ἀμέλει τινὲς τῶν λαγχανόντων δι-
 κην μετὰ τινων, καίπερ διασκεψάμενοι, λέγουσιν, ὅτι
 ἀρτίως τοῦ κεφαλαίου ἐμνήσθημεν· οὕτω μὲν οὖν ἐν τε
 τῷ δικανικῷ καὶ συμβουλευτικῷ χρὴ ποιεῖν· ἐν δὲ γε τῷ
 25 ἐγκωμιαστικῷ οὐδὲν τὸ κωλύον καὶ ὁμολογεῖν ἐσκεψθαι
 καὶ προσποιεῖσθαι τὸ αὐτοσχέδιον, ὡς καὶ ὁ θεολόγος·

1 adde σχεδιασμοῦ. Reisk. Litt. μς'. Mon. non habet. 2
 Vind. πράγματα. 3 Phoen. 532. 4 Phoen. 463.

ἀλλὰ γὰρ οἷον μικροῦ με παρέδραμεν· εὖρον δὲ ἐγὼ πα-
λαιόν τινα λέγοντα, ὡς ἐν ἰδέαι ἐγκωμιαστικῇ ἀμφοτέρω-
μεν χρή· ποιεῖν· πλὴν οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον· ἀσύμ-
βατα γάρ, φησὶν, ἀλλήλοις ἀμφοτέρω, ὁμολογία γρα-
φῆς καὶ σχεδίου προσποιήσις. 5

μζ. Τριῶν οὐσῶν ἰδεῶν ὁ ρητορικῆς, ἐν τῇ
συμβουλευτικῇ δεῖ μάλιστα καὶ ὁμολογεῖν,
ὅτι ἐβουλεύσατο· ἰδέας τὰ εἶδη καλεῖ· λέγονται γὰρ ὁ
ἰδέαι καὶ τὰ εἶδη, ὥσως οὐ κακῶς, ἀπὸ γὰρ τῆς μορ-
φῆς τῶν λόγων καὶ τὰ εἶδη τῆς ρητορικῆς χαρακτηρί- 10
ζονται· ὥσπερ δὲ ἰδέαι λέγονται τὰ εἶδη, οὕτως ἐνίοτα
καὶ αἱ ἰδέαι εἶδη, ὥσπερ ἐν ταῖς ἰδέαις ὁ ἀναγινώσκων
εὐρήσει πολλαχοῦ.

Τριῶν οὐσῶν ἰδεῶν. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρῶ-
τῳ 9 τῆς οἰκείας ρητορικῆς ζητῶν διατί τῆς ρητορικῆς 15
τρία ἐστὶν εἶδη, φησὶν, ὅτι τοσοῦτοι γὰρ καὶ οἱ ἀκροα-
ταὶ τῶν λόγων ὑπάρχουσιν ὄντες· σύγκειται μὲν γὰρ ἐκ
τριῶν ὁ λόγος, ἐκ τε τοῦ λέγοντος, καὶ περὶ οὗ λέγει
καὶ πρὸς ὃν, καὶ τὸ τέλος πρὸς τοῦτόν ἐστι, λέγω δὴ 20
τὸν ἀκροατὴν· ἀνάγκη δὲ τὸν ἀκροατὴν ἢ θεωρὸν εἶναι 20
ἢ κριτὴν· κριτὴν δὲ ἢ τῶν γεγεννημένων ἢ τῶν μελλόν-
των· ἐστὶ δὲ ὁ περὶ τῶν μελλόντων κρίνων, οἷον ἐκκλη-
σιαστής, ὁ δὲ περὶ τῶν γεγεννημένων, οἷον δικαστής, ὁ
δὲ 21 τῆς δυνάμεως θεωρὸς, ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη
τρία γένη τῶν λόγων τῆς ρητορικῆς, συμβουλευτικόν, 25
δικανικόν, ἐπιδεικτικόν.

5 Mon. τῆς ρητορ. ἐν τῇ συμβουλευτικῇ — — ὅτι ἐβουλεύ-
σατο Mon. om. 6 Mon. δέ. 7 Mon. καὶ ὥσως. 8 Mon.
χαρακτηρίζεται. idem pergīt ita: τρία δὲ εἶδη εἰσὶν, ὅτι καὶ το-
σοῦτοι οἱ ἀκροαταὶ τῶν λόγων ὑπάρχουσιν ὄντες. 9 c. III. 10
Mon. δὴ. 11 Vind. ὡς τῆς δυνάμεως θεωρῆ. Mon. ὁ δὲ τῆς
δυν. θεωρὸς. Reisk. mavult: ὁ δὲ περὶ τῆς δυνάμεως (sc. κρίνων)
οἷον θεωρὸς. Quae sequuntur usque ad litt. γ'. ἐπακολουθεῖν
τοῖς νόμοις καὶ τὰ λοιπὰ Mon. om.

μή. Τούναντίον δὲ χρή ἐσκεφθαι ὁμολογεῖν καὶ πεφροντικέναι· Ὅμηρος ὁ πάντα εἰσηγησάμενος τὰ κάλλιστα καὶ τοῦτο ἡμᾶς ἐδίδαξεν· αὐτίκα τὸν Νέστορα εἰσάγει πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα λέγοντα· ¹²

- 5 Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσασθαι, ὅς κεν ἀριστὴν
 Βουλὴν βουλευσῇ· μάλα δὲ ἤϊε πάντας Ἀχαιοὺς·
 Ἑοθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 Καίουσιν πυρὰ πολλὰ.

οὐδὲν γὰρ ἄλλο τῷ Ἀγαμέμνονι ὑποτίθησθαι διὰ τούτων
 10 τῶν ἐπῶν, ἣ ὅτι χρεῖα πολλῆς φροντίδος καὶ σκέψεως
 καὶ βουλῆς, ὅτε τι συμβουλευσάσθαι πρόκειται, καὶ ὅτι
 οὐκ ἀπερισκέπτως χρή τι λέγειν περὶ τῶν μελλόντων ἀεὶ
 βουλευόμενον, καὶ ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Νέστωρ πρὸς τὸν Μα-
 χάονα,

- 15 Φράζτο, δὲ ¹³ Μαχῶν, ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα.
 καὶ πάλιν ὁ Ὀδυσσεὺς πρὸς τοὺς ἐταίρους· ¹⁴

Ἄλλα φραζώμεθα θᾶσσον.

οὐδὲν ἄλλο ἡμᾶς διδάσκει, ἣ τὸ σκέπτεσθαι καὶ φρον-
 τίζειν σύμβουλόν τινα παρεισάγοντας· ἀλλὰ καὶ ὁ Δη-
 20 μοσθένης φησὶν, ¹⁵ οὐ γὰρ μόνον, εἴ τι χρήσιμον ἦκει
 τις ἐσκεμμένος, τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε· ἐκ δὲ τού-
 του καὶ αὐτὸς παρίστησιν, ὅτι χρεῖα σκέψεως τῷ συμ-
 βουλευσάντι· καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὴν πεντηκο-
 στὴν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα λόγῳ συμβουλευόντων τισὶ μὴ
 25 ἀπερισκέπτως καὶ ἀλόγως υπάγεσθαι τοῖς εἰς δουλείαν
 τὸ πνεῦμα κατάγουσι μηδὲ δεδιέναι θεὸν αὐτὸ καλεῖν
 φησιν· εἰ δὲ τοσοῦτον γοῦν ὑγιαίνετε, ¹⁶ ὥστε τὴν πρό-
 δηλον φεύγειν ἀσέβειαν, καὶ τῆς δουλείας ἔξω τιθέναι
 τὸ καὶ ὑμᾶς ποιοῦν ἐλευθέρους, τὸ ἐξῆς αὐτοὶ σκέψασθε
 30 μετὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἡμῶν· πολλῆς γὰρ, φησὶ,

12 Il. ι. 74.

13 Il. ξ. 3.

14 Od. κ. 192.

15 Ol.

I. p. 9. 16 Vind. ὑγιαίνεται.

τῷ ὄντι σκέψεως χρεια καὶ οὐκ ἀνθρωπίνης μόνον, ἀλλὰ καὶ θείας· ὥστε βουλευομένους ^{16*} περὶ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως ἐλθεῖν δὴ τὸ ὀρθότατον καὶ ἀψευδέστατον.

μθ'. Ὡς ὁ Δημοσθένης· ἀλλ', ὡς εἰσικεν, ὁ καιρὸς ἐκεῖνος οὐ μόνον εὖ νοῦν ἡμῖν· τοῦτο β ἐν τῷ περὶ στεφάνου κεῖται· ἔχεται δὲ τῆς ἀκολουθίας ἐκεῖνης· „ἡμέρα ¹⁷ μὲν γὰρ ἦν; ἦκε δ' ἀγγέλλων τις ἐς τοὺς πρυτάνεις, ὡς Ἐλάτεια κατεῖληπται καὶ μετὰ ταῦτα οἱ μὲν ἐξαναστάντες μετὰξὺ δειπνοῦντες τοὺς τε ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον,“ καὶ ὅσα 10 ἐκεῖνος ἐκείσιν διέξεισιν· ὅρα οὖν; τί φησιν ὁ Δημοσθένης; ὡς τοῦτο δεῖ ¹⁸ προσεῖναι τῷ συμβούλῳ, ἐμπειρίαν πραγμάτων· ἀμέλει καὶ Ἀγαμέμνων πολλὰ καθ' ἑαυτὸν τῆς νυκτὸς βουλευσάμενος οὐδὲν ἄλλο διέγνω ποιῆσαι, ἢ πρὸς Νέστορα ἀπελθεῖν, ὡς πολλῶν πραγμάτων ὑπὸ 15 χρόνου ἐμπειρίαν προσειληφότα· τάδε γάρ φησιν Ὅμηρος ἐν τῷ κ' τῆς Ἰλιάδος·

Ἦδε δὲ ¹⁹ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βολή,

Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλῆϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,

Εἰ τίνα οἱ συμμητιν ἡμέμονα τεκτάναιτο,

20

Ἦτις ἀλεξίκανος πᾶσιν ²⁰ Δαναοῖσι γίνοιτο.

ν'. Ἐν δὲ τῇ δικανικῇ γὰρ ἐσκεμμένος ἦ-
κης, προσποιουῦ αὐτόθεν λέγειν, ²¹ ὅπερ ποι-
οῦσι πάντες οἱ παλαιοί· γράψαντες γὰρ πάν-
τες ὑποκρίνοντα σχεδιάζειν. Ἡ ἐν τοῖς δικανι- 25
κοῖς λόγοις μελέτη καὶ σκέψις πολλὰ ταραττεῖν τοὺς ἀ-
κούοντας εἴωθεν· εἴρηται γὰρ ταῖς μελετηθείσαις διὰ
πολλοῦ τῶν ἐπιχειρημάτων ἱφόδοις παράγεσθαι, καὶ ὡς
ὁ δικαζόμενος μὴ θαρρῶν τῇ τῶν λόγων ἀπλότητι τῇ
ποικιλίᾳ τῶν νοημάτων τοὺς δικαστὰς παρακρούεται, 30

16* Vind. βουλευομένης. 17 Dem. pro cor. p. 284. ἱστέρα.

18 Vind. δῆ. 19 δὲ Vind. om. ll. κ. 17. 20 Vind. σὺν πᾶσι.

21 Vind. αὐτόθεν λέγων.

ἀπλαῦς γὰρ, φησὶν ὁ σοφὸς Εὐριπίδης, ²² τῆς ἀλη-
θείας ὁ μῦθος ἔφυ· καὶ οὐ πολλῶν δεῖ τ' ἀνδιχ'
ἐρμηνευμάτων· καὶ πάλιν φησὶν ὁ Πίνδαρος· ²³

Πρὸς τόνδ' ἀγῶνά τις σοφίας ἦκει πέρι,

5 Εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερά καὶ τὰ μὴ καλὰ.

δῆλον οὖν ἐστίν, ὅτι εἰ τῇ ἀληθείᾳ ὁ δικαζόμενος πέποι-
θεν, οὐ μελετήσῃ, οὐ σκέπεται, οὐ προθεωρήσῃ τὰ ῥη-
θησόμενα, ἀλλ' ἀσκεπτὶ ²⁴ αὐτὰ λέξει τὰ πράγματα, ὅ-
θεν καὶ οἱ παλαιοὶ φασὶ τοῦτο εἶδότες, εἰ καὶ προμελέ-
10 των, ἀλλ' οὖν προσεποιῶντο λαλεῖν αὐτοσχέδια· αὐτίκα
ὁ ῥήτωρ Πολύξενος, οὗ καὶ ὁ λόγος εἰς χεῖρας ἤλθεν
ἡμᾶς, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δῆλῳ γράφων φησὶν ἐν
προοιμίῳ· εὐχομαι μὲν τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς ἄλλοις θε-
οῖς, τοῖς τὴν Δῆλον ἔχουσιν, ὅτι κεχαρισμένον αὐτοῖς καὶ
15 εὐσεβὲς καὶ δίκαιόν ἐστι τοῦτο καὶ ὑμῖν παραδιδόναι λέ-
γεῖν καὶ ὑμῖν τοῖς ἀκούουσι χρῖναι· ὁρᾷς, ὅτι προσποιεῖ-
ται αὐτοσχεδιάζειν, εὐχόμενος ἄρτι λαβεῖν παρὰ θεῶν,
ἐκεῖνα δὲ ἀπαγγεῖλαι, ἅπερ εὐσεβῆ τε καὶ δίκαια· ἀλλὰ καὶ
Ἀριστογείτων ἐν τῷ κατὰ Ὑπερίδου λόγῳ οὕτω φησί· πε-
20 ρὶ μὲν οὖν τοῦ παρανόμου ἱκανὰ καὶ τὰ εἰρημένα ἐν τῷ
παρόντι· ἂν μὴ τι ὕστερον ἀναμνησθῶ, εἶτα μετ' ὀλίγα,
ὥσπερ ἀναμνησθεῖς πάλιν φησὶν· οἱ γὰρ ἐπιβουλεύοντες
τῇ δημοκρατίᾳ ἡσυχίας μὲν οὔσης κατὰ τὴν πόλιν καὶ τοῦ
δήμου ἀθροῦσως καὶ ἀσφαλῶς πολιτευομένου ἀναγκάζον-
25 ται μηδὲν παρῃκινεῖν, ἀλλ' ἐπακολουθεῖν τοῖς νόμοις καὶ
τὰ λοιπὰ· τὸ δὲ περὶ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ τοῦ
στεφάνου κεῖται· ἀπορήσειε δ' ἂν τις, πῶς ἐν τῷ κατὰ
Μειδίου ²⁵ τὸ ἐναντίον ποιεῖ· τῆς γὰρ στάσεως οὔσης
ὀρικῆς καὶ δικανικῆς φησιν· ²⁶ „ἐγὼ δὲ ἐσκέφθαι μὲν, ὡ

Α-

22 Phoen. 480. 23 immo Eurip. Or. 485. 24 Vind.
τὰ ἐρμηνεύματα, ἀλλὰ σκεπτί. 25 Mon. addit: ὁ Δημοσθένης.
26 p. 576.

Ἀθηναῖοι, φημί, καὶ οὐκ ἂν ἀρνηθεῖν·“ μῆποτ' οὖν καὶ τοῦτο τῆς Δημοσθενικῆς δεινότητός ἐστιν· ὥστε γὰρ προσεκτικοὺς ποιῆσαι τοὺς δικαστάς πρὸς τὰ λεγόμενα ὡς μεγάλα ὄντα καὶ ἐσκεμμένα διὰ τοῦτο ἐσκέφθαι φησίν.

γὰ. Ἵνα καὶ οὕτως ὁ δικαστὴς ταραχθῇ· 8 ἐλπίζων γὰρ ὁ δικαστὴς ἀκοῦσαι ἐσκεμμένα, εἴτα σχέδια ἀκούων θορυβεῖται καὶ ἐκπλήττεται τὴν διάνοιαν, τῇ τε δυνάμει τοῦ λόγου, καὶ τῷ εἶναι αὐτοσχέδια τὰ λεγόμενα· τοῦτο δὲ τοῦ ἐνδιαθέτου λόγου ἴδιον πέφυκεν, ὡς ἐν τῷ περὶ λόγου ἀληθινοῦ μεμαθήκαμεν· τινὰ δὲ τῶν 10 βιβλίων παραχθῇ ἔχουσιν ἀντὶ τοῦ παρασυρῆ καὶ ἀπατηθῇ.

γβ. Καὶ κεφάλαια, ὡς 17 μεταξὺ ἀναμνησθέντες· κεφάλαια εἰποὺς ἂν ἢ τὰ ἐγκλήματα ἢ τὰ ἐπιχειρήματα. 15

γγ'. Ἐν δὲ γε ἐγκωμιαστικῇ ἰδέᾳ οὐ κωλύει ἀμφοτέροισι χρησθαι· εὖρον παλαιὸν τινα 28 λέγοντα, ὡς ἐν ἰδέᾳ ἐγκωμιαστικῇ ἀμφοτέρα μὲν χρηθεῖν, πλὴν οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἀσύμβατα γὰρ ἀλλήλοις, ὁμολογία τε γραφῆς καὶ σχεδίου 29 προσποιήσεις. 20 Ἐξήττηται δὲ, διατί ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ οὐδέν ἐστιν 30 ἐμποδὼν, καὶ ὁμολογεῖν ἐσκέφθαι καὶ ἐκ τοῦ ἐτοίμου λέγειν· οἶμαι οὖν, ὅτι χρηθεῖν ὁμολογεῖν, ἵνα δείξῃ, ὅτι 31 μεγάλα εἰσὶ τὰ ἔργα καὶ πόνου δεόμενα καὶ καιροῦ πολλοῦ· οὐ χρηθεῖν δὲ ὁμολογεῖν, ἵνα δείχθῃ, ὅτι πολλά εἰσι· 25 πολλῶν δὲ ὄντων τῶν εἰς ἐγκωμίων προκειμένων ὑποθέσεις 32 τὰ πολλὰ τὸν ῥήτορα παρατρέχουσιν, ὅθεν καὶ ἀπορῶν λέγει, τί δράσω; τίνα πρᾶξιν ἐάσω; τίνα παρίδω; τίνα ἐγκωμιάσω; ταῦτα γὰρ προσποιουμένων σχεδιάζειν ἐστίν· ὅθεν καὶ ὁ θεολόγος, οἷον γὰρ με, φησί, καὶ τοῦτο 30

27 Vind. καὶ κεφαλαίου μεταξὺ ἀναμνησθ. 28 Mon. εὖρον γὰρ τινα. 29 Vind. σχέδιος. 30 Vind. ἦν. Mon. ἐστίν.

31 Mon. ὡς. 32 Vind. ὑποθέσεις. Mon. ὑποθέσεις.

μικροῦ παρέδραμεν ἐν μέσῳ τῶν εἰρημένων κείμενον· τὸ
 δὲ προοίμιον τοῦ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιταφίου ὁμο-
 λογεῖν ἔοικε μελέτην πολλὴν τὴν εἰς τὸ ἐγκωμιάσαι τελεί-
 ως· λέγων γὰρ προθήσειν ὑπόθεσιν ἀγώνων ἑαυτὸν τοῦτο
 5 ἀνέφηγεν, ὅτι μεγάλη χρεῖα σκέψεως καὶ ἀγώνων πολ-
 λῶν τοῖς ἐπαινοῦσι τὸν μέγαν Βασίλειον· καὶ πάλιν· μό-
 νης ἡμῶν ἔδει τῆς ἐκείνου φωνῆς, ἐκεῖνον ἐγκωμιάζουσιν·
 ὁ γὰρ αὐτὸς ὑπόθεσις τε λαμπρὰ τοῖς ἐπαινοῦσι, καὶ μό-
 νος τῇ τοῦ λόγου δυνάμει τῆς ὑποθέσεως ἄξιος.

C a p. XVIII.

10 γδ'. Περὶ αὐξήσεως, εἴτα ἀποδείξεως.

Πότε ὁ ῥήτωρ αὐξήσει χρήσεται ἐν δι-
 καίς, ¹ εἴτα πότε ² ταῖς ἀποδείξεσιν; ἐνταυθοῖ
 διδάσκει καὶ δύο μεθόδους ἡμῶν παραδιδῶσιν. ἡ γὰρ,
 φησί, τὸ πρᾶγμα ἀμελεῖται καὶ διὰ τοῦτο αὐξήσει διόν
 15 χρῆσθαι πρὸ τῶν ἀποδείξεων, ἵνα διὰ ταῦτα πείσῃ προς-
 ἔχειν τοὺς ἀκροατάς, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα διεγερθῶσιν·
 ἢ ὅταν τὸ κρινόμενον ἐνδοξον ᾖ, καὶ διὰ τοῦτο οἱ δικα-
 σταὶ ταῖς κατηγορίαις οὐ προσέχωσι· γίνεται δὲ ἡ αὐξη-
 σις ἐκ τῶν περιστάτικῶν· οἷον· σὺ τιμᾷς τὴν ἀγάπην,
 20 καὶ ταῦτα ἐν καιρῷ μισοφίλῳ; καὶ περιέπεις δι' αὐτὸ τὸ
 καλὸν, ἐν ἀλλοτρίᾳ διάγοντος ³ προνοούμενος καὶ κηδό-
 μενος· αἰ μὲν οὖν, φησί, τὰς ἀποδείξεις χρή τιθέσθαι
 πρὸ τῶν αὐξήσεων· ἔστι δ' ⁴ ὅτε ἡ τάξις ἀμφοῖν ἐναλλάτ-
 τεται· ὅταν γὰρ τὸ πρᾶγμα ἀμελῇται, ἢ τὸ εὐθύνας
 25 ὑποκείμενον πρόσωπον τῶν μεγάλων καὶ τιμίων καθίστη-
 κεν, τότε δεῖ κεχρῆσθαι κατὰ τὸν ⁵ καιρὸν ταῖς αὐξήσε-

¹ Vind. δίχη. ² Mon. τότε. Vind. ποτε. ³ Mon. δια-
 γόντων. ⁴ Mon. δι. ⁵ τὸν Mon. om.

σιν, ἢν ⁶ οὕτως αὐξηθέντος τοῦ πράγματος προσέχειν
 ὁ ῥήτωρ τοὺς δικαστὰς ποιήσῃ ταῖς ἀποδείξεσιν· ὥς ὁ Αἰ-
 σχίνης ἐποίησεν ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· ὅτι χάρ ἡταιρήκε,
 καὶ ὅτι τὰ πατρώα κατεδήδοκε, κατηγόρησε ⁷ τούτου ὁ
 Αἰσχίνης· ἐπειδὴ δὲ ἑώρα τοὺς δικαστὰς πρὸς τὰ τοιαῦ- ⁸
 τὰ ὑπιωτέρους καὶ ἀναπεπιωκότας, διὰ τὸ ἐν ἔθει τοῖς
 Ἀθηναίοις εἶναι καὶ ἐρᾶν καὶ ἐρᾶσθαι, καὶ μὴ πρὸς αἰ-
 σχύνῃς εἶναι τὸ τοιοῦτον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐμπαλιν πρὸς
 δόξης τίθεσθαι, καὶ ὅτι χρόνος, ἐξ οὗ ταῦτα, πολὺς,
 καὶ ἀνὴρ ὁ Τιμαρχος ἤδη, πρὸς δὲ οὐδ' ἀφανής, ἀλλὰ ⁹
 καὶ πεπρεσβευκῶς, καὶ ψηφίσματα γράφων, διὰ τοῦτο
 χρῆται τοῖς νόμοις τοῖς κείμενοις περὶ σωφροσύνης τῆς
 τε τῶν παιδῶν καὶ τῶν μεираκίων, ἔτι δὲ τῶν ἀνδρῶν,
 καὶ διέξιμι τὰ περὶ τῶν διδασκάλων τε καὶ παιδοτριβῶν,
 ὅση φυλακὴ περὶ αὐτῶν ἐκάστου, καὶ ὅσα ¹⁰ κατὰ τῶν μι-
 σθοῦντων ἢ μισθουμένων ἐταιρεῖν ἐπιτίμια· ¹¹ τὸ αὐτὸ
 ποιεῖ καὶ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, παρανόμων τὸ τού-
 του γραφόμενος ψήγισμα, ὅτι τε τὸν Δημοσθένην ¹²
 ὑπεύθυνον ὄντα ἐστεφάνωσε, μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρ-
 χοντα στεφανοῦν τοῦ νόμου κελεύοντος· καὶ ὅτι ἐν Θεά- ¹³
 τρω ¹⁴ τοῦτο πεποίηκε, τοῦ νόμου μηδὲνα ἐν Θεάτρῳ
 στεφανοῦν ἀπαγορεύοντος· τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι
 καὶ τὰ ψευδῆ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· ταῦτα γοῦν ἠν-
 ξησε διὰ τῆς τῶν νόμων παραθέσεως· οὐκ ἄλλο γοῦν,
 φησὶν ὁ Ἐρμογένης, αἴτιον τοῦ καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ¹⁵
 λόγοις (βιβλία γὰρ τοὺς λόγους φησὶν) χρῆσασθαι πρὸ

6 Mon. ἴνα.

7 Vind. κατηγορεῖ.

8 Mon. Med. 1. ὅσα

^a^mVind. ὅση. 9 Vind. ἐπιτίμιας. idem ad marg. addit: ἴνα τὸ
 ἀδίκημα ὀγκώσῃ, καὶ τοῦ πράγματος αὐξήσιν ἀπεργάσῃται. 10Med. 1. ad marg. οὐκ εἶναι γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Δημο-
 σθένην διίσχυρίζετο, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ στεφάνου τυγχάνειν ἀν-
 άξιον. 11 Vind. h. l. et paullo post θαίρεφ.

τῆς αὐξήσεως ἀποδείξει ¹² ἐκ τοῦ τούτους νόμους θεῖναι καὶ
 τὰς πολιτείας· ¹³ ἢ τὸ παρορᾶσθαι τὸ ἔγκλημα· λέγει
 δὴ τὴν τοῦ Τιμάρχου ἑταιρίαν καὶ τὴν τῶν παρανόμων
 γραφὴν· οἶμαι δὲ ὅτι καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τοὺς Μακ-
 5 καβαίους λόγῳ αὐξήσει πρῶτον ἐχρήσατο, ὅτι οὗτοι ἄξιοί
 εἰσι ¹⁴ τιμᾶσθαι, ἐπειδὴ ἡ τούτων τιμὴ τοῖς πολλοῖς
 παρεβλέπετο· καὶ οὕτως διεξῆλθε τὰ τῶν ἁγίων παλαί-
 σματα. πῶς δὲ ἠύξησε τὴν τιμὴν αὐτῶν; εἰπὼν· οἱ πρὸ
 τῶν τοῦ Χριστοῦ παθῶν μαρτυρήσαντες, τίποτε δράσειν
 10 ἔμελλον μετὰ Χριστὸν διωκόμενοι, καὶ τὸν ἐκείνου ὑπὲρ
 ἡμῶν μιμούμενοι θάνατον· καὶ τὰ τοῦτου ἐξῆς. — Τὰ
 περὶ ¹⁵ τῶν πολιτειῶν διεξελέθειν· ἡγουν περὶ
 τοῦ βλάπτεσθαι τὰ μέγιστα τὰς πολιτείας ἐκ τε τοῦ
 περιῖδεῖν τὸν Τιμάρχον ἑταιρηκότα, καὶ μὴ δεδοκὸτα δι-
 15 κην κατὰ τοὺς νόμους τὴν τοῖς τῷ τοιῷδε μύσει ὑπόπε-
 πτωκόσιν ἀρμόζουσαν· καὶ ἐκ τοῦ περιῖδεῖν τοὺς νόμους,
 ὑπὸ Κτησιφῶντος παραβαينوμένους.

C a p. XIX.

νέ. Περὶ ἐγνωσμένου ψεύσματος, καὶ πότε
 χρηστέον αὐτῷ. ¹

20 Πότε ὁ ῥήτωρ ψεύσεται· ² μέθοδον ἐνταῦθα
 παραδίδωσι τοῦ πῶς ἂν ³ τοὺς ἀκροατὰς θεραπεύειν δό-
 ξωμεν μᾶλλον ψευδόμενοι, ἢ εἰ τὸ ἀληθὲς ἐλέγομεν· ὅταν
 γὰρ, φησὶ, λυσitelῇ ⁴ τοῖς ἀκούουσι τὸ ψεῦδος, καὶ ἢ

12 imo vero inverse πρὸ τῆς ἀποδείξεως αὐξήσει Reisk.
 13 Viud. καὶ τοὺς πολίτας. 14 Vind. εἰσὶν ἄξιοι. 15 τὰ
 περὶ τῶν πολιτειῶν — — παραβαينوμένους Mon. om.

1 καὶ πότε χρηστέον αὐτῷ Mon. om. 2 πότε ὁ ῥήτωρ
 ψεύσεται Mon. om. 3 Mon. πῶς δὲ — δόξωμεν. 4 Mon.
 λυσitelῇ φησι.

ψόγον μέγαν ἢ διαβολὴν οὐ μικράν ἐξ αὐτῶν ἐκβάλλῃ ἢ ἔπαινον προσάγῃ, τότε οὐ ψεκτὸν τὸ ψεῦδος τῷ ῥήτορι, καὶ τὰ παραδείγματα πρόδηλα.

νϛ'. Οὕτως ὁ Δημοσθένης ἐψεύσατο ἐν τῷ περὶ στεφάνου· ὁ Διοχίνης εἶπεν, ὅτι ἔπεμψαν πρὸς 5 σβεις πρὸς Φίλιππον περὶ εἰρήνης, καὶ ἀλλαχόθεν πάλιν τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν πρὸς τοὺς συμμάχους, ὅπως ἀφανίσωσι τὸν Φίλιππον· ὁ δὲ Δημοσθένης λέγει, ὅτι ψεύδεται ὁ Διοχίνης διαβάλλων τὰ τῆς πόλεως πράγματα· καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι, ἐὰν τοῦτο 10 ἐποιεῖτε, καὶ ἄλλοθεν μὲν πρῶσβεις πρὸς Φίλιππον ἐπέμπετε περὶ εἰρήνης καὶ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς τοὺς συμμάχους ἕνεκα τοῦ ἀφανίσαι τὸν Φίλιππον δολιεύομενοι, 7 τοῦτο οὐκ ἀγαθῶν ἀνθρώπων οὐδὲ πιστῶν, ἀλλὰ κλεπτῶν καὶ πανούργων.

νς'. Εὐρυβάτου πρᾶγμα· ὁ Εὐρυβάτης ὁ οὗτος παλίμβολος γέγονεν ἀνὴρ· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης κλέπτην μὲν αὐτὸν γενέσθαι, ἀλόντα δὲ ἐπ' αὐτοφῶρῳ δεδῆναι καὶ δημοσίᾳ φυλάττεσθαι· κᾶπαιτα τοὺς φυλάττοντας, ἐπιθυμοῦντας θεάσασθαι, ὅπως διὰ τῶν τοίχων ἀνιῶν 10 εἰς τὰς οἰκίας παρίοι, 10 λύσαντάς τε 12 αὐτὸν ἐπιδείκνυσθαι παρακαλεῖν· τὸν δὲ τὰς τε ἐγκεντρίδας ὑποδυσάμενον 13 καὶ τοὺς σπόγγους 13 λαβόντα, ἀναβῆναι τε ῥᾶστα, καὶ τὸν ὄροφον τῆς οἰκίας ἐξελεῖν, εἴτα 14 ἐν ὅσῳ περιήεσαν οἱ φύλακες ἐτέρωθεν, ὅπως λάβοιεν 15 κατι- 15 ὄντα, οἷχεσθαι φεύγοντα· ἄλλοι δὲ φασιν, ἄνδρα τοῦτον εἶναι Ἐφέσιον, καὶ λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου, 16

5 Litt. νς' abest a Mon., est in Par. 6 τὴν αὐτὴν Par. om. 7 δολιεύομενοι Par. om. 8 Εὐρυβάτου πρᾶγμα Mon. om. 9 Mon. ὁ δὲ Εὐρύβατος παλμβ. 10 Mon. πάρισι. 11 Mon. τέως. 12 Reisk. μανυλτ ὑποδησάμενον. 13 Vind. σπόγγους. 14 εἴτα Mon. om. 15 Mon. καταλάβοιεν. 16 Mon. τοῦ Κροίσου.

ὥστε στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν ἐπὶ Πέρσας πόλεμον, προδότην γενόμενον, ἐγχειρίσαι Κύρῳ τὰ χρήματα, καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι.

C a p. XX.

νή. Περὶ ὅρκου, ποῖον ὁμεῖται καὶ ποῖον οὐκ ὁμεῖται. ¹

Πότε ὁ ρήτωρ ὁμώσει καὶ ὅρκῳ χρήσεται; προτιθήσι ἐνταῦθα εἰπεῖν μεθόδους ὅρκων, καὶ ποῖον ὁ ρήτωρ ὁμεῖται καὶ ποῖον οὐχί· ² καὶ φησιν ὡς οὐδέποτε ρήτωρ ἐπὶ πράγματος ὁμεῖται, πρᾶγμα ἐνταῦθα λέγων
¹⁰ τὸ μερικὸν ἐγκλημα· διὰ γοῦν τὸ ἄδηλον εἶναι τοῦτο, οὐκ ὁμνυσιν· ἢ τάχα τὸ ἥθος αὐτοῦ δεικνύς, ὅτι ἐπαικίς. καὶ εὐλαβούμενος ὀνομάσαι ὠρισμένως τὸ ἐγκλημα, οἷον· ἐφρόνευσεν οὗτος, γῆ τοὺς θεοὺς, ἢ ἐμοίχενσε· καθόλου δὲ ³ ποιεῖται τὸν λόγον· ἠδίκησε, λέγων, ἢ ἡσέβησεν, ἢ
¹⁵ παρενόμησεν, ἢ ἑτερόν τι τοιοῦτον· ὅρα ⁴ δὲ μήποτε ἥθος καλῇ· τὸ ἀφελές καὶ ἄπλαστον, καὶ ἡθικὸν ὅρκον τὸν ἀφελῆ· ἔστι δὲ εἰπεῖν ἡθικὸν ὅρκον τάχα καὶ τὸν ἐπὶ δυστυχίαις καὶ ἐλεεινολογίαις γενόμενον· ⁶ καὶ χρῆται

¹ Titulum Mon. om. ita incipiens: περὶ τοῦ, πότε ρήτωρ ὁμώσει.

² Mon. οὐκ ὁμεῖται. ³ δὲ Vind. om. — v. 15. Mon. Vind. παρηγόμ.

⁴ In Med. 1. Sch. ad marg. Καὶ πρόσχεις, οἷς λέγει ὁ Ἑρμογένης ἐν τοῖς περὶ ἀφελείας· ἔστιν ἀφελὲς τε καὶ ἡθικὸν κατ' ἄνοιαν καὶ τὸ δι' ὅρκου πιστοῦσθαι ὁπιούν, ἀλλὰ μὴ διὰ πραγμάτων, οἷον καλῶ, ὡς Ἀθηναῖοι, τοὺς θεοὺς πάντας καὶ πάσας, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθειον· ἤγουν ἡθικὸν ὅρκον λέγει τὸν ἀφελῆ· ἢ τὸν ὡς εἶρηται, ἐπεικειάς συστατικόν· ἐπεικοῦς χάρ βεβαίωσις ἡθους τὸ μὴ λέγειν ὠρισμένως, ὁ δεῖνα φόνον ἐποίησεν. ἀλλὰ γῆ τοὺς θεοὺς ποτηρὸν καὶ κυκὸν πρᾶγμα. ⁵ Vind. καλεῖ. ⁶ Vind. γινόμενον.

τούτω τῷ ὅρκῳ ἐπὶ τῶν συμφορῶν ὁ ῥήτωρ. καὶ λέγεται ἠθικὸς οὗτος ὁ ⁷ ὅρκος, ἐλεινολόγον ⁸ ἢ θος ἐμφαινων, ἀλλ' οὐ πραγματικὸς, τουτέστιν, οὐκ ἐπὶ ἀποδείξει ⁹ τινὸς παραλαμβανόμενος πράγματος· οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς ὁ ὅρκος εἰς ἀπόδειξιν συμβάλλεται.

νθ'. Ὡς ὁ Δημοσθένης· ὥς μὲν ἔμοι δοκεῖ δι' ἀμφοτέρῃ^α τοῦτο κεῖται ἐν τῷ κατὰ Μειδίον, ἔχει δὲ οὕτως· ¹⁰ „ἐπειδὴ δὲ καλῶς καὶ τὰ δίκαια ποιῶν ὁ δῆμος ἅπας οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη, καὶ σφόδρα ἐσπουδαζεν, ἐφ' οἷς ἡδικημένῳ μοι συνήδει, ὥστε πάντα ¹¹ ποιοῦντος τούτου, καὶ τινων ἄλλων ὑπὲρ αὐτοῦ, οὐκ ἐπείσθη οὐδ' ἀπέβλεψεν ¹² εἰς τὰς οὐσίας τὰς τούτων οὐδὲ εἰς τὰς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ μᾶλλον γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ, πολλοὶ ¹³ μοι προσιόντες, ὧ ἄνδρες, καὶ τῶν ἐν δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν, καὶ τῶν ἄλλων πο- ¹⁴ λιτῶν, ἡξίου καὶ παρεκκελεύοντο ἐπεξελθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς· ὥς μὲν ἔμοι δοκεῖ δι' ἀμφοτέρῃ, νῇ τοὺς θεοὺς, καὶ πολλὰ δεινὰ πεπονθέναι νομίζοντες ἐμεῖ καὶ δίκην ἅμα βουλόμενοι ¹⁵ λαβεῖν ὧν ἐπὶ τῶν ἄλλων ¹⁶ ἐτεθέαντο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρόν· καὶ μετὰ ¹⁷ τινα αὐτίς ἐπάγει.

ξ. Πολλὰ μὲν, ὧ ἄνδρες, χρήματα ἔξόν μοι λαβεῖν, ὥστε μὴ οὐ κατηγορεῖν, οὐ λαβὼν, ¹⁸ πολλὰς δὲ δεήσεις καὶ χάριτας καὶ νῇ Δι' ἀπειλὰς ὑπομείνας· ὅρῳ πῶς

⁷ ὁ Vind. om. ⁸ Vind. ἐλεινολογίας. ⁹ Vind. ἀποδείξεως. Seh. in Med. 1. ad voc. συμβάλλεται, κἄν μορτα ὁμνύη, πλὴν εἰ μήπω ἦθος μόνον ἐμφαίνει, ὡς εἴρηται· ἤκουσεν γὰρ τοῦ τεχνικοῦ λέγοντος, ὡς οὐκ ἔστιν ἀγωνιστικὸν τοῦτο γε, τὰ γὰρ ἐπιχειρήματά εἰσιν ἀγωνιστικά καὶ τὰ λοιπὰ, οἷον ἐργασίαι, ἐνθυμήματα καὶ ἐπενθυμήματα. ¹⁰ ab initio. ¹¹ Mon. ἀπέβλεπεν. ¹² Vind. πολλοί. ¹³ Vind. βουλόμενον. ¹⁴ Vind. ὧν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἴσται, καὶ μετ' ὀλίγα· πολλὰ μὲν ὧ ἄνδρες. ¹⁵ Vind. λαβεῖν. ¹⁶ Vind. ὅρῳ πῶς τοὺς ὅρκους πεποίηκεν

τοὺς ὅρκους πεποίηκεν ὁ ῥήτωρ ἡθικούς· οὐ γάρ, ἵνα πιστώσῃται τὸ πρᾶγμα· ἡ γὰρ ἂν εἶπε· καὶ ὑβρισθῆναι νομίζοντες ἐμεῖ, καὶ τυφθῆναι, καὶ κινδύνους ὑποστῆναι, καὶ αὐτίς οὐκ εἶπεν ἂν, ἀπειλὰς ὑπομείνας, ἀλλ' ἐνε-
 5 δειξάτο ἂν τὸ εἶδος τῶν ἀπειλῶν. Ὀμηρος μὲν οὖν τραγικὸν ὅρκον παρέλαβε, τουτέστι θρηνητικόν, ὅς ἐστιν ἐνδιαθέτος, καὶ μᾶλλον, ὅταν μὴ προλέγῃ τις.

ξά. Πλάτων δὲ ἡθικῶ μὲν ἐχρήσατο, ἡθικῶ δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡθους, τουτέστι τῆς βαρύτητος, ἧς 17
 10 ἐστιν ἴδιον εἰρωνεία. λέγεται δὲ ἐναντίον ἡθος ἡ εἰρωνεία, ἐπεὶ ὁ εἰρωνευόμενος ἐναντία λέγει, οἷς φρονεῖ.

ξβ'. Δημοσθένης δὲ ἡθικὸν μὲν ὅρκον καὶ αὐτὸς παρέλαβε, πλὴν πολιτικόν, τουτέστιν, ἐνδιαθέτως μὲν καὶ αὐτὸς τὸν ὅρκον εἰσήγαγε, 18 πλὴν ἀγωνιστικόν καὶ δι-
 15 κανικόν· ὅρα γὰρ τί φησιν ἐν τῷ περὶ ἀφελείας λόγῳ· εἰ μὲντοι μεθοδεύεις 19 τινὰ πίστιν ἀγωνιστικὴν, ἡ ὅτι οὖν ἕτερον, ὡς 20 μεταπεσεῖν εἰς ὅρκου σχῆμα, τὸ τοιοῦτον ἄλλο τι λέγω, καὶ οὐκ ἀφελές, οὐδὲ ἡθικόν· οὐδὲ γὰρ ἔτι ὅρκος ἐκεῖνό γε ἂν εἴη· 21 ἀλλὰ μεθωδευῆθαι 22
 20 μὲν πως, ἄλλο τι ὄν, ὥστε εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι, φυλάττων δὲ τὴν οἰκείαν δύναμιν προσλαμβάνει τι καὶ ἕτερον διὰ τῆς μεθόδου. 23 οἶον· οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας· καὶ ἄξιόν ἐστιν ἀπορῆσαι, πῶς ἐν-
 ταῦθα μὲν φησιν, ὡς ἡθικὸν πολιτικόν 24 ἐποίησεν ὅρ-
 25 κον ὁ Δημοσθένης, διὰ τὸ εἰπεῖν οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι, ἐν δὲ τῷ περὶ ἀφελείας λόγῳ οὐ φησι ποιεῖν ἡθος τοῦτο τὸ παράδειγμα· 25 ἐστὶν οὖν εἰπεῖν, ὅτι περὶ τῶν

usque ad εἶπεν ἂν, ἀπειλὰς ὑπομείνας (oculi lapsu) omisit.

17 Vind. 1. ἡ ἐστὶν ἴδιον εἰρωνείας, λέγεται δὲ ἐναντίον ἡθος τὸ τῆς εἰρωνείας. 18 Vind. εἰσάγει. 19 Vind. μεθοδεύει.

20 Mon. ὥστε. 21 εἴη Vind. om. 22 Vind. μεθωδευῆθαι.

23 Vind. τῶν μεθόδων. — pro cor. p. 297. 24 Vind. ὅρκον

ἐποίησε Δημοσθένης. 25 Sch. in Med. 1. "Ὁρα γὰρ τί λέγει.

ἡθικῶν μόνως ὄρκων ἦν ὁ λόγος αὐτῷ ἐν τῷ περὶ ἀφελείας, ἐν δὲ τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος, περὶ διαιρέσεως εἰπεῖν τῶν ἡθικῶν ὄρκων· διὸ καὶ ἐκάλεισε τὸν μὲν τραγικόν, τὸν δὲ εἰρωνικόν, τὸν δὲ ἡθικόν πολιτικόν· ἐὰν δὲ λέγῃ, ²⁶ πεποίηκε λαμπρότητα καὶ μέγεθος, ἀλλ' οὐκ ἀφέλειαν, οὐκ ἀναιρεῖ τὸ εἶναι τὸν τοιοῦτον ὄρκον, τὸ εἶναι ²⁷ ἡθικόν, παντελῶς, ἀλλὰ τὸ εἶναι μόνον ἡθικόν καὶ ἀφελή.

ἐγ'. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε· τοῦτο κεῖται ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ὀδυσσεΐας· εἰπόντος γάρ τοῦ μνηστήρος Ἀγελᾶου 10 πρὸς τὸν Τηλέμαχον, ὅτι ἔδει σε ἐκδοῦναι πρὸς γάμον τὴν μητέρα, ἐκεῖνος ἀντέφησεν·

Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγίλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἱμοῖο;

Οὔτι ²⁸ διατρέβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κτελεύω

Γήμασθ', ὃ ἐθέλλῃ, ²⁹ ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι·

15

Λίδιομαι δ' ἄκουσαν ἀπὸ μεγάρου ³⁰ δίδωμαι.

ἐδ'. Οὐ μὰ τὸν Ζῆθον, ³¹ ὦ Καλλίκλειε· τοῦτο κεῖται ἐν τῷ Γοργίᾳ· παρεισάγει ἐνταῦθα τὸν Καλλικλῆ ³² λέγοντα, ὅτι ὁ κρείττων καὶ βελτίων ἐστίν, καὶ ταῦτόν τὸ βέλτιον καὶ τὸ κρείττον, ³³ καὶ ἐπὶ τὸν ἰσχυ- 20 ρότερον ταῦτα μετενεγκόντας, ὑποδείκνυσιν ὁ Σωκράτης τὴν ἐκ τούτου ἀτοπίαν δι' ἐναργοῦς παραδείγματος, ἔπερ οὐκ ἂν δέξαιτο ποτε τοὺς ἑαυτοῦ δούλους ἑαυτοῦ βελτίονας εἶναι, ἐπειδὴ πολλοὶ ὄντες, ἐνὸς ὄντος αὐτοῦ, καθάπερ εἰκός, ἦσαν ἰσχυρότεροι. εἶτα ἐπάγει καὶ, ὦ ²⁵ θαυμάσιε, προότερόν με προδίδασκε· τοῦ δὲ Καλλικλέ-

μεθοδευθὲν δὲ οὕτως, ὥστε μεταπειθεῖν εἰς ὄρκον, λαμπρότητα πεποίηκε καὶ μέγεθος, ἀλλ' οὐκ ἀφέλειαν οὐδὲ ἥθος. ²⁶ Mon. λέγει.

²⁷ τὸ εἶναι Mon. om. ²⁸ Vind. ἱμεῖο, οὐ τοι. Od. v. 539. ²⁹ Vind. κτελεύεις. Mon. κτελεύει. ³⁰ Vind. μεγάρου.

³¹ Vind. οὐ μὰ Ζῆν'. Gorg. p. 489. E. ³² Vind.

τὸν Καλλικλῆν ἐνταῦθα. ³³ Vind. καὶ ταῦτό τὸ κρείττον καὶ τὸ βέλτιον.

ους ³⁴ εἰπόντος εἰρωνείαν εἶναι ³⁵ τοὺς λόγους τοῦ Σω-
κράτους, ἀπώμοσεν ὁ φιλόσοφος εἰρωνικῶς παίζων πρὸς
τὸν Καλλιχλέα· οὐ μὰ τὸν Ζῆθον, ὦ Καλλιχλεις· ὁ δὲ
Ζῆθος εἰς ³⁶ τῶν ἡρώων, ἀδελφὸς τυγχάνων Ἀμφίωνος·
8 ἔτυχε δὲ πρὸ ὀλίγου μνησθεὶς τῶν πρὸς Ἀμφίωνα τοῦ
Ζῆθον ῥημάτων πρὸς Σωκράτην ὁ Καλλιχλῆς, ἅπερ Εὐ-
ριπίδης Ζῆθον εἰσήγαγε λέγοντα· καὶ διὰ τοῦτο, οἶμαι,
εἰρωνευόμενος ³⁷ ὁ Σωκράτης τὸν Ζῆθον ἀπώμοσεν·
ιστέον δὲ, ³⁸ ὡς σφάλμα ἐστὶ γραφικὸν τὸ οὐ μὰ τὸν ³⁹
10 Ζῆνα, ἐν ἅπασιν γὰρ τοῖς Πλατωνικοῖς βιβλίοις τὸν Ζῆ-
θον ἀπόμνησιν. Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προ-
κινδυνεύσαντας· ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ὅπως
ἡμαρτήκατε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευ-
θερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· οὐ μὰ τοὺς ἐν
15 Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων καὶ τοὺς ἐν
Πλαταιᾷ παραταξαμένους.

C a p. XXI.

ξς. Περὶ συνηγόρων, τίσι δοτέον. ¹

Πότε ῥήτωρ συνήγορον δώσει· εἰ μὲν εἰσιν
ἔνδοξα τὰ πρόσωπα, αὐτοὺς φησὶ δεῖν ποιεῖσθαι τοὺς
20 ὑπὲρ αὐτῶν λόγους ἐν τῷ δικαστηρίῳ. καὶ πρὸς τοῦτο
αὐτοὺς ἀναγκάσομεν· εἰ δὲ ἄδοξα ἢ ἄλλως ἀσθενῇ, δώ-
σομεν αὐτοῖς συνήγορον· ἔστι δὲ ἄδοξα μὲν δούλος καὶ
ἄτιμος, καὶ ὁ διὰ κάλλος καὶ εὐπρέπειαν κατεγνωσμέ-
νος, ² τουτέστιν ὁ ἡταιρηκός· οὐ δύναται δὲ ἀπολο-

34 Vind. Καλλιχλῆος. 35 Mon. post εἶναι habet καί.

36 Mon. εἰς ἦν. 37 Vind. εἰρωνευόμεν. οἶμαι. 38 Mon.

γύρ. 39 τὸν Mon. om.

1 Titulum Mon. om.

2 κατεγνωσμένος τουτέστιν ὁ

γαῖσθαι γυνή καὶ παιδίον καὶ ὑπέργηρος ἀνὴρ, ἔτι δὲ καὶ ὁ νόσφ' κατεχόμενος· ῥήτορα δὲ ἐνταῦθα τὸν ῥητορικὸν καὶ τεχνικὸν νόμον φησί· διακελεύεται δὲ οὗτος τοῖς τὰ προβλήματα ἢ τὰ ζητήματα μελετῶσι, μὴ παρ-
 εισάγειν τὸ τοῦ φεύγοντος πρόσωπον ἢ τὸ τοῦ κατηγο- 5
 ρου, (λέγει, εἰ ἄδοξον ἐστὶ καὶ ἄλλως κατεγνωσμένον, ἢ ἀσθενές·) συνηγορὸς δὲ ἐστὶν ὁ προθεὶς ἐν δικαστηρίῳ τὴν οἰκίαν ³ θέσιν, ἢ τὴν τοῦ φίλου ἢ ⁴ τῇ τοῦ ἐτέρου ἀντειπών· τῇ μὲν οὖν γυναικὶ δοτέον ⁵ συνηγορον, ἐπειδὴ ἀπειρός ἐστι νόμων, καίτοι γε, ἐὰν δύναιται, συν- 10
 ηγορεῖ ⁶ ἑαυτῇ· φησί γὰρ ὁ νόμος, ὅτι ὑπὲρ μόνων ἑαν-
 τῶν συνηγορεῖ ⁷ γυνή καὶ τυφλός· δοτέον δὲ καὶ τῷ ⁸
 παιδίῳ καὶ τῷ ὑπεργήρῳ, εἴπερ ἀσθενεῖ· ⁹ τῷ μὲν διὰ τὴν τῶν νόμων πάντελῃ ἄγνοιαν· ¹⁰ τῷ δὲ διὰ τὴν ἀ-
 σθενείαν· καὶ τῷ δούλῳ, ὅτι ἀπρόσωπός ἐστι, καὶ ὅτε 15
 κινήσει ¹¹ κατὰ τοῦ δεσπότου αὐτοῦ, ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζόμενος, ὁφείλει ὁ δικαστὴς δίδοναι τούτῳ συνη-
 γορον· δίδωσι δὲ καὶ τοῖς ἀτίμοις, ὅτι τοῦ λέγειν ἐπαύ-
 θησαν καὶ παρῆρσιαν οὐκ ἔχουσιν.

Ξ "Ὡσπερ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Δημοσθένε- 20
 νης ¹² Στράτωνι συναγορεύει· ὁ Στράτων δι-
 αιτητὴς ἦν, καὶ, ἐπεὶ διαιτῆσαι ¹³ καὶ τῷ Δημοσθένει,
 δίκην κατὰ ¹⁴ Μειδίου ἔχοντι, ἔλαχεν, οὐκ ἀπήντα ¹⁵
 δὲ πρὸς τὴν κρίσιν Μειδίας, ἀπόντα τοῦτον Στράτων
 κατέκρινε· πολλὰ δὲ τοῦ Μειδίου παρακαλίσαντος Στρά- 25

Vind. om. 3 Mon. τὴν οἰκίαν θέλῃσιν. 4 Mon. ἢ om.
 idem post ἐτέρου ponit: θέλῃσιν. 5 Vind. δότω. 6 Vind.
 συνηγορεῖν. 7 Mon. συνηγορεῖ om. 8 Vind. τῷ om. 9
 Vind. ὑπὸ γῆρας ἀσθενεῖ. 10 Vind. ἀγνοσίαν. 11 Reisk.
 mavult μηνύσῃ, indicet, deferat. Vind. καὶ ὅτε κινήσει usque
 ad παρῆρσιαν οὐκ ἔχουσιν om. 12 Δημοσθένης Mon. om.:
 ponendum censuit Reisk., est in Vind. 13 Vind. διατῇ.
 14 Mon. μετά. 15 Vind. ἀπόντα.

τωνα τὴν δίκην ἄκυρον ποιήσασθαι, οὗτος οὐδόλως ἐπιεί-
 θετο· ὁ δὲ Μειδίας, δέον τὴν δίκην ἀνακαλέσασθαι
 καὶ ὁμόσαι, ὡς δι' εὐλογον αἰτίαν ἐπὶ τὴν δίκην οὐ πα-
 ραγέγονεν, ἐπιτηρήσας ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Στράτων οὐ
 5 παρῆν, ¹⁶ ἔπεισε τὸν πρυτανεύοντα ψῆφον κατὰ Στρά-
 τωνος ἐξενεγκεῖν, ὡς παρανόμως δικάσαντος, ἐφ' ᾧ ¹⁷
 ἀδίκως τοῦτον κατέκρινε· καὶ ¹⁸ ὁ πρύτανις Μειδίᾳ πι-
 σθεὺς, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐξ ἐρήμης τὸν Στράτωνα κατέ-
 κρινε, καὶ τῆς διαίτης ἐξέωσε, καὶ ἡτίμωσε· συναγορεύει
 10 οὖν Δημοσθένης τῷ Στράτῳ, καὶ πανταχόθεν δίκην-
 σιν ἄδικα παθόντα τὸν ἄνθρωπον· διαιτητῆς δὲ παρ'
 Ἀθηναίοις ¹⁹ ἐγένετο, ²⁰ ὁ περὶ τὰ ἐξήκοντα ἔτη· κλη-
 ροῦνται ²¹ δ' αὐτοῖς αἱ δαίται, ἅς ἕκαστος αὐτῶν δι-
 αιτήσῃ· ὅς δ' ἂν αὐτῶν λαχὼν μὴ ἐκδιαιτήσῃ, ἄτιμος
 15 κατὰ νόμον ἐγίνετο· διήτων δὲ ἐν ἱεροῖς καθεζόμενοι·
 ἔθος δὲ ἦν πάσαι μὴ δίκην εἰσιέναι εἰς τὸ δικαστήριον,
 εἰ μὴ πρότερον οἱ διαιτηταὶ διαγνοῖεν περὶ αὐτῆς· ὁ δὲ
 πρυτανεύων ἦν ὁ διοικῶν τὰ δημόσια· ²² πρυτανεῖα ²³
 δὲ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸς· δέκα δὲ πρυτανεῖαι κατ' ἐνι-
 20 αὐτὸν ἐπεφύκεσαν, ὅτι καὶ δέκα ἦσαν αἱ φυλαί· ἐπεὶ δὲ
 ὁ τὴν ὥραν πωλήσας ²⁴ τοῦ σώματος, ἀτιμίᾳ ὑπέκειτο,
 διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς τοῦ λέγειν ἀπείργετο· ἰστίον δὲ ὡς
 κατὰ τοὺς νόμους εἰ μὲν βούλεται ὁ ἡταιρικῶς, ²⁵ συν-
 ηγορεῖ ἑαυτῷ, εἰ δὲ μὴ θέλει, δοτέον τούτῳ ²⁶ συν-
 25 ἡγορον.

16 Mon. ἀπῆν. 17 Mon. ἐφ' ᾧ i. e. ἐπὶ τούτοις, ὡν
 Reisk. 18 καὶ ὁ πρύτανις Μειδίᾳ πισθεὺς usque ad τὸν
 Στράτωνα κατέκρινε om. Vind. 19 Vind. παραθήνας. 20
 Vind. ἐγένετο. 21 Vind. ἐκληροῦντο. 22 Mon. δημώδη.
 23 Vind. πρυτανεῖαι. 24 Vind. πωλήσας. 25 ὁ ἡταιρικῶς
 Vind. om. 26 Vind. τούτων.

C a p. XXII.

ξή. Περὶ τοῦ ἐναντία λέγοντα κατορθοῦν
ἐναντία. ¹

Τίς μέθοδος τοῦ ἐναντία λέγοντος, καὶ τὰ
ἐξῆς· ἐνταῦθα διδάσκει πῶς ἐναντία τις λέγων τῇ αὐ-
τοῦ βουλήσει κατορθοῖ, ὃ βούλεται, ² καὶ διὰ ποίων ⁵
καὶ πόσων ³ μεθόδων τοῦτο γίνεται· ἵνα καὶ ἡ ἐν λό-
γοις κακία ἐνταῦθα ἀρετὴ φανῇ· ⁴ τίς δὲ ἡ ἐν λόγοις
κακία, αὐτὸς διασαφεῖ, τὸ εὐέλγχτα λέγειν καὶ εὐκόλως
ὑπὸ τῶν τυχόντων ἀνατραπῆναι δυνάμενα. Ἐν τούτῳ
γούν τῷ σχήματι τῶν λόγων, τουτέστι, τοῖς ἐσχηματι- ¹⁰
σμένοις, ἀρετὴ γίνεται ἡ κακία τοῦ λόγου· εἰ γὰρ καὶ
μαχόμενα εἰσάγει, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις περιπίπτει,
ἀλλ' οὖν ὃ κατ' ἀλήθειαν θέλει, ⁵ κατορθοῖ· οἶον· ἤτη-
σαν Ἀθηναῖοι παρὰ Λακεδαιμονίων εἰρήνην· οἱ δὲ Πε-
ρικλέα ἀντήτησαν· βουλευομένων Ἀθηναίων, αὐτὸς ὁ ¹⁵
Περικλῆς δεινοπαθῶν ⁶ τῷ δοκεῖν μὲν βούλεται ἀπει-
θεῖν, τῇ ἀληθείᾳ δὲ σπουδάζει τὰ ἐναντία περᾶναι τῷ
δοκοῦντι αὐτοῦ ⁷ βουλήματι, τουτέστι, τῷ ἔξωθεν ἐπι-
πλάστῳ σχήματι.

ξθ'. Ὁ Ἀγαμέμνων ἐστίν ⁸ ἀποπειρώμενος ²⁰
τοῦ Ἑλληνικοῦ· τηρητέον, ὅτι ἐν κινδύνοις οἱ τοι-
οῦτοι σχηματισμοὶ εὐρίσκονται· ⁹ ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων ἀπό-
ρως ἔχει ἐκστρατεῦσαι τοὺς Ἕλληνας, καὶ προτείνει αὐ-
τοῖς ¹⁰ τὴν ἀτοπίαν τοῦ μὴ στρατεῦειν ἐν σχήματι· εἰ

1 Titulum Mon. om. 2 ὃ βούλεται Mon. om. 3
Vind. πόσων καὶ ποίων. 4 Vind. φανῆται. 5 Vind. θε-
λήσει. 6 Hermog. unde locus hic petitus est, legitur ὑβριο-
παθῶν. Reisk. 7 Vind. αὐτῷ. 8 Vind. ἐστίν om. 9
Num deest vocab. πολυνωφελεῖς, vel tale quoddam aliud? Reisk.
10 Mon. αὐτοῦ.

δὲ τις προτείνει ἡμῖν, ὅτι Ἀγαμέμνων οὐ τυγχάνει τῆς
 προαιρέσεως, ¹² ἀλλὰ κινδυνεύει ἡττιᾶσθαι ἀποπειρώ-
 μενος, ¹² καὶ ἀτυχῶς χρῆται ¹³ τῷ λόγῳ, εἰς τὰς πα-
 τρίδας γὰρ ἐξωρμήκασιν, ¹⁴ ἀγνοεῖ ¹⁵ ὅτι Ἀγαμέμνωνος
⁵ τέχνη αὕτη ἐστὶ, τὸ ὁρμῆσαι αὐτούς· οὐ γὰρ οἶεται κα-
 θίξειν τῇ ἀποπειρᾷ τῶν λόγων· ἀλλὰ τίς ἡ τέχνη; ἐπειδὴ
 ἀγανακτοῦσιν ὑπὲρ Ἀχιλλέως, οὐκ ἐνδείκνυται δὲ τὴν ἀ-
 γανάκτησιν, ἕως ἂν χρεία γένηται ἐξόδου, βούλεται ἀπ-
 ορρόῃξαι σφᾶς τὸν θυμὸν, καὶ φανεροὺς γενομένους ὑπὸ
¹⁰ τῶν ἀρίστων κατασχεθῆναι· τοῦτο δὴ ¹⁶ καὶ γίνεται·
 φαίνονται ἐτοιμῶς ἀπιόντες εἰς τὰς πατρίδας· Ὀδυσσεὺς
 δὲ ¹⁷ καὶ Νέστωρ σφᾶς κατέχουσιν· εὐδιάλυτα μὲν οὖν
 ταῦτ' ἐστίν·

— ὅς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,

¹⁵ Ἥλιον ¹⁸ ἐκπύρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέουσιν·
 εἰ τοίνυν ὑπέσχετο καὶ κατένευσε, περιμενετέον·
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσάτο καὶ με καλέει
 Δυσκλῆα,

πάλιν ἀντιλαβὴν ἔχει· οὐ γὰρ δεῖ ¹⁹ δυσκλῆα ἀπειναι·
²⁰ ἐκεῖνα δὲ σαφῶς στρεφόμενα.

Δισχρὸν γὰρ τότε ²⁰ ἐστὶ καὶ ἰσομένοισι πυθίσθαι

Μῦψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν

Ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἡδὲ μάχεσθαι·

ταῦτα φανερώς ὁ ἀντιλέγων ἔρει.

²⁵ ὁ. Ἐναντία καὶ στρεφόμενα· ²¹ στρεφόμε-
 νόν ²² ἐστὶ ²³ τό·

11 Vind. προθείσας. 12 Vind. h. l. et supr. ἀποπει-
 ρόμενος. 13 Vind. ἀτεχνῶς χρᾶται. 14 γὰρ ἐξωρμήκασιν
 Vind. om. 15 Vind. inserit δέ. 16 δὴ Mon. om. 17
 δὲ Vind. om. 18 Ἥλιον ἐκπύρσαντ' εἰτ. usque ad κατένευσε
 om. Vind. Il. β. 112. 19 δεῖ Mon. om. 20 Mon. et Vind.
 τόδ' ἐστι. 21 ἐναντία καὶ στρεφόμενα Mon. om. 22 Vind.
 στρεφόμενα. 23 Mon. ἐστὶ καὶ τό. Il. β. 135.

Καὶ δὴ δοῦρα σίστηται·

τὰ μὲν οὖν εὐδιάλυτα ἀσθενείας λόγου τεκμήρια ²⁴ πέ-
φυκε, τὰ δὲ στρεφόμενα κίνδυνον ἐμποικί ἀλλ' ὅμως ἐν
τῇ τῶν ἐσχηματισμένων ἰδέα αἱ κακίαι αὐταὶ ἀρεταὶ καθ-
εστήκασιν. Εἰς τό· ²⁵ ὁ Ἀγαμέμνων ἐστὶν ἀπο- 5
πειρώμενος τοῦ Ἑλληνικοῦ· τίς ἢ τέχνη τῶν στρε-
φόμενων Ἀγαμέμνονος λόγων; πάθους ὑπερβολὴ πρὸ τῶν
λόγων· ²⁶ ἵνα γὰρ δοκῇ ὑπὸ λύπης αὐτοῦ ὁ λόγος ²⁷ ἐκ-
φέρεσθαι· ²⁸ καὶ μὴ ἐξ ἐπιβουλῆς διακείσθαι, διὰ τοῦτο
καὶ ἀπὸ σχετλιασμοῦ ἤρξατο.

10

Ζεὺς ²⁹ με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνίδησι βαρύνει,

Σχέτιος.

ὁ γοῦν τῷ Αἰὶ οὕτω προσφερόμενος καὶ βλασφημιῶν δῆλός
ἐστὶν ὑπὸ λύπης λέγων ἀσύμφωνα.

οά. Ἐν δὲ ταῖς ³⁰ σχολικαῖς ὑποθέσεσι, 15
ταῖς ὅσαι ὥραι κατὰ συντυχίαν γινομέναις, ἤγουν ταῖς
πλασματικαῖς καὶ διὰ μελέτην γινομέναις καὶ οὐκ ἀγωνι-
στικαῖς· σχολικαὶ δὲ ὑποθέσεις αἱ καθ' ἑκάστην γινόμε-
ναι συντυχίαι, ὡς ὅταν τις ἀδίκως τινὰ βουλόμενος ³¹
τυπτήσῃ φησιν οὕτως, μὴ μόνον τύπῃς, ἀλλὰ καὶ ἀπό- 20
κτεινόν, εἰ βούλει, τοῦτο δὲ λέγει, οὐ βουλόμενος ἀπο-
κτανθῆναι, ἀλλὰ παριστιῶν διὰ τούτου τοῦ ἐναντίου ῥυ-
σθῆναι, φημι δὴ τῆς τυπτήσεως, τοῦτο δὲ τὸ εἶδος κα-
λεῖται ἐσχηματισμένον· ἀσχολία δὲ ἐστὶν ἡ ἐμμέριμος
φροντίς.

25

οβ'. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη τις τέχνη, ἣ βοηθεῖ ³²
ταῖς τοῦ ἀντιδίκου προτάσεσιν· ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλη,

24 Vind. λέγει τεκμήριον. 25 εἰς τὸ Mon. om. 26
Mon. τοῦ λόγου. 27 Vind. ὁ λόγος αὐτοῦ. 28 Mon. φέρε-
σθαι. 29 Il. β. 111. 30 ἐν δὲ ταῖς σχολικαῖς usque ad
ἐμμέριμος φροντίς Mon. non habet, sed paullo inferius eadem
brevius infert, ubi Vind. consentit. 31 Vind. μὴ τυπτήσαι.
32 Mon. τέχνη βοηθεῖν.

φῆσι, τίς τέχνη, ἤγουν μέθοδος τῶν ἐσχηματισμένων λόγων· καὶ δεῖ στίξαι τελείαν εἰς τὴν τέχνην· εἴτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνῶναι τὰ ἐξῆς· ποία γοῦν ἐστὶν ἡ τέχνη αὕτη; τὸ βοηθεῖν ταῖς τοῦ ἀντιδίκου προτάσεις·
 5 ἀντίδικον δὲ λέγει, σὺχί ³³ τὸν κατ' ἀλήθειαν ἡμῖν ἐχθρόν, οὐδὲ τὸν θέλοντα τὰ πρὸς ἡμετέραν ³⁴ βλάβην συντείνοντα, ἀλλὰ τὸν ἀνθιστάμενον οἷς ἡμεῖς τῷ δοκεῖν βεβουλευμένοι· ὅλον· δόξαν τοῖς Ἀθηναίοις πιπράσκειν τὰς παῦς εἰς τὸν ἀνοικισμὸν, ἐπείπερ ἥττητο Θεμιστοκλῆς ³⁵
 10 ἀντιλέγων, ἑαυτὸν προσαγγέλλει· ³⁶ ὁ γοῦν ἀνθιστάμενος καὶ λέγων ἐν τῇ ὑποφορᾷ, ἀλλ' οὐδὲν τί σοι θανάτου πέπρακται ἄξιον, τούναντίον μὲν ³⁷ πολλὰ μυρίων ἐργασιῶν καὶ τιμῶν ἄξια, ἀντίδικος λέγεται, καθὼ ἀντιπράττει αὐτῷ. τούτου ταῖς προτάσεις, ἤγουν ταῖς
 15 ὑποφοραῖς ³⁸ δεῖ βοηθεῖν ἡμᾶς, καὶ κατασκευάζειν αὐτάς, καὶ ποιεῖν ἰσχυράς, καὶ εἰσάγειν λέγοντας· ³⁹ τί ποιεῖς, ὦ Θεμιστόκλεις; τί ἄξιοις θανεῖν; σὺ γὰρ μᾶλλον καὶ ἀνδριάντων ἄξιος εἶ, καὶ τιμῶν μεγάλων, ὅτι τοὺς ⁴⁰ χρησμοὺς διέλυσας, καὶ συνῆκας τοῦ θεοῦ τῶν
 20 φθόγγων, ⁴¹ καὶ μόνος τὸ συμφέρον τῇ πόλει διέγνωκας, καὶ κράτιστος κατὰ τὸν τῆς ναυμαχίας καιρὸν ἀναπέφηνας, καὶ τὸν ἀλαζόνα Ξέρξην νενίκηκας· δεῖ δὲ καὶ διὰ μακρῶν ταύτας, λέγω δὴ ⁴² τὰς ὑποφοράς, προβάλλεσθαι, τουτέστιν ἐκτείνειν, καὶ ἱστορίας προτείνειν, δι' ὧν κατα-
 25 σκευάζεσθαι τὸ μὴ δεῖν γενέσθαι τόδε· μαρτυρίας γὰρ
 ἐν-

33 Vind. οὐ.

34 Vind. θέλοντα τὴν πρὸς βλάβην ἡμῖν.

35 Mon. Θεμιστοκλῆς om. addendum censet Reisk. In Vind.

Περικλῆς, supra scripto τις. 36 Vind. προσαγγέλλει. 37

Reisk. mavult μενοῦν. 38 Hic mirifice conturbat Grego-

rius, τὰς προτάσεις, quae sunt actoris, cum ταῖς ὑποφοραῖς, quae sunt contradisputantis, permiscens, ut videatur ab Her-

mogenis sententia aberrasse. Reisk. 39 Mon. λέγοῦσα. 40

τοὺς Vind. om. 41 Mon. τὸν τόπον. 42 Vind. δεῖ.

ἐνταῦθα τὰς ἱστορίας γησὶ καὶ τὰ παραδείγματα· οἷόν
 τι λέγει ⁴³ καὶ ἐπὶ τοῦ Περικλέους ὁ τεχνικός ἐν ταῖς εὐ-
 ρέσειν. εἰσάγει γὰρ ἐνταῦθα τὸν ⁴⁴ Περικλέα ἀξιοῦντα
 εἰς Λακεδαιμόνα ἑαυτὸν ἀπελθεῖν, καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ
 ὑποφορὰν ἰσχυρὰν κατασκευάζοντα, ἐν τῷ τὸν αὐτῷ ἄν.
 θιστάμενον εἰσάγειν τοιαῦτα λέγοντα, οἷα Περικλῆς εἶπεν
 ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ ⁴⁵ πάντως, εἴ τις αὐτὸν ἄλλος ἐκδιδόναι
 Λακεδαιμονίοις ἤξιον. γήσει τοίνυν ἴσως ⁴⁶ παρελθὼν,
 ὡς οὐ δεῖ ἐπιτάττουσι τοῖς ἐχθροῖς πείθεσθαι· δεινὸν τε
 γὰρ εἶναι τὸ πρᾶγμα καὶ ἡλίθιον, εἴ τις χαριεῖται κε-
 λεύουσιν ἐχθροῖς. φίλοις γὰρ ἐπιτάττουσι δεῖ πείθεσθαι,
 καὶ οὐ πολεμίοις· καὶ ὅτι οὐδὲ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπήκου-
 σαν οὐδενί, μήτε Ξέρξῃ, μήτε Μαρδονίῳ, μήτε Δαρείῳ.
 σκόπει τοίνυν ὅτι, ἃ ⁴⁷ ἐν ταῖς εὐρέσειν ἤγαγε παρα-
 δείγματα, τοὺς Ξέρξῃ καὶ Δαρείῳ καὶ Μαρδονίῳ μὴ ¹⁵
 ὑπακούσαντας πατέρας τῶν Ἀθηναίων, ἐνταῦθα μαρτυ-
 ρίας φησὶν ἢ ἱστορίας· σχολαστικαὶ ὑποθέσεις λέγονται
 αἱ καθ' ἑκάστην γινόμεναι ὁμιλίαι. οἷον, ἀδίκως τινὸς
 βουλευμένου τύψαι τινὰ, οὗτός φησι, μὴ μόνον τύψῃς,
 ἀλλὰ καὶ ἀπόκτεινον, εἰ βούλει· ⁴⁸ τοῦτο δὲ λέγει, οὐκ ²⁰
 ἀποκτανθῆναι βυολόμενος, ἀλλὰ τὸνναντίον παριστῶν
 διὰ τοῦτον. ἢ αἱ κατὰ σχολὴν, ἤγουν ἐν εὐκαιρίαις, ⁴⁹
 ἡμῖν συνταττόμεναι μελέται· ἢ αἱ ⁵⁰ ἐν ταῖς σχολαῖς,
 ἤγουν ταῖς διατριβαῖς, ἀναγινωσκόμεναι· ὃ καὶ μᾶλλον
 ἐστὶ νοεῖν.

25

οἷον. Ἀλλὰ καὶ ἀντιλέγειν προσποιου· ὃ ἐν
 ταῖς εὐρέσειν ἔφη, ⁵¹ τοῦτο κἀνταῦθα διδάσκει, ἵνα μὴ
 λύοντες τὰς ἐμφάσεις γυμνοὺς εἰσάγωμεν τοὺς λόγους,
 ὡς ἄντικρυς μὴ θέλοντες. εἶπερ οὖν ἀντιλέγομεν οὐκ
 ἰσχυρῶς, ὑποπτεόμεθα, ὅτι οὐ θέλομεν ἐνδιαθέτως, ἃ ³⁰

43. Vind. λίγω. de Inv. IV. 13. 44 Vind. καὶ pro τόν. 45

Vind ἑαυτοῦ. 46 ἴσως Vind. om. 47 Vind. ἄν. 48 Mon. βούλει.

49 Mon. ἤγουν εὐκαιρίαν. 50 αἱ Vind. om. 51 Vind. φησί.

τοῖς χεῖλεσι λέγομεν. πλὴν ἰσχυρότερα ⁵² ἔστω σοι τὰ
 τῆς ὑποφορᾶς τοῦ ἐχθροῦ, ⁵³ ἵνα νικήσῃς τοῦ ἀνθιστα-
 μένου σοι νικήσαντος καὶ δυνατωτέρας ⁵⁴ τῆς ὑποφορᾶς
 γενομένης παρὰ τὴν λύσιν· ἡ γὰρ τοι νίκη ἐκείνου σὴ
 νίκη γίνεται, ὥσπερ ἡ ἦτα σὴ ἦτα.

C a p. XXIII.

οδ'. Περὶ τοῦ προτείνειν τὰς τοῦ ἐναντίου
 προτάσεις. ⁵

Ὁ κατηγορῶν τὰς τοῦ μέλλοντος ἀποκρί-
 νισθαι οὐχ ἀπλῶς προτείνει προτάσεις. Ἐν-
 10 ταῦθα περὶ τῶν προτάσεων τῶν ὑποφορῶν ὁ λόγος τῷ
 τεχνικῷ· ἐμάθομεν γὰρ ἐν ταῖς εὐρέσεσιν, ἐὰν τεθῇ πα-
 ρὰ τῶν ἐχθρῶν κεφάλαιον καὶ εἰσάγῃται, τότε δεῖ κοσμη-
 σαι αὐτὸ προτάσει, ὑποφορᾷ, ἀντιπροτάσει, λύσει. καὶ
 ἔστι πρότασις μὲν ἡ ἐπαγγελία τῆς προφορᾶς, ὑποφορὰ
 15 δὲ ὁ τοῦ ἐχθροῦ λόγος· λέγει οὖν, ὅτι ὀφείλει ² ἐπαγγέλ-
 λισθαι τὴν ὑποφορὰν τοῦ ἐχθροῦ, ³ ἢ ὡς ἀκριβῶς εἰδῶς,
 ἢ ὡς ἀμφιβάλλων καὶ ἐνδοιάζων, ἢ ὡς παρὰ τινων ἀκού-
 σας· ταῦτα μὲν οὖν τὰ σχήματα τῆς προτάσεως τῶν
 ὑποφορῶν. ὁ δὲ καιρὸς τῆς χρήσεως τούτων τοιοῦτος.
 20 ὅταν μὲν ἔστι τὰ τοῦ ἀντιδίκου κεφάλαια ἰσχυρὰ, ὡς
 πυνθανόμενος ⁴ ταῦτα προβάλοιο, ⁵ ἵνα δοκῇς ἀκούειν
 ταῦτα καὶ παρορᾶν ὡς ἀνίσχυρα. ὅταν δὲ ἀσθενῇ καὶ
 ἀδύνατα, ὡς εἰδῶς, τῇ ἐπιστήμῃ χρήσεται· ⁶ διὰ τί; ὅτι

⁵² Vind. ἰσχυρότατα. ⁵³ malim ἰσχυρότερα ἔστω σοι τῆς
 σῆς ὑποφορᾶς τὰ τοῦ ἐχθροῦ. Reisk. ⁵⁴ Reisk. mavult ἀδυ-
 νατωτέρας.

¹ Mon. titulum om. ² ὀφείλει Vind. om.

³ Vind. τοῦ ἐχθροῦ τὴν ὑποφορὰν. ⁴ Vind. πυνθανόμενα. ⁵
 προβαλεῖς. ⁶ Alternat personas, modo secundam modo ter-
 tiam usurpans. Reisk.

βούλεται δεῖξαι τοῖς δικασταῖς, μηδενὶ ἄλλῳ θαρρῆν τὸν δι' ἐναντίας αὐτῷ, ἢ τῇ τοιαύτῃ ὑποφορᾷ τῇ σαθρᾷ, μονονουχὶ τοῦτο λέγων. ἀκριβῶς οἶδα ὅτι ἄλλο οὐδὲν ἔχει πάντων εἰπεῖν, ἢ τόδε. καὶ τοῦτο ποιεῖ ἐπαγγελῶν αὐτῷ,⁷ ὡς ἐπὶ μιᾷς, καὶ ταύτης σαθρᾷς, ἀγκύρας σαλεύοντι·⁸ ἂν⁹ δὲ μήτε λίαν ὥσιν ἰσχυρὰ, ἃ μέλλει προβάλλεσθαι⁹ ὁ ἀντίδικος, μήτε λίαν ἀφελῇ καὶ ἀνίσχυρα, ἀλλὰ μέσα, δεῖ καὶ σὲ χρῆσασθαι τῇ δύξῃ, ἥτις ἐστὶ μέση καὶ στοχαστική.

οἷ. Δημοσθένης δὲ τὰ ἄμικτα ἔμιξεν ἐν τῷ¹⁰ κατὰ Μειδίου. ἔστι δὲ πρῶτον μὲν ἐκεῖνο οὐκ ἄδηλος ἐρῶν, ἐξ ὧν ἰδίᾳ πρὸς τινὰς διεξιὼν ἀπηγγέλλετο μοι, ὡς εἶπερ ἀληθῶς ἐπεπόνθειν ταῦτα, ἃ λέγω, δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν, τῶν μὲν ἱματίων καὶ τῶν χρυσῶν στεφάνων τῆς διαφθορᾷς,¹⁰ καὶ τῆς¹¹ περὶ¹⁵ τὸν χορὸν πάσης ἐπηρείας καὶ¹² βλάβης· ὧν δὲ εἰς τὸ σῶμα φημὶ ὑβρίσθαι, ὑβριως, οὐ μὰ τὸν¹² Δία, οὐχὶ δημοσίᾳ κρίνειν αὐτόν, καὶ τίμημα ἐπάγειν, ὃ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. Ὅρα οὖν πῶς καὶ τῇ ἀκοῇ ἐχρήσατο εἰπὼν· ἔστι δὲ καὶ¹³ οὐκ ἄδηλος ἐρῶν· τὸ γὰρ²⁰ λέγειν, δηλὸς ἐστὶ ποιῶν τόδε καὶ τόδε, οὐδὲν διαφέρει τοῦ λέγειν, ὅτι οἶδα, ποιεῖ¹⁴ τόδε καὶ τόδε· διὰ τί οὖν¹⁵ ἀμφοτέροις ἐχρήσατο; τῇ ἀκοῇ μὲν, διὰ τὸ εἶναι ἰσχυρὸν τὸ προτεινόμενον παρὰ τοῦ ἐχθροῦ· τοῦτο γὰρ λέγει κεφάλαιον, ὃ τὸν¹⁶ τοῦ παραγραφικοῦ τόπον ἐπέχει·¹⁷ ²⁵ πρὸς γὰρ τὴν προβολὴν¹⁸ τοῦ Δημοσθένους ἀντιτίθουσιν ἐκεῖνο,¹⁹ ὅτι δίκην ἰδιωτικὴν ἐχρῆν αὐτόν δικάσασθαι· ὑπὲρ μὲν²⁰ τῶν ἱματίων καὶ τῶν στεφάνων βλάβ-

7 Vind. αὐτοῦ. 8 Vind. ἄν. 9 προβαλίσθαι Vind.

10 Vind. διαφορᾷς. 11 καὶ Mon. om. mox habet δ' εἰς. 12

τὸν Mon. om. 13 καὶ Mon. om. 14 Vind. ποιεῖν. 15 Vind.

γούν. 16 τὸν Vind. om. 17 Mon. ἔχει. 18 Vind. ὑπερ-

βολήν. 19 Vind. ἐκεῖνος. 20 μὲν Vind. om.

βης, ὑπὲρ δὲ ὧν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φησὶν, ²¹ ὕβρεως. καὶ τῇ μὲν ἀκοῇ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν χοῆται. τῇ δὲ ἐπιστήμῃ, ἵν' εὐθύς εὐκαταφρόνητον δείξῃ τὸ παρὰ τοῦ Μυδίου λεγόμενον. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς Λεπτινήν, ἐπει-
5 δὴ ἐκεῖνῳ ἐδόκει ²² ἰσχυρότατον κεφάλαιον τὸ ἀναξίους τινὰς λαβεῖν τὴν ²³ τῆς ἀτελείας δωρεάν, τῷ δὲ Δημοσθένει καὶ πάνυ σαθρόν, διὰ τοῦτο, ὡς ἀνισχύρου, κα-
ταιφρονῶν, τῇ ἐπιστήμῃ προὔτεινεν, ὡς ἂν εἰ καὶ ἀσθενὲς ἦν τῷ ὄντι. τριχῶς γὰρ λύει τοῦτο· πρῶτον, κατὰ πα-
10 ράλειψιν· ἐγὼ δ', ὅτι μὲν τινῶν κατηγοροῦντα πάντας ἀφαιρεῖσθαι τὴν δωρεάν τῶν ἀδίκων ἐστίν, ἰάσω. δεύ-
τερον, καθ' ὑπόθεσιν· ὅτι θῶμεν, ὅτι πάντες ἦσαν ἀνάξιοι· τίδηποτ' ²⁴ ἔγραψας μὴδὲ ἐξεῖναι τῷ δήμῳ αἰτη-
θέντι δοῦναι; τρίτον, ὅτι κρεῖττον ὑμᾶς κυρίους εἶναι
15 τῆς δωρεᾶς, ἐξαπατηθέντας δὲ ποτε καὶ φανῶντινι δοῦ-
ναι, ἢ διὰ τὸ παντελῶς ἀκύρους εἶναι, μὴδ' ἂν ἄξιόν τι-
να εἶδητε, ἐξεῖναι τιμῆσαι· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ πλείονος, ἢ
προσῆκει, τιμᾶν, πολλοὺς εὖ ποιεῖν προκαλεῖσθε ²⁵ ὑμᾶς.
ἐκ δὲ τοῦ μηδενὶ μηδὲν, μὴδ' ἂν ἄξιος ἦ, διδόναι, πάν-
20 τας ἀπειρίζετε τοῦ φιλοτιμείσθαι.

C a p. XXIV.

ος'. Περὶ τοῦ λεληθότως τὰ αὐτὰ λέγειν ¹
ἢ ἑαυτῷ ἢ ἄλλοις.

Τοῦ τὰ αὐτὰ λέγοντα ² ἢ ἑαυτῷ ἢ ἄλλῳ τι-
νὶ μὴ δοκεῖν τὰ αὐτὰ λέγειν, διπλῇ μέθόδος·

²¹ φησὶν Vind. om. ²² Vind. ἐδόκει om. idem habet ἰσχυρότερον. ²³ τὴν Vind. om. ²⁴ Vind. δήποτε. ²⁵ Vind. προκαλεῖσθε εὖ ποιεῖν.

¹ Mon. titulum om. ² Vind. λέγειν.

μέθοδον ἡμῖν διπλὴν παραδίδωσιν, ἐξ ἧς³ ὁρμώμενοι δό-
 ξομεν οὔτε ἡμεῖς ταυτολογεῖν ἑαυτοῖς, καὶ τὰ μάλιστα
 τὰ αὐτὰ λέγωμεν, οὔτε ἑτέροις,⁴ ἂν τὰ ἐκείνων ὑφαιρώ-
 μεθα καὶ σφειτερίζομεθα·⁵ ἥγουν τὴν τάξιν μεταβα-
 λείς,⁶ φησὶ, καὶ ἂ εἴτε παρὰ σοῦ ἐτέθησαν, εἴτε παρ' ⁵
 ἄλλου, πρῶτα, ὕστερα ⁷ θήσεις, εἴτε τὰ ὕστερα πρῶτα,
 ἢ τὰ ἐκτεταμένα συνεσταλμένα ἱεῖς, ἢ τὸ ἐναντίον. καὶ
 ταυτὶ μὲν ὁ τεχνικός. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι καὶ διὰ τῆς τῶν
 σχημάτων μεταβολῆς τοῦτο γίνεται· ὥσπερ ὁ θεολόγος
 ἐν τῷ εἰς τοὺς Μακκαβαίους λόγῳ Ὀμηρικόν τι παρα- ¹⁰
 λαβὼν ἔλαθε τοὺς πολλοὺς, σχημάτων ὑπαλλαγῇ χρη-
 σάμενος· ὁ γὰρ Διομήδης πρὸς τὸν Γλαῦκόν φησιν·

ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντα

Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε⁸

Ἔσσεσθ',⁹ οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοις·¹⁰ μαχοίμεν, ¹⁵

Οὔτε κε σὲ στείλλοιμι·¹¹ μάχην ἐς κυδιάνειαν.

Νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρις ἐφιστᾷσι θανάτοιο

Μυρίαί, ἅς οὐκ¹² ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι·

Ἴομεν, ἥ ἐτι εὖχος ὀρέζομεν, ἥ τις ἡμῖν.

τοῦτο καὶ ὁ θεολόγος εἰσήγαγε τοὺς Μακκαβαίους λέγον- ²⁰
 τας. Τί γὰρ, καὶ μὴ νῦν ἀποθάνομεν, οὐ τεθνηξόμεθα
 πάντως; οὐ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν;
 ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· ὁ μὲν οὖν ποιητὴς
 τῷ ἀντιθέτῳ ἐχρήσατο σχήματι, ὁ δὲ θεολόγος τῷ κατ' ²⁵
 ἐρώτησιν.

οἷ'. Ἡ δὲ αὐτὴ καὶ τοῦ παραφράζειν μέθο-
 δος. ὥσπερ ἐν μελέταις, ἢ ἐν ἀλληλογραφίαις,¹³ ἔστι σοι
 τὰ αὐτὰ μὲν λέγειν, λανθάνειν δὲ ὑπαλλάττοντι τὴν λέ-

3 Vind. ἐξῆς. 4 Vind. ἑτερα. 5 Vind. σφειτερίζομεθα. 6
 Vind. μεταβαλεῖν. 7 ὕστερον Vind. 8 Mon. et Vind. τ'.
 9 Vind. ἔσσεσθ'. 10 Vind. Τρώεσσι. 11 Vind. στείλλοιμεν.
 12 Vind. ἅς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν usque ad ἥ τις ἡμῖν non
 habet. — Il. μ, 322—29. 13 Mon. ἄλλη λογογραφία.

ξιν, ¹⁴ ἢ τὰ συνεσταλμένα ἐκτείνοντι, καὶ τὰ ἐκτεταμένα
 συστέλλοντι, οὕτω καὶ ὅταν παραφράξης τινὰ νοῦν ἄλ-
 λότριον, ἤγουν ὅταν ¹⁵ μεταβάλλης ἀπὸ τοῦ ἀσφαφεστέρου
 ἐπὶ ¹⁶ τὸ σαφέστερον. ὥσπερ ὁ Θεμιστίος πολλὰ τῶν τοῦ
 5 Ἀριστοτέλους, ἐνθα καὶ ¹⁷ πη μὲν τὴν τάξιν ὑπαλλάσ-
 σει, ἢ τὰ συνεσταλμένα ἀναπτύσσει. τοῦτο ποιεῖ καὶ
 Σώπατρος ¹⁸ ἐν ταῖς μεταβολαῖς αὐτοῦ καὶ μεταποιή-
 σεσι τῶν Δημοσθενικῶν χωρίων· ¹⁹ ὡς μεταποιῶν γὰρ
 τὸ· πλεονέκτημα, ²⁰ ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγα ὑπῆρξε
 10 Φιλίππῳ, ἐκτεταμένον ὃν παρὰ τῷ ῥήτορι, ὕρα πῶς ²¹
 κατὰ περίοδον συνεσταλμένως ²² ἐκφέρει· τὸ τῶν προδο-
 τῶν πλῆθος, ὡς ἄλλο τι πλεονέκτημα, Φιλίππῳ γενό-
 μενον, ἀπάτῃ καὶ φιλοτιμίᾳ πολλοὺς κτησαμένῳ, οὐδὲ
 καθελεῖν ἔτι τὸν Φιλίππον τινι τῶν Ἑλλήνων ἐνδεδόκε.
 15 τοῦτο δὲ τὸ χωρίον μεταποιεῖ καὶ κατὰ τὰ σχήματα,
 ἐξάγει γὰρ εὐκτικῶς, παθητικῶς, ἐπιτιμητικῶς καὶ ἀσυν-
 δέτως. εὐκτικῶς· ²³ εἴθε μοι μόνος ἐπολέμει Φίλιππος,
 μὴ φάλαγγας προδοτῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων συσκειυσά-
 μενος! παθητικῶς· οἴμοι τοῦ πάθους! οἴμοι τῆς συμφο-
 20 ρᾶς! θρηνήσω κακῶς διακειμένους τοὺς Ἑλληνας. ἐπιτι-
 μητικῶς· ²⁴ ὑμεῖς κατὰ τοῦ γένους ἠὲ ξήσατε Φίλιππον, τί
 γὰρ αὐτῷ συνεχωρεῖτε τοσοῦτον ἔσμόν· ²⁵ ἀσυνδέτως· εὐ-
 ρεν ἄπειρον πλεονέκτημα Φίλιππος. πλῆθος γέγονε προ-
 δοτῶν, οἷον οὐ ²⁶ πρότερον· ἡπάτηνται τῶν Ἑλλήνων

14 Mon. τάξιν.

15 ὅταν Mon. om.

16 Vind. πρόσ.

17 Mon. καὶ om.

18 Mon. σωσιπάτρος. et infra ἐκ σωσιπάτρου.

19 Operis hujus hodie deperditi nullam usquam fieri mentionem reperio. Simile quodammodo fuit metaphrasibus Homericis, quorum specimen nuper edidit Villosionus. Reisk. 20 pro cor. p. 245. 21 πῶς Mon. om.

22 Vind. συνεσταλμένον.

23 εὐκτικῶς Codd. om., addere jussit Reisk.

24 Codd. θρη-

μητικῶς.

25 addendum videtur προδοτῶν. Reisk. 26 οὐ Mon. om.

τινές· ἐφθάρησαν τὴν διάνοιαν. Καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ τοῦ παραφράζειν διεξιόντες ἡγάγομεν παραδείγματα ἐκ Σωπάτρου. Τίς δὲ ἑκατέρου τούτων ὁ καιρός; πρῶτον ἡμῖν παρέδωκε μέθοδον, πῶς ἂν τις ταυτολογῶν ἢ ἑαυτῷ ἢ ἄλλοις ²⁷ λάθοι. νῦν δὲ καὶ τὴν χρῆσιν τὴν μεθόδου παραδίδωσι, καὶ διδάσκει τὸν καιρὸν τῆς τε συστολῆς καὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ ἀμείβειν τὴν τάξιν· φησὶν οὖν ὥς ἐν μὲν συμβουλῇ δεῖ συστέλλειν καὶ ἐκτείνειν, ἢ τὰ ἑαυτοῦ, ἢ τὰ τῶν ἄλλων, οὐ χρὴ δὲ ἀμείβειν τὴν τάξιν· διὰ τί; ὅτι πᾶς συμβουλευὼν καὶ τὸ νόμιμον ¹⁰ κεφάλαιον, καὶ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον κατεπείγῃ, ἐκεῖνο πρῶτον θήσῃ, ὥστε καὶ ὁ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος διεξιὼν καὶ τὰ αὐτὰ νοήματα ἀπαγγέλλων τοῖς πρὸ αὐτοῦ, ἐκεῖνο θήσῃ πρῶτον τὸ κατεπείγον· καὶ τὴν τάξιν μὲν οὐκ ἀμείψει, συστελεῖ δὲ τὰ ἐπιμήκη, καὶ αὐτὸ ¹⁵ τὸ ²⁸ ἐναντίον ποιήσει· τὸ αὐτὸ καὶ ἐν πανηγυρικῇ ἰδέα. διὰ τί; ὅτι καὶ ἐκεῖ τάξις ²⁹ ἐστὶ τῶν κεφαλαίων, καὶ νόμος τῆς τάξεως ἀμετακίνητος, αὐτὴ ἡ φύσις· δεῖ γὰρ φύσει πρῶτον τετάχθαι τὸ ἔθνος, εἴτα τὴν πατρίδα, εἴτα τοὺς προγόνους, αὐτίς τοὺς πατέρας. 20

οἷ. Ὡς περ ἐν συμβουλευτικῇ μὲν ἰδέα ἐποίησεν ὁ ³⁰ Δημοσθένης· ἐν τῷ περὶ Λιοπείδους λόγῳ (τοῦτον γὰρ λέγει τὸν περὶ τῶν ἐν Χερρόνησῳ ³¹ στρατιωτῶν) ταυτολογῶν ἑαυτῷ, καὶ ἐκεῖνα δὴ ³² λέγων, ὅσα καὶ ἐν τοῖς Ὀλυνθιακοῖς, τὴν μὲν τάξιν ἐφύλαξεν· ἐπεὶ ²⁵ γὰρ πρῶτον ἦν καὶ ἀναγκαῖον κεφάλαιον τὸ προτρέψασθαι ἐπὶ τὸν κατὰ Φιλίππον πόλεμον, τοῦτο καὶ ἐν ἀμφοτέροις πρῶτον ποιῶ· εἴτα τὸν περὶ χρημάτων εἰσάγει λόγον· τὴν μὲν οὖν τάξιν οὕτως ἐφύλαξε· συστείλας δὲ

27 Vind. ἢ ἑαυτὸν ἢ ἄλλους. 28 Vind. αὐτό. 29 Vind. τὰ τὰ
 πράξις et mox τῆς πράξεως. 30 ὁ Mon. om. 31 Vind. Χερρόνησῳ. Mon. h. l. et p. 1303. 1304. Χερρόνησῳ. 32 Vind. δέ.

ἐν τοῖς Ὀλυνθιακοῖς τὴν πρὸς τὸν κατὰ Φιλίππου πόλε-
 μον προτροπὴν, ἐξέτεινεν ἐν τῷ κατὰ Διοπείδους· ἐκτεί-
 νας δὲ τὸν περὶ χρημάτων λόγον πάλιν ἐν τοῖς Ὀλυν-
 θιακοῖς, ἐνταυθοῖ συνέστειλε. πόθεν γὰρ εὐπορήσουσι
 5 χρημάτων, ἐκεῖ μὲν πολλοὺς φησι τρόπους, ἐνταῦθα δὲ
 ὀλίγους τίθησιν· ἀλλὰ καὶ ὁ θεολόγος μήκεσιν ἐχρήσατο
 καὶ βραχύτησιν ἐν τῷ εἰς τὸ βάπτισμα προτρεπτικῷ λό-
 γῳ, πολλὰς ἐννοίας ἀμείβων ἐν τῷ „ὁ μὲν σοφὸς Σο-
 λομῶν“ κειμένας. αὐτίκα γὰρ ὁ μὲν ³³ μέγας Βασι-
 10 λειος οὕτως φησιν, ἐργασίαν ἐκ τοῦ μικροτέρου ποιού-
 μενος· εἰ χρυσὸν τῇ ἐκκλησίᾳ διένεμον, οὐκ ἂν μοι εἶπες·
 αὖριον ἦξω, καὶ αὖριον δώσεις· ἀλλ' ἀπήτησας ἂν ἤδη
 τὴν διανομὴν κατεπείγων, καὶ ἐδυσφόρεις πρὸς τὴν ὑπέρ-
 θεισιν, ἐπεὶ δὲ οὐχ ὕλης εὐχροίαν, ἀλλὰ ψυχῆς καθαρότη-
 15 τα προτείνεται σοι ὁ μεγαλόδωρος, προφάσεις πλάττη,
 καὶ αἰτίας καταριθμῇ, δέον ἐπιτρέχειν τῷ λόγῳ· ὁ δὲ
 θεολόγος πάνυ συνισταλμένως· ὥς ἔστιν ἄτοπον, χρήμα-
 τα μὲν προαρπάξαι, ὑγίαν δὲ ἀναβάλλεσθαι· εἰσὶ δὲ
 καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ αὐτὰ, τὰ μὲν ἐκτεινόμενα, τὰ δὲ συ-
 20 στελλόμενα.

οθ'. Ἐν δὲ πανηγυρικῇ ἰδέᾳ Πλάτων τὰ αὐ-
 τὰ λέγων Θουκυδίδῃ· νόμος ἦν Ἀθηναίοις ἐπιταφίοις
 τιμᾶν τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας. ὁ γοῖν Πλάτων καὶ ὁ
 Θουκυδίδης ἐποίησαν ἐπιταφίους· ὁ μὲν Θουκυδίδης τὸν
 25 Περικλέα ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν εἰσάγων ³⁴ τὸν
 ἐπιτάφιον λόγον ἐπὶ τοῖς ἡριστευκόσι διεξερχόμενον, καὶ
 τὰ μὲν περὶ τῶν πολέμων συστείλαντα, τὰ δὲ περὶ τῆς
 πολιτείας ἐκτείναντα. ὁ δὲ Πλάτων ἐν τῷ λόγῳ, ᾧ ἐπι-
 γέγραπται Μενέξενος, ἢ ἐπιτάφιος, ποιήσας Ἀσπασίαν,
 30 τὴν τοῦ Σωκράτους διδάσκαλον, τὸν ἐπιτάφιον λόγον
 περαίνουσαν, καὶ Σωκράτην τοῦτον πρὸς Μενεκράτην
 διεξερχόμενον· ὁ μὲν οὖν Θουκυδίδης συνέστειλε τὰ περὶ

33 Mon. γὰρ et μὲν om.

34 Mon. εἰσαγαγών.

τοῦ πολέμου, εἰπὼν μὴ δεῖν μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσι διη-
γούμενον τὰ κατὰ τοὺς ³⁵ πολέμους ἔργα τῶν τε προγό-
νων καὶ εἴ τι αὐτοὶ πεποιήκασι, βαρβάρους ἢ Ἑλλησι πο-
λεμοῦντας, διηγούμενος, ἀφ' οἷας ἐπιτηδεύσεως, καὶ μεθ'
οἷας πολιτείας καὶ τρόπων ἐξ οἷων μεγάλα τὰ αὐτῶν δ
ἐγένοντο.

π'. Ἐν δὲ τῇ δικανικῇ ἰδέᾳ καὶ ἡ τῆς τάξεως
μεταβολὴ χώραν ἔχει· ἀπορῆσαι δὲ ³⁶ μοι πρότερον
ἔπεισι, ³⁷ πῶς προθέμενος ὁ τεχνικὸς διδάξει, ὅτι ἐν τῷ
δικανικῷ ἀλλάσσεται καὶ ἡ τάξις, παράδειγμα ἡγάγε τὸν 10
περὶ ἀτελείας λόγον· εὐδὴλον γάρ, ὅτι ὑπὸ τὴν πραγμα-
τικὴν οὗτος ἀνάγεται· ἡ δὲ πραγματικὴ τοῖς τοῦ συμβ-
ουλευτικοῦ κεφαλαίοις τέμνεται, καὶ ὑπὸ τὸ συμβουλευ-
τικὸν εἶδος ἀνάγεται μόνῃ τῶν ἄλλων στάσεων δικανικῶν
οὐσῶν. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ σκοποῦ λέγεται δι- 15
κανικός· ³⁸ ἐπεὶ γὰρ σκοπὸν ἔχει κατηγορῆσαι τοῦ νό-
μου τοῦ ὑπὸ Λεπτίνου τεθέντος, ἡ δὲ κατηγορία ³⁹ μέ-
ρος ἐστὶ τοῦ δικανικοῦ, διὰ τοῦτο λέγεται καὶ δικανικός
ὁ λόγος, εἰ ⁴⁰ καὶ ἡ κατηγορία τοῖς τοῦ συμβουλευτικοῦ
κεφαλαίοις κατασκευάζεται· ὁ δὲ Φορμίων ρήτωρ ἦν, καὶ 20
κατηγόρησε καὶ οὗτος τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου, συνηγο-
ρῶν τῷ Ἀφειρίωνι, ⁴¹ υἱῷ Βαθίλπου, τοῦ ⁴² προκατη-
γορήσαντος τοῦ νόμου καὶ πρὸ τοῦ τέλους ⁴³ τῆς δίκης
ἀποθανόντος. κατηγόρησε δὲ καὶ Κτήσιππος, υἱὸς Χα-
βρίου, ᾧ συνηγόρει Δημοσθένης. ἡ δὲ ζήτησις ἐστὶ πρα- 25
γματικὴ ἐγγράφος· ὁ μὲν οὖν Φορμίων πρῶτον τῷ δι-
καίῳ ἐχρήσατο· εἶτα τῷ συμφέροντι, εἶτα τῷ καλῷ, εἶτα
τῷ τῆς ἀξίας· ⁴⁴ ὁ δὲ Δημοσθένης τῷ τῆς ἀξίας, εἶτα

35 τοὺς Mon. om. 36 δὲ Mon. om. 37 Vind. ἔπεισι
πρότερον. 38 Vind. δικανική. 39 Mon. κατηγόρον. 40
Vind. εἶτα. 41 Vind. Ἀφειρίωνι. 42 τοῦ Vind. om. 43
Vind. τελείου. 44 εἶτα τῷ συμφέροντι — — — τῆς ἀξίας Mon.
non habet.

τῷ καλῷ, εἶτα τοῖς λοιποῖς· ἔστι δ' οὐκ ἄδηλον, ὡς ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, τοῦθ', ὅτι Λεπτίνης, καὶ τις ἄλλος ὑπὲρ
τοῦ νόμου λέγει, δίκαιον μὲν οὐδὲν εἶναι περὶ αὐτοῦ, φήσκει
δ' ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους, εὐραμένους ⁴⁵ ἀτέλειαν,
⁵ ἐκδεδυνέναι τὰς λειτουργίας· τοῦτο δὲ τὸ τῆς ἀξίας, λέγω
δὴ τὸ ἀναξίους εὐρεῖν τὴν ἀτέλειαν, οὐ κεφάλαιόν ἐστιν,
ἀλλὰ παρὰ τοῦ Λεπτίνου εἰσαγόμενον πρὸς τὸ δίκαιον,
ὃ προηγουμένως Δημοσθένης προϋβάλλετο· ἔλεγε γὰρ ὁ
Δημοσθένης, ὅτι οὐ δίκαιον στρεῖσθαι τῆς δωρεᾶς τοὺς
¹⁰ εὐεργέτας τῆς πόλεως· πρὸς ὃ ἀντίθεσιν τινα Λεπτίνης
προέτεινεν, ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιον ἀναξίους τινὰς λαμβά-
ναι τὴν τοιαύτην δωρεάν· τοῦτο γοῦν τῷ Δημοσθένει
πρῶτον ἐξήτασται· ζητήσκει δ' ἂν τις· τί δήποτε τῆς πρα-
γματικῆς μὴ ἐχούσης τὸ καλὸν κεφάλαιον, (τὸ γὰρ κα-
¹⁵ λὸν τέλος ἐστὶ τοῦ πανηγυρικοῦ,) ἐνταῦθα ὁ Ἐρμογένης
περὶ τοῦ Φορμίωνος καὶ τοῦ Δημοσθένους φησὶν, ὡς ἐχρή-
σαντο τῷ καλῷ· ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὡς πολλάκις ἀλλήλοις
τὰ εἶδη συμπέπτουσιν ⁴⁶ ἐν τῷ πανηγυρικῷ, τὸ συμβου-
λευτικόν, καὶ ἀνάπαλιν, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα, ἐπαινοῦντος
²⁰ τοῦ ῥήτορος τὸ τῆς πόλεως ἥθος, ἐμπέπτωκε τὸ καλόν·
ἢ ὅτι καὶ τῷ συμφέροντι ἐμπέπτωκε τὸ καλόν.

C a p. XXV.

πά. Περὶ τοῦ ἀνεπαχθῶς ¹ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν.

Τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἐπαχθοῦς ὄντος καὶ
εὐμισήτου· ² ἐπειδὴ τὸ μεγαλιχορεῖν καὶ λέγειν περὶ
²⁵ αὐτοῦ ἐπαχθῆς ἐστὶ καὶ παρὰ πάντων μισοῦμενον, ὅταν

45 Vind. εὐρημένους.

46 Vind. συνάπτουσιν.

1 ἀνεπαχθῶς Med. 1. om.

2 τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν — — εὐ-
μισήτου Mon. om.

οὐκ ἐν καιρῷ γίνοιτο, ἔστι δ' ὅπου καὶ χρησιμώτατον καὶ ἀναγκαῖον καθίστηται, τρεῖς μεθόδους ὁ Ἑρμογένης ἡμῖν παραδίδωσι τοῦ ἐπαινεῖν αὐτοὺς ἀνεπαχθῶς. κοινότητι λόγου. ὅταν γάρ τις μετ' ἄλλων πολλῶν ἐαυτὸν ἐπαινῇ, καὶ κοινὸν τὸ ἐγκώμιον ποιῇται, οὐ φορτι- 5 κὸς τοῖς ἀκροαταῖς νομισθῆσεται· ὡς καὶ Ἰσοκράτης πεποίηκε γράφων. „Ἐν πολλοῖς, ὦ Δημόνικε, πολὺ διεστῶσας εὐρήσομεν τὰς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φανύλων διανοίας· πολὺ δὲ μεγίστην διαφορὰν εἰλήφασιν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνηθείαις. οἱ μὲν γάρ τοὺς 10 φίλους παρόντας μόνον ³ τιμῶσιν, οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶσι· καὶ τὰς μὲν τῶν φανύλων διανοίας ⁴ ὀλίγος χρόνος διέλυσεν, τὰς δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν. ἡγούμενος οὖν πρέπει, τοὺς δόξης ὀρεγομένους καὶ παιδείας ἀντιποιοιμένους, τῶν σπουδαίων, 15 ἀλλὰ μὴ τῶν φανύλων εἶναι μιμητὰς, ἀπέσταλκά σοι τόνδε τὸν λόγον δῶρον· τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ὑμᾶς ⁵ εὐνοίας, σημεῖον δὲ τῆς πρὸς Ἰσπώνικον συνηθείας. πρέπει γάρ τοὺς παῖδας, ὥσπερ τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν.“ Ἀλλὰ καὶ ὅταν τις ἀναγκα- 20 ζόμενος λέγῃ περὶ ἑαυτοῦ, οὐδεμίαν ἔχει αἰτίασιν, ὅτι ἐξ ἀνάγκης εἰς τοῦτο ἦκει· καὶ ὅταν δὲ πρόσωπα ὑπαλλάξῃ τις, καὶ μὴ πρὸς τοὺς εὐεργετηθέντας ἀποτεῖνῃ τῶν εὐεργεσιῶν τὸν κατάλογον, ⁶ ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀντιλέγοντα, παραπλησίως καὶ τότε τὸ φορτικὸν διαπέφενγεν· ἔχει δὲ 25 καιρὸν ἢ ὑπαλλαγὴ τοῦ προσώπου, ὅταν ⁷ μεγάλα τινα καὶ ὑπερήφανα καὶ ὑπέρογκα μέλλῃ τις καταλέγειν· τότε γάρ, ἵνα μὴ δόξης ὀνειδίζῃ τοὺς ἀκροατὰς πρὸς τὸν ἀντιπίπτοντά σοι τὸν λόγον ἀπόστραψε, ὡς ἂν καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ λέγειν τὰ σὰ κατορθώματα προσάπτῃς αὐτῷ. 30

³ Vind. μόνον παρόντας. — ad Demon. ab init. ⁴ in Vind. supra scriptum τιμᾶς. ⁵ Mon. ἡμᾶς. ⁶ Vind. τὸν κατάλογον τῶν εὐεργ. ⁷ Mon. et Vind. ὅταν γάρ.

ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης πεποίηκε, λέγων· „Ἐὰν δ' ἐφ' αὐτὴν
 πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω,⁸ πολλάκις λέγειν ἀναγκασθήσομαι περὶ ἑαυτοῦ. πειράσομαι μὲν οὖν ὡς μετριοτάτα τοῦτο ποιεῖν· ὅ τι δ' ἂν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἀναγκάξῃ, τὴν αἰτίαν δίκαιός ἐστιν οὗτος ἔχειν, ὁ τοιοῦτον ἄγωνά ἐνστησάμενος.“ καὶ πάλιν ἁλλαχοῦ⁹ ἐν τῷ περὶ στεφάνου τοῦτο φησι. „Τῶν μὲν οὖν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω κυκλῶν ἔλεγε, περὶ τῶν¹⁰ παραγεγραμμένων νόμων, οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς οἶμαι μανθάνειν,
 10 οὐτ' αὐτὸς ἡδυνάμην συνεῖναι τοὺς πολλοὺς,¹¹ ἀπλῶς δὲ τὴν ὁρθὴν ὁδὸν περὶ τῶν δικαίων διαλέξομαι· τοσοῦτο¹² γὰρ θέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμὶ¹³ ὑπεύθυνος, ὃ¹⁴ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο, ὥσθ'·¹⁵ ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ ὧν ἡ διακεχάριστα ἢ πεπολίτευμαι
 15 παρ' ὑμῖν.“¹⁶ ὧν μέντοι γε ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπαγγελάμενος δέδωκα τῷ δήμῳ, οὐδὲ μίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημι (ἀκούεις Ἀσχήνη;) οὐδ' ἄλλον οὐδένα· τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός, ὥστε τὸν δόντα τι τῶν ἰδίων καὶ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλό-
 20 θρωπον καὶ φιλόδωρον τῆς χάριτος μὲν ἀποστερεῖν, εἰς τοὺς συκοφάντας δὲ ἄγειν.“ Ἡ τοίνυν πρὸς τὸν ἐναντίον ἀποστροφὴ ἀφαιρεῖται τὸ φορτικὸν δοκεῖν τὸν ἐπαινοῦντα ἑαυτὸν τοῖς ἀκροαταῖς. δοκεῖ γὰρ μὴ ὀνειδίζειν αὐτούς, ἀλλὰ λυπεῖν τὸν ἀντικαθιστάμενον· τοιοῦτόν τι
 25 ποιεῖ καὶ Ἀχιλλεὺς, πρὸς Ἀγαμέμνονα τὸν λόγον ἀποτεινόμενος·

Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαἵκτος πολέμοιο·

Χεῖρες ἐμοὶ διέποσσ'· ἀτὰρ¹⁷ ἦν ποτε δασμὸς ἱκνῆται,

8 Mon. βαδίζων — pro cor. p. 226. fin. 9 p. 263. 10 περὶ τῶν Vind. om. idem habet: περιγεγραμμένων. 11 Vind. αὐτοῖς ἡδὺν, συνεῖναι τοῖς πολλοῖς etiam Mon. συνεῖναι. 12 Vind. τοσοῦτον. 13 Vind. εἰ μή. 14 Vind. ὧν. 15 Vind. ὥστε. 16 Vind. ὑμῶν. 17 Mon. et Vind. διέπονσιν αὐτὰρ. — B. α. 165.

Σὺ δὲ τὸ γίγας πολὺ μείζον· ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε ¹⁸
 Ἔρχομαι ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὶν κειάμην πολέμιζον. ¹⁹

C a p. XXVI.

πβ. Περὶ παλαισμάτων δικαστηρίων, ἃ Δημοσθένης ἐπετεχνήσατο. ¹

Δύο παλαισμάτα δικαστηρίων ² Δημοσθέ- 5
 νης ἐπετεχνήσατο· ³ σοφὸς ὢν καὶ δεινὸς ῥήτωρ ὁ
 Δημοσθένης ἐφεύρε μετὰ πολλῶν ἄλλων καὶ δύο τινὰ
 ἰσχυρὰ ἀγωνίσματα, οἷς δυνήσεται τις καταπαλαῖσαι τὸν
 ἀντιδικόν. ἔστι δὲ ταῦτα, ἐν μὲν τὸ εἰσάγειν εἰς τὸ δικα-
 στήριον, ὃ ἔχει, ἰσχυρὸν, καὶ οὐκ ἔστιν εἰσαγώγιμον, οὐ- 10
 δὲ ἄξιον κρίνεσθαι καὶ προβάλλεσθαι κατὰ τοῦ ἀντιδί-
 κου. ἔστι δὲ ἰσχυρὸν μὲν τι, ⁴ οὐ κρίνόμενον δὲ, ὅταν
 πράξῃ τις μέγα καὶ γενναῖον καὶ καταπαλαῖσαι δυνάμε-
 νον τὸν ἀντιδικόν, πλην διὰ τὸ εἶναι ἐπαχθὲς οὐ κρίνη-
 ται. ⁵ δέδεικται γάρ, ὡς ἡ περιαιτολογία ⁶ τοῦτο γοῦν 15
 τὸ μὴ κρίνόμενον, τουτέστιν, ὃ μὴ προσήκει ἐν τῷ δι-
 καστήριῳ προβάλλεσθαι, ὡς φορτικόν, πειράσεται ὁ ῥή-
 τωρ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσαγαγεῖν, ἐὰν λέγῃ ὅτι ἀναγκά-
 ζομαι ὑπὸ ⁷ τοῦ ὑβρίζοντός με, τοῦτο εἰπεῖν. οὐ γὰρ
 ἐβουλόμην λέγειν· ἐπεὶ δὲ ἐνοχλοῦμαι, καὶ ἄκων εἰς τοὺς 20

18 Vind. τ' ἔρχ. 19 Sch. in Med. 1. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι
 τὰ μὲν ἑαυτοῦ καλὰ τις καταλέγων ἢ ἄλλα τινὰ παρυσάγων ἔωθεν
 τοῦ ἀγῶνος ὄντα, ἐξ ἀνάγκης φησὶ ταῦτα λέγειν, τὰ δὲ τοῦ ἀντιδί-
 κου ἐκβάλλων ἰσχυρὰ ἀπλῶς καὶ ἀληθῶς φάσκει λέγειν, ὡς ἂν οἱ
 ἀκούοντες πείθονται μετὰ πάσης ἀπλότητος τοὺς λόγους οἰόμενοι
 γίνεσθαι. 1 Mon. titulum non habet. 2 Mon. δικαστηρίον.
 Reisk. mavult δικαστηρίων, ut est in Vind. 3 Δημ. ἐπετεχνήσατο
 Mon. om. 4 Vind. τοι. 5 Vind. κρίνεται. 6 videtur
 ἐπαχθὲς ἐστι deesse. Reisk. 7 Vind. ὑπέρ.

λόγους τούτους ἐξαγομαι. οὗτος μὲν οὖν εἰς τρόπος ἐστὶ
παλαισματος. ἕτερος ⁸ δὲ τὸ ἐκβάλλειν τὸ τοῦ ἀντιδίκου
ἰσχυρὸν, ᾧ θαρρῶν ἐκεῖνος εἰσέρχεται· ἐκβαλεῖ δὲ προς-
ποιούμενος ἀνίσχυρον εἶναι καὶ μηδεμίαν τῷ κεκτημένῳ
⁹ ἰσχὺν χαριζόμενον. ἔνθεν τοι καὶ πανουργῶν ἀπλότητα
προβαλεῖται, καὶ τὸ εὐήθες ⁹ καὶ ἀκέραιον· διὰ τοῦτο
μνημονεύων τοῦ ἰσχυροῦ τῷ ἐχθρῷ, ὡς δῆθεν εὐκατα-
φρόνητον τοῦτον ¹⁰ ποιοῦμενος· ταῦτα καὶ ὁ ¹¹ Δημο-
σθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου πεποίηκε· μὴ προσῆκον γὰρ
¹⁰ τὰ οἰκεία λέγειν κατορθώματα, ἐμνήσθη τούτων ¹² κατ'
ἀνάγκην· πάλιν δὲ τοὺς νόμους παρακρουόμενος, δι' ὧν
ὁ Αἰσχίνης τὸ τοῦ Κτησιφῶντος ψήφισμα παράνομον
ἐδείκνυε, τὸν τε μὴ στεφανοῦν ὑπεύθυνον ἄρχοντα διορι-
ζόμενον, καὶ τὸν ἀπαγορεύοντα ἐν θεάτρῳ ἀνακηρύττειν
¹⁵ τὸν στέφανον, ἐξέβαλέ τε τοῦτον, καὶ τρόπον τινὰ νό-
μους ἑτέρους εἰσήγαγε, δι' ὧν ἀπέδειξεν, ὡς ἐξὸν ἦν Κτη-
σιφῶντι ταῦτα γράφειν ὑπὲρ Δημοσθένους· διὰ τοῦτο
γὰρ προστίθῃσι καὶ τό· ¹³ „ἔτι μέντοι καὶ τοὺς νόμους
δεικτέον εἶναι μοι δοκεῖ· καταλέξω μὲν,“ φησὶ, „καὶ τὰ
²⁰ ἐμοὶ πεπολιτευμένα, καὶ δείξω ἐξ ἐκείνων, ὅτι ἐννομόν
ἔστι τοῦ Κτησιφῶντος τὸ ψήφισμα, οὐδὲν δὲ ἥττον καὶ
τοὺς νόμους ἐρῶ, ἐξ ὧν δείξω, ὅτι ἐξῆν τῷ Κτησιφῶντι
ταῦτα γράψαι, ἃ ἔγραψε·“ ταῦτα δὲ ἰσχυρὰ ἦν τῷ ἀν-
τιδίκῳ· (λέγω δὴ τὰ τῶν νόμων διατάγματα) ὥσπερ γὰρ
²⁵ ὁ ῥήτωρ ἐθάρρῃ τοῖς ἑαυτοῦ πολιτεύμασιν, οὕτω καὶ ὁ
Αἰσχίνης τοῖς τῶν νόμων θεσπίσμασιν· ὅμως ὁ Δημο-
σθένης ὡς παρέργον τινὸς μνημονεύει τῆς ἐκ τῶν νόμων
ἀποδείξεως.

πγ'. Πάλιν ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· ὁ
³⁰ Χαρίδημος, ξεναγὸς τῶν Ἀθηναίων, ἐτύγχανεν ὑπὲρ

8 Vind. ἕτερον δὲ τὸ ἐκκαλεῖν. 9 Vind. εὐθές. 10
Mon. τοῦτο. 11 ὁ Vind. om. 12 Vind. τούτου κατὰ ἀν.
13 p. 244.

τῆς αὐτῶν συμμαχίας ξενικὸν στράτευμα τρέφων, ¹⁴ ἐξ Ὁρεοῦ ὀρμώμενος, καὶ γαμβρὸς Κότυος, τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ στρατηγὸς ὢν. ὃν καὶ πολίτην οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίησαντο, ¹⁵ Ἀριστοκράτους τὸ ψήφισμα γράψαντος. Εὐθυκλῆς δὲ κατηγορεῖ ¹⁶ τούτου, τῷ Δημοσθένους λόγῳ χρησάμενος· τρία δὲ τοῦ λόγου κεφάλαια, τὸ δίκαιον, τὸ συμφέρον, τὸ νόμιμον· καὶ τὸ μὲν δίκαιον καὶ νόμιμον ἐκ τῆς τῶν πραγμάτων ὕλης ἐνέπεσε· τὸ δὲ συμφέρον ἐκ περινοίας τοῦ ῥήτορος· σκοπήσατε γάρ, φησί, ποίῳ τρόπῳ Χερρόνησος παραλέληπται; ¹⁷ καὶ ¹⁰ ποίῳ πάλιν δεδώρηται· ¹⁸ δῆλον οὖν, ὅτι ἐλήφθη τοῦ Κότυος μόνου βασιλεύοντος, δεδώρηται δὲ τῆς βασιλείας μερισθείσης εἰς τρεῖς· νῦν οὖν παρεχόντων ὑμῶν Χαριδήμῳ τοιούτην δωρεάν, ¹⁹ ἢ ἂν ὁ Κερσοβλέπτης πολεμήσαι ²⁰ τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσι βουληθῇ, οὐχ ἔξει δὴ τὸν ἐναντιούμενον· ὁ γὰρ τοῦ Βηρισάδου στρατηγὸς Ἀθηνόδωρος, Ἀθηναῖος ὢν, οὐ θέλει· ἀνελεῖν Χαριδήμον, διὰ τοὺς Ἀθηναίους· πάλιν ὁ Σίμων καὶ ὁ Βιάνωρ, ²¹ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Ἀμαδόκου, συμμαχοῦ ὄντος, οὐδ' αὐτοὶ ἀνελεῖν αὐτὸν ²² ἐθέλησουσιν, οὐδὲ οὗτοι, ²³ ἵνα μὴ ²⁴ ἐναντιωθῶσι τῷ Κερσοβλέπτῃ· τοῦ Χαριδήμου στρατηγοῦντος, ἐρημωθέντων τῶν ἄλλων βασιλείων μόναρχος ὁ Κερσοβλέπτης γενήσεται, καὶ οὐδὲν αὐτὸν κωλύσει πάλιν λαβεῖν τὴν Χερρόνησον· ὥς προείρηται· οὐκ ἔστι

14 Vind. στρέφων. 15 Vind. ἐποίησαν τοῦ Ἀριστοκράτους ψήφισμα. 16 Vind. κατηγορεῖ. 17 quomodo Thrax vobis Cherrhonesum eripuerit. Reisk. 18 quomodo coactus quodammodo Thrax fuerit Cherrhonesum ultro vobis remittere et quasi condonare. Reisk. 19 Vind. τὴν τοιαύτην δωρεάν Χαριδήμῳ.

20 Vind. πολεμήσαι. γ. 16. Mon. Βηρισιάδου. 21 Vind. βιάν. 22 αὐτὸν Mon. om. 23 οὐδὲ οὗτοι Vind. om. 24 Mon. mutilus h. l. οὗτοι, μὴ ἐναντιωθῶσι τῷ Κερσοβλέπτῃ γινήσονται. Reisk. conjecit: ἀλλ' ἐν δέει καὶ οὗτοι, μὴ ἐναντιωθῶσι τ. Κ. γ.

τοῦτο τῆς τῶν πραγμάτων ὕλης κεφάλαιον, ἀλλ' ἐξωθεν
 παρενέπεσε· διὰ τοῦτο λέγει καὶ ὁ Ἑρμογένης, ὅτι εἰσά-
 γων τὸν περὶ Χερρόνησου λόγον, οὐδὲν προσηρητημένον
 τῷ ἀγῶνι, φησίν.²⁵ „Ἀνάγκη δέ ἐστι πρῶτον ἀπάν-
 3 των²⁶ δεῖξαι, τί²⁷ τὸ Χερρόνησον ἀσφαλῶς ἔχειν ἡμᾶς
 πεποιηκός·“ προέκειτο γὰρ δεῖξαι, ὅτι παράνομόν ἐστι
 καὶ ἄδικον τὸ ψήφισμα· ἐπεὶ δὲ συνεβάλετο²⁸ αὐτῷ καὶ
 ὁ περὶ Χερρόνησου λόγος τὰ μάλιστα, οὐκ ἦν δὲ εἰσα-
 γώγιμος, ἀνάγκην προσποιεῖται· εἴτα πανουργῶν
 10 καὶ πολίτην ἐργαζόμενος τὸν Χαριδήμον. Με-
 τὰ τὸν περὶ Χερρόνησου λόγον τίθησι τὸ ψήφισμα
 τοῦ Ἀριστοκράτους καὶ τοὺς νόμους τοὺς παλαιούς, καὶ
 ἐξετάζει ἑκάτερα, καὶ²⁹ ἐπειδὴ ἐθάρρει τῇ δοθείσῃ παρὰ
 τοῦ δήμου δωρεᾷ τῷ Χαριδήμῳ, ὡς εὐεργέτη,³⁰ ὁ Ἀρι-
 15 στοκράτης, ὁ γοῦν³¹ Δημοσθένης ἐκβάλλων τοῦτο τὸ
 ἰσχυρόν, συγχωρεῖ πολίτην ἀληθῶς³² εἶναι τὸν Χαριδή-
 μον, καὶ οὐδὲν³³ πρὸς τοῦτο ἀντιλέγει· τοῦτο δὲ ποιῇ παν-
 ουργῶν, ἵνα μᾶλλον οἱ νόμοι τὸ πλεῖον ἰσχύσωσιν, ὡς
 πολίτου ἐξεταζομένου τοῦ Χαριδήμου· πανουργίαν³⁴ οἷν
 20 καλεῖ τὴν τοῦ ῥήτορος δεινότητα· ἔλεγον δὲ οἱ νόμοι, ὡς,
 εἴ τις φονεὺς γένηται, ὁποῖω γοῦν τρόπῳ, δικάζειν περὶ
 τούτου τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴν, καὶ μὴ εὐθὺς ἀν-
 αιρεῖσθαι· οἷς ἐναντιοῦτο τὸ τοῦ Ἀριστοκράτους ψήφι-
 σμα, ἀναιρεῖσθαι διακελευόμενον χωρὶς κρίσεως τὸν Χα-
 25 ριδήμον ἀποκτείναντα.³⁵ Ὅταν δὲ τοὺς νόμους
 κλέπτῃ. Ἰσχυροὶ ἦσαν οἱ παρ' Αἰσχίνου προτεινόμενοι
 νό-

25 p. 623. 26 Vind. ἀπάντων πρῶτον. 27 τί Mon. om. 28 Vind. συνεβάλετο αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ Χερρονήσου λόγος. etiam paullo post Χερρονήσου. 29 Vind. καὶ om. 30 Vind. εὐεργέτην. 31 γοῦν Mon. om. 32 Vind. ἀληθῶς. 33 Vind. οὐδέ. 34 Mon. πανουργον. 35 Mon. τὸν ἀνελόντα τὸν Χαριδήμον. Quae sequuntur usque ad litt. πδ'. Mon. om.

νόμοι, οὓς καὶ κλέπτων ἤγουν παρακρουόμενος Δημο-
 σθένης ἀπλότητα προσποιεῖται, ἵνα μὴ δόξῃ ἐκ κακουρ-
 γίας τούτους λυμάνεσθαι· πρῶτος μὲν ὁ κελεύων, μὴ
 στεφανοῦν ὑπεύθυνον ἄρχοντα· δεύτερος δὲ ὁ ἐν θιά-
 τρῳ ἀπαγορεύων ἀνακηρύττειν τὸν στέφανον· ὁ δὲ Δημο-
 σθένης πρὸς τούτους ἐνιστάμενος λέγει, ὅτι οὐκ ἦν ἄρ-
 χων οὐδὲ ἔστιν ἀρχὴ ἢ τῶν τειχῶν οἰκοδομῇ, ἀλλὰ διακο-
 νία τις καὶ ἐπιμέλεια· εἰ δὲ καὶ ἀρχὴ ἦν, τῷ γε ἐπιδεδω-
 κέναι ἐκ τῶν ιδίων καὶ μηδὲν εἰληφέναι ἐκ τῆς πόλεως
 οὐκ ἦν ὑπεύθυνος, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀνθυποφέρει Αἰσχί-
 10 νης, μὴ ἑαυτοῦ ἐπιδεδωκέναι, ἀλλ' ἔχειν παρὰ τῆς βου-
 λῆς εἰς τοῦτο περιουσίας δέκα τάλαντα· πάλιν δὲ ὁ Δη-
 μοσθένης νόμον ἕτερον, τὸν ἐν θιάτρῳ διορίζουεον
 ἀνακηρύττειν προὔβαλετο, ἃν ὁ δῆμος ψηφίσηται, πρὸς
 ὃν Αἰσχίνης φησὶν, ὡς οὐ περὶ πολιτῶν, ἀλλὰ περὶ ξενι-
 15 κῶν στεφάνων περιουσίας ὁ νόμος τοῦτο προβάλλεται,
 τουτέστιν ἃν ξένοι τινὲς βουλευθῶσι στεφανοῦσθαι καὶ ὁ
 δῆμος ψηφίσηται, ἐξίστω κηρύσσειν τοῦτον ἀνὰ τὸ θιά-
 τρον, ἀλλ' οὐχ ὅταν πολίτης.

C a p. XXVII.

πδ'. Περὶ δευτερολογιῶν· διὰ ποίας αἰτίας 20
 μερίζεται λόγος καὶ πῶς γίνεται; ¹

Δευτερολογιῶν εἶδη τὰδε· μέθοδος ἡμῖν
 ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ παραδίδοται, πότε διὰ ταῖς
 δευτερολογίαις χρῆσθαι· γίνεσθαι δὲ φησι τετρα-
 χῶς· ἥτοι γὰρ διὰ μέγεθος τοῦ ἀγῶνος μερί-
 25 ζεται ἡ κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία· ὅτε γάρ ἐστι
 μέγας ὁ λόγος, μερίζεται, ² καὶ τε κατηγορητικὸς ἦ, ³

¹ Mon. titulum non habet.

² Mon. χωρίζεται.

³ Mon.

Rhetor. VII. 2.

κἄν τε ἀπολογητικός. ὡς ἔχει ὁ μέγας ἀπολογητικός τὸ ⁴
 ἦττημαι καὶ τὴν ἦτταν ὁμολογῶ· ἐπεὶ γὰρ ἡτιῶντό τινες
 τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα τὴν ἱερωσύνην φεύγοντα, καὶ
 κατηγοροῦν αὐτοῦ δειλίαν, ἐμελλε δὲ πρὸς ταῦτα ἀπολο-
⁵ γήσασθαι, ἦν δὲ τὸ μέγεθος τῆς ἀπολογίας πολὺν, μερί-
 ζει ταύτην εἰς δύο λόγους, ⁵ τὸν εἰς τὸ Πάσχα τε, καὶ
 εἰς τὴν βραδυτῆτα, καὶ τὸν οὕτω μέγαν ἐπιγραφόμενον
 ἀπολογητικόν· καὶ τῆς μὲν ἀπολογίας εἰς δύο τεμνομένης
 τοῦτο παράδειγμα· τῆς δὲ κατηγορίας οἱ στηλιτευτικοί.

¹⁰ πέ. Ἡ προκατηγορήσαντός τινος καὶ προ-
 αγωνισαμένου. ⁶ ἡ αὔξησις μετὰ τὰς ἀποδείξεις
 ἐπισείρχεται· ὥσπερ καὶ ὁ ἐπίλογος μετὰ τοὺς ἀγῶνας.

πς. Ὡσπερ οἱ κατὰ Ἀριστογείτονος λόγοι
 ἔχουσι· ⁷ τῶν δὲ ⁸ κατὰ Ἀριστογείτονος λόγων ἡ ὑπό-
¹⁵ θισις τοιαύτη. Πυθάγγελος καὶ Σκάφων ἰδόντες Ἱερο-
 κλία φέροντα ἱμάτια ἱερά, ἐφ' οἷς καὶ χρυσᾶ γράμματα
 ἦν, δηλοῦντα τοὺς ἀναθίντας, ἀπάγουσι πρὸς τοὺς προ-
 τάνεις ὡς ἱερόσυλον· οἱ δὲ τῇ ὑστεραίᾳ καθιστᾶσιν εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν, κακείνος ὑπὸ τῆς ἱερείας ἔφη πεμφθεὶς
²⁰ λαβεῖν τὰ ἱμάτια, ἵνα κομίσῃ πρὸς τὸ ἱερὸν κυνηγέσιον·
 ἐνταῦθα Ἀριστογείτων γράφει ψήφισμα, πρῶτον ⁹ μὲν
 ἀπροβούλευτον, ἔπειτα δὲ δεινότατον, καλεῖον, ¹⁰ εἰάν
 μὲν ὁμολογῇ τὰ ἱμάτια ἐξενεγκεῖν, ἀποθανεῖν αὐτὸν αὐ-
 τικά, εἰάν δὲ ἀρνῇται, κρεῖνεσθαι. ἐξ οὗ συνέβαινεν αὐ-
²⁵ τῷ ὁμολογήσαντι ¹¹ μὲν τὸ ἀληθὲς παραχρῆμα τεθνά-

εῖναι. 4 num ὁ. ingens illa oratio apologetica, quae inci-
 pit a verbis ἦττημαι καὶ τὴν ἦτταν ὁμολογῶ. ut paullo ante
 oratio Basilii M. citabatur, ἐννοίας κειμένης ἐν τῷ· ὁ σοφὸς
 Σολομών. Reisk. 5 Vind. λόγους δύο, τὴν εἰς. 6 Vind.
 ἀγωνισαμένου. 7 ὥσπερ οἱ κατὰ Ἀρ. λόγοι ἔχουσι Mon. om.
 8 δὲ Vind. om. — Dem. p. 767. 9 Vind. πρῶτα. 10
 Vind. καλεῖον. 11 Vind. αὐτοῦ μὲν ὁμολογήσαντος τὸ ἀλ. π.
 τ. ἐξάρνου δὲ γενομένου.

ναι, ἐξάρνω δὲ γενομένῳ μετ' ὀλίγον τοῦτο παθεῖν· τοῦτο
 τὸ ψήφισμα γραψάμενος παρανόμων ὁ Ἱεροκλέους τοῦ
 κινδυνεύοντος πατὴρ, συγκατηγορήσαντος αὐτῷ ¹² Δη-
 μοσθένους, αἰρεῖ παρανόμων, καὶ τιμᾷ τὸ δικαστήριον
 Ἀριστογείτονι πέντε ταλάντων· τοῦτο μὲν δὴ πρῶτον ⁵
 ὄφλημα ¹³ τῷ ¹⁴ Ἀριστογείτονι γίνεται· ἔπειτ' ἡγε-
 μόνα ¹⁵ γραψάμενος καὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδόμενος, τὸ
 πέμπτον μέρος μὴ λαβὼν τῶν ψήφων, ὥφλεν χιλίας· οὐκ
 ἀποδόντος· δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν ὠρισμένην προθυμίαν,
 διπλοῦται τὰ ὄφληματα κατὰ τὸν νόμον καὶ γίνεσθαι δέκα ¹⁰
 τάλαντα καὶ δύο δραχμαί· ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων
 ἀπογράφει τι εἰς τὸ δημόσιον χωρίον ἑαυτοῦ, καὶ τὸ χω-
 ρίον τοῦτο Εὐνομος ὠνεῖται ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, τάξιν αἰ-
 τησάμενος τοῦ ὀφλήματος, ὥστε ἐν δέκα ἔτισιν ἐκτίσαι τὸ
 σύμπαν, καθ' ἕκαστον ἔτος τιθεῖς τὸ ἐπιβαλλόμενον μέ- ¹⁵
 ρος· δύο μὲν δὴ καταβολὰς ἐπήνεγκε, τάλαντα δύο καὶ
 δραχμὰς τετρακοσίας, τὸ δὲ λοιπὸν ὠφείλετο, τάλαντα
 ὀκτὼ, καὶ δραχμαὶ χίλια καὶ ἑξακόσται· δοκῶν οὖν ἔχειν
 ὁ Ἀριστογείτων τοῦ λέγειν ἐξουσίαν, καὶ μηκέτι ὀφείλειν,
 ἐπειδὴ χρήστην ἀντέδωκε τῇ πόλει, καὶ ἐγράφετο πολ- ²⁰
 λούς καὶ ἐδημηγόρει τῶν νόμων ποιούντων ἄτιμον ¹⁶ τὸν
 ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ, μέχρις ¹⁷ ἂν ἐκτίσῃ, διόπερ αὐ-
 τὸν ¹⁸ οἱ περὶ Λυκούργον ἐνέδειξαν· ὥς ¹⁹ οὐκ ἐξὸν λέ-

12 Vind. αὐτοῦ. 13 melius hoc, quam quod in vul-
 gatis argumenti huius exemplis legitur ἀπόφλημα. Reisk. 14
 τῷ Mon. om. 15 Mon. post γίνεται ita pergit: εἴτα ὥφλε
 καὶ χιλίας ἐπὶ ἑτέρῃ ὑποθείαι ἡτηθείς· ἐπὶ δὲ Εὐνομος, ἀδελφὸς
 αὐτοῦ ὢν, ἐξωνήσατο ἀπὸ τοῦ δημοσίου τὸ χωρίον τοῦ ἀδελφοῦ
 αὐτοῦ, συμφωνήσας καθ' ἕκαστον ἔτος διδόναι τι τοῦ χρέους, ὃ
 Ἀριστογείτων δοκῶν τοῦ λέγειν ἔχειν ἐξουσίαν, καὶ μηκέτι ὀφείλειν
 x. t. l. 16 ποιούντων ἄτιμον Mon. ponit post μέχρις ἂν ἐκ-
 τίσῃ. 17 Vind. μέχρι. 18 αὐτὸν Mon. ponit post Λυκούρ-
 γον. 19 Mon. αἰτε λήγοντα, μὴ τοῦ νόμου τοῦτο διδόντος· τῷ

γοντα οὐκ ἐξαληλιμμέναν· καὶ τοίνυν ἐξ ἀκροπόλεως Ἀριστογείτονος, ὅλλ' ἔτι τοῦ ὀφλήματος ἐγγεγραμμένος, χρήστου δὲ καταστάντος τοῦ τὸ χωρίον ὠνησαμένου, ζήτημα συνίσταται, πότερον ὁ πριάμενος τὸ χωρίον ὀφλεῖ μόνον, ἢ καὶ ὁ πρῶτος ὄφλων, ἄχρις ἂν ἐκτισθῇ τὸ χρέος· περὶ μὲν δὴ τὰ δύο ὀφλήματα τοῦτο συνίσταται τὸ ζήτημα, φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ κατήγοροι καὶ τρίτον ὀφείλειν ὄφλημα τῷ δημοσίῳ· πρὸς τοῦτο Ἀριστογείτων ἀνδιστάμενός φησιν ἀδίκως ἐγγεγράφαι, καὶ διὰ τοῦτο δίκην λαχεῖν Ἀρίστωνι τῷ ἐγγράψαντι· Δημοσθένης δὲ καὶ Λυκούργος περὶ μὲν τοῦ δικαίαν ἢ μὴ γεγενῆσθαι τὴν ἐγγραφὴν οὐδὲν λέγουσι, φασὶ δὲ, ὅταν ἔλῃ τὸν Ἀρίστωνα, τότε Ἀριστογείτων μὲν ἐξαλειφθήσεται, ἐκεῖνος δὲ ἐγγραφήσεται κατὰ τοὺς νόμους· πρὶν δὲ κριθῆναι τὸ πρᾶγμα οὐ προσήκει λέγειν τὸν τάχα δικαίως ἐγγεγραμμένον, καὶ ψευδῶς ἐγκαλοῦντα τῷ Ἀρίστωνι. ταῦτα μὲν δὴ τὰ ζητήματα τῆς ὑποθέσεως· ἐνηγώνισται δὲ αὐτοῖς ὁ Λυκούργος, ἅτε πρότερος λέγων, τῷ Δημοσθένει δὲ περὶ μὲν τούτων βραχὺς πάννυ λόγος γέγονεν ὡς προειλημμένων, ὁ δὲ ὅλος αὐτῷ λόγος τοῦ Ἀριστογείτονος βίου κατηγορίαν περιέχει. Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς οὐ δέχεται τούτους τοὺς λόγους Δημοσθένους εἶναι, ²⁰ ἐκ τῆς ἰδέας τεκμαιρόμενος· ²¹ οἱ δὲ φασιν ἐπίτηδες κεκρῆσθαι τοιοῦτον χαρακτήρι τὸν ῥήτορα Λυκούργον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εὐδοκίμοῦντα ζηλώσαντα. Οἱ δὲ, ἐπειδὴ ²² τὸν κατὰ τῆς ἡλικίας χρόνον εἰς τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκούργος, καὶ πᾶσι τοῖς κεφαλαίμιν οὖν Λυκούργῳ ἢ πᾶσα ζήτησις γέγονεν περὶ τῶν χρητῶν τοῦ Ἀριστογείτονος, ὥς οὐ χρὴ ὀφείλοντα τούτον δημηγορεῖν· τῷ δὲ Δημοσθένει ὁ πῦς λόγος τοῦ Ἀριστογείτονος βίου κατηγορίαν περιέχει. ²⁰ Mon. εἶναι τοῦ Δημοσθ. ²¹ Vind. τεκμηρόμενος. ²² οἱ δὲ, ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς ἡλ. — — τοῦ ῥήτορος Mon. om.

οις αὐτὸς ἐχρήσατο ὁ Δημοσθένης, ἠναγκάσθη λοιπὸν φιλοσοφώτερον μετελθεῖν καὶ περιοδικῶς· ἄλλαι δὲ τὸν μὲν πρότερον δέχονται Δημοσθένους εἶναι, τὸν δὲ δευτέρου οὐδαμῶς, οὐδὲ ἄξιον ἔχοντα τοῦ ῥήτορος, ὥπερ οἱ κατὰ Ἀριστογείτονος λόγοι ἔχουσιν· ἢ τοῦτο λέγει, 5 ὅτι Λυκούργος μὲν ἀπέδειξε τὰ κατὰ τοῦ Ἀριστογείτονος κατηγορηθέντα, 23 ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τοῖς δυοῖς λόγοις αὐξήσει ἐχρήσατο· ἢ, ὅπερ ἐστὶ καὶ κραῖττον, ἐν μὲν τῷ προτέρῳ ἀπέδειξεν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἠύξησεν· ἔστι δὲ ἡ στάσις ὀριχὴ περὶ τοῦ, εἰ χρεώστης ἐστὶν ὁ 10 Ἀριστογείτων, τὴν ζήτησιν ἔχουσα.

πζ. Ἡ τὰ αὐτὰ λέγων ὁ δεύτερος οὐκ αὐξήσει μὲν, προστίθῃσι δὲ ἢ ἀφαιρεῖ· 24 προστίθῃσι μὲν 25 τίνα ὥς ῥηθῆναι πρέποντα καὶ μὴ ῥηθέντα, ἀφαιρεῖ δὲ ὥς περιττῶς αὐξηθέντα. ὥπερ ἐπιούη- 15 σεν ὁ Νέστωρ ἐν τῇ β' ῥαψωδίᾳ· μετὰ γὰρ τὸ τὸν Ὀδυσσεά δημηγορῆσαι, ἐπεὶ εἶδεν, ὅτι ἐνείδει τῇ συμβουλῇ τοῦ Ἰθακησίου ῥήτορος τὸ ἀναγκαϊότατον, ὃ ἦν τὸ διακρίνεσθαι ἕν ἑαστον ἔθνος, καὶ μίαν ἑκάστην φυλὴν· προσέθηκε τοῦτο εἰπὼν· 20

Ἀλλὰ 26 ἄναξ, αὐτὸς ἴ' εὖ 27 μῆδ' ο, πείθει ἴ' ἄλλω·

Οὐ τι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἴπω·

Κρεῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φῆτας, Ἀγάμεμνον· 28

Ὡς φῆτη φῆτηφιν 29 ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις·

Εἰ δὲ κεν ὥς ἔρξαις, 30 καὶ τοι πείθονται Ἀχαιοί,

Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακός, ὅς τέ νυ λαῶν,

Ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται. 25

πη. Ἡ προαγωνισαμένου ἐτέρου· ὃ λέγει, τοῦτό ἐστιν· ὅταν κατηγορήσῃ τις τινος, εἶτα μετὰ τὸν

23 Vind. κατηγορήματα. 24 προστίθ. δὲ ἢ ἀφαιρεῖ Vind.

om. 25 Vind. δέ. 26 Mon. et Vind. ἀλλ'. Il. β. 360,

27 Vind. τε pro ἴ' εὖ. 28 Vind. addit: καὶ τὰ ἐξῆς. 29

Vind. φῆτη φῆτηφιν. 30 Vind. ἔρξαις.

πρῶτον κατηγορον ἕτερος ³¹ ἀπαντᾷ πρὸς δευτέραν κα-
 τηγορίαν, καὶ προφθάνη ἀνατρέπων, ἢ λύων, ὅσα ἐμει-
 λεν ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὴν προτέραν κατηγορίαν ὁ κα-
 τηγορηθεὶς, καὶ τοῦτο δευτερολογία ἐστίν. ὥσπερ ὁ
 5 κατ' Ἀνδροτίωνος ἔχει· ³² ὁ δὲ Ἀνδροτίων, ἔθους
 ὄντος τὴν βουλὴν τῶν πεντακοσίων λαμβάνουσαν ³³
 χρήματα ἀπὸ τοῦ δήμου, καινὰς τριήρεις ποιεῖν, καὶ
 νόμον ὄντος, τὴν βουλὴν, τὴν δόξασαν τῷ δήμῳ καλῶς
 βεβουλευκέναι, στεφανοῦσθαι, οὗτος ἔγραψε ψήφισμα· ³⁴
 10 ἡ δὲ στάσις πραγματικὴ ἐστὶν ἄγραφος· ζητεῖται γάρ, ³⁵
 εἰ δεῖ κυρωθῆναι τὸν νόμον, ἢ μή. Οὗτοι τέσσα-
 ρες τρόποι δευτερολογίας. ³⁶ Εἰσὶ δὲ παρὰ τὰ
 εἰρημένα τέσσαρα καὶ ἕτερα εἶδη δευτερολογίας· πρῶτον
 μὲν, ὅτε τοῦ αὐτοῦ μένοντος προσώπου καὶ πράγματος,
 15 δύο λόγοι γίνονται· ὥσπερ ὅταν κατηγορῇ ὁ διώκων
 καὶ ἀπολογῇται ὁ φεύγων, εἴτα πάλιν κατηγορῇ ὁ διώ-
 κων, ἀνασκευάζων τὴν ἀπολογίαν, καὶ πάλιν ὁ φεύγων
 ἀπολογῇται ³⁷ πρὸς τὴν δευτέραν κατηγορίαν. ὥσπερ
 ἔχουσιν αἱ τετραλογίαι ³⁸ Ἀντιφῶντος. Δεύτερον εἶδος,
 20 ὅτε τοῦ αὐτοῦ προσώπου μένοντος, τὸ ζητούμενον πρᾶ-
 γμα διάφορον εὐρίσκεται· καὶ τοῦτο σχεδὸν ἐν ἑκάστη
 εὐρίσκεται ὑποθέσει κρίσιν ἐπιδεχομένη· ³⁹ ποιήσομεν
 γὰρ τὸν λόγον τὸν πρῶτον ἀποδεικτικὸν περὶ τοῦ ἐγ-
 κλήματος, τὸν δὲ δεύτερον περὶ τοῦ ἐπιτιμίου· ἐστὶ δὲ
 25 καὶ ἄλλο σημαινόμενον τῆς δευτερολογίας, ἡνίκα ἀνακε-

31 Vind. ἕτερα. 32 ὥσπερ ὁ κατ' Ἀνδρ. ἔχει Vind. et
 Mon. om.; posui auctore Reiskio. 33 Vind. λαμβάνουσα.
 34 Vind. ψήφισμα. 35 γὰρ Vind. om. 36 οὗτοι τέσσα.
 τρόποι δευτερολογίας Mon. et Vind. om.; posui secutus Reis-
 kium. 37 Vind. κατηγορεῖται περὶ τὴν. 38 Vind. δευτερο-
 λογίαι. 39 Vind. ἐπιδοχόμενον.

φαιλάωσιν ποιούμεθα τῶν προειρημένων, ὥσπερ αἱ λέ-
γομεν, ὅτι διλογῶ ⁴⁰ καὶ δευτερολογῶ.

C a p. XXVIII.

πθ'. Περὶ διηγήσεως. ¹

Οἱ παλαιοὶ διηγούμενοι διπλῇ τινι μεθό-
δῳ χρῶνται. Παραδίδωσιν ἡμῖν μεθόδους, καθ' ἃς ⁵
δεῖ ποιῆσθαι τὰς διηγήσεις· αὗται δὲ εἰσιν ἀναφορὰ
καὶ βεβαίωσις· καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἀναφορὰ οἷον μαρτυρία
τις, ² ἡ δὲ βεβαίωσις ἐπισφράγισις, ἵνα διὰ μὲν τῆς μαρ-
τυρίας ἔχῃ τὸ ἀσφαλὲς ὁ λόγος καὶ ἀξιόπιστος, διὰ δὲ
τῆς βεβαίωσης τὸ ἀναντιρρήτον· γίνεται δὲ ἡ διήγησις ¹⁰
ἢ ἱστορικῶς, ἢ ἐγκωμιαστικῶς, ἢ παιθητικῶς, ἢ σφο-
δρῶς.

ρ'. Ἀναφορὰ δὲ ἀσφάλειαν· τινὲς εἰς τὸ ³
ἀσφάλειαν στίζουσιν· εἴτα τὸ ἐξῆς ἀναγινώσκουσι· καὶ
πίστιν βεβαίωσει, ἐξυπακούοντες τὴν διὰ ἔξωθεν, ἐν ᾗ ¹⁵
τοιούτος ὁ νοῦς· χρῶνται μὲν ἀναφορὰ δὲ ἀσφάλειαν,
διὰ πίστιν δὲ βεβαίωσει· ἡγουν τὴν μὲν ἀναφορὰν πα-
ραλαμβάνουσι διὰ τὸ μὴ δοκεῖν ἀπ' ἑαυτῶν λέγειν, τὴν
δὲ βεβαίωσιν διὰ τὸ συστήσασθαι τὸ τῆς ἀναφορᾶς ἀξι-
όπιστον. ἔνιοι δὲ „δι' ἀσφάλειαν καὶ πίστιν“ ἀναγινώ- ²⁰
σκουσιν, εἴτα τὸ ἐξῆς· βεβαίωσει, ἐμοὶ δὲ τὸ πρῶτον δο-
κεῖ· τὸ δὲ τοῦ Ἰσοκράτους ἐν τῷ πρὸς Δημόνικον λόγῳ
κεῖται· ⁴ ἔχει δὲ οὕτως. „Εἰ δὲ δεῖ θνητὸν ὄντα τῆς
τῶν θεῶν στοχάσασθαι διανοίας, ἡγοῦμαι κακείνους ἐπὶ
τοῖς οἰκιοτάτοις μάλιστα δηλῶσαι, πῶς ἔχουσι πρὸς ²⁵

40 Vind. διλογεῖ καὶ δευτερολογεῖ. 1 Mon. titulum
om. 2 Vind. οἷον h. l. repetit. 3 Vind. τῆς. 4 §. 50.
p. 15. Bekk.

τοὺς σπουδαίους καὶ τοὺς φαύλους τῶν ἀνθρώπων. ὁ
 Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάνταλον γεννήσας, ὡς οἱ μῦ-
 θοὶ λέγουσι, καὶ πάντες πιστεύουσι, τὸν μὲν διὰ τὴν ἀ-
 ρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε, τὸν δὲ διὰ τὴν κακίαν ταῖς με-
 5 γίσταις τιμωρίαις ἐκόλασεν. οἷς δὲ⁶ παραδείγμασι χρω-
 μένους ὀρέγεσθαι τῆς καλοκαγαθίας·“ παραινεῖ δὲ διὰ
 τούτων⁷ τὸν⁸ Δημόνικον ἐπιμελεῖσθαι ἀρετῆς, καὶ μὴ
 θαρσύνειν τῇ τῶν προγόνων εὐκλείᾳ, καὶ πιστοῦται τὸν λό-
 γον διὰ τοῦ τοιούτου παραδείγματος.

10 ρά. Καὶ Εὐριπίδης·

Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.

Οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσιν εὔρηται δράμασιν Εὐριπίδου, ἐν
 τε τῷ λεγομένῳ Πειρίδῳ καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίπῃ· ἐν
 μὲν γὰρ τῷ Πειρίδῳ παρεισάγεται Ἡρακλῆς ἐν Αἰδου
 15 κατελθὼν, κατὰ κλέυσιν Εὐρυσθέως, καὶ ὑπὸ τοῦ Αἴα-
 κοῦ ἐρωτώμενος, ὅστις ἔστι, καὶ ἐποχρινόμενος.

Ἐμοὶ πατὴρ μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς·

Θεοῦ δὲ πάντων πατὴρ ἐξέφυν Αἰός.

Ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κιθῇ πρὸς λίκος

20 Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.

Ἦκε δὲ θεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως.

ἐν δὲ τῇ Μελανίπῃ παρμίσγει ταύτην προοιμιαζο-
 μένην.

Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,

25 Ἕλλην ἱκτεν — —

Ἡ ἐν τῷ⁹ δράματι τῷ Πειρίδῳ ἱστορία. Πει-
 ρίθους ἐπὶ τὴν Περσεφόνης μνηστείαν μετὰ Θησέως
 εἰς Αἶδην καταβὰς, τιμωρίας ἔτυχε τῆς προεπούσης·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπὶ πέτρας ἀκινήτου καθέδρα πεδη-
 30 θεὶς δρακόντων ἐφρουρεῖτο χάσμασι· Θησεὺς δὲ τὸν φί-
 λον ἐγκαταλιπεῖν αἰσχρὸν ἡγούμενος εἶχε τὴν ἐν Αἰδου

5 Vind. τῶν αὐτῶν.

6 Vind. δῆ.

7 Vind. τούτου.

8 τὸν Mon. om.

9 ἡ ἐν τῷ δράματι usque ad litt. ρβ. Mon.

om. Eadem sunt in Med. 1. ad marg., qui incipit: ἡ οὖσα

ζωήν· ἐπὶ δὲ τὸν Κέρβερον ¹⁰ Ἡρακλῆς ἀποσταλὲς ὑπ' Εὐρυσθέως, τοῦ μὲν Κερβέρου βίᾳ περιγένητο, τούς δὲ περὶ Θησέα χάριτι τῶν χθονίων θεῶν τῆς παρουσίας ἀν-ἀγκης ἐξέλυσεν, μιᾷ πράξει καὶ τὸν ἀνθιστάμενον χειρω-σάμενος καὶ παρὰ ¹¹ θεῶν χάριν λαβὼν, καὶ δύο δυστυ-⁵ χοῦντας ἤλῃσει φίλους. Ἡ δὲ τῆς σοφῆς Μελανίππης αὕτη ἱστορία· Ἕλληνος τοῦ Διὸς Αἰόλος τεκνωθεὶς ἐκ μὲν τῆς Εὐρυδίκης ἐγέννησε Κρήτην καὶ Σαλμωνέα καὶ Σίσυφον, ἐκ δὲ τῆς Χείρωνος θυγατρὸς Ἰππης κάλλι διαφέρουσαν Μελανίππην· αὐτὸς μὲν οὖν νόνον ποιή-¹⁰ σας ἐπ' ἐνιαυτὸν ἀπῆλθε φυγὰς, τὴν δὲ Μελανίππην Ποσειδῶν διδύμων παίδων ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ διὰ τὴν τοῦ πατρὸς προσδοκίαν τοὺς γεννηθέντας εἰς τὴν βούστα-σιν ἔδωκε τῇ τροφῇ θεῖναι κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ κατα-σπείραντος· ὑπὸ δὲ τὴν κάθοδον τοῦ δυνάστου τὰ βρέ-¹⁵ φη τινὲς τῶν βοσκῶν φυλαττόμενα μὲν ὑπὸ τοῦ ταύ-ρου, θηλαζόμενα δὲ ὑπὸ μιᾶς τῶν βοῶν ἰδόντες, ὡς βου-γενῇ τέρατα τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν· ὁ δὲ τῇ τοῦ πα-τρὸς Ἕλληνος γνώμῃ πεισθεὶς ὀλοκαυτοῦν τὰ βρέφη κρίνας Μελανίππῃ τῇ θυγατρὶ προσέταξεν, ¹² ἐνταφίους ²⁰ αὐτὰ κοσμήσαι· ἡ δὲ καὶ τὸν κόσμον αὐτοῖς ἐπέθηκε, καὶ τὸν λόγον εἰς παραίτησιν ἐξέθηκε φιλότιμον.

ρβ. Καὶ Ἡρόδοτος· οὕτω ¹³ δὴ λέγουσι Κο-ρίνθιοι, ὁμολογοῦσι δὲ σφι Λέσβιοι· τὰ κατὰ ¹⁴ τὸν Ἀρίωνα τὸν Μηθυμναῖον μέλλων διηγεῖσθαι ὁ Ἡρό-²⁵δοτος τάδε φησί· τῷ δὴ λέγουσι Κορίνθιοι, ἀντὶ τοῦ οὕτω δὴ, ἢ τοῦτο δὴ, ὁμολογοῦσι δὲ σφι Λέσβιοι, ἐν τῷ βίῳ θαῦμα μέγιστον, Ἀρίωνα τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελ-φίνος ἐξενεχθέντα ἐπὶ Ταίναρον.

ργ. Καὶ Θουκυδίδης· τὰ τοῦ Θουκυδίδου ¹⁵ ἐν 30

Περὶ θου ὑπόθεσις ἴσιν αὕτη. 10 Vind. τῇ. 11 Vind. περὶ. 12 Vind. προσέλαβεν. Med. 1. προσέταξεν. 13 Mon. τῷ. 14 Mon. τὰ κατὰ. Vind. διά. — Herod. I. 23. 15 τὰ

τῇ πρώτῃ εὐθὺς ¹⁶ τῶν ἱστοριῶν κεῖται· ἔστι δὲ ὁ λόγος αὐτῷ περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ τῶν Ἀθηναίων συνέγραψε· καὶ οὐχ ἑτερόν τινα τῶν πρὸ αὐτοῦ· καὶ φησιν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι πό-
 5 λεμοὶ ἀσθενεῖς ἦσαν, καὶ οὐκ εἶχον ἰσχυράς καὶ εὐκλείας τὰς ὑποθέσεις· ὁμοίᾳς γὰρ διὰ ληστείαν συστήναι, ἔτι δὲ καὶ φιλοχρηματίαν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὀλίγων τινῶν ἥρχον οἱ τότε δυνάσται· ταῦτα εἰπὼν ἐπάγει. Λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμη παρὰ
 10 τῶν προτέρων ¹⁷ δεδεγμένοι, Πίλοπά τε πρῶτον, χρημάτων πλήθει, ἃ ἤλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων ἐπ' ἀνθρώπους ἀπόρους, δύναμιν περιπρησάμενον, τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας, ἐπηλύτην ὄντα, ὅμως σχεῖν. ¹⁸

ρδ'. Καὶ Δημοσθένους· ὡς δὲ ἐγὼ τῶν· ¹⁹
 15 τὸ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ κεῖται τῶν Ὀλυνθιακῶν· παραθαυρόντων γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τὸν κατὰ Φιλίππου πόλεμον, ἀσθενεῖ, ²⁰ φησὶ, τὰ τοῦ Μακεδόνης πράγματα, διὰ τε τὸ τοῖς συμμάχοις αὐτὸν ²¹ ὑποπτον καταστήναι, καὶ ἄλλως τοὺς Μακεδόνας ἀσθε-
 20 νεῖς εἶναι καθ' ἑαυτούς· οἱ δὲ περὶ αὐτὸν ὄντες ξένοι καὶ πεζαῖταιροι, φησὶ, δόξαν μὲν ἔχουσιν ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκακροτημένοι πρὸς πόλεμον, ²² ὡς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων τινὸς ἤκουον, καὶ τὰ ἐξῆς· ἐν οἷῳ δὲ λόγῳ τὸ τοῦ Πλάτωνος κεῖται ῥητὸν, καὶ περὶ
 25 ποίου βασιλέως φησὶ, παρήκεν ὁ ἐξηγούμενος. ²³

τοῦ Θουκυδίδου Vind. om. 16 Vind. τῶν εὐθὺς ἱστ. — L. I. 9. 17 Mon. πρότερον. 18 Vind. ἔχειν. 19 ὡς δὲ ἐγὼ τῶν Mon. om. — Ol. II. p. 23. 20 Vind. ἀσθενῇ. 21 Vind. αὐτοῦ. 22 Mon. τὰ τοῦ πολέμου. 23 Est in Alcib. I. c. 40. p. 123.

C a p. XXIX.

Περὶ κοινῶν διανοημάτων πῶς αὐτὰ ιδιώσο-
μεν λέγοντες. ¹

α. Οἱ παλαιοὶ κοινὰ διανοήματα λέγοντες.
Μέθοδον ἡμῖν παραδίδωσι τοῦ πῶς τὰ κοινὰ νοήματα
ιδιωσόμεθα. ² κοινὰ δὲ διανοήματά εἰσι τὰ δημῶδη καὶ ⁵
οἷον ἐν τῇ ἀγορᾷ λεγόμενα, ἃ πάντες λέγουσι καὶ γινώ-
σκουσιν· εἰσὶ δὲ τῆς καθαρότητος· ἔστι δὲ ἡ μέθοδος
τοῦ τὰ κοινὰ ἴδια ποιεῖν τὸ ὁμολογεῖν, ὅτι τοῦτο πάντες
λέγουσιν.

β. Ἰσοκράτης. ἅπαντες μὲν εἰώθασιν εἰ ¹⁰
παριόντες· τοῦτο κεῖται ἐν τῷ περὶ εἰρήνης, ³ ἐν ᾧ
προτρέπεται ἡσυχίαν ἄγειν πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας·
καὶ ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐκ τούτου. „Ἀπαντες μὲν ἡ-
ώθασιν οἱ παριόντες ἐνθάδε ταῦτα μέγιστα φάσκειν ἡ-
ναι, καὶ μάλιστα σπουδῆς ἄξια τῇ πόλει, περὶ ὧν ἂν εὐ- ¹⁵
τοὶ μέλλωσι συμβουλευεῖν· οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ περὶ ἄλλων
τινῶν πραγμάτων ἤρμοσε τοιαῦτα προσιπεῖν, δοκεῖ μοι
πρέπειν καὶ περὶ τῶν νῦν παρόντων ἐντεῦθεν ποιήσασθαι
τὴν ἀρχήν· ἤχομεν γάρ ἐκκλησιάσοντας περὶ πολέμου καὶ
εἰρήνης, ἃ μέγιστην ἔχει δύναμιν ἐν τῷ βίῳ τῷ τῶν ἀν- ²⁰
θρώπων.“

γ. Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκρά-
τους. Εἰώθασιν οἱ πολλοὶ τῶν πράττειν τι προαιρου-
μένων τῶν κοινῶν λέγειν, ὥς ταῦθ' ⁴ ὑμῖν σπουδαιότατ'
ἐστὶ, καὶ μάλιστ' ἄξιον τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν· ἐγὼ ²⁵
δ' εἵπερ τοῦτό τινι καὶ ἄλλῃ προσηκόντως εἴρηται, κάμοι
νομίζω νῦν ἀρμόττειν εἰπεῖν.

1 Mon. titulum om.

2 Vind. ιδιωσόμεθα.

3 Initio.

4 Vind. ὥς ἐνταῦθ' ἡμῖν σπουδαιότατ' ἐστὶ. — c. Tim. p. 701.

δ' Καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. ¹
 Εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκού-
 σατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως, ⁶ ἐπήγγειλα αὐ-
 τῷ τὴν δοκιμασίαν ταύτην, καὶ, ὡς ἔοικεν, ὧ ἄνδρες
⁵ Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημο-
 σίοις ἀγῶσιν, οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς· αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι
 πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσιν·“ ὃ δὲ λέγει, ³
 τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἀμυνόμενός τις τινα ἐχθρὸν ἑαυτοῦ,
 ὑπὲρ οὗ αὐτὸν ἐν ἰδιωτικῷ πράγματι πρῶην ἠδίκησεν·
¹⁰ (ἰδίας γὰρ λέγει ἐχθρας, ἃς ἔχουσιν τινες πρὸς ἀλλήλους,
 ἀχ' ὑπὲρ δημοσίων πραγμάτων, ἀλλ' ὑπὲρ ἰδίων ἑαυτῶν
 τῶν πραγμάτων) ὅταν ἴδῃ αὐτὸν δημόσιά τινα μετα-
 χειρίζομενον, ἐτοίμως αὐτοῦ κατηγορεῖ, ἐὰν ἴδῃ αὐτὸν
 καταμελοῦντα ἐν αὐτοῖς ⁸ τοῖς δημοσίοις, καὶ διὰ τοῦτο
¹⁵ ὠφελεῖται ἡ πόλις, ἐν τῷ μὴ δυνηθῆναι λαθεῖν τὸν ἀδι-
 κῦντα ταύτην.

ε. Καὶ πάλιν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρ-
 χου· τοῦτο μετὰ τὸ πρῶτον προοίμιον τίταται· τοῦ ²
 μετ' οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται οὔτε ἡ πόλις αἰτία οὔσα
²⁰ Τιμάρχῳ, οὔτε ὑμεῖς, οὔτε ¹⁰ ἐγώ, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος
 ἑαυτῷ· ¹¹ οἱ μὲν γὰρ νόμοι προείπον αὐτῷ, ¹² αἰσχρῶς
 βεβιωκότα μὴ δημηγορεῖν, ἐπίταγμα, ὥς γε ¹³ δὴ ἐγὼ
 κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες, ἀλλὰ καὶ πάνυ ῥάδιον·
 ἐμὲ δ' ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἰσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν· οὐκ
²⁵ ἀγνοῶ δέ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέ-
 γειν, ¹⁴ ὅτι φανεῖσθε καὶ ἐτέρων πρότερον ¹⁵ ἀκηκοότες.
 ἀλλὰ μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι καὶ ἐμὲ νῦν πρὸς ὑμᾶς τῷ αὐ-
 τῷ λόγῳ χρῆσθαι· ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς εἶναι πολι-

5 §. 2. 6 Vind. τοῦ γραμματέως ἀναγινώσκοντος. 7

Vind. λέγεται. 8 Mon. αὐτοῖς om. 9 Vind. τοῦτο. 10
 Vind. οὐτ'. 11 Vind. ἑαυτοῦ. 12 Vind. αὐτοῦ, αἰσχρῶς
 βεβιωκότι μηδὲ δημ. 13 Vind. ὥσπερ δὴ. 14 Vind. ἃ μέ-
 λων ἐρίων ἐν πρώτοις λόγοις. 15 Vind. προτέρων.

τεῖται πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία· διοικοῦνται ¹⁶ δὲ αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεσθηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Ταῦτα δὲ ὁ ῥήτωρ δείκνυσι ¹⁷ λέγων καὶ δεικνύων, ὅτι δεῖ τοὺς Ἀθη- 5 ναίους δημοκρατουμένους ἀσπάζεσθαι τοὺς νόμους.

ζ'. Ἐν δὲ τοῖς Ὀλυνθιακοῖς, τοῦ πρώτου λόγου· ¹⁸ νόμος ἦν ἐν Ἀθήναις δίδοσθαι τοῖς ἐν ταῖς θεωρίαις οὔσι χρήματα, καὶ τὸν τοῦτον ¹⁹ ἀναιρῆσοντα θανατοῦσθαι. τοῦτο ὁ Δημοσθένης μεθώδευσεν· ²⁰ ἐπεὶ γὰρ ἐσπάνιζεν ἡ πόλις χρημάτων ἐκ τούτων ²¹ κατὰ τὰς μάχας, ²² καὶ συμβουλευόντων μηκέτι δεῖν ²³ τοῦτο γίνεσθαι, προφανῶς αὐτὸ θεῖναι οὐκ εἶχε, μεθώδευσεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς τῶν ἀκουόντων συγκαταθέσεως, ἐπὶ ᾧ· „ἀντὶ πολλῶν ἂν, ὧ Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἐλίσθαι ¹⁵ νομίζω, εἰ φανερόν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει περὶ ᾧ ²⁴ νυνὶ σκοπεῖτε. ὅτι τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει ²⁵ προθύμως ἐθελῆν ἀκούειν τῶν βουλευμένων συμβουλευέων· οὕτω μὲν οὖν χρῆται τῇ κοινότητι ἐν τῷ λέγειν· νομίζω ὑμᾶς μυρίων χρημάτων προκρίνειν ²⁰ τὸ λυσιτελέει· οὐ χρῆται δὲ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς κοινότητος, ἐχρήσατο δ' ἂν, εἰ οὕτως εἶπεν· ὅτι, ὅπερ ἂν τις εὖνο- ῶν τῇ πόλει ποιήσῃ, τοῦτο καὶ γὰρ ποιῶ· ἢ ὅτι, ἃ πάντες λέγουσι, ταῦτα καὶ γὰρ· ἢ ὅτι πάντες εἰώθασιν τοῦ συμφέροντος ἐλάττω ἡγεῖσθαι τὰ χρήματα. Εἰ μὲν ²⁵

16 διοικοῦνται δὲ — νόμοις τοῖς κειμένοις Mon. om. Med.
1. habet ad marg. 17 Reisk. conj. διέξεισι. 18 Reisk. conj. ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου λόγου. 19 Vind. τοῦτο. 20 Vind. ἐμεθώδισεν. 21 Vind. τούτου. 22 f. leg. ἐκ τούτων [ex hoc puta more stulto pecuniarum redundantes copias pueriliter in ludicra prodigendi] εἰς τὰ κατὰ τὰς μάχας. [melius dixisset εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας.] Reisk. 23 Vind. δεῖν μηκέτι. 24 Vind. οὐ. 25 Vind. τὸ προθύμως.

οὖν ὁμολόγει τὴν κοινότητα· ἐὰν εἴπῃ, φησὶν, ὅτι πάντες μὲν λέγουσι μυρίων χρημάτων τὸ λυσιτελὲς τυγχάνειν ὑμῖν ἡροτιμότερον, οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλω τινὶ ἐφρήθη ποτὲ, ἐμοὶ μᾶλλον προσήκει τοῦτο εἰπεῖν·
 5 ἢ, ὃ πάντες λέγειν καθ' ἑκάστην εἰώθασι, τοῦτο καὶ ἐγὼ, ἢ τι τριούτον, ὑπωπτεύετο ἂν τὸν περὶ τῶν θεωρικῶν χρημάτων νόμον ἀναιρεῖν· ἢ ὑπωπτεύετο ²⁶ ὄνειδίζειν τοῖς Ἀθηναίοις, ὥς μὴ αἰρουμένοις τὸ συμφέρον, οὐ πάντες ἐφίενται.

10 ζ. Νῦν δὲ κοινῶ χρησάμενος διανοήματι. Κοινὸν νόημα λέγει τό· ἀντὶ πολλῶν, ὧ ἄνδρες, χρημάτων· τοῦτο οὖν εἰπὼν ²⁷ καὶ λαθὼν αὐτοὺς ὁμολογήσαντας, (εἰκὸς γὰρ ἦν κατανεῦσαι πάντας) ἐπισφραγίσατο ἐν ἀρχῇ τὸ διανόημα οὕτως. Ὅτε τοί-
 15 νυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει· τούτῃστιν, ἐπειδὴ τὸ συμφέρον τῶν πολλῶν χρημάτων ὑμῖν αἰρετώτερον, τί μὴ τὰ θεωρικά χρήματα παρεβλέπετε; μὴ γὰρ ἐγὼ, προκρίνων τῶν χρημάτων τὸ λυσιτελὲς, ὑμᾶς τοὺς Ἀθηναίους πιστεύω τοῦτο ποιεῖν· ὅρα δὲ τοῦ ῥήτορος τὴν
 20 δεινότητα, πῶς, εἰπὼν τοῦ προοιμίου τὴν πρότασιν, ²⁸ κατασκευὴν οὐκ ἐπήγαγεν, ἀλλ' εὐθύς τὸ συμπέρασμα εἶπεν. Ὅτε τοίνυν· ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ κατασκευάζειν ἀμφίβολον αὐτὸ ἐποίει, (ἐρῶσι γὰρ κατὰ τὸ ἀληθὲς χρημάτων μᾶλλον, ἢ τοῦ συμφέροντος) εἰκότως τὴν κατασκευὴν, ὥς ὁμολογημένην οὔσαν δῆθεν, παρέλειπεν, ὅτι
 25 τοῦ συμφέροντος γίνονται μᾶλλον, ἢ τῶν χρημάτων.

ἢ. Ἔθος δὲ, φησὶν, ἐστὶ Δημοσθένους, ²⁹ ὅταν, ὃ βούλεται, καταστήσῃ ³⁰ καὶ οἰκονομήσῃ, ἐπικρίνειν τοῦτο· τὸ γὰρ ἐπισφραγίζεσθαι οὐδὲν ἄλλο,

26 Vind. ὑποπτεύετο. 27 Vind. εἶπε. 28 Vind. πρό-
 λυσιν. 29 Vind. ἔθος φησὶ Δημοσθένει. 30 Vind. κατα-
 στήσῃ.

οἶμαι, ἔστιν, ἥ ἐπικρίσις, ἣτις ἐστὶ σχῆμα τῆς σευνό-
τητος.

θ'. Ὡςπερ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν τὸ
προσῆκει· τὸ γὰρ χρῆ καὶ τὸ δεῖ καὶ ὅσα τοιαῦτα,
ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐπιρρήματα τῆς ποιότητος ἐπικρίσεις εἰ-
σίν.

ι'. Ἐν τε τῷ κατὰ Μειδίου· εἰπὼν ἐν τῷ λόγῳ
τούτῳ, ὡς ὁ νόμος διορίζεται εὐθύνας διδόναι τοὺς πε-
ρὶ τὴν ἰορτὴν ἡσεβηκότας, καὶ ἀποδείξας, ἐπήγαγεν ἐπι-
κρίνων. „Καλῶς, ³² ὧ ἄνδρες, καὶ συμφερόντως ἔχων ¹⁰
ὁ νόμος, ὡς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μαρτυρεῖ.“

ια'. Ἐν τε τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· εἰπὼν καὶ
ἐν τούτῳ, ὡς οὐ δὲ ³³ οἰκίαν ἔχθραν ἦκει κατηγορή-
σων Ἀριστοκράτους, ἀλλὰ νομιζὼν συμφέρειν λελύσθαι
τὸ ψήγισμα, καὶ εἶπερ ³⁴ συμφέρει κατασκευάσας, ἐπ- ¹⁵
ἤνεγκε τὴν ἐπισφράγισιν. ³⁵ „Δεῖ δὴ πάντας ὑμᾶς, εἰ
βούλεσθε ὀρθῶς περὶ τούτων μαθεῖν, καὶ κατὰ τοὺς νό-
μους δικαίως κρίναι τὴν γραφὴν, μὴ μόνον τοῖς γεγραμ-
μένοις ἐν ³⁶ τῷ ψηφίσματι ῥήμασι προσέχειν τὸν νοῦν,
ἀλλὰ καὶ τὰ συμβησόμενα ἐξ αὐτῶν σκοπεῖν.“ ²⁰

ιβ'. Ἐν τε τῷ περὶ στεφάνου. Βούλομαι δὲ
καὶ καθέκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι καὶ μάλιστα ὅσα ὑπὲρ
τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρεσβείας κατεψεύσατό μου, τὰ πε-
πραγμένα ἐαυτῷ μετὰ Φιλοκράτους ἀνατιθεὶς ἐμοί·
ταῦτα προειπὼν καὶ διοικήσας, χρησίμως ἐπισφραγίζει ³⁷ ²⁵
καὶ ἐπικρίνει, λέγων· „Ἔστι δ' ἀναγκαῖον, ὧ Ἀθη-
ναῖοι, καὶ προσῆκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους

³¹ τὸ γὰρ χρῆ — — ἐπικρίσεις εἰσίν Mon. om. Med. 1. ha-
bet ad marg. ³² p. 517. ³³ Vind. οὐδ' pro οὐ δὲ. ³⁴
Mon. ὅπερ. Reisk. scripsit ὅτι. ³⁵ p. 621. ³⁶ Vind. ἐν
om. ³⁷ Vind. ἐπισφρ. χρησίμως. — p. 230.

εἶχε τὰ πράγματα ἀναμνησάι ὑμᾶς, ³⁸ ἵνα πρὸς τὸν
ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα ³⁹ θεωρῇτε.

C a p. XXX.

ιγ'. Περὶ χρησέως ἐπῶν ἐν πεζῷ λόγῳ. ¹

Κατὰ πόσους τρόπους ἐν πεζῷ λόγῳ χρῆ-
5 σις ἐπῶν γίνεται. Διδάσκει ἡμᾶς, πῶς χρησόμεθα
τοῖς ἔπεσιν ἐν πεζοῖς λόγοις· ὧν εἷς μὲν ἐστὶν ὁ κατὰ
κόλλησιν, ἕτερος δὲ ὁ κατὰ παρωδίαν· τίς δὲ τούτων
ἐκάτερος, ² καὶ ἐν τῷ περὶ γλυκύτητος εἴρηκε, λέγων·
ὅτι αὐταὶ αἱ παραπλοκαὶ, ³ εἴτε ἰδίῳν, εἴτε ἀλλοτριῶν
10 εἶεν ποιημάτων, εἰ μὴ οὕτω παραπλέκονται, ὥστε ἐν δό-
κειν εἶναι σῶμα αὐτῶν τε καὶ τοῦ πεζοῦ λόγου, ἀλλ' ἐκ
διαστάσεως λέγοντο, ὥσπερ οἱ νόμοι, καὶ τὰ ψηφίσματα
ἐν τοῖς λόγοις, ὅταν ἀναγινώσκονται, οὐ ποιοῦσιν ἀκριβῆ
τὴν γλυκύτητα, ἀλλ' ἄλλο τι, οἷον· παρανάγνωνθαι δὴ μοι
15 καὶ σὺ τὰς ῥήσεις αἷς ἐλυμήνω.

ιδ'. Κόλλησις μὲν οὖν ἐστὶν, ὅταν ὁλόκλη-
ρον τὸ ἔπος εὐφυῶς κολλήσῃ τῷ λόγῳ, ὥστε
συμφωνεῖν δοκεῖν· παρωδία ⁴ δὲ, ὅταν μέρος εἰ-
πῶν τοῦ ἔπους παρ' αὐτοῦ τὸ λοιπὸν πεζῶς ἐρμηνεύσῃ.
20 καὶ ἔοικεν, ἣν ἐνταῦθα κόλλησιν λέγει, ἐκεῖ διάστασιν
καλέσαι· ⁵ καὶ οὐκ ἐναντιοῦται αὐτὸς ἑαυτῷ, ἀλλὰ κατ'
ἄλλο καὶ ἄλλο· ἐνταῦθα μὲν γὰρ κόλλησιν λέγει τὴν

τοι-

38 Vind. αὐτούς. 39 Vind. ἕκαστον.

1 Mon. titulum om. 2 Vind. ἐκάτερον. 3 Vind. πε-
ριπλοκαὶ et mox περιπλέκονται. 4 Vind. παρωδιαν. 5 Pa-
tet scholiastam a Technici sententia prorsus aberrasse. Reisk.
Vind. ἐκεῖ διάστασιν — — — μὲν γὰρ κόλλησιν λέγει om. .

τοιαύτην σύναφιν, ὅτι τὰ ἀλλότρια συγκολλῶνται, ὥσπερ τῷ χαλκῷ ὁ κασσίτερος, ⁶ ἐκεῖ δὲ διάστασιν, ὅτι μικρὸν διῷστας καὶ διαναπαύων τὸν πεζὸν λόγον οὕτω λέγει τοὺς ποιητικὸν στίχους.

ιε. Παρωδίαν δὲ ὅταν μέρος· ⁷ πάλιν ἐνταῦθα ⁸ παρωδίαν καλεῖ, ἣν ἐκεῖ εἶπεν ἔνωσιν· διὰ τὸ συνάπτεσθαι μέρος τι τοῦ ἔπους τῷ πεζῷ λόγῳ, ἥγουν παρὰ τὸ τὴν ᾠδὴν συναρμόζεσθαι τῷ μὴ οὕτως ἔχοντι ⁹ λόγῳ, ὥς παρὰ τῷ θεολόγῳ· Πρύμναν τε ἐκρουσάμην ἐκείνῳ θέμενος, καὶ ἑτεραλκία τὴν νίκην ἐποίησα· καὶ πάλιν· ¹⁰ Ἐφειπε κλονίων τῷ λέγειν τοῖς γεννάδας ἐκείνους· οἷον τὸ ¹¹ παρὰ τῷ Ἀίσχινῃ ἐν τῷ κατὰ τοῦ Τιμάρχου. διηγούμενος ὁ Αἰσχίνης τὰ τοῦ σώφρονος ἔρωτος ἔργα παρ-
εισάγει αὐτὰ δὴ ¹² τὰ ἔπη, ἃ ὁ Πάτροκλός καθ' ὕπνον τῷ Ἀχιλλεῖ διελέχθη, ¹³ παρακαλῶν ὁμόταφος αὐτῷ γε- ¹⁵
νέσθαι. ὁμοίως καὶ τὰ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ κόλλησιν κίτται ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου οὕτως ἔχοντα· ¹⁴ „ὁ τοῖ-
νον οὐδενός ἦττων ὁ σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπίδης, ἐν
τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ¹⁵
ἔρᾳ, ἐν εὐχῇς μέρει ἔρωτα ¹⁶ ποιούμενος λέγει που· 20

6 Vind. κατίτιτερος. 7 παρωδίαν δὲ ὅταν μέρος Mon. om. 8 id est τῷ ἐναντίαν ἔχοντι φύσιν τῇ ᾠδῇ. sermoni pedestri cui natura est diversa a natura carminis, vel odae. MS. dabit τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα. Reisk. Vind. cum Mon. consentit.— γ. 10. Reisk. ἑτεραλκία. 9 Vind. ἴ. 10 τὸ Vind. om. 11 Vind. δὴ αὐτά.— §. 149. p. 298. Bekk. 12 Vind. διελέχθη. 13 §. 151. p. 299. Bekk. 14 Vind. σώφρονος. 15 Vind. ἔρωτος. Schol. in Med. 1. Ταῦτα λέγει Εὐριπίδης ἐν Σθενέβοιᾳ τῷ δράματι, εἰσάγων τὸν Βελλεροφόντην γνωμολογοῦντα· ἔστι δὲ ἡ ὑπόθεσις αὕτη. Προΐτος ἦν Ἀκάμαντος υἱός, Ἀκροῖου δὲ βασιλεὺς δὲ Τίρυνθος· γήμας δὲ Σθενέβοιαν ἐξ αὐτῆς ἔγέννησε παῖδας· Βελλεροφόντου δὲ φεύγοντος ἐκ Κορίνθου διὰ φόνον, αὐτὸν μὲν ἤγειρε τοῦ μύσου, ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ etc. per codicis rupturam ex parte mutila.

‘Ο δ’ εἰς τὸ σῶφρον ἐπ’ ἀρετὴν ἔ’ ὕγων ἔρως
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὣν εἶην ἐγώ.”

15. Οἶον Δημοσθένους ἐν τῷ παραπρεσβεί-
ας· 16 ἐν δὲ τῷ τῆς παραπρεσβείας βουλόμενος ὁ Δη-
μοσθένους ἐνοχον Αἰσχίνην ἀποδείξαι πᾶσιν, οἷς ἔλεγε
κατὰ Φιλοκράτους, λέγει, ὅτι, ἐκ τῆς φήμης μόνης ἐξ-
ελέγχων Τίμαρχον, ὃ Αἰσχίνη, πεπορνευμένον, χωρὶς
μαρτύρων, ἐλέγχῃ καὶ σὺ προδήλως ἐκ τῆς φήμης· πάν-
τες γὰρ φημίζουσιν, ὅτι χρήματα ἐκ τῆς πρεσβείας ἔλα-
10 βες. ὡς αὐτὸς 17 ἤλεγξας ἡταιρηκότα τὸν Τίμαρχον ἐκ
τοῦ ὁμιλεῖν τῷ Πιτταλάκῳ καὶ ἄλλοις 18 διεφθαρμένοις
ἀνθρώποις, ἐλέγχουσι καὶ σὲ πάντες τοιοῦτον, ὅτι ἀπο-
δέχῃ τὴν μετὰ Φιλοκράτους ἀναστροφήν, τοῦ ἀργύριον
εἰληφότος καὶ ὁμολογοῦντος· ἔχουσι δὲ οἱ τοῦ Δημοσθέ-
15 νους οὕτως. 19 „Ἐτι τοίνυν λαμβεῖα συλλέξας ἐπέραι-
νεν, οἶον·

“Ὅστις δ’ ὁμιλῶν ἡδεται κακοῖς 20 ἀνὴρ,
Οὐ πώποτ’ ἠρώτησα, γινώσκων ὅτι
Τοιοῦτος ἔστιν, οἷσπερ 21 ἡδεται ξυνών.

20 Εἴτα τὸν εἰς τὰς 22 ὄρνις εισιόντα, καὶ μετὰ Πιτταλά-
κου περιιόντα. καὶ τοιαῦτα 23 εἰπὼν, ἀγνοεῖτε, ἔφη,
ποῖόν τινα ἡγεῖσθαι δεῖ; οὐκοῦν, Αἰσχίνη, καὶ κατὰ σοῦ
τὰ λαμβεῖα ταῦτα ἀρμόσει νῦν ἐμοί. κἂν ἐγὼ λέγω πρὸς
τοῦτον, 24 ὁρῶν ἔρῳ· ὅστις δ’ ὁμιλῶν ἡδεται καὶ πρε-
25 σβεύων Φιλοκράτει, οὐ πώποτ’ ἠρώτησα, γινώσκων ὅτι
ἀργύριον εἰληφεν οὗτος, ὥσπερ Φιλοκράτης.”

16 οἶον Δημ. ἐν τῷ παραπρεσβείας Mon. om. — p. 416. 417.

17 Vind. ὡσαύτως ἤλεγξεν. 18 Vind. ἄλλως. 19 Vind. οὕτως
ἕκαστος

οἱ τοῦ Δημοσθ. 20 Vind. κακός. 21 Vind. οἷς περ 22
Vind. τοὺς. 23 Vind. ταῦτα. 24 Vind. τοῦτο.

C a p. XXXI.

ιζ. Περὶ κεκρατηκότων ἐν τοῖς ἀκροαταῖς
παθῶν. ¹

Πρὸς τὰ κεκρατηκότα πάθῃ οὐ δεῖ ἀντι-
τείνειν. ² μέθοδον ἡμῖν παραδίδωσι, δι' ἧς ἔξομεν
ἰσχυρῶς πειθομένους τοῖς ἡμετέροις λόγοις ἐκείνους, ³
πρὸς οὓς ὁ λόγος· τοῦτο δέ ἐστι τὸ μὴ ἀντιτείνειν τινὶ
λυπούμενῳ, ἢ ὀργιζομένῳ, ἢ φοβουμένῳ εὐλόγως, ἀλλὰ
μᾶλλον λέγειν, ὥς οὐκ ἀλόγως ⁴ λελύπηται, ἢ πεφόβη-
ται, ἢ πρὸς θυμὸν παρώξυνται. ⁵ οὕτω γὰρ μᾶλλον
εὐχερέστερον πειθομένους ἔξομεν, ἢ περ εἰ αὐτοῖς ⁶ ἀντι- ¹⁰
τείνομεν· πάντῃ γὰρ ἀνοίχειόν ἐστι τῷ πεφοβημένῳ σὺν
λόγῳ λέγειν, ὥς οὐ χρὴ φοβεῖσθαι· δεῖ μὲν οὖν παρα-
μυθεῖσθαι, καὶ, ὥς εἶπον, λέγειν, ὥς οὐκ ἔξω μὲν λόγου
πεφόβηται, πλὴν, ἐστι τις καὶ παρὰ θεοῦ βοήθεια, καὶ
συμαχία ἐτέρωθεν παρὰ τῆς τύχης ἀντίρροπος, οὐδὲ ¹⁵
γὰρ οἱ βέλτιστοι τῶν ἱατρῶν πρὸς τὰς ἀσθενείας τῶν ρευ-
μάτων ἐπιφορὰς εὐθὺς τὰς διὰ τῶν φαρμάκων βοηθείας
προσφέρουσιν, ἀλλ' ἐῷσι τὸ βαρὺ ⁷ τῆς φλεγμονῆς, διχα
τῆς τῶν ἔξωθεν περιχρίστων ⁸ ἐπιθέσεως, αὐτὸ δ' αὐ-
τοῦ ⁹ λαβεῖν πέψιν. τοῦτο καὶ Ὅμηρος ἐποίησεν ἐν οἷς ²⁰
δημηγορῶν ὁ Λαερτιάδης εἰσάγεται.

Ἀτρεΐδην, πῶν δὴ σε, ἀναξ, ἐθίλουσιν Ἀχαιοὶ

Πᾶσιν ἐλάχιστον θίμναι μερόπῃσι βροτοῖσιν.

Οὐδέ τοι ἐκτελείουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπείσταν,

Ἐνθάδ' εἴ τι στείλοντες ἀπ' Ἀργεὺς ἱπποβότοιο,

25

1 Mon. titulum om.

2 οὐ δεῖ ἀντιτείνειν Vind. om.

3 Vind. ἀνευλόγως.

4 Vind. παρώξυνεται.

5 Mon. πιθό-

μενον εἰ. ἢ περ εἰ αὐτῷ ἀντιτείνομεν.

6 Vind. βαρύνον.

7 Vind. περιχρίστων.

8 Mon. δι' αὐτοῦ. Vind. ἀφ' ἑαυτοῦ.

9 Il. β. 284.

Ἰλιον ἐκέρσαντ' ¹⁰ ἐπέλειπον ἀπονέειναι·

Ἵσται γάρ ἡ ¹¹ παῖδες νεαρὸν, χῆραί τε γυναῖκες;

Ἀλλήλοισιν ὀδύροντο οἰκόνδε ¹² νέειναι.

Ἡ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνηθύνει νέειναι.

8 Καὶ γάρ τις θ' ἓνα μῆνα μέων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
Ἀσχαλάσιν σὺν ἡγ' πολυζύγω.

ὄρα γοῦν πῶς ἐκ προοιμίων πρῶτα μὲν θηράται τὸν Ἀ-
γαμέμνονα, ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἀρχῆς αὐτὸν προσ-
ειπὼν, τιμὴν τιμῇ χαριζόμενος· ἔπειτα δὲ ὑπομιμνήσκει
10 τῆς τῶν ὑπηκόων ποιότητος, Ἀχαιοὺς εἰπὼν· ὥσπερ γάρ
ὄνειδίζοντός ἐστιν αὐτοὺς, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, τοιαῦτα βου-
λεύονται· τὸ δὲ

Οὐδέ τοι ἐπιλείουσιν ὑπόσχουσιν, ἥνπερ ὑπίσταν,

ἐνταῦθα δὲ τὸ θαυμαστὸν ὑπεμφαίνει τοῦ ῥήτορος φρο-
15 νημα, ἔνθα οὐ μόνον δοκεῖ κατηγορεῖν αὐτῶν, ἀλλὰ
καὶ τῆς ὑποσχέσεως ὑπομιμνήσκει, ἣν ἐκόντες ὑπέσχον-
το, μὴ τινος ἀναγκάζοντος· ἄξιον γάρ, φησί, μνησ-
σθαι τῆς ὑποσχέσεως, καὶ ταύτην ἀγαγεῖν εἰς πέρας
ἐπείγεσθαι· εἴτα τὸ ἐναργὲς τῆς ὑποσχέσεως παραστήσει
20 βουλόμενος, καὶ πάσης ἀμφιβολίας ἄμοιρον εἶναι, διδά-
σκει καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς ὑποσχέσεως. εἴτα
φησὶν. ὥς ταῦτα ἐπαγγελάμενοι τὰναντία ποιοῦσιν·
ἐπεὶ δὲ πεφύκασιν ἄνθρωποι παρὰ ¹³ τὴν τοῦ πάθους
ἀκμὴν, εἴ τις ἐξ ἐναντίας ἔλθοι ¹⁴ ταῖς γνώμας αὐτῶν,
25 φιλονεικότεροι γίνεσθαι· συντρέχει γάρ ¹⁵ σφίσι, καὶ τὸ
τῆς λύπης εὐλογον ὑποδείκνυσιν ἐκ παραδείγματος, ἢ
μᾶλλον εἰπεῖν, ἐκ τοῦ μικροτέρου τὴν ἐργασίαν ποιού-
μενος. ἀλλὰ καὶ ὁ Θουκυδίδης ζηλώσας τὸν Ὅμηρον εἰς-
ἤγαγε τὸν Περικλέα ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἱστοριῶν ἐπι-
30 κῶς δημηγορήσαντα πρὸς Ἀθηναίους ἀθυμοῦντας, διότι

10 Vind. ἐκέρσαντες. οἴκαδε.

13 Vind. πρὸς.

11 Vind. ἡ οἱ παῖδ.

12 Vind.

14 Mon. ἐξ ἐναντίας ἔλθοι. Vind.

ἐξέλθοι. 15 γὰρ Mon. om.

καὶ λοιμός ὁμοῦ καὶ πόλεμος τούτους ἐδάμαζε, καὶ οὐκ ἐχρῆν ἀντιτείνειν λυπομένοις οὐκ ἀπὸ λόγου, καὶ τὰς γνώμας ἀμείψασθαι· λέγει τοίνυν ὁ Περικλῆς, ὥς χρὴ μὴ¹⁶ ἐκπεπληχθαι καὶ τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀφίεσθαι καὶ χαλεπαίνειν ἑμοὶ μὴ συγχωρήσαντι ὑμᾶς εἰρηνεῦσαι πρὸς⁵ Λακεδαιμονίους· καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι¹⁷ καὶ οὐκ ἀφίσταμαι, ὑμεῖς δὲ μετεβάλλεσθε, ἐπειδὴ ξυνέβη ὑμῖν πεισθῆναι μὲν ἀκεραίοις, μεταμίλειν δὲ¹⁸ κακουμένοις. καὶ τὸν ἑμὸν λόγον ἐν τῷ ἀσθενεῖ τῷ ὑμετέρῳ¹⁹ τῆς γνώμης μὴ ὀρθὸν φαίνεσθαι, διότι τὸ μὲν λυποῦν ἔχει¹⁰ ἤδη τὴν αἰσθησιν ἐκάστου, τῆς δὲ ὠφελείας ἄπεισιν ἔτι ἢ δῆλωσις ἅπασι, καὶ μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταῦτα ἐξ ὀλίγου ἐμπεισούσης, ταπεινὴ μὲν ὑμῶν ἢ διάνοια²⁰ ἐγκαρτερεῖν, ἃ ἔγνωτε· δουλοὶ γὰρ φρόνημα καὶ τὰ ἐξῆς.

15

ιδ'. Ὁ μὲν οὖν Ὅμηρος, φησὶ, μόνον ὑπέδειξε τὸ σχῆμα, ὁ δὲ Θουκυδίδης ἐξήλωσεν, ὁ δὲ Δημοσθένης διάδοχος ἀμφοῖν καὶ κληρονόμος ἐγένετο, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν τούτῳ χρησάμενος. „Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον εὐτυχοῦντα ὁρῶν ταύτῃ φο-²⁰βερὸν προσπολεμῆσαι²¹ νομίζει, σώφρονος²² μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆται· μεγάλη γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἢ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. οὐ μὴν ἀλλ' ἐγωγε, εἴ τις αἴρεσιν μοι δοίῃ, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἐλοιμήν, ἐθελόντων²⁵ ὑμῶν, ἃ²³ προσήκει, ποιεῖν καὶ κατὰ μικρὸν, ἢ τὴν ἐκείνου.

ιδ'. Ἰσοκράτης δὲ σαφῶς οὕτως αὐτὸ πα-

16 Vind. οὐ χρὴ. — II. 61. 17 Vind. καὶ ἐγὼ μὲν αὐ-
τός εἰ μὴ καὶ οὐκ ἀφίσταμαι. 18 δὲ Vind. om. 19 Vind.
ἡμετέρῳ. 20 Vind. ἢ διάνοια ἡμῶν. 21 Vind. προσπολ.
φοβερὸν. — Ol. II. p. 24. 22 Vind. σώφρονι. 23 ὃ
Vind. om.

δίδωσιν· ²⁴ ἀλλὰ καὶ Ἰσοκράτης ²⁵ τὸ μὴ ἀντιτίειν
 τοῖς λυπουμένοις, ἢ ὀργιζομένοις, ἢ ἄλλον τρόπον κα-
 κῶς ἔχουσιν, ἀλλ' ὑπεξίστασθαι καὶ ἐνδιδόναι, παραδί-
 δωσιν εἶτονν παραινεῖ καὶ ἐντέλλεται ἐν τῷ πρὸς Δημο-
 5 νικον λόγῳ. „Γίνου, λέγων, πρὸς τοὺς πλησιάζοντας
 ὁμιλητικὸς, ²⁶ ἀλλὰ μὴ σοβαρός· ὁμιλητικὸς δὲ ἐσθ, ²⁷
 μὴ δύσερις ὢν, μὴδὲ δυσάρεστος, μὴδὲ πρὸς ἅπαντας
 φιλόνηκος, μὴδὲ πρὸς τὰς τῶν πλησιάζόντων ὁργὰς
 τραχέως ἀπαντῶν, μὴδ' ἂν ἀδίκως ὀργιζόμενοι τυγχά-
 10 νωσιν, ἀλλὰ θυμουμένοις μὲν αὐτοῖς εἶκων, πεπαυμένοις
 δὲ τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττων.“ Εἰς τὸ Δημοσθένους, ²⁸
 εἰ δὲ τις ὑμῶν. Τὸ τοῦ Δημοσθένους, ὡς εἴρηται,
 ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ κεῖται τῶν Ὀλυμπιακῶν· παραθαῖ-
 ρύνων γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τὸν κατὰ τοῦ Φιλίππου
 15 πόλεμον ἀσθενεῖν φησι τὰ τοῦ Μακεδόνης πράγματα διὰ
 τε τὸ τοῖς συμμάχοις αὐτὸν ὑποπτον καταστήναι· καὶ
 ἄλλως τοὺς Μακεδόνας ἀσθενεῖς εἶναι κατ' ἑαυτοὺς, οἱ
 δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες ξένοι καὶ πεζαῖτεροι, φησί, δό-
 ξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσι θαυμαστοὶ καὶ συγκεκροτημέ-
 20 νοι τὰ τοῦ πολέμου· ὡς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γε-
 γεννημένων ἤκουον καὶ τὰ ἐξῆς.

C a p. XXXII.

κ'. Περὶ ὁμολογουμένων ἀδικημάτων.

Τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων μία πα-
 ραμυθία· μέθοδος ἐστὶ καὶ τοῦτο δεινότητος τὸ τὰ

²⁴ Ἰσοκράτης δὲ — — παραδίδωσι Mon. om. ²⁵ Vind.
 ὁ Ἰσοκρ. ²⁶ Vind. προσηγορικὸς. — §. 30 ²⁷ Vind.
 ἴσο. ²⁸ εἰς τὸ Δημοσθένους (Vind. Δημοσθένους) usque ad
 litt. κ'. Mon. om.

ὁμολογούμενα θεραπεύειν ἀδικήματα, καὶ ὑπὲρ τούτων
ὁμολογεῖσθαι τοῖς παθοῦσι, καὶ παραμυθίσθαι τοὺς
ὑποστάντας δὴ τὸ ἀδικημα· τίς οὖν ἡ θεραπεία καὶ πα-
ραμυθία; ¹ τὸ ὁμολογεῖν ἑαυτὸν ἡμαρτηκότα καὶ ἀδική-
σαντα· ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη ἐστί. τῶν ὁμολογουμένων ⁵
ἀδικημάτων μία παραμυθία καὶ ἀπολογία, ἡ ὁμολογία τοῦ
ἀδικήματος. Τί οὖν ποιεῖ, ὅταν διαλέγῃται τῶν
Τρώων τινί; Τοσοῦτόν φησι δύνασθαι τὴν ὁμολο-
γίαν τοῦ πταίσματος, ὥστε ἀντὶ μίσους ἔλεον καὶ παρα-
μυθίαν τῷ ὁμολογοῦντι κατεργάζεσθαι. ὥσπερ καὶ ὁ ¹⁰
Πρίαμος εἶπε τό·

Οὐ τι μοι αἰτή ἐσσι,
πρὸς τὴν Ἑλένην ἑαυτῆς κατηγορήσασαν· ² κεῖνται δὲ
τὰ ἔπη ταῦτα ἐν τῷ γ' τῆς Ἰλιάδος, ὅτε οἱ δημογέρον-
τες ³ ἐπὶ τοῦ τείχους καθήμενοι 15

Οὐ νέμεις, ἴφασαν, Τρῶας καὶ ἑκκλήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεια πάσχειν.

Ἀλλὰ καὶ ὡς τοιήπερ τοῦδ' ἐν νηυσὶ νείσθω,
Μηδ' ἡμῖν τεικέσσι τ' ὀπίσσω ⁴ πῆμα λίποιτο.

Ὡς ἄρ' ἴφαν. Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλίσσατο ⁵ φωνῇ· 20
Διῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵξευ ἱμοῖο,

καὶ μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἡ Ἑλένη ἑαυτῆς κατηγορεῖν· ἀπο-
ρήσειε δ' ἂν τις πῶς ὁ Ἑρμογένης παράγει τὴν Ἑλένην
διαλεγομένην τῷ Πριάμῳ, ὥστε τὸν γέροντα μεταβαλέ-
σθαι καὶ ἔλεειν, καὶ εἰ ἐμίσει αὐτήν· τὸ γὰρ οὐ τι μοι ²⁵
αἰτή ἐσσι, φησὶν ὁ Πρίαμος οὐ ⁶ μετὰ τὸ κατηγορῆσαι
αὐτῆς τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ πρὸ τοῦ κατηγορῆσαι. ἔστιν
εἰπεῖν ὥς, εἰ καὶ μὴ κατηγορήσεν ⁷ ἑαυτῆς ⁸ τοῖς λόγοις,

1 Mon. ἀπολογία. 2 Vind. ἑαυτοῦ κατηγορήσας. Π. γ. 164. 3 ὅτε οἱ δημογέροντες usque ad Ἑλένην ἑαυτῆς κατηγορεῖν Vind. om. — Π. γ. 156. 4 Mon. ὀπίσω. 5 Mon. Vind. καλίσσατο. 6 Mon. οὐ h. l. om. et ante πρὸ τοῦ κατηγ. ponit. 7 Vind. κατηγόρει. 8 Mon. αὐτῆς.

ἀλλὰ τῷ σχήματι καὶ τῇ κατηφείᾳ, τυχὸν δὲ ⁹ καὶ δά-
κρυσιν, ἐνέφηνεν, ὡς ἑαυτῆς ¹⁰ κατήγορος γίνεται, καὶ
ιδὼν αὐτὴν ὁ Πρίamos ἐλεινῶς τοῦ σχήματος ἔχουσαν
καὶ αἰδουμένην φανῆναι, προσκαλεῖται αὐτήν· ¹¹ ἔστι δὲ
5 καὶ τοῦτο εἰπεῖν ὡς ἀδιαφόρως κέχρηται ὁ Ἑρμογένης τοῖς
παραδείγμασιν.

C a p. XXXIII.

κά. Περὶ τοῦ τραγικῶς λέγειν.

Ἐνταῦθα διδάσκει, τί ἔστι τὸ τραγικῶς λέγειν, καὶ
τί τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ παραδίδωσι καὶ τὴν μέθοδον
10 αὐτοῦ· ἔστι δὲ τὸ τραγικῶς λέγειν τὸ μετὰ πάθους ἐκ-
φράζειν τὰ πράγματα καὶ ἐλεινολογεῖσθαι· τραγωδία
γάρ ἐστι συμφορῶν μετὰ θρήνου ἀπαγγελία· ἔργον δὲ
τραγωδίας πάθος κινεῖν καὶ εἰς θρήνους καὶ δάκρυα·
μέθοδος δὲ αὐτοῦ τὸ τὰ μεγάλα μὲν τῶν πραγμάτων
15 διὰ βραχυλογίας ἐκφέρειν, τὰ ¹ δὲ μικρὰ καὶ ἐλάχιστα
διὰ πλειόνων ἀπαγγέλλειν· ἐφεῦρε δὲ τὴν κωμωδίαν Σου-
σαρίων πρῶτος, ἣν ἔχοιεν οἱ ἄνθρωποι ψυχαγωγεῖσθαι
διὰ ταύτης ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσιν· ἵνα δὲ μὴ
διάχυσιν τελείως ² αὐθις γένοιτο, ³ εὐρήκασι καὶ τὴν

9 δὲ Vind. om. 10 Vind. ἑαυτοῦ. 11 προκαλεῖται
Med. 1. 2. Vind. — Med. 1. Sch. addit: ὅτι δὲ ᾗδεῖτο, καὶ ἵφ'
οἷς ἔδρασαν, ἐνικαλύπτετο δηλοῖ καὶ τό·

Διῆγο παροιῶν· ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἔξεν ἐμῷ.

1 Vind. τῆν. 2 τελείως Mon. om. itaque Reisk. conj.
ἵνα δὲ μὴ μόνη [vel μόνον] διάχυσιν ἑαυτοῖς. quo mera sibi ob-
lectatio ne fieret, neque animus solummodo hilaritate relaxa-
retur, sed etiam acerbitate quadam pungeretur, et quasi
constringeretur. 3 Mon. γίνοιτο.

τραγωδίαν, τὸ κατηφές διὰ ταύτης εισφέροντες· πρῶτος δὲ τραγωδίας εὐρετής Ὅμηρος ὁ ποιητής, ⁴ ὃν ὁ Πλάτων ταύτης ἡγεμόνα φησὶν, ⁵ εἰς ταυτόν γὰρ ἤκει πατέρα εἰπεῖν ἢ ἡγεμόνα· λέγει δὲ τοῦτο ἐν τῷ ι της πολιτείας, ἢ περὶ δικαίου· ὁ γοῦν Ὅμηρος δεινῶς καὶ ἐντέ- ⁵ χνως ἐποίησεν, ἄλωσιν Ἰλίου παραλιπών· οὐ γὰρ ἤρμοξε τῇ ποιήσει αὐτοῦ, μεγαλοφώνῳ οὔσῃ, πολυχνίου ἐνὸς ἐκφράσαι πόρῳθησιν· διὰ τοῦτο ταύτην μὲν ἐπ', ἐκτραγωδεῖ δὲ πάσης πόλεως ἄλωσιν· ἀπορήσειε δ' ἂν τις, πῶς, τοῦ ποιητοῦ μνημονεύσαντος ἀλώσεως Ἰλίου ἐν πολλοῖς ¹⁰ μὲν καὶ ἄλλοις, μάλιστα δ' ἐν τῷ μ' της Ἰλιάδος, Ἐρμολένης λέγει μὴ μνησθῆναι· ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὡς ἀπλῶς μὲν εἶπεν ἀλῶναι τὴν Τροίαν ὁ Ὅμηρος, οὐ μὴν καὶ τὴν ἄλωσιν αὐτῆς ἐξέφρασεν.

κβ'. Ἄνδρας μὲν κτείνουσι· ταῦτα ⁶ ἐν τῷ ι ¹⁵ της Ἰλιάδος κεῖται, τοῦ Φοῖνικος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα προσβευσάμενον, καὶ αἰτοῦντος αὐτὸν ⁷ εἰς διαλλαγὴν ἐλθεῖν Ἀγαμέμνονι· δέος ⁸ γὰρ, φησὶ, μὴ πάθῃς ὃ καὶ Μελέαγρος· ⁹ ἐκεῖνος γὰρ τοῖς ἰδίοις πολίταις συμμαχῶν Αἰτωλοῖς, τοῖς δὲ Κούρησι πολεμῶν, κακῶς ἐποίει τοὺς ἐ- ²⁰ χθρούς· ἐπεὶ δὲ ὠργίσθη, ἐνέκων οἱ Κούρητες, καὶ παρακαλουμένων, ¹⁰ καὶ τὸ πιότατον καὶ εὐγενὲς της Αἰτωλίας ὑπισχνουμένων τῶν Αἰτωλῶν δοῦναι αὐτῷ, ¹¹ οὐκ ἠθέλησεν ἐξελθεῖν· ὕστερον δὲ περιστοιχισάντων τῶν πολεμίων, καὶ κινδυνευούσης ἀλῶναι τῆς πόλεως, παρέστη ²⁵ ἡ γυνὴ αὐτοῦ διηγούμενη τὰ τῶν ἀλόντων, καὶ ἐπεισεν

4 ὁ ποιητής Mon. om.: articulum ὁ ante Ὅμ. ponit. 5 Pol. x. p. 598. D. 6 Vind. ἐν τῷ ἰῶτα [v. 593.] ταύτης της Ἰλιάδος κεῖται. 7 Vind. αὐτοῦ εἰς διαλλαγὴν. [sic] 8 Vind. δέος — μὴ πάθῃ. 9 Sch. in Med. 1. Διὰ τὰς ἀράς της μητρὸς, αἷς αὐτὸν ἢ Ἀλθαία ἐβαλλε, τοῦτο γὰρ ἦν τῇ μητρὶ τὸ ὄνομα, ὅτε τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς ἀνέϊλε, καὶ οὐκ ἐπὶ μάχην ἐξήρχετο. 10 Vind. παρακαλούμενος. 11 Vind. αὐτοῦ.

αὐτὸν ἐξελθεῖν καὶ πολεμήσαι, καὶ μετὰ ταῦτα οὐδέν τι
τούτων ¹² δεδώκασιν.

κγ'. Ἄν δ' Ἐκτωρ ἀποθάνῃ· τοῦτο παράδειγμα
τίθῃσι ¹³ τοῦ τὰ σμικρὰ ἐξαίρειν τῇ αὐξήσει καὶ τῇ ἐπι-
5 μονῇ· πάνν γὰρ βραχύ τί ἐστι θάνατος ἐνὸς πρὸς πάσης
πόλειος πόρθησιν· τὰ δὲ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῷ ὧ καί-
ται τῆς Ἰλιάδος· μετὰ γὰρ τὸ τὸν Πρίαμον τὸ τοῦ Ἐκτο-
ρος σκῆνος παρ' Ἀχιλλέως ἀπολαβεῖν, ¹⁴ καὶ ἐν λέξει
θεῖναι, οἱ μὲν αἰοῖδοι τῶν θρηνητῶν ἐξήρχοντο, αἱ δὲ γυ-
10 ναῖκες ἐστένιζον, καὶ πρώτη ¹⁵ Ἀνδρομάχη θρηνοῦσα
παράγεται, δευτέρα δὲ ἡ Ἐκάβη· ὁ δὲ χορὸς τῶν Τρωά-
δων παραλαμβάνεται ἐν τῷ δράματι τοῦ Εὐριπίδου τῷ
λεγόμενῳ Τρωάδες· καὶ πολλοὶ δὲ τῶν τραγικῶν τὰς πα-
θητικὰς ταύτας ἡθοποιίας πολλῶν δραμάτων ¹⁶ ὑπόθε-
15 σιν ἐσχέκασιν, αὐτίκα γοῦν Εὐριπίδης Ἀνδρομάχην ¹⁷
καὶ Τρωάδας ἐποίησε, τὰ πολυθρύλλητα δράματα, χορη-
γίαν τραγωδίας ἐξ Ὀμήρου λαβών.

κδ'. Τί οὖν τὸν χρηστὸν ἡμῖν Ὀμηρον νο-
μίσομεν ¹⁸ λέγειν; Τί διὰ τοῦτο ἡμῖν εἰσηγείται,
20 φησὶν, Ὀμηρος, ὁ εἰς πολλὰ χρήσιμος τῷ βίῳ καὶ τε-
χναις πολλαῖς; χρηστὸν γὰρ ἐνταῦθα τὸν χρήσιμον νοη-
τέον, ἢ τὸν ἱκανόν· τὸ δὲ λέγειν ἀντὶ τοῦ διδάσκειν ἐκ-
ληπτέον.

κέ. Τὰ μεγάλα ¹⁹ τῇ βραχύτητι τῆς ἐρμη-

12 Vind. οὐδέν τούτω.

13 Vind. τοῦτο παρατίθῃσι τοῦ.

14 Vind. παραλαβεῖν,

15 Vind. πρῶτον et δευτερον om.

16 Sch. in Med. 1. Διὰ τοῦτο ἴσως εἶπεν ὁ Ἑρμογένης καὶ πολ-
λὰ δράματα. ib. Δρᾶμά ἐστιν ἡ τῶν ὑποκειμένων προσώπων
μίμησις.

17 Vind. Ἀνδρομάχη.

18 Mon. νομίσωμεν.

19

Fieri possit, ut Scholiasta suo in codice sic repererit exara-
tum. Τὰ μεγάλα [subaudi ἐστὶ vel γίγνεται] μεγάλα τῇ βραχύ-
τητι τῆς ἐρμηνείας. In libris Hermogenis sic legitur: τὰ μεγά-
λα τῇ βραχύτητι τῆς ἐρμηνείας φυλάττει μεγάλα. qua in lectione

νείας· εἴωθεν αὖ τὰ μεγάλα διὰ βραχυλογίας μᾶλλον τὸ μέγεθος ἔχειν σωζόμενον· ἔστι δὲ ευρεῖν καὶ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν ²⁰ θεολόγον ἐν συντομίᾳ καὶ βραχύτητι τὸ τῆς τοσαύτης θεολογίας ἡμῖν ἀποκαλύπτοντα μέγεθος. Ἐν ἀρχῇ, ²¹ φησὶν, ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τοῦ θεόν· καὶ ὁ μέγας δὲ Μωσῆς· „ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.“ τὰ δὲ μικρὰ καὶ φαῦλα τοῦναντίον τῇ περιτολογίᾳ καὶ τῇ δυνάμει τοῦ λόγου καὶ τῷ πλάτει τῆς γράσεως.

κζ'. Ταῦτα ποιεῖ Δημοσθένης· ²² τὰ δὲ τοῦ ¹⁰ Δημοσθένους· „Θεαυα δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἔλεον· ὅτε γὰρ ἐπορευόμεθα εἰς Δελφοὺς, ἐξ ἀνάγκης ἦν ὁρᾶν ἅπαντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκευασμένας, τείχη περιηρημένα, χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ· γυναῖκα δὲ καὶ παιδάρια ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰκτρούς· ¹⁵ ὅλως δὲ οὐδ' ἂν εἰς ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναίτο τῶν ἐκεῖ κακῶν.“

κζ'. Ἐν τῷ κατὰ ²³ Κόνωνος αἰκίας, ἦτοι ²⁴ τῆς ὕβρεως· ὥσπερ ὁ Ὅμηρος ἐξέτεινεν ἐν τραγωδίαις τὴν Ἐκτορος σφαγὴν, ἐνὸς ἀνδρὸς διαφόροις θρηνηδίαις ²⁰ καταποικίλας ²⁵ ἀναίρεισιν, οὕτω καὶ Δημοσθένης, φησὶν, ἀνδρὸς ἐνὸς ὕβριν, λέγων δὴ τοῦ Ἀρίστωνος, ἐξῆρσεν εἰς μέγεθος, διεξοδικωτέραν ταύτης ἀπαγγελίαν ποιούμενος· ἔστι δὲ ἡ ὑπόθεσις αὕτη· Ἀρίστων ὁ Ἀθηναῖος δικάζεται Κόνωνι αἰκίας, λέγων ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ παι- ²⁵ δος αὐτοῦ τετυπτησθαι, καὶ μάρτυρας τούτῳ παρεχόμενος, ὁ δὲ Κόνων ἀρνεῖται τὸ πρᾶγμα, καὶ μάρτυρας

manifestum est vitium. Nam aut φυλάττειν (in infinitivo) leg. est, aut φυλάττεται (in passivo) aut ἡ βραχύτης. Reisk. ²⁰

Mon. εὐ. θεολόγον Ἰωάννην. ²¹ Joh. I. 1. ²² Gen. I. 1.

²³ ταῦτα ποιεῖ Δημ. Mon. om. — de fals. leg. p. 361. ²⁴

litt. κζ'. in Mon. deest. Med. 1. habet ad marg. ²⁵ ἦτοι

Med. 1. om. ²⁶ Med. 1. καταποικίλλων.

ἀντιπαρέχεται, οὗς ὁ Δημοσθένης οὐ φησι πιστοὺς εἶναι, βιβιωκῆναι γὰρ φανύως καὶ εὐχερῶς ἔχειν πρὸς τὸ ψεύδεσθαι.

C a p. XXIV.

κά. Περὶ τοῦ κωμικῶς λέγειν.

- 5 Τρεῖς καὶ τούτου μεθόδους ἡμῖν παραδίδωσι, καὶ
 πρώτην ¹ τὸ κατὰ παρωδίαν· ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη παρω-
 δια, οὐχ ἣν ἤδη φθάσας παρέδωκεν, ² ἀλλ' ἑτέρα τις·
 οἷον παραλλαγή τις οὔσα φωνῆς· δευτέραν τὸ παρὰ προς-
 δοκίαν· ἔστι δὲ τοῦτο, ὅταν παρὰ τὴν δόξαν καὶ τὴν
 10 ὑπόληψιν τῶν ἀκροατῶν ἔχη τί ὁ λόγος τοῖς προειρημένοις
 ἐπαρόμενον, ὥστε κινῆσαι πρὸς γέλωτα, ὡς ἐν Πλούτῳ
 Ἀριστοφάνους· ³

Ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος; ἐμπέσοι γέ σοι.

- τοῦ γὰρ λόγου ὄντος περὶ τῆς τοῦ Πλούτου δυνάμεως ἡ-
 15 ρῶτα μὲν ⁴ ὁ δοῦλος Καρίων τὸν δεσπότην Χρεμύλον·
 ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος; ἵνα ἀποκριθεὶς ἐκεῖνος εἴποι, ⁵
 ὅτι διὰ τοῦτον ⁶ ἔκτισται· ὁ δὲ Χρεμύλος κωμικῶς παί-
 ζων εἶπεν· „ἐμπέσοι γέ τοι.“ ⁷ κωμικὸν δὲ τὸν Ἀριστο-
 φάνην φησίν.

¹ Vind. πρῶτον. ² Sch. in Med. 1. λέγω δὲ, ὅτι μέρος
 τις εἰπὼν τοῦ ἔπους παρ' ἑαυτοῦ τὸ λοιπὸν περὶ τῶς ἐρημεύσει. ³
 v. 180. ⁴ Vind. γάρ. ⁵ Vind. εἶπρ. ⁶ Vind. τούτου.
⁷ Sch. Med. 1. Ἔστι καὶ ἄλλη μέθοδος τοῦ σκώπτειν, τὸ χρη-
 σθαι ταῖς εἰκόσι ἐναντίαις τῇ φύσει τῶν πραγμάτων· τῷ ὄντι γὰρ
 καὶ τοῦτο κωμωδίας τρόπος ἐστίν, εὐτελεῖται γὰρ τοῖς μικροῖς πα-
 ραβαλλόμενα τὰ μεγάλα. Ibid. Ἰστίον δὲ, ὅτι ὥσπερ Ὀμηρον
 καὶ ἔσοχὴν ποιητὴν καλοῦμεν, οὕτω καὶ κωμικὸν τὸν Ἀριστοφάνην·
 οὗτος γὰρ τὴν κωμωδίαν ἐπηύξησε.

κθ'. Τὰ ⁹ δὲ ἐκ τοῦ βίου· τινὲς μὲν ἐξηγήσαν-
το ἀντὶ τοῦ, ἐξ ὧν ἡμεῖς λέγομεν καὶ ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς
πραγμάτων, ἕτεροι δὲ λόγον ἐδέξαντό τινα ⁹ τοῦ Ἑρμο-
γένους, ὃς βίος οὐκ οἶδ' ὅθεν ὠνόμασται.

λ'. Τὸ ¹⁰ μὲν οὖν κατὰ παρῳδίαν οὕτως 5
ἔχει· ὁλῶς Θέωλον· ¹¹ ταῦτα ἐκ τῶν Σιρκῶν Ἀρι-
στοφάνους ἐστίν· ἡ δὲ ὑπόθεσις αὕτη· Φιλοκλέων, Ἀ-
θηναῖος, φιλοδικαστὴς ὢν τὴν φύσιν ἐφοῖτα πρὸς ¹² τὰ
δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ, ¹³ ὁ τούτου παῖς,
ἀχθόμενος τῇ τοιαύτῃ νόσῳ, καὶ πειρῶμενος τὸν πατέρα ¹⁰
παύειν, ἐγκαθεύρας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν
ἐφύλαττε νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν· ὁ δὲ ἐξόδους ἑαυ-
τῷ ἐξήτει· οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξίν ἱαυτοὺς ¹⁴
ὁμοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς
τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς ¹⁵
συνέστηκε· καὶ τὸ δράμα ἐπιγέγραπται· ἀλλ' οὐδὲν ἦννον
οὐδὲ οὔτοι· πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος, τίνος
ἕνεκα ¹⁵ ὁ πατὴρ οὕτως ἤττηται, ¹⁶ ἔφη ὁ πρεσβύτης τὸ
πρᾶγμα σπουδῆς καὶ ἀρχῆς ¹⁷ τὸ δικάζειν· ὁ δὲ παῖς
ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματος, νουθε- ²⁰
τῶν τὸν γέροντα, ὁ δὲ πρέσβυς, μηδαμῶς νουθετούμε-
νος, οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀναγκάζεται οὖν ὁ νέος ἐπι-
τρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦτο ποιεῖν·

8 Mon. ἐκ δὲ τοῦ βίου λίγοντά τινες. 9 Vind. τινὰ ἐδέ-

ξαντο. 10 Vind. τὴν μὲν κατὰ παρ. 11 Vind. ὁλῶς Θεό-

δωλος. 12 Vind. περί. 13 δὲ Mon. om. 14 Mon. αὐ-

τούς. 15 Vind. ἕνεκεν. 16 adde ex argumento, quod in
edit. Kusteri p. 279. legitur, τοῦ πράγματος. Reisk. 17 Lo-
co citato sic legitur σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς. prope impe-
rium, haud multo infra potestatem regiam. Reisk. Vind. σπου-
δὴν καὶ ἀρχήν.

καὶ δύο κύνες εἰσέρχονται ¹⁸ πολιτικῶς παρ' αὐτῷ ¹⁹ δι-
 κάζομενοι· καὶ τὴν ψῆφον ἐκφέρει κατὰ τοῦ φεύγοντος·
 ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον τρέπεται,
 καὶ εἰς ὕβριν ²⁰ χωρεῖ, καὶ κρίνει αὐτὸν ἀρτόπωλις ὕ-
 βρεως· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐτὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, ἀ-
 φεῖς δικάζειν ὡς μισητὸν τι χρῆμα καὶ ἀποτρόπαιον· προ-
 λογίζονται δὲ δύο οἰκέται τεταγμένοι φυλάττειν τὸν γέρον-
 τα· ἄχθονται δὲ πρὸς τὴν φυλακὴν, εἴτα διηγοῦνται
 πρὸς ἀλλήλους ἐνύπνια καὶ διαλύουσι τὰ ἀλλήλων· ἐν τῷ
¹⁰ μεταξὺ δὲ διαβάλλει καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τὸν Θέωρον,
 τὸν μὲν ὡς τραυλὸν, ²¹ τὸν δὲ ὡς ἄρπαγα καὶ κόλακα,
 καὶ ἀπατεῶνα· Ἔστι δὲ τῷ ²² μὲν τῶν οἰκετῶν ὄνομα
 Σωσίας, τῷ δὲ Ξάνθος· λέγει γοῦν ὁ Ξάνθος· ²³

Καὶ δητ' ὄναρ θανμαστόν εἶδον ἀγρίως.

¹⁵ εἴτα ὁ Σωσίας·

Κἀγὼ δ' ἀληθῶς οἶον οὐδὲ πάποτε. ²⁴

Ἄτις σὺ λέξον πρότερον·

λέγει γοῦν ὁ Ξάνθος·

εἰδούκουν ἀετόν

²⁰ Καταπτάμενον εἰς τὸν αἶρα μέγαν πάνυ,
 Ἀναρπάσαντα τὰς ὄνυξιν ἀσπίδα
 Φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ²⁵ εἰς τὸν οὐρανόν,
 Κᾶπτετα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλιώνυμον.

ὁ δὲ Σωσίας·

²⁵ Οὐδὲν ἄρα διαφέρει γρίφου Κλεώνυμος,
 Πῶς δὴ προτερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
 Ὅτι ταῦτόν ἐν γῇ ἔ' ἀπέβαλεν κᾶν ²⁶ οὐρανῷ
 Κᾶν ἐν θαλάσῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;

18 Vind. εἰσέρχονται.
 τραυλόν

19 Vind. αὐτοῦ.

20 Vind. ὕβρεις.

21 Vind. στρεβλόν.

22 expositionem hanc usque ad litt. λά.

Mon. om. in Med. f. adjecta est ad marg.

23 Vesp. v. 13.

24 Vind. οὐδέποτε.

25 ἀνεκὰς Vind. om.

26 Vind. ἀπέ-
 βαλε κ' ὁ.

Καὶ ὁ Ξάνθος·

Ὁμοι, τί δητὰ μοι ²⁷ κακὸν γενήσεται
ἴδοντι τοιοῦτον ἐνύπνιον;

Καὶ ὁ Σωσίας·

μη φροντίσῃς,
Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεοὺς.

Ἀνδρις οὖν ὁ Ξάνθος·

Δεινὸν γέ πού 'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.
Ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν λίξον. ΣΩ. ἀλλ' ἐστὶν μέγα,
Περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἐστὶ τοῦ σκάφους ὅλον.

Καὶ ὁ Ξάνθος·

Λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρέπιν τοῦ πράγματος.

Ὁ δὲ Σωσίας·

Ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πνευκί
Ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
Βακτηρίους ἔχοντα καὶ τριβώνια.
Κάπνεται τούτοις ²⁸ τεῖσι προβάτοις μούδομαι
Δημηγορεῖν φάλαϊνα πανδοκεῖτρια,
Ἐχουσα φωνὴν ἐμπερησμένης ²⁹ ὕος.

Καὶ Ξανθίας σχετλιάζων φησὶν·

Λίβοι.

Ὁ δὲ Σωσίας ἐρωτᾷ·

τί ἐστι;

Καὶ ὁ Ξάνθος διαλύων δηθὲν τὸ ἐνύπνιον φησιν.

Ὅτι ³⁰ κάκιστον τὸ ἐνύπνιον βύρσης σαρκῶς.

Ἀνδρις οὖν ἐπαναλαβὼν ὁ Σωσίας φησὶν·

Εἶθ' ἢ μιὰ φάλαινα ³¹ ἔχουσα τρυτάνην
Ἰστη βόειον δημόν.

Ὁ δὲ Ξανθίας σαφηνίζων φησὶν·

οἱμοὶ δειλαιος;

Τὸν δημόν ἡμῶν βούλεται διῶσάνειν·

27 Vind. μή. 28 τούτοις Vind. om. 29 Vind. ἐμπερησμένην. 30 Vind. ὄξος- 31 Vind. φάλαϊνα. idem δημόν om.

Καὶ ὁ Σωσίας τὸ λεῖπον προστιθεὶς φησιν·

Ἐδόκει δέ μοι θίωρος αὐτοῦ πλησίον

Χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων. 32

Εἰτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας

5 Ὀλῆς; θίωρος 33 τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων·

Καὶ ὁ Ξανθίας διαλέων τὸ ἐνύπνιον φησιν·

Ὅρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισι.

Τοῦ δὲ Σωσίου ἐπόντος,

Ἐκείνο δ' ἀλλόκοτον ὁ θίωρος κόραξ

10 Γινόμενος·

Ὁ Ξανθίας· 24

ἤμιστ' ἀλλ' ἄριστον·

πῶς;

εἶπεν ὁ Σωσίας· εἰθ' ὁ Ξάνθος·

15

Ὅπως;

Ἄνθρωπος ἦν, εἰτ' ἰγνέει ἑξαίφνης κόραξ· 35

Οὐκοῦν ἐναργῶς τοῦτο ξυμβαλῇ, ὅτι

Ἀρθίς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχίσσεται;

ταῦτα οὖν τὰ ἔφη τοῦ ποιητοῦ, δεῖ δὲ ἡμᾶς τὸν νοῦν

20 ἐξηγήσασθαι ἐν βραχεῖ· ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ ὀνείρῳ

σκοπὸς τῷ ποιητῇ, διαβαλεῖν τὸν Κλεώνυμον ὡς δειλὸν

καὶ ῥίψασπιν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὸν Κλέωνα, ὃν βυρσο-

δέψην ἐκάλουν, ὃν καὶ φάλαιναν διὰ τὸ ἀρπακτικὸν λέγει

καὶ πανδοκεύτριαν διὰ τὸ πᾶν τι δέχεσθαι καὶ καταπί-

25 νειν, σὺν δὲ διὰ τὸ παχὺ, τὸ γὰρ ἐμπερησμένον ἀντὶ

τοῦ πεφτυσμένον κεῖται, τὸ δὲ τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται

διίστάνειν, ἐπεὶ πρὸ δύο ἐτῶν τῆς διδασκαλίας τούτου

δράματος Λακεδαιμονίων περὶ εἰρήνης πρεσβευσασμένων

ὁ Κλέων ἀπῆλθε 36 τοὺς πρέσβεις· ἐν ὅσῳ δὲ κωμωδεῖ

τὸν

32 Vind. κόρακος ἔχων κεφαλὴν.

33 Vind. ὀλῆς θίωρος

κόρακος

34 Vind. Σωσίας.

35 Vind. ἑξαίφνης ἐγνέετο

κόραξ. 36 Vind. ἀπῆλθε.

τὸν Κλίωνα διαβάλλει καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τὸν Θέωρον, τὸν μὲν ὡς τραυλὸν, τὸν δὲ ὡς ἄρπαγα καὶ κόλακα καὶ τοῦ δήμου ἀπατεῶνα, καὶ ὁ ³⁷ Θεολόγος κατὰ παρῳδιαν τὸν Ἰουλιανὸν Εἰδωλιανόν, ³⁸ καὶ ὁ Μεταφραστὴς τὸν Δομετιανὸν Δαιμονιανόν ³⁹ ὡσαύτως. ⁴⁰ 5

λά. Τῇ μὲν παρῳδίᾳ οὕτως ταῦτα ⁴¹ μὲν οὖν ἐάσω, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν, ὧν αὐτὸς βεβίωκεν ἄρξομαι· οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται· ⁴² ὥπῃ γάρ ποτε, ὅπῃ λέγω, χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῶν ἄμ' ⁴³ Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε, καὶ δύο συλλαβὰς πρὸς- 10

37 καὶ ὁ Θεολόγος — — Δομετιανὸν est etiam in Mon.
38 Gregor. Naz. adv. Julian. p. 81. D. ed. Paris. τί γὰρ ἂν πωλύσεις καὶ ἡμῶς τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ ἴσον ἀντιπαίζοντας Ῥωμαίων, ὡς δὲ ᾔετο, καὶ τῆς οἰκουμένης, ἡπατημένος τοῖς δαίμοσι, τὸν Εἰδωλιανὸν καλεῖν καὶ τὸν Πισαῖον καὶ τὸν Ἀδωναῖον καὶ τὸν Κανσιταυρον, ὅπερ καὶ ἥδη τινὲς τῶν παρ' ἡμῶν κομφῶν ὀνομάκασιν. Adjicio Schol. ad hunc locum ex Cod. Par. 854. in Συναγωγῇ καὶ ἐξηγῶ, ὡν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς Βασίλειον τὸν μέγαν ἐπιταφίῳ λόγῳ. litt. μγ'. Ἐπιυδὴ ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς τῶν Χριστιανῶν κάλλιστον ὄνομα εἰς Γαλιλαίους μετέθηκε, νῦν βοῦλεται ὁ Θεὸς Γρηγόριος διαπαῖξαι αὐτὸν καὶ εἰπεῖν, ὅτι ἔξον [Cod. ἔλλδον] ἡμῶν τὸν Ἰουλιανὸν καλεῖν ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν ὀνομάτων· ἤσθιν οὖν, κλέσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸν Εἰδωλιανόν ὡς εἰδωλολάτρην etc. 39 Δαιμονιανόν Cod. om., unde Reisk. in nota: „Hic deest nomen a Simeone Metaphrasta probri et deridiculi ergo Domitiano impositum. Verum adhuc plura desunt.“ Supplevi hoc nomen ex Scholio in Codice Hermogenis Par. 1983: manu recentissima ad marginem allito, quod Bast. ad Gregor. Cor. p. 59. attulit: καὶ ὁ Θεολόγος τὸν Ἰουλιανὸν Εἰδωλιανόν, καὶ τὸν Δομετιανὸν Δαιμονιανόν ὁ Μεταφραστὴς. [Reisk. scripsit Μεταφραστὴς. etiam Vind. Μεταφραστὴς, recte, vide Bast. l. l.] 40 ὡσαύτως Mon. non habet. 41 Mon. τοῦτο. pro cor. p. 270. 42 Vind. ὁρᾶται. 43 Vind. ὦ.

Θεὸς ⁴⁴ τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον, ⁴⁵ τὴν δὲ μητέρα σεμνῶς πάνν Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν, ἣν Ἐμπούσαν πάντες ἴσασι ⁴⁶ καλουμένην· ἐκ τοῦ πάντα ⁴⁷ ποιεῖν καὶ πάσχειν ταύτης τῆς ἐπωνυμίας ἔτυχουσιν· τῷ δὲ παρὰ προσδοκίαν οὕτω, οὐ γὰρ ὦν ἔτυχεν ἦν· ἐν τῷ πρὸ τούτου δὲ εἴρηται παραδείγματι. Ἰστίον δὲ, ὅτι ὥσπερ Ὅμηρον κατ' ἐξοχὴν ποιητὴν καλοῦμεν, οὕτω καὶ κωμικὸν τὸν Ἀριστοφάνην, οὗτος γὰρ τὴν κωμωδίαν ἐπηύξησε.

10. λβ'. Τῇ δὲ ⁴⁸ ἐναντιώσῃ τῶν εἰκόνων οὕτως· τρίτη αὕτη μέθοδος, τὸ χρῆσθαι ταῖς εἰκόσιν ⁴⁹ ἐναντίας ⁵⁰ τῇ φύσει τῶν πραγμάτων· τῷ ὄντι γὰρ καὶ τοῦτο τρόπος κωμωδίας ἐστίν· εὐτελίζεται γὰρ τὰ μεγάλα τοῖς μικροῖς παραβαλλόμενα, ὥς ὁ Δημοσθένης ποιεῖ. ⁵¹
15 „Πόνηρόν, ὃ Ἀθηναῖοι, πόνηρόν ὁ συκοφάντης, καὶ

44 Vind. προθείς. 45 Vind. τοῦ τρόμητι ἀτρόμητος ἀτρόμητον ἐποίησε. 46 Mon. ἴσασι πάντες. 47 ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν usque ad litt. λβ'. Mon. om. 48 Mon. δ' ἐν. 49 Mon. εἰκόνας. Addi possit hoc exemplum ad illa, quae in Animadv. ad Theocriti Idyll. XVI. 36. attuli, ubi de permutatione et alternatione pluralium primae declinationis in αι, et tertiae in τς. exeuntium egi. Quoniam nescio an oportunitas alia mihi sit rursus occurrentia, hanc observationem pluribus exemplis confirmandi, ponam hic, quamquam nescio an alieniore loco, exempla in schedis a me annotata, post illa mea Theocritea edita. Librarius ergo hic, forte a vulgari Graecismo deceptus, εἰκόνας posuit. Apud Dem. p. 531. 2. est Ἐρεθθεΐδουσι. Pari modo reperi, nescio ubi, ὠρεσιδώτης fructuum, vel annonarum largitor; quasi, non ab ὠραι, sed ab ὠρες. Apud Suidam est κατακλώθης. a nominativo sing. κατακλώθῃ. In Scholiis codicis Bavarici Demosth. ad or. 1. in Stephanum, p. 1120. 27. (p. 111. ult.) pro ὑποθῆκαι erat in codice Bavarico, ὑποθῆκαις exaratum. Reisk. Vind. εἰκόσιν, ut scripsit Reisk. 50 Vind. ἐναντίως. 51 p. 307.

πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον· τοῦτο δὲ καὶ φύ-
σει κινῆδος τάνθρωπίον ἐστιν, οὐδὲν ἐξ ἀρχῆς ὑγιὲς πε-
ποιηκὸς, οὐδ' ἐλεύθερον.

λγ'. Αὐτοτραγικὸς πύθης, ἀρουραῖος
Οἰνόμαος, παράσημος ῥήτωρ. Ἐνταῦθοι⁵² ἐναν- 5
τία πράγματα ὁ ῥήτωρ τίθει· ἐπὶ γὰρ τὸ αὐτοτραγι-
κὸς, τουτέστιν αὐτόχρημα τραγικὸς, ἦτοι μεγάλῳ φωνος
καὶ τραγικῆς ὑποκρίσεως ἄξιος, ἐπάγει εὐτελὲς τὸ πύθη-
κος· καὶ πάλιν τῷ ἀρουραῖος τὸ Οἰνόμαος, εὐτελεῖ τι
καὶ μικρῷ· μέγα τι καὶ ἡρωϊκὸν ὄνομα· ἀρουραῖος μὲν 10
γάρ ἐστιν ὁ μῦς ὁ ἐκ τῆς ἀρούρας⁵³ γυννόμενος· ὁ δὲ
Οἰνόμαος εἰς τῶν ἡρώων,⁵⁴ ὁ τῆς Ἱπποδαμίας πατήρ·
δοκεῖ δὲ ὁ Αἰσχίνης ὑποκριτῆς, τραγωδίας γυνόμενος, καὶ
τὸ δράμα τοῦτο ὑποκρινόμενος, κακῶς ὑποκρίνασθαι καὶ
διεκπεσεῖν· διὰ τοῦτο καὶ ἀρουραῖον αὐτὸν ὁ Δημοσοθέ- 15
νης καλεῖ, ὡς τὸ πρόσωπον τοῦ ἥρωος κακῶς καὶ λίαν
εὐτελῶς μιμησάμενον.

C a p. XXXV.

Περὶ ἀμφιβολίας.

λδ'. Τοῖς¹ μὲν πολλοῖς δοκεῖ πολλὰς ἐν
τοῖς βιβλίοις· τεχνικῶς παραδίδωσι μέθοδον τοῦ πᾶ- 20
σαν ἀμφιβολίαν, ἀπορίαν παρέχουσιν τοῖς ἀναγινώσκου-
σιν, εὐχερῶς τε λύειν, καὶ διαλέειν τὸ ἄπορον· ἢ γὰρ ἡ
διάνοια ἀτοπὸς ἐστίν, ἢ ἡ συνθήκη τῆς φράσεως·² αὐ-
τίκα, τίς οὕτως ἐστὶν ἀνόητος ὥστε ἀμφιβολεῖν περὶ τοῦ·

52 Vind. ἐνταῦθα.

53 Vind. ἀρούρης.

54 Vind. ἡρώων.
σύνταξις

1 Τοῖς μὲν πολλοῖς βιβλίοις Mon. om.

2 ἢ συνθήκη τῆς

λῆξεως.
φράσεως.

θεοῖς δὲ θῦσαι ³ ἀνώγει Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον, εἴτε αὐ-
τὸν ⁴ κελεύει σφαγιασθῆναι τοῖς θεοῖς, εἴτε τῷ Πατρό-
κλῳ προστάττει τοῖς θεοῖς θῦσαι· κέται δὲ τοῦτο ἐν τῷ
I τῆς Ἰλιάδος· ὅτε γὰρ ὁ Δίας καὶ ὁ Φοῖνιξ σὺν Ὀδυσσεὶ
⁵ ἦλθον ¹ πρεσβεύοντες, παρικηλεύσατο τῷ Πατρόκλῳ
Ἀχιλλεύς, παραθῆναι αὐτοῖς ⁶ τροφάς, καὶ τηνικαῦτα
καὶ ⁷ θῦσαι θεοῖς ἀνώγει

Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλει ⁸ θυηλάς.

ἀλλὰ καὶ τῇ ἐξῆς ἀτοπώτατόν ἐστι νοηθῆναι· σὺ γὰρ ἂν
¹⁰ δῇ ⁹ τις εὖξαιτο καταβληθῆναι ¹⁰ ὑπὸ σός· περὶ δὲ τῆς
λέξεως ἐκείνῳ ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀτοπός ἐστιν ἡ λέξις
ἄλλη ἀντ' ἄλλης παραλαμβάνομένη, ὥσπερ ἀντίκα ἐπὶ
τοῦ παραδείγματος τούτου, οὐπερ ὁ τεχνικὸς ἐμνήσθη·
εἰ λάβοι τις τὴν φθορὰν ἐπὶ τοῦ πολέμου, γελοῖος δόξει·
¹⁵ ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πολέμου ἀναίρεσιν δεῖ παραλαμβάνειν,
ἐπὶ δὲ τῆς στάσεως διαφθορὰν, διότι ἡ μὲν ἀναίρεσις
συντόμως γίνεται, ἡ δὲ διαφθορά ¹¹ κατὰ μικρόν· ὁ
γούν νοῦς ἐστι τοιοῦτος, ὅτι προηγήσατο μὲν ὁ πόλεμος,
ὃν ἐπολέμησαν πρὸς βαρβάρους, εἴτα ὕστερον σκύλα τι-
²⁰ νὰ διελόμενοι καὶ στασιάζσαντες κατ' ὀλίγον ἐφθάρησαν
ἐκ τῆς στάσεως· ταῦτα δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Θουκυδίδου
ἱστοριῶν κέται· ¹² φησὶ γὰρ ἐν αὐτῇ ὁ συγγραφεὺς περὶ
τῆς Ἐπιδάμνου, ὡς ἀποικὸς ἐστὶ Κερκυραίων, ξυνώκησαν
δὲ καὶ Κερκυραίων τινὲς καὶ τοῦ ἄλλου Δωρικοῦ γένους·
²⁵ προελθόντος δὲ χρόνου ἐγένετο ἡ τῶν Ἐπιδαμνίων πόλις
μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος· στασιάζσαντες δὲ ἐν ἀλλήλοις
ἔτη πολλὰ, ὡς λέγεται, ἀπὸ πολέμου τινὸς τῶν προσοί-
κων βαρβάρων ἐφθάρησαν, καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πολλῆς

³ Vind. δ' ἀνώγει θῦσαι, ⁴ Vind. ἐαυτὸν κελεύει θῦσαι
τοῖς θεοῖς σφαγιασθέντα, ⁵ Vind. πρεσβεύσαντο. ⁶ Vind.
αὐτῷ. ⁷ Vind. καὶ θῦσαι καὶ τοῖς θεοῖς ἀνώγει. ⁸ Vind.
βύλι, II, 1-220, ⁹ Vind. δῇ om. ¹⁰ Vind. βληθῆναι.
¹¹ Mon. φθορά. ¹² L. I. 24.

ἡσυχάζοντες· τὰ δὲ τελευταῖα πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου,
 ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατοὺς· οἱ δὲ ἀπαλθόντες
 μετὰ τῶν βαρβάρων ἐληίζοντο τοὺς ἐν τῇ πόλει κατὰ τὴν
 γῆν καὶ κατὰ τὴν θάλασσαν· σημειῶσαι τοῖνυν ἐκ τούτων
 αὐτὸς, ὡς παρόραμα ἐνταῦθα τῷ Ἑρμογένει ἐγένετο· 5
 ἔοικε γὰρ ἡ στάσις πρότερον γεγονέναι, εἰδ' οὕτως ὁ πό-
 λεμος· στασιασάντων γὰρ τῶν ἐν Ἐπιδάμνῳ καὶ Ἀπελασάν-
 των τοὺς δυνατοὺς, ἐκινήθη ὁ πόλεμος, τῶν δυνατῶν
 μετὰ τῶν προσοίκων βαρβάρων ληιζομένων τοὺς ἐν τῇ πό-
 λει· εἰ δέ τις λέγει τὴν φθορὰν μὴ δεῖν ἐπὶ τοῦ πολέμου 10
 παραλαμβάνεσθαι, τῷ Ἑρμογένει ἐπόμενος, ἴστω ὡς ὁ
 Θουκυδίδης τῇ τοιαύτῃ λέξει ἐπὶ τοῦ πολέμου ἐχρήσατο
 εἰπὼν· „οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει ὄντες Ἐπιδάμνιοι, ἐπειδὴ ἐπιέ-
 ζοντο, πέμπουσιν εἰς τὴν Κέρκυραν πρέσβεις, ὡς ἀνθρώπο-
 λιν οὔσαν, δεόμενοι μὴ σφᾶς περιορᾶν φθειρομένους.“ 15
 δῆλον γὰρ ἐκ τῆς ἀκολουθίας, ὡς οὐχ ὑπὸ τῆς στάσεως, ἀλλ'
 ὑπὸ τοῦ πολέμου διεφθείροντο· εἰδέναι μέντοι χρὴ ὡς
 ἡ ἀμφιβολία αὕτη μὲν καθ' ἑαυτὴν λαμβανομένη ἀπο-
 ρὸς ἐστὶ, μέρος δὲ ζητήματος γενομένη τὴν εὐπορίαν μεί-
 ζονα λήπεται, ὡς ἐν τῷ παραπρεσβείας. 20 „Ἀνεῖλεν ὁ
 θεὸς τοὺς ἡγεμόνας φυλάσσεσθαι· καὶ ἀμφιβάλλουσιν
 οἱ τε ῥήτορες καὶ οἱ στρατηγοί, οἱ μὲν τοὺς ῥήτορας ἡγε-
 μόνας εἶναι λέγοντες, οἱ δὲ τοὺς στρατηγοὺς.“ 17

13 τὰ δὲ τελευταῖα Vind. om., qui ita: πρὸ δὲ τοῦ πολέ-
 μου. 14 Vind. κατὰ om. idem θάλατταν. 15 ἡ Vind. om.
 16 p. 436. 17 Sequitur in Vind.: εἰς τὸ ἀνάγκη γὰρ τὴν
 διάνοιαν εἶναι ἄτοπον τὴν ἑτέραν· περὶ τῆς λέξεως ἐκείνῳ ἐστὶν εἰ-
 πὼν etc., quae idem jam supra attulit usque ad: κατ' ὀλίγον
 ἐφθάρησαν διὰ τῆς στάσεως.

C a p. XXXVI.

Περὶ ¹ ἐργασίας διαλόγου, δημηγορίας, κω-
μωδίας, τραγωδίας, συμποσίων Σω-
κρατικῶν.

λέ. Δημηγορία, διάλογος. Ἐνταῦθα μεθόδους ² ἡ-
5 μῖν παραδίδωσι περὶ τοῦ πῶς δεῖ τὰ ἀπρηριθμημένα ταῦτα
ἐργάζεσθαι, καὶ ἄλλας μὲν μεθόδους τῆς τῶν δημηγορητι-
κῶν λόγων ἐργασίας εἶναι φησιν, ἄλλας δὲ τῶν ³ διαλόγων,
καὶ τῶν ἐξῆς· πάντα δὲ διὰ διπλῆς λέγει μεθόδον ἐκφέρε-
σθαι τε καὶ ἀπαγγέλλεσθαι· τὴν μὲν δημηγορίαν δι' ἐπιτι-
10 μῆσεως, ⁴ τουτέστιν ἐπιπλήξεως καὶ παραμυθίας, ἵνα ἡ μὲν
ἐπιτίμησις, φησὶ, διορθοῖ τοὺς ἀκούοντας, τὰς συμφοράς τε
τοῦ κοινοῦ καταλέγουσα, καὶ τὸν δῆμον πρὸς ἐπανόρ-
θωσιν διεγείρουσα· διὰ δὲ τῆς παραμυθίας τὸ λυπηρὸν
ἐκβάλλῃ· ⁵ κωμωδίαν δὲ διὰ πικρῶν, τουτέστι λυπούν-
15 των καὶ δακνόντων καὶ γελοιῶν, ἵνα διὰ μὲν τῶν πικρῶν
σχωμμάτων πάσης κακίας τοὺς ἀκούοντας ἀνακόπτω-
σι· ⁶ τὰ δὲ γελοῖα πάλιν τὰς ψυχὰς αὐτῶν διαχέωσι·
τραγωδίαν δὲ δι' οἴκτου καὶ θαύματος, ἵνα διὰ μὲν
τοῦ ⁷ οἴκτου πρὸς ἐλεεινολογίαν ἐπισπᾶται, διὰ δὲ τοῦ
20 θαύματος καταπεσούσας πάλιν τὰς ψυχὰς ὑπὸ τῆς ἀ-
θυμίας ἀνακτήσεται, καὶ διαναστήσῃ διὰ τῆς ἐκπλήξεως,
ὥσπερ καὶ Ὅμηρος·

— — — Ἐστὶ δὲ πάντες

Μάρτυροι, ⁸ οὓς μὴ Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·

25 καὶ τοῦτο μὲν οἴκτος· θαῦμα δέ·

¹ Titulus abest a Mon. ² Vind. μέθοδον. ³ τῶν
Vind. om. ⁴ Vind. ἐπιτίμησιν. ⁵ Vind. ἐκβάλλει, κωμω-
δία δὲ διὰ πικρόν. ⁶ aut ἀνακόπτῃ leg. scil. ἡ κωμωδία, et
tum quoque διαχέῃ, aut servato utrobique numero plurali,
leg. ἵνα τὰ μὲν πικρὰ σχώματα. Reisk. ⁷ τοῦ Vind. om.
⁸ Vind. μάρτυρες. Il. β. 302.

Ἐνθ' 9 ἐφάνη μέγα σῆμα, δράκων ἐπὶ ῥῶτα θαφινός.

Δημηγορία 10 ἐστίν, ὅταν τις τὴν συμφροσιν τοῦ κοινοῦ λέγῃ καὶ διεγείρῃ τοὺς ἀκούοντας εἰς θρηῆνον καὶ οἰκτον, ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεύς ποιεῖ ἐν τῇ α' ῥαψωδίᾳ λέγων· 11

Ἀτρεΐδῃ γὺν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας ὄϊω·

καὶ τὰ ἐξῆς. Διάλογος δὲ ἐστίν ἡ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν συγγραφή.

λς'. Συμπόσια δὲ 12 Σωκρατικά διὰ σπουδαίων καὶ γελοίων ἐκφέρονται, τουτέστι διὰ τινων ἐναρέτων λόγων καὶ συνετῶν καὶ ἀναγκαίων καὶ ἀξίων σπουδῆς, καὶ διὰ 10 τῶν πρὸς εὐθυμίαν καὶ ἡδονὴν κινούντων, οὓς εὐχαριτωτέρους 13 λόγους εἶναι φησιν ὁ Ξενοφῶν, ὡς πρὸς χάριν κινούντας· διὰ μὲν γὰρ τῶν περὶ ἀρετῶν λόγων κοσμεῖται τῶν σοφῶν τὸ συμπόσιον, διὰ δὲ τῶν χαριέντων πρὸς εὐθυμίαν κινεῖται. 14 Διαλόγου δὲ πλοκή 15 15 διὰ λόγων ἡθικῶν τε 16 καὶ ζητητικῶν, ἵνα διὰ μὲν τῶν ἡθικῶν ἀνεσίῃ τινα καὶ ἀνάπausιν λαμβάνῃ ἡ ψυχὴ, μετὰ δὲ τὴν ἀνάπausιν διὰ τῶν ζητητικῶν πάλιν ἐπιτείνεται καὶ πρὸς ἐξέτασιν τρέπεται.

λή. Παράδειγμα ταύτης τῆς ἐπιπλοκῆς 17 20 πάντες οἱ Φιλιππικοὶ ἐν τούτοις τοῖς λόγοις καὶ ἐπιτιμᾷ τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς καταπροδιδούσι τὰ πράγματα, καὶ παραμυθεῖται λέγων, ὡς ἐστι δυνατόν αὐτοῖς, εἰάν βούλωνται, καταγωνίσασθαι τὸν ἐχθρόν· ἰστέον δὲ, ὅτι καὶ οἱ Ὀλυνθιακοὶ Φιλιππικοὶ λέγονται, ὅτι τοὺς Ἀ- 25 θηναίους προτρέπονται κατὰ τοῦ 18 Φιλίππου τὸν πόλεμον ποιήσασθαι· εὐρήσεις δὲ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν ἐπιτιμητικὰ τὰδε. 19 „Ὁ μὲν οὖν παρῶν καιρὸς,

9 Il. β. 308. 10 δημηγορία ἐστίν usque ad λς'. Mon. om. 11 Il. α. 59. 12 δὲ Vind. om. 13 Vind. εὐχαριστοτέρους. Xen. Cyrop. II. 2, 1. 14 Vind. κερταίνεται. 15 Mon. πλοκή. 16 τε Mon. om. 17 Mon. πλοκῆς. 18 τοῦ Mon. om. 19 p. 39.

εἶπερ ποτὲ, καὶ νῦν, πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δαί-
 ται· ἐγὼ δὲ, οὐχ ὅτι χρὴ περὶ τῶν παρόντων συμβου-
 λαῖσαι, χαλεπώτατον ἡγοῦμαι, ἀλλ' ἐκείνο ἀπορῶ, τίνα
 χρὴ τρόπον, ὡς Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν·
 5 πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκοίων σύννοδα, τὰ
 πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφηνῆναι τῷ μὴ βούλε-
 σθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνιέναι·“ παραμυ-
 θητικά δὲ ²⁰ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φιλιππικῶν. „Πρώτον
 μὲν οὐκ ἀθυμητέον, ²¹ ὡς Ἀθηναῖοι, τοῖς παροῦσι πρά-
 10 γμασίν, οὐδ' εἰ πᾶν φανύλως ἔχειν δοκεῖ· ὁ γὰρ ἔχει ²²
 χερίστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο
 πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει· τί οὖν ἐστὶ τοῦτο;
 ὅτι οὐδὲν, ὡς Ἀθηναῖοι, τῶν διόντων ποιούντων ὑμῶν,
 κακῶς τὰ πράγματα ἔχει·“ ἢ γοῦν οὕτω τὸ ἀναμίξ νοη-
 15 τέον, ἢ ²³ ὡς ἐν τούτῳ μὲν τῷ λόγῳ ἐπιτιμήσει χρῆται,
 ἐν ἑτέρῳ δὲ παραμυθία· καὶ οὕτω διαπλέκει πάντας,
 καὶ τοὺς Ὀλυνθιακοὺς καὶ τοὺς Φιλιππικοὺς λόγους· ἢ
 ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τῇ ἐπιτιμήσει χρῆται, καὶ τῇ πα-
 ραμυθίᾳ, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν· ὅπερ ²⁴
 20 ἐξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων ἐστὶ καταμαθεῖν· τοιοῦτόν τι
 καὶ Ὅμηρος ἐν δημηγορίᾳ ποιεῖ τοῦ Ἀχιλλέως· τὸ μὲν
 γὰρ·

Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ²⁵ ὄνω

Ἄψ ἀπονοστήσιν,

25 καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπιτίμησιν ἔχει· παραμυθίαν δὲ τό·

Ἀλλ' ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρίομεν, ἢ ἱερῆα.

μ'. Οὐχ ἦ χεῖστα δὲ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ὁ Ἀ-
 ριστοφάνης· ²⁶ παράγει ὁ Ἐρμογένης τὸν Ἀριστο-

20 δι Vind. om. 21 Vind. πρῶτα μὲν οὐκ ἀθυμήτως.
 —p. 40. 22 Vind. ἐστὶ. 23 ἢ Mon. om. 24 ὅπερ ἐξ
 αὐτῶν τ. π. ἐστὶ καταμαθεῖν alieno loco insert Vind., in Mon.
 desunt. 25 Vind. πάλιν μὴ πλαγχθέντας. 26 ὁ Ἀριστοφά-
 νης. Mon om.

φάνην παριστῶντα, ὅτι αἱ κωμῳδίαὶ ἀμφοτέρω εἰχονσι, καὶ πικρὰ καὶ γελοῖα, ὅπου καὶ τοῦτο αὐτὸ φησι παραισχυρόμενον ἐν τῷ ἐπιγραφουμένῳ τῶν Ἀχαρνέων ²⁷ δράματι τὸ τοῦ Δικαιοπόλιδος πρόσωπον· φησὶ γὰρ οὗτος· ²⁸

5

Ὅσα δὴ ²⁹ διδῆγμαί τῇ ἐμῇ καρδίᾳ,

Ἦσθην δὲ βαιὰ· πάνν δὲ βαιὰ τίσσαρα.

Ἄ δ' ὠδυνήθην, ³⁰ ψαμμακοσιογάραρα.

Φέρε δ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρηδόνος;

διηγῆται γὰρ ἐν τούτοις ³¹ ὅτι λελύπηται μὲν πολλὰ, ¹⁰ ἦσθη δὲ ἐλίγα· τὸ δὲ ψαμμακοσιογάραρα ἐπὶ τοῦ πολλὰ τίθεται· τὸ γὰρ ψαμμακόσια κατ' ἐαυτὸν ἐπὶ πλήθει ἐτίθετο· καὶ γὰρ ³² ὡς παρὰ τὸ ἐπτὰ ἐπτακόσια, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ψάμμος ψαμμακόσια καὶ τὸ γάραρα δὲ ἐπὶ τοῦ πλήθους ἐλέγτο· χαιρηδὼν δὲ ³³ λέγεται ἡ ¹⁵ χαρὰ· χαιρεῖν οὖν ἔφη, ὅτι ὁ Κλέων εἰσῆχθη ἀπαιτούμενος παρὰ τῶν στρατιωτῶν πέντε τάλαντα, ἅπερ ἀφείλετο ἀπὸ τῶν νησιωτῶν, ἵνα πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους ἐπικουρίσαι τούτοις ³⁴ τοὺς φόρους· λελύπηται δὲ, ὅτι, προσδοκήσαντος αὐτοῦ εἰσαχθῆναι τραγῳδὸν τὸν Αἰσχύ- ²⁰ λον, Θέογνις παρεῖσθη, ³⁵ ποιητὴς τραγῳδίας πάνν ψυχρός· ἦσθη δὲ αὐτῷ, ἡνίκα μετὰ τὸν Μόσχον, ἦν δὲ οὗτος φαῦλος κιθαρῳδός, ἄδων ἀπνευστὶ πολλὰ, Δεξιθεός τις εἰσῆλθεν, ³⁶ ἄριστος κιθαρῳδός, καὶ πυθι-
ονίκης, ἀσόμενος τὸ Βοιωτικόν· ἀλλ' ἀντὶφρόπος αὐτῷ ²⁵ τῇ εὐθυμίᾳ λύπη τούτῳ ³⁷ ἐγένετο, ὅτε δὴ παρέκυψε ³⁸ Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον· ἦν δὲ ὁ Χαῖρις κιθαρῳδός καὶ

27 Vind. Ἀχαρνῶν. 28 Vind. οὕτως. 29 δὴ Vind. om. — Ach. 1—4. idem διδῆγμα. 30 Vind. ἀδελφῆς δυνήθην ψαμμακοσ. 31 Vind. τούτῳ. 32 Mon. ὡς γὰρ παρὰ τὰ ἐπτὰ ἐπτακόσια, οὕτως ἀπὸ τοῦ ψάμμου. 33 Mon. οὖν. 34 Vind. τούτων. 35 Vind. προσῆχθη. 36 Vind. εἰσῆχθη. 37 Vind. τούτο. 38 Vind. παρέκυψα.

αὐλητῆς φραῦλος· ὁ δὲ ὀρθῶς αὐλητικὸς νόμος αὐτῷ κα-
λούμενος.

μά. Τραγωδίας πλοκή οἴκτος καὶ θαῦμα·
αὐτίκα παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ· ³⁹

5 Οὐκ ἔστι δινὸν ὧδ' ἐπιῖν ἔπος

Οὐδὲ πάθος.

τοῦτο οἴκτος· τὸ δέ· ⁴⁰

Ὁ γὰρ μακάριος

Διὸς πεφικώς, ὥς λέγουσι, Τάνταλος;

10 θαῦμα, εἰ καὶ τοῦτ' ⁴¹ ἔχει τι οἴκτου·

Ἐν τῷ ἅρῃ ποτῖται·

καὶ ἐν τῷ προοιμίῳ φησὶ τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσ-
σειας·

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,

15 Οὐλομένην, ἣ μυρ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε.

τοῦτο οἴκτος· θαῦμα δὲ τὸ·

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν·

καὶ πάλιν·

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ

20 Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πολίεθρον ἐπειρε·

τοῦτο δὴ ⁴² οἴκτος· τὸ δέ·

Πολλῶν ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω,

θαῦμα.

μβ. Συμποσίου Σωκρατικοῦ πλοκή· ὁ Ξε-
25 νοφῶν εἰσάγει συμπόσιον, ἐν ᾧ Καλλίας ὁ Ἰππονίχου
ἐρῶν Αὐτολύχου, μετὰ τὸ νικῆσαι παγκράτιον τὸν Αὐ-
τόλυχον, εἰστία ⁴³ τε τοῦτον ἅμα τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ
Σωκράτην σὺν Ἑρμογένει τε καὶ Χαρμίδῃ, Ἀντισθένη τε
καὶ Κριτοβούλῳ· οὗτοι οὖν σπονδαῖα ἐν τῷ συμποσίῳ
30 πεφύκασιν πρόσωπα· ⁴⁴ γελοῖα δὲ, αἱ τε αὐλητρίδες καὶ
αἱ ⁴⁵ ὀρχηστρίδες· ἀλλὰ καὶ Φίλιππος, ὁ γελωτοποιὸς,

39. Or. 1. 40 δὲ Vind. om. 41 Vind. τοῦτο. 42
δὴ Mon. om. 43 Vind. ἐστία. 44 Vind. πρόσσωπον. 45

ὡσαύτως· καὶ σπουδαῖα ⁴⁶ μὲν πράγματα, ἃ Σωκράτης προβάλλεται, γελοῖα δὲ τὰ παρὰ τῶν αὐλητρίδων ⁴⁷ καὶ ὀρχηστρίδων γινόμενα· ἔτι δὲ καὶ ἃ ὁ ⁴⁸ Φίλιππος ἔλεγε.

μγ'. Διαλόγου δὲ πλοκή· διάλογός ἐστι λόγος ⁵ κατὰ πρῶτον καὶ ἀπόκρισιν ἐκφερόμενος· πλοκὴν δὲ φησὶ τὴν ἀντασιν· λόγοι δὲ εἰσιν, ἡθικοὶ μὲν, οἱ τὸ ἥθος ἐνθυμίζοντες, ὥσπερ οἱ τοῦ Πλουτάρχου, αἱ τοῦ μεγάλου Βασιλείου· ζητητικοὶ δὲ οἱ ζητήσιν ἔχοντες περὶ μεγάλων τινῶν καὶ τῆς τῶν πολλῶν διανοίας ἀποφασισμένων· ¹⁰ δεῖν οὖν φησὶν ἡθικοὺς λόγους ἀναμεταξὺ τῶν ζητητικῶν παρεμβάλλεσθαι· ⁴⁹ ὥσπερ καὶ ὁ Χρυσόστομος ἐποίησε, ταῖς ἐξηγήσεσι τῶν θεοπνευστῶν λογίων καὶ ἡθικῶν προσθεῖς· ἀλλὰ καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ· πάλιν ὁ Ἰησοῦς, ⁵⁰ ζητήσας τί τὸ πτίον, τί δὲ ⁵¹ τὸ πῦρ, τί δὲ ἡ ἀξίνη, τί ¹⁵ δὲ ἡ μάχαιρα, καὶ ὁ σφαιρωτὴρ; καὶ ἡθικοὺς λόγους μετὰ ταῦτα παρενείρει, τοὺς περὶ μετανοίας.

C a p. XXXVII.

Περὶ ἀποφάσεως.

μδ'. Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει. ¹ Ἐνταῦθα μέθοδον ἡμῖν παραδίδωσι τοῦ εἰδέναι πότε, καὶ πῶς, καὶ ²⁰ διὰ τί ἡ ἀπόφασις ἴσον τῇ καταφάσει δύναται, καὶ πότε ἔλαττον, καὶ πότε πλέον· ἴσον μὲν, ὅταν δι' ἐγγύτητα τῆς λέξεως φεύγων τις τὴν ταυτολογίαν τὴν λέξιν μεταβάλλῃ· εἰπὼν δὲ δι' ἐγγύτητα τῆς λέξεως τοῦτο ἡμᾶς ἐδί-

αἱ Vind. om. ⁴⁶ Mon. σπουδῆς. ⁴⁷ Vind. παρὰ τῇ αὐλητρίδι καὶ ὀρχηστρίδι. ⁴⁸ ὁ Vind. om. ⁴⁹ Vind. ζητικῶν παραλαμβάνεσθαι. ⁵⁰ Or. εἰς τὰ ὕγια φῶτα init. ⁵¹ δὲ Vind. om. ¹ ἡ ἀπόφασις τῇ

δαξεν, ² ὅτι οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστι μεταβάλλειν τὰς λέξεις,
 ὅταν διὰ μακροῦ κείσθαι συμβαίῃ τὴν αὐτὴν λέξιν· διὰ
 γὰρ τὸ πλεονάζειν τὰς λέξεις καὶ κείσθαι ἐγγὺς ἀλλήλαις
 φορτικόν ἐστι τὸ ταυτολογεῖν· ἔλαττον δέ, ἥτοι ὑπο-
 5 στελλομένων ἢ μῶν δι' ἀσφάλειαν· ἐπειδὴ τὸ
 πρόσωπον, ὅπερ βουλόμεθα ἐπαινεῖσαι, σαφῶς οὐκ ἐπι-
 στάμεθα, τούτου ἕνεκα ³ ὑποστελλόμενοι τέλειον τὸν
 ἐπαινον οὐκ εἰσάγομεν, διὰ τὸ φοβεῖσθαι μήποτε ψευ-
 σώμεθα, καὶ μέμνηται τις ἡμᾶς· διὰ τοῦτο τῇ ἀποφάσει
 10 μόνῃ ἐπὶ τοῦ τοιούτου κεκρήμεθα· μετὰ γὰρ τοῦ καλοῦ
 καὶ τοῦ κακοῦ ὁ οὐ κακὸς κεῖται· καὶ μετὰ τοῦ φρονι-
 μου καὶ ἄφρονος ὁ οὐκ ἄφρων· ⁴ οὕτω μὲν ἔλαττον δύ-
 νатаи εἶναι ἢ ἀποφασίς, πλέον δέ, ὅταν αὐξῆσαι βουλώ-
 μεθα καὶ ἐπιτεῖναι, ἢ τὸν ἐπαινον, ἢ τὴν λύπην, ἢ ἀ-
 15 πλῶς μεγεθύναι ⁵ τὸ πρᾶγμα· ὡς ὁ θεολόγος ἐν τῷ περὶ
 φιλοπτωχίας. „Ἐν ἄλλοτρίαις συμφοραῖς ταῦτα παιδεύ-
 θητι· δὸς μικρόν τι τῷ δεομένῳ· οὐ γὰρ μικρόν τῷ πάν-
 των ἐπιδεῖ, ἀλλ' οὐδὲ τῷ θεῷ ἂν ἢ τὸ ⁶ κατὰ δύναμιν·“
 τὸ γὰρ οὐ μικρόν μείζον δύναται ἐνταῦθα, ἢ τὸ μέγα,
 20 ὡς ἂν εἰ ἔλεγε μέγιστον ⁷ καὶ λίαν ἀποδεκτόν.

με. Θύων τε γὰρ ἦν φανερός· τοῦτο εἶπε Ξενο-
 φῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Ἀπομνημονευμάτων περὶ τοῦ Σω-
 κράτους.

μς'. Οἶον, ὃ ξεῖνε· τοῦτο ἢ Ναυσικάα ἐν τῷ Ζ ⁸
 25 τῆς Ὀδυσσεΐας πρὸς τὸν Ὀδυσσεά φησί.

μς'. Κατὰ ἡθους πρὸς θήκην. ἡθος ἐνταῦθά
 φησιν οὐ μίαν τινὰ τῶν ὑπὸ τὸ ἡθος ἀναγομένων ἰδεῶν,
 ἀλλ' ἡθους τοῦ καθ' ἡμᾶς μίμῃσιν· ὥσπερ δὴ καὶ ἐν
 ταῖς κοιναῖς ὁμιλίαις εἰώθαμεν λέγειν, φάσκοντες ἐπὶ
 30 τῶν λυπουμένων, οὐκ ἐχάρη ὁ δαῖνα, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐλυ-

καταφάσει Mon. om.

2 Vind. διδάσκει.

3 Vind. ἕνεκα.

4 Vind. ἄφρονος.

5 Mon. μεγαθύνη.

6 τὸ Vind. om.

7 Vind. μείζον.

8 v. 187.

πήθη· ὥσπερ καὶ τό· οὐ κακὸς ἦν ὁ ἀνὴρ ἀντὶ τοῦ, λίαν ἀγαθός· ἐνοιοι δὲ ἦθος τὸ ἀληθινὸν καὶ ἐνδιαθέτον, καὶ ἴσως οὐ κακῶς ἐξελάβοντο· τὸ δέ·

Ἐπὶ οὖν μιν ἀφανρότατος βαλ' Ἀχαιῶν;

ἐν τῷ ὁ 9 τῆς Ἰλιάδος κεῖται περὶ τοῦ Αἴαντος εἰρημύ- 5
νον, ὅτε λίθῳ τὸν Ἑκτορα ἔβαλλε· 10 καὶ παρ' Ἡ-
σιόδῳ·

Ἄντια 11 δισμύτων κικονιμένους οὐ μάλα χαίρω·
ἀντὶ τοῦ λυπούμενος·

Σ Τ Ν Ο Ψ Ι Σ. 12

10

Ἐν τῷ περὶ παραλείψεως 13 καὶ ἀποσιωπήσεως ἐκ
πληροῦ τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν εἶπεν ἐν τῷ περὶ ἀληθινοῦ
καὶ ἐνδιαθέτου λόγου, ὅτε *Ἠεγ'*, ποῦ δὲ καὶ τίσι πρά-
γμασι τίνα ἀρμόττει λόγων εἶδη, πολλάκις διεμαρτυρά-
μην, 14 ὅτι ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος χρή λέγειν· 15
ἐνταυθοῖ γὰρ τὴν ἀποσιώπησιν λέγει προσήκειν τότε, ὅταν
βουληθῇ τις τὴν ὑπόνοιαν μείζονα καταστήσαι τοῦ πρά-
γματος ἐν τῇ γνώμῃ τῶν ἀκουόντων· ἔστι δὲ ἡ ἀποσιώπησις
σχῆμα τοῦ ἐνδιαθέτου λόγου· ἔτι γε μὴν κέχρηται καὶ
τῇ παραλείψει τις εἰς θεόν, ἢ διὰ τὸ γνῶριμον εἶναι, 15 ἢ διὰ 20
τὸ μικρὰ εἶναι, ἢ διὰ τὸ ἐπαχθῆ· ἢ γὰρ 16 παράλειψις μέθο-
δός ἐστι τῆς ἐπιεικειᾶς· εἰ δὲ οὖν συνελόντι εἰπεῖν, πότε καὶ

9 Vind. ἦτα. II. o. 11.

10 Vind. ἔβαλε.

11 Mon:

ἀκτίανος. Hes. Op. 479.

12 Synopsis haec ab Mon. prorsus

abest: in Vind. et Med. 2. exstat usque ad: ἐν τῇ περὶ μεθό-

δου ἐκκρινέας ἐπαγγελθεῖσαν ὑπόουσιαν. integra est in Med. 1.

13 Med. 1. ἐν τῷ περιλείψεως.

14 πολλάκις διεμαρτυράμην —

— χρή λέγειν Vind. et Med. 2. om.

15 εἶναι ἢ διὰ τὸ μικρὰ

εἶναι Vind. et Med. 2. om.

16 Med. 1. δέ.

17 Med. 2.

et Vind. λεκτίον. Med. 1. χρησιτίον.

τῇ ἐπιεικείᾳ καὶ τῷ ἀληθινῷ καὶ ἐνδιαθέτῳ χρηστίῳ, ἐνταῦθα διδάσκει· ἐτι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις εἶδεσι τοῦ λόγου ἐν ἄλλοις κεφαλαίοις· εἶδεσι δὲ λέγει οὐκ αὐτοῖς ὅλοις, ἀλλὰ μέρεσι τῶν εἰδῶν.

8 Ἐν τῷ περὶ ἀσυνδέτου πληροῖ τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ἐν τῷ περὶ γοργότητος ἐπαγγέλλεται, ἐνθα λέγει, τὰς μὲν τοι αἰτίας νῦν μὲν οὕτως, νῦν δ' ἐκείνως· χρῆται τῷ λόγῳ τῷ τμητικῷ, καὶ ὡς δεῖ καὶ ἡμᾶς αὐτοῖς χρῆσθαι, ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος ἐροῦμεν.¹⁸ ἐνταυθοῖ γὰρ
10 διδάσκει, πότε δεῖ τῷ ἀσυνδέτῳ χρῆσθαι, καὶ πότε τῷ μετὰ συνδέσμων σχήματι.

Ἐν τῷ περὶ τοῦ προτείνειν τὰς ἐναντίας προτάσεις, ὅπερ ἐπηγγέλατο ἐν τῷ περὶ μεθόδου εὐκρινείας, ἐκπληροῖ· ἔλεγε γὰρ ἐκεῖ, ὁ δὲ περὶ ἀντιθέσεως εἰσαγαγὼν λό-
15 γος ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος ἡμῖν ἀκριβῶς ῥηθή-
σεται· νῦν οὖν φησιν, ὅτι κατὰ τρεῖς τρόπους ἐπιστήμην, δόξαν, ἀκοὴν τὰς τοῦ ἀντιδίκου προτάσεις ὀφείλει τις προτείνειν, καὶ κατ' ἐπιστήμην μὲν,¹⁹ ὅτε ἂ μίλλει λέ-
γειν ὁ ἀντιδικῶν, ἀσθενῇ εἰσι, κατὰ δὲ ἀκοὴν, ὅταν ᾧ-
20 σιν ἰσχυρὰ, κατὰ δὲ δόξαν, ὅταν μέσα.

Ἐν τῷ περὶ τοῦ λεληθότως λέγειν τὰ αὐτὰ ἢ ἑαυ-
τῷ²⁰ ἢ καὶ ἄλλοις ἐπὶ πέρας ἄγει τὴν ἐν τῇ περὶ μεθό-
δου εὐκρινείας ἐπαγγελθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ἐνθα φησὶ, συμβαίη δ' ἂν ἴσως καὶ τὸ τὴν οὖσαν τάξιν τοῖς πρᾶ-
25 γμασι φυλάσσειν δεινότητος εἶναι· φανερόν δὲ ποιήσομεν ἀκριβῶς τοῦτο ἐν τῷ περὶ δεινότητος· ἐν τούτῳ γὰρ τῷ κεφαλαίῳ διδάσκει, ὡς ἐν τῷ συμβουλευτικῷ εἶδει τοῦ λόγου, ὡσαύτως καὶ τῷ πανηγυρικῷ ἢ τάξις τῶν κεφα-
λαίων ἀλλάττεσθαι οὐ δύναται· εἶτα τὴν αἰτίαν λέγει,
ὅτι

18 ἐροῦμεν· ἐνταυθοῖ γὰρ — — — λόγος ἐν τῷ περὶ μεθό-
δου δεινότητος Med. 1. et 2. om. 19 μὲν Vind. Med. 2. om.
20 Vind. ἢ καὶ αὐτῷ. Med. 1. ἢ ἑαυτῷ.

ὅτι ἐν συμβουλαῖς πάντως πρῶτον τὸ κατεπείγον εἶναι δεῖ
παρὰ παντὶ συμβουλευόντι, ἐν δὲ τῇ πανηγυρικῇ νόμος
ἐστὶ τῶν κεφαλαίων τῆς τάξεως ἀμετάκλητος ἢ φύσις τῶν
πραγμάτων.

Ἐν τῷ περὶ διηγήσεων ἢ ἐν τῷ περὶ μεθόδου γλυκύ- 5
τητος ἐπαγγελίαν τοῦ τεχνικοῦ ἐπαληθεύει· ἔλεγε γὰρ
ἐκεῖ, ὅτι δὲ καὶ ἄλλαι εἰσὶ μέθοδοι, καθ' ἃς δεῖ χρῆσθαι
τοῖς μυθικοῖς, ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινό-
τητος λελίξεται. Ὡςδε γοῦν πληροῖ, ὁ ἐπαγγεῖλατο, λέ-
γων, οἱ παλαιοὶ διηγούμενοι διπλῇ τινι μεθόδῳ χρῶνται, 10
ἀναφορᾷ δὲ ἀσφάλειαν καὶ διὰ πίστιν βεβαιώσῃ, οἷον
Ἰσοκράτης·²¹ Ζεὺς γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάνταλον γεννή-
σας, ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι καὶ πάντες πιστεύουσι.

Ἐν τῷ περὶ κεκρατηκότων ἐν τοῖς ἀχροαταῖς παθῶν
καὶ τῷ ἐξῆς οἶμαι κεφαλαίῳ διδάσκει περὶ συνδρομῆς καὶ 15
συγχωρήσεως, ὅπερ ἐφθῆ ἐν τῷ περὶ γοργότητος λόγῳ
ἐπαγγεῖλάμενος· ἐκεῖ γὰρ οὕτωςί φησι· περὶ δὲ συνδρο-
μῆς εἴτε συγχωρήσεως καὶ ὅσα εἶδη αὐτῶν, καὶ ὡς δεῖ πα-
ραλαμβάνειν ἕκαστον ἐν τῷ περὶ δεινότητος ἡμῖν λελίξεται
ἀκριβῶς· ὁ γοῦν ἐκεῖσε ὑπέσχετο, τοῦτο νῦν ὧδε ἐξεπλή- 20
ρωσεν· οὐ δεῖ γὰρ, φησὶν, ἀντιτείνειν πρὸς τὰ κεκρατη-
κότα πάθῃ· τοῦτο ἐν εἶδος συγχωρήσεως· εἴτα καὶ τὸ
ὁμολογεῖν, ἕτερον τοῦτο εἶδος συγχωρήσεως· οὐδὲν γὰρ
ἄλλο ἐστὶ τὸ ὁμολογεῖν τὰ ὁμολογούμενα ἀδικήματα, ἢ
συντρέχειν καὶ συμφωνεῖν τοῖς τῶν ἀντιθέσεων λόγοις. 25

Ἐν τῷ περὶ δημηγορίας, διαλόγων, κωμωδίας, τρα-
γωδίας, συμποσίων Σωκρατικῶν οὐδὲν ἄλλο διδάσκει, ἢ
μίξεις ἰδιῶν ἐναντίας ἀλλήλαις, ὅπερ ἐν τῷ περὶ περιβο-
λῆς ὑπέσχετο, λέγων, τούτου γὰρ οὐκ οἶδα, εἰ τι γένοιτ'
ἂν ἐν λόγῳ χαλεπώτερον, ἄλλως τε καὶ τούτοις ἅπασιν 30
αὐτοῖς τε ἐκάστῳ καὶ ταῖς μίξεσιν αὐτῶν εἰ μέλλοι τις εἰς
δέον χρήσασθαι· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀκριβῶς δεῖξαι καὶ διὰ

²¹ ad Demon. fine.

παραδειγμάτων ἑτέρου δεῖται καιροῦ, τοῦ περὶ μεθόδου
 δανότητος. Ὅρα γὰρ, πῶς μέγνυται ἐν μὲν τῇ δημηγο-
 ρίᾳ τραχύτης καὶ γλυκύτης· ἡ μὲν γὰρ ἐπιτίμησις τῆς
 τραχύτητος, ἡ δὲ παραμυθία τῆς γλυκύτητος, καθὸ τέρ-
 8 πει τοὺς ἀκούοντας. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ πι-
 κρῶν καὶ γελοίων ἀλλήλοις συμπλεκόμενων· ἐν δὲ τῇ τρα-
 γῳδίᾳ σεμνότητος καὶ ἀφελείας· τὸ μὲν γὰρ θαῦμα σεμ-
 νόν τί ἐστι καὶ ἥρωϊκόν, ὃ δὲ οἶκτος ψυχῆς κεκλασμένης
 ὑπὸ τοῦ πάθους, καὶ οἶον εἰπεῖν ἀγενεοῦς τε καὶ ἀφελοῦς.
 10 Ἐν δὲ τῷ συμποσίῳ τῷ Σωκρατικῷ πάλιν ἀφέλεια ἢ γλυ-
 κύτης καὶ σεμνότης· σπουδαῖα γὰρ καὶ γλοῖα ἐγκαταμέ-
 μικται· ἐν δὲ τοῖς διαλόγοις ἡ δεινότης καὶ τὸ ἥθος· ἡθι-
 κοὶ γὰρ, φησὶ, λόγοι καὶ ζητητικοὶ ἀναμειγμένοι εἶσιν.

Addenda et Corrigenda.

Vol. IV.

- p. 101. v. 4. l. ἄρ³.
- p. 119. v. 1. ἐπιδόειν Schaeff. Appar. ad Dem. T. I. p. 215.
legere vult: εἶτι δοῖεν.
- ibid. ὃ καὶ Reisk. l. I. ὃ δὴ. Schaeff. καὶ delet ut natum a
sq. κατά. tum Reisk. legit: διὰ τὴν τοῦ ἀορίστου ἀσάφειαν.
- p. 205. v. 19. παραπρεσβείας. est memoriae lapsus, nam locus
est pro cor. p. 230.
- p. 206. v. 9. προβλήματος. l. προβουλεύματος. — pro cor. p.
228. v. 18. Reisk. ad Dem. p. 228. legere vult: τῷδε
πρῶτον προτίθησι.
- p. 225. not. 5. dele: deperdita, et scribe: in Mid. p. 524.
- p. 275. v. 17. φορὰ, malim διαφορὰ.
- p. 319. v. 15. l. ἐπάγει: — locus est pro cor. p. 293.
v. 25. l. προσιμιαίης.
v. 26. πολλάκις Schaeffer ad Dem. p. 228. corr. πολλά καί.
v. 28. οὐ l. σύ. pro cor. p. 232.
- p. 320. ἐκ τῶν Reisk. ad Dem. p. 228. conj. ἐκ τοῦ.
- p. 321. v. 1. l. νῦν δ' ἐκατάς.
v. 6. τὴν μὲν ἐπιείκειαν. — pro cor. p. 229.
v. 11. τάξιν Ald., l. προῖξιν ex or. pro cor. p. 232.
Vide de hac confusione Schaeff. Appar. ad Dem.
T. I. p. 876.
- p. 343. v. 26. εἰπὼν, ὅπου Reisk. ad Dem. pro cor. p. 306. v.
43. emendat: εἰπὼν πού, i. e. nescio ubi locorum. pro
cor. p. 306.
- p. 356. v. 5. ὅπως. Schaeff. Appar. ad Dem. T. II. p. 54. conj.
πῶς. — locus est p. 380.
- p. 421. v. 11. δύνου. malim δύσνον.
- p. 423. v. 4. πλεῖον Ald., l. Πλάτωνα, auctore Fabricio Bibl.
Gr. T. IV. p. 472.
- p. 507. v. 30. η. l. ή. i. e. ὀγδόη. Or. de Chers. p. 96. cum
nota Reiskii.
- p. 761. v. 5. l. εὐτρεπείς ex Par.

Vol. V.

- p. 3. 7. φυσικῶν. l. φυσικῶν.
- p. 485. v. 3. Par. 1983. 2977. μετὰ κάλα.
v. 4. Par. 2977. γέγονε. Roen. ad Greg. Cor. p. 330.
Schaeff. emendat: μετὰ Καλλιὰ γέγονα καὶ μετὰ Νι-
κία, καὶ μετ' Ἀλκίτα καὶ Παρδίκα πάλιν, καὶ νῦν
γε μὰ Δία τρίτον ἔτος μετὰ Κινησία.
- p. 513. not. 21. adde: Ruhnck. hist. crit. Or. Gr. p. LXXIV.
Ἰσοκράτειον.
- p. 519. v. 19. ἰσοκρόνους. Sicel. δημοκρόνους.
- p. 525. v. 11 post πυρόχλιος Sicel. addit: ἑνθμός.

- p. 553. v. 5. *Θουκυδίδης*. L. II. 60.
 p. 556. v. 8. *ὥσπερ οὗς* est ex Panathen. initio.
 v. 9. *σεληνὴν ἀστέρες*. ib. p. 97. Jebb.

Vol. VII.

- p. 57. v. 13. *ἀναδειχθῆναι*. l. *ἀναχθῆναι* ex Vind. 15.
 p. 58. v. 4. l. *ἣ οὐκ ἔχουσι περὶ* ex Vind.
 p. 70. 2. *κρίλων*. l. *φαιύλων* ex Vind.
 p. 338. v. 30. l. *Εὐθύου* coll. T. IV. p. 416. 6.
 p. 875. v. 6. l. *ποιητικώτερον*.
 p. 877. v. 23. l. *ἀέρος*.
 p. 880. v. 5. l. *ἰδίᾳ*.
 p. 884. v. 6. *μαὶ* l. *καί*.
 v. 24. *ἔτερον*. l. *ἔτεροι*.
 v. 27. l. *ψυχῇ*.
 p. 888. v. 10. l. *οὔτοι*.
 v. 21. *κοινῶν*. l. *κυνῶν*.
 p. 909. v. 9. post *πεπωκόσιν* insere ἤ.
 p. 912. v. 15. l. *συντελοῦσας* et dele sq. comma.
 p. 913. v. 22. *περίστηται*. l. *παρίστηται*.
 p. 918. not. 22. l. Od. T. 203.
 p. 923. v. 12. post *Δημοσθένει* pone punctum.
 v. 13. l. *μερίζει*.
 p. 924. v. 25. l. *ἐστὶ* delete sq. colo.
 p. 925. v. 8. *ἄφ' ἑαυτοῦ* l. *ἐφ' ἑ*.
 p. 927. v. 4. l. *καθαρώτατον*.
 p. 930. v. 6. l. *διαπεινώνηται*.
 p. 933. v. 4. ab infr. l. *τεχνητόν*.
 p. 934. v. 16. *ἔχον*. l. *ἔχον*.
 p. 935. v. 29. post Par. 2. adde: om.
 p. 939. v. 8. *λέγει* l. *λέγω*.
 p. 941. v. 11. l. *Χιτρώνησαν*.
 v. 16. l. *ἀπάδη*.
 p. 942. v. 6. l. *ἀπαγγέλλαι*.
 p. 944. v. 13. *ἔνεκα*, quod est in Mon., delendum videtur.
 p. 945. v. 2. post *τάξιν* dele punctum.
 p. 949. v. 22. dele comma post *δώσειν*.
 p. 953. v. 17. *τούτῳ καὶ* Mon., l. *τούτῳ, καὶ*.
 p. 955. v. 13. post *αὐτὸ* pone τό.
 p. 962. v. 10. praefige: *ἵς*.
 p. 970. v. 13. *λεγομένων*. Bast ad Greg. Cor. p. 330. emendat:
διαλεγομένων vel *λεγουσῶν*.
 p. 971. v. 5. Par. 1983. 2977. *δωριάζουσας γυναῖκας τὰς* [Par.
 2977. addit: τὰ] *ἔπη*.
 not. 12. adde: Par. 1983. *πελοποννησιακῇ*. 2977. *πελλοποννησι* [sic]
 p. 973. v. 15. *ὑπὸ ξύλου* Mon., l. *ὑπόξυλος* ex Par. 1983. Bast.
 ad Greg. Cor. p. 241.
 p. 1000. v. 17. pro p. 490. l. 499.

